สงครามระหว่าง
ความดี
กับ
ความชั่ว

The Great Controversy

Ellen G. White

อดีต ปัจจุบัน อนาคต

ใครคือนาง เอเลน จี ไวท์

นาง เอเลน จี ไวท์ Ellen G White (1827 – 1915)

หนังสือเล่มนี้แปลมาจาก หนังสือ The Great Controversy (เดอะ เกรท คอนโทรเวอร์ซี่) หมายถึงสงครามระหว่างความดีและความชั่ว เขียนโดย นาง เอเลน จี ไวท์ พิมพ์เผยแพร่ เมื่อ ค.ศ.1888 - 1911 **แปลเป็น 78 ภาษาแล้วและขายได้กว่า 30 ล้านเล่ม**

นอกจากพระคัมภีร์ไบเบิลแล้ว หนังสือเล่มนี้มีความสำคัญที่สุดในยุคสุดท้ายของโลกนี้ ทุกคนควรอ่านเพราะเป็นการทำนาย ถึงปัจจุบันและอนาคต ของโลก ตั้งแต่เผยแพร่ มีหลายเหตุการณ์ได้เกิดขึ้นจริงแล้วตามที่ทำนายในหนังสือเล่มนี้ซึ่งเขียนมา กว่า 100 ปีแล้ว

1. นางเอเลน ไวท์ ได้รับการจัดอันดับว่าเป็นนักเขียนในประวัติศาสตร์ที่มีผู้คนเอาไปแปลเป็นภาษาอื่นๆ มากเป็นอันดับ 3 ของโลก (160 ภาษา)
2. นางเอเลน ไวท์ เป็น นักเขียนชาวอเมริกัน ที่มีคนเอาไปแปลมากที่สุด
3. นางเอเลน จี ไวท์เขียนและพิมพ์เป็นหนังสือมากกว่า และแพร่หลายมากกว่างานเขียนต่างๆของนักเขียนหญิงอื่นๆ ในประวัติศาสตร์

www.whiteestate.org, www.ellenwhitedefend.com

A Gift of Light by Roger W. Coon ; Defending the Spirit of Prophecy – by Vance Ferrell

ท่านทราบไหม ?

1. ท่านทราบไหมว่าพระเจ้า รักมนุษย์ทุกคนและ ไม่อยากให้มนุษญ์มีความทุกข์หรือตายแต่อยากให้มีความสุขและความรอดและไปสวรรค์ (โยฮัน 3: 16 พระคัมภีร์ไบเบิล KJV) ดูหน้าสุดท้าย

2. ท่านทราบไหมว่า นาง เอเล็น จี ไวท์ Ellen G. White เป็น ศาดาพยากรณ์ของพระเจ้า ? ท่านสามารถพยากรณ์ได้ถูกต้อง ยังไม่เคยมีใครพิสูจน์ได้ว่าพยากรณ์ผิด แต่ไม่ค่อยมีใครรู้จักท่าน หน้าXXII - XXIV, ปกหน้าใน

3. ท่านทราบไหมว่า เมื่อ 2000 ปีก่อน พระคัมภีร์ไบเบิลทำนายถึง สหรัฐอเมริกาว่าจะเป็นเผด็จการทรราชย์ (วิวรณ์ 13:11-15 KJV) และจะ สนับสนุนระบอบสันตะปาปา และจะมีการกดขี่ข่มเหงคริสเตียนที่แท้จริงเหมือนสมัยยุคมืด (วิวรณ์ 13:1-10 วิวรณ์ 13:15-18 วิวรณ์ 17,18) หน้า 591 GC บทที่ 25 และ 35

4. ท่านทราบไหมว่า เสรีภาพในการนับถือศาสนาจะถูกริดรอนทั่วโลก? จะมีกฎหมายวันอาทิตย์ Sunday Law โดยจะเริ่ม อย่างจริงจังที่สหรัฐอเมริกา จะบังคับให้คนถือรักษาวันอาทิตย์โดยให้หยุดทำงานในวันอาทิตย์ (วิวรณ์ 13:15-17 KJV) GC บทที่ 25 และ 35

5. ท่านทราบไหมว่า คริสเตียนที่ไม่ถือรักษาวันอาทิตย์แต่ถือรักษาวันอื่นเช่นวันเสาร์จะถูกลงโทษ และถูกกดขี่ข่มเหง ห้ามซื้อขาย? ในที่สุดจะมีโทษถึงตาย (วิวรณ์ 13:15-17 KJV)

6. ท่านทราบไหมว่า พระคัมภีร์ไบเบิลบอกว่าเรากำลังอยู่ในวาระสุดท้ายของโลก และทำนายว่าจะเกิด “เวลายากลำบากอย่างไม่เคยมีมา” และจะมีภัยพิบัติร้ายแรงที่น่ากลัว 7 ประการเกิดขึ้น และจะมีวันพิพากษา Judgment day และ พระเยซูกำลังจะเสด็จกลับมาครั้งที่ สอง (ดาเนียล 12:1 วิวรณ์ 16 วิวรณ์ 20 :11 - 15 มัทธิว 24 ลูกา 21)

7. ท่านทราบไหมว่า เพราะความบาปมนุษย์ทุกคนจึงต้องตาย แต่พระเจ้ารักเราและพระองค์ได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์คือพระเยซูคริสต์มาตายบนไม้กางเขนแทนเราเพื่อเราจะได้มีชีวิตนิรันดร์ ปฐมกาล 2 : 17 ยอห์น 3 :16 (หน้า IV)

หาคำตอบได้ในหนังสือเล่มนี้

- KJV = King James Version, (พระคัมภีร์ฉบับ คิงเจมส์)
- GC = The Great Controversy, (หนังสือเล่มนี้แปลเป็นไทย)
- EGW = Ellen G. White, (นาง เอเลน จี ไวท์)
- WWM = Watchmen Warriors Ministry = กลุ่มยามนักรบ

- KJV = King James Version, (พระคัมภีร์ฉบับ คิงเจมส์)
- GC = The Great Controversy, (หนังสือเล่มนี้แปลเป็นไทย)
- EGW = Ellen G. White, (นาง เอเลน จี ไวท์)
- WWM = Watchmen Warriors Ministry = กลุ่มยามนักรบ

พระเยซูทรงสละชีพตายเพื่อท่าน
ท่านจะปฏิสธความรักอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าหรือ?
ถ้าท่านไม่รอดเป็นความผิดของใคร?

สงครามระหว่าง ความดี กับ ความชั่ว

เอเลน จี ไวท์

The Great Controversy

Ellen G. White

อดีต ปัจจุบัน อนาคต

หนังสือเล่มนี้แปลมาจาก The Great Controversy (1911)
นาง เอเลน จี ไวท์ Ellen G White (ค.ศ. 1827 - 1915)

เนื้อหาของหนังสือพูดเรื่อง **สงครามระหว่างความดีกับความชั่ว**
หรือ สงครามระหว่าง พระเยซูคริสต์ กับ มารซาตาน

พิมพ์ วันที่ มิถุนายน พ.ศ. 2559 (Printed June, 2016)

สงวนลิขสิทธิ์ (All Rights Reserved)
จัดพิมพ์ เรียบเรียงและแปล โดย น.พ.โชติช่วง ชุตินธร และ ทีม
Published and translated by Dr. Chokchuang Chutinaton and his team (Watchmen Warriors' Ministry)

ISBN: 978-616-423-646-2 ISBN: 978-616-423-646-2

สารบัญ

(คลิกที่หัวข้อ เพื่อไปยังบทที่ต้องการได้)

1. ความพินาศของกรุงเยรูซาเล็ม (ค.ศ. 70) (คนตายมากกว่า 1 ล้านคน) 1
2. การกดขี่ข่มเหงในศตวรรษแรกๆ 25
3. ความเสื่อมหรือการละทิ้งหลักความเชื่อของพระเจ้า Apostasy (ยุคมืด ค.ศ. 500-1500) 37
4. ชาววอลเดนเซียน Waldensian or Waldenses (ยุคมืดหรือยุคแห่งการกดขี่ข่มเหงของคริสตจักรโรม ค.ศ. 538 - 1798 = 1260 ปี) 54
5. ยอห์น ไวคลิฟ John Wycliffe ดาวรุ่งของการปฏิรูปศาสนา (ค.ศ. 1320 – 1384) 75
6. จอห์น ฮัส John Huss (1415) และ เจอโรม ถูกเผาทั้งเป็น 94
7. มาร์ติน ลูเธอร์ Martin Luther แยกตัวออกจากโรม (โปรเตสแตนท์คนแรก) 122
8. มาร์ติน ลูเธอร์รายงานตัวต่อหน้ารัฐสภาไดเอท Martin Luther 149
9. นักปฏิรูปศาสนาชาวสวิสเซอร์แลนด์ 176
10. ความก้าวหน้าของงานปฏิรูปในประเทศเยอรมัน 191
11. การประท้วง (Protest) ของเจ้าผู้ครองนคร (ทำให้เกิดนิกายโปรเตสแตนท์ Protestant) 205
12 การปฏิรูปทางศาสนาในประเทศฝรั่งเศส 222
13. ที่ประเทศเนเธอร์แลนด์และประเทศสแกนดิเนเวีย 253
14. นักปฏิรูปศาสนาชาวอังกฤษรุ่นหลัง 262
15. พระคัมภีร์ไบเบิลกับการปฏิวัติฝรั่งเศส 283
16. กลุ่มโปรเตสแตนท์ กลุ่มแรกที่หนีไปตั้งรกรากที่อเมริกา Pilgrim Fathers 309
17. คำป่าวประกาศยามอรุณรุ่ง 320
18. นักปฏิรูปชาวอเมริกัน 340

19. ความสว่างส่องเข้าไปในความมืด 367
20. การตื่นตัวทางศาสนาครั้งยิ่งใหญ่ 380
21. คำเตือนที่ถูกปฏิเสธ 400
22. คำพยากรณ์ที่สำเร็จแล้ว 418
23. พระวิหาร (What is the Sanctuary) 437
24. สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดในพระวิหาร 451
25. พระบัญญัติของพระเจ้าจะเปลี่ยนแปลงตัดหรือเติมไม่ได้ 463
26. งานปฏิรูปศาสนา 482
27. การฟื้นฟูศาสนายุคใหม่ 493
28. ศาลสวรรค์พิจารณาสอบสวนพฤติกรรมแต่ละคน 514
Investigative Judgment
29. จุดเริ่มต้นของความชั่วความบาป 528
30. ความเป็นศัตรูและเกลียดชังระหว่างมนุษย์กับซาตาน 542
31. ตัวแทนวิญญาณชั่วร้าย 549
32. หลุมพรางของซาตาน 556
33. การหลอกลวงอันมโหฬารครั้งแรก 571
34. ทรงเจ้าเข้าผี ไสยศาสตร์ คนตายแล้วไปไหน ? Spiritualism 592
35. จุดมุ่งหมายของระบอบสันตะปาปา (สิทธิเสรีภาพทางศาสนาถูกคุกคาม) 604
36. การต่อสู้ในอนาคต 631
37. พระคัมภีร์ช่วยคุ้มครองให้ปลอดภัย 643
38. คำเตือนสุดท้าย 654
39. ยุคแห่งความทุกข์ยากลำบาก 665
40. ประชากรของพระเจ้าได้รับการช่วยให้รอด 668
41. โลกที่อ้างว้างเพราะภัยพิบาศ 708
42 สงครามระหว่างความดีกับความชั่วสิ้นสุดแล้ว 718
APPENDIX (ภาคผนวก) **736**

APPENDIX (ภาคผนวก)

APPENDIX 1 ชีวิตที่โดดเดี่ยว One Solitary Life

APPENDIX 2 แผ่นป้ายเตือนสติ ค่ายนรก Auschwitz

APPENDIX 3 เหตุการณ์ที่สาวกใจโหดขอให้พระเยซูฆ่าทั้งหมู่บ้าน

APPENDIX 4 ใครสังหาร อับราฮัม ลินคอล์น

APPENDIX 5 โศกนาฏกรรมเรือไททานิก TITANIC ใครอยู่เบื้องหลัง?

APPENDIX 5A อันตรายที่ไม่ค่อยมีใครรู้ของคริสตจักรโรม

APPENDIX 6 Antichrist ผู้ต่อต้านพระเยซูคริสต์คือใคร?

APPENDIX 7 โรมสังหารผู้บริสุทธิ์มากกว่าองค์กรใดๆ

APPENDIX 8 ใครอยู่เบื้องหลังเครื่องบินชน ตึกเวิลด์เทรด 11 กันยา?
ใครอยู่เบื้องหลังการลอบสังหารประธานาธิบดีเคนเนดี้?
ใครอยู่เบื้องหลังสงครามเวียดนาม ?

APPENDIX 9 อย่าให้ถูกหลอก

APPENDIX 10 ใครอยู่เบื้องหลัง โศกนาฏกรรมใหญ่ๆ?

APPENDIX 11 ในเรื่องสำคัญๆคนส่วนใหญ่มักจะผิด

APPENDIX 12 จะไปสวรรค์ (มีชีวิตนิรันดร์) ได้อย่างไร?

CONTENT

	Introduction	XII
1.	The Destruction of Jerusalem	1
2.	Persecution in the First Centuries	25
3.	The Apostasy	37
4.	The Waldenses	54
5.	John Wycliffe	75
6.	Huss and Jerome	94
7.	Luther's Separation From Rome	122
8.	Luther Before the Diet	149
9.	The Swiss Reformer	176
10.	Progress of Reform in Germany	191
11.	Protest of the Princes	205
12	The French Reformation	222
13.	The Netherlands and Scandinavia	253
14.	Later English Reformers	262
15.	The Bible and the French Revolution	283
16.	The Pilgrim Fathers	309
17.	Heralds of the Morning	320
18.	An American Reformer	340
19.	Light Through Darkness	367
20.	A Great Religious Awakening	380
21.	A Warning Rejected	400
22.	Prophecies Fulfilled	418
23.	What is the Sanctuary?	437
24.	In the Holy of Holies	451
25.	God's Law Immutable	463
26.	A Work of Reform	482
27.	Modern Revivals	493
28.	The Investigative Judgment	514
29.	The Origin of Evil	528
30.	Enmity Between Man and Satan	542
31.	Agency of Evil Spirits	549

32. Snares of Satan 556
33. The First Great Deception 571
34. Spiritualism 592
35. Aims of the Papacy 604
36. The Impending Conflict 631
37. The Scriptures a Safeguard 643
38. The Final Warning 654
39. The Time of Trouble 665
40. God's People Delivered 668
41. Desolation of the Earth 708
42 The Controversy Ended 718
APPENDIX **736**

APPENDIX

Appendix 1 One Solitary Life
Appendix 2 The One Who Does Not Remember History
Appendix 3 Jesus' Disciples Wanted to Kill All in a Village !!!
Appendix 4 Who assassinated Abraham Lincoln ?
Appendix 5 Who actually sank the Titanic ?
Appendix 5A Hidden Dangers of Rome. Did the US have prior knowledge on the Japanese attack on Pearl Harbor?
Appendix 6 Who is the AntiChrist ?
Appendix 7 Who killed and tortured more than anyone ?
Appendix 8 Who is behind 9-11 World Trade Tragedy?
Who is behind the killing of Kennedy (JFK) ?
Who is behind the Vietnam War ?
Appendix 9 Do not be deceived !!!
Appendix 10 Who is behind all major human tragedies?
Appendix 11 The majority is always wrong?
Appendix 12 How to go to Heaven ?

คำนำ Introduction

หนังสือนางเอเลน จี ไวท์ เล่มนี้พระเจ้าดลใจให้เขียน ไม่ได้โจมตีองค์กรใดหรือผู้ใดทั้งสิ้นแต่**หวังดี พูดความจริง** ความจริงก็คือความจริงแม้ท่านจะรับหรือปฏิเสธ

ผ้าสีขาวก็ต้องบอกว่าสีขาวและผ้าสีดำก็ต้องบอกว่าสีดำ ถ้าไม่บอกตรงตามความจริงก็คือความเท็จ การพูดว่าชอบสีขาวไม่ได้แปลว่าเกลียดสีดำ การแนะนำว่าข้าวกล้องหรือข้าวซ้อมมือ ดีกว่าข้าวขาว ไม่ได้หมายความว่าเกลียดข้าวขาว หรือเมื่อเห็นคนกำลังจะเดินตกเหวก็ต้องตระโกนบอก ดังๆ ว่า“หยุด ” **ไม่ได้เกลียด**คนที่กำลังจะตกเหวตายแต่เป็นการเตือนว่า “ระวัง ! อันตรายข้างหน้า”

ความจริงบางครั้งก็เจ็บปวด แต่เราต้องกล้ายอมรับความจริง ไม่ควรกล่าวร้ายหรือโจมตี**ผู้หวังดี**อย่างไร้เหตุผล การปฏิเสธทันทีที่เจอความคิดใหม่หรือหลักฐานใหม่ที่ตรงข้ามกับสิ่งที่คุณเคยเชื่อ และทำมาตลอดชีวิตโดยไม่ได้นำหลักฐานมาพิจารณาก่อนและไม่ได้อธิฐานขอให้พระเจ้าทรงนำทางเพื่อหาความจริงก่อน อาจจะเป็นการปิดกั้นและปฏิเสธความจริงที่สวรรค์ส่งมาให้คุณรับทราบโดยเฉพาะผู้เดียวในวันนี้ก็เป็นได้

ถ้าคิดว่าผู้เขียน เขียนผิดก็ขอให้หาหลักฐาน (หรือพระคัมภีร์) มาแย้งเพื่อร่วมกันหาความจริง หลังเปาโลเทศนาแล้ว ชาวยิวเมืองเบโรอา Berea **“รับพระวจนด้วยความเต็มใจ และค้นดูพระคัมภีร์ทุกวัน** หวังจะรู้ว่า ข้อความเหล่านั้นจะจริงดังกล่าวหรือไม่” กิจการ 17:10-11

นางเอเลน จี ไวท์ ไม่ได้เกลียดชังผู้ใดท่านเขียนด้วยความ**รัก**ของพระเจ้าที่**เป็นห่วงผู้ที่หลงทาง**หรือหลงวนเวียนอยู่ในความเชื่อหรือในระบบหรือนิกายที่ผิดๆ ซึ่งจะทำให้ไม่พบกับความรอด ท่าน**พูดความจริง** ไม่เป็นการกล่าวร้ายผู้ใด พูดด้วยความ**รัก** นาง เอเลน จี ไวท์ทำตามพระเจ้า – เกลียดความบาป แต่**รัก**คนบาป จอห์น 3 : 16

นางเอเลน จี ไวท์เปรียบเสมือน เด็กไร้เดียงสาในนิทานอีสป ที่วิ่งออกมาจากฝูงชนร้องตะโกนบอกว่า “จักรพรรดิไม่ได้สวมเสื้อ!”

1.ไม่มีการกระทำใดๆทีจะแสดงว่ารัก มากไปกว่าการบอกความ จริง

2. การให้ผู้หนึ่งผู้ใดพินาศในศาสนาเทียมเท็จไม่ใช่การกระทำที่มีความ **รัก**เลย

3.การช่วยเหลือผู้คนให้ออกจากระบบที่เลวร้ายหรือทางที่ผิดเป็นการให้ความ**รัก**ที่แท้จริงและเป็นเพื่อนแท้

พระคัมภีร์ไบเบิ้ลที่อ้างอิงในเล่มนี้จะพยายามใช้ **ฉบับคิงเจมส์** ภาษาไทย KJV= King James Version 1611 พระคัมภีร์ไทยฉบับคิงเจมส์ KJV เป็นเล่มที่แปลดีที่สุดและตรงที่สุดและตรงตามพระวจนของพระเจ้าที่แปลจากภาษาเดิม **จงระวังพระคัมภีร์ที่แปลถูกแปลผิด** เพราะจะทำให้หลงทางเหมือนใช้แผนที่ที่ผิดก็จะไปไม่ถึงจุดหมาย (สวรรค์) สมัยยุคมืด ซาตานไม่ให้ มี และไม่ให้อ่านพระคัมภีร์ สมัยใหม่นี้ซาตานใช้แผนใหม่ด้วยการแทรกแซงการแปลให้ถูกๆผิดๆ เหมือนแผนที่ ที่ผิด อ่านเท่าไรก็ไปไม่ถึงที่หมาย (ความรอด)

พระคัมภีร์ฉบับภาษาอังกฤษ ควรใช้ฉบับ King James Version 1611 เพราะเป็นฉบับที่ดีที่สุดตรงที่สุดจากภาษาเดิม ส่วนภาษาไทยควรใช้ฉบับคิงเจมส์ KJV ค.ศ. 2006 หาได้จาก คริสตจักรแบ็บติ๊สกลุ่มที่ชอบอนุรักษ์นิยม (ไม่ใช่ฉบับ New King James NKJV)

ทุกอย่างในโลกนี้ที่มีค่าราคาสูงก็จะมีคนพยายามปลอมและมาหลอกขาย ซาตานต้องการหลอกให้เราหลงทางไปไม่ถึงเป้าหมายหรือความรอด แต่ พระเยซูต้องการให้ความรอดกับเราเพราะฉะนั้นพระองค์จึงเตือนเราถึง 4 ครั้งใน มัทธิว 24 ว่าในยุคสุดท้าย ให้**ระวัง "อย่าให้ถูกหลอก"** ("Our Authorized Bible Vindicated" by Benjamin Wilkinson) YouTube: No NIV for me- Walter Veith; New World Order Bible Versions ท่านอาจจะสามารถอ่านพระคัมภีร์คิงเจมส์ ทางอินเตอร์เน็ท (ออนไลน์)

หนังสือเล่มนี้มีเน้นตัวอักษรให้เข้มขึ้นหรือขีดเส้นใต้เน้นจุดสำคัญและเพิ่มหัวข้อย่อยและมีคำในวงเล็บมีกรอบและรูปเพื่อเข้าใจง่ายขึ้น และมีคำคมและข้อพระคัมภีร์เพิ่มเติม

Watchmen Warriors Ministry (WWM)

เรื่องแหล่งอ้างอิง: WWM อาจไม่เห็นด้วยกับทุกเรื่องของแหล่งอ้างอิง และ WWM ไม่อาจรับรองความแม่นยำของข้อมูลที่อ้างอิง แต่ขอยืนยันว่า เป็นแหล่งอ้างอิงที่ดีที่สุดและเชื่อถือได้ เป็นกลาง (WWM เห็นด้วยกับ พระคัมภีร์ KJV และ EGW ทุกประการ)

เรื่องหาซื้อ**พระคัมภีร์ไบเบิลฉบับคิงเจมส์** KJV(ภาษาไทย)— อาจจะขอฟรีได้จากคริสตจักรแบ็บติสต์โคราช โทร. 044-298- 204, 089-719- 2118, 092-589- 9894

What Bible version is the best ? YouTube: B**attle of the Bibles / Total Onslaught - Walter Veith; 1/2 Bible Versions/ battle of the Bibles. Walter Veith; 2/2 Evidence/ Changing the Word. Walter Veith**

บทนำ

ก่อนที่ความบาปจะเข้ามาในโลกนี้ อาดัมมีความสุขกับการสื่อสารกับพระผู้สร้างของเขาโดยตรง แต่ตั้งแต่มนุษย์แยกตัวเองจากพระเจ้าด้วยการ ละเมิดกฎของพระเจ้า มนุษยชาติถูกตัดสิทธิพิเศษนี้ออก แต่ มีทางเปิดไว้เพื่อให้มนุษย์ยังมีทางสื่อสารกับพระเจ้าในสวรรค์ ด้วยแผนการณ์แห่งความรอด พระเจ้าได้สื่อสารกับมนุษย์ด้วยพระวิญญาณบริสุทธุ์ และ แสงแห่งธรรมของพระองค์ได้สาดส่องมายังโลกมนุษย์ผ่านความสัมพันธุ์ของผู้รับใช้ที่ท่านเลือกสรรค์แล้ว “ด้วยว่าคำพยากรณ์ในอดีตนั้นไม่ได้มาจากความประสงค์ของมนุษย์ แต่พวกผู้บริสุทธิ์ของพระเจ้าได้กล่าวคำตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงดลใจเขา” 2 เปรโต1:21 (KJV)

ระหว่าง 2500 ปีแรก ของประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ ยังไม่มี หนังสือพระคัมภีร์ที่พระเจ้า ดลใจให้มนุษย บันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ผู้คนที่ได้รับพระวจนะของพระเจ้าได้ สื่อสารบอกต่อความรู้จากพ่อสู่ลูกในตระกูลสืบมาโดยตลอดหลายชั่วอายุคน การบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรเริ่มในสมัยสาวกโมเสท พระคำของพระเจ้าจึงได้บันทึกเป็นหนังสือคำสอนพระวจนะ งานนี้ได้เริ่มอย่างจริงจัง ใช้เวลา 1600 ปีจากสมัยโมเสทเขียน ประวัติการสร้างโลกและ พระบัญญัติ ของพระเจ้าจนถึง สมัยสาวกจอห์น ผู้บันทึกความจริงอันประเสริฐที่สุด ของพระวจนะ

พระคัมภีร์ชี้บอกว่าพระเจ้า เป็นผู้เขียนทั้งๆที่เขียนโดยมือมนุษย์ และมีลักษณะลีลาการเขียนหลากลายแบบของหนังสือที่แตกต่างกันหลายเล่มที่บอกลักษณะนิสัยของผู้เขียนแต่ละท่าน ข่าวประเสริฐที่เขียนเปิดเผยล้วนมาจาก “การดลใจของพระเจ้า” 2 ทิโมที 3:16 (KJV); แต่ก็ยังบรรยายด้วยภาษาของคน พระเจ้าโดยพระวิญญาณบริสุทธุ์ได้ส่องแสงประทีปมายังดวงจิตและดวงใจของผู้รับใช้ของพระองค์ พระเจ้าประทานความฝันและนิมิตเครื่องหมายและตัวเลขและผู้ที่ได้รับการเปิดเผยพระวจนะเหล่านั้นก็เรียบเรียงถักร้อยความคิดเป็นภาษาคน

พระเจ้าทรงตรัส พระบัญญัติ 10 ประการ ด้วยพระองค์เองและทรงเขียนด้วยพระหัตของพระองค์เอง พระบัญญัติสิบประการเป็นสิ่งศักสิทธิ์ ไม่ได้เป็นการแต่งหรือเขียนขึ้นจากมนุษย์ แต่พระคัมภีร์ซึ่งเป็นความจริงที่อันประเสริฐบรรยายเป็นภาษามนุษย์บอกถึงความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า ความสัมพันธ์แสดงออกให้แบบ

พระลักษณะสิสัยของพระคริสต์ผู้เป็นพระบุตรของพระเจ้าและบุตรมนุษย์ ดังนั้นจึงเป็นความจริงที่ พระคัมภีร์และพระคริสต์เป็นเรื่อง “พระเยซูทรงรับสภาพมนุษย์และพระวาทะได้รับสภาพของเนื้อหนัง และทรงอยู่ท่ามกลางเรา” จอห์น 1:4 (KJV)

พระคัมภีร์ถูกเขียนบันทึกต่างเวลต่างยุคสมัยโดยมนุษย์ที่มีความแตกต่างมากมายในเรื่อง ตำแหน่งฐานะ อาชีพ ความรู้ในเรื่องพระวิญญาณบริสุทธุ์ หนังสือแต่ละเล่มในพระคัมภีร์มีความแตกต่างอย่างชัดแจ้งเรื่องรูปแบบและ ความหลากหลายในวิธีนำเสนอหัวข้อเรื่อง ผู้เขียนแต่ละท่าน ใช้รูปแบบการพรรณาที่แตกต่างกัน และบ่อยครั้งที่ข่าวประเสริฐชัดเจนยิ่งขึ้นกว่าจากผู้เขียนท่านเดียว และผู้เขียนหลายๆ ท่านนำเสนอชื่อเรื่องในหลากหลายรูปแบบและความสัมพันธุ์ อาจปรากฏแก่ผู้อ่านที่มีความรู้เพียงผิวเผิน ไม่ระมัดระวัง หรือผู้อ่านที่มีอคติ ว่ามีความไม่ลงรอยกันหรือความขัดแย้งกัน ส่วนในหมู่ผู้ศึกษาที่เข้าใจลึกซึ้งและมีความรู้ที่ชัดเจนจะเข้าใจดีถึงความคล้องจองกันของความคิดที่มีการเน้นย้ำไว้

การนำเสนอผ่านแต่ละบุคคลแตกต่างกัน พระวจนะจึงถูกกล่าวถึงในหลายแง่มุม เมื่อผู้เขียนท่านหนึ่งประทับใจในประโยคหรือวลีหนึ่งวลีใดของเรื่องมากกว่าผู้เขียนท่านอื่นแล้วท่านก็จะนำจุดนั้นมาเน้นย้ำให้เข้ากับประสพการณ์ที่มีหรือกับกำลังความคิดและความชอบ นำเสนอสิ่งที่เป็นไปได้มากที่สุดบางท่านก็ละเว้นไปเน้นประโยคหรือวลีอื่นๆ ต่างก็อยู่ภายใต้การทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธุ์ เสนอสิ่งที่จูงใจ และประทับใจต่อความคิดของเขาเอง พระวจนะในแง่มุมที่แตกต่างของแต่ละท่านแต่สมบูรณ์และสอดคล้องกันตลอด และข่าวประเสริฐถูกเปิดเผยร่วมกันให้ทุกอย่างสมบูรณ์และปรับให้เข้ากับความต้องการของมนุษย์ในทุกรูปทุกนามตามประสพการณ์ของชีวิต

พระเจ้าทรงพอพระทัยที่จะสื่อสารความจริงของพระองค์กับมนุษย์ในโลกนี้ผ่านทางตัวแทนที่เป็นมนุษย์และทางพระองค์เองและทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ทำให้เขามีคุณสมบัติเพรียบพร้อมและทำให้เขาสามรถทำงานของเขาได้ พระเจ้าทรงนำความคิดในการเลือกคำที่จะพูดและสิ่งที่จะเขียน ทรัพย์สมบัติต่างๆ ได้ทรงบรรจุเต็มภาชนะในโลกนี้แต่ก็ไม่มีอะไรที่ไม่ได้มาจากสวรรค์ คำพยานต่างๆได้มีการนำเสนอผ่านการพรรณาที่ไม่สมบูรณ์ของภาษาของมนุษย์แต่ก็เป็นคำพยานของพระเจ้า และบุตรที่เชื่อและฟังคำของพระองค์จะได้รับพระพรและอำนาจศักดิ์สิทธิ์เต็มเปี่ยมด้วยสง่าราศรี

และสัจจธรรม

ในพระวจนะ(พระคัมภีร์ ไบเบิล)ของพระองค์ พระเจ้าได้ให้ความรู้ที่จำเป็นเพื่อให้ความรอด พระคัมภีร์ที่ศักดิ์สิทธิ์นั้นต้องได้รับการยอมรับว่าเป็นการเปิดเผยพระประสงค์ซึ่งมีอำนาจหรือเป็นคำสั่งเป็นพระบัญชาจากพระเจ้า ซึ่งไม่มีการผิดและผิดไม่ได้ infallible นี่คือมาตรฐานที่จะวัดคุณธรรมหลักความประพฤติของคน standard of character และพระวจนะเปิดเผยหลักความเชื่อ และเป็นเกณฑ์ทดสอบวัดประสพการณ์ “พระคัมภีร์ (Bible) ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การ “ปรับปรุงแก้ไขคนให้ดี และการอบรมในเรื่องความชอบธรรมเพื่อคนของพระเจ้าจะดีรอบคอบ พรักพร้อมที่จะกระทำการดีทุกอย่าง” 2 ทิโมที 3 :16,17 (KJV)

เป็นความจริงที่ว่าพระเจ้าได้เปิดเผยพระคำของพระองค์ให้แก่มนุษย์ผ่านพระคำของพระองค์แต่ก็เราไม่สามารถทำได้ถ้าขาดการทรงอยู่และทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในทางตรงกันข้ามพระเจ้าได้ให้สัญญากับ พระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าจะให้เผยพระวจนะแก่ผู้รับใช้ของพระองค์เพื่อให้ความกระจ่างและใช้สำหรับการสอนและในเมื่อเป็นพระวิญญาณของพระเจ้าที่ดลใจในการเขียนพระคัมภีร์จึงเป็นไปไม่ได้ที่คำสอนของพระวิญญาณจะขัดแย้งกับพระวจนะของพระเจ้า

พระวิญญาณไม่ได้ถูกประทานมาแทนหรือให้อยู่เหนือกว่าพระคัมภีร์เพราะพระคัมภีร์บอกไว้ชัดเจนว่าพระวจนะของพระเจ้าเป็นมาตฐานที่คำสอนต่างๆและประสพการณ์ต่างๆต้องผ่านการตรวจสอบจากพระคัมภีร์อัครสาวกจอห์นกล่าวไว้ว่า “ท่านที่รักทั้งหลาย อย่าเชื่อวิญญาณเสียทุกๆวิญญาณ แต่จงพิสูจน์วิญญาณเหล่านั้นว่ามาจากพระเจ้าหรือไม่ เพราะว่ามีผู้พยากรณ์เท็จเป็นอันมากออกเที่ยวไปในโลก” 1 จอห์น 4 : 1 และอิสยาห์ ก็บันทึกว่า “ไปค้นพระราชบัญญัติและถ้อยคำพยาน ถ้าเขาไม่พูดตามคำเหล่านี้ก็เพราะในตัวเขาไม่มีแสงสว่างเสียเลย ” อิสยาห์ 8 : 20

มีการโจมตีอย่างยิ่งใหญ่ต่องานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วยการทำผิดของผู้คนทั่วไปที่คิดว่าเขาฉลาดพอแล้วไม่ต้องการการทรงนำจากคำสอนของพระเจ้า เขาถูกครอบงำจากความรู้สึกที่เขาเข้าใจว่าเป็นเสียงของพระเจ้าในรูปของจิตวิญญาณ แต่วิญญาณที่ควบคุมเขานั้นไม่ใช่วิญญาณของพระเจ้าความรู้สึกที่ ละเลยพระคัมภีร์จะนำไปสู่ความสับสนความหลอกลวงและความหายนะ มันทำให้ความมุ่งมั่นของคนชั่ว

ได้ผล ทั้งๆที่งานประกาศของพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งยวดต่อคริสตจักรของพระเยซูคริสต์ มันเป็นหนึ่งในเครื่องมือของซาตานผ่านความผิดของผู้ที่มีความคิดสุดโต่งและคนบ้าๆบอๆที่ดูหมิ่นงานของพระวิญญาณและเป็นเหตุให้ประชากรของพระ เจ้าไม่สนใจที่มาของพลังอำนาจซึ่งพระเจ้าเป็นผู้ประทานให้ด้วยพระองค์เอง

เพื่อความสอดคล้องกับพระวจนะของพระเจ้า พระวิญญาณจะต้องทำงานต่อไปตลอดเวลาที่งานประกาศต้องประกาศออกไปและตลอดเวลาในระหว่างยุคสมัยที่พระเจ้าประทานพระคัมภีร์เก่าและพระคัมภีร์ใหม่และพระวิญญาณมิได้หยุดให้แสงประทีปส่องมายังจิตใจของแต่ละคนมิได้หยุดทำหน้าที่เมื่อการเขียนสิ้นสุดลง แต่ยังต้องให้ความสว่างความเข้าใจต่อไป พระคัมภีร์เองก็ได้กล่าวว่าสิ่งที่มนุษย์ได้รับจากพระวิญญาณบริสุทธิ์คือการตักเตือน พิสูจน์ซ้ำ รับคำปรึกษา วิธีปฏิบัติ และเรื่องที่ไม่สามารถหาได้จากพระคัมภีร์ มีการกล่าวถึงศาสดาพยากรณ์ในยุคต่างๆแต่เสียงเหล่านั้นไม่ได้ถูกบันทึกไว้ ในทำนองเดียวกัน หลังจากการเขียนพระคัมภีร์สิ้นสุดลง พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ยังต้องทำหน้าที่ต่อไปเพื่อให้แสงสว่าง คำตักเตือน คำปลอบประโลมแก่ลูกหลานของพระเจ้า

“พระเยซูทรงให้สัญญาต่อสาวกของพระองค์ว่า เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมา ท่านจะทรงนำทางพวกเจ้าไปสู่ความจริง; “แต่พระองค์ผู้ปลอบประโลมใจนั้นคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ซึ่งพระบิดาจะทรงใช้มาในนามของเรา พระองค์นั้นจะทรงสอนท่านทั้งหลายทุกสิ่ง และจะให้ท่านระลึกถึงทุกสิ่งที่เราได้กล่าวไว้แก่ท่านแล้ว” จอห์น 14: 26 เมื่อพระองค์ พระวิญญาณแห่งความจริงจะเสด็จมาแล้ว พระองค์จะนำท่านทั้งหลายไปสู่ความจริงทั้งมวล เพราะพระองค์จะไม่ตรัสโดยพระองค์เอง แต่พระองค์จะตรัสสิ่งที่พระองค์ทรงได้ยิน และพระองค์จะทรงแจ้งให้ท่านทั้งหลายรู้ถึงสิ่งเหล่านั้นที่จะเกิดขึ้นจอห์น 16 : 13 พระคัมภีร์สอนไว้ชัดเจนว่าพระสัญญาเหล่านี้ตั้งแต่เริ่มต้นไม่ได้จำกัดแค่สมัยอัครสาวกเท่านั้น แต่ส่งต่อถึงโบสถ์ของพระคริสต์ทุกยุคทุกสมัย พระผู้ช่วยให้รอดให้ความมั่นใจกับผู้ติดตามพระองค์ว่า “สอนเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดซึ่งเราได้สั่งพวกท่านไว้ ดูเถิด เราจะอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไป จนกว่าจะสิ้นโลก เอเมน” มัทธิว 28: 20 และ อัครสาวกเปาโลได้ประกาศไว้ชัดเจนว่าของประทานและอภินิหารที่แสดงให้เห็นของพระวิญญาณได้กำหนดไว้กับคริสตจักร “เพื่อเตรียมวิสุทธิชนให้ดี

รอบคอบ เพื่อช่วยในการรับใช้ เพื่อเสริมสร้างพระกายของพระคริสต์ให้จำเริญขึ้น” จนกว่าเราทุกคนจะบรรลุถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในความเชื่อและในความรู้ถึงพระบุตรของพระเจ้า จนกว่าเราจะโตเป็นผู้ใหญ่เต็มที่คือเต็มถึงขนาดความไพบูลย์ของพระคริสต์ เอเฟซัส 4: 12,13

ท่านอัครสาวกได้อธิฐานเผื่อผู้เชื่อในเมืองเอเฟซัสว่า ขอพระผู้เจ้าแห่งพระเยซูคริสต์ของเรา พระบิดาผู้ทรงพระสิริงดงามโปรดประทานให้ท่านทั้งหลายมีสติปัญญาและรู้เข้าถึงพระเจ้า “เพื่อพระเจ้าแห่งพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา คือพระบิดาผู้ทรงสง่าราศี จะทรงโปรดประทานให้ท่านทั้งหลายมีจิตใจอันประกอบด้วยสติปัญญา และความประจักษ์แจ้งในเรื่องความรู้ถึงพระองค์และขอให้ตาใจของท่านสว่างขึ้นเพื่อท่านจะได้รู้ว่า ในการที่พระองค์ทรงเรียกท่านนั้น พระองค์ได้ประทานความหวังอะไรแก่ท่าน ....และรู้ว่าฤทธานุภาพอันใหญ่ของพระองค์มีมากยิ่งเพียงไรสำหรับเราทั้งหลายที่เชื่อ ตามการกระทำแห่งฤทธานุภาพอันใหญ่ยิ่งของพระองค์ ” เอเฟซัส 1:17 -19 งานให้บริการของพระวิญญาณบริสุทธิ์คือส่องแสงสว่างให้มีสติปัญญาเข้าใจและเปิดใจเข้าลึกถึงพระคำอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า เป็นคำอวยพรจากอัครสาวก เปาโลอ้อนวอนขอให้กับโบสถ์เอเฟซัส

หลังจากการแสดงอภินิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในวัน เพนตาคอสท์ อัครสาวกเปรโต สั่งสอนประชาชนให้กลับใจและรับบัพติสมาในพระนามของพระคริสต์เพื่อรับการอภัยบาปและได้กล่าวว่า “ฝ่ายเปโตรจึงกล่าวแก่เขาว่าจงกลับใจเสียใหม่และรับบัพติศมาในพระนามแห่งพระเยซูคริสต์สิ้นทุกคน เพื่อว่าพระเจ้าทรงยกความผิดบาปของท่านเสีย และท่านจะได้รับของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์; ด้วยว่าพระสัญญานั้นตกแก่ท่านทั้งหลายกับลูกหลานของท่านด้วย และแก่คนทั้งหลายที่อยู่ไกล คือทุกคนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเราทรงเรียกมาเฝ้าพระองค์” กิจการ 2 : 38,39

ทันทีหลังจากวันสำคัญของพระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าโดยผู้พยากรณ์โยเอลได้ให้สัญญาถึงการเปิดเผยเป็นพิเศษของพระวิญญาณบริสุทธิ์ดังนี้ คำพยากรณ์นี้ ได้รับความสำแร็จแล้วเป็นบางส่วนในวันเพนตาคอสท์และจะสำเร็จสมบูรณ์ในวันสิ้นสุดการประกาศข่าวประสริฐ “ต่อมาภายหลังจะเป็นอย่างนี้ คือเราจะเทพระวิญญาณของเรามาเหนือเนื้อหนังทั้งปวง บุตรชายบุตรสาวของเจ้าทั้งหลายจะพยากรณ์ คนชราของเจ้า

จะฝันและคนหนุ่มของเจ้าจะเห็นนิมิต ”

สงครามระหว่างความดีกับความชั่วจะรุนแรงเข้มข้นขึ้นเมื่อใกล้เวลาสุดท้าย ในทุกยุทุกสมัยความโกรธแค้นของซาตานได้แสดงให้เห็นด้วยการต่อต้านโบสถ์ของพระคริสต์และพระเจ้าได้เทพระพรและพระวิญญาณลงมาแก่ประชากรของพระองค์เพื่อเพิ่มความเข้มแข็งให้ต่อสู้กับอำนาจของมารร้าย เมื่ออัครสาวกของพระคริสต์นำข่าวประเสริฐให้กับชาวโลกและเพื่อจดจำไว้ตลอดถึงอนาคตกาล เขาเหล่านั้นต่างก็ได้รับพระพรและแสงสว่างจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่ในขณะที่คริสตจักรเข้าใกล้การไถ่ให้รอดครั้งสุดท้าย ซาตานก็จะทำงานด้วยอำนาจที่มากขึ้น “เพราะว่าพญามารได้ลงมาหาเจ้าด้วยความโกรธยิ่งนัก เพราะมันรู้ว่าเวลาของมันมีน้อย” วิวรณ์ 12: 12 เขาจะทำงานกับ “ คือผู้นั้นที่มาโดยการดลบันดาลของซาตาน พร้อมกับบรรดาการอิทธิฤทธิ์และหมายสำคัญ และการมหัศจรรย์แห่งความเท็จ 2 เทสะโลนิกา 2:9 เป็นเวลากว่า 6,000 ปีที่ (ซาตาน) ผู้วางแผนการณ์ซึ่งเคยอยู่สูงสุดในหมู่ทูตสวรรค์ของพระเจ้าได้เจตนาทุ่มอย่างเต็มที่ในการหลอกลวงและทำลายมนุษย์ ความสามารถทั้งหมดในเรื่องชั่วร้ายที่ลึกซึ้งที่สั่งสมมา และความโหดเหี้ยมทั้งหมดและเล่ห์เหลี่ยมทั้งหมดของมาร ซาตานได้พัฒนามาตั้งแต่อดีตกาลจะถูกนำมาทำลายคนของพระเจ้าในการสู้รบครั้งสุดท้ายของโลก “ในห้วงเวลาอันตรายนี้ผู้ติดตามพระเยซูคริสต์จะต้องนำคำเตือนไปสู่ชาวโลก ว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมาครั้งที่ 2 และ กลุ่มคนจะต้องเตรียมตัวต้อนรับการเสด็จกลับมา ... ปราศจากมลทินและข้อตำหนิ ” 2 ปีเตอร์ 3 :14 คริสตจักรในเวลานี้มีความต้องการพระพรพิเศษแห่งความกรุณาและอำนาจของพระเจ้าไม่น้อยกว่าสมัยของอัครสาวก

จากการฉายแสงสว่างของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ภาพของการต่อสู้อันยาวนานระหว่างความดีกับความชั่วได้เผยให้ผู้เขียนหนังสือนี้หน้าต่อหน้า ในบางเวลาข้าพเจ้าได้รับอนุญาตให้เห็นการทำงานในแต่ละยุคสมัยแตกต่างกันของการสู้รบระหว่างพระคริสต์เจ้าชายแห่งชีวิตต้นกำเหนิดของพระผู้ช่วยให้รอดของเรากับซาตานเจ้าชายแห่งความชั่วต้นกำเหนิดแห่งความบาปผู้ละเมิดกฎเกณฑ์อันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าเป็นผู้แรก การเกลียดชังของซาตานต่อพระคริสต์แสดงออกในหมู่ผู้ติดตาม ความเกลียดชังนี้เกลียดชังหลักการบทบัญญัติของพระเจ้า นโยบายหลอกลวงที่ทำให้ความผิดกลายเป็นดูเหมือนเป็นความถูกต้องด้วยการเปลี่ยนบทบัญญัติของมนุษย์แทนบทบัญญัติของ

พระเจ้าและมนุษย์ถูกชักนำให้บูชาผู้ถูกสร้างแทนพระผู้สร้างซึ่งสืบค้นดูได้จากประวัติศาสตร์ในอดีตกาล

ซาตานพยายามแสดงให้เห็นพระเจ้าในลักษณะที่ผิดเพื่อให้มนุษย์คิดถึงพระผู้สร้างในทางที่ผิดและมีความเกลียดและความกลัวแทนที่จะเต็มไปด้วยความรัก ความพยายามของซาตานที่พยายามจะแยกกฎเกณฑ์ของพระเจ้าอันศักสิทธิ์ออก ทำให้มนุษย์คิดเอาเองว่าเขามีอิสระไม่มีความผูกมัดจากพระบัญญัติแล้ว การกดขี่ข่มเหงของของซาตานต่อผู้ที่กล้าต่อต้านขัดขืนการหลอกลวงของซาตานดำเนินต่อเนื่องมาทุกยุกทุกสมัยมีหลักฐานค้นดูได้จากประวัติศาสตร์ของบรรพบุรุษ ศาสดาพยากรณ์และอัครสาวก คริสเตียนที่ถูกฆ่าตายและเหล่านักปฏิรูปศาสนา

วาระสุดท้ายของความขัดแย้งที่ยิ่งใหญ่ ซาตานจะใช้นโยบายเดิมและแสดงจิตใจเหมือนเดิมและจะทำงานเพื่อเป้าหมายเดิมเหมือนอดีตกาลที่ผ่านมา สิ่งที่เคยปรากฏก็จะปรากฏอีก แต่การต่อสู้ที่จะเกิดขึ้นจะมีความเข้มข้นน่ากลัวมากอย่างที่โลกเคยเห็นมาก่อน การหลอกลวงของซาตานจะมีกลวิธีเล่ห์เหลี่ยมมากขึ้น การโจมตีจะแน่วแน่มากขึ้น ถ้าเป็นได้ ซาตาน จะ ล่อลวงผู้ที่ถูก “เลือกสรร”ให้หลง มาระโก 13:22 ขณะที่พระวิญญาณของพระเจ้าเปิดเข้ามาในจิตใจของข้าพเจ้าและข้าฯได้เห็นความจริงที่ยิ่งใหญ่ของพระคัมภีร์และ ภาพในอดีตและอนาคต และข้าพเจ้าได้ถูกสั่งให้บอกให้ผู้อื่นทราบเรื่องที่ถูกเปิดเผย ให้ย้อนดูประวัติศาสตร์ของการต่อสู้ในอดีตกาล และโดยเฉพาะอย่างยิ่งให้นำเสนอให้เป็นแสงสว่างส่องให้เห็นการรุกเข้ามาอย่างรวดเร็วของการต่อสู้ในอนาคต ในการบอกเล่าเรื่องนี้ข้าพเจ้าได้พยายามคัดเลือกและจัดกลุ่มเหตุการที่เกิดขึ้นกับคริสตจักรในประวัติศาสตร์ในลักษณะที่จะเปิดเผยความจริงที่ทดสอบได้ในช่วงเวลาที่แตกต่างกันให้โลกรู้ ซึ่งมันไปกระตุ้นความโกรธแค้นของซาตาน และความเกลียดชังของคนที่รักโลกและยังคงอยู่ให้เห็นเป็นพยานโดยกลุ่มคนที่”ยอมตายไม่รักแม้ชีวิตของตน”

จากบทบันทึกนี้จะเห็นเงาทมึนของความขัดแย้งอยู่เบื้องหน้าเรา จากแสงสว่างของพระวจนะของพระเจ้าและจาก การส่องสว่างของพระวิญญาณเราจะเห็นความลับที่ปกปิดของฝ่ายชั่วร้ายและภัยอันตรายที่เขาต้องรังเกียจผู้ที่เขาพบเห็นว่า “ปราศจากความผิด” ก่อนที่พระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมา

เหตุการณ์ยิ่งใหญ่ที่เน้นพิเศษเรื่องความก้าวหน้าของการปฏิวัตศาสนาใน

อดีตกาลและ การทรมานและฆ่าให้ตายเป็นเรื่องของประวัติศาสตร์ ที่รู้กันแพร่หลายทั่วโลกและยอมรับกันในโลกของชาวโปรเตสแตนท์ มันเป็นความจริงที่ไม่มีใครปฏิเสธ ข้าพเจ้าได้นำเสนอประวัติศาสตร์นี้โดยย่อๆภายใต้เนื้อหาและข้อจำกัดของหนังสือ และความกระทัดลัดที่จำเป็นต้องปฏิบัติ เนื้อหาของความจริงได้ถูกย่อขนาดให้พอกับพื้นที่เล็กๆซึ่งเข้าใจได้ง่ายต่อผู้อ่าน

ในบางโอกาสนักประวัติศาสตร์จัดกลุ่มเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและได้ย่อรายละเอียดเพื่อให้สะดวกเข้าใจง่ายและข้าพเจ้าได้อ้างถึงข้อความของเขา แต่ในบางโอกาสเพียงไม่กี่ครั้งที่ข้าพเจ้าไม่ได้ให้เครดิตเฉพาะเจาะจงเพราะข้อความที่อ้างถึงไม่ได้ทำเพื่อจะสดุดีผู้เขียนในฐานะผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีอำนาจในหน้าที่แต่เพราะข้อมูลของเขาพร้อมและมีน้ำหนักต่อการนำเสนอของเนื้อเรื่อง การเล่าประสพการณ์และความคิดเห็นของการปฏิรูปศาสนาบางครั้งในยุคนี้เราก็ใช้วิธีคล้ายๆกันนี้ในงานเขียนอื่นๆ

หนังสือเล่มนี้ไม่ได้มีจุดประสงค์หลักที่จะนำเสนอความจริงใหม่ในการต่อสู้ดิ้นรนของนักปฏิรูปศาสนาในอดีต เหมือนกับการนำหลักการและความจริงที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้น และมองเป็นส่วนหนึ่งของความขัดแย้งระหว่างการต่อสู้ของพลังแสงสว่าง กับ ความมืด จากบันทึกทั้งหลายในอดีตนี้จะเห็นความชัดเจนใหม่และจากเหตุการณ์เหล่านั้นแสงสว่างได้สาดส่องให้เห็นอนาคต กรุยทางให้ผู้ที่ชอบนักปฏิรูปในอดีตเพื่อจะถูกเรียกให้ออกมาเป็นพยาน แม้ต้องเสี่ยงต่อการสูญเสียทรัพย์สินทั้งหมดในโลกนี้“เพื่อพระคัมภีร์และเป็นพยานให้พระเยซูคริสต์”

เพื่อเปิดเผยภาพการต่อสู้สงครามระหว่างความจริงและความเท็จ เพื่อเปิดเผยเล่ห์อุบายของซาตานและวิธีต่อต้านซาตานให้ประสพความสำเร็จ เพื่อนำเสนอทางออกที่น่าพึงพอใจเพื่อแก้ปัญหาของความชั่วร้ายอันใหญ่หลวง แสงสว่างที่ส่องให้เห็นต้นตอของความบาปและการกำจัดความบาปในวาระสุดท้ายและแสดงให้เห็นความยุติธรรมและความเมตตาของพระเจ้าในการจัดการกับมนุษย์ และแสดงให้เห็นความไม่เปลี่ยนแปลงของพระบัญญัติของพระเจ้า จากการทรงนำนี้ผู้คนจะได้รับการปลดปล่อยออกจากความมืด และกลายเป็น “ส่วนหนึ่งที่มีสิทธ์รับมรดกกับผู้ชอบธรรมในความสว่าง” ขอสรรเสริญพระเจ้าผู้รักเราและยอมอุทิศพระองค์เองเพื่อเราคือคำอธิษฐานของผู้เขียน -

เอเลน จี ไวท์

นาง เอเลน จี ไวท์ ศาสดาพยากรณ์ และผู้เผยพระวจนของพระเจ้า

“จงเชื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
และท่านจะตั้งมั่นคงอยู่
จงเชื่อบรรดาผู้พยากรณ์ของพระองค์
และท่านจะสำเร็จผล”

พระคัมภีร์ไบเบิล 2 พงศาวดาร 20:20 KJV

(YouTube— All 42 chapters of GC by EGW; The Great Controversy Story by Dr Allan Linsay;
Book: Dramatic Prophecies of Ellen White by Herbert Douglass;
Believe His Prophets by Denton Rebok)

ที่ใดๆ ที่ไม่มีนิมิต ประชาชนก็พินาศ

พระคัมภีร์ไบเบิล สุภาษิต 29 : 18 KJV

นางเอเลน จี ไวท์ ขณะที่ได้รับนิมิต นางยกชูพระคัมภีร์เล่มใหญ่หนักประมาณ 8 กิโล นาน 20 นาที - 30 นาที แล้วอ่านพระคัมภีร์ได้ถูกต้องโดยไม่ต้องดู มีคนยืนบนเก้าอี้ดูว่าอ่านได้ถูกต้องตรงตามหน้าพระคัมภีร์ไหม (Dramatic Prophecies of Ellen White by Herbert Douglass; see YouTube: Defending the Prophet—Da vid Mould)

เอเลน จี ไวท์ เป็นศาสดาพยากรณ์ ...จริงหรือเท็จ ?

1. นางเอเลน จี ไวท์ เรียนจบแค่ชั้น ป. 3 แต่ได้เขียนหนังสือมากกว่า 100 เรื่อง เกี่ยวกับ สุขภาพ ครอบครัว การศึกษา โภชนาการ และ ศาสนา ท่านได้รับการจัดอันดับว่าเป็นสตรีอเมริกันที่เขียนหนังสือมากที่สุดในประวัติศาสตร์ รวมแล้วมากกว่าหนึ่งแสนหน้า **ทำไมเป็นเช่นนั้น?**

2. เมื่อ อายุ 9 ขวบ เอเลน จี ไวท์เกิดอุบัติเหตุ ทำให้ มีสุขภาพอ่อนแอ ป่วยบ่อย แต่หลังจากถวายตัวรับใช้พระเจ้าก็มีสุขภาพแข็งแรงดีมีอายุอยู่ได้ถึง 87 ปี **ทำไมเป็นเช่นนั้น?**

3. นางเอเลน จี ไวท์มีความรู้หลายเรื่อง (ก่อนเวลา) หรือลึกซึ้งด้านวิทยาศาสตร์ ด้านการแพทย์ ด้านโภชนาการ ด้านการศึกษา ซึ่งหลายเรื่องล้ำหน้ากว่าผู้คน 50-100 ปี หาผู้ใดเทียบไม่ได้ **ทำไมเป็นเช่นนั้น?**

4. นางเอเลน จี ไวท์เป็น ศาสดาพยากรณ์หรือผู้นำข่าวสาร (messenger) ของพระเจ้า ผ่านการมีนิมิตและในความฝัน และท่านก็ทำนายบอกเล่าสิ่งที่ พระเจ้าต้องการสื่อสารกับมนุษย์ และยังไม่มีใครพิสูจน์ว่าสิ่งที่ทำนายไว้ผิด **ทำไมเป็นเช่นนั้น?**

www.whiteestate.org
www.ellenwhitedefend.com
Ref. A Gift of Light by Roger A Coon

One Solitary Life

He was born in an obscure village--the child of a peasant woman
He grew up in another obscure village where he worked in a carpenter shop until
he was thirty when public opinion turned against him

He never wrote a book
He never held an office
He never went to college
He never visited a big city
He never travelled more than two hundred mile from the place where he was born
He did none of the things usually associated with greatness
He had no credentials but himself

He was only thirty three
His friends ran away One of them denied him
He was turned over to his enemies and went through the mockery of a trial
He was nailed to a cross between two thieves while dying, his executioners
gambled for his clothing
The only property he had on earth
When he was dead He was laid in a borrowed grave through the pity of a friend

Nineteen centuries have come and gone
And today Jesus is the central figure of the human race
And the leader of mankind's progress

All the armies that have ever marched
All the navies that have ever sailed
All the parliaments that have ever sat
All the kings that ever reigned put together
Have not affected the life of mankind on earth
As powerfully as that one solitary life

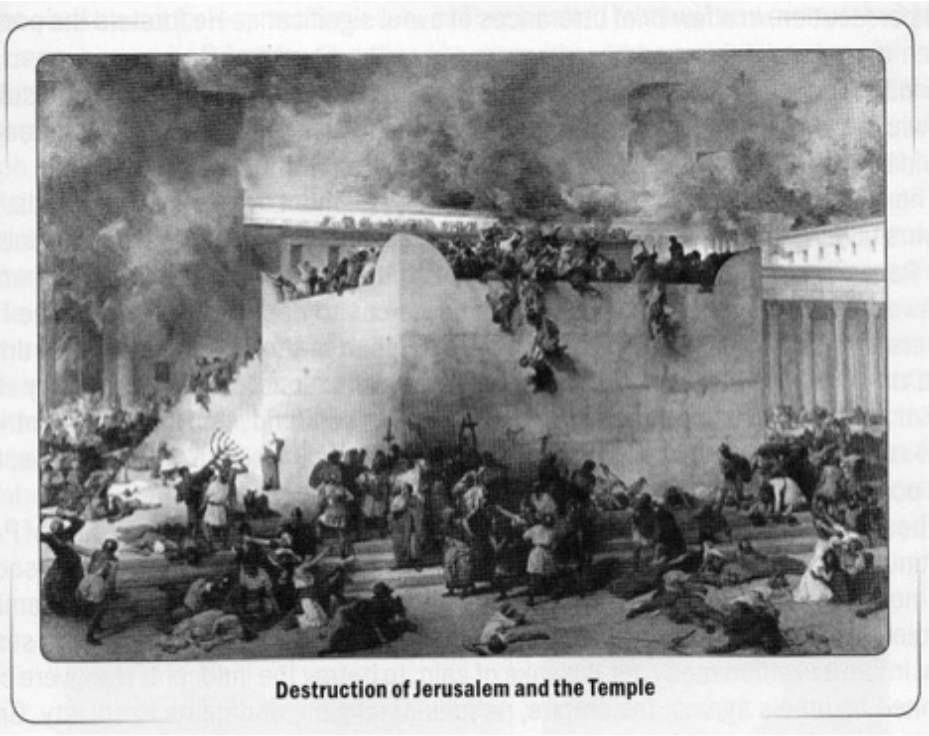

ความพินาศของกรุงเยรูซาเล็มและโบสถ์วิหาร ค.ศ. 70

<u>พระองค์ทรงหลั่งน้ำตาเพื่อผู้คนมากมาย</u>
<u>ในกรุงเยรูซาเล็มที่จะต้องพินาศ เพราะคนทั้งหลาย</u>
<u>ที่พระองค์เสด็จมาเพื่ออวยพระพรและช่วยให้รอดนั้น</u>
<u>นัยน์ตามืดบอดและมีจิตใจที่ดื้อรั้นไม่ยอมกลับใจ</u> {GC 18.1}

บทที่ 1

ความพินาศของกรุงเยรูซาเล็ม (ค.ศ. 70)
(คนตายมากกว่า 1 ล้านคน)

"ถ้าเจ้า คือเจ้าเอง รู้ในกาลวันนี้ว่า สิ่งอะไรจะให้สันติสุข แต่เดี๋ยวนี้สิ่งนั้นบังซ่อนไว้จากตาของเจ้าแล้วด้วยว่าเวลาจะมาถึงเจ้า เมื่อศัตรูของเจ้าจะก่อเชิงเทินต่อสู้เจ้า และล้อมขังเจ้าไว้ทุกด้านแล้วจะเหวี่ยงเจ้าลงให้ราบบนพื้นดิน กับลูกทั้งหลายของเจ้าซึ่งอยู่ในเจ้า และเขาจะไม่ปล่อยให้ศิลาซ้อนทับกันไว้ภายในเจ้าเลย เพราะเจ้าไม่ได้รู้เวลาที่พระองค์เสด็จมาเยี่ยมเจ้า" (ลูกา 19:42-44 KJV) {GC 17.1}

จากยอดเขามะกอกเทศ พระเยซูทรงทอดพระเนตรดูกรุงเยรูซาเล็ม ภาพที่สวยงามและเงียบสงบปรากฏอยู่เบื้องพระพักตร์พระองค์ ขณะนั้นเป็นช่วงเทศกาลปัสกา: และบุตรทั้งหลายของยาโคบจากดินแดนทุกสารทิศได้มาร่วมชุมนุมกันเพื่อเฉลิมฉลองเทศกาลแห่งชาติอันยิ่งใหญ่ ในท่ามกลางสวนและไร่องุ่นและเนินเขาเขียวขจี มีเต็นท์ของผู้เดินทางมาร่วมงานตั้งกระจัดกระจายไปทั่วเนินเขาที่ลดหลั่นกัน มีพระราชวังที่งามสง่าและมีป้อมปราการที่แข็งแกร่งของเมืองหลวงแห่งประเทศอิสราเอล ดูประหนึ่งบุตรสาวแห่งศิโยนจะกล่าวอย่างหยิ่งยโสว่า เราคือราชินีและเราจะไม่เคยต้องระทมทุกข์ เธอถือว่าตนเป็นที่โปรดปรานของสวรรค์ เธอนั้นงดงามเหมือนเช่นที่ผู้เล่นเครื่องสายในพระราชวังในอดีต

เคยมีผู้ร้องชมไว้ว่า "มองขึ้นไปก็ดูงาม เป็นความชื่นบานของแผ่นดินโลกทั้งสิ้น คือภูเขาศิโยน.....เป็นนครของพระมหาราชา" (สดุดี 48: 2) ภาพที่มองเห็นอย่างเด่นชัดคือพระวิหารที่งดงามยิ่งนัก แสงจากดวงอาทิตย์ที่กำลังจะลับขอบฟ้าได้สะท้อนผนังหินอ่อนที่ขาวดั่งหิมะให้เจิดจ้า และส่องสะท้อนจากประตูและหอคอยและยอดวิหารทองคำ วิหารนี้ "งามหมดจด" และเป็นความภูมิใจของประชาชาติยิว จะมีบุตรคนใดในอิสราเอลที่มองดูภาพนี้โดยไม่รู้สึกตื่นเต้นด้วยความสุขและความชื่นชมกระนั้นหรือ แต่มีอีกห้วงคำนึงหนึ่งที่ได้เกาะกุมติดอยู่ในพระหทัยของพระเยซู "ครั้นพระองค์เสด็จมาใกล้ทอดพระเนตรเห็นกรุงแล้ว ก็กันแสงสงสารกรุงนั้น" (ลูกา 19: 41 KJV) ท่ามกลางความชื่นชมยินดีอย่างถ้วนหน้าที่พระองค์ได้เสด็จเข้ากรุงอย่างมีชัย ในขณะที่ใบอินทผาลัมโบกสะบัด ในขณะที่เสียงร้องสรรเสริญโฮซันนา

ดังสะท้อนก้องทั่วเนินเขาและเสียงของคนมากมายประกาศว่าพระองค์ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ พระผู้ช่วยให้รอดของโลก (พระเยซูคริสต์) ทรงท่วมท้นด้วยความทุกข์ที่เกิดขึ้นอย่างกระทันหันและน่าประหลาดยิ่ง **พระองค์ (พระเยซูคริสต์) ผู้ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า พระองค์ผู้ทรงเป็นองค์พระสัญญาของอิสราเอล พระองค์ผู้ทรงมีอำนาจเหนือความตายและทรงเรียกคนที่ถูกความตายจองจำไว้ให้ออกจากหลุมฝังศพ พระองค์ทรงกำลังหลั่งน้ำตา มิใช่ด้วยความโศกเศร้าอย่างธรรมดาสามัญ แต่เป็นความทุกข์ระทมอย่างที่สุดและมิอาจระงับได้** {GC 17.2}

พระเยซูคริสต์มิได้ทรงหลั่งน้ำตาเพื่อพระองค์เอง พระองค์ทรงทราบดีว่าพระบาทของพระองค์กำลังจะก้าวไปสู่ที่แห่งใดเบื้องหน้าของพระองค์คือสวนเกทเสมนี ภาพแห่งความทุกข์ระทมของพระองค์ที่กำลังจะมาถึง พระองค์ทรงมองเห็นประตูแกะอันเป็นเวลานานหลายศตวรรษแล้วที่เหยื่อที่ถูกนำมาถวายเป็นเครื่องบูชาจะต้องถูกนำผ่านประตูนี้ไป และประตูนี้จะถูกเปิดออกไว้เพื่อพระองค์ เมื่อพระองค์จะทรงเป็น “เหมือนลูกแกะที่ถูกนำไปฆ่า” (อิสยาห์ 53: 7 KJV) ห่างออกไปไม่ไกลนักคือภูเขาคาล์วารี สถานที่ตรึงกางเขน ความน่ากลัวของความมืดมิดอย่างที่สุดจะปรากฏในก้าวย่างที่พระคริสต์จะทรงดำเนินไปในไม่ช้า เพื่อมอบจิตวิญญาณของพระองค์เป็นเครื่องถวายบูชาแก่ความผิดบาป แต่ถึงกระนั้นในช่วงเวลาแห่งความชื่นชมยินดีเช่นนี้ ความมืดที่ทอดเงาอยู่เหนือพระองค์หาได้เกิดจากการคิดใคร่ครวญถึงภาพเหตุการณ์เหล่านี้ มิใช่ด้วยการสังหรณ์ถึงความทุกข์ที่เหนือธรรมชาติมนุษย์ของพระองค์ ที่ทำให้วิญญาณแห่งการไม่เห็นแก่พระองค์ต้องมัวหมอง **พระองค์ทรงหลั่งน้ำตาเพื่อผู้คนมากมายในกรุงเยรูซาเล็มที่จะต้องพินาศ เพราะคนทั้งหลายที่พระองค์เสด็จมาเพื่ออวยพระพรและช่วยให้รอดนั้นนัยน์ตามืดบอดและมีจิตใจที่ดื้อรั้นไม่ยอมกลับใจ** {GC 18.1}

ประวัติศาสตร์อันยาวนานกว่าหนึ่งพันปีที่ประชากรที่พระองค์ทรงเลือกสรรไว้นั้นได้รับการดูแลและพิทักษ์รักษาเป็นพิเศษ ได้เปิดออกสู่สายพระเนตรของพระเยซูที่ภูเขาโมริยาห์ ที่ ๆ บุตรแห่งคำสัญญาต้องกลายเป็นเครื่องถวายบูชา เป็นเหยื่อที่ไม่ดิ้นรนต่อสู้ที่ถูกผูกมัดติดไว้บนแท่นบูชา ซึ่งเป็นเครื่องหมายแสดงถึงการเป็นเครื่องบูชาถวายของพระบุตรของพระเจ้า ที่นั่นเองมีพันธสัญญาแห่งพระพรอันเป็นพระสัญญารุ่งโรจน์ของพระเมสสิยาห์ได้รับการยืนยันต่อบิดาแห่งความเชื่อ (ปฐมกาล 22: 9, 16-18) จากลานนวดข้าวของโอรนัน เปลวไฟจากการถวายบูชาที่

ลอยสู่สวรรค์ ได้หันเหทิศทางดาบของทูตสวรรค์มรณะไป (1พงศาวดาร 21) ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ที่สอดคล้องกับการถวายพระองค์เป็นเครื่องถวายบูชาของพระผู้ช่วยให้รอดและการเป็นผู้ไกล่เกลี่ยของมนุษย์ที่ได้หลงกระทำผิด **พระเจ้าทรงประทานเกียรติให้แก่กรุงเยรูซาเล็มเหนือเมืองอื่นใดบนแผ่นดินโลก** พระเยโฮวาห์ “ทรงเลือกศิโยน พระองค์ (ทรง) มีพระประสงค์จะให้เป็นที่ประทับของพระองค์” (สดุดี 132: 13) ในเมืองนี้เอง ที่ผู้เผยพระวจนะบริสุทธิ์ได้ประกาศข่าวคำเตือนเป็นเวลานานมาแล้ว ปุโรหิตได้แกว่งกระถางเผาเครื่องหอมและควันของเครื่องหอมพร้อมกับคำอธิษฐานของผู้ที่มานมัสการได้ลอยขึ้นสู่เบื้องพระพักตร์ของพระเจ้า ในเมืองนั้น มีการถวายเลือดของลูกแกะที่ถูกฆ่าทุกวัน อันเล็งถึงพระเมษโปดกของพระเจ้า ในเมืองนั้น พระเยโฮวาห์ทรงเปิดเผยพระองค์เองด้วยการทรงสถิตในเมฆแห่งพระสิริเหนือพระที่นั่งกรุณา ในเมืองนั้น เป็นที่ตั้งของฐานบันไดประหลาดที่เชื่อมแผ่นดินโลกเข้ากับสวรรค์ (ปฐมกาล 28: 12; ยอห์น 1: 51) เป็นบันไดที่ทูตสวรรค์ของพระเจ้าขึ้นลง และเปิดทางให้โลกได้เข้าไปยังที่ ๆ บริสุทธิ์ที่สุด **หากชนชาติอิสราเอลได้รักษาความจงรักภักดีของเธอเข้าไว้กับสวรรค์ กรุงเยรูซาเล็มก็จะดำรงค์ยั่งยืนชั่วนิรันดร์ เป็นเมืองที่พระเจ้าทรงเลือกสรร (เยเรมีย์ 17: 21-25) แต่ประวัติศาสตร์ของชนชาติที่พระเจ้าทรงโปรดปรานนั้นกลับบันทึกถึงการเสื่อมถอยและการกบฏ พวกเขาต่อต้านพระคุณของสวรรค์ใช้สิทธิพิเศษของเขาไปในทางที่ผิดและดูแคลนโอกาสของเขาเอง**{G18.2}

ถึงแม้ชนชาติอิสราเอลจะ “เยาะเย้ยผู้ส่งข่าวสารของพระเจ้าอยู่เสมอ และดูหมิ่นพระวจนะของพระองค์ รังแกศาสดาพยากรณ์” (2ๆพงศาวดาร 36: 16) แต่พระเจ้าก็ยังทรงสำแดงพระองค์เองให้แก่พวกเขาว่า พระองค์ทรงเป็น “พระเจ้าผู้ทรงพระกรุณา ทรงกอปรด้วยพระคุณ ทรงกริ้วช้า และบริบูรณ์ด้วยความรักมั่นคงและความสัตย์จริง” (อพยพ 34: 6) แม้พวกเขาจะปฏิเสธพระองค์ซ้ำแล้วซ้ำเล่าก็ตาม แต่พระเมตตาคุณของพระองค์ก็ยังคงทรงวิงวอนพวกเขาอย่างต่อเนื่องยิ่งกว่าความรักความเห็นอกเห็นใจของบิดาที่มีต่อบุตรที่เขาดูแลอยู่ พระองค์ทรง “ใช้ให้ผู้ส่งข่าวสารของพระองค์มาอย่างไม่หยุดยั้ง เพราะพระองค์ทรงมีพระทัยกรุณาต่อประชากรของพระองค์และต่อที่ประทับของพระองค์” (2 พงศาวดาร 36: 15) **เมื่อพระเจ้า ทัดทาน และร้องขอ และการตำหนิล้มเหลว พระองค์ทรงพระราชทานของประทานสิ่งที่ดีเลิศที่สุดจากสวรรค์ให้แก่พวกเขา(พระบุตร)ไม่ใช่**

แต่เพียงเท่านี้พระองค์ทรงเททั้งสวรรค์ลงมาเป็นของประทานชิ้นนั้น(พระเยซูคริสต์) {GC 19.1}

พระบุตรของพระเจ้าเองได้เสด็จมาเพื่อวิงวอนนครที่ไม่ยอมกลับใจ พระคริสต์ทรงนำอิสราเอลดั่งเถาองุ่นที่สวยงามออกมาจากอียิปต์ (สดุดี 80: 8) พระหัตถ์ของพระองค์ได้ขับไล่พวกคนต่างชาติที่ไม่เชื่อว่ามีพระเจ้าออกไป พระองค์ทรงปลูกเถาองุ่นนั้นไว้ “บนเนินเขาอันอุดมยิ่ง” พระองค์ทรงดูแลด้วยการล้อมรั้วเถาองุ่น พระองค์ทรงรับสั่งให้คนงานไปดูแลรักษา พระองค์ทรงกล่าวว่า “มีอะไรอีกที่จะทำได้เพื่อสวนองุ่นของเรา ซึ่งเรายังไม่ได้ทำให้” (อิสยาห์ 5: 1-4) ถึงแม้ว่าเมื่อพระองค์ทรงดูว่าเถาองุ่นนี้ควรจะบังเกิดผลองุ่น แต่ผลที่ออกมากลับกลายเป็นผลองุ่นเปรี้ยว แต่ถึงกระนั้นพระองค์ยังทรงปรารถนาด้วยความคาดหวังที่จะให้เถาองุ่นนั้นออกผลสมบูรณ์ พระองค์จึงทรงเสด็จมายังสวนองุ่นของพระองค์ เพื่อจะช่วยไม่ให้เถาองุ่นต้องถูกทำลายไป พระองค์ทรงขุดรอบเถาองุ่น พระองค์ทรงตัดแต่งและดูแลอย่างทะนุถนอม พระองค์ไม่เหนื่อยล้ากับความพยายามเพื่อช่วยเถาองุ่นที่พระองค์ทรงปลูกไว้ {GC 19.2}

เป็นเวลาสามปีที่พระเจ้าแห่งความสว่างและสง่าราศีทรงเสด็จเข้าออกท่ามกลางประชากรของพระองค์ พระองค์ “เสด็จไปกระทำคุณประโยชน์และรักษาบรรดาคนซึ่งถูกมารเบียดเบียน ให้เล้าโลมคนที่ชอกช้ำระกำใจ ประกาศอิสรภาพแก่บรรดาเชลย ทำให้คนตาบอดกลับเห็นได้ คนง่อยเดินได้ และคนหูหนวกได้ยินได้ คนโรคเรื้อนหายสะอาด คนตายแล้วเป็นขึ้นมาและประกาศข่าวประเสริฐแก่คนอนาถา (กิจการของอัครทูต 10: 38; ลูกา 4: 18; มัทธิว 11: 5) พระองค์ทรงร้องเรียกคนทุกชนชั้นด้วยถ้อยคำที่กอปรด้วยพระคุณว่า **“บรรดาผู้ทำงานเหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนัก จงมาหาเรา และเราจะให้ท่านทั้งหลายหายเหนื่อยเป็นสุข”** (มัทธิว 11:28) {GC 20.1}

แม้พวกเขาจะเอาความชั่วตอบแทนความดี และเอาความเกลียดชังตอบแทนความรักของพระองค์ก็ตาม แต่พระองค์ก็ยังทรงมุ่งมั่นดำเนินพันธกิจแห่งความเมตตาของพระองค์ต่อไป พระองค์ไม่เคยขับไล่ผู้ที่มาเพื่อแสวงหาพระคุณของพระองค์ พระองค์ทรงเป็นผู้พเนจรที่ไร้บ้าน กิจวัตรของพระองค์ถูกตำหนิและขัดสน แต่พระองค์ทรงมีชีวิตเพื่อรับใช้*ผู้ที่มีความต้องการและแบ่งเบาความทุกข์ยากของมนุษย์* ทรงวิงวอนให้พวกเขารับความรอดมีชีวิตนิรันดร์ แต่

จิตใจของเหล่าคนดื้อด้านได้ผลักดันคลื่นแห่งพระเมตตาคุณออกไป ดังนั้น สายน้ำแห่งความสงสารและเป็นสายน้ำแห่งรักที่มิอาจจะบรรยายได้และเป็นสายน้ำที่แรงกล้ากว่าได้ไหลบ่าเข้ามาแทนที่ แต่**<u>อิสราเอลหันออกไปจากพระสหายที่ดีที่สุดและพระผู้ช่วยองค์เดียวของเขา การร้องขอด้วยความรักของพระองค์ถูกดูแคลน ข้อเสนอของพระองค์ถูกปฏิเสธอย่างดูหมิ่น และคำตักเตือนของพระองค์ถูกเยาะเย้ย</u>** {GC 20.2}

เวลาแห่งความหวังและการอภัยกำลังจะผ่านพ้นไป ถ้วยแห่งพระพิโรธของพระเจ้าที่ถูกหน่วงเหนี่ยวไว้เนิ่นนานกำลังจะล้น เมฆแห่งการละทิ้งความเชื่อและการกบฏที่ก่อตัวมาตลอดหลายยุค บัดนี้มืดมิดด้วยความทุกข์ยาก เมฆก้อนนี้กำลังจะโหมกระหน่ำใส่คนที่หลงกระทำผิด พระองค์ทรงเป็นผู้เดียวที่จะช่วยเขาให้รอดพ้นจากชะตากรรมที่กำลังจะมาถึง แต่พระองค์กลับถูกดูแคลน กล่าวร้าย ปฏิเสธ และจะถูกตรึงในไม่ช้า เมื่อพระคริสต์ถูกตรึงไว้บนกางเขนแห่งคาล์วารี วันเวลาของอิสราเอลที่จะเป็นประชาชาติที่ทรงโปรดปรานและได้รับพระพรของพระเจ้านั้นก็จะสิ้นสุดลง **<u>การสูญเสียผู้จะได้รับความรอดแม้เพียงคนเดียว ก็จะเป็นความหายนะที่ยิ่งกว่าการสูญเสียทรัพย์สินเงินทองและสมบัติทั้งหมดของโลกนี้</u>** แต่ขณะที่พระคริสต์ทรงทอดพระเนตรไปยังกรุงเยรูซาเล็ม ความหายนะของทั้งเมืองของทั้งประชาชาติก็ปรากฏต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ ที่เมือง ๆ นั้น ประชาชาติที่ครั้งหนึ่งเคยเป็นที่ได้รับการเลือกสรรจากพระเจ้า เป็นสมบัติพิเศษของพระองค์ {GC 20.3}

ศาสดาพยากรณ์เคยร่ำไห้ให้กับการละทิ้งความเชื่อของชนชาติอิสราเอลและบ้านเมืองที่รกร้างพังพินาศอันน่ากลัวจากผลแห่งความบาปของพวกเขา เยเรมีย์อยากให้ดวงตาของท่านเป็นบ่อน้ำตาเพื่อท่านจะได้ร่ำไห้ทั้งกลางวันและกลางคืนให้กับบุตรีของประชากรที่ถูกฆ่า และเพื่อฝูงแกะของพระเจ้าที่ถูกต้อนไปเป็นเชลย (เยเรมีย์ 9:1; 13:17) แล้วความโศกเศร้าของพระองค์ผู้ทรงมีสายพระเนตรที่มองผ่านคำพยากรณ์ที่เกิดขึ้น พระองค์มิได้ทรงมองเห็นระยะเวลาเพียงไม่กี่ปี แต่ทรงมองเห็นตลอดทุกยุคสมัย พระองค์ทรงมองเห็นทูตสวรรค์มรณะถือดาบชูขึ้นเหนือเมืองที่ๆเป็นที่ประทับของพระเยโฮวาห์มาช้านาน พระองค์ทรงทอดพระเนตรจากสันเขามะกอกเทศข้ามหุบเขาไปยังลานและมุขศักดิ์สิทธิ์ ในตำแหน่งเดียวกับที่<u>นายพลทิตัส</u>และกองทัพของเขาเข้าบุกยึดในเวลาต่อมา และจากพระเนตรที่ขุ่นมัวด้วยน้ำตานั้นพระองค์ทรงมองเห็นเหตุการณ์อันน่ากลัวที่กำลังจะเกิดขึ้น กำแพงเมืองถูก

ล้อมด้วยกองทหารต่างชาติ พระองค์ได้ยินเสียงฝีเท้าของกองทหารกำลังเตรียมการสงคราม พระองค์ทรงได้ยินเสียงร้องของแม่และเด็กที่ร้องขออาหารในเมืองที่ถูกปิดล้อม พระองค์ทรงมองเห็นพระนิเวศน์อันสวยงามและศักดิ์สิทธิ์ พระราชวังและป้อมปราการของเมืองถูกคลอกด้วยเปลวเพลิง และในบริเวณที่อาคารเหล่านี้เคยตั้งอยู่จะเหลือแต่เพียงกองปรักหักพังที่คุระอุในกองเพลิง {GC 21.1}

เมื่อพระองค์ทรงมองต่อไปยังยุคต่อ ๆ มา พระองค์ทรงเห็นประชากรแห่งพันธสัญญากระจัดกระจายไปทั่วสารทิศ “เหมือนซากปรักหักพังบนทะเลทราย” ผลกรรมฝ่ายกายกำลังจะเกิดขึ้นกับเหล่าบุตรของเธอนั้น พระองค์ทรงเห็นว่า นี่เป็นเพียงภาพร่างของถ้วยแห่งพระพิโรธ ซึ่งจะถูกเทออกจนเหลือแต่เพียงตะกอนในการพิพากษาครั้งสุดท้าย พระดำรัสอันโศกเศร้าที่เต็มไปด้วยพระเมตตาคุณของพระเจ้าและความรักที่คร่ำครวญหา ได้ดังขึ้นมาว่า “โอ เยรูซาเล็ม ๆ ที่ได้ฆ่าบรรดาผู้เผยพระวจนะ และเอาหินขว้างผู้ที่รับใช้มาหาเจ้าให้ถึงตาย เราใคร่จะรวบรวมลูกของเจ้าไว้เนืองๆ เหมือนแม่ไก่กกลูกอยู่ใต้ปีกของมัน แต่เจ้าไม่ยอมเลยหนอ” โอ เจ้าที่เป็นประชาชาติที่ได้รับความโปรดปรานเหนือประชาชาติอื่น หากเจ้าจะรู้ถึงเวลาที่พระองค์เสด็จมาเยี่ยมเจ้าและความสันติสุขที่เป็นของเจ้า เราได้ห้ามทูตสวรรค์แห่งความยุติธรรม เราได้ร้องเรียกให้เจ้ากลับใจ แต่ไร้ผล เจ้าไม่เพียงแต่หันหลังและปฏิเสธผู้รับใช้ ผู้แทนและผู้เผยพระวจนะ แต่เจ้าได้หันหลังและปฏิเสธองค์บริสุทธิ์ของชนชาติอิสราเอล ซึ่งเป็นพระผู้ไถ่ของเจ้า หากเจ้าจะต้องพินาศไป เจ้าเองจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบ” “ท่านทั้งหลายไม่ยอมมาหาเราเพื่อจะได้ชีวิต” (มัทธิว 23:37; ยอห์น 5:40) {GC 21.2}

พระคริสต์ทรงมองเห็นกรุงเยรูซาเล็มเป็นสัญลักษณ์ของโลกที่แข็งกระด้างด้วยความไม่เชื่อและการกบฏ และกำลังเร่งรุดเพื่อเข้าเผชิญหน้ากับการพิพากษาของพระเจ้าตามผลการกระทำของตัวเอง ความทุกข์ยากของเผ่าพันธุ์มนุษย์ที่ล้มลงในความบาปได้กดดันลงบนจิตวิญญาณของพระองค์ บีบบังคับให้ริมฝีปากของพระองค์ต้องร่ำไห้อย่างขมขื่น พระองค์ทรงมองเห็นร่องรอยบันทึกของความบาปในความทุกข์ยาก หยาดน้ำตาและโลหิต พระทัยของพระองค์ทรงสั่นสะเทือนด้วยความเมตตาสงสารอย่างเหลือคณาต่อคนในโลกที่ต้องทนทุกข์และทรมาน พระองค์ทรงปรารถนาที่จะปลดปล่อยพวกเขาทั้งหมด ถึงแม้พระหัตถ์ของพระองค์ไม่อาจหันคลื่น

แห่งความทุกข์ยากของมนุษย์กลับคืนไปได้ แต่มีน้อยคนที่จะแสวงหาพระองค์ผู้ทรงเป็นแหล่งความช่วยเหลือของพวกเขา พระองค์ทรงเต็มพระทัยที่จะสละวิญญาณจิตของพระองค์จนถึงความมรณา เพื่อนำความรอดให้ไปอยู่ใกล้เอื้อมของพวกเขา แต่มีน้อยคนนักที่จะมาหาพระองค์เพื่อจะได้ชีวิต {GC 22.1}

ผู้ทรงเดชานุภาพแห่งสรวงสวรรค์กำลังกันแสง พระวิญญาณของพระบุตรของพระเจ้ากำลังตกอยู่ในห้วงทุกข์ พระองค์ทรงก้มพระพักตร์ลงด้วยความปวดร้าว เป็นภาพที่ทำให้ทั่วทั้งสวรรค์ต้องพิศวง เป็นภาพที่เปิดเผยให้เราได้เห็นว่าความบาปนั้นชั่วร้ายเพียงใด แสดงให้เห็นว่า การที่จะช่วยคนผิดให้รอดพ้นจากผลแห่งการล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้านั้น เป็นภาระที่ยากยิ่ง แม้กระทั่งกับพระองค์ผู้ทรงฤทธานุภาพอันไม่จำกัด พระเยซูทรงทอดพระเนตรต่อไปจนถึงยุคสุดท้าย พระองค์ทรงมองเห็นโลกตกอยู่ในการหลอกลวงที่มีสาเหตุคล้ายคลึงกับที่ทำให้กรุงเยรูซาเล็มต้องถูกทำลาย **ความบาปยิ่งใหญ่ของชาวยิวคือการปฏิเสธพระเยซูคริสต์ ความบาปที่ยิ่งใหญ่ของโลกคริสเตียนคือ การปฏิเสธพระบัญญัติของพระเจ้า (เช่น พระบัญญัติสิบประการ The Ten Commandments)** ซึ่งเป็นรากฐานการปกครองของพระองค์ทั้งในสวรรค์และในแผ่นดินโลก กฎเกณฑ์ของพระเยโฮวาห์ (พระเจ้า) จะถูกดูแคลนและปัดทิ้งไปอย่างไร้ค่า **คนนับล้านที่ถูกพันธนาการอยู่ในความบาปเป็นทาสของซาตาน พวกเขาปฏิเสธไม่ยอมรับฟังพระวจนะแห่งความจริง(พระคัทภีร์ไบเบิล)) เมื่อโอกาสมาเยือน ช่างเป็นสภาพตาบอดที่หายนะยิ่ง และเป็นการลุ่มหลงที่น่าประหลาดยิ่งนัก พวกเขาจะถูกตัดสินให้ตายครั้งที่สอง (วิวรณ์ 20)** {GC 22.2}

สองวันก่อนวันปัสกาเมื่อพระคริสต์เสด็จออกไปจากพระวิหารเป็นครั้งสุดท้าย ภายหลังที่พระองค์ได้ประณามความหน้าไหว้หลังหลอกของผู้นำชาวยิว พระองค์ทรงเสด็จพร้อมสาวกไปยังภูเขามะกอกเทศอีก และพระองค์ทรงประทับบนเนินเขาที่มีหญ้าปกคลุม ซึ่งมองเห็นเมืองอยู่เบื้องล่าง พระองค์ทอดพระเนตรกำแพงเมือง ป้อมปราการ และพระราชวังอีกครั้ง และพระองค์ทรงเห็นพระวิหารที่งามสง่าตระการตา เป็นมงกุฎงามที่ประดับอยู่ในภูเขาบริสุทธิ์ {GC 23.1}

หนึ่งพันปีก่อนหน้านี้ ผู้ประพันธ์สดุดีได้ร้องบทเพลงสรรเสริญถึงความโปรดปรานที่พระเจ้าทรงสำแดงต่อชนชาติอิสราเอลด้วยการทรงสถิตอยู่ในพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ “ที่ประทับของพระองค์ตั้งอยู่ในซาเล็ม (เยรูซาเล็ม) ที่พำนักของ

พระองค์อยู่ในศิโยน” พระองค์ทรง” เลือกเผ่ายูดาห์ ภูเขาศิโยนซึ่งพระองค์ทรงรัก พระองค์ทรงสร้างสถานบริสุทธิ์ของพระองค์อย่างกับฟ้าสวรรค์สูง” (สดุดี 76:2; 78:68, 69) วิหารหลังแรกก่อสร้างขึ้นในยุคที่ชนชาติอิสราเอลรุ่งเรืองที่สุด กษัตริย์ดาวิดสะสมสมบัติมหาศาลไว้เพื่อการก่อสร้างวิหารหลังนี้ และแผนการก่อสร้างก็ได้รับการดลใจจากพระเจ้า (1 พงศาวดาร 28:12, 19) กษัตริย์ซาโลมอนผู้ทรงเป็นพระราชาที่มีพระปัญญาชาญฉลาดที่สุด ทรงเป็นผู้สร้างวิหารนี้จนเสร็จสิ้น **วิหารหลังนี้ยิ่งใหญ่สง่างามที่สุดที่โลกได้เคยเห็น** แต่กระนั้นพระเจ้าทรงประกาศผ่านทางผู้เผยพระวจนะฮักกัยเรื่องของวิหารหลังที่สองว่า “สง่าราศีของพระนิเวศครั้งหลังนี้จะยิ่งกว่าครั้งเดิมนั้น” “เราจะเขย่าประชาชาติทั้งสิ้นเพื่อ**ความปรารถนาของประชาชาติทั้งสิ้น** จะได้เข้ามาเราจะบรรจุนิเวศนี้ให้เต็มด้วยสง่าราศีพระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้แหละ” (ฮักกัย 2:9, 7 KJV) {GC 23.2}

หลังจากที่กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ได้ทำลายพระวิหารไปแล้ว วิหารหลังใหม่ก็ถูกสร้างขึ้นมาในช่วงเวลาประมาณห้าร้อยปีก่อนพระคริสต์เสด็จมาบังเกิด และสร้างโดยประชาชนที่เป็นเชลยมาชั่วชีวิต พวกเขากลับมายังประเทศที่รกร้างว่างเปล่าและแทบไม่มีผู้คนอาศัยอยู่ ในท่ามกลางคนเหล่านั้น “ใครบ้างที่เหลืออยู่ท่ามกลางพวกท่านนี้ที่เห็นพระนิเวศนี้ ครั้งเมื่อมีสง่าราศีเดิมนั้น บัดนี้ท่านเหล่านั้นเห็นเป็นอย่างไร มองดูแล้วเปรียบกันไม่ได้เลยใช่ไหม” (ฮักกัย 2:3 KJV; เอสรา 3:12 KJV) และจึงมีพระสัญญาประทานมาให้ว่า พระนิเวศหลังที่สองจะมีสง่าราศีที่ยิ่งใหญ่กว่าหลังแรก {GC 23.3}

วิหารหลังที่สองไม่ได้มีความงามสง่าเท่าวิหารหลังแรก และทั้งไม่ได้ถูกทำให้มีความศักดิ์สิทธิ์ด้วยเครื่องหมายของการทรงร่วมสถิตของพระเจ้าที่ประจักษ์แก่สายตาดังเช่นวิหารหลังแรกได้รับ ไม่มีอำนาจเหนือธรรมชาติปรากฏให้เห็นเป็นสัญลักษณ์ในระหว่างพิธีถวายพระวิหาร ไม่มีเมฆแห่งสง่าราศีปกคลุมสถานบริสุทธิ์ที่สร้างขึ้นมาใหม่ ไม่มีไฟจากสวรรค์ลงมาเผาเครื่องถวายบูชาที่อยู่บนแท่นนั้น ไม่มีเมฆสถิตอยู่ระหว่างเครูบในอภิสุทธิสถาน หีบพระโอวาท พระที่นั่งกรุณา และแผ่นพระโอวาทก็ไม่ได้อยู่ที่นั่น ไม่มีพระสุรเสียงจากสวรรค์ที่จะให้ปุโรหิตได้ทูลถามถึงน้ำพระทัยของพระเยโฮวาห์ {GC 24.1}

 ชาวยิวได้บากบั่นอย่างไร้ค่ามาเป็นเวลาหลายศตวรรษ เพื่อพิสูจน์ให้เห็นว่า

พระสัญญาที่พระเจ้าทรงประทานผ่านมาทางผู้เผยพระวจนะฮักกัยนั้นได้สำเร็จลงแล้ว แต่ความเย่อหยิ่งและความไม่เชื่อได้บดบังความคิดของเขาไม่ให้เข้าใจความหมายที่แท้จริงของคำพูดของผู้เผยพระวจนะ วิหารหลังที่สองไม่ได้รับเกียรติด้วยการทรงสถิตของเมฆแห่งพระสิริของพระเยโฮวาห์ แต่ได้รับเกียรติด้วยการเสด็จมาทรงประทับในฐานะมนุษย์ พระผู้ทรงมีสภาพของพระเจ้าดำรงอยู่อย่างบริบูรณ์ พระองค์เองที่ทรงเป็นพระเจ้าที่เปิดเผยให้เห็นในสภาพของเนื้อหนัง พระองค์ผู้ทรงเป็น “ความปรารถนาของประชาชาติ” (ฮักกัย 2:7) ได้เสด็จมายังพระวิหารแล้วจริงๆ เมื่อ “บุรุษแห่งเมืองนาซาเร็ธ” ได้สั่งสอนและรักษาอยู่ที่ลานวิหารศักดิ์สิทธิ์ ด้วยการที่พระคริสต์ทรงประทับอยู่ที่วิหารหลังนี้ และด้วยสิ่งนี้เท่านั้นที่ทำให้วิหารหลังที่สองมีสง่าราศีเหนือกว่าวิหารหลังแรก แต่ชนชาติอิสราเอลสลัดทิ้งของประทานที่สวรรค์ยื่นมาให้ในวันนั้น เมื่อพระอาจารย์ผู้ทรงถ่อมตนเสด็จผ่านประตูทองคำออกไป สง่าราศีก็ได้จากวิหารไปตลอดกาล พระดำรัสของพระผู้ช่วยที่ว่า ‘บ้านเมืองของเจ้าจะถูกละทิ้งให้รกร้างแก่เจ้า’ ก็สำเร็จ (มัทธิว 23:38 KJV) {GC 24.2}

สาวกทั้งหลายต่างเต็มไปด้วยความหวาดกลัวและประหลาดใจกับคำทำนายของพระเยซูในเรื่องของวิหารที่จะถูกทำลาย และพวกเขาปรารถนาที่จะเข้าใจความหมายพระดำรัสของพระองค์ให้กระจ่างชัดยิ่งขึ้น การสร้างวิหารนี้ได้ใช้ทรัพย์สมบัติ แรงงานและความเชี่ยวชาญทางสถาปัตยกรรมอย่างเต็มที่ โดยใช้เวลานานกว่าสี่สิบปีเพื่อเพิ่มพูนความตระการ กษัตริย์เฮโรดมหาราชได้ทุ่มเททั้งเงินทองของอาณาจักรโรมันและสมบัติของชนชาวยิว และแม้กระทั่งจักรพรรดิผู้ปกครองโลกก็ได้ประทานของกำนัลเพื่อทำให้วิหารหลังนี้งดงาม หินอ่อนสีขาวขนาดมหึมาที่เป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างของวิหาร แต่ละก้อนมีขนาดใหญ่จนแทบไม่น่าเชื่อ หินอ่อนเหล่านี้ถูกขนย้ายมาจากโรมเพื่องานนี้โดยเฉพาะ และสาวกจึงได้ทูลให้พระอาจารย์มองดูว่า “พระอาจารย์เจ้าข้า ดูเถิด ศิลาและตึกเหล่านี้ใหญ่จริง” (มาระโก 13:1 KJV) {GC 24.3}

พระเยซูตรัสตอบอย่างเคร่งขรึมและน่าตกใจกลัวว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านว่า “ศิลาที่ซ้อนทับกันอยู่ที่นี่ ซึ่งจะไม่ถูกทำลายลงก็หามิได้” (มัทธิว 24:2 KJV) {GC 25.1}

สาวกเชื่อมโยงเรื่องของกรุงเยรูซาเล็มที่จะถูกทำลายล้างกับเหตุการณ์

ที่พระคริสต์จะเสด็จมารับสง่าราศีทางฝ่ายโลกเพื่อครอบครองบัลลังก์แห่งอาณาจักรสากล เพื่อลงโทษชาวยิวที่ไม่ยอมกลับใจ และเพื่อปลดแอกประเทศชาติจากโรมัน องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเคยตรัสกับพวกเขาแล้วว่าพระองค์จะทรงเสด็จมาในครั้งที่สอง ดังนั้นเมื่อมีการเอ่ยถึงการพิพากษาที่ตกลงมายังกรุงเยรูซาเล็ม จิตใจของพวกเขาจึงหวนกลับไปคิดคำนึงถึงการเสด็จมานั้น และในขณะที่สาวกห้อมล้อมพระผู้ช่วยให้รอดบนภูเขามะกอกเทศ พวกเขาทูลถามว่า “เหตุการณ์เหล่านี้จะบังเกิดขึ้นเมื่อไร สิ่งไรเป็นหมายสำคัญว่าพระองค์จะเสด็จมา และยุคเก่าจะสิ้นสุดลง” {GC 25.2}

ด้วยพระเมตตา พระองค์ทรงปิดบังไม่ให้สาวกได้มองเห็นอนาคต หากในเวลานั้นพวกเขาเข้าใจความจริงที่น่ากลัวทั้งสองเหตุการณ์ได้ทั้งหมดคือ การทนทุกข์และความมรณาของพระผู้ไถ่ กรุงเยรูซาเล็มและวิหารของพวกเขาที่จะถูกทำลาย พวกเขาคงจะท่วมท้นด้วยความกลัว พระคริสต์ทรงเผยให้พวกเขาเห็นโครงร่างของเหตุการณ์สำคัญที่จะเกิดขึ้นก่อนเวลาสิ้นโลก ในขณะนั้นพวกเขาเข้าใจพระดำรัสของพระองค์ได้ไม่ทั้งหมด แต่ความหมายเหล่านั้นจะเปิดเผยออกเมื่อประชากรของพระองค์ต้องการคำแนะนำที่มีไว้ให้นั้น **<u>คำพยากรณ์ที่พระองค์ทรงตรัสนั้นมีความหมายอยู่สองนัย คือ เป็นนิมิตบอกล่วงหน้าถึงการที่กรุงเยรูซาเล็มจะถูกทำลาย คำพยากรณ์นี้ยังทำนายถึงความน่ากลัวของวันอันยิ่งใหญ่สุดท้ายของโลกอีกด้วย</u>** {GC 25.3}

พระเยซูทรงเปิดเผยให้สาวกที่กำลังตั้งใจฟังเรื่องการพิพากษาซึ่งจะเกิดแก่ชนชาวอิสราเอลที่ละทิ้งพระเจ้า และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการแก้แค้นตามผลกรรมที่จะตกลงมายังพวกเขาที่ได้ปฏิเสธและตรึงพระเมสสิยาห์ จะมีหมายสำคัญที่ชัดเจนเกิดขึ้นก่อนเหตุการณ์สุดท้ายอันน่าสะพรึงกลัว โมงยามอันน่าครั่นคร้ามนี้จะมาอย่างกะทันหันและอย่างฉับพลัน พระผู้ช่วยให้รอดทรงเตือนผู้ติดตามของพระองค์ว่า “เหตุฉะนั้นโมงยามที่เมื่อท่านทั้งหลายเห็นสิ่งอันน่าสะอิดสะเอียน ซึ่งกระทำให้เกิดความวิบัติ ตามพระวจนะที่ตรัสโดยดาเนียลผู้เผยพระวจนะนั้น ตั้งอยู่ในสถานบริสุทธิ์ (ให้ผู้อ่านเข้าใจเอาเถิด) เวลานั้นให้ผู้ที่อยู่ในแคว้นยูเดียหนีไปยังภูเขา” (มัทธิว 24:15, 16; ลูกา21:20, 21) เมื่อชาวโรมันจะปักธงชัยของรูปเคารพบูชาขึ้นบนแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ซึ่งมีอาณาเขตที่อยู่นอกกำแพงเมืองออกไปหลายร้อยเมตร ในเวลานั้น ผู้ติดตามพระคริสต์จะต้องหลบหนีเพื่อหาความปลอดภัย เมื่อสัญญาณเตือนภัยได้ปรากฏให้เห็น ผู้ที่จะหลบหนีต้องไม่รอช้า ตลอดทั่วทั้งแผ่นดินยูเดีย รวมทั้งในกรุง

เยรูซาเล็มจะต้องปฏิบัติตามสัญญาณให้หนีเอาชีวิตรอดโดยทันที ผู้ที่บังเอิญอยู่บนหลังคาเรือนก็จะต้องไม่ลงไปในบ้านเพื่อแม้แต่จะเก็บสมบัติที่มีค่าที่สุด ผู้ที่ทำงานอยู่ในทุ่งนาหรือไร่องุ่นจะต้องไม่เสียเวลากลับไปเอาเสื้อคลุมที่ถอดไว้ในขณะที่ตรากตรำทำงานอยู่ภายใต้ความร้อนแรงของเวลากลางวัน พวกเขาจะต้องไม่รีรอแม้เสี้ยวนาทีเกลือกว่าจะต้องได้รับผลจากการทำลายที่เกิดขึ้นโดยทั่วไป {GC 25.4}

ในสมัยที่กษัตริย์เฮโรดครองราชย์อยู่นั้น กรุงเยรูซาเล็มไม่เพียงแต่จะได้รับการตบแต่งให้สวยงามยิ่งใหญ่เท่านั้น แต่ยังมีการสร้างหอคอย กำแพงเมืองและป้อมเพิ่มเข้าไปในปราการธรรมชาติอันแข็งแกร่งของที่มั่น ดูเสมือนหนึ่งว่าไม่มีทางที่จะบุกทำลายกรุงนี้ได้ ในช่วงเวลานี้ หากมีผู้ใดทำนายต่อประชาชนว่าเมืองนี้จะถูกทำลาย เขาก็คงจะเป็นเหมือนโนอาห์ที่ถูกตราหน้าว่าเป็นผู้เตือนภัยบ้าคลั่งในยุคสมัยของเขา แต่พระคริสต์ได้ทรงตรัสไว้แล้วว่า **“ฟ้าและดินจะล่วงไป แต่คำของเราจะสูญหายไปหามิได้เลย” (มัทธิว 24: 35 KJV) เพราะความบาปของเธอ (ชาวยิว) พระพิโรธของพระเจ้าจึงได้กล่าวโทษกรุงเยรูซาเล็มและความดื้อรั้น ความไม่เชื่อ จึงนำซึ่งความพินาศอย่างหลีกหนีไม่พ้น** {GC 26.1}

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยผ่านผู้เผยพระวจนะมีคาห์ไว้แล้วว่า “ท่านทั้งหลายผู้เป็นประมุขแห่งพงศ์พันธุ์ของยาโคบ คือผู้ครอบครองพงศ์พันธุ์อิสราเอล จงฟังข้อความนี้ คือท่านผู้ชังความยุติธรรม และผู้แปรความเที่ยงธรรมให้ปรวนไป ผู้สร้างศิโยนด้วยโลหิต และสร้างเยรูซาเล็มด้วยความผิด ผู้เป็นประมุขของเมืองนี้ตัดสินความด้วยเห็นแก่สินบน ปุโรหิตของเธอสั่งสอนด้วยเห็นแก่สินจ้าง ผู้เผยพระวจนะของเธอทำนายด้วยเห็นแก่เงิน ถึงกระนั้นเขาทั้งหลายยังอิงพระเจ้าและกล่าวว่า “พระเจ้าทรงสถิตท่ามกลางเรามิใช่หรือ ไม่มีความชั่วอย่างไรเกิดขึ้นแก่เราได้” (มีคาห์ 3:9-11) {GC 26.2}

ถ้อยคำเหล่านี้บรรยายถึงผู้คนที่อาศัยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มไว้อย่างถูกต้องว่าเป็นคนทุจริตและคิดว่าตนเองชอบธรรม ในขณะที่คนเหล่านี้อ้างว่าถือรักษากฎบัญญัติของพระเจ้าอย่างเคร่งครัด แต่กลับกำลังล่วงละเมิดหลักการทั้งหมดของพระบัญญัติ **พวกเขาเกลียดชังพระเยซูคริสต์ เพราะความบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ได้เปิดโปงความชั่วของเขา** และพวกเขากล่าวหาว่า พระองค์ทรงเป็นต้นเหตุของความทุกข์ทั้งปวงที่เกิดขึ้นอันเนื่องจากบาปของพวกเขา แม้พวกเขาทราบดีว่า

พระองคทรงปราศจากบาปก็ตาม พวกเขายังประกาศว่าความตายของพระองค์เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อความอยู่รอดของประเทศชาติ ผู้นำชาวยิวพูดว่า “ถ้าเราปล่อยเขาไว้อย่างนี้ คนทั้งปวงจะเชื่อถือเขา แล้วพวกโรมก็จะมาทำลายทั้งพระวิหารและชาติของเรา” (ยอห์น 11: 48) ถ้าหากพระคริสต์ตายแล้ว ประเทศชาติของเขาอาจกลับเข้มแข็งและปรองดองกันได้อีก นี่คือเหตุผลของพวกเขา และพวกเขาเห็นพ้องกับการตัดสินใจของมหาปุโรหิตที่ว่า ให้คนหนึ่งตายดีกว่าให้คนทั้งชาติพินาศ {GC 27.1}

ด้วยการกระทำเช่นนี้ ผู้นำชาวยิวได้สร้า “ผู้สร้างศิโยนด้วยโลหิต และสร้างเยรูซาเล็มด้วยความชั่ว” (มีคาห์ 3:10 KJV) และถึงแม้ว่า พวกเขาได้ฆ่าพระผู้ช่วยให้รอดของเขา เพราะพระองค์ทรงตำหนิบาปของเขา พวกเขาก็ยังคิดว่าตนเองนั้นชอบธรรม ถือว่าตนเป็นคนที่พระเจ้าทรงโปรดปราน และหวังให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยเขาให้พ้นจากศัตรู ผู้เผยพระวจนะกล่าวต่อไปว่า “ด้วยเหตุนี้แหละ เพราะเจ้านี่เอง ศิโยนจะต้องถูกไถเหมือนไถนา เยรูซาเล็มจะกลายเป็นกองสิ่งปรักหักพัง และภูเขาแห่งพระนิเวศจะเป็นที่สูงซึ่งมีต้นไม้”{GC 27.2}

ก่อนสิ้นพระชนม์พระเยซูทรงทำนายในปี ค.ศ. 31 ว่ากรุงเยรูซาเล็มจะถูกทำลายและก็เกิดขึ้นจริงในปี ค.ศ. 70 (มัทธิว 24, ลูกา 19)

เป็นเวลา**<u>เกือบสี่สิบปี</u>**หลังจากที่พระเยซูคริสต์ทรงประกาศชะตากรรมของกรุงเยรูซาเล็ม**<u>(ซึ่งถูกทำลายปี ค.ศ.70)</u>** **<u>(พระเยซูทำนายและสิ้นพระชนม์ ในปีเดียวกัน ค.ศ.31)</u>** องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์เองทรงเลื่อนการพิพากษาที่จะตกลงมายังเมืองและชนชาตินี้ออกไป ความอดทนนานของพระเจ้าที่มีต่อผู้ที่ปฏิเสธข่าวประเสริฐของพระองค์และผู้ที่ฆ่าพระบุตร(พระเยซูคริสต์)ของพระองค์นั้นเป็นสิ่งน่ามหัศจรรย์ยิ่ง อุปมาเรื่องต้นไม้ที่ไม่เกิดผลเป็นตัวแทนที่แสดงถึงวิธีการของพระเจ้าในการปฏิบัติกับชนชาติยิว คำสั่งได้ประกาศออกไปแล้วว่า “จงโค่นมันเสีย จะให้ดินรกไปเปล่าๆ ทำไม” (ลูกา 13: 7KJV) แต่พระเมตตาคุณของพระเจ้าได้ปล่อยให้ต้นไม้นั้นอยู่ต่อไปอีกเล็กน้อย ยังมีคนอีกมากมายท่ามกลางชนชาวยิวที่ยังไม่รู้เรื่องพระลักษณะอุปนิสัยและพระราชกิจของพระคริสต์ และเหล่าบุตรทั้งหลายยังไม่มีโอกาสได้รับความสว่างที่พ่อแม่ของเขาดูแคลน โดยการเทศนาของอัครทูต และเหล่าสาวกผู้ร่วมงานของพวกเขา พระเจ้าทรงให้ความสว่างนั้นส่องมายังพวก

เขา พวกเขามีโอกาสได้เห็นว่าคำพยากรณ์ได้สำเร็จลงอย่างไร ไม่เพียงแต่ในเรื่องของการประสูติและชีวิตของพระคริสต์แต่ในเรื่องของความมรณาและการฟื้นคืนพระชนม์ด้วย เหล่าบุตรจะไม่ต้องรับโทษอันเนื่องจากความบาปของบิดามารดา แต่เมื่อเหล่าบุตรได้รับความรู้ที่เป็นความสว่างที่ได้ประทานให้แก่บิดามารดาของเขา และได้ปฏิเสธความสว่างที่ได้ทรงประทานให้พวกเขาแล้ว พวกเขาจึงมีส่วนในความบาปของบิดามารดาของเขา และจะเติมความชั่วของเขาให้เต็ม {GC 27.3}

ความอดทนนานของพระเจ้าที่ทรงมีต่อกรุงเยรูซาเล็มนั้นเป็นแต่เพียงการยืนยันถึงความดื้อดึงของชาวยิวที่ไม่ยอมสำนึกผิด ความเกลียดชังและความทารุณโหดร้ายที่พวกเขากระทำต่อสาวกทั้งหลายของพระเยซู เป็นการปฏิเสธพระเมตตาคุณที่พระองค์ทรงยื่นมาให้เป็นครั้งสุดท้าย ดังนั้น พระเจ้าจึงทรงถอนการคุ้มครองของพระองค์ออกไปจากเขา และอำนาจแห่งการยับยั้งของพระองค์ออกไปจากซาตานและทูตชั่วของมันและประเทศชาตินี้ก็ตกอยู่ภายใต้การควบคุมของผู้นำที่เธอเลือกเอง เหล่าบุตรทั้งหลายของเธอได้ปัดพระคุณของพระคริสต์ทิ้งไป ซึ่งเป็นพระคุณที่สามารถช่วยพวกเขาสามารถควบคุมแรงกระตุ้นแห่งความชั่วของพวกเขา และบัดนี้ แรงกระตุ้นจึงมีชัยเหนือพวกเขา ซาตานปลุกตัณหาของจิตวิญญาณที่ป่าเถื่อนและต่ำช้าที่สุดขึ้นมา มนุษย์ไม่ได้ใช้เหตุผล พวกเขาอยู่เหนือเหตุผล พวกเขาถูกควบคุมด้วยแรงกระตุ้นและโทสะอย่างไร้เหตุผล พวกเขากลายเป็นคนโหดเหี้ยมเยี่ยงซาตาน ในครอบครัวและในประเทศชาติ ทั้งในท่ามกลางคนชั้นสูงก็เหมือนกับในชนชั้นต่ำ พวกเขาเต็มไปด้วยความระแวง อิจฉา เกลียดชัง แก่งแย่งชิงดี ก่อกบฏ ฆ่ากัน ไม่มีที่ใดปลอดภัย มิตรสหายและญาติพี่น้องทรยศต่อกัน พ่อแม่ฆ่าลูก และลูกฆ่าพ่อแม่ ผู้นำของคนทั้งหลายไม่มีอำนาจที่จะปกครองตนเอง ตัณหาที่ควบคุมตนเองไม่ได้ทำให้พวกเขาเป็นทรราช **ชาวยิวยอมรับคำพยานเท็จเพื่อกล่าวโทษพระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงไม่มีความผิด บัดนี้ คำกล่าวหาเท็จทำให้ชีวิตของพวกเขาเองไม่มั่นคง** โดยการกระทำของพวกเขานี้เป็นสิ่งที่พวกเขาได้พูดไว้มานานแล้วว่า “ให้องค์บริสุทธิ์ของอิสราเอลพ้นหน้าพ้นตาของเราเสีย” (อิสยาห์ 30: 11 KJV) บัดนี้พวกเขาได้รับสิ่งที่พวกเขาปรารถนา ความยำเกรงพระเจ้าจะไม่ได้รบกวนเขาอีกต่อไป ซาตานเป็นผู้นำของประชาชาติและผู้นำสูงสุดทางการเมือง และผู้มีอำนาจฝ่ายศาสนาก็ตกอยู่ภายใต้การปกครองของมัน {GC 28.1}

ในบางครั้งผู้นำของฝ่ายต่างๆ ที่เป็นปรปักษ์ต่อกันก็จะร่วมกันปล้นและทรมานเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายของเขา และเมื่อมีผู้ใดตกเข้าไปในกองกำลังของอีกฝ่ายหนึ่ง เขาจะถูกฆ่าตายอย่างไร้ความเมตตา แม้แต่ความศักดิ์สิทธิ์ของวิหารก็ไม่อาจหยุดยั้งความทารุณโหดร้ายอันน่ากลัวของคนเหล่านี้ได้ ผู้ที่มานมัสการถูกทำร้ายหน้าแท่นบูชา และวิหารต้องเปรอะเปื้อนด้วยร่างของคนที่ถูกฆ่า แต่กระนั้นเหล่าผู้ก่อเหตุอันโหดเหี้ยมเหล่านี้ได้คิดทึกทักอย่างไม่มีเหตุผลและหมิ่นประมาท พวกเขาประกาศต่อสาธารณชนว่าพวกเขาไม่เกรงกลัวว่ากรุงเยรูซาเล็มจะถูกทำลาย เพราะกรุงเยรูซาเล็มเป็นนครของพระเจ้า เพื่อสร้างฐานอำนาจของพวกเขาให้มั่นคงยิ่งขึ้น พวกเขาได้ติดสินบนแก่ผู้พยากรณ์เทียมเท็จเพื่อให้ประกาศว่า ประชากรทั้งหลายจะต้องคอยการช่วยกู้จากพระเจ้า แม้กระทั่งในขณะที่กองทัพทหารโรมันกำลังโอบล้อมวิหารอยู่ จนกระทั่งถึงช่วงเวลาท้ายสุด ฝูงชนก็ยังคงยึดมั่นโดยเชื่อว่าองค์ผู้สูงสุดจะทรงยื่นพระหัตถ์เข้าขัดขวางเพื่อให้ศัตรูพ่ายแพ้ แต่อิสราเอลได้ปฏิเสธการปกป้องคุ้มครองของพระเจ้า และบัดนี้เธอไม่มีสิ่งใดที่จะคอยคุ้มกัน กรุงเยรูซาเล็มที่ไร้ซึ่งความสุขต้องแตกร้าวเพราะความขัดแย้งภายใน ในขณะที่กองทัพต่างชาติจู่โจมป้อมปราการของเธอและฆ่านักรบของเธอทิ้งไป เลือดบุตรของเธอที่ถูกมือผู้อื่นฆ่าได้ทำให้ท้องถนนของเธอเป็นสีแดงเข้ม {GC 29.1}

ทุกสิ่งที่พระคริสต์ได้ทรงทำนายเกี่ยวกับกรุงเยรูซาเล็มจะถูกทำลาย ได้เกิดขึ้นจริงตามตัวอักษร ชาวยิวพบกับความจริงตามที่พระดำรัสของพระองค์ได้เตือนไว้ว่า “ท่านจะตวงให้เขาด้วยทะนานอันใด ท่านจะได้รับตวงด้วยทะนานอันนั้น” (มัทธิว 7:2KJV) {GC 29.2}

หมายสำคัญและการอัศจรรย์ต่างๆ ได้ปรากฏออกมา ต่างเป็นลางร้ายบ่งถึงความหายนะและการพิพากษา ในเวลากลางดึกมีแสงหนึ่งที่ผิดธรรมชาติส่องอยู่เหนือวิหารและแท่นเผาบูชา เมฆบนท้องฟ้าในช่วงดวงอาทิตย์ตกดินมีภาพรถม้าและนักรบชุมนุมกันเพื่อทำสงคราม ปุโรหิตที่ประกอบพิธีในสถานบริสุทธิ์ในยามค่ำคืนต้องตกใจกลัวกับเสียงลึกลับ โลกสั่นสะเทือน และมีคนได้ยินเสียงมากมายร้องว่า “ให้เราออกไปจากที่นี่” ประตูเมืองขนาดใหญ่ทางทิศตะวันออก ถูกยึดด้วยท่อนเหล็กขนาดมหึมาที่ยึดติดแน่นกับบาทวิถีที่เป็นหินแข็ง ประตูนี้หนักมากและชายหลายคนก็ยังแทบจะปิดประตูนี้ไม่ไหว ประตูนี้ถูกเปิดออกในเวลาเที่ยงคืนโดยพลังที่ตาเปล่ามอง

ไม่เห็น (Milman, The History of the Jews, เล่มที่ 13) {GC 29.3}

มีชายคนหนึ่งเดินไปมาตามถนนในกรุงเยรูซาเล็มเป็นเวลาเจ็ดปี เขาประกาศความหายนะที่จะเกิดขึ้นกับเมืองนี้ เขาร้องเพลงไว้อาลัยในงานศพทั้งกลางวันและกลางคืนว่า “เสียงร้องจากทิศตะวันออก เสียงร้องจากทิศตะวันตก เสียงร้องจากลมทั้งสี่ทิศ เสียงร้องที่กล่าวหากรุงเยรูซาเล็มและกล่าวหาพระวิหาร เสียงร้องที่กล่าวหาเจ้าบ่าวและเจ้าสาวและเสียงร้องกล่าวหาประชากรทั้งหมด” (Ibid) บุคคลลึกลับผู้นี้ถูกจับขังคุกและโบยตี แต่ไม่มีคำพร่ำบ่นหลุดออกมาจากริมฝีปากของเขา เขาเพียงแต่ตอบคำหยามเหยียดและการทารุณที่เขาได้รับว่า “วิบัติ วิบัติแก่กรุงเยรูซาเล็ม” “วิบัติ วิบัติจะมีแก่ผู้ที่อาศัยอยู่ในนั้น” คำร้องเตือนของเขายุติลงเมื่อเขาถูกฆ่าตายในระหว่างการยึดเมืองตามที่เขาได้ทำนายไว้ {GC 30.1}

ไม่มีคริสเตียนคนใดต้องพินาศเมื่อกรุงเยรูซาเล็มถูกทำลาย พระคริสต์ทรงประทานคำเตือนให้แก่สาวกของพระองค์และทุกคนที่เชื่อพระคำของพระองค์ให้เฝ้าระวังหมายสำคัญที่ทรงสัญญาไว้ พระเยซูตรัสว่า “เมื่อท่านเห็นกองทัพมาตั้งล้อมรอบกรุงเยรูซาเล็ม เมื่อนั้นท่านจงรู้ว่าวิบัติของกรุงนั้นก็ใกล้เข้ามาแล้ว เวลานั้นให้ผู้ที่อยู่ในแคว้นยูเดียหนีไปยังภูเขา และผู้ที่อยู่ในกรุงให้ออกไป” (ลูกา 21:20, 21) ภายหลังที่ชาวโรมันภายใต้คำบัญชาของนายพลเซสทีอัส Cestius ได้ล้อมรอบกรุง พวกเขายกเลิกการโอบล้อมอย่างไม่คาดฝัน ทั้งๆ ที่ดูเหมือนว่าทุกสิ่งอำนวยต่อการเข้าบุกยึดได้ทันที ผู้ที่ถูกล้อมกำลังหมดหวังในชัยชนะที่จะต่อต้าน และกำลังจะยอมแพ้ เมื่อแม่ทัพชาวโรมันถอนทัพกลับไปโดยไม่มีเหตุผลใดที่จะอธิบายได้ เป็นเพราะการคุ้มครองที่กอปรด้วยพระเมตตาคุณของพระเจ้ากำลังนำพาเหตุการณ์เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชากรของพระองค์ คริสเตียนที่เฝ้ารออยู่ได้รับหมายสำคัญที่ทรงโปรดสัญญาไว้ และบัดนี้เป็นโอกาสที่ทรงโปรดยื่นให้แก่ทุกคนที่ยอมปฏิบัติตามคำเตือนของพระผู้ช่วยให้รอด เป็นเหตุการณ์ที่อยู่ภายใต้การทรงนำ ไม่มีชาวยิวหรือชาวโรมันคนใดขัดขวางการหลบหนีของคริสเตียน เมื่อนายพลเซสทีอัสถอยทัพออกไป ชาวยิวได้ฝ่าวงล้อมออกจากกรุงเยรูซาเล็มไล่ติดตามกองทัพที่กำลังล่าถอย และเมื่อกองทหารทั้งสองฝ่ายต่อสู้กันอย่างดุเดือดนั้น คริสเตียนทั้งหลายได้โอกาสหนีออกจากเมือง ในเวลานี้ไม่มีศัตรูอยู่ในประเทศที่จะคอยขัดขวางพวกเขา ในช่วงเวลาที่มีการล้อมโจมตีอยู่นั้น ชาวยิวมาชุมนุมกันที่กรุงเยรูซาเล็มเพื่อฉลองเทศกาลอยู่เพิงและด้วยเหตุนี้คริสเตียน

จากทั่วทั้งแผ่นดินจึงหนีออกไปได้โดยไม่ถูกตามรังควาน พวกเขาอพยพหนีไปอย่างไม่รีรอ เข้าหาที่ที่ปลอดภัย ไปยังเมืองเพลลา ในดินแดนเปอเรียอีกฝั่งหนึ่งของแม่น้ำจอร์แดน {GC 30.2}

กองกำลังชาวยิวที่ไล่ตามนายพลเซสทีอัสและกองทัพของเขานั้นโจมตีกองหลังอย่างโหดเหี้ยม จนกองหลังแทบจะถูกทำลายไปจนหมดสิ้น กองทัพโรมันถอยทัพไปได้สำเร็จก็จริง แต่ถอยทัพไปได้ด้วยความยากลำบากยิ่ง ชาวยิวรอดพ้นกลับมาโดยแทบไม่สูญเสียอะไรเลย และกลับมายังกรุงเยรูซาเล็มอย่างผู้มีชัยพร้อมด้วยของที่ยึดมาได้ แต่ถึงกระนั้น ความสำเร็จที่เห็นอยู่นี้กลับนำแต่ความชั่วมายังพวกเขา โดยปลุกปั่นให้พวกเขามีใจดื้อรั้นต่อต้านโรมัน ซึ่งเป็นการเร่งความวิบัติที่ไม่
อาจบรรยายได้ให้ตกใส่เมืองที่กำลังจะหายนะ {GC 31.1}

เมื่อทิตัสกลับมาล้อมกรุงใหม่อีกครั้งหนึ่ง ความหายนะที่น่ากลัวเกิดขึ้นกับกรุงเยรูซาเล็ม กรุงเยรูซาเล็มอยู่ในห้วงเวลาของการฉลองเทศกาลปัสกา จึงมีชาวยิวหลายล้านคนมาชุมนุมอยู่ภายในกำแพงเมือง คลังอาหารของเขาซึ่งหากเก็บรักษาไว้อย่างดีแล้วจะเป็นเสบียงเลี้ยงดูผู้ที่อาศัยอยู่ในเมืองได้เป็นเวลาหลายปี คลังอาหารนี้ถูกทำลายไปเนื่องจากการอิจฉาและการแก้แค้นของฝ่ายต่าง ๆ ที่ต่อสู้กัน และบัดนี้พวกเขาต้องเผชิญกับความน่ากลัวของความอดอยากกันดารอาหาร ข้าวสาลีหนึ่งถังขายราคาหนึ่งตะลันท์ ความหิวโหยนั้นรุนแรงถึงขนาดที่คนต้องเคี้ยวหนังเข็มขัดและรองเท้าหนังและหนังที่หุ้มโล่ห์ มีคนมากมายแอบย่องออกไปนอกกำแพงเมืองในยามค่ำคืนเพื่อไปเก็บต้นพืชที่ขึ้นเอง แต่คนจำนวนมากก็ถูกจับได้และถูกฆ่าตายด้วยความทารุณโหดเหี้ยม และผู้ที่กลับมาได้อย่างปลอดภัยก็มักจะถูกปล้นเอาของที่พวกเขาออกไปเสี่ยงอันตรายใหญ่หลวงเพื่อไปเก็บหามา ผู้ที่มีอำนาจก็จะลงโทษด้วยการทรมานที่ไร้ความปราณีอย่างที่สุดเพื่อให้ผู้คนที่หิวโหยนำอาหารที่ซุกซ่อนที่เหลืออยู่เพียงเล็กน้อยออกมา และบ่อยครั้งคนที่กินอิ่มจะเป็นผู้กระทำความทารุณโหดเหี้ยม และพวกเขาเพียงแต่ต้องการกักเก็บเสบียงอาหารไว้เพื่ออนาคต {GC 31.2}

คนมากมายต้องพินาศด้วยการกันดารอาหารและโรคระบาด ธรรมชาติแห่งการเอาใจใส่ต่อกันและกันได้ถูกทำลายไป สามีปล้นภรรยาและภรรยาปล้นสามี ลูกๆ จะฉกชิงอาหารจากปากของพ่อแม่ที่ชรา คำถามของผู้เผยพระวจนะที่ว่า “ผู้หญิงจะลืมบุตรที่ยังกินนมของนาง” ได้รับคำตอบจากภายในกำแพงของเมืองที่

ชะตากรรมถูกกำหนดแล้ว “มือของหญิงที่ใจอ่อน กลับเอาลูกของตัวต้มกิน ลูกที่ถูกต้มเป็นอาหารนั้น กินกันเมื่อยามหายนะมาสู่ธิดาแห่งชนชาติของข้าพเจ้า” (อิสยาห์ 49: 15; บทเพลงคร่ำครวญ 4: 10) อีกครั้งหนึ่งที่คำพยากรณ์ที่ได้เตือนไว้เมื่อ 1400 ปีก่อนได้เกิดขึ้นจริง “ผู้หญิงที่อ่อนโยนและใจละเอียดอ่อนในท่ามกลางพวกท่าน ซึ่งไม่ยอมย่างเท้าของเธอลงที่พื้นดินเพราะใจอ่อนโยนและละเอียดอ่อนนั้น ตาของเธอจะชั่วร้ายต่อสามีในอ้อมอกของเธอ และต่อบุตรชายและบุตรสาวของเธอ...และต่อทารกซึ่งออกมาจากระหว่างขาของเธอ และต่อลูก ๆ ของเธอซึ่งเธอจะคลอด เพราะว่าเธอจะกินลูกเหล่านั้นเงียบ ๆ เพราะขัดสนทุกอย่าง ในการล้อมและในความทุกข์ลำบากซึ่งศัตรูของท่านจะทำให้ท่านทุกข์ลำบากในทุกประตูเมืองของท่าน (**พระราชบัญญัติ** KJV28:56, 57) {GC 32.1}

ผู้นำชาวโรมันพยายามก่อความหวาดกลัวต่อชาวยิวและหวังจะทำให้พวกเขายอมจำนน เหล่าเชลยที่ขัดขืนเมื่อถูกจับได้จะถูกโบยตี ทรมานและตรึงไว้บนกางเขนที่หน้ากำแพงเมือง ในแต่ละวันจะมีคนเป็นร้อยถูกฆ่าด้วยวิธีนี้และการกระทำที่น่ากลัวเช่นนี้ได้ดำเนินต่อไป จนกระทั่งบริเวณหุบเขา เยโฮซาฟัทและที่คาร์วารีมีกางเขนปักอยู่หนาแน่นมากจนแทบจะไม่มีช่องที่จะเดินไปมาระหว่างกางเขนเหล่านั้นได้ คำสาปแช่งที่น่ากลัวซึ่งประกาศไว้ที่หน้าบัลลังก์พิพากษาของปีลาตได้เกิดขึ้นอย่างน่าสยดสยอง “ให้ความผิดด้วยเรื่องความตายของเขาตกอยู่แก่เรา ทั้งบุตรของเราด้วย” (มัทธิว 27:25) {GC 32.2}

ทิตัสอยากให้ภาพที่น่ากลัวนี้สิ้นสุดลง ซึ่งจะทำให้กรุงเยรูซาเล็มรอดพ้นจากเคราะห์กรรมอย่างเต็มขนาด ทิตัสเต็มไปด้วยความสยดสยองเมื่อเขามองดูกองศพมากมายที่เรียงรายอยู่ในหุบเขา เขาได้มองดูวิหารที่งดงามสง่าจากยอดเขามะกอกเทศดั่งใครสักคนที่หลงใหลและปลาบปลื้ม และเขาได้ออกคำสั่งห้ามมิให้ผู้ใดแตะต้องศิลาแม้แต่ก้อนเดียว ก่อนความพยายามที่จะเข้าบุกยึดป้อมปราการ เขาได้ขอร้องผู้นำชาวยิวด้วยความจริงจังว่า อย่าได้บีบบังคับให้เขาต้องทำให้สถานศักดิ์สิทธิ์ต้องแปดเปื้อนมลทินด้วยเลือด หากพวกเขายอมก้าวออกมาและไปสู้รบกันในที่อื่น ไม่มีชาวโรมันคนใดต้องการทำลายความบริสุทธิ์ของวิหาร โยเซฟัสเองก็ได้อ้อนวอนอย่างจริงใจที่สุด เขาขอให้ชาวยิวยอมจำนนเพื่อช่วยตนเอง เมืองของเขาและสถานที่นมัสการของเขาจะได้รอด แต่คำพูดของเขาได้รับการสนองตอบด้วยคำแช่งสาปขมขื่น

ที่สุด ในขณะที่เขายืนร้องขออยู่นั้น มีคนหนึ่งได้พุ่งหอกใส่เขา พวกเขาได้ฆ่ามนุษย์คนสุดท้ายที่เป็นผู้ใกล้เกลี่ยของพวกเขา ชาวยิวปฏิเสธคำอ้อนวอนของพระบุตรของพระเจ้าและบัดนี้คำตักเตือนและคำวิงวอนกลับทำให้พวกเขายิ่งมุ่งมั่นที่จะต่อต้านให้ถึงที่สุด ทิตัสพยายามรักษาวิหารไว้แต่ไร้ผล เพราะมีท่านผู้หนึ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าเขาได้ประกาศไปแล้วว่าศิลาสักก้อนที่ซ้อนทับกันอยู่ก็จะไม่มี {GC 32.3}

ความดื้อรั้นอย่างไม่ลืมหูลืมตาของผู้นำชาวยิวและอาชญากรรมที่น่ารังเกียจที่ก่อขึ้นภายในเมืองที่ถูกล้อม กระตุ้นความขยะแขยงและโทสะของชาวโรมัน และในที่สุด ทิตัสจึงตัดสินใจจู่โจมบุกยึดวิหาร แต่เขาตั้งใจว่า เขาจะพยายามปกป้องวิหารไว้ไม่ให้ถูกทำลาย แต่คำบัญชาของเขาถูกเพิกเฉย หลังจากที่เขาเข้าไปพักผ่อนในเต็นท์ในเวลากลางคืน ชาวยิวได้ออกมาจากวิหารและเข้าโจมตีทหารที่อยู่ภายนอก ในขณะที่ต่อสู้กันอยู่นั้น ทหารคนหนึ่งโยนดุ้นฟืนที่กำลังลุกไหม้ผ่านช่องมุข และในทันใดนั้นห้องที่กั้นด้วยไม้สนสีดาร์ที่อยู่รอบสถานศักดิ์สิทธิ์ก็ลุกไหม้ขึ้นมา ทิตัสรีบเร่งไปยังที่เกิดเหตุ มีนายพลและกองทหารวิ่งติดตามมาด้วย เขาบัญชาให้ทหารดับไฟ แต่ไม่มีใครฟังคำสั่งของเขา ด้วยความโกรธ พวกทหารได้โยนดุ้นฟืนที่ลุกไหม้เข้าไปยังห้องข้างพระวิหารและใช้ดาบฆ่าคนมากมายที่หลบภัยอยู่ในนั้น โลหิตได้ไหลนองลงมาตามขั้นบันไดเหมือนกับสายน้ำ ชาวยิวนับหมื่น ๆ คนต้องพินาศ มีเสียงร้องของคนมากมายตะโกนกลบเสียงสงครามว่า “อิชาโบด” - สง่าราศีได้จากไปแล้ว {GC 33.1}

“ทิตัสรู้ว่าเขาไม่สามารถหยุดยั้งความบ้าคลั่งของพวกทหารได้ เขาเข้าไปสำรวจภายในสิ่งก่อสร้างอันศักดิ์สิทธิ์พร้อมกับเจ้าหน้าที่ ความงดงามตระการทำให้เขาต้องตะลึง และในขณะที่เปลวไฟยังไหม้ไม่ถึงวิสุทธิสถานนั้น เขาได้พยายามเป็นครั้งสุดท้ายที่จะปกป้องวิหารไม่ให้ถูกไฟไหม้ เขาวิ่งออกไป เร่งให้ทหารช่วยสกัดไฟไม่ให้ลุกลาม นายร้อยไลบีราลีสพยายามบังคับให้เจ้าหน้าที่ของเขาปฏิบัติตาม แต่ถึงแม้ว่าความเคารพที่มีต่อจักรพรรดิก็ยังน้อยกว่าความเกลียดชังอย่างบ้าคลั่งที่มีต่อชาวยิว ต่อความตื่นเต้นของสงครามที่รุนแรงและต่อความไม่รู้จักพอของการปล้นสะดม ทหารมองดูไปรอบ ๆ และเห็นว่าทุกสิ่งรอบ ๆ ตัวของเขาเปล่งประกายไปด้วยทองคำซึ่งสว่างเจิดจ้าจากแสงของเปลวไฟที่ลุกไหม้อย่างรุนแรง พวกเขาคาดว่าคงมีสมบัติมหาศาลเก็บซ่อนไว้ในสถานบริสุทธิ์ ทหารคนหนึ่งยื่นคบเพลิงเข้าไประหว่างบานพับของประตูโดยไม่ทันได้คิด ตึกทั้งตึกก็ลุกเป็นไฟขึ้นมาในทันที ควันไฟ

ที่หนาทึบและเปลวไฟบังคับให้เจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ต้องถอยกรูดออกมา และตึกที่งามสง่าก็ตกต้องไปตามชะตาของมัน {GC 33.2}

"ช่างเป็นภาพที่น่าขนลุกขนพองสำหรับชาวโรมัน แล้วสำหรับชาวยิวนั้นจะเป็นเช่นไร ยอดเขาทั้งลูกที่ทำให้เมืองนั้นเด่นตระหง่าน ได้ลุกไหม้ดั่งภูเขาไฟ ตึกต่างๆถล่มลงไปทีละตึก เสียงดังสนั่นหวั่นไหวและถูกกลืนหายเข้าไปในนรกแห่งกองเพลิง หลังคาที่ทำด้วยไม้สนสีดาร์ลุกไหม้ราวกับแผ่นเปลวไฟ ยอดหลังคาวิหารทองคำส่องประกายดั่งแท่งไฟสีแดง เปลวไฟและควันไฟพวยพุ่งเป็นแนวยาวจากหอคอยประตูเมือง ภูเขาที่อยู่รอบ ๆ ก็สว่างไสว และมองเห็นว่ามีกลุ่มคนกำลังยืนมองดูอยู่ในความมืดด้วยความหวาดวิตกต่อการทำลายที่กำลังดำเนินอยู่ มีใบหน้าคนแออัดยัดเยียดอยู่บนกำแพงและจุดที่สูงที่สุดของเขตเมืองตอนบน ใบหน้าของบางคนซีดด้วยความทุกข์แห่งความสิ้นหวัง ส่วนคนอื่น ๆ ได้แต่ถมึงทึงด้วยความคับแค้นที่ไร้ผล เสียงตะโกนของทหารโรมันในขณะที่วิ่งไปมาและเสียงร้องโหยหวนของกลุ่มคนที่ต่อต้านที่กำลังพินาศในเปลวเพลิง ระคนกับเสียงดังสะท้านของไฟที่กำลังลุกไหม้และเสียงดังสนั่นหวั่นไหวของท่อนไม้ที่ร่วงกราวลงมา เสียงก้องจากภูเขาที่ดังสะท้อนกลับมา หรือเสียงกรีดร้องของคนที่ไปรวมตัวกันบริเวณจุดที่สูงของเมืองที่ดังก้องกลับมา ตลอดทั้งแนวกำแพงเมืองมีแต่เสียงร้องตะโกนและเสียงร้องไห้คร่ำครวญดังระงมไปทั่ว พวกคนที่กำลังจะสิ้นใจเพราะความอดอยากพยายามรวบรวมกำลังเฮือกสุดท้ายเพื่อส่งเสียงครวญครางด้วยความปวดร้าวและความหายนะ {GC 34.1}

"การสังหารหมู่ที่เกิดขึ้นภายในนั้นดุเดือดน่าพรั่นพรึงกว่าภาพที่มองเห็นจากภายนอก ชายและหญิง คนชราและคนหนุ่ม กบฏและปุโรหิต คนที่ต่อสู้และคนที่ร้องขอความเมตตา ต่างถูกฟันทิ้งไปในการสังหารอย่างไม่เลือก จำนวนคนที่ถูกฆ่ามีมากกว่าจำนวนคนที่สังหาร กองทัพทหารโรมันต้องตะกายข้ามกองศพเพื่อการกวาดล้างครั้งนี้" (Milman, The History of the Jews, เล่มที่ 16) {GC 35.1}

ภายหลังที่พระวิหารถูกทำลายไป ทั้งเมืองก็ตกไปอยู่ในมือของชาวโรมัน ผู้นำชาวยิวต่างได้ทิ้งป้อมปราการที่มั่นคงไป ทิตัส Titus จึงพบแต่ความอ้างว้างเขาจ้องมองดูป้อมปราการเหล่านี้ด้วยความประหลาดใจ และประกาศว่า**<u>พระเจ้าทรงประทานนครนี้ให้ตกอยู่ในมือของเขา</u>** เพราะไม่มีเครื่องจักรใดไม่ว่าจะมีกำลังมากเพียงใดก็ยังไม่อาจเอาชนะเหนือกำแพงเชิงเทินอันมโหฬารเหล่านี้ได้

ทั้งเมืองและวิหารถูกกวาดราบไปจนถึงฐานรากและบริเวณที่ตั้งสถานบริสุทธิ์นั้น “ถูกไถเหมือนกับไถนา” (เยเรมีย์ 26: 18) ในการบุกยึดและการสังหารที่ตามมานั้น **มีคนจำนวนกว่าล้านคน(ในกรุงเยรูซาเล็ม)พินาศไป** ผู้ที่รอดถูกนำไปเป็นเชลย ขายไปเป็นทาส ลากไปยังกรุงโรมเพื่อเป็นเครื่องประดับชัยของผู้ชนะ โยนเข้าไปให้สัตว์ป่าในโรงมหรสพ หรือกระจัดกระจายเป็นคนพเนจรพลัดถิ่นไปทั่วโลก {GC 35.2}

ชาวยิวเป็นผู้ตีเหล็กทำโซ่ตรวนของตนเอง พวกเขาเป็นผู้เติมถ้วยแห่งความแค้นของตนเอง การทำลายล้างทั้งหมดที่เกิดขึ้นแก่ประชาชาติของเขา และความทุกข์ยากทั้งหลายที่เทลงมาเมื่อต้องกระจัดพลัดพรากไปนั้น เป็นแต่เพียงการเก็บเกี่ยวผลที่มือของเขาเองได้หว่านไว้ ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า **“โอ อิสราเอลเอ๋ย เจ้าได้ทำลายตัวเอง” “เจ้า สะดุดก็เพราะความชั่วช้าของเจ้า”** (โฮเซยา 13: 9 ; 14 : 1 KJV) บ่อยครั้งที่ความทุกข์ยากของเขามักจะถูกมองว่า พระเจ้าทรงบัญชาให้ลงโทษพวกเขา ด้วยวิธีการนี้ เจ้าจอมหลอกลวงพยายามปกปิดผลงานของมันเอง ด้วยความดื้อรั้น ชาวยิวได้ปฏิเสธความรักและพระเมตตาของพระเจ้า จึงทำให้พระเจ้าเพิกถอนการคุ้มครองของพระองค์ไปจากพวกเขา และซาตานได้รับอนุญาตให้ปกครองตามที่ใจปรารถนา ความโหดร้ายน่ากลัวที่เกิดขึ้นเมื่อกรุงเยรูซาเล็มถูกทำลายเป็นการแสดงให้เห็นถึงอำนาจแห่งความอาฆาตของซาตานที่มีต่อผู้ที่ยินยอมอยู่ใต้การควบคุมของมัน {GC 35.3}

เราไม่อาจที่จะทราบได้ว่า เราเป็นหนี้บุญคุณต่อพระคริสต์มากเพียงไรสำหรับสันติสุขและการคุ้มครองที่เราได้เพลิดเพลินอยู่ เป็นอำนาจแห่งการหน่วงเหนี่ยวของพระเจ้าที่ได้ป้องกันมนุษย์จากการตกเข้าไปสู่ภายใต้การควบคุมทั้งหมดของซาตาน มีเหตุผลมากมายพอที่ผู้ที่ไม่เชื่อฟังและผู้อกตัญญูจะต้องขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับพระเมตตาคุณและความอดพระทัยนานของพระองค์ที่ทรงขวางกั้นอำนาจโหดร้ายและอันตรายร้ายแรงของผู้ที่ชั่วร้าย แต่เมื่อมนุษย์ก้าวข้ามขีดความอดทนนานของพระเจ้า อำนาจแห่งการหน่วงเหนี่ยวนั้นจะถูกนำออกไป พระเจ้าจะไม่ทรงอยู่ในฐานะของผู้ดำเนินการเพื่อลงโทษคนที่ล่วงละเมิดให้แก่คนบาป แต่พระองค์ทรงปล่อยให้คนที่ปฏิเสธพระเมตตาคุณของพระองค์ให้อยู่ตามลำพัง เพื่อเก็บเกี่ยวผลที่เขาได้หว่านไว้ **ทุกลำแสงที่เขาปฏิเสธ ทุกคำเตือนที่เขาดูแคลนหรือมองข้าม ทุกตัณหาที่เขาปล่อยตัวปล่อยใจ ทุกการ**

ล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้า คือเมล็ดที่หว่านไปซึ่งจะให้ผลอย่างแน่นอนในฤดูการเก็บเกี่ยว และในที่สุดพระวิญญาณของพระเจ้าที่เหล่าคนบาปได้ดื้อด้านต่อต้านเรื่อยมาถูกถอนออกไป และย่อมจะไม่มีกำลังเหลือที่จะควบคุมตัณหาชั่วของจิตวิญญาณได้อีกต่อไป และไม่มีการปกป้องจากความอาฆาตพยาบาทและความเป็นคู่อริของซาตาน **ความพินาศของกรุงเยรูซาเล็มเป็นคำเตือนที่น่ากลัวและจริงจังสำหรับทุกคนที่ล้อเล่นกับข้อเสนอแห่งพระคุณของพระเจ้า และต่อต้านคำร้องขอแห่งพระเมตตาคุณของพระองค์ ไม่เคยมีพยานหลักฐานที่หนักแน่นจริงจังกว่านี้ซึ่งแสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงเกลียดชังความบาป และการลงโทษจะเกิดขึ้นกับผู้ที่กระทำผิดอย่างแน่นอน** {GC 36.1}

คำพยากรณ์ของพระผู้ช่วยให้รอดในเรื่องการพิพากษาที่มาเยือนกรุงเยรูซาเล็มนั้น มีความหมายถึง**อีกเหตุการณ์หนึ่ง**ที่จะต้องเกิดขึ้น ซึ่งความหายนะอันน่ากลัวที่ได้เกิดขึ้นกับกรุงเยรูซาเล็มเป็นแต่เพียงเงาที่เลือนราง จากชะตากรรมของ**นครที่เลือกสรรนี้(เยรูซาเล็ม) เราจะมองเห็นความหายนะของโลกที่ได้ปฏิเสธพระเมตตาคุณของพระเจ้าและเหยียบย่ำพระบัญญัติของพระองค์** ความระทมทุกข์ของมนุษย์ที่โลกนี้ได้เป็นพยานมาตลอดหลายศตวรรษอันยาวนานของอาชญากรรมเป็นบันทึกในเงามืด เมื่อพินิจดูสิ่งเหล่านี้ จิตใจเอือมระอาและความนึกคิดก็อ่อนล้าไป การปฏิเสธอำนาจแห่งสวรรค์ได้นำมาซึ่งผลร้ายอย่างมหันต์ แต่มีอีกภาพหนึ่งที่จะเปิดเผยถึงอนาคตที่มืดมนยิ่งกว่านั้นอีก จากบันทึกในอดีตที่มีขบวนการอันวุ่นวาย ความขัดแย้ง และการปฏิวัติ ตลอดระยะเวลาอันยาวนาน “การรบทั้งสิ้นของนักรบมีเสียงวุ่นวาย และเสื้อคลุมที่เกลือกอยู่ในโลหิต” (อิสยาห์ 9: 5 KJV) เหตุการณ์เหล่านี้ที่ได้เกิดขึ้นแล้ว จะแตกต่างอย่างสิ้นเชิงกับความน่ากลัวของวันนั้นเมื่ออำนาจแห่งการยับยั้งของพระวิญญาณของพระเจ้าจะถูกถอออกไปจากคนชั่วจนหมดสิ้น จะไม่มีสิ่งใดหยุดยั้งความเดือดพล่านในตัณหาของมนุษย์ และความโกรธของซาตานได้อีกต่อไป **โลกนี้จะได้เห็นผลงานการปกครองของซาตาน อย่างที่ไม่เคยมีใครเคยเห็นมาก่อน** {GC 36.2}

แต่ในวันนั้น ดังเช่นในสมัยที่กรุงเยรูซาเล็มถูกทำลาย ประชากรของพระเจ้าจะได้รับการช่วยกู้ให้รอด คือทุกคนที่มีชื่ออยู่ในสมุดทะเบียนชีวิต (อิสยาห์ 4: 3) พระคริสต์ทรงประกาศแล้วว่าพระองค์จะ**ทรงเสด็จมาเป็นครั้งที่สองเพื่อ**

<u>รวบรวมผู้ที่สัตย์ซื่อของพระองค์ให้เข้ามาอยู่กับพระองค์</u> “มนุษย์ทุกชาติทั่วโลกจะตีอกร้องไห้ แล้วจะเห็นบุตรมนุษย์เสด็จมาบนเมฆในท้องฟ้า ทรงฤทธานุภาพและพระสิริเป็นอันมาก พระองค์ทรงใช้เหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์ มาด้วยเสียงแตรอันดังยิ่งนัก ให้รวบรวมคนทั้งปวงที่พระองค์ทรงเลือกสรรไว้แล้ว ทั้งสี่ทิศนั้น ตั้งแต่ที่สุดฟ้าข้างนี้จนถึงที่สุดฟ้าข้างโน้น” (มัทธิว 24: 30,31) แล้วผู้ที่ไม่เชื่อข่าวประเสริฐจะถูกทำลายไปด้วยวิญญาณจากพระโอษฐ์ของพระองค์ และแสงเจิดจ้าของการเสด็จมาของพระองค์จะทำลายเขาทิ้งไป (2 เธสะโลนิกา 2: 8) คนชั่วจะทำลายตัวเองเหมือนดังเช่นอิสราเอลในสมัยโบราณได้กระทำ พวกเขาจะต้องล้มลงเพราะความชั่วของเขาเอง โดยชีวิตที่ทำบาป พวกเขาได้นำตนเองออกห่างไปจากความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระเจ้า ธรรมชาติของพวกเขาได้ตกต่ำถลำลึกไปกับความชั่ว จนพระสิริของพระองค์ที่จะปรากฏออกมานั้น จะเป็นดั่งไฟที่เผาผลาญ {GC 37.1}

ให้มนุษย์จงระวัง เกลือกว่าเขาจะละเลยบทเรียนจากพระดำรัสที่พระคริสต์ทรงตรัสแก่เขา ในขณะที่พระองค์ทรงเตือนสาวกของพระองค์ถึงเรื่องกรุงเยรูซาเล็มที่จะถูกทำลาย พระองค์ได้ทรงประทานหมายสำคัญของความหายนะที่กำลังใกล้เข้ามา เพื่อเขาจะได้หลบหนี ก็เป็นเช่นนั้นแหละ พระองค์ทรงเตือนโลกให้ทราบถึงวันเวลาแห่งความพินาศในครั้งสุดท้ายนั้น และทรงประทานเครื่องหมายแห่งกาลเวลาที่ใกล้เข้ามา เพื่อทุกคนจะได้หลบหนีจากพระพิโรธที่กำลังจะมาถึง พระเยซูทรงประกาศว่า “จะมีหมายสำคัญที่ดวงอาทิตย์ ที่ดวงจันทร์ และที่ดวงดาวทั้งปวงและบนแผ่นดินก็จะมีความทุกข์ร้อน” (ลูกา 21:25; มัทธิว 24:29; มาระโก 13:24-26; วิวรณ์ 6:12-17) ผู้ที่เฝ้ามองเหตุการณ์ที่บ่งบอกถึงการเสด็จมาของพระองค์จะ “รู้ว่าพระองค์เสด็จมาใกล้จะถึงประตูแล้ว” (มัทธิว 24: 33) พระองค์ทรงตักเตือนว่า “เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงเฝ้าระวังอยู่” (มาระโก 13:35) ผู้ที่เอาใจใส่ต่อคำเตือนเหล่านี้จะไม่ถูกปล่อยให้ตกอยู่ในความมืด จนวันนั้นมาถึงเขาโดยไม่ทันรู้ตัว แต่สำหรับผู้ที่ไม่เฝ้าระวังนั้น “วันขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะมาเหมือนอย่างขโมยที่มาในเวลากลางคืน” (1 เธสะโลนิกา 5: 2-5) {GC 37.2}

ในเวลานี้ชาวโลกยังไม่พร้อมที่จะรับข่าวสารแห่งยุคพอๆ กับที่ชาวยิวไม่ยอมรับคำเตือนของพระผู้ช่วยให้รอดในเรื่องของกรุงเยรูซาเล็ม วันนั้นจะมาถึงจะเป็นวันของพระเจ้าที่เหล่าคนอธรรมไม่ทันได้รู้ตัว เมื่อชีวิตจะดำเนินไป

อย่างไม่มีอะไรแปรเปลี่ยน เมื่อมนุษย์ฝักใฝ่อยู่กับความสนุกสนาน ธุรกิจ การค้าขาย การหาเงิน เมื่อผู้นำศาสนากำลังสรรเสริญความเจริญรุ่งเรืองและความสำเร็จของโลก และประชาชนถูกกล่อมให้หลับไหลไปในความมั่นคงที่จอมปลอม และแล้วขโมยที่มาในตอนเที่ยงคืนจะแอบย่องเข้ามายังบ้านที่ไม่ได้ระมัดระวัง เมื่อนั้นความพินาศจะมาถึงคนที่ไม่ใส่ใจและคนอธรรมโดยไม่ทันได้รู้ตัว พวกเขา “จะหนีก็ไม่พ้น” {GC 38.1}

“ประชาชนของเราถูกทำลายเพราะ**ขาดความรู้** ”

พระคัมภีร์ไบเบิลโฮเซยา 4 : 6 KJV

พระเยซูทำนายไว้ว่า ให้หนีโดยเร็วถ้าเห็นทหารล้อมกรุงเยรูซาเล็ม มีคริสเตียนเท่านั้นที่รอดเพราะเขาเชื่อฟังคำแนะนำ (“ความรู้”) ของพระเยซูคริสต์แต่คนส่วนใหญ่ถูกฆ่าหรือถูกขายเป็นทาสเพราะปฏิเสธ “ความรู้” ที่พระเยซูให้ (วิธีหนี) มัทธิว 24:1-3, มัทธิว 24:15-20, GC บทที่ 1- GC 30.2 หน้า 15, GC35.2 หน้า 20 SeeJosephus on history of the Jews

สิบบทสุดท้ายของหนังสือเล่มนี้ (สงคราม ระหว่าง ความดีกับความชั่ว) มีข้อมูลความจริง **(“ความรู้”)** ที่สำคัญและคำพยากรณ์ **(“ความรู้”)** เกี่ยวกับวันสุดท้ายของโลก, หากท่านพลาดไม่ได้อ่านและไม่ได้รับรู้ข้อมูลสำคัญนี้ **(“ความรู้”)**, ท่านก็อาจจะถูกหลอกหรือพ่ายแพ้ในการต่อสู้ครั้งสุดท้าย !!

WWM

ถ้าผู้ใดว่า ***"ข้าพเจ้ารักพระเจ้า"***

และยังเกลียดชังพี่น้องของตน

ผู้นั้นก็เป็นคนพูดมุสา เพราะว่า

ผู้ที่ไม่รักพี่น้องของตนที่แลเห็นแล้ว

เขาจะรักพระเจ้าที่ไม่เคยเห็นอย่างไรได้

พระคัมภีร์ไบเบิล 1ยอห์น 4 : 20 KJV

คริสตจักรโรมฆ่าและทรมานคริสเตียนที่ถูกกล่าวหาว่า "นอกรีต heretics" นับล้านๆคน

"ในศตวรรษที่สิบสาม มีการตั้งองค์กร**น่ากลัวที่สุด**จากบรรดาองค์กรต่างๆ ของสันตะปาปา นั่นคือ**ศาลศาสนา (ศาลที่ทารุณ และขู่เข็ญเพื่อหาความผิด) – the Inquisition** เจ้าชายแห่งความมืดทำงานผ่านผู้นำของสภาปกครองสงฆ์ของพระสันตะปาปา ในที่ประชุมสภาลับ ซาตานและทูตของมันควบคุมความคิดของคนชั่วเหล่านี้ ในขณะที่ตาของมนุษย์มองไม่เห็น มีทูตของพระเจ้ายืนจดบันทึกสิ่งชั่วร้ายที่น่าหวาดกลัวและเขียนประวัติศาสตร์ของ**การกระทำที่น่าสยดสยองจนเกินกว่าที่จะปรากฏต่อหน้าสายตามนุษย์** "บาบิโลนมหานคร" นั้น "เมามายด้วยโลหิตของพวกวิสุทธิชน" (วิวรณ์ 17 :5 - 6 , 18 : 24) **ศพตายไม่สวยรูปร่างอวัยวะไม่ครบของผู้คนนับ ล้านๆคน ที่ยอมตายเพื่อยืนหยัดในความเชื่อของพระเจ้า ร้องขอขึ้นไปยังพระเจ้าให้แก้แค้นลงโทษอำนาจที่ละทิ้งหลักความเชื่อของพระเจ้า (ระบบสันตะปาปา)**" เอเลน จี ไวท์ {GC 59.3}50

บทที่ 2

การกดขี่ข่มเหงในศตวรรษแรกๆ

เมื่อพระเยซูทรงเปิดเผยเรื่องชะตากรรมของกรุงเยรูซาเล็มและภาพของการเสด็จมาครั้งที่สองแก่สาวกของพระองค์นั้น พระองค์ยังทรงทำนายถึงประสบการณ์ของประชากรของพระองค์จากภายหลังที่พระองค์ทรงถูกรับไปจากพวกเขาจนถึงเวลาที่พระองค์จะเสด็จกลับมาพร้อมด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีเพื่อปลดปล่อยพวกเขาจากภูเขามะกอกเทศ พระผู้ช่วยให้รอดทรงมองเห็นพายุที่กำลังจะโหมกระหน่ำลงมายังคริสตจักรของเหล่าอัครทูตทั้งหลาย และทรงหยั่งลึกถึงอนาคต พระเนตรของพระองค์ทรงเห็นพายุอันรุนแรงล้างผลาญที่จะซัดลงมายังผู้ติดตามของพระองค์ในยุคมืดและยุคแห่งการกดขี่ที่จะมาถึง ด้วยพระดำรัสสั้น ๆ ถึงความสำคัญอันน่าสะพรึงกลัวนี้ พระองค์ทรงทำนายถึงชะตากรรมที่ผู้ปกครองของโลกนี้จะมอบให้กับคริสตจักรของพระเจ้า (มัทธิว 24:9, 21, 22) **<u>ผู้ติดตามของพระคริสต์จะต้องก้าวย่างไปตามเส้นทางแห่งความเหยียดหยาม ถูกตำหนิและทนทุกข์ทรมานเฉกเช่นเดียวกับที่พระอาจารย์ของเขาทรงดำเนินผ่านมาแล้ว ความเกลียดชังที่ได้เกิดขึ้นกับพระผู้ไถ่ของโลก (พระเยซูคริสต์) ก็จะปรากฏต่อทุกคนที่เชื่อในพระนามของพระองค์</u>** {GC 39.1}

ประวัติศาสตร์ของคริสตจักรในยุคแรกเป็นพยานให้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามพระดำรัสที่พระผู้ช่วยให้รอดได้ตรัสไว้ อำนาจของโลกและนรกได้เรียงแถวกันมาเพื่อต่อต้านพระคริสต์ โดยมีผู้ติดตามของพระองค์เป็นตัวแทน ลัทธินอกศาสนาได้เล็งเห็นว่า หากข่าวประเสริฐได้รับชัยชนะ วิหารและแท่นบูชาของพวกเขาคงถูกกวาดทิ้งไปหมด ด้วยเหตุนี้ลัทธินอกศาสนาจึงได้รวบรวมกองกำลังออกกวาดล้างชาวคริสเตียน ไฟแห่งการกดขี่จึงถูกจุดขึ้นมา **<u>ทรัพย์สมบัติของชาวคริสเตียนถูกปล้นและพวกเขาถูกขับไล่ออกไปจากบ้านเรือนของตน</u>** พวกเขา “ได้อดทนต่อความยากลำบากอย่างใหญ่หลวง” (ฮีบรู 10: 32) พวกเขา “ต้องทนต่อคำเยาะเย้ยและการถูกโบยตีและยังถูกล่ามโซ่และถูกขังคุกด้วย” (ฮีบรู 11: 36) คนจำนวนมากมายต้อง

ประทับตราคำพยานด้วยเลือดของเขาเอง ขุนนางและทาส คนร่ำรวยและคนยากจน คนมีการศึกษาและคนไม่มีความรู้ ต่างถูกสังหารอย่างไร้ความปราณีไม่ต่างกัน {GC 39.2}

การกดขี่ข่มเหงเหล่านี้เริ่มขึ้นในสมัยของจักรพรรดิเนโร ในราวช่วงที่เปาโลได้พลีชีพเพื่อความเชื่อ แล้วได้ดำเนินต่อมาเป็นเวลาหลายศตวรรษด้วยความรุนแรงบ้างผ่อนปรนลงบ้าง **ชาวคริสเตียนถูกกล่าวหาว่าเป็นอาชญกรชั่วร้ายที่สุดและถูกประณามว่าเป็นต้นเหตุแห่งความหายนะใหญ่หลวง เช่น การกันดารอาหาร โรคระบาดร้ายแรงและแผ่นดินไหว** ขณะที่พวกเขาตกเป็นเป้าของความเกลียดชัง และต้องสงสัยของประชาชน พวกสายที่เห็นแก่ได้กลายเป็นคนทรยศต่อเพื่อนบ้านโดยไปรับสินบนคอยรายงานความเป็นไปของคนบริสุทธิ์คือ เหล่าคนที่รักสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าถูกตัดสินว่าเป็นกบฏต่อจักรวรรดิ เป็นศัตรูของศาสนาและเป็นเหลือบของสังคม **ผู้บริสุทธิ์จำนวนมากถูกโยนไปให้สัตว์ป่าฆ่าหรือเผาทั้งเป็นในโรงมหรสพกลางแจ้ง** บางคนถูกตรึงกางเขน คนอื่น ๆ ถูกคลุมด้วยหนังสัตว์ป่าและผลักเข้าไปในสนามกีฬาเพื่อให้ฝูงสุนัขฉีกกิน บ่อยครั้งการลงโทษของพวกเขาเป็นความบันเทิงหลักของงานรื่นเริงในที่สาธารณะ ฝูงชนจำนวนมากมาชุมนุมกันเพื่อร่วมสนุกสนานกับสิ่งที่พวกเขาได้เห็น พร้อมทั้งหัวเราะและปรบมือให้กับบรรดาคนที่กำลังจะสิ้นใจด้วยความทุกข์ทรมาน {GC 40.1}

ไม่ว่าที่ใดที่ผู้ติดตามพระคริสต์หลบซ่อนตัวอยู่ พวกเขาจะถูกติดตามประหนึ่งว่าเป็นสัตว์ป่าที่ถูกไล่ล่า พวกเขาถูกบังคับให้แสวงหาที่หลบซ่อนตามที่รกร้างและเปล่าเปลี่ยว “สิ้นเนื้อประดาตัว ตกระกำลำบากและถูกเคี่ยวเข็ญ (แผ่นดินโลกไม่สมกับคนเช่นนั้นเลย) เขาพเนจรไปในถิ่นทุรกันดารและตามภูเขาและอยู่ตามถ้ำและตามโพรง” (ข้อ 37,38) โพรงใต้ดินเป็นที่หลบภัยของผู้คนมากมาย บริเวณใต้เชิงเขานอกกรุงโรม มีอุโมงค์ที่ถูกขุดเป็นช่องทางยาวผ่านพื้นดินและหิน ช่องทางที่มืดและเชื่อมต่อกันอย่างซับซ้อนแผ่กระจายอยู่นอกกำแพงเมืองเป็นระยะทางหลายไมล์ ในที่หลบซ่อนใต้ดินเหล่านี้ ผู้ติดตามของพระคริสต์ฝังพวกที่ตายไป และสถานที่แห่งนี้เช่นเดียวกัน ที่พวกที่ตกเป็นผู้ต้องสงสัยและถูกเนรเทศ ได้ค้นพบรังนอน เมื่อพระเจ้าผู้ทรงประทานชีวิตจะปลุกผู้ที่ได้ต่อสู้อย่างเต็มกำลัง คนที่พลีชีพเพื่อเห็นแก่พระคริสต์จำนวนมากจะออกมาจากถ้ำมืดเหล่านั้น {GC 40.2}

 ภายใต้การกดขี่ข่มเหงที่โหดร้ายที่สุด พยานของพระคริสต์เหล่านี้ได้รักษา

ความเชื่อไว้อย่างไร้ซึ่งมลทินแปดเปื้อน แม้ว่าพวกเขาจะต้องสูญเสียความสุขสบาย ทั้งปวง ถูกปิดกั้นไม่ให้ได้รับแสงจากดวงอาทิตย์ ต้องสร้างบ้านในที่มืดมิด แต่ก็เป็นมิตรดั่งสหายสนิทใต้พื้นดิน พวกเขาก็ไม่เคยปริปากบ่น พวกเขาหนุนใจซึ่งกันและกันด้วยพระวจนะแห่งความเชื่อ ความอดทนและความหวัง เพื่อจะทนกับความขัดสนและความทุกข์ลำบาก **การสูญเสียสิ่งของทางฝ่ายโลกนี้ไม่อาจบังคับพวกเขาให้ละทิ้งความเชื่อที่เขามีในพระคริสต์ การทดลองและการกดขี่เป็นแต่เพียงขั้นตอนที่จะนำพวกเขาให้เข้าใกล้การพักผ่อนของเขามากยิ่งขึ้น พ้นทุกข์และได้สวรรค์เป็นรางวัล**. {GC 41.1}

เหมือนเช่นเหล่าผู้รับใช้ของพระเจ้าในอดีต มีหลายคน “ถูกทรมาน โดยไม่ยอมรับการปลดปล่อย เพื่อเขาจะได้กลับมีชีวิตที่ดีกว่า” (ข้อ 35) สิ่งเหล่านี้ทำให้พวกเขาหวนคิดคำนึงถึงพระดำรัสของพระอาจารย์ที่ว่า เมื่อถูกข่มเหงเพราะพระคริสต์แล้ว พวกเขาจะต้องชื่นชมยินดีเพราะว่าบำเหน็จของเขามีบริบูรณ์อยู่ในสวรรค์ เพราะเขาได้ข่มเหงผู้เผยพระวจนะทั้งหลายที่มีอยู่ก่อนเหมือนกัน พวกเขาปิติยินดีที่ถูกจัดให้คู่ควรที่จะทนทุกข์เพื่อความจริง และบทเพลงแห่งชัยชนะดังขึ้นจากท่ามกลางเปลวเพลิงที่ลุกไหม้ พวกเขามองขึ้นไปโดยความเชื่อ พวกเขาเห็นพระคริสต์และทูตสวรรค์โน้มกายจากกำแพงเชิงเทินของสวรรค์ เพ่งมองดูพวกเขาด้วยความสนใจยิ่งและเห็นชอบกับสิ่งที่เขายึดมั่นไว้อย่างมั่นคง มีเสียงหนึ่งดังลงมาจากพระที่นั่งของพระเจ้ามาถึงเขาเหล่านั้นว่า “**เจ้าจงสัตย์ซื่อจนถึงความตาย และเราจะมอบมงกุฎแห่งชีวิตให้แก่เจ้า**” (วิวรณ์ 2:10 TKJV) {GC 41.2}

ซาตานพยายามทำลายคริสตจักรของพระคริสต์ด้วยความรุนแรงแต่กลับไร้ผล การต่อสู้ยิ่งใหญ่ที่มีสาวกของพระเยซูยอมพลีชีพไม่ได้หยุดชะงักไปเมื่อผู้ถือธงที่ซื่อสัตย์ที่กำลังทำหน้าที่ต้องล้มลง **ความพ่ายแพ้ของพวกเขากลับนำมาซึ่งชัยชนะ แม้ว่าคนงานของพระเจ้าจะถูกเข่นฆ่า แต่พระราชกิจของพระองค์ยังคงก้าวไปข้างหน้าอย่างมั่นคง** การเผยแพร่ข่าวประเสริฐยังดำเนินต่อไปและจำนวนของสานุศิษย์ได้เพิ่มมากขึ้น ข่าวประเสริฐได้แพร่ขยายเข้าไปในดินแดนที่แม้แต่พญาอินทรีแห่งโรมก็ยังเข้าไปไม่ถึง มีคริสเตียนคนหนึ่งกล่าวท้วงบรรดาผู้ปกครองนอกศาสนาที่กำลังปลุกเร้าให้มีการกดขี่ว่า ท่านทั้งหลายอาจ “ฆ่าเรา ทรมานเรา ลงโทษเรา....ความอยุติธรรมของท่านพิสูจน์ให้เห็นว่าเราบริสุทธิ์.....ความโหดเหี้ยมของท่านก็ไม่ได้.....

เป็นประโยชน์ให้ท่าน” แต่เป็นคำเชิญชวนที่หนักแน่นให้ผู้อื่นยิ่งตั้งมั่นศรัทธาในความเชื่อของเขา “ท่านยิ่งห้ำหั่นพวกเราบ่อยมากขึ้นเพียงไร จำนวนของพวกเราก็จะเพิ่มขึ้นเท่านั้น **เลือดของคริสเตียนเป็นดั่งเมล็ดพันธ์**” (Tertullian, คำขอโทษ, ย่อหน้าที่ 50). {GC 41.3}

คนมากมายถูกจำคุกและถูกเข่นฆ่า แต่คนอื่นๆก็ได้ลุกขึ้นมาแทนที่พวกเขาอย่างรวดเร็ว และผู้ที่ถูกฆ่าเพราะความเชื่อก็ได้ยึดมั่นอยู่ในพระคริสต์ และพระองค์ทรงจัดว่าเขาเป็นผู้ที่ได้รับชัยชนะ พวกเขาได้ต่อสู้อย่างเต็มกำลังและจะได้รับมงกุฎแห่งสง่าราศีเมื่อพระคริสต์จะเสด็จมา ความทุกข์ยากที่เขาต้องทนอยู่นั้นทำให้คริสเตียนใกล้ชิดกันมากขึ้นและใกล้ชิดกับพระผู้ไถ่ของเขา แบบอย่างในขณะที่เขามีชีวิตและคำให้การในขณะใกล้ตาย ต่างเป็นพยานให้กับความจริงอยู่ตลอดเวลา และในที่ ๆ ไม่มีใครเคยคาดคิดที่สุด ผู้ที่อยู่ภายใต้การปกครองของซาตานได้ละทิ้งหน้าที่ของเขา และเข้ามาร่วมอยู่ภายใต้ร่มธงของพระคริสต์ {GC 42.1}

ซาตานจึงวางแผนทำสงครามต่อต้านการปกครองของพระเจ้าโดยหวังที่จะให้ได้ผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น ด้วยการปักธงรบของมันเข้าไปในโบสถ์ของคริสเตียน หากมันสามารถล่อลวงและชักนำให้ผู้ติดตามของพระคริสต์ทำให้พระเจ้าไม่พอพระทัยได้ พวกเขาก็จะสูญเสียพละกำลัง ความแข็งแกร่งและความมั่นคงไป และจะตกเป็นเหยื่อของมันได้โดยง่าย {GC 42.2}

<u>บัดนี้ศัตรูตัวใหญ่ (ซาตาน) ได้พยายามเอาชนะโดยใช้เล่ห์เพทุบายแทนการใช้กำลังซึ่งประสบความล้มเหลว การกดขี่ข่มเหงจึงได้สิ้นสุดลงและภัยอันตรายที่เกิดจากความเย้ายวนของความมั่งคั่งร่ำรวยชั่วคราวและเกียรติยศของฝ่ายโลกได้กลับเข้ามาแทนที่</u> คนที่กราบไหว้บูชารูปเคารพถูกชักนำให้เข้ามารับความเชื่อแต่เพียงบางส่วนของคริสเตียน ขณะเดียวกันก็ได้ปฏิเสธความจริงอื่น ๆ ที่สำคัญ พวกเขายอมรับพระเยซูเป็นพระบุตรของพระเจ้าและเชื่อในความมรณาและการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ แต่ไม่ได้สำนึกในความบาปและไม่รู้สึกว่าต้องการการกลับใจหรือการเปลี่ยนแปลงจิตใจใหม่ ด้วยการที่พวกเขาต้องโอนอ่อนผ่อนตามในบางเรื่อง พวกเขาจึงเสนอว่า ชาว คริสเตียนควรจะต้องโอนอ่อนผ่อนตามด้วย เพื่อทุกคนจะได้ร่วมกันอยู่บนพื้นฐานของความเชื่อในพระคริสต์ที่เหมือนกัน {GC 42.3}

 บัดนี้ คริสตจักรตกอยู่ภายใต้อันตรายที่น่ากลัว การถูกจองจำ การทรมาน

ไฟและดาบกลับเป็นพระพรเมื่อนำมาเทียบกับสิ่งเหล่านี้ คริสเตียนบางคนยืนหยัดมั่นคงประกาศว่าจะไม่ยอมประนีประนอม ส่วนคนอื่น ๆ ที่เห็นชอบด้วยการยอมรับหรือดัดแปลงเรื่องราวบางส่วนของความเชื่อ และเข้าร่วมกับผู้ที่ยอมรับคริสตศาสนาแต่เพียงบางส่วน พวกเขาได้อ้างว่า การกระทำเช่นนี้อาจเป็นหนทางในการนำคนเหล่านั้นสู่การกลับใจอย่างสมบูรณ์แบบ ในช่วงเวลาเช่นนี้ จึงเป็นช่วงเวลาแห่งความทุกข์อย่างที่สุดสำหรับผู้ติดตามที่ซื่อสัตย์ของพระคริสต์ ภายใต้เปลือกนอกของคริสตศาสนาจอมปลอม ซาตานได้สอดแทรกตัวมันเองเข้ามาในคริสตจักรเพื่อกัดกร่อนความเชื่อและหันเหความคิดออกไปจากพระวจนะแห่งความจริง {GC 42.4}

ในที่สุดคริสเตียนส่วนใหญ่ยอมลดมาตรฐานลง และการรวมตัวกันระหว่างคริสตศาสนาและลัทธินอกรีตจึงเกิดขึ้น ถึงแม้ว่าผู้ที่กราบไหว้บูชารูปเคารพจะอ้างตนว่าได้กลับใจแล้ว และเข้าร่วมกับคริสตจักร แต่พวกเขาต่างก็ยังคงยึดรูปเคารพไว้อย่างเหนียวแน่น พวกเขาเพียงแต่ปรับเปลี่ยนสิ่งที่กราบไหว้บูชามาเป็นรูปปั้นของพระเยซูและแม้กระทั่งรูปปั้นของนางมารีย์และของนักบุญทั้งหลาย เชื้อสกปรกของการกราบไหว้รูปเคารพจึงถูกนำเข้ามาในคริสตจักร แล้วดำเนินงานที่ชั่วร้ายต่อไป หลักคำสอนที่ไม่ถูกต้อง พิธีกรรมที่งมงายและพิธีการกราบไหว้บูชารูปเคารพ จึงถูกนำเข้ามาสู่ความเชื่อและการนมัสการของคริสตจักร เมื่อผู้ติดตามของพระคริสต์รวมตัวเข้ากับผู้ที่กราบไหว้รูปเคารพ ศาสนาของคริสเตียนจึงเริ่มเสื่อมถอย และคริสตจักรได้สูญเสียความบริสุทธิ์และอำนาจไป อย่างไรก็ตาม ยังมีผู้ที่ไม่ได้หลงไปกับการหลอกลวงเหล่านี้ พวกเขายังคงรักษาความจงรักภักดีต่อพระเจ้าผู้ทรงเป็นต้นกำเนิดความจริงและพวกเขานมัสการพระเจ้าแต่เพียงองค์เดียวเท่านั้น {GC 43.1}

ตลอดเวลาที่ผ่านมา ผู้ที่อ้างตนว่าติดตามพระคริสต์มีอยู่สองประเภท คนประเภทหนึ่งจะศึกษาเรื่องราวชีวิตของพระผู้ช่วยให้รอดและใฝ่หาอย่างจริงจังที่จะแก้ไขข้อบกพร่องของเขาและปฏิบัติตนให้เข้ากับพระองค์ผู้ทรงเป็นแบบอย่างของเขา แต่คนอีกประเภทหนึ่งจะหลบหลีกความจริงที่เรียบง่ายและปฏิบัติตามได้ ซึ่งเป็นความจริงที่เปิดโปงความผิดของพวกเขา แม้ในช่วงเวลาที่คริสตจักรอยู่ในสภาพดีที่สุด คริสตจักรก็ไม่ได้ประกอบด้วยผู้คนที่สัตย์ซื่อ บริสุทธิ์และจริงใจเสียทั้งหมด พระผู้ช่วยให้รอดของเราทรงสอนไว้แล้วว่าจะต้องไม่ยอมให้ผู้ที่เต็มใจปล่อยตัวหมกมุ่นอยู่ในบาปเข้าร่วมคริสตจักร แต่ถึงกระนั้นพระองค์เองยังทรงมีความสัมพันธ์

กับมนุษย์ที่มีความบกพร่องในอุปนิสัย และยอมให้เขาได้รับประโยชน์จากคำสอนและแบบอย่างของพระองค์ เพื่อเขาจะได้มีโอกาสมองเห็นความผิดและแก้ไขให้ถูกต้อง ในท่ามกลางอัครทูตสิบสองคน มีคนที่ทรยศร่วมอยู่ด้วย ยูดาสถูกรับให้เข้าร่วมกับเหล่าสาวกไม่ใช่เพราะอุปนิสัยที่ไม่มีข้อบกพร่อง แต่เขาถูกรับให้เข้าร่วมแม้ว่าจะมีความบกพร่องอยู่ก็ตาม เขามาข้องเกี่ยวกับเหล่าสาวกเพื่อว่าโดยการสั่งสอนและแบบอย่างของพระคริสต์ เขาอาจจะได้เรียนรู้ว่าอุปนิสัยอย่างคริสเตียนนั้นประกอบด้วยอะไร ซึ่งจะทำให้เขามองเห็นความผิดพลาดของตนเอง เพื่อจะได้กลับใจและด้วยการทรงนำจากพระคุณของพระเจ้าที่จะชำระจิตวิญญาณ “ด้วยการเชื่อฟังความจริง” (1 เปโตร 1.22) แต่ยูดาสไม่ได้เดินอยู่ในแสงสว่างที่ทรงโปรดส่องเขาด้วยความปราณี ด้วยการตามใจที่จะกระทำบาป เขาได้เชื้อเชิญการทดลองของซาตานให้เข้ามา สันดานชั่วร้ายในอุปนิสัยของเขาจึงโดดเด่นขึ้น เขาได้ยอมให้จิตใจของเขาตกอยู่ภายใต้การควบคุมของอำนาจมืด เขาโกรธเมื่อได้รับการตักเตือนว่าผิด และด้วยประการฉะนี้เขาจึงถูกชักนำไปสู่การทำอาชญากรรมน่ากลัวด้วยการทรยศพระอาจารย์ ดังนั้นทุกคนที่ชื่นชอบกับความชั่วภายใต้การแสร้งทำตัวว่าเคร่งครัดในศาสนาก็จะเป็นเช่นนั้นเหมือนกัน คนเหล่านี้จะเกลียดชังผู้ที่รบกวนความสงบสุขของเขาโดยการตำหนิการที่เขาได้กระทำบาป เมื่อโอกาสเอื้ออำนวย พวกเขาก็จะเป็นเหมือนเช่นยูดาส ทรยศผู้ที่หวังดีคอยตักเตือนเขา {GC 43.2}

เหล่าอัครสาวกเคยพบกับคนในคริสตจักรที่หลงระเริงกับความชั่วอย่างลับ ๆ แต่อ้างตนว่าเคร่งครัดในศาสนา อานาเนียและสัปฟีราแสดงบทของผู้หลอกลวง พวกเขาแสร้งทำเป็นผู้เสียสละทุกสิ่งเพื่อพระเจ้า ในขณะที่กักเก็บสมบัติส่วนหนึ่งไว้ให้กับตัวเองด้วยใจโลภ พระวิญญาณแห่งความจริงทรงเปิดเผยอุปนิสัยที่แท้จริงของผู้หลอกลวงให้แก่อัครทูต และการพิพากษาของพระเจ้าได้กำจัดสิ่งโสโครกออกไปจากคริสตจักรที่บริสุทธิ์พยานหลักฐานนี้ได้แสดงว่าพระวิญญาณของพระคริสต์ทรงมองเห็นสิ่งที่เกิดขึ้นในคริสตจักรและได้นำความหวาดกลัวมายังคนหน้าไว้หลังหลอกและคนที่ทำการชั่ว พวกเขาไม่อาจคงความสัมพันธ์ได้นานกับผู้มีนิสัยและจิตใจที่เป็นตัวแทนความซื่อสัตย์ของพระคริสต์ และเมื่อการทดลองและกดขี่เกิดขึ้นกับผู้ติดตามของพระองค์ มีเพียงผู้ที่เต็มใจจะละทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อเห็นแก่ความจริงเท่านั้นที่ประสงค์จะเป็นสาวกของพระองค์ ด้วยเหตุนี้ **ตราบเท่าที่การกดขี่ข่มเหง**

ยังมีอยู่ คริสตจักรจะยังคงความบริสุทธิ์เอาไว้ได้ แต่เมื่อการกดขี่ยุติลง จำนวนคนที่ไม่ได้กลับใจด้วยความจริงใจและด้วยการอุทิศตนอย่างเต็มที่ จึงได้เพิ่มจำนวนเข้ามาในคริสตจักรมากขึ้น ซึ่งเป็นการเปิดทางให้ซาตานเข้ามายึดฐานที่มั่นเอาไว้ได้ {GC 44.1}

แต่เจ้าชายแห่งความสว่างและเจ้าชายแห่งความมืดจะร่วมอยู่ด้วยกันไม่ได้ และผู้ติดตามของทั้งสองฝ่ายก็จะเข้าร่วมอยู่ด้วยกันไม่ได้เช่นกัน เมื่อคริสเตียนยอมที่จะเข้าร่วมกับผู้ที่ไม่ได้กลับใจอย่างแท้จริงจากลัทธินอกรีต พวกเขากำลังก้าวเท้าเข้าไปสู่หนทางที่ยิ่งนำพวกเขาให้ออกห่างไปจากความจริง ซาตานยินดีปรีดาที่สามารถหลอกผู้ติดตามจำนวนมากของพระคริสต์ได้สำเร็จ มันจึงนำเอาอำนาจของมันให้มีผลต่อคนเหล่านี้อย่างเต็มที่และดลบันดาลให้พวกเขาไปกดขี่ผู้ที่ยังคงซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า ไม่มีผู้ใดที่จะเข้าใจวิธีที่จะขัดขวางความเชื่อที่แท้จริงของคริสเตียนได้ดีเท่ากับผู้ที่ครั้งหนึ่งเคยปกป้องความเชื่อเหล่านั้นไว้ และคริสเตียนที่ได้ละทิ้งความเชื่อจะร่วมมือกับสหายที่แบ่งใจครึ่งหนึ่งให้กับคนนอกศาสนาเพื่อมุ่งหน้าต่อสู้กับหลักคำสอนที่สำคัญที่สุดของพระคริสต์ {GC 45.1}

ผู้ที่ซื่อสัตย์จะต้องดิ้นรนต่อสู้อย่างสุดกำลัง เพื่อที่จะยืนหยัดอย่างมั่นคงต่อต้านการหลอกลวงและสิ่งที่น่ารังเกียจซึ่งได้ปลอมตัวเข้ามาใต้เสื้อคลุมของนักบวชนั้น และได้เข้ามาในคริสตจักร พระคัมภีร์ไม่ได้รับการยอมรับให้เป็นมาตรฐานของความเชื่อ หลักคำสอนเกี่ยวกับเสรีภาพในการนับถือศาสนาถูกตราว่านอกรีตผิดหลักศาสนา และผู้ยึดความเชื่อนี้ไว้จะถูกเกลียดชังและถูกเนรเทศ {GC 45.2}

ภายหลังความขัดแย้งที่ยืดเยื้อและรุนแรง ผู้ซื่อสัตย์ที่มีจำนวนอยู่ไม่มากได้ตัดสินใจยุติความสัมพันธ์ทั้งหมดที่มีกับคริสตจักรที่ได้ละทิ้งความเชื่อ หากคริสตจักรยังคงปฏิเสธไม่ยอมปลดปล่อยตนเองให้หลุดพ้นจากความผิดและการกราบไหว้รูปเคารพ พวกเขามองเห็นว่า หากเขาต้องการปฏิบัติตามพระวจนะของพระเจ้า การแยกตัวออกมาจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง พวกเขาไม่กล้าที่จะเพิกเฉยต่อความผิดที่นำจิตวิญญาณของเขาเองไปสู่ความตาย และวางแบบอย่างที่จะนำภัยอันตรายมาสู่ความเชื่อของลูกหลานของเขา เพื่อจะได้รับสันติสุขและความสามัคคี พวกเขาพร้อมที่จะยินยอมในข้อตกลงทุกอย่างตราบเท่าที่เขาจะยังคงซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าได้ และพวกเขารู้สึกว่า **แม้แต่สันติสุขก็อาจมีราคาแพงเกินไป หากต้องซื้อหาด้วยการยอมสละหลักการทิ้งไป หากความสามัคคีจะได้มาด้วยการประนีประนอม**

สัจจะธรรมและความชอบธรรมแล้ว ก็จงขอให้มีความแตกแยกและแม้จะต้องทำสงครามก็ต้องยอม {GC 45.3}

จะเป็นประโยชน์ต่อคริสเตียนและโลกได้เป็นอย่างดี หากหลักการที่เร่งเร้าจิตวิญญาณอันแน่วแน่เหล่านั้นจะรื้อฟื้นขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งในหัวใจของประชาชนที่ยอมรับพระเจ้า ความไม่เอาใจใส่ต่อหลักคำสอนซึ่งเป็นเสาหลักความเชื่อของคริสเตียนมีอยู่อย่างน่าตกใจกลัว ความคิดเห็นที่ว่า หลักคำสอนดังกล่าวไม่ใช่เรื่องที่สำคัญมากนี้ กำลังได้รับการยอมรับมากขึ้น ความเสื่อมถอยเช่นนี้กำลังแข็งแกร่งขึ้นในมือของตัวแทนของซาตาน ดังนั้นทฤษฎีเทียมเท็จและความเข้าใจผิดที่เป็นอันตรายซึ่งผู้ซื่อสัตย์ในยุคก่อนที่ได้เสี่ยงชีวิตเพื่อต่อต้านและเปิดโปง บัดนี้ คนมากมายที่อ้างว่าตนเป็นผู้ติดตามของพระคริสต์ต่างยอมรับด้วยความยินดี {GC 46.1}

แท้จริงแล้ว คริสเตียนในยุคแรก ๆ นั้นเป็นคนที่มีลักษณะพิเศษ ความประพฤติของพวกเขาไร้ตำหนิและมีความเชื่อที่ไม่รวนเร ซึ่งเป็นคำติเตียนที่รบกวนความสงบสุขของคนบาปอยู่ตลอดเวลา แม้ว่าพวกเขาจะมีจำนวนน้อย ไม่ร่ำรวยสมบัติ ตำแหน่งหรือบรรดาศักดิ์ ในทุกที่ที่อุปนิสัยและคำสอนของพวกเขาปรากฏ จะนำความหวาดหวั่นมาสู่ผู้ที่กระทำชั่ว ดังนั้นพวกเขาจึงเป็นที่เกลียดชังของคนชั่ว เช่นเดียวกับในสมัยที่คายินผู้อธรรมที่ได้เกลียดชังอาแบล ด้วยเหตุผลเดียวกันกับที่คาอินฆ่าอาแบล ผู้ที่แสวงหาทางที่จะขจัดการควบคุมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ได้ปลิดชีวิตคนของพระเจ้าเช่นกัน ชาวยิวปฏิเสธและตรึงพระผู้ช่วยให้รอดก็ด้วยเหตุผลเดียวกัน เพราะความบริสุทธิ์และความศักดิ์สิทธิ์ที่มีอยู่ในพระอุปนิสัยของพระองค์ได้ตำหนิความเห็นแก่ตัวและความชั่วของพวกเขาอยู่เสมอ **ตั้งแต่สมัยของพระคริสต์จนกระทั่งบัดนี้ สาวกผู้สัตย์ซื่อของพระองค์ได้ปลุกเร้าความเกลียดชังและการต่อต้านของผู้ที่รักและเดินตามทางแห่งความบาป** {GC 46.2}

แล้วเราจะเรียกข่าวประเสริฐว่าเป็นข่าวแห่งสันติสุขได้อย่างไร เมื่ออิสยาห์ทำนายล่วงหน้าถึงเรื่องการมาบังเกิดของพระเมสสิยาห์นั้น เขาได้ถวายพระนามของพระองค์ว่า “องค์สันติราช” เมื่อทูตสวรรค์ประกาศเรื่องการมาบังเกิดของพระคริสต์ให้แก่คนเลี้ยงแกะนั้น ทูตสวรรค์เหล่านั้นได้ร้องเพลงอยู่เหนือที่ราบหมู่บ้านเบธเลเฮมว่า “พระสิริจงมีแด่พระเจ้าในที่สูงสุด ส่วนบนแผ่นดินโลก สันติสุขจงมีท่ามกลางมนุษย์ทั้งปวง” (ลูกา 2: 14) ดูเสมือนหนึ่งว่าจะมีความขัดแย้งระหว่าง

คำพยากรณ์ที่ประกาศเอาไว้นี้กับพระดำรัสของพระคริสต์ที่ว่า “เรามิได้นำสันติภาพมาให้ แต่เรานำดาบมา” (มัทธิว 10; 34) แต่เมื่อทำความเข้าใจให้ถูกต้องแล้ว คำประกาศทั้งสองนี้ต่างประสานกันอย่างบริบูรณ์ **ข่าวประเสริฐเป็นข่าวสารแห่งสันติสุข ศาสนาคริสต์เป็นระบบที่แผ่ขยายเมื่อยอมรับและเชื่อฟัง สันติภาพ ความปรองดอง และสันติสุขแผ่ไปทั่วทั้งโลก** หากชาวโลกจะยอมรับและปฏิบัติตามศาสนาของพระคริสต์ ก็จะรวบรวมทุกคนที่รับคำสอนให้ร่วมเป็นพี่น้องที่ใกล้ชิดกัน เป็นพระราชกิจของพระเยซูที่จะนำมนุษย์ให้คืนดีกับพระเจ้าและคืนดีต่อกันและกัน แต่โลกส่วนใหญ่อยู่ภายใต้การควบคุมของซาตานซึ่งเป็นศัตรูที่ขมขื่นที่สุดของพระคริสต์ ข่าวประเสริฐเสนอหลักการแห่งชีวิตให้แก่พวกเขาซึ่งเป็นหลักการที่แตกต่างอย่างสิ้นเชิงกับนิสัยและความปรารถนาของเขา และพวกเขาจึงได้ลุกขึ้นต่อต้าน พวกเขาเกลียดชังความบริสุทธิ์ที่เปิดเผยและตำหนิบาปของเขา และพวกเขากดขี่และทำลายผู้ที่รบเร้าถึงเรื่องความถูกต้องและความศักดิ์สิทธิ์ของข่าวประเสริฐนั้น ด้วยสาเหตุที่การยกชูความจริงจะนำมาซึ่งความเกลียดชังและความขัดแย้ง ดังนั้น ข่าวประเสริฐจึงถูกเรียกว่า ดาบ {GC 46.3}

การคุ้มครองอันล้ำลึกของพระเจ้าที่ทรงโปรดอนุญาตให้ผู้ชอบธรรมต้องถูกกดขี่ข่มเหงโดยน้ำมือของคนชั่วนั้น สร้างความฉงนเป็นอย่างยิ่งให้แก่คนมากมายที่อ่อนแอในความเชื่อ มีบางคนถึงกับพร้อมที่จะละทิ้งความวางใจในพระเจ้าเพราะพระองค์ทรงยอมให้คนต่ำช้าได้รุ่งเรือง ในขณะที่คนดีที่สุดและบริสุทธิ์ที่สุดต้องตกระกำลำบากและถูกเคี่ยวเข็ญจากอำนาจที่โหดเหี้ยมของเขา จึงมีคำถามว่า พระเจ้าผู้ทรงคงไว้ซึ่งความยุติธรรมและพระเมตตาและกอปรด้วยฤทธานุภาพอันไม่จำกัดจะทรงยอมทนต่อความอยุติธรรมและการกดขี่เหล่านี้ได้อย่างไร นี่เป็นคำถามที่ไม่ใช่หน้าที่ของเรา พระเจ้าทรงประทานหลักฐานแห่งความรักของพระองค์อย่างเพียงพอให้แก่เราแล้ว และเราจะต้องไม่สงสัยในความรักมั่นคงของพระองค์ เพราะเราไม่สามารถเข้าใจพระราชกิจในการคุ้มครองของพระองค์ พระผู้ช่วยให้รอดทรงหยั่งรู้ถึงความสงสัยที่จิตวิญญาณของพวกเหล่าสาวกกังวลอยู่ ในห้วงเวลาแห่งการทดลองและความมืดมน พระองค์ทรงตรัสว่า “จงระลึกถึงคำที่เราได้กล่าวแก่ท่านทั้งหลายแล้วว่า ‘บ่าวมิได้เป็นใหญ่กว่านาย’ ถ้าเขาข่มเหงเรา เขาก็จะข่มเหงท่านทั้งหลายด้วย” (ยอห์น 15: 20) **พระเยซูทรงทนทุกข์ทรมานเพื่อเรามากยิ่งกว่าคนใดๆที่**

ติดตามพระองค์ที่จะต้องทนทุกข์เพราะความโหดเหี้ยมของคนชั่ว ผู้ที่ได้รับการทรงเรียกให้ทนต่อความทรมานและต้องพลีชีพเพื่อความเชื่อ พวกเขากำลังดำเนินตามรอยพระบาทของพระบุตรที่รักของพระเจ้า {GC 47.1}

"องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงเฉื่อยช้าในเรื่องพระสัญญาของพระองค์" (2 เปโตร 3: 9) พระองค์มิได้ทรงลืมหรือละเลยเหล่าบุตรของพระองค์ แต่พระองค์ทรงอนุญาตให้คนชั่วได้แสดงอุปนิสัยที่แท้จริงของเขา เพื่อว่าไม่มีคนใดที่ต้องการทำตามน้ำพระทัยของพระองค์จะถูกพวกเขาหลอกได้ อนึ่ง ผู้ชอบธรรมถูกจัดวางให้อยู่ในเตาหลอมแห่งความทุกข์ยาก เพื่อตัวเขาเองจะได้ถูกชำระให้บริสุทธิ์ เพื่อเป็นแบบอย่างของเขาจะทำให้ผู้อื่นมั่นใจในความเชื่อและการดำเนินชีวิตตามวิถีทางของพระเจ้าที่แท้จริง และเพื่อวิถีทางที่มั่นคงของเขาจะตำหนิคนอธรรมและคนที่ไม่เชื่อ {GC 48.1}

พระเจ้าทรงปล่อยให้คนชั่วรุ่งเรืองและเพื่อเปิดเผยความเป็นศัตรูกันกับพระองค์ เพื่อว่าเมื่อพวกเขาได้เติมความชั่วจนเต็มล้นแล้ว ทุกคนจะได้มองเห็นความยุติธรรมและพระเมตตาคุณของพระองค์ เมื่อพวกเขาถูกทำลายจนหมดสิ้นไป **วันแห่งการแก้แค้นของพระองค์กำลังเร่งเข้ามา เมื่อทุกคนที่ละเมิดพระบัญญัติของพระองค์และกดขี่ประชากรของพระองค์จะต้องชดใช้ตามการกระทำของพวกเขา เมื่อทุกความเหี้ยมโหดหรือความอยุติธรรมที่ได้กระทำต่อผู้ที่ซื่อสัตย์ของพระเจ้าจะถูกลงโทษเสมือนหนึ่งว่าพวกเขาได้กระทำต่อพระเยซูคริสต์เอง** {GC 48.2}

มีปัญหาอีกเรื่องหนึ่งและเป็นปัญหาสำคัญที่คริสตจักรในยุคนี้จะต้องใส่ใจ อัครทูตเปาโลเปิดเผยว่า "**ทุกคนที่ปรารถนาจะดำเนินชีวิตตามทางของพระเจ้าในพระเยซูคริสต์จะถูกกดขี่ข่มเหง**" (2 ทิโมธี 3: 12 KJV) แล้วทำไมดูเสมือนหนึ่งว่า การกดขี่ข่มเหงอย่างใหญ่หลวงจึงได้นิ่งเงียบไป มีอยู่เหตุผลเดียวคือ คริสตจักรได้คล้อยตามไปกับมาตรฐานของโลกจึงไม่ได้ปลุกความขัดแย้งขึ้นมา ศาสนาที่มีอยู่ในสมัยของเรานี้ไม่ได้มีคุณลักษณะที่บริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ซึ่งเป็นเครื่องหมายของความเชื่อของคริสเตียนในสมัยของพระคริสต์และอัครทูตของพระองค์ ทั้งนี้เป็นเพราะวิญญาณของการประนีประนอมกับบาป และการไม่ใส่ใจในความจริงอันยิ่งใหญ่ในพระวจนะของพระเจ้า เพราะทางที่เป็นอย่างพระเจ้าอันจำเป็นสำหรับชีวิตช่างเหลือเพียงน้อยนิดในคริสตจักร คริสตศาสนาจึงเป็นที่ชื่นชอบของชาวโลก ขอให้ความเชื่อและอำนาจของคริสตจักรยุคแรกถูกฟื้นฟูขึ้นมาใหม่ และวิญญาณของการกดขี่ก็จะกลับฟื้นคืนขึ้นมาอีก และไฟแห่งการกดขี่ข่มเหงก็จะจุดปะทุขึ้นมาใหม่ {GC 48.3}

“พระเจ้าทรงเป็นความรัก”

พระคัมภีร์ไบเบิล 1 ยอห์น 4:16KJV

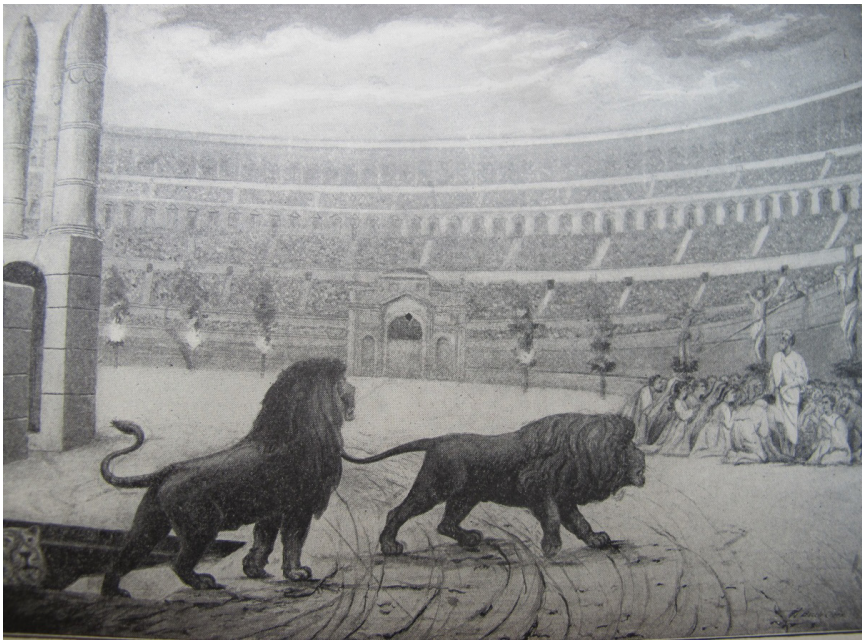

Pagan Rome Persecuted Christians

คริสเตียนถูกโยนให้สัตว์ (สิงห์โต) กินเป็นอาหาร
ที่สนามโคลีเซียม กรุงโรม สมัยซีซาร์ (Caesar)
การกดขี่ข่มเหงคริสเตียน มี 2 สมัย – Pagan Rome สมัย ซีซาร์
และ Papal Rome สมัยคริสตจักรโรม ซึ่งโหดร้ายกว่า
และจำนวนผู้คนที่ถูกทรมานและฆ่ามากกว่ามาก

ภาพ - WWM

กรุงวาติกันVaticanเป็นประเทศที่เล็กที่สุดในโลก – ปกครองโดย พระสันตะปาปา – แต่มีอำนาจมหาศาลต้องการปกครองโลกทั้งโลกเหมือน สมัยยุคมืด

พระสันตะปาปาองค์ปัจจุบัน คือ สันตะปาปา ฟรานซิส Francis เป็น พระสันตะปาปาองค์แรกที่เป็น เยซูอิต Jesuit ในประวัติศาสตร์ของโรม

บทที่ 3

ความเสื่อมหรือการละทิ้งหลักความเชื่อของพระเจ้า Apostasy (ยุคมืด ค.ศ. 500-1500)

<u>จดหมายฉบับที่สองของอัครทูตเปาโลที่เขียนไปยังชาวเธสะโลนิกา พยากรณ์ถึงการละทิ้งความเชื่อยิ่งใหญ่ที่จะมีผลก่อให้เกิดอำนาจของระบบสันตะปาปา (เปปาซี Papacy) ขึ้น ท่านได้ประกาศว่า วันของพระคริสต์จะยังมาไม่ถึง</u> “เว้นแต่จะมีการล้มลงเสียก่อน และคนแห่งการบาปนั้นจะประจักษ์แจ้ง คือลูกแห่งความพินาศ ผู้กีดกั้นขัดขวางและยกตัวขึ้นต่อสู้อะไร ๆ ที่ได้ชื่อว่าเป็นพระเจ้าหรืออะไร ๆ ที่เขาไหว้นมัสการนั้น แล้วมันก็นั่งในพระวิหารของพระเจ้าเหมือนอย่างพระเจ้า ประกาศตัวว่าเป็นพระเจ้า” 2 เธสะโลนิกา 2: 3,4 KJV ยิ่งไปกว่านั้นอัครสาวกเปาโลเตือนพี่น้อง “เพราะว่าอำนาจลึกลับนอกกฎหมายนั้นก็ เริ่มทำงานอยู่แล้ว” 2 เธสะโลนิกา 2:7 KJV แม้ในสมัยยุคแรกเริ่ม ท่านอัครทูต เปาโล ได้มองเห็นความผิดที่คืบคลานเข้ามายังคริสตจักร เป็นความผิดที่จะเปิดทางให้เกิดการพัฒนาไปสู่ระบบเปปาซี {GC 49.1}

ในช่วงแรกอย่างหลบๆ ซ่อนและอยู่อย่างเงียบๆ โดยเปิดเผยทีละเล็กทีละน้อย เมื่อแข็งแกร่งขึ้นและการควบคุมความคิดของผู้คนได้มากขึ้น ก็เปิดเผยให้เห็นมากยิ่งขึ้น “อำนาจลึกลับนอกกฎหมาย” ดำเนินงานที่หลอกลวงและหมิ่นประมาทพระเจ้าต่อไป ขนบธรรมเนียมประเพณีนอกศาสนาค่อยๆคืบคลานเข้าไปสู่โบสถ์ของคริสเตียน โดยแทบไม่ทันรู้ตัว วิญญาณแห่งการประนีประนอมและยอมต่อกันถูกหน่วงเหนี่ยวไว้ชั่วขณะหนึ่งด้วยการกดขี่ข่มเหงอย่างทารุณโหดร้ายที่คริสตจักรต้องทนอยู่ภายใต้ลัทธินอกศาสนา แต่เมื่อการกดขี่ข่มเหงยุติลงและคริสต์ศาสนาได้เข้าไปสู่ราชสำนักและพระราชวังของกษัตริย์ คริสตจักรได้ละทิ้งความเรียบง่าย ถ่อมตนของพระคริสต์และของอัครทูตไว้ภายใต้ความโอ่อ่าและความหยิ่งยโสของบรรดานักบวชและผู้ปกครองของคนนอกศาสนา คริสตจักรได้นำทฤษฎีและขนบธรรมเนียมของมนุษย์เข้ามาแทนข้อกำหนดของพระเจ้า ในช่วงต้นของศตวรรษที่สี่ จักรพรรดิคอนสแตนตินได้กลับใจมาเป็นคริสเตียนแต่ในนาม การกลับใจของพระองค์สร้างความชื่นชมยินดี

ยิ่งใหญ่ให้กับคริสตจักร และวิถีทางของโลกซึ่งถูกคลุมด้วยภาพแห่งความชอบธรรมก็ได้ก้าวเข้าไปในคริสตจักร บัดนี้ ผลงานแห่งความชั่วช้าได้พัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว ในขณะที่ดูเสมือนว่าลัทธินอกศาสนาได้สาบสูญไป แต่แท้จริงแล้ว ลัทธินอกศาสนากำลังเป็นผู้มีชัย วิญญาณของลัทธินอกศาสนาได้เข้ามาควบคุมคริสตจักร มีการนำคำสอน พิธีกรรมและความเชื่อที่งมงายของลัทธินอกศาสนาเข้ามาผสมผสานกับความเชื่อและการนมัสการของผู้ที่อ้างว่าเป็นผู้ติดตามพระคริสต์ {GC 49.2}

การประนีประนอมระหว่างลัทธินอกศาสนาและคริสเตียนส่งผลทำให้เกิด "คนแห่งการบาป the man of sin" ขึ้นมา ซึ่งได้ถูกทำนายไว้ในคำพยากรณ์ว่าจะต่อต้านและยกตนขึ้นเหนือพระเจ้า ระบบศาสนาเทียมเท็จที่ยิ่งใหญ่เป็นผลงานชิ้นเอกของอำนาจของซาตาน ซึ่งเป็นสิ่งที่เปิดเผยให้เห็นความพยายามของมันที่จะให้ตัวเองขึ้นไปนั่งอยู่บนบัลลังก์เพื่อปกครองโลกตามที่มันต้องการ {GC 50.1}

ซาตานเคยพยายามที่จะประนีประนอมกับพระคริสต์อยู่ครั้งหนึ่ง มันมาหาพระบุตรของพระเจ้าในถิ่นทุรกันดารแห่งการทดลอง และแสดงให้พระองค์เห็นอาณาจักรของโลกและความยิ่งใหญ่ทั้งหมดของมัน มันเสนอที่จะมอบทุกสิ่งไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ เพียงแต่ว่าพระองค์จะยอมรับความยิ่งใหญ่ของเจ้าชายแห่งความมืด พระคริสต์ทรงตำหนิผู้ล่อลวงที่อวดดีและทรงไล่มันไปให้พ้น แต่เมื่อซาตานนำเสนอการทดลองเดียวกันนี้ให้แก่มนุษย์ มันประสบผลสำเร็จที่ยิ่งใหญ่กว่า **เพื่อที่จะได้มาซึ่งสิ่งของและเกียรติยศทางฝ่ายโลก คริสตจักรมุ่งแสวงหาสิทธิพิเศษและการสนับสนุนจากบุคคลผู้ยิ่งใหญ่ของโลก และด้วยการทำเช่นนี้ พวกเขาได้ปฏิเสธพระคริสต์ คริสตจักรจึงได้ถูกชักชวนให้แสดงความจงรักภักดีต่อตัวแทนของซาตานซึ่งเป็นพระสังฆราชแห่งโรม (โป๊ป)--the bishop of Rome** {GC 50.2}

หลักข้อเชื่อสำคัญข้อหนึ่งของลัทธิโรมคือ สันตะปาปาเป็นหัวหน้าที่มีตัวตนเห็นได้ของคริสตจักรสากลของพระคริสต์ มีอำนาจสูงสุดเหนือสังฆราชและศิษยาภิบาลทั้งปวงทั่วทุกมุมโลก นอกเหนือจากนี้แล้ว สันตะปาปายังได้รับยศเป็นพระเจ้า "องค์สันตะปาปาผู้เป็นเจ้า Lord God the Pope" (โปรดดูภาคผนวก) และเทิดทูนให้เป็นผู้ไม่เคยผิด infallible ให้มนุษย์ทุกคนต้องเคารพบูชา ซาตานก็ยังคงทวงสิ่งที่มันเรียกร้องในการทดลองพระเยซูในถิ่นทุรกันดาร(40วัน) โดยผ่านคริสตจักรแห่งโรม ให้ยอมรับเขาเป็นพระเจ้า และคนจำนวนมากก็พร้อม

ที่จะมอบถวายการนมัสการแก่มัน {GC 50.3}

แต่ผู้ที่ยำเกรงและถวายเกียรติพระเจ้าจะเผชิญหน้ากับการอ้างสิทธิ์อย่างอาจหาญท้าทายสวรรค์นี้ เหมือนเช่นที่พระคริสต์ต่อสู้กับการชักชวนของศัตรูเจ้าเล่ห์นี้ว่า **"จงกราบนมัสการพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของท่านและปรนนิบัติพระองค์แต่ผู้เดียว" (ลูกา 4: 8) พระเจ้าไม่ทรงเคยพูดปรยไว้ในพระวจนะของพระองค์ว่าพระองค์ได้แต่งตั้งมนุษย์คนใดให้เป็นผู้นำของคริสตจักร หลักคำสอนเรื่องความยิ่งใหญ่ของสันตะปาปานั้น ตรงกันข้ามกับคำสอนของพระคัมภีร์โดยตรง สันตะปาปามีอำนาจเหนือคริสตจักรของพระคริสต์ไม่ได้ นอกจากมันจะได้มาด้วยการฉกชิง** . {GC 51.1}

ผู้นิยมโรมันยืนยันกล่าวหาว่า ชาวโปรเตสแตนท์นอกรีตและจงใจแยกตัวออกจากคริสตจักรแท้จริง แต่คำกล่าวหาเหล่านี้น่าจะใช้ได้ดีกับพวกเขาเสียมากกว่า พวกเขาเป็นผู้ที่รื้อธงของพระคริสต์ลงและตีตัวออกห่างจากความเชื่อ **"เพื่อความเชื่อซึ่งครั้งหนึ่งได้ทรงโปรดมอบไว้แก่วิสุทธิชนแล้ว"** (ยูดา 3) {GC 51.2}

ซาตานรู้ดีแก่ใจว่า **พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์จะทำให้มนุษย์มองเห็นการหลอกลวงของมันและต่อต้านอำนาจของมันได้** แม้พระผู้ช่วยให้รอดของโลกก็ยังใช้พระวจนะเพื่อต่อต้านการจู่โจมของมัน ในการโจมตีทุกครั้ง พระคริสต์ทรงตรัสโดยทรงยกชูโล่ที่เป็นความจริงนิรันดร์ว่า "มีคำเขียนไว้ว่า" ทุกครั้งที่ถูกปรปักษ์ของพระองค์เข้าชักชวน พระองค์ทรงต้านด้วยพระปัญญาและอำนาจของพระวจนะ เพื่อให้ซาตานสามารถควบคุมเหนือมนุษย์และเพื่อรับรองอำนาจการฉกชิงของระบบสันตะปาปา มันจึงต้องควบคุมมนุษย์ให้ขาดความรู้ในเรื่องของพระคัมภีร์ พระคัมภีร์จะยกชูพระเจ้าและจัดวางมนุษย์ที่มีสภาพเป็น "มตะ" ให้อยู่ในตำแหน่งที่เป็นจริง ด้วยเหตุนี้ จึงต้องปกปิดและปราบปรามปิดบังความจริงอันศักดิ์สิทธิ์ในพระคัมภีร์ **คริสตจักรแห่งโรมนำตรรกในเรื่องนี้มาใช้ เป็นเวลาหลายร้อยปีที่มีคำสั่งห้ามแจกจ่ายพระคัมภีร์ ห้ามประชาชนอ่านพระคัมภีร์หรือมีพระคัมภีร์ไว้ในบ้าน** และนักบวชและพระราชาคณะที่ไม่มีหลักการจะเป็นผู้แปลคำสอนเพื่อสนับสนุนการอวดอ้างของพวกเขา **ด้วยเหตุนี้ พระสันตะปาปาจึงเป็นที่ยอมรับแทบทั่วทั้งโลกว่าเป็นตัวแทนของพระเจ้าที่อยู่ในโลกนี้ และมีอำนาจเหนือคริสตจักรและประชาชาติ** {GC 51.3}

เมื่อนำเครื่องตรวจสอบความผิดออกไปได้แล้ว ซาตานก็จะทำในสิ่งที่มันตั้งใจไว้ **คำพยากรณ์ประกาศไว้ว่า อำนาจเปปาซี(ระบบสันตะปาปา) “จะคิดเปลี่ยนแปลงบรรดาวาระและธรรมบัญญัติ” (ดาเนียล 7:25)** ระบบสันตะปาปาได้ทำเรื่องนี้โดยไม่รอช้า เพื่อเกื้อกูลให้กับผู้ที่กลับใจจากลัทธินอกศาสนา มีการนำสิ่งของมาทดแทนรูปเคารพเพื่อกราบไหว้บูชา ดังนั้นจึงสนับสนุนให้คนทั่วไปยอมรับคริสตศาสนาได้ง่ายขึ้น ได้มีการ**นำรูปปั้นและวัตถุมงคล**เข้ามาสู่การนมัสการของคริสเตียนอย่างช้าๆ ในที่สุด คำสั่งจากที่ประชุมสภา (โปรดดูภาคผนวก) จัดตั้งให้มีระบบการกราบไหว้รูปเคารพขึ้น เพื่อให้งานการลบหลู่พระเจ้าสมบูรณ์แบบ โรมจึงถือสิทธิเปลี่ยนแปลงพระบัญญัติของพระเจ้า โดย**ตัดพระบัญญัติข้อที่สองที่ห้ามกราบบูชารูปเคารพออกไป ส่วนพระบัญญัติข้อที่สิบแบ่งออกเป็นสองข้อ** เพื่อให้จำนวนพระบัญญัติคงไว้เหมือนเดิม {GC 51.4}

วิญญาณที่ยอมรับต่อลัทธินอกศาสนาเปิดทางให้กับการละเลยอำนาจของสวรรค์มากยิ่งขึ้น **ซาตานทำงานผ่านผู้นำของคริสตจักรที่ไม่เที่ยงแท้ พร้อมทั้งยุ่งและแก้ไขพระบัญญัติข้อที่สี่ และพยายามนำวันสะบาโตอันดั้งเดิมออกไป(วันเสาร์วันที่เจ็ดของสัปดาห์) วันที่พระเจ้าทรงอวยพระพรและทรงตั้งให้เป็นวันบริสุทธิ์** (ปฐมกาล 2:2, 3 อพยพ 20:8-11 KJV) และแต่งตั้งวันฉลองเทศกาลที่คนนอกศาสนาถือว่าเป็น “วันแห่งการเคารพยกย่องพระอาทิตย์” เข้ามาแทนที่ ในช่วงแรก การเปลี่ยนแปลงนี้ไม่ได้ทำอย่างเปิดเผย **ในศตวรรษที่หนึ่งคริสเตียนทั้งหมดถือรักษาวันสะบาโตที่แท้จริง** (วันเสาร์วันที่เจ็ดของสัปดาห์) พวกคริสเตียนระวังหวงแหนเพื่อถวายเกียรติพระเจ้าและเชื่อว่าพระบัญญัติของพระองค์นั้นปรับเปลี่ยนไม่ได้ พวกเขาปกป้องความศักดิ์สิทธิ์ของพระบัญญัติอย่างใจจดใจจ่อ แต่ซาตานทำงานผ่านตัวแทนของมันด้วยเล่ห์เหลี่ยมยิ่งใหญ่ เพื่อให้สำเร็จตามที่มันได้ตั้งเป้าหมายไว้ เพื่อหันความสนใจของประชาชนไปยังวันอาทิตย์ (วันที่ 1 ของสัปดาห์) มันจึงได้ตั้งวันอาทิตย์เป็นวันเฉลิมฉลองการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์ มีการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาในวันนั้นและยังให้ถือว่า วันอาทิตย์เป็นวันแห่งการเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ ในช่วงเวลานั้น ก็ยังมีการถือรักษาวันสะบาโตที่แท้จริงไว้อย่างบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ {GC 52.1}

 ซาตานเตรียมการเพื่อทำงานที่มันวางแผนไว้ให้สำเร็จ มันได้ชักนำชาวยิวใน

สมัยก่อนที่พระคริสต์เสด็จมาในโลกให้แบกภาระของวันสะบาโตด้วยกฎเกณฑ์ เข้มงวดที่สุดจนทำให้วันสะบาโตกลายเป็นภาระหนัก บัดนี้ มันฉวยโอกาสโดยการใช้แสงสว่างจอมปลอมที่มันทำให้ทุกคนมองดูวันสะบาโตว่าเป็นภาระ มันโยนความเหยียดหยามใส่วันสะบาโตว่าเป็นสถาบันของชาวยิว ในขณะที่คริสเตียนทั่วไปยังคงถือรักษาวันอาทิตย์เป็นวันฉลองที่มีความสุข มันนำพวกเขาด้วยการทำให้วันสะบาโตเป็นวันแห่งความโศกเศร้าและสิ้นหวัง เพื่อแสดงความเกลียดชังศาสนายิว {GC 52.2}

ในช่วงต้นของศตวรรษที่สี่ จักรพรรดิคอนสแตนตินตราพระราชกฤษฎีกาตั้งวันอาทิตย์ให้เป็นวันนักขัตฤกษ์ของรัฐตลอดทั่วทั้งราชอาณาจักรโรม (โปรดดูภาคผนวก) วันของดวงอาทิตย์เป็นที่เคารพนับถือของประชาชนลัทธินอกศาสนาของพระเจ้า และเป็นวันที่ชาวคริสเตียนถวายเกียรติ เป็นนโยบายของจักรพรรดิที่จะประสานความขัดแย้งระหว่างลัทธินอกศาสนาคริสร์กับคริสเตียน ความทะเยอทะยานและความกระหายอำนาจได้กระตุ้นให้สังฆราชในคริสตจักรได้เสนอให้คอนสแตนตินทำเช่นนี้ โดยคิดว่า หากทั้งคริสเตียนและคนนอกศาสนาจะถือรักษาวันเดียวกันแล้วก็จะเป็นการสนับสนุนให้คนนอกศาสนายอมรับความเป็นคริสเตียนได้ง่ายขึ้น และการกระทำเช่นนี้จะทำให้อำนาจและเกียรติยศของคริสตจักรเจริญรุ่งเรือง แต่ในขณะเดียวกัน คริสเตียนมากมายที่ยำเกรงพระเจ้าที่ยังคงถือรักษาวันสะบาโตที่แท้จริงเป็นวันบริสุทธิ์ของพระเจ้าและถือปฏิบัติรักษาวันนั้นตามพระบัญญัติข้อที่สี่ (อพยพ 20 KJV) จะค่อยๆถูกชักจูงให้รู้สึกถึงความศักดิ์สิทธิ์ของวันอาทิตย์มากขึ้น {GC 53.1}

จอมหลอกลวง (ซาตาน) ยังทำงานของมันไม่เสร็จ มันมุ่งมั่นที่จะรวบรวมโลกคริสเตียนให้เข้ามาอยู่ภายใต้ร่มธงของมัน และมันจะบริหารอำนาจของมันผ่านทางพระสันตะปาปา ผู้เย่อหยิ่งซึ่งเป็นตัวแทนของมัน ที่อ้างตนว่าเป็นตัวแทนของพระคริสต์ มันทำงานนี้ได้สำเร็จโดยผ่านคนนอกศาสนาที่ไม่ได้กลับใจอย่างเต็มใจ ผ่านพระราชาคณะที่ทะเยอทะยานใฝ่สูงและคริสตจักรที่ฝักใฝ่ทางโลก มีการจัดประชุมสภามากมายที่จัดเป็นระยะๆโดยผู้ดำรงค์ตำแหน่งสูงในคริสตจักรจากทั่วทุกมุมโลกมาชุมนุมกัน ในการประชุมสภาแทบทุกครั้งจะเหยียบย่ำวันสะบาโตที่พระเจ้าทรงสถาปนานั้นให้จมลึกลงไปทีละเล็กละน้อย ในขณะที่การสรรเสริญเยินยอวันอาทิตย์มีเพิ่มมากขึ้น ด้วยประการฉะนี้ ในที่สุดวันเฉลิมฉลองของพวกนอกศาสนาคริสต์ (วันอาทิตย์)

พระบัญญัติสิบประการของพระเจ้า (พระคัมภีร์ไบเบิล)

1) อย่ามีพระอื่นใดนอกเหนือจากเรา

2) อย่าทำรูปเคารพสลักสำหรับตนเป็นรูปสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งมีอยู่ในฟ้าเบื้องบน หรือซึ่งมีอยู่ที่แผ่นดินเบื้องล่าง หรือซึ่งมีอยู่ในน้ำใต้แผ่นดิน อย่ากราบไหว้หรือปรนนิบัติรูปเหล่านั้น เพราะเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า เป็นพระเจ้าที่หวงแหน ให้โทษเพราะความชั่วช้าของบิดาตกทอดไปถึงลูกหลานของผู้ที่ชังเราจนถึงสามชั่วสี่ชั่วอายุคน แต่แสดงความเมตตาต่อคนที่รักเรา และรักษาบัญญัติของเรา จนถึงพันชั่วอายุคน

3) อย่าออกพระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าอย่างไร้ประโยชน์ เพราะผู้ที่ออกพระนามพระองค์อย่างไร้ประโยชน์นั้น พระเยโฮวาห์จะทรงถือว่าไม่มีโทษก็หามิได้

4) จงระลึกถึงวันสะบาโต ถือเป็นวันบริสุทธิ์ จงทำการงานทั้งสิ้นของเจ้าหกวัน แต่วันที่เจ็ดนั้นเป็นสะบาโตของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ในวันนั้นอย่ากระทำการงานใดๆ ไม่ว่าเจ้าเอง หรือบุตรชาย บุตรสาวของเจ้า หรือทาสทาสีของเจ้า หรือสัตว์ใช้งานของเจ้า หรือแขกที่อาศัยอยู่ในประตูเมืองของเจ้า เพราะในหกวันพระเยโฮวาห์ทรงสร้างฟ้า และแผ่นดิน ทะเล และสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในที่เหล่านั้น แต่ในวันที่เจ็ดทรงพัก เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์ทรงอวยพระพรวันสะบาโต และทรงตั้งวันนั้นไว้เป็นวันบริสุทธิ์

5) จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของเจ้า เพื่ออายุของเจ้าจะได้ยืนนานบนแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าประทานให้แก่เจ้า

6) อย่าฆ่าคน

7) อย่าล่วงประเวณีผัวเมียเขา

8) อย่าลักทรัพย์

9) อย่าเป็นพยานเท็จใส่ร้ายเพื่อนบ้าน

10) อย่าโลภครัวเรือนของเพื่อนบ้าน อย่าโลภภรรยาของเพื่อนบ้าน หรือทาสทาสีของเขา หรือวัว ลาของเขา หรือสิ่งใดๆซึ่งเป็นของของเพื่อนบ้าน

พระคัมภีร์ไบเบิล--อพยพ 20 KJV Bible—Exodus 20 www.greeknewtestament.com/thai/B02C020.htm Google: King James Version-Thai Bible Index (ฉบับคิงส์เจมส์) KJV

พระบัญญัติ สิบ ประการคริสตจักรโรมันคาทอลิก

1. จงนมัสการ องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าพระองค์เดียวของท่าน
2. อย่าออกพระนามพระเจ้าโดยไม่สมเหตุ
3. อย่าลืมฉลองวันพระเจ้าเป็นวันศักดิ์สิทธิ์
4. จงนับถือบิดามารดา
5. อย่าฆ่าคน
6. อย่าผิดประเวณี
7. อย่าลักขโมย
8. อย่าพูดเท็จใส่ร้ายผู้อื่น
9. อย่าโลภภรรยาของเพื่อนบ้าน
10. อย่าโลภครัวเรือนของเพื่อนบ้าน

การเปลี่ยนแปลงพระบัญญัติของพระเจ้าได้รับการรับรองโดย พระสันตะปา (Catholic Catechism - older editions)

<u>โปรดสังเกตุ</u> : โรมันคาทอลิกเปลี่ยนแปลงพระบัญญัติ 10 ประการผิดไปจากพระคัมภีร์ ตัวอย่างเช่น ข้อที่ 2 ถูกตัดทิ้งไป อย่าทำรูปเคารพ..... ข้อที 4 เปลี่ยนวันสะบาโตจากวันเสาร์ (วันที่ 7) เป็นวันอาทิตย์ (วันที่ 1) ข้อที 10 แบ่งเป็น 2 ข้อเพื่อให้ครบ 10 ข้อดังเดิม

<u>พระบัญญัติสิบประการเป็นสิ่งเดียวเท่านั้น ที่เขียนด้วยนิ้วพระหัตถ์ของพระเจ้าบนแผ่นศิลาและพระองค์ตรัสด้วยพระสุรเสียงของพระองค์เอง</u> ประทานให้กับโมเสสบนภูเขาซีนาย จึงนับเป็นพระบัญญัติชั้นพิเศษ ดังนั้น ห้าม แก้ไข ห้ามเปลี่ยนแปลง ห้ามยกเลิก และห้าม ตัดต่อ และห้ามเพิ่มเติม ส่วนพระวจนอื่นๆในพระคัมภีร์เขียนด้วยมือมนุษย์ (โดยการดลใจของพระเจ้า) อพยพ 31:18 มัทธิว 5:17-19**, วิวรณ์** 22:18-19 **<u>“.....แม้อักษรหนึ่งหรือจุด ๆ หนึ่งก็จะไม่สูญไปจากพระราชบัญญัติจนกว่าจะสำเร็จทั้งสิ้น ” มัทธิว 5 :18</u>**

จึงได้รับเกียรติว่าเป็นวันที่พระเจ้าทรงสถาปนาขึ้นมา ในขณะที่วันสะบาโตของพระคัมภีร์ได้ถูกประกาศว่าเป็นของโบราณที่หลงเหลืออยู่ของศาสนายิว และผู้ที่ถือรักษาวันสะบาโตก็ถูกประกาศว่าเป็นผู้ที่ต้องได้รับการแช่งสาป {GC 53.2}

ผู้ละทิ้งความเชื่อยิ่งใหญ่ทำได้สำเร็จด้วยการอยู่เหนือ “อะไร ๆ ที่ได้ชื่อว่าเป็นพระเจ้า หรืออะไร ๆ ที่เขาไหว้นมัสการนั้น (2 เธสะโลนิกา 2:4 KJV) เขากล้าที่จะเปลี่ยนกฎเพียงข้อเดียวในพระบัญญัติของพระเจ้าที่ชี้บอกมนุษย์ทุกคนอย่างไม่ผิดพลาดไปยังพระเจ้าเที่ยงแท้และพระผู้ทรงชนม์ พระบัญญัติข้อที่สี่เปิดเผยให้เห็นว่าพระเจ้าทรงเป็นพระผู้สร้างสวรรค์และแผ่นดินโลก และจึงทรงแตกต่างจากพระเทียมเท็จทั้งหมด **พระองค์ทรงตั้งวันที่เจ็ดไว้ให้เป็นวันศักดิ์สิทธิ์ ให้มนุษย์ได้พักผ่อน** เพื่อเป็นอนุสรณ์ของพระราชกิจแห่งการทรงสร้าง เป็นแผนการที่จัดวางไว้ให้มนุษย์จดจำในสมองอยู่เสมอว่าพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์เป็นต้นกำเนิดของความเป็นมาของมนุษย์ และเป็นเป้าหมายที่จะต้องเคารพและนมัสการ ซาตานมุ่งมั่นที่จะหันมนุษย์ออกไปจากความภักดีที่ถวายแด่พระเจ้าและจากการมอบถวายความเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ ดังนั้น มันจึงมุ่งความพยายามของมันโดยเน้นเป็นพิเศษเพื่อต่อสู้พระบัญญัติของพระเจ้าซึ่งชี้ให้เห็นว่าพระเจ้าทรงเป็นพระผู้สร้าง {GC 53.3}

บัดนี้ชาวโปรเตสแตนท์ผลักดันด้วยการอ้างเหตุผลว่า **พระเยซูคริสต์ฟื้นคืนพระชนม์ในวันอาทิตย์ ทำให้วันอาทิตย์กลายเป็นวันสะบาโตของชาวคริสต์เตียน แต่ไม่มีหลักฐานในพระคัมภีร์ พระคริสต์หรืออัครทูตของพระองค์ไม่เคยให้เกียรติเช่นนี้แก่วันอาทิตย์ การถือรักษาวันอาทิตย์ที่คริสเตียนประพฤติปฏิบัติมีแหล่งกำเนิดมาจาก “อำนาจลึกลับนอกกฎหมาย”** นั้น (2 เธสะโลนิกา 2:7) ซึ่งแม้ในสมัยของเปาโลก็ได้เริ่มทำงานของมันแล้ว พระคริสต์ทรงรับ**ลูกของระบบสันตะปาปา** (วันอาทิตย์) child of the papacy เป็นบุตรของพระองค์ ตั้งแต่ที่ไหนและเมื่อใด **มีเหตุผลที่ชัดเจนใดมาย้ายวันสะบาโตจากวันเสาร์เป็นวันอาทิตย์ซึ่งพระคัมภีร์ก็ไม่ได้รับรอง** {GC 54.1}

ในศตวรรษที่หก ระบอบเปปาซี Papacy ถูกจัดตั้งขึ้นมาได้อย่างมั่นคงแล้ว ฐานอำนาจปักหลักอยู่ที่นครของจักรพรรดิ และสังฆราชแห่งกรุงโรมได้รับการสถาปนาขึ้นเป็น**หัวหน้าของทุกคริสตจักร** ลัทธินอกรีตเปิดทางให้กับระบบสันตะปาปา พญานาคได้ให้ “ฤทธิ์อำนาจยิ่งใหญ่และที่นั่งของมันแก่สัตว์ร้ายนั้น”

(วิวรณ์ 13:2) และบัดนี้ ช่วงเวลา 1260 ปีแห่งการกดขี่ของระบบสันตะปาปาตามที่พระธรรมดาเนียลและวิวรณ์พยากรณ์ไว้ได้เริ่มต้นขึ้นแล้ว ดาเนียล 7:25; วิวรณ์ 13:5-7 (โปรดดูภาคผนวก) คริสเตียนถูกบังคับให้เลือกระหว่างการยอมทิ้งหลักการและรับพิธีกรรมและบูชาระบบสันตะปาปา หรือความตายในคุกมืด หรือยอมทนทรมานจนตายด้วยเครื่องทรมานหรือคมขวานของเพชฌฆาต บัดนี้พระดำรัสของพระเยซูที่ทรงตรัสไว้ว่า “แม้แต่บิดามารดาญาติพี่น้องและมิตรสหายจะอายัดท่านไว้ และพวกเขาจะฆ่าบางคนในพวกท่านเสีย คนทั้งปวงจะเกลียดชังท่านเพราะความภักดีที่ท่านมีต่อเรา” (ลูกา 21:16, 17) ก็ได้สำเร็จแล้ว การกดขี่ข่มเหงที่โหมกระหน่ำลงใส่ผู้ที่ซื่อสัตย์ด้วยความโกรธแค้นยิ่งใหญ่กว่าก่อนและโลกกลายเป็นสนามรบที่กว้างใหญ่ เป็นเวลาหลายร้อยปีที่คริสตจักรของพระคริสต์ต้องลี้ภัยอยู่ในที่ห่างไกลและไร้ผู้คน ผู้เผยพระวจนะกล่าวไว้ดังนี้ว่า “หญิงนั้นก็หนีเข้าไปในถิ่นทุรกันดารที่นางมีสำนักซึ่งพระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้ให้เพื่อนางจะได้รับการเลี้ยงดูอยู่ที่นั่นตลอด**<u>พันสองร้อยหกสิบวัน</u>**” (วิวรณ์ 12:6) {GC 54.2}

<u>การเรืองอำนาจของคริสตจักรแห่งโรมเป็นจุดเริ่มต้นของยุคมืด ขณะที่อำนาจของคริสตจักรแห่งโรมเพิ่มขึ้น ความมืดมิดก็หนาทึบยิ่งขึ้น พวกเขาได้โยกย้ายความเชื่อจากพระคริสต์ผู้ทรงเป็นรากฐานที่แท้จริงไปยังพระสันตะปาปาแห่งโรม ประชาชนมองหาการอภัยบาปและความรอดที่นิรันดร์ในตัวของพระสันตะปาปาแทนที่จะวางใจในพระบุตรของพระเจ้า</u> พวกเขาถูกสอนว่าพระสันตะปาปาเป็น**<u>ผู้ไกล่เกลี่ย (คนกลาง)</u>** ของพวกเขาในโลกนี้ และไม่มีผู้ใดจะเข้าถึงพระเจ้าได้นอกจากจะผ่านทางพระสันตะปาปา และนอกจากนี้ พระสันตะปาปายืนแทนที่พระเจ้าสำหรับคนทุกคน ดังนั้นทุกคนจึงต้องเชื่อฟังโดยไม่มีข้อโต้แย้ง การเบี่ยงเบนไปจากข้อบังคับที่พระสันตะปาปากำหนดไว้จะเป็นเหตุสมควรที่ผู้ทำผิดต้องรับโทษรุนแรงที่สุด ทั้งฝ่ายกายและฝ่ายวิญญาณจิต ด้วยเหตุนี้ ความนึกคิดของประชาชนจึงหันเหจากพระเจ้าไปยังมนุษย์ที่โหดเหี้ยม ทำผิดและเต็มไปด้วยบาป ไม่ใช่เพียงเท่านี้ แต่ความนึกคิดของมนุษย์ถูกหันไปยังตัวเจ้าชายแห่งความมืดด้วย มันได้ใช้อำนาจผ่านคนเหล่านี้ด้วย ความบาปปลอมตัวเข้ามาภายใต้อาภรณ์ของความน่าสักการะ เมื่อพระคัมภีร์ถูกปราบและมนุษย์ถือว่าตนเองยิ่งใหญ่ เราจะมองเห็นได้แต่เพียงความฉ้อฉล การหลอกลวงและความเลวร้ายที่ต่ำช้า ด้วยการยกชู

กฎหมายและ**ธรรมเนียมประเพณีของมนุษย์**ขึ้นมา เราจะมองเห็นความเสื่อมโทรมที่เป็นผลได้จากการละทิ้งพระบัญญัติของพระเจ้า {GC 55.1}

ช่างเป็นช่วงเวลาที่อันตรายสำหรับคริสตจักรของพระเจ้า ผู้ถือธงที่ซื่อสัตย์มีน้อยเหลือเกิน ถึงแม้ว่าความจริงไม่ถูกทอดทิ้งโดยไม่มีพยาน แต่ถึงกระนั้น ในบางครั้งดูเสมือนหนึ่งว่าความผิดและความเชื่อที่ไม่ถูกต้องจะมีชัยชนะ และศาสนาที่แท้จริงจะถูกกวาดออกไปจากความจริง ผู้คนมองไม่เห็นพระกิตติคุณของพระเจ้า แต่รูปแบบละพิธีกรรมของศาสนาได้เพิ่มมากขึ้น และประชาชนต้องแบกรับภาระถูกบีบบังคับให้ทำตามกฎเกณฑ์อย่างกวดขันอย่างหนัก {GC 55.2}

พวกเขาถูกสอนให้ไม่เพียงแต่มองพระสันตะปาปาในฐานะผู้ไกล่เกลี่ย (คนกลาง) เท่านั้น **แต่ให้วางใจในการกระทำของพวกเขาเองเพื่อลบมลทินบาป** การเดินทางไกลเพื่อแสวงบุญ พิธีกรรมทรมานตนเองเพื่อไถ่บาป การบูชาวัตถุมงคล การสร้างโบสถ์ หรือวิหาร สร้างสุสานของนักบุญและแท่นบูชา การจ่ายเงินก้อนใหญ่ให้คริสตจักร พฤติกรรมเหล่านี้และอีกมากมายที่คล้ายคลึงกันถูกชักจูงให้เชื่อว่าจะลดพระพิโรธของพระเจ้าให้สงบลงได้ หรือเพื่อจะได้รับความโปรดปรานจากพระองค์ ทำราวกับว่าพระเจ้ามีลักษณะเหมือนมนุษย์ที่จะพิโรธในเรื่องเล็กน้อยและทำให้หายโกรธได้ด้วยของถวายหรือพิธีกรรมแก้บาป ! {GC 55.3}

แม้ว่าความชั่วเลวทรามแพร่กระจายอยู่ทั่วไปก็ตามที ทั้งในท่ามกลางผู้นำของคริสตจักรโรมันด้วย ดูประหนึ่งว่าอิทธิพลของเธอเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในราวช่วงท้ายของศตวรรษที่แปด เหล่าชาวเปปาซีส์ (ระบบสันตะปาปา) อ้างว่า อำนาจทางฝ่ายวิญญาณจิตที่สังฆราชแห่งโรมในตอนนี้ มีเท่าๆกับยุคแรกๆของคริสตจักร เพื่อยืนยันข้ออ้างเหล่านี้ จึงมีการใช้วิธีการบางอย่างเพื่อแสดงให้เห็นอำนาจ และบิดาแห่งความมุสาก็ได้ยื่นข้อเสนอให้อย่างรวดเร็ว **นักบวชปลอมแปลงเอกสารโบราณ** ว่ามีการค้นพบคำสั่งของการประชุมสภาที่ไม่เคยมีการประชุมมาก่อน ด้วยการสถาปนา**พระสันตะปาปาให้มีอำนาจสูงสุด**เป็นสากล ตั้งแต่ยุคแรกเริ่มที่สุด และคริสตจักรได้ปฏิเสธสัจจะธรรม และยอมรับการหลอกลวงเหล่านี้ด้วยความเต็มใจยิ่ง (โปรดดูภาคผนวก) {GC 56.1}

มีนายช่างผู้ซื่อสัตย์เพียงไม่มากคนนักที่ได้สร้างบ้านเรือนของเขาบนรากฐานที่แท้จริง (1 โครินธ์ 3:10, 11) ในขณะที่กองขยะของหลักคำสอนเทียมเท็จ

กีดขวางงานของเขา เช่นเดียวกับคนงานก่อสร้างบนกำแพงกรุงเยรูซาเล็มในสมัยของเนฮะมีย์ พวกเขารู้สึกวุ่นวายใจและงานของเขาต้องหยุดชะงักมีบางคนพร้อมที่จะพูดว่า “เรี่ยวแรงของคนที่ขนของก็กำลังทรุดลง และมีสิ่งปรักหักพังมาก เราไม่สามารถซ่อมกำแพงได้” (เนหะมีย์ 4: 10) พวกช่างที่ซื่อสัตย์ก็หมดกำลังใจ พวกเขาเบื่อหน่ายกับการต้องดิ้นรนอยู่ตลอดเวลาเพื่อต่อต้านการกดขี่ข่มเหง การฉ้อฉล ความชั่วและอุปสรรคอื่นๆที่ซาตานคิดค้นขึ้นมาเพื่อขัดขวางความเจริญของเขาทั้งหลาย และเพื่อเห็นแก่ความสงบสุขและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พวกเขาได้หันไปจากรากฐานที่แท้จริง ส่วนคนอื่นๆ รู้สึกไม่ย่อท้อต่อการต่อต้านของศัตรู พวกเขาได้ประกาศอย่างไม่เกรงกลัวผู้ใดว่า “อย่ากลัวเขาเลย จงระลึกถึงพระเจ้าผู้ใหญ่ยิ่งและน่าเกรงกลัว” (ข้อ 14) และพวกเขาก็ดำเนินงานที่ทำต่อไป ทุกคนถือดาบติดตัวไว้ตลอดเวลา (เอเฟซัส 6:17) {GC 56.2}

วิญญาณเดียวกันที่เกลียดชังและต่อต้านสัจจะธรรมได้ดลใจศัตรูของพระเจ้าในทุกยุคทุกสมัย พระเจ้าต้องการให้ผู้รับใช้ของพระองค์เฝ้าระวังและซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ที่พระองค์ต้องการให้พวกเขาทำ พระดำรัสของพระคริสต์ที่ประทานให้แก่สาวกรุ่นแรกยังใช้ได้กับผู้ติดตามของพระองค์ในยุคสุดท้ายว่า “ซึ่งเราบอกพวกท่าน เราก็บอกคนทั้งปวงด้วยว่าจงเฝ้าระวังอยู่เถิด” (มาระโก 13:37) {GC 56.3}

ดูประหนึ่งว่าความมืดนั้นหนาทึบมากยิ่งขึ้น การบูชารูปเคารพพบได้ทั่วไป มีการจุดเทียนไว้ตรงหน้ารูปปั้นและสวดมนต์ให้กับรูปเคารพเหล่านั้น ธรรมเนียมประเพณีที่งมงายและไร้สาระที่สุด มีให้เห็นทั่วไป ความนึกคิดของคนถูกครอบงำอยู่ภายใต้ความงมงายจนดูเหมือนว่า ความมีเหตุมีผลได้พ่ายแพ้ไปแล้ว ในขณะที่นักบวชและพระสังฆราชเองก็ฝักใฝ่อยู่กับความสนุกสนาน ตัณหาและศีลธรรมที่เสื่อมโทรม เป็นเรื่องที่พอจะคาดเดาได้ว่า ผู้ที่ติดตามพวกเขาเพื่อขอคำแนะนำคงจะจมดิ่งลึกอยู่ในความโง่เขลาและความชั่ว {GC 57.1}

อีกก้าวหนึ่งที่พระสันตะปาปาก้าวเข้ามาแอบอ้างสิทธิ์ในคริสตศตวรรษที่สิบเอ็ด โดยสันตะปาปา<u>เกรกอรีที่เจ็ด</u>ได้ประกาศว่า คริสตจักรโรมันนั้นดีรอบคอบในบรรดาข้ออ้างที่สันตะปาปาประกาศออกไปนั้นมีอยู่ข้อหนึ่งที่ใช้พระคัมภีร์อ้างว่า **<u>คริสตจักรไม่เคยทำผิดหรือจะไม่มีวันทำผิด</u>** แต่ข้อพิสูจน์ที่พบได้ในพระคัมภีร์ไม่ได้เป็นไปตามคำกล่าวอ้าง พระสันตะปาปาผู้หยิ่งยโสยังอ้างว่า เขามีอำนาจปลด

จักรพรรดิ และยังประกาศว่าไม่มีผู้ใดกลับคำตัดสินที่เขาประกาศไปแล้วได้ แต่เป็นสิทธิพิเศษของเขาที่จะกลับคำตัดสินของคนอื่นๆทั้งหมดได้ (โปรดดูภาคผนวก) {GC 57.2}

ตัวอย่างที่โดดเด่นถึงลักษณะทรราชย์ของผู้ที่อ้างตนว่าไม่รู้พลั้งผู้นี้ เห็นได้จากวิธีที่เขาปฏิบัติต่อจักรพรรดิพระเจ้าเฮนรี่ ที่ สี่ แห่งประเทศเยอรมัน เนื่องจากพระเจ้าเฮนรี่ไม่เคารพต่ออำนาจของพระสันตะปาปา พระองค์จึงถูกประกาศคว่ำบาตรและขับออกจากราชบัลลังก์ของพระองค์ พระองค์ทรงหวาดกลัวต่อการถูกทอดทิ้งและการข่มขู่จากเหล่าเจ้าชายของพระองค์เอง ที่ได้รับการสนับสนุนจากสันตะปาปาให้แข็งข้อต่อพระองค์ พระเจ้าเฮนรี่ทรงตระหนักถึงความจำเป็นที่จะทำสันถวไมตรีกับโรม พระองค์จึงออกเดินพร้อมกับพระมเหสีและคนรับใช้ที่ซื่อสัตย์ข้ามเทือกเขาแอลป์ในกลางฤดูหนาว เพื่อไปขอขมาต่อองค์สันตะปาปา เมื่อพระองค์เดินทางมาถึงปราสาท (Cannosa) ที่พระสันตะปาปาเกรกอรี่พำนักอยู่ พระองค์ถูกนำไปยังลานชั้นนอกโดยไม่มีทหารคุ้มกัน และให้คอยอยู่ที่นั่นท่ามกลางความหนาวเหน็บของฤดูหนาว โดยฉลองพระองค์ด้วยเครื่องแต่งกายที่น่าสังเวช ไม่มีสิ่งใดปกปิดพระเศียรและไม่ได้สวมใส่ฉลองพระบาท พระองค์ทรงเฝ้าคอยคำอนุญาตจากพระสันตะปาปาให้เข้าเฝ้า เมื่อพระองค์ทรงอดพระกระยาหารและสารภาพบาปติดต่อกันเป็นเวลาสามวันแล้ว พระสันตะปาปาจึงยอมอภัยให้ โดยมีเงื่อนไขว่า จักรพรรดิจะต้องรอคอยคำยินยอมจากพระสันตะปาปาก่อน แล้วพระองค์จึงจะใช้ยศศักดิ์หรือใช้อำนาจของความเป็นจักรพรรดิได้ และพระสันตะปาปาเกรกอรี่ภาคภูมิใจในชัยชนะของเขา และโอ้อวดว่าเป็นหน้าที่ของเขาที่จะจัดการกับพระราชาที่หยิ่งยโสให้ถ่อมตัว {GC 57.3}

ความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดเจนระหว่างการวางโตด้วยความยโสของพระสันตะปาปาผู้จองหองนี้ กับความถ่อมตนและความอ่อนสุภาพของพระคริสต์ ที่พระองค์ทรงสำแดงพระองค์เองว่า พระองค์กำลังร้องขอเพื่อจะให้เราเปิดประตูจิตใจออกรับพระองค์ เพื่อพระองค์จะเสด็จมาประทานการอภัยและสันติสุขให้ และพระองค์ทรงสอนเหล่าสาวกทั้งหลายว่า “ถ้าผู้ใดใคร่จะได้เป็นเอกเป็นต้น ผู้นั้นจะต้องเป็นทาสสมัครของพวกท่าน” (มัทธิว 20:27) {GC 58.1}

ในศตวรรษต่อๆมา เราได้มองเห็นจำนวนหลักคำสอนผิดๆที่โรมนำเสนอเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แม้กระทั่งก่อนที่จะมีการแต่งตั้งระบบสันตะปาปาขึ้นมา คำสอนที่เป็นปรัชญาของคนนอกศาสนาคริสต์ได้รับความสนใจและมีอิทธิพลต่อ

คริสตจักร คนมากมายที่อ้างว่ากลับใจแล้วยังคงยึดติดอยู่กับปรัชญาของคนนอกศาสนาคริสต์ และพวกเขาไม่เพียงแต่ยึดปรัชญานั้นไว้กับตนเอง แต่ยังได้ผลักดันให้กับผู้อื่นเพื่อใช้เป็นวิธีการแผ่อิทธิพลให้ไปสู่คนนอกศาสนา ด้วยเหตุนี้ ความผิดยิ่งใหญ่จึงถูกนำเข้ามาสู่ความเชื่อของคริสเตียน ในบรรดาความเชื่อผิดๆที่โดดเด่น คือ ความเชื่อที่เกี่ยวกับสภาพอมตะของมนุษย์และคนตายยังสามารถรับรู้เรื่องราวต่างๆได้ หลักคำสอนนี้ปูพื้นฐานให้โรมจัดตั้งเรื่องการสถาปนานักบุญ และ การเทิดทูนมารีย์สาวพรหมจารีย์ จากคำสอนเหล่านี้ส่งผลให้เกิดมีคำสอนนอกรีตเกี่ยวกับการทรมานนิรันดร์สำหรับคนที่ไม่ยอมกลับใจ ซึ่งเป็นคำสอนที่ถูกรวบรวมเข้าในความเชื่อที่ผิดๆของผู้ติดตามพระสันตะปาปา {GC 58.2}

เรื่องเหล่านี้ยังปูทางให้กับการสร้างคำสอนลัทธินอกศาสนาคริสต์ขึ้นมาอีกเรื่องหนึ่ง ซึ่งโรมเรียกว่า “แดนชำระ” และนำมาใช้สร้างความหวาดกลัวให้กับประชาชนที่งมงายและเชื่อในเรื่องเครื่องรางของขลัง คำสอนนอกรีตนี้ยืนยันว่า มีสถานที่ทรมานวิญญาณที่ยังไม่ได้ผ่านการตัดสินลงโทษตามความบาปของเขา และเมื่อวิญญาณได้หลุดจากความไม่บริสุทธิ์นี้แล้ว เขาก็จะถูกรับเข้าไปในสวรรค์ (โปรดดูภาคผนวก) {GC 58.3}

ยังมีอีกเรื่องหนึ่งที่โรมสร้างขึ้นมา ซึ่งทำให้โรมได้รับประโยชน์จากความกลัวและความชั่วของผู้ติดตามโรม เป็นเรื่องที่ได้จากหลักคำสอนเรื่อง “ใบล้างบาป” พระสันตะปาปาได้สัญญากับทุกคนที่ร่วมในการทำสงครามเพื่อแผ่ขยายอำนาจในการลงโทษศัตรู หรือในการทำลายล้างผู้ที่กล้าปฏิเสธ**ความยิ่งใหญ่สูงสุด**ทางฝ่ายจิตวิญญาณของพระสันตะปาปาว่า พวกเขาจะได้รับการอภัยบาปอย่างสมบูรณ์ คือบาปทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต และจะได้หลุดพ้นจากความเจ็บปวดทั้งปวงและพ้นโทษที่จะต้องได้รับ ประชาชนยังถูกสอนว่า **การจ่ายเงิน**ให้แก่คริสตจักรจะทำให้พวกเขาหลุดพ้นจากบาปและยังปลดปล่อยวิญญาณของมิตรสหายที่ตายแล้ว ซึ่งยังถูกกักขังอยู่ในเปลวไฟแห่งการทรมาน การทำเช่นนี้ทำให้โรมเติมเงินใส่ลงในหีบจนเต็ม และคงความยิ่งใหญ่ ความฟุ่งเฟ้อ และความชั่วของการแสร้งทำตัวเป็นผู้แทนของพระเยซูคริสต์ ผู้ไม่ทรงมีที่จะวางศีรษะนอน {GC 59.1}

พิธีศีลมหาสนิท Lord’s Supper ตามพระคัมภีร์ถูกแทนที่ด้วยพิธีมิสซา (mass) ซึ่งเป็นพิธีสักการะบูชารูปเคารพ บาทหลวงแห่งระบบ

สันตะปาปาได้ประกอบพิธีที่ไร้สาระ และหลอกลวงว่าสามารถเปลี่ยนขนมปังและเหล้าองุ่นธรรมดาให้เป็น "พระกายและพระโลหิตที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์" (Cardinal Wiseman, The Real Presence of the Body and Blood of Our Lord Jesus Christ in the Blessed Eucharist, Proved From Scripture, lecture 8, sec. 3, ย่อหน้าที่ 26) **ด้วยการทึกทักเอาอย่างหมิ่นประมาท พวกเขาอวดอ้างว่ามีอำนาจสร้างพระเจ้า พระผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวง คริสเตียนถูกบังคับด้วยโทษถึงตายให้ประกาศยอมรับความเชื่อที่สยดสยองและหมิ่นประมาทสวรรค์ ฝูงชนมากมายที่ปฏิเสธคำสอนนี้ถูกโยนเข้าไปในกองเพลิง** {GC59.2}

ในศตวรรษที่สิบสาม มีการตั้งองค์กรน่ากลัวที่สุดจากบรรดาองค์กรต่างๆ ของสันตะปาปา นั่นคือศาลศาสนา the Inquisition เจ้าชายแห่งความมืดทำงานผ่านผู้นำของสภาปกครองสงฆ์ของพระสันตะปาปา ในที่ประชุมสภาลับ ซาตานและทูตของมันควบคุมความคิดของคนชั่วเหล่านี้ ในขณะที่ตาของมนุษย์มองไม่เห็น มีทูตของพระเจ้ายืนจดบันทึกสิ่งชั่วร้ายที่น่าหวาดกลัวและเขียนประวัติศาสตร์ของการกระทำที่สยดสยองจนเกินกว่าที่จะปรากฏต่อหน้าสายตามนุษย์ "บาบิโลนมหานคร" นั้น "เมามายด้วยโลหิตของพวกวิสุทธิชน" (วิวรณ์ 17 :5 - 6 , 18 : 24) ศพตายไม่สวย รูปร่างอวัยวะไม่ครบของ ผู้คนนับล้านๆคนที่ยอมตายเพื่อยืนหยัดในความเชื่อของพระเจ้า ร้องขอขึ้นไปยังพระเจ้าให้แก้แค้นลงโทษอำนาจที่ละทิ้งหลักความเชื่อของพระเจ้า (ระบบสันตะปาปา) {GC 59.3}

พระสันตะปาปาได้กลายเป็นผู้ปกครองโลกที่มีอำนาจสิทธิ์ขาดเป็นเผด็จการทรราชย์ พระราชาและจักรพรรดิต้องก้มหัวให้กับคำสั่งของพระสันตะปาปาแห่งโรม ดูเสมือนหนึ่งว่า ชะตากรรมของมนุษย์สำหรับยุคนี้และตลอดนิรันดรอยู่ภายใต้การควบคุมของพระสันตปาปา เป็นเวลาหลายร้อยปีที่หลักคำสอนของโรมได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายและเต็มที่ มีการประกอบพิธีต่างๆของพระสันตปาปาด้วยความเคารพ และเทศกาลของโรมได้รับการปฏิบัติตาม นักบวชทั้งหลายของโรมได้รับเกียรติและการเลี้ยงดูอย่างเต็มที่ โดยที่ต่อแต่นี้ไปคริสตจักรโรมจะไม่เห็น ความยิ่งใหญ่หรืออำนาจมากเช่นนี้ {GC 60.1}

แต่ "**เวลาเที่ยงวันของระบบสันตะปาปาเป็นยามเที่ยงคืนของโลก**" (J. A. Wylie, The History of Protestantism, เล่มที่. 1, บทที่ 4) ประชาชน

ทั่วไปรวมทั้งบาทหลวงแทบจะไม่รู้จักคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ เช่นเดียวกับพวกฟาริสีในอดีต

ผู้นำเปปาซี(ระบบสันตะปาปา)เกลียดชังแสงสว่างที่เปิดโปงความบาปของพวกเขา พระบัญญัติของพระเจ้า ซึ่งเป็นมาตรฐานของความชอบธรรมถูกกำจัดออกไป พวกเขาใช้อำนาจอย่างไม่มีขอบเขตจำกัดและกระทำการชั่วโดยไม่มีอะไรจะมาเหนี่ยวรั้งได้ การฉ้อฉล ความโลภและเสเพลสุรุ่ยสุร่ายพบเห็นได้อย่างแพร่หลาย มนุษย์ไม่สนใจกับการทำผิดเพื่อจะได้ทรัพย์สินและตำแหน่งมาครอบครอง **<u>พระราชวังของพระสันตะปาปาองค์ต่างๆและหัวหน้าคณะสงค์มีภาพ ของความลามกต่ำช้าที่สุดให้เห็น พระสันตะปาปาบางองค์ที่ครองตำแหน่งอยู่ทำผิดทางอาญาที่น่าขยะแขยงมากจนฝ่ายปกครองของบ้านเมืองต้องพยายามขับไล่ผู้มีตำแหน่งสูงของคริสตจักรเสมือนหนึ่งเป็นสัตว์ประหลาดที่โหดร้ายชั่วช้าเกินกว่าที่จะยอมทนได้</u>** เป็นเวลาหลายศตวรรษที่ยุโรปไม่ได้เจริญก้าวหน้าในด้านการศึกษา ศิลปะหรืออารยธรรม อัมพาตทางฝ่ายศีลธรรมและสติปัญญาได้เกิดขึ้นในอาณาจักรของคริสจักร {GC 60.2}

สภาพของโลกภายใต้อำนาจของโรมันทำให้คำกล่าวของผู้เผยพระวจนะโฮเชยาได้สำเร็จสมจริงอย่างน่ากลัวและถูกต้องว่า “**<u>ประชาชนของเราถูกทำลายเพราะขาดความรู้เพราะเจ้าปฏิเสธไม่รับความรู้ เราก็ปฏิเสธเจ้า</u>** ...เพราะเจ้าหลงลืมพระบัญญัติแห่งพระเจ้าของเจ้า เราก็จะลืมพงศ์พันธุ์ของเจ้าเสียด้วย” “ในแผ่นดินนั้นไม่มีความจริง ความเมตตา หรือความรู้ในเรื่องพระเจ้า มีแต่การปฏิญาณ การมุสา การฆ่ากัน การโจรกรรมและการล่วงประเวณี เขาหาญหักพันธะทั้งสิ้น มีแต่เลือดซ้อนเลือด” (โฮเชยา 4:6 KJV, 1, 2 KJV) สภาพเช่นนี้เป็นผลที่เกิดจากการละทิ้งพระวจนะของพระเจ้า {GC 60.3}

“เวลาเที่ยงวันของระบบสันตะปาปาเป็นยามเที่ยงคืนของโลก”
(GC 60.2) 50

“the noon of the papacy was the midnight of the world.”
J.A. Wylie

จักรพรรดิ์เฮนรี่ที่ 4 ยืนเท้าเปล่าท่ามกลางหิมะหนาวสั่นไม่ได้ปกปิดพระเศียร
คอยนาน 3 วัน เพื่อเข้าเฝ้าพระสันตะปาปาที่เมือง Canossa

“คนโง่รำพึงในใจของตนว่า ไม่มีพระเจ้า”

พระคัมภีร์ไบเบิล-เพลงสดุดี *14:1 KJV*

“The fool hath said in his heart, There is no God.”

Bible-Psalm *14 :1 KJV*

Google: ทฤษฎีวิวัฒนาการ พิสูจน์ไม่ได้ ไม่ใช่วิทยาศาสตร์ เป็นเรื่องหลอกลวง”

(โดย น.พ. โชติช่วง ชุตินธร)

พระเยซูสรุปพระบัญญัติ สิบ ประการเหลือ 2 ข้อ

• **“จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของเจ้า ด้วยสุดจิตสุดใจของเจ้า และด้วยสิ้นสุดความคิดของเจ้า”** มัทธิว 22:37 (พระบัญญัติสิบประการ ข้อ 1 ถึง ข้อ 4)

• **“จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง”** มัทธิว 22:39 (พระบัญญัติสิบประการ ข้อ 5 ถึง ข้อ 10)

พระบัญญัติสิบประการดูได้ที่ บทที่ 3

บทที่ 4

ชาววอลเดนเซียน Waldensian or Waldenses

(ยุคมืดหรือยุคแห่งการกดขี่ข่มเหงของคริสตจักรโรม
ค.ศ. 538 - 1798 = 1260 ปี)

ท่ามกลางความมืดมนที่ปกคลุมโลกในช่วงเวลาอันยาวนานแห่งการเรืองอำนาจของระบบสันตะปาปา แสงสว่างแห่งความจริงไม่ได้ถูกดับไปจนหมดสิ้น ในทุกยุคทุกสมัย ยังมีคนเป็นพยานเพื่อพระเจ้า พวกเขายึดมั่นในความเชื่อว่า **พระคริสต์ทรงเป็นคนกลางระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ Mediator และยึดถือพระคัมภีร์เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต (I Timothy 2:5) และพวกเขาถือรักษาวันสะบาโตที่แท้จริง(ถือรักษาวันเสาร์ตรงวันที่7ของสัปดาห์)** โลกเป็นหนี้ต่อบุคคลเหล่านี้มากเพียงไร โดยที่คนรุ่นหลังอาจไม่เคยได้รับรู้เลย พวกเขาถูกตราหน้าว่าเป็นคนนอกรีต เจตนารมณ์ของพวกเขาถูกแย้ง เกียรติคุณและการกระทำของพวกเขาถูกใส่ร้าย ผลงานเขียนของเขาถูกห้ามเผยแพร่ หรือแปลความหมายให้ผิดหรือถูกทำลาย แต่ถึงกระนั้น พวกเขายืนหยัดอย่างมั่นคง และจากยุคหนึ่งไปสู่อีกยุคหนึ่ง พวกเขายังคงรักษาความเชื่อของเขาให้บริสุทธิ์ เพื่อเป็นมรดกศักดิ์สิทธิ์สำหรับคนรุ่นหลัง {GC 61.1}

ประวัติศาสตร์ประชากรของพระเจ้าในช่วงยุคมืดที่เกิดขึ้นหลังจากคริสตจักรโรมเรืองอำนาจนั้น ถูกจารึกไว้ในสวรรค์ แต่ประวัติศาสตร์เหล่านี้ถูกมนุษย์บันทึกไว้น้อยมาก แต่ร่องรอยที่เป็นหลักฐานว่าเคยมีคนเหล่านี้อยู่ในโลกก็ยังคงมีหลงเหลือให้เห็นบ้าง ดูได้จากข้อกล่าวหาของผู้กดขี่ข่มเหงพวกเขา เป็นนโยบายของโรมที่ต้องการลบล้างร่องรอยของความขัดแย้งทั้งหมดให้ออกไปจากหลักคำสอนหรือคำสั่งของเธอ โรมจะคอยทำลายทุกๆอย่างที่เป็นการนอกรีตทิ้ง ไม่ว่าจะเป็นบุคคลหรือผลงานเขียน คำพูดที่ไม่เชื่อหรือสงสัยในสิทธิอำนาจของคำสอนที่ไม่มีข้อพิสูจน์ของโรมันคาทอลิคก็เพียงพอที่จะมีโทษถึงตาย ไม่ว่าคนๆนั้นจะร่ำรวยหรือยากจน เป็นคนมีระดับหรือไม่มีระดับ นอกจากนั้น โรมยังพยายามทำลายหลักฐานแห่งความโหดเหี้ยมทุกประเภทที่เธอได้ปฏิบัติต่อผู้คัดค้าน สภาแห่งพระสันตะปาปาได้ออกคำสั่งให้เผาหนังสือและข้อเขียนทุกเรื่องที่กล่าวถึงเหตุการณ์เหล่านี้ทิ้ง ก่อนที่จะมี

ผู้คิดค้นเครื่องพิมพ์ขึ้น มีหนังสืออยู่ไม่มาก และมักอยู่ในสภาพที่ยากต่อการเก็บรักษา ด้วยเหตุนี้ จึงยากที่จะปกป้องไม่ให้ชาวโรมันคาทอลิคดำเนินตามแผนของตน {GC 61.2}

คริสตจักรโรมไม่ปล่อยให้โบสถ์คริสต์ใดๆในอาณาบริเวณการปกครองของเธอได้รับเสรีภาพทางศาสนา มีจิตสำนึกรู้ถูกรู้ผิด freedom of conscience โดยไม่ถูกโรมรบกวน หลังจากที่ระบบสันตาปาปาเรืองอำนาจขึ้นมา เธอก็เริ่มยื่นมือออกไปเพื่อบดขยี้ทุกคนที่ไม่ยอมรับอำนาจของเธอ และคริสตจักรแล้วคริสตจักรเล่าที่ต้องทะยอยกันมาสยบอยู่ใต้อำนาจของเธอ {GC 62.1}

ในประเทศอังกฤษ คริสตศาสนาดั้งเดิมได้หยั่งรากตั้งแต่สมัยแรกเริ่ม พระกิตติคุณที่ชาวอังกฤษรับไว้ในศตวรรษที่หนึ่งนั้นไม่ถูกปนเปื้อนด้วยความเชื่อที่ถูกบิดเบือนของลัทธิชาวโรมัน การกดขี่ข่มเหงได้แผ่ขยายมาจนถึงชายฝั่งอังกฤษที่ห่างไกล นี่คือของขวัญเพียงชิ้นเดียวที่คริสเตียนได้รับจากโรมในศตวรรษแรกๆที่มีจักรพรรดิที่ไม่ได้นับถือศาสนาคริสต์ คริสเตียนมากมายหนีการกดขี่ในประเทศอังกฤษเข้าไปหลบภัยในประเทศสกอตแลนด์ จากที่นั่น สัจจะธรรมถูกกระจายไปยังประเทศไอร์แลนด์ และประเทศเหล่านี้ต้อนรับพระกิตติคุณด้วยความเปรมปรีดิ์ {GC 62.2}

เมื่อชาวแซคซันบุกรุกเข้ามาในประเทศอังกฤษ ลัทธิไม่เชื่อพระเจ้าจึงเรืองอำนาจขึ้น ผู้ที่ได้รับชัยชนะมองดูว่า เป็นการเสียเกียรติยิ่งที่จะปล่อยให้ทาสเป็นผู้สั่งสอนพวกเขา คริสเตียนจึงถูกบังคับให้ล่าถอยไปยังภูเขาและทุ่งหญ้า แต่กระนั้นแสงสว่างที่ถูกปกปิดไว้ชั่วขณะหนึ่งก็ยังคงส่องสว่างต่อไป หลังจากนั้นหนึ่งศตวรรษแสงสว่างที่ยังคงส่องอยู่ในประเทศสกอตแลนด์ได้ส่องไปยังดินแดนที่อยู่ห่างไกลออกไป โคลัมบา Columba แห่งประเทศไอร์แลนด์ ซึ่งเป็นผู้ที่เคร่งครัดในศาสนาเขาและผู้ร่วมงานของเขาได้รวบรวมเหล่าผู้เชื่อที่กระจัดกระจายให้มารวมกันที่เกาะไอโอนา Iona ที่โดดเดี่ยว พวกเขาทำให้ที่นี่เป็นศูนย์กลางของการรับใช้ ในท่ามกลางผู้ประกาศพระกิตติคุณเหล่านี้ มีผู้ที่ถือรักษา**วันสะบาโต Sabbath** ตามที่พระคัมภีร์ได้สอนไว้ **(ถือรักษาวันเสาร์ตรงวันที่7ของสัปดาห์)** ดังนั้นความจริงในเรื่องนี้จึงถูกถ่ายทอดให้แก่คนเหล่านี้ มีการจัดตั้งโรงเรียนขึ้นบนเกาะไอโอนา นักเรียนจากโรงเรียนนี้ถูกส่งออกไปเป็นมิชชันนารี ไม่เพียงแต่ไปยังประเทศสกอตแลนด์และประเทศอังกฤษเท่านั้น แต่ไปยังประเทศเยอรมัน

สวิสเซอร์แลนด์ และกระทั่งประเทศอิตาลีด้วย {GC 62.3}

แต่สายตาของโรมได้จ้องไปที่ประเทศอังกฤษ และมุ่งมั่นที่จะนำเข้ามาให้อยู่ภายใต้อำนาจสูงสุดของเธอ ในศตวรรษที่หก มิชชันนารีของ โรมเข้าไปทำให้ชาวแซคซอนที่ไร้ศาสนารับเชื่อ คนเถื่อนผู้ยโสต้อนรับมิชชันนารีเหล่านี้ด้วยความชื่นชม และพวกเขาได้ชักชวนอีกหลายพันคนมารับความเชื่อของโรม ในขณะที่งานเจริญก้าวหน้าไปนั้น ผู้นำจากพระสันตะปาปาและผู้ที่รับเชื่อใหม่ของเขาได้สัมผัสกับคริสเตียนที่เป็นแบบดั้งเดิม พวกเขาได้เห็นความแตกต่างปรากฏออกมาอย่างเด่นชัด คริสเตียนแบบดั้งเดิมเหล่านี้เรียบง่าย ถ่อมตนและยึดพระคัมภีร์เป็นหลักปฏิบัติในด้านการดำรงค์ ชีวิต ด้านอุปนิสัยและความประพฤติ ด้านหลักความเชื่อ และ กิริยาท่าทาง ขณะที่ชาวโรมันคาทอลิคแสดง ออกถึงความงมงาย ความหรูหราและความยโส ผู้แทนของโรมต้องการให้คริสตจักรเหล่านี้ยอมรับว่าพระสันตะปาปา มีอำนาจสูงสุด ชาวอังกฤษเหล่านี้ตอบด้วยความถ่อมตนว่า พวกเขาปรารถนาที่จะรักมนุษย์ทุกคน และ**<u>พระสันตะปาปาไม่มีสิทธิ์ได้รับอำนาจสูงสุดในคริสตจักร และพวกเขายอมให้ความนอบน้อมต่อพระสันตะปาปาเท่าๆกับที่ให้กับผู้ติดตามของพระคริสต์</u>** มีความพยายามอยู่หลายครั้งที่จะทำให้พวกเขาภักดีต่อโรม แต่คริสเตียนที่ถ่อมใจเหล่านี้ต้องประหลาดใจกับความยโสที่ตัวแทนของโรมแสดงออกมา เมื่อพวกเขาตอบด้วยความแน่วแน่ว่า**<u>เขาไม่มีพระอาจารย์อื่นใดนอกจากพระคริสต์</u>** ถึงตอนนี้ ธาตุแท้ของพระสันตะปาปาจึงเปิดเผยออกมาให้เห็น ผู้นำของโรมันกล่าวว่า “หากท่านไม่ยอมรับพี่น้องที่นำสันติสุขมาให้ ท่านจะต้องรับศัตรูที่นำสงครามมาให้ หากท่านไม่ยอมเข้าร่วมกับเราในการสอนสั่งเพื่อนำวิถีทางแห่งชีวิตให้แก่พวกชาวแซกซอน ท่านจะได้รับการทุบตีจนตายจากพวกเขา” (J. H. Merle D’Aubigne, History of the Reformation of the Sixteenth Century, เล่มที่. 17, บทที่. 2) นี่ไม่ใช่การข่มขู่เท่านั้น พวกเขานำเอาสงคราม กลอุบายและการหลอกลวงเข้ามาต่อสู้เหล่าพยานที่เชื่อพระคัมภีร์เหล่านี้ จนกระทั่งโบสถ์ต่างๆของอังกฤษถูกทำลาย หรือถูกบังคับให้ยอมจำนนต่ออำนาจของพระสันตะปาปา {GC 62.4}

ตลอดช่วงเวลาหลายศตวรรษในดินแดนที่อยู่นอกการปกครองของอำนาจโรมนั้น ยังมีกลุ่มคริสเตียนที่แทบไม่ได้รับผลกระทบจากความไม่สัตย์ซื่อของโรม พวกเขาถูกห้อมล้อมด้วยคนไม่ถือศาสนาคริสต์ เมื่อเวลาผ่านไป พวกเขาก็ได้

รับผลกระทบจากความเชื่อที่ผิดๆของคนไม่มีถือศาสนาคริสต์เหล่านี้ แต่พวกเขาก็ยังคงถือว่า**พระคัมภีร์เป็นมาตรฐานความเชื่อเพียงหนึ่งเดียว**และยังยึดถือความจริงมากมายในพระคัมภีร์ คริสเตียนเหล่านี้เชื่อว่า**พระบัญญัติของพระเจ้านั้นยั่งยืนไม่เปลี่ยนแปลง และถือรักษาวันสะบาโตแห่งพระบัญญัติข้อที่สี่ (ถือรักษาวันเสาร์ตรงวันที่7ของสัปดาห์**) คริสตจักรต่างๆที่เชื่อในพระบัญญัติและถือรักษาความเชื่อเช่นนี้พบได้ในภาคกลางของทวีปแอฟริกาและในท่ามกลางชาวอาร์มีเนียในทวีปเอเชีย {GC 63.1}

แต่ในบรรดาผู้ที่ต่อต้านการบุกรุกของอำนาจแห่งโรมนั้น ชาววอลเดนเซียน Waldenses จะปรากฏอยู่ในระดับแนวหน้า ในทุกหนแห่งที่ระบบของสันตะปาปาเข้าไปยึดพื้นที่ไว้ ก็จะมีการต่อต้านสิ่งที่ผิดและความเลวร้ายที่เกิดขึ้นด้วยความเหนียวแน่นที่สุด เป็นเวลาหลายศตวรรษที่โบสถ์ต่างๆแห่งพิดมอนท์ Piedmont คงความเป็นเอกราชไว้ได้ แต่ในที่สุด เวลานั้นก็มาถึง เมื่อโรมยืนกรานที่จะให้พวกเขาต้องยอมจำนน ภายหลังจากการต่อสู้กับความโหดเหี้ยมของโรมอย่างไร้ผล ผู้นำของโบสถ์เหล่านี้ยอมรับอย่างไม่สู้เต็มใจต่อความยิ่งใหญ่ของอำนาจสูงสุดที่ดูราวกับว่าได้รับการยอมรับจากทั่วทั้งโลก แต่ยังมีบางคนที่ปฏิเสธไม่ยอมรับอำนาจของพระสันตะปาปาหรือของพระราชาคณะ พวกเขาตั้งใจที่จะรักษาความภักดีที่มีต่อพระเจ้า และต้องการถนอมรักษาความบริสุทธิ์และความเรียบง่ายที่อยู่ในความเชื่อของเขา การแตกแยกจึงเกิดขึ้น ผู้ที่ยึดความเชื่อเก่าแก่ได้ถอนตัวออกไป มีบางคนได้ละทิ้งถิ่นเดิมที่อยู่บนเทือกเขาแอลป์ เพื่อไปชูธงแห่งความจริงในดินแดนต่างชาติ ส่วนคนอื่นๆล่าถอยออกไปหลบอยู่ในหุบเขาคับแคบและที่มั่นบนภูเขาที่ขรุขระและที่นั่นเขารักษาเสรีภาพที่จะนมัสการพระเจ้า {GC 64.1}

ความเชื่อที่ชาวคริสเตียนวอลเดนเซียนยึดถือและสั่งสอนกันเป็นเวลาหลายศตวรรษนั้น ช่างแตกต่างจากหลักคำสอนผิดๆของโรม ความเชื่อในศาสนาของพวกเขาพบได้ในพระวจนะของพระเจ้าที่เขียนเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งเป็นระบบที่แท้จริงของศาสนาคริสต์ แต่ชาวนาต่ำต้อยเหล่านั้นซึ่งอาศัยอย่างโดดเดี่ยว แยกตัวเองออกจากโลกภายนอกและตรากตรำกับงานประจำวันของเขาท่ามกลางฝูงสัตว์และสวนองุ่น ความขัดแย้งกับคำสอนและการนอกศาสนาของคริสตจักรที่ละทิ้งความเชื่อนั้นพวกเขาไม่ได้สร้างขึ้นมาเอง ความเชื่อของพวกเขาไม่ใช่เป็นเรื่องที่ได้รับ

มาใหม่ ความเชื่อทางศาสนาของพวกเขาเป็นมรดกที่รับมาจากบรรพบุรุษ พวกเขาต่อสู้เพื่อความเชื่อของคริสตจักรของสมัยอัครสาวก คือ “ความเชื่อซึ่งครั้งหนึ่งได้ทรงโปรดมอบไว้แก่วิสุทธิชนแล้ว” (ยูดา 3) “คริสตจักรในป่ากันดาร” ไม่ใช่สภาการปกครองคณะสงฆ์ที่หยิ่งทะนงซึ่งสถาปานาอยู่ในเมืองหลวงที่ยิ่งใหญ่ของโลก แต่เป็นคริสตจักรที่แท้จริงของพระคริสต์ ซึ่งพิทักษ์สมบัติแห่งความจริงที่พระเจ้าได้ทรงโปรดมอบไว้ให้ประชากรของพระองค์เพื่อส่งต่อให้กับชาวโลก {GC 64.2}

ในบรรดาสาเหตุโดดเด่นที่ทำให้คริสตจักรแท้จริงต้องแยกตัวออกจากโรม นั้นคือ โรมเกลียดชังวันสะบาโต(วันเสาร์)ที่พระคัมภีร์สอนไว้ ตามที่มีคำพยากรณ์ทำนายล่วงหน้าไว้ว่า อำนาจของพระสันตะปาปจะทิ้งความจริงลงสู่พื้นดิน พระบัญญัติของพระเจ้าถูกเหยียบย่ำลงกับพื้นดิน ในขณะที่ขนบธรรมเนียมประเพณีของมนุษย์ถูกเชิดชูให้สูงขึ้น โบสถ์ต่างๆของคริสตจักรที่อยู่ภายใต้การปกครองของพระสันตะปาปาถูกบังคับไว้ตั้งแต่แรกให้ถวายเกียรติวันอาทิตย์เป็นวันบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ ท่ามกลางความผิดและความเชื่องมงายที่มีอยู่ทั่วไป ก็ยังมีประชากรที่แท้จริงของพระเจ้าเหลืออยู่ พวกเขายังคงถือรักษา**วันสะบาโต(วันเสาร์วันที่ 7 ของสัปดาห์)** ด้วยความสับสน พวกเขาต้องละเว้นจากการทำงานในวันอาทิตย์ด้วย แต่การกระทำเช่นนี้ผู้นำของพระสันตะปาปายังไม่พอใจพวกเขาไม่เพียงแต่ต้องการให้ถือรักษาวันอาทิตย์ให้เป็นวันบริสุทธิ์ แต่ต้องการทำลายความศักดิ์สิทธิ์ของวันสะบาโต (วันที่ 7) และพวกเขาใช้คำพูดที่รุนแรงที่สุดประนามผู้ที่กล้าถือรักษาวันสะบาโต(วันเสาร์) มีเพียงการหนีไปให้พ้นจากอำนาจของโรมเท่านั้นที่จะนำสันติสุขในการปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระเจ้า {GC 65.1}

ชาววอลเดนซีเป็นคนกลุ่มแรกในทวีปยุโรปที่มีพระคัมภีร์ฉบับที่แปลมาแล้ว พวกเขามีพระคัมภีร์ที่เขียนด้วยมือในภาษาของตนเองมาหลายร้อยปีก่อนมีการปฏิรูปทางศาสนา พวกเขาจึงมีความจริงที่ไม่เปรอะเปื้อน เรื่องนี้ทำให้พวกเขาตกเป็นเป้าหมายสำคัญแห่งความเกลียดชังและการกดขี่ พวกเขาประกาศว่า คริสตจักรแห่งโรมเป็นกรุงบาบิโลนที่ละทิ้งความเชื่อตามที่ระบุไว้ในหนังสือวิวรณ์ และพวกวอลเดนเซียนเสี่ยงชีวิตของตนเองเพื่อยืนขึ้นมาต่อต้านอำนาจที่เสื่อมโทรมของโรม ในขณะที่พวกเขาตกอยู่ภายใต้การกดดันของการกดขี่ข่มเหงที่ต่อเนื่องยาวนาน มีบางคนยอมประนีประนอมความเชื่อของเขา ยอมทิ้งหลักการที่โดดเด่นของเขาไป

ทีละเล็กทีละน้อย ส่วนคนอื่นๆก็ยังคงยึดมั่นในความจริง ตลอดระยะเวลาอันยาวนานของยุคมืดและการละทิ้งความเชื่อนั้น ยังมีชาววอลเดนซีที่ไม่ยอมรับความยิ่งใหญ่ของโรม พวกเขาไม่ยอมกราบไหว้บูชารูปเคารพ และพวกเขาถือรักษาวันสะบาโตที่แท้จริง(วันที่ 7) ภายใต้พายุแห่งการต่อต้านที่รุนแรงที่สุด พวกเขาคงรักษาความเชื่อของเขาไว้ แม้ว่าพวกเขาจะถูกฆ่าตายด้วยหอกของชาวซาวอย และย่างสดด้วยตุ้นฟืนของชาวโรมัน พวกเขายืนหยัดเพื่อพระวจนะของพระเจ้าและพระเกียรติของพระองค์อย่างไม่หวั่นเกรง{GC 65.2}

ตลอดช่วงเวลาของการหลบภัยต่อการกดขี่และการบีบบังคับชาววอลเดนซีส์ได้หลบซ่อนอยู่ในป้อมปราการที่สูงใหญ่ของภูเขา ในที่หลบซ่อนนี้ แสงสว่างแห่งความจริงยังลุกโชติช่วงอยู่ท่ามกลางความมืดมิดของยุคกลาง จากสถานที่แห่งนี้เหล่าพยานเพื่อความจริงยังคงรักษาความเชื่ออันเก่าแก่ของพวกเขาไว้ได้ถึงกว่าหนึ่งพันปี {GC 65.3}

พระเจ้าทรงประทานที่หลบภัยยิ่งใหญ่น่าเกรงขามให้แก่ประชากรของพระองค์ ซึ่งเหมาะสมกับสัจจะธรรมยิ่งใหญ่ที่ทรงโปรดมอบให้พวกเขา สำหรับผู้ซื่อสัตย์ที่ถูกเนรเทศเหล่านี้ ภูเขาสูงเป็นสัญลักษณ์ถึงความชอบธรรมของพระเยโฮวาห์ ที่**ไม่แปรเปลี่ยน** พวกเขาชี้ให้ลูกๆดูยอดภูเขาสูงใหญ่ที่ยืนตระหง่านอย่างถาวร **ไม่เปลี่ยนแปลง** และเล่าให้ลูกๆของเขาฟังถึงพระเจ้า ผู้ทรง**ไม่แปรผัน** หรือ**ไม่มีการเปลี่ยนแปลง มิใช่เป็นเงาที่หมุนได้** และพระดำรัสของพระองค์จะ**ยั่งยืนตลอดไป**ดั่งภูเขาที่**มั่นคงถาวรชั่วนิรันดร์** พระเจ้าทรง**ยึดภูเขาไว้มั่น**และผูกมัดขุนเขาไว้อย่างแข็งแกร่ง ไม่มีมือใดที่จะเคลื่อนย้ายมันออกไปได้ เว้นแต่พระหัตถ์ของพระองค์ผู้ทรงมีอำนาจที่ไม่มีขอบเขต ในทำนองเดียวกัน พระองค์ทรงสถาปนา**พระบัญญัติของพระองค์ซึ่งเป็นรากฐานการปกครองของพระองค์ในสวรรค์และบนโลก** มือของมนุษย์อาจยื่นไปยังเพื่อนมนุษย์และทำลายชีวิตของเขา หากจะเอามือไปถอนรากของภูเขาออกมาจากฐานของมันและเหวี่ยงมันทิ้งไปในทะเลก็เป็นสิ่งที่ทำได้ง่ายกว่าที่จะไปเปลี่ยนแปลงพระธรรมบัญญัติพระเยโฮวาห์ สักข้อหนึ่ง หรือลบพระสัญญาสักข้อหนึ่งที่พระองค์ทรงมีไว้ให้แก่ผู้ที่กระทำตามพระประสงค์ของพระองค์ **ความซื่อตรงที่ผู้รับใช้ของพระเจ้ามีต่อพระบัญญัติของพระองค์นั้นต้องมั่นคงดั่งเช่นภูเขาที่ไม่แปรเปลี่ยน** {GC 66.1}

ภูเขาที่ห้อมล้อมหุบเขาที่ผู้หลบภัยอาศัยอยู่นั้น เป็นพยานถึงอำนาจแห่งการทรงสร้างของพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง และเป็นคำสัญญาถึงการปกป้องดูแลอย่างไม่มีวันเสื่อมคลายของพระองค์ นักแสวงธรรมเหล่านั้นได้เรียนรู้และรักสัญลักษณ์ที่สงบนิ่งของการทรงสถิตอยู่ด้วยของพระเยโฮวาห์ พวกเขาไม่ปล่อยตัวให้กับการโอดครวญกับความยากลำบากในชีวิต ในท่ามกลางความอ้างว้างเปล่าเปลี่ยวของขุนเขา พวกเขาไม่เคยรู้สึกโดดเดี่ยว พวกเขาขอบคุณพระเจ้าที่ทรงประทานที่หลบซ่อนจากความโกรธและความโหดร้ายของมนุษย์ พวกเขาปิติยินดีในเสรีภาพที่เขาสามารถนมัสการต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ บ่อยครั้งเมื่อศัตรูตามล่าพวกเขา ป้อมปราการที่แข็งแกร่งของภูเขาก็เป็นที่ปกป้องอันมั่นคงของพวกเขา พวกเขาร้องถวายสรรเสริญพระเจ้าจากหน้าผาสูงชันต่างๆ และกองทัพโรมันไม่อาจทำให้เสียงเพลงแห่งการขอบคุณพระเจ้าเงียบไปได้ {GC 66.2}

ความเลื่อมใสของชาววอลเดนเซียนผู้ติดตามพระคริสต์เหล่านี้บริสุทธิ์เรียบง่ายและร้อนรน พวกเขาถือว่า**หลักการแห่งความจริงมีคุณค่าเหนือบ้านและที่ดิน ญาติสนิท มิตรสหาย แม้กระทั่งชีวิตของเขาเอง** พวกเขาเฝ้าพยายามให้หลักการเหล่านี้ฝังลึกเข้าไปในจิตใจของเด็กด้วยความตั้งใจ ตั้งแต่อายุยังน้อยๆ พวกเยาวชนจะถูกสอนเรื่องราวในพระคัมภีร์และสอนให้รักษาข้อกำหนดในพระบัญญัติของพระเจ้าให้ศักดิ์สิทธิ์ เนื่องจากพระคัมภีร์มีอยู่น้อยเล่ม ดังนั้น พวกเขาจึงนำข้อพระวจนะอันมีค่าเหล่านี้ใส่เข้าไปในสมอง มีหลายคนสามารถท่องข้อความจากพระคริสตธรรมคัมภีร์เดิมและพระคริสตธรรมคัมภีร์ใหม่ได้เป็นตอนยาวๆ การนึกคิดเกี่ยวกับพระเจ้าได้เชื่อมโยงเหมือนเช่นภาพอันสง่างามของธรรมชาติและกับพระพรเล็กน้อยของชีวิตประจำวัน เด็กเล็กๆเรียนรู้ที่จะมองไปยังพระเจ้าด้วยความขอบพระคุณ ว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ประทานพระกรุณา และความสุขสำราญทั้งปวงให้แก่พวกเขา {GC 67.1}

พ่อแม่ที่อ่อนสุภาพและเปี่ยมด้วยรัก ก็รักลูกๆของเขามากเกินกว่าที่จะปล่อยให้พวกเขาเกิดความคุ้นเคยกับการตามใจตนเอง เพราะเบื้องหน้าของพวกเขานั้น คือชีวิตที่มีการทดลองและความยากลำบาก หรืออาจจะเป็นความตายที่เขาต้องยอมพลีชีพ พวกเขาได้รับการฝึกสอนตั้งแต่เด็กๆให้อดทนต่อความยากลำบาก ให้ยอมอยู่ภายใต้การควบคุม แต่กระนั้นเขาจะต้องรู้จักคิดและลงมือทำการด้วยตนเอง พวกเขาถูกสั่งสอนให้รู้จักรับผิดชอบตั้งแต่อายุยังน้อย ให้ควบคุมคำพูดและเข้าใจ

ปัญญาของการนิ่งเงียบ คำพูดที่ไม่เหมาะสมเพียงคำเดียวที่ศัตรูของเขาได้ยิน อาจไม่เพียงนำภัยมายังผู้พูดเท่านั้น แต่อาจนำภัยมาถึงชีวิตของพี่น้องของเขานับร้อยๆคน ดั่งสุนัขจิ้งจอกที่ตามล่าเหยื่อของมัน เหล่าศัตรูแห่งความจริงได้ไล่ล่าผู้ที่กล้าทวงถามหาเสรีภาพทางความเชื่อของศาสนา {GC 67.2}

ชาววอลเดนซีสได้สละทิ้งความร่ำรวยทางฝ่ายโลกเพื่อเห็นแก่ความจริง พวกเขาทำงานด้วยความอดทนเพื่อหาอาหารเลี้ยงชีพ พวกเขาได้พัฒนาที่ดินทุกตารางนิ้วที่อยู่บนภูเขาเพื่อใช้เพาะปลูกได้อย่างตั้งใจ พวกเขาก็ได้ทำให้หุบเขาและเนินเขาที่ไม่สู้อุดมนักเกิดผลขึ้นมาได้ ความประหยัดและการหักห้ามใจอย่างถึงที่สุดเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ซึ่งเป็นมรดกอันเดียวที่ลูกๆของพวกเขาได้รับ พวกเขาสอนว่าพระเจ้าทรงกำหนดให้ชีวิตต้องมีกรอบระเบียบ และความต้องการของเขาจะได้มาด้วยการลงแรงทำงาน วางแผนล่วงหน้า ใส่ใจและความเชื่อ การกระทำเช่นนั้นต้องใช้ความอุตสาหะและเหน็ดเหนื่อย แต่การทำเช่นนั้นจะเป็นประโยชน์ยิ่ง นี่คือสิ่งที่มนุษย์ในสภาพที่ล้มในบาปจำเป็นต้องทำ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่พระเจ้าทรงประทานให้เพื่อฝึกหัดและพัฒนา ในขณะที่เยาวชนทำตัวให้คุ้นเคยกับงานหนักและยากลำบากนั้น พวกเขาก็ไม่ได้ละเลยการพัฒนาทางปัญญา พวกเขาถูกสอนว่า ความสามารถทั้งหมดของเขานั้นเป็นของพระเจ้า และจะต้องปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้นเพื่อพระราชกิจของพระองค์ {GC 67.6}

โบสถ์ต่างๆของ ชาววอลเดนเซียน Vaudois มีลักษณะคล้ายคลึงกับคริสตจักรในสมัยอัครทูต คริสตจักรนี้บริสุทธิ์และเรียบง่าย พวกเขาไม่ยอมรับความเป็นใหญ่ของพระสันตะปาปาและพระราชาคณะ พวกเขายึดถือพระคัมภีร์ให้เป็นอำนาจสูงสุดและเป็นอำนาจเดียวที่ไม่เคยผิด ศิษยาภิบาลของพวกเขาก็ไม่เหมือนนักบวชของโรมที่ฝักใฝ่ความเป็นใหญ่ ศิษยาภิบาลเหล่านี้ปฏิบัติตามแบบอย่างของพระอาจารย์ของเขาที่ว่า พระองค์ “มิได้มาเพื่อรับการปรนนิบัติ แต่ท่านมาเพื่อจะปรนนิบัติเขา” (มัทธิว 20: 28) พวกเขาเลี้ยงดูฝูงแกะของพระเจ้า นำแกะไปยังทุ่งหญ้าเขียวสดและไปยังพระวจนะศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ที่เป็นน้ำพุแห่งชีวิต ชีวิตของพวกเขาช่างแตกต่างจากพิธีการที่เอิกเกริกและน่าภูมิใจของคนทั่วไป พวกเขาไม่ได้ชุมนุมกันในอาคารโบสถ์ที่หรูหรา ยิ่งใหญ่ตระการตา แต่พวกเขาชุมนุมกันอยู่ภายใต้ร่มเงาของภูเขา ในหุบเขาแห่งเทือกเขาแอลป์ หรือในช่วงเวลาอันตราย จะชุมนุมกันอยู่ในป้อมปราการ

หินเพื่อฟังพระวจนะแห่งความจริงจากผู้รับใช้ของพระคริสต์ ศิษยาภิบาลไม่เพียงเทศนาพระกิตติคุณ แต่ยังออกเยี่ยมผู้ป่วย สอนศาสนาให้กับเด็กๆด้วยวิธีการถามตอบ เตือนสติผู้หลงผิดและทำงานเพื่อยุติความขัดแย้งและเสริมสร้างความปรองดองและความรักฉันพี่น้อง ในช่วงเวลาที่สงบ พวกเขาดำรงชีวิตอยู่ด้วยเงินถวายจากจิตศรัทธา แต่พวกเขาก็ทำตัวเหมือนเช่นเปาโลซึ่งเป็นช่างทำเต็นท์ ศิษยาภิบาลแต่ละคนจะเรียนรู้การงานหรืออาชีพบางอย่างที่จะใช้จุนเจือชีวิตของเขาเองได้ ถ้าเขาจำเป็นต้องทำ {GC 68.1}

เยาวชนได้รับการสอนสั่งจากศิษยาภิบาลของเขา ถึงแม้พวกเขาต้องใส่ใจกับการศึกษาในสาขาวิชาทั่วไปก็ตาม แต่พระคัมภีร์ก็ยังเป็นวิชาหลัก พวกเขาท่องจำพระคริสตธรรมกิตติคุณมัทธิวและยอห์นได้ทั้งหมด และยังจดจำจดหมายต่างๆของอัครทูตได้หลายเล่ม พวกเขาถูกใช้ให้คัดลอกพระคัมภีร์ มีพระคัมภีร์ที่ใช้มือคัดลอกทั้งเล่มอยู่หลายเล่ม ก็ยังมีพระคัมภีร์บางตอนที่ได้รับการเลือกสรรถูกคัดลอกด้วยมือเมื่อมีผู้ที่หาคำอธิบายพระคัมภีร์ข้อนั้นได้ ก็มีการเติมคำอธิบายอย่างง่ายๆลงในข้อพระคัมภีร์นั้น ด้วยวิธีการดังกล่าวนี้ ขุมทรัพย์แห่งความจริงที่ผู้ที่ต้องการยกตนเหนือพระเจ้าได้พยายามปกปิดมาเป็นเวลานาน จึงถูกเปิดเผยออกมา {GC 68.2}

การคัดลอกพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ออกมาทีละข้อ ทีละบทได้นั้น ต้องใช้ความอดทน การทำงานอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย บ่อยครั้งที่การคัดลอกนี้กระทำกันภายใต้แสงคบเพลิงในถ้ำลึกที่มืดมิดของโลก ด้วยวิธีการเช่นนี้ที่พระราชกิจของพระเจ้าดำเนินไป ทำให้เห็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่เจิดจ้าขึ้นมาดั่งทองคำบริสุทธิ์ และจะสว่างมากยิ่งขึ้น สดใสยิ่งขึ้นและมีอำนาจมากยิ่งขึ้น ก็จากความทุกข์ยากของผู้ที่มีส่วนในการทำงานนี้รับรู้และได้เผชิญเพื่อเห็นแก่งานนี้ ทูตสวรรค์ได้ห้อมล้อมอยู่รอบคนงานที่ซื่อสัตย์เหล่านี้ {GC 69.1}

ซาตานผลักดันบาทหลวงและพระราชาคณะของพระสันตะปาปาให้ฝังพระวจนะแห่งความจริงลงไปใต้กองขยะของคำสอนผิด คำสอนนอกรีตและความเชื่อที่งมงาย แต่ด้วยวิธีการอัศจรรย์ที่สุด พระวจนะของพระเจ้าถูกปกป้องไว้ตลอดยุคมืดอย่างไม่มีด่างพร้อย ด้วยเหตุว่า พระวจนะนี้ไม่ได้มีตราประทับของมนุษย์ แต่มีตราประทับของพระเจ้า มนุษย์ไม่เคยย่อท้อต่อการทำให้ความหมายที่เรียบง่ายและชัดเจนในพระคัมภีร์เกิดความสับสน และเกิดความขัดแย้งกับคำพยานใน

พระคัมภีร์เอง ดั่งเช่นเรือโนอาห์ที่ลอยอยู่กลางทะเลลึกที่มีคลื่นใหญ่ พระวจนะของพระเจ้าแล่นผ่านพายุที่จ้องทำลาย ดั่งเหมืองทองคำและเงินที่ฝังอยู่ใต้ผิวดินให้ทุกคนที่ต้องการหาสมบัติขุดลงไป พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ก็เป็นเช่นเดียวกัน โดยมีขุมทรัพย์แห่งความจริงที่จะเปิดเผยออกมาให้แก่ผู้ที่แสวงหาด้วยความจริงใจ ถ่อมตนและการอธิษฐาน พระเจ้าทรงออกแบบให้พระคัมภีร์เป็นบทเรียนสำหรับมนุษยชาติทั้งปวงตั้งแต่วัยเด็ก วัยหนุ่มสาว และในวัยผู้ใหญ่ และให้ศึกษาตลอดทุกเวลา พระองค์ทรงประทานพระวจนะของพระองค์ให้แก่มนุษย์เพื่อสำแดงพระองค์เอง ความจริงทุกๆ เรื่องที่เขาค้นพบใหม่ๆก็เป็นการเปิดเผยถึงพระลักษณะใหม่ๆของพระเจ้าผู้ทรงเป็นพระผู้สร้างด้วย การศึกษาพระคัมภีร์เป็นวิถีทางที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้เพื่อให้มนุษย์ได้สัมพันธ์ใกล้ชิดกับพระผู้สร้าง และเพื่อให้เขาได้รับรู้พระประสงค์ของพระองค์ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น พระคัมภีร์เป็นตัวกลางที่ใช้ติดต่อระหว่างพระเจ้าและมนุษย์ {GC 69.2}

ในขณะที่ชาววอลเดนเซียนยอมรับว่าความยำเกรงพระเจ้าเป็นบ่อเกิดแห่งปัญญานั้น พวกเขาไม่ได้มองข้ามความสำคัญกับการที่ต้องติดต่อกับโลกภายนอก กับความรู้ของมนุษย์ชาติและวิธีดำรงชีวิตที่มีประสิทธิภาพ เพื่อเปิดความนึกคิดให้กว้างและว่องไว มีเยาวชนบางคนจากโรงเรียนที่อยู่บนภูเขาถูกส่งออกไปยังสถาบันการศึกษาในเมืองที่ประเทศฝรั่งเศสหรือประเทศอิตาลี ซึ่งมีสาขาวิชาให้เรียน ให้คิด และให้ค้นคว้าได้มากกว่าโรงเรียนในบ้านเกิดบนเทือกเขาแอลป์ เยาวชนที่ออกไปต้องพบกับการทดลอง พวกเขาได้เห็นความชั่ว พวกเขาเผชิญหน้ากับตัวแทนของซาตานที่เจ้าเล่ห์ ที่ผลักดันคำสอนนอกรีตที่แยบยลที่สุดและการหลอกลวงที่อันตรายที่สุด แต่การศึกษาที่พวกเขาได้รับตั้งแต่วัยเด็กนั้นมีคุณสมบัติที่เตรียมพวกเขาให้พร้อมสำหรับเรื่องทั้งหมดเหล่านี้ {GC 69.3}

ในโรงเรียนต่างๆที่พวกเขาเข้าไปเรียนนั้น พวกเขาต้องไม่วางใจในผู้ใด เสื้อผ้าของพวกเขาถูกจัดเตรียมไว้เพื่อเก็บซ่อนสมบัติยิ่งใหญ่ที่สุด นั่นคือพระคัมภีร์ล้ำค่าที่เขียนด้วยมือ นี่คือผลงานที่พวกเขาลงแรงเป็นเวลาหลายเดือนและหลายปี พวกเขานำติดตัวไป และเมื่อมีโอกาสที่ไม่ก่อให้เกิดการสงสัย พวกเขาจะใช้ความระมัดระวังและวางเอกสารบางส่วนไว้ตามทางของผู้ที่ดูว่าจะเปิดใจออกเพื่อรับความจริง เยาวชนชาววอลเดนซีส์ได้รับการอบรมตั้งแต่อยู่บนตักของมารดาโดยมีเป้าหมายเช่นนี้ พวกเขาเข้าใจหน้าที่ของเขาและพวกเขาก็ทำด้วยความซื่อสัตย์ ในสถาบันการศึกษานี้

มีคนรับเชื่ออย่างแท้จริง และมีอยู่บ่อยๆที่พบว่าหลักการเหล่านี้ได้แทรกซึมไปทั้งสถาบันการศึกษา แต่ถึงแม้ผู้นำคริสตจักรโรมจะสืบสวนอย่างระเอียดที่สุด พวกเขาก็ไม่สามารถแกะรอยไปยังแหล่งของคำสอนที่เขาตราว่านอกรีตได้ {GC 70.1}

วิญญาณของพระคริสต์เป็นวิญญาณของการประกาศ แรงกระตุ้นอันดับแรกของจิตใจที่บังเกิดใหม่คือความปรารถนาที่จะนำผู้อื่นมายังพระผู้ช่วยให้รอด คริสเตียนชาววอเดนเซียน Vaudois ก็ มีวิญญาณเช่นนี้ พวกเขาตระหนักดีว่า พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้พวกเขาทำมากกว่าที่จะเป็นเพียงคนเก็บรักษาความจริงให้บริสุทธิ์ในคริสตจักรของตัวเอง พวกเขามีหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์เพื่อนำความสว่างส่องไปให้แก่คนที่อยู่ในความมืด โดยอำนาจยิ่งใหญ่แห่งพระวจนะของพระเจ้า พวกเขามุ่งหวังที่จะทำลายแอกที่โรมได้ยัดเยียดให้ไว้ ครู ศาสนาจารย์ชาววอเดนซีส์ถูกฝึกให้เป็นผู้ประกาศ ทุกคนที่ต้องการก้าวเข้าสู่งานรับใช้นี้ ซึ่งจะถูกกำหนดให้ผ่านการเป็นนักประกาศเสียก่อน แต่ละคนจะต้องทำงานรับใช้ในพื้นที่การประกาศพระกิตติคุณที่ใดที่หนึ่ง ก่อนที่จะรับหน้าที่ดูแลคริสตจักรในท้องที่ของตน งานการรับใช้นี้จะต้องมีการหักห้ามใจและเสียสละตั้งแต่เริ่มต้นทำงาน นี่เป็นบทนำที่เหมาะสมสำหรับช่วงชีวิตของศาสนาจารย์ที่ทดสอบจิตวิญญาณของมนุษย์ เยาวชนที่ได้รับการเจิมให้รับงานศักดิ์สิทธิ์มองเห็นว่า ที่อยู่เบื้องหน้าพวกเขานั้นไม่ใช่ทรัพย์ศฤงคารและความรุ่งเรืองทางฝ่ายโลก แต่เป็นชีวิตของการตรากตรำ และภัยอันตราย และอาจจะต้องพลีชีพเพราะความเชื่อของเขา มิชชันนารีออกทำงานเป็นคู่ๆ ตามแบบอย่างที่พระเยซูได้ส่งสาวกของพระองค์ออกไป มักจะมีผู้สูงวัยและมากด้วยประสบการณ์เคียงคู่ออกไปกับคนหนุ่ม เพื่อเป็นเพื่อนช่วยชี้แนะ และเป็นผู้ฝึกอบรมเขา และเขาจะต้องเชื่อฟังคำแนะนำ คนงานทั้งสองนี้มักจะไม่ได้อยู่ด้วยกันตลอดเวลา แต่พวกเขามักจะพบกันเพื่ออธิษฐานและรับคำแนะนำ การทำเช่นนี้ต่างหนุนใจความเชื่อของกันและกันให้เข้มแข็งขึ้น {GC 70.2}

ถ้าพวกเขาเปิดเผยเป้าหมายพันธกิจของเขา พวกเขาคงต้องถูกปราบปรามจนหมด ดังนั้น พวกเขาจึงปกปิดลักษณะที่แท้จริงของตน ศาสนาจารย์ทุกคนมีความรอบรู้เรื่องงานช่างฝีมือบางอย่างหรือมีวิชาชีพ และมิชชันนารีทำงานของเขาโดยมีอาชีพทางฝ่ายโลกบังหน้าไว้ โดยทั่วไปเขาเลือกที่จะเป็นพ่อค้าหรือคนขายของหาบเร่ “พวกเขานำผ้าไหม เครื่องประดับและสินค้าอื่นๆ ซึ่งในยุคนั้นที่หาซื้อ

ได้ยาก นอกจากในตลาดที่ห่างไกลออกไป และพวกเขาได้รับการต้อนรับในฐานะพ่อค้า แต่หากมาในฐานะมิชชั่นนารี พวกเขาจะถูกขับไล่ออกไป" (Wylie, เล่มที่ 1, บทที่ 7) จิตใจของเขาหันขึ้นไปหาพระเจ้าทูลขอพระปัญญาอยู่ตลอดเวลา เพื่อถวายสมบัติที่มีค่ายิ่งกว่าทองคำหรือเพชรนิลจินดา พวกเขาซ่อนพระคัมภีร์ทั้งเล่มหรือบางส่วนไว้กับตัว และที่ใดที่โอกาสเอื้ออำนวย พวกเขาจะหันเหความสนใจของลูกค้ามายังหนังสือที่คัดลอดด้วยมือเหล่านี้ บ่อยครั้งจะพบคนที่ตื่นตัวสนใจที่จะอ่านพระวจนะของพระเจ้าและพระคัมภีร์บางตอนจะถูกมอบไว้ให้แก่ผู้ที่ต้องการรับไว้ด้วยความยินดี {GC 71.1}

งานมิชชันนารีเหล่านี้เริ่มต้นขึ้นในที่ราบและหุบเขารอบๆบริเวณภูเขาที่เขาอาศัยอยู่ แต่ได้ขยายกว้างออกไปเลยอาณาบริเวณเหล่านี้ พวกเขาเดินเท้าเปล่าและสวมใส่อาภรณ์เนื้อหยาบที่มีร่องรอยของการเดินทางเหมือนเช่นที่พระอาจารย์ของพวกเขาสวมใส่ พวกเขาได้เข้าไปยังเมืองใหญ่และเจาะทะลุไปยังดินแดนที่ห่างไกล พวกเขาหว่านเมล็ดที่มีค่าไปทุกที่ คริสตจักรต่างๆเกิดขึ้นมาตามทางที่พวกเขาเดินผ่านไป และเลือดของผู้พลีชีพก็ได้เป็นพยานให้กับความเชื่อ เราจะได้เห็นดวงวิญญาณทั้งหมดที่เป็นผลงานที่คนเหล่านี้ทำไว้ ถูกเก็บเกี่ยวอย่างเต็มที่ในวันแห่งพระเจ้า พระวจนะของพระเจ้าแม้จะถูกปกปิดไว้และทำงานอย่างเงียบๆกำลังมุ่งหน้าเข้าไปในอาณาจักรของคริสเตียน และได้รับการต้อนรับทั้งในบ้านและในจิตใจของผู้คนด้วยความชื่นชม {GC 71.2}

สำหรับชาววอลเดนซีแล้ว พระคัมภีร์ไม่เพียงแต่บันทึกสิ่งที่พระเจ้าจัดการต่อมนุษย์ในอดีตและเปิดเผยความรับผิดชอบและหน้าที่ของมนุษย์ในปัจจุบันเท่านั้น แต่พระคัมภีร์ได้เปิดเผยถึงภัยพิบัติและสง่าราศีที่จะเกิดขึ้นในอนาคตด้วย พวกเขาเชื่อว่าจุดจบของทุกสิ่งอยู่ไม่ไกลนัก และในขณะที่พวกเขาศึกษาพระคัมภีร์ด้วยการอธิษฐานและด้วยน้ำตานั้น พวกเขาจึงซาบซึ้งใจกับพระวจนะอันมีค่าเหล่านั้นมากยิ่งขึ้นและกับหน้าที่ที่เขาจะต้องประกาศให้ผู้อื่นทราบความจริงแห่งการช่วยให้รอด พวกเขามองเห็นแผนการไถ่ที่เปิดเผยให้เห็นอย่างชัดเจนในหนังสือศักดิ์สิทธิ์ และได้พบว่าความเชื่อของเขาที่มีในพระเยซูทำให้เขาได้รับการปลอบประโลมใจ ความหวังและสันติสุข เมื่อแสงส่องสว่างทำให้พวกเขาเข้าใจ และทำให้จิตใจของเขายินดีปรีดานั้น พวกเขาหวังที่จะให้ลำแสงนั้นส่องไปยังเหล่าคนที่ตกอยู่ภายใต้ความมืดมิดด้วยคำสอนผิดๆของ คริสตจักรโรม {GC 72.1}

พวกเขามองเห็นว่าภายใต้การนำของพระสันตะปาปาและบาทหลวง ประชาชนมากมายพยายามหาทางหลุดพ้นจากความบาปที่อยู่ในจิตวิญญาณของเขาด้วยการทรมานร่างกาย คนเหล่านี้ถูกสอนให้พึ่งพิงในการทำดีเพื่อช่วยตัวเองให้รอด จึงทำให้เขามองแต่ตัวเอง ความนึกคิดของเขาก็จับจดอยู่แต่ในสภาพที่เต็มไปด้วยบาปของตนเอง เขามองเห็นว่า กำลังตกอยู่ภายใต้พระพิโรธของพระเจ้า เขาจึงทรมานทั้งจิตวิญญาณและร่างกายตนเอง แต่กระนั้นก็ยังไม่พบทางบรรเทาได้ ด้วยประการฉะนี้ ผู้ที่ปฏิบัติธรรมอย่างเคร่งครัดจะถูกหลักคำสอนของโรมผูกมัดไว้ คนนับพันคนละทิ้งมิตรสหายและญาติพี่น้อง และใช้ชีวิตของเขาในห้องเล็กๆภายในคอนเวนท์ เขาพยายามแสวงหาสันติสุขของเขาเองด้วยการ อดอาหารและเฆี่ยนตีตัวเองอย่างทารุณอยู่บ่อยๆ สวดมนต์ในกลางดึก นอนคว่ำหน้าลงบนก้อนหินที่อยู่ภายในห้องพักสภาพหดหู่อับชื้นและเยือกเย็นในจนเมื่อยล้า เดินทางไกลเพื่อแสวงบุญ เป็นการลงโทษตนเองอย่างน่าอับอายเพื่อไถ่บาป และทรมานตนเองอย่างน่ากลัว แต่การกระทำเช่นนี้ก็ไม่เกิดผล คนนับพันล้มเหลวในการแสวงหาความสงบทางจิตใจถูกกดดันว่ายังมีบาปอยู่ และถูกหลอนด้วยความกลัวพระพิโรธของพระเจ้าที่คอยแก้แค้น ยังต้องทนทุกข์ต่อไป จนสภาพธรรมชาติของ ร่างกายรับไม่ได้อีกต่อไป และคนเหล่านี้ต้องจมลงสู่หลุมศพโดยปราศจากลำแสงหรือความหวังใดๆ {GC 72.2}

ชาววอลเดนเซียนหวังที่จะยื่นทิพย์อาหารแห่งชีวิตให้แก่จิตวิญญาณที่หิวโหยเหล่านี้ พวกเขาต้องการที่จะนำข่าวสารแห่งสันติที่มีในพระสัญญาของพระเจ้าให้แก่คนเหล่านี้และชี้ให้พวกเขาเห็นว่าพระคริสต์ทรงเป็นความหวังเดียวที่พวกเขาจะได้รับความรอด คำสอนที่พวกเขายึดถือซึ่งสอนว่า การทำดีจะชดเชยการล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้าได้นั้น เป็นคำสอนที่วางอยู่บนพื้นฐานของความเท็จ การพึ่งในคุณความดีของมนุษย์กีดขวางภาพความรักอันไม่มีขอบเขตของพระคริสต์ เหตุที่พระเยซูต้องสิ้นพระชนม์เพื่อเป็นเครื่องบูชาของมนุษย์ ก็เพราะเผ่าพันธุ์มนุษยชาติที่ล้มในบาปไม่อาจทำสิ่งใดที่จะนำตัวของพวกเขาเข้ามายังพระเจ้าได้ คุณความดีที่พระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงถูกตรึงที่ไม้กางเขนและทรงฟื้นพระชนม์ได้ทำไว้ คือพื้นฐานหลักความเชื่อของคริสเตียน การที่จิตวิญญาณ(ชีวิต)ต้องพึ่งพิงในพระคริสต์นั้นเป็นความจริง และการสื่อสัมพันธ์กับพระองค์จะต้องใกล้ชิด ดั่งแขนที่ต่อติดอยู่กับร่างกายหรือกิ่งที่ต้องต่อติดอยู่กับลำต้น {GC 73.1}

คำสอนของพระสันตะปาปาและของบาทหลวงนำมนุษย์ให้มองพระลักษณะของพระเจ้าและแม้กระทั่งของพระคริสต์ว่า เกรี้ยวกราด หงุดหงิดและน่ากลัว พวกเขาทำให้พระผู้ช่วยให้รอดกลายเป็นผู้ที่ไม่เห็นใจมนุษย์ที่มีสภาพตกอยู่ในบาปจนต้องใช้บาทหลวงและพวกนักบุญมาไกล่เกลี่ย ส่วนผู้มีสติปัญญาได้รับความกระจ่างด้วยพระวจนะของพระเจ้า พวกเขาต้องการนำดวงวิญญาณเหล่านี้ให้ไปหาพระเยซู เพื่อให้พระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดที่มีเมตตาและรักของคนเหล่านี้ พระองค์ที่ทรงกางแขนออกรอคอยพวกเขา เชิญชวนทุกคนให้เข้ามาหาพระองค์พร้อมกับภาระแห่งความบาป ความกังวลและเหนื่อยอ่อนของพวกเขา พวกเขาปรารถนาที่จะกำจัดสิ่งกีดขวางที่ซาตานกองทับจนมนุษย์มองไม่เห็นพระสัญญา และไม่ได้เข้ามาหาพระเจ้าโดยตรง เพื่อสารภาพบาปของเขา และได้รับการอภัยและสันติสุข {GC 73.2}

มิชชั่นนารีชาววอเดนเซียน เปิดเผยความจริงอันล้ำค่าของพระกิตติคุณให้แก่สติปัญญาของผู้ที่แสวงหาด้วยความกระตือรือร้น พวกเขานำข้อพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์บางตอนที่ถูกคัดลอกออกมาด้วยความระมัดระวัง เป็นความสุขยิ่งใหญ่ที่สุดของเขาที่ได้ให้ความหวังใจแก่จิตวิญญาณที่ซื่อตรงและตกอยู่ในบาป ที่มองเห็นพระเจ้าเป็นแค่ผู้ที่ผูกพยาบาท คอยตัดสินความ บ่อยครั้งที่พวกเขามักจะคุกเข่าลงในขณะที่เปิดพระสัญญาล้ำค่าให้แก่พวกพี่น้องของเขาด้วยริมฝีปากที่สั่นและน้ำตาเต็มเบ้า เพื่อเปิดเผยให้เห็นความหวังเดียวของคนบาป ด้วยวิธีการนี้ แสงสว่างแห่งความจริงจึงเจาะทะลุเข้าสู่สติปัญญาที่มืดมนมากมาย ขับไล่เมฆหมอกแห่งความสิ้นหวังออกไปจนดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรมส่องสว่างเข้าไปในจิตใจด้วยลำแสงแห่งการเยียวยาของพระองค์ มีบ่อยครั้งที่มีหลายรายที่จะอ่านข้อพระคัมภีร์บางตอนซ้ำแล้วซ้ำอีก ผู้ฟังต้องการที่จะได้ยินข้อความดังกล่าวซ้ำ ทำราวกับว่าเขาต้องการให้แน่ใจว่าได้ยินถูกต้องแล้ว โดยเฉพาะข้อความ “พระโลหิตของพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์ก็ชำระเราทั้งหลายให้ปราศจากบาปทั้งสิ้น” (1 ยอห์น 1: 7) “โมเสสได้ยกงูขึ้นในถิ่นทุรกันดารฉันใด บุตรมนุษย์จะต้องถูกยกขึ้นฉันนั้น เพื่อผู้ใดที่เชื่อในพระองค์จะไม่พินาศแต่มี ชีวิตนิรันดร์” (ยอห์น 3: 14,15) ซึ่งพวกเขาต้องการรับฟังซ้ำแล้วซ้ำอีกด้วยความกระตือรือร้น {GC 73.3}

มีคนมากมายเลิกเชื่อในคำกล่าวอ้าง ของโรม พวกเขามองเห็นว่า การที่มนุษย์หรือทูตสวรรค์จะมาทำหน้าที่เป็นผู้ไกล่เกลี่ย เพื่อคนบาปนั้นเป็นเรื่อง

ไร้สาระยิ่ง เมื่อแสงสว่างที่แท้จริงส่องมายังความคิดของเขา พวกเขาจึงร้องออกมาด้วยความเปรมปรีดิ์ว่า “พระคริสต์ทรงเป็นพระมหาปุโรหิตของฉัน พระโลหิตของพระองค์เป็นเครื่องถวายบูชาของฉัน แท่นบูชาของพระองค์เป็นที่สารภาพบาปของฉัน” พวกเขานำตนเข้ามาพึ่งพิงในพระคุณความดีของพระเยซูอย่างเต็มที่ พร้อมกับพูดซ้ำแล้วซ้ำอีกว่า “ถ้าไม่มีความเชื่อแล้วจะเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้าก็ไม่ได้เลย” (ฮีบรู 11: 6) “นามอื่นซึ่งให้เราทั้งหลายรอดได้ไม่ทรงโปรดให้มีในท่ามกลางมนุษย์ทั่วใต้ฟ้า” (กิจการของอัครทูต 4: 12) {GC 74.1}

ความมั่นใจในความรักของพระผู้ช่วยให้รอดนั้นดูเหมือนจะเกินกว่าจิตวิญญาณที่น่าสงสารเหล่านี้ที่ถูกพายุซัดกระหน่ำจะรับรู้ได้ ความรู้สึกที่ได้รับการปลดปล่อยที่พวกเขาได้รับนั้น ช่างยิ่งใหญ่เหลือเกิน ความสว่างเช่นนี้ที่ส่องลงมายังพวกเขา จนเคลิบเคลิ้มราวกับว่าพวกเขาได้ไปอยู่ในสวรรค์แล้ว พวกเขาวางมือของพวกเขาไว้ในพระหัตถ์ของพระคริสต์อย่างมั่นใจ เท้าของพวกเขายึดติดอยู่บนพระมหาศิลา ความกลัวตายทั้งปวงได้อันตธานหายไป บัดนี้พวกเขาปรารถนาเรือนจำและโซ่ตรวน ถ้านั่นจะเป็นสิ่งที่ถวายเกียรติแด่พระนามของพระผู้ไถ่ของเขา {GC 74.2}

ในที่ลับต่างๆ พระวจนะของพระเจ้าถูกนำขึ้นมาอ่าน ในบางครั้งก็อ่านให้ดวงวิญญาณเพียงดวงเดียว (คนเดียว) บางครั้งก็อ่านให้กลุ่มเล็กๆที่อยากได้รับแสงสว่างและความจริง บ่อยครั้งที่พวกเขาทำเช่นนี้ทั้งคืน ความอยากรู้และชื่นชมของผู้ฟังนั้นมีมากจนบ่อยครั้งที่พวกเขาไม่ยอมให้ผู้นำข่าวแห่งความเมตตาหยุดอ่านจนพวกเขาจับใจความของข่าวดีแห่งการช่วยให้รอดได้ จะมีคำเช่นนี้พูดออกมาบ่อยๆว่า “พระเจ้าจะยอมรับของถวายของฉันหรือเปล่า พระองค์จะทรงยอมรับฉันไหม พระองค์จะทรงอภัยให้ฉันไหม” จึงมีคำตอบอ่านให้ฟังว่า “บรรดาผู้ทำงานเหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนักจงมาหาเราและเราจะให้ท่านทั้งหลายหายเหนื่อยเป็นสุข” (มัทธิว 11: 28) {GC 74.3}

เมื่อความเชื่อได้ยึดมั่นในพระสัญญาของพระเจ้า คำตอบสนองด้วยความชื่นชมยินดีจึงดังก้องออกมาว่า “ไม่ต้องไปแสวงบุญที่ต้องใช้เวลานานอีกแล้ว ไม่ต้องเดินทางที่แสนลำบากเพื่อไปยังศาลเจ้าศักดิ์สิทธิ์ ฉันเข้ามาหาพระเยซูในสภาพที่ฉันเป็นอยู่ในเวลานี้ได้ เป็นสภาพที่เต็มไปด้วยบาปและไม่บริสุทธิ์ และพระองค์ก็จะไม่ละเลยคำอธิษฐานของผู้ที่เสียใจกับบาป ‘บาปของเจ้าได้รับการอภัยแล้ว’

บาปของฉันก็จะได้รับการอภัยด้วย” {GC 75.1}

คลื่นแห่งความสุขที่ศักดิ์สิทธิ์ได้ไหลท่วมจิตใจ และพระนามของพระเยซูจะถูกกล่าวออกมาด้วยคำสรรเสริญและการขอบพระคุณ จิตวิญญาณ (ผู้คน) ที่มีความสุขเหล่านั้นจะกลับไปยังบ้านของตนเพื่อกระจายแสงสว่าง เขาจะบอกเล่าประสบการณ์ใหม่ที่เขาได้พบความจริงและหนทางแห่งชีวิตให้แก่ผู้อื่นต่อไป พระวจนะจากพระคัมภีร์นั้นมีอำนาจประหลาดและน่าเกรงขาม เป็นอำนาจที่พูดโดยตรงกับจิตใจของผู้ที่ต้องการรู้ความจริง เป็นพระสุรเสียงของพระเจ้า และนำความสำนึกมาให้แก่ผู้ที่ได้รับฟัง {GC 75.2}

ผู้นำข่าวแห่งความจริงจะเดินทางของเขาต่อไป แต่ลักษณะที่ถ่อมตน จริงใจ ตั้งใจและกระตือรือล้นอย่างลึกล้ำของพวกเขามักจะถูกผู้คนกล่าวขานถึงเสมอ บ่อยครั้งที่ผู้ฟังไม่ได้ถามว่าเขามาจากไหนหรือกำลังจะไปไหน ในตอนแรก พวกเขาเต็มไปด้วยความแปลกใจ และในภายหลัง พวกเขาจะเต็มล้นไปด้วยความขอบคุณและชื่นชมยินดีจนลืมซักถาม เมื่อพวกเขาถูกเชิญให้ไปที่บ้านด้วยกัน พวกเขาจะตอบว่า เขาต้องเยี่ยมแกะที่หลงหายไปจากฝูง พวกเขาเหล่านั้นต่างถามกันเองว่า เป็นไปได้ไหมที่เขาจะเป็นทูตที่ลงมาจากสวรรค์ {GC 75.3}

มีหลายรายที่พวกเขาไม่เคยได้เห็นผู้นำข่าวแห่งความจริงอีกเลย เขาอาจเดินทางไปยังดินแดนอื่น หรือชีวิตของเขากำลังเหี่ยวเฉาลงในคุกมืดที่ไม่มีใครรู้จัก หรืออาจเป็นไปได้ว่า กระดูกของเขาถูกเผาไหม้จนเหลือแต่เถ้าอยู่ในบริเวณที่เขาเป็นพยานเพื่อความจริง แต่คำพูดที่พวกเขาทิ้งไว้ไม่ได้ถูกทำลายไป คำพูดเหล่านั้นกำลังทำงานอยู่ในจิตใจของมนุษย์ ซึ่งทุกคนจะได้รู้ถึงผลงานที่ประเสริฐเหล่านี้อย่างเต็มที่ในวันแห่งการพิพากษาที่จะมาถึงเท่านั้น {GC 75.4}

มิชชั่นนารีชาววอลเดนเซี่ยน Waldensian กำลังบุกอาณาจักรของซาตานและอำนาจของความมืดถูกปลุกให้ตื่นตัวอย่างเต็มที่ เจ้าชายแห่งความมืดเฝ้าติดตามความพยายามทุกขั้นตอนที่ทำให้ความจริงรุกหน้าไป และมันจะใช้ตัวแทนของมันกระตุ้นให้เกิดความกลัวขึ้น ผู้นำในระบบสันตะปาปามองเห็นอันตรายอันใหญ่หลวงที่เกิดจากการทำงานของผู้ถ่อมตนเหล่านี้ที่ท่องไปยังที่ต่างๆ หากปล่อยให้แสงสว่างแห่งความจริงส่องไปโดยไม่ถูกขัดขวางแสงนี้จะกวาดเมฆแห่งความผิดที่หนาทึบซึ่งปิดล้อมประชาชนไว้ ความจริงนี้จะนำความนึกคิดของมนุษย์ไปยังพระเจ้า

และในที่สุด ก็จะทำลายอำนาจสูงสุดของโรมไป {GC 76.1}

การที่ยังมีคนเหล่านี้ที่ยึดถือความเชื่อของคริสตจักรในยุคแรกเริ่ม ก็เป็นพยานอย่างต่อเนื่องถึงการละทิ้งความเชื่อพระเจ้าของโรม และดังนั้นจึงสร้างความเกลียดชังและการกดขี่ที่รุนแรงที่สุดขึ้นมา การที่พวกเขา(ยุคแรกเริ่ม)ปฏิเสธไม่ยอมทิ้งพระคัมภีร์ยังเป็นความผิดที่โรมยอมไม่ได้ เธอตั้งใจทำลายพระคัมภีร์ให้หมดไปจากโลก ถึงตอนนี้โรมได้เริ่มรณรงค์ให้ทุกคนเข้ามาร่วมทำสงครามที่น่ากลัวที่สุดต่อประชากรของพระเจ้าที่อาศัยอยู่บนภูเขา มีการจัดวางการสอบสวนอย่างทารุณตามเส้นทางของพวกเขาผ่าน และภาพของอาแบลผู้บริสุทธิ์ที่ถูกฆ่าตายต่อหน้าฆาตกรคาอินก็มีปรากฏให้เห็นอยู่เนืองๆ {GC 76.2}

ครั้งแล้วครั้งเล่า ท้องนาอันอุดมถูกทิ้งให้รกร้าง ที่อยู่อาศัยและโบสถ์ของพวกเขาถูกทำลายไป จนกระทั่ง ในที่ที่ครั้งหนึ่งเคยเป็นทุ่งนาที่อุดมสมบูรณ์และบ้านเรือนของคนบริสุทธิ์และขยัน บัดนี้กลายเป็นที่รกร้าง เช่นเดียวกับสัตว์ป่าที่หิวกระหายจะเกิดดุร้ายมากขึ้นเมื่อได้ชิมเลือด ความเดือดดาลของเหล่าระบบสันตะปาปาถูกจุดประทุให้รุนแรงมากขึ้นด้วยการทรมานเหยื่อของพวกเขา พยานเพื่อความเชื่อที่บริสุทธิ์มากมายเหล่านี้ถูกไล่ล่าข้ามภูเขาและที่หุบเขาที่พวกเขาซ่อนตัวอยู่ และขังตัวเองในป่าหนาทึบและตามยอดหินแหลม {GC 76.3}

ไม่มีข้อกล่าวหาใดจะนำมากล่าวหาต่อความมีศีลธรรมของคนกลุ่มนี้ แม้ศัตรูของพวกเขายังประกาศว่า คนเหล่านี้รักความสงบ เรียบง่ายและเป็นพวกเคร่งศาสนา **ความผิดยิ่งใหญ่ของพวกวอลเดนซีส์คือพวกเขาไม่ยอมนมัสการพระเจ้าตามที่พระสันตะปาปาต้องการ ความผิดนี้เอง พวกเขาจึงถูกกระหน่ำด้วยการเหยียดหยามเยาะเย้ย และถูกทำทารุณกรรมด้วยวิธีต่างๆที่มนุษย์หรือมารร้ายคิดขึ้นมาได้** {GC 76.4}

เมื่อถึงจุดที่โรมมุ่งมั่นจะทำลายลัทธิที่เขาเกลียดชัง พระสันตะปาปาจึงได้ตรากฎหมายขึ้นและปรักปรำให้คนเหล่านี้เป็นคนนอกรีตและต้องถูกนำไปประหารชีวิต พวกเขาไม่ได้ถูกกล่าวหาว่าเป็นคนเกียจคร้านหรือคนไม่ซื่อสัตย์หรือเป็นคนไร้ระเบียบ แต่พวกเขาถูกตราว่ามีลักษณะเป็นคนที่ศรัทธาแก่กล้าและน่านับถือซึ่งจะไปหลอกลวง “ลูกแกะจากฝูงแกะที่แท้จริง” ดังนั้น พระสันตะปาปาจึงออกคำสั่งถึง “ลัทธิที่เลวร้ายซึ่งมุ่งร้ายและเป็นที่น่ารังเกียจ“ หากพวกเขา “ยังคง

ปฏิเสธไม่ยอมกลับตัว ให้ไล่ขยี้ได้ดั่งงูพิษ" (Wylie, เล่มที่ 16, บทที่ 1) **ผู้มีอำนาจที่หยิ่งยโสที่ออกคำสั่งนี้จะเคยคิดบ้างหรือไม่ว่า พวกเขาต้องกลับมาพบกับคำพูดเหล่านั้นอีกครั้งหนึ่ง พวกเขาเคยรู้หรือไม่ว่าคำพูดเหล่านี้ถูกจดไว้ในบันทึกแห่งสวรรค์ ที่พวกเขาจะต้องเผชิญหน้าในวันพิพากษา พระเยซูตรัสว่า "ซึ่งท่านได้กระทำแก่คนใดคนหนึ่งในพวกพี่น้องของเรานี้ ถึงแม้จะต่ำต้อยเพียงไร ก็เหมือนได้กระทำแก่เราด้วย"** (มัทธิว 25:40) {GC 77.1}

คำสั่งของพระสันตะปาปาที่เรียกร้องให้สมาชิกคริสตจักรทุกคนเข้าร่วมสงครามต่อสู้กับคนนอกรีตนี้ มีค่าตอบแทนให้กับผู้ที่เข้าร่วมในภารกิจที่ทารุณโหดร้ายนี้ ผู้ที่เข้าร่วมงานนี้จะ "ได้หลุดพ้นจากความผิดและการลงโทษทางศาสนาทั้งหมด ไม่ว่าความผิดนั้นจะเป็นบาปทั่วไปและบาปที่เฉพาะเจาะจง และทุกคนที่เข้าร่วมในการสงครามนี้จะหลุดพ้นจากคำสาบานที่เคยทำไว้ หากผู้ที่เข้าร่วมงานนี้เป็นเจ้าของสมบัติที่ได้มาอย่างไม่ถูกกฎหมาย สมบัตินั้นก็จะกลับกลายเป็นสิทธิของผู้นั้นอย่างชอบธรรม และเขาได้รับสัญญาว่า ความบาป ทั้งหมดของเขาจะได้รับการอภัยถ้าเขาฆ่าคนนอกรีตได้ คำสั่งนี้ให้ยกเลิกสัญญาทั้งหมดที่เคยทำไว้กับชาววอลเดนเซียน Vaudois สั่งให้คนใช้ในบ้านทิ้งพวกเขา ห้ามทุกคนให้ความช่วยเหลือใดๆแก่พวกเขา และให้อำนาจทุกคนที่จะริบเอาสมบัติของพวกเขาไปได้" (Wylie, เล่มที่ 16, บทที่ 1) เอกสารนี้เปิดเผยให้เห็นอย่างชัดเจนถึงวิญญาณที่อยู่เบื้องหลังเหตุการณ์เหล่านี้ เสียงที่พวกเขาได้ยินนั้นคือเสียงคำรามของพญานาค และไม่ใช่พระสุรเสียงของพระคริสต์ {GC 77.2}

ผู้นำระบบสันตะปาปาไม่ยอมให้ตวามประพฤติของตนเป็นหนึ่งเดียวกับมาตรฐานยิ่งใหญ่ในพระบัญญัติของพระเจ้า แต่ได้สร้างมาตรฐานขึ้นตามความต้องการของตนเอง และตั้งใจบังคับทุกคนให้ทำตามมาตรฐานนี้ เพราะนี่เป็นความต้องการของโรม เหตุการณ์เศร้าใจที่น่ากลัวที่สุดได้ก่อตัวขึ้นมา **บาทหลวงและพระสันตะปาปาที่ทุจริตและหมิ่นประมาทพระเจ้าได้ทำงานที่ซาตานกำหนดให้พวกเขาทำ ความเมตตาไม่ได้มีอยู่ในธรรมชาติของพวกเขา** วิญญาณที่อยู่เบื้องหลังเหตุการณ์เหล่านี้เป็นวิญญาณเดียวกันที่ตรึงพระคริสต์บนกางเขนและฆ่าอัครทูต และเหล่าสาวกทั้งหลาย เป็นวิญญาณเดียวกันที่ทำการอยู่ในจักรพรรดิเนโรผู้กระหายเลือดที่ได้ต่อต้านคนซื่อสัตย์ในสมัยนั้น วิญญาณเดียวกันนี้กำลังทำงานของมันเพื่อกำจัด

ผู้ที่พระเจ้าทรงรักให้หมดไปจากโลกนี้ {GC 77.3}

เป็นเวลาหลายศตวรรษที่การกดขี่ข่มเหงเข้ามาเยือนผู้ที่ยำเกรงพระเจ้า ชาววอลเดนเซียน สอดทนด้วยความขันติและความมั่นคงเพื่อถวายเกียรติแด่พระผู้ไถ่ของเขา ถึงแม้จะมีสงครามต่อสู้พวกเขาและการสังหารโหดที่ไร้มนุษยธรรมซึ่งพวกเขาตกเป็นเหยื่อพวกเขาก็ยังคงส่งมิชชันนารีออกไปเพื่อกระจายความจริงอันมีค่ามากยิ่ง พวกเขาถูกตามล่าจนตาย แต่กระนั้น เลือดของเขาได้รดน้ำเมล็ดที่ถูกหว่านออกไป และบังเกิดเป็นผลออกมาอย่างไม่เคยสร้างความผิดหวัง ด้วยประการฉะนี้ ชาววอลเดนเซียนได้เป็นพยานให้พระเจ้าเป็นเวลาหลายศตวรรษก่อนที่ลูเธอร์จะเกิด พวกเขากระจายไปอยู่ในหลายประเทศ พวกเขาได้ปลูกเมล็ดของการปฏิรูปทางศาสนาที่ได้เริ่มต้นขึ้นในสมัยของไวคลิฟ แผ่ขยายออกไปและฝังลึกในสมัยของลูเธอร์ และจะถูกดำเนินการต่อไปโดยผู้ที่ยอมทนทุกข์ในทุกสิ่งที่จะดำเนินงานนี้ต่อไปจนถึงเวลาสิ้นยุค เพื่อ “พระวจนะของพระเจ้าและเนื่องด้วยการเป็นพยานฝ่ายพระเยซู” (วิวรณ์ 1: 9) {GC 78.1}

KJV = King James Version, (พระคัมภีร์ฉบับ คิงเจมส์)
GC = The Great Controversy, (หนังสือเล่มนี้แปลเป็นไทย)
EGW = Ellen G. White, (นาง เอเลน จี ไวท์)
WWM = Watchmen Warriors Ministry = กลุ่มยามนักรบ

Cruel massacre of Waldensians

การสังหารโหดชาว วอลเดนเซี่ยน คริสเตียนที่แท้จริง
(คริสตจักรโรม เผาคนทั้งเป็น ทรมาน และ สังหารนับหมื่นนับแสนคนในสมัยยุคมืด)

บทที่ 5

ยอห์น ไวคลิฟ John Wycliffe
ดาวรุ่งของการปฏิรูปศาสนา
(ค.ศ. 1320 – 1384)

ก่อนที่จะมีการปฏิรูปทางศาสนาเกิดขึ้น มีพระคัมภีร์อยู่ในที่ต่างๆน้อยมาก แต่พระเจ้าไม่ทรงปล่อยให้พระวจนะของพระองค์ถูกทำลายไปโดยสิ้นเชิง ความจริงที่อยู่ในพระคัมภีร์จะไม่ถูกซ่อนไว้ตลอดกาล ดั่งเช่นที่พระองค์ทรงเปิดประตูเรือนจำและถอดกลอนของประตูเหล็กเพื่อปล่อยผู้รับใช้ของพระองค์ให้เป็นอิสระ พระองค์ก็สามารถถอดโซ่ที่ล่ามพระวจนะแห่งชีวิตออกได้อย่างง่ายดายเช่นกัน พระวิญญาณของพระเจ้าดลใจคนในประเทศต่างๆของยุโรปให้ศึกษาค้นหาความจริงเหมือนเช่นค้นหาขุมทรัพย์ พระเจ้าได้นำให้พวกเขาไปยังพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ พวกเขาจึงได้ศึกษาแต่ละหน้าของหนังสือศักดิ์สิทธิ์ด้วยความสนใจอย่างยิ่ง พวกเขาเต็มใจยอมรับแสงสว่างแม้ต้องจ่ายด้วยราคาสูงสักเท่าไรก็ตาม ถึงแม้พวกเขาไม่สามารถเข้าใจทุกสิ่งได้ชัดเจนก็ตาม แต่พวกเขาก็ยังมองเห็นความจริงที่ถูกฝังไว้เป็นเวลานานแล้ว พวกเขาเป็นเช่นผู้สื่อข่าวที่พระเจ้าแห่งสรวงสวรรค์ส่งมา พวกเขาก้าวออกไป หักโซ่ตรวนแห่งความผิดและความงมงาย และเรียกร้องให้ผู้เป็นทาสมานานให้ลุกขึ้นและประกาศเสรีภาพของพวกเขา {GC 79.1}

ยกเว้นพวกชาววอลเดนซีสแล้ว **<u>พระวจนะของพระเจ้าถูกคุมขังอยู่เป็นเวลานานด้วยภาษาที่ผู้คงแก่เรียนเท่านั้นที่เข้าใจได้ แต่เวลาแห่งการแปลพระคัมภีร์และกระจายไปให้คนในดินแดนต่างๆตามภาษาพื้นเมืองของพวกเขาได้มาถึงแล้ว โลกได้ผ่านช่วงเวลาเที่ยงคืนที่มืดมิดไปแล้ว</u>** ชั่วโมงแห่งความมืดมนกำลังจะผ่านพ้นไปและในที่ต่างๆ มีหมายสำคัญแสดงว่าฟ้าวันใหม่กำลังจะมาถึง {GC 79.2}

ในช่วงศตวรรษที่สิบสี่ <u>ยอห์น ไวคลิฟ</u> **“<u>ดาวรุ่งของการปฏิรูปศาสนา</u>” Morning Star of the Protestant Reformation** ได้ปรากฏตัวขึ้นที่ประเทศอังกฤษ เขาไม่ได้เป็นเพียงผู้ประกาศข่าวการปฏิรูปสำหรับประเทศอังกฤษเท่านั้น แต่สำหรับทั่วทั้งคริสตจักร คำประท้วงยิ่งใหญ่ที่ต่อต้านที่โรมเคยอนุญาตให้เขากล่าวนั้น จะไม่มีวันที่จะเงียบหายไปได้ การประท้วงนั้น เปิดฉากการต่อสู้ที่จะนำไปสู่ผลของ

การปลดปล่อยบุคคล คริสตจักรและประชาชาติ {GC 80.1}

ไวคลิฟ ได้รับการศึกษาแบบวิชาเลือกเสรี และสำหรับเขาแล้ว ความยำเกรงพระเจ้าเป็นบ่อเกิดของปัญญา ในวิทยาลัย คนทั่วไปรู้จักเขาดีว่า เขาเป็นคนเคร่งศาสนามาก และยังเป็นคนที่มีความสามารถโดดเด่นและเป็นผู้คงแก่เรียนที่เก่งกาจ ด้วยความกระหายอยากได้ความรู้ เขาลงแรงศึกษาหาความรู้ในทุกสาขาวิชา เขาได้ศึกษาหาความรู้ทางด้านปรัชญา หลักศาสนาของคริสตจักรและกฎหมายของบ้านเมือง โดยเฉพาะกฎหมายของประเทศของเขาเอง คุณค่าของการฝึกอบรมในช่วงต้นของชีวิตให้คุณประโยชน์ต่อการทำงานของเขาในช่วงต่อมาอย่างเห็นได้ชัด ความรอบรู้อย่างดีกับปรัชญาแห่งการคาดคะเนในยุคของเขา ทำให้เขาสามารถเปิดโปงความผิดเหล่านั้นได้ และโดยการเรียนกฎหมายของประเทศและของฝ่ายศาสนา ทำให้เขาพร้อมที่จะเข้าร่วมในการต่อสู้ที่ยิ่งใหญ่เพื่อเสรีภาพของการปกครองและศาสนา ในขณะที่เขาสามารถใช้อาวุธที่ได้จากพระวจนะของพระเจ้า เขาได้เรียนรู้วิชาการทางปัญญาของโรงเรียนและเข้าใจกลยุทธ์ของผู้ที่มีความรู้ ความสามารถขั้นอัจฉริยะบุคคลของเขาและความรู้ที่ลึกซึ้งและรอบรู้ของเขา ทำให้เขาได้รับการนับถือจากทั้งมิตรและศัตรู ผู้ที่ติดตามเขามองดูด้วยความพึงพอใจว่า เขามีความนึกคิดอยู่ในระดับแนวหน้าของประเทศ และไม่เปิดโอกาสให้ศัตรูของเขาสร้างความสงสัยให้กับเป้าหมายของการปฏิรูปด้วยการเปิดโปงความโง่เขลาหรือจุดอ่อนของผู้สนับสนุนศัตรูของเขา {GC 80.2}

ในขณะที่ไวคลิฟยังอยู่ในวิทยาลัย เขาได้ก้าวเข้าสู่การศึกษาพระคัมภีร์ ในยุคแรกๆนั้น จะมีพระคัมภีร์แต่เฉพาะภาษาโบราณเท่านั้น ทำให้ผู้คงแก่เรียนหาทางเข้าไปถึงบ่อน้ำพุแห่งความจริง ซึ่งกลุ่มคนที่ไม่มีการศึกษาไม่สามารรถเข้าไปได้ ด้วยประการฉะนี้ จึงเป็นการปูทางการเป็นนักปฏิรูปศาสนาให้กับงานในอนาคตของไวคลิฟ คนมีความรู้ได้ศึกษาพระวจนะของพระเจ้าและได้พบความจริงยิ่งใหญ่ที่เปิดเผยให้เห็นพระคุณที่ประทานให้โดยไม่คิดราคา ในคำสอนเหล่านั้น พวกเขาได้เผยแพร่ความรอบรู้ที่อยู่ในความจริงนี้ออกมาและได้นำผู้อื่นให้หันไปหาพระวจนะที่มีชีวิต {GC 80.3}

เมื่อไวคลิฟหันมาสนใจพระคัมภีร์ เขาลงแรงศึกษาค้นคว้าพระคัมภีร์ด้วยความถี่ถ้วนเช่นเดียวกับที่เขาทำกับการการศึกษาอื่นๆในโรงเรียน โดยก่อนหน้านี้ เขารู้สึกว่าตัวเองยังบกพร่องอยู่มาก ซึ่งวิชาการที่เขาได้เล่าเรียนมาหรือคำสอนของ

คริสตจักรไม่อาจทำให้เขาพึงพอใจได้ ในพระวจนะของพระเจ้า เขาพบสิ่งที่เขาเคยพยายามแสวงหา เขามองเห็นแผนการแห่งความรอดที่เปิดไว้ และพระคริสต์ทรงเป็นผู้ไกล่เกลี่ยเพียงองค์เดียวของมนุษย์ เขามอบถวายตัวเองเพื่อรับใช้พระคริสต์และตั้งใจที่จะประกาศความจริงที่เขาค้นพบ {GC 81.1}

เหมือนเช่นนักปฏิรูปศาสนาคนในยุคต่อๆมา เมื่อไวคลิฟเริ่มต้นทำงานของเขา เขามองไม่เห็นว่างานของเขาจะนำเขาไปทิศทางใด เขาไม่ได้ตั้งใจที่จะนำตัวเองเข้าไปต่อต้านโรม แต่**ความศรัทธาต่อความจริงไม่อาจนำเขาให้หลบหลีกจากการขัดแย้งกับความเท็จได้ ยิ่งเขามองเห็นความผิดของผู้ติดตามพระสันตะปาปาชัดเจนขึ้นเท่าไร เขาก็ยิ่งตั้งใจจะสอนความจริงในพระคัมภีร์มากขึ้นเท่านั้น เขามองเห็นว่าโรมได้ละทิ้งพระวจนะของพระเจ้าเพื่อเปิดทางให้ประเพณีของมนุษย์ เขาติเตียนเหล่านักบวชอย่างไม่เกรงกลัวที่ได้ละทิ้งพระคัมภีร์ และเรียกร้องให้นำพระคัมภีร์กลับคืนมาให้กับประชาชน** และให้นำอำนาจของพระคัมภีร์กลับคืนมาสู่คริสตจักร เขาเป็นครูที่มีความสามารถและจริงใจและเป็นนักเทศน์ที่มีโวหารดี และชีวิตประจำวันของเขาแสดงออกถึงความจริงที่เขาเทศน์ ความรู้ของเขาในพระคัมภีร์ พลังของความมีเหตุมีผล ความบริสุทธิ์ในชีวิตของเขาและความกล้าหาญที่ไม่โอนเอียงและความซื่อตรงของเขาทำให้เขาชนะใจคนทั่วๆไปที่จะได้รับความนับถือและความวางใจอย่างกว้างขวาง มีหลายคนไม่พอใจกับความเชื่อในอดีตที่ผ่านมา เมื่อเขามองเห็นความชั่วที่พบได้ทั่วไปในคริสตจักรโรมและพวกเขาต้อนรับความจริงที่ไวคลิฟเผยให้เห็นด้วยความด้วยความตื่นเต้นยินดีออกนอกหน้าอย่างไม่ปิดบัง แต่ผู้นำในคริสตจักรของพระสันตะปาปากลับเต็มไปด้วยความเดือดดาล เมื่อพวกเขาเห็นว่านักปฏิรูปศาสนาคนนี้ได้รับความนิยมมากกว่าพวกเขา {GC 81.2}

ไวคลิฟเป็นคนที่จับผิดได้เก่ง และเขาโจมตีอย่างไม่เกรงกลัวต่อการใช้อำนาจลงโทษอย่างผิดๆหลายประการที่ผู้มีอำนาจแห่งโรมอนุมัติให้ทำได้ ในขณะที่เขาทำหน้าที่เป็นอนุศาสนาจารย์รับใช้อยู่ในสำนักราชวังนั้น เขาลุกขึ้นต่อต้านการต้องชำระค่าบรรณาการที่พระสันตะปาปาเรียกเก็บจากพระมหากษัตริย์แห่งประเทศอังกฤษด้วยความกล้าหาญ และชี้ให้เห็นว่าการที่พระสันตะปาปาถือสิทธิว่ามีอำนาจเหนือฝ่ายปกครองของประเทศนั้น เป็นเรื่องที่ขัดกับเหตุผลและความจริงที่พระคัมภีร์เปิดเผยไว้ ข้อเรียกร้องของพระสันตะปาปาได้ก่อให้เกิดความไม่พอใจ และ

คำสอนของไวคลิฟก็มีผลต่อความคิดของผู้นำระดับแนวหน้าของประเทศ กษัตริย์และขุนนางทั้งหลายร่วมมือกันไม่ยอมรับข้ออ้างว่า พระสันตะปาปามีอำนาจทางฝ่ายโลกและปฏิเสธไม่ส่งเครื่องบรรณาการ การทำเช่นนี้จึงเป็นการโจมตี ไม่ยอมรับว่าพระสันตะปาปามีอำนาจยิ่งใหญ่เหนือประเทศอังกฤษ {GC 82.1}

มีความชั่วอีกเรื่องหนึ่งที่นักปฏิรูปศาสนาคนนี้ต่อสู้ด้วยความตั้งใจและยาวนาน คือสถาบันของนักบวชคริสตจักรโรมันคาทอลิคที่เที่ยวพเนจรไปขอรับทานบุญ นักบวชเหล่านี้มีเต็มไปหมดทั่วประเทศอังกฤษ บ่อนทำลายความยิ่งใหญ่และความรุ่งเรืองของประเทศ ความขยัน การศึกษา และศีลธรรมต่างรู้สึกได้กับอิทธิพลอันน่าเศร้าใจนี้ ชีวิตนักบวชที่เกียจคร้านและทำตัวเป็นคนขอทานไม่เพียงเป็นเหตุให้แหล่งทรัพยากรณ์ของประชาชนรั่วไหลอย่างหนัก แต่ยังนำให้เกิดการดูถูกเหยียดหยามผู้ที่ทำงานให้เกิดประโยชน์ ศีลธรรมของเยาวชนตกต่ำและเสื่อมโทรม ด้วยอิทธิพลจากนักบวชเหล่านี้ชักนำให้คนมากมายก้าวเข้าไปอยู่ในวัดและอุทิศตนเองเพื่อใช้ชีวิตเป็นนักบวช ไม่เพียงแต่เป็นการกระทำที่พ่อแม่ไม่ได้อนุญาตเท่านั้น แต่ทำไปโดยไม่ให้พ่อแม่รับรู้ และแม้กระทั่งขัดขืนคำสั่งของพอแม่ บาทหลวงของคริสตจักรโรมันในรุ่นแรก อ้างสิทธิของการเป็นนักบวชว่าอยู่เหนือความรักและหน้าที่มีต่อบุพการี เขาประกาศว่า “ถึงแม้ว่าบิดาของท่านนอนอยู่หน้าบ้าน ร้องไห้และคร่ำครวญ และมารดาของท่านจะเปิดร่างกายที่ให้กำเนิดท่าน และเต้านมที่เลี้ยงท่านมา ท่านจะต้องเหยียบเขาลงใต้ฝ่าเท้าและมุ่งหน้าตรงไปหาพระคริสต์” ซึ่งภายหลังต่อมา ลูเธอร์เรียกการกระทำเช่นนี้ว่า “การกระทำที่โหดเหี้ยมไร้มนุษยธรรม” “โดยมีลักษณะของสุนัขป่าและทรราชมากกว่าที่จะเป็นคริสเตียนหรือเป็นคน” เป็นการกระทำที่ขโมยจิตใจของลูกๆไปจากพ่อแม่ (Barnas Sears, The Life of Luther, หน้า 70, 69) ด้วยการทำเช่นนี้ ผู้นำแห่งพระสันตะปาปาจึงทำตัวเหมือนพวกฟาริสีในสมัยโบราณที่ใช้ขนบธรรมเนียมของเขาไปทำให้พระบัญญัติของพระเจ้าไม่มีความหมาย ดังนั้น มีบ้านจำนวนมากถูกทิ้งร้างไป และพ่อแม่ต้องสูญเสียความสัมพันธ์ของบุตรชายและหญิงของพวกเขาไป {GC 82.2}

แม้นักศึกษาในมหาวิทยาลัยยังถูกหลอกโดยการทำตัวเสนออย่างจอมปลอมของนักบวชและสนับสนุนให้เข้าร่วมเป็นนักบวชกับพวกเขา มีหลายคนกลับใจในภายหลัง เพราะเห็นว่า พวกเขากำลังทำลายชีวิตของตนเองและนำความทุกข์โศกเศร้ามาให้กับพ่อแม่ แต่เมื่อพวกเขาติดเข้าไปอยู่ในกับดัก การที่จะได้เสรีภาพคืนมา

นั้นกลับเป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ มีพ่อแม่มากมายกลัวอิทธิพลของนักบวช พวกเขาปฏิเสธไม่ยอมส่งลูกๆเข้าไปศึกษาในมหาวิทยาลัย ในศูนย์กลางการศึกษาขนาดใหญ่ จำนวนนักเรียนลดลงอย่างเห็นได้ชัด สถาบันการศึกษาต้องถดถอยลง และความโง่เขลามีให้เห็นอย่างแพร่หลาย {GC 83.1}

พระสันตะปาปามอบอำนาจให้นักบวชเหล่านี้ฟังคำสารภาพและให้อภัยบาปได้ การทำเช่นนี้เป็นเหตุให้เกิดความชั่วยิ่งใหญ่ นักบวชภารดรเหล่านี้จึงมุ่งหน้าหาผลประโยชน์ใส่ตนเอง พวกเขาให้การอภัยบาปทั้งหมดอย่างง่ายดาย จนกระทั่งอาชญากรรมที่ทำในทุกรูปแบบมาหาพวกเขาเพื่อลบล้างความผิด และผลที่ตามมาคือความชั่วเลวร้ายที่สุดก็เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว คนเจ็บป่วยและคนยากจนถูกทอดทิ้งให้ตกอยู่ในความระกำลำบาก ในขณะที่สิ่งของที่ควรจะนำไปช่วยแก้ไขความขัดสนกลับถูกนำไปให้กับนักบวช ที่คอยข่มขู่บังคับให้ผู้คนต้องทำทาน และประณามผู้ที่กักเก็บไม่นำของมาให้ตามที่พวกเขาสั่งว่า เป็นคนที่ไม่มีศรัทธาในศาสนา แม้ว่านักบวชเหล่านี้จะแสดงตนเป็นคนยากจนก็ตามที แต่ทรัพย์สมบัติของนักบวชภราดรได้เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และตัวโบสถ์ยิ่งใหญ่และความฟุ่มเฟือยบนโต๊ะอาหารคือสิ่งที่ทำให้ประเทศชาติยากจนมากยิ่งขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ในขณะที่พวกเขาใช้ชีวิตด้วยความหรูหราและสุขสบาย พวกเขาส่งคนที่ไม่มีความรู้ออกไปทำหน้าที่แทนเขา คนที่ออกไปทำงานมีความสามารถเล่านิยายพิสดารและตำนานและเรื่องสนุกเพื่อสร้างความเพลิดเพลินให้กับประชาชน และทำให้ถูกนักบวชหลอกต่อไปได้อย่างเต็มที่ แต่กระนั้นนักบวชภราดรยังคงควบคุมฝูงชนที่งมงายและนำให้เชื่อว่า หน้าที่ทางศาสนาทั้งหมดประกอบด้วยการยอมรับว่าพระสันตะปาปายิ่งใหญ่ที่สุด เหล่านักบุญทั้งหลายและถวายสิ่งของให้นักบวช และสิ่งทั้งหมดนี้จะเพียงพอที่จะจับจองที่ในสวรรค์ {GC 83.2}

ผู้ที่มีการศึกษาและฝักใฝ่ในทางศาสนา ต่างต้องพบกับความล้มเหลวในความพยายามที่จะปฏิรูปกับนักบวชเหล่านี้ แต่ไวคลิฟมีมุมมองที่ชัดเจนกว่า เขาได้โจมตีไปยังรากเง่าของความชั่ว เขาประกาศว่า ความผิดเกิดจากตัวระบบเอง และจะต้องกำจัดให้หมดสิ้น คำประกาศของเขาทำให้เกิดการถกเถียงและความสงสัยขึ้น ในขณะที่นักบวชเดินทางไปทั่วประเทศ ขายใบล้างบาปของสันตะปาปา มีคนมากมายเริ่มสงสัยถึงความเป็นไปได้ของการใช้เงินซื้อการอภัยบาป และพวกเขาเริ่ม

ตั้งคำถามว่า เขาควรจะต้องขอการอภัยจากพระเจ้าหรือจากพระสันตะปาปาแห่งโรม (โปรดดูภาคผนวก) มีคนไม่น้อยที่ตื่นตระหนกกับความโลภของนักบวชภราดร ซึ่งดูจะไม่รู้จักพอกับความโลภ พวกเขากล่าวกันว่า “พระและนักบวชแห่งโรมกำลังกัดกร่อนพวกเขาเหมือนกับโรคมะเร็ง พระเจ้าจะต้องมาช่วยเราให้หลุดพ้น มิฉะนั้นแล้วเราจะพินาศ” (D’Aubigne, เล่มที่ 17, บทที่ 7) นักบวชที่เที่ยวขอทานเหล่านี้พยายามปกปิดความโลภด้วยการอ้างว่า พวกเขาทำตามแบบอย่างของพระผู้ช่วยให้รอด พวกเขาอ้างว่าพระเยซูและเหล่าสาวกของพระองค์ได้รับการสนับสนุนด้วยการทำบุญของประชาชน คำกล่าวอ้างนี้สร้างผลเสียให้กับการกระทำของพวกเขาเอง เพราะทำให้คนจำนวนมากกลับไปค้นหาศึกษาพระคัมภีร์เพื่อเรียนรู้ความจริงด้วยตัวเอง ซึ่งเป็นสิ่งที่โรมไม่ต้องการ ความคิดของคนทั้งหลายถูกนำไปยังพระเจ้าผู้ทรงเป็นแหล่งความจริง ซึ่งเป็นสิ่งที่โรมต้องการปกปิด{GC 84.1}

ไวคลิฟเริ่มเขียนและตีพิมพ์ใบปลิวที่ต่อต้านนักบวชภราดร เขาไม่ได้ตั้งใจสร้างความขัดแย้งกับนักบวชเหล่านี้ เขาเพียงแต่ต้องการเรียกร้องให้ประชาชนหันเข้าหาคำสอนในพระคัมภีร์และพระผู้ทรงประพันธ์พระคัมภีร์ ไวคลิฟประกาศว่า พระสันตะปาปาไม่มีอำนาจในการอภัยบาปหรือขับผู้คนออกจากศาสนามากไปกว่าของนักบวชธรรมดา และไม่มีผู้ใดถูกขับออกจากศาสนาอย่างแท้จริงนอกเสียจากว่า เขาจะได้รับคำตัดสินจากพระเจ้าเสียก่อน เขาไม่มีวิถีทางอื่นซึ่งได้ผลดีกว่า เพื่อนำมาล้มล้างโครงสร้างยิ่งใหญ่ของฝ่ายวิญญาณจิตและฝ่ายโลกซึ่งพระสันตะปาปาได้ก่อตั้งขึ้นมา และได้กักกันจิตวิญญาณและร่างกายของคนนับล้านให้เป็นเชลย {GC 84.2}

อีกครั้งหนึ่งที่ไวคลิฟได้ถูกเรียกให้เข้ามาปกป้องสิทธิของกษัตริย์แห่งประเทศอังกฤษเพื่อต่อต้านการรุกล้ำของโรม เขาจึงใช้เวลาอยู่ในประเทศเนเธอร์แลนด์เป็นเวลาสองปี โดยได้รับแต่งตั้งให้เป็นเอกอัครราชทูตเพื่อติดต่อหารือกับตัวแทนของพระสันตะปาปา ที่นั่นเองที่เขาได้ติดต่อกับคณะสงฆ์จากประเทศฝรั่งเศส ประเทศอิตาลีและประเทศสเปญ และมีโอกาสได้เห็นเบื้องหลังต่างๆ และรับรู้เรื่องราวต่างๆ มากมายที่เขาไม่มีทางได้รับรู้ถ้าเขาอยู่ในประเทศอังกฤษ เขาเรียนรู้เรื่องที่เป็นประโยชน์มากมายต่อการทำงานของเขาในเวลาต่อมา เขามองเห็นลักษณะและเป้าหมายที่แท้จริงของสภาการปกครองของสงฆ์จากตัวแทนที่มาจากราชสำนักของพระสันตะปาปา เมื่อเขากลับไปยังประเทศอังกฤษ เขากลับไปสอนในเรื่องที่

เขาเคยสอนอย่างเปิดเผยมากยิ่งขึ้น และด้วยความกระตือรือร้นมากกว่าเดิม เขาประกาศว่าความโลภ ความหยิ่งยโสและการหลอกลวงเป็นพระเจ้าของโรม {GC 84.3}

ในใบปลิวฉบับหนึ่ง เขากล่าวถึงพระสันตะปาปาและคนเก็บเงินทั้งหลายว่า “พวกเขาดูดเงินจากความเป็นอยู่ของคนยากจนในแผ่นดินของเรา และในแต่ละปี เขาได้เอาเงินจำนวนหลายพันจากคลังของกษัตริย์ไปใช้ในพิธีทางศาสนาและฝ่ายจิตวิญญาณ นั่นเป็นคำแช่งสาปที่เป็นบาปทางศาสนาของพวกนอกรีต และทำให้โลกของศาสนาคริสต์ยอมรับและคงคำสอนที่ผิดนี้ต่อไป และแน่นอนทีเดียว แม้อาณาบริเวณของเราจะมีทองคำเป็นภูเขากองใหญ่ และไม่เคยมีผู้ใดได้แตะต้อง นอกจากนักบวชเก็บเงินหยิ่งยโสที่ฝักใฝ่ทางโลกคนนี้ เวลาผ่านไป ทองกองใหญ่นี้จะถูกใช้จนหมด เพราะเขาจะนำเงินทั้งหมดออกไปจากดินแดนของเรา และจะไม่ส่งอะไรกลับมาให้เรา นอกจากคำสาปของพระเจ้าต่อบาปทางศาสนาที่เขาได้ทำไว้” (John Lewis, History of the Life and Sufferings of J. Wiclif, หน้า 37) {GC 85.1}

หลังจากที่ไวคลิฟกลับไปยังประเทศอังกฤษได้ไม่นาน กษัตริย์ได้ทรงแต่งตั้งให้เขาเป็นอธิการบดีแห่งลัธเธอร์เวอธ์ นี่คือหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่า อย่างน้อยพระราชาไม่ได้ไม่ทรงพอพระทัยกับการพูดอย่างตรงไปตรงมาของเขา อิทธิพลของไวคลิฟสัมผัสได้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของพระราชสำนักและในการหล่อหลอมความเชื่อของประเทศชาติด้วย {GC 85.2}

ในไม่ช้า เสียงขู่คำรามจากผู้นำของพระสันตะปาปาก็ดังโหมกระหน่ำมาใส่เขา คำสั่งจากพระสันตะปาปา 3 ฉบับส่งตรงมายังประเทศอังกฤษ มาถึงมหาวิทยาลัย พระมหากษัตริย์และพระราชาคณะ คำสั่งทุกฉบับสั่งให้ปิดปากครูสอนนอกรีตให้เงียบทันทีและอย่างเด็ดขาด (Augustus Neander, General History of the Christian Religion and Church, ประโยคที่ 6, ส่วนที่ 2, ตอนที่ 1, ย่อหน้าที่ 8. โปรดดูภาคผนวกด้วย) แต่ก่อนที่คำสั่งของพระสันตะปาปาจะมาถึง เหล่าสังฆนายกที่ร้อนรนได้ออกหมายเรียกให้ไวคลิฟมาขึ้นศาลต่อหน้าพวกเขา แต่ไวคลิฟได้มาที่ศาลพร้อมกับเจ้าชายที่มีอำนาจมากที่สุดในอาณาจักรถึงสองคนและประชาชนก็ห้อมล้อมอยู่รอบตึกและวิ่งกรูเข้าไป ข่มขวัญผู้พิพากษาจนต้องยกเลิกการพิจารณาไปชั่วคราว และไวคลิฟก็ได้รับอนุญาตให้กลับออกไปอย่างสันติ ไม่นานจากนั้น กษัตริย์เอ็ดเวิร์ต

ที่สามซึ่งชราภาพ ซึ่งเป็นผู้ที่เหล่าราชาคณะคอยหาทางที่จะใช้อิทธิพลของกษัตริย์พระองค์นี้เพื่อต่อต้านนักปฏิรูปคนนี้ เมื่อพระองค์ได้เสด็จสวรรคต และผู้ที่คอยปกป้องไวคลิฟได้มาเป็นผู้สำเร็จราชการแทน {GC 85.3}

เมื่อคำสั่งของสันตะปาปาถูกประกาศออกไปทั่วประเทศอังกฤษ เป็นคำสั่งเด็ดขาดให้จับกุมและคุมขังคนนอกรีต คำประกาศนี้มีความหมายถึงเสาประหารเผาทั้งเป็น ดูเหมือนค่อนข้างแน่ที่ไวคลิฟคงจะต้องตกเป็นเหยื่อความอาฆาตของโรม แต่พระเจ้าผู้ทรงเคยประกาศในอดีตกาลว่า “อย่ากลัวเลย เราเป็นโล่ของเจ้า” (ปฐมกาล 15: 1) พระองค์ได้ทรงยื่นพระหัตถ์ออกปกป้องผู้รับใช้ของพระองค์ ความตายไม่ได้มาเยี่ยงกายมาถึงนักปฏิรูปศาสนาคนนี้ แต่กลับมาถึงพระสันตะปาปาที่ออกคำสั่งให้ทำลายเขา พระสันตะปาปาเกกอรีที่สิบเอ็ดสิ้นพระชนม์ และคณะสงฆ์ที่ชุมนุมกันเพื่อพิพากษาไวคลิฟก็สลายตัวไปด้วย {GC 86.1}

การคุ้มครองของพระเจ้ายังคงควบคุมเหตุการณ์ต่างๆเพื่อเปิดโอกาสให้การปฏิรูปทางศาสนาได้เติบใหญ่ขึ้น ภายหลังจากที่โป๊ปเกเกอรีสิ้นพระชนม์ ก็มีการเลือกตั้งพระสันตะปาปาสององค์ที่เป็นคู่แข่งกัน อำนาจของทั้งสองฝ่ายที่ขัดแย้งกันแต่ละฝ่ายอ้างว่าตนไม่รู้พลั้ง และเรียกร้องให้อีกฝ่ายหนึ่งเชื่อฟัง (ดู Appendix notes for pages 50 and 86) ต่างฝ่ายต่างเรียกร้องให้ผู้เชื่อร่วมมือกับตนเพื่อทำสงครามต่อสู้กับอีกฝ่ายหนึ่ง ด้วยการยืนยันข้อเรียกร้องของตนโดยการสาปแช่งที่ร้ายแรงต่อคู่ต่อสู้ของเขา และสัญญาที่จะให้รางวัลในสวรรค์แก่ผู้ที่สนับสนุนตน เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทำให้อำนาจของพระสันตะปาปาอ่อนกำลังลง ต่างฝ่ายต่างลงแรงเท่าที่ทำได้เพื่อโจมตีอีกฝ่ายหนึ่ง และทำให้ไวคลิฟมีเวลาได้พักผ่อนช่วงระยะหนึ่ง มีการประณามกันอย่างรุนแรงและโต้ตอบกันระหว่างพระสันตะปาปาทั้งสององค์ และมีการหลั่งเลือดเพื่อสนับสนุนคำกล่าวอ้างที่ขัดแย้งกัน อาชญากรรมและเรื่องน่าละอายไหลมาท่วมจนล้นคริสตจักร ในเวลาเดียวกัน นักปฏิรูปได้อยู่ด้วยความสงบสุขที่โบสถ์แห่งเมืองลัธเธอร์เวอร์ธ เขาทำงานด้วยความขยันขันแข็งเพื่อชี้ให้มนุษย์หันจากพระสันตะปาปาที่ชิงดีชิงเด่นให้ไปยังพระเยซู ผู้ทรงเป็นเจ้าชายแห่งศานติภาพ {GC 86.2}

ความขัดแย้งที่เป็นสาเหตุให้เกิดความรุนแรงและความชั่วร้ายทั้งหมดเตรียมทางให้การปฏิรูปทางศาสนาสามารถชี้ให้ประชาชนได้มองเห็นธาตุแท้ของอำนาจแห่งพระสันตะปาปา ในใบปลิวฉบับหนึ่งที่ไวคลิฟจัดพิมพ์ออกมา

เกี่ยวกับความขัดแย้งของโป๊ป on The Schism of the Popes เขาเชิญชวนให้ประชาชนพิจารณาดูว่า นักบวชทั้งสองนั้นไม่ได้พูดความจริงในการปรักปรำอีกฝ่ายหนึ่งว่าเป็นผู้ต่อต้านพระเยซูคริสต์ Antichrist เขากล่าวว่า “พระเจ้าทรงไม่ยอมปล่อยให้ปีศาจมีอำนาจปกครองโดยนักบวชเช่นนี้เพียงคนเดียว.....แต่แบ่งแยกให้เป็นสองฝ่าย เพื่อว่าโดยพระนามของพระคริสต์ มนุษย์จะมีชัยชนะเหนือพวกเขาทั้งสองได้ง่ายขึ้น (R. Vaughan, Life and Opinions of John de Wycliffe, เล่มที่ 2, หน้าที่ 6) {GC 86.3}

ไวคลิฟทำตัวเหมือนพระอาจารย์ของเขา เขาประกาศพระกิตติคุณให้แก่คนยากจน เขาไม่พอใจกับการกระจายแสงสว่างไปตามบ้านที่ต่ำต้อยในละแวกโบสถ์แห่งเมืองลัทเธอร์เวอร์ทของเขาเท่านั้น เขายังมุ่งมั่นที่จะนำแสงสว่างนี้ไปประกาศให้ทั่วประเทศอังกฤษ เพื่อทำการนี้ให้สำเร็จ เขาได้จัดตั้งกลุ่มนักเทศน์ ซึ่งเป็นคนที่เรียบง่ายและเคร่งศาสนา คนที่รักความจริงและไม่ปรารถนาสิ่งอื่นใดนอกจากต้องการประกาศความจริง ชายเหล่านี้ไปทั่วทุกหนแห่ง สอนตามตลาด ในท้องถนนในเมืองใหญ่และตามตรอกซอยของบ้านนอก พวกเขาเข้าถึงคนชรา คนเจ็บป่วยและคนยากจน และนำข่าวแห่งความชื่นชมยินดีของพระคุณพระเจ้ามาให้แก่พวกเขา {GC 87.1}

ในฐานะที่ไวคลิฟเป็นศาสตราจารย์ทางศาสนศาตร์ที่มหาวิทยาลัยอ๊อซฟอร์ด เขาได้เทศนาพระวจนะของพระเจ้าในหอประชุมของมหาวิทยาลัย เขาได้สอนความจริงให้แก่นักศึกษาที่อยู่ภายใต้การดูแลของเขาด้วยความซื่อสัตย์ จนเขาได้รับตำแหน่ง “ดุษฎีบัณฑิตแห่งพระกิตติคุณ” แต่ผลงานยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิตของเขาคือ การแปลพระคัมภีร์เป็นภาษาอังกฤษ ในผลงานเขียนเรื่อง “ความจริงและความหมายของพระคัมภีร์” เขาได้กล่าวถึงความตั้งใจที่จะแปลพระคัมภีร์ เพื่อให้ทุกคนในประเทศอังกฤษได้อ่านพระราชกิจที่ประเสริฐยิ่งของพระเจ้าในภาษาที่เขาเกิดมา {GC 87.2}

แต่งานของเขาต้องหยุดชะงักไปในทันที แม้ว่าเขาอายุยังไม่ถึงหกสิบปี แต่การทำงานอย่างไม่มีวันหยุด การศึกษาและการจู่โจมของศัตรูทั้งหลาย มีผลต่อพละกำลังของเขาและทำให้เขาแก่ก่อนวัย โรคร้ายอันตรายได้จู่โจมเขา ข่าวนี้นำความชื่นชมที่ยิ่งใหญ่มาให้นักบวชภราดรทั้งหลาย พวกเขาคิดว่า บัดนี้ ไวคลิฟคงจะได้สำนึกผิดด้วยความขมขื่นต่อความชั่วร้ายที่เขาได้ทำกับคริสตจักร และพวกเขารีบเร่งไปยังที่บ้านพักของเขาเพื่อฟังคำสารภาพจากไวคลิฟ ผู้แทนจากนิกายทั้งสี่

พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองสี่นาย มายืนห้อมล้อมรอบชายที่พวกเขาคิดว่ากำลังจะตาย พวกเขาพูดว่า “ความตายอยู่ที่ริมฝีปากของท่าน จงสำนึกผิดและถอนคำพูดที่ท่านได้ทำให้พวกเราเสียหายต่อหน้าพวกเรา” นักปฏิรูปศาสนารับฟังด้วยความสงบ แล้วเขาขอร้องให้ผู้ที่ดูแลเขาช่วยพยุงเขาขึ้นนั่งบนเตียง และจ้องหน้าพวกที่กำลังรอฟังการถอนคำพูดของไวคลิฟ เขาพูดด้วยเสียงหนักแน่นซึ่งเป็นเสียงที่ทำให้พวกเขากลัวจนตัวสั่นอยู่บ่อยๆ **“ข้าพเจ้ายังไม่ตาย แต่จะมีชีวิตต่อไป และจะเปิดเผยความชั่วร้ายของพระโรมันคาทอลิค”** (D’Aubigne, เล่มที่ 17, บทที่. 7) นักบวชเหล่านั้นต้องรีบออกจากห้องนั้นไปด้วยความตกใจและเสียหน้า {GC 87.3}

คำพูดของไวคลิฟเป็นจริงตามที่เขากล่าวไว้ เขามีชีวิตอยู่ต่อไปเพื่อนำ**อาวุธที่มีพลังยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับ ต่อสู้กับคริสตจักรโรม นั่นคือพระคัมภีร์ไบเบิล**ไปไว้ในมือของเพื่อนร่วมชาติของเขา พระคัมภีร์ไบเบิล ที่ เป็นเครื่องมือที่สวรรค์ให้มาเพื่อปลดปล่อย ให้ความสว่างและนำประชาชนมายังพระเจ้า เพื่อการทำงานนี้ให้สำเร็จ เขาต้องพันฝ่าอุปสรรคยิ่งใหญ่และมากมาย ไวคลิฟถูกความเจ็บป่วยถ่วงเขาไว้ เขารู้ดีว่าเขามีเวลาเหลือที่จะทำงานอยู่เพียงไม่กี่ปี เขามองเห็นความขัดแย้งที่เขาต้องเผชิญ แต่พระสัญญาจากพระวจนะของพระเจ้าทำให้เขามีกำลังใจขึ้น เขาก้าวไปข้างหน้าอย่างไม่ครั่นคร้าม ด้วยพลังสติปัญญาที่เต็มไปด้วยความกระปรี้กระเปร่า ด้วยประสบการณ์ที่อุดม พระเจ้าได้ทรงนำเขาเป็นพิเศษโดยได้ปกป้องและเตรียมเขาให้พร้อมสำหรับภาระกิจนี้ ซึ่งเป็นงานยิ่งใหญ่ที่สุดของเขา ในขณะที่โลกคริสเตียนปั่นป่วนไปทั่ว นักปฏิรูปศาสนาท่านนี้เก็บตัวเงียบอยู่ในห้องทำงานที่เมืองลัทเธอร์เวอร์ธ ไม่หวาดหวั่นต่อพายุที่โหมกระหน่ำจากภายนอก เขาตั้งหน้าตั้งตาทำงานที่เขาเลือกทำ {GC 88.1}

ในที่สุด งานที่ทำก็สำเร็จลง เป็นพระคัมภีร์ฉบับแปลเป็นภาอังกฤษเล่มแรก พระวจนะของพระเจ้าได้เปิดออกให้แก่ประเทศอังกฤษแล้ว บัดนี้ นักปฏิรูปศาสนาท่านนี้ไม่เกรงกลัวต่อห้องขังหรือหลักประหารเผาทั้งเป็นอีกแล้ว เขาได้เอาแสงสว่างที่จะไม่มีวันดับไปไว้ในมือของชาวอังกฤษ การเอาพระคัมภีร์ไปให้เพื่อนร่วมชาติ เขาได้หักโซ่ของความโง่เขลาและความชั่ว ปลดปล่อยและยกระดับประเทศของเขา ซึ่งมีผลมากกว่าชัยชนะที่ยิ่งใหญ่ที่สุดจากการสงคราม {GC 88.2}

ในสมัยนั้นยังไม่มีใครรู้จักศิลปะในการพิมพ์หนังสือ พระคัมภีร์จึงจะเพิ่มพูนขึ้นด้วยการคัดลอกที่เชื่องช้าและน่าเบื่อหน่าย มีคนมากมายสนใจอยากได้

พระคัมภีร์ จนทำให้มีคนมากมายลงมือทำงานการคัดลอกนี้ แต่การคัดลอกที่ทำได้อย่างยากลำบาก ไม่เพียงพอที่จะตอบสนองต่อความต้องการ คนที่ร่ำรวยกว่าต้องการซื้อพระคัมภีร์ทั้งเล่ม ส่วนคนอื่นๆก็ซื้อเพียงบางตอน มีหลายครอบครัวร่วมกันซื้อ ด้วยวิธีการเช่นนี้ ไม่ช้า พระคัมภีร์ของ ไวคลิฟก็กระจายเข้าไปสู่ตามบ้านเรือนของประชาชน {GC 88.3}

จากเหตุผลพวกเขาตื่นขึ้นจากการยอมจำนนถวายตัวให้กับคำสอนที่ไม่ใช้เหตุผลของพระสันตะปาปา บัดนี้ **ไวคลิฟสอนหลักธรรมที่ชัดเจนของชาวโปรเตสแตนท์ คือ รอดโดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์และพระคัมภีร์เป็นสิ่งเดียวที่ไม่มีวันผิดพลาด** นักเทศน์ที่เขาส่งออกไปนั้นได้นำพระคัมภีร์ไปแจกจ่าย และเอาบทความที่นักปฏิรูปศาสนาเขียนนำติดตัวไปด้วย และได้รับความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่จนคนอังกฤษเกือบครึ่งประเทศได้รับความเชื่อใหม่ {GC 89.1}

การมีพระคัมภีร์นำความวิตกมาสู่ผู้มีอำนาจในคริสตจักร บัดนี้พวกเขาจะต้องเผชิญหน้ากับสิ่งที่มีพลังอำนาจมากยิ่งกว่าไวคลิฟ เป็นสิ่งที่อาวุธของพวกเขาใช้ประโยชน์ได้น้อยมาก ในเวลานั้น ประเทศอังกฤษยังไม่มีกฎหมายห้ามมีพระคัมภีร์ เพราะยังไม่เคยมีการพิมพ์พระคัมภีร์ออกมาเป็นภาษาของประชาชน กฎหมายดังกล่าวถูกตราขึ้นในเวลาต่อมา และบังคับใช้อย่างเข้มงวด ในขณะเดียวกัน ถึงแม้เหล่านักบวชจะพยายามอย่างเต็มที่ก็ตาม นี่เป็นช่วงโอกาสที่จะแจกจ่ายพระวจนะของพระเจ้าออกไป {GC 89.2}

อีกครั้งหนึ่งที่ผู้นำของพระสันตะปาปาได้วางแผนเพื่อปิดปากของนักปฏิรูปคนนี้ เขาถูกเรียกให้ไปปรากฏตัวต่อหน้าศาลถึงสามแห่งติดต่อกัน แต่ก็ไม่ได้ผลแรกสุด สภาสงฆ์ประกาศว่างานเขียนของเขาเป็นการนอกรีต และพวกเขาได้ชักนำกษัตริย์ริชาร์ดที่สองที่มีอายุเยาว์วัยมาเป็นพวก พวกเขาได้รับมอบพระราชกฤษฎีกาให้ส่งทุกคนที่ถือคำสอนต้องห้ามนี้เข้าคุก {GC 89.3}

ไวคลิฟได้อุทธรณ์จากสภาสงฆ์ไปยังรัฐสภา เขากล่าวหาพระราชาคณะต่อหน้าสมาชิกสภาแห่งชาติอย่างไม่เกรงกลัว และเรียกร้องให้ปรับเปลี่ยนวิธีการผิดๆจำนวนมากที่คริสตจักรได้จัดตั้งขึ้นมา ด้วยอำนาจที่ทำให้ผู้อื่นคล้อยตาม เขาได้แสดงให้เห็นถึงการบุกรุกและความเลวร้ายของราชสำนักแห่งพระสันตะปาปา เขาทำให้ศัตรูของเขาเกิดความสับสน มิตรสหายและผู้สนับสนุนของไวคลิฟถูกบังคับให้ยอม

จำนน และพวกเขาหวังอย่างมั่นใจว่า นักปฏิรูปผู้นี้จะต้องยอมจำนนด้วย ความชราภาพของเขา โดดเดี่ยวและไร้มิตรน่าจะทำให้เขาก้มหัวให้กับผู้มีอำนาจของทั้งราชสำนักและของศาสนา แต่แทนที่จะเห็นเช่นนี้ เหล่าผู้ติดตามพระสันตะปาปากลับต้องพบกับความพ่ายแพ้ คำร้องขอของไวคลิฟได้ปลุกเร้ารัฐสภาจนต้องแก้ไขคำสั่งที่จะลงโทษและนักปฏิรูปศาสนาผู้นี้ก็ได้รับอิสรภาพอีกครั้งหนึ่ง {GC 89.4}

เขาถูกนำขึ้นศาลเป็นครั้งที่สาม และในครั้งนี้ เขาต้องปรากฏตัวต่อหน้าศาลสูงสุดทางฝ่ายศาสนาของราชอาณาจักร ศาลนี้ไม่เคยปราณีต่อพวกคนนอกรีต ในศาลนี้โรมน่าได้รับชัยชนะ และภาระกิจของนักปฏิรูปผู้นี้จะต้องยุติลง ดังนั้น ผู้ติดตามสันตะปาปาคาดคะเนไว้ว่า หากพวกเขาสามารถทำได้ตามที่ตั้งใจไว้ ไวคลิฟจะถูกบีบบังคับให้เพิกถอนหลักคำสอนของเขา หรือไม่ก็ออกจากศาลไปสู่เปลวเพลิงเท่านั้น {GC 90.1}

แต่ไวคลิฟไม่ถอย เขาไม่ยอมกลบเกลื่อน เขายังคงรักษาคำสอนของเขาอย่างปราศจากความกลัวและปฏิเสธข้อกล่าวหาของผู้ที่ต้องการลงโทษเขา เขาลืมตนเอง ลืมตำแหน่ง ลืมโอกาส เขาเรียกผู้ฟังของเขาให้มาอยู่หน้าเบื้องพระบัลลังก์ของพระเจ้า และนำความมีเหตุผลอย่างชาญฉลาดและการล่อลวงทั้งหลายมาเทียบกับความจริงนิรันดร์ ผู้ที่อยู่ในห้องประชุมสภาต่างสัมผัสถึงอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ อำนาจของพระเจ้าได้มาอยู่เหนือผู้ฟัง ดูเสมือนหนึ่งว่าพวกเขาไม่มีกำลังที่จะเดินออกไปจากสถานที่แห่งนั้น คำพูดของนักปฏิรูปศาสนาเป็นเหมือนลูกธนูที่ยิงจากพระเจ้า ได้เจาะทะลุเข้าไปในหัวใจของพวกเขา ข้อหานอกรีตที่พวกเขานำมาเพื่อปรักปรำเขา กลับถูกอำนาจแห่งการชักจูงของเขาโยนกลับสู่พวกเขาเอง เขาร้องถามว่าทำไมพวกเขาถึงกล้าเผยแพร่สิ่งที่ผิดๆ ทำไมพวกเขาจึงเอาพระคุณของพระเจ้ามาหาผลประโยชน์ มาเป็นของค้าของขายหรือไง {GC 90.2}

ในที่สุดเขาก็กล่าวว่า **“ลองคิดดูว่า ท่านกำลังต่อสู้กับใคร ต่อสู้กับชายแก่คนหนึ่งที่กำลังใกล้จะลงหลุมหรือ ไม่ใช่ แต่ท่านกำลังต่อสู้กับความจริง ความจริงที่มีพละกำลังมากกว่าท่าน และความจริงนั้นจะชนะท่าน”** เมื่อเขากล่าวจบแล้ว ไวคลิฟก็เดินออกไปจากที่ประชุม และไม่มีศัตรูคนใดกล้าที่จะขัดขวางเขา (Wylie, เล่มที่2, บทที่13){GC 90.3}

ภาระกิจของไวคลิฟเกือบสำเร็จแล้ว ในไม่ช้า ธงแห่งความจริงที่

เขายกชูมาเนิ่นนานกำลังจะหลุดออกไปจากมือของเขา แต่เขาจะต้องเป็นพยานให้กับพระกิตติคุณอีกครั้ง ความจริงจะต้องถูกประกาศจากป้อมปราการของอาณาจักรแห่งความผิด ไวคลิฟถูกหมายเรียกให้มาสอบสวนที่ศาลของพระสันตะปาปาที่กรุงโรม ซึ่งเป็นสถานที่เลือดของเหล่าธรรมิกชนมักตก เขาไม่ได้มองไม่เห็นภัยอันตรายที่กำลังคุกคามเขา เขาน่าจะได้ปฏิบัติตามคำสั่ง หากไม่ใช่เพราะเขาเกิดเป็นอัมพาตอย่างฉับพลันซึ่งทำให้เขาไม่สามารถออกเดินทางได้ ถึงแม้ว่า เสียงของเขาจะไม่ดังขึ้นในกรุงโรมก็ตามที แต่เขาก็จะพูดได้ทางจดหมาย นั่นเป็นสิ่งที่เขาตั้งใจทำ จากบ้านพักอธิการบดี นักปฏิรูปศาสนาคนนี้เขียนจดหมายของเขาไปถึงพระสันตะปาปา ซึ่งเขาเขียนด้วยคำพูดที่แสดงความเคารพและด้วยวิญญาณของความเป็นคริสเตียน แต่เขาก็ใช้ไหวพริบในการตำหนิพิธีการและความหยิ่งยะโสของราชสำนักแห่งพระสันตะปาป {GC 90.4}

เขาพูดว่า “ข้าพเจ้าชื่นชมยินดีด้วยความจริงใจที่จะเปิดเผยและประกาศให้มนุษย์ทุกคนทราบถึงความเชื่อที่ข้าพเจ้ายึดถือ และเป็นพิเศษให้กับเหล่าสังฆนายกแห่งโรมได้รับทราบ ซึ่ง ข้าพเจ้าถือว่า สังฆนายกเหล่านั้นยังปกติดีและเที่ยงธรรม เขาจะต้องเต็มใจที่จะรับรองด้วยความเชื่อที่ข้าพเจ้ามีอยู่ หรือหากผิดก็จะรีบช่วยแก้ไข {GC 91.1}

“ก่อนอื่น ข้าพเจ้าเข้าใจว่า พระกิตติคุณของพระคริสต์เป็นสาระสำคัญทั้งหมดของพระบัญญัติของพระเจ้า.....ข้าพเจ้ายอมรับและถือว่าเหล่าสังฆนายกแห่งกรุงโรมซึ่งเป็นผู้แทนของพระคริสต์บนโลกนี้ จะต้องยึดติดกับพระบัญญัติแห่งพระกิตติคุณนั้นมากกว่าคนอื่นๆ เพราะ**ความยิ่งใหญ่ในท่ามกลางสาวกของพระคริสต์ไม่ได้ประกอบด้วยความสูงศักดิ์หรือเกียรติยศของโลกนี้ แต่อยู่ที่การติดตามการดำรงค์ชีวิตของพระคริสต์และปฏิบัติตามพระองค์.....ในช่วงชีวิตที่พระคริสต์ทรงปฏิบัติพระราชกิจในโลกนั้น พระองค์ทรงเป็นผู้ที่ยากจนที่สุด พระองค์ทรงถ่อมพระองค์ลงและละทิ้งอำนาจและเกียรติยศทั้งสิ้นของโลกนี้** {GC 91.2}

“ผู้ที่ซื่อสัตย์ทุกคนไม่ควรทำตามเยี่ยงอย่างของพระสันตะปาปาหรือนักบวชทั้งหลาย แต่เขาควรปฏิบัติตามแบบอย่างของพระเยซูคริสต์เจ้า สำหรับเปโตรและบุตรของเสบาดีที่ปรารถนาเกียรติยศฝ่ายโลก พวกเขาได้เดินสวนทางกับวิถีของพระคริสต์ ทำให้พระองค์ไม่ทรงพอพระทัย ดังนั้น เราจึงไม่ควรทำตาม

ความผิดของพวกเขาในเรื่องเหล่านี้.....{GC 91.3}

"**<u>พระสันตะปาปาควรปล่อยอำนาจทางฝ่ายฆราวาสในเรื่องกฎหมายและและอำนาจทั้งหมดทางฝ่ายโลก ให้ไปอยู่กับอำนาจทางฝ่ายโลก</u>**และโยกย้ายและชักชวนคณะสงฆ์ทั้งหมดไปที่นั่นอย่างเกิดผล เพราะพระคริสต์ทรงกระทำการเช่นนี้ โดยเฉพาะสาวกของพระองค์ด้วย ด้วยเหตุนี้หากข้าพเจ้าได้กระทำความผิดประการใด ข้าพเจ้าก็จะยอมเข้ามอบตัวเพื่อรับการแก้ไข ถึงแม้ว่าจะถึงตายหากต้องทำเช่นนั้นจริง และหากข้าพเจ้าสามารถทำงานตามใจปรารถนาของข้าพเจ้าหรือทำตามความต้องการของข้าพเจ้าเองแล้ว ข้าพเจ้าคงได้มาเข้าพบเหล่าสังฆนายกแห่งกรุงโรมแล้วอย่างแน่นอน แต่พระเจ้าทรงกระทำการที่ตรงกันข้ามกับความต้องการของข้าพเจ้า และพระองค์ทรงสอนให้ข้าพเจ้าเชื่อฟังพระเจ้ามากกว่าเชื่อฟังมนุษย์" {GC 91.4}

เขาเขียนปิดท้ายว่า "ให้เราอธิษฐานทูลขอพระเจ้า เพื่อพระองค์จะทรงเปลี่ยนแปลงองค์พระสันตะปาปาเออเบินที่หกของเรา ให้มีการเปลี่ยนแปลงใหม่ เพื่อพระองค์กับคณะสงฆ์ของพระองค์จะประพฤติตามอย่างพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าในการมีชีวิตและในการกระทำ และพวกเขาจะได้สอนประชาชนได้อย่างเกิดผล และในทำนองเดียวกัน ประชาชนจะได้ทำตามอย่างพวกเขาด้วยความซื่อสัตย์" (John Foxe, Acts and Monuments, เล่มที่ 3, หน้า 49, 50) {GC 92.1}

ด้วยประการฉะนี้ <u>ไวคลิฟ</u>ได้แสดงความสุภาพและความถ่อมตนของพระคริสต์ให้พระสันตะปาปาและพระคาร์ดินาลได้เห็น ซึ่งไม่เพียงแต่แสดงให้พวกเขาได้เห็นเท่านั้น แต่เพื่อให้คนทุกคนในอาณาจักรของคริสเตียนได้เปรียบเทียบระหว่างพวกเขากับพระอาจารย์ผู้ซึ่งเขาทั้งหลายอ้างตัวว่าเป็นตัวแทน {GC 92.2}

<u>ไวคลิฟ</u>คาดไว้อย่างเต็มที่ว่า เขาจะต้องชดใช้ความภักดีของเขาด้วยชีวิต กษัตริย์ พระสันตะปาปาและเหล่าสังฆนายกได้ร่วมมือกันเพื่อสร้างความหายนะให้แก่เขา และดูน่าจะเป็นที่แน่ชัดว่า ภายในไม่กี่เดือนข้างหน้านี้ เขาคงจะต้องถูกนำเข้าไปสู่หลักประหาร แต่ความกล้าหาญของเขาไม่สั่นคลอน เขาพูดว่า "ทำไมพวกท่านจึงพูดถึงการแสวงหามงกุฎแห่งการพลีชีพเพื่อความเชื่อที่อยู่ห่างไกล จงประกาศพระกิตติคุณของพระคริสต์ให้แก่พวกพระราชาคณะที่ยโส และการยอมพลีชีพเพื่อความเชื่อจะไม่เกิดกับท่าน เป็นอะไรกัน จะให้ข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่ต่อไปและปิดปากเงียบหรือ.....ไม่มีทาง ขอให้การโจมตีบุกเข้ามา ข้าพเจ้ารอคอยให้มันมา"

(D'Aubigne, เล่มที่ 17, บทที่ 8) {GC 92.3}

แต่การทรงนำของพระเจ้ายังคงปกป้องผู้รับใช้ของพระองค์ ชายที่ยืนหยัดอย่างกล้าหาญตลอดทั้งชีวิตเพื่อปกป้องความจริง ในชีวิตประจำวันของเขาที่เต็มไปด้วยภยันตราย เขาจะไม่ต้องตกเป็นเหยื่อแห่งความเกลียดชังของศัตรูของเขา ไวคลิฟไม่เคยหาทางเพื่อปกป้องตัวเอง แต่พระเจ้าทรงเป็นผู้ปกป้องเขา และบัดนี้เมื่อพวกศัตรูมั่นใจว่าจะจับเหยื่อของเขาได้ พระหัตถ์ของพระเจ้าได้ทรงนำเขาให้พ้นไปจากเงื้อมมือของพวกเขา ในขณะที่เขากำลังประกอบพิธีมหาสนิทในโบสถ์ของเขาที่เมืองลัตเตอเวิร์ธ เขาเกิดเป็นอัมพาตและล้มลง และจากนั้นไม่นาน เขาก็ตายจากไป {GC 92.4}

พระเจ้าทรงแต่งตั้งไวคลิฟให้ทำงานของเขา พระองค์ทรงนำพระวจนะแห่งความจริงใส่ไว้ในปากของเขา และพระองค์ทรงปกป้องเขาเพื่อให้ประชาชนได้รับพระวจนะนี้ พระองค์ทรงปกป้องชีวิตของเขาไว้และทรงยืดเวลาทำงานของเขาให้ยาวนานออกไป จนกระทั่งเขาได้ปูพื้นฐานให้กับงานยิ่งใหญ่ของการปฏิรูปทางศาสนา {GC 92.5}

ไวคลิฟออกมาจากความคลุมเครือของยุคมืด ไม่มีผู้ใดได้ทำหน้าที่นี้ก่อนเขา ซึ่งเขาจะใช้เป็นต้นแบบในการปั้นแต่งการปฏิรูป เขาได้รับการทรงเรียกขึ้นมาเหมือนเช่น ยอห์นผู้ให้บัพติศมาเพื่อทำหน้าที่พิเศษของพระเจ้า เขาเป็นคนเริ่มต้นเปิดศักราชใหม่ แต่ถึงกระนั้น ในระบบความจริงที่เขาประกาศนั้น มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและสมบูรณ์แบบซึ่งนักปฏิรูปศาสนาคนอื่นๆที่ตามหลังไม่อาจทำให้ดีกว่านี้ และทำได้ไม่เท่าเทียมเขา แม้เวลาจะผ่านไปเป็นร้อยปีก็ตาม พื้นฐานที่เขาวางไว้นั้นกว้างและลึก ขอบข่ายงานนั้นมั่นคงและสัจจริง จนผู้ที่ตามมาทีหลังไม่จำเป็นต้องก่อร่างสร้างขึ้นใหม่อีก {GC 93.1}

ขบวนการยิ่งใหญ่ที่ไวคลิฟสถาปนาขึ้น ซึ่งได้ปลดปล่อยสามัญสำนึกและสติปัญญาและให้อิสรภาพแก่ประเทศชาติที่ตกอยู่ในขบวนแห่ที่มีชัยของโรม พวกเขาได้พบน้ำพุที่พุ่งขึ้นจากพระคัมภีร์ นี่คือต้นกำเนิดของลำธารแห่งพระพร ซึ่งเป็นเหมือนน้ำพุแห่งชีวิต ที่ไหลต่อลงมาตลอดทุกยุคตั้งแต่ศตวรรษที่สิบสี่ ไวคลิฟยอมรับพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ด้วยความเชื่อเต็มหัวใจว่า พระคัมภีร์เป็นหนังสือที่ได้รับการดลใจตามน้ำพระทัยของพระเจ้า ซึ่งเป็นกฎที่เพียงพอต่อความเชื่อและการกระทำ เขา

ถูกสอนให้มองดูว่า คริสตจักรแห่งโรมมาจากพระเจ้า มีอำนาจที่ไม่รู้พลั้ง และยอมรับคำสอนและธรรมเนียมปฏิบัติที่มีมาเป็นพันปีด้วยความเคารพและไม่มีข้อสงสัย แต่เขาหันออกไปจากสิ่งทั้งหมดนี้เพื่อฟังพระวจนะศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า นี่คืออำนาจที่เขาอ้อนวอนให้ประชาชนยอมรับ เขาประกาศว่า อำนาจแท้จริงเพียงอำนาจเดียวจะต้องเป็นพระสุรเสียงของพระเจ้าที่ตรัสผ่านมาทางพระวจนะของพระองค์ แทนที่จะเป็นการพูดของคริสตจักรที่ผ่านมาทางพระสันตะปาปา และเขาไม่เพียงสอนว่าพระคัมภีร์เป็นการเปิดเผยถึงน้ำพระทัยของพระเจ้าที่บริบูรณ์ที่สุดเท่านั้น แต่ยังสอนว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้ที่จะแปลความหมายได้แต่เพียงผู้เดียว และมนุษย์ทุกคนจะต้องเรียนรู้หน้าที่ด้วยตัวของเขาเองโดยการศึกษาคำสอนในพระคัมภีร์ ด้วยการทำเช่นนี้ เขาได้หันเหความคิดของมนุษย์จากพระสันตะปาปาและคริสตจักรแห่งโรมไปยังพระวจนะของพระเจ้า {GC 93.2}

ไวคลิฟเป็นนักปฏิรูปศาสนายิ่งใหญ่ที่สุดคนหนึ่ง ในสติปัญญาที่เฉลียวฉลาดของเขา ในความคิดที่ชัดเจนของเขา ในการรักษาความจริงด้วยความมั่นคง และในการปกป้องความจริงด้วยความกล้าหาญ มีเพียงไม่กี่คนที่ตามเขามาในภายหลังสามารถเทียบกับเขาได้ ชีวิตที่บริสุทธิ์ ความหมั่นเพียรในการศึกษาและการทำงานอย่างไม่ย่อท้อ ความซื่อสัตย์ที่ไม่แปรเปลี่ยน และความรักและความซื่อสัตย์ในการรับใช้ที่ตามแบบอย่างของพระคริสต์ เหล่านี้ที่เป็นคุณสมบัติของนักปฏิรูปคนแรก และยังไม่คำนึงถึงว่า เขามีชีวิตอยู่ในยุคที่มีแต่ความมืดมนทางปัญญาและความเสื่อมโทรมทางศีลธรรม {GC 94.1}

บุคลิกของไวคลิฟเป็นพยานให้เห็นอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการอบรมและการเปลี่ยนแปลง พระคัมภีร์เป็นสิ่งที่ทำให้เขาเป็นคนดังที่เขาเป็นอยู่ ความพยายามที่จะไขว่คว้าความจริงยิ่งใหญ่ตามที่เปิดเผยนั้น นำความสดชื่นและกำลังวังชามาให้แก่ทุกส่วนของร่างกาย ทำให้สติปัญญาพัฒนาขึ้น ความนึกคิดเฉียบแหลมและตัดสินใจได้เหมาะสม การศึกษาพระคัมภีร์จะทำให้ความคิด ความรู้สึกและความตั้งใจสูงส่งขึ้นชนิดที่ไม่มีการศึกษาอื่นสามารถทำได้เช่นนี้ ให้ความแน่วแน่แก่ความตั้งใจ ความอดทน ความกล้าหาญและความแข็งแกร่ง ทำให้อุปนิสัยงดงามขึ้นและจิตวิญญาณบริสุทธิ์ การศึกษาพระคัมภีร์ด้วยความจริงใจและความยำเกรงจะนำความคิดของผู้นั้นเข้าไปสัมผัสกับพระปัญญาของพระเจ้า ซึ่งจะมีผล

ทำให้โลกได้รับคนที่มีปัญญาเข้มแข็งและว่องไวขึ้น และเป็นคนที่มีหลักการแห่งคุณธรรมที่สูงส่งขึ้นกว่าการฝึกอบรมที่ดีที่สุดด้วยปรัชญาของมนุษย์ ผู้ประพันธ์สดุดีกล่าวว่า “การคลี่คลายพระวจนะของพระองค์ให้ความสว่าง ทั้งให้ความเข้าใจแก่คนรู้น้อย” (สดุดี 119: 130) {GC 94.2}

คำสอนที่ไวคลิฟสอนนั้นได้แพร่กระจายออกไประยะหนึ่ง เหล่าผู้ติดตามของเขาซึ่งมักจะเรียกกันว่าพวกไวคลิฟไฟท์และพวกโลลาร์ด Lollards ซึ่งไม่เพียงแต่จะเดินทางไปทั่วประเทศอังกฤษเท่านั้น แต่ยังกระจายไปยังดินแดนอื่นๆด้วย พวกเขาได้นำความรู้แห่งพระกิตติคุณไปประกาศ บัดนี้ ผู้นำของเขาได้จากไปแล้ว เหล่านักเทศน์ทั้งหลายได้ทำงานด้วยความกระตือรือร้นมากกว่าก่อน และฝูงชนมากมายก็เข้ามาฟังคำสอนของพวกเขา คนที่กลับใจประกอบด้วยขุนนางชั้นสูง และแม้กระทั่งพระมเหสีของพระราชา ในบางแห่งจะมีการปฏิรูปเกิดขึ้นให้เห็นในกิริยาท่าทางของประชาชน และมีการนำรูปเคารพที่เป็นสัญลักษณ์ของลัทธิโรมันออกไปจากโบสถ์ต่างๆด้วย แต่ไม่นานต่อมา พายุแห่งการกดขี่ที่ไร้ปราณีได้ระเบิดใส่ผู้ที่กล้ารับพระคัมภีร์เป็นผู้นำทางของเขา พระราชาแห่งประเทศอังกฤษที่ต้องการเสริมกำลังของตนด้วยการสนับสนุนจากโรม พระองค์ไม่ทรงรีรอที่จะกำจัดนักปฏิรูปศาสนาทั้งหลาย **เป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ของประเทศอังกฤษที่มีการตรากฎหมายให้ ใช้วิธีผูกนักโทษติดกับเสาไม้แล้วเผาทั้งเป็นเพื่อประหารผู้ที่เป็นสาวกของพระกิตติคุณ (คริสเตียนที่แท้จริงผู้บริสุทธิ์) การพลีชีพเพื่อศาสนาคนแล้วคนเล่าก็ได้เกิดขึ้น ผู้สนับสนุนสัจจะธรรมถูกเนรเทศและทรมาน** สิ่งเดียวที่พวกเขาทำได้คือการร้องขอไปยังพระกรรณขององค์พระผู้เป็นจ้าวแห่งกองทัพ(พระเจ้า) พวกเขาถูกตามล่าว่าเป็นศัตรูของคริสตจักรและถูกกล่าวหาว่าเป็นคนทรยศต่อราชอาณาจักร พวกเขาประกาศต่อไปในสถานที่ลี้ลับ แสวงหาที่หลบภัยดีที่สุดเท่าที่ทำได้ในบ้านที่ต่ำต้อยของคนยากจน และบ่อยครั้งต้องหลบซ่อนอยู่ในถ้ำและอุโมงค์ {GC 94.3}

ถึงแม้ว่า การกดขี่ข่มเหงจะดำเนินไปด้วยความรุนแรง คนเหล่านี้ก็ยังคงประท้วงความเลวร้ายทางความเชื่อถูกเล่าขานกันต่อมานานนับศตวรรษด้วยความสงบ ศรัทธา จริงใจ อดทน คริสเตียนในยุคแรกๆนั้นได้เรียนรู้ความจริงแต่เพียงบางส่วน แต่พวกเขาเรียนรู้ที่จะรักและเชื่อฟังพระวจนะของพระเจ้า และพวกเขายอมทนความทุกข์ยากก็ด้วยความเชื่อของเขา ดั่งเช่นสาวกในสมัยของอัครทูตทั้ง

หลาย มีหลายคนได้สละทิ้งทรัพย์สินฝ่ายโลกไปเพื่อพระราชกิจของพระคริสต์ ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในบ้านของตนเองก็ยินดีให้ที่พักพิงแก่พี่น้องที่ถูกเนรเทศ และเมื่อพวกเขาถูกขับไล่ออกไปเช่นกัน พวกเขาก็ยอมรับชะตากรรมเป็นคนที่สังคมไม่ยอมรับ จริงอยู่มีคนนับพันๆคนที่หวาดกลัวต่อความรุนแรงของผู้กดขี่ พวกเขาเลือกซื้อเสรีภาพของพวกตนด้วยการสละทิ้งความเชื่อ และก้าวออกจากห้องขังโดยสวมใส่เสื้อคลุมแห่งการสำนึกผิดเพื่อเป็นการประกาศถอนความเชื่อของตน แต่มีจำนวนคนไม่น้อย ซึ่งมีทั้งคนที่เกิดในตระกูลสูงศักดิ์ และคนที่ต่ำต้อยยากจน ที่แบกรับคำพยานแห่งความจริงอย่างไม่เกรงกลัวคุกมืด ในหอคอยโลลาร์ด และในการทรมานและเปลวเพลิง พวกเขาชื่นชมยินดีที่จะได้นับตนเองเหมาะสมที่จะ “ร่วมทุกข์กับพระองค์” {GC 95.1}

ในขณะที่ไวคลิฟยังมีชีวิตอยู่ เหล่าผู้ติดตามพระสันตะปาปาไม่สามารถทำอะไรกับเขาดังที่ตั้งใจไว้ได้ และตราบที่ร่างกายของเขานอนพักอย่างสงบสุขในหลุมฝังศพ **พวกเขาไม่มีทางที่จะลดเลิกความเกลียดชังที่มีต่อเขาได้ สี่สิบปีให้หลังจากที่ไวคลิฟตายไป ได้มีพระราชกฤษฎีกาจากสภาแห่งคอนสแทนซ์ Council of Constance มีคำสั่งให้ขุดกระดูกของเขาขึ้นมาเผาต่อหน้าสาธารณะชนและนำเถ้ากระดูกไปทิ้งในลำธารที่ไม่ไกลออกไป** นักเขียนอาวุโสคนหนึ่งบันทึกไว้ว่า “เถ้ากระดูกของเขาได้ลอยจากลำธารนี้ไปยังแม่น้ำเอวอน จากแม่น้ำเอวอนไปยังแม่น้ำเซอเวริน และจากแม่น้ำเซอเวรินไปยังทะเลน้อยแล้วต่อไปยังมหาสมุทร และคำสอนของไวคลิฟจะมีลักษณะที่เป็นเหมือนขี้เถ้าของเขา ซึ่งบัดนี้กระจายไปทั่วทั้งโลก (T. Fuller, Church History of Britain, เล่มที่. 4, ตอนที่ 2, ย่อหน้าที่ 54) ศัตรูของเขาแทบจะไม่รู้ถึงความหมายอันสำคัญจากการกระทำที่ชั่วร้ายนี้ {GC 95.2}

จากข้อเขียนของไวคลิฟทำให้ยอห์นฮัสแห่งประเทศโบฮีเมีย ละทิ้ง ความเชื่อที่ผิดๆมากมายของลัทธิโรมันคาทอลิค และนำเขาเข้าร่วมงานด้านปฏิรูปศาสนา ถึงแม้ว่าทั้งสองประเทศนี้จะห่างไกลกันมาก แต่เมล็ดแห่งความจริงได้ถูกหว่านออกไป งานการปฏิรูปนี้ได้แผ่ขยายจากประเทศโบฮีเมียไปยังดินแดนอื่นๆ นำความคิดของมนุษย์ไปยังพระวจนะของพระเจ้าที่ถูกละลืมไปอย่างยาวนาน พระหัตถ์ของพระเจ้ากำลังเตรียมทางไว้สำหรับการปฏิรูปครั้งยิ่งใหญ่ {GC 96.1}

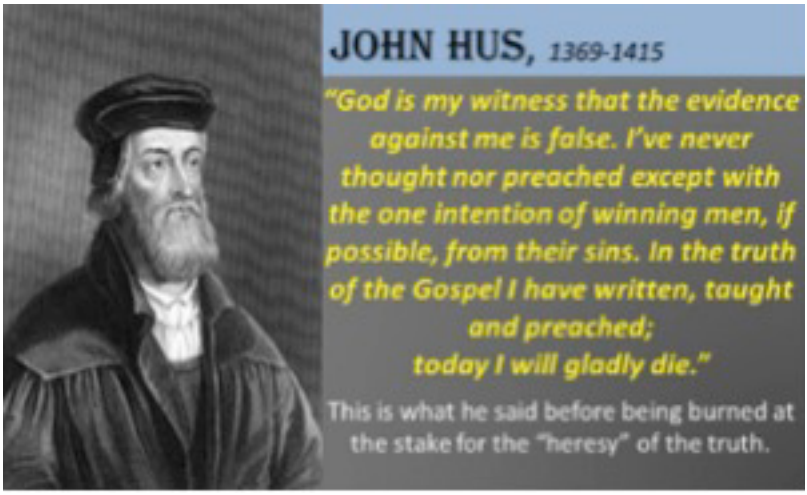

จอห์น ฮัส - บาทหลวงชาวเช็ก ถือเป็นบุคคลแรก ๆ ที่มีแนวคิดในการปฏิรูปศาสนา เขาถูกไต่สวนและถูกตัดสินว่าเป็นบุคคลนอกรีต จนที่สุด ค.ศ. 1415 ฮุสก็ถูกมัดติดกับเสาและเผาทั้งเป็น เถ้ากระดูกของเขาถูกนำไปทิ้งที่แม่น้ำไรน์

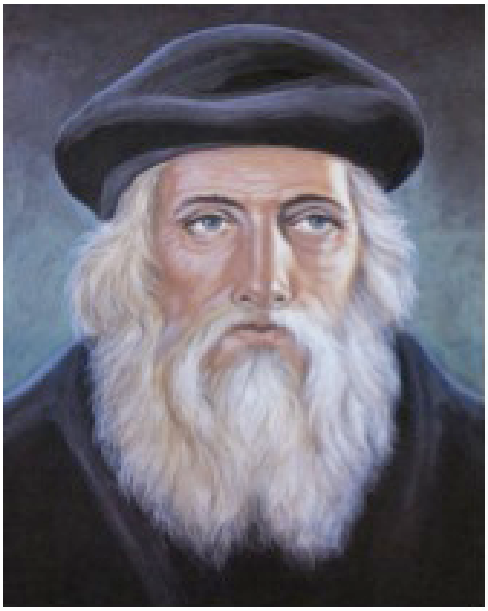

จอห์น ไวคลิฟฟ์ John Wycliffe (ดาวรุ่งของการปฏิรูปศาสนา) เป็นคนแรกที่แปลพระคัมภีร์เป็นภาษาอังกฤษ

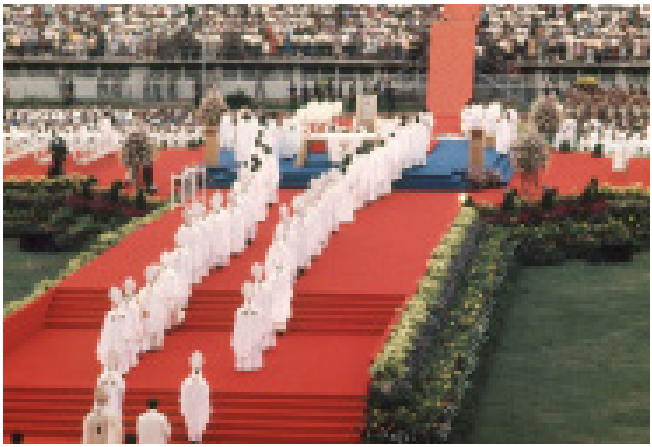

พระสันตะปาปา John Paul II (ค.ศ.1984) เยือนประเทศไทย พิธีต้อนรับยิ่งใหญ่ ประเทศวาติกัน มีองค์พระสันตะปาปาเป็นประมุข เป็นประเทศที่เล็กที่สุดในโลก แต่ร่ำรวยที่สุด และมีอำนาจมากที่สุด

บทที่ 6

จอห์น ฮัส John Huss (1415) และ เจอโรม ถูกเผาทั้งเป็น

พระกิตติคุณได้ฝังรากที่ประเทศโบฮีเมีย Bohemia ตั้งแต่ศตวรรษที่เก้าแล้ว **มีการแปลพระคัมภีร์ออกมาแล้วและมีการจัดประชุมในที่ชุมนุมชนด้วยการใช้ภาษาของประชาชน** แต่ขณะที่อำนาจของพระสันตะปาปานั้นเพิ่มมากขึ้น พระคำของพระเจ้ายิ่งมืดมนลง พระสันตะปาปาเกรกอรีที่เจ็ดรับภาระด้วยตนเองที่จะทำให้กษัตริย์ต่างๆอยู่ใต้อำนาจของตนแม้ต้องทำให้กษัตริย์เสียศักดิ์ศรีและไม่ยิ่งหย่อนกว่าที่จะครอบงำให้พวกประชาชนเขาตกเป็นทาส และเพื่อสนองกับเรื่องนี้จึง**ได้ประกาศพระราชกฤษฎีกาห้ามการประชุมนมัสการในที่สาธารณะด้วยภาษาของชาวโบฮีเมีย** พระสันตะปาปาประกาศว่า “พระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์ยิ่งใหญ่พอพระทัยกับการนมัสการด้วยภาษาที่ผู้คนไม่รู้จักเพราะ มีความชั่วและคำสอนนอกรีตมากมายได้เกิดขึ้นอันเนื่องจากไม่ได้ถือรักษากฎข้อนี้” (Wylie, เล่มที่. 3, บทที่. 1) ด้วยการทำเช่นนี้ โรมจึงบัญชาว่าแสงสว่างจากพระวจนะของพระเจ้าจะต้องดับไปและจะต้องเก็บประชาชนไว้ในที่มืด แต่สวรรค์ได้จัดเตรียมตัวแทนอื่น ๆ เพื่อปกป้องรักษาคริสตจักรชาววอลเดนซีส Waldensesและชาวอัลบีเจียนซีส Albigenses ที่ถูกขับออกจากบ้านของเขาในประเทศฝรั่งเศสและประเทศอิตาลีเดินทางไปยังประเทศโบฮีเมีย แม้ว่าพวกเขาไม่กล้าที่จะสอนอย่างเปิดเผย แต่ก็ได้ทำงานด้วยความกระตือรือร้นอย่างลับ ๆ ด้วยวิธีนี้ความเชื่อที่แท้จริงจึงได้ถูกเก็บถนอมไว้จากศตวรรษหนึ่งไปยังอีกศตวรรษหนึ่งต่อๆไป {GC 97.1}

ก่อนสมัยของ จอห์น ฮัส มีชายหลายคนในประเทศโบฮีเมียได้ลุกขึ้นมาประณามอย่างเปิดเผยความเสื่อมโทรมตกต่ำในคริสตจักรและความเสเพลของประชาชน การทำงานของพวกเขาปลุกปั่นให้เกิดความสนใจอย่างแพร่หลาย ความกลัวของพวกสภาปกครองสงฆ์ถูกปลุกขึ้นมาและ**การกดขี่ข่มเหง**ต่อสาวกของพระกิตติคุณก่อตัวขึ้นอย่างเปิดเผย **พวกเขาถูกขับไล่ให้ไปนมัสการในป่าและตามภูเขา ทหารตามล่าพวกเขาและมีคนจำนวนมากถูกสังหาร เวลาผ่านไประยะหนึ่งมีคำ**

สั่งประกาศให้เผาทุกคนที่ออกห่างไปจากการนมัสการแบบโรมันคาทอลิค แต่ในขณะที่คริสเตียนยอมพลีชีพ พวกเขามองไปยังข้างหน้าของชัยชนะในอุดมการณ์ของเขาทั้งหลาย มีคนหนึ่งที่ “สอนว่าความรอดจะได้มาโดยความเชื่อในพระผู้ช่วยให้รอดที่ทรงตรึงกางเขน” ได้ประกาศขณะสิ้นใจว่า “บัดนี้ความโกรธแค้นของศัตรูแห่งความจริงได้ชนะพวกเขาแต่จะไม่เป็นเช่นนี้ตลอดไป แต่จะมีคนหนึ่งปรากฏขึ้นจากท่ามกลางคนธรรมดาที่ปราศจากดาบและอำนาจและต่อต้านเอาชนะพวกคริสตจักรโรมได้ (Ibid., เล่มที่. 3, บทที่. 1) ยุคของลูเธอร์อยู่ห่างไกลออกไปแต่มีคนหนึ่งกำลังปรากฏขึ้นมา คำพยานของเขาที่ต่อต้านคริสตจักรโรมจะทำให้คนทั้งประเทศเคลื่อนไหว {GC 97.2}

ยอห์น ฮัส เกิดมาจากบ้านที่ต่ำต้อยและเป็นกำพร้าตั้งแต่แต็กเนื่องจากคุณพ่อตาย คุณแม่ที่เคร่งครัดศาสนาถือว่าการศึกษาและความยำเกรงพระเจ้าเป็นสมบัติล้ำค่าที่สุดจึงลงแรงไขว่คว้าหาสมบัตินี้มาให้บุตรชายของเธอ ฮัสเรียนที่โรงเรียนหมู่บ้านและไปเรียนต่อมหาวิทยาลัยในกรุงปร๊าก ได้เข้าเรียนด้วยทุนการศึกษานักเรียนการกุศล เขาได้เดินทางไปกรุงปร๊าก พร้อมกับคุณแม่ที่เป็นทั้งแม่ม่ายและยังเป็นแม่ที่ยากจนด้วย เธอไม่มีของประทานทางฝ่ายโลกใดที่จะมอบให้บุตรชายของเธอแต่ในขณะที่เดินทางใกล้จะถึงเมืองใหญ่ เธอได้คุกเข่าลงข้างบุตรที่ไม่มีพ่อและทูลขอพระพรจากพระบิดาบนสวรรค์ของเขาทั้งสอง คุณแม่คนนั้นไม่ได้รู้เลยว่าคำอธิษฐานของเธอจะได้รับคำตอบอย่างไร {GC 98.1}

ที่มหาวิทยาลัย ฮัสก้าวขึ้นได้อย่างโดดเด่นในเวลาอันรวดเร็ว ด้วยการปรับตัวอย่างไม่เหนื่อยล้าและพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว ในขณะที่ชีวิตไร้ตำหนิและอ่อนสุภาพกิริยาท่าทางที่ชนะใจผู้อื่นทำให้เขาเป็นที่ชื่นชอบอย่างกว้างขวาง เขาฝักใฝ่อย่างจริงใจต่อคริสตจักรโรมันคาทอลิคและเป็นผู้ที่แสวงหาด้วยความจริงใจในพระพรทางฝ่ายวิญญาณจิตที่คริสตจักรโรมอ้างเป็นผู้ประทาน ในเทศกาลฉลองครบรอบจูบิลี ครั้งหนึ่งเขาไปสารภาพบาป เขาชำระเศษเหรียญสุดท้ายจากเงินที่เขามีอยู่น้อยนิดและเข้าร่วมเดินในแถวขบวน เพื่อจะได้ส่วนแบ่งของการอภัยอย่างหมดจดตามที่สัญญา หลังจากที่เขาเรียนจบวิทยาลัย เขาได้เข้าบวชเป็นพระและก้าวขึ้นสู่ความโดดเด่นอย่างรวดเร็ว ไม่นานก็ได้เข้าไปรับใช้ในสำนักพระราชวังของกษัตริย์ เขาได้รับตำแหน่งศาสตราจารย์ด้วย และต่อมาได้ดำรงตำแหน่งเป็นอธิการบดีของมหาวิทยาลัยที่เขาเคยเรียน

พระเยซูเสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็มผู้คนต้อนรับแบบเรียบง่าย

พระเยซู กษัตริย์ของจักรวาลและของโลก ถ่อมตน ล้างเท้าให้สาวก

พระสันตะปาปาเยือนประเทศไทย
พิธีต้อนรับยิ่งใหญ่

มาร์ติน ลูเธอร์ เขียนเกี่ยวกับ พระสันตะปาปา

"เป็นเรื่องน่ากลัวขนลุกเพียงไรที่จะมองดูมนุษย์คนนั้นทำตัวเองให้เป็นผู้แทนของพระคริสต์ แสดงความยิ่งใหญ่ตระการตาที่ไม่มีจักรพรรดิองค์ใดจะเสมอเหมือน บุคคลท่านนี้มีลักษณะเหมือนพระเยซูผู้ทรงยากจนหรือเปโตรที่ถ่อมตนหรือไม่ พวกเขาพูดกันว่าพระสันตะปาปาเป็นเจ้านายของโลกและอ้างว่าตนเป็นตัวแทนของพระเยซู แต่พระคริสต์ตรัสไว้แล้วว่า "อาณาจักรของเราไม่ได้อยู่ในโลกนี้" อาณาบริเวณการปกครองของตัวแทนพระคริสต์จะคลอบคลุมเกินอาณาเขตของเจ้านายผู้ทรงเป็นหัวหน้าเขาหรือ" โยฮัน18:36

(D'Aubigne เล่มที่ 6 บทที่ 3) {GC 140.4}

มาก่อน ในเวลาเพียงไม่กี่ปี นักเรียนทุนต่ำต้อยคนนี้ได้ก้าวขึ้นเป็นที่ภาคภูมิใจของประเทศและชื่อของเขาเป็นที่รู้จักกันทั่วยุโรป . {GC 98.2}

แต่ฮัสเริ่มงานปฏิรูปในอีกสาขาหนึ่ง หลายปีหลังจากที่เขาได้รับแต่งตั้งในตำแหน่งของสายนักบวชนั้น เขาได้รับแต่งตั้งให้เป็นนักเทศน์ที่โบสถ์เบธเลเฮม ผู้ก่อตั้งโบสถ์แห่งนี้ย้ำอย่างแน่วแน่ถึงความสำคัญของการเทศนาสอนพระคัมภีร์ด้วยภาษาของประชาชน ถึงแม้ว่าโรมจะต่อต้านการกระทำนี้ก็ตามที การปฏิบัตินี้ก็ไม่ได้เลิกไปเสียทั้งหมดในประเทศโบฮีเมีย แต่มีคนมากมายขาดความรู้เรื่องพระคัมภีร์ และความชั่วร้ายแรงที่สุดซึ่งมีอยู่อย่างดกดื่นท่ามกลางประชากรทุกชนชั้น ฮัสประณามอย่างไม่ลดละความชั่วเหล่านี้ เขาเรียกร้องให้พวกเขาเข้าหาพระวจนะของพระเจ้าเพื่อนำหลักการแห่งความจริงและความบริสุทธิ์ที่เขาพร่ำสอนอยู่นั้นมาใช้ {GC 99.1}

เจอโรมเป็นพลเมืองคนหนึ่งของกรุงปร๊าก Prague ซึ่งต่อมาภายหลังเขาได้เข้าร่วมกับฮัสอย่างใกล้ชิด เมื่อเขาเดินทางกลับมาจากประเทศอังกฤษ เขาได้นำผลงานเขียนของไวคลิฟติดตัวกลับมาด้วย พระราชินีแห่งอังกฤษได้กลับใจมาเชื่อในงานเขียนของไวคลิฟ พระองค์ทรงเป็นเจ้าหญิงชาวโบฮีเมียและโดยอิทธิพลของเธอเช่นกัน ผลงานของนักปฏิรูปศาสนาก็ได้กระจายไปอย่างกว้างขวางในประเทศบ้านเกิดของนาง ฮัสอ่านด้วยความสนใจผลงานเหล่านี้ เขาเชื่อว่าผู้ประพันธ์จะต้องเป็นคริสเตียนที่จริงใจและมีความโน้มเอียงที่จะเชื่อการปฏิรูปที่เขาสอน โดยที่ฮัสไม่รู้ตัวเขาได้ก้าวเข้าสู่ทางเดินที่จะนำเขาออกไปจากโรม {GC 99.2}

ในช่วงเวลานี้ มีคนแปลกหน้า 2 คน ได้เดินทางมาถึงกรุงปราก จากประเทศอังกฤษ พวกเขาเป็นคนมีการศึกษา ที่รับแสงสว่างมาแล้วและได้เดินทางเพื่อมาเผยแพร่ในดินแดนที่ห่างไกลนี้ พวกเขาเริ่มงานด้วยการโจมตีความเป็นใหญ่ที่สุดของพระสันตะปาปาอย่างเปิดเผย ในไม่ช้า ผู้ที่อยู่ในอำนาจก็ได้ปราบให้พวกเขาเงียบเสียง แต่พวกเขาไม่ยอมปล่อยความมุ่งมั่นทิ้งไปจึงพยายามหาวิธีอื่นมาแทน พวกเขาเป็นทั้งจิตรกรและนักเทศน์ จึงเดินหน้าเอาความสามารถที่มีอยู่ในตัวออกมาใช้ในสถานที่สาธารณะแห่งหนึ่ง พวกเขา**วาดรูปไว้สองภาพ** **ภาพหนึ่งแสดงให้เห็นการเดินทางของพระเยซูเข้ากรุงเยรูซาเล็ม** ด้วยความ “อ่อนสุภาพและทรงลา ทรงลูกลา” (มัทธิว 21: 5) สาวกที่สวมเสื้อเปื้อนฝุ่นของการเดินทางตามพระองค์ด้วยเท้าเปล่า **อีกรูปหนึ่งแสดงภาพขบวนของสันตะปาปา**ซึ่งสวมเสื้อคลุมที่หรูหราและมีมงกุฎ

สามชั้น ขี่ม้าที่ตกแต่งอย่างงามสง่า มีคนเป่าแตรเดินหน้าและพระคาร์ดินัลเดินตามหลังและราชาคณะที่ตกแต่งอย่างหรูหรา {GC 99.3}

ภาพทั้งสองเป็นบทเทศน์ที่ดึงดูดความสนใจของคนทุกชนชั้น ฝูงชนกรูเข้ามาดูภาพวาด ไม่มีผู้ใดจะมองไม่เห็นคติธรรมและหลายคนประทับใจอย่างลึกซึ้งกับความแตกต่างระหว่างความ**อ่อนสุภาพและความถ่อมตนของพระคริสต์** ผู้ทรงเป็นพระอาจารย์และ**ความเย่อหยิ่งและความยโสของสันตะปาปา**ที่อ้างตนเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ มีความแตกตื่นยิ่งใหญ่เกิดขึ้นในกรุงปร๊าก เวลาผ่านไประยะหนึ่งและคนแปลกหน้าทั้งสองก็เห็นว่าจะต้องไปจากที่นี่เพื่อความปลอดภัย แต่พวกเขาไม่ลืมบทเรียนที่สอนไว้ ภาพวาดส่งผลอย่างแรงต่อความคิดของฮัสและนำเขาให้ตั้งใจศึกษาพระคัมภีร์และงานเขียนของไวคลิฟ แม้เขาจะไม่พร้อมในเวลานั้นที่จะรับการปฏิรูปทั้งหมดตามที่ไวคลิฟเสนอแนะ เขาก็มองเห็นอุปนิสัยแท้จริงของชาวคริสตจักรโรมได้อย่างชัดเจนและความคลั่งไคล้อย่างแรงเขาประณามความหยิ่งยโส ความทะเยอทะยานและความเสื่อมโทรมของพระราชาคณะ {GC 100.1}

จากประเทศโบฮีเมีย แสงสว่างส่องออกไปยังประเทศเยอรมัน เนื่องจากความไม่สงบเกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยปราก มีนักศึกษาชาวเยอรมันจำนวนนับหลายร้อยคนได้ลาออกไป ในจำนวนนักศึกษาดังกล่าวมีไม่น้อยได้รับความรู้เรื่องพระคัมภีร์เป็นครั้งแรกจากฮัสและเมื่อพวกเขากลับไปยังประเทศของพวกเขาจึงได้ประกาศพระกิตติคุณในบ้านเกิดของพวกตน {GC 100.2}

เรื่องราวของงานที่กรุงปรากถูกนำไปรายงานยังกรุงโรมและในไม่ช้าฮัสได้รับคำสั่งให้ไปรายงานตัวต่อหน้าพระสันตะปาปา หากเขาจะเชื่อฟังตามคำสั่งแล้ว เขาก็จะเปิดตัวเข้าหาความตายอย่างแน่นอน กษัตริย์และราชินีแห่งประเทศโบฮีเมีย มหาวิทยาลัย สมาชิกสภาขุนนางและข้าราชการของรัฐบาลเข้าร่วมถวายฎีกาต่อพระสันตะปาปาเพื่อขออนุญาตให้ฮัสคงอยู่ในกรุงปราก และตอบโรมโดยทางผู้แทน แทนที่พระสันตะปาปาจะอนุมัติคำขอนี้กลับดำเนินการพิพากษาและตัดสินลงโทษจอห์น ฮัส และประกาศว่ากรุงปร๊ากเป็น**เมืองต้องห้าม** interdict {GC 100.3}

ในยุคสมัยนั้น เมื่อใดที่มีการประกาศคำตัดสิน**ต้องห้าม**เช่นนี้จะก่อให้เกิดความตื่นตระหนกตกใจกลัวไปทั่ว การประกอบพิธีในการประกาศคำตัดสินนี้ปรับให้เข้ากับการจูโจมให้คนเกิดความหวาดกลัว พวกเขามองว่าพระสันตะปาปา

เป็นผู้แทนของพระเจ้า เขาถือลูกกุญแจของสวรรค์และของนรกและมีอำนาจที่จะตัดสินพิพากษาทั้งทางฝ่ายโลกและฝ่ายจิตวิญญาณ เป็นที่เชื่อกันว่าประตูสวรรค์ปิดให้กับอาณาบริเวณที่ถูกคำสั่งห้ามปราม จวบจนเมื่อถึงคราวที่จะทำให้พระสันตะปาปาพึงพอใจแล้วจึงจะยกคำสั่งห้าม คนตายจะถูกปิดกั้นออกไปจากที่พักพิงแห่งความสุขสำราญ เพื่อเป็นเครื่องหมายแสดงถึงความหายนะที่น่ากลัวนี้ การประชุมทางศาสนาได้ถูกยกเลิกไป คริสตจักรต่างๆถูกปิดลง พิธีทางศาสนาและงานพิธีสมรสประกอบกันในสนามหญ้าหน้าโบสถ์ ห้ามฝังคนตายในที่ดินศักดิ์สิทธิ์ แต่จะนำไปฝังในร่องสวนหรือท้องทุ่งโดยไม่มีการประกอบพิธีสวดศพตามที่เคยปฏิบัติ การละเว้นในสิ่งต่างๆเหล่านี้ส่งผลต่อจินตนาการและจิตใจอย่างน่ากลัว **<u>คริสตจักรโรมพยายามควบคุมจิตใต้สำนึกรู้ถูกรู้ผิดของมนุษย์</u>** control the Consciences of men. {GC 101.1}

ความโกลาหลมีอยู่ทั่วไปในกรุงปร๊าก มีคนกลุ่มใหญ่กลุ่มหนึ่งประณามฮัสว่าเป็นต้นเหตุที่ทำให้เกิดความหายนะและยื่นคำขาดว่าจะต้องส่งมอบเขาเพื่อให้โรมล้างแค้น เพื่อทำให้พายุสงบ นักปฏิรูปศาสนาคนนี้หลบไปอยู่หมู่บ้านที่เขาเกิดในช่วงเวลาระยะหนึ่ง เขาเขียนจดหมายถึงเพื่อนที่เขาจากมาที่กรุงปร๊ากว่า “หากข้าพเจ้าถอนตัวไปจากท่ามกลางท่านก็เพื่อดำเนินตามคำสอนและแบบอย่างของพระเยซูคริสต์ เพื่อจะไม่เปิดโอกาสให้คนคิดไม่ดีที่จะนำคำตัดสินประหารชั่วนิรันดร์ใส่ตัวเขาเองและเพื่อไม่เป็นเหตุให้คนเคร่งครัดศาสนาเกิดความเจ็บปวดและการกดขี่ข่มเหง ข้าพเจ้าถอยออกมาด้วยความกลัวเช่นกันว่า นักบวชที่ไม่เคร่งครัดจะดำเนินการขัดขวางการประกาศพระวจนะของพระเจ้าท่ามกลางท่านทั้งหลายเป็นเวลายาวนาน **<u>ข้าพเจ้ายอมตายเพื่อความจริง”</u>** (Bonnechose, The Reformers Before the Reformation, เล่มที่. 1, หน้า 87) <u>จอห์น ฮัส</u>ไม่ได้ยุติการทำงาน แต่เดินทางไปทั่วตามประเทศข้างเคียง เทศนาให้กับฝูงชนที่กระตือรือร้นที่ต้องการฟัง ด้วยประการฉะนี้วิธีการที่พระสันตะปาปาใช้เพื่อหาทางกดข่าวประเสริฐลง กลับได้แพร่กระจายข่าวประเสริฐออกไปอย่างกว้างขวางมากขึ้น **<u>“เราจะกระทำสิ่งใดขัดกับความจริงไม่ได้ได้แต่ทำเพื่อความจริงเท่านั้น”</u>** (2 โครินธ์ 13:8) {GC 101.2}

“ดูประหนึ่งว่าในช่วงเวลานี้จิตใจของ<u>ฮัส</u> จะมีแต่ภาพเหตุการณ์ของความขัดแย้งที่เจ็บปวด แม้ว่าคริสตจักรหาทางที่จะคุกคามเขาด้วยสายฟ้าฟาดของเธอ แต่<u>ฮัส</u> ยังไม่ได้ปฏิเสธอำนาจของโรม สำหรับเขาแล้ว คริสตจักรโรมยังเป็น

คู่ครองของพระคริสต์และพระสันตะปาปายังเป็นตัวแทนและผู้แทนของพระเจ้า สิ่งที่ฮัสกำลังทำสงครามต่อต้านอยู่นั้นเป็นการใช้อำนาจไปในทางที่ผิด ไม่ใช่ในเรื่องของหลักการ เรื่องนี้นำความขัดแย้งรุนแรงเกิดขึ้นระหว่างความสำนึกในความเข้าใจของเขาและการเรียกร้องของจิตใต้สำนึกรู้ถูกรู้ผิด conscience ของเขา หากปฏิเสธอำนาจที่ยุติธรรมและความไม่รู้พลั้ง ก็จะบาป แต่ทำไมการเชื่อฟังคริสตจักรที่ไม่รู้พลั้งนี้จะมีความรู้สึกว่าบาป นี่เป็นปัญหาที่เขาแก้ไม่ได้ นี่เป็นความสงสัยที่คอยทรมานเขาชั่วโมงแล้วชั่วโมงเล่า คำตอบที่เขาประเมินให้กับปัญหานี้ได้ใกล้เคียงที่สุดคือเหตุการณ์ได้เกิดขึ้นเหมือนในสมัยของพระคริสต์ และนักบวชของคริสตจักรกลายเป็นคนชั่วร้ายและกำลังใช้อำนาจตามกฎหมายเพื่อเป้าหมายที่ผิดกฎหมาย เรื่องเหล่านี้ทำให้เขานำหลักเกณฑ์ในคำสอนของพระคัมภีร์มาใช้เป็นกฎระเบียบสำหรับตัวเขาเองและเทศนาสอนให้ผู้อื่นทำเช่นนี้สำหรับตนเอง จะต้องเอาความเข้าใจพระคัมภีร์มาควบคุมจิตใต้สำนึกรู้ถูกรู้ผิด กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ **<u>กฎระเบียบเดียวที่ไม่รู้พลั้งคือพระเจ้าตรัสทางพระคัมภีร์และไม่ใช่คริสตจักรพูดผ่านนักบวชของคริสตจักร</u>** (Wylie, เล่มที่ 3, บทที่ 2) {GC 102.1}

เมื่อเวลาผ่านไปสักระยะหนึ่ง ความตื่นเต้นที่กรุงปร๊ากสงบลง ฮัสกลับไปยังโบสถ์เล็กๆของเขาที่เมืองเบธเลเฮม เพื่อดำเนินการเทศนาพระคำของพระเจ้าด้วยความกระตือรือร้นและความกล้าหาญต่อไป ศัตรูของเขาทำงานอย่างแข็งขันและด้วยอำนาจอย่างมากมาย แต่พระราชินีและขุนนางจำนวนมากเป็นมิตรสหายของเขาและมีคนจำนวนมากเข้าข้างฮัส การเปรียบเทียบคำสอนที่บริสุทธิ์และสูงส่งของเขาและชีวิตที่บริสุทธิ์กับหลักเกณฑ์ไร้หลักธรรมเสื่อมโทรมที่ลัทธิโรมันคาทอลิคเทศนานั้น และการดำเนินชีวิตที่โลภและเสเพลทำให้คนมากมายถือว่าเป็นเกียรติที่แสดงตนเข้าข้างฝ่ายของฮัส {GC 102.2}

จนถึงบัดนี้ ฮัสทำงานของเขาอย่างโดดเดี่ยว แต่บัดนี้เจอโรมผู้ได้รับเชื่อในคำสอนของไวคลิฟตั้งแต่อยู่ในประเทศอังกฤษนั้นได้เข้าร่วมในงานปฏิรูป ตั้งแต่เวลานี้เป็นต้นไป ทั้งสองได้เข้าร่วมกันทั้งในความเป็นและความตายและจะไม่พรากไปจากกัน ความฉลาดที่หลักแหลม การมีวาทะศิลปะดีเลิศและความรู้สูงเป็นคุณสมบัติที่ทำให้เขาเป็นคนโดดเด่น แต่คุณสมบัติเหล่านี้ที่เป็นส่วนประกอบของจุดเด่นของ

อุปนิสัยนั้น ฮัสจะเหนือกว่า จิตใจที่สงบนิ่งทำหน้าที่หน่วงเหนี่ยวใจที่หุนหันของเจอโรม ผู้ที่มองเห็นคุณค่าของคำแนะนำ และยอมรับสิ่งที่ฮัสให้คำปรึกษาด้วยความถ่อมใจ ภายใต้การทำงานร่วมกันของทั้งสอง งานการปฏิรูปได้ขยายเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว {GC 102.3}

พระเจ้าทรงปล่อยให้แสงสว่างยิ่งใหญ่ส่องลงยังสมองของชายที่ได้รับเลือกสรรเหล่านี้ ทรงเปิดเผยให้พวกเขามองเห็นความผิดมากมายของโรม แต่พวกเขาไม่ได้รับแสงสว่างทั้งหมดที่จะมอบให้โลก โดยผ่านบุคคลเหล่านี้ที่เป็นผู้รับใช้ของพระองค์ พระเจ้าทรงกำลังนำคนทั้งหลายให้ออกจากความมืดของลัทธิโรมันคาทอลิค แต่มีอุปสรรคมากมายและยิ่งใหญ่ที่พวกเขาจะต้องเผชิญและพระองค์ทรงนำพวกเขาต่อไปทีละก้าวตามที่พวกเขาจะทนรับได้ พวกเขาไม่พร้อมที่จะรับแสงสว่างทั้งหมดในทันที ดั่งรัศมีเจิดจ้าของดวงอาทิตย์ยามเที่ยงวันสำหรับผู้มีชีวิตอยู่ในความมืดเป็นเวลานาน หากได้นำเสนอให้แก่พวกเขาทั้งหมด ก็คงจะทำให้เขาทั้งหลายหันออกไป ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงทรงเปิดเผยให้แก่ผู้นำทีละเล็กละน้อยตามที่ประชาชนจะรับได้ ศตวรรษแล้วศตวรรษเล่า คนงานซื่อสัตย์อื่นๆจะเดินตามเพื่อนำประชาชนต่อไปในเส้นทางงานปฏิรูป {GC 103.1}

ความแตกแยกในคริสตจักรยังคงดำเนินต่อไป มีพระสันตะปาปาสามองค์กำลังแก่งแย่งความเป็นใหญ่สูงสุดและความขัดแย้งของเขาเหล่านั้นทำให้โลกของคริสเตียนเต็มล้นไปด้วยอาชญากรรมและความวุ่นวาย พวกเขาไม่พอใจกับการประณามสาบแช่งใส่กัน พวกเขาเข้าหาอาวุธทางฝ่ายโลก แต่ละคนมองหารอบตัวเพื่อซื้ออาวุธและเกณฑ์ทหาร แน่นอนทีเดียวจะต้องมีทรัพย์สินเงินทองและหามาได้ด้วยการเสนอขายของขวัญ ตำแหน่งและของประทานต่างๆของคริสตจักร (โปรดดูภาคผนวก) นักบวชเรียนแบบเจ้านายที่อยู่เหนือพวกเขาด้วยการซื้อขายสิทธิพิเศษทางศาสนาและการทำสงครามเพื่อสยบคู่แข่งและทำให้อำนาจของตนเองแข็งแกร่งขึ้น ความกล้าหาญของจอห์น ฮัสเพิ่มขึ้นทุกวัน เขาโจมตีสิ่งที่น่ารังเกียจต่างๆ ที่ผู้คนทนยอมให้มีในนามของศาสนาและประชาชนกล่าวหาผู้นำคริสตจักรโรมอย่างเปิดเผยว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความทุกข์โศกเศร้าที่มีอย่างแพร่หลายในโลกคริสเตียน {GC 103.2}

อีกครั้งหนึ่ง ดูประหนึ่งว่าเมืองปร๊ากมาถึงการต่อสู้ที่นองเลือด ดั่งสมัยอดีตที่ผ่านมา ผู้รับใช้ของพระเจ้าถูกกล่าวหาว่าเป็น “ผู้ทำความลำบากให้อิสราเอล”

(1 พงศ์กษัตริย์ 18: 17) เมืองนี้ตกอยู่ภายใต้การคำสั่งห้าม **interdict** อีกครั้ง จอห์น ฮัส ถอยกลับไปยังหมู่บ้านที่เป็นบ้านเกิดของเขา คำพยานที่เขาให้อย่างซื่อสัตย์จากโบสถ์เบธเลเฮมที่เขารักยิ่งนั้นต้องยุติลงเขาจะต้องพูดจากเวทีที่ผู้ฟังจำนวนกว้างใหญ่ยิ่งขึ้นและประกาศให้แก่โลกคริสเตียนทั้งหลายก่อนที่ **จอห์น ฮัส จะสละชีวิตเพื่อเป็นพยานให้กับความจริง** {GC 104.1}

เพื่อแก้ไขความชั่วที่กำลังรบกวนประเทศต่างๆในยุโรปให้ออกไป มีการสั่งให้ประชุมสภานัดทั่วไปที่เมืองคอนสเตนซ์ การประชุมสภาครั้งนี้มีขึ้นตามดำริของจักรพรรดิซีจิสมันด์ โดยยอห์นที่ 23 ซึ่งเป็นพระสันตะปาปาองค์หนึ่งในสามองค์ที่แก่งแย่งกันอยู่ หัวข้อที่ต้องการของที่ประชุมสภาเป็นสิ่งที่พระสันตะปาปายอห์นไม่ต้อนรับเลย อนึ่งอุปนิสัยและนโยบายของเขานั้นไม่ผ่านการตรวจสอบของแม้พระราชาคณะที่มีศีลธรรมหละหลวมเหลวไหลพอๆกับของคนในโบสถ์ยุคนั้น แต่เขาไม่กล้าขัดขวางพระประสงค์ของจักรพรรดิซีจิสมันด์ (โปรดดูภาพผนวก) {GC 104.2}

เป้าหมายหลักที่ประชุมสภาครั้งนี้จะต้องทำคือรักษาความแตกร้าวในคริสตจักร และถอนรากการสอนนอกรีตให้ออกไป ด้วยเหตุนี้จึงมีคำสั่งให้พระสันตะปาปาที่ขัดแย้งกันมาปรากฏตัวต่อหน้าสภา รวมทั้งจอห์น ฮัสผู้นำการเผยแพร่แนวคิดใหม่ด้วย คนกลุ่มแรกที่คิดถึงความปลอดภัยของตนเองนั้นไม่ได้เข้ามารายงานด้วยตนเอง แต่ส่งผู้แทนของตนมาแทน พระสันตะปาปายอห์น ในขณะที่แสดงออกให้เห็นว่าเป็นผู้เรียกการประชุมสภานั้นได้เข้ามาด้วยความหวาดหวั่นอย่างมากยิ่ง เขาตั้งข้อสงสัยว่าจักรพรรดิมุ่งหมายอย่างลับๆที่จะเนรเทศเขาออกไป และเขาหวาดหวั่นกับการเปิดโปงเรื่องความชั่วช้าที่เขาได้หลู่เกียรติตำแหน่งของพระสันตะปาปา รวมทั้งอาชญากรรมที่เขาทำเพื่อให้ได้มาซึ่งตำแหน่งนี้ แต่ถึงกระนั้นเขาได้เดินทางเข้าเมืองคอนสเตนซ์ด้วยความโอ่อ่าตระการตา มีผู้อยู่ในตำแหน่งสูงศักดิ์ในศาสนาเข้าร่วมอยู่ในขบวน ตามด้วยข้าราชสำนักขบวนใหญ่ คณะสงฆ์และเจ้าหน้าที่ขั้นผู้ใหญ่ของเมืองพร้อมด้วยประชาชนมากมายออกไปต้อนรับเขาเหนือศีรษะของเขามีร่มเกียรติยศทองคำที่ถือไว้โดยพนักงานฝ่ายปกครองสี่คนของพระมหากษัตริย์ ฝูงชนขนาดใหญ่เดินนำหน้าท่าน สวมชุดที่สง่างามของพระคาร์ดินัล และขุนนางแสดงให้เห็นอย่างน่าประทับใจ {GC 104.3}

ในเวลาเดียวกัน มีอีกคนหนึ่งกำลังเดินทางมุ่งหน้ามายังเมือง

คอนสเตนซ์เช่นกัน ฮัสตระหนักถึงภัยอันตรายที่กำลังคุกคามเขาอยู่ เขาลามิตรสหายราวกับว่าจะไม่พบพวกเขาอีกและออกเดินทางไปด้วยความรู้สึกว่าเป็นทางที่กำลังนำเขาไปสู่เสาหลักเผาทั้งเป็น แม้ว่าเขาจะได้รับการคุ้มครองความปลอดภัยจากกษัตริย์แห่งประเทศโบฮีเมียก็ตาม และ การคุ้มครองอีกทางหนึ่งจากจักรพรรดิซีจิสมันด์ สำหรับการเดินทาง เขาเตรียมทุกอย่างด้วยแนวคิดของความตายที่มีโอกาสเกิดขึ้นได้ {GC 104.4}

ในจดหมายฉบับหนึ่งที่เขาเขียนถึงมิตรสหายของเขาที่กรุงปร๊าก เขากล่าวว่า “พี่น้องของข้าพเจ้า.....ข้าพเจ้าเดินทางไปด้วยการคุ้มครองความปลอดภัยจากกษัตริย์เพื่อไปพบศัตรูแห่งความตาย ซึ่งมีอยู่จำนวนมาก....ข้าพเจ้ามอบความวางใจทั้งหมดในพระเจ้าผู้ทรงอำนาจยิ่งใหญ่ในพระผู้ช่วยให้รอด ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าพระองค์จะทรงสดับคำอธิษฐานที่ร้อนรนของพวกท่าน พระองค์จะทรงประสาทความรอบรู้และพระปัญญาใส่เข้าไปในปากของข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าจะต่อต้านพวกเขาได้ และพระองค์จะทรงประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่ข้าพเจ้าตามความเหมาะสมเพื่อให้ข้าพระเจ้ามั่นคงในความจริงของพระองค์ เพื่อข้าพเจ้าจะเผชิญหน้าด้วยความกล้าหาญกับการทดลอง เรือนจำ และหากจะเป็นความตายที่โหดร้าย พระเยซูคริสต์ทรงทนทุกข์เพื่อผู้ที่พระองค์รักและด้วยเหตุนี้เราต้องแปลกใจหรือว่าพระองค์ทรงวางแบบอย่างของพระองค์ไว้ให้เราเพื่อว่าเราทั้งหลายจะอดทนอยู่ในทุกสิ่งเพื่อความรอดของเราเอง พระองค์คือพระเจ้า เราคือผู้ที่พระองค์ทรงสร้างขึ้นมา พระองค์ทรงเป็นพระอาจารย์ เราคือผู้รับใช้ของพระองค์ พระองค์ทรงเป็นเจ้านายของโลก เราเป็นมนุษย์เรารังเกียจเรื่องความตาย แต่ถึงกระนั้นพระองค์ทรงทนทุกข์แล้วทำไม เราจึงไม่ร่วมทุกข์ด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อความทุกข์ยากจะเป็นการชำระสำหรับเรา ดังนั้น ท่านที่รัก หากความตายของข้าพเจ้าจะมีส่วนในพระสิริของพระองค์ ขอท่านอธิษฐานให้ความตายมาเร็วๆ และพระองค์ทรงประทานอำนาจให้ข้าพเจ้าหนุนความทุกข์ยากทั้งหมดของข้าพเจ้าด้วยความมั่นคง แต่หากเป็นการดีที่ข้าพเจ้าจะกลับมาอยู่ท่ามกลางท่าน ขออธิษฐานพระเจ้าเพื่อให้ข้าพเจ้าจะได้กลับมาโดยปราศจากรอยเปื้อน นั่นคือเพื่อข้าพเจ้าจะไม่ปิดบังความจริงของพระกิตติคุณไปแม้สักขีดเดียว เพื่อที่จะมีแบบอย่างที่ดีให้กับพี่น้องของข้าพเจ้า ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นไปได้ที่ท่านจะไม่เห็นหน้าข้าพเจ้าที่กรุงปร๊ากอีก แต่หากเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ

ที่จะโปรดพระกรุณาให้นำข้าพเจ้ากลับมาหาท่านแล้ว ให้เราก้าวไปข้างหน้าด้วยหัวใจมั่นคงในความรอบรู้และความรักในพระบัญญัติของพระองค์" (Bonnechose, เล่มที่ 1, หน้าที่ 147, 148) {GC 105.1}

ในจดหมายอีกฉบับหนึ่งที่เขียนถึงนักบวชคนหนึ่งที่ได้มาเป็นสาวกของข่าวประเสริฐนั้น ฮัสพูดด้วยความถ่อมตนอันลึกซึ้งถึงความผิดของตัวเขาเอง เขาโทษตัวเอง "ที่ได้รู้สึกถึงความสุขสำราญในการสวมอาภรณ์อย่างหรูและใช้เวลาอย่างสิ้นเปลืองไปกับอาชีพการงานที่ไร้สาระ" แล้วเขาก็ให้คำตักเตือนเพิ่มเติมว่า "ขอให้พระสิริของพระเจ้าและการถือครองตำแหน่งในทางศาสนาและสมบัติที่ดิน จงระวังเรื่องการดูแลร่างกายทางฝ่ายวิญญาณ จงกตัญญูและถ่อมใจกับคนยากจนและอย่าใช้ทรัพย์สมบัติในการเลี้ยงฉลอง หากท่านไม่แก้ไขชีวิตของท่านและหลีกเลี่ยงจากการฟุ่มเฟือย ข้าพเจ้ากลัวว่าท่านจะถูกลงโทษเหมือนข้าพเจ้า.....ท่านเข้าใจคำสอนของข้าพเจ้าเพราะท่านได้รับการสั่งสอนจากข้าพเจ้าตั้งแต่เด็ก จึงไม่มีประโยชน์ที่จะให้ข้าพเจ้าเขียนถึงท่านต่อไป แต่ข้าพเจ้าขออ้อนวอนท่านโดยพระเมตตาคุณของพระเจ้าไม่ให้ทำตามแบบอย่างข้าพเจ้าในเรื่องไร้สาระที่ข้าพเจ้าตกลงไปนั้น" บนซองจดหมายเขาเขียนเพิ่มเติมว่า "ข้าพเจ้าขอร้องให้ท่านอย่างแกะตราประทับนี้จนกว่าท่านได้รับคำยืนยันว่าข้าพเจ้าได้ตายแล้ว" (Ibid.,เล่มที่ 1, หน้า148, 149) {GC 105.2}

ในระหว่างการเดินทางของเขานั้น เขามองเห็นเครื่องหมายแสดงถึงการเผยแพร่หลักคำสอนและความนิยมชมชอบที่ให้กับงานของเขา ประชาชนวิ่งเข้ามาพบเขา และในบางเมืองเจ้าพนักงานการปกครองเข้ามาร่วมเดินไปตามถนนกับเขา {GC 106.1}

เมื่อฮัสเดินทามาถึงเมืองคอนสเตนซ์ ฮัสได้รับเสรีภาพอย่างเต็มที่ เขาอยู่ภายใต้การคุ้มครองของจักรพรรดิอยู่แล้วและได้รับคำรับรองการคุ้มครองเพิ่มเต็มเป็นการส่วนตัวของพระสันตะปาปา แต่ด้วยการล่วงละเมิดคำเปิดเผยอันสำคัญและประกาศอยู่บ่อยครั้งนี้ ทำให้นักปฏิรูปศาสนาคนนี้ถูกจับในเวลาไม่นานต่อมาตามคำบัญชาของพระสันตะปาปาและพระคาร์ดินัล ฮัสถูโยนเข้าไปในคุกมืดที่น่าเกลียดน่าชัง ต่อมาเขาถูกย้ายไปยังป้อมปราการแข็งแรงแห่งหนึ่งที่ตั้งอยู่อีกฟากหนึ่งของแม่น้ำไรน์ และถูกกักขังเป็นเชลยอยู่ที่นั่น ไม่นานต่อมาพระสันตะปาปาที่ไม่ได้ประโยชน์มากจากการทุจริตของเขานั้นก็ได้เข้ามาอยู่ในเรือนจำแห่งนี้

(Ibid.,เล่มที่. 1, หน้า. 247) สภาได้พิสูจน์แล้วว่าเขาได้ทำผิดต่ำช้าที่สุด นอกจากการฆาตกรรม การทำวิทยาคมและการผิดประเวณีแล้ว ยังมี “บาปที่ไม่เหมาะที่จะเอ่ยถึง” ดังนั้นสภาเองจึงประกาศและในที่สุดจึงปลดมงกุฎประจำตำแหน่งพระสันตะปาปาออก และโยนใส่เรือนจำ ส่วนพระสันตะปาปาคู่แข่งก็ถูกจับเช่นกันและได้มีการเลือกพระสันตะปาปาองค์ใหม่ขึ้นมาแทนที่ {GC 106.2}

แม้ว่าความผิดของสันตะปาปาเองจะรุนแรงกว่าของฮัสที่เขากล่าวหาพวกนักบวชและเป็นงานที่เขาเรียกร้องให้มีการปฏิรูป แต่ถึงกระนั้นสภาเดียวกันที่ถอดถอนสันตะปาปาก็ได้เดินหน้าโจมตีนักปฏิรูปศาสนา การจับฮัสเข้าไปอยู่ในเรือนจำก่อให้เกิดความโกรธแค้นยิ่งใหญ่ในประเทศโบฮีเมีย ขุนนางที่มีอำนาจเข้าหาสภา ประท้วงด้วยความจริงใจต่อต้านความรุนแรงนี้ จักรพรรดิผู้ไม่ทรงพอพระทัยกับการปล่อยให้มีการละเมิดการคุ้มครองความปลอดภัยนั้น ได้โต้ขบวนการที่ต่อต้านเขา แต่ศัตรูของนักการปฏิรูปนั้นร้ายกาจและมุ่งมั่น พวกเขาเข้าหาทางอคติของจักรพรรดิทางความกลัว ทางความร้อนรนของเขาที่ให้กับคริสตจักร พวกเขานำเสนอการโต้แย้งที่ยืดยาวเพื่อพิสูจน์ว่า “ความเชื่อจะต้องไม่อยู่กับคนเชื่อนอกรีต หรือคนที่สงสัยว่ามีความเชื่อนอกรีต แม้ว่าพวกเขาจะได้รับการคุ้มครองความปลอดภัยจากจักรพรรดิและพระมหากษัตริย์ก็ตามที (Jacques Lenfant, History of the Council of Constance, เล่มที่ 1, หน้าที่ 516) ด้วยประการณีนี้ พวกเขาได้รับชัยชนะ {GC 107.1}

ความเจ็บป่วยและการถูกกักขังทำให้เขาอ่อนแรง อากาศในคุกมืดที่เปียกชื้นและเหม็นอับทำให้เขามีไข้จนเกือบเสียชีวิต ในที่สุดเขาก็ถูกนำให้ปรากฏตัวอยู่หน้าสภาด้วยโซ่ที่ล่ามอยู่เต็มตัวเขายืนอยู่เบื้องพระพักตร์จักรพรรดิผู้ทรงกอปรด้วยเกียรติและความวางใจเป็นอย่างดีที่ได้ทรงปฏิญาณจะปกป้องเขา ตลอดเวลาอันแสนยาวนานของการต่อสู้คดีนั้น เขารักษาความเชื่อไว้อย่างมั่นคงและเมื่อเขามาปรากฏอยู่ต่อหน้าพวกขุนนางของคริสตจักรและของรัฐที่มาชุมนุมกัน เขากล่าวอย่างเคร่งขรึมและซื่อสัตย์ต่อต้านการฉ้อราษฎร์ของสภาปกครองสงฆ์ เมื่อถูกกำหนดให้เลือกว่าจะถอนตัวจากคำสอนหรือยอมรับความตาย เขายอมรับชะตากรรมของผู้ที่ยอมพลีชีพ {GC 107.2}

พระคุณของพระเจ้าได้ทรงค้ำชูเขาไว้ ในช่วงของความทุกข์ยากหลายสัปดาห์ที่เขาตกอยู่ในคำตัดสินสุดท้าย จิตวิญญาณของเขาเต็มล้นด้วยสันติสุขของสวรรค์ เขากล่าวกับเพื่อนคนหนึ่งว่า “ข้าพเจ้าเขียนจดหมายฉบับนี้จากห้องขังและ

มีโซ่ตรวนล่ามอยู่ในมือ คาดว่าคำสั่งประหารของข้าพเจ้าคงจะมาในวันพรุ่งนี้.....โดยการทรงช่วยของพระเยซูคริสต์ เราจะพบกันอีกในความสันติสุขที่สำราญของชีวิตในอนาคต ท่านจะเรียนรู้ว่าพระเจ้าทรงพระเมตตามากเพียงไรต่อข้าพเจ้า พระองค์ทรงอุ้มชูข้าพเจ้าอย่างพอเพียงท่ามกลางการล่อลวงและความทุกข์ยากลำบาก {GC 107.3}

ในความมืดมนของคุกมืดของเขา เขามองเห็นชัยชนะของความเชื่อที่แท้จริง ในความฝันเขาได้กลับไปยังโบสถ์เล็กๆที่กรุงปรีากซึ่งเป็นที่เขาเคยเทศนาพระกิตติคุณ เขาเห็นพระสันตะปาปาและคณะสังฆราชของพระองค์พากันลบภาพของพระคริสต์ที่เขาวาดไว้บนฝาผนังทิ้งไป “นิมิตนี้ทำให้เขาเป็นทุกข์ แต่ในวันต่อมาเขาเห็นนักวาดภาพหลายคนยุ่งอยู่กับการวาดเพื่อกู้รูปภาพเหล่านี้ให้กลับคืนสู่สภาพเดิม ซึ่งมีภาพจำนวนมากขึ้นและด้วยสีสันที่สดใสกว่าเดิม ในทันทีที่ภาระงานของพวกเขาเสร็จสิ้น นักวาดภาพที่มีฝูงชนห้อมล้อมอยู่นั้นได้อุทานขึ้นมาว่า “บัดนี้ขอให้พระสันตะปาปาและพระสังฆราชบิเข้ามาเลย พวกเขาจะไม่มีทางลบภาพนี้ทิ้งไปได้อีก” นักปฏิรูปศาสนาพูดต่อไปขณะที่เล่าถึงเรื่องของความฝันว่า “ข้าพเจ้ายืนยันด้วยความมั่นใจในเรื่องนี้ว่าจะไม่มีการลบภาพของพระเยซูทิ้งไปอีกแล้วอย่างแน่นอน พวกเขาหวังที่จะลบภาพทิ้งไป แต่นักเทศน์ที่เหนือกว่าข้าพเจ้าจะวาดภาพใหม่ไว้ในหัวใจของคนทั้งปวง” (D’Aubigne, เล่มที่ 1, บทที่ 6) . {GC 108.1}

ฮัสถูกนำขึ้นให้ปรากฏหน้าสภาเป็นครั้งสุดท้าย เป็นการชุมนุมที่ยิ่งใหญ่และตระการตา จักรพรรดิ เจ้าชายแห่งอาณาจักร ผู้ช่วยประจำพระราชสำนัก คาร์ดินัล พระสังฆราช และบาทหลวงและฝูงชนขนาดใหญ่ที่ได้มาสังเกตุการณ์ต่อสิ่งที่จะเกิดขึ้นในวันนั้น คนจากทุกมุมของโลกคริสเตียนได้มาร่วมเป็นพยานในการถวายบูชายิ่งใหญ่ ครั้งแรกในการดิ้นรนต่อสู้อันยาวนานเพื่อที่จะได้มาซึ่งเสรีภาพของความนึกคิด {GC 108.2}

เมื่อฮัสได้รับคำสั่งให้มาเพื่อรับการตัดสินครั้งสุดท้าย เขาได้ประกาศปฏิเสธที่จะเพิกถอนและด้วยสายตาที่ทะลุทะลวงเขาจ้องไปยังพระราชา ผู้ที่ได้ละเมิดอย่างน่าอับอายกับคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้ “ข้าพเจ้าตั้งใจโดยที่ข้าพเจ้าเลือกเองที่จะปรากฏตัวอยู่หน้าสภาแห่งนี้โดยมีการคุ้มครองจากสาธารณะชนและความเชื่อมั่นในจักรพรรดิผู้ทรงอยู่ร่วมกับพวกเราในที่นี้” (Bonnechose, เล่มที่. 2, หน้า 84) พระพักตร์ของจักรพรรดิเปลี่ยนเป็นสีแดงกล่ำ ในขณะที่ดวงตาทั้งหมดหันไปยังพระองค์

{GC 108.3}

เมื่อคำตัดสินได้ประกาศไปแล้ว พิธีของการถอดยศก็ได้เริ่มขึ้น พวกพระสังฆราชแต่งตัวให้นักโทษอย่างที่เคยแต่งให้กับบุคคลที่ทำผิดเรื่องทางศาสนา และขณะที่เขานำเสื้อคลุมของปุโรหิตขึ้นมาสวมนั้น เขาพูดว่า เสื้อคลุมสีขาวที่พวกเขาคลุมให้พระเยซูนั้นเพราะเป็นโทษของการหมิ่นประมาท เมื่อกษัตริย์เฮโรดนำพระองค์ไปอยู่เบื้องหน้าปีลาต (Ibid., vol. 2, p. 86) อีกครั้งหนึ่ง พวกเขาพยายามเคี่ยวเข็ญให้ฮัสถอนคำพูดนั้น เขาหันหน้าไปยังประชาชนและตอบว่า “ข้าพเจ้าจะเอาใบหน้าใดเพื่อหันไปมองดูสวรรค์ ข้าพเจ้าจะมองดูฝูงชนที่ข้าพเจ้าได้เทศนาสั่งสอนพระกิตติคุณที่ใสบริสุทธิ์ได้อย่างไร ไม่เลย ข้าพเจ้าถือว่าความรอดของพวกเขาสำคัญกว่าร่างกายน่าเวทนานี้ ที่บัดนี้กำลังจะกำหนดให้ตาย” พวกเขาถอดเครื่องยศออกไปทีละชิ้น พระสังฆราชแต่ละท่านประกาศคำแช่งสาปขณะที่ประกอบพิธีในส่วนของเขา ในที่สุด “พวกเขาเอาหมวกทรงปิระมิดที่ทำจากกระดาษสวมลงบนศีรษะของเขา บนหมวกกระดาษนี้มีรูปวาดของปีศาจที่น่ากลัว เขียนด้วยคำบรรยายภาพว่า “จ้าวจอมคนนอกรีต” ไว้อย่างเด่นชัดข้างหน้า ฮัสพูดว่า ‘ด้วยความชื่นชมยินดีข้าพเจ้าขอสวมมงกุฎอันน่าอับอายนี้เพื่อเห็นแก่พระองค์ โอพระเยซูเจ้า พระผู้ทรงสวมมงกุฎหนามเพื่อข้าพเจ้า’“ {GC 108.4}

เมื่อพวกเขาแต่งกายให้ฮัสเช่นนี้แล้ว “พระราชาคณะกล่าวว่า ‘บัดนี้เราขอมอบจิตวิญญาณของท่านให้กับมาร’ ยอห์น ฮัสพูดขณะที่แหงนตามองไปยังสวรรค์ว่า ‘โอพระเยซูเจ้าข้า ข้าพเจ้าขอมอบดวงวิญญาณของข้าพระองค์ไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ เพราะพระองค์ได้ทรงช่วยข้าพเจ้าให้รอดแล้ว” (Wylie, เล่มที่ 3, บทที่ 7) {GC 109.1}

บัดนี้เขาถูกมอบไว้กับอำนาจของทางฝ่ายโลกและถูกนำออกไปสู่สถานที่ประหาร ขบวนยิ่งใหญ่เดินตามเขาไป คนเป็นร้อยที่ถืออาวุธ บาทหลวงและพระสังฆราชในชุดเสื้อคลุมราคาแพงและชาวเมืองคอนสเตนซ์ เมื่อพวกเขาผูกฮัสเข้ากับหลักประหารและพร้อมแล้วที่จะจุดไฟ อีกครั้งหนึ่งผู้พลีชีพได้รับการขอให้ช่วยตัวเองด้วยการประกาศเลิกความผิดของเขา ฮัสพูดว่า “ความผิดอะไรที่จะให้ข้าพเจ้าประกาศเลิก ข้าพเจ้าเองทราบดีว่าข้าพเจ้าไม่มีความผิดใดๆเลย ข้าพเจ้าร้องทูลพระเจ้าให้มาเป็นพยานว่าเรื่องที่ข้าพเจ้าเขียนและเทศนาทั้งหมดได้ทำไป

เพื่อช่วยจิตวิญญาณให้ออกจากความบาปและความพินาศและด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงขอยืนยันอย่างชื่นชมยินดีด้วยโลหิตของข้าพเจ้าถึงความจริงที่ข้าพเจ้าได้เขียนและเทศนาสอนไว้" (Ibid., เล่มที่ 3, บทที่ 7) เมื่อเปลวไฟลุกรอบตัวเขา เขาเริ่มร้องเพลง "พระเยซู บุตรดาวิด ขอทรงโปรดเมตตาข้าพระองค์" และกล่าวเช่นนี้ต่อไปจนเสียงของเขาเงียบไปตลอดกาล {GC 109.2}

แม้ศัตรูของเขาก็ยังตะลึงกับความกล้าหาญของเขา ชาวเปปาซีนิยมที่ร้อนรนคนหนึ่งบรรยายการพลีชีพของฮัสและของเจอโรมที่ตายในเวลาอีกไม่นานต่อมาว่า "คนทั้งสองมีสมองที่มั่นคงเมื่อเวลาสุดท้ายของพวกเขามาถึง พวกเขาเตรียมตัวสำหรับไฟราวกับว่ากำลังจะไปงานเลี้ยงสมรส พวกเขาไม่ได้ส่งเสียงร้องด้วยความเจ็บปวด เมื่อเปลวไฟลุกสูงขึ้นไป พวกเขาเริ่มร้องเพลงสรรเสริญและเป็นเรื่องยากที่จะให้ความรุนแรงของไฟหยุดการร้องเพลงของพวกเขา" (Ibid., เล่มที่. 3, บทที่ 7) {GC 109.3}

เมื่อร่างของฮัสถูกเผาไปเป็นจุลแล้ว เถ้าถ่านพร้อมดินที่อยู่ใต้เถ้าถูกรวบรวมและนำไปโยนทิ้งในแม่น้ำไรน์และไหลไปจากที่นั่นลงสู่ทะเล ผู้กดขี่ของเขาจินตนาการอย่างไร้ผลว่าพวกเขาได้ถอนรากแห่งความจริงที่เขาเทศนาไว้ พวกเขาไม่ได้ฝันไว้แม้แต่น้อยเลยว่าเถ้าในวันนั้นที่ไหลไปยังทะเลเป็นเหมือนเมล็ดพันธุ์ที่กระจายไปยังทุกประเทศทั่วโลก ในดินแดนที่ยังไม่มีใครรู้จักจะเกิดผลอย่างอุดมจากการเป็นพยานให้ความจริง เสียงที่ดังขึ้นในห้องประชุมสภาแห่งเมืองคอนสแตนซ์ได้ปลุกให้เกิดเสียงสะท้อนที่จะได้ยินในทุกยุคต่อมา ฮัสไม่อยู่แล้ว แต่ความจริงที่เขาพลีชีพให้นั้นไม่อาจพินาศไปได้ แบบอย่างแห่งความเชื่อและความมั่นคงของเขาจะเป็นกำลังใจให้กับคนมากมายที่จะยืนหยัดเพื่อความจริง แม้ต้องเผชิญหน้ากับการทรมานและความตาย การประหารชีวิตของเขาได้แสดงให้ทั่วทั้งโลกเห็นถึงความทารุณโหดเหี้ยมของโรม ศัตรูของความจริงที่แม้พวกเขาไม่รู้แต่ได้พยายามหาเหตุความผิด กระนั้นพวกเขาไขว่คว้าหาทางที่จะทำลายอย่างไร้ผล {GC 110.1}

แต่กระนั้น หลักประหารเพื่อเผาทั้งเป็นอีกต้นหนึ่งจะตั้งขึ้นที่เมืองคอนสเตนซ์ โลหิตของพยานอีกคนหนึ่งจะต้องให้การกับความจริง เมื่อเจอโรมได้ร่ำลาฮัสขณะที่กำลังจะออกเดินทางไปปรากฏตัวที่ประชุมสภาได้แนะให้เขากล้าหาญและตั้งมั่นไว้ เจอโรมประกาศว่าหากฮัสจะตกลงสู่ภัยอันตรายใด ตัวเขาเองจะบินไปช่วยเขา เมื่อเขาได้รับข่าวว่านักปฏิรูปถูกนำเข้าห้องขังแล้ว สาวกผู้ซื่อสัตย์ท่านนี้เตรียมตัว

ทันที่เพื่อทำตามที่ได้สัญญาไว้ เขาออกเดินทางพร้อมด้วยเพื่อนร่วมทางเพียงคนเดียว โดยไม่มีการคุ้มครองความปลอดภัย เมื่อเขาเดินทางไปถึงแล้วเขามั่นใจว่าเขาได้แต่เพียงเปิดตัวเองออกให้กับภัยอันตราย โดยไม่มีความเป็นไปได้ที่จะทำสิ่งใดเพื่อช่วยฮัสเลย เขาหนีออกไปจากเมืองแต่ถูกจับได้ในระหว่างเดินทางกลับบ้านและนำกลับมาพร้อมด้วยโซ่ตรวนและการคุ้มกันของทหารอย่างแน่นหนา เมื่อเขาปรากฏต่อหน้าสภาเป็นครั้งแรก ความพยายามของเขาในการโต้ข้อกล่าวหาที่นำมากล่าวหาเขาได้พบแต่การตะโกนร้องว่า “นำเขาไปเผา นำเขาไปเผา” (Bonnechose, เล่มที่. 1 หน้าที่. 234) เขาถูกโยนใส่คุกมืด ถูกล่ามโซ่ในท่าที่เขาทรมานอย่างมากและเลี้ยงด้วยขนมปังและน้ำหลายเดือนผ่านไป ความทารุณโหดร้ายของการกักขังได้นำความเจ็บป่วยมาให้เขาจนเกือบเป็นภัยต่อชีวิตและศัตรูของเขากลัวว่าเขาจะหนีพวกเขาไป จึงปฏิบัติต่อเขาด้วยความรุนแรงน้อยลง แม้ว่าเขายังคงอยู่ในคุกหนึ่งปี {GC 110.2}

ความตายของฮัสไม่ได้เป็นไปตามที่ชาวเปปาซีนิยมได้ตั้งความหวังไว้ การละเมิดการคุ้มครองความปลอดภัยได้ก่อให้เกิดพายุความโกรธแค้นและเพื่อเป็นแนวทางที่ปลอดภัยกว่าสภามุ่งที่จะบังคับเจอโรมให้ละทิ้งความเชื่อแทนที่จะนำเขาไปเผา พวกเขาจึงนำเจอโรมให้มาปรากฏตัวต่อหน้าที่ประชุมสภาและเสนอทางเลือกให้เขาปฏิเสธความเชื่อหรือตายที่หลักเผาทั้งเป็น ความตายตั้งแต่ช่วงแรกของการกักขังคงจะเป็นความเมตตาเมื่อเปรียบเทียบกับความทุกข์ทรมานอันน่ากลัวที่เขาได้รับแต่บัดนี้กำลังกายของเขาอ่อนลง อันเนื่องจากความเจ็บป่วย ความโหดของห้องที่ขังเขาไว้และความทรมานจากความกังวลและความตื่นตระหนก ความเหินห่างจากมิตรสหายและเศร้าใจเรื่องความตายของฮัส ความอดทนแข็งแกร่งพ่ายแพ้ไปและเขายินยอมที่จะเข้ามอบต่อสภา เขาปฏิญาณตัวเองที่จะยึดความเชื่อคาทอลิกไว้และยอมรับมติของสภาที่ประณามคำสอนของไวคลิฟและฮัส แต่ยอมรับเพียง “ความจริงบริสุทธิ์” ที่สอนให้แก่พวกเขา (Ibid, เล่มที่ 2, หน้า 141) {GC 111.1}

ด้วยการกระทำเช่นนี้ เจอโรมได้กระทำให้เสียงของจิตใต้สำนึกเงียบไปและหลุดพ้นจากเคราะห์กรรมของเขา แต่ในความโดดเดี่ยวของคุกมืด เขามองเห็นสิ่งที่เขาทำไปได้ชัดเจนยิ่งขึ้น เขาคิดถึงความกล้าหาญและความซื่อสัตย์ของฮัสและคิดเปรียบเทียบกับการปฏิเสธความจริงของตัวเขาเอง เขานึกตรึกตรองถึงพระอาจารย์ที่เขาเองปฏิญาณว่าจะรับใช้พระผู้ทรงทนทุกข์และความมรณาบนกางเขน

เพื่อเขา ก่อนที่เขาจะประกาศกลับคำ ที่เขาเคยประกาศขอถอนความเชื่อไป บัดนี้เขามีความสงบสุข ท่ามกลางความทุกข์ยากทั้งหมดเขามีความมั่นใจในความชื่นชอบของพระเจ้า แต่บัดนี้ความเศร้าเสียใจและความสงสัยยังทรมานจิตวิญญาณของเขา เขารู้ดีแก่ใจว่าเขาต้องไม่ประกาศถอนความเชื่ออื่นๆอีกต่อไป เพื่อเป็นการประนีประนอมกับโรม ถ้าทำอย่างนั้น เส้นทางที่เขากำลังก้าวไปอีกนั้นจะสิ้นสุดลงที่การละทิ้งความเชื่อโดยสิ้นเชิง เขาตัดสินใจแล้วเพื่อหลบหนีความทุกข์ทรมารชั่วขณะหนึ่ง เขาอาจจะยอมรับบางส่วน แต่เขาจะไม่ปฏิเสธพระเจ้าของเขา {GC 111.2}

ไม่นานต่อมา เขาถูกนำมาให้ปรากฏตัวหน้าสภา การยอมจำนนของเขาไม่ทำให้ผู้พิพากษาของเขาพอใจ ความกระหายเลือดที่เพิ่มขึ้นอย่างแรงด้วยความตายของฮัสนั้นร้องตามหาเหยื่อรายใหม่ เจอโรมจะรักษาชีวิตของเขาได้ด้วยการสละทิ้งความจริงทั้งหมดเท่านั้น แต่เขาตัดสินใจแล้วประกาศความเชื่อของเขาและยอมพลีชีพร่วมกับพี่ชายของเขาเข้าสู่เปลวเพลิง {GC 112.1}

เขาประกาศสละทิ้งการกลับคำถอนความเชื่อครั้งก่อนและในขณะที่เป็นคนกำลังใกล้ตาย เขาเรียกร้องอย่างขึงขังเพื่อโอกาสที่จะขอต่อสู้ป้องกันตัวของเขา พระราชาคณะกลัวผลคำพูดของเขาได้ยืนยันว่าควรแค่รับรองหรือปฏิเสธความจริงของข้อที่กล่าวหาเขาเท่านั้น เจอโรมประท้วงต่อต้านความทารุณโหดร้ายและความอยุติธรรมเช่นนี้ เขาพูดว่าเป็นเวลาสามร้อยสี่สิบวันท่านได้กักขังข้าพเจ้าไว้ในคุกมืดที่น่ากลัว ท่ามกลางความโสโครก เหม็นคลุ้ง เหม็นสาบมีกลิ่นคาวและขาดแคลนแทบทุกสิ่ง แล้วท่านก็นำข้าพเจ้าออกมาให้ยืนอยู่ต่อหน้าท่าน ท่านยื่นหูให้กับศัตรูแห่งความตายของข้าพเจ้า ท่านปฏิเสธที่จะฟังข้าพเจ้า.....หากท่านเป็นคนฉลาดอย่างแท้จริงและเป็นแสงสว่างของโลก จงระวังตัวอย่าทำบาปต่อความยุติธรรมสำหรับตัวข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าเป็นเพียงแต่คนหนึ่งที่ต้องตาย ชีวิตของข้าพเจ้านั้นมีความสำคัญแต่น้อยนิด และเมื่อข้าพเจ้าร้องขอท่านอย่าทำการตัดสินที่ไม่ยุติธรรม ข้าพเจ้าพูดเพื่อตัวข้าพเจ้าเองน้อยกว่าพูดเพื่อท่าน” (Ibid.เล่มที่. 2 หน้าที่ 146, 147) {GC 112.2}

ในที่สุด เขาก็ได้ตามที่ขออยู่ต่อหน้าผู้พิพากษาทั้งหลายของเขา เขาคุกเข่าลงและอธิษฐานเพื่อให้พระวิญญาณของพระเจ้าจะทรงควบคุมความคิดและคำพูดของเขา เพื่อเขาจะไม่พูดสิ่งอื่นใดที่ตรงข้ามกับความจริงหรือไม่คู่ควรกับ

พระอาจารย์ของเขา สำหรับเขาแล้วพระสัญญาของพระเจ้าที่ทรงประทานให้เหล่าสาวกยุคแรกนั้นได้สำเร็จแล้วที่ว่า “และจะนำท่านส่งไปให้เจ้าเมืองและกษัตริย์เพราะเรา.....อย่าเป็นกังวลว่าจะพูดอย่างไร เพราะเมื่อถึงเวลาคำที่ท่านจะพูดนั้น พระเจ้าจะทรงประทานแก่ท่านในเวลานั้น เพราะว่าผู้ที่พูดมิใช่ตัวท่านเอง แต่เป็นพระวิญญาณแห่งพระบิดาของท่านผู้ตรัสทางผ่านท่าน” (มัทธิว 10:18-20) {GC 112.3}

คำพูดของเจอโรมก่อให้เกิดความประหลาดใจและความชื่นชมแม้ในหมู่ศัตรูของเขา เขาถูกกักเก็บไว้ในคุกมืดทั้งปี อ่านไม่ได้และแม้ยังมองไม่เห็น ในสภาพที่ทุกข์ระทมทางกายและหวั่นวิตก แต่ถึงกระนั้นยังเสนอคำโต้แย้งของเขาได้อย่างชัดเจนและด้วยอำนาจเสมือนว่าเขามีโอกาสศึกษาอย่างไม่ถูกรบกวน เขาชี้ให้ผู้ฟังมองดูคนบริสุทธิ์ของพระเจ้าเรียงรายเป็นแถวยาวที่ถูกผู้พิพากษาไม่ยุติธรรมตัดสินประหารในแทบทุกยุค ผู้ที่ลงแรงยกระดับประชาชนในเวลาต่อมาแสดงให้เห็นว่าสมควรได้รับเกียรติ พระคริสต์เองทรงถูกตัดสินเป็นผู้ร้ายที่บัลลังก์ศาลอย่างไม่ยุติธรรม {GC 112.4}

ในการกลับคำถอนความเชื่อของเขานั้น เจอโรมเห็นชอบกับความยุติธรรมของการตัดสินประหารฮัส บัดนี้ เขาประกาศการกลับใจของเขาและเป็นพยานให้กับความบริสุทธิ์และความเป็นคนศักดิ์สิทธิ์ของคนที่ยอมพลีชีพเพื่อพระเจ้านั้น เขาพูดว่า “ข้าพเจ้ารู้จักท่านเป็นอย่างดีตั้งแต่เด็ก ท่านเป็นบุคคลที่ประเสริฐคนหนึ่ง เป็นคนเที่ยงธรรมและคนบริสุทธิ์ เขาถูกตัดสินประหาร ทั้งๆที่ไม่มีความผิด.....ข้าพเจ้าเองก็เช่นกัน พร้อมที่จะตาย ข้าพเจ้าจะไม่หดหัวถอยกลับไปต่อหน้าต่อตาความทรมารที่ศัตรูและพยานเท็จจัดเตรียมไว้ให้ข้าพเจ้า วันหนึ่งคนเหล่านี้จะต้องรายงานการกระทำของเขาต่อหน้าพระเจ้ายิ่งใหญ่ ไม่มีสิ่งใดจะลวงพระเจ้าได้” (Bonnechose, เล่มที่ 2, หน้าที่ 151) {GC 113.1}

เจอโรมพูดต่อด้วยการตำหนิตนที่ได้ปฏิเสธความจริงว่า “ในบรรดาความบาปที่ข้าพเจ้าได้ทำไปตั้งแต่วัยรุ่นมา ไม่มีความผิดใดที่ทำให้ข้าพเจ้าทุกข์ใจมากและทำให้ข้าพเจ้าเสียใจอย่างแสนสาหัสเท่ากับที่ข้าพเจ้าทำไปในสถานที่เลวร้ายแห่งนี้ เมื่อข้าพเจ้าเห็นชอบกับคำพิพากษาตัดสินชั่วที่ให้ไว้กับไวคลิฟ และจอห์น ฮัส ผู้พลีชีพศักดิ์สิทธิ์ เขาเป็นอาจารย์และมิตรของข้าพเจ้า ถูกแล้วครับ ข้าพเจ้าขอสารภาพจากหัวใจและขอประกาศด้วยความขยะแขยงใจว่าข้าพเจ้าพรั่นพรึงอย่างน่า

อับอายเมื่อขณะกลัวตายได้ประณามคำสอนของพวกเขา ดังนั้น ข้าพเจ้าขอวิงวอน .....พระเจ้ายิ่งใหญ่ได้ทรงโปรดเมตตาอภัยบาปของข้าพเจ้าและโดยเฉพาะบาปครั้งนี้ ซึ่งเป็นบาปร้ายกาจที่สุด" เขาชี้ไปยังผู้พิพากษาทั้งหลายและพูดอย่างแน่วแน่มั่นคงว่า "ท่านตัดสินประหารไวคลิฟและยอห์น ฮัสไม่ใช่ที่ได้ละทิ้งหลักคำสอนของคริสตจักรแต่เรื่องตรงไปตรงมาของคำกล่าวหาในเรื่องอื้อฉาวอับอายที่ออกมาจากนักบวช ในความหรูหราเอิกเกริก ความยโสและความชั่วของพระราชาคณะและบาทหลวง สิ่งที่พวกเขาเห็นพ้องและไม่อาจขัดแย้งได้ ข้าพเจ้าก็คิดและประกาศเหมือนพวกเขาเช่นกัน" {GC 113.2}

คำพูดของเขาถูกขัดจังหวะ พระราชาคณะทั้งหลายตัวสั่นด้วยความโกรธ ร้องด้วยเสียงดังมาว่า "เราต้องการข้อพิสูจน์อื่นใดอีก เราเห็นกับตาของเราเอง คนนอกรีตที่ดื้อด้านที่สุด" {GC 114.1}

เจอโรมไม่สะท้านต่อความโผงผางรุนแรง ได้เปล่งเสียงต่อไปว่า "อะไรกันนะ ท่านคิดว่าข้าพเจ้ากลัวความตายหรือ ท่านกักขังเรามาหนึ่งปีในคุกมืดที่น่ากลัว น่าขยะแขยงกว่าความตายเลยที่เดียว ท่านปฏิบัติอย่างทารุณโหดร้ายต่อข้าพเจ้ามากกว่าที่ทำกับชาวเติร์ก ยิวหรือคนนอกศาสนาและเนื้อหนังของข้าพเจ้าเปื่อยเน่าหลุดออกจากกระดูกทั้งเป็นและกระนั้นข้าพเจ้าไม่เคยบ่นเพราะความทุกข์โศกเศร้าทำให้คนมีหัวใจและจิตวิญญาณ แต่ข้าพเจ้าไม่อาจที่จะกล่าวด้วยความประหลาดใจในของความป่าเถื่อนที่แสดงต่อคริสเตียนคนหนึ่ง" (Ibid., เล่มที่ 2 หน้า 151-153) {GC 114.2}

พายุของความโกรธแค้นประทุขึ้นอีกครั้งหนึ่งและพวกเขาก็รีบพาเจอโรมกลับไปยังห้องขัง แต่ถึงกระนั้น คำพูดของเขาส่งผลอย่างแรงต่อความคิดของบางคนที่อยู่ในที่ชุมชนของวันนั้น และปรารถนาที่จะช่วยชีวิตของเจอโรม เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของคริสต์จักรมาเยี่ยมเขาและขอให้เขามอบตัวยอมต่อสภา เสนอโอกาสสดใสที่สุดให้แก่เขาเพื่อเป็นรางวัลของการประกาศเลิกต่อต้านโรม แต่เจอโรมยืนหยัดมั่นคงทำตามแบบอย่างของพระอาจารย์ผู้เมื่อได้ทรงรับข้อเสนอรัศมีภาพของโลก {GC 114.3}

เขาพูดว่า "พิสูจน์ให้ข้าพเจ้าดูจากพระคำบริสุทธิ์ว่าข้าพเจ้าผิด แล้วข้าพเจ้าก็จะบอกเลิก" {GC 114.4}

ผู้ล่อลวงคนหนึ่งพูดว่า “พระวจนะศักดิ์สิทธิ์ทำได้ทุกอย่างนอกจากที่จะเอามาพิพากษาคน ใครจะเข้าใจข้อเขียนได้จนกว่าคริสตจักรได้แปลความหมายแล้ว” {GC 114.5}

เจอโรมตอบว่า “ประเพณีของมนุษย์ที่สืบกันต่อๆมามีคุณค่าความเชื่อมากกว่าพระกิตติคุณของพระผู้ช่วยให้รอดของเราหรือ เปาโลไม่ได้วิงวอนผู้ที่ได้จดหมายของท่านให้ฟังประเพณีของมนุษย์แต่กล่าวว่าให้ ‘ค้นหาพระคัมภีร์” {GC 114.6}

คำตอบร้องดังขึ้นมาว่า “คนนอกรีต ข้าพเจ้าเสียใจที่ได้อ้อนวอนกับท่านมานานเช่นนี้ ข้าพเจ้าเห็นแล้วว่าท่านมีมารอ้อนวอนอยู่ข้างตัวท่าน” {GC 114.7}

ต่อมาไม่นาน คำตัดสินประหารได้ตกลงมายั้งเจอโรม เขาถูกนำไปยังจุดเดียวกันที่ฮัสพลีชีพ เขาร้องเพลงในระหว่างที่เดินทางไป สีหน้าของเขาสว่างสดใสด้วยความสุขและสันติสุข สายตาของเขาจ้องไปอยู่ที่พระคริสต์และสำหรับเขาแล้วความตายไม่ได้ทำให้เขาหวาดกลัวอีกต่อไป เมื่อคนที่ประหารจะมาจุดไฟที่กองเพลิงได้ก้าวมายืนอยู่ข้างหลังของเขา ผู้พลีชีพร้องอุทานขึ้นมาว่า “เดินมาอย่างกล้าหาญเถิด จุดไฟต่อหน้าข้าพเจ้า หากข้าพเจ้ากลัว ข้าพเจ้าคงจะไม่มายืนอยู่ที่นี่” {GC 114.8}

ขณะที่เปลวเพลิงลุกอยู่รอบตัวของเขา คำพูดสุดท้ายของเขาเป็นคำอธิษฐาน “พระองค์เจ้าข้า พระบิดาเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ ขอพระองค์ทรงโปรดเมตตาข้าพระองค์และอภัยบาปของข้าพระองค์ เพราะพระองค์ทรงทราบว่าข้าพระองค์รักความจริงของพระองค์มาตลอด” (Bonnechose, เล่มที่ 2 หน้า 168) เสียงของเขาเงียบไปและริมฝีปากยังขยับอธิษฐานต่อไป เมื่อไฟได้ทำหน้าที่ของมันแล้ว เถ้าถ่านของผู้พลีชีพพร้อมดินที่ติดกับเถ้าถ่านถูกเก็บรวบขึ้นมาและโยนลงแม่น้ำไรน์เหมือนเช่นที่ทำกับเถ้าถ่านของฮัส {GC 115.1}

ผู้ถือคบเพลิงซื่อสัตย์ของพระเจ้าพินาศไปเช่นนี้ แต่แสงสว่างแห่งความจริงที่พวกเขาประกาศ ซึ่งเป็นแสงสว่างแห่งความกล้าหาญของพวกเขา จะดับไปไม่ได้ มนุษย์จะพยายามหมุนดวงอาทิตย์กลับออกไปจากทางเดินของมันเพื่อห้ามฟ้าวันใหม่ที่กำลังมาถึงโลกไม่ได้ {GC 115.2}

การประหารฮัสจุดประกายเปลวเพลิงแห่งความโกรธแค้นและความหวาดกลัวในประเทศโบฮีเมีย คนทั่วทั้งประเทศรู้สึกได้ว่าเขาได้ตกเป็นเหยื่อของความผูกพยาบาทของบาทหลวงและการทรยศของจักรพรรดิ เขาเคยได้รับการขนานว่าเป็น

ครูสอนความจริงที่ซื่อสัตย์และสภาได้สั่งให้ประหารด้วยความผิดของฆาตรกรรม บัดนี้คำสอนของเขาดึงดูดความสนใจอย่างมากยิ่งกว่าก่อน โดยคำสั่งของพระสันตะปาปา ผลงานเขียนของไวคลิฟถูกนำโยนใส่เปลวเพลิง แต่บัดนี้ส่วนที่หลุดรอดจากการทำลายก็ถูกนำขึ้นจากที่หลบซ่อนและมีคนนำไปศึกษาร่วมกับพระคัมภีร์หรือตามแต่ส่วนที่ประชาชนจะได้มา ซึ่งมีอิทธิพลนำคนมากมายเข้ามารับพระเจ้า และปฏิรูปความเชื่อ {GC 115.3}

พวกฆาตกรของฮัสไม่ได้ยืนอยู่อย่างนิ่งสงบและมองดูความสำเร็จในสิ่งที่ทำไป พระสันตะปาปาและจักรพรรดิได้ร่วมมือกันบดขยี้ขบวนการเคลื่อนไหวและกองทัพของซิยิสมันบุกกระหน่ำใส่ประเทศโบฮีเมีย {GC 115.4}

แต่มีผู้ปลดปล่อยคนหนึ่งได้เกิดขึ้นมา ไม่นานหลังจากสงครามเปิดฉาก แม่ทัพชิสก้าตาบอดมืดสนิทไป แต่กระนั้นเขาเป็นแม่ทัพที่มีความสามารถมากที่สุดคนหนึ่งในยุคของเขา เขาเป็นผู้นำของชาวโบฮีเมีย โดยการวางใจในการทรงช่วยเหลือของพระเจ้าและความชอบธรรมแห่งอุดมการณ์ของเขา ประชาชนต่อต้านกองทัพยิ่งใหญ่ที่โหมกระหน่ำลงมาใส่พวกเขา ครั้งแล้วครั้งเล่า จักรพรรดิได้รวมกองทหารใหม่ขึ้นมาเพื่อบุกประเทศโบฮีเมีย เพียงเพื่อได้รับการต่อต้านอย่างน่าอับอาย ชาวฮัสนิยมถูกปลูกฝังให้อยู่เหนือเรื่องความตายและไม่มีสิ่งใดจะต้านพวกเขาได้ หลายปีหลังจากสงครามเปิดฉาก แม่ทัพชิสก้าผู้กล้าหาญตายแต่โปรโคปิอูสเข้ามารับหน้าที่แทน เขาเป็นนายพลที่มีความกล้าหาญและความสามาถที่เท่าเทียมกัน และในบางแง่มุมโปรโคปิอูสเป็นผู้นำที่มีความสามารถมากกว่าแม่ทัพซิสก้า {GC 116.1}

เมื่อศัตรูของชาวโบฮีเมียได้ข่าวถึงความตายของนักสู้ตาบอด เห็นว่าเป็นโอกาสดีที่จะฟื้นจากสิ่งที่ได้สูญเสียไป บัดนี้พระสันตะปาปาประกาศทำสงครามครูเสดกับผู้ติดตามความเชื่อของฮัสและอีกครั้งหนึ่ง มีกอง กำลังขนาดใหญ่ได้ส่งมาจู่โจมประเทศโบฮีเมียแต่พวกเขาได้ประสบแต่ความพ่ายแพ้กลับไป มีการประกาศทำสงครามครูเสดอีกครั้งหนึ่ง ในทุกประเทศทั่วยุโรปที่อยู่ภายใต้อำนาจของพระสันตะปาปามีการระดมกองกำลัง เงินทองและอาวุธสงคราม ฝูงชนวิ่งเข้าหาธงชัยของพระสันตะปาปา เพื่อสร้างความมั่นใจว่าในที่สุดจะกำจัดคนนอกรีตที่เป็นสาวกของฮัสให้ได้ ด้วยความมั่นใจในชัยชนะ กองกำลังขนาดใหญ่บุกเข้าประเทศโบเมีย ประชนชนรวมพลังกันต่อต้านพวกเขา กองทหารสองฝ่ายมุ่งหน้าเข้าหากัน

จนกระทั่งมีเพียงแม่น้ำสายเดียวที่กั้นขวางอยู่ระหว่างพวกเขา “พวกกองทหารครูเสดมีกำลังที่เหนือกว่า แต่แทนที่พวกเขาจะบุกข้ามแม่น้ำไปและเปิดฉากการสู้รบกับผู้ติดตามฮัสที่พวกเขาได้เดินทางมาไกลเพื่อเผชิญหน้านั้น พวกเขาได้แต่ยืนอยู่ในความสงบจ้องมองนักสู้เหล่านั้น” (Wylie, เล่มที่ 3, บทที่ 17) แล้วในทันใดนั้นความหวาดกลัวลึกลับตกลงมายังพวกเขา พวกเขาไม่ได้เข้าจู่โจมแม้สักครั้งเดียว กองกำลังใหญ่แตกและกระจายไปประหนึ่งมีอำนาจที่ตาเปล่ามองไม่เห็นได้เข้ามาขับไล่ ทหารชาวฮัสได้สังหารกองทหารที่บุกเข้า มาเป็นจำนวนมาก พวกเขาไล่ตามผู้หลบหนีไปและยึดทรัพย์ไว้มาก สงครามนี้แทนที่จะทำให้พวกเขายากจนแต่กลับทำให้ชาวโบฮีเมียร่ำรวย {GC 116.2}

ไม่กี่ปีต่อมา ภายใต้การนำของพระสันตะปาปาองค์ใหม่ ได้มีการทำสงครามครูเสดขึ้นอีกครั้ง เหมือนเช่นครั้งก่อน ได้มีการเกณฑ์ชายหญิงจากประเทศในยุโรปที่อยู่ภายใต้การปกครองของระบบสันตะปาปา มีการยื่นเสนอรางวัลตอบแทนให้แก่ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมอันตรายนี้ การอภัยอย่างบริบูรณ์จะสัญญาให้แก่นักรบครูเสดทุกคนที่ทำผิดร้ายแรงที่สุด ทุกคนที่ตายในสงครามจะได้การตอบแทนอย่างอุดมในสวรรค์ และผู้ที่รอดมาจะได้รับเกียรติยศและทรัพย์สมบัติที่ได้จากการสู้รบ อีกครั้งหนึ่งกองกำลังทหารยิ่งใหญ่ได้เข้าร่วมและพวกเขาได้เดินข้ามชายแดน เข้าไปในประเทศโบฮีเมีย กองกำลังของชาวฮัสล้มลงต่อหน้าพวกเขา จึงปล่อยให้ผู้บุกรุกเดินทางลึกเข้าไปในประเทศ และทำให้พวกเขาถือว่าตนเป็นผู้ชนะสงครามนี้แล้ว ในที่สุดกองกำลังทหารของนายพลโปรโคปิอูสลุกขึ้นยืนและหันหน้าเข้าหาศัตรู รุกหน้าประจันในสงคราม บัดนี้ชาวครูเสดจึงค้นพบถึงความผิดพลาดของตนเอง นอนนิ่งอยู่ในค่ายคอยการบุก ในขณะที่เสียงของกองกำลังมุ่งหน้าเข้ามานั้น แม้ก่อนที่จะมองเห็นพวกฮัสพวกเขาตกลงสู่ความหวาดกลัว เจ้าชาย นายพลและทหารธรรมดาละทิ้งยุทธภัณฑ์และหลบหนีไปทั่วสารทิศ ทูตของพระสันตะปาปาที่เป็นหัวหน้าการบุกครั้งนี้พยายามรวบรวมกองกำลังที่หวาดกลัวและไร้ระเบียบแต่กลับไร้ผล แม้เขาจะพยายามถึงที่สุดก็ตามที แต่ตัวเขาเองก็ยังถูกกวาดต้อนไปในกลุ่มของพวกเชลย เมื่อความพ่ายแพ้เสร็จสิ้นแล้วและอีกครั้งหนึ่งของที่ปล้นสะดมได้ตกลงมายังมือของผู้ชนะสงคราม {GC 116.3}

 ด้วยประการเช่นนี้ ประเทศยิ่งใหญ่ต่างๆของยุโรปได้จัดส่งกองกำลังมาครั้งที่

สอง ประกอบด้วยชายฉกรรจ์นักสู้กล้าหาญที่ผ่านการฝึกมาแล้วและพร้อมด้วยอาวุธเพื่อเข้าสู่สงครามต้องหลบหนีโดยที่ไม่ได้โจมตี ผู้ต่อต้านในประเทศที่เล็กและอ่อนกำลัง เหตุการณ์เช่นนี้สำแดงให้เห็นถึงอำนาจของพระเจ้า ผู้บุกรุกถูกจู่โจมด้วยความกลัวด้วยพลังเหนือธรรมชาติ พระเจ้าผู้ทรงเอาชนะกองกำลังทหารขนาดใหญ่ของฟาโรห์ที่ทะเลแดง พระองค์ผู้ทรงกระทำให้กองทหารของชาวมีเดียนหลบหนีต่อหน้ากิเดโอนและนักสู้สามร้อยคน พระองค์ผู้ทรงกระทำให้กองกำลังของชาวอาซีเรียนที่ยโส ได้ทรงยื่นพระหัตถ์ออกมาอีกครั้งเพื่อต่อสู้อำนาจของผู้กดขี่ “เขาทั้งหลายอยู่ที่นั่นอย่างน่าสยดสยองยิ่งนัก ในที่ซึ่งไม่น่ามีความสยดสยอง เพราะพระเจ้าทรงกระจายกระดูกของคนที่ตั้งค่ายสู้เจ้า พระองค์ทรงให้เขาทั้งหลายได้อาย เพราะพระเจ้าทรงชังเขา” (สดุดี 53:3) {GC 117.1}

ผู้นำเปปาซีระบบสันตะปาปาหมดความพยายามที่จะเอาชนะด้วยการต่อสู้ในที่สุดจึงเข้าหาด้วยวิธีทางการทูต พวกเขาได้เข้ามาถึงการประนีประนอมที่ว่าในขณะที่ทำเป็นว่ายอมให้ชาวโบฮีเมียเสรีภาพในความคิด แท้จริงได้ทรยศให้พวกเขาเข้าสู่อำนาจของโรม ชาวโบฮีเมียได้ระบุหัวข้อสี่ประการเพื่อเป็นเงื่อนไขสันติภาพกับโรมคือการมีเสรีภาพในการเทศน์ และการสอนพระคัมภีร์ สิทธิของทั้งคริสตจักรที่จะรับขนมปังและเหล้าองุ่นในพิธีมหาสนิทและใช้ภาษาแม่ในการนมัสการ การละเว้นบุคคลในตำแหน่งฝ่ายสงฆ์จากการรับหน้าที่และตำแหน่งใดๆทางฝ่ายโลกและในกรณีของอาชญกรรม อำนาจตัดสินคดีของศาลการเมืองจะเหนือกว่าของการฝ่ายสงฆ์และฝ่ายฆราวาสเช่นกัน ในที่สุดผู้มีอำนาจฝ่ายเปปาซี “เห็นด้วยที่จะให้การยอมรับเงื่อนไขสี่ข้อของชาวฮัส แต่สิทธิของการอธิบายเรื่องเหล่านี้ซึ่งหมายถึงการกำหนดความสำคัญที่แน่นอนจะต้องอยู่กับสภากล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ต้องขึ้นกับพระสันตะปาปาและจักรพรรดิ” (Wylie, เล่มที่ 3 บทที่ 18) {GC 118.1}

มีคนกลุ่มใหญ่ในประเทศโบฮีเมียที่มองเห็นว่าการกระทำเช่นนี้ทรยศต่อเสรีภาพของพวกเขา พวกเขาไม่อาจให้การยินยอมกับสนธิสัญญานี้ได้ การขัดแย้งและการแตกแยกเกิดขึ้น ก่อให้เกิดการต่อสู้และการนองเลือดท่ามกลางพวกเขาเองในการต่อสู้ครั้งนี้ นายพลโปรโคปิอูสพ่ายแพ้และประเทศโบฮีเมียสูญเสียเสรีภาพไป {GC 118.2}

บัดนี้จักรพรรดิซีจิสมันที่ทรยศฮัสและเจอโรมได้ขึ้นครองราชเป็น

กษัตริย์ของประเทศโบฮีเมียและเขาเดินหน้าสถาปนา ระบบสันตะปาปา ขึ้นโดยไม่คำนึงถึงคำปฏิญาณที่ให้ไว้ว่าจะค้ำจุนสิทธิของชาวโบฮีเมีย แต่เขาได้รับประโยชน์เพียงเล็กน้อยด้วยการยอมอยู่ใต้การบังคับปัญชาของโรม เป็นเวลายี่สิบปีชีวิตของเขาเต็มไปด้วยงานตรากตรำและตกอยู่ใต้อันตราย กองทัพของเขาเสื่อมถอยไปและคลังสมบัติรั่วไหลไปอันเนื่องจากการดิ้นรนยืดยาวและไร้ผลและบัดนี้หลังจากได้เสวยราชสมบัติหนึ่งปีก็สิ้นพระชนม์ปล่อยให้สงครามกลางเมืองใกล้จะระเบิดขึ้นในอาณาจักรของเขาและมอบชื่อที่ตีตราด้วยความอัปยศเป็นมรดกให้แก่คนรุ่นหลัง {GC 118.3}

ความกระอักกระอ่วน ความโกลาหลและการนองเลือดยืดเยื้อออกไปอีก กองกำลังต่างชาติบุกโจมตีประเทศโบฮีเมีย ความแตกร้าวภายในจากการก่อกวนประเทศอย่างต่อเนื่อง ผู้ที่คงความซื่อสัตย์ต่อพระกิตติคุณตกลงสู่การกดขี่ข่มเหงที่นองเลือด {GC 118.4}

ในขณะพี่น้องในอดีตจับมือทำพันธสัญญากับโรม ดูดกลืนความผิดของเธอนั้น ผู้ที่ยึดความเชื่อโบราณไว้ได้รวมตัวร่วมกันเป็นคริสตจักรที่มีลักษณะเฉพาะ ตั้งชื่อว่า “ยูไนเตดเบรธเธรน” การกระทำนี้ชักนำคำสาปของทุกชนชั้นมาให้พวกเขา แต่ถึงกระนั้นความมั่นคงของพวกเขาไม่สั่นคลอน พวกเขาถูกบังคับให้หาที่หลบซ่อนในป่าและถ้ำ พวกเขายังประชุมร่วมกันเพื่ออ่านพระวจนะของพระเจ้าและเข้าร่วมนมัสการพระองค์ด้วยกัน {GC 119.1}

โดยทางผู้สื่อข่าวที่ส่งออกไปอย่างลับๆยังประเทศต่างๆ พวกเขาเรียนรู้ว่ากระจัดกระจายอยู่ในที่ต่างๆมี “มีผู้เชื่อความจริงกลุ่มเล็กกลุ่มน้อยกระจายอยู่ตามเมืองต่างๆที่เป็นเป้าหมายการกดขี่ข่มเหงเหมือนพวกเขาเองและอยู่ในใจกลางภูเขาแอลป์มีคริสเตจักรโบราณแห่งหนึ่งที่ยึดมั่นอยู่ในรากฐานของพระคัมภีร์และต่อต้านการเทิดทูนบูชาความเสื่อมโทรมของโรม” (Wylie, เล่มที่ 3 บทที่ 19) พวกเขารับข่าวคราวนี้ด้วยความสุขยิ่งใหญ่และพวกเขาเริ่มติดต่อกับคริสเตียนชาววอลเดนซี {GC 119.2}

ชาวโบฮีเมียยืนหยัดอยู่ในพระกิตติคุณ พวกเขาได้รอคอยอยู่ในยามค่ำคืนของการกดขี่ข่มเหง ในชั่วโมงมืดมิดที่สุดพวกเขายังหันหน้าไปยังขอบฟ้าเหมือนดั่งการมองหาเวลายามรุ่งเช้า “ชะตากรรมของพวกเขาตกอยู่ในวันแห่งความชั่ว

แต่.....พวกเขาจำคำพูดที่ฮัสกล่าวไว้ครั้งแรกและย้ำโดยเจอโรมว่าหนึ่งศตวรรษจะต้องหมุนมาบรรจบก่อนที่วันใหม่จะมาถึง คำพูดที่ให้กับชาวตาโบไรต์ (คือชาวฮัส) เป็นเหมือนเช่นคำพูดของโยเซฟที่ให้ไว้กับชนชาติที่ค่ายกักกันแห่งความเป็นทาสว่า “เราจวนจะตายแล้ว แต่พระเจ้าคงจะมาเยี่ยมเยียนพวกท่านและจะพาออกไปจากประเทศนี้” (Ibid., เล่มที่ 3 บทที่ 19) ช่วงเวลาปิดท้ายของศตวรรษที่สิบห้าเป็นพยานให้กับการเจริญขึ้นของคริสตจักรเบธเธรนอย่างช้าๆแต่มั่นคง ถึงแม้ว่าพวกเขาจะห่างไกลจากการไม่ถูกรังควานก็ตาม พวกเขาก็ยังได้ชื่นชมกับการพักผ่อนที่ค่อนข้างสงบ เมื่อต้นศตวรรษที่สิบหกเปิดฉากขึ้นมา คริสตจักรของเขาในประเทศโบฮีเมียและโมราเวียมีถึงสองร้อยแห่ง (Ezra Hall Gillett, Life and Times of John Huss, เล่มที่ 2 หน้า 570) คนที่เหลืออยู่ที่ได้หลุดพ้นจากเปลวเพลิงเผาผลาญและดาบที่ทำลายต่างพากันชื่นชมที่ได้รับอนุญาตให้เห็นฟ้าใหม่ที่ฮัสได้กล่าวทำนายไว้ล่วงหน้า”(Wylie, เล่ม 3, บทที่ 19) {GC 119.3}

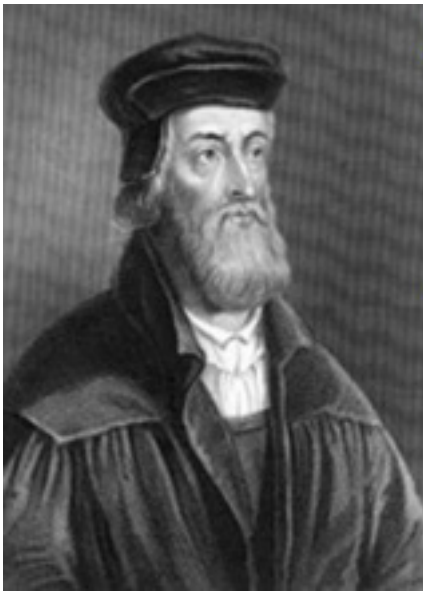

จอห์น ฮัส - บาทหลวงชาวเช็ก ถือเป็นบุคคลแรก ๆ ที่มีแนวคิดในการปฏิรูปศาสนา เขาถูกไต่สวนและถูกตัดสินว่าเป็นบุคคลนอกรีต จนที่สุด ค.ศ. 1415 ฮุสก็ถูกมัดติดกับเสาและเผาทั้งเป็น เถ้ากระดูกของเขาถูกนำไปทิ้งที่แม่น้ำไรน์

ภาพ - WWM

Statue of John Huss, (1369 – 1415) at the Old Town Square,Prague.
Burned at the stake as a heretic for daring to think differently from the Catholic church.
จอห์น ฮัสส์ นักปฏิรูปทางศาสนาที่ยิ่งใหญ่ในยุคนั้น
อนุสาวรีย์อยู่ที่ สวนสาธารณะ เมือง ปราก ในปี 1415 ถูกเผาทั้งเป็นในข้อหา
เป็นคนนอกรีตที่กล้าคิดต่างจากคริสตจักรคาทอลิก

ภาพหวงแหนเก็บรักษาอยู่ที่พิพิทพันธ์แห่งชาติ กรุงปราก ปี ค.ศ. 1500

ภาพสะท้อนเสียดสีคริสตจักรโรม โป๊ปคือ ผู้ต่อต้านพระเยซูคริสต์ Pope-Antichrist

ภาพและคำบรรยายภาพคัดจากหนังสือ The Hussite Revolution หน้า 21

Library of National Museum in Prague

สมัยยุคมืด “พระราชวังของพระสันตะปาปาองค์ต่างๆและหัวหน้าคณะสงค์มีภาพ ของความลามกต่ำช้าที่สุดให้เห็น พระสันตะปาปาบางองค์ที่ครองตำแหน่งอยู่ทำผิดทางอาญาที่น่าขยะแขยงมากจนฝ่ายปกครองของบ้านเมืองต้องพยายามขับไล่ผู้มีตำแหน่งสูงของคริสตจักรเสมือนหนึ่งเป็นสัตว์ประหลาดที่โหดร้ายชั่วช้าเกินกว่าที่จะยอมทนได้” **GC 60.2 หน้า 51**

ข่าวอื้อฉาวของคริสตจักรโรม เรื่องความเสื่อมศีลธรรมทางเพศ และ การมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก pedophilia มักจะตกเป็นข่าวเสมอๆ แม้จะพยายามปิดข่าว ค้นหาความจริงเพิ่มเติมได้ที่ Google และYoutube Do research in YouTube and Google: Check key words—sex scandals of Roman Catholic church and gay priests, sex abuse, sex crimes,and pedophilia. See YouTube: Is Roman Catholicism a False Gospel? John Macarthur—Miniute 1:30—5:30; Roman Catholic Church, sex abuse scandals in the news, ABC, CBC, CTV, CBS, CNN;The Real History of the evil Roman Catholic Church;

บทที่ 7

มาร์ติน ลูเธอร์ Martin Luther
แยกตัวออกจากโรม (โปรเตสแตนท์คนแรก)**

มาร์ติน ลูเธอร์ ยืนอยู่ในแนวหน้าสุดของบรรดาผู้ที่ได้รับการทรงเรียกให้นำคริสตจักรออกจากความมืดของพระสันตะปาปาเพื่อเข้าสู่แสงสว่างของความเชื่อที่บริสุทธิ์ยิ่งขึ้น เขาเป็นคนกระตือรือร้น มุ่งมั่น ภักดี ไม่กลัวผู้ใดนอกจากความยำเกรงพระเจ้าและไม่ยอมรับรากฐานใดของความเชื่อทางศาสนานอกจากพระคัมภีร์ ลูเธอร์เป็นบุรุษของยุคในสมัยของเขา โดยผ่านทางลูเธอร์พระเจ้าทรงประกอบพระราชกิจยิ่งใหญ่เพื่อการปฏิรูปศาสนาในคริสตจักรและการส่องสว่างให้โลก {GC 120.1}

ดั่งผู้ประกาศพระกิตติคุณรุ่นแรก ลูเธอร์เติบโตขึ้นจากกลุ่มชนที่ยากจน เขาใช้ชีวิตในช่วงต้นของเขาในบ้านของชาวนาชาวเยอรมัน ด้วยการทำงานตรากตรำประจำวัน คุณพ่อของเขาหาเงินพอที่จะส่งเขาเพื่อให้รับการศึกษา เขาตั้งใจที่จะให้ลูเธอร์เป็นทนาย แต่พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้เขาเป็นผู้ก่อสร้างในวิหารยิ่งใหญ่ที่เจริญขึ้นอย่างช้าๆมาหลายศตวรรษ ความยากลำบาก ความอดอยากและการอยู่ในวินัยอย่างกวดขันเป็นโรงเรียนในพระปัญญาของพระเจ้าเพื่อเตรียมลูเธอร์สำหรับงานของการรับใช้ยิ่งใหญ่ของชีวิต {GC 120.2}

คุณพ่อของลูเธอร์เป็นคนที่มีความคิดมั่นคงและว่องไวและมีอุปนิสัยเข้มแข็งอย่างแรงกล้า ซื่อสัตย์ มุ่งมั่นและซื่อตรง **เขาจริงใจต่อความสำนึกในหน้าที่ แม้ผลจะดีหรือไม่ จะเป็นเช่นไรก็ ตาม** การมีอารมณ์ดีอย่างหนักแน่นของเขาทำให้เขามองระบบของนักบวชด้วยความไม่ไว้วางใจ เขาไม่พอใจอย่างแรงกล้าเมื่อลูเธอร์ก้าวเข้าสู่ชีวิตนักบวชโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเขา และเวลาผ่านไปสองปีก่อนที่คุณพ่อจะคืนดี

**(วันปฏิรูปศาสนา Reformation Day—31-10-1517 วันที่มาร์ติน ลูเธอร์นำข้อเสนอ 95 ข้อ Ninety-five Theses ไปตอกตาปูติดไว้หน้าประตูโบสถ์ Wittenberg ต่อต้านการขายใบล้างบาป Sale of Indulgences นับเป็นวันเริ่มต้นของการปฏิรูปศาสนา) (ปัจจุบันนี้ วันที่ 31 ตุลาคมของทุกปี เป็นวันที่ชาวโปรเตสแตนท์ Protestant ฉลองเพื่อรำลึกถึงการปฏิรูปศาสนา)

กับลูกชายของเขาและแม้กระนั้นทัศนะของเขาก็ยังคงเหมือนเดิม {GC 120.3}

พ่อและแม่ของลูเธอร์ให้ความสนใจอย่างมากต่อการศึกษาและการฝึกอบรมของลูกๆ พวกเขาบากบั่นสอนลูกในความรู้ของพระเจ้าและปฏิบัติตามคุณความดีของคริสเตียน บ่อยครั้งลูกจะได้ยินคำอธิษฐานของคุณพ่อที่ดังขึ้นเพื่อให้เด็กจดจำพระนามของพระเจ้า และสักวันหนึ่งช่วยให้ความจริงเจริญขึ้นได้ เพื่อให้การปลูกฝังศีลธรรมหรือทางปัญญาที่ชีวิตการตรากตรำเปิดทางให้เขาได้ชื่นชมอย่างมีสุข พ่อแม่จะใช้ทุกโอกาสพัฒนาด้วยความกระตือรือร้น ความพยายามของพวกเขานั้นจริงใจและอุตสาหะเพื่อเตรียมลูกๆสำหรับชีวิตเคร่งครัดในศาสนาและเป็นคนมีประโยชน์ด้วยอุปนิสัยที่มั่นคงแน่วแน่และแข็งแกร่ง บางครั้งพวกเขากวดขันมากเกินไป แต่นักปฏิรูปเองแม้จะรู้ตัวว่าในบางส่วนพวกเขาพลาดไปก็จริงอยู่ แต่ก็ยังรู้ว่าการฝึกอบรมของพวกเขาเป็นที่ยอมรับกันมากกว่าที่จะตำหนิ {GC 121.1}

เขาเข้าเรียนเร็ว ขณะอยู่ที่โรงเรียน ลูเธอร์ได้รับการปฏิบัติอย่างเกรี้ยวกราดและกระทั่งความรุนแรง พ่อแม่ของเขายากจนมากจนกระทั่งในการเดินทางจากบ้านไปโรงเรียน เขาจำเป็นต้องขออาหารด้วยการร้องเพลงตามบ้าน และบ่อยครั้งเขาต้องทนความหิว แนวคิดเรื่องศาสนาอันน่าเศร้าสลดและงมงายในเวลานั้นที่นิยมกันทำให้เขากลัวมาก เขาจะนอนลงในเวลากลางคืนด้วยหัวใจที่เศร้าสลด มองไปด้วยความหวาดหวั่นถึงอนาคตที่มืดมนและหวาดกลัวอยู่เสมอเมื่อคิดว่าพระเจ้ากวดขัน เป็นผู้ตัดสินความที่ไม่ผ่อนปรน ผู้ปกครองที่เกรี้ยวกราดโหดเหี้ยม แทนที่จะเป็นพระบิดาผู้ทรงพระเมตตาแห่งสรวงสวรรค์ {GC 121.2}

แต่กระนั้น ภายใต้ความผิดหวังมากมายและยิ่งใหญ่ ลูเธอร์มุ่งหน้าบากบั่นขึ้นไปสู่มาตรฐานสูงด้านศีลธรรมและความเป็นเลิศทางปัญญาซึ่งดึงดูดจิตวิญญาณของเขา เขากระหายความรู้และลักษณะความคิดที่จริงใจและการปฏิบัติได้นั้นนำเขาให้ปรารถนาสิ่งที่มั่นคงและมีประโยชน์มากกว่าแสดงออกภายนอกและผิวเผิน {GC 121.4}

เมื่อลูเธอร์อายุได้สิบแปดปี เขาเข้าไปเรียนที่มหาวิทยาลัยเออร์เฟริต เขามีสภาพที่ดีขึ้นและอนาคตสดใสกว่าชีวิตในช่วงแรกเริ่ม ด้วยความมัธยัสถ์และความขยันขันแข็ง พ่อแม่ของเขาหาเงินได้พอที่จะเลี้ยงปากเลี้ยงท้องและให้การเลี้ยงดูตามที่เขาต้องการได้ และอิทธิพลของมิตรรอบข้างที่รู้ใจ ลดความมืดมนของชีวิต

ในการศึกษาลงกว่าช่วงก่อน เขาสมัครเข้าเรียนกับอาจารย์ชื่อดังที่สุด ขยันขันแข็ง เก็บสะสมแนวคิดอันมีค่าที่สุด และรับการถ่ายทอดความรู้สติปัญญาของพวกอาจารย์สอนมาเป็นของตน แม้เขาเคยอยู่ภายใต้ระเบียบวินัยที่เข้มงวดของผู้สอนในอดีต เขาฉายแววความโดดเด่นตั้งแต่แรกและด้วยอิทธิพลที่เอื้ออำนวยสมองของเขาพัฒนาขึ้นได้อย่างรวดเร็ว ความจำที่ดี ความคิดที่มีชีวิตชีวา อำนาจความมีเหตุมีผลที่แรงกล้า และนำมาประยุกต์ใช้อย่างไม่ย่อท้อ ในไม่ช้านำเขาขึ้นไปอยู่ต้นแถวหน้าท่ามกลางผู้ร่วมงาน การฝึกวินัยทางปัญญาทำให้เขาเข้าใจได้อย่างเต็มที่และปลุกการทำงานของสมองและความเข้าใจอย่างเฉียบแหลมที่จะเตรียมเขาให้พร้อมสำหรับความขัดแย้งมาในชีวิตของเขา {GC 121.4}

ความยำเกรงพระเจ้าอยู่ในหัวใจของลูเธอร์ ทำให้เขาคงรักษาความมั่นคงของเป้าหมายและนำเขาไปสู่ความถ่อมใจอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้า ในส่วนลึกของหัวใจเขารู้ว่าต้องพึ่งการทรงช่วยของพระเจ้า เขาไม่พลาดที่จะเริ่มต้นแต่ละวันด้วยคำอธิษฐาน ในขณะที่หัวใจของเขายังหายใจเข้าออกของคำทูลขอการทรงนำและการสนับสนุน เขาพูดอยู่เสมอว่า “อธิษฐานได้ดีเป็นส่วนดีครึ่งหนึ่งของการศึกษา” (D’Aubigne, เล่มที่ 2, บทที่ 2) {GC 122.1}

วันหนึ่ง ในขณะที่เขาค้นหาศึกษาหนังสือในห้องสมุดอยู่นั้น เขาพบพระคัมภีร์ภาษาลาตินเล่มหนึ่ง เขาไม่เคยเห็นหนังสือเช่นนี้มาก่อน เขาไม่เคยรู้เลยว่ามีหนังสือเช่นนี้ด้วย เขาเคยได้ยินว่ามีหนังสือพระกิตติคุณและจดหมายของอัครทูตบางตอน จึงนำมาอ่านให้ที่ประชุมของประชาชนฟังและเขาคิดว่านั่นเป็นพระคัมภีร์ทั้งเล่ม บัดนี้เป็นครั้งแรก เขาได้เห็นพระวจนะของพระเจ้าทั้งเล่ม ด้วยความเกรงขามระคนกับความพิศวงเขาพลิกหน้ากระดาษศักดิ์สิทธิ์ ด้วยชีพจรที่เต้นเร็วและหัวใจที่เต้นแรง เขาอ่านด้วยตัวเขาเองพระวจนะแห่งชีวิต เขาหยุดอ่านเป็นช่วงๆหลายครั้งและอุทานว่า “โอ ขอพระเจ้าจะทรงประทานหนังสือเช่นนี้ให้เป็นของข้าพระองค์สักเล่มหนึ่ง” (Ibid., เล่มที่ 2 บทที่ 2) **<u>ทูตแห่งสวรรค์อยู่เคียงข้างเขาและลำแสงจากพระบัลลังก์ของพระเจ้าเปิดเผยขุมทรัพย์แห่งความจริงให้เขาเข้าใจ</u>** เขาเคยหวาดกลัวที่จะทำให้พระเจ้าไม่ทรงพอพระทัย แต่บัดนี้เขามีความสำนึกถึงสภาพของคนบาปที่เขาไม่เคยรู้สึกเช่นนี้มาก่อน {GC 122.2}

 ในที่สุด ด้วยความปรารถนาอย่างจริงใจที่จะหลุดพ้นจากความบาปและ

พบสันติสุขในพระเจ้าได้นำเขาให้ก้าวเข้าไปประจำอยู่ในอารามและอุทิศตนเองด้วยวิถีชีวิตของการเป็นนักบวช ในสถานที่แห่งนี้เขาถูกกำหนดให้ปฏิบัติในงานที่ต่ำน่าเบื่อหน่ายที่สุดด้วยการออกไปขอทานตามบ้าน จากบ้านหนึ่งไปยังบ้านหลังอื่นๆเขามีอายุอยู่ในช่วงที่ต้องการความเคารพและคำชมเชยมากที่สุดและหน้าที่การงานอันต่ำเช่นนี้ทำลายความรู้สึกในธรรมชาติของเขาแต่เขาทนทำงานที่อับอายขายหน้านี้อย่างอดทนโดยเชื่อว่าเป็นสิ่งที่ต้องทำเพราะความบาปของเขา {GC 123.1}

ทุกเสี้ยวนาทีที่เขาปลีกตัวได้จากงานประจำในหน้าที่เขาจะใช้ในการศึกษาอดหลับอดนอนและเจียดเวลาที่ใช้ในการรับประทานอาหารอันน้อยนิดของเขา **<u>เหนือสิ่งอื่นใดลูเธอร์ชื่นชอบกับการศึกษาพระวจนะของพระเจ้า</u>** เขาพบพระคัมภีร์เล่มหนึ่งที่ล่ามโซ่ติดกับผนังของคอนเวนท์ และบ่อยครั้งจะไปที่แห่งนี้ ขณะที่ความสำนึกผิดในบาปของเขาเพิ่มมากขึ้นเขาลงแรงด้วยการกระทำของเขาเองเพื่อจะได้รับการอภัยและสันติสุข เขาดำเนินชีวิตอย่างเคร่งครัดด้วยการอดอาหาร และเฝ้าระวังระไวและทุบตีตัวเองเพื่อยับยั้งความชั่วที่มีอยู่ในธรรมชาติ แต่ชีวิตนักบวชของเขาไม่ได้ปลดปล่อยเขาออกจากสิ่งเหล่านี้ เขาไม่เคยงดเว้นจากการเสียสละใดที่จะช่วยให้เขาไปให้ถึงความบริสุทธิ์แห่งหัวใจที่จะทำให้เขายืนขึ้นเป็นที่ชอบของเบื้องพระพักตร์ของพระเจ้า เขาพูดในเวลาต่อมาว่า “ข้าพเจ้าเป็นนักบวชที่เคร่งครัดอย่างจริงแท้และปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างกวดขันเกินกว่าที่ข้าพเจ้าจะเอ่ยเป็นวาจาได้ **<u>หากมีนักบวชคนใดจะเข้าสวรรค์ได้ด้วยการปฏิบัติของเขาแล้ว ข้าพเจ้าจะต้องได้สิทธิ์นี้อย่างแน่นอน</u>**.....หากข้าพเจ้ายังคงกระทำการนี้ยืดยาวต่อไปอีก ข้าพเจ้าจะนำความบัดสีของข้าพเจ้าไปถึงความตาย” (Ibid., เล่มที่ 2, บทที่ 3) จากผลของการควบคุมอันเจ็บปวดเช่นนี้ เขาสูญเสียกำลังทางกายไปและล้มเป็นลมอยู่เสมอ เป็นผลที่เขาไม่เคยกลับฟื้นเป็นปกติอีกต่อไป แต่ด้วยความพยายามทั้งหมด ทำให้จิตวิญญาณของเขาเป็นทุกข์ การปฏิบัติเช่นนี้ไม่ช่วยให้เขาพบความสุขสบายเลย ในที่สุดเขาเกือบตกลงสู่ความสิ้นหวัง {GC 123.2}

เมื่อเป็นที่ประจักษ์ว่าลูเธอร์สิ้นหวังทุกอย่างไปแล้วนั้น พระเจ้าทรงเรียกมิตรและผู้ช่วยคนหนึ่งขึ้นมาให้เขา <u>สตูพิทซ์</u>ผู้เคร่งครัดในศาสนาได้มาเปิดพระวจนะของพระเจ้าให้ลูเธอร์เข้าใจและขอให้เขาหันหน้ามองออกไปจากสิ่งที่เขาเคยปฏิบัติ ยุติความนึกคิดเรื่องการลงโทษของพระเจ้าอันเนื่องมาจากการล่วงละเมิด

พระบัญญัติของพระเจ้าและ**มองไปยังพระเยซู พระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงอภัยบาปผิด** “แทนที่จะทรมานตัวเองอันเนื่องจากบาป ให้ท่านวิ่งเข้าหาอ้อมแขนของพระผู้ไถ่ จงวางใจในพระองค์ ในชีวิตแห่งความชอบธรรมของพระองค์ ในความตายที่ลบมลทินบาป.....จงฟังพระบุตรของพระเจ้า พระองค์เสด็จมาเป็นมนุษย์เพื่อประทานความมั่นใจให้แก่ท่านว่าจะได้รับความพึงพอพระทัยของพระเจ้า” “**จงรับพระองค์ผู้ทรงรักท่านก่อน**” (Ibid., เล่มที่ 2 บทที่ 4) ผู้สื่อข่าวแห่งพระกรุณาพูดไว้เช่นนี้ คำพูดของเขาฝังความประทับใจลงสู่ความนึกคิดของลูเธอร์ เขาดิ้นรนอยู่ระยะหนึ่งกับความผิดที่เขายึดไว้เนิ่นนาน จึงทำให้เขาเข้าใจได้ถึงความจริงและสันติสุขที่เข้ามายังจิตวิญญาณซึ่งเป็นทุกข์ของเขา {GC 123.3}

ลูเธอร์ได้รับการสถาปนาให้เป็นบาทหลวงและย้ายออกจากการเก็บตัวในวัดไปดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัยแห่งวิทเตนเบร์ก เขาลงแรงใส่ใจกับการศึกษาพระคัมภีร์ในภาษาดั้งเดิม เขาเริ่มเอาเรื่องพระคัมภีร์มาบรรยายและเปิดให้ประชาชนที่ชื่นชมเข้ารับฟัง เขาเข้าใจเรื่องของพระธรรมสดุดี พระกิตติคุณและจดหมายฝากของอัครทูต สตูพิทซ์ผู้เป็นเพื่อนและรุ่นพี่ได้ขอร้องให้เขาก้าวขึ้นธรรมมาสน์และเทศนาพระวจนะของพระเจ้า ลูเธอร์ลังเลใจ เขารู้สึกว่าตนเองไม่คู่ควรที่จะพูดกับประชาชนในฐานะเป็นตัวแทนของพระคริสต์ หลังจากที่เขาได้ดิ้นรนมาเป็นเวลานานแล้ว เขาจึงยอมทำตามคำขอของเพื่อนๆ เขาเป็นผู้ที่ชำนาญเรื่องของพระคัมภีร์อยู่แล้วและพระคุณของพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับเขา ความคล่องแคล่วในการพูดของเขาดึงดูดความสนใจของผู้ฟัง การนำเสนอของเขานั้นชัดเจนและมีพลังความจริงโน้มน้าวความเข้าใจของผู้ฟังและความร้อนรนของเขาสัมผัสหัวใจของพวกเขา {GC 124.1}

ลูเธอร์ยังคงเป็นบุตรที่ซื่อสัตย์ของคริสตจักรโรมและไม่เคยคิดที่จะทำสิ่งอื่นใดเลย ภายใต้การทรงนำของพระเจ้า เขาถูกนำพาให้ไปเยือนกรุงโรม เขาออกเดินทางด้วยเท้า หยุดพักที่อารามตามทาง ความร่ำรวยยิ่งใหญ่ตระการตาและความสุขสำราญที่เขาเห็นในอารามแห่งหนึ่งของประเทศอิตาลีทำให้เขาแปลกประหลาดใจ ด้วยรายได้มากมายจากเงินบริจาค นักบวชพักอาศัยอยู่ในห้องพักที่โอ่โถง ตกแต่งด้วยเสื้อผ้าที่หรูหราและราคาแพงที่สุดและกินเลี้ยงกันด้วยอาหารรอบโต๊ะ ด้วยความสงสัยที่เจ็บปวดลูเธอร์เปรียบเทียบความแตกต่างของภาพเช่นนี้กับชีวิตของ

เขาที่ละทิ้งความสุขส่วนตนและลำบาก จิตใจของเขาเริ่มสับสน {GC 124.2}

ในที่สุด เขามองเห็นเมืองที่มี**ภูเขาเจ็ดยอด**แต่ไกล เขาก้มลงกับพื้นกราบด้วยความซึ้งใจพร้อมกับร้องว่า “กรุงโรมที่บริสุทธิ์ ข้าฯขอน้อมคำนับท่าน” (Ibid. เล่มที่ 2 บทที่ 6) เขาเดินทางเข้าไปในเมือง ไปเยี่ยมตามโบสถ์ต่างๆ ฟังนิยายอันแสนประหลาดที่พวกบาทหลวงและนักบวชเล่าแล้วเล่าอีกและประกอบพิธีกรรมทั้งหมดตามที่กำหนด ทุกอย่างที่เขามองเห็นทำให้เขาเต็มด้วยความประหลาดใจและความหวาดกลัว เขาตระหนักว่าความชั่วร้ายมีดกดื่นอยู่ในนักบวชทุกระดับ เขาได้ยินการพูดตลกลามกจากพวกพระราชาคณะและวิตกกับวาจาหยาบคายอันน่ารังเกียจของพวกเขา แม้ในเวลาประกอบพิธีมิซซา ในขณะที่ลูเธอร์คุกคลีอยู่กับนักบวชและประชาชน เขาก็ได้พบกับการสำมะเลเทเมาและเสเพล ไม่ว่าเขาจะหันหน้าไปทิศใดก็ตาม ในสถานที่บริสุทธิ์เขาก็พบแต่คำพูดหยาบคาย เขาเขียนบันทึกไว้ว่า “ไม่มีใครจะนึกภาพออกได้เลยว่ามีบาปหรือการกระทำที่น่าอับอายให้พบได้ในโรม จะต้องไปดูและฟังเองก่อนจึงจะเชื่อ ด้วยเหตุนี้จึงมีคนพูดติดปากว่า **“<u>หากมีนรก โรมก็สร้างอยู่บนนั้น เป็นอเวจีที่เป็นแหล่งกำเนิดของบาปทุกชนิด</u>”** (Ibid. เล่มที่ 2 บทที่ 6) {GC 124.3}

ด้วยคำสั่งของพระสันตะปาปาเร็วๆนี้ ทุกคนที่คุกเข่าขึ้นบันได “ปีลาต” พระสันตะปาปาสัญญาจะให้ **<u>ใบล้างบาป</u>** บอกกันว่าเป็นบันไดที่พระเยซูเสด็จก้าวลงขณะออกจากห้องพิพากษาของชาวโรมันและด้วยอภินิหารบันไดนี้ได้ถูกขนย้ายมาจากกรุงเยรูซาเล็ม วันหนึ่งขณะที่ลูเธอร์กำลังคุกเข่าขึ้นบันไดอย่างศรัทธาเลื่อมใสอยู่ทันใดนั้นเขาได้ยินเสียงดังดั่งฟ้าร้องคล้ายกับบอกกับเขาว่า **“<u>คนชอบธรรมจะมีชีวิตดำรงอยู่โดยความเชื่อ</u>”** (โรม 1: 17) “The just shall live by faith” เขากระโดดขึ้นยืนและวิ่งไปจากที่นั่นด้วยความอับอายและความหวาดกลัว ข้อพระคัมภีร์นี้ไม่เคยสูญอิทธิพลไปจากจิตวิญญาณของเขา ตั้งแต่เวลานั้นเป็นต้นมา เขาเข้าใจมากยิ่งขึ้นกว่าแต่ก่อนถึงความล้มเหลวในการพึ่งพาการปฏิบัติของตนเองเพื่อจะได้ความรอดและจำเป็นต้องมีความเชื่อที่มั่นคงเสมอในพระคุณความดีของพระคริสต์ ตาของเขาเปิดออกแล้วและจะไม่มีวันปิดให้กับการหลอกลวงของระบบสันตะปาปา เมื่อเขาหันหน้าออกไปจากโรม เขาก็ได้หันหัวใจของเขาออกไปด้วย ตั้งแต่เวลานั้นรอยร้าวขยายมากขึ้นจนเขาตัดความสัมพันธ์ทั้งหมดออกจากคริสตจักรของระบบสันตะปาปา {GC 125.1}

หลังจากที่ลูเธอร์กลับจากโรม เขาได้ปริญญาดุษฎีบัณฑิตทางด้านศาสนศาสตร์จากมหาวิทยาลัยวิตเตนเบริก บัดนี้เขามีเวลาที่จะอุทิศตนให้กับพระคัมภีร์ที่เขารักได้มากกว่าเมื่อก่อน **เขาได้ปฏิญาณกับตัวเองว่าชั่วชีวิตนี้ เขาจะศึกษาด้วยความใส่ใจและเทศนาพระวจนะของพระเจ้าด้วยความสัตย์ซื่อ ไม่ใช่สอนคำกล่าวหรือคำสั่งสอนของพระสันตะปาปา** เขาไม่ได้เป็นนักบวชหรือศาสนาจารย์ธรรมดาคนหนึ่งแต่เป็นผู้ประกาศพระคัมภีร์ที่ได้ผ่านการรับรองมาแล้วคนหนึ่ง เขาได้รับการทรงเรียกให้เป็นผู้เลี้ยงแกะเพื่ออภิบาลลูกแกะในฝูงของพระเจ้าที่หิวและกระหายความจริง เขาประกาศอย่างแน่วแน่ว่า**คริสเตียนจะต้องไม่รับหลักคำสอนอื่นใดนอกจากที่วางอยู่บนฐานอำนาจของพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์** คำพูดเช่นนี้โจมตีตรงฐานความเชื่อที่ว่าระบบสันตะปาปายิ่งใหญ่สูงสุด papal supremacy เป็นคำที่มีหลักการสำคัญยิ่งของการปฏิรูปศาสนา (ริเริ่มโดยลูเธอร์ ค.ศ. 1517 Protestant Reformation) {GC 125.2}

ลูเธอร์มองเห็นถึงภัยอันตรายของการยกชูทฤษฎีของมนุษย์ขึ้นเหนือพระคำของพระเจ้า ลูเธอร์โจมตีอย่างไม่เกรงกลัวใน ความไม่ซื่อสัตย์ของเหล่าอาจารย์ และลูเธอร์ต่อต้านปรัชญาและศาสนศาสตร์ของเหล่าอาจารย์ที่มีผู้คนหลงยึดถือมานานว่าเป็นอำนาจอิทธิพลควบคุมเหนือประชาชน ลูเธอร์ประณามว่าความรู้เช่นนี้ไม่เพียงไร้ค่าแต่ยังเป็นพิษที่อันตรายและลูเธอร์พยายามทุ่มเทที่จะนำความคิดของผู้ฟังของเขาให้หันเหจาก เล่ห์เหลี่ยมหรือการอ้างเหตุผลผิดๆของนักปรัชญาและนักศาสนศาสตร์เหล่านั้นให้ไปยังความจริงนิรันดร์ตามคำสอนของผู้เผยพระวจนะและอัครทูต {GC 126.1}

ข่าวสารที่เขาประกาศให้แก่ฝูงชนที่สนใจฟังคำพูดของเขานั้นมีคุณค่าอย่างยิ่ง พวกเขาไม่เคยได้ยินคำสอนเช่นนี้มาก่อน **ข่าวความชื่นชมยินดีแห่งความรักพระผู้ช่วยให้รอด ความมั่นใจของการให้อภัยและสันติสุขโดยผ่านพระโลหิตของการไถ่บาป ทำให้หัวใจของเขาทั้งหลายเปรมปรีดิ์และดลใจให้พวกเขามีความหวังอมตะในใจ** ที่เมืองวิตเทนเบริกมีแสงดวงหนึ่งได้ถูกจุดให้สว่างขึ้น ลำแสงนี้จะแผ่กว้างออกไปจนถึงที่สุดปลายของโลกและจะสว่างมากยิ่งขึ้นจนถึงเวลาอวสานของโลก {GC 126.2}

แต่ความสว่างและความมืดประสานเข้ากันไม่ได้ ระหว่างความจริงและความผิดมีความขัดแย้งที่ไม่อาจลงรอยกันได้ การยกชูและปกป้องข้างหนึ่งจะหมายถึงการโจมตีและเอาชนะอีกข้างหนึ่ง พระผู้ช่วยให้รอดเองทรงเปิดเผยว่า “เรา

มิได้นำสันติภาพมาให้ แต่เรานำดาบมา" (มัทธิว 10: 34) ไม่กี่ปีต่อมาหลังจากที่การปฏิรูปทางศาสนาเปิดฉาก ลูเธอร์พูดว่า "พระเจ้าไม่ได้ทรงนำข้าพเจ้า พระองค์ทรงผลักข้าพเจ้าให้เดินไปข้างหน้า พระองค์ทรงอุ้มข้าพเจ้าออกไป ข้าพเจ้าไม่ได้เป็นนายของตัวเอง ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะอยู่อย่างสงบแต่ข้าพเจ้าถูกผลักให้เข้ามาอยู่ท่ามกลางฝูงชนจราจลและการปฏิวัติ" (D'Aubigne, เล่มที่ 5 บทที่ 2) บัดนี้จวนจะถึงเวลาที่ลูเธอร์จะถูกเร้าให้เข้าสู่การต่อสู้แล้ว {GC 126.3}

คริสตจักรแห่งโรมได้เอาพระคุณของพระเจ้ามาทำเป็นสินค้า โต๊ะของคนแลกเงิน (มัทธิว 21: 12) ได้จัดตั้งขึ้นข้างแท่นบูชาของเธอ บรรยากาศของเธอแซ่ซ้องไปด้วยเสียงร้องของผู้ซื้อและผู้ขาย เบื้องหลังเสียงเชิญชวนในการหาเงินทุนเพื่อก่อสร้างพระวิหารเซนต์ปีเตอร์ที่กรุงโรม มีการเสนอขาย**ใบล้างบาป**อย่างเปิดเผยด้วยอำนาจสั่งการของพระสันตะปาปา ด้วยราคาหลอกลวงเป็นอาชญากรรม อาคารโบสถ์หลังนี้จะก่อสร้างขึ้นมาเพื่อเป็นที่นมัสการพระเจ้า ฐานรากปูด้วยค่าจ้างของความชั่วช้าอยุติธรรม แต่การที่โรมใช้วิธีขายใบล้างบาปเพื่อขยายอำนาจและความร่ำรวยของโรมก่อให้เกิดการโจมตีถึงตายต่ออำนาจและความยิ่งใหญ่ของโรม เรื่องนี้ปลุกปั่นทำให้เกิดศัตรูแก่พระสันตะปาปา สัตรูที่มุ่งมั่นเต็มที่และทำงานได้อย่างเกิดผลและนำไปสู่การต่อสู้ที่เขย่าบัลลังก์ของพระสันตะปาปาและกระแทกมงกุฎสามชั้นบนศีรษะของพระสันตะปาปา {GC 127.1}

เททเซลเป็นเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งให้จัดการกับเรื่องของการขายใบล้างบาป เขาเคยถูกตัดสินว่าได้ทำความผิดที่เลวร้ายที่สุดต่อสังคมและต่อพระบัญญัติของพระเจ้า แต่เขาได้หลุดพ้นออกมาจากการลงโทษในความผิดที่เขาได้ทำ เททเซลถูกจ้างให้สานต่อโครงการขายใบล้างบาปซึ่งเป็นการรับจ้างเพื่อเงินและเป็นโครงการที่ไร้ศีลธรรมของพระสันตะปาปา ด้วยความอาจหาญ เททเซลกล่าวย้ำการหลอกลวงที่โดดเด่นที่สุดนี้ และการเล่านวนิยายน่าทึ่งทั้งหลายเพื่อหลอกประชาชนที่ไม่รู้ให้เชื่องมงายได้อย่างง่ายดาย ถ้าหากพวกเขามีพระวจนะของพระเจ้าอยู่กับตัวแล้วพวกเขาก็จะไม่ถูกหลอกเช่นนี้ เพื่อที่จะทำให้อำนาจและสมบัติของผู้นำที่ทะเยอทะยานเพิ่มมากขึ้น ทางคริสตจักรโรมจึงต้องควบคุมพวกเขาให้อยู่ภายใต้อำนาจของระบบสันตะปาปาด้วยการไม่ยอมให้มีพระคัมภีร์ (โปรดดู John C. L. Gieseler, A Compendium of Ecclesiastical History, ตอนที่ 4 เล่มที่ 1 ย่อหน้าที่ 5) {GC 127.2}

ในขณะที่เททเซลเดินทางเข้าเมือง จะมีผู้ประกาศข่าวคนหนึ่งเดินนำหน้าเขาและประกาศว่า “พระคุณของพระเจ้าและของคุณพ่อศักดิ์สิทธิ์ประทับอยู่ที่ประตูบ้านของท่าน” (D’Aubigne, เล่มที่ 3 บทที่ 1) และประชาชนต้อนรับผู้เสแสร้งที่หมิ่นประมาทพระเจ้าราวกับว่าเขาเป็นพระเจ้าเสียเองที่เสด็จลงมาจากสวรรค์เพื่อมาหาพวกเขา การค้าน่าอับอายได้จัดตั้งขึ้นในคริสตจักรและเททเซลยืนขึ้นบนธรรมมาสน์เยินยอว่าใบล้างบาปเป็นของประทานอันประเสริฐที่สุดของพระเจ้า เขาสาธยายว่าโดยความศักดิ์สิทธิ์ของใบสุทธิอภัยบาปของเขาบาปทั้งหมดแม้ผู้ซื้อทำในภายหลังก็จะได้รับการอภัยและยังบอกว่าการกลับใจเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็น” (Ibid., เล่มที่ 3 บทที่ 1) นอกเหนือจากนี้ เขายังให้ความมั่นใจแก่ผู้ฟังว่าใบล้างบาปมีอำนาจไม่เพียงแต่จะช่วยผู้ที่ยังมีชีวิตให้รอดแต่จะช่วยคนที่ตายไปแล้วด้วย ทันทีที่เหรียญเงินตกกระทบดังกริ๊งสู่ก้นตู้รับเงินเมื่อเงินนั้นจ่ายในนามของดวงวิญญาณใดดวงวิญญาณนั้นจะหนีพ้นจากแดนชำระและมุ่งหน้าขึ้นไปสู่สวรรค์ (. (โปรดดู K. R. Hagenbach, History of the Reformation, ตอนที่ 1, หน้า 96.) {GC 127.3}

เมื่อซีโมน มากัสเสนอที่จะซื้ออำนาจที่จะทำการอัศจรรย์จากอัครทูตนั้น อัครสาวกเปโตรตอบเขาว่า “ให้เงินของเจ้าพินาศไปด้วยกันกับตัวเจ้าเถิด เพราะเจ้าคิดว่าจะซื้อของประทานแห่งพระเจ้าด้วยเงินได้” (กิจการของอัครทูต 8: 20) แต่คนเป็นพันคว้าข้อเสนอของเทดเซลด้วยความอยากได้ ทองคำและเงินไหลเข้าสู่กองคลัง ความรอดที่เงินทองซื้อได้นั้นจะได้มาง่ายกว่าความรอดที่ต้องการการกลับใจใหม่ความเชื่อ และการลงแรงปฏิบัติอย่างขยันเพื่อต่อต้านและเอาชนะบาป (โปรดดูภาคผนวก) {GC 128.1}

ผู้ทรงคุณวุฒิและเคร่งครัดในคริสตจักรโรมต่อต้านหลักข้อเชื่อในเรื่องใบล้างบาปและมีคนมากมายที่ไม่ไว้วางใจในคำกล่าวอ้างที่ขัดแย้งต่อทั้งเหตุผลและการเปิดเผยว่าไม่มีพระราชาคณะคนใดกล้าแม้แต่ส่งเสียงคัดค้านการค้าขายที่ชั่วช้าเช่นนี้ แต่สมองของคนมากมายถูกปลุกเร้าและหงุดหงิดและหลายคนถามกันอย่างใจจดจ่อว่าพระเจ้าจะไม่ทรงกระทำการผ่านเครื่องมือบางอย่างเพื่อชำระคริสตจักรของพระองค์หรือ {GC 128.2}

แม้ลูเธอร์จะยังคงเป็นชาวโรมันคาทอลิคอย่างเข้มงวดก็ตามที เขาหวั่นวิตกกับความน่ากลัวในเรื่องหมิ่นประมาทพระเจ้าเรื่องการโพนทะนาขายใบล้าง

บาป คนมากมายในโบสถ์ของเขาได้ซื้อใบรับรองการอภัยและต่อมาไม่นานพวกเขาเข้ามาหาอาจารย์ประจำโบสถ์เพื่อสารภาพบาปต่างๆของเขาและหวังจะได้ปลดเปลื้องไม่ใช่เพราะความเสียใจและมีความปรารถนาจะปฏิรูป สำนึกผิดแต่อาศัยพึ่งพาใบล้างบาป ลูเธอร์ปฏิเสธที่จะปลดเปลื้องพวกเขาและเตือนเขาทั้งหลายว่า หากพวกเขาจะไม่กลับใจและปฏิรูปชีวิตของพวกเขาแล้ว พวกเขาจะต้องพินาศไปพร้อมความบาป ด้วยความงงงวยพวกเขากลับไปหาเททเซล และบ่นกันว่าผู้รับสารภาพบาปปฏิเสธใบรับรองของเขาและมีบางคนทวงด้วยความกล้าหาญให้เขาคืนเงิน นักบวชผู้นี้โกรธเป็นฟืนเป็นไฟ เขากล่าวคำสาปแช่งน่าเกลียดที่สุดออกมาจนทำให้ไฟลุกโชนขึ้นมาตามสี่แยกในที่สาธารณะและประกาศว่า “เขาได้รับพระบัญชาจากพระสันตะปาปาให้เผาคนนอกรีตทั้งหลายที่กล้าต่อต้านใบล้างบาปซึ่งศักดิ์สิทธิ์ที่สุด” (D’Aubigne เล่มที่ 3 บทที่ 4) {GC 128.3}

บัดนี้ลูเธอร์ก้าวสู่งานของเขาดุจนักสู้ผู้กล้าในฐานะผู้ยกชูความจริง เสียงคำเตือนจริงใจและเคร่งขรึมของเขาดังออกมาจากธรรมาสน์ เขาแสดงความน่ารังเกียจของบาปไว้ต่อหน้าประชาชนและสอนพวกเขาว่ามนุษย์จะลดโทษความผิดหรือหนีการลงโทษให้พ้นด้วยการกระทำของตัวเขาเองไม่ได้ ไม่มีสิ่งใดนอกจากการกลับใจหันเข้าหาพระเจ้าและความเชื่อในพระคริสต์ที่จะช่วยคนบาปให้รอดได้ พระคุณของพระคริสต์ซื้อขายกันไม่ได้ เป็นของประทานที่ให้เปล่าๆ เขาแนะประชาชนไม่ให้ซื้อใบล้างบาปแต่ให้มองด้วยความเชื่อไปยังพระผู้ไถ่ เขาเล่าประสบการณ์ ความขมขื่นของตัวเขาเองที่ไร้ผล ด้วยการทำอย่างถ่อมตนและน่าอายและทรมานตนเองเพื่อจะไถ่บาปเพื่อจะได้ความรอด และให้ความมั่นใจแก่ผู้ฟังว่าต้องมองออกไปจากตัวเองและเชื่อพระคริสต์ก็จะพบสันติสุขและความสุข {GC 129.1}

ในขณะที่เททเซลยังดำเนินการค้าของเขาที่ไร้ศีลและ หลอกลวง ลูเธอร์ตั้งใจคัดค้านเพื่อที่จะให้เกิดผลประท้วงและต่อต้านการกระทำสิ่งผิดเหล่านี้ ไม่นานนักก็มีโอกาสหนึ่งได้เกิดขึ้น โบสถ์ปราสาทแห่งเมืองวิตเทนเบร์กมีวัตถุของขลังโบราณมากมายและจะนำออกมาแสดงให้ประชาชนบูชาในเทศกาลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆและทุกคนที่เข้าเยี่ยมโบสถ์และสารภาพบาปจะได้รับการอภัยอย่างหมดสิ้น ด้วยเหตุฉะนี้ ในวันดังกล่าวเหล่านี้ ประชาชนจำนวนมากจึงเข้าไปยังสถานที่เหล่านี้ มีเทศกาลสำคัญที่สุดเทศกาลหนึ่งที่เรียกว่า “วันฉลองนักบุญ” กำลังใกล้จะมาถึงแล้ว

ก่อนหน้านั้นหนึ่งวัน **(31-10-1517)** ลูเธอร์เข้าร่วมขบวนมุ่งหน้าไปยังโบสถ์ ได้นำ **แผ่นกระดาษประกอบด้วยข้อเสนอเก้าสิบห้าข้อ 95 Theses ต่อต้านคำสอนเรื่องใบล้างบาป Sale of Indulgence ไปปิดไว้ที่หน้าประตูโบสถ์ Wittenberg (ปัจจุบันนี้ ชาวโปรเตสแตนท์จะฉลอง วันที่ 31 ตุลาคม ของทุกปี เป็นวันที่ระลึกถึงการปฏิรูปศาสนา Reformation Day**) เขาเปิดเผยถึงความพร้อมของเขาที่จะไปปกป้องชี้แจงข้อเสนอของเขาในวันต่อมาที่มหาวิทยาลัยและกับทุกคนที่เห็นว่าสมควรที่จะโจมตีข้อคัดค้านเหล่านี้ {GC 129.2}

ข้อเสนอของเขาดึงดูดความสนใจของผู้คนอย่างกว้างขวาง มีคนมาอ่านแล้วอ่านอีกและเล่าต่อๆกันในทุกที่ มีความตื่นเต้นเกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยและทั่วทั้งเมือง ข้อความเหล่านี้ได้แสดงให้เห็นว่าอำนาจที่จะประทานการอภัยบาปและยกความผิดไม่เคยมอบไว้ให้กับพระสันตะปาปาหรือมนุษย์คนหนึ่งคนใด อุบายทั้งหมดเป็นเรื่องตลกที่สร้างขึ้นมาเอง เพื่อขูดรีดเงินด้วยกันเล่นอยู่กับความงมงายของประชาชน เป็นแผนเล่ห์เหลี่ยมของซาตานที่จะทำลายจิตวิญญาณทั้งหมดที่จะให้ความวางใจไว้กับความเสแสร้งที่หลอกลวง ยังมีการแสดงไว้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่าพระกิตติคุณของพระคริสต์เป็นสมบัติล้ำค่าที่สุดในคริสตจักรและพระคุณของพระเจ้าที่เปิดเผยให้เห็นนั้นทรงโปรดประทานให้ฟรีให้เปล่าแก่ทุกคนที่แสวงหาด้วยการกลับใจและความเชื่อ {GC 130.1}

ข้อเสนอของลูเธอร์ท้าทายที่จะทำให้เกิดการโต้เถียงกันได้ แต่ไม่มีผู้ใดกล้ารับการท้านี้ ในไม่กี่วันต่อมา ปัญหาที่เขาเสนอได้กระจายไปทั่วประเทศเยอรมันและในเพียงไม่กี่สัปดาห์ดังก้องไปทั่วอาณาจักรคริสต์ศาสนา ชาวโรมันนิยมที่เคร่งครัดมากมายที่มองเห็นและโอดครวญถึงความชั่วมากมายที่ดกดื่นอยู่ในคริสตจักร แต่ไม่เคยรู้ว่าจะใช้วิธีใดหยุดยั้งความเจริญของมันในคริสตจักร พวกเขาอ่านข้อความเหล่านั้นด้วยความชื่นชมยินดี รู้ดีว่าเป็นพระสุรเสียงของพระเจ้า พวกเขารู้สึกว่าพระเจ้าทรงวางพระหัตถ์ที่กอร์ปด้วยพระเมตตาคุณลงมาเพื่อหยุดยั้งคลื่นแห่งความชั่วที่กำลังออกมาจากราชสำนักของสันตะปาปา เจ้าชายและเจ้าสำนักการปกครองฉลองด้วยความยินดีอย่างลับๆที่มีการทัดทานอำนาจยโสที่ปฏิเสธการอุทธรณ์ที่เขาตัดสินแล้ว {GC 130.2}

แต่คนมากมายที่รักบาปและเชื่ออย่างงมงายหวาดผวาที่เห็นการหลอกลวงตบตาที่ปลอบความกลัวของพวกเขานั้นถูกกวาดทิ้งไป เมื่องานของการก่อ

อาชญากรรมของพวกพระเจ้าเล่ห์ถูกขัดขวางและยังมองเห็นว่าผลประโยชน์ตกสู่ภัยอันตราย พวกเขาจึงเดือดดาลและได้รวมกำลังที่จะยกชูการหลอกลวงของพวกเขาขึ้น นักปฏิรูปศาสนา (ลูเธอร์) ต้องเผชิญหน้ากับผู้กล่าวหาที่โกรธแค้น บางคนกล่าวหาลูธอร์ว่าเขากระทำตนอย่างหุนหันเกินไป และทำโดยไม่คิด คนหนึ่งกล่าวหาว่าเขาทำตามที่ตนทึกทักขึ้นเอง ประกาศว่าพระเจ้าไม่ได้นำในสิ่งที่เขาทำแต่ทำจากความหยิ่งและทำไปด้วยความอาจหาญ เขาโต้กลับไปว่า “มีผู้ใดไม่รู้ว่าเป็นเรื่องไม่บ่อยนักที่มนุษย์จะเสนอความคิดใหม่โดยปราศจากการแสดงออกบ้างของความยโสและโดยปราศจากการถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้ยุยงการทะเลาะ.....ทำไมพระคริสต์และผู้ยอมพลีชีพทั้งหลายจึงถูกประหาร เพราะดูเสมือนหนึ่งว่าพวกเขาเป็นคนที่หลงในวิชาความรู้ของตนเองและมีความหยิ่งในสติปัญญาความก้าวหน้าในเรื่องแปลกใหม่โดยไม่ถ่อมใจขอคำแนะนำจากสถานที่ศักดิ์สิทธ์และความเห็นโบราณ” {GC 130.3}

ลูเธอร์เปิดเผยไว้อีกครั้งหนึ่งว่า “ไม่ว่าข้าพเจ้าจะทำสิ่งใด สิ่งนั้นจะสำเร็จไม่ใช่โดยความรอบรู้ของมนุษย์แต่โดยการทรงนำของพระเจ้า หากงานนั้นมาจากพระเจ้า มีผู้ใดจะห้ามงานนั้นได้ หากไม่ใช่แล้วใครเล่าจะทำให้งานนั้นเจริญ ไม่ใช่โดยความปรารถนาของข้าพเจ้าหรือของพวกเขาแต่โดยน้ำพระทัยของพระองค์ พระบิดาของข้าพเจ้า พระองค์ผู้ทรงสถิตอยู่ในสวรรค์ (Ibid.เล่มที่ 3, บทที่ 6{GC 131.1}

ถึงแม้พระวิญญาณของพระเจ้าทรงขับเคลื่อนลูเธอร์ให้เริ่มงานของเขา แต่เขาก็ไม่ได้ดำเนินงานนั้นต่อไปโดยปราศจากความขัดแย้งอย่างรุนแรง คำตำหนิของศัตรูของเขา การแปลความหมายจุดประสงค์ของเขาไปในทางที่ผิด การพูดอย่างถากถางมุ่งร้ายถึงอุปนิสัยและเจตนาของเขานั้นตกลงใส่เขาดั่งกระแสน้ำที่โหมเข้ามา และสิ่งเหล่านี้ไม่ได้ไร้ผล เขาเคยมั่นใจว่าผู้นำประชาชนทั้งในคริสตจักรและในโรงเรียนจะร่วมมือกับเขาด้วยความยินดีในความพยายามที่จะให้มีการปฏิรูปเกิดขึ้น กำลังใจที่มาจากผู้อยู่ในตำแหน่งสูงได้ดลใจให้เขามีความสุขและความหวัง ด้วยความคาดหวังเขาได้มองเห็นแล้วว่าฟ้าวันใหม่ที่สดใสกว่าได้มาถึงคริสตจักรแล้ว แต่กำลังใจกลับกลายเป็นคำตำหนิและคำประณาม เจ้าหน้าที่ชั้นสูงของทั้งคริสตจักรและรัฐเชื่อว่าข้อเสนอเขานั้นจริงแต่ในไม่ช้าพวกเขามองเห็นว่าการยอมรับความจริงเหล่านี้จะต้องเกี่ยวพันกับการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ การทำให้ประชาชนรอบรู้และปฏิรูปหมายถึงการลอบทำลายอำนาจของโรม หยุดสายน้ำนับพันที่บัดนี้กำลังไหลเข้าสู่คลังสมบัติของ

โรมและเป็นการตัดตอนความฟุ่มเฟือยและความหรูหราของผู้นำคริสตจักรโรมเป็นงานหนักใหญ่หลวง ยิ่งกว่านั้นการสอนให้ประชาชนคิดและปฏิบัติตนอย่างมีความรับผิดชอบโดยมองหาความรอดในพระคริสต์เท่านั้นจะเป็นการคว่ำบัลลังก์ของพระสันตะปาปาและในที่สุดทำลายอำนาจของพระสันตะปาปาเอง ด้วยเหตุผลนี้พวกเขาปฏิเสธความรู้ที่พระเจ้าทรงโปรดประทานให้แก่เขาทั้งหลายและตั้งตนขึ้นต่อต้านพระคริสต์และความจริงด้วยการต่อต้านผู้คนที่พระองค์ได้ทรงบัญชาให้เปิดความกระจ่างแก่พวกเขา {GC 131.2}

ลูเธอร์ตัวสั่นเมื่อเขามองดูตัวเอง เขาเป็นเพียงคนเดียวที่ต่อต้านอำนาจยิ่งใหญ่ที่สุดของโลก บางครั้งเขาคิดสงสัยว่าแท้จริงแล้วพระเจ้าทรงนำเขาอยู่หรือเปล่าเพื่อตั้งตนเองให้ต่อต้านอำนาจของคริสตจักร เขาบันทึกไว้ว่า “ข้าพเจ้าคือผู้ใดเล่าที่จะมาต้านความยิ่งใหญ่ของพระสันตะปาปา ผู้ซึ่ง.....พระราชาทั้งโลกและคนทั้งพิภพจะเกรงกลัว.....ไม่มีผู้ใดจะรู้ได้ว่าดวงใจของข้าพเจ้าเป็นทุกข์อย่างไรในช่วงเวลาสองปีแรกนี้และข้าพเจ้าต้องตกลงสู่ความห่อเหี่ยวใจหรืออาจจะว่าความหมดหวังใจเพียงไรก็ได้” (Ibid., เล่มที่ 3 บทที่ 6) แต่เขาไม่ได้ตกลงสู่ความสิ้นหวังทั้งหมดเสียเลยทีเดียว เมื่อการสนับสนุนของมนุษย์ล้มเหลว เขาก็มองไปยังพระเจ้าแต่ผู้เดียวและเรียนรู้ว่าเขาพักพิงในความปลอดภัยอย่างสมบูรณ์บนพระหัตถ์ที่ยิ่งใหญ่ได้ {GC 132.1}

ลูเธอร์เขียนจดหมายไปถึงมิตรคนหนึ่งของงานปฏิรูปทางศาสนาว่า “**เราไม่สามาถเข้าใจพระคัมภีร์ด้วยการศึกษาหรือด้วยปัญญา หน้าที่อันดับแรกของท่านคือเริ่มต้นด้วยการอธิษฐาน** จงร้องทูลขอพระเจ้าเพื่อประทานพระเมตตาคุณยิ่งใหญ่ของพระองค์ให้ท่านเข้าใจคำอธิบายที่แท้จริงในพระวจนะของพระองค์ **ไม่มีผู้อื่นใดจะแปลพระวจนะของพระเจ้าได้นอกจากผู้เขียน(พระเจ้า)พระวจนะเอง** เพราะพระองค์ตรัสถึงพระองค์เองว่า “พระเจ้าจะทรงสั่งสอนเขาทุกคน” (ยอห์น 6: 45) **จงอย่าหวังสิ่งใดจากผลการทำงานของท่าน จากความรู้ของท่านเอง จงวางใจในพระองค์แต่ผู้เดียวและในการทรงดลใจของพระวิญญาณของพระองค์** จงเชื่อในเรื่องนี้จากคำพูดของชายผู้หนึ่งที่เคยมีประสบการณ์มาแล้ว” (Ibid.เล่มที่ 3 บทที่ 7) เรื่องนี้เป็นบทเรียนที่มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่สัมผัสได้ว่าพระเจ้าทรงเรียกให้เขาเสนอความจริงที่สำคัญสำหรับยุคนี้ให้แก่ผู้อื่น ความจริงเหล่านี้จะปลุกความเป็นศัตรูกันกับซาตานให้เกิดขึ้นและกับมนุษย์ที่รักนิยายที่ถูกปั้นแต่งขึ้นมา

ในการต่อสู้กับอำนาจความชั่วต้องมีบางสิ่งบางอย่างที่มากกว่ากำลังทางปัญญาและความรู้ของมนุษย์ {GC 132.2}

เมื่อฝ่ายศัตรูหันหน้าเข้าหาธรรมเนียมและประเพณีหรือเข้าหาคำยืนยันและอำนาจของพระสันตะปาปาแล้ว **ลูเธอร์ก็จะเผชิญหน้ากับสิ่งเหล่านี้ด้วยพระคัมภีร์และการใช้พระคัมภีร์เพียงอย่างเดียว** นี่เป็นการโต้เถียงที่พวกเขาตอบไม่ได้ ดังนั้นทาสของการเคร่งระเบียบและความงมงายจึงส่งเสียงโห่ร้องตามหาเลือดของมาร์ติน ลูเธอร์ เหมือนเช่นชาวยิวที่ร้องเรียกพระโลหิตของพระคริสต์ คนคลั่งไคล้แบบชาวโรมันพวกเขาร้องว่า “เขาเป็นคนนอกรีต เป็นการทรยศที่ร้ายแรงต่อคริสตจักรที่จะปล่อยให้คนนอกรีตมีชีวิตอยู่ต่อไปอีกสักหนึ่งชั่วโมง จงสร้างตะแลงแกงแขวนเขาทันที” (Ibid เล่มที่ 3 บทที่ 9) แต่ลูเธอร์ไม่ได้ตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงของพวกเขา พระเจ้าทรงมีงานให้เขาทำ และ**ทูตสวรรค์ได้รับบัญชามาเพื่อปกป้องลูเธอร์** แต่มีคนมากมายที่ได้รับแสงสว่างอันมีค่าจากลูเธอร์ พวกเขาตกเป็นเป้าความเคียดแค้นของซาตานและ**เพื่อสัจจะธรรมพวกเขายอมถูกทรมารและตายอย่างไม่มีความกลัว** {GC 132.3}

คำสอนของลูเธอร์ดึงดูดความสนใจของคนที่เป็นนักคิดทั่วทั้งประเทศเยอรมัน ลำแสงแห่งความสว่างส่องออกมาจากคำเทศนาและผลงานเขียนของเขา ปลุกและส่องสว่างให้คนนับพันๆคน ความเชื่อที่ประกอบด้วยชีวิตกำลังเข้าแทนที่ลัทธิถือระเบียบไร้ชีวิตที่ดักจับคริสตจักรมาแล้วอย่างเนิ่นนาน วันแล้ววันเล่าประชาชนกำลังสูญเสียความวางใจชาวโรมันนิยมที่งมงาย อคติที่ขวางกั้นอยู่กำลังพังทลายไป พระวจนะของพระเจ้าที่ลูเธอร์ใช้ทดสอบหลักคำสอนทุกข้อและการกล่าวอ้างเป็นเหมือนดาบสองคมที่ตัดเข้าไปในหัวใจของประชาชน ในสถานที่ทุกแห่งมีการตื่นตัวของความปรารถนาที่จะก้าวหน้าในทางฝ่ายจิตวิญญาณ ในทุกที่มีความหิวและกระหายความชอบธรรมอย่างที่ไม่เคยรู้จักมาตลอดทุกยุค ตาของประชาชนที่เคยเห็นแต่พิธีกรรมของมนุษย์และผู้ไกล่เกลี่ยหรือคนกลางทางฝ่ายโลกนั้นบัดนี้กำลังหันมาด้วยการเสียใจต่อบาปและมีความเชื่อในพระคริสต์และพระองค์ผู้ทรงถูกตรึงบนกางเขน {GC 133.1}

ยิ่งกว่านั้นอีก ความสนใจที่มีขึ้นอย่างแพร่หลายปลุกความกลัวของผู้ที่อยู่ฝ่ายพระสันตะปาปา ลูเธอร์ได้รับคำสั่งให้ไปรายงานตัวที่กรุงโรมเพื่อให้การกับข้อกล่าวหาเรื่องคำสอนนอกรีต คำสอนนี้ทำให้เพื่อนๆของเขาตกลงสู่ความหวาดกลัว

พวกเขาทราบดีอย่างเต็มอกถึงภัยอันตรายที่จะคุกคามเขาในเมืองที่เลวทรามนั้น ที่เมามายด้วยเลือดของผู้ที่ยอมพลีชีพเพื่อพระเยซู พวกเขาคัดค้านการเดินทางไปกรุงโรมของเขาและยื่นขอให้เขารับการสอบสวนที่ประเทศเยอรมัน {GC 133.2}

ในที่สุดเรื่องนี้ก็จัดการได้สำเร็จและมีการแต่งตั้งทูตของพระสันตะปาปาเพื่อมาฟังคดีความเรื่องนี้ ในคำสั่งที่พระสันตะปาปาสื่อกับเจ้าหน้าที่ท่านนี้ เขาได้รับการบอกกล่าวว่าลูเธอร์ถูกตราว่าเป็นคนนอกรีตแล้ว ทูตของพระสันตะปาปาจึงได้สั่งให้ “ฟ้องและบังคับโดยไม่รอช้า” หากลูเธอร์จะยังคงยืนหยัดสู้ต่อไปและทูตของพระสันตะปาปาล้มเหลวที่จะเข้าควบคุมตัวลูเธอร์ไว้แล้ว เขาจะได้รับอำนาจที่จะ“จับลูเธอร์ในทุกภาคของประเทศเยอรมัน และให้กำจัด สาปแช่งและคว่ำบาตรทุกคนที่เกี่ยวข้องกับเขา” (Ibid., เล่มที่ 4 บทที่ 2) และนอกจากนี้แล้วพระสันตะปาปายังแนะให้ทูตของพระองค์คว่ำบาตรทุกคนนอกจากจักรพรรดิไม่ว่าจะมีตำแหน่งใดในคริสตจักรหรือตำแหน่งการปกครองใดที่ละเลยการจับกุมลูเธอร์และผู้ติดตามของเขาและมอบตัวให้กับโรมได้อย่างสาสมแก่ความแค้นทั้งนี้เพื่อจัดการถอนรากโรคระบาดนอกรีตเหล่านี้ {GC 133.3}

การทำเช่นนี้ได้แสดงให้เห็นถึงวิญญาณแท้จริงของอำนาจพระสันตะปาปา ไม่มีแม้แต่ร่องรอยของหลักการคริสเตียนหรือแม้ความยุติธรรมทั่วไปที่จะเห็นได้ในเอกสารทั้งฉบับ ลูเธอร์อยู่ห่างจากโรมเป็นระยะทางที่ไกลมาก เขาไม่มีโอกาสที่จะอธิบายหรือปกป้องจุดยืนของเขา แต่ถึงกระนั้นก่อนที่จะมีการพิจารณาคดีของเขาเขาก็ถูกตราว่าเป็นคนนอกรีตเสียแล้ว และในวันเดียวกันเขาถูกเคี่ยวเข็ญ กล่าวโทษพิพากษาและถูกตัดสินลงโทษและ**เรื่องทั้งหมดทำโดยผู้ที่ตั้งตนเองเป็นคุณพ่อผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่แอบอ้างตั้งตัวเองขึ้นมาเป็นผู้มีอำนาจสูงสุดที่ไม่รู้พลั้งไม่เคยผิด infallible ทั้งในคริสตจักรหรือในการปกครองบ้านเมือง** {GC 134.1}

ในช่วงเวลานี้เมื่อลูเธอร์ต้องการความเห็นใจและคำแนะนำของมิตรแท้พระเจ้าทรงจัดส่งเมแลงค์ธอนให้ไปยังเมืองวิตเตนเบิร์ก เขามีอายุน้อย มีกิริยาสงบเสี่ยมและถ่อมตน การพินิจพิจารณาที่รอบคอบของเมแลงค์ธอน ความรอบรู้ที่กว้างขวางและความคล่องแคล่วที่พูดโน้มน้าวคนรวมกับความบริสุทธิ์และอุปนิสัยที่ซื่อตรงเอาชนะความเลื่อมใสและความชื่นชอบของคนอย่างกว้างขวาง ความสามารถอย่างปราดเปรื่องของเขานั้นไม่โดดเด่นกว่าอารมณ์ที่สุขุมของเขา ไม่นาน

ต่อมาเขาได้มาเป็นสาวกที่ซื่อสัตย์แห่งพระกิตติคุณและเป็นมิตรที่ลูเธอร์วางใจมากที่สุดและเป็นผู้สนับสนุนที่มีคุณค่าอย่างมากยิ่ง ความสุภาพของเขา ความระวังระไวและความละเอียดของเขาได้มาเสริมเข้ากับความกล้าหาญและพลังของลูเธอร์ การเข้าร่วมทำงานด้วยกันของพวกเขาเสริมกำลังให้กับงานการปฏิรูปทางศาสนาและเป็นเหล่งการหนุนใจที่ยิ่งใหญ่ให้แก่ลูเธอร์ {GC 134.2}

เมืองอ๊อกซ์เบิร์ทถูกกำหนดให้เป็นที่พิจารณาคดีและนักปฏิรูปท่านนี้จึงออกเดินทางเท้ามุ่งหน้าไปที่นั่น มีคนหวาดกลัวเรื่องความปลอดภัยแทนเขา มีคำขู่อย่างเปิดเผยเป็นที่รู้กันอย่างทั่วไปว่าจะเขาถูกจับกุมและลอบฆ่าในระหว่างทางและมิตรสหายทั้งหลายขอไม่ให้เขาออกเดินทาง พวกเขายังขอร้องให้ลูเธอร์ไปจากเมืองวิตเตนเบิร์กสักระยะหนึ่งและเข้าไปหาที่หลบซ่อนปลอดภัยกับคนที่จะปกป้องป้องเขาด้วยความยินดี แต่เขาจะไม่ไปจากหน้าที่ที่พระเจ้าได้ทรงจัดวางเขาไว้ เขาจะต้องคงดำเนินรักษาความจริงไว้อย่างซื่อสัตย์ คำพูดที่เขาให้ไว้คือ “ข้าพเจ้าเป็นเหมือนเช่นเยเรมีย์ เป็นคนที่ต่อสู้และดิ้นรน **<u>แต่คำขู่ของพวกเขาเพิ่มมากขึ้นเท่าไร ความสุขของข้าพเจ้าก็จะทวีมากยิ่งขึ้น</u>**.....พวกเขาทำลายเกียรติยศและชื่อเสียงของข้าพเจ้าไปเสียแล้ว มีอยู่เพียงสิ่งเดียวที่คงเหลืออยู่ นั่นคือร่างกายที่น่าสมเพสของข้าพเจ้าให้พวกเขาเอาไปเลย พวกเขาจะทำให้ชีวิตของข้าพเจ้าสั้นลงไปไม่กี่ชั่วโมง แต่สำหรับจิตวิญญาณของข้าพเจ้าแล้วพวกเขาเอาไปไม่ได้ **<u>ผู้ที่ปรารถนาที่จะประกาศพระคำของพระคริสต์ให้โลกจะต้องคาดการณ์ไว้ว่าความตายจะมาเยือนได้ทุกเวลา</u>** (Ibid. เล่มที่ 4 บทที่ 4) {GC 134.3}

ข่าวเรื่องของลูเธอร์เดินทางมาถึงเมืองอ๊อกซเบิร์ททำให้ทูตของสันตะปาปาพึงพอใจเป็นล้นพ้น ดูประหนึ่งว่าคนนอกรีตที่ปลุกความสนใจของคนทั้งโลกนั้นบัดนี้ตกไปอยู่ในอำนาจของโรมแล้วและทูตของพระสันตะปาปาตั้งเป้าหมายว่าจะต้องไม่ปล่อยเขาให้หลุดไป นักปฏิรูป (ลูเธอร์) ไม่ได้ขอความคุ้มครองความปลอดภัย มิตรสหายทั้งหลายของเขาห้ามไม่ให้เขาไปปรากฏตัวต่อหน้าทูตของพระสันตะปาปาหากไม่มีการคุ้มครองความปลอดภัยและพวกเขาลงแรงที่จะไปทูลขอจากพระจักรพรรดิเพื่อขอการคุ้มครอง ทูตของสันตะปาปาได้ตั้งใจว่าหากทำได้จะบังคับให้ลูเธอร์ถอนความเชื่อ หรือหากทำไม่สำเร็จจะบังคับให้ย้ายเขาไปยังกรุงโรมเพื่อรับเคราะห์กรรมเช่นเดียวกับฮัสและเจอโรม (John Huss and Jerome) ด้วยเหตุนี้

โดยผ่านทางผู้แทนของเขา เขาลงแรงโน้มน้าวให้ลูเธอร์ไปปรากฏตัวโดยที่ไม่การคุ้มครองความปลอดภัย ให้วางใจในความเมตตาของเขา เรื่องนี้นักปฏิรูปปฏิเสธอย่างแข็งขันจวบจนกระทั่งเขาได้เอกสารแสดงคำปฏิญาณการปกป้องของจักรพรรดิแล้ว เขาจึงจะปรากฏตัวต่อหน้าอัครทูตของพระสันตะปาปา {GC 135.1}

เพื่อทำตามนโยบาย ชาวโรมันนิยมตัดสินใจที่จะพยายามเอาชนะลูเธอร์ด้วยการแสดงออกที่สุภาพอ่อนโยน ในการสัมภาษณ์ของผู้แทนของพระสันตะปาปา เขาแสดงออกถึงความเป็นมิตรเป็นอย่างดี แต่ยื่นข้อบังคับว่าลูเธอร์จะต้องยอมต่ออำนาจของคริสตจักรแต่ผู้เดียวและยอมในทุกเรื่องโดยไม่มีข้อโต้แย้งหรือสงสัย เขาไม่ได้ประเมินอย่างถูกต้องในอุปนิสัยของชายที่พวกเขากำลังข้องเกี่ยวด้วย ในคำตอบของลูเธอร์เขาแสดงออกถึงความเคารพที่ให้กับคริสตจักร ความปรารถนาของเขาที่จะได้ความจริง ความพร้อมของเขาที่จะตอบเรื่องทั้งหมดที่ขัดแย้งกับเรื่องที่เขาสอนและยอมมอบคำสอนของเขาให้มหาวิทยาลัยชั้นนำบางแห่ง แต่ในเวลาเดียวกันเขาประท้วงแนวทางของพระคาร์ดินัลที่กำหนดให้เขาถอนความเชื่อของเขาโดยไม่ได้พิสูจน์เสียก่อนว่าเขาผิด {GC 135.2}

มีคำเสนอเดียวคือ “ถอนความเชื่อ ให้ถอนความเชื่อเสีย” นักปฏิรูปศาสนาคนนี้แสดงให้เห็นว่าจุดยืนของเขานั้นมีพระคัมภีร์สนับสนุนไว้อยู่และประกาศอย่างแข็งขันว่าเขาจะไม่ปฏิเสธความจริง ผู้แทนของสันตะปาปาตอบคำโต้แย้งของลูเธอร์ไม่ได้ เขาถูกครอบงำด้วยคำตำหนิ คำถากถางเสียดสี และคำยกยอที่แทรกด้วยข้อความจากธรรมเนียมประเพณีนิยมและคำกล่าวของบรรพบุรุษที่โหมกระหน่ำเข้ามาทำให้นักปฏิรูปศาสนาไม่มีโอกาสได้พูด เมื่อเห็นว่าการประชุมคงจะดำเนินต่อไปเช่นนี้และไม่เกิดประโยชน์ ในที่สุดลูเธอร์ได้รับอนุญาตอย่างไม่เต็มใจที่จะเสนอคำตอบด้วยการเขียน {GC 136.1}

เขากล่าวถึงเรื่องนี้ในจดหมายที่เขียนถึงเพื่อนคนหนึ่งว่า “ด้วยการทำเช่นนี้ผู้กดขี่หาช่องทางที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองสองประการ ประการแรกสิ่งที่เขียนไว้นั้นเขายื่นไปให้ผู้อื่นพิจารณาได้และประการที่สอง คนจะมีโอกาสที่มากกว่าในการทำงานบนฐานของความกลัว หากไม่ใช่บนจิตใต้สำนึก มีโอกาสให้กับผู้มีอำนาจกดขี่เด็ดขาดที่ยโสและพูดจาพล่ามไม่เป็นภาษา ผู้ที่ในอีกทางหนึ่งจะอาชนะด้วยการใช้ภาษาที่หยิ่งยโสบังคับ {GC 136.2}

ในการสอบสวนครั้งต่อไป ลูเธอร์นำเสนอคำอธิบายทัศนะของเขาที่ชัดเจน รวบรัดและหนักแน่น สนับสนุนอย่างเต็มที่ด้วยข้ออ้างจากพระคัมภีร์ หลังจากที่ลูเธอร์อ่านออกเสียงผลงานชิ้นนี้แล้ว เขาก็ยื่นให้พระคาลดินัล แต่ด้วยอาการหยิ่ง ดูหมิ่น เหยียดหยามเขาได้โยนวางเก็บไว้ ประกาศว่าเป็นคำพูดไร้สาระและเป็นข้ออ้างที่ไร้เหตุผล ลูเธอร์ถูกยั่วให้โกรธอย่างเต็มที่ บัดนี้เขาประจานเจ้าราชาคณะที่ยโสคนนี้ด้วยจุดยืนของเขาเอง-นั่นคือธรรมเนียมและคำสอนของคริสตจักร-และลูเธอร์สามารถล้มล้างสมมุติฐานที่ผิดของเขาลงอย่างชนะขาดลอย {GC 136.3}

เมื่อเจ้าราชาคณะเห็นว่าเขาไม่อาจโต้คำอธิบายอย่างมีเหตุและผลของลูเธอร์นั้น เขาควบคุมตัวเองไม่ได้และตะโกนด้วยเสียงที่ดังว่า “ถอนคำพูดเสีย มิฉะนั้นเราจะส่งเจ้าไปกรุงโรมให้ไปรายงานตัวต่อหน้าผู้พิพากษาที่ได้ตั้งไว้เพื่อจัดการกับความเชื่อของเจ้า เราจะคว่ำบาตรเจ้าและพรรคพวกทั้งหมดของเจ้าและทุกคนที่สนับสนุนเจ้าในเวลาใดก็ตามและจะขับไล่พวกเขาออกจากโบสถ์” และในที่สุดเขาประกาศด้วยน้ำเสียงจองหองและโกรธว่า “ถอนคำพูดเสีย หรืออย่าได้กลับมาอีก” (D’Aubigne, London ed., เล่มที่ 4 บทที่ 8) {GC 136.4}

นักปฏิรูปศาสนาพร้อมด้วยมิตรสหายของเขาเดินไปจากที่นั่นทันที ด้วยการทำเช่นนี้จึงประกาศให้เห็นอย่างชัดเจนว่าเขาจะไม่ถอนคำพูดของเขา เรื่องเช่นนี้ไม่ใช่สิ่งที่พระคาลดินัลคาดหวังจะให้เกิดขึ้น เขาเองเคยอวดอ้างว่าจะสามารถใช้ความรุนแรงข่มลูเธอร์ให้จำนน บัดนี้เขาถูกทิ้งให้อยู่อย่างโดดเดี่ยวกับผู้สนับสนุนของเขา เขามองหน้าแต่ละคนด้วยความเสียใจอย่างแสนสาหัส ในแผนการที่ล้มเหลวไปอย่างไม่ได้คาดฝันไว้ {GC 137.1}

ความพยายามของลูเธอร์ในเหตุการณ์ครั้งนี้ไม่ได้ไร้ผลอันดี ผู้ประชุมจำนวนมากในวันนั้นมีโอกาสเปรียบเทียบชายสองคนและใช้ความพินิจของพวกเขาเองและตัดสินใจระหว่างน้ำใจของพวกเขาที่แสดงออกมา รวมทั้งจุดแข็งและความจริงในจุดยืนของพวกเขาว่าช่างแตกต่างมากนัก นักปฏิรูปมีลักษณะที่เรียบง่าย ถ่อมตน มั่นคงได้ยืนหยัดในพระกำลังของพระเจ้า มีความจริงอยู่กับตัว ผู้แทนของสันตะปาปาถือว่าตนสำคัญ หยิ่งยโส จองหองและไร้เหตุผล ไม่มีเหตุผลอ้างอิงแม้สักข้อ ที่ได้จากพระคัมภีร์ แต่ถึงกระนั้นร้องตะโกนอย่างแรงกล้าว่า “ถอนคำพูดหาไม่จะให้นำตัวส่งไปลงโทษที่กรุงโรม” {GC 137.2}

แม้ว่าลูเธอร์ได้รับการคุ้มครองความปลอดภัยแล้วก็ตามที ชาวโรมันนิยมก็ยังวางแผนที่จะบุกจับและนำเขาเข้าคุกไปให้ได้ มิตรสหายของเขาแนะว่าหากอยู่ในเมืองนี้ต่อจะไม่เกิดประโยชน์ เขาควรกลับไปยังเมืองวิตเตนเบิร์กก่อนฟ้าสางพร้อมด้วยผู้นำทางเพียงคนเดียวที่เจ้าพนักงานปกครองจัดหามาให้ ด้วยเหตุการณ์ต่างๆที่ชวนให้นึกว่าจะเกิดภัยต่อตัว ลูเธอร์ได้เดินทางอย่างลับๆฝ่าความมืดและถนนที่เงียบของเมือง ศัตรูที่ตื่นตัวอยู่และโหดเหี้ยมกำลังวางแผนทำลายเขาอยู่ เขาจะหนีพ้นกับดักที่เตรียมไว้ให้เขาหรือไม่ เป็นช่วงเวลาแห่งความวิตกกังวลที่ต้องอธิษฐานอย่างร้อนรน เขาเดินทางมาถึงประตูเล็กๆแห่งหนึ่งของกำแพงเมือง ประตูเปิดไว้ให้เขา เขาพร้อมด้วยคนนำทางเดินผ่านประตูไปโดยไม่มีอุปสรรคใดๆ ทันทีที่ไปถึงนอกเมือง ผู้หลบภัยทั้งสองหนีไปอย่างรวดเร็ว และก่อนที่ผู้แทนของพระสันตะปาปาจะรู้ถึงเรื่องการหลบหนีไปของลูเธอร์ เขาก็อยู่ไกลเกินกว่าที่ผู้กดขี่จะเอื้อมมือไปถึง ซาตานและผู้แทนของมันพ่ายแพ้ ชายที่พวกเขาคิดว่าจะอยู่ใต้อำนาจของพวกเขานั้นไปเสียแล้ว หนีไปดั่งนกที่ออกไปจากกับดักของนายพราน {GC 137.3}

เมื่อผู้แทนพระสันตะปาปาได้ข่าวการหลบหนีของลูเธอร์แล้วนั้น เขาแปลกใจและโกรธแค้นเป็นอย่างมาก เขาคาดว่าจะได้รับเกียรติยิ่งใหญ่สำหรับปัญญาและความแข็งขันที่จัดการกับผู้ก่อกวนของคริสตจักรได้ แต่ความหวังของเขาสูญสิ้นไป เขาบรรยายความโกรธเคืองในจดหมายที่เขียนถึงเจ้าชายเฟรเดอริค ผู้ที่ได้รับเลือกให้ปกครองเมืองแซกโซนี เขาประณามลูเธอร์อย่างขมขื่นและยื่นคำขาดว่าเฟรเดอริคจะต้องส่งนักปฏิรูปไปที่กรุงโรมและหากไม่ทำเช่นนั้นก็จะต้องขับไล่ลูเธอร์ออกไปจากเมืองแซกโซนี. {GC 138.1}

เพื่อเป็นการปกป้องตนเอง ลูเธอร์เรียกร้องให้ผู้แทนสันตะปาปาหรือพระสันตะปาปาเองเอาพระคัมภีร์ชี้ความผิดของเขาออกมาให้เขาเห็นและเขาปฏิญาณตนอย่างขึงขังที่สุดที่จะละทิ้งคำสอนของเขาหากได้แสดงให้เห็นว่าขัดแย้งกับพระวจนะของพระเจ้า และเขาขอบคุณพระเจ้าที่เห็นว่าตนสมควรจะได้รับการทรมานในอุดมการณ์ที่ศักดิ์สิทธิ์เช่นนี้ {GC 138.2}

ในเวลานั้นผู้ที่ได้รับเลือกให้ปกครองเมืองแซกโซนียังมีความรู้เพียงเล็กน้อยเรื่องคำสอนของนักปฏิรูป แต่เขามีความประทับใจอย่างสุดซึ้งกับคำพูดที่ตรงไปตรงมาหนักแน่นและชัดเจนของลูเธอร์และเฟรเดอริคตัดสินใจที่จะยืนเคียงข้าง

ปกป้องเขาจนกว่าจะพิสูจน์ได้ว่านักปฏิรูปนั้นอยู่ฝ่ายผิด เขาตอบคำสั่งของผู้แทนพระสันตะปาปาด้วยการเขียนว่า “’เนื่องจาก ดร. มาร์ตินได้รายงานตัวต่อท่านที่เมืองอ๊อกสเบิร์กแล้ว น่าจะเป็นการเพียงพอสำหรับท่าน เราไม่ได้คาดว่าท่านจะพยายามบังคับให้เขาถอนคำพูดโดยที่ยังไม่ได้ทำให้มั่นใจว่าเขาผิด ไม่มีคนรอบรู้สักคนในระแวกของเราที่มาแย้งให้ข้าพเจ้าได้รับทราบว่าหลักคำสอนของมาร์ตินนั้นหยาบคายต่อต้านคริสเตียนหรือนอกรีต’ นอกจากนี้เจ้าชายยังปฏิเสธที่จะส่งเขาไปกรุงโรมหรือขับเขาออกไปจากรัฐการปกครองของเขา” (D’Aubigne เล่มที่ 4 บทที่10) {GC 138.3}

ผู้ปกครองเมืองมองเห็นว่าหลักธรรมฝ่ายศีลธรรมของสังคมเสื่อมสลายไปทุกหนแห่ง มีงานการปฏิรูปยิ่งใหญ่ที่จะต้องทำ แต่ ไม่จำเป็นต้องมีการจัดการอย่างสลับซับซ้อนและอย่างแพงเพื่อควบคุมและลงโทษผู้ก่ออาชญากรรม ถ้าหากมนุษย์เพียงแต่ยอมรับและเชื่อฟังข้อกำหนดของพระเจ้าและการสั่งของจิตใต้สำนึกที่ได้รับความสว่างแล้ว เขามองเห็นว่าลูเธอร์กำลังทำงานของเขาเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายนี้ และเขาแอบดีใจที่มีแรงผลักใจดีกว่ากำลังปรากฏตัวให้เป็นที่รู้จักในคริสตจักร {GC 138.4}

เขามองเห็นว่าในฐานะที่ลูเธอร์เป็นศาสตราจารย์คนหนึ่งของมหาวิทยาลัย เขาจะมีชื่อเสียงอย่างโดดเด่นขึ้นมาได้ เวลาผ่านไปเพียงปีเดียวตั้งแต่นักปฏิรูปได้ติดประกาศข้อประท้วง 95 ข้อของเขาที่ประตูโบสถ์ปราสาท ก็ทำให้จำนวนคนที่เดินทางมาแสวงบุญที่มายังโบสถ์ในเทศกาลฉลองนักบุญลดลงอย่างมาก ทำให้โรมขาดทั้งคนเข้าร่วมนมัสการและเงินถวาย แต่มีคนอีกชนชั้นหนึ่งได้เข้ามาอยู่แทนที่แห่งนั้น พวกเขามายังเมืองวิตเตนเบิร์กไม่ใช่ในฐานะนักแสวงบุญเพื่อบูชาวัตถุของขลังแต่ในฐานะนักเรียนเพื่อเข้าไปเรียนในมหาวิทยาลัย ผลงานเขียนของลูเธอร์ได้จุดประกายในทุกแห่งหนให้มีความสนใจเกิดขึ้นใหม่ในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์และไม่ใช่ในทุกภาคของประเทศเยอรมันเท่านั้น แต่มาจากดินแดนห่างไกลอื่นๆ นักศึกษาพากันไปยังมหาวิทยาลัย เยาวชนคนหนุ่มเมื่อเดินทางมาเห็นเมืองวิตเตนเบิร์กเป็นครั้งแรกจะ “ชูมือขึ้นไปยังท้องฟ้าและสรรเสริญพระเจ้าผู้ทรงโปรดทำให้แสงสว่างแห่งความจริงส่องออกมาจากเมืองนี้เหมือนอย่างเช่นได้ส่องออกมาจากซีโยนในสมัยโบราณและแผ่ขยายจากที่นั่นไปยังที่สุดปลายของประเทศห่างไกล” (Ibid เล่มที่ 4 บทที่ 10) {GC 139.1}

ในเวลานั้นลูเธอร์ก็ยังเชื่อบางส่วนของคำสอนที่ผิดๆของชาวโรมันนิยม แต่ในขณะที่เขาเปรียบเทียบพระวจนะของพระเจ้า(พระคัมภีร์)กับคำสั่งและธรรมนูญของพระสันตะปาปา เขารู้สึกแปลกใจอย่างมาก เขาบันทึกไว้ว่า **“ข้าพเจ้ากำลังอ่านคำสั่งของพระสันตะปาปาและ.....ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าพระสันตะปาปาเองเป็นผู้ต่อต้านพระเยซูคริสต์ Antichrist หรือเป็นอัครสาวกของเขา เขาทำตัวแสดงเป็นตัวแทนของพระคริสต์อย่างผิดๆและแถมตรึงพระองค์บนไม้กางเขน”** (Ibid. เล่มที่ 5 บทที่ 1) แต่กระนั้น ในเวลานี้ลูเธอร์ก็ยังเป็นผู้สนับสนุนคริสตจักรโรมันและไม่เคยคิดที่จะแยกตัวออกจากความสัมพันธ์ของคริสตจักรโรมัน {GC 139.2}

ผลงานเขียนของลูเธอร์นักปฏิรูปศาสนาและคำสอนของเขานั้นกระจายไปยังทุกประเทศของอาณาจักรโลกคริสเตียน ผลงานนี้แผ่กระจายไปยังประเทศสวิตเซอร์แลนด์และประเทศฮอลแลนด์ ผลงานเขียนเป็นเล่มกระจายไปถึงประเทศฝรั่งเศสและประเทศสเปน ประเทศอังกฤษต้อนรับคำสอนของลูเธอร์ดั่งพระวจนะแห่งชีวิต ความจริงได้แผ่ขยายไปยังประเทศเบลเยี่ยมและประเทศอิตาลี คนเป็นพันๆคนตื่นจากการสลบที่เหมือนความตายไปสู่ความสุขและความหวังของชีวิตแห่งความเชื่อ {GC 139.3}

การโจมตีของลูเธอร์ยิ่งทำให้โรมฉุนเฉียวโกรธจัด ผู้ต่อต้านที่คลั่งไคล้บางคนแม้ในหมู่ผู้เป็นดอกเตอร์ในมหาวิทยาลัยคาทอลิกก็ยังประกาศว่าผู้ใดที่ฆ่านักบวชทรยศคนนี้จะได้ปลอดจากบาปทั้งหมด วันหนึ่งมีคนแปลกหน้าคนหนึ่งที่ซ่อนปืนกระบอกหนึ่งไว้ใต้เสื้อคลุมของเขา ได้เดินเข้ามาหานักปฏิรูปศาสนาและถามว่าทำไมจึงเดินอยู่อย่างโดดเดี่ยว ลูเธอร์ตอบเขาว่า “ข้าพเจ้าอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นกำลังและโล่ห์ ของข้าพเจ้า มนุษย์จะทำอะไรข้าพเจ้าได้เล่า” (Ibid.เล่มที่ 6 บทที่ 2) เมื่อคนแปลกหน้าได้ยินเช่นนั้นแล้ว หน้าของเขาซีดและวิ่งออกไปจากที่นั่นเสมือนหนึ่งว่ามีทูตสวรรค์ของพระเจ้าอยู่ที่นั่น {GC 140.1}

โรมมุ่งมั่นที่จะทำลายลูเธอร์ แต่พระเจ้าทรงเป็นผู้ต่อสู้ปกป้องเขา คำสอนของเขามีให้ฟังได้ทุกที่ “ในกระท่อมและในคอนเวนท์....ในประสาทของผู้ดี ในมหาวิทยาลัยและในพระราชวังของพระราชา” และขุนนางทั้งหลายกำลังลุกขึ้นในทุกที่เพื่อสนับสนุนงานของเขา” (Ibid. เล่มที่ 6 บทที่ 2) {GC 140.2}

 ในประมาณช่วงเวลาที่ลูเธอร์ได้อ่านผลงานของฮัสและพบความจริงที่สำคัญ

มากในเรื่องของการทำให้ชอบธรรมโดยความเชื่อ เรื่องที่เขาศึกษาเพื่อยกชูและสอนนั้น นักปฏิรูปชาวโบฮีเมียได้ยึดถือไว้แล้ว ลูเธอร์กล่าวว่า “พวกเรารวมทั้งเปาโล ออกัสติน และตัวข้าพเจ้าเป็นผู้ติดตามฮัสมาตลอดโดยไม่รู้ตัว” ลูเธอร์กล่าวต่อไปว่า “พระเจ้าจะทรงเสด็จมาเยือนเราในโลกนี้ เมื่อฮัสเทศนาเรื่องนี้เมื่อหนึ่งศตวรรษที่แล้วและเขาถูกเผาให้ตาย” (Wylie เล่มที่ 6 บทที่ 1) {GC 140.3}

ในคำอุทธรณ์ที่เขียนไปถึงจักรพรรดิและขุนนางของประเทศเยอรมันในนามของการปฏิรูปทางศาสนาคริสต์นั้น ลูเธอร์เขียนถึงเรื่องของพระสันตะปาปาว่า “เป็นเรื่องน่ากลัวขนลุกเพียงไรที่จะมองดูมนุษย์คนนั้นทำตัวเองให้เป็นผู้แทนของพระคริสต์ แสดงความยิ่งใหญ่ตระการตาที่ไม่มีจักรพรรดิองค์ใดจะเสมอเหมือน บุคคลท่านนี้มีลักษณะเหมือนพระเยซูผู้ทรงยากจนหรือเปโตรที่ถ่อมตนหรือไม่ พวกเขาพูดกันว่าพระสันตะปาปาเป็นเจ้านายของโลกและอ้างว่าตนเป็นตัวแทนของพระเยซู แต่พระคริสต์ตรัสไว้แล้วว่า “อาณาจักรของเราไม่ได้อยู่ในโลกนี้” อาณาบริเวณการปกครองของตัวแทนพระคริสต์จะคลอบคลุมเกินอาณาเขตของเจ้านายผู้ทรงเป็นหัวหน้าเขารึ”โยฮัน18:36 (D’Aubigne เล่มที่ 6 บทที่ 3) {GC 140.4}

เขาเขียนถึงมหาวิทยาลัยต่างๆไว้เช่นนี้ว่า “ข้าพเจ้ามีความหวาดกลัวเป็นอย่างมากว่ามหาวิทยาลัยต่างๆจะออกมาเป็นประตูใหญ่ของนรก นอกเสียจากว่าพวกเขาจะพยามยามขยันศึกษาเพื่ออธิบายพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์และจารึกเก็บไว้ในหัวใจของเยาวชน ข้าพเจ้าไม่ขอแนะนำให้ผู้ใดเอาเด็กหรือลูกของตนไปอยู่ในที่ๆไม่ได้ยกชูพระคัมภีร์ให้มีความสำคัญสูงสุด สถาบันทุกแห่งที่มนุษย์ไม่ได้หยุดยั้งที่จะใส่ใจในพระวจนะของพระเจ้าจะตกต่ำไปสู่ความชั่วเลวทราม (bid. เล่มที่ 6 บทที่ 3) {GC 140.5}

คำอุทธรณ์นี้แพร่กระจายไปทั่วประเทศเยอรมันอย่างรวดเร็วและส่งอิทธิพลอย่างแรงต่อประชาชน คนทั้งประเทศถูกปลุกขึ้นมาและฝูงชนจำนวนมากถูกปลุกให้ตื่นเพื่อรวมกำลังไปอยู่รอบธงชัยของการปฏิรูป ผู้ต่อต้านของลูเธอร์ลุกเป็นไฟด้วยความปรารถนาที่จะแก้แค้น พวกเขาขอร้องให้พระสันตะปาปาจัดการกับลูเธอร์อย่างเด็ดขาด มีคำสั่งประกาศว่าให้ประณามคำสอนของเขาทันที ให้เวลาหกสิบวันแก่นักปฏิรูปและพวกที่จะถอนคำพูด หากพ้นกำหนดนี้แล้วจะถูกสั่งเนรเทศ {GC 141.1}

นั่นเป็นวิกฤตที่น่ากลัวสำหรับนักปฏิรูปศาสนาคนนี้ เป็นเวลา

หลายศตวรรษมาแล้วที่คำสั่งเนรเทศของโรมนั้นนำความหวาดผวามายังพระราชาที่มีอำนาจ เป็นคำสั่งที่นำความฉิบหายและหายนะมายังอาณาจักรยิ่งใหญ่ คนทั่วไปจะถือว่าเป็นเรื่องน่ากลัวและหวาดหวั่นที่ได้รับคำสาปเช่นนี้ พวกเขาจะถูกตัดขาดจากการคบค้าสมาคมกับเพื่อนร่วมชาติและได้รับการปฏิบัติเป็นคนนอกกฎหมาย และตามล่าล้างผลาญ ลูเธอร์ไม่ได้หลับตาให้กับพายุที่กำลังโหมกระหน่ำลงมาใส่เขา แต่เขายืนขึ้นอย่างมั่นคงวางใจในพระคริสต์ที่ยกชูและปกป้องเขา ด้วยความเชื่อและความกล้าหาญของผู้ที่จะพลีชีพ เขาบันทึกไว้ว่า “สิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นนั้น ข้าพเจ้าไม่รู้ ข้าพเจ้าไม่กลัวสิ่งใดเลย ไม่ได้มากไปกว่าใบไม้หนึ่งใบที่ร่วงลงบนพื้นดินโดยที่พระบิดาของเราจะไม่ทรงทราบ พระองค์จะทรงดูแลพวกเขามากยิ่งกว่านี้เพียงไร เป็นเรื่องแต่เพียงเล็กน้อยที่จะตายเพื่อพระวจนะ ในเมื่อพระวาทะที่ได้ทรงบังเกิดเป็นเนื้อหนังเองได้สิ้นพระชนม์แล้ว หากเราตายกับพระองค์ เราก็จะมีชีวิตอยู่กับพระองค์ และดำเนินชีวิตผ่านสิ่งที่พระองค์ทรงดำเนินผ่านไปก่อนหน้าพวกเรา เราจะไปอยู่ในที่ๆพระองค์ทรงอยู่และอยู่ร่วมกับพระองค์ตลอดไป (Ibid. 3d London ed., Walther, 1840 เล่มที่ 6 บทที่ 9) {GC 141.2}

เมื่อคำสั่งของสันตะปาปามาถึงลูเธอร์ มาร์ติน ลูเธอร์พูดว่า “ข้าพเจ้าชังและตำหนิคำสั่งนี้ว่าเป็นเรื่องชั่วและไม่ศักดิ์สิทธิ์และดูหมิ่นพระเจ้าและเป็นเท็จ จริงๆแล้วพระเยซูคริสต์ถูกกล่าวโทษว่ากระทำผิด ....ข้าพเจ้ายินดีแบกรับความทุกข์ยากเช่นนี้เพื่องานที่ดีที่สุด บัดนี้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าในหัวใจมีเสรีภาพในการพูด มากยิ่งขึ้นแล้ว เพราะ **ในที่สุดข้าพเจ้าทราบดีว่าพระสันตะปาปาเป็นผู้ต่อต้านพระเยซูคริสต์ antichrist และบัลลังก์ของเขานั้นคือซาตานเอง”** (D’Aubigne เล่มที่ 6 บทที่ 9) {GC 141.3} แต่ถึงกระนั้นคำสั่งของโรมไม่ใช่ปราศจากผล ห้องขัง การทรมานและดาบเป็นอาวุธอย่างรุนแรงที่จะบังคับให้เชื่อฟัง คนอ่อนแอและคนที่เชื่องมงายสั่นอยู่ภายใต้คำสั่งของพระสันตะปาปาและในขณะที่ความเห็นใจที่ให้กับลูเธอร์มีขึ้นอย่างกว้างขวางนั้นหลายคนถือว่าชีวิตมีค่ามากเกินกว่าที่จะเข้าเสี่ยงกับอุดมการณ์ของการปฏิรูป ทุกสิ่งแสดงให้เห็นว่างานของนักปฏิรูปศาสนากำลังจะปิดฉากลง {GC 142.1}

แต่ลูเธอร์ก็ยังไม่กลัว โรมโยนคำประณามใส่ลูเธอร์และโลกก็จ้องมองเหตุการณ์นี้ ไม่เป็นเรื่องที่สงสัยเลยว่าเขาจะพินาศหรือถูกบังคับให้จำนน ด้วยพลังสุดประมาณเขาโยนคำสั่งตัดสินว่าผิดกลับใส่โรมและเปิดเผยต่อที่

สาธารณะชนถึงความตั้งใจที่จะละทิ้งคริสตจักรโรมไป ลูเธอร์นำคำสั่งของสันตะปาปา พร้อมทั้งกฎระเบียบของวินัยศาสนา คำสั่งของพระสันตะปาปาในเรื่องของศาสนาและเอกสารที่สนับสนุนอำนาจของพระสันตะปาปามาเผาต่อหน้ากลุ่มนักศึกษาและ กลุ่มดอกเตอร์และประชาชนทุกระดับขั้นที่มาชุมนุมกัน เขากล่าวว่า “ศัตรูของข้าพเจ้าทำอันตรายความมุ่งหมายของความจริงในจิตใจของประชาชนทั่วไปด้วยการเผาหนังสือของข้าพเจ้าและทำลายจิตวิญญาณของประชาชนได้ ด้วยเหตุผลนี้ข้าพเจ้าจึงเผาหนังสือของพวกเขาเพื่อเป็นการตอบโต้ ความขัดแย้งที่รุนแรงกำลังเริ่มต้นขึ้น ที่ผ่านมาข้าพเจ้าเพียงแค่เล่นๆกับพระสันตะปาปา ข้าพเจ้าเริ่มงานนี้ในพระนามของพระเจ้าและงานนี้จะสำเร็จเมื่อข้าพเจ้าไม่ได้อยู่ร่วมแล้วและโดยพระอำนาจยิ่งใหญ่ของพระองค์” (Ibid., เล่มที่ 6 บทที่ 10) {GC 142.2}

ลูเธอร์โต้คำตำหนิของศัตรูทั้งหลายที่เหน็บแนมเขาถึงจุดอ่อนของหลักความเชื่อของเขาว่า “รู้ได้อย่างไรว่าพระเจ้าไม่ได้ทรงเลือก และทรงเรียกข้าพเจ้าและหากเขาไม่กลัวที่จะดูแคลนข้าพเจ้าแล้ว พวกเขากำลังดูแคลนพระเจ้าเองมิใช่หรือ โมเสสอยู่ตัวคนเดียวขณะเดินทางออกไปจากประเทศอียิปต์ เอลียาห์อยู่อย่างโดดเดี่ยวในสมัยกษัตริย์อาหับครองราชสมบัติ อิสยาห์อยู่คนเดียวในกรุงเยรูซาเล็ม เอเสเคียลอยู่อย่างโดดเดี่ยวที่กรุงบาบิโลน.....พระเจ้าไม่เคยทรงเลือกผู้เผยพระวจนะจากปุโรหิตใหญ่หรือบุคคลยิ่งใหญ่อื่น แต่โดยทั่วไปพระองค์ทรงเลือกคนที่ต่ำต้อยและเป็นคนที่เขาเหยียดหยามรวมทั้งคนเลี้ยงแกะอย่างอาโมส ในทุกยุค คนของพระเจ้าจะต้องตำหนิผู้ยิ่งใหญ่ พระราชา ขุนนาง ปุโรหิต และนักปราชญ์ด้วยการเสี่ยงภัยที่มีต่อชีวิต..... ข้าพเจ้าไม่ได้บอกว่าตัวเองเป็นผู้เผยพระวจนะ แต่ข้าพเจ้าบอกว่าพวกเขาจะต้องเกรงกลัวอย่างแน่นอนที่เพราะ ว่าข้าพเจ้าตัวคนเดียวและพวกเขามีคนมากมาย ข้าพเจ้ามั่นใจในข้อนี้ว่าพระวจนะของพระเจ้าอยู่กับข้าพเจ้าและไม่ได้อยู่กับพวกเขา (Ibid. เล่มที่ 6 บทที่ 10) {GC 142.3}

แต่ถึงกระนั้น ไม่ใช่เป็นเรื่องปราศจากการต่อสู้กับตัวเขาเอง ลูเธอร์ตัดสินใจเด็ดขาดที่จะแยกตัวออกจากคริสตจักร ในประมาณช่วงเวลานี้เขาบันทึกไว้ว่า “ข้าพเจ้าตระหนักมากยิ่งขึ้นในแต่ละวัน ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นเรื่องยากที่จะละความรู้ด้านศีลธรรมจรรยาที่หลงสั่งสมมาตั้งแต่เด็กทิ้งไป

โอ เป็นเรื่องที่นำความเจ็บปวดมาให้ข้าพเจ้ามากเพียงไร แม้ข้าพเจ้า

มีพระคัมภีร์อยู่ข้างข้าพเจ้า เพื่อรับรองว่าข้าพเจ้าอยู่ฝ่ายที่ถูก ทำให้ข้าพเจ้ากล้าที่จะยืนขึ้นด้วยความกล้าหาญต่อต้านพระสันตะปาปาและยกเขาขึ้นม**าว่าพระสันตะปาปาคือผู้ต่อต้านพระเยซูคริสต์ Antichrist**

ข้าพเจ้าไม่ได้ทุกข์ใจเช่นนี้มาก่อนได้อย่างไร มีหลายครั้งที่ข้าพเจ้าถามตนเองอย่างขมขื่นด้วยคำถามที่อยู่บนริมฝีปากของชาวเปปาซีที่ว่า “เจ้าอยู่อย่างโดดเดี่ยวนั้นฉลาดแล้วหรือ” คนอื่นๆเป็นฝ่ายผิดหรือ จะเป็นเช่นไร หากในที่สุดตัวข้าพเจ้าเองเป็นฝ่ายผิดทำให้มีจิตวิญญาณมากมายที่หลงเชื่อกับความผิดของข้าพเจ้าและเขาจะพินาศไปตลอดกาล’ ‘ข้าพเจ้าได้ต่อสู้เช่นนี้กับตัวเองและกับซาตานจนพระคริสต์ได้เสด็จมาเสริมกำลังหัวใจของข้าพเจ้าเพื่อต่อสู้กับความสงสัยเหล่านี้’” (Martyn หน้า 372, 373) {GC 143.1}

สันตะปาปาเคยขู่ลูเธอร์ไว้ว่าหากเขาไม่ถอนคำพูดจะขับไล่ลูเธอร์ออกจากคริสตจักรโรม และบัดนี้คำขู่นั้นก็เกิดขึ้นจริงแล้วมีคำสั่งจากพระสันตะปาปาฉบับใหม่ปรากฏออกมา ประกาศเรื่องการแยกนักปฏิรูปออกจากคริสตจักรโรมันเป็นครั้งสุดท้าย ประณามเขาว่าเป็นผู้ที่สวรรค์แช่งสาปแล้วและยังรวมถึงทุกคนที่รับเชื่อหลักคำสอนของลูเธอร์ก็ได้รับคำตัดสินเช่นนี้ด้วยพวกเขาได้ก้าวเข้าไปสู่การต่อสู้ครั้งยิ่งใหญ่อย่างเต็มที่แล้ว {GC 143.2}

การถูกต่อต้านเป็นชะตากรรมของทุกคน ที่ พระเจ้าทรงใช้ให้เสนอความจริงตามยุคสมัยในช่วงเวลาของพวกเขา ยุคสมัยของลูเธอร์มีความจริงเฉพาะสมัยเขา—เป็นความจริงที่สำคัญสำหรับเวลานั้น มีความจริงแห่งยุคสำหรับเวลานี้ด้วย พระเจ้าผู้กระทำการตามคำแนะนำของพระองค์เองจะทรงพอพระทัยที่จะนำมนุษย์ไปอยู่ในสภาวะการต่างๆและบัญชาให้เขารับหน้าที่พิเศษสำหรับยุคที่เขามีชีวิตอยู่และภายใต้สภาพที่เขาจะไปอยู่นั้น **หากเขาจะซาบซึ้งในคุณค่าของแสงสว่างที่พระเจ้าทรงประทานให้เขา ความจริงที่ยิ่งใหญ่กว่าจะเปิดออกให้แก่พวกเขา แต่คนส่วนใหญ่ในทุกวันนี้ไม่ได้ปรารถนาความจริง(สัจจะธรรม)มากไปกว่าผู้ติดตามพระสันตะปาปาที่ต่อต้านลูเธอร์** มีความปรารถนาอันเดียวกันที่จะรับทฤษฎีและธรรมเนียมประเพณีของมนุษย์แทนพระวจนะของพระเจ้าเหมือนเช่นสมัยก่อน ผู้ที่นำสอนความจริงสำหรับยุคนี้จะต้องไม่คาดหวังที่จะรับความพึงพอใจที่มากไปกว่านักปฏิรูปในอดีตที่ผ่านมา ความขัดแย้งต่อสู้ยิ่งใหญ่ระหว่างความจริงและความเท็จ ระหว่างพระคริสต์

และซาตานจะต้องเพิ่มมากขึ้นด้วยความรุนแรงจนถึงวันปิดฉากประวัติศาสตร์ของโลก {GC 143.3}

พระเยซูคริสต์ตรัสกับสาวกของพระองค์ว่า “ถ้าท่านทั้งหลายเป็นของโลก โลกก็จะรักท่านซึ่งเป็นของโลก แต่เพราะท่านไม่ใช่ของโลก เพราะเราได้เลือกท่านออกจากโลก เหตุฉะนั้นโลกจึงเกลียดชังท่าน จงระลึกถึงคำที่เราได้กล่าวแก่ท่านทั้งหลายแล้วว่า ‘บ่าวมิได้เป็นใหญ่กว่านาย’ ถ้าเขาข่มเหงเรา เขาก็จะข่มเหงท่านทั้งหลายด้วย ถ้าเขาปฏิบัติตามคำของเรา เขาก็จะปฏิบัติตามคำของท่านทั้งหลายด้วย” (ยอห์น 15: 19,20) และในอีกทางหนึ่งพระเจ้าทรงประกาศอย่างชัดเจนว่า “วิบัติแก่เจ้าทั้งหลาย เมื่อคนทั้งหลายจะยอว่าเจ้าดี เพราะบรรพบุรุษของเขาได้กระทำอย่างนั้นแก่ผู้เผยพระวจนะเท็จเหมือนกัน” (ลูกา 6:26) **<u>ในวันนี้ วิญญาณของโลกเข้าประสานกับพระวิญญาณของพระคริสต์ไม่ได้มากไปกว่าในสมัยอดีต</u>** และในเวลานี้ผู้ที่เทศนาสอนพระคำของพระเจ้าด้วยความบริสุทธิ์จะไม่ได้รับความชื่นชอบมากไปกว่าในสมัยนั้น รูปแบบของการต่อต้านความจริงอาจเปลี่ยนได้ ความเป็นศัตรูกันอาจจะไม่เปิดเผยให้เห็นได้ชัดเจนเพราะปกปิดได้ดียิ่งขึ้น แต่ความขัดแย้งเดียวกันยังคงมีอยู่และจะแสดงออกให้เห็นจนกระทั่งถึงยุคสุดปลาย {GC 144.1}

“อย่าให้ผู้หนึ่งผู้ใดล่อลวงท่านโดยทางหนึ่งทางใดเลย เพราะว่าวันนั้นจะไม่มาถึง เว้นแต่จะมีการล้มลงเสียก่อน และคนแห่งการบาปนั้นจะประจักษ์แจ้ง คือลูกแห่งความพินาศผู้กีดกั้นขัดขวางและยกตัวขึ้นต่อสู้อะไร ๆ ที่ได้ชื่อว่าเป็นพระเจ้า หรืออะไร ๆ ที่เขาไหว้นมัสการนั้น แล้วมันก็นั่งในพระวิหารของพระเจ้าเหมือนอย่างพระเจ้า ประกาศตัวว่าเป็นพระเจ้า” 2 เธสะโลนิกา 2:3-4

แนะนำดูภาพยนต์ เรื่อง Martin Luther-- 1953 จาก You Tube—old classic must-see movie หรือ อีกชื่อ Martin Luther Film : I will not recant ภาษาอังกฤษ (โปรดระวังหนังเลียนแบบให้ข้อมูลผิดๆทีมีเจตนาโจมตีและทำลาย มาร์ติน ลูเธอร์) ความยาว 1:44:28 Be careful of new counterfeit movie or documentary versions which try to devalue or destroy Luther !!! WWM

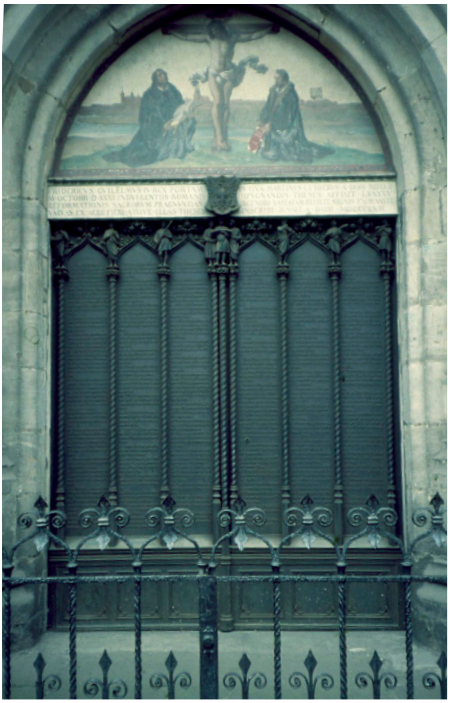

<u>31 ตุลาคม ค.ศ. 1517</u> ลูเทอร์ได้นำประกาศที่เรียกว่า **<u>ญัตติ 95 เรื่อง</u>** **<u>The 95 Theses</u>** ไปตอกตะปูแปะไว้ที่ประตู้หน้าโบสถ์เมืองวิทเทนเบิร์ก ประณามการขายใบไถ่บาป Sale of Indulgence ของสันตะปาปาซึ่งเป็นวิธีหาเงินโดยหลอกลวงให้ผู้คนใช้เงินซื้อใบล้างบาปเพื่อจะได้ไปสวรรค์

Nailing of the 95 Thesis by Martin Luther--the greatest reformer of the Protestant Reformation

ประตูโบสถ์ วิทเตนเบอร์ก Wittenberg

ภาพ - WWM

LUTHER'S PROTEST AGAINST INDULGENCES

"Luther's theses challenged discussion; but no one dared accept the challenge."

บทที่ 8

มาร์ติน ลูเธอร์รายงานตัวต่อหน้ารัฐสภาไดเอท
Martin Luther

ชาลส์ที่ 5 เป็นจักรพรรดิองค์ใหม่ที่ได้ขึ้นครองราชย์สมบัติในประเทศเยอรมัน ผู้แทนของโรมส่งสารแสดงความยินดีมาทันทีและโน้มน้าวให้พระราชาใช้อำนาจต่อต้านนักปฏิรูปศาสนา ลูเธอร์ ในทางกลับกัน เจ้าผู้ครองนครผู้มีสิทธิ์เลือกจักรพรรดิ์ ของแคว้นแซกโซนีผู้ซึ่งจักพรรดิชาลส์เป็นหนี้บุญคุณเพราะมีส่วนอย่างมากยิ่งที่ช่วยให้พระองค์ขึ้นครองราชย์สมบัติได้นั้นได้ขอร้องให้พระองค์อย่ากระทำการใดต่อต้าลูเธอร์จนกว่าจะได้โอกาสฟังเขาเสียก่อน จักรพรรดิจึงตกอยู่ในที่นั่งทีงุนงงยิ่งใหญ่และเสียหน้า ชาวระบบสันตะปาปานิยมจะไม่พึงพอใจในสิ่งใดๆจนกว่ามีพระบัญชากำหนดโทษให้ลูเธอร์ถึงแก่ความตาย เจ้านครผู้มีสิทธิ์เลือกจักรพรรดิ์เคยประกาศอย่างแข็งขันแล้วว่า “แม้พระราชาหรือบุคคลอื่นก็ยังไม่ได้แสดงให้เห็นว่าผลงานเขียนของลูเธอร์ผิด” ดังนั้นเขาจึงขอให้ “จัดหาการคุ้มครองความปลอดภัยให้กับ ดร. ลูเธอร์เพื่อเขาจะปรากฏตัวต่อหน้าผู้พิพากษาที่มีความรู้เคร่งครัดและไม่ลำเอียงได้” (D’Aubigne, เล่มที่ 6, บทที่ 11) {GC 145.1}

บัดนี้ ซึ่งเป็นเวลาไม่นานหลังจากพระเจ้าชาลส์ขึ้นครองราชย์สมบัติ ทุกฝ่ายมุ่งหันมายังการประชุมสภาของรัฐต่างๆ ที่เมืองเวิมส์ มีปัญหาการเมืองและสิ่งที่น่าสนใจที่จะต้องให้ที่ประชุมสภาพิจารณา เป็นเวลาครั้งแรกที่เจ้าผู้ครองนครทั้งหลายของประเทศเยอรมันจะได้เข้าเฝ้าจักรพรรดิหนุ่มในสภาที่ปรึกษา จากทุกมุมของบ้านเกิดเจ้าหน้าที่ชั้นสูงของคริสตจักรและของรัฐเดินทางมาที่นี่ เจ้านายทางฝ่ายโลกคนที่เกิดในตระกูลชั้นสูง คนมีอำนาจและภาคภูมิในในชาติเกิด คณะสงฆ์ที่โอ่อ่า ส่องประกายด้วยความคิดจิตใต้สำนึกที่เหนือกว่าผู้อื่นทั้งในฐานะและในอำนาจ อัศวินจากพระราชสำนักและมหาดเล็กติดอาวุธและทูตานุทูตจากดินแดนต่างชาติที่ห่างไกล คนทั้งหมดนี้ได้มาชุมนุมกันที่เมืองเวิมส์ แต่ถึงกระนั้นเรื่องที่ปลุกความสนใจในท่านกลางคนที่ชุมนุมมากมายนั้นเป็นเรื่องของนักปฏิรูปชาวแซกซอนท่านนั้น {GC 145.2}

ก่อนหน้านี้ ชาลส์ได้แนะเจ้านครต่างๆนำลูเธอร์มาที่ประชุมรัฐสภา

ด้วย โดยให้การรับรองเรื่องความปลอดภัยและสัญญาที่จะให้ปรึกษาหารือเรื่องนี้อย่างเสรีกับผู้ที่มีความสามารถที่รอบรู้ปัญหาที่โต้แย้งกันอยู่ ลูเธอร์มีความกระตือรือร้นที่จะปรากฏตัวต่อพระพักตร์จักรพรรดิ ในเวลานี้สุขภาพของเขาไม่สู้แข็งแรงนัก แต่ถึงกระนั้นเขาเขียนจดหมายไปถึง เจ้าผู้ครองนครมีใจความว่า “หากข้าพเจ้าไปเมืองเวิสม์ในสภาพที่แข็งแรงไม่ได้ ก็ให้หามข้าพเจ้าไป ไม่ว่าข้าพเจ้าจะเจ็บป่วยมากเพียงไร เพราะว่าเมื่อจักรพรรดิทรงเรียกข้าพเจ้าให้เข้าเฝ้าแล้ว ข้าพเจ้าจะไม่สงสัยเลยว่าพระเจ้าเองทรงเป็นผู้เรียกเชิญข้าพเจ้า หากพวกเขาปรารถนาที่จะใช้ความรุนแรงต่อข้าพเจ้าและเป็นเรื่องที่มีโอกาสเกิดขึ้นได้ (เพราะนี่ไม่ใช่เป็นคำสั่งของพวกเขาเองที่เรียกข้าพเจ้าให้ปรากฏตัว) ข้าพเจ้าขอมอบเรื่องนี้ไว้ในพระหัตถ์ของพระเจ้า พระองค์ผู้ทรงปกป้องรักษาชายหนุ่มจากเตาไฟที่รุนแรงครั้งนั้นยังทรงพระชนม์และทรงครองอำนาจอยู่ หากพระองค์จะไม่ทรงช่วยข้าพเจ้าให้รอด ชีวิตของข้าพเจ้ามีความสำคัญแต่เพียงน้อยนิด ขอให้พวกเขาปกป้องพระกิตติคุณไว้ไม่ให้เปิดโอกาสให้คนชั่วดูแคลนและให้เรายอมหลั่งเลือดเพื่อพระกิตติคุณ กลัวว่าพวกเขาจะได้ชัยชนะ ไม่ใช่เป็นเรื่องของข้าพเจ้าที่จะมาคิดว่าชีวิตหรือความตายของข้าพเจ้าจะมีส่วนช่วยให้คนอื่นๆทั้งหมดได้รับความรอดหรือไม่ ท่านคาดหวังทุกสิ่งจากข้าพเจ้าได้นอกจากหนีและเพิกถอนคำพูด ข้าพเจ้าบินไม่ได้และกลับคำถอนคำพูดก็จะยังทำไม่ได้ (Ibid. เล่มที่ 7 บทที่ 1.) {GC 146.1}

ในขณะที่ข่าวเรื่องลูเธอร์จะปรากฏตัวต่อรัฐสภากระจายไปทั่วทั้งเมืองเวิมส์นั้น มีความตื่นเต้นเกิดขึ้นไปทั่วถึงอาลีนเดอร์ผู้แทนของพระสันตะปาปาที่ได้รับมอบหมายให้ติดตามคดีนี้เป็นพิเศษเขาตื่นตระหนกและโกรธเคืองอย่างมาก เขามองเห็นว่าเรื่องนี้จะยุติลงและจะเกิดผลร้ายต่อขบวนการของระบบสันตะปาปา การที่จะสอบสวนคดีที่พระสันตะปาปาได้ตัดสินประหารชีวิตแล้วนั้นจะเป็นการดูแคลนอำนาจเด็ดขาดของสันตะปาปา นอกจากนี้เขายังกลัวว่าความคล่องแคล่วในการพูดและการโต้ที่มีอำนาจของชายคนนี้อาจหันเจ้าผู้ครองนครจำนวนมากมายออกไปจากวิถีของสันตะปาปา ดังนั้นเขาจึงทัดทานด้วยท่าทีเร่งด่วนที่สุดกับพระเจ้าชาลส์ให้ต้านการปรากฏตัวของลูเธอร์ที่เมืองเวิมส์ ในช่วงเวลานี้คำสั่งของพระสันตะปาปาได้ประกาศ ว่าให้ขับออกจากคริสตจักร และให้คว่ำบาตรลูเธอร์ และเรื่องนี้บวกกับคำเรียกร้องของผู้แทนพระสันตะปาปาเร้าให้จักรพรรดิยินยอม พระองค์เขียนจดหมายไปถึง

เจ้าผู้ครองนครว่าหากลูเธอร์จะไม่ยอมเพิกถอน เขาก็ควรที่จะอยู่ที่เมืองวิตเตนเบิร์กต่อไป {GC 146.2}

อาลีนเดอร์ไม่พอใจกับชัยชนะนี้ ด้วยอำนาจและเล่ห์เหลี่ยมเขาได้ลงมือสั่งการด้วยตัวเขาเองที่จะกำหนดโทษของลูเธอร์ ด้วยความมุ่งมั่นที่น่าจะทำงานอุดมการณ์ที่ดีกว่านี้ เขาผลักดันเรื่องนี้ให้เจ้าผู้ครองนคร พระราชาคณะและสมาชิกอื่นๆของสภาสนใจ โดยกล่าวหานักปฏิรูปว่า “ก่อความไม่สงบ กบฏ และหมิ่นประมาทพระเจ้า” แต่ความรุนแรงและอารมณ์ที่ผู้แทนพระสันตะปาปาแสดงออกนั้นทำให้มองได้อย่างชัดเจนถึงวิญญาณที่หนุนเขาอยู่ “เขาทำไปด้วยความเกลียดชังและการแก้แค้น” “มากกว่าด้วยความกระตือรือร้นและยึดคุณธรรม” เป็นคำวิจารณ์ของคนทั่วไป (Ibid. เล่มที่ 7 บทที่ 1) สมาชิกส่วนใหญ่ของรัฐสภามีแนวโน้มที่จะชื่นชอบกับอุดมการณ์ของลูเธอร์ {GC 147.1}

อาลีนเดอร์เพิ่มความพยายามเป็นสองเท่าเพื่อโน้มน้าวให้พระจักรพรรดิรับหน้าที่ดำเนินการตามคำสั่งของพระสันตะปาปา แต่ภายใต้กฎหมายของประเทศเยอรมันเรื่องนี้ทำไม่ได้หากปราศจากความเห็นชอบของบรรดาเจ้าผู้ครองนครและในที่สุดพระเจ้าชาล์สแพ้ต่อการรบเร้าของผู้แทนสันตะปาปาจึงขอให้เขาเสนอเรื่องของเขาเข้าไปยังที่ประชุมสภา “เป็นวันที่ภาคภูมิใจสำหรับทูตของสันตะปาปา การประชุมสภายิ่งใหญ่ อุดมการณ์นั้นยิ่งใหญ่กว่า อาลีนเดอร์ที่วิงวอนขอเพื่อโรม.....แม่และผู้มีอำนาจสิทธิ์ขาดของคริสตจักรทั้งปวง” เขาจะแก้ต่างให้แก่อาณาจักรของเปโตรต่อหน้าเจ้านายของอาณาจักรคริสเตียนที่มาชุมนุมกัน “เขามีของประทานที่พูดได้อย่างคล่องแคล่วและเขาปรากฏตัวขึ้นมาด้วยความยิ่งใหญ่ของโอกาสนี้ ด้วยการทรงนำของพระเจ้าทรงสั่งการให้โรมปรากฏตัวที่สภาและให้นักพูดที่มีความสามารถที่สุดอ้อนวอนต่อหน้าบัลลังก์ศาลที่สง่างามน่าเคารพที่สุด ก่อนที่โรมจะถูกประนาม” (Wylie เล่มที่ 6 บทที่ 4) ผู้ที่สนับสนุนนักปฏิรูปมองไปยังผลของคำปราศัยของอาลีนเดอร์ด้วยความหวาดหวั่นเล็กน้อย เจ้าผู้ครองนคร แห่งแคว้นนแซกซอนไม่อยู่ แต่เขาได้สั่งการให้สมาชิกสภาบางคนที่เข้าร่วมประชุมอยู่ที่นั่นจดบันทึกคำปราสัยของผู้แทนของพระสันตะปาปา {GC 147.2}

อาลีนเดอร์มุ่งหน้าที่จะล้มล้างความจริงด้วยกำลังอำนาจทั้งหมดของความรู้และความสามารถในการพูดได้ประทับใจ เขาโหมกระหน่ำข้อกล่าวหาเป็นชุดๆ

ใส่ลูเธอร์ในเรื่องความเป็นศัตรูกับคริสตจักรและรัฐ คนเป็นและคนตาย บรรพชิตและฆราวาส สภาและคริสเตียนทั่วไป เขาประกาศว่า “ความผิดของลูเธอร์มีพอเพียง” ที่จะรับรองการเผา “คนนอกรีตได้เป็นแสนคน” {GC 148.1}

ในตอนสรุปเขาพยายามโยนความเหยียดหยามใส่คนที่ยึดความเชื่อของการปฏิรูป “พวกลูเธอรันเหล่านี้เป็นใครกันนะ พวกครูจองหองอวดดี พวกพระเลวทรามนักบวชเหลวไหลเสเพล ทนายที่ไม่รู้เรื่องและขุนนางที่เสื่อม กับประชาชนทั่วไปที่พวกเขาชักนำให้ไปในทางผิดและไปในทางที่ถูกบิดเบือน จำนวนความสามารถและอำนาจของคาทอลิกนั้นเหนือกว่าพวกลูเธอร์มากเพียงไร คำสั่งเอกฉันท์จากที่ประชุมอันทรงเกียรติจะส่องประกายคนสอนง่าย เตือนคนหัวดื้อ ช่วยคนที่ไม่มั่นใจตัดสินและให้กำลังแก่คนอ่อนแอ” (D’Aubigne เล่มที่ 7 บทที่ 3) {GC 148.2}

ผู้ที่สนับสนุนความจริงในทุกยุคจะถูกอาวุธเช่นนี้เข้าจู่โจม คำโต้เดียวกันจะโหมกระหน่ำใส่ลงผู้ที่กล้าเสนอคำสอนอันเรียบง่ายและตรงไปตรงมาจากพระวจนะของพระเจ้า ผู้ที่ฝักใฝ่ศาสนาที่นิยมชมชอบกันได้อุทานขึ้นมาว่า “นักเทศน์หลักข้อเชื่อแนวใหม่เหล่านี้คือผู้ใดเล่า พวกเขาไม่มีการศึกษา มีไม่กี่คนและเป็นชนชั้นยากจนแต่กระนั้นพวกเขาอ้างว่ามีความจริงและเป็นคนที่พระเจ้าทรงเลือกสรรไว้แล้ว พวกเขาขาดความรู้และถูกหลอก คริสตจักรของเรามีจำนวนคนและอิทธิพลเหนือกว่าพวกเขา เรามีบุคคลยิ่งใหญ่และมีความรู้สูงท่ามกลางพวกเรา ข้างเรามีอำนาจมากยิ่งกว่าเพียงไร” นี่คือเหตุผลข้ออ้างที่มีอิทธิพลที่ให้โลกได้เห็นแต่ในวันนี้ไม่เป็นหลักฐานที่จะลงความเห็นได้ดีไปกว่าในสมัยของนักปฏิรูป {GC 148.3}

การปฏิรูป (Luther--Protestant Reformation) ไม่ได้จบลงที่ลูเธอร์ตามที่หลายคนคิด แต่จะดำเนินต่อไปจนประวัติศาสตร์โลกจะปิดฉากลง ลูเธอร์มีงานยิ่งใหญ่ที่จะทำเพื่อสะท้อนแสงสว่างที่พระเจ้าทรงอนุญาตให้ส่องไปให้แก่ผู้อื่น แต่ถึงกระนั้นเขาก็ไม่ได้รับแสงสว่างทั้งหมดที่จะต้องนำมาให้แก่ชาวโลก จากสมัยนั้นจนมาถึงยุคนี้แสงใหม่ยังส่องสว่างอย่างสม่ำเสมอลงมายังพระคัมภีร์และความจริงใหม่ก็เปิดออกมาสม่ำเสมอ {GC 148.4}

คำปราศรัยของผู้แทนพระสันตะปาปาฝังความประทับใจที่ลึกซึ้งต่อที่ประชุมรัฐสภา ลูเธอร์ไม่ได้อยู่ที่นั่นเพื่อเอาความจริงของพระเจ้าที่ชัดแจ้งและโน้มน้าวใจตอบโต้ผู้แทนของระบบสันตะปาปา ไม่มีผู้ใดเลยที่จะพยายามปกป้อง

นักปฏิรูป มีการแสดงออกโดยทั่วไปไม่เพียงเพื่อกำหนดโทษเขาและประณามหลักธรรมที่เขาสอนแต่หากเป็นไปได้จะต้องถอนรากถอนโคนคำสอนคนนอกรีต โรมรู้สึกชื่นชมในโอกาสที่ได้ปกป้องแนวคิดของโรม ทั้งหมด ที่ต้องพูดเพื่อสนับสนุนแก้ข้อกล่าวหาของฝ่ายตรงกันข้ามของเธอนั้น โรมได้พูดไปหมดแล้ว แต่ชัยชนะที่ปรากฏออกมาเป็นสัญญาณบอกถึงความพ่ายแพ้ ต่อแต่นี้ไปความแตกต่างระหว่างความจริงและความผิดนั้นจะปรากฏให้เห็นได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ขณะที่จะลงสนามเพื่อสู้รบอย่างเปิดเผยตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมาโรมจะไม่ได้ยืนอย่างมั่นคงอีกเหมือนที่เคยยืนมาก่อน {GC 149.1}

ในขณะที่สมาชิกส่วนใหญ่ของรัฐสภาคงไม่รีรอที่จะมอบลูเธอร์ให้แก่ความพยาบาทของโรมก็ตามที ก็ยังมีสมาชิกจำนวนมากที่มองเห็น และเศร้าใจกับความชั่วช้าที่มีให้เห็นในคริสตจักรและปรารถนาที่จะยับยั้งการกระทำทารุณกรรมที่คนเยอรมันจะต้องได้รับการทรมานอันเนื่องจากความเหลวแหลกและความโลภของสภาการปกครองของสงฆ์ ผู้แทนของพระสันตะปาปาได้เสนอกฎของระบบสันตะปาปาด้วยแสงสว่างที่เอื้อประโยชน์อย่างมากยิ่ง บัดนี้พระเจ้าทรงดลใจสมาชิกรัฐสภาให้วิเคราะห์อย่างจริงใจถึงผลของความโหดเหี้ยมของระบบสันตะปาปา ท่านขุนนาง จอร์จแห่งแซกซอนนี่ลุกขึ้นยืนในที่ประชุมอันทรงเกียรติชี้ด้วยความแม่นยำอย่างน่ากลัวถึงการหลอกลวงและสื่อน่าพึงรังเกียจของพระสันตะปาปาและผลลัพธ์ที่ร้ายกาจ เขาปิดท้ายด้วยการพูดว่า {GC 149.2}

“นี่เป็นการกระทำชำเราบางข้อที่ร้องเรียนต่อโรม ความอายทั้งหมดได้ปัดทิ้งไปและเป้าหมายเดียวของเขาคือ.....เงิน เงิน เงิน.....เพื่อว่านักเทศน์ที่จะสอนความจริงไม่กล่าวถึงเรื่องใดเลยนอกจากความเท็จและไม่ใช่แค่ยอมทนเท่านั้นแต่ยังได้รับรางวัลตอบแทนด้วยเพราะคำโกหกยิ่งมาก พวกเขาก็จะได้ประโยชน์เพิ่มมากขึ้น น้ำโสโครกเช่นนี้ไหลออกมาจากบ่อน้ำพุเหม็นเน่านี้ ความเสเพลยื่นมือออกไปจับความโลภ..... โอ อนิจจังเรื่องอับอายอื้อฉาวที่นักบวชก่อ ทำให้คนที่น่าสงสารมากมายถูกจับเหวี่ยงสู่ความหายนะนิรันดรกาล” จะต้องมีการปฏิรูปอย่างทั่วถึงเกิดขึ้นให้ได้” (Ibid. เล่มที่ 7 บทที่ 4) {GC 149.3}

ลูเธอร์เองคงไม่อาจสาธยายในความชั่วร้ายของระบบสันตะปาปาได้รุนแรงและพูดได้ดีกว่านี้ ผู้พูดที่เป็นศัตรูตัวฉกาจของนักปฏิรูปได้ให้น้ำหนักแก่คำพูดของลูเธอร์ {GC 150.1}

หากดวงตาของที่ประชุมรัฐสภาได้เปิดออก พวกเขาจะมองเห็น**ทูตสวรรค์**ของพระเจ้าอยู่ท่ามกลางพวกเขา ส่องลำแสงแห่งความสว่างขัดขวางความมืดแห่งความผิดและเปิดสมองและจิตใจของพวกเขาเพื่อให้รับความจริง อำนาจของพระเจ้าแห่งความจริงและสติปัญญาที่ควบคุมแม้กระทั่งศัตรูของการปฏิรูปศาสนาและได้เตรียมทางให้กับงานยิ่งใหญ่ที่จะกระทำให้สำเร็จ มาร์ติน ลูเธอร์ไม่ได้อยู่ที่ประชุมรัฐสภา แต่พระสุรเสียงของพระองค์ผู้ทรงยิ่งใหญ่กว่าลูเธอร์ได้ดังสะท้อนให้ได้ยินทั้งรัฐสภา {GC 150.2}

ที่ประชุมรัฐสภาได้ตั้งกรรมการขึ้นมาทันที เพื่อเตรียมจาระไนการกดขี่ของระบบสันตะปาปาที่สร้างภาระหนักหน่วงให้กับชาวเยอรมัน พวกเขาระบุออกมาได้สิบรายการ และยื่นถวายให้จักรพรรดิพร้อมด้วยข้อเรียกร้องให้รีบวางมาตรการแก้ไขความทารุณโหดร้ายเหล่านี้ ผู้ที่ยื่นข้อเสนอเหล่านี้พูดว่า “เป็นการสูญเสียจิตวิญญาณของคริสเตียนมากกระไรเช่นนี้ เป็นการบ่อนทำลายอะไรเช่นนี้ เป็นการขูดเลือดอะไรเช่นนี้กับเรื่องอื้อฉาวที่ล้อมอยู่รอบหัวหน้าฝ่ายจิตวิญญาณของโลกคริสเตียน เป็นหน้าที่ของเราที่จะป้องกันความเสียหายและการเสียเกียรติยศชื่อเสียงคนของเรา ด้วยเหตุนี้เราจึงร้องขอด้วยความถ่อมใจและอย่างร้อนรนให้สั่งการในเรื่องของงานปฏิรูปและติดตามจนกว่าจะเสร็จสมบูรณ์ (Ibid. เล่มที่ 7 บทที่ 4) {GC 150.3}

บัดนี้ที่ประชุมสภาเรียกร้องให้นักปฏิรูปศาสนามารายงานตัวต่อหน้าพวกเขา ในที่สุดจักรพรรดิยอมตามคำเรียกร้องแม้ว่าอาลีนเดอร์จะอ้อนวอน คัดค้านและขู่คำรามก็ตามทีและลูเธอร์ได้รับหมายเรียกให้ปรากฏตัวต่อหน้าที่ประชุมรัฐสภา หมายเรียกนี้มาพร้อมใบรับรองความปลอดภัยเพื่อนำเขากลับไปยังที่ที่มั่นคงปลอดภัย พนักงานป่าวประกาศคนหนึ่งเป็นผู้นำสาสน์เหล่านี้มายังเมืองวิตเตนเบิร์ก และเขาได้รับสั่งให้นำลูเธอร์ไปยังเมืองเวิมส์ {GC 150.3}

มิตรสหายของลูเธอร์หวั่นวิตกและเป็นทุกข์ พวกเขาเข้าใจถึงอคติและความเกลียดชังที่มีต่อลูเธอร์ พวกเขากลัวว่าพวกระบบสันตะปาปาจะไม่เคารพแม้คำรับรองความปลอดภัย และได้ขอร้องเขาอย่าได้นำภัยอันตรายมาให้กับชีวิตของตน เขาตอบว่า “ระบบสันตะปาปาไม่ได้ปรารถนาที่จะให้ข้าพเจ้ามายังเมืองเวิมส์แต่ต้องการกำหนดโทษและความตายของข้าพเจ้า นี่ไม่ใช่เป็นเรื่องสำคัญ ไม่ต้องอธิษฐานเผื่อข้าพเจ้า แต่อธิษฐานเผื่อพระวจนะของพระเจ้า.....พระคริสต์จะทรงประทาน

พระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อช่วยให้ข้าพเจ้าเอาชนะศาสนาจารย์แห่งความเท็จเหล่านี้ ในชีวิตนี้ข้าพเจ้าชังพวกเขา ข้าพเจ้าจะมีชัยเหนือพวกเขาโดยความตาย พวกเขาทำงานยุ่งๆที่เมืองเวิมส์เพื่อบังคับให้ข้าพเจ้าถอนคำพูดและนี่คือการถอนคำพูดของข้าพเจ้า ก่อนหน้านี้ข้าพเจ้าบอกว่าสันตะปาปาเป็นตัวแทนของพระคริสต์ บัดนี้ข้าพเจ้ายืนยันว่าเขาเป็นปฏิปักษ์ของพระคริสต์หรือผู้ต่อต้านพระคริสต์ (antichrist) และเป็นอัครสาวกของมาร" (Ibid., เล่มที่ 7 บทที่ 6). {GC 150.5}

ในการเดินทางที่อันตรายเช่นนี้ ลูเธอร์ไม่ได้ไปเองคนเดียวอย่างโดดเดี่ยว นอกจากผู้นำราชสารของสำนักพระราชวังแล้ว ยังมีมิตรสหายที่สนิทของเขาสามคนตั้งใจที่จะไปกับเขา เมลแลงธอนปรารถนาอย่างจริงใจที่จะเข้าร่วมกับพวกเขา หัวใจของเขาผูกติดอยู่กับหัวใจของลูเธอร์และต้องการที่จะติดตามเขาไป หากจำเป็นแม้จะไปยังเรือนจำหรือความตาย แต่คำขอของเขาถูกปฏิเสธ หากลูเธอร์จะพินาศ ความหวังของการปฏิรูปทางศาสนาจะต้องตกอยู่กับผู้ร่วมงานหนุ่มของเขา นักปฏิรูปศาสนาพูดกับเมลแลงธอนขณะที่ลาจากกันว่า "หากข้าพเจ้าไม่กลับมาและศัตรูของข้าพเจ้าฆ่าข้าพเจ้าให้ตาย จงเทศนาสอนต่อไปและยืนหยัดอยู่ในความจริง จงทำงานแทนข้าพเจ้า.....หากท่านรอด ความตายของข้าพเจ้าก็ส่งผลตามมาไม่มาก" (Ibid. เล่มที่ 7 บทที่ 7) นักศึกษาและประชาชนที่มาชุมนุมกันเพื่อเป็นพยานการออกเดินทางของลูเธอร์นั้นเศร้าใจกับเหตุการณ์นั้นอย่างมาก หัวใจของกลุ่มชนขนาดใหญ่กลุ่มหนึ่งที่ได้รับการสัมผัสด้วยพระกิตติคุณได้ร้องไห้ล่ำลาเขา นักปฏิรูปศาสนาและผู้ติดตามจึงออกเดินทางไปจากเมืองวิตเตนเบิร์ก {GC 151.1}

ในการเดินทาง พวกเขามองเห็นว่าความคิดของประชาชนถูกครอบงำด้วยความหวาดกลัวที่มืดมน ในบางหมู่บ้านไม่มีเกียรติยศที่จะมอบให้พวกเขา ในขณะที่พักค้างคืนมีนักบวชใจดีคนหนึ่งแสดงออกถึงความหวาดกลัวด้วยการยกชูให้ลูเธอร์ดูภาพของนักปฏิรูปชาวอิตาเลียนที่ต้องพลีชีพเพื่อความเชื่อ ในวันรุ่งขึ้นพวกเขาได้รับข่าวว่าผลงานเขียนของลูเธอร์ถูกประณามที่เมืองเวิมส์ ผู้สื่อข่าวสำนักพระราชวังกำลังประกาศคำสั่งของจักรพรรดิและสั่งให้ประชาชนนำผลงานที่ถูกประณามเหล่านั้นไปมอบให้เจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง ผู้ป่าวประกาศข่าวหวาดหวั่นกับความปลอดภัยของลูเธอร์เรื่องการประชุมรัฐสภาและคิดว่าความตั้งใจของเขาถูกเขย่าจึงได้ถามลูเธอร์ว่ายังคิดที่จะเดินหน้าต่อไปหรือไม่ เขาตอบว่า "แม้จะถูกสั่งห้ามในทุกเมือง

ข้าพเจ้าก็จะมุ่งหน้าต่อไป” {GC 151.2}

ที่เมืองเออร์เฟริทลูเธอร์ได้รับการต้อนรับอย่างมีเกียรติ ฝูงชนที่ชื่นชอบเขาได้ห้อมล้อมเขาไว้ เขาเดินทางไปตามถนนที่เขาเคยย่ำมากับถุงเงินขอทานของเขามาก่อน เขาไปเยี่ยมห้องคอนเวนท์ของเขาและคิดถึงการดิ้นรนที่เขาประสบมากับแสงสว่างที่ส่องลงมายังเขาซึ่งบัดนี้แสงสว่างกำลังปกคลุมทั่วประเทศเยอรมัน พวกเขาขอร้องให้ลูเธอร์เทศนาซึ่งเป็นเรื่องที่เขาถูกห้ามทำ แต่ผู้นำทางประกาศข่าวได้อนุญาตให้เขาและบัดนี้นักบวชที่ครั้งหนึ่งเคยทำงานหามรุ่งหามค่ำที่คอนเวนท์ได้ก้าวขึ้นบนธรรมาสน์ {GC 152.1}

ต่อหน้าฝูงชนที่แออัดกันหนาแน่น เขาพูดจากพระวจนะของพระคริสต์ว่า “ขอให้สันติสุขจงเป็นของท่าน นักปรัชญา ดอกเตอร์และนักเขียนทั้งหลายพยายามสอนให้มนุษย์มีวิถีที่จะได้ชีวิตนิรันดร์ แต่พวกเขาไม่ประสบความสำเร็จ บัดนี้ข้าพเจ้าจะมาบอกให้แก่ท่าน.....พระเจ้าทรงเรียกชายหนุ่มคนหนึ่งให้ฟื้นมาจากความตาย พระองค์คือพระเยซูคริสต์พระผู้เป็นเจ้าของเราเพื่อพระองค์จะทรงทำลายความตาย กำจัดบาปและปิดประตูนรก นี่เป็นงานของการช่วยให้รอด.....พระคริสต์ทรงได้ชัยชนะแล้ว นี่เป็นข่าวแห่งความยินดีและเราได้รับความรอดโดยการกระทำของพระองค์และไม่ใช่จากกระกระทำของเราเอง.....พระผู้เป็นเจ้าพระเยซูคริสต์ของเราตรัสว่า ดังนั้น” {GC 152.2}

เขาพูดต่อไปโดยแสดงให้เห็นว่าความเชื่อที่แท้จริงจะแสดงออกถึงชีวิตที่บริสุทธิ์ “เนื่องจากพระเจ้าได้ทรงช่วยเราให้รอดแล้ว ก็ขอให้เราจัดการกับงานของเราเพื่อจะให้พระองค์ทรงยอมรับได้ ท่านเป็นคนร่ำรวยหรือ ก็ขอให้สมบัติของท่านเลี้ยงดูความต้องการของผู้ที่ขัดสน ท่านเป็นคนยากจนหรือ ก็ขอให้งานของการรับใช้เป็นที่ยอมรับของคนร่ำรวย หากงานของท่านมีประโยชน์ต่อตัวท่านเองเท่านั้น งานรับใช้ของท่านที่ท่านแสร้งทำเพื่อถวายพระเจ้านั้นเป็นการกระทำที่มุสา” (Ibid. เล่มที่ 7 บทที่ 7) {GC 152.3}

ประชาชนฟังด้วยความตะลึง ทิพย์อาหารแห่งชีวิตได้แจกจ่ายไปให้แก่จิตวิญญาณที่หิวกระหาย พระคริสต์ได้รับการเทิดทูนให้อยู่เหนือสันตะปาปา ผู้แทนพระองค์ จักรพรรดิและพระราชา ลูเธอร์ไม่ได้อ้างถึงสภาพภัยอันตรายของตัวเขาเอง เขาไม่ได้พยายามทำให้ตัวเองเป็นเป้าหมายให้คนห่วงหรือเห็นใจ เขาตรึกตรอง

ถึงพระคริสต์จนกระทั่งลืมตัวเองไป เขาซ่อนตัวอยู่หลังพระมหาบุรุษแห่งคาล์วารี คอยหาทางที่จะนำเสนอพระเยซูในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดของคนบาปทั้งปวง {GC 152.4}

ในขณะที่นักปฏิรูปศาสนาเดินทางต่อไป ทุกสถานที่ที่เขาไปให้ความสนใจเป็นอย่างดี กลุ่มชนขนาดใหญ่ห้อมล้อมเขาไว้และเสียงที่เป็นมิตรเตือนเขาถึงจุดประสงค์ของชาวโรมันนิยม บางคนพูดว่า “พวกเขาจะเอาท่านไปเผาและสลายร่างกายของท่านให้เป็นเถ้าถ่านเหมือนที่ทำกับยอห์น ฮัส” ลูเธอร์ตอบว่า “แม้ว่าเขาจะจุดไฟตลอดทางจากเมืองเวิมส์ไปถึงเมืองวิตเตนเบิร์ก ซึ่งมีเปลวสูงขึ้นไปถึงสวรรค์ ข้าพเจ้าจะเดินผ่านไปในนามของพระเจ้า ข้าพเจ้าจะปรากฏต่อหน้าพวกเขาข้าพเจ้าจะเดินเข้าไปในปากของสัตว์ประหลาดตัวใหญ่นี้ และหักฟันของมันในนามของพระเยซูคริสต์พระผู้เป็นเจ้า” (Ibid.เล่มที่ 7 บทที่ 7) {GC 153.1}

ข่าวการเดินทางของลูเธอร์ที่มาถึงเมืองเวิมส์ก่อให้เกิดความตื่นตระหนกตกใจกันใหญ่ มิตรสหายของเขากลัวจนตัวสั่นในเรื่องของความปลอดภัย ศัตรูของเขาหวาดหวั่นในชัยชนะของอุดมการณ์ของพวกเขา พวกเขาใช้ความพยายามอย่างมากที่จะหน่วงเหนี่ยวลูเธอร์ที่จะเดินทางเข้าไปในเมือง ด้วยคำยุยงของชาวระบบสันตะปาปานิยม เขาได้รับการขอร้องให้ไปพักที่ปราสาทแห่งหนึ่งของอัศวินที่เป็นมิตร ณ ที่แห่งนี้พวกเขาได้ประกาศว่าความยุ่งยากทั้งหมดจะปรับให้เข้ากันอย่างมิตรไมตรี เพื่อนๆคอยพยายามที่จะปลุกความกลัวของเขาให้ตื่นขึ้นมาด้วยการสาธยายให้เห็นถึงภัยอันตรายที่ขู่คุกคามเขาอยู่ ความพยายามของพวกเขานั้นล้มเหลว ลูเธอร์ยังคงไม่หวั่นไหวประกาศว่า “แม้ว่าในกรุงเวิมส์จะมีจำนวนปีศาจเท่ากับจำนวนกระเบื้องที่อยู่บนหลังคาบ้าน ข้าพเจ้าก็ยังจะมุ่งหน้าเดินทางเข้าไป” (Ibid. เล่มที่ 7 บทที่ 7) {GC 153.2}

เมื่อลูเธอร์เดินทางมาถึงกรุงเวิมส์ มีกลุ่มคนขนาดใหญ่มาคอยกันอยู่ที่ประตูต้อนรับเขา ไม่เคยมีกลุ่มชนขนาดใหญ่เช่นนี้ออกมาต้อนรับจักรพรรดิมาก่อน ความตื่นเต้นนั้นแรงมากและจากท่ามกลางหมู่คนเหล่านี้ มีเสียงเพลงสวดศพดังขึ้นอย่างทราบซึ้งและละห้อยส่งมาเตือนลูเธอร์ถึงชะตากรรมที่รอคอยเขาอยู่ ในขณะที่ลูเธอร์ก้าวลงจากรถม้า เขาพูดว่า “พระเจ้าจะทรงเป็นโล่ป้องกันข้าพเจ้า” {GC 153.3}

ชาวระบบสันตะปาปานิยม ไม่เชื่อว่าลูเธอร์จะกล้าเสี่ยงมาปรากฏตัวที่กรุงเวิมส์ การมาถึงของลูเธอร์จึงทำให้พวกเขาขวัญหาย จักรพรรดิเรียก

ที่ปรึกษาให้พิจารณาถึงแนวทางที่จะดำเนินการต่อไป มีบิชอบอยู่คนหนึ่งที่ซึ่งเป็นผู้เคร่งครัดฝักใฝ่พระสันตะปาปา ประกาศว่า “เราหารือกันกับเรื่องนี้มานานแล้ว ให้อำนาจจักรพรรดิของท่านกำจัดชายคนนี้ไปทันที ไม่ใช่ ซีจิสมันด์ผู้ให้เผายอห์น ฮัส เราไม่จำเป็นต้องให้หรือคงรักษาความปลอดภัยให้กับชายนอกรีตคนหนึ่ง” จักรพรรดิตรัสว่า “ไม่ เราจะต้องรักษาคำสัญญาของเราไว้” (Ibid. เล่มที่ 7 บทที่ 8) พวกเขาจึงลงความเห็นกันว่าจะต้องฟังนักปฏิรูปศาสนาคนนี้เสียก่อน {GC 153.4}

คนทั้งเมืองตื่นเต้นอยากเห็นชายน่าพิศวงคนนี้และในไม่ช้ามีกลุ่มคนขนาดใหญ่ได้เข้ามาเยือนที่พักของเขา ลูเธอร์ที่แทบจะยังไม่ฟื้นจากความเจ็บป่วยเมื่อไม่นานมานี้ เขาอ่อนเปลี้ยจากการเดินทางที่ใช้เวลาถึงสองสัปดาห์เต็ม เขาจะต้องเตรียมตัวเพื่อเผชิญหน้ากับเหตุการณ์ที่สำคัญในวันรุ่งขึ้นและเขาต้องการความสงบและการพักผ่อน แต่ประชาชนมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะพบเขาให้ได้จนเขาได้เวลาพักผ่อนผ่านเพียงไม่กี่ชั่วโมง เมื่อขุนนาง อัศวิน บรรพชิตและประชาชนมาล้อมเขาไว้อย่างใจจดใจจ่อ ในท่ามกลางคนเหล่านี้มีขุนนางอยู่หลายคนที่กล้ายื่นคำเรียกร้องให้จักรพรรดิปฏิรูปการกระทำในทางผิดและลูเธอร์กล่าวว่า คน “เหล่านี้ได้รับเสรีภาพแล้วโดยข่าวประเสริฐของเรา” (Martyn, หน้า 393) ทั้งศัตรูและมิตรได้เข้ามาเยี่ยมพระนักบวชกล้าหาญท่านนี้ และเขาต้อนรับพวกของลูเธอร์ด้วยใจสงบที่ไม่หวั่นไหวตอบทุกคนด้วยความสง่าผ่าเผยและปัญญา ท่าทางของเขามั่นคงและกล้าหาญ ใบหน้าซีดผอมของเขามีร่องรอยของความตรากตรำและความเจ็บป่วยนั้นสวมทับด้วยการแสดงออกที่เมตตาและความสุข คำพูดเคร่งขรึมและความจริงใจอย่างลึกซึ้งของเขาทำให้เขามีอำนาจที่แม้กระทั่งศัตรูก็ยังทนไม่ได้ ทั้งมิตรสหายและศัตรูอัศจรรย์ใจอย่างล้นพ้น บางคนเชื่อว่ามีอำนาจของพระเจ้าสถิตร่วมอยู่กับเขา คนอื่นๆประกาศว่าเหมือนเช่นพวกฟาริสีพูดถึงพระเยซูว่า “พระองค์มีผีสิง ” (มัทธิว 12:24) {GC 154.1}

ในวันต่อมา เขาได้รับคำสั่งให้เข้าไปยังที่ประชุมรัฐสภา เจ้าหน้าที่สำนักพระราชวังได้รับมอบหมายให้นำเขาไปยังที่ประชุม แต่กระนั้นเขาเดินเข้าไปด้วยความยากลำบาก มีประชาชนแออัดแน่นอยู่ทุกซอกซอย พวกเขาต้องการมองดูพระนักบวชที่กล้าต่อต้านอำนาจของสันตะปาปา {GC 154.2}

ในขณะที่เขากำลังจะก้าวเข้าไปยังเบื้องหน้าผู้พิพากษาของเขานั้น นายพลผู้สูงอายุท่านหนึ่งซึ่งเป็นวีรบุรุษการต่อสู้ในสงครามหลายสนามได้พูดกับเขา

ด้วยความปราณีว่า พระที่น่าสงสาร พระที่น่าสงสาร บัดนี้เจ้ากำลังลุกขึ้นยืนอย่างมีเกียรติมากยิ่งกว่าเราหรือมากยิ่งกว่านายทัพคนอื่นใดในการต่อสู้อย่างดุเดือดที่สุดของเรา แต่หากการต่อสู้ของเจ้านั้นชอบธรรมและเจ้ามั่นใจในการต่อสู้นี้ ก็จงมุ่งหน้าไปในพระนามของพระเจ้าและไม่กลัวสิ่งใด พระเจ้าจะไม่ทอดทิ้งเจ้า {GC 154.3}

ในที่สุดลูเธอร์ก็มายืนอยู่ต่อหน้าสภา พระจักรพรรดิขึ้นประทับบนพระที่นั่งเจ้าหน้าที่ระดับสูงในอาณาจักรอยู่ล้อมพระองค์ ไม่เคยมีใครคนใดได้มาปรากฏอยู่หน้าที่ประชุมอันทรงเกียรติกว่าที่ปรากฏอยู่ต่อหน้ามาร์ติน ลูเธอร์ที่จะต้องมาตอบคำถามเรื่องความเชื่อของเขา “การปรากฏตัวนี้เองเป็นสัญญาณบ่งบอกถึงชัยชนะอำนาจของระบบสันตะปาปา พระสันตะปาปากำหนดโทษคนนี้แล้วและในเวลานี้เขากำลังยืนอยู่ต่อหน้าศาลซึ่งโดยการกระทำเช่นนี้เองได้ตั้งตัวขึ้นเหนือพระสันตะปาปา พระสันตะปาปาได้สั่งให้เขาอยู่ภายใต้คำสั่งต้องห้ามและตัดเขาขาดจากสังคมมนุษย์ทั้งปวงและถึงกระนั้นเขาได้รับคำสั่งให้มาปรากฏตัวด้วยคำพูดที่ยำเกรงเคารพและต้อนรับจากที่ประชุมอันทรงเกียรติที่สุดในโลก พระสันตะปาปาได้ตัดสินกำหนดโทษให้เขาปิดปากเงียบไปตลอดกาลและบัดนี้เขากำลังจะอ้าปากพูดต่อหน้าคนเป็นพันที่ได้มาชุมนุมกันจากทั่วสารทิศของโลกคริสเตียนที่ตั้งใจฟังเขาอยู่ ด้วยการกระทำของลูเธอร์มีการปฏิวัติยิ่งใหญ่ได้เกิดขึ้น โรมกำลังก้าวลงจากบัลลังก์ของเธอและเป็นเสียงของพระสงฆ์องค์เดียวที่ก่อให้เกิดเรื่องน่าอับอายเสียเกียรติเช่นนี้ {GC 155.1}

เมื่อลูเธอร์มาอยู่ต่อหน้าที่ประชุมอันทรงเกียรติและมีอำนาจมากเช่นนี้ เขารู้สึกประหม่าและขวยเขิน มีเจ้าผู้ครองนครอยู่หลายองค์มองเห็นสภาพอารมณ์เช่นนี้ของเขาได้เดินเข้าไปหาเขาและมีอยู่คนหนึ่งกระซิบว่า “อย่ากลัวคนที่จะฆ่ากายแต่ไม่สามารถฆ่าจิตวิญญาณได้” มีอีกคนหนึ่งพูดว่า “แต่เมื่อเขาอายัดท่านไว้นั้น อย่าเป็นกังวลว่าจะพูดอย่างไร เพราะเมื่อถึงเวลาคำที่จะพูดนั้น พระเจ้าจะทรงประทานแก่ท่านในเวลานั้น” (มัทธิว 10:19) ด้วยการกระทำเช่นนี้ บุรุษยิ่งใหญ่ของโลกได้นำพระดำรัสของพระคริสต์มาให้กำลังใจผู้รับใช้ของพระองค์ในห้วงวิกฤตของการพิพากษา {GC 155.2}

พวกเขาได้พาลูเธอร์ไปอยู่ตรงตำแหน่งที่อยู่ต่อหน้าบัลลังก์ของจักรพรรดิ ความเงียบสงัดปกคลุมอยู่เหนือที่ประชุมอันเออัดแห่งนี้ แล้วเจ้าหน้าที่สำนักพระราชวังลุกขึ้นยืนและเอามือชี้ไปที่ผลงานเขียนกองหนึ่งของลูเธอร์ สั่งให้

นักปฏิรูปศาสนาคนนี้ตอบคำถามสองข้อ โดยให้ยอมรับว่าเป็นข้อเขียนของเขาหรือไม่ และเขาจะเสนอที่จะถอนแนวความคิดที่เขาได้ประกาศออกไปหรือไม่ เมื่ออ่านหัวเรื่องของหนังสือแล้ว ลูเธอร์ตอบว่า สำหรับคำถามที่หนึ่งนั้นเขายอมรับว่าเป็นหนังสือของเขา เขาพูดว่า “สำหรับคำถามที่สองซึ่งเกี่ยวข้องกับความเชื่อและความรอดของจิตวิญญาณและเกี่ยวพันกับพระคำของพระเจ้าซึ่งเป็นสมบัติมีค่าที่สุดของทั้งในสวรรค์และในโลกเป็นการไม่รอบคอบหากข้าพเจ้าจะตอบโดยไม่ไตร่ตรองเสียก่อน ข้าพเจ้าอาจให้การรับรองน้อยไปกว่าสถานการณ์เรียกร้องหรือพูดไปมากกว่าความจริงและจึงกระทำบาปต่อพระดำรัสของพระคริสต์ที่ว่า “แต่ผู้ใดจะไม่ยอมรับเราต่อหน้ามนุษย์ เราจะไม่ยอมรับผู้นั้นต่อพระพักตร์พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์ด้วย” (มัทธิว 10:33) ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงขอพระราชทานราชานุญาติด้วยความถ่อมตนให้เวลาข้าพระบาทเพื่อฝ่าบาทจะทูลตอบโดยไม่ผิดต่อพระวจนะของพระเจ้า” (D’Aubigne เล่มที่ 7 บทที่ 8) {GC 155.3}

ด้วยการอุทธรณ์ขอเช่นนี้ ลูเธอร์ได้ดำเนินไปด้วยความฉลาด การกระทำของเขาทำให้ที่ประชุมสภามั่นใจว่าเขาไม่ได้กระทำตามอารมณ์หรือด้วยความหุนหัน ความสงบนิ่งและควบคุมตนเช่นนี้ไม่ได้คาดว่าจะมาจากบุคคลหนึ่งที่แสดงว่าตนแกร่งกล้าและไม่ยอมประนีประนอม เรื่องนี้ได้เสริมกำลังให้เขาและในเวลาต่อมาช่วยให้เขาตอบด้วยความรอบคอบแน่วแน่ อย่างมีปัญญาและด้วยความสง่างามที่ทำให้ศัตรูของเขาแปลกใจและผิดหวังและตำหนิความทะนงโอหังและความอวดดีของพวกเขา {GC 156.1}

วันต่อมาเขาจะต้องปรากฏตัวเพื่อให้คำตอบสุดท้ายของเขา หัวใจของเขาหดหู่ไประยะเวลาหนึ่งในขณะที่เขานึกตรึกตรองถึงกองกำลังที่รวมตัวต่อต้านความจริง ความเชื่อของเขาสะดุด ความหวาดกลัวเข้ามาหาเขา เขาตัวสั่น ขนลุกสยองเกล้า ครอบงำเขา ภัยอันตรายเพิ่มขยายยิ่งใหญ่อยู่ต่อหน้าเขาดูประหนึ่งว่าศัตรูของเขาจะมีชัยเหนือเขา เมฆหมอกรวมตัวกันอยู่รอบตัวเขาและดูเสมือนหนึ่งว่าแยกเขาออกไปจากพระเจ้า เขาหวังที่จะได้ความมั่นใจว่าพระเจ้าแห่งจอมพลโยธาจะสถิตอยู่ร่วมกับเขา ด้วยจิตวิญญาณที่ปวดร้าว เขาฟุบหน้าลงกับพื้นและเปร่งเสียงร้องจากหัวใจที่แตกและสลายซึ่งไม่มีผู้ใดนอกจากพระเจ้าจะทรงเข้าใจได้อย่างเต็มที่ {GC 156.2}

 เขาทูลวิงวอนว่า “โอพระเจ้ายิ่งใหญ่และทรงพระชนม์อยู่เป็นนิตย์ โลกนี้ช่าง

โหดร้ายจริงหนอ ดูเถิดมันอ้าปากเพื่อกลืนข้าพระองค์และข้าพระองค์มีความวางใจในพระองค์อย่างน้อยนิด.....หากข้าพระองค์จะวางใจในโลกนี้ได้เท่านี้ทุกอย่างก็จะจบลงเพียงนี้.....เวลาช่วงสุดท้ายของข้าพระองค์มาถึงแล้ว เขาได้ประกาศกำหนดโทษของข้าพระองค์แล้ว.....โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงโปรดช่วยข้าพระองค์ต่อต้านปัญหาทั้งปวงของโลกนี้ โปรดกระทำการนี้.....โดยพระองค์เท่านั้น.....เพราะนี่ไม่ใช่ภาระของข้าพระองค์แต่เป็นของพระองค์ ไม่มีสิ่งใดที่นี่ที่ข้าพระองค์ทำได้ ไม่มีสิ่งใดที่จะแข่งขันกับคนยิ่งใหญ่ของโลกนี้.....แต่การต่อสู้เป็นของพระองค์.....เป็นการต่อสู้ที่ชอบธรรมและชั่วนิรันดร์ โอ พระเจ้าข้า ขอโปรดช่วยข้าพระองค์ด้วย พระเจ้าผู้ทรงสัตย์ซื่อและไม่เปลี่ยนแปลง ข้าพระองค์จะไม่มอบความวางใจไว้กับมนุษย์คนใด.....เรื่องทั้งหมดของมนุษย์นั้นไม่แน่นอน ทุกสิ่งที่มาจากมนุษย์นั้นล้มเหลว....พระองค์ทรงเลือกข้าพระองค์ทำงานนี้....ขอโปรดมายืนอยู่เคียงข้างข้าพระองค์เพื่อเห็นแก่พระเยซูคริสต์ผู้ที่พระองค์ทรงรัก พระเยซูทรงปกป้องข้าพระองค์ ทรงเป็นโล่และเป็นป้อมปราการของข้าพระองค์ (Ibid. เล่มที่ 7 บทที่ 8) {GC 156.3}

ด้วยการทรงนำทำให้ลูเธอร์ตระหนักได้ถึงภัยอันตรายของเขาเพื่อเขาจะไม่วางใจในกำลังของเขาเองและพุ่งเข้าไปหาภัยอันตรายอย่างทรนง แต่ถึงกระนั้น ไม่ใช่ความกลัวเรื่องการทรมานทางกายที่กำลังจะมาหาเขาในทันทีที่ทำให้เขาเกิดความหวาดกลัวยิ่งใหญ่ เขามาถึงวิกฤตแล้วและเขาตระหนักได้ถึงความบกพร่องของเขาที่จะเผชิญกับวิกฤตนั้นโดยความอ่อนแอของเขา การต่อสู้แห่งความจริงอาจได้รับความเสียหายได้ เขาปล้ำสู้กับพระเจ้าไม่ใช่เพื่อความปลอดภัยของเขาเอง แต่เพื่อชัยชนะของพระกิตติคุณเหมือน ดั่งอิสราเอล(ยาโคบ ชื่อเดิม)ที่ปล้ำสู้อยู่ข้างลำธารอันโดดเดี่ยว ความปวดร้าวและความขัดแย้งในจิตวิญญาณของเขาก็เป็นเช่นนั้น เหมือนเช่นอิสราเอลเขามีชัยชนะร่วมกับพระเจ้า ในความสิ้นหวังถึงที่สุดความเชื่อของเขาได้ยึดมั่นอยู่ในพระคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดผู้ยิ่งใหญ่ทรงให้กำลังของเขาเข้มแข็งขึ้นด้วยความมั่นใจว่าเขาจะไม่ได้ปรากฏตัวอยู่หน้าสภาเพียงลำพัง สันติสุขกลับคืนมายังจิตวิญญาณของเขา และเขาชื่นชมยินดีที่ได้รับอนุญาตให้เทิดทูนพระวจนะของพระเจ้าขึ้นต่อหน้าผู้ปกครองของหลายประเทศ {GC 157.1}

ด้วยความนึกคิดที่ยึดมั่นอยู่ในพระเจ้า ลูเธอร์เตรียมตัวเพื่อการต่อสู้ที่อยู่เบื้องหน้าเขา เขาคิดวางแผนถึงเรื่องคำตอบของเขา ตรวจสอบข้อความต่างๆ

ในผลงานเขียนของเขาเองและหยิบยกหลักฐานที่เหมาะจากพระคัมภีร์เพื่อสนับสนุนจุดยืนของเขา และแล้วเขาเอามือซ้ายวางอยู่บนพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ที่เปิดอยู่ เขาชูมือขวาขึ้นยังสวรรค์และปฏิญาณ “ที่จะซื่อสัตย์ต่อพระกิตติคุณและสารภาพความเชื่อของเขาอย่างเสรีแม้ว่าเขาจะต้องประทับคำพยานด้วยเลือดของเขาเองก็ตาม” (Ibid. เล่มที่ 7 บทที่ 8) {GC 157.2}

อีกครั้งหนึ่งเมื่อเขาถูกนำมาให้ปรากฏตัวอยู่หน้ารัฐสภา หน้าตาของเขาไม่มีร่องรอยของความหวาดกลัวหรือความละอายใจ แต่มีความสงบและมีสันติสุข แต่กระนั้นกล้าหาญและทรงเกียรติอย่างภูมิฐาน ในฐานะพยานของพระเจ้าเขายืนขึ้นท่ามกลางผู้ยิ่งใหญ่ของโลก บัดนี้เจ้าหน้าที่สำนักพระราชวังสั่งให้เขาตัดสินใจว่าจะต้องการถอนคำสอนข้อเชื่อของเขาหรือไม่ ลูเธอร์ให้คำตอบด้วยน้ำเสียงที่นอบน้อมและถ่อมตัว ปราศจากความรุนแรงหรืออารมณ์ ท่าทางของเขาถ่อมและเคารพยำเกรง แต่กระนั้นเขาแสดงออกถึงความวางใจและความสุขที่ได้รับทำให้ที่ประชุมแปลกใจ {GC 158.1}

ลูเธอร์พูดว่า “จักรพรรดิผู้ใหญ่ยิ่ง เจ้านายผู้ทรงเกียรติทั้งหลาย ท่านขุนนางที่เคารพ ข้าพเจ้าปรากฏตัวต่อหน้าท่านในวันนี้ตามคำบัญชาที่ให้ข้าพเจ้าเมื่อวานและโดยพระเมตตาคุณของพระเจ้า ข้าพเจ้าขออนุญาตวิงวอนให้ท่านและขุนนางยิ่งใหญ่ทั้งหลายโปรดใส่ใจฟังการปกป้องอุดมการณ์หนึ่งที่ข้าพเจ้ามั่นใจว่าชอบธรรมและสัตย์จริง หากข้าพเจ้าจะล่วงเกินในการใช้สภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ไปในทางที่ไม่เหมาะไม่ควรอันเนื่องจากขาดความรู้แล้ว ข้าพเจ้าขอร้องให้ท่านอภัยข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าไม่ได้เติบใหญ่ขึ้นในพระราชวังของพระราชาและถูกกักเก็บอยู่ในคอนเวนท์ (Ibid. เล่มที่ 7 บทที่ 8) {GC 158.2}

แล้วเขาพูดต่อไปยังเรื่องของคำถามว่างานเขียนทั้งหมดของเขาที่ตีพิมพ์ออกมานั้นมีลักษณะที่ไม่เหมือนกัน ในบางส่วนเขาได้กล่าวถึงความเชื่อและการกระทำดีและแม้ศัตรูของเขาก็ยังประกาศว่าผลงานเหล่านั้นไม่ใช่แต่ไม่เป็นภัยแต่ยังเป็นสิ่งที่ให้ประโยชน์ หากจะถอนงานเขียนเหล่านี้จะเป็นการประณามความจริงที่ทุกฝ่ายยอมรับ งานประเภทที่สองประกอบด้วยข้อเขียนที่เปิดโปงความเลวและทารุณกรรมของระบบของพระสันตะปาปา หากจะลบล้างผลงานเหล่านี้ก็จะไปเพิ่มความโหดเหี้ยมของโรม และแม้จะไปเปิดประตูออกให้กว้างขึ้นกับความเลวยิ่งใหญ่มากมาย ผลงาน

ประเภทที่สามของเขา เขาได้โจมตีตัวบุคคลที่ปกป้องความชั่วที่มีให้เห็น เขาสารภาพด้วยความสมัครใจในเรื่องนี้ว่าเขาได้ใช้ความรุนแรงมากกว่าความสุภาพ เขาไม่ได้อ้างว่าตนเป็นคนไม่มีความบกพร่องแต่แม้หนังสือเหล่านี้เขาก็ยังถอนกลับไม่ได้ เพราะการกระทำเช่นนี้จะไปทำให้ศัตรูของความจริงมีความกล้าหาญมากยิ่งขึ้นและพวกเขาก็จะใช้โอกาสนั้นไล่ตีคนของพระเจ้าด้วยความทารุณที่ยิ่งใหญ่ขึ้น {GC 158.3}

เขาพูดต่อไปว่า “แต่กระนั้นข้าพเจ้าเป็นเพียงคนธรรมดาคนหนึ่งไม่ใช่พระเจ้า ด้วยเหตุนี้ข้าพระเจ้าจึงจะปกป้องตัวเองเหมือนเช่นที่พระคริสต์ทรงกระทำว่า ‘ข้าพเจ้าได้พูดถึงสิ่งชั่วร้ายอย่างรุนแรงเหมือนเป็นพยานของสิ่งชั่วร้ายเสียเอง” โดยพระเมตตาคุณของพระเจ้า ข้าพเจ้าขอวิงวอนท่านจักรพรรดิผู้ทรงเกียรติใหญ่ยิ่งและท่านขุนนางผู้เรืองนามทั้งหลายและบุรุษทุกระดับขั้น ขอให้ท่านใช้ข้อเขียนของผู้เผยพระวจนะของอัครทูตพิสูจน์ว่าข้าพเจ้าผิดด้วย ข้าพเจ้าก็จะถอดถอนความผิดทุกเรื่องของข้าพเจ้าและจะเป็นคนแรกที่จะคว้าหนังสือของข้าพเจ้าและโยนลงไปในกองเพลิง {GC 159.1}

“ข้าพเจ้าหวังว่าเรื่องที่ข้าพเจ้าได้พูดไปเมื่อสักครู่นี้จะแสดงให้เห็นว่าข้าพเจ้าได้ตรวจสอบด้วยความระมัดระวังและพิจารณาถึงภัยอันตรายที่ข้าพเจ้ากำลังเผชิญหน้ารับอยู่ แต่ความสะดุ้งตกใจกลัวอยู่ห่างไกลข้าพเจ้า ข้าพเจ้าชื่นชมที่จะมองเห็นว่าในเวลานี้เหมือนเช่นในยุคก่อน ข่าวประเสริฐเป็นเหตุของความทุกข์ลำบากและความแตกร้าว นี่เป็นลักษณะ และเป็นชะตากรรมแห่งพระวจนะของพระเจ้า พระเยซูคริสต์ตรัสไว้ว่า “อย่าคิดว่าเรามาเพื่อจะนำสันติภาพมาสู่โลก เรามิได้นำสันติภาพมาให้แต่เรานำดาบมา”(มัทธิว10:34) คำสอนของพระเจ้านั้นแสนประเสริฐและแสนน่ากลัว จงระมัดระวังเกลือกว่า ท่านอาจทึกทักที่จะระงับความขัดแย้ง ท่านไปกดขี่ พระวจนะศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า และชักนำกระแสอันตรายอันใหญ่หลวงที่น่ากลัว หายนะในปัจจุบันและการล้างผลาญนิรันดร์กาลลงมาใส่ตัวท่านเอง.....ข้าพเจ้าอ้างตัวอย่างมากมายจากพระวจนะของพระเจ้าได้ ข้าพเจ้าพูดถึงเรื่องของฟาโรห์ กษัตริย์แห่งกรุงบาบิโลนและของประเทศอิสราเอล การกระทำของเขานั้นไม่เคยมีส่วนร่วมอย่างเกิดผลต่อการทำลายของพวกเขามากไปกว่าเมื่อพวกเขาเข้าหาคำแนะนำที่แสดงออกว่าชาญฉลาดเพื่อเพิ่มกำลังให้แก่การครอบครองของเขา ‘พระเจ้าทรงเลื่อนภูเขาได้และพวกเขาหารู้ไม่’ ” (Ibid. เล่มที่ 7 บทที่ 8) {GC 159.2}

ลูเธอร์พูดเป็นภาษาเยอรมันไปแล้ว บัดนี้เขาได้รับการขอให้พูดเรื่อง

เดียวกันอีกครั้งหนึ่งเป็นภาษาลาติน แม้จะหมดแรงจากการพูดที่ผ่านมาก็ตามเขาก็ยอมตามและกล่าวคำพูดของเขาอีกครั้งด้วยความชัดเจนและด้วยพลังเหมือนเช่นครั้งแรก การทรงนำของพระเจ้าคอยชี้แนะอยู่ในเรื่องนี้ ความผิดและความงมงายปิดบังสมองของเจ้าชายจำนวนมาก จนมองไม่เห็นน้ำหนักของเหตุผลในการพูดครั้งแรก แต่การพูดครั้งที่สองทำให้พวกเขามองเห็นในข้อความที่เสนอไว้อย่างชัดเจน {GC 160.1}

พวกที่ปิดตาอย่างดื้อดึงให้กับแสงสว่างและตั้งใจที่จะไม่ให้ความจริงโน้มน้าวใจของเขานั้นเดือดดาลกับพลังคำพูดของลูเธอร์ ขณะที่เขาหยุดพูด โฆษกของรัฐสภาพูดด้วยความโกรธว่า “ท่านยังไม่ได้ตอบคำถามที่ให้ไว้.....ท่านจะต้องให้คำตอบที่ชัดเจนและแน่นอน.....ท่านจะถอนความเชื่อหรือไม่ถอน {GC 160.1}

นักปฏิรูปรูปศาสนา(ลูเธอร์)ตอบว่า “ในเมื่อจักรพรรดิผู้ยิ่งใหญ่และขุนนางชั้นผู้ใหญ่ทั้งหลายต้องการให้ข้าพเจ้าให้คำตอบที่ชัดเจน ฟังง่ายและตรงไปตรงมา ข้าพเจ้าก็จะตอบท่านและคำตอบก็คือ **ข้าพเจ้าไม่ยอมมอบความจำนนความเชื่อของข้าพเจ้าให้กับพระสันตะปาปาหรือให้กับสภาต่างๆ เพราะเป็นเรื่องที่ชัดแจ้งเหมือนกลางวันคือพวกเขาทำผิดและขัดแย้งกันเองอยู่บ่อยครั้ง ด้วยเหตุนี้นอกเสียจากว่าจะโน้มน้าวข้าพเจ้าได้ด้วยคำพยานของพระคัมภีร์ใบเบิล**หรือโดยอ้างเหตุผลที่ชัดเจน นอกเสียจากว่าจะชักจูงโดยใช้ข้อความที่ข้าพเจ้าเคยกล่าวอ้างไว้และด้วยเหตุนี้นอกเสียจากว่าพวกเขาจะแสดงให้จิตใต้สำนึกรู้ถูกรู้ผิด conscience ของข้าพเจ้าที่ผูกมัดติดกับพระวจนะของพระเจ้า **ข้าพเจ้าไม่สามารถและจะไม่ถอนความเชื่อ**เพราะเป็นเรื่องไม่ปลอดภัยที่จะให้คริสเตียนคนหนึ่งมาพูดต่อต้านจิตใต้สำนึก (conscience) ของเขา **ข้าพเจ้ายืนอยู่ที่จุดนี้ ข้าพเจ้าจะไม่ทำประการอื่น ขอพระเจ้าทรงโปรดช่วยข้าพเจ้าด้วย อาเมน**” (Ibid. เล่มที่ 7 บทที่ 8) {GC 160.2}

ด้วยประการฉะนี้ชายชอบธรรมคนนี้ได้ยืนอยู่บนรากฐานที่มั่นคงของพระเจ้า แสงสว่างของสวรรค์ส่องประกายอยู่ในสีหน้าของเขา ความยิ่งใหญ่และความบริสุทธิ์ของอุปนิสัย สันติสุขของเขาและความสุขของหัวใจเปิดออกให้ทุกคนเห็นในขณะที่เขาเป็นพยานต่อต้านอำนาจความผิดและเป็นพยานถึงความเชื่อที่เหนือกว่าที่ชนะโลก {GC 160.3}

คนทั้งห้องประชุมแน่นิ่งไปชั่วขณะอย่างน่าประหลาดใจ ในการตอบครั้งแรก ลูเธอร์พูดด้วยน้ำเสียงต่ำๆ ด้วยความเคารพยำเกรงแบบนอบน้อมถ่อมตน

ชาวโรมันนิยมแปลความหมายของการแสดงออกเช่นนี้ว่าเขากำลังเริ่มเสียขวัญ พวกเขาถือว่าที่เขาขอนั้นก็เพื่อยืดเวลาของการถอนคำพูดออกไป พระเจ้าชาล์สเองมองด้วยความรู้สึกดูถูกเหยียดหยาม โครงร่างอิดโรยของนักบวช อาภรณ์ที่เรียบและคำปราศรัยที่ชัดเจนได้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า “เขาจะไม่มีทางทำให้เราเป็นคนนอกรีตได้อย่างแน่นอน” ความกล้าและความเหนียวแน่นที่บัดนี้เขาแสดงออกรวมทั้งพลังและความชัดเจนของเหตุผลของเขาทำให้คนทุกฝ่ายแปลกใจ จักรพรรดิขยับไปสู่ความชื่นชมอุทานขึ้นมาว่า “พระสงฆ์องค์นี้พูดด้วยใจกล้าและกำลังใจที่ไม่หวาดหวั่น” เจ้าผู้ครองนครหลายคนของประเทศเยอรมันมองดูผู้แทนประเทศคนนี้ของพวกเขาด้วยความภาคภูมิใจ {GC 160.4}

พรรคพวกของโรมแตกกระจุยไป ดูประหนึ่งว่าอุดมการณ์ของพวกเขาตกลงสู่แสงสว่างที่ไม่เอื้ออำนวย พวกเขาคอยหาทางที่จะคงรักษาอำนาจของพวกเขาไม่ใช่ด้วยพระคัมภีร์เป็นสิ่งนำแต่ด้วยการใช้คำขู่ ซึ่งเป็นการโต้เถียงที่โรมไม่เคยลดละ โฆษกของรัฐสภาพูดว่า “หากท่านไม่ยอมถอนความเชื่อ จักรพรรดิและผู้นำของทั้งประเทศจะร่วมปรึกษากันจะไปทิศทางใดที่จะต่อต้านคนนอกรีตที่ไม่ยอมแก้ไขคนนี้” {GC 161.1}

มิตรสหายของลูเธอร์ที่ได้ฟังคำโต้ตอบอันประเสริฐด้วยความชื่นชมนั้นเมื่อได้ยินคำพูดเช่นนี้ก็ตกใจกลัว แต่ดอกเตอร์(มาร์ติน ลูเธอร์)เองพูดอย่างนิ่งสงบว่า “ขอพระเจ้าทรงเป็นผู้ช่วยข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าจะไม่ถอนคำพูดใดเลย” (Ibid. เล่มที่ 7 บทที่ 8) {GC 161.2}

แล้วพวกเขาได้พาลูเธอร์ออกไปจากที่ประชุมสภา ในขณะที่เจ้าผู้ครองนครทั้งหลายปรึกษาหารือร่วมกัน เป็นที่ตระหนักว่าวิกฤตยิ่งใหญ่ได้มาถึงแล้ว การที่ลูเธอร์ยืนกรานปฏิเสธที่จะยอมจำนนอาจส่งผลต่อประวัติศาสตร์ของคริสตจักรเป็นเวลาหลายยุค รัฐสภาตัดสินที่จะให้โอกาสลูเธอร์อีกครั้งที่จะถอนคำสอน พวกเขาได้นำลูเธอร์เข้ามาในที่ประชุมสภาเป็นครั้งสุดท้าย ถามเขาอีกครั้งหนึ่งว่าจะปฏิเสธคำสอนของเขาหรือไม่ เขาพูดว่า “ข้าพเจ้าไม่มีคำตอบอื่นใดที่จะให้ นอกจากที่ให้ไว้แล้ว” เป็นที่ประจักษ์แล้วว่าไม่มีสิ่งใดจะโน้มน้าวเขาได้เลย ไม่ว่าจะด้วยคำสัญญาหรือด้วยคำขู่ที่จะทำให้เขายอมต่ออำนาจของโรม {GC 161.3}

ผู้นำระบบสันตะปาปาเดือดดาลที่อำนาจของพวกเขาถูกนักบวชต่ำต้อยดูแคลน เป็นอำนาจที่ทั้งพระราชาและขุนนางทั้งหลายกลัวจนตัวสั่น พวกเขา

ปรารถนาที่จะทำให้เขาสัมผัสกับความพิโรธของพวกเขาด้วยการทรมานชีวิตให้บรรลัยไป แต่ลูเธอร์เข้าใจถึงภัยอันตรายของเขาได้ดี เขาได้พูดกับคริสเตียนทั้งหลายด้วยความภาคภูมิและความสงบนิ่ง งานของเขานั้นปลอดจากความหยิ่งจองหอง กิเลส ตัณหา และการวางตัวทำให้ผู้อื่นเข้าใจผิด เขามองไม่เห็นตัวเองและคนยิ่งใหญ่ที่อยู่รอบตัวเขา และรู้เพียงแต่ว่าเขาอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้าผู้ทรงสภาพยิ่งใหญ่กว่าพระสันตะปาปา ราชาคณะ พระราชาและจักรพรรดิ พระคริสต์ตรัสผ่านคำพยานของเขาด้วยอำนาจและความยิ่งใหญ่ที่ได้ดลบันดาลใจทั้งมิตรสหายและศัตรูด้วยความตะลึงและพิศวงไปชั่วขณะหนึ่ง พระวิญญาณของพระเจ้าทรงร่วมสถิตอยู่ในที่ประชุมสภาเพื่อดลใจผู้นำสูงสุดของอาณาจักร มีหลายคนมั่นใจในความจริงแต่ความเลื่อมใสของบางคนอยู่ได้ไม่นาน มีคนอยู่อีกจำพวกหนึ่งที่ไม่ได้แสดงออกถึงความเชื่อของเขากลายเป็นผู้สนับสนุนงานการปฏิรูปอย่างไม่กลัวผู้ใด {GC 161.4}

เจ้าผู้ครองนครชื่อเฟรดเดอร์ริค คอยด้วยใจจดจ่อต่อการปรากฏตัวของลูเธอร์ต่อที่ประชุมสภาและฟังด้วยอารมณ์ที่ซาบซึ้งใจขณะที่ลูเธอร์พูด เขาเป็นพยานด้วยความสุขและภาคภูมิใจถึงความกล้าหาญ ความมั่นคงและการควบคุมตนของดอกเตอร์ลูเธอร์ เขาเปรียบเทียบถึงความแตกต่างของคนสองฝ่ายที่โต้แย้งกันและมองเห็นว่าอำนาจของความจริงได้ทำให้ปัญญาของพระสันตะปาปา พระราชาและราชาคณะหมดความหมายไป ระบบสันตะปาปาได้ค้ำจุนความพ่ายแพ้ที่สัมผัสได้ในท่ามกลางคนทุกชาติและตลอดทุกยุคสมัย {GC 162.1}

ในขณะที่ผู้แทนสันตะปาปามองเห็นถึงผลที่ได้จากคำปราศรัยของลูเธอร์ เขาหวาดกลัวอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อนถึงความมั่นคงของอำนาจของโรมและตั้งใจที่จะใช้ทุกวิธีภายใต้อำนาจของเขาที่จะล้มล้างนักปฏิรูปศาสนา ด้วยความสามารถในการพูดและวิธีทางการทูตที่เป็นคุณสมบัติโดดเด่นของเขา เขานำเสนอจักรพรรดิที่ทรงพระเยาว์ให้เห็นถึงความผิดและภัยอันตรายของการสละมิตรภาพและการสนับสนุนของราชสำนักที่เรืองอำนาจของโรมเพื่อให้กับเรื่องความเชื่อของนักบวชที่ไม่สำคัญคนหนึ่ง {GC 162.2}

คำพูดของเขานั้นไม่ได้ปราศจากผล ในวันต่อมาหลังจากที่ลูเธอร์ให้คำตอบพระเจ้าชาลส์ส่งข่าวที่ต้องนำเสนอต่อหน้าที่ประชุมรัฐสภาประกาศถึงเจตนารมณ์ให้ดำเนินนโยบายของผู้นำก่อนหน้านี้เพื่อรักษาและปกป้องศาสนาคาธอลิก

เนื่องจากลูเธอร์ปฏิเสธที่จะประกาศเลิกความผิดของเขา จะต้องใช้วิธีเข้มงวดที่สุดจัดการต่อเขาและเรื่องนอกรีตที่เขาสอน “พระสงฆ์เพียงองค์เดียวที่หลงผิดไปด้วยความโง่เขลาของตนเองได้ลุกขึ้นยืนต่อต้านความเชื่อของโลกคริสเตียน เพื่อหยุดยั้งความไม่เคร่งในศาสนานี้ เราจะสละอาณาจักรของเราเอง ทรัพย์สมบัติของเรา มิตรสหายของเรา กายของเรา เลือดของเรา จิตวิญญาณของเราและชีวิตของเรา เรากำลังจะขับไล่ออกัสติน ลูเธอร์ออกไปให้พ้น ห้ามเขามาก่อกวนแม้แต่น้อยในท่ามกลางประชาชนและเราจะดำเนินจัดการเขาและผู้ติดตามของเขาเป็นคนนอกรีตที่จะต้องประณามเหยียดหยาม ด้วยการคว่ำบาตร ด้วยการสั่งเป็นบุคคลต้องห้ามและด้วยทุกวิธีการที่วางไว้เพื่อทำลายพวกเขา และเรียกร้องให้สมาชิกของทุกรัฐทำตัวให้เป็นคริสเตียนที่ซื่อสัตย์” (Ibid. เล่มที่ 7 บทที่ 9) แต่ถึงกระนั้น จักรพรรดิยังประกาศว่าต้องเคารพต่อการคุ้มครองที่ให้กับลูเธอร์และก่อนที่จะสานเรื่องใดต่อต้านเขา จะต้องปล่อยให้เขากลับไปยังบ้านด้วยความปลอดภัยเสียก่อน {GC 162.3}

บัดนี้มีความเห็นที่ขัดแย้งสองทางที่สมาชิกรัฐสภานำออกมาอีกครั้งหนึ่ง ทูตและตัวแทนของสันตะปาปาเรียกร้องให้ยกเลิกการคุ้มครองความปลอดภัยของนักปฏิรูปศาสนา(ลูเธอร์) พวกเขาพูดว่า “แม่น้ำไรน์จะต้องรับเถ้าถ่านของเขาเหมือนที่รับเถ้าถ่านของยอห์น ฮัสเมื่อศตวรรษที่แล้ว” (Ibid. เล่มที่ 7 บทที่ 9) แต่เจ้าผู้ครองนครทั้งหลายของประเทศเยอรมันแม้จะเป็นชาวโรมันคาทอลิคและได้ปฏิญาณจะเป็นศัตรูของลูเธอร์ก็ยังคัดค้านว่าการไม่รักษาสัจจะเป็นรอยด่างของเกียรติยศของประเทศชาติทำให้สูญเสียความไว้วางใจของประชาชน พวกเขาเน้นให้เห็นถึงความหายนะที่เกิดขึ้นหลังจากที่ฮัสตายและประกาศว่าพวกเขาไม่กล้าที่จะทำให้มันเกิดขึ้นกับประเทศเยอรมันและทำให้มันตกลงมายังพระเศียรอันเยาว์วัยของจักรพรรดิ ทำให้ความชั่วร้ายน่ากลัวเกิดขึ้นซ้ำอีกครั้ง {GC 163.1}

จักรพรรดิชาลส์เองให้คำตอบกับข้อเสนอต่ำต่อยนี้ว่า “แม้ว่าเกียรติยศและความเชื่อจะถูกลบเลือนออกไปจากโลกแล้วก็ตาม พระองค์ตรัสว่า ทั้ง 2 สิ่งนี้ควรจะหาที่หลบซ่อนในหัวใจของเจ้าผู้ครองนครทั้งหลาย” (Ibid. เล่มที่ 7 บทที่ 9) โรมันคาทอลิคศัตรูที่ขมขื่นที่สุดของลูเธอร์ยังได้รับการขอร้องให้ปฏิบัติต่อนักปฏิรูปเหมือนที่จักรพรรดิซีจิสมันด์ได้กระทำไปกับฮัส-ปล่อยเขาให้ตกอยู่กับความเมตตาของคริสจักร แต่เมื่อพระองค์หวนคิดถึงภาพเหตุการณ์ครั้งนั้น เมื่อชี้ให้ดูฮัสถูกล่ามโซ่ตรวน

ในห้องประชุมสาธารณะและเตือนความจำซีจิสมันด์ให้รักษาสัจจะ ดังนั้นพระเจ้าชาลส์ที่ห้าประกาศว่า “เราไม่ต้องการที่จะอับอายเหมือนเช่นซีจิสมันด์” (Lenfant, เล่มที่ 1 หน้า 422) {GC 163.2}

แต่ถึงกระนั้นพระเจ้าชาลส์จงใจปฏิเสธความจริงที่ลูเธอร์เสนอมา พระราชาบันทึกไว้ว่า “เราตัดสินใจมุ่งมั่นที่จะทำตามแบบอย่างของบรรพบุรุษ” (D’Aubigne เล่มที่ 7 บทที่ 9) พระองค์ตัดสินพระทัยแล้วที่จะไม่ก้าวออกไปจากทางเดินของประเพณี แม้จะเดินไปในทางแห่งความจริงและความชอบธรรม เพราะบิดาของเขาได้ทำเช่นนั้น พระองค์ก็จะยกชูระบบสันตะปาปาพร้อมด้วยความโหดร้ายและความเสื่อมโทรมทั้งหมด ด้วยประการฉะนี้พระองค์จึงรับจุดยืนของการปฏิเสธที่จะรับแสงสว่างที่ก้าวหน้ากว่าที่บรรพบุรุษได้รับไว้หรือประกอบหน้าที่ใดๆที่พวกเขาไม่ได้ทำไว้ {GC 163.3}

ด้วยประการฉะนี้ ในปัจจุบันมีคนมากมายเกาะยึดติดกับธรรมเนียมและประเพณีของบรรพบุรุษ เมื่อพระเจ้าทรงประทานแสงสว่างเพิ่มเติมเข้ามาพวกเขาปฏิเสธที่จะรับเพราะไม่ได้ทรงโปรดประทานให้บรรพบุรุษ พวกเขาจึงไม่รับ เราไม่ได้อยู่ในที่ๆบรรพบุรุษของเราอยู่ ผลที่ตามมาคือหน้าที่และความรับผิดชอบของเราก็จะไม่เหมือนของพวกเขา เราจะไม่เป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้าในการทำตามแบบอย่างของบรรพบุรุษเพื่อกำหนดหน้าที่ของเราแทนที่จะค้นหาพระวจนะของพระเจ้าด้วยตัวของเราเอง ความรับผิดชอบของเราจะต้องมากกว่าความรับผิดชอบของบรรพบุรุษของเรา เราจะต้องให้การกับแสงสว่างที่พวกเขาได้รับและซึ่งส่งต่อมาเป็นมรดกให้แก่เราและเราจะต้องให้การกับแสงสว่างที่ให้เพิ่มเข้ามาซึ่งบัดนี้กำลังส่องมายังพวกเราจากพระวจนะของพระเจ้า {GC 164.1}

พระคริสต์ตรัสถึงชาวยิวที่ไม่เชื่อว่า “ถ้าเราไม่ได้มาสั่งสอนเขา เขาก็คงจะไม่มีบาป แต่บัดนี้ เขาไม่มีข้อแก้ตัวในเรื่องบาปของเขา” (ยอห์น 15: 22) อำนาจเดียวกันของพระเจ้าตรัสกับจักรพรรดิและเจ้าผู้ครองนครทั้งหลายของประเทศเยอรมันผ่านลูเธอร์และขณะที่แสงสว่างส่องออกมาจากพระวจนะของพระเจ้า พระวิญญาณของพระองค์อ้อนวอนกับผู้ที่ประชุมกันอยู่เป็นครั้งสุดท้าย ดั่งปีลาตเมื่อหลายศตวรรษก่อนหน้านี้เปิดทางให้ความหยิ่งจองหองและความโดดเด่นปิดหัวใจของเขาให้กับพระผู้ไถ่ของโลก ดั่งเฟลิกส์ที่กลัวจนตัวสั่นได้สั่งให้ผู้สื่อข่าวแห่งความจริงว่า

“คราวนี้จงไปก่อนเถอะ เมื่อมีโอกาสเราจะเรียกท่านมาอีก” ดั่งกษัตริย์อากริปปา ผู้หยิ่งยโสสารภาพว่า “เจ้าอยากจะชวนเราให้เป็นคริสเตียนด้วยคำชักชวนเพียงเล็กน้อยเท่านั้น” (กิจการของอัครทูต 24:25; 26:28) แต่ถึงกระนั้น ก็ยังหันออกไปจากข่าวสารที่สวรรค์ส่งลงมา—พระเจ้าชาลส์ที่ห้าก็กระทำเช่นเดียวกันที่ยอมแพ้ต่อข้อกำหนดของความทรนงและนโยบายทางโลกได้ตัดสินพระทัยใจที่จะปฏิเสธแสงสว่างแห่งความจริง {GC 164.2}

ข่าวลือเรื่องแนวทางที่จะปฏิบัติต่อลูเธอร์นั้นกระจายไปอย่างแพร่หลายทำให้เกิดความตื่นเต้นยิ่งใหญ่ทั่วทั้งเมือง นักปฏิรูปศาสนามีสัมพันธภาพกับคนมากมาย มิตรสหายเหล่านี้รู้ดีถึงความโหดเหี้ยมน่ากลัวของโรมที่มีต่อคนทั้งหมดที่กล้าเปิดโปงความเลวร้ายของเธอ พวกเขาตกลงกันที่จะไม่ให้เขาถูกนำไปทำลาย ขุนนางเป็นพยานที่จะปกป้องเขา มีคนไม่น้อยเปิดฉากประณามว่าข่าวของสำนักราชวังแสดงให้ประจักษ์ถึงการยอมจำนนต่ออำนาจของโรม ที่ประตูรั้วของบ้านต่างๆและในที่สาธารณะหลายแห่งมีแผ่นป้ายปิดไว้ บ้างก็ประณามและบ้างก็สนับสนุนลูเธอร์ มีอยู่ป้ายหนึ่งที่มีข้อความแสดงออกแต่เพียงข้อความสำคัญของนักปราชญ์ที่ว่า “โอ บ้านเมืองเอ๋ย วิบัติแก่เจ้าเมื่อกษัตริย์ของเจ้าเป็นเด็ก” (ปัญญาจารย์ 10: 16) ศรัทธาอย่างแรงกล้าที่นิยมชมชอบต่อลูเธอร์ทั่วทั้งประเทศเยอรมันทำให้ทั้งจักรพรรดิและรัฐสภาเชื่อมั่นว่าความอยุติธรรมอันใดที่แสดงออกต่อเขาจะนำภัยอันตรายต่อสันติสุขของอาณาจักรและแม้กระทั่งต่อความมั่นคงของราชบัลลังก์ {GC 164.3}

เจ้าครองนครเฟดเดอร์ริคแห่งแคว้นแซกโซนีสงวนท่าทีที่คิดอย่างรอบคอบเขาปกปิดความรู้สึกแท้จริงที่มีต่อนักปฏิรูปศาสนา ในขณะเดียวกันเขาเฝ้าติดตามลูเธอร์อย่างไม่ย่อท้อ ดูการเคลื่อนไหวทั้งหมดของเขาและของศัตรูทั้งหมดของเขา แต่มีคนมากมายที่ไม่ได้พยายามปกปิดความเห็นใจที่มีให้กับลูเธอร์ มีเจ้าผู้ครองนคร ขุนนาง บารอนและบุคคลอื่นๆที่มีชื่อทั้งฆราวาสและนักบวชได้ทยอยมาเยี่ยมลูเธอร์ สปาลาทินเขียนบันทึกไว้ว่า “ห้องเล็กๆของดอกเตอร์ไม่พอรับแขกที่เข้ามาหาเขา” (Martyn เล่มที่ 1 หน้าที่ 404) ประชาชนมองราวกับว่าเขาเป็นคนที่เหนือมนุษย์ แม้คนที่ไม่มีความเชื่อในคำสอนของเขา แต่อดใจไม่ได้ที่จะชื่นชอบกับความซื่อตรงสูงส่งที่นำให้เขากล้าเผชิญกับความตายมากกว่าที่จะละเมิดจิตใต้สำนึกของเขา {GC 165.1}

มีการลงแรงอย่างจริงใจที่จะให้ลูเธอร์เห็นชอบกับการประนีประนอม

กับโรม ขุนนางและเจ้าผู้ครองนครทั้งหลายชี้แนะให้เขาดูว่าหากเขายังคงยืนกรานยึดมั่นอยู่กับการตัดสินใจของเขาต่อต้านข้อกำหนดของคริสตจักรและของสภาองคมนตรี ในไม่ช้าเขาคงจะถูกเนรเทศออกไปจากราชอาณาจักร แล้วก็จะไม่ได้รับการปกป้อง ลูเธอร์ตอบข้อเรียกร้องนี้ว่า “ข่าวประเสริฐของพระคริสต์จะประกาศออกไปโดยไม่ปราศจากการต่อต้านไม่ได้.....แล้วทำไมเราจึงต้องให้ความหวาดกลัวหรือความหวาดหวั่นเรื่องภัยอันตรายแยกเราออกจากพระเจ้าและจากพระวจนะของพระองค์ ซึ่งเป็นความจริง ข้าพเจ้ายินดีจะละทิ้งร่างกายเสียสละเลือดและพลีชีพมากกว่า” (D’Aubigne, เล่มที่ 7 บทที่ 10) {GC 165.2}

อีกครั้งหนึ่งเขาถูกรบเร้าให้ยอมต่อการตัดสินใจของจักรพรรดิ แล้วเขาจะไม่ต้องกลัวสิ่งใดเลย เขาตอบว่า “ด้วยสุดหัวใจของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ายอมที่จะให้จักรพรรดิ เจ้าผู้ครองนครทั้งหลายและแม้คริสเตียนที่ดุร้ายที่สุดตรวจสอบและพิพากษาผลงานของข้าพเจ้าแต่ด้วยข้อแม้อยู่ข้อเดียวคือเขา**จะต้องเอาพระวจนะของพระเจ้ามาเป็นมาตรฐาน** มนุษย์ทำสิ่งอื่นใดไม่ได้นอกจากเชื่อและปฏิบัติตาม **จงอย่าทำลายจิตใต้สำนึกรู้ถูกรู้ผิด conscience ของข้าพเจ้าซึ่งได้ผูกติดและล่ามโซ่ไว้กับพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์แล้ว”** (Ibid. เล่มที่ 7 บทที่ 10) {GC 166.1}

ลูเธอร์กล่าวกับข้อเรียกร้องอีกครั้งหนึ่งว่า “ข้าพเจ้ายินดีที่จะสละการคุ้มครองความปลอดภัย ข้าพเจ้ามอบตัวข้าพเจ้าเองและชีวิตไว้อยู่ในพระหัตถ์ของจักรพรรดิแต่ไม่มีทางจะมอบพระวจนะนั้น” (Ibid เล่มที่ 7 บทที่ 10) เขากล่าวว่ายินดีที่จะมอบการตัดสินใจให้กับที่ประชุมสภาแต่ด้วยข้อแม้เพียงข้อเดียวคือที่ประชุมองคมนตรีจะต้องตัดสินตามพระคัมภีร์ เขากล่าวเพิ่มแต่ว่า **“ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพระวจนะของพระเจ้าและความเชื่อแล้วคริสเตียนทุกคนเป็นผู้ตัดสินได้ดีเท่าพระสันตะปาปาแม้ว่าจะมีคณะองคมนตรีนับล้านสนับสนุนพระสันตะปาปาอยู่ก็ตามที”** (Martyn เล่มที่ 1 หน้าที่ 410) ในที่สุดทั้งมิตรสหายและศัตรูก็เชื่อมั่นว่าความพยายามที่จะให้ปรองดองกันจะไม่เกิดผล {GC 166.2}

หากนักปฏิรูปศาสนายอมย่นย่อแม้เพียงจุดเดียว ซาตานและพวกของมันก็จะได้รับชัยชนะ แต่ความมั่นคงอย่างไม่โอนเอียงเป็นวิถีทางของการปลดปล่อยคริสตจักรและเริ่มยุคใหม่และที่ดีกว่าขึ้นมา อิทธิพลของชายคนนี้ ผู้ซึ่งกล้าคิดและกล้าทำเพื่อตนเองในเรื่องศาสนาที่ส่งผลต่อคริสตจักรและโลกของเรา ไม่ใช่เพียงแต่ในยุค

ของเราเท่านั้นแต่ในทุกยุคของภายภาคหน้า ความมั่นคงและความซื่อสัตย์จะเสริมกำลังให้คนทั้งหมด จนถึงวันสิ้นยุคที่จะต้องดำเนินผ่านประสบการณ์ที่คล้ายคลึงกัน อำนาจและความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าจะทำหน้าที่โดดเด่นเหนือคำแนะนำใดๆของมนุษย์และเหนืออำนาจยิ่งใหญ่ของซาตาน {GC 166.3}

ไม่นานต่อมาเจ้าหน้าที่มีอำนาจของจักรพรรดิได้มาสั่งให้เขากลับบ้านและเขารู้ดีว่าคำสั่งเช่นนี้จะเปิดทางให้กับการตัดสินลงโทษของเขาให้มาอย่างรวดเร็ว เมฆหมอกของการคุกคาม ลอยอยู่เหนือทางเดินของเขา แต่ในขณะที่เขาเดินทางออกจากเมืองเวิมส์ ใจของเขาเต็มล้นด้วยความสุขและการสรรเสริญ เขาพูดว่า “มารเองก็ยังยืนเฝ้าอยู่ที่ป้อมปราการของพระสันตะปาปาแต่พระคริสต์ทรงกระทำให้เกิดช่องกว้างยิ่งใหญ่ในที่แห่งนั้นและซาตานถูกบังคับให้สารภาพว่าพระเจ้ายิ่งใหญ่กว่ามัน” (D’Aubigne เล่มที่ 7 บทที่ 11) {GC 166.4}

หลังจากลูเธอร์ออกเดินทางไปแล้ว เขาก็ยังมีความปรารถนาที่จะให้คนทั้งหลายมีความเข้าใจไม่ผิดไปว่าการยืนหยัดตั้งมั่นของเขานั้นไม่ใช่เป็นการกบฏ เขาจึงเขียนจดหมายไปถึงจักรพรรดิว่า “พระเจ้าผู้ทรงตรวจสอบหัวใจทรงเป็นพยานของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเตรียมพร้อมที่จะเชื่อฟังพระองค์ด้วยความจริงใจ ทั้งด้วยเกียรติยศและปราศจากเกียรติยศ ทั้งในชีวิตและในความตายและไม่มีข้อยกเว้นนอกจากโดยพระวจนะของพระเจ้าที่มนุษย์จะนำมาใช้เพื่อดำรงชีวิตอยู่ ในกิจกรรมทั้งหมดของชีวิตในปัจจุบันนี้ ความภักดีของข้าพเจ้าจะไม่สั่นคลอนเพราะในเรื่องนี้การที่จะสูญเสียไปหรือได้กำไรมานั้นไม่มีผลต่อความรอด แต่เมื่อเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์นิรันดร์กาลแล้ว จะต้องยอมมอบถวายต่อพระประสงค์ของพระเจ้าไม่ใช่ยอมต่อความประสงค์ของมนุษย์เพราะการยอมมอบถวายเช่นนี้ในเรื่องของฝ่ายจิตวิญญาณคือการนมัสการที่แท้จริงและจะต้องถวายแด่พระผู้สร้างเท่านั้น (Ibid เล่มที่ 7 บทที่ 11) {GC 167.1}

ในระหว่างการเดินทางออกจากเมืองเวิมส์ Worms ลูเธอร์ได้รับการต้อนรับอย่างภาคภูมิใจมากยิ่งกว่าขณะที่เดินทางมุ่งหน้าสู่เมืองเวิมส์ คณะสงฆ์อันทรงเกียรติต้อนรับนักบวชที่ถูกเนรเทศคนนี้ ผู้ปกครองฝ่ายพลเรือนให้เกียรติกับชายที่จักรพรรดิได้ประณาม เขาได้รับการร้องขอให้เทศนาทั้งๆที่มีคำสั่งห้ามจากสำนักพระราชวัง อีกครั้งหนึ่งเขาก้าวขึ้นสู่ธรรมาสน์ และพูดว่า “ข้าพเจ้าไม่เคยปฏิญาณที่จะเอา

โซ่มาผูกพระวจนะของพระเจ้าไว้และจะไม่มีทางทำเช่นนั้นด้วย" (Martyn เล่มที่ 1 หน้าที่ 420) {GC 167.2}

เมื่อลูเธอร์ไปจากเมืองเวิมส์ได้ไม่นาน ชาวโรมันคาทอลิคได้เกลี้ยกล่อมให้จักรพรรดิประกาศกฤษฎีกาต่อต้านเขา ในคำสั่งนี้ลูเธอร์ถูก ประณามว่า "เป็นซาตานที่มาในคราบของมนุษย์และแต่งตัวด้วยชุดของนักบวช" (D'Aubigne เล่มที่ 7 บทที่ 11) มีคำสั่งประกาศว่าในทันทีที่การคุ้มครองความปลอดภัยหมดอายุ จะต้องหาทางที่จะหยุดยั้งงานของเขา มีคำสั่งห้ามทุกคนไม่ให้ที่พำนักแก่เขา ไม่ให้อาหารหรือน้ำดื่มแก่เขาหรือโดยทางคำพูดหรือการกระทำในที่สาธารณะหรือในที่ส่วนตัวที่จะช่วยหรือยุยงสนับสนุนเขา จะต้องจับกุมเขาไม่ว่าเขาจะอยู่ที่ใดและส่งมอบให้กับผู้มีอำนาจ จะต้องจับผู้ติดตามของเขาเข้าคุกและทรัพย์สมบัติของพวกเขาจะต้องถูกยึด ผลงานเขียนทั้งหมดของเขาจะต้องถูกทำลายทิ้งให้หมดและในที่สุดทุกคนที่กล้ากระทำตรงข้ามกับคำสั่งนี้จะรวมเข้าอยู่ในการลงโทษด้วย เจ้าผู้ครองนครแห่งเมืองแซกซอนนี่ และเจ้าผู้ครองนครทั้งหลายที่เป็นมิตรกับลูเธอร์ได้เดินทางออกไปจากเมืองเวิมส์หลังจากที่พวกเขาเดินทางออกไปไม่นาน และคำสั่งของจักรพรรดิได้ผ่านมติของรัฐสภา บัดนี้ชาวโรมันนิยมชื่นชมยินดีอย่างเหลือล้น พวกเขาถือว่าชะตากรรมของการปฏิรูปศาสนาถูกตีตราให้ตายแล้ว {GC 167.3}

พระเจ้าทรงจัดเตรียมทางที่จะให้ผู้รับใช้ของพระองค์หนีภัยให้พ้นในห้วงเวลาที่อันตราย มีสายตาที่คอยเฝ้าระวังอยู่ได้ติดตามการเคลื่อนไหวของลูเธอร์และหัวใจที่ซื่อสัตย์และประเสริฐได้ตั้งมั่นที่จะช่วยเขาให้พ้นภัย เป็นที่ประจักษ์อย่างแน่ชัดว่าไม่มีสิ่งใดจะทำให้โรมพอใจนอกจากความตายของลูเธอร์ ด้วยการปิดซ่อนเท่านั้นที่จะเก็บรักษาเขาไว้จากปากของสิงห์โต พระเจ้าทรงประทานสติปัญญาให้กับเฟดเดอร์ริคแห่งแคว้นแซกซอนนี่เพื่อวางแผนที่จะรักษานักปฏิรูปศาสนาไว้ ด้วยความร่วมมือของพระสหายที่ซื่อสัตย์คนหนึ่ง จึงทำให้แผนการของเจ้าผู้ครองนครท่านนี้เกิดขึ้นได้และพวกเขาได้นำลูเธอร์ไปซ่อนตัวจากมิตรสหายและศัตรูอย่างได้ผล ในขณะที่เดินทางกลับบ้านอยู่นั้น เขาถูกกระชากออกไปจากผู้ที่ดูแลเขาและด้วยความเร่งรีบพาผ่านป่าไปยังปราสาทวาร์ทเบิร์กซึ่งเป็นป้อมปราการโดดเดี่ยวบนภูเขา ทั้งการจับกุมและการปกปิดนั้นทำกันอย่างลึกลับแม้เฟดเดอริคเองก็ไม่รู้เป็นเวลานานกว่าจะทราบว่าพวกเขาจัดให้ลูเธอร์พำนัก ณที่แห่งใด การที่เขาไม่ทราบก็มิได้ปราศจากการวางแผน

ตราบใดที่เจ้าผู้ครองนคร ไม่ทราบเรื่องของลูเธอร์ ท่านก็จะเปิดเผยสิ่งใดไม่ได้ ท่านเองพอใจกับความปลอดภัยของนักปฏิรูปศาสนาและรู้แค่นี้ก็พอพระทัยแล้ว {GC 168.1}

ฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อนและฤดูใบไม้ร่วงผ่านไปและฤดูหนาวได้มาถึงและลูเธอร์ยังคง “ถูกขัง” อาลีนเดอร์และพวกของเขาชื่นชมหรรษาที่ดูประหนึ่งว่าแสงสว่างของข่าวประเสริฐกำลังจะดับมอดไป แต่แทนที่จะเป็นเช่นนี้ นักปฏิรูปศาสนากำลังเติมตะเกียงของเขาด้วยคลังสมบัติแห่งความจริงและแสงสว่างจะส่องออกมาด้วยลำแสงที่สว่างมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม {GC 168.2}

ในความปลอดภัยท่ามกลางมิตรสนิทในปราสาทวาร์ทเบิร์ก ลูเธอร์อยู่อย่างมีความสุขชั่วขณะหนึ่งที่ได้หลุดพ้นจากความร้อนรนและความโกลาหลของการต่อสู้ แต่เขาหาความพึงพอใในความสงบและการพักผ่อนได้นานไม่ ชีวิตของเขานั้นคุ้นเคยกับการทำงานและความขัดแย้งที่รุนแรง เขาทนอยู่อย่างไม่ทำอะไรไม่ได้ ในวันเวลาที่โดดเดี่ยวนั้น สภาพของคริสตจักรปรากฏขึ้นมาอยู่ต่อหน้าเขาและเขาร้องขึ้นด้วยความสิ้นหวังว่า “อนิจจา ไม่มีผู้ใดในยุคสุดท้ายของพระพิโรธของพระเจ้าที่จะยืนขึ้นดั่งกำแพงอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้าและช่วยอิสราเอลให้รอด” (Ibid เล่มที่ 9 บทที่ 2) อีกครั้งหนึ่งความคิดของเขาวกกลับมาหาเขาเองและเขากลัวว่าจะถูกกล่าวหาว่าเป็นคนขี้ขลาดที่ถอยหนีออกไปจากการต่อสู้ แล้วเขาก็ตำหนิตัวเองที่เกียจคร้านและเอาแต่ใจตนเอง แต่กระนั้นในเวลาเดียวกันในทุกวันเขากระทำการได้มากกว่าที่ชายคนหนึ่งจะทำได้ ปากกาของเขาไม่เคยอยู่นิ่ง ในขณะที่ศัตรูของเขายกยอตนเองว่าเขาหายเงียบไปแล้ว พวกเขาแปลกใจและมึนงงกับหลักฐานที่เป็นตัวตนแสดงว่าเขายังทำงานอย่างขันแข็งอยู่ ใบปลิวเป็นตั้งๆที่ออกมาจากปากกาของเขากระจายไปทั่วประเทศเยอรมัน เขาได้รับใช้ในงานสำคัญที่สุดเพื่อเพื่อนร่วมชาติของเขาด้วยการแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์ใหม่เป็นภาษาเยอรมัน จากเกาะหินปัทมอสของเขา เขาได้ดำเนินประกาศพระกิตติคุณเป็นเวลาเกือบหนึ่งปีเต็มและตำหนิบาปและความผิดในสมัยของเขา {GC 168.3}

แต่พระเจ้าทรงถนอมผู้รับใช้ของพระองค์ให้ออกจากเวทีของชีวิตในที่สาธารณะไม่ใช่เพื่อถนอมรักษาชีวิตของลูเธอร์ไว้จากความอาฆาตของศัตรูหรือเพื่อเอื้อให้เขามีเวลาที่เงียบสำหรับทำงานสำคัญเท่านั้น เขาได้ผลที่มีค่ามากกว่านี้ ในที่พักบนภูเขาที่โดดเดี่ยวและห่างไกลลิบลับของเขานั้น ลูเธอร์อยู่ห่างการสนับสนุนของทางฝ่ายโลกและเก็บตัวออกจากคำเยินยอของมนุษย์ เขาจึงหลุดพ้นจากความหยิ่ง

ทะนงและความมั่นใจในตนเองที่บ่อยครั้งเป็นต้นเหตุมาจากความสำเร็จ โดยการทนทุกข์และการตกอับ ลูเธอร์ถูกเตรียมให้พร้อมที่จะเดินอย่างปลอดภัยบนเส้นทางเดินที่สูงที่ทำให้โซเซล้มได้ เป็นทางเดินที่เขาถูกยกขึ้นสูงอย่างกระทันหัน {GC 169.1}

ในขณะที่มนุษย์ชื่นชมยินดีกับเสรีภาพที่ความจริงนำเขาไปนั้น พวกเขามีความโน้มเอียงที่จะยกชูผู้ที่พระเจ้าทรงใช้มาให้ตัดโซ่แห่งความผิดและความงมงายให้ขาดไป ซาตานคอยหาทางที่จะหันแนวคิดและความรักของมนุษย์ให้ออกห่างไปจากพระเจ้า และให้ยึดติดกับมนุษย์ มันจะนำพวกเขาให้ถวายเกียรติอุปกรณ์เท่านั้น (มนุษย์) และให้ละเลยพระหัตถ์ที่ทรงนำพาเหตุการณ์ทั้งหมดของการทรงนำ บ่อยครั้งผู้นำศาสนาที่ได้รับการสรรเสริญเยินยอและเคารพจะสูญเสียสายตาแห่งความวางใจในพระเจ้า และถูกชักนำให้เชื่อในตัวเขาเอง ผลที่ตามมาคือเขาจะแสวงหาที่จะควบคุมความคิดและจิตใต้สำนึกรู้ถูกรู้ผิด consciences ของผู้คน คนเหล่านี้จะมีใจโอนเอียงที่จะหวังคอยให้มนุษย์นำแทนที่จะมองไปยังพระวจนะของพระเจ้า บ่อยครั้งงานของการปฏิรูปจะหยุดชะงักไปเพราะผู้สนับสนุนจะหมกมุ่นอยู่กับความคิดเช่นนี้ พระเจ้าทรงประสงค์ที่จะปกป้องอุดมการณ์ของการปฏิรูปให้ออกไปจากภัยอันตรายนี้ พระองค์ทรงประสงค์ให้พระราชกิจของพระเจ้าได้รับรอยประทับไม่ใช่ของมนุษย์แต่ของพระเจ้า ตาของมนุษย์ได้หันไปหาลูเธอร์ว่าเป็นผู้อธิบายความจริง แต่ ลูเธอร์ถูกนำออกไปจากสายตาของมนุษย์ทั้งปวงเพื่อพวกเขาจะหันหน้าไปมองพระเจ้าผู้ทรงเป็นแหล่งกำเนิดแห่งสัจจะธรรม {GC 169.2}

นักปฏิรูปศาสนาคริสต์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด
มาร์ติน ลูเธอร์ (ชาวเยอรมัน) เป็นผู้ปฏิรูปศาสนาคริสต์และเป็นผู้ทำให้คริสตจักรแยกออกเป็น 2 นิกายคือ นิกายโปรเตสแตนท์กับนิกายโรมมันคาทอลิก

โป๊ป ทำตรงข้ามกับหลักคำสอนของพระเยซูคริสต์

Pope Francis is violent and hateful and revengeful WWM

A) **มหาตมะ คานธี: "ตาต่อตา ฟันต่อฟัน จะทำให้ทุกคนในโลกนี้ตาบอด"**
"An eye for an eye will make the whole world blind." Gandhi

B) พระเยซูตรัสว่า: "ท่านทั้งหลายเคยได้ยินคำซึ่งกล่าวไว้ว่า 'ตาแทนตา และฟันแทนฟัน'"
"ฝ่ายเราบอกท่านว่า อย่าต่อสู้คนชั่ว ถ้าผู้ใดตบแก้มขวาของท่าน ก็จงหันแก้มอีกข้างหนึ่งให้เขา" Ye have heard that it hath been said, An eye for an eye, and a tooth for a tooth " :
"But I say unto you, That ye resist not evil: but whosoever shall smite thee on thy right cheek, turn to him the other also."
Matt. 5:38-39 KJV

C) **โป๊ป ฟรานซิส กล่าวว่า; Pope Francis said:**
"ข้าพเจ้ามีความเชื่อว่า ท่านต้องไม่โต้ตอบอย่างรุนแรง **<u>แต่</u>** ถ้า Mr. Gasparri เพื่อนที่ดีเยี่ยมของข้าพเจ้าพูดคำเหยียดหยามสาปแช่งมารดาของข้าพเจ้า **<u>เขาจะถูกต่อยด้วยกำปั้น</u>** เป็นเรื่องปกติธรรมดา" ที่มา : Pope Francis- Jan-15-15; UK newspapers-Independent, Telegraph, Guardian
"I believe you cannot react violently, but if Mr. Gasparri, my great friend, says a curse word against my mother he can expect a punch, this is normal."

ที่มา : Pope Francis- Jan-15-15; UK newspapers-Independent, Telegraph, Guardian

บทที่ 9

นักปฏิรูปศาสนาชาวสวิสเซอร์แลนด์

เป็นที่ประจักษ์ว่าในการก่อตั้งคริสตจักรของพระเจ้ามีการใช้แผนการแบบเดียวกันกับที่ใช้ในการคัดเลือกเครื่องมือเพื่องานการปฏิรูปของคริสตจักร พระเจ้าผู้ทรงเป็นพระอาจารย์เสด็จดำเนินผ่านบุคคลยิ่งใหญ่ของโลก คนมียศศักดิ์และคนมีเงินที่คุ้นเคยกับการรับคำเยินยอและเทิดทูนให้เป็นผู้นำของประชาชน พวกเขาเย่อหยิ่งอย่างมากและมีความมั่นใจสูงกับการโอ้อวดความยิ่งใหญ่ จนปั้นแต่งให้เขาเห็นใจผู้ร่วมงานและและทำงานร่วมกับบุรุษแห่งเมืองนาซาเร็ธไม่ได้ พระบัญชาได้มาถึงชาวประมงกาลิลีที่ไม่มีการศึกษาและทำงานตรากตรำอย่างหนัก “พระองค์ตรัสกับเขาว่า “จงตามเรามาเถิด และเราจะตั้งท่านให้เป็นผู้หาคนดั่งหาปลา” (มัทธิว 4: 19) สาวกเหล่านี้เป็นคนที่ถ่อมตนและว่านอนสอนง่าย พวกเขาได้รับอิทธิพลจากคำสอนจอมปลอมของยุคนั้นยิ่งน้อยนิดเพียงไร พระคริสต์ก็จะทรงสอนให้เกิดผลได้มากยิ่งขึ้นและอบรมเพื่องานรับใช้ของพระองค์ เป็นเช่นนี้ในสมัยของงานปฏิรูปยิ่งใหญ่ นักปฏิรูปศาสนาแนวหน้าทั้งหมดเป็นคนที่มาจากพื้นฐานชีวิตที่ต่ำต้อย—เป็นคนที่มีชีวิตส่วนใหญ่ปลอดจากการโอ้อวดของการถือแบ่งแยกชนชั้นและจากอิทธิพลของความดันทุรังและเล่ห์ของนักบวช พระเจ้าทรงมีแผนที่จะใช้เครื่องมือที่ถ่อมใจเพื่อกระทำให้เกิดผลยิ่งใหญ่แล้วการเยินยอเกียรติจะไม่ตกอยู่กับมนุษย์แต่จะถวายพระเจ้าผู้ทรงกระทำการผ่านพวกเขาเพื่อให้ท่านมีใจปรารถนาทั้งให้ประพฤติตามชอบพระทัยของพระองค์ {GC 171.1}

หลายสัปดาห์หลังจากลูเธอร์เกิดในกระท่อมชาวเหมืองที่แคว้นแซกซอนนี่ อัลริค สวิงลี่เกิดในกระต๊อบของคนเลี้ยงสัตว์ท่ามกลางเทือกเขาแอลป์ สภาพแวดล้อมของสวิงลี่ในวัยเด็กและการฝึกอบรมในช่วงเยาว์นั้นได้เตรียมเขาเพื่อทำงานรับใช้ในอนาคต เขาเติบใหญ่ในท่ามกลางความยิ่งใหญ่งดงามและประเสริฐเลิศยิ่งของธรรมชาติ สมองของเขาได้รับรอยประทับด้วยความรู้สึกที่ยิ่งใหญ่ มีพลังอำนาจและ

ความศักดิ์สิทธิ์ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ประวัติศาสตร์ของผลงานอย่างกล้าหาญที่ทำในภูเขาบ้านเกิดของเขานั้นจุดประกายความใฝ่ฝันที่เยาว์วัยของเขาและเขาเกาะอยู่แนบกายคุณย่าที่เคร่งครัดศาสนาตั้งใจฟังเรื่องบุคคลต่างๆในพระคัมภีร์อันมีค่าที่เธอรวบรวมได้จากคำบอกเล่าและธรรมเนียมสืบทอดมาของคริสตจักร ด้วยความสนใจอย่างมากยิ่งเขาได้ยินถึงการกระทำยิ่งใหญ่ของบรรดาบรรพชนและผู้เผยพระวจนะเรื่องของคนเลี้ยงแกะที่เฝ้าฝูงแกะบนเนินเขาของแผ่นดินปาเลสไตน์ที่มีทูตสวรรค์พูดคุยกับพวกเขา เรื่องของทารกน้อยแห่งหมู่บ้านเบธเลเฮมและบุรุษแห่งกางเขนคาล์วารี {GC 171.2}

บิดาของสวิงลีมีความปรารถนาเช่นเดียวกับบิดาของยอห์นและลูเธอร์ที่ต้องการให้ลูกชายมีการศึกษาดี และได้ส่งเด็กชายออกไปจากหุบเขาบ้านเกิดตั้งแต่อายุยังเยาว์วัย สมองของเขาพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็วและไม่นานต่อมาได้เกิดปัญหาของการหาครูที่มีความสามารถมาเพื่อสอนเขา เมื่ออายุ 13 ปีเขาได้ไปที่เมืองเบิร์นซึ่งในเวลานั้นมีโรงเรียนที่โดดเด่นของประเทศสวิสเซอร์แลนด์ตั้งอยู่ แต่ว่า ณ ที่นั่นมีภัยอันตรายหนึ่งปรากฏขึ้นที่คุกคามจะทำลายความมุ่งหวังในชีวิตของเขา นักบวชนิกายไฟรอาร์มุ่งมั่นที่จะชักนำให้เขาก้าวเข้าสู่ชีวิตของนักบวช พระสงฆ์ของนิกายโดมินิกันและฟรานซิสกันแข่งขันกันที่จะแย่งความได้เปรียบในเรื่องนี้ พวกเขากระทำด้วยการตบแต่งโบสถ์ต่างๆของเขาอย่างตระการตาและพิธีกรรมอย่างโอ่อ่าของเขาและใช้เครื่องรางเรืองนามและรูปปั้นที่ทำการอัศจรรย์เพื่อดึงดูดความสนใจ {GC 172.1}

นักบวชนิกายโดมินิกันแห่งเมืองเบิร์นเห็นว่าหากเขาสามารถเอาชนะนักศึกษาหนุ่มที่มีความสามารถสูงคนนี้มาเข้าเป็นพวกด้วยแล้ว พวกเขาจะได้ทั้งประโยชน์และเกียรติยศ ความหนุ่มแน่นของเขา ความสามารถอย่างเป็นธรรมชาติในการพูดและในการเขียนของเขาและอัจฉริยะทางดนตรีและกาพย์กลอนจะดึงดูดประชาชนเข้ามายังที่ประชุมของพวกเขาและเพิ่มรายได้ให้กับนิกายของพวกเขาได้ดีกว่าพิธีกรรมและการแสดงออกอย่างหรูหรา พวกเขาชักชวนด้วยการหลอกลวงและการชมเชยจนเอาสวิงลีก้าวเข้ามายังคอนเวนท์ของพวกเขาได้ ในขณะที่ลูเธอร์ยังเป็นนักเรียนอยู่นั้นเขาได้เก็บตัวเองอยู่ในห้องเล็กๆของคอนเวนท์และหากพระเจ้าไม่ทรงจัดเตรียมที่จะปลดปล่อยเขาแล้วเขาคงจะจมหายไปกับโลก สวิงลีไม่ได้รับอนุญาตให้

เผชิญกับภัยอันตรายเดียวกันนี้ ภายใต้การทรงนำของพระเจ้า คุณพ่อของเขาได้รับข่าวสารเรื่องแผนการของนักบวชไฟรอาร์ เขาไม่มีความตั้งใจที่จะปล่อยให้ลูกชายไปเดินอยู่ในชีวิตที่เกียจคร้านและไร้ประโยชน์ของนักบวชทั้งหลาย เขามองเห็นว่าชีวิตที่มีประโยชน์ในอนาคตอยู่เป็นเดินพันและจึงเรียกให้เขากลับบ้านโดยไม่รอช้า {GC 172.2}

ชายหนุ่มเชื่อฟังคำสั่งนี้แต่เขาไม่อาจอยู่อย่างพึงพอใจในหุบเขาบ้านเกิดได้นาน และในเวลาไม่นานต่อมาเขากลับไปเรียนหนังสืออีก และเมื่อเวลาหนึ่งผ่านไปเขาได้ไปยังกรุงบาเซล ที่นี่เองเขาได้ยินเป็นครั้งแรกถึงเรื่องข่าวประเสริฐแห่งพระคุณของพระเจ้าที่ทรงประทานให้เปล่าๆ วิทท์เทมบัคครูสอนภาษาโบราณคนหนึ่งขณะศึกษาภาษากรีก และภาษาฮีบรูได้รับการนำไปไปสู่พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ โดยการศึกษาพระคัมภีร์ทั้งเล่มลำแสงของพระเจ้าได้ส่องมายังสมองของนักศึกษาที่อยู่ภายใต้เขา เขาเปิดเผยให้เห็นว่ามีความจริงที่เก่าแก่และมีคุณค่าอย่างไม่มีขอบเขตจำกัดมากยิ่งกว่าทฤษฎีที่อาจารย์ในโรงเรียนและนักปรัชญาสอนไว้ ความจริงโบราณนี้คือความตายของพระคริสต์ซึ่งเป็นค่าไถ่เดียวของคนบาป สำหรับสวิงลีแล้ว คำพูดเหล่านี้เป็นดั่งลำแสงแรกที่ส่องออกมาในยามรุ่งอรุณ {GC 173.1}

ไม่นานต่อมาสวิงลีได้รับการเรียกให้ออกจากกรุงบาเซลเพื่อทำงานแห่งชีวิตของเขา พื้นที่งานชิ้นแรกของเขาอยู่ที่โบสถ์ในเทือกเขาแอลป์ที่ไม่ห่างจากหุบเขาบ้านของเขาเกิดมากนัก เมื่อเขาได้รับการแจิมตั้งให้เป็นนักบวชแล้ว ผู้ร่วมงานปฏิรูปคนหนึ่งกล่าวว่า เขา “อุทิศจิตใจทั้งหมดของเขาให้กับการค้นหาติดตามความจริงของพระเจ้าและเขาตระหนักดีว่าเขาจะต้องเรียนรู้มากสักเพียงไรที่จะรู้จักฝูงแกะที่พระคริสต์ทรงโปรดมอบความวางใจให้เขา” (Wylie เล่มที่ . 8 บทที่ 5) เขาค้นหาพระคัมภีร์ยิ่งมากขึ้นเท่าไร เขาก็ยิ่งมองเห็นความแตกต่างระหว่างความจริงของพระคัมภีร์และคำสอนนอกรีตของโรม เขามอบความวางใจให้กับพระคัมภีร์ว่าเป็นพระวจนะของพระเจ้าให้เป็นกฎเกณฑ์เดียวที่เพียบพร้อมและไม่ผิดไม่เพี้ยน เขามองเห็นว่าพระคัมภีร์จะต้องแปลความหมายของพระคัมภีร์เอง เขาไม่กล้าที่จะใช้ความพยายามอธิบายพระคัมภีร์เพื่อสนับสนุนทฤษฎีหรือคำสอนที่คิดขึ้นเองมาก่อน แต่ยึดถือว่าเป็นหน้าที่ของเขาที่จะเรียนรู้ว่าคำสอนอย่างตรงไปตรงมาและชัดเจนคืออะไร เขาแสวงหาให้กับตัวเขาเองและการช่วยเหลือทั้งหมดเพื่อที่จะได้ความเข้าใจถึงความหมายได้ทั้งหมด และ

อย่างถูกต้อง เขาร้องทูลขอพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ทรงเปิดเผยให้แก่ทุกคนที่แสวงหาด้วยความจริงใจ และด้วยการอธิษฐาน {GC 173.2}

สวิงลีกล่าวว่า “พระคัมภีร์มาจากพระเจ้า ไม่ได้มาจากมนุษย์ และแม้กระนั้นพระเจ้าผู้ทรงประทานความสว่างจะทรงประทานให้ท่านเข้าใจว่าพระดำรัสนั้นมาจากพระเจ้า พระวจนะของพระเจ้าล่มสลายไปไม่ได้ เป็นพระวจนะที่มีความสว่างของคำสอนอยู่ในตัว เปิดเผยในเรื่องของตนเอง จะส่องสว่างให้จิตวิญญาณด้วยความรอดและพระคุณทั้งหมด คำประโลมใจของพระเจ้า ทำให้เขาถ่อมใจลง เพื่อจะไปปลดปล่อยและแม้จะละทิ้งตนเองและยึดพระเจ้าไว้” สวิงลีเองได้พิสูจน์ความจริงของพระดำรัสเหล่านี้แล้ว เขาเล่าถึงประสบการณ์ชีวิตในช่วงเวลานี้ของเขา และได้เขียนไว้ในเวลาต่อมาว่า “เมื่อ.....ข้าพเจ้าเริ่มที่จะมอบถวายตนเองทั้งหมดให้พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์แล้ว ปรัชญาและหลักคำสอนจะเสนอแนะคำขัดแย้งให้แก่ข้าพเจ้าเสมอ ในที่สุดข้าพเจ้าได้มาถึงจุดหนึ่งที่ข้าพเจ้าคิดว่า ‘ท่านจะต้องจัดวางทั้งหมดลงไปและเรียนรู้ความหมายของพระเจ้า จากพระวจนะอันเรียบง่ายของพระองค์เอง’ แล้วข้าพเจ้าเริ่มที่จะทูลพระเจ้าขอแสงสว่างของพระองค์ และพระคัมภีร์ก็กลายเป็นเรื่องที่ง่ายขึ้นแก่ข้าพเจ้า” (Ibid. เล่มที่ 8 บทที่ 6) {GC 174.1}

หลักคำสอนที่สวิงลีเทศน์นั้น เขาไม่ได้รับจากลูเธอร์ แต่เป็นหลักคำสอนของพระคาริสต์ นักปฏิรูปชาวสวิสกล่าวว่า “หากลูเธอร์เทศนาเรื่องของพระคัมภีร์ เขาได้ทำสิ่งที่ข้าพเจ้ากำลังทำอยู่ คนที่เขานำมาหาพระคริสต์มีจำนวนมากกว่าที่ข้าพเจ้าได้นำมาเอง แต่เรื่องนี้ไม่สำคัญ ข้าพเจ้าจะไม่เป็นพยานถึงนามอื่นนอกจากพระนามของพระคริสต์ ข้าพเจ้าเป็นทหารของพระองค์และพระองค์เป็นเจ้านายเพียงพระองค์เดียวของข้าพเจ้า ไม่มีสักคำเดียวที่ข้าพเจ้าเขียนเป็นของท่านลูเธอร์ หรือท่านลูกเธอเขียนเป็นของข้าพเจ้า ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น?.....ทั้งนี้เพื่อจะได้แสดงให้เห็นว่าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงกระทำการอย่างประสานเข้าเป็นหนึ่งเนื่องจากว่าเราทั้งสองไม่ได้สมรู้ร่วมคิดกันสร้างหลักข้อเชื่อของพระคริสต์ แต่หลักคำสอนนั้นแสดงถึง ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน” (D’Aubigne เล่มที่. 8 บทที่ 9) {GC 174.2}

ในปี ค.ศ. 1516 สวิงลีได้รับเชิญให้มาเป็นนักเทศน์ในคอนเวนต์ที่เมืองไอน์ซีเดลน์ ขณะอยู่ที่นี่เองเขาได้มองเห็นภาพความทุจริตของโรมได้ใกล้ชิดมากยิ่งขึ้นและจะส่งอิทธิพลให้กับนักปฏิรูปศาสนาที่จะสัมผัสได้ไกลออกไปจากบ้านเกิด

ของเขาที่อยู่บนเทือกเขาแอลป์ ในบรรดาสิ่งที่ดึงดูดใจของเมืองไอน์ซีเดลน์นั้นมีรูปปั้นพระแม่หมจารีที่เชื่อกันว่ามีอำนาจกระทำการอัศจรรย์ได้ เหนือประตูทางเข้าสำนักแม่ชีมีข้อความจารึกไว้ว่า “สถานที่แห่งนี้จะรับการอภัยบาปได้อย่างเต็มบริบูรณ์” (Ibid. เล่มที่ 8 บทที่. 5) ผู้แสวงบุญในทุกเทศกาลจะเดินทางมายังรูปปั้นพระแม่พรหมจารีแห่งนี้ แต่งานเฉลิมฉลองยิ่งใหญ่ประจำปีของการเทิดทูลเกียรติจะมีฝูงชนจำนวนมากจากทุกสารทิศของประเทศสวิสเซอร์แลนด์แม้กระทั่งจากประเทศฝรั่งเศสและประเทศเยอรมันมุ่งหน้ามายังสถานที่แห่งนี้ ภาพเหล่านี้ทำให้สวิงลีเป็นทุกข์จึงถือโอกาสที่จะประกาศอิสรภาพด้วยการเทศนาพระกิตติคุณให้แก่ผู้ที่ตกเป็นทาสของความเชื่องมงาย {GC 174.3}

เขาพูดว่า “โปรดอย่านึกภาพว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่ร่วมกับวิหารหลังนี้มากกว่าที่จะทรงสถิตอยู่ในสถานที่อื่นๆที่พระองค์ทรงสร้างนั้น ไม่ว่าท่านจะพำนักอยู่ในประเทศใด พระเจ้าทรงอยู่รอบท่านและสดับฟังท่าน.....การกระทำที่ไม่เกิดประโยชน์ การเดินทางไกลเพื่อแสวงบุญ การนำสิ่งของมาถวายรูปปั้น การร้องอุทธรณ์ขอพระแม่พรหมจารีหรือนักบุญทั้งหลายจะทำให้ท่านได้รับพระคุณของพระเจ้าหรือ.....เราจะได้อะไรด้วยการพูดมากมายในขณะที่อธิษฐาน เราจะได้อะไรจากผ้าคลุมศีรษะเงางาม ศีรษะที่ถูกกล้อนอย่างราบเรียบ เสื้อคลุมยาวระย้อยหรือรองเท้าแตะทองคำ.....พระเจ้าทรงทอดพระเนตรจิตใจ และหัวใจของเราก็ห่างไกลจากพระองค์” เขาพูดต่ออีกว่า “พระคริสต์ผู้ทรงถูกตรึงกางเขนครั้งเดียวนั้นทรงเป็นเครื่องถวายบูชาและทรงเป็นเหยื่อ พระองค์ทรงกระทำให้เกิดความพึงพอใจให้กับความบาปของผู้เชื่อตลอดไปนิรันดร” (Ibid. เล่มที่ 8 บทที่ 5) {GC 175.1}

สำหรับผู้ฟังจำนวนมาก คำสอนเช่นนี้ไม่เป็นเรื่องที่พวกเขาต้อนรับ เป็นความผิดหวังที่ขมขื่นสำหรับพวกเขาที่ได้รับการบอกกล่าวว่าการเดินทางเหนื่อยยากของเขานั้นไร้ประโยชน์ พวกเขาไม่เข้าใจเรื่องการอภัยที่ให้เปล่าๆ ทางพระเยซูคริสต์ พวกเขาพอใจกับวิถีชีวิตเดิมที่นำไปสู่สวรรค์ตามที่โรมได้จัดวางไว้ให้พวกเขา พวกเขาหดถอยไปจากความงงงวยของการค้นหาสิ่งที่ดีกว่า เป็นเรื่องง่ายที่จะมอบความรอดให้กับบาทหลวงและพระสันตะปาปาดีกว่าแสวงหาความบริสุทธิ์แห่งจิตใจ {GC 175.2}

แต่มีคนอีกกลุ่มหนึ่งที่รับข่าวสารแห่งการช่วยให้รอดด้วยความชื่นชมยินดี การถือระเบียบต่างๆตามที่โรมเชิญชวนล้มเหลวที่จะให้สันติสุขแก่จิตวิญญาณ

และด้วยความเชื่อพวกเขายอมรับพระโลหิตของพระผู้ช่วยเพื่อไถ่บาปของพวกเขา คนเหล่านี้กลับไปยังบ้านของเขาและเปิดเผยเรื่องแสงสว่างล้ำค้าที่พวกเขาได้รับให้คนอื่นๆ ความจริงจึงถูกนำจากหมู่บ้านหนึ่งไปยังอีกหมู่บ้านหนึ่ง จากเมืองหนึ่งไปสู่อีกเมืองหนึ่งและจำนวนของผู้แสวงบุญที่ไปยังศาลเจ้าพระแม่พรหมจารีลดลงอย่างมาก เงินถวายก็ลดลงและยังส่งผลต่อเงินเดือนของสวิงลีที่มาจากเงินถวายเหล่านั้น แต่เรื่องเช่นนี้ได้แต่ทำให้เขามีความสุขขณะที่เขามองเห็นถึงอำนาจของความคลั่งไคล้และความงมงายเริ่มที่จะแตกสลายไป {GC 175.3}

ตาของผู้มีอำนาจในคริสตจักรไม่ได้บอดไปกับงานที่สวิงลีทำ แต่สำหรับเวลานี้ พวกเขาอดทนที่จะขัดขวาง หวังว่ายังจะแย่งเขากลับมาในวิถีของพวกเขา พวกเขาลงแรงที่จะเอาชนะสวิงลีด้วยการเยิรยอและในขณะเดียวกันความจริงกำลังเข้ายึดครองหัวใจของประชาชน {GC 176.1}

การทำงานของสวิงลีที่เมืองไอน์ซีเดลน์ได้เตรียมเขาให้ทำงานในอนาเขตที่กว้างใหญ่ยิ่งขึ้นและเขาจะก้าวไปสู่สถานที่เหล่านั้นในเร็ววัน หลังจากอยู่ที่นี่สามปี เขาได้รับเชิญให้ไปอยู่ที่สำนักของนักเทศน์ที่ตั้งอยู่ในโบสถ์ของเมืองซูริค ในขณะนั้นที่นี่เป็นเมืองสำคัญที่สุดของแคว้นสมาพันธ์ของสวิสซ์ และอิทธิพลที่ออกมาจากที่นี่จะมีผลกระทบอย่างกว้างขวางแต่คณะสงฆ์ที่เชิญให้เขามายังเมืองซูริคมีความตั้งใจขัดขวางแนวคิดใหม่ใดๆที่จะเกิดขึ้นและพวกเขาจึงมุ่งหน้าแนะแนวอย่างเป็นลำดับถึงหน้าที่ของเขา {GC 176.2}

พวกเขาพูดว่า “ท่านจะต้องลงแรงทุกทางที่จะจัดเก็บรายได้ของหน่วยโดยไม่มองข้ามผู้น้อยที่สุด ท่านต้องเคี่ยวเข็ญคนที่ซื่อสัตย์ ทั้งจากบนธรรมาสน์และในเวลาปลงอาบัติให้ชำระสิบลดและหนี้ที่ค้างจ่ายและให้แสดงออกถึงความรักคริสตจักรด้วยเงินถวายของเขา ท่านจะต้องขยันในการเพิ่มรายได้ที่จะได้จากคนเจ็บป่วย จากมวลชนทั้งหลายและโดยทั่วไปจากการประกอบพิธีทางศาสนาทุกอย่าง” ผู้แนะแนวพูดต่อไปอีกว่า “การบริการในการประกอบพิธีศาสนาต่างๆ การเทศนาและการอภิบาลฝูงแกะก็เป็นหน้าที่ของอนุศาสนาจารย์เช่นกัน แต่สำหรับเรื่องเหล่านี้ ท่านหาคนมาทำแทนได้และโดยเฉพาะในเรื่องของการเทศนา ท่านจะต้องไม่ประกอบพิธีศาสนาให้แก่ผู้ใดนอกจากผู้ที่มีชื่อเสียงและจะประกอบก็ต่อเมื่อได้รับเชิญ ห้ามท่านประกอบ

พิธีโดยปราศจากการแบ่งแยกคนทั้งหลาย (Ibid.เล่มที่ 8 บทที่ 6) {GC 176.3}

สวิงลีฟังคำสั่งนี้ในความเงียบและหลังจากที่เขาได้แสดงความขอบพระคุณที่ได้มาอยู่ตรงตำแหน่งสำคัญนี้ เขาอธิบายต่อไปถึงแนวทางที่เขาเสนอที่จะทำ เขาพูดว่า “ชีวิตของพระคริสต์ถูกปกปิดไว้จากประชาชนนานเกินไปแล้ว ข้าพเจ้าจะเทศนาพระกิตติคุณของเรื่องพระธรรมมัทธิวทั้งเล่ม.....จะดึงเอามาจากแหล่งของพระคัมภีร์โดยเฉพาะ เจาะลึกลงไป เปรียบเทียบข้อความหนึ่งกับอีกข้อความหนึ่งและค้นหาความเข้าใจด้วยการอธิษฐานอยู่เสมอและอย่างร้อนรน ข้าพเจ้าจะมอบถวายการรับใช้เพื่อถวายพระเกียรติพระเจ้า เพื่อสรรเสริญพระบุตรของพระองค์ เพื่อความรอดของจิตวิญญาณและเพื่ออบรมในทางธรรมของความเชื่อที่แท้จริง” (Ibid. เล่มที่ 8 บทที่ 6) ถึงแม้คณะสงฆ์ส่วนหนึ่งไม่เห็นด้วยกับแผนการของเขาและลงแรงที่จะห้ามปรามเขาก็ตาม แต่สวิงลีก็ยังยืนหยัดมั่นคงอยู่ เขาประกาศว่าเขาไม่ได้เสนอแนะวิธีการใหม่ใดๆเลยแต่เป็นวิธีการเก่าแก่ที่คริสตจักรใช้ในสมัยแรกเริ่มและในยุคที่ยังบริสุทธิ์อยู่ {GC 176.4}

ความสนใจในความจริงที่เขาสอนได้ถูกปลุกขึ้นมาแล้ว และประชาชนจำนวนมากพากันเข้ามาฟังคำเทศนาของเขา ในกลุ่มผู้ฟังของเขามีหลายคนที่เลิกเข้าร่วมนมัสการมานานแล้ว เขาเริ่มงานรับใช้ของเขาด้วยการเปิดหนังสือพระกิตติคุณ อ่านและอธิบายให้ผู้ฟังของเขาถึงเรื่องบรรยายที่หนุนใจของชีวิต คำสอนและความตายของพระคริสต์ เช่นเดียวกับที่เมืองไอน์ซีเดลน์ เขาเสนอพระวจนะของพระเจ้าว่าเป็นสิทธิอำนาจที่ไม่รู้จักผิดพลาด และความตายของพระคริสต์เป็นการถวายบูชาหนึ่งเดียวที่สมบูรณ์แบบ เขาพูดว่า “ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะนำท่านไปหาพระคริสต์ ไปยังพระคริสต์ผู้ทรงเป็นต้นกำเนิดแห่งความรอดที่แท้จริง” (Ibid. เล่มที่ 8 บทที่ 6) ประชาชนทุกชนชั้นห้อมล้อมนักเทศน์คนนี้ไว้ ตั้งแต่รัฐบุรุษและผู้คงแก่เรียนไปจนถึงช่างฝีมือและชาวนา พวกเขาฟังคำเทศนาของสวิงลีด้วยความตั้งใจ เขาไม่เพียงแต่ประกาศเสนอความรอดที่ให้เปล่าๆแต่ยังตำหนิความชั่วและความทุจริตของช่วงเวลานั้น หลายคนกลับมาจากโบสถ์สรรเสริญพระเจ้า พวกเขาพูดกันว่า “ชายคนนี้เป็นนักเทศน์แห่งความจริง เขาจะเป็นโมเสสของเราเพื่อนำเราออกจากความมืดของชาวอียิปต์” (Ibid. เล่มที่ 8 บทที่ 6) {GC 177.1}

 แต่ถึงแม้ว่างานของเขาได้รับการต้อนรับในช่วงแรกอย่างกระตือรือร้นก็ตามที

เวลาผ่านไประยะหนึ่งการต่อต้านได้ปรากฏขึ้น พระสงฆ์ตั้งตนเองขึ้นเพื่อขัดขวางงานของเขาและประณามคำสอนของเขา หลายคนจู่โจมเขาด้วยคำถากถางและการเยาะเย้ย แต่คนอื่นๆเข้าหาด้วยการใช้ความหยาบคายและการขู่ แต่สวิงลีรับเรื่องทั้งหมดไว้ด้วยความอดทน เขาพูดว่า “หากเราปรารถนาที่จะเอาคนชั่วมาอยู่ฝ่ายของพระเยซูคริสต์แล้ว เราจะต้องปิดตาให้กับสิ่งเหล่านี้” (Ibid. เล่มที่ 8 บทที่ 6) {GC 177.2}

ประมาณช่วงเวลานี้เองมีตัวแทนคนใหม่ได้เข้ามาช่วยงานของการปฏิรูป มิตรสหายคนหนึ่งแห่งความเชื่อเรื่องการปฏิรูปจากเมืองบาเซลได้ส่งลูเซียนคนหนึ่งมายังเมืองซูริค เขามาพร้อมงานเขียนของลูเธอร์ เขาเสนอว่าการขายหนังสือเหล่านี้อาจเป็นวิธีเกิดผลดีในการกระจายแสงสว่าง เขาเขียนจดหมายถึงสวิงลีว่า “ให้ทดสอบว่าชายคนนี้มีความรอบคอบและความสามารถอย่างเพียงพอ หากมีก็ให้เขานำผลงานของลูเธอร์ไปยังทุกเมืองใหญ่ ทุกตำบล ทุกหมู่บ้านและทุกๆบ้านในประเทศสวิส และโดยเฉพาะบทความอธิบายคำอธิษฐานของพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งเขียนไว้ให้คนทั่วไปอ่าน การที่มีคนรู้ยิ่งมาก ก็จะมีคนจะซื้อมากยิ่งขึ้น” (Ibid. เล่มที่ 8 บทที่ 6) ด้วยวิธีเช่นนี้แสงสว่างจึงได้พบประตูเข้าสู่มหาชน {GC 178.1}

ในช่วงเวลาที่พระเจ้าจะหักโซ่ตรวนของความโง่เขลาและความงมงาย ซาตานก็ทำงานด้วยกำลังอำนาจมากยิ่งขึ้นเพื่อปกปิดมนุษย์ให้อยู่ในความมืดและล่ามโซ่พวกเขาให้แน่นหนายิ่งขึ้น ขณะที่มนุษย์กำลังลุกขึ้นในดินแดนต่างๆเพื่อนำเสนอเรื่องการอภัยและการชำระให้บริสุทธิ์แก่ประชาชนโดยทางพระโลหิตของพระคริสต์นั้น โรมมุ่งหน้าด้วยพลังที่เสริมขึ้นใหม่เพื่อเปิดตลาดของเธอให้ทั่วอาณาจักรของคริสเตียนด้วยเสนอการอภัยบาปแลกกับเงินตรา {GC 178.2}

ความบาปทุกประเภทมีราคาของมันที่ตั้งไว้และคนทั้งหลายได้รับใบอนุญาตทำบาปได้อย่างเสรีหากเพียงแต่ว่าคลังสมบัติของคริสตจักรจะเติมเต็มอยู่เสมอ ด้วยประการฉะนี้ขบวนการทั้งสองดำเนินต่อไป—ขบวนการหนึ่งเสนอการอภัยบาปด้วยการแลกกับเงินและอีกขบวนการหนึ่งโดยผ่านพระคริสต์—โรมอนุญาตให้ทำบาปและทำเป็นแหล่งที่มาของรายได้ ส่วนนักปฏิรูปประณามบาปและชี้ไปยังพระคริสต์ผู้ทรงชำระและทรงไถ่บาป {GC 178.3}

ในประเทศเยอรมัน งานของการขายใบบุญหรือใบล้างบาป ถูกมอบหมายให้กับพวกนับบวชภราดรคณะโดมินิกันและเทคเซลที่โหดเหี้ยมเป็นผู้ดำเนินการ

ในประเทศสวิตเซอร์แลนด์การค้าใบบุญนั้นตกอยู่ในมือของนักบวชภราดรคณะฟรานซิสภายใต้การควบคุมของแซมสันผู้เป็นบาทหลวงชาวอิตาเลี่ยน แซมสันได้ทำงานรับใช้คริสตจักรอย่างดีมาแล้วด้วยการนำเงินมหาศาลจากประเทศเยอรมันและประเทศสวิตเซอร์แลนด์เข้าคลังของพระสันตะปาปา บัดนี้เขาเดินทางไปทั่วประเทศสวิตเซอร์แลนด์ดึงดูดฝูงชนจำนวนมาก ปล้นเอาเงินทองเล็กน้อยที่ชาวนาผู้ยากไร้หามาได้และรีดไถสมบัติมีค่ามากมายจากชนชั้นที่ร่ำรวย แต่ผลของอิทธิพลการปฏิรูปทำให้การค้าหยุดชะงักถึงแม้ไม่อาจหยุดยั้งก็ตาม ในขณะที่สวิงลียังอยู่ที่ไอน์ซีเดลน์นั้นแซมสันได้เข้ามายังประเทศสวิตเซอร์แลนด์และในเวลาต่อมาไม่นานได้เดินทางมาถึงหมู่บ้านใกล้เคียงพร้อมด้วยสินค้าของเขา เมื่อนักปฏิรูปศาสนาได้รับรายงานถึงพันธกิจของเขาเขาก็ตั้งหน้าต่อต้านทันที ทั้งสองไม่ได้เผชิญหน้ากันแต่ความสำเร็จของสวิงลีในการต่อต้านการหลอกลวงของนักบวชภราดรจนแซมสันต้องเดินทางจากไปเพื่อหาที่แห่งใหม่ {GC 178.4}

ที่เมืองซูริค สวิงลีเทศนาอย่างเร้าร้อนต่อต้านคนเร่ขายใบบุญอภัยบาปและเมื่อแซมสันเดินทางมาถึงที่นั่น มีผู้สื่อข่าวจากสภามาพบแจ้งเขาว่าจะต้องเดินทางต่อไป แต่ในที่สุดเขาใช้เล่ห์อุบายจนสามารถเข้าเมืองได้ แต่ถูกส่งออกไปโดยไม่ได้ขายใบบุญแม้สักใบและไม่นานต่อมาเขาก็ไปจากประเทศสวิตเซอร์แลนด์ {GC 179.1}

การปฏิรูปศาสนาได้รับการกระตุ้นอย่างแรงจากโรคระบาดที่ เกิดขึ้นเรียกกันว่า “ความตายครั้งใหญ่” ที่กวาดผู้คนไปทั่วประเทศสวิตเซอร์แลนด์ในปี ค.ศ. 1519 ในขณะที่มนุษย์เข้าประจันหน้ากับผู้ทำลาย มีหลายคนได้มาถึงจุดที่ทำให้คิดว่าการอภัยที่เขาได้ซื้อไว้เมื่อไม่นานมานี้มันช่างอนิจจังและไร้ค่าจริงหนอและพวกเขาหวังที่จะได้รากฐานของความเชื่อที่มั่นคงกว่านี้ สวิงลีล้มป่วยลงที่เมืองซูริค เขาท้อแท้ใจมากจนเขาหมดหวังอย่างสิ้นเชิงที่จะหายป่วยและมีข่าวแพร่กระจายทั่วไปว่าเขาตายไปแล้ว ในห้วงเวลาวิกฤติแห่งการทดลอง ความหวังและกำลังใจของเขาไม่สั่นคลอน เขามองไปยังกางเขนแห่งคาล์วารีด้วยความเชื่อ วางใจในการอภัยจากบาปที่มีอย่างเพียงพอ เมื่อเขากลับมาจากประตูแห่งความตาย เขาได้เทศนาข่าวประเสริฐด้วยความร้อนรนมากยิ่งขึ้นกว่าก่อนและคำพูดของเขาส่งผลให้มีอำนาจมากกว่าเก่า ประชาชนต้อนรับอาจารย์ที่รักยิ่งของพวกเขาที่กลับจากปากแดนของหลุมศพด้วยความยินดี พวกเขาเองก็มาจากการดูแลคนเจ็บและคนที่จวนจะตายและพวกเขาสัมผัสได้ถึง

คุณค่าของพระกิตติคุณอย่างที่ไม่เคยสัมผัสมาก่อน {GC 179.2}

สวิงลีมาถึงความเข้าใจความจริงได้ชัดเจนยิ่งขึ้น และได้ประสบด้วยตัวเขาเองถึงอำนาจของการมีชีวิตใหม่ได้อย่างเต็มที่ เขาใส่ใจในเรื่องของมนุษย์ล้มลงในบาปและแผนการไถ่ให้รอด เขาพูดว่า “โดยทางอาดัม เราทุกคนตายหมด จมลงสู่ความเสื่อมโทรมและถูกกำหนดลงโทษ” (Wylie เล่มที่ 8 บทที่ 9) “พระคริสต์.....ทรงไถ่ให้เราทั้งหลายได้รับความรอดที่ไม่มีวันสิ้นสลาย.....การทนทุกข์ระทมของพระองค์เป็นการถวายบูชาที่ชั่วนิรันดร์และยั่งยืนมีฤทธิ์ของการรักษา กระทำให้ความยุติธรรมของพระเจ้านั้นได้รับความพึงพอพระทัยไปตลอดกาล เพื่อเห็นแก่ทุกคนที่วางใจด้วยความเชื่อที่มั่นคงและไม่หวั่นไหว” แต่ถึงกระนั้นเขายังสอนอย่างชัดเจนว่าเนื่องด้วยพระคุณของพระคริสต์มนุษย์ไม่มีเสรีภาพที่จะทำบาปไปอย่างต่อเนื่อง “ที่ใดที่มีความเชื่อ วางใจในพระเจ้า พระเจ้าทรงสถิตอยู่ที่นั่นและที่ใดที่พระเจ้าทรงสถิตอยู่ร่วมด้วย ที่นั่นจะมีความกระตือรือร้นที่จะเรียกร้องและหนุนให้มนุษย์ทำการดี” {GC 180.1}

คำเทศนาเช่นนี้เป็นเรื่องที่ทำให้ผู้คนสนใจจนเข้ามาฟังเขาล้นโบสถ์ เขาเปิดความจริงที่ละเล็กทีละน้อยให้แก่ผู้ฟังของเขาตามที่พวกเขาจะรับได้ในตอนแรก สวิงลีระวังที่จะไม่นำเสนอเรื่องที่จะทำให้พวกเขาตื่นตกใจและก่อให้เกิดอคติ งานของเขาจะต้องทำเพื่อเอาชนะหัวใจของพวกเขา ให้เข้าหาคำสอนของพระคริสต์ เพื่อให้ความรักของพระองค์ทำให้พวกเขามีใจอ่อนโยนลงและยกชูแบบอย่างของพระองค์ไว้ต่อหน้า และในขณะที่พวกเขารับหลักการของพระกิตติคุณความเชื่อและการกระทำที่งมงายของพวกเขาจะพ่ายแพ้ไปโดยปริยาย {GC 180.2}

การปฏิรูปศาสนาในเมืองซูริครุดหน้าไปทีละก้าวในความตื่นตระหนกโตนกศัตรูของการปฏิรูปถูกปลุกเร้าให้ต่อต้านอย่างแข็งขัน หนึ่งปีก่อนหน้านี้ บาทหลวงวิตเตนเบิร์กได้เอ่ยปากปฏิเสธพระสันตะปาปาและจักรพรรดิที่เมืองเวิมส์และบัดนี้ดูเสมือนว่าทุกสิ่งแสดงให้เห็นถึงการต่อต้านคำกล่าวอ้างของพระสันตะปาปาที่เมืองซูริค ซ้ำแล้วซ้ำอีกมีการโจมตีใส่สวิงลี ครั้งแล้วครั้งเล่ามีคำสั่งของพระสันตะปาปาที่ทำให้สาวกของพระกิตติคุณถูกนำไปยังเสาหลักเผาทั้งเป็น แต่นี่ยังไม่พอ จะต้องปิดปากครูสอนนอกรีตให้เงียบไป เพื่อให้เป็นไปตามที่วางแผนไว้ หัวหน้าบาทหลวงแห่งเมืองคอนสเตนซ์ได้จัดส่งผู้ช่วยสามคนไปยังสภาของเมืองซูริคเพื่อ

กล่าวหาสวิงลีเรื่องการสอนประชาชนให้ล่วงละเมิดกฎระเบียบของคริสตจักร การทำเช่นนี้จะคุกคามต่อสันติภาพและระเบียบวินัยอันดีของสังคม เขากล่าวย้ำว่าหากจะละเลยผู้มีอำนาจของคริสตจักรแล้วจะทำให้เกิดความสับสนอลหม่านอย่างดกดื่น สวิงลีตอบว่า ตลอดสี่ปีมานี้ เขาได้สอนข่าวประเสริฐที่เมืองซูริค “ซึ่งมีความสงบและมีสันติสุขมากกว่าเมืองอื่นๆในแคว้นนี้” เขาพูดว่า “คริสต์ศาสนาไม่ใช่โล่ป้องกันความปลอดภัยทั่วไปที่ดีที่สุดหรือ” {GC 180.3}

พวกผู้ช่วยได้ให้สติสมาชิกสภาท้องถิ่นให้คงอยู่ในคริสตจักรต่อไป พวกเขาประกาศว่าหากอยู่ภายนอกแล้วจะไม่มีความรอด สวิงลีตอบว่า “ขออย่าให้คำกล่าวหานี้กระเทือนท่านทั้งหลาย รากฐานของคริสตจักรคือพระศิลา คือพระคริสต์องค์เดียวกันที่ทรงประทานนามนี้ให้เปโตรเพราะเขายอมรับพระองค์อย่างซื่อสัตย์ ในทุกประเทศ ผู้ใดก็ตามที่เชื่อด้วยสุดใจในพระเยซูคริสต์เจ้าจะเป็นที่ยอมรับของพระเจ้าแท้จริงแล้ว คือที่คริสตจักร นอกจากนี้แล้วจะไม่มีผู้ใดได้รับความรอด” (D’Aubigne, London ed. เล่มที่ 8 บทที่ 11) จากผลของการประชุมครั้งนี้ ผู้ช่วยคนหนึ่งของหัวหน้าบาทหลวงได้รับความเชื่อของการปฏิรูป {GC 181.1}

สภาปฏิเสธที่จะตัดสินต่อต้านสวิงลีและโรมเตรียมตัวที่จะเข้าจู่โจมใหม่อีกครั้ง นักปฏิรูปศาสนาเมื่อได้รับแจ้งถึงการวางแผนของศัตรูอุทานขึ้นมาว่า “ให้พวกเข้ามาเลย ข้าพเจ้ากลัวเขาเหมือนหน้าผาหินกลัวคลื่นที่ซัดกระหน่ำใส่ตีนหน้าผา” (Wylie เล่มที่ 8 บทที่ 11) ความพยายามของคณะสงฆ์เพียงแต่ทำให้ขบวนการที่พวกเขาพยายามล้มล้างให้เจริญขึ้น ความจริงยังคงกระจากออกไป ในประเทศเยอรมันผู้ที่ยึดถือความเชื่อนี้ที่โศกเศร้าจากการหายตัวไปของลูเธอร์กลับมีกำลังใจอีกครั้งในขณะที่มองเห็นความก้าวหน้าของพระกิตติคุณในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ {GC 181.2}

ในขณะที่การปฏิรูปทางศาสนาหยั่งรากลงในเมืองซูริคได้อย่างดีแล้ว จะมองเห็นผลของการระงับความชั่วและการส่งเสริมความเป็นระเบียบและความปรองดองได้อย่างเด่นชัด สวิงลีเขียนบันทึกไว้ว่า “สันติสุขได้เข้ามาอยู่ในเมืองของเรา ไม่มีการทะเลาะกัน ไม่มีเรื่องหน้าไหว้หลังหลอก ไม่มีความอิจฉาริษยา ไม่มีการต่อสู้ขัดแย้งกัน การเข้าประสานกันเช่นนี้จะมาจากที่ใดนอกจากมาจากพระเจ้าและคำสอนของเรา ซึ่งเติมพวกเขาด้วยผลของสันติสุขและความเคร่งครัดในศาสนา” (Ibid. เล่ม

ที่ 8 บทที่ 15) {GC 181.3}

ชัยชนะที่นักปฏิรูปศาสนาได้มานั้นปลุกระดมชาวโรมันนิยมที่พยายามมุ่งทำลายของพวกเขา เมื่อพวกเขามองเห็นว่าการกดขี่ข่มเหงมีผลต่อการหยุดยั้งงานของลูเธอร์ในประเทศเยอรมันได้แต่เพียงเล็กน้อย พวกเขาตกลงใจที่จะประจันหน้ากับการปฏิรูปด้วยอาวุธของตนเอง พวกเขาจะจัดให้มีเวทีการโต้ตอบและอธิบายกับสวิงลีขึ้นและได้จัดวางแผนการดำเนินงานที่มั่นใจว่าจะได้ชัยชนะโดยการเลือกไม่เพียงแต่สถานที่การโต้แย้งแต่ เลือกผู้พิพากษาที่จะตัดสินการโต้แย้งครั้งนี้ด้วย และหากพวกเขาสามารถควบคุมสวิงลีให้อยู่ภายใต้อำนาจของพวกเขา พวกเขาจะต้องดูแลไม่ให้เขาหนีไป เมื่อเสียงของผู้นำคือสวิงลีเงียบไป ขบวนการนี้จะถูกบดขยี้ไปได้อย่างรวดเร็วและเป้าหมายนี้ถูกปกปิดไว้อย่างระมัดระวัง {GC 181.4}

เวทีการโต้วาทีนี้จัดให้มีขึ้นที่เมืองเบเดนและสวิงลีไม่ได้อยู่ที่นั่น สภาของเมืองซูริคระแวงแผนของชาวโรมันคาทอลิคและใน เขตปกครองของพระสันตะปาปาที่เตือนถึงกองเพลิงที่จะจุดขึ้นให้กับผู้ที่ยึดพระกิตติคุณไว้นั้นได้สั่งห้ามศิษยาภิบาลปิดปากพวกเขาเองกับภยันตรายนี้ ที่เมืองซูริคสวิงลีพร้อมที่จะพบหน้ากับพรรคพวกที่โรมจะส่งมาแต่การที่จะเดินทางไปยังเมืองเบเดนที่เลือดของผู้พลีชีพเพื่อความจริงเพิ่งจะหลั่งไปนั้นจะเป็นการเข้าหาความตายที่แน่นอน อีโคลัมพาเดียส และฮอลเลอร์ได้รับเลือกให้เป็นตัวแทนของนักปฏิรูปศาสนาในขณะ ดร. เอ๊คที่โด่งดังซึ่งมีปริญญาดอกเตอร์และพระราชาคณะที่คงแก่เรียนเป็นผู้ที่ชูธงอยู่ฝ่ายของโรม {GC 182.1}

แม้สวิงลี่ไม่ได้ปรากฏตัวอยู่ที่ห้องประชุมก็ตามที แต่คนเหล่านั้นสัมผัสได้ถึงอิทธิพลของเขาได้ เลขาทั้งหมดได้รับการคัดเลือกโดยพวกเปปาซีนิยมและคนอื่นๆถูกสั่งห้ามจดการบันทึกเป็นอันขาดด้วยโทษของความตาย แต่ถึงกระนั้นในเวลาทุกวันสวิงลีได้รับรายงานบันทึกอย่างซื่อสัตย์เรื่องทั้งหมดที่พูดไว้ที่เมืองเบเดน ทุกคืนมีศึกษาคนหนึ่งที่เข้าร่วมเวทีโต้วาทีนั้นได้จดบันทึกสิ่งที่โต้เถียงไว้ในวันนั้น นักศึกษาอีกสองคนอาสาที่จะนำเอกสารนี้ส่งพร้อมจดหมายจองอีโคลัมพาเดียสไปให้สวิงลีที่เมืองซูริค นักปฏิรูปศาสนาได้ตอบจดหมายให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะ เขาเขียนจดหมายในเวลากลางคืนและนักศึกษานำกลับไปยังเมืองเบเดนในเช้าวันรุ่งขึ้น เพื่อหลบหลีกความเคร่งครัดของยามที่เฝ้าอยู่ตรงประตูเมือง ผู้สื่อข่าวเหล่านี้เอาตะกร้าเป็ดไก่แบกวางไว้บนศีรษะจึงเดินผ่านได้โดยไม่มีอุปสรรคขวางกั้นใดเลย {GC 182.2}

ด้วยการเช่นนี้สวิงลีคงยังต่อสู้กับผู้ขัดขวางเข้าเล่ห์ของเขา ไมโคเนียสพูดว่า “เขาได้ทำงานมากมายด้วยการไคร่ครวญของเขายามค่ำคืนโดยที่ไม่ได้หลับไม่ได้นอน อ่านคำแนะนำที่ส่งไปยังเมืองเบเดนมากกว่าที่เขาจะมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้วยตัวของเขาเองท่ามกลางศัตรูของเขา” (D’Aubigne เล่มที่ 11 บทที่ 13) {GC 183.1}

ชาวโรมันนิยมปลาบปลื้มด้วยชัยชนะที่คาดว่าจะได้ พวกเขาเดินทางมายังเมืองเบเดนสวมใส่ชุดอาภรณ์หรูที่สุดและตบแต่งด้วยเครื่องประดับแวววาว พวกเขาอยู่อย่างสุขสบายกาย โต๊ะอาหารเต็มไปด้วยอาหารชั้นเลิศและเหล้าไวน์ที่ผ่านการเลือกสรรแล้ว พวกเขาทำภาระหนักในหน้าที่ของศาสนกิจนั้นให้เบาลงด้วยความรื่นเริงและการสนุกสนานอย่างสำมะเลเทเมา แตกต่างอย่างโดดเด่นจากพวกนักปฏิรูปศาสนา ประชาชนมองดูพวกเขาว่าดีกว่าพวกขอทานเพียงเล็กน้อยและความตระหนี่ของพวกเขาทำให้พวกเขาอยู่ที่โต๊ะอาหารเพียงเวลาชั่วครู่ มีอยู่บ่อยครั้งเจ้าของบ้านของอีโคลัมพาเดียสได้สังเกตเฝ้ามองว่าเขาศึกษาและอธิษฐานอยู่ตลอดเวลาและสงสัยอย่างมาก ยิ่งว่าจนต้องยอมรับว่าอย่างน้อยสุดคนนอกรีตก็เป็นคนที่ “เคร่งครัดศาสนาอย่างมาก” {GC 183.2}

ณ ที่ประชุม “ดร.เอ๊คได้เดินอย่างจองหองขึ้นธรรมาสน์ที่ตกแต่งอย่างหรู ในขณะที่อีโคลัมพาเดียสแต่งตัวอย่างต่ำต้อย ถูกสั่งให้นั่งบนม้าเดี่ยวที่ตัดจากท่อนไม้ต่อหน้าฝ่ายตรงข้าม” (Ibid. เล่มที่ 11 บทที่ 13) เสียงดังฟังชัดและความมั่นใจของดร.เอ๊คไม่เคยทำให้เขาผิดหวัง ความกระตือรือร้นของเขาถูกกระตุ้นด้วยความหวังในทองคำและชื่อเสียงเพราะผู้ที่ปกป้องความเชื่อจะได้รับเงินตอบแทนอย่างงดงาม เมื่อคำถกเถียงที่ดีล้มเหลวเขาก็เข้าหาคำหมิ่นประมาทและแม้กล่าวคำสาบาน {GC 183.3}

อีโอลัมพาเดียสเสงี่ยมเจียมตัวและไม่วางใจในตัวเองได้ถอยออกไปจากการต่อสู้และเขาก้าวเข้าไปด้วยคำปฏิญาณที่เคร่งขรึมว่า “ข้าพเจ้าไม่ยอมรับมาตรฐานการพิพากษาอื่นใดนอกจากพระวจนะของพระเจ้า” (Ibid. เล่มที่ 11 บทที่ 13) แม้จะอ่อนสุภาพและท่าทางที่มีมารยาท เขาผ่านการพิสูจน์ว่ามีความสามารถและไม่สะทกสะท้านต่อคณะโรมันคาทอลิคมหาอำนาจโดยทางประเพณีของคริสตจักร นักปฏิรูปศาสนายึดมั่นอย่างมั่นคงในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ เขาพูดว่า “ขนบธรรมเนียมไม่มีอำนาจในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ของเรา นอกเสียว่าจะเห็นพร้องกับธรรมนูญ นี่แน่ะ ในเรื่องของความเชื่อแล้วพระคัมภีร์เป็นธรรมนูญของเรา” (Ibid. เล่มที่ 11 บทที่ 13)

{GC 183.4}

ความแตกต่างระหว่างผู้โต้เถียงทั้งสองนี้ใช่ว่าไม่มีผล เหตุผลอย่างสงบนิ่งและโปร่งใสของนักปฏิรูปที่เสนอไปอย่างสุภาพอ่อนโยนและถ่อมตนโน้วน้าวจิตใจผู้ฟัง ซึ่งขณะเดียวกันนึกรังเกียจถ้อยคำของ ดร.เอ๊กที่ขี้โอ่ หยาบคาย และทึกทักหลักข้อเชื่อตามหลักขนบธรรมประเพณีของโรมันคาทอลิคเป็นที่ตั้ง {GC 184.1}

การชุมนุมที่นำขึ้นมาพูดคุยดำเนินไปสิบแปดวัน เมื่อสิ้นสุดการประชุมชาวโรมันคาทอลิคอ้างด้วยความมั่นใจในชัยชนะที่ได้มา ผู้ช่วยส่วนใหญ่เข้าข้างโรมและสมาชิกรัฐสภาแถลงว่านักปฏิรูปศาสนาเป็นฝ่ายพ่ายแพ้และประกาศว่าพวกเขาทั้งหมดรวมทั้ง**สวิงลี**ผู้นำของพวกเขาด้วยต้องถูกตัดขาดออกไปจากคริสตจักร แต่ผลของการประชุมเปิดเผยให้เห็นว่าความได้เปรียบนั้นอยู่กับฝ่ายใด การแข่งขันกันมีผลอย่างมากยิ่งต่อแรงผลักดันในขบวนการของโปรเตสแตนท์และไม่นานต่อมาเมือง**เบิร์น**และเมือง**บาเซล**ประกาศเข้าข้างฝ่ายการปฏิรูปศาสนา {GC 184.2}

เครื่องทรมานคนสมัยคริสตจักรโรมเรืองอำนาจ

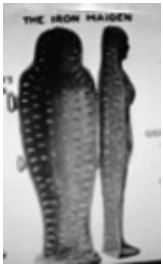

Iron Maiden กล่องเหล็กรูปหญิงสาว

กล่องขนาดเท่าคนมีตะปูแหลมยาว 8 นิ้ว ทั่วทั้งกล่อง ไว้ยัดเหยื่อเข้าไปแล้วปิดประตูให้ทิ่มแทงคนทั้งตัวหลายๆจุด เจ็บปวดมากให้เลือดค่อยๆไหลออกมาและเสียเลือดค่อยๆตาย

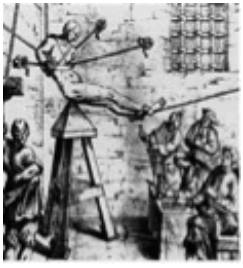

แท่นแหลมทรงปิรามิด

"**คริสตจักรโรมันคาทอลิก**เอารูปลักษณ์ของลัทธิ**นอก**ศาสนาคริสต์ (paganism) และลัทธิของศาสนาคริสต์มารวมเข้าด้วยกัน และคริสตจักรโรมันคาทอลิกทำเหมือนคนลัทธิ**นอก**ศาสนาคริสต์ แสดงอุปนิสัยของพระเจ้าไปในทางที่ผิด เขา**โหดเหี้ยม**และน่ารังเกียจไม่น้อยกว่ากัน โรมในสมัยที่เรืองอำนาจเขา**ใช้เครื่องมือทรมาน**คนเพื่อบังคับให้คนยอมสยบต่อคำสอนของเขา **มีเสาหลักไว้มัดคนแล้วเผาทั้งเป็น**เพื่อเผาผู้ที่ไม่ยอมทำตามที่เขากำหนด มีการ**สังหารหมู่**ที่ไม่มีวันจะรู้ว่าจำนวนมากเท่าไรจนกว่าจะถึงเวลาเปิดเผยในวันพิพากษา" EGW GC569.2

เลื่อยมนุษย์ให้ตายอย่างทรมาน

Torture instrument เครื่องทรมาน

แท่นทรงแหลมไว้แทงก้นให้น้ำหนักของเหยื่อค่อยๆ แทงลึกมากขึ้นๆ ให้ทรมานจนตายในที่สุด

Judas Cradle for inserting into any opening at the bottom using the weight of the body--excruciating pain and slow death.

Google: 9 สุดยอดเครื่องทรมานของยุโรป ;

The 10 Most Gruesome Torture Techniques from Medieval Europe;

คริสตจักรโรมเป็นอำนาจสูงสุดบัญชาการ **ทรมานและฆ่า** คริสเตียน ที่เชื่อพระคำภีร์เป็นล้านๆ คน ในสมัยยุคมืดหรือ**ยุคกลางของยุโรป**

“เจ้าหน้าที่ผู้มีตำแหน่งสูงของคริสตจักรโรมศึกษาจากซาตานผู้เป็นอาจารย์ของเขาเหล่านั้น เพื่อค้นคิดวิธีทรมานที่ทารุณที่สุดเท่าที่จะทำได้โดยไม่ให้ชีวิตของเหยื่อถึงจุดสิ้นสุด มีอยู่หลายรายที่ขบวนการทารุนดุจนรก ถูกทำซ้ำหลายครั้งจนสุดความอดทนของมนุษย์จนกระทั่งร่างกายพ่ายแพ้ต่อการดิ้นรนและผู้ที่ถูกทรมานร้องหาความตายว่าเป็นการหลุดพ้นทุกข์ที่หวานชื่น” EGW {GC 569.2}

บทที่ 10

ความก้าวหน้าของงานปฏิรูปในประเทศเยอรมัน

การหายตัวไปอย่างลึกลับของลูเธอร์ก่อให้เกิดความโกลาหลทั่วประเทศเยอรมัน เสียงร้องตามหาเขาดังขึ้นทั่วทุกมุมเมือง ข่าวลือเลวร้ายที่สุดแพร่กระจายไปทั่วและหลายคนเชื่อว่าเขาถูกลอบสังหารไปแล้ว มีการร้องไห้คร่ำครวญยิ่งใหญ่ไม่เพียงในหมู่มิตรทั้งหลายที่เปิดเผยตัวเอง แต่คนนับพันที่ยังไม่ได้เปิดตัวลุกขึ้นยืนเข้าข้างการปฏิรูปศาสนา มีหลายคนผูกมัดตนเองด้วยคำปฏิญาณที่จะแก้แค้นให้กับการตายของลูเธอร์ {GC 185.1}

ผู้นำชาวโรมันมองเห็นถึงจุดความรู้สึกสยดสยองที่ก่อขึ้นต่อต้านพวกเขา แม้ว่าในช่วงแรกพวกเขาจะยินดีปรีดากับความตายของลูเธอร์ที่สันนิษฐานไว้ก็ตามที ไม่นานต่อมาพวกเขาปรารถนาที่จะหลบไปจากความโกรธแค้นของประชาชน ศัตรูของเขาไม่ได้เป็นทุกข์จากการกระทำกล้าหาญที่สุดในขณะอยู่ท่ามกลางพวกเขาเท่ากับที่เขาถูกนำตัวออกไปแล้ว ความกลัวเข้ามาครอบงำพวกที่ลงแรงควานหาด้วยความโกรธพยาบาทที่จะทำลายนักปฏิรูป ที่ในเวลานี้ เขาได้กลายเป็นเหยื่อที่ช่วยตัวเองไม่ได้ มีคนหนึ่งพูดว่า “มีอยู่ทางเดียวที่จะช่วยให้พวกเราเองหลุดพ้นได้คือให้จุดคบเพลิงและค้นหาลูเธอร์ทั่วทั้งโลก เพื่อนำเขาให้กลับคืนมายังประชาชาติที่ตามหาเขาอยู่” (D’Aubigne เล่มที่ 9 บทที่ 1) ดูประหนึ่งว่าคำสั่งของจักรพรรดิไม่มีอำนาจ ผู้แทนของพระสันตะปาปาโกรธแค้นจัด ในขณะที่พวกเขามองดูว่ามีคนสนใจพวกเขาน้อยกว่าชะตากรรมของลูเธอร์เสียอีก {GC 185.2}

ข่าวเรื่องที่ว่าเขาปลอดภัย แม้จะถูกคุมขังทำให้ความกลัวของประชาชนสงบลง ในขณะยังคงปลุกระดมความตื่นเต้นเข้าข้างเขาต่อไป มีการอ่านผลงานเขียนของเขาด้วยความร้อนรนมากกว่าเดิม มีคนจำนวนเพิ่มขึ้นได้เข้าร่วมอุดมการณ์ของชายผู้กล้าหาญที่กล้ายืนขึ้นปกป้องพระวจนะของพระเจ้าในสภาพที่เสี่ยงภัยเช่นนี้

ความมั่นคงของการปฏิรูปทางศาสนาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เมล็ดที่

ลูเธอร์หว่านไปแล้วนั้นได้งอกในทุกที่ การหายตัวของเขาได้ทำให้งานหนึ่งสำเร็จซึ่งหากเขาอยู่อาจทำไม่สำเร็จก็ได้ คนทำงานอื่นๆตระหนักถึงความรับผิดชอบใหม่ที่เกิดขึ้นขณะที่ผู้นำยิ่งใหญ่ของพวกเขาถูกนำออกไปจากพวกเขา ด้วยความเชื่อและความกระตือรือร้นใหม่ พวกเขามุ่งมั่นก้าวไปข้างหน้าด้วยกำลังของพวกเขาที่จะทำให้ได้เพื่องานที่เริ่มขึ้นอย่างงามสง่าจะได้ไม่ถูกขัดขวาง {GC 185.3}

แต่ซาตานไม่ได้อยู่นิ่งเฉย บัดนี้มันใช้ความพยายามที่เคยทำมาแล้วในทุกขบวนการของการปฏิรูปอื่นๆ นั่นคือเพื่อหลอกลวงและทำลายประชาชนด้วยวิธีการตบตาในการเอาของปลอมมาไว้แทนที่ของแท้ ดั่งในคริสตจักรของศตวรรษที่หนึ่งที่มีพระคริสต์เทียมเท็จ ในศตวรรษที่สิบหกก็มีผู้เผยพระวจนะจอมปลอมด้วยเช่นกัน {GC 186.1}

ความตื่นเต้นอย่างสุดซึ้งจากโลกของศาสนาส่งผลกระทบต่อชายอยู่หลายคน พวกเขานึกเอาเองขึ้นมาว่าได้รับการเปิดเผยพิเศษจากสวรรค์และอ้างว่าได้รับการบัญชาจากพระเจ้าให้ประสานการปฏิรูปศาสนาให้สำเร็จ ที่พวกเขาเปิดเผยว่าเป็นงานที่ลูเธอร์เริ่มขึ้นเพียงน้อยนิดเท่านั้น ความจริงแล้วพวกเขากำลังรื้อถอนงานที่ลูเธอร์ได้ทำเสร็จสิ้นไปแล้ว พวกเขาปฏิเสธ**หลักการยิ่งใหญ่ซึ่งเป็นรากฐานของงานการปฏิรูปทางศาสนา ที่ว่าพระวจนะพระคำของพระเจ้าเป็นกฎแห่งความเชื่อและการปฏิบัติที่ครบถ้วนบริบูรณ์**และเอามาตรฐานของความคิดและความรู้สึกที่แปรผันและไม่แน่นอนของเขาไปเข้าแทนที่คำแนะนำที่ไม่ผิดเพี้ยน ด้วยการกระทำเช่นนี้พวกเขาสับเปลี่ยนเครื่องมือยิ่งใหญ่ (พระคัมภีร์) ที่ใช้จับความผิด และการหลอกลวงไป พวกเขาได้เปิดทางให้ซาตานเข้าควบคุมความคิดที่ทำให้ซาตานพึงพอใจ {GC 186.2}

มีผู้เผยพระวจนะอยู่คนหนึ่งที่อ้างว่าตนได้รับการชี้แนะจากทูตสวรรค์**กาเบรียล** มีนักศึกษาคนหนึ่งได้เข้าร่วมกับเขา เขาได้ละทิ้งการเรียน เปิดเผยว่าพระเจ้าเองทรงประสิทธิประสาทพระปัญญาของพระองค์เพื่ออธิบายพระวจนะของพระองค์ คนอื่นๆที่มีแนวโน้มโดยธรรมชาติที่จะไปทางความคลั่งไคล้ก็ได้เข้าร่วมกับพวกเขา วิธีการปฏิบัติของผู้สนับสนุนเหล่านี้ก่อให้เกิดความตื่นเต้นไม่น้อย การเทศนาของลูเธอร์ได้ปลุกระดมประชาชนในทุกที่ให้รู้สึกถึงเรื่องความจำเป็นที่จะต้องปฏิรูปและในเวลานี้มีบางคนที่มีความจริงใจอย่างแท้จริงถูกผู้เผยพระวจานะใหม่ที่แสแสร้งนำไปในทางผิด {GC 186.3}

 ผู้นำของขบวนการนั้นมุ่งหน้าไปยังเมือง**วิตเตนเบิร์ก**และเร่งเร้าคำอ้างของ

พวกเขาให้กับ**เมลังค์ทอน**และผู้ร่วมงานของเขา พวกเขาพูดว่า “พระเจ้าได้ทรงจัดส่งเรามาให้สอนประชาชน เราได้สนทนาด้วยความสนิทสนมกับพระเจ้า เรารู้ดีว่าอะไรจะเกิดขึ้น กล่าวในอีกนัยหนึ่งเราเป็นดุจอัครทูตและผู้เผยพระวจนะ และจะมาขอความกรุณา **ดร. ลูเธอร์**” {GC 187.1}

นักปฏิรูปศาสนาทั้งหลายแปลกใจและงุนงง เป็นเรื่องที่พวกเขาไม่เคยเผชิญหน้ามาก่อนและพวกเขาไม่รู้ว่าจะปฏิบัติตามแนวทางใดดี **เมลังค์ทอน**พูดขึ้นมาว่า “แน่นอนทีเดียว ชายเหล่านี้มีวิญญาณพิเศษอยู่ด้วยแต่เป็นวิญญาณอะไรกัน.....ในทางหนึ่งให้เราระวังอย่าไปดับพระวิญญาณของพระเจ้าและอีกทางหนึ่งก็อย่าให้วิญญาณของซาตานนำเราให้หลงทางไป” (Ibid. เล่มที่ 9 บทที่ 7) {GC 187.2}

ผลของคำสอนใหม่ปรากฏให้เห็นในเร็ววัน คำสอนนี้นำประชาชนให้เพิกเฉยพระคัมภีร์หรือผลักพระคัมภีร์ออกไปโดยสิ้นเชิง สถานศึกษาตกลงสู่สภาพโกลาหล นักศึกษาปัดทิ้งการควบคุมทั้งหมด ต่างพากันละทิ้งการศึกษา พวกเขาถอนตัวออกไปจากมหาวิทยาลัย กลุ่มคนที่คิดว่าตนมีความสามารถฟื้นฟูและควบคุมงานของการปฏิรูปศาสนาได้แค่เพียงเกือบนำไปสู่ความหายนะอย่างสมบูรณ์ บัดนี้ชาวโรมันนิยม (ชาวโรมันคาทอลิค)ได้ความมั่นใจกลับคืนมาและร้องอุทานด้วยความปรีดาว่า “เหลือการดิ้นรนครั้งสุดท้ายแล้ว ทั้งหมดก็จะมาเป็นของเรา” (Ibid. เล่มที่ 9 บทที่ 7) {GC 187.3}

ที่เมือง**วาร์ทเบิร์ก**เมื่อลูเธอร์ได้ยินสิ่งที่เกิดขึ้นที่นั่น พูดขึ้นด้วยความห่วงใยอย่างสุดซึ้งว่า “ข้าพเจ้าคาดไว้อยู่เสมอว่า ซาตานจะส่งภัยพิบัตินี้มาให้เราทั้งหลาย (Ibid. เล่มที่ 9 บทที่ 7) เขามองเห็นธาตุแท้ของผู้เผยพระวจนะเสแสร้งเหล่านั้นและมองเห็นภัยอันตรายที่คุกคามอุดมการณ์ของความจริง การต่อต้านของพระสันตะปาปาและของจักรพรรดิไม่ได้ทำให้เขางุนงงและเป็นทุกข์เหมือนที่เป็นอยู่ในขณะนี้ ศัตรูเลวร้ายที่สุดได้ออกมาจากกลุ่มคนที่อ้างว่าตนเป็นมิตรของการปฏิรูปทางศาสนา ความจริงอันเดียวกันนั้นที่ได้นำความชื่นชมยินดีและความปลอบประโลมใจมาให้เขา ได้ถูกใช้เพื่อก่อความอลหม่านและสร้างความสับสนให้เกิดขึ้นในคริสตจักร {GC 187.4}

ในงานของการปฏิรูป พระวิญญาณของพระเจ้าได้ทรงนำลูเธอร์ให้ก้าวต่อไปข้างหน้าและงานนี้ได้รุดไปเกินตัวเขา เขาไม่ได้เสนอตัวเองที่จะไปอยู่ตรงตำแหน่งที่เขาเป็นอยู่ในขณะนี้ หรือเพื่อการเปลี่ยนแปลงที่รุนแรงเช่นนี้ เขาเป็นเพียงแต่

เครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงกอปรด้วยอำนาจยิ่งใหญ่ แต่กระนั้นเขาจะหวั่นวิตกกับผลของงานอยู่เสมอ เขาเคยพูดอยู่ครั้งหนึ่งว่า “หากข้าพเจ้ารู้ว่าคำสอนของข้าพเจ้าจะไปทำให้คนหนึ่งเจ็บเพียงคนเดียว ไม่ว่าจะเป็นคนที่ต่ำต้อย หรือคนสามัญ ซึ่งเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้เพราะเป็นข่าวประเสริฐเอง-ข้าพเจ้าจะยอมตายสิบครั้งดีกว่าที่จะถอนตัวออกไป” (Ibid. เล่มที่ 9 บทที่ 7) {GC 188.1}

และในเวลานี้เมือง**วิตเตนเบิร์ก**เองที่เป็นจุดศูนย์กลางของงานปฏิรูปศาสนากำลังตกลงสู่อำนาจของความบ้าคลั่ง และไร้กฎระเบียบสภาพอันน่ากลัวเช่นนี้ไม่ได้เป็นผลที่เกิดมาจากคำสอนของลูเธอร์ แต่ทั่วทั้งประเทศเยอรมันศัตรูของเขาได้กล่าวหาตัวเขา ด้วยความขมขื่นในจิตวิญญาณเขาถามขึ้นในบางครั้งว่า “งานปฏิรูปศาสนายิ่งใหญ่นี้จะจบลงอย่างนี้เชียวหรือ” (Ibid. เล่มที่ 9 บทที่ 7) อีกครั้งเมื่อเขาปล้ำสู้กับพระเจ้าในคำอธิษฐาน สันติสุขได้ไหลเข้าสู่ดวงใจของเขา เขาพูดว่า “งานนี้ไม่ใช่เป็นงานของข้าพเจ้าแต่เป็นของพระองค์เอง พระองค์จะไม่ทรงยอมปล่อยให้ความงมงายหรือความคลั่งไคล้กัดกร่อนพระราชกิจนี้” แต่ความนึกคิดที่จะต้องอยู่ในความขัดแย้งในวิกฤตเช่นนี้ต่อไปอีกไม่ได้แล้ว เขาตัดสินใจที่จะกลับไปยังเมืองวิตเตนเบิร์ก {GC 188.2}

เขาเริ่มออกเดินทางที่เต็มไปด้วยอันตรายอย่างไม่รีรอ เขาอยู่ภายใต้คำสั่งต้องห้ามของอาณาจักร ศัตรูมีสิทธิเสรีที่จะเอาชีวิตของเขาได้ มิตรสหายได้รับคำสั่งห้ามเกื้อหนุนหรือให้ที่พักพิงแก่เขา รัฐบาลของจักรพรรดิกำลังนำระเบียบกวดขันเข้มงวดที่สุดเข้ามาใช้ต่อต้านผู้ติดตามของเขา แต่เขามองเห็นว่าแม้งานการประกาศได้รับอันตรายและในพระนามของพระเจ้าเขาจึงออกต่อสู้เพื่อความจริงอย่างไม่มีความกลัว {GC 188.3}

ในจดหมายฉบับหนึ่งที่เขียนถึงเจ้าผู้ครองนครลูเธอร์ได้ทูลถึงจุดประสงค์ของเขาที่จะไปจากเมือง**วาร์ทเบิร์ก**ว่า “ขอกราบทูลใต้ฝ่าพระบาทว่าข้าพเจ้ากำลังจะเดินทางไปเมืองวิตเตนเบิร์กภายใต้การคุ้มครองที่เหนือกว่าทั้งของขุนนางและของเจ้าผู้ครองนครทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่ได้คิดที่จะทูลขอการสนับสนุนจากฝ่าพระบาทและห่างไกลไปจากความปรารถนาที่จะได้การคุ้มครองของพระองค์ ข้าพเจ้าประสงค์ที่จะปกป้องตัวเอง หากข้าพระองค์ทราบว่าฝ่าพระบาทจะสามารถปกป้อง และ ข้าพระองค์คงจะไม่มุ่งหน้าไปยังเมือง**วิตเตนเบิร์ก**เลย ไม่มีดาบอันใดที่จะสานต่อ

อุดมการณ์ พระเจ้าเท่านั้นที่จะทรงกระทำทุกสิ่งโดยไม่ต้องการความช่วยเหลือหรือความเห็นชอบของมนุษย์ ผู้ที่มีความเชื่อยิ่งใหญ่ที่สุดจะเป็นผู้ที่ปกป้องได้ดีที่สุด" (Ibid. เล่มที่ 9 บทที่ 8){GC 188.4}

ในจดหมายฉบับที่สองที่เขียนในระหว่างการเดินทางไปเมือง**วิตเตนเบิร์ก ลูเธอร์**ได้เขียนเพิ่มเติมว่า "ข้าพเจ้าพร้อมที่จะรับความไม่พอพระทัยของฝ่าพระบาทและความโกรธของคนทั้งโลก คนเมืองวิตเตนเบิร์กไม่ใช่ลูกแกะของข้าพเจ้าหรือพระเจ้าไม่ทรงมอบพวกเขาให้มาอยู่ภายใต้การดูแลของข้าพเจ้าหรือและหากจำเป็นไม่ควรที่ข้าพเจ้าจะต้องเสี่ยงต่อความตายเพื่อเขาทั้งหลายหรือ นอกจากนี้แล้วข้าพเจ้ากลัวที่จะได้เห็นการจลาจลที่น่ากลัวเกิดขึ้นในประเทศเยอรมันซึ่งเป็นวิธีที่พระเจ้าใช้ในการลงโทษบ้านเมืองของเรา" (Ibid. เล่มที่ 9 บทที่ 7) {GC 189.1}

ด้วยความระมัดระวังและความถ่อมตนแต่กระนั้นด้วยการตัดสินใจและความมั่นคง เขาก้าวเข้าไปสู่งานของเขา เขาพูดว่า "เราจะต้องใช้คำพูดปราบและทำลายสิ่งที่ก่อสร้างขึ้นด้วยความรุนแรง ข้าพเจ้าจะไม่ใช้กำลังต่อต้านความงมงายและความไม่เชื่อ.....ไม่มีผู้ใดจะต้องถูกบังคับฝืนใจ เสรีภาพเป็นหัวใจที่แท้จริงของความเชื่อ" (Ibid. เล่มที่ 9 บทที่ 8) {GC 189.2}

ในไม่ช้ามีข่าวส่งกระจายไปทั่วเมืองวิตเตนเบิร์กว่าลูเธอร์ได้กลับมาแล้วและจะมาเทศนา ประชาชนเดินทางเข้ามาจากทั่วสารทิศและเข้ามาในโบสถ์จนล้นโบสถ์ ลูเธอร์ก้าวขึ้นสู่ธรรมาสน์ เขาเทศนา สอนสั่งและเตือนด้วยพระปัญญายิ่งใหญ่และความอ่อนโยน เขาพูดถึงวิถีของบางคนที่เข้าหาด้วยความรุนแรงเพื่อลบล้างพิธีมิสซา เขาพูดว่า {GC 189.3}

"พิธีมิสซานั้นไม่ดี เป็นพิธีที่พระเจ้าทรงต่อต้าน ควรที่จะกำจัดทิ้งไป และข้าพเจ้าปรารถนาว่าทั่วทั้งโลกควรเอางานเลี้ยงแห่งพระกิตติคุณเข้ามาแทน แต่อย่าเอากำลังฉกชิงผู้ใดออกมา เราจะต้องปล่อยเรื่องนี้ให้อยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า พระคำของพระเจ้าจะต้องแสดงออกไม่ใช่ด้วยคำพูดของเราและทำไมจึงเป็นเช่นนี้ ท่านจะถาม เพราะข้าพเจ้าไม่ได้กำหัวใจของมนุษย์ไว้ในมือของข้าพเจ้าเหมือนดินในมือของช่างปั้นหม้อ เรามีสิทธิที่จะพูด เราไม่มีสิทธิที่จะลงมือทำ ให้เราเทศนา งานที่เหลือเป็นของพระเจ้า หากข้าพเจ้าจะใช้กำลังข้าพเจ้าจะได้ประโยชน์อะไร การแหกตา

หลอกลวง ความเป็นเจ้าระเบียบ พิธีการของมนุษย์ และความหน้าซื่อใจคด.....แต่จะไม่มีความจริงใจจากหัวใจหรือความเชื่อ หรือความรัก เมื่อขาดสามสิ่งนี้แล้ว ทุกสิ่งก็จะพร่องไปด้วยและข้าพเจ้าจะไม่ยอมแลกกิ่งหนึ่งของต้นแพร์กับผลเช่นนี้.....พระเจ้าทรงกระทำการด้วยพระวจนะของพระองค์เพียงอย่างเดียวได้มากกว่าที่ท่านและข้าพเจ้าและคนทั้งโลกร่วมแรงกันทำ พระเจ้าทรงกำอยู่ที่หัวใจและเมื่อกำหัวใจได้แล้ว ทุกสิ่งก็จะได้ความมีชัย.....{GC 189.4}

"ข้าพเจ้าจะเทศนา ปรึกษาหารือกันและเขียน แต่ข้าพเจ้าจะไม่บังคับผู้ใด เพราะความเชื่อเป็นการกระทำที่ทำด้วยความสมัครใจ ให้คิดตามดูว่าข้าพเจ้าทำอะไรไปบ้าง ข้าพเจ้ายืนขึ้นต่อต้านพระสันตะปาปา การขายใบล้างบาป (ใบบุญ) และชาวโรมันคาทอลิค แต่ปราศจากความรุนแรงหรือเอะอะโวยวาย ข้าพเจ้านำเสนอพระวจนะของพระเจ้า ข้าพเจ้าเทศนาและเขียน นี่คือสิ่งทั้งหมดที่ข้าพเจ้าทำและกระนั้นในขณะที่ข้าพเจ้านอนหลับอยู่.....คำที่ข้าพเจ้าเทศนาไปนั้นได้ล้มล้างการปกครองของพระสันตะปาปา จนแม้เจ้าชายหรือจักรพรรดิก็ยังไม่อาจทำอันตรายไปมากเท่าไรนัก และกระนั้นข้าพเจ้าไม่ได้ทำอะไรเลย พระวจนะได้ทำงานนี้โดยลำพัง หากข้าพเจ้าปรารถนาที่จะเข้าหาการใช้กำลังแล้ว ทั้งประเทศเยอรมันคงจะนองเลือดไปแล้ว แต่ผลจะเป็นเช่นไร ความเสียหายและความพินาศทั้งต่อร่างกายและจิตวิญญาณ ข้าพเจ้าจึงนิ่งเงียบไว้และปล่อยให้พระวจนะแพร่กระจายไปทั่วโลกตามลำพัง" (Ibid. เล่มที่ 9 บทที่ 8) {GC 190.1}

วันแล้ววันเล่า ตลอดทั้งสัปดาห์ ลูเธอร์เทศนาให้กับฝูงชนที่สนใจต่อไป พระวจนะของพระเจ้าสลายมนตร์เสน่ห์ความตื่นเต้นของความคลั่งไคล้ในศาสนาอำนาจของพระกิตติคุณนำประชาชนที่หลงผิดให้กลับมาสู่ทางแห่งความจริง {GC 190.2}

ลูเธอร์ไม่ปรารถนาที่จะเผชิญหน้ากับผู้ที่คลั่งไคล้ศาสนาที่มีอยู่บนวิถีของการก่อให้เกิดความชั่วยิ่งใหญ่เช่นนี้ เขารู้ว่าคนเหล่านี้เป็นคนที่มีแนวทางการตัดสินใจที่ไม่มั่นคง และมีอารมณ์ที่ควบคุมไม่ได้ พวกเขาเป็นคนที่อ้างว่าตนได้รับแสงสว่างจากสวรรค์ส่องลงมาเป็นพิเศษนั้นจะไม่ยอมทนกับการขัดแย้งแต่เพียงเล็กน้อยที่สุดหรือแม้การเตือนสอนและคำแนะนำเมตตาอย่างที่สุด พวกเขาอ้างตนอย่างอวดดีว่าเหนือกว่าผู้ที่อยู่ในอำนาจ พวกเขากำหนดให้ทุกคนโดยปราศจากข้อสงสัยใดๆที่จะ

ต้องยอมรับข้อกำหนดของพวกเขา แต่เมื่อพวกเขายื่นความต้องการจะขอสัมภาษณ์ลูเธอร์ ซึ่งลูเธอร์เห็นดีด้วยที่จะพบพวกเขา และในการสัมภาษณ์ครั้งนั้นลูเธอร์ได้เปิดโปงการหลอกลวงได้อย่างประสบผลสำเร็จ จนกระทั่งคนหลอกลวงต้องไปจากเมืองวิตเตนเบิร์กทันที {GC 190.3}

ความบ้าคลั่งถูกควบคุมไปชั่วขณะหนึ่ง แต่หลายปีต่อมา เหตุการณ์ระเบิดขึ้นมาอย่างรุนแรงและน่ากลัวกว่านี้ ลูเธอร์กล่าวถึงเรื่องผู้นำในการเคลื่อนไหวนี้ว่า “สำหรับพวกเขาแล้ว พระคัมภีร์เป็นแต่เพียงจดหมายที่ตายไปแล้วสำหรับพวกเขา และพวกเขาทั้งหมดเริ่มจะร้องขึ้นว่า‘พระวิญญาณ..พระวิญญาณ’ แต่สิ่งที่แน่นอนข้าพเจ้าไม่ติดตามไปยังจุดที่วิญญาณได้นำพวกเขาไป ขอพระเจ้าแห่งความเมตตารักษาข้าพเจ้าไว้จากคริสตจักรที่ไม่มีผู้ใดนอกจากนักบุญ ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะอยู่กับคนถ่อมตนอ่อนแอ คนเจ็บป่วยที่รู้และสำนึกบาปของเขาได้ และเป็นผู้ที่โอดครวญและร้องต่อพระเจ้าจากก้นบึ้งของหัวใจอยู่เสมอเพื่อจะได้การปลอบประโลมใจและการสนับสนุนของพระองค์” (Ibid. เล่มที่ 10 บทที่ 10) {GC 190.4}

<u>โธมัส มันเซอร์</u> เป็นคนคลั่งไคล้ศาสนารุนแรงที่สุดคนหนึ่ง เขาเป็นคนที่มีความสามารถมากมายซึ่งหากนำไปในแนวทางที่ถูกต้องจะช่วยเขาให้กระทำการดีได้มาก แต่เขาไม่ได้เรียนรู้หลักการแท้จริงอันดับแรกของศาสนา “เขามีคุณสมบัติของความปรารถนาที่จะปฏิรูปโลกและเหมือนเช่นผู้ศรัทธาอย่างแรงกล้าทั้งหลาย ซึ่งลืมไปว่าการปฏิรูปจะต้องเริ่มต้นที่ตัวเขาเองก่อน” (Ibid. เล่มที่ 9 บทที่ 8) เขามีความทะเยอทะยานอยากได้ตำแหน่งและบารมี และไม่ยอมที่จะเป็นรองแม้ลูเธอร์ เขาประกาศว่านักปฏิรูปศาสนาที่นำพระคัมภีร์เข้ามาแทนอำนาจของพระสันตะปาปานั้นเป็นเพียงแต่กำลังจัดตั้งอำนาจพระสันตะปาปารูปแบบใหม่เท่านั้น เขาอ้างว่าตัวเขาเองได้รับการบัญชาจากพระเจ้าให้นำเสนอการปฏิรูปที่แท้จริง **<u>มันเซอร์</u>**กล่าวว่า “ผู้ที่มีวิญญาณนี้จะประกอบด้วยความเชื่อที่แท้จริงแม้ในชีวิตของเขาแม้เขาจะไม่เคยเห็นพระคัมภีร์เลยก็ตาม (Ibid. เล่มที่ 10 บทที่ 10) {GC 191.1}

ครูสอนที่คลั่งไคล้ศาสนาปล่อยตัวให้กับการควบคุมของความรู้สึกโดยถือว่าทุกความคิดและความประทับใจเป็นพระสุรเสียงของพระเจ้า ผลที่ตามมาคือพวกเขาตกลงสู่แนวสุดโต่งยิ่งใหญ่ บางคนยังเผาพระคัมภีร์ของเขาทิ้งไป ร้องอุทานขึ้นมาว่า “**<u>ตัวอักษรฆ่าให้ตายแต่พระวิญญาณประทานชีวิต</u>**” คำสอนของ**<u>มันเซอร์</u>**

เข้าหาความปรารถนาของมนุษย์ที่ต้องการสิ่งที่น่าพิศวงในขณะที่สนองต่อความทะนงในความเย่อหยิ่งโดยแทบที่จะนำความคิดและความเห็นของมนุษย์เข้ามาอยู่เหนือพระคำของพระเจ้า คนเป็นพันๆรับคำสอนของเขา ในไม่ช้าเขาประกาศทิ้งระเบียบทั้งหมดของการนมัสการในที่สาธารณะ และประกาศว่าการเชื่อฟังเจ้าชายทั้งหลายจะเป็นความพยายามที่จะรับใช้ทั้งพระเจ้าและทั้งพญามาร {GC 191.2}

สมองของประชาชนที่ได้เริ่มทิ้งแอกการปกครองภายใต้พระสันตะปาปานั้นก็เริ่มไม่อดทนที่จะอยู่ภายใต้การควบคุมของอำนาจฝ่ายรัฐ คำสอนในแนวทางปฏิบัติของ**มันเซอร์**ที่อ้างว่ามาจากพระเจ้านำให้พวกเขาตีตัวออกห่างไปจากการควบคุมทั้งปวงและมอบบังเหียนการควบคุมให้กับความอคติและตัณหา ภาพน่ากลัวที่สุดของความไม่สงบและความขัดแย้งก็ตามมา และทุ่งนาของประเทศเยอรมันก็จมอยู่ในกองเลือด {GC 191.3}

ความระทมทุกข์ของจิตวิญญาณที่ลูเธอร์ประสบมาเนิ่นนานแล้วที่เมืองเออร์เฟอรท์ บัดนี้ได้มากดทับลงบนตัวเขาด้วยกำลังอำนาจเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า ในขณะที่เขามองเห็นผลของความคลั่งไคล้ศาสนาที่จูโจมเข้ามายังนักปฏิรูปศาสนา ขุนนางที่เป็นโรมันคาทอลิคประกาศว่าการจลาจลเป็นเพราะผลงานเรื่องหลักคำสอนของลูเธอร์ เป็นคำประกาศที่คนมากมายพร้อมที่จะสนับสนุน ถึงแม้ว่าคำกล่าวหานี้จะปราศจากรากฐานแม้แต่น้อยก็ตาม แต่ก็เป็นเรื่องที่ทำให้นักปฏิรูปศาสนาได้รับความทุกข์ลำบากยิ่งใหญ่ไม่น้อยทีเดียว ดูประหนึ่งว่าการที่อุดมการณ์ของความจริงจะต้องได้รับความอับอายขายหน้าเช่นนี้ด้วยการเข้าไปจัดอันดับกับความคลั่งไคล้ศาสนาที่ต่ำช้าที่สุดเกินความอดทนของเขา ในอีกทางหนึ่งผู้นำของการจลาจลเกลียดชังลูเธอร์ เพราะเขาไม่เพียงแต่ต่อต้านคำสอนของพวกเขาและปฏิเสธคำอ้างที่ได้รับการดลใจ แต่ยังประกาศว่าพวกเขากบฏต่ออำนาจรัฐด้วย พวกเขาโต้ตอบด้วยการประณามลูเธอร์ว่าเป็นผู้หลอกลวงที่ต่ำช้า ดูเสมือนว่าเขาได้นำความเป็นศัตรูของทั้งเจ้าชายทั้งหลายและของประชาชนลงมาใส่ตัวลูเธอร์ {GC 192.1}

ชาวโรมันคาทอลิคยินดีปรีดาคาดว่าคงจะได้เห็นการล้มลงของการปฏิรูปศาสนาได้อย่างทันใจ และพวกเขาพยายามกล่าวโทษลูเธอร์ แม้สำหรับความผิดที่เขากำลังพยายามอย่างยิ่งที่จะแก้ไขให้ถูกต้อง พวกคลั่งไคล้ศาสนากระทำการสำเร็จด้วย

 การได้รับความเห็นใจจากกลุ่มชนขนาดใหญ่กลุ่มหนึ่งด้วยการอ้างอย่าง

หลอกลวง และเป็นเช่นนี้อยู่เสมอกับผู้ที่เข้าข้างฝ่ายที่ผิด จะจัดให้พวกเขาเป็นผู้ที่ยอมพลีชีพ ด้วยประการฉะนี้ ผู้ที่ลงแรงด้วยกำลังทั้งหมดในการต่อต้านการปฏิรูปทางศาสนาจะได้รับความสงสารและยกชูว่าเป็นเหยื่อของความโหดร้ายและการต่อต้าน นี่เป็นงานของซาตานที่หนุนด้วยวิญญาณเดียวกันกับการกบฏที่แสดงออกตั้งแต่ครั้งแรกในสวรรค์ {GC 192.2}

ซาตานหาทางที่จะหลอกลวงมนุษย์อยู่เสมอและนำพวกเขาให้เรียกความบาปเป็นความชอบธรรมและเรียกความชอบธรรมเป็นความบาป พญามารทำงานนี้ได้สำเร็จยิ่ง บ่อยครั้งที่กระหน่ำคำตำหนิและคำติเตียนใส่ผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์ของพระเจ้า เพราะพวกเขายืนหยัดปกป้องความจริง มนุษย์ผู้เป็นเพียงตัวแทนของซาตานได้รับคำสรรเสริญและคำเยินยอและแม้แต่ถูกมองว่าเป็นผู้ยอมพลีชีพในขณะที่พวกที่ควรได้รับความเคารพและยกชูอันเนื่องจากความซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าถูกละเลยให้ยืนอยู่อย่างโดดเดี่ยวภายใต้ความสงสัยและความแคลงใจ {GC 192.3} ความบริสุทธิ์ที่จอมปลอม การชำระบริสุทธิ์ที่หลอกลวง ยังคงทำงานในการหลอกลวงภายใต้รูปแบบต่างๆนาๆ การหลอกลวงนี้ยังแสดงออกถึงวิญญาณเช่นเดียวกับสมัยของลูเธอร์ เพื่อหันเหสมองออกไปจากพระคัมภีร์และนำมนุษย์ให้ติดตามความคิดและความรู้สึกของเขาเองมากกว่าที่จะยอมเชื่อปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระเจ้า นี่เป็นเครื่องมือหนึ่งของซาตานที่ทำงานได้อย่างเกิดผลที่สุด ด้วยการโหมกระหน่ำคำตำหนิใส่ความบริสุทธิ์และความจริง {GC 193.1}

ลูเธอร์ปกป้องข่าวประเสริฐ แม้จะถูกโจมตีจากทั่วสารทิศ พระวจนะของพระเจ้าผ่านการพิสูจน์แล้วว่าเป็นอาวุธที่ยิ่งใหญ่ในทุกการต่อสู้ ด้วยพระวจนะนั้น เขาต่อสู้กับอำนาจที่ฉกชิงของพระสันตะปาปาและปรัชญาของการมีเหตุและผลของผู้คงแก่เรียน ในขณะเดียวกันเขายืนขึ้นอย่างมั่นคงดั่งศิลาต่อต้านความคลั่งไคล้ทางศาสนาที่หาทางผูกมิตรกับนักปฏิรูปทางศาสนา {GC 193.2}

ในแต่ละเรื่องที่ขัดแย้งกันนี้เป็นแนวทางในตัวเองที่จะเพิกถอนพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ให้ออกไป และยกชูปัญญาของมนุษย์ให้เป็นแหล่งของความจริงและความรู้ทางศาสนา ลัทธิถือเหตุผลในศาสนายกความมีเหตุผลขึ้นเป็นรูปเคารพและนำมาเป็นบรรทัดฐานของความเชื่อ ชาวโรมันคาทอลิคอ้างว่าพระสันตะปาปาผู้ยิ่งใหญ่ของพวกเขานั้นสืบทอดมาอย่างไม่ขาดสายจากอัครทูตและไม่เปลี่ยนแปลงมา

ตลอดทุกยุค พวกเขาให้โอกาสอย่างมากมายแก่ความฟุ่มเฟือยทุกรูปแบบและความฉ้อฉลที่ปกปิดภายใต้สิทธิของการปกป้องของคำสั่งของอัครทูต การทรงดลใจที่**มันเซอร์**และมิตรสหายอ้างนั้นได้มาจากแหล่งที่สูงกว่าความไม่แน่นอนของความนึกคิดและอิทธิพลนั้นซึ่งลบล้างอำนาจทั้งปวงไม่ว่าเป็นของมนุษย์หรือของพระเจ้า คริสเตียนแท้จะรับพระวจนะของพระเจ้าให้เป็นขุมทรัพย์ยิ่งใหญ่ของความจริงเพราะได้รับการดลใจและเป็นการทดสอบการดลใจทั้งหมด {GC 193.3}

เมื่อลูเธอร์กลับจากเมือง**วาร์ทเบิร์ก** เขาได้แปลพระคริสตธรรมคัมภีร์ใหม่จนเสร็จและในไม่ช้าพระคัมภีร์ และพระกิตติคุณได้ถูกแจกจ่ายให้กับประชาชนในประเทศเยอรมันในภาษาของเขาเอง ผู้ที่รักความจริงรับพระคัมภีร์ที่แปลแล้วด้วยความยินดีอย่างยิ่ง แต่สำหรับผู้ที่รักขนบธรรมเนียมและบัญญัติของมนุษย์ปฏิเสธพระคัมภีร์ด้วยความเหยียดหยาม {GC 193.4}

บาทหลวงทั้งหลายตกใจกลัวเมื่อได้มาคิดว่าประชาชนธรรมดาทั่วไปจะโต้ตอบกับพวกเขาในเรื่องคำสอนของพระวจนะของพระเจ้าและความไม่รู้ของพวกเขาจะถูกเปิดโปง อาวุธของการให้เหตุผลฝ่ายเนื้อหนังของเขานั้นไม่มีอำนาจต่อต้านกับดาบของพระวิญญาณ โรมเรียกผู้ที่มีอำนาจทั้งหมดของเธอที่จะขัดขวางการแจกจ่ายพระคัมภีร์ แต่คำสั่ง คำประณามและการทรมานมีค่าเท่ากันพิสูจน์ว่าไม่เกิดผล เธอยิ่งประณามและยิ่งสั่งห้ามพระคัมภีร์มากเพียงไร ความกังวลของประชาชนก็เพิ่มมากขึ้นเท่ากับปลุกให้อยากรู้ว่าสอนเรื่องอะไรกันแน่ ทุกคนที่อ่านหนังสือได้ ร้อนรนอยากศึกษาพระวจนะของพระเจ้าด้วยตัวเอง พวกเขาพกพาไปทุกแห่งและอ่านแล้วอ่านอีกและไม่มีความพึงพอใจจนกว่าจะเอาพระคัมภีร์ส่วนใหญ่ท่องจำเก็บไว้ เมื่อลูเธอร์มองเห็นถึงความชื่นชอบที่ประชาชนต้อนรับพระคริสตธรรมคัมภีร์ใหม่แล้ว เขาก็เริ่มแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์เดิมทันทีและตีพิมพ์เป็นตอนๆในทันทีที่แปลเสร็จ {GC 194.1}

ผลงานเขียนของลูเธอร์ได้รับการต้อนรับเหมือนกันทั้งในเมืองและในหมู่บ้านเล็กๆ “สิ่งที่ลูเธอร์และมิตรสหายเขียน คนอื่นๆก็เผยแพร่ บาทหลวงมากมายเมื่อสำนึกได้ถึงข้อกำหนดของชีวิตนักบวชที่อยู่อย่างไม่ถูกกฎหมายได้มีความปรารถนาที่จะแลกเปลี่ยนชีวิตอันยาวนานของความเกียจคร้านกับชีวิตที่มีการลงแรงทำกิจกรรมนั้น แต่พวกเขาไม่มีความรู้ที่จะประกาศพระวจนะของพระเจ้าจึงได้เดินทางเข้าไปยังหมู่บ้าน เดินเยี่ยมไปตามหมู่บ้านเล็กๆและกระท่อมต่างๆ ขายหนังสือของ

ลูเธอร์และเพื่อนๆ ต่อมาไม่นานบรรณกร หรือผู้จำหน่ายหนังสือ และ พระคัมภีร์ผู้กล้าหาญเหล่านี้กระจายพระวจนะของพระเจ้าไปทั่วประเทศเยอรมัน {GC 194.2}

คนร่ำรวยและคนยากจน คนมีการศึกษาและคนขาดความรู้ ศึกษาผลงานเขียนเหล่านี้ ด้วยความสนใจอย่างยิ่ง ในเวลากลางคืน ครูของโรงเรียนในหมู่บ้านอ่านออกเสียงให้คนกลุ่มเล็กๆที่ล้อมอยู่รอบเตาผิง ในแต่ละความพยายามของการลงแรง มีจิตวิญญาณบางดวงสำนึกได้ในความจริงและรับพระวจนะด้วยความยินดี พวกเขาจะบอกข่าวดีต่อไปให้ผู้อื่น {GC 194.3}

พระวจนะของพระเจ้าที่ได้รับการดลใจนั้นบันทึกคำรับรองไว้ว่า “การคลี่คลายพระวจนะของพระองค์ให้ความสว่าง ทั้งให้ความเข้าใจแก่คนรู้น้อย” (สดุดี 119:130) **<u>การศึกษาพระคัมภีร์กำลังทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงยิ่งใหญ่ในจิตใจและในหัวใจของประชาชน กฎของพระสันตะปาปาวางแอกเหล็กไว้บนประชาชนของเธอ ซึ่งควบคุมพวกเขาให้อยู่ในความโง่เขลาและความตกต่ำ มีการถือรักษาระเบียบอย่างพิถีพิถันด้วยความงมงาย แต่หัวใจและสติปัญญาของพวกเขาอยู่กับพิธีกรรมทั้งหลายเพียงเล็กน้อย</u>** คำเทศนาของลูเธอร์ที่เสนอความจริงชัดเจนจากพระวจนะของพระเจ้า และแล้วพระวจนะนั้นเองที่อยู่ในมือของประชาชนธรรมดาได้ปลุกอำนาจที่นอนแน่นิ่งอยู่ให้ตื่นขึ้น พระวจนะเหล่านี้ไม่ได้แต่เพียงชำระให้บริสุทธิ์และยกระดับธรรมชาติฝ่ายวิญญาณเท่านั้น ยังได้ให้กำลังและความกระปรี้กระเปร่าใหม่แก่สมอง {GC 195.1}

<u>จะมองเห็นว่ามีฝูงชนทุกระดับชั้นถือพระคัมภีร์ไว้ในมือ ปกป้องหลักความเชื่อของการปฏิรูปศาสนา (ของชาวโปรเตสแตนท์ Protestant Reformation) ส่วน ชาวโรมันคาทอลิคที่เคยได้มอบหน้าที่อ่านหรือศึกษาพระคัมภีร์ให้กับบาทหลวงและนักบวชทั้งหลายนั้นบัดนี้ได้ชักชวนให้พวกเขาก้าวออกมาข้างหน้าและพิสูจน์เรื่องคำสอนใหม่ แต่ด้วยการขาดความรู้ทั้งในเรื่องของพระคัมภีร์และอำนาจของพระเจ้า บาทหลวงและนักบวชแพ้อย่างยับเยินให้กับผู้ที่พวกเขาประณามว่าไม่มีการศึกษาและเป็นคนบ้าคลั่งในเรื่องศาสนา นักเขียนชาวคาทอลิกคนหนึ่งเขียนบันทึกด้วยความทุกข์ว่า “ลูเธอร์ได้ชักชวนผู้ติดตามของเขาว่าอย่าได้วางใจคำสอนอื่นนอกจากคำสอนของพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์”</u> (D’Aubigne เล่มที่ 9 บทที่ 11) ประชาชนจะชุมนุมกันเพื่อฟังความจริงจากคนมีการศึกษาน้อย

คนที่มีการศึกษาน้อยที่ได้ศึกษาพระคัมภีร์มาสามารถอภิปรายแม้กับนักศาสนศาสตร์ที่มีการศึกษาดีได้ และนักศาสนศาสตร์ผู้ที่พูดได้อย่างคล่องแคล่วก็ยังเข้ามาปรึกษาหารือ กับคำสอนง่ายๆแห่งพระวจนะของพระเจ้า **<u>คนทำงาน ทหาร สตรีและแม้เด็กๆสามารถเป็นผู้คุ้นเคยกับคำสอนของพระคัมภีร์มากกว่าพวกบาทหลวงและดอกเตอร์ที่คงแก่เรียนแต่ไม่สนใจพระคัมภีร์</u>** {GC 195.2}

ความแตกต่างระหว่างสาวกแห่งข่าวประเสริฐ และผู้ยกชูความงมงายของชาวโรมันคาทอลิคไม่ได้ปรากฏให้เห็นด้อยไปกว่าในชนชั้นของผู้มีการศึกษาสูงกว่าในหมู่คนธรรมดา “ในท่ามกลางผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับผู้สนับสนุนดั้งเดิมของสภาการปกครองของพระราชาคณะที่ได้ละเลยการศึกษาในเรื่องของภาษาและการพัฒนาในด้านวรรณคดีนั้น.....มีเยาวชนใจกว้างที่อุทิศตนให้กับการศึกษา ทำการสำรวจพระคัมภีร์และทำตัวให้คุ้นเคยกับผลงานชิ้นเอก ในอดีต พวกเขามีสมองที่ว่องไว มีจิตวิญญาณที่สูงส่งและหัวใจที่กล้าหาญ ในไม่ช้าชายหนุ่มเหล่านี้ได้ค้นหาความรู้จนช่วงเวลาหนึ่งที่ยาวนานไม่มีผู้ใดสามารถโต้แย้งกับพวกเขาได้.....ฉะนั้นเมื่อผู้ปกป้องวัยหนุ่มของกลุ่มปฏิรูปศาสนาได้เข้ามาพบดอกเตอร์โรมันคาทอลิคในที่ชุมนุมชนใดก็ตาม พวกเขาเข้าจู่โจมคนเหล่านั้นได้ไม่ยาก และด้วยความมั่นใจจนเหล่าผู้เล่าเรียนมาสูงแต่ไม่ศึกษาพระคัมภีร์เหล่านี้ เกิดความลังเลใจและตกสู่สภาพที่ขายหน้าในสายตาของทุกคน” (Ibid. เล่มที่ 9 บทที่ 11) {GC 195.3}

ในขณะที่พวกนักบวชโรมันคาทอลิคมองเห็นคนที่มาเข้าร่วมประชุมกันในโบสถ์ลดน้อยลงนั้น พวกเขาขอความช่วยเหลือจากเจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง และโดยทุกวิถีที่อำนาจของพวกเขาจะทำได้ให้พยายามนำผู้ฟังของพวกเขากลับคืนมา แต่ประชาชนพบสิ่งที่จะสอนความต้องการด้านจิตวิญญาณของเขาทั้งหลายในคำสอนใหม่และพวกเขาหันออกไปจากผู้ที่เลี้ยงพวกเขาด้วยแกลบของความงมงายและประเพณีของมนุษย์ที่ไร้ค่ามาเนิ่นนาน {GC 196.1}

เมื่อการกดขี่ได้จุดให้ลุกเป็นประกายขึ้นเพื่อต่อต้านครูสอนแห่งความจริง พวกเขาเชื่อฟังพระคำของพระคริสต์ที่ว่า “เมื่อเขาเคี่ยวเข็ญท่านในเมืองหนึ่งจงหนีไปยังอีกเมืองหนึ่ง” (มัทธิว 10:23) แสงสว่างส่องทะลุไปทุกที่ ผู้ลี้ภัยมักจะพบในบางแห่งประตูแห่งความเป็นมิตรเปิดให้แก่พวกเขาได้เข้าพักอาศัย พวกเขาก็จะเทศนาเรื่องพระคริสต์ ในบางครั้งก็เทศนากันในโบสถ์หรือหากสิทธินั้นถูกปฏิเสธก็จะ

เทศนากันในบ้านหรือในที่กลางแจ้ง ที่ใดก็ตามที่จะมีผู้ฟัง ที่นั่นก็คือวิหารศักดิ์สิทธิ์ ความจริงที่ประกาศออกไปด้วยพลังและความมั่นใจเช่นนี้ได้แผ่ขยายออกไปด้วยอำนาจที่ไม่อาจต้านได้ {GC 196.2}

อำนาจทั้งฝ่ายสงฆ์(คาทอลิค)และฝ่ายการปกครองที่ถูกเรียกให้เข้ามาบดขยี้กลุ่มคน ที่พวกเขาเรียกว่าคนนอกรีตนั้นไร้ผล แม้พวกเขาจะถูกโยนเข้าที่คุมขัง ถูกทรมาน ถูกเผาในเปลวเพลิงและฟันด้วยดาบ แต่ก็ไร้ผล ผู้เชื่อเป็นพันๆประทับตราความเชื่อด้วยเลือดของตนเองแต่ถึงกระนั้นงานก็ยังดำเนินต่อไป การกดขี่เพียงแต่ทำหน้าที่ต่อยอดความจริงให้ขยายออกไป และความคลั่งไคล้ศาสนาที่ซาตานพยายามนำเข้ามาผูกให้ติดกันเพียงแต่ทำให้มองเห็นได้ชัดเจนยิ่งขึ้นถึงความแตกต่างระหว่างงานของซาตานและพระราชกิจของพระเจ้า {GC 196.3}

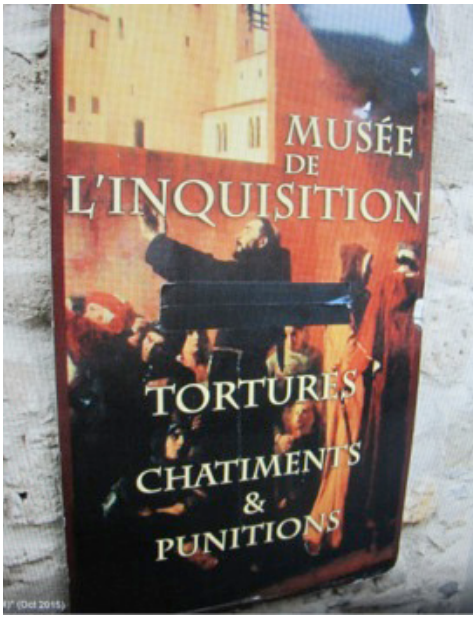

พิพิธภัณฑ์ Spanish Inquisition
สมัยยุคมืด ในเมือง Carcassone
ประเทศฝรั่งเศส
แสดงเครื่องทรมานคน

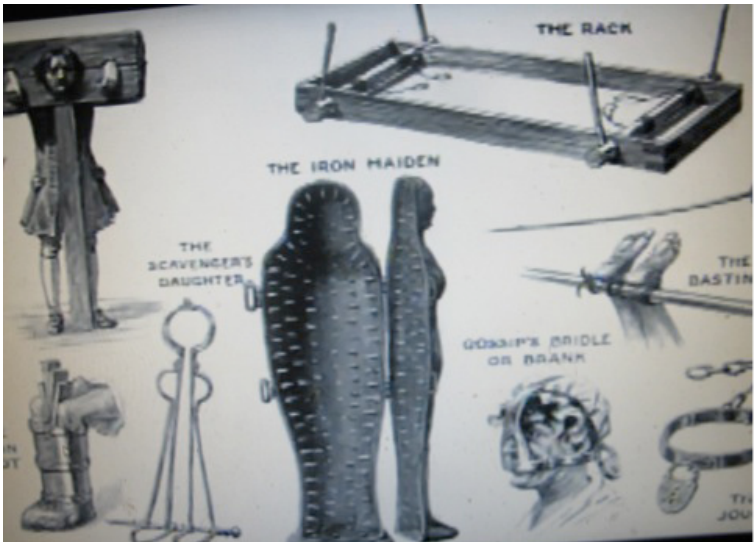

เครื่องทรมานคน มีแสดงในพิพิธภัณฑ์ ของ Spanish Inquisition
สมัยยุคมืด ในเมือง Carccassone ประเทศ ฝรั่งเศส

บทที่ 11

การประท้วง (Protest) ของเจ้าผู้ครองนคร (ทำให้เกิดนิกายโปรเตสแตนท์ Protestant)

คำพยานประเสริฐที่สุดเรื่องหนึ่งเท่าที่เคยกล่าวถึงในพันธกิจของการปฏิรูปทางศาสนาคือ**การประท้วง** Protest ของเจ้าผู้ครองนครที่เป็นคริสเตียนของประเทศเยอรมันเสนอที่รัฐสภา Diet แห่งเมืองสไปร์ Spires ในปี ค.ศ. 1529 ความกล้าหาญ ความเชื่อ และความแน่วแน่แห่งคนของพระเจ้านำ**อิสรภาพของความคิดและจิตใต้สำนึกรู้ถูกรู้ผิด conscience** มาให้กับคนในยุคต่อๆมา การ**ประท้วง Protest** ของพวกเขาได้ถูกนำมาตั้งเป็นชื่อของคริสตจักรปฏิรูปที่เรียกว่า **โปรเตสแตนท์** Protestant หลักการที่ว่าคือ “หัวใจแท้จริงของการต่อต้าน” (D’Aubigne เล่มที่ 13 บทที่ 6){GC 197.1}

วันมืดมน และการคุกคามได้มาถึงการปฏิรูปทางศาสนาแล้ว แม้ว่าคำสั่งจากเมืองเวิมส์ที่ประกาศว่าลูเธอร์เป็นคนผิดกฎหมายและห้ามไม่ให้เขาสอน หรือให้ใครเชื่อคำสอนของเขา เท่าที่เป็นอยู่นี้ การเปิดใจให้กว้างกับศาสนามีอยู่ทั่วไปในอาณาจักร การทรงนำของพระเจ้าได้ควบคุมกำลังที่ต่อต้านความจริง พระเจ้าชาลส์ที่ 5 มุ่งมั่นที่จะบดขยี้การปฏิรูปทางศาสนา Protestant Reformation และบ่อยครั้งในขณะที่พระองค์ชูมือขึ้นเพื่อจู่โจม พระองค์ถูกบังคับให้หันการโจมตีไปทางอื่น ครั้งแล้วครั้งเล่าดูประหนึ่งว่าการทำลายที่จะตกลงมาทันทียังทุกคนที่กล้าเอาตัวต่อต้านโรมนั้นเป็นสิ่งที่เลี่ยงไม่ได้ แต่ในเสี้ยวนาทีวิกฤต กองทหารของชาวเติร์กปรากฏอยู่ที่ชายแดนฝั่งตะวันออก หรือกษัตริย์ของประเทศฝรั่งเศสหรือแม้กระทั่งพระสันตะปาปาเองที่อิจฉาพระจักรพรรดิเจริญขึ้นด้วยความยิ่งใหญ่ยกกำลังเข้ามาทำสงครามกับพระเจ้าชาลส์ที่ 5 และด้วยประการฉะนี้ในท่ามกลางความขัดแย้งรุนแรงและความความวุ่นวายของประเทศ การปฏิรูปทางศาสนาจึงถูกปล่อยให้แข็งแกร่งขึ้นและขยายให้ใหญ่ยิ่งขึ้น {GC 197.2}

ในที่สุดสำนักพระสันตะปาปาผู้มีอำนาจสูงสุดไม่อาจปกปิดความอาฆาตไว้ได้ทำการบีบบังคับแต่ละรัฐให้มุ่งต่อต้านการปฏิรูปศาสนาในแนวเดียวกัน

รัฐสภาแห่งเมืองสไปรส์ Spires ในปี ค.ศ. 1526 ได้มอบให้แต่ละรัฐมีเสรีภาพอย่างเต็มที่ในเรื่องของศาสนาจนมากระทั่งคราวประชุมสามัญทั่วไปของสภา ช่วงเวลาอันตรายที่ทำให้ได้การยกเว้นยังไม่ทันผ่านไป พระจักรพรรดิได้เรียกให้สภามาชุมนุมกันที่สไปรส์ในปี ค.ศ. 1529 ด้วยเป้าหมายที่จะบดขยี้คนนอกรีต หากเป็นไปได้จะทำการชักชวนเจ้าผู้ครองนครด้วยวิธีสันติที่จะเข้าข้าง และทำการต่อต้านการปฏิรูปทางศาสนาแต่หากล้มเหลว พระเจ้าชาลส์ เตรียมพร้อมที่จะใช้ดาบ {GC 197.3}

ชาวโรมันคาทอลิก ผู้นิยมพระสันตะปาปาชื่นชมหรรษา พวกเขาจำนวนมากมายปรากฏตัวที่เมืองสไปรส์และเปิดตัวแสดงออกให้เห็นถึงความเกลียดชังที่มีต่อนักการปฏิรูปศาสนาและทุกคนที่เข้าข้างคนเหล่านี้ เมลังค์ธอนกล่าวว่า “เราเป็นคนเลวทรามและเป็นขยะของโลกแต่พระคริสต์จะทรงทอดพระเนตรลงมายังคนน่าสงสารเหล่านี้ของพระองค์และจะทรงเก็บรักษาพวกเขาไว้ (Ibid. เล่มที่ 13 บทที่ 5) พวกเจ้าผู้ครองนครที่เป็นโปรเตสแตนท์ evangelical ที่เข้าร่วมประชุมสภาถูกสั่งห้ามมีการเทศนาในที่พักอาศัย แต่ประชาชนของเมืองสไปร์ส์หิวกระหายพระวจนะของพระเจ้าและถึงแม้จะมีคำสั่งห้าม คนเป็นพันๆยังแห่กันเข้าไปประชุมที่โบสถ์ของเจ้าผู้ครองนครแห่งเมืองแซกซอนนี {GC 198.1}

สภาพเช่นนี้เพียงแต่เร่งวิกฤตให้เกิดเร็วขึ้น ข่าวจากสำนักพระราชวังประกาศที่ประชุมสภาว่าเนื่องจากมติที่อนุมัติให้เสรีภาพทางความคิดได้ทำให้เกิดความวุ่นวายยิ่งใหญ่ จักรพรรดิจึงกำหนดให้ยกเลิกเสีย การกระทำที่ไม่มีเหตุผลนี้ก่อให้เกิดความโกรธเคืองและความวิตกกังวลในท่ามกลางคริสเตียน**โปรเตสแตนท์** evangelical มีคนหนึ่งพูดว่า “พระคริสต์ตกเข้าไปอยู่ในมือของคายาฟาสและปีลาตอีกแล้ว” ชาวโรมันคาทอลิคทวีความรุนแรงมากขึ้น ชาวโรมันคาทอลิคที่ดันทุรังคนหนึ่งประกาศว่า “ชาวเติร์ก Turks ก็ยังดีกว่าพวกลูเธอร์เริน Lutherans (ผู้ศัทธาลูเธอร์) เพราะพวกเติร์กยังถือศีลวันอด แต่ชาวลูเธอร์เรินล่วงระเมิดวันเหล่านั้น หากเราจะต้องเลือกระหว่างพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าและความผิดเก่า ๆ ของคริสตจักร เราจะปฏิเสธเรื่องแรก” เมลังค์ธอนพูดว่า “ทุกๆ วันในที่ประชุมรวม นายเฟเบอร์จะขว้างก้อนหินใส่พวกเราที่เชื่อในพระกิตติคุณ” (Ibid. เล่มที่ 13 บทที่ 5) {GC 198.2}

การยอมผ่อนปรนในเรื่องของศาสนาได้ก่อตั้งขึ้นอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และรัฐแห่งอีแวนเจลิคัล evangelical ต่างๆได้ตกลงใจจะต่อต้านการ

ล่วงละเมิดสิทธิของพวกเขา ลูเธอร์ยังคงตกอยู่ภายใต้ข้อห้ามตามคำสั่งของเมืองเวิมส์ Worms ไม่ได้รับอนุญาตให้มาปรากฏตัวอยู่ที่เมืองสไปรส์ Spires แต่ผู้ร่วมงานคนหนึ่งของเขา และเป็นเจ้าผู้ครองนครที่พระเจ้าทรงเรียกให้ขึ้นมาปกป้องอุดมการณ์ของพระองค์ในเวลาฉุกเฉินได้เข้ามาแทนที่ของเขา นั่นคือเฟดเดอร์ริคแห่งเมืองแซกซอนนี เป็นขุนนางชั้นสูงที่เคยปกป้องลูเธอร์ในอดีตได้ตายจากไปแล้ว แต่ขุนนางยอห์น น้องชายที่สืบทอดราชสมบัติได้ต้อนรับนักปฏิรูปศาสนาด้วยความชื่นชมปรีดาและด้วยการเป็นมิตรแห่งสันติภาพ เขาได้แสดงออกถึงพลังและความกล้าหาญยิ่งใหญ่ในทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของความเชื่อ {GC 198.3}

กลุ่มบาทหลวงเรียกร้องให้รัฐทั้งหลายที่ปฏิรูปทางศาสนาให้ยอมเข้าไปอยู่ภายใต้อำนาจชาว โรมันคาทอลิค ในทางกลับกันนักปฏิรูปศาสนาอ้างถึงเสรีภาพที่ได้รับมาก่อนหน้านี้ พวกเขาไม่อาจเห็นพ้องด้วยกับโรมที่ต้องการควบคุมรัฐเหล่านั้นที่ได้รับพระวจนะของพระเจ้าด้วยความยินดีอีกครั้งหนึ่ง {GC 199.1}

เพื่อเป็นการประนีประนอม ในที่สุดได้เสนอแนะว่าที่ใดที่การปฏิรูปทางศาสนยังไม่ได้สถาปนาขึ้นจริงจัง จะต้องกวดขันบังคับใช้กฎบัญญัติแห่งเมืองเวิมส์ Worms และสำหรับ “ในที่ๆประชาชนได้หันเหออกไปนอกเส้นทางและในที่ๆ พวกเขาไม่อาจคล้อยตามโดยไม่ตกลงสู่อันตรายของการจลาจลนั้นอย่างน้อยที่สุดพวกเขาจะต้องไม่ทำให้เกิดกการปฏิรูปใหม่ขึ้นมา พวกเขาจะต้องไม่ต่อต้านพิธีฉลองมิสซา พวกเขาจะต้องไม่ปล่อยให้ชาวโรมันคาธลิกรับความเชื่อของลูเธอร์เริน” ((Ibid. เล่มที่ 13 บทที่ 5) ระเบียบนี้ผ่านความเห็นชอบของรัฐสภา เป็นที่ชื่นชอบอย่างยิ่งต่อบาทหลวงและพระราชาคณะของพระสันตะปาปา {GC 199.2}

หากได้มีการเอาคำสั่งนี้มาบังคับใช้แล้ว **“การปฏิรูปทางศาสนาจะแผ่ขยายต่อไปอีกไม่ได้**.....ในที่ๆไม่เป็นที่รู้จักหรือฝังรากลึกอย่างมั่งคง.....ในที่มีอยู่แล้ว” (Ibid. เล่มที่ 13 บทที่ 5) **เสรีภาพในการพูดจะถูกห้าม** จะไม่อนุญาตให้มีการกลับใจใหม่และมิตรสหายทั้งหลายของผู้ปฏิรูปศาสนาจะต้องยอมอยู่ภายใต้กฎข้อบังคับและข้อต้องห้ามทันที ดูประหนึ่งว่าความหวังของโลกกำลังจะดับไป “อำนาจของโรมกำลังกลับมาสถาปนาขึ้นใหม่ ระบบการปกครองโดยลำดับชั้นของโรม จะทำให้ผู้นำสามารถทำทารุณผู้ขัดขวางอย่างในอดีตที่ทำอะไรอย่างไม่รู้จักผิดพลาด จึงเป็นโอกาสที่จะทำให้ “งานคลั่งไคล้ศาสนาที่แตกร้าวถูกเขย่าอย่างรุนแรงอยู่แล้วได้ถูกทำลาย

ลงอย่างสมบูรณ์" โดยการคลั่งศาสนาเอง และการขัดขวางอย่างรุนแรงของผู้มีอำนาจ (Ibid. เล่มที่ 13 บทที่ 5){GC 199.3}

ในขณะที่กลุ่มงานประกาศพระกิตติคุณ evangelical (นักปฏิรูปศาสนา) ประชุมกันเพื่อปรึกษาหารือนั้น พวกเขาต่างมองหน้ากันด้วยความว่างเปล่า และท้อแท้ ต่างถามกันว่า "จะต้องทำประการใดต่อ" ประเด็นยิ่งใหญ่คือโลกตกอยู่ในภาวะอันตราย "หัวหน้าการปฏิรูปศาสนาจะต้องยินยอมและทำตามคำสั่งหรือ เป็นการง่ายมากเพียงไรสำหรับนักปฏิรูปศาสนาที่จะตกเป็นฝ่ายผิดในห้วงวิกฤตเช่นนี้ นับเป็นเหตุการณ์ที่อันตรายมากยิ่งนัก จะมีข้ออ้างใดมีเหตุผลอย่างดีสักกี่ประการที่จะหามาได้เพื่อให้พวกเขายอมจำนน! เจ้าผู้ครองนครชาวซูเธอร์เรินได้คำรับรองที่จะให้ถือศาสนาของพวกเขาได้อย่างเสรี มีการเสนอผลประโยชน์เดียวกันนี้ให้กับทุกคนที่อยู่ภายใต้การปกครองของพวกเขาที่ก่อนหน้าประกาศคำสั่งควบคุมสำหรับกลุ่มที่ได้รับแนวคิดของการปฏิรูปไว้แล้ว เรื่องเช่นนี้ไม่ทำให้พวกเขาพึงพอใจหรือ หากยอมจำนนแล้วจะหลีกเลี่ยงภัยอันตรายได้มากมายเพียงไร การต่อต้านจะนำพาพวกเขาให้ตกลงสู่ภัยและความขัดแย้งที่พวกเขาไม่คุ้นเคยรู้จัก มีใครจะรู้ว่าอนาคตนั้นจะนำโอกาสอะไรมาให้ ให้เรายึดสันติภาพไว้ ให้เราคว้ากิ่งมะกอกเทศที่โรมยื่นมาให้และปิดบาดแผลของประเทศเยอรมัน ด้วยคำโต้แย้งเช่นนี้ นักปฏิรูปศาสนาน่าจะหาเหตุผลเข้าข้างตนเองเพื่อรับวิถีทางหนึ่งที่จะนำมาด้วยความแน่นอนในระยะยาวมากกว่าที่จะให้ผู้นิยมโรมมาคว่ำอุดมการณ์ของพวกเขา {GC 199.4}

พวกคริสตจักรโรมมองดูหลักการที่จัดการกับเรื่องนี้ด้วยความยินดีและดำเนินไปด้วยความเชื่อ หลักการนั้นคือ เป็นสิทธิของโรมที่จะ**บังคับควบคุมจิตใต้สำนึกรู้ถูกรู้ผิดและห้ามการซักถามอย่างเสรี** coerce conscience and forbid free inquiry แต่พวกเขาเองและผู้ที่อยู่ภายใต้การปกครองของโปรเตสแตนท์จะอยู่อย่างมีความสุขในเสรีภาพของศาสนาหรือ **ใช่แล้ว เป็นความกรุณา favor** ที่ระบุเป็นพิเศษเพื่อสิ่งที่จัดเตรียมการไว้**แต่ไม่ใช่เป็นเรื่องของสิทธิ not as a right** สำหรับคนทั้งหมดที่อยู่นอกการจัดการ **จะต้องปกครองด้วยหลักการยิ่งใหญ่ของผู้มีอำนาจ ส่วนจิตใต้สำนึกรู้ถูกรู้ผิด conscience อยู่นอกการพิจารณาของศาล** โรมเป็นผู้พิพากษาที่ไม่รู้พลั้งและจะต้องเชื่อฟัง การยอมรับสิ่งที่จัดเตรียมตามที่เสนอให้จะเป็นการยอมรับโดยปริยายว่าเสรีภาพทางศาสนาจะจำกัดอยู่กับชาวแซกซอนนีที่ปฏิรูปแล้ว และ

สำหรับโลกคริสเตียนที่เหลือการแสวงหาอย่างเสรีภาพและการมีความเชื่อที่นำไปสู่การปฏิรูปถือเป็นอาชญากรรมและจะต้องถูกลงโทษด้วยการขังในคุกมืด หรือถูกเผาทั้งเป็น พวกเขาจะยอมต่อเสรีภาพทางศาสนาเฉพาะที่หรือ ที่จะประกาศว่าการปฏิรูปศาสนาได้คนกลับใจคนสุดท้ายแล้วหรือ ได้ประกาศ ไปในทุกพื้นที่จนผืนดินไร่สุดท้ายแล้วหรือ และที่ใดที่โรมเข้าครองอำนาจในเวลานี้ ที่นั่นเธอจะครองความเป็นใหญ่ตลอดไปเชียวหรือ นักปฏิรูปศาสนาจะอ้อนวอนว่าพวกเขาเป็นคนบริสุทธิ์ไม่มีส่วนกับเลือดของคนเป็นร้อยเป็นพันที่ติดตามหรือ การจัดการเรื่องนี้จะต้องพลีชีพของพวกเขาในดินแดนภายใต้ผู้มีอำนาจของพระสันตะปาปาหรือ เรื่องนี้จะเป็นการทรยศอุดมการณ์ของข่าวประเสริฐและเสรีภาพของโลกคริสเตียนในช่วงเวลาที่สำคัญนี้ยิ่งนัก" (Wylie เล่มที่ 9 บทที่ 15) แต่พวกเขาต้องการที่จะ "**สละทิ้งทุกสิ่งแม้บ้านเมืองของเขา มงกุฎของพวกเขาและชีวิตของพวกเขาด้วย**" (D'Aubigne เล่มที่ 13 บทที่ 5) {GC 200.1} เจ้าผู้ครองนคร(ที่กำลังจะเป็นโปรเตสแตนท์) ทั้งหลายพูดกันว่า "ให้เราปฏิเสธคำสั่งของโรมที่จะควบคุมเสรีภาพทางศาสนาและจิตใต้สำนึก" เพราะ "**ในเรื่องของจิตใต้สำนึกรู้ถูกรู้ผิดนั้น เสียงข้างมากไม่มีอำนาจ**" "In matters of conscience the majority has no power." ผู้ช่วยทั้งหลายเปิดเผยว่า "เราเป็นหนี้บุญคุณคำสั่งของปี ค.ศ. 1526 สำหรับสันติสุขที่อาณาจักรของเราอยู่กันอย่างมีความสุข หากลบล้างไปจะทำให้ประเทศเยอรมันเต็มไปด้วยความทุกข์และการแตกแยก รัฐสภาไม่สามารถทำสิ่งใดมากไปกว่าการถนอมเสรีภาพทางศาสนาจนถึงเวลาของการประชุมสภา" (Ibid. เล่มที่ 13 บทที่ 5) **เป็นหน้าที่ของรัฐที่จะปกป้องเสรีภาพของจิตใต้สำนึกรู้ถูกรู้ผิด liberty of conscience และนี่เป็นขีดจำกัดของอำนาจของรัฐในเรื่องของศาสนา ทุกรัฐบาลทางฝ่ายบ้านเมือง ที่พยายามออกกฎหมายควบคุม และบังคับให้ถือปฏิบัติศาสนาเป็นการทำลายหลักการ (สิทธิเสรีภาพทางศาสนา) ที่ คริสเตียน evangelical (โปรเตสแตนท์) ต้องต่อสู้ดิ้นรนด้วยอุดมการณ์สูง** {GC 201.1}

ชาวโรมันคาทอลิคตั้งมั่นที่จะล้มล้างสิ่งที่เขาเรียกกันว่า "ความดื้อด้านที่กล้าหาญ" พวกเขาเริ่มด้วยการลงแรงทำให้เกิดการแตกแยกในท่ามกลางคนที่สนับสนุนงานปฏิรูปทางศาสนาและขู่ทุกคนที่ไม่ประกาศอย่างเปิดเผยเข้าข้างฝ่ายเขา ในที่สุดมีคำสั่งให้ผู้แทนของเมืองที่ได้รับเสรีภาพมารายงานตัวต่อหน้ารัฐสภาและกำหนดให้ประกาศว่าจะยอมตามข้อกำหนดตามที่เสนอหรือไม่ พวกเขา(นักปฏิรูป)

อ้อนวอนขอเลื่อนแต่ไม่ได้ผล **เมื่อได้เข้ามายังที่ทดสอบ มีคนจำนวนเกือบครึ่งเข้าข้างนักปฏิรูปศาสนา ผู้ที่ปฏิเสธที่จะสละทิ้งเสรีภาพของจิตใต้สำนึกรู้ถูกรู้ผิด liberty of conscience และสิทธิของการตัดสินใจด้วยตนเอง right of individual judgment ทราบดีว่าจุดยืนของเขาได้ถูกกำหนดไว้แล้วว่าจะถูกติเตียน ประณาม และถูกกดขี่ข่มเหง**ในอนาคตแล้ว มีผู้แทนคนหนึ่งพูดว่า **"เราจะปฏิเสธพระวจนะของพระเจ้าหรือจะยอมถูกเผาทั้งเป็น"** ((Ibid. เล่มที่ 13 บทที่ 5) {GC 201.1}

กษัตริย์เฟอร์ดินันด์ ผู้แทนของจักรพรรดิในรัฐสภาทรงมองเห็นว่าคำสั่งเช่นนี้จะทำให้เกิดความแตกแยกที่รุนแรงนอกเสียจากว่าจะต้องโน้มน้าวเจ้าผู้ครองนครทั้งหลายให้ยอมรับและค้ำจุนไว้ ดังนั้นพระองค์จึงเข้าหาวิธีการขอร้อง โดยทราบดีว่าการใช้กำลังกับบุคคลเหล่านี้จะเพียงแต่ทำให้พวกเขาตั้งใจแน่วแน่มากยิ่งขึ้น เขา "ขอร้องให้เจ้าผู้ครองนครทั้งหลายยอมรับคำประกาศให้ความมั่นใจแก่พวกเขาว่าจักรพรรดิจะทรงยินดีกับพวกเขาเป็นอย่างยิ่ง" แต่ **คนซื่อสัตย์เหล่านี้ ยอมรับอำนาจที่เหนือกว่าอำนาจการปกครองใดๆของโลกและพวกเขาตอบด้วยความสงบว่า "เราจะเชื่อปฏิบัติตามจักรพรรดิในทุกสิ่งที่จะสนับสนุนให้รักษาความสงบสุขและถวายเกียรติแด่พระเจ้า"** ((Ibid. เล่มที่ 13 บทที่ 5) {GC 201.3}

ในที่สุด กษัตริย์ประกาศโองการต่อหน้าที่ประชุมสภาให้เจ้าผู้ครองนครทั้งหลาย และสหายทั้งปวงได้ทราบว่าคำสั่ง "ที่จะตราขึ้นในรูปแบบของพระบรมราชโองการ" และ "**แนวทางที่เหลือคือยอมจำนนต่อคนหมู่มาก** เมื่อเสร็จสิ้นคำตรัสเช่นนี้แล้ว พระองค์เสด็จออกไปจากที่ประชุม **ไม่เปิดโอกาสให้นักปฏิรูปศาสนาปรึกษาหารือหรือโต้ตอบ** "พวกเขาส่งคณะผู้แทนไปทูลวิงวอนกษัตริย์ให้เสด็จกลับมาแต่ไม่เกิดผล" พระองค์ตอบคำทัดทาน พระองค์เพียงแต่ตอบคำคัดค้านของพวกเขาว่า "เรื่องนี้จัดการไปเรียบร้อยแล้ว สิ่งที่เหลืออยู่ก็เพียงแต่การยอมจำนนเท่านั้น" (Ibid. เล่มที่ 13 บทที่ 5) {GC 202.1}

คณะราชสำนักเชื่อมั่นว่าเจ้าผู้ครองนครชาวคริสเตียนจะยึดพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ไว้เป็นหลักคำสอนและเป็นข้อกำหนดสูงสุดและพวกเขารู้ดีว่าที่ใดที่มีการยอมรับหลักการนี้ผลสุดท้ายจะล้มล้างคริสตจักรโรมไปได้ ดังเช่นคนเป็นพันๆตั้งแต่สมัยของพวกเขาที่หันไปหาแต่ "สิ่งที่ตามองเห็นได้" นั้น พวกเขายกย่องตนเองว่าอุดมการณ์ของจักรพรรดิและของพระสันตะปาปานั้นแข็งแกร่งและของพวก

นักปฏิรูปศาสนานั้นอ่อนแรง หากนักปฏิรูปพึ่งความช่วยเหลือของมนุษย์แต่ลำพัง พวกเขาก็คงจะไร้พลังตามที่ชาวโรมันคาทอลิคทึกทักเอา แต่แม้พวกเขาจะด้อยกว่าในเรื่องของจำนวนและในความไม่ลงลอยกับโรมนั้น พวกเขามีกำลัง พวกเขาอ้อนวอนให้หันไปจากรายงานของรัฐสภาไปยังพระวจนะของพระเจ้าและไปจากจักรพรรดิชาลส์ไปยังพระเยซูคริสต์ พระองค์ผู้ทรงเป็น “กษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย เป็นองค์เจ้านายเหนือเจ้านายทั้งปวง” ((Ibid. เล่มที่ 13 บทที่ 6) {GC 202.2}

ในเมื่อจักรพรรดิเฟอร์ดินันปฏิเสธที่จะเคารพสามัญสำนึกของพวกเขานั้น เจ้าผู้ครองนครทั้งหลายตกลงร่วมกันที่จะไม่ใส่ใจกับการที่พระองค์ไม่ได้อยู่ที่นั่น แต่จะนำคำประท้วงเสนอต่อที่ประชุมสภาแห่งชาติโดยไม่รอช้า ด้วยเหตุนี้จึงได้มีการร่างคำประกาศที่สำคัญยิ่งนี้ขึ้น และนำเสนอต่อที่ประชุมสภา {GC 202.3}

“พวกเราที่อยู่กัน ณ ที่นี้ขอประท้วงต่อหน้าพระเจ้า พระผู้สร้าง พระผู้ทรงถนอมรักษา พระผู้ทรงไถ่และพระผู้ช่วยให้รอด พระองค์เดียวของเราและวันหนึ่งข้างหน้าพระองค์จะทรงเป็นพระผู้ทรงพิพากษาของเราและต่อหน้าคนทั้งปวงและสิ่งมีชีวิตทั้งหลายว่า พวกเรา เพื่อนๆของพวกเรา ประชาชนของเรา จะไม่ยินยอมและจะไม่ยึดไว้ในทุกรูปแบบคำสั่งใดๆที่เสนอขึ้นมาในทุกสิ่งที่ตรงกันข้ามกับพระเจ้า ที่แตกต่างไปจากพระวจนะของพระองค์ต่อจิตใต้สำนึกที่ถูกต้องและต่อความรอดของจิตวิญญาณ” {GC 202.4}

“อะไรกันน่ะ! พวกเรารับรองพระบรมราชโองการนี้ด้วย พวกเราขอยืนยันว่าเมื่อพระเป็นเจ้ายิ่งใหญ่ทรงเรียกคนหนึ่งให้มามีความรอบรู้ในเรื่องของพระองค์ แต่กระนั้นคนนี้รับความรู้เรื่องของพระเจ้าไม่ได้” “ไม่มีหลักคำสอนใดที่แน่นอนนอกไปเสียจากที่จะตรงตามพระวจนะของพระเจ้า……พระเจ้าไม่อนุญาตให้มีหลักคำสอนอื่นใด……เราจะต้องอธิบายพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ด้วยข้อพระคัมภีร์ข้ออื่นๆที่ชัดเจนกว่า…..ในบรรดาสิ่งของทั้งหมดหนังสือศักดิ์สิทธิ์เล่มนี้จำเป็นสำหรับคริสเตียน ทำความเข้าใจได้ง่ายและจัดวางไว้แล้วที่จะสลายความมืดไป พวกเราตกลงใจกันแล้ว ด้วยพระคุณของพระเจ้าที่จะถนอมรักษาการเทศนาให้ความบริสุทธิ์และเน้นเทศนาเฉพาะแต่พระวจนะของพระองค์เท่านั้น ตามที่บันทึกไว้ในหนังสือพระคริสตธรรมคัมภีร์ของพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ โดยไม่เพิ่มเติมสิ่งใดที่ขัดแย้งเข้าไปเลย พระวจนะนี้เป็นความจริงเดียวเท่านั้น เป็นกฎเที่ยงแท้ของหลักคำสอนทั้งปวงและ

ของชีวิตทั้งมวลและจะไม่ทรยศหรือหลอกลวงเรา ผู้ที่สร้างขึ้นบนรากฐานนี้ลุกยืนขึ้นต่อต้านอำนาจทั้งปวงของขุมนรก ในขณะที่ความไร้สาระของมนุษย์ที่ก่อร่างขึ้นต่อต้านจะล้มลงต่อเบื้องพระพักตร์ของพระเจ้า {GC 203.1}

"ด้วยเหตุนี้พวกเราปฏิเสธแอกที่บังคับให้พวกเรารับ" "ในเวลาเดียวกัน พวกเรารอด้วยความหวังว่าพระราชาจะทรงปฏิบัติต่อเราทั้งหลายดังเจ้าชายคริสเตียนคนหนึ่งที่รักพระเจ้าเหนือสิ่งอื่นใดและพวกเราเองประกาศว่าเราพร้อมที่จะถวายความรักให้เจ้านายที่รักทั้งหลายพร้อมทั้งความรักและการเชื่อฟังที่เป็นหน้าที่โดยชอบธรรมและถูกต้องตามกฎหมายของเรา" (Ibid. เล่มที่ 13 บทที่ 6) {GC 203.2}

<u>รัฐสภาได้รับความประทับใจอย่างลึกซึ้ง คนส่วนใหญ่ประหลาดใจและตื่นตระหนกกับความกล้าหาญของพวกผู้คัดค้าน</u> สำหรับพวกเขาแล้ว อนาคตมีแต่ความปั่นป่วนและความไม่แน่นอน การต่อสู้ ความขัดแย้งและการนองเลือดเป็นสิ่งที่เลี่ยงไม่ได้ แต่นักปฏิรูปทั้งหลายมั่นใจในอุดมการณ์ที่ยุติธรรมและพวกเขาวางใจในพระเจ้าผู้ทรงสัพพัญญูและ "พวกเขาเต็มไปด้วยความกล้าหาญและความแน่วแน่" {GC 203.3}

<u>"หลักการที่เป็นส่วนประกอบของการต่อต้านอันเรืองนาม.....เป็นเนื้อแท้ของคำสอนของโปรเตสแตนท์นิยม Protestantism บัดนี้การคัดค้านเอาคนมาใช้ในทางที่ผิดเรื่องความเชื่อมี 2 ประการ ประการแรกคือการแทรกแซงของอำนาจฝ่ายปกครอง และประการที่ 2 เป็นอำนาจตามอำเภอใจของคริสตจักร แทนที่จะมีการใช้ในทางที่ผิดเหล่านี้ โปรเตสแตนท์ได้จัดให้จิตใต้สำนึกรู้ถูกรู้ผิด conscience อยู่เหนืออำนาจฝ่ายปกครองและให้พระวจนะของพระเจ้ามีอำนาจอยู่เหนือคริสตจักรที่มีอยู่</u> ในขั้นตอนแรก พวกเขาได้ปฏิเสธอำนาจว่าด้วยการปกครองในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพระเจ้าและพูดด้วยกันกับผู้เผยพระวจนะและอัครทูตว่า "ข้าพเจ้าทั้งหลายจำต้องเชื่อฟังพระเจ้ายิ่งกว่าเชื่อฟังมนุษย์ **<u>(กิจการ 5: 29 KJV)</u>** **<u>พวกเขาได้เทิดทูนมงกุฎของพระเยซูคริสต์ไว้สูงเหนือพระจักรพรรดิชาลซ์ที่ Charles 5</u>** แต่ไปไกลกว่านี้ คือได้วางรากฐานของหลักการที่ว่าคำสอนทั้งหมดของ**<u>มนุษย์จะต้องอยู่ภายใต้คำสอนของพระเจ้า"</u>** (Ibid. เล่มที่ 13 บทที่ 6) นอกเหนือจากนี้ ผู้คัดค้านยังได้ยืนยันสิทธิของตนที่จะพูดอย่างเสรีในความจริงที่เขาเชื่อ พวกเขาไม่เพียงเชื่อและปฏิบัติตามเท่านั้นแต่จะสอนในสิ่งที่พระวจนะพระเจ้าเสนอ และพวกเขา

ปฏิเสธสิทธิของบาทหลวงและฝ่ายปกครองที่จะยุ่งเกี่ยว **การประท้วงที่เมืองสไปร์ส Spires เป็นหลักฐานเสมือนงานพิธีทางศาสนาที่ต่อต้านความมีทิฐิใจแคบในศาสนา religious intolerance และยืนยันถึงสิทธิอันชอบของคนทั้งปวงที่จะนมัสการพระเจ้าตามที่จิตใต้สำนึกของตนกำหนด** the right of all men to worship God according to the dictates of their own consciences. {GC 203.4}

คำประกาศได้ทำไปแล้ว เขียนไว้ในความทรงจำของคนเป็นพันๆและจดบันทึกไว้ในสมุดของสวรรค์ ที่ซึ่งความพยายามใดๆของมนุษย์ไม่อาจลบล้างไปได้ ชาวอีแวนเจลิคัล ของทั้งประเทศเยอรมันได้ยอมรับคำประท้วงนี้เป็นการแสดงออกถึงความเชื่อทุกหนทุกแห่ง คนทั้งหลายต่างมองว่าคำประกาศนี้เป็นสัญญาของยุคใหม่และยุคที่ดีกว่า เจ้าผู้ครองนครคนหนึ่งพูดกับชาวโปรเตสแตนท์ที่เมืองสไปร์สว่า “ขอพระเจ้ายิ่งใหญ่ผู้ทรงประทานพระคุณให้ท่านประกาศพระกิตติคุณอย่างมีพลังได้อย่างเสรีและอย่างปราศจากความกลัว และทรงปกปักษ์ท่านในความมั่นคงของคริสเตียนจนชั่วนิรันดร์” (Ibid. เล่มที่ 13 บทที่ 6) {GC 204.1}

หากหลังจากการปฏิรูปได้รับความสำเร็จในระดับหนึ่งแล้ว การที่จะหน่วงเหนี่ยวเพื่อรับสิทธิพิเศษร่วมกับโลกเป็นการชั่วคราวก็จะเป็นการไม่ซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าและตัวพวกเขาเอง และด้วยการทำเช่นนี้จะได้ความพินาศของตนเองอย่างแน่นอน ประสบการณ์ของนักปฏิรูปที่ประเสริฐเหล่านี้บรรจุบทเรียนไว้สำหรับคนทั้งหลายในยุคต่อๆมา วิธีการทำงานของซาตานในการต่อต้านพระเจ้าและพระวจนะของพระองค์นั้นยังไม่เคยเปลี่ยน มันยังคงต่อต้านพระคัมภีร์เหมือนเดิมซึ่งได้นำมาเป็นหนังสือนำทางชีวิตในศตวรรษที่สิบหก **ในสมัยนี้ของเรา มีการเดินห่างออกไปจากหลักคำสอนและกฎ (ของพระเจ้า) อย่างมาก และเป็นเรื่องจำเป็นที่จะต้องกลับไปยังหลักการยิ่งใหญ่ของโปรเตสแตนท์ Protestant นั่นคือพระคัมภีร์และพระคัมภีร์เท่านั้นเป็นกฎแห่งความเชื่อและหน้าที่** ซาตานยังคงทำงานผ่านทุกช่องทางที่จะควบคุมให้ได้เพื่อทำลายเสรีภาพทางศาสนา **อำนาจที่ต่อต้านคริสเตียน(คริสจักรโรมต่อต้านคริสเตียนที่แท้จริง) ที่ชาวโปรเตสแตนท์คัดค้านและปฏิเสธในเมืองสไปร์สบัดนี้ได้รวมพลังใหม่เพื่อตามหาอำนาจสูงสุดที่สูญหายไปกลับคืนมา การยึดมั่นอย่างเดียวกันในพระคำของพระเจ้าที่แสดงออกในยามวิกฤตของการปฏิรูป(สมัยลูเธอร์) เป็นความหวังเดียวของการปฏิรูปในวันนี้** {GC 204.2}

มีเครื่องหมายปรากฏออกมาให้เห็นถึงอันตายที่มีต่อชาวโปรเตสแตนท์ ขณะเดียวกันมีเครื่องหมายที่บอกถึงพระหัตถ์ของพระเจ้าที่ทรงยื่นออกปกป้องคนที่ซื่อสัตย์ เป็นช่วงเวลานี้ที่ “เมลังค์ธอนนำซีโมน ไกรเนอูส สหายของเขาเดินผ่านถนนของเมืองสไปร์สไปอย่างรวดเร็วมุ่งหน้าไปยังแม่น้ำไรน์ เร่งเร้าให้เขาข้ามแม่น้ำไป ซีโมนแปลกใจกับการผลักดันอย่างร้อนรนเช่นนี้ ‘มีชายชราคนหนึ่งที่แคร่งขรึมและเอาจริงเอาจัง และเป็นคนที่ข้าพเจ้าไม่รู้จักได้มาปรากฏต่อหน้าข้าพเจ้าและพูดว่า ในอีกหนึ่งนาทีเฟอร์ดินันด์จะส่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายตุลาการมาจับตัวไกรเนอูส’ “ เมลังค์ธอนพูด {GC 205.1}

ในช่วงเวลากลางวัน เฟเบอร์ ดอกเตอร์มีชื่อคนหนึ่งของพระสันตะปาปาได้เทศนากล่าวเรื่องอับอายอื้อฉาวใส่ไกรเนอูส Grynaeus และปิดท้ายด้วยการพูดคัดค้านเรื่องที่เขาได้ปกป้อง “ความผิดบางอย่างที่น่าเกลียดชัง” เฟเบอร์ปิดบังความโกรธของเขาไว้ และได้เข้าไปเฝ้าพระราชาและได้รับคำสั่งที่จะต่อสู้กับศาสตราจารย์ที่เร้าร้อนแห่งเมืองไฮเดลเบิร์ก เมลังค์ธอนไม่ได้สงสัยเลยว่าพระเจ้าจะทรงช่วยมิตรคนหนึ่งของเขาด้วยการบัญชาให้ทูตสวรรค์องค์หนึ่งมาเตือนเขาล่วงหน้าในเรื่องนี้ {GC 205.2}

“เขายืนอยู่บนริมฝั่งแม่น้ำไรน์อย่างแน่นิ่ง คอยจนกระทั่งกระแสน้ำของลำธารได้ช่วยไกรเนอูสพ้นจากผู้ที่ข่มเหงเขา เมลังค์ธอนร้องขึ้นขณะที่มองเห็นเขาอยู่ฝั่งตรงกันข้ามว่า “ในที่สุดเขาหลุดพ้นจากเขี้ยวเล็บของผู้ที่กระหายเลือดของคนบริสุทธิ์ เมื่อเขาเดินทางกลับไปที่บ้าน มาลังค์ธอนได้รับข่าวว่าเจ้าหน้าที่ได้มาตามหาไกรเนอูสและได้ค้นหาเขาทั้งบ้าน” (Ibid. เล่มที่ 13 บทที่ 6) {GC 205.3}

การปฏิรูปทางศาสนา reformation จะต้องนำขึ้นมาให้โดดเด่นยิ่งใหญ่กว่าต่อหน้าผู้ยิ่งใหญ่ของโลก เจ้าผู้ครองนครฝ่ายโปรเตสแตนท์ถูกปฏิเสธไม่ให้เข้าเฝ้ากษัตริย์เฟอร์ดินันด์ แต่ได้รับโอกาสให้เสนอเรื่องราวต่อหน้าจักรพรรดิและเจ้าหน้าที่ชั้นสูงทั้งหลายของคริสตจักรและของรัฐที่มาชุมนุมกัน เพื่อทำความขัดแย้งที่รบกวนอาณาจักรให้สงบลง จักรพรรดิชาร์สที่ห้าได้เปิดประชุมสภาขึ้นที่เมืองออสเบิรก์ในปีถัดจากการคัดค้านที่เมืองสไปร์ส และประกาศว่าจะทำหน้าที่เป็นประธานเอง จึงส่งหมายเรียกให้ผู้นำโปรเตสแตนท์ทั้งหลายให้มายังสถานที่แห่งนี้ {GC 205.4}

ภัยอันตรายยิ่งใหญ่คุกคามงานการปฏิรูปทางศาสนา แต่ผู้สนับสนุนยังคงมอบความวางใจของเรื่องนี้ไว้กับพระเจ้าและปฏิญาณตนเองที่จะยึดมั่นอยู่ใน

พระกิตติคุณ ที่ปรึกษาของเจ้าครองนครแห่งแคว้นแซกซอนนีได้รับคำชี้แนะไม่ให้มาปรากฏตัวที่ประชุมสภา พวกเขาพูดว่าจักรพรรดิต้องการให้เจ้าผู้ครองนครทั้งหลายมาร่วมชุมนุมกันเพื่อจับพวกเขาให้ติดกับดัก “ไม่ใช่เป็นการเสี่ยงทุกอย่างเพื่อเดินทางไปและปิดตัวเองให้อยู่ภายในกำแพงเมืองของศัตรูที่มีอำนาจยิ่งใหญ่หรือ” แต่คนอื่นๆ ประกาศอย่างภาคภูมิว่า “ขอให้เจ้าผู้ครองนครทั้งหลายวางตัวด้วยความกล้าหาญและงานของพระเจ้าจะได้รับการช่วยกู้” “พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ พระองค์จะไม่ทรงทอดทิ้งพวกเรา” ลูเธอร์พูด (Ibid. เล่มที่ 14 บทที่ 2) เจ้าผู้ครองนครออกเดินทางพร้อมด้วยผู้ติดตามมุ่งหน้าไปยังเมืองออสเบิร์ก ทุกคนคุ้นเคยกับภัยอันตรายที่คุกคามพวกเขาและหลายคนเดินมุ่งหน้าไปด้วยสีหน้าที่เศร้าหมองและหัวใจที่เป็นทุกข์ แต่ลูเธอร์ได้เดินทางพร้อมกับพวกเขาไปจนถึงเมืองโคเบิร์ก ได้หนุนความเชื่อที่จมดิ่งลงไปด้วยการร้องเพลงสรรเสริญที่แต่งขึ้นมาในขณะที่เดินทางนั้น “พระเจ้าทรงเป็นป้อมปราการที่แข็งแรง” เสียงเพลงหนุนใจได้ขจัดทิ้งลางสังหรณ์และความกังวลใจ หัวใจที่ทุกข์หนักก็ผ่อนคลายลง {GC 206.1}

เจ้าผู้ครองนครที่ปฏิรูปแล้วตั้งใจที่จะจัดถ้อยแถลงความคิดเห็นออกมาเป็นรูปแบบอย่างมีระบบ พร้อมด้วยหลักฐานจากพระคัมภีร์เพื่อเสนอต่อรัฐสภาและภาระของการเตรียมงานได้มอบให้กับลูเธอร์ เมลังค์ธอนและเพื่อนๆของพวกเขา ถ้อยแถลงการณ์ **confession** นี้เป็นที่ยอมรับโดยชาวโปรเตสแตนท์โดยถือว่าเป็นการแสดงออกถึงเหตุผลแห่งความเชื่อของเขาทั้งหลาย พวกเขาได้ชุมนุมกันเพื่อลงนามในเอกสารสำคัญ เป็นห้วงเวลาที่สำคัญและเป็นการทดสอบความเชื่อของพวกเขา นักปฏิรูปศาสนาวิงวอนด้วยความจริงใจจะไม่ให้อุดมการณ์ของเขาเข้าปนเปกับปัญหาทางการเมือง พวกเขามีความรู้สึกว่าการปฏิรูปทางศาสนาจะต้องไม่ใช้อิทธิพลใดนอกจากที่ออกมาจากพระวจนะของพระเจ้า ในขณะที่เจ้าผู้ครองนครคริสเตียนทั้งหลายดำเนินการต่อไปที่จะเซ็นถ้อยแถลงการณ์ **confession** ยอมรับร่วมกัน มาลังค์ธอนท้วงขึ้นมาว่า “เป็นเรื่องของนักศาสนศาสตร์และของศาสนาจารย์ที่จะเสนอเรื่องเหล่านี้ให้เราสงวนผู้มีอำนาจยิ่งใหญ่ของโลกเพื่องานอื่น” ยอห์นแห่งแคว้นแซกซอนนีตอบว่า “ขอให้พระเจ้าทรงห้ามท่านเถิด ที่ท่านจะมาขวางให้เราออกไป เราตัดสินใจแล้วที่จะทำในสิ่งที่ถูก โดยไม่รบกวนตัวเราเองในเรื่องของมงกุฎ เรามีความปรารถนาที่จะยอมรับพระเจ้า สำหรับเราแล้ว หมวกประจำตำแหน่งของเราและเสื้อหนังมีค่า

ไม่เท่ากับกางเขนของพระเยซูคริสต์" เมื่อพูดจบแล้ว เขาก็ลงนามในเอกสาร เจ้าผู้ครองนครอีกคนหนึ่งพูดขณะที่จับปากกาขึ้นมาว่า "หากการถวายเกียรติพระเยซูคริสต์เจ้าของเราต้องการให้เราทำเช่นนี้ **เราก็พร้อมแล้ว.....ที่จะทิ้งสมบัติและชีวิตไว้ข้างหลัง" เขาพูดต่อว่า "เรายอมที่จะประกาศทิ้งพลเมืองและรัฐการปกครองของเราๆ ยอมที่จะทิ้งดินแดนของบรรพบุรุษที่อยู่ในมือมากกว่าที่จะยอมรับหลักคำสอนอื่นๆ ที่บรรจุในเอกสารท้ายแถลงการณ์ confession ให้ยอมรับฉบับนี้" (Ibid. เล่มที่ 14 บทที่ 2) คนของพระเจ้ามีความเชื่อและความกล้าหาญเช่นนี้แหละ** {GC 206.2}

เวลาที่กำหนดไว้เพื่อให้เข้าเฝ้าจักรพรรดิได้มาถึงแล้ว จักรพรรดิ ชาลส์ที่ห้า ชิ้นประทับบนบัลลังก์ มีเจ้าผู้ครองนครหลายคนอยู่ล้อมรอบและได้เรียกให้นักปฏิรูปศาสนาชาวโปรเตสแตนท์เข้าเฝ้า ได้มีการอ่านถ้อยแถลงประกาศความเชื่อ confession ในที่ชุมนุมอันงามสง่านั้น ความจริงของพระกิตติคุณได้จัดวางไว้อย่างชัดเจนและชี้ความผิดของคริสตจักรโรมันคาทอลิคออกมาให้เห็น จะกล่าวได้ว่า "**เป็นวันยิ่งใหญ่ที่สุดของงานปฏิรูปศาสนาและเป็นวันมีเกียรติที่สุดวันหนึ่งของประวัติศาสตร์ของคริสเตียนและของมนุษยชาติ**" (Ibid. เล่มที่ 14 บทที่ 7) {GC 207.1}

เวลาผ่านไปเพียงไม่กี่ปีตั้งแต่บาทหลวงแห่งเมืองวิตเตนเบิร์กยืนขึ้นอย่างโดดเดี่ยวที่เมืองเวิมส์ต่อหน้าเจ้าหน้าที่ประชุมสภาแห่งชาติ บัดนี้เจ้าผู้ครองนครอันทรงเกียรติที่สุดและมีอำนาจมากที่สุดหลายคนของอาณาจักรได้ยืนอยู่ในที่ของเขา ลูเธอร์ได้รับคำบัญชาให้รายงานตัวที่เมืองออกสเบิร์กแต่เขาอยู่ที่นั่นโดยทางคำพูดและคำอธิษฐาน เขาเขียนบันทึกไว้ว่า "ข้าพเจ้าดีใจอย่างล้นเหลือที่มีชีวิตอยู่จนถึงชั่วโมงนี้ เมื่อมีผู้ยอมรับเทิดทูนพระนามของพระคริสต์อย่างเปิดเผยและในที่ชุมนุมอันทรงเกียรติ" (Ibid. เล่มที่ 14 บทที่ 7) ด้วยประการฉะนี้ ข้อพระคัมภีร์ที่ว่า "ข้าพระองค์จะพูดถึงพระโอวาทของพระองค์ต่อเบื้องพระพักตร์บรรดาพระราชา" ก็ถึงที่สำเร็จด้วยประการฉะนี้" (สดุดี 119:46) {GC 207.2}

ในสมัยของอัครทูตเปาโล พระกิตติคุณที่เป็นเหตุทำให้เขาถูกคุมขังนั้นได้นำขึ้นไปต่อหน้าเจ้าชายและขุนนางทั้งหลายของเมืองจักรพรรดิ ในโอกาสนี้เช่นกัน สิ่งที่จักรพรรดิประกาศห้ามเทศนาบนธรรมาสน์นั้นได้นำมาประกาศที่พระราชวัง ถ้อยคำที่หลายคนถือว่าไม่สมควรแม้แต่คนรับใช้ก็ไม่สมควรฟังนั้นดังขึ้นเพื่อให้เจ้าและนายของอาณาจักรตลอดจน พระราชาและบุคคลยิ่งใหญ่ได้ฟัง เจ้าฟ้าชายองค์มกุฎ

ราชกุมารหลายองค์กลายเป็นนักเทศน์และคำเทศนาเป็นพระบรมราชโองการแห่งความจริงของพระเจ้า มีนักเขียนคนหนึ่งบันทึกไว้ว่า “ตั้งแต่สมัยของอัครทูต ยังไม่เคยมีงานใดที่ยิ่งใหญ่กว่าหรืองดงามกว่าแถลงการณ์นี้” (D’Aubigne เล่มที่ 14 บทที่ 7) {GC 208.1}

พระสังฆราชของพระสันตะปาปาคนหนึ่งเปิดเผยว่า “ทุกสิ่งที่ชาวลูเธอร์เรินพูดมานั้นเป็นความจริง เราปฏิเสธไม่ได้” อีกท่านหนึ่งที่ถาม ดร. เอ๊คก์ของโรม ขึ้นมาว่า “ท่านจะใช้เหตุผลที่ดีลบล้างคำสารภาพที่เจ้าผู้ครองนครและพันธมิตรทั้งหลายทำไว้หรือไม่” คำตอบที่ได้คือ “ด้วยผลงานเขียนของอัครทูตและของผู้เผยพระวจนะแล้วไม่ได้เลย แต่เมื่อใช้ของพวกบาทหลวงและของสภาก็จะทำได้” ผู้ที่ถามตอบว่า “เราเข้าใจแล้วตาม ที่ท่านบอกมานั้นคือว่าชาวลูเธอร์เรินอยู่ในพระคัมภีร์และพวกเราอยู่นอกพระคัมภีร์” (Ibid. เล่มที่ 14 บทที่ 8) {GC 208.2}

เจ้าผู้ครองนครบางคนของประเทศเยอรมันได้หันกลับมาอยู่ฝ่ายการปฏิรูปความเชื่อ **จักรพรรดิเองเปิดเผยว่าเอกสารของชาวโปรเตสแตนท์ไม่เป็นอย่างอื่นนอกจากความจริง** ถ้อยแถลงคำสารภาพนี้ได้แปลเป็นหลายภาษาและกระจายไปทั่วยุโรปและเป็นที่ยอมรับของคนเป็น**ล้านๆ**ในยุคต่อๆมาว่าเป็นการแสดงออกถึงความเชื่อของพวกเขา {GC 208.3}

ผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์ของพระเจ้าไม่ได้ทำงานอย่างโดดเดี่ยว ในขณะที่เทพผู้ครองศักดิเทพ และวิญญาณชั่วในสถานฟ้าอากาศได้รวมกันต่อต้านพวกเขาก็ตาม แต่พระเจ้าไม่ทรงทอดทิ้งประชากรของพระองค์ หากตาของพวกเขาจะเปิดออก พวกเขาจะมองเห็นหลักฐานอย่างเด่นชัดถึงการทรงสถิตอยู่ของพระเจ้าและการทรงโปรดประทานให้ผู้เผยพระวจนะในโบราณกาล เมื่อคนของเอลีชาชี้เจ้านายของเขาให้มองดูกองทัพน่ากลัวของศัตรูที่ล้อมอยู่รอบพวกเขาและตัดโอกาสทุกเส้นทางที่จะให้หนีพ้น ผู้เผยพระวจนะอธิษฐานว่า “ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงเบิกตาของเขาเพื่อเขาจะได้เห็น” (2 พงศ์กษัตริย์ 6:17) และดูเถิด มีรถและม้าเพลิงอยู่เต็มทั่วภูเขา กองทัพของชาวสวรรค์ตั้งป้อมอยู่เพื่อปกป้องคนของพระเจ้า ด้วยประการฉะนี้ ทูตสวรรค์อยู่ล้อมรอบคนงานทั้งหลายในขบวนการของการปฏิรูปทางศาสนา {GC 208.4}

มีอยู่หลักการหนึ่งที่ลูเธอร์ถือรักษาไว้อย่างมั่นคงที่สุดคือการไม่เข้าไปพึ่งอำนาจฝ่ายโลกเพื่อสนับสนุนงานการปฏิรูปและไม่ขออาวุธเพื่อการปกป้อง

เขาชื่นชมด้วยความปรีดาที่เจ้าผู้ครองนครหลายคนของอาณาจักรได้ยอมรับพระกิตติคุณแต่เมื่อพวกเขาเสนอที่จะเข้าร่วมพันธมิตรของการปกป้อง เขาจะประกาศว่า “พระเจ้าแต่ผู้เดียวที่จะทรงปกป้องหลักคำสอนของพระกิตติคุณ.....เมื่อมนุษย์จะยุ่งกับงานนี้ยิ่งน้อยมากเพียงไร การเข้าขัดขวางของพระเจ้าก็จะยิ่งโดดเด่นมากขึ้นเพื่องานนี้ ในทัศนะของเขาแล้ว การเสนอทั้งหมดให้มีการป้องกันฝ่ายการเมืองที่เกิดจากความกลัวที่ไม่คู่ควรและความไม่วางใจเป็นสิ่งที่อยู่ฝ่ายบาป” (D’Aubigne, London ed. เล่มที่ 10 บทที่ 14) {GC 209.1}

เมื่อศัตรูที่มีอำนาจยิ่งใหญ่ได้ร่วมมือกันเพื่อล้มล้างความเชื่อที่ปฏิรูปแล้ว และดูประหนึ่งว่าดาบเป็นพันๆเล่มกำลังจะชักออกจากฝักมาต่อสู้นั้น ลูเธอร์เขียนไว้ว่า “ซาตานกำลังพุ่งความโกรธของมันออกมา พระสันตะปาปาที่ร้ายกาจกำลังร่วมกันคิดอุบายและพรรคพวกเขาถูกคุกคามด้วยสงคราม จงชักชวนประชาชนให้ต่อสู้อย่างกล้าหาญ ณ เบื้องพระบัลลังก์ของพระเจ้าโดยความเชื่อและคำอธิษฐาน เพื่อพระวิญญาณของพระเจ้าจะปราบศัตรูของเราให้พ่ายแพ้ไปและบังคับให้อยู่อย่างสันติ สิ่งที่เราต้องการมากที่สุด งานที่เราต้องทำมากที่สุดคืออธิษฐาน จงให้ประชาชนรู้กันเถิดว่าบัดนี้พวกเขาจะเปิดตัวรับมือกับดาบและความโกรธแค้นของซาตานและให้พวกเขาทั้งหลายอธิษฐาน” (D’Aubigne, London ed. เล่มที่ 10 บทที่ 14) {GC 209.2}

อีกครั้งหนึ่งในช่วงเวลาต่อมาเมื่ออ้างถึงพันธมิตรที่เจ้าผู้ครองนครปฏิรูปแล้ววางแผนที่จะทำ ลูเธอร์เปิดเผยว่าอาวุธเดียวที่จะใช้เพื่อการต่อสู้นี้คือ “ดาบของพระวิญญาณ” เขาเขียนจดหมายถึงเจ้าผู้ครองนครแห่งแคว้นแซกซอนนีว่า “ด้วยสติรู้สึกผิดชอบของเรา เราไม่สามารถเห็นชอบกับพันธมิตรที่เสนอไว้ เราจะยอมตายสิบครั้งแทนที่จะมองดูพระกิตติคุณเป็นเหตุทำให้หลั่งเลือดหนึ่งหยด งานส่วนของเราจะต้องเป็นเหมือนลูกแกะของผู้ฆ่าแกะ เราจะต้องแบกกางเขนของพระคริสต์ ขอให้ท่านอย่าตกใจกลัว เราจะทำได้มากมายด้วยคำอธิษฐานของเรามากกว่าศัตรูของเราด้วยการโอ้อวดของพวกเขา เพียงแต่อย่าให้มือของท่านเปื้อนเลือดของพี่น้องของท่าน หากจักรพรรดิกำหนดมอบเราให้กับศาลตัดสินความ เราก็พร้อมที่จะมอบตัว ท่านปกป้องความเชื่อของเราไม่ได้ แต่ละคนต้องเชื่อด้วยตัวเขาตามความเสี่ยงภัยของเขาเอง (Ibid. เล่มที่ 14 บทที่ 1) {GC 209.3}

 จากที่ลี้ลับของการอธิษฐาน จะมีกำลังที่จะมาเขย่าโลกในงานของการปฏิรูป

ศาสนายิ่งใหญ่ ณ ที่นั่น ผู้รับใช้ของพระเจ้าจะวางเท้าบนศิลาแห่งคำสัญญาด้วยความสงบที่ศักดิ์สิทธิ์ ในระหว่างการดิ้นรนที่ออสเบิร์กลูเธอร์ กล่าวว่า “ไม่มีสักวันหนึ่งผ่านไปโดยไม่ได้อุทิศเวลาอย่างน้อยสามชั่วโมงให้กับการอธิษฐานและได้เลือกเวลาดีที่สุดเพื่อใช้ศึกษา” ในห้องส่วนตัวของเขา เขาจะได้ยินเสียงของเขาทูลขอต่อพระเจ้าด้วยคำพูด “ที่เปี่ยมด้วยการเทิดทูน ความยำเกรงและความหวัง เสมือนคนหนึ่งที่พูดกับมิตรสหาย” “ข้าพเจ้าทราบดีว่า พระองค์ทรงเป็นบิดาและพระเจ้าของเรา” เขาพูด “และพระองค์จะทรงกระจายผู้กดขี่เหล่าบุตรของพระองค์ไป เพราะพระองค์เองทรงได้รับภัยอันตรายร่วมกับพวกเรา เรื่องทั้งหมดนี้เป็นของพระองค์และโดยการทรงควบคุมของพระองค์ที่เราทั้งหลายได้วางมือบนนั้นได้ขอพระองค์ทรงปกป้องพวกเรา พระบิดาเจ้าข้า” (Ibid. เล่มที่ 14 บทที่ 6) {GC 210.1}

เขาเขียนจดหมายถึงเมลังค์ธอนที่ถูกบดขยี้ภายใต้ความกังวลและความกลัวว่า “พระคุณและสันติสุขในพระคริสต์ ข้าพเจ้าย้ำว่าไม่ใช่ในโลก อาเมน. ข้าพเจ้าเกลียดและเกลียดอย่างถึงที่สุด ความเอาใจใส่ที่กัดกินท่าน หากอุดมการณ์นั้นไม่ยุติธรรมสลัดทิ้งไปเลย หากเป็นงานที่ชอบธรรม แล้วทำไมเราจึงไม่ซื่อตรงกับคำสัญญาของพระองค์ที่บัญชาให้เรานอนลงโดยไม่มีความกลัวเล่า....พระคริสต์จะไม่ทรงบกพร่องต่อพระราชกิจแห่งความยุติธรรมและแห่งความจริง พระองค์ทรงชนม์ พระองค์ทรงครองราชย์บัลลังก์อยู่แล้ว เราจะไม่มีความกลัวอะไร!” (Ibid. เล่มที่ 14 บทที่ 6) {GC 210.2}

พระเจ้าทรงสดับฟังคำร้องเรียกของผู้รับใช้ของพระองค์ พระองค์ทรงประทานพระคุณและความกล้าหาญให้แก่เจ้าผู้ครองนครและรัฐมนตรีทั้งหลาย เพื่อคงรักษาความจริงไว้ที่จะต่อสู้กับผู้ปกครองแห่งความมืดของโลกนี้ พระเจ้าตรัสว่า “ดูก่อน เราวางศิลาก้อนหนึ่งลงในศิโยน เป็นศิลาหัวมุมที่ทรงเลือกแล้ว และเป็นศิลาที่มีค่าอันประเสริฐ และผู้ใดที่เชื่อในพระองค์ก็จะไม่ได้รับความอับอาย” (1 เปโตร 2:6) นักปฏิรูปชาวโปรเตสแตนท์ได้ก่อขึ้นอยู่ในพระคริสต์และพลังแห่งความตายจะมีชัยต่อพวกเขาเหล่านั้นก็จะหามิได้ {GC 210.3}

Samuel BASTIDE

PAGES D'HISTOIRE PROTESTANTE

Musée du Désert
– en Cévennes –
1990

Tout droits réservés

Tower of Constance คุกมืด – ฝรั่งเศส Catholic dungeon for Protestant Huguenot heretics Aigues-Mortes ,France

คุกมืดที่ฝรั่งเศษ ศตวรรษ 16 – 18 คริสตจักรคาทอลิกกักขังคริสเตียนโปรเตสแตนท์ ชาวฮิวกานอท Huguenots และ Albigenses คริสเตียนโปรเตสแตนท์ถูกคริสตจักรโรมฆ่าตายหลายหมื่นคนที่ฝรั่งเศส

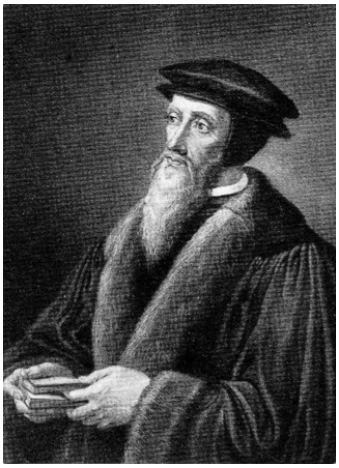

จอห์น แคลวิน (ค.ศ. 1509 – 1564)

Carcassone,France ศูนย์กลาง Spanish Inquisition
มีการทรมานและฆ่าคนมากที่สุดแห่งหนึ่งในยุโรป

บทที่ 12

การปฏิรูปทางศาสนาในประเทศฝรั่งเศส

การประท้วงที่เมืองสไปรส์และการสารภาพอย่างเปิดเผยที่เมืองออสเบิร์กซึ่งเป็นจุดเด่นในชัยชนะของการปฏิรูปทางศาสนาในประเทศเยอรมันนั้น ทำให้เกิดความขัดแย้งและความมืดมนตามมาเป็นเวลาหลายปี ดูเสมือนหนึ่งว่าจะต้องทำลายพวกที่นิยมโปรเตสแตนท์ให้สิ้นซากไป คนนับพันๆประทับตราคำพยานของพวกเขาด้วยเลือดของตนเอง สงครามกลางเมืองระเบิดขึ้น อุดมการณ์ของชาวโปรเตสแตนท์ถูกผู้เชื่อแนวหน้าคนหนึ่งทรยศ เจ้าผู้ครองนครที่ปฏิรูปแล้วผู้สง่างามที่สุดคนหนึ่งตกไปอยู่ในมือของพระจักรพรรดิและเป็นเชลยถูกลากจากเมืองหนึ่งไปยังอีกเมืองหนึ่ง แต่ในเสี้ยววินาทีของชัยชนะที่อยู่แค่เอื้อม ความพ่ายแพ้เข้าจู่โจมจักรพรรดิ พระองค์เห็นเหยื่อถูกฉกชิงออกไปจากอุ้งมือ ในที่สุดพระองค์ถูกบังคับให้ยอมอดทนต่อหลักคำสอนที่พระองค์มุ่งมั่นทั้งชีวิตที่จะทำลาย พระองค์เอาราชอาณาจักร สมบัติและชีวิตทั้งหมดเป็นเดิมพันที่จะบดขยี้พวกนอกรีตให้สิ้นซากไป บัดนี้พระองค์เห็นกองทัพศัตรูทำลายกองทัพของพระองค์ ทรัพย์สินของพระองค์ร่อยหรอลง การกบฏคุกคามอาณาจักรต่างๆของพระองค์ ในขณะที่ทุกแห่งหนความเชื่อที่พระองค์พยายามกดลงกำลังแผ่ขยายวงกว้างยิ่งขึ้น จักรพรรดิชาล์สที่ห้ากำลังต่อสู้กับอำนาจพระเจ้ายิ่งใหญ่ พระเจ้าตรัสไว้แล้วว่า “จงให้มีความสว่าง” แต่จักรพรรดิใช้ความพยายามที่จะรักษาวามืดให้ปกคลุมอยู่อย่างไม่ขาดสาย เป้าหมายของพระองค์ล้มเหลวและในสภาพที่แก่ก่อนวัย และความเสื่อมโทรมจากการต่อสู้มาอย่างช้านาน พระองค์สละราชสมบัติและหลบไปอยู่ในอารามอย่างสันโดษ {GC 211.1}

วันมืดมนของการปฏิรูปทางศาสนาได้มาถึงประเทศสวิตเซอร์แลนด์เหมือนเช่นที่เกิดขึ้นแล้วในประเทศเยอรมัน ในขณะที่มีเขตปกครองขนาดเล็กเฉพาะรัฐในประเทศสวิตเซอร์แลนด์หลายแห่งรับความเชื่อที่ปฏิรูปแล้วก็ตาม คนอื่นๆ ก็ยังยึดเกาะศาสนาของโรมอย่างหลับหูหลับตา ทำการกดขี่ข่มเหงผู้ที่มีความปรารถนารับความจริง ทำให้เกิดสงครามกลางเมือง สวิงลีและหลายคนที่เข้าร่วมกับเขาในการปฏิรูป

ตกลงสู่สนามรบการต่อสู้ที่นองเลือดที่เมืองแคพเพล เอโคลัมพาเดียสผู้นำทัพพ่ายแพ้ในการต่อสู้อันน่ากลัว ไม่นานต่อมาเขาก็เสียชีวิต โรมฉลองความมีชัยและดูเสมือนหนึ่งว่าในสถานที่หลายแห่งเขากำลังได้สิ่งทั้งหมดที่เธอสูญเสียไปกลับคืนมา แต่พระเจ้าผู้ทรงประทานคำแนะนำตั้งแต่อดีตนิรันดรกาลไม่ทรงทอดทิ้งงานหรือประชากรของพระองค์ พระหัตถ์ของพระองค์ทรงช่วยกู้พวกเขาออกมา ในดินแดนอื่นๆพระองค์ทรงเรียกคนทำงานขึ้นมาเพื่อสานต่องานของการปฏิรูป {GC 211.2}

ในประเทศฝรั่งเศส ฟ้าวันใหม่ได้เริ่มขึ้นแล้ว ก่อนที่ชื่อของลูเธอร์จะปรากฏเป็นนักการปฏิรูป มีอยู่คนหนึ่งที่ได้รับแสงสว่างได้คือเลอแฟร์ เขาเป็นชายสูงอายุที่มีการศึกษาแตกฉาน เป็นศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัยปารีสและเป็นผู้นิยมพระสันตะปาปาอย่างจริงใจและร้อนรน ในขณะที่เขาศึกษาวิจัย ค้นคว้าวรรณคดีโบราณ เขาได้หันไปสนใจพระคัมภีร์และได้แนะนำการศึกษาเรื่องนี้ให้แก่นักศึกษาทั้งหลายของเขา {GC 212.1}

เลอแฟร์เป็นผู้เทิดทูนนักบุญอย่างแรงกล้า และเขากำลังดำเนินการที่จะเขียนประวัติศาสตร์เรื่องของนักบุญหลายคน และผู้ที่พลีชีพทั้งหลายตามตำนานของคริสตจักร นี่เป็นงานที่จะต้องใช้ความพยายามอย่างมากมาย แต่เมื่อเขาเดินหน้ารุดไปได้ค่อนข้างมากแล้ว เขาก็เริ่มคิดว่าพระคัมภีร์น่าจะให้ประโยชน์กับงานของเขาบ้าง ด้วยเป้าหมายนี้เขาจึงเริ่มศึกษาพระคัมภีร์อีกครั้ง แน่นอนทีเดียวเขาพบนักบุญในพระคัมภีร์ แต่ไม่ใช่เป็นตามรูปแบบปฏิทินของชาวโรมัน ลำแสงสว่างเจิดจ้าของพระเจ้าส่องลงมายังความคิดของเขา ด้วยความประหลาดใจและความรังเกียจ เขาหันหน้าออกไปจากงานที่เขาสั่งให้ตัวเขาทำเอง และอุทิศตนให้กับการศึกษาพระวจนะของพระเจ้า ในไม่ช้าเขาเริ่มสอนความจริงล้ำค่าที่เขาค้นพบแก่นักศึกษาทั้งหลายของเขา {GC 212.2}

ในปี ค.ศ. 1512 ก่อนที่ทั้งลูเธอร์และสวิงลีได้เริ่มงานการปฏิรูป เลอแฟร์เขียนบันทึกไว้ดังนี้ว่า “พระเจ้าทรงเป็นผู้ประทานความชอบธรรมโดยพระคุณที่จะชำระเราให้บริสุทธิ์เพื่อไปให้ถึงชีวิตนิรันดร์” (Wylie, เล่มที่ 13 บทที่ 1) เมื่อเขานึกตรึกตรองเรื่องความลึกลับของการไถ่ให้รอดแล้ว เขาร้องอุทานขึ้นมาว่า “โอ ความยิ่งใหญ่ของการแลกเปลี่ยนที่พูดเป็นถ้อยคำไม่ได้ พระองค์ผู้ทรงปราศจากบาปถูกตัดสินให้ตายและปล่อยผู้ที่ทำผิดไปเป็นอิสระ พระผู้มีพระพรทรงแบกรับคำสาปและคนที่

ถูกสาปได้รับพระพร พระผู้ทรงชนม์ได้สิ้นพระชนม์และเพื่อคนตายจะได้มีชีวิตอยู่ต่อไป ความมืดห่อหุ้มพระผู้ทรงรัศมีภาพไว้ แต่ผู้ที่ไม่รู้อะไรเลยนอกจากความสับสนได้รับการปกคลุมด้วยรัศมีภาพ (D'Aubigne, London ed., เล่มที่ 12 บทที่ 2) {GC 212.3}

และในขณะที่เขาสอนว่ารัศมีภาพของการไถ่ให้รอดเป็นของพระเจ้าแต่ผู้เดียวนั้น เขาก็ยังประกาศว่าหน้าที่ของการเชื่อฟังเป็นของมนุษย์ เขาพูดว่า "หากท่านเป็นสมาชิกในคริสตจักรของพระคริสต์ ท่านเป็นส่วนหนึ่งของพระกายของพระองค์ หากท่านเป็นพระกายของพระองค์ แล้วท่านก็จะเต็มบริบูรณ์ด้วยธรรมชาติของพระเจ้า..... โอ หากมนุษย์จะเข้าได้ถึงความเข้าใจของสิทธิ์นี้ เขาจะดำเนินชีวิตสะอาด บริสุทธิ์และศักดิ์สิทธ์อย่างมากยิ่งเพียงไร และช่างน่าชังเพียงไรเมื่อเปรียบเทียบกับรัศมีภาพภายในตัวเขา เป็นรัศมีภาพที่ตาฝ่ายเนื้อหนังมองไม่เห็น กับการรู้จักเกียรติยศทั้งหมดของโลกนี้ (Ibid.เล่มที่ 12 บทที่ 2) {GC 213.1}

ในท่ามกลางนักศึกษาของเลอแฟร์มีผู้ที่ฟังเขาด้วยใจจดจ่อ และเป็นผู้ที่จะประกาศความจริงต่อไปหลังจากเสียงของอาจารย์ได้ยุติไปแสนนาน ตัวอย่างเช่น วิลเลี่ยม ฟาเรล เขาเป็นบุตรชายของพ่อแม่ที่เคร่งครัดศาสนาและได้รับการอบรมให้รับความเชื่อเรื่องคำสอนของคริสตจักรโดยปริยาย เขาอาจพูดถึงตนเองเหมือนที่อัครทูตเปาโลพูดก็ว่าได้ "ว่าข้าพระบาทดำรงชีวิตตามพวกที่ถือเคร่งครัดที่สุด คือเป็นพวกฟาริสี" (กิจการของอัครทูต 26: 5) เขาเป็นชาวโรมันนิยมที่เคร่งครัด เขาเร่าร้อนด้วยความกระตือรือร้นที่จะทำลายทุกคนที่กล้าต่อต้านคริสตจักร ในเวลาต่อมาเขาพูดถึงชีวิตของเขาในเวลานี้ว่า "ข้าพเจ้าจะกัดฟันของข้าพเจ้าเหมือนกับหมาป่าที่ดุร้ายเมื่อข้าพเจ้าได้ยินใครก็ตามที่พูดต่อต้านพระสันตะปาปา" (Wylie เล่มที่ 13 บทที่ 2) เขาไม่เคยเบื่อหน่ายที่จะเทิดทูนบรรดานักบุญทั้งหลาย เขาเดินเวียนรอบโบสถ์ต่างๆของกรุงปารีสโดยมีเลอแฟร์เป็นเพื่อน กราบไหว้นมัสการที่แท่นบูชาและตบแต่งศาลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆด้วยของถวาย แต่การถือปฏิบัติสิ่งต่างๆเหล่านี้ไม่ได้นำสันติสุขมาให้จิตวิญญาณของเขา ความสำนึกผิดในบาปตราตรึงอยู่กับเขาซึ่งการปลงอาบัติทั้งหมดไม่อาจที่จะขจัดทิ้งไปได้ ดั่งเสียงที่มาจากสวรรค์ เขาได้ยินคำของนักปฏิรูปศาสนากล่าวว่า "ความรอดได้มาโดยพระคุณ" "พระองค์ผู้ทรงไม่มีบาปได้ถูกกำหนดให้ตายและอาชญากรได้รับการปลดปล่อย" กางเขนของพระคริสต์เท่านั้นที่จะเปิดประตูของสวรรค์และปิดประตูของนรกได้" {GC 213.2}

ฟาเรลรับความจริงด้วยความชื่นชมยินดีเหมือนเช่นการกลับใจของเปาโล เขาหันไปจากการถูกจำจองของประเพณี ไปสู่เสรีภาพที่มีในพระบุตรของพระเจ้า เขาพูดว่า “ข้าพเจ้าเดินกลับมาดั่งลูกแกะที่ถ่อมตนและไม่มีภัย ไม่ใช่สุนัขจิ้งจอกที่มีหัวใจอาฆาต เขาเอาหัวใจออกห่างไปจากพระสันตะปาปา และได้มอบถวายดวงใจของเขาให้พระเยซูคริสต์” {GC 214.1}

ในขณะที่เลอแฟร์เผยแพร่แสงสว่างในหมู่นักศึกษาต่อไปนั้น ฟาเรลทำงานของพระคริสต์อย่างร้อนรนเหมือนเช่นที่เคยทำให้กับงานของพระสันตะปาปา เขาออกประกาศความจริงในที่สาธารณะ ในเวลาไม่นานต่อมา พระสังฆราชแห่งเมืองเมอ๊อกซ์ที่เป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่คนหนึ่งของคริสตจักรได้เข้ามาร่วมกับพวกเขา มีอาจารย์สอนชั้นนำอีกหลายคนที่มากความสามารถและความรู้ได้เข้าร่วมงานประกาศพระกิตติคุณ และได้คนทุกชนชั้นเข้ามาเชื่อ จากบ้านของช่างฝีมือและชาวนาไปจนถึงราชวังของพระราชา พระขนิษฐาของกษัตริย์ฟรานซิสที่ 1 ซึ่งขณะนั้นเป็นพระกษัตริย์ที่กำลังปกครองอยู่ได้มารับเชื่อเรื่องการปฏิรูป ดูประหนึ่งว่าชั่วขณะหนึ่งกษัตริย์เองและพระราชินียอมรับความเห็นชอบและด้วยความหวังอย่างสูง นักปฏิรูปมองไปยังเวลาเมื่อจะนำเอาทั้งประเทศฝรั่งเศสเข้ามาอยู่ในร่มของพระกิตติคุณ {GC 214.2}

แต่พวกเขาไม่สมหวัง การทดลองและการกดขี่ข่มเหงรอคอยสาวกของพระคริสต์อยู่ แต่ด้วยความเมตตาปราณี เรื่องนี้ถูกปกปิดไม่ให้พวกเขามองเห็น มีช่วงเวลาแห่งสันติเข้ามาแทรกเพื่อเสริมพลังรอรับพายุลูกใหญ่ และการปฏิรูปเจริญขึ้นอย่างรวดเร็ว พระสังฆราชแห่งเมืองเมอ๊อกซ์ทำงานด้วยความกระตือรือร้นในแขวงการปกครองของเขาเพื่อสอนทั้งนักบวชและประชาชน บาทหลวงที่ไม่มีความรู้และไร้ศีลธรรมถูกปลดทิ้งไปหมดและเท่าที่พอจะทำได้ จะนำผู้ที่มีความรู้และเคร่งครัดฝ่ายศาสนาเข้ามาแทน พระสังฆราชองค์นี้มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะให้ประชาชนเข้าศึกษาพระวจนะของพระเจ้าด้วยตัวพวกเขาเอง และในไม่ช้าก็ได้ทำเรื่องนี้จนสำเร็จ เลอแฟร์ลงแรงแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์ใหม่ และในช่วงเวลาเดียวกันที่พระคัมภีร์ภาษาเยอรมันของลูเธอร์ออกมาจากโรงพิมพ์ที่เมืองวิตเตนเบิร์ก พระคริสตธรรมคัมภีร์ใหม่ภาษาฝรั่งเศสก็จัดพิมพ์เผยแพร่ในเมืองเมอ๊อกซ์ พระสังฆราชไม่ปล่อยให้โอกาสหรือแรงงานใดผ่านไปเพื่อแจกจ่ายพระคัมภีร์ไปยังวัดต่างๆที่อยู่ภายใต้การดูแลของเขาและในไม่ช้าชาวนาแห่งเมืองเมอ๊อกซ์ได้เป็นเจ้าของพระคริสตธรรมคัมภีร์

ศักดิ์สิทธิ์ {GC 214.3}

จิตวิญญาณเหล่านี้ได้รับข่าวสารจากสวรรค์เหมือนดั่งคนเดินทางไกลที่กำลังจะล้มตายด้วยความกระหายน้ำต่างต้อนรับน้ำพุแห่งชีวิตด้วยความชื่นชมยินดี คนงานในทุ่งนา ช่างฝีมือในโรงงาน ทำให้การทำงานตรากตรำประจำวันของเขาเป็นไปอย่างมีความสุขด้วยการพูดคุยความจริงอันประเสริฐของพระคัมภีร์ พอตกเย็นพวกเขาชุมนุมกันตามบ้านเพื่ออ่านพระวจนะคำของพระเจ้าและร่วมกันอธิษฐานและสรรเสริญพระเจ้าแทนที่จะเดินเข้าโรงเหล้า ในไม่ช้าจะมองเห็นว่ามีการเปลี่ยนแปลงยิ่งใหญ่เกิดขึ้นในชุมชนเหล่านี้ ถึงแม้ว่าพวกชาวนาจะเป็นชนชั้นต่ำที่สุดและไม่มีการศึกษาและทำงานอย่างหนักก็ตาม อำนาจแห่งพระคุณของพระเจ้าในการปฏิรูปปรากฏให้เห็นว่าระดับชีวิตของพวกเขาได้ถูกยกให้สูงขึ้น ด้วยความถ่อมตน เปี่ยมด้วยความรักและความบริสุทธิ์ พวกเขายืนขึ้นในฐานะพยานให้เห็นว่าพระกิตติคุณประเสริฐจะทำอะไรให้กับผู้ที่รับไว้ด้วยความจริงใจ {GC 215.1}

แสงสว่างที่จุดสว่างขึ้นในเมืองเมอ๊อกซ์ส่องกระจายไปไกล จำนวนคนที่กลับใจเพิ่มขึ้นทุกวัน ความโกรธเคืองของผู้ที่อยู่ในอำนาจถูกสกัดกั้นไประยะหนึ่งโดยกษัตริย์องค์ที่ดูแคลนความดันทุรังและใจแคบของพวกนักบวช แต่ในที่สุดผู้นำชาวเปปาซีได้ชัยชนะ บัดนี้เสาประหารเผาทั้งเป็นก็ปักตั้งขึ้น พระสังฆราชแห่งเมืองเมอ๊อกซ์ถูกบังคับให้เลือกระหว่างเปลวเพลิงและการกลับคำ เขาได้เลือกทางเดินที่ง่ายกว่า แต่พวกเขาไม่ใส่ใจกับผู้นำที่ล้มไปแล้ว ฝูงแกะของเขายังคงยืนมั่นคงอยู่ มีหลายคนเป็นพยานให้กับความจริงในท่ามกลางเปลวเพลิง ด้วยความกล้าหาญและความซื่อสัตย์ที่หลักประหารเผาทั้งเป็น คริสตชนถ่อมตนเหล่านี้ได้พูดกับคนนับพันๆที่ไม่เคยได้ยินคำพยานของพวกเขาในวันเวลาแห่งความสงบ {GC 215.2}

ไม่เพียงแต่คนต่ำต้อยและยากจนที่จมอยู่ในความทุกข์ลำบากและความเหยียดหยามเท่านั้นที่กล้าลุกขึ้นเป็นพยานเพื่อพระคริสต์ ในห้องประชุมโอโถงของปราสาทและในพระราชวังยังมีจิตวิญญาณเชื้อพระวงศ์ที่ถือว่าความจริงมีค่ามากยิ่งกว่าทรัพย์สมบัติหรือยศตำแหน่งหรือแม้ชีวิต ยุทธภัณฑ์ของของสำนักราชวังปกปิดวิญญาณที่สูงส่งและมั่นคงได้ดีกว่าชุดคลุมและหมวกประจำตำแหน่งของพระสังฆราช หลุยส์ ดี เบอร์ควินเกิดมาในตระกูลสูงศักดิ์ เขาเป็นขุนนางชั้นอัศวิน มีความกล้าหาญและมียศศักดิ์สูงส่ง เขาเอาใจใส่กับการศึกษา มีมารยาทดีและศีลธรรมไร้ที่ติ มี

นักเขียนคนหนึ่งบันทึกไว้ว่า “เขาเป็นผู้ติดตามยิ่งใหญ่คนหนึ่งในธรรมนูญของชาวเปปาซีและเป็นผู้ฟังคนสำคัญของพิธีมิสซาและการเทศนา.....และเขายกชูคุณความดีอื่นๆของเขาทั้งหมดด้วยการแสดงความเกลียดชังต่อชาวลูเธอร์นิยม” แต่เหมือนเช่นคนอื่นๆมากมายที่ได้รับการทรงนำให้เข้าไปถึงพระคัมภีร์ เขาประหลาดใจที่ได้ค้นพบว่าคำสอนในนั้น “ไม่ใช่หลักคำสอนของโรมแต่เป็นหลักคำสอนของลูเธอร์” (Wylie เล่มที่ 13 บทที่ 9) ตั้งแต่นั้นมา เขาอุทิศชีวิตที่เหลืออยู่ให้กับงานการประกาศพระกิตติคุณ {GC 215.3}

เขาเป็นขุนนางที่มีการศึกษาดีเยี่ยมคนหนึ่งของประเทศฝรั่งเศส” มีความเป็นอัจฉริยะในสติปัญญา และคารมคมคาย มีความกล้าหาญกระตือรือร้นไม่มีใครเทียบได้ และมีอิทธิพลต่อราชสำนัก เขาจึงเป็นที่โปรดปรานของกษัตริย์ คนมากมายปรารถนาที่จะให้เขาเป็นนักปฏิรูปศาสนาของประเทศ เบซากล่าวว่า “เบอร์ควินจะเป็นลูเธอร์คนที่สองได้ หากเขาได้เป็นเจ้าผู้ครองนครคนที่สองของฟรานซิสที่ 1” ชาวเปปาซีนิยมร้องตะโกนว่า “เขาเลวยิ่งกว่าลูเธอร์เสียอีก” (Ibid, เล่มที่. 13 บทที่ 9) แน่นอนทีเดียวชาวโรมันนิยมของประเทศฝรั่งเศสรังเกียจเขายิ่งนัก พวกเขาจับเบอร์ควินโยนใส่เรือนจำด้วยข้อกล่าวหาเป็นคนนอกรีต แต่พระราชาปล่อยให้เขาสู่อิสรภาพ การดิ้นรนนี้ดำเนินต่อไปเป็นเวลาหลายปี ฟรานซิสโอนเอนอยู่ระหว่างโรมและการปฏิรูปทางศาสนา สลับกับการผ่อนปรนและการควบคุมอย่างเข้มงวด ความร้อนรนอย่างเดือดดาลของนักบวชเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองของพระสันตะปาปาจับเบอร์ควินไปขังในเรือนจำสามครั้ง แต่พระราชาก็ปลดปล่อยเขาออกมา พระองค์ชื่นชอบกับความฉลาดและความงามแห่งอุปนิสัยของเขา พระองค์ไม่ยอมให้เขาตกไปอยู่ในเงื้อมมือของความอาฆาตพยาบาทของพวกพระราชาคณะ {GC 216.1}

ครั้งแล้วครั้งเล่ามีคำเตือนมาถึงเบอร์ควินบอกถึงภัยอันตรายที่คุกคามเขาในประเทศฝรั่งเศสและได้รับการรบเร้าให้เดินตามย่างเท้าของผู้ที่เนรเทศตัวเองด้วยความสมัครใจ อีรัสมัสที่ขี้ขลาดและเป็นนักฉวยโอกาส เขามีความรอบรู้มากมาย แต่เขาล้มเหลวในเรื่องจริยธรรมยิ่งใหญ่ของการยึดชีวิตและเกียรติยศให้อยู่ภายใต้ความจริง เขาได้เขียนจดหมายถึงเบอร์ควินมีใจความว่า “ขอตัวไปเป็นทูตของต่างประเทศสิ ออกเดินทางท่องไปในประเทศเยอรมัน ท่านรู้จักเบดาและเขาเป็นคนเช่นนี้คือเขาเป็นสัตว์ประหลาดพันหัว พ่นพิษไปได้ทุกทิศ ศัตรูของท่านชื่อกองร้อย อุดมการณ์ของ

ท่านจะได้เปรียบกว่าอุดมการณ์ของพระเยซูคริสต์หรือ พวกเขาจะไม่ปล่อยท่านไปจนกว่าได้ทำลายท่านแล้วอย่างแสนสาหัส อย่าวางใจในการคุ้มครองของกษัตริย์มากนัก ไม่ว่าในกรณีใดๆอย่าประนีประนอมกับคณะศาสนศาสตร์" (Ibid. เล่มที่ 13 บทที่ 9) {GC 216.2}

ขณะที่ภัยอันตรายเข้มข้นขึ้น ความกระตือรือร้นของเบอร์ควินก็ต้องเข้มแข็งมากกว่า เขามุ่งมั่นจะใช้วิธีที่กล้าหาญมากกว่าที่เคย ทั้งปฏิเสธข้อเสนอแนะของอีรัสมัสที่ให้เขาหาโอกาสหนีไป เขาไม่เพียงแต่ลุกขึ้นยืนที่จะปกป้องความจริง แต่โจมตีความผิด ข้อกล่าวหานอกรีตที่ชาวโรมันนิยมคอยกล่าวหาโหมกระหน่ำใส่เขานั้น เขาหันมาตอบโต้พวกเขาว่าไม่จริง ผู้ต่อต้านที่แข็งขันและขมขื่นที่สุดของพวกเขาเป็นดอกเตอร์ผู้คงแก่เรียนและเป็นนักบวชคณะศาสนศาสตร์ของมหาวิทยาลัยปารีสที่เรืองนามซึ่งเป็นสถาบันชั้นนำทางด้านศาสนศาสตร์ในระดับเมืองและระดับชาติ จากผลงานเขียนของดอกเตอร์เหล่านี้เบอร์ควินสรุปได้ข้อเสนอแนะสิบสองประการ และประกาศอย่างเปิดเผยหัวข้อ "ต่อต้านพระคัมภีร์ และคำสอนนอกรีต" เหล่านั้นในที่สาธารณะ และเขาได้ยื่นขอให้กษัตริย์เป็นผู้พิพากษาในความขัดแย้งครั้งนี้ {GC 216.3}

พระราชาไม่มีความปรารถนาที่จะนำอำนาจและความรุนแรงของคู่ต่อสู้ที่ขัดแย้งกันมาปะทะกันและยินดีที่ได้โอกาสสยบความยโสของนักบวชเหล่านี้ โดยเสนอให้ชาวโรมันนิยมใช้พระคัมภีร์ป้องกันอุดมการณ์ของตน พวกเขารู้แก่ใจว่าอาวุธนี้จะเอื้อประโยชน์ให้พวกเขาแต่น้อย การกักขัง การทรมาน และการเผาทั้งเป็นที่เสาประหารต่างหากเป็นอาวุธที่พวกเขามีความเชี่ยวชาญในการนำมาใช้ แต่บัดนี้โต๊ะได้หมุนกลับทิศทางแล้วและพวกเขามองเห็นว่าตนเองกำลังจะตกลงสู่หลุมบ่อที่ตนหวังจะโยนเบอร์ควินลงไป ด้วยความงงงวยพวกเขาหันหน้ามองดูรอบตัวเพื่อหาทางหนีทีไล่ให้พวกตน {GC 217.1}

"ในช่วงเวลานั้นเอง มีรูปปั้นของพระนางมาเรียที่ตั้งอยู่มุมถนนแห่งหนึ่งถูกทุบทำลาย" มีความตื่นเต้นยิ่งใหญ่เกิดขึ้นในเมือง ประชาชนจำนวนมากวิ่งกันไปยังสถานที่แห่งนั้น สีหน้าของพวกเขาเผยให้เห็นความทุกข์เศร้าหมองและความโกรธแค้น กษัตริย์รู้สึกสะเทือนพระทัยอย่างมาก นี่เป็นโอกาสที่นักบวชทั้งหลายจะใช้เพื่อเกิดประโยชน์ต่อตน และพวกเขาก็ไวที่จะพลิกผันสถานการณ์ให้เป็นต่อ และต่างร้องกันว่า "นี่คือผลงานคำสอนของเบอร์ควิน ทุกอย่างจะถูกโยนทิ้งไป ด้วยการวางแผน

ของพวกลูเธอร์เรินเพื่อทำลาย ศาสนา กฎหมาย ราชบัลลังก์" (Ibid.เล่มที่ 13 บทที่ 9) {GC 217.2}

อีกครั้งหนึ่งเบอร์ควินถูกจับ กษัตริย์ถอยออกไปจากกรุงปารีส ปล่อยในนักบวชทั้งหลายทำในสิ่งที่ใจปรารถนา นักปฏิรูปศาสนาถูกสอบสวนและถูกตัดสินประหาร และเพื่อไม่ให้กษัตริย์ฟรานซิสขัดขวางช่วยเขา จึงได้กำหนดโทษประหารในเวลาเที่ยงวัน เบอร์ควินถูกนำไปยังสถานที่แห่งความตาย ฝูงชนขนาดใหญ่ได้มาชุมนุมกันเพื่อเป็นพยานกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และมีหลายคนที่มองดูด้วยความแปลกใจและความสงสัยว่าเหยื่อนี้ถูกเลือกมาจากครอบครัวขุนนางดีที่สุดและกล้าหาญที่สุดของประเทศฝรั่งเศส ความตะลึง ความโกรธแค้น ความรังเกียจเดียดฉันท์ และความขมขื่นทำให้ใบหน้าของฝูงชนที่ออกันเข้ามามัวหมอง แต่มีอยู่ใบหน้าหนึ่งที่ไม่มีเงามืดสะท้อนออกมาให้เห็นเลย ความคิดของผู้พลีชีพอยู่ห่างไกลจากภาพของความวุ่นวาย เบอร์ควินมีความรู้สึกถึงการมาสถิตอยู่ของพระเจ้าของเขาเท่านั้น {GC 217.1}

รถเข็นสองล้อน่าอนาถที่เขานั่ง ใบหน้าถมึงทึงของผู้กล่าวหาเขา ความตายที่น่ากลัวที่เขากำลังมุ่งหน้าไปหานั้น สิ่งเหล่านี้เขาไม่ได้ใส่ใจเลย พระองค์ผู้ทรงชนม์และและสิ้นพระชนม์ ; พระองค์ทรงฟื้นพระชนม์ และจะทรงพระชนม์ชั่วนิรันดร์ ทรงถือกุญแจแห่งความตาย และนรก ใบหน้าของเบอร์ควินเปล่งประกายด้วยสันติสุขแห่งสวรรค์ เขาแต่งตัวด้วยอาภรณ์อย่างดี สวม "เสื้อคลุมสีม่วง มีเสื้อคลุมผ้าต่วนและผ้าแพรดิ้นเงินจากเมืองดามัสกัสและผ้าคล้องคอสีทอง" (D'Aubigne, History of the Reformation in Europe in the Time of Calvin เล่มที่ 2 บทที่ 16) เขากำลังจะเป็นพยานให้กับความเชื่อของเขาต่อเบื้องพระพักตร์กษัตริย์แห่งกษัตริย์ทั้งหลายผู้เฝ้ามองทั้งจักรวาลและจะไม่มีหลักฐานของความทุกข์โศกเศร้าที่แสดงให้เห็นว่าความสุขของเขาเป็นเรื่องเสแสร้ง {GC 218.1}

ในขณะที่ขบวนเคลื่อนไปอย่างช้าๆ ผ่านถนนที่แออัด ประชาชนเฝ้ามองด้วยความประหลาดใจถึงสันติสุขที่ไม่มัวหมอง ชัยชนะที่มีความสุขของสีหน้าและท่าทาง พวกเขาพูดว่า "เขาเปรียบเสมือนท่านผู้หนึ่งที่นั่งอยู่ในพระวิหาร และตั้งจิตภาวนาในสิ่งศักดิ์สิทธิ์" (Wylie เล่มที่ 13 บทที่ 9) {GC 218.2}

ที่หลักประหาร เบอร์ควินได้พยายามพูดกับประชาชนบ้างเล็กน้อย แต่นักบวชทั้งหลายหวาดหวั่นถึงผลเสียที่จะตามมา เริ่มส่งเสียงตะโกนและทหารตบ

อาวุธของเขาและการโห่ร้องของพวกเขากลบเสียงของผู้พลีชีพคนนี้ ด้วยประการฉะนี้ ในปี ค.ศ. 1529 ผู้ที่อยู่ในอำนาจสูงสุดทางอักษรศาสตร์และศาสนาของกรุงปารีสที่มีวัฒนธรรมอย่างสูงได้ “วางแบบอย่างต่ำช้าให้กับอาณาประชาราษฎร์ในปี ค.ศ. 1793 ในเรื่องของการต่อสู้บนตะแลงแกงของคำพูดศักดิ์สิทธิ์ของคนที่กำลังจะตาย” (Ibid. เล่มที่ 13 บทที่ 9) {GC 218.3}

เบอร์ควินถูกรัดคอตายและเอาร่างไปเผาในเปลวเพลิง ข่าวเรื่องความตายของเขาทำให้มิตรสหายของการปฏิรูปศาสนาทั่วประเทศฝรั่งเศสโศกเศร้า แต่แบบอย่างของเขาไม่สูญเปล่า พยานทั้งหลายของความจริงพูดว่า “พวกเราก็พร้อมที่จะตายด้วยเช่นกัน เพื่อเผชิญหน้ากับความตายด้วยความยินดี ตาของเรามองไปยังชีวิตที่กำลังจะมาถึง” (D’Aubigne, History of the Reformation in Europe in the Time of Calvin เล่มที่ 2 บทที่ 16) {GC 218.4}

ในช่วงเวลาของการกดขี่ข่มเหงเมืองเมอ๊อกซ์ ครูทั้งหลายของการปฏิรูปศาสนาถูกถอดถอนใบอนุญาตไม่ให้เทศนา พวกเขาจึงไปหาท้องทุ่งแห่งอื่น เวลาผ่านไปช่วงหนึ่งเลอแฟร์เดินทางไปยังประเทศเยอรมัน ส่วนฟาเรลกลับไปยังบ้านเกิด ที่อยู่ทางฝั่งตะวันออกของประเทศฝรั่งเศส เพื่อประกาศแสงสว่างในหมู่บ้านที่เขาอาศัยในช่วงวัยเด็ก พวกเขาได้รับข่าวเรื่องที่เกิดขึ้นในเมืองเมอ๊อกซ์ แล้วความจริงที่เขาสอนด้วยความร้อนรนอย่างปราศจากความกลัวเข้าไปถึงผู้ฟัง ในไม่ช้าผู้ที่อยู่ในอำนาจถูกปลุกให้ตื่นตัวขึ้นมาเพื่อปิดปากของเขา และเขาก็ถูกขับออกไปจากเมือง ถึงแม้ฟาเรลทำงานอย่างเปิดเผยไม่ได้อีกต่อไป เขาก็ยังเดินทางไปทั่วทุ่งราบและตามหมู่บ้านต่างๆ สอนในบ้านส่วนตัวและในสนามหญ้าเปล่าเปลี่ยว และได้ที่หลบซ่อนในป่าและตามถ้ำหินซึ่งเป็นที่ที่เขาชอบไปพักพิงในสมัยที่ยังเป็นเด็ก พระเจ้าทรงจัดเตรียมเขาเพื่อการทดลองที่ยิ่งใหญ่กว่า ฟาเรลพูดว่า “กางเขน การกดขี่ และกลไกของซาตานที่เตือนไว้ก่อนหน้านี้ไม่ได้พร่องลงไปเลย แต่กลับรุนแรงกว่าที่ตัวข้าพเจ้าเองจะแบกรับได้ แต่พระเจ้าทรงเป็นพระบิดาของข้าพเจ้า พระองค์ทรงจัดเตรียมกำลังให้ข้าพเจ้าและจะทรงจัดเตรียมไว้อยู่เสมอตามที่ข้าพเจ้าต้องการ” (D’Aubigne, History of the Reformation of the Sixteenth Century เล่มที่ 12 บทที่ 9) {GC 219.1}

ดั่งสมัยของอัครทูตการกดขี่ข่มเหง “ได้กลับเป็นเหตุให้ข่าวประเสริฐเผยแผ่กว้างออกไป” (ฟีลิปป1:12) พวกเขาถูกขับออกไปจากกรุงปารีส และเมือง

เมอ๊อกซ์ พวกที่ “กระจัดกระจายไปก็เที่ยวประกาศพระวจนะนั้น” (กิจการของอัครทูต 8:4) ด้วยประการฉะนี้ แสงสว่างจึงไปถึงหมู่บ้านห่างไกลของประเทศฝรั่งเศส {GC 219.2}

พระเจ้ายังทรงจัดเตรียมคนทำงานเพื่อเผยแพร่งานของพระองค์ ในโรงเรียนแห่งหนึ่งของกรุงปารีส มีเยาวชนที่มีจิตใจสงบนิ่งและมีความคิดที่รอบคอบคนหนึ่งแสดงออกให้เห็นถึงสมองที่มีพลังและมีความคิดที่ลึกซึ้ง และมีชีวิตที่ไร้ตำหนิไม่น้อยกว่าความร้อนรนทางฝ่ายปัญญาและความซื่อสัตย์ภักดีต่อศาสนา ความเฉลียวฉลาดและความสามารถในการประยุกต์ใช้งานได้ทำให้เขาเป็นที่ภาคภูมิใจของวิทยาลัยในเร็ววัน และคาดหวังด้วยความมั่นใจว่ายอห์น คาลวินจะเป็นผู้ปกป้องคริสตจักรที่มีความสามารถสูงสุดและมีเกียรติยศมากที่สุดคนหนึ่ง แต่แสงสว่างของพระเจ้าเจาะทะลุเข้าไปยังภายในกำแพงของผู้เพียบพร้อมด้วยความรู้และความงมงายที่อยู่ล้อมรอบตอนแรกคาลวิน ฟังคำสอนใหม่ด้วยความสะดุ้งตกใจกลัวไม่สงสัยเลยว่าคนนอกรีตสมควรจะถูกเผาด้วยไฟ แต่ถึงกระนั้นโดยแทบจะไม่รู้ตัวเขาพบกับคำสอนนอกรีตตรงหน้าและถูกบังคับให้ศึกษาในอำนาจของหลักศาสนศาสตร์ของโรมันเพื่อต่อสู้กับคำสอนของโปรเตสแตนท์ {GC 219.3}

ลูกพี่ลูกน้องหนึ่งของคาลวินได้เข้าร่วมการปฏิรูปทางศาสนาและได้เดินทางมาอยู่ที่กรุงปารีส ญาติสนิทสองคนนี้มาพบกันเสมอและพูดคุยกันถึงเรื่องที่รบกวนโลกของคริสต์ศาสนาอยู่ โอลีเวตันซึ่งเป็นชาวโปรเตสแตนท์คนหนึ่งพูดว่า “ในโลกนี้มีศาสนาอยู่เพียงสองจำพวก จำพวกหนึ่งมนุษย์ได้คิดค้นขึ้นมา ในลักษณะให้มนุษย์ช่วยตัวเขาเองให้รอดด้วยพิธีกรรมและด้วยการกระทำดี ส่วนอีกพวกหนึ่งเป็นศาสนาตามที่พระคัมภีร์เปิดเผยไว้และสอนให้มนุษย์มองหาความรอดทางพระคุณของพระเจ้าที่ประทานให้เปล่าๆ {GC 220.1}

คาลวินร้องอุทานขึ้นมาว่า “เราจะไม่ยอมรับคำสอนใหม่ใดๆของคุณ คุณคิดว่าเราตกอยู่ในความผิดพลาดตลอดชีวิตเชียวหรือ” (Wylie เล่มที่ 13 บทที่ 7) {GC 220.2}

แต่มีความคิดหนึ่งได้จุดประกายขึ้นมาในสมองของเขาที่เขาไม่อาจลบทิ้งไปตามที่เขาต้องการได้ ขณะที่อยู่ในห้องพักตามลำพัง เขานึกตรึกตรองคำพูดของลูกพี่ลูกน้องคนนั้น ความสำนึกในบาปตราตรึงอยู่กับเขา เขามองเห็นว่าตนเองยืน

อยู่เบื้องหน้าผู้พิพากษาผู้ทรงศักดิ์สิทธิ์และชอบธรรมโดยไม่มีผู้ไกล่เกลี่ย การอธิษฐานต่อนักบุญ การกระทำดี พิธีกรรมของคริสตจักรเป็นเรื่องที่ไม่มีอำนาจที่จะลบล้างความบาปผิดของเขาได้ เขามองไม่เห็นอะไรอยู่เบื้องหน้าเขานอกจากความมืดที่สิ้นหวังตลอดกาล ดอกเตอร์ของคริสตจักรพยายามช่วยเขาบรรเทาให้ออกจากความทุกข์ยากของเขา เขาเข้าหาการสารภาพบาป ถือศีลแก้บาป แต่กลับไร้ผล สิ่งเหล่านี้นำเขาให้กลับคืนดีกับพระเจ้าไม่ได้ {GC 220.3}

ในขณะที่คาลวินยังตกอยู่สภาพการดิ้นรนที่ไร้ผลอยู่นี้ มีอยู่วันหนึ่งเขาบังเอิญไปเดินอยู่ที่จัตุรัสสาธารณะแห่งหนึ่งและได้ไปเห็นการเผาคนนอกรีตที่มีขึ้นในเวลานั้น เขาประหลาดใจอย่างมากยิ่งที่เห็นสันติสุขบนใบหน้าของผู้พลีชีพเพื่อความเชื่อท่ามกลางความทารุณโหดร้ายของความตายที่น่ากลัวและภายใต้คำสั่งประหารที่โหดเหี้ยมของคริสตจักร แต่เขายังแสดงออกถึงความเชื่อและความกล้าหาญที่นักศึกษาผู้เยาว์คนนี้เปรียบเทียบกับความหดหู่และความมืดมนของเขาเอง ในขณะที่ดำรงชีวิตอยู่อย่างเคร่งครัดในการปฏิบัติตามคำสอนของคริสตจักร เขาทราบดีว่าความเชื่อของคนนอกรีตวางอยู่บนพระคัมภีร์ เขาตั้งใจที่จะศึกษาพระคัมภีร์และค้นหาเคล็ดลับความสุขของพวกเขาเท่าที่เขาจะทำได้ {GC 220.4}

เขาพบพระคริสต์ในพระคัมภีร์ เขาร้องขึ้นมาว่า “โอ พระบิดาเจ้า การถวายบูชาของพระบุตรได้ระงับพระพิโรธของพระเจ้า พระโลหิตของพระคริสต์ทรงชำระมลทินของข้าพระองค์ไป กางเขนของพระองค์ได้แบกคำสาปของข้าพระองค์ไว้ ความมรณาของพระองค์ได้ไถ่ข้าพระองค์ พวกเราได้คิดค้นเรื่องโง่ๆที่เหลวไหลมากมายขึ้นมาแต่พระองค์ทรงจัดวางพระวจนะคำของพระองค์ไว้ต่อหน้าข้าพระองค์เหมือนวางคบเพลิง และพระองค์ทรงสัมผัสหัวใจของข้าพระองค์เพื่อข้าพระองค์จะยึดถือคุณความดีอื่นๆนอกเหนือนั้นเป็นที่น่ารังเกียจ พระคุณความดีของพระเยซูเท่านั้นที่เป็นความรอด” (Martyn, เล่มที่ 3 บทที่ 13) {GC 221.1}

คาลวินเรียนมาในทางนักบวช เมื่ออายุได้เพียง 12 ขวบ เขาได้รับการแต่งตั้งให้เป็นศิษยาภิบาลของโบสถ์เล็กๆแห่งหนึ่งและพระสังฆราชคนหนึ่งได้โกนหัวของเขาตามกฎของคริสตจักร เขาไม่ได้ผ่านพิธีอุทิศถวายตัวแด่พระเจ้าหรือทำหน้าที่ของบาทหลวง แต่เขาได้มาเป็นสมาชิกคนหนึ่งของคณะสงฆ์ ได้ตำแหน่งและได้รับเงินตอบแทนตามหน้าที่ {GC 221.2}

บัดนี้เมื่อเขารู้ว่าไม่มีทางได้เป็นบาทหลวงแล้ว เขาหันหน้าไปศึกษากฎหมายอยู่ระยะหนึ่งแต่ในที่สุดเขาทิ้งสิ่งที่เขามุ่งมั่นไปและตั้งใจอุทิศชีวิตของเขาให้กับข่าวประเสริฐ แต่ลังเลใจที่จะเป็นครูในที่ชุมชน โดยธรรมชาติ เขาเป็นคนขี้อายและรู้สึกว่าตำแหน่งหน้าที่เป็นภาระสำหรับเขาและเขายังคงปรารถนาที่จะอุทิศตนในการศึกษา แต่ในที่สุดการขอร้องด้วยความจริงใจของมิตรสหายเอาชนะเขาได้ เขาพูดว่า “เป็นเรื่องประเสริฐยิ่งนักที่คนหนึ่งเกิดมาในที่ต่ำต้อยจะได้รับการเชิดชูสู่เกียรติที่สูงส่งเช่นนี้” (Wylie เล่มที่ 13 บทที่. 9) {GC 221.2}

คาลวินได้ก้าวเข้าสู่การทำงานของเขาอย่างเงียบๆ และคำพูดของเขาเป็นเช่นน้ำค้างที่ตกลงมาทำให้พื้นโลกชุ่มชื่น เขาไปจากกรุงปารีสแล้วและบัดนี้ได้ไปอยู่ที่เมืองใหญ่ของต่างจังหวัดภายใต้การคุ้มครองความปลอดภัยของเจ้าหญิงมาร์กาเร็ต นางมีความรักต่อพระกิตติคุณและได้ยื่นการคุ้มครองความปลอดภัยให้สาวกของข่าวประเสริฐ คาลวินยังเป็นคนหนุ่ม มีความอ่อนโยนและท่าทีไม่เสแสร้ง เขาเริ่มทำงานกับคนของเขาที่บ้าน เขาถูกห้อมล้อมด้วยสมาชิกในครอบครัว เขาอ่านพระคัมภีร์และเปิดความจริงของการช่วยให้รอด ผู้ที่ได้ยินข่าวสารได้นำข่าวดีไปบอกคนอื่นๆและในไม่ช้าครูคนนี้ได้เดินทางต่อไปยังเมืองใหญ่และตำบลอื่นที่อยู่รอบๆ เขาได้เดินทางไปยังปราสาทและกระท่อม เขาเดินหน้า ไปเรื่อยๆ วางรากฐานของคริสตจักรด้วยการให้มีพยานกล้าหาญในการประกาศความจริง {GC 221.4}

เวลาผ่านไปไม่กี่เดือน และเขาได้กลับมายังกรุงปารีส ขณะนั้นเกิดความปั่นป่วนขึ้นในแวดวงของคนมีความรู้และผู้คงแก่เรียน การศึกษาภาษาโบราณได้นำชายหลายคนให้เข้ามาหาพระคัมภีร์และมีหลายคนที่หัวใจยังไม่ได้สัมผัสกับความจริง จึงเกิดการถกกันอย่างร้อนแรงและยังมีต่อสู้เพื่อสนับสนุนชาวโรมันนิยม คาลวินแม้จะเป็นผู้ต่อสู้ที่มีความสามารถในด้านของความขัดแย้งทางด้านศาสนา แต่มีพระบัญชาเหนือกว่าที่จะต้องทำให้สำเร็จมากกว่านักวิชาการที่ส่งเสียงหนวกหูเหล่านี้ สมองของชายเหล่านี้ถูกปลุกให้ตื่นขึ้นและบัดนี้เป็นเวลาที่จะเปิดความจริงให้พวกเขาแล้ว ในขณะที่ห้องประชุมของมหาวิทยาลัยต่างๆเต็มไปด้วยเสียงกึกก้องของการโต้เถียงทางด้านศาสนศาสตร์อยู่นั้น คาลวินเดินไปตามบ้าน เปิดพระคัมภีร์อ่านให้ประชาชนฟัง และบอกพวกเขาถึงเรื่องพระคริสต์และการที่พระองค์ทรงถูกตรึงบนกางเขน {GC 222.1}

ภายใต้การทรงนำของพระเจ้า กรุงปารีสจะต้องรับคำเชิญให้รับ

พระกิตติคุณอีก เสียงเรียกของเลอแฟร์และฟาเรลถูกปฏิเสธทิ้งไป แต่คนทุกชนชั้นจะได้ยินข่าวนี้ในเมืองหลวงกว้างใหญ่พระมหากษัตริย์ที่ได้รับอิทธิพลทางการเมืองนั้นยังไม่ได้เข้าข้างโรมอย่างเต็มที่ในการต่อต้านการปฏิรูปทางศาสนา เจ้าหญิงมาร์กาเร็ตยังคงยึดความหวังว่าชาวโปรเตสแตนท์จะต้องประสบชัยชนะในฝรั่งเศส ในขณะเมื่อพระมหากษัตริย์ไม่อยู่ เจ้าหญิงตกลงใจที่จะประกาศความเชื่อผ่านการปฏิรูปแล้วในกรุงปารีส พระนางรับสั่งให้ศาสนาจารย์ชาวโปรเตสแตนท์คนหนึ่งมาเทศนาในโบสถ์ของเมืองซึ่งเป็นการกระทำที่ต้องห้ามของผู้นำเปปาซี เจ้าหญิงเปิดประตูพระราชวังได้จัดห้องหนึ่งขึ้นมาเป็นโบสถ์เล็กๆและประกาศว่าทุกวันในเวลาที่กำหนดไว้จะมีการเทศนาและเชิญประชาชนทุกชนชั้นและทุกฐานะให้เข้าร่วมได้ ฝูงชนออกันเข้ามายังที่ประชุมนมัสการ ไม่เพียงโบสถ์เล็กๆห้องนั้น แต่ห้องโถงและทางเดินเต็มไปด้วยประชาชน มีคนนับพันมาชุมนุมกันทุกวัน-ขุนนาง นักการเมือง ทนาย พ่อค้า และคนงานช่างฝีมือ พระมหากษัตริย์แทนที่จะห้ามการชุมนุมกลับรับสั่งให้เปิดโบสถ์อีกสองแห่งในกรุงปารีส พระคำของพระเจ้าไม่เคยเคลื่อนไหวในเมืองนี้มาก่อน ดูเสมือนว่าพระวิญญาณแห่งชีวิตจากสวรรค์ได้ทรงโปรดหลั่งลงมายังประชาชน การประมาณตนความบริสุทธิ์ ความมีระเบียบและความขยันได้มาแทนที่การเมาสุรา ชีวิตที่ไร้ศีลธรรมการต่อสู้กันและความเกียจคร้าน {GC 222.2}

แต่พระราชาคณะไม่ได้เฉยเมย พระมหากษัตริย์ยังคงปฏิเสธที่จะขัดขวางเพื่อห้ามการเทศนาและพวกเขาจึงหันหน้าไปหาประชาชน ไม่ปล่อยให้โอกาสใดผ่านไปที่จะปลุกระดมความหวาดกลัว อคติและความคลั่งไคล้ของฝูงชนที่ไม่มีความรู้และที่เชื่ออย่างงมงาย กรุงปารีสยอมต่อครูสอนของเธออย่างไม่เปิดหูเปิดตาเหมือนเช่นกรุงเยรูซาเล็มในอดีตกาล เธอไม่ทราบเวลาของการลงโทษหรือสิ่งที่เป็นของสันติสุขเป็นเวลาถึงสองปี มีการเทศนาพระคำของพระเจ้าในเมืองหลวง แต่แม้ในขณะที่มีคนมากมายยอมรับพระกิตติคุณก็ตามที คนส่วนใหญ่ปฏิเสธข่าวประเสริฐนี้ ฟรานซิสได้แสดงออกให้เห็นว่ามีใจกว้างต่อเรื่องนี้ แต่ทำไปเพียงเพื่อสนองความต้องการของตนเองและชาวเปปาซีนิยมประสบความสำเร็จที่จะนำความเจริญก้าวหน้ากลับคืนมาอีกครั้งหนึ่งโบสถ์ต่างๆก็ถูกปิดลงและหลักประหารก็ได้ก่อตั้งขึ้นอีก {GC 223.1}

คาลวินยังคงอยู่ที่กรุงปารีส เตรียมตัวเองด้วยการศึกษาไคร่ครวญและอธิษฐานเผื่องานในอนาคต และส่องแสงต่อไป แต่ว่าในที่สุด ความระแวงสงสัยได้ตกลง

ยังเขา ผู้มีอำนาจทั้งหลายมุ่งมั่นที่จะนำเขาลงไปสู่กองเพลิง เขาคิดว่าตัวเองปลอดภัยที่อยู่ในที่หลบซ่อนของตนเอง เขาไม่มีความคิดว่าจะเกิดภัยอันตรายจนกระทั่งมีเพื่อนคนหนึ่งได้วิ่งมาที่ห้องพักของเขานำข่าวมาว่าเจ้าหน้าที่กำลังจะมาจับเขา ในทันใดนั้นเองมีเสียงเคาะประตูดังขึ้นที่ประตูด้านนอก ไม่มีเวลาที่จะรีรอ เพื่อนหลายคนได้หน่วงเหนี่ยวเจ้าหน้าที่ไว้ที่หน้าประตู ในขณะที่อีกหลายคนช่วยกันเอานักปฏิรูปออกทางหน้าต่างไปและภูเขาเร่งรีบหนีออกนอกเมืองไป เขาไปหลบอยู่ในกระท่อมของกรรมกรคนหนึ่งที่เป็นมิตรกับงานการปฏิรูป เขาได้ปลอมตัวเองด้วยเสื้อผ้าของเจ้าบ้านและแบกจอบไว้บนบ่าและเริ่มออกเดินทางไป เขามุ่งหน้าไปทางทิศใต้และอีกครั้งหนึ่งได้ไปหลบซ่อนในอาณาเขตการปกครองของเจ้าหญิงมากาเร็ต (โปรดดู D'Aubigne, History of the Reformation in Europe in the Time of Calvin เล่มที่. 2 บทที่ 30) {GC 223.2}

คาลวินอาศัยอยู่ที่นั่นหลายเดือน ปลอดภัยอยู่ภายใต้การคุ้มครองของมิตรสหายที่มีอำนาจ และมุมานะอยู่กับการศึกษาเหมือนที่เคยทำมาก่อนหน้านี้ แต่เขาตั้งใจที่จะเผยแพร่คำสอนของพระเยซูทั่วประเทศฝรั่งเศสและเขาอยู่เฉยต่อไปไม่ได้ ในทันทีที่ดูเสมือนว่าพายุสงบลงเขาก็พบว่าเมืองพอยท์เทียร์เป็นพื้นที่ของงานใหม่ ที่นั่นมีมหาวิทยาลัยอยู่แห่งหนึ่งและเป็นสถานที่ที่ต้อนรับแนวคิดใหม่ด้วยความยินดี คนทุกชนชั้นฟังกิตติคุณด้วยความยินดี ไม่มีการเทศนาในที่สาธารณะแต่ในบ้านของหัวหน้าพนักงานปกครอง และในบางครั้งที่สวนสาธารณะ คาลวินเปิดพระคำแห่งชีวิตให้แก่ผู้ปรารถนาที่จะฟัง เวลาผ่านไประยะหนึ่งเมื่อจำนวนคนผู้ฟังเพิ่มมากขึ้น จึงคิดว่าการชุมนุมกันนอกเมืองน่าจะปลอดภัยกว่า มีถ้ำแห่งหนึ่งซึ่งอยู่ในช่องลึกและแคบระหว่างภูเขาสองลูก มีต้นไม้และหินย้อยลงต่ำ ทำให้สถานที่แห่งนั้นปกปิดได้อย่างมิดชิดยิ่งขึ้น พวกเขาได้เลือกสถานที่แห่งนี้เป็นที่ประชุม คนกลุ่มเล็กๆ เดินทางออกจากเมืองด้วยเส้นทางที่แตกต่างกันเพื่อจะมาถึงที่แห่งนี้ ในสถานที่ปกปิดแห่งนี้ พวกเขาอ่านและอธิบายพระคัมภีร์เป็นครั้งแรก ชาวโปรเตสแตนท์ของประเทศฝรั่งเศสฉลองงานเลี้ยงขององค์พระผู้เป็นเจ้ากันที่นี่ โบสถ์เล็กๆแห่งนี้ส่งนักเทศน์ที่ซื่อสัตย์หลายคนออกไปประกาศพระกิตติคุณ {GC 224.1}

คาลวินกลับไปกรุงปารีสอีกครั้ง เขายังไม่ทิ้งความหวังที่จะให้ทั้งประเทศฝรั่งเศสยอมรับการปฏิรูปศาสนาต่อไป แต่ตอนนั้นเขาพบว่าประตูแทบทุกบาน

ปิดให้กับงานนี้ หากจะสอนข่าวประเสริฐก็จะเป็นการเดินอยู่บนเส้นทางที่จะนำไปสู่หลักประหาร และในที่สุดเขาตัดสินใจที่จะมุ่งหน้าไปประเทศเยอรมัน เขายังไม่ทันจะเดินก้าวออกไปจากประเทศฝรั่งเศสพายุลูกหนึ่งได้พัดโหมเข้าใส่ชาวโปรเตสแตนท์ หากเขายังคงอยู่ที่นั่น จะต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในความหายนะที่เกิดขึ้นอย่างกว้างขวางครั้งนี้ด้วย {GC 224.2}

นักปฏิรูปศาสนาชาวฝรั่งเศสต่างมีความร้อนรนต้องการเห็นประเทศของพวกเขาก้าวไปให้ทันประเทศเยอรมันและสวิตเซอร์แลนด์นั้น มุ่งหมายที่จะโจมตีต่อต้านความงมงายของโรมเพื่อปลุกคนทั้งประเทศให้ตื่น ฉะนั้นในคืนเดียวป้ายประท้วงโจมตีพิธีมิสซาได้ถูกปิดไปทั่วประเทศฝรั่งเศส การเคลื่อนไหวอย่างรุนแรงและไม่ได้คิดให้รอบคอบได้นำความเสียหายมาให้มากกว่าผลดีไม่เพียงต่อผู้เผยแพร่เท่านั้นแต่ต่อมิตรสหายทั้งหลายผู้มีความเชื่อในการปฏิรูปเช่นกัน ทั่วทั้งประเทศฝรั่งเศสเรื่องนี้เปิดทางให้กับชาวโรมันนิยมในสิ่งที่พวกเขาปรารถนามานานแล้ว คือข้ออ้างเพื่อสั่งทำลายอย่างเด็ดขาดพวกนอกรีตที่เป็นภัยต่อความมั่นคงของราชบัลลังก์และต่อความสงบสุขของประเทศชาติ {GC 224.3}

มือลึกลับ เป็นมือของมิตรสหายที่สิ้นคิดหรือของศัตรูที่เต็มไปด้วยมารยานั้นไม่มีผู้ใดล่วงรู้ได้ ได้เอาแผ่นป้ายอันหนึ่งไปติดที่ประตูของห้องส่วนพระองค์ของพระราชา พระองค์ทรงกริ้วอย่างรุนแรง ในเอกสารชิ้นนี้ความเชื่องมงายที่ได้รับการเทิดทูนมาตลอดหลายยุคหลายสมัยถูกจู่โจมอย่างไม่ยั้งมือ และอาจหาญที่ไม่เคยมีมาก่อนนั้นได้ผลักดันเอาคำพูดที่ตรงไปตรงมา และน่าตกใจกลัวให้เข้าไปอยู่เบื้องพระพักตร์พระราชาทำให้พระองค์ทรงพระพิโรธ ด้วยความพิศวง พระองค์ยืนแน่นิ่งไปชั่วครู่ ตัวสั่นและพูดไม่ออก และแล้วในความโกรธคำพูดที่น่ากลัวดังขึ้นมาว่า “ให้จับทุกคนโดยไม่ต้องแยกว่าสงสัยผู้ใดเป็นพวกลูเธอร์นอกรีตหรือไม่ เราจะกำจัดพวกเขาทั้งหมด” (Ibid. เล่มที่ 4 บทที่ 10) คำตัดสินเด็ดขาดได้ลั่นออกไปแล้ว พระราชาได้ตัดสินพระทัยไปอยู่ฝ่ายโรมอย่างเต็มตัว {GC 225.1}

มีการวางมาตรการจับชาวลูเธอร์ทุกคนในกรุงปารีสทันที มีช่างฝีมือยากจนคนหนึ่งที่เป็นผู้ศัทธราในความเชื่อการปฏิรูป เขาเป็นคนเรียกผู้เชื่อทั้งหลายให้ไปยังสถานที่ประชุมลับอยู่เสมอ เขาถูกจับ และได้รับคำสั่งให้นำผู้แทนของพระสันตะปาปาไปยังทุกบ้านของชาวโปรเตสแตนท์ในเมืองภายใต้คำขู่ที่จะถูกประหารที่หลัก

เผาทั้งเป็น คำขู่เลวทรามเช่นนี้ทำให้เขาตกสู่ความหวาดกลัว และในที่สุดความกลัวเปลวเพลิงได้ชัยชนะ เขายอมที่จะเป็นคนทรยศต่อพี่น้อง ขบวนแห่ที่มีเจ้าภาพนำอยู่ข้างหน้าโมรินซึ่งเป็นนักสืบสำนักพระราชวังกับผู้ทรยศ และตามหลังห้อมล้อมด้วยบาทหลวง คนถือกระถางธูปเครื่องหอม นักบวชและทหาร ขบวนเคลื่อนย้ายไปอย่างช้าๆ และอย่างเงียบๆ ผ่านไปตามถนนของตัวเมือง การแสดงเป็นการจัดฉากเพื่อให้เห็นว่าเป็นการเทิดพระเกียรติพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ทางศาสนา เป็นการกระทำที่จะลบล้างบาปของการหมิ่นประมาทของผู้ต่อต้านที่มีต่อพิธีมิสซาแต่เบื้องหลังการแห่นี้มีเป้าหมายแห่งความตายปกปิดไว้อยู่ เมื่อขบวนแห่เคลื่อนมาถึงฝั่งตรงข้ามของบ้านชาวลูเธอร์คนหนึ่ง ผู้ทรยศจะส่งสัญญาณ แต่ไม่กล่าวคำพูดใดๆ ขบวนแห่จะหยุด บุกเข้าบ้านและกระชากคนในครอบครัวออกมาล่ามโซ่ไว้และกลุ่มคนที่น่ากลัวนี้มุ่งหน้าต่อไปเพื่อค้นหาเหยื่อรายต่อไป พวกเขา “ไม่ละเว้นสักบ้านไม่ว่าจะเป็นบ้านใหญ่หรือบ้านเล็ก แม้คณะใดคณะหนึ่งของมหาวิทยาลัยแห่งปารีส.....โมรินทำให้ทั้งเมืองแตก..... เป็นการเรืองอำนาจที่โหดเหี้ยม” (Ibid. เล่มที่ 4 บทที่ 10) {GC 225.2}

เหยื่อทั้งหมดถูกฆ่าอย่างทารุณ มีคำสั่งพิเศษให้ลดระดับความร้อนของไฟลงเพื่อยืดความทรมานเจ็บปวดของพวกเขา แต่เขาเหล่านั้นตายอย่างผู้มีชัย ความแน่วแน่ของพวกเขาไม่สั่นคลอน สันติสุขไม่มัวหมอง ผู้กดขี่ของพวกเขาไม่มีกำลังอำนาจที่จะขยับความมั่นคงที่ไม่ยืดหยุ่น รู้ว่าตนเองพ่ายแพ้ “มีการแจกจ่ายตะแลงแกงไปทั่วทุกมุมของกรุงปารีสและเผาในวันต่อมา เป็นการออกแบบเพื่อแพร่กระจายความโหดร้ายของความเชื่อนอกรีตโดยขยายการประหารให้ออกไป แต่ในที่สุดความได้เปรียบตกอยู่กับข่าวของพระกิตติคุณ ทำให้ทั่วกรุงปารีสได้เห็นว่าแนวคิดใหม่จะผลิตคนชนิดใด ไม่มีธรรมาสน์ใดที่จะเปรียบได้กับกองดินของผู้ยอมพลีชีพเพื่อศาสนาความสุขอย่างสงบที่จุดประกายขึ้นบนใบหน้าของชายเหล่านี้ในขณะที่เคลื่อนไป..... ยังจุดประหาร ความกล้าหาญของพวกเขาเมื่อยืนอยู่ท่ามกลางเปลวเพลิงที่ร้อนแรง การอภัยด้วยใจอ่อนสุภาพของพวกเขาที่ให้กับความเจ็บปวดได้เปลี่ยนในเวลาชั่วครู่มีคนไม่น้อยเปลี่ยนจากความโกรธเป็นความสงสาร และความเกลียดชังเป็นความรักและการอ้อนวอนขอด้วยความคำพูดที่คล่องแคล่วเพื่อขอให้ข่าวประเสริฐได้ประกาศออกไป” (Wylie เล่มที่. 13 บทที่ 20) {GC 226.1}

นักบวชที่มุ่งมั่นคงรักษาไฟที่นิยมชื่นชอบให้ร้อนแรงต่อไป ได้ทำการ

กระจายการกล่าวร้ายน่ากลัวที่สุดต่อต้านพวกชาวโปรเตสแตนท์ พวกเขาถูกกล่าวหาว่าอยู่เบื้องหลังการวางแผนสังหารหมู่พวกคาธอลิก การโค่นรัฐบาลและการลอบสังหารพระมหากษัตริย์ ไม่มีแม้แต่เงาของหลักฐานที่จะเอาออกมาเพื่อสนับสนุนคำกล่าวหาเหล่านี้ แต่ถึงกระนั้น คำพยากรณ์ชั่วเหล่านี้จะเกิดขึ้นจริงภายใต้สภาวการณ์ที่ต่างกันอย่างมาก แต่ทว่าเกิดจากต้นเหตุที่มีลักษณะที่ตรงกันข้ามกัน ความโหดเหี้ยมที่ชาวคาทอลิกก่อให้ตกลงบนชาวโปรเตสแตนท์ที่บริสุทธิ์เหล่านี้นั้นได้มากองรวมกันเป็นดุจลูกตุ้มเหล็กของการแก้แค้น และหลายศตวรรษต่อมาได้ก่อให้เกิดความหายนะที่พวกเขาได้ทำนายว่าจะเกิดขึ้นเหนือพระมหากษัตริย์ การปกครองของพระองค์และประชากรของพระองค์ แต่เป็นการกระทำของพวกนอกศาสนาและจากพวกของพระสันตะปาปาเอง การกดโปรเตสแตนท์ลงต่ำไม่ใช่เป็นการก่อตั้งโปรเตสแตนท์ขึ้น...ในอีกสามร้อยปีต่อมาความหายนะอันโหดร้ายได้ตกลงมายังประเทศฝรั่งเศส {GC 226.2}

บัดนี้ความระแวงสงสัย ความไม่วางใจและความโหดเหี้ยมได้แทรกซึมเข้าไปยังคนทุกชนชั้นของสังคม ท่ามกลางสัญญาณเตือนภัยทั่วไปจะมองเห็นได้ว่าคำสอนของชาวลูเธอร์ได้ครอบครองความคิดของบุคคลที่นั่งอยู่ในตำแหน่งสูงสุดของการศึกษา อิทธิพลและคุณลักษณะที่ดีงาม ตำแหน่งที่น่านับถือและมีเกียรติถูกทิ้งให้ว่างอย่างกะทันหัน คนช่างฝีมือ ช่างพิมพ์ นักการศึกษา ศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัย นักเขียนและแม้กระทั่งมหาดเล็กก็ยังหายตัวไป คนนับร้อยหลบหนีออกไปจากกรุงปารีสเนรเทศตัวเองให้ออกไปจากบ้านเกิดของตนและในหลายรายแสดงให้เห็นว่าพวกเขาเข้าข้างความเชื่อการปฏิรูป พวกของพระสันตะปาปามองดูรอบตัวด้วยความตะลึงกับความคิดที่ทนอยู่ได้กับคนนอกรีตในท่ามกลางผู้คนที่พวกเขาไม่เคยสงสัย ความโกรธของพวกเขาตกลงสู่กลุ่มเหยื่อทั้งหลายที่ต่ำต้อยกว่า เป็นผู้ที่ตกอยู่ภายในขอบเขตอำนาจของพวกเขา เรือนจำแออัดไปด้วยผู้คน และดูประหนึ่งว่าบรรยากาศเองก็ปกคลุมด้วยความมืดของควันจากหลักประหารที่ลุกไหม้ ซึ่งต่อมาเป็นจุดที่ผู้คนจำนวนมากได้พบความจริงและสารภาพที่จะต้อนรับข่าวประเสริฐของพระคริสต์ {GC 227.1}

ฟรานซิสที่ 1 ได้รับการเทิดทูนให้เป็นผู้นำในขบวนการยิ่งใหญ่ของการฟื้นฟูการเรียนรู้ ซึ่งกำเนิดการเปิดฉากศตวรรษที่สิบหก พระองค์มีความสุขในการรวบรวมคนมีความรู้จากทุกประเทศ พระองค์รักการเรียนรู้และเกลียดชังความโง่เขลาและความเชื่องมงายของพระสงฆ์ ส่วนหนึ่งมาจากความยินยอมที่มีต่อการปฏิรูป

ทางศาสนา แต่ผู้สนับสนุนการเรียนรู้ท่านนี้ได้รับแรงบันดาลใจที่จะขจัดพวกนอกรีตออกไปให้หมดได้ตราคำสั่งประกาศเลิกล้มงานพิมพ์ทั่วทั้งประเทศฝรั่งเศส ฟรานซิสที่ 1 เสนอแบบอย่างหนึ่งในจำนวนมากมายที่ได้บันทึกไว้แสดงให้เห็นว่าวัฒนธรรมด้านปัญญาไม่ใช่โล่ป้องกันต่อความไม่ยอมผ่อนปรนในเรื่องของศาสนาและการกดขี่ข่มเหง {GC 227.2}

ประเทศฝรั่งเศสจะแสดงออกถึงจุดยืนของตนเองด้วยการทำพิธีกรรมอย่างเปิดเผยและอย่างเคร่งขรึมที่จะทำลายชาวโปรเตสแตนท์ พระนักบวชยื่นคำขาดเรียกร้องว่าการหมิ่นประมาทที่ได้ทำต่อสวรรค์เบื้องบนในการประณามพิธีมิสซาจะต้องชดเชยด้วยเลือด และพระราชาจะต้องแสดงความยินยอมต่อสาธารณะชนกับผลงานน่ากลัวนี้ {GC 227.3}

วันที่ 21 มกราคม ค.ศ. 1535 ได้ถูกกำหนดเป็นวันประกอบพิธีน่ากลัวนี้ ความกลัวงมงายและความเกลียดชังอย่างดันทุรังของคนทั้งประเทศถูกปลุกให้ลุกฮือขึ้นมา คนมากมายจากประเทศข้างเคียงกรูกันเข้ามายังถนนของกรุงปารีส วันใหม่เปิดฉากด้วยขบวนแห่ยิ่งใหญ่และงามสง่าอย่างน่าขนลุก “บ้านที่เรียงรายอยู่ตามเส้นทางที่ริ้วขบวนแห่เคลื่อนผ่านตกแต่งด้วยเครื่องประดับของการไว้ทุกข์ และมีแท่นบูชาตั้งขึ้นตามจุดต่างๆ” หน้าประตูทุกบ้านมีโคมไฟจุดขึ้นอย่างสว่างเพื่อถวายเกียรติกับ “พิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์” ก่อนฟ้าสาง ขบวนได้ตั้งแถวขึ้นที่พระราชวังของพระมหากษัตริย์ “ริ้วธงและกางเขนของโบสถ์ประจำตำบลต่างๆนำอยู่หน้าขบวน ต่อไปเป็นขบวนของพลเมืองเดินคู่กัน มือถือโคมไฟตามด้วยนักบวชภราดรสี่นิกาย แต่ละนิกายแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าพิเศษ” แล้วตามด้วยขบวนยิ่งใหญ่ของกองโบราณวัตถุของขลังที่มีชื่อ ตามด้วยคณะสงฆ์ผู้ยิ่งใหญ่ในเสื้อคลุมผ้าสักหลาดสีม่วงและสีแดงเข้มและมีเครื่องประดับตกแต่งไว้อย่างมากมาย เป็นริ้วขบวนที่โอ่อ่าหรูหราและระยิบระยับ {GC 228.1}

“เจ้าภาพนั่งอยู่ในปะรำยิ่งใหญ่ตระการตาที่พระสังฆราชกรุงปารีส.....พยุงโดยเจ้าชายที่เป็นสายพระโลหิตสี่องค์.....พระราชาเดินตามเจ้าภาพ.....ในวันนั้นฟรานซิสที่ 1 ไม่ได้สวมมงกุฎ ไม่ได้สวมเสื้อคลุมประจำตำแหน่ง” ด้วย “พระเศียรที่ไม่มีสิ่งใดปกปิด สายพระเนตรมองต่ำอยู่กับพื้น และในพระหัตถ์ถือไส้เทียนที่ติดไฟอยู่” พระราชาแห่งประเทศฝรั่งเศสปรากฏตัว “ในฐานะของผู้เสียใจที่ได้กระทำผิด (Ibid. เล่มที่ 13 บทที่ 21) พระองค์กราบลงด้วยความถ่อมใจที่ทุกแท่นบูชา ไม่ใช่

เพื่อความชั่วที่ทำให้จิตวิญญาณของพระองค์เป็นมลทินหรือเลือดที่ไร้ความผิดที่พระหัตถ์ของพระองค์ทรงแปดเปื้อน แต่เพื่อความบาปร้ายกาจของข้าแผ่นดินทั้งหลายที่กล้าประณามพิธีมิสซา อยู่ข้างหลังพระองค์คือพระราชินีและข้าราชการชั้นสูงของรัฐ พวกเขาเดินมากันเป็นคู่ๆ แต่ละคนถือโคมที่มีไฟติดอยู่ {GC 228.2}

ส่วนหนึ่งของพิธีในวันนั้นพระมหากษัตริย์ได้ขึ้นปราศัยให้กับเจ้าหน้าที่ชั้นสูงของอาณาจักรในหอประชุมใหญ่ของสำนักพระราชวังของพระสังฆราชพระองค์ปรากฏตัวด้วยสีหน้าเศร้าหมองต่อหน้าพวกเขาและด้วยคำพูดคล่องแคล่วอย่างประทับใจ ทรงครำ่ครวญถึง “ความชั่ว คำหมิ่นประมาท วันแห่งความเศร้าหมองและอัปยศ” ที่ได้ตกลงมาสู่ประเทศและพระองค์ทรงเรียกร้องให้ประชาชนที่อยู่ภายใต้การปกครองของพระองค์ช่วยกำจัดล้างโรคร้ายกาจของความนอกรีตที่ขู่คุกคามจะทำลายประเทศฝรั่งเศส พระองค์ตรัสว่า “ท่านสุภาพบุรุษทั้งหลาย ด้วยความจริงใจในฐานะพระราชาของพวกท่าน หากเราทราบว่าแขนข้างหนึ่งของเราเองมีจุดด่างหรือติดเชื้อของความเน่าเปื่อยที่น่ารังเกียจ เราจะมอบให้ท่านทั้งหลายตัดมันทิ้งไป.....และยิ่งกว่านี้อีก หากเราเห็นว่าบุตรคนหนึ่งของเราเปรอะเปื้อนด้วยเชื้อโรค เราก็จะไม่ปล่อยให้เขาหลุดไปได้.....เราเองจะจับเขามามอบตัวและเผาถวายบูชาแด่พระเจ้า” คำพูดของเขาสำลักน้ำตาและคนทั้งห้องประชุมร่ำไห้ พูดด้วยเสียงเดียวกันว่า “พระองค์จะอยู่และตายเพื่อศาสนาคาทอลิก” (D’Aubigne, History of the Reformation in Europe in the Time of Calvin เล่มที่ 4 บทที่ 12) {GC 228.3}

ประเทศที่ได้ปฏิเสธแสงสว่างแห่งความจริงนั้นน่ากลัวสักเพียงไร พระคุณที่ “นำความรอด” ได้มาแล้ว แต่หลังจากประเทศฝรั่งเศสได้มองเห็นกำลังอำนาจและความศักดิ์สิทธิ์ พระคุณความดีของพระเจ้าได้นำคนเป็นพันๆให้เข้ามา หลังจากที่ลำแสงแห่งความสว่างได้ส่องไปยังเมืองและตำบลต่างๆ แล้วหันหลังไปเลือกความมืดมากกว่าความสว่าง พวกเขาได้ปัดของประทานจากสวรรค์ที่ยื่นมาให้พวกเขาออกไป ได้เรียกชั่วว่าดีและความดีว่าชั่ว พวกเขาตกเป็นเหยื่อของการหลอกลวงตนเองด้วยความสมัครใจบัดนี้ แม้ว่าพวกเขาจะเชื่อมั่นว่ากำลังรับใช้อยู่ในราชกิจของพระเจ้าในการกดขี่ประชาชนของพระองค์ก็ตามที ความจริงใจของพวกเขาก็ไม่ได้ทำให้พวกเขาเหล่านั้นไร้ซึ่งความผิด แสงสว่างที่จะได้ช่วยพวกเขาออกมาจากการหลอกลวงเพื่อไม่ให้เลือดความผิดเปื้อนจิตวิญญาณของเขานั้น พวกเขาได้ปฏิเสธด้วยความตั้งใจ {GC 229.1}

ในโบสถ์ปราสาทยิ่งใหญ่นี้ พวกเขาได้ปฏิญาณอย่างเคร่งขรึมที่จะกำจัดล้างคนนอกรีต สามศตวรรษต่อมาในสถานที่แห่งเดียวกันนี้ ประเทศที่ได้ลืมพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ได้ยกเทพธิดาแห่งความมีเหตุมีผลขึ้นประทับบนพระราชบัลลังก์ ขบวนแห่ได้ถูกจัดขึ้นมาอีกครั้ง ตัวแทนของประเทศฝรั่งเศสได้เริ่มงานที่พวกเขาได้สาบานที่จะทำ “ตะแลงแกงก่อตั้งขึ้นเป็นระยะเพื่อเผาคริสเตียนชาวโปรเตสแตนท์ทั้งเป็นและได้วางแผนให้จุดฟืนในนาทีที่กษัตริย์มาถึงและขบวนจะหยุดเพื่อเป็นพยานถึงการประหาร (Wylie เล่มที่ 13 บทที่. 21) รายละเอียดของความทรมารที่พยานเหล่านี้ต้องทนเพื่อพระคริสต์นั้น น่าเกลียดเกินไปที่จะนำมาเล่า แต่ในส่วนของเหยื่อแล้วไม่มีความโอนเอนใดเกิดขึ้นเลยเมื่อพวกเจาถูกร้องขอให้ถอนความเชื่อ ก็จะตอบว่า “ข้าพเจ้าเชื่อแต่ในสิ่งในผู้เผยพระวจนะและอัครทูตได้เทศนามาแล้วในอดีตและในสิ่งที่ธรรมิกชนทั้งหลายเชื่อ ความเชื่อของข้าพเจ้าตั้งมั่นอยู่ในพระเจ้า พระองค์จะทรงต่อต้านอำนาจทั้งหมดของนรก” (D’Aubigne, History of the Reformation in Europe in the Time of Calvin เล่มที่ 4 บทที่ 12) {GC 229.2}

ครั้งแล้วครั้งเล่า ขบวนแห่หยุดอยู่ตรงสถานที่ทรมาน เมื่อพวกเขามาถึงจุดเริ่มต้นที่พระราชวังแล้ว ฝูงชนก็แยกย้ายกันไปและกษัตริย์และพระราชาคณะทั้งหลายก็กลับกันไป ด้วยความพึงพอใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวันนั้นและต่างแสดงความชื่นชมยินดีที่ได้อุทิศตัวเองให้แก่งานที่ได้เริ่มต้นขึ้นเพื่อดำเนินการทำลายพวกนอกรีตต่อไปให้สำเร็จ {GC 230.1}

กิตติคุณแห่งสันติสุขที่ประเทศฝรั่งเศสปฏิเสธจะถูกถอนรากออกไปอย่างแน่นอนและผลที่ตามมาจะน่ากลัวเพียงไร ในวันที่ 21 ของเดือนมกราคม ค.ศ. 1793 สองร้อยห้าสิบแปดปีจากวันที่ประเทศฝรั่งเศสได้ผูกมัดตนเองที่จะกดขี่ข่มเหงนักปฏิรูปศาสนาทั้งหลาย ขบวนแห่อีกขบวนหนึ่งที่มีเป้าหมายที่แตกต่างกันอย่างมากได้เคลื่อนผ่านไปตามถนนของกรุงปารีส “อีกครั้งหนึ่งกษัตริย์เป็นบุคคลสำคัญที่สุด มีความโกลาหลและตะโกนส่งเสียงร้องขึ้นอีกครั้งและอีกครั้งหนึ่งเสียงร้องหาเหยื่อมากขึ้นก็ดังมา และตะแลงแกงสีดำก็ถูกตั้งขึ้นอีกและภาพปิดฉากของวันนั้นก็เกิดขึ้นอีกครั้งด้วยการประหารอย่างร้ายกาจน่ากลัว กษัตริย์หลุยส์ที่สิบหกดิ้นรนอยู่ระหว่างมือของผู้คุมและของผู้ประหาร ถูกลากกระชากไปยังเขียงสำเร็จโทษ ใช้กำลังจับกดลงไปจนขวานได้ฟันลงบนเหยื่อและศีรษะหลุดขาดกลิ้งไปตามตะแลงแกง”

(Wylie เล่มที่ 13 บทที่ 21) กษัตริย์ของประเทศฝรั่งเศสไม่ได้เป็นเหยื่อเพียงรายเดียว มีเหยื่อถึง 2800 คนตายด้วยกิโยตีนในช่วงสมัยวันนองเลือดของช่วงการปกครองที่น่าสยดสยองนี้ {GC 230.2}

การปฏิรูปศาสนาได้นำเสนอพระคัมภีร์ที่เปิดออกให้กับโลก เปิดคำสอนในบัญญัติของพระเจ้าออกและเสนอแนะคำสอนให้กับความคิดของประชาชน ความรักไม่มีขอบเขตจำกัดของพระเจ้าได้เปิดเผยให้มนุษย์มองเห็นข้อกำหนดและหลักการของสวรรค์ พระเจ้าตรัสไว้แล้วว่า “จงรักษากฎเหล่านั้น และกระทำตาม เพราะกระทำเช่นนั้นจะแสดงสติปัญญา และความเข้าใจของท่านทั้งหลาย” (เฉลยธรรมบัญญัติ 4: 6) เมื่อประเทศฝรั่งเศสปฏิเสธของประทานแห่งสวรรค์ เธอได้หว่านเมล็ดของความหายนะและความเสียหายและผลของการกระทำของเหตุและผลที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่นำไปสู่การปฏิวัติและช่วงการปกครองที่น่าสยดสยอง {GC 230.3}

ช่วงเวลาเนิ่นนานก่อนหน้าการกดขี่ข่มเหงที่เกิดจากป้ายประท้วงนั้น ฟาเรลผู้กล้าหาญ และมีใจเร่าร้อนต้องหลบหนีออกไปจากแผ่นดินบ้านเกิด เขาถอยไปหลบอยู่ที่ประเทศสวิตเซอร์แลนด์และด้วยการทำงานของเขาและสนับสนุนงานของสวิงลี เขาได้ช่วยหันเครื่องชั่งไปสนับสนุนงานของการปฏิรูปศาสนา เขาใช้ชีวิตช่วงปลายที่นี่ แต่ถึงกระนั้นอิทธิพลของเขายังคงมีต่อการปฏิรูปในประเทศฝรั่งเศส ในช่วงต้นการเนรเทศของเขา เขาลงแรงโดยเฉพาะให้กับการประกาศพระกิตติคุณในประเทศบ้านเกิดของเขา เขาใช้เวลาค่อนข้างมากในการเทศนาในหมู่เพื่อนร่วมชาติที่อยู่ใกล้ตัวเขา และด้วยการเฝ้าดูอย่างตื่นตัวเขาติดตามการขัดแย้งและช่วยด้วยคำพูดหนุนใจและคำแนะนำ ด้วยการช่วยของคนเนรเทศอื่นๆ ผลงานเขียนของนักปฏิรูปชาวเยอรมันได้แปลเป็นภาษาฝรั่งเศสและพิมพ์ร่วมกับพระคัมภีร์ในภาษาฝรั่งเศสเป็นจำนวนมากมาย บรรณกรได้นำหนังสือเหล่านี้ไปออกจำหน่ายอย่างกว้างขวางในประเทศฝรั่งเศส จัดส่งให้บรรณกรในราคาต่ำและผลกำไรของงานนี้ได้ทำให้งานด้านการพิมพ์ดำเนินต่อไป {GC 231.1}

ฟาเรลก้าวเข้าสู่ชีวิตการทำงานในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ด้วยการปลอมตัวเป็นครูที่เจียมตัว เขาหลบไปอยู่ในโบสถ์ประจำหมู่บ้านที่อยู่ห่างไกล อุทิศตนอยู่กับการสอนเด็ก นอกเหนือจากการสอนในสาขาวิชาการแล้วเขายังเสนอความจริงของพระคัมภีร์ด้วยความระมัดระวัง หวังว่าจะเข้าถึงผู้ปกครองได้โดยการทำงาน

ผ่านเด็กเหล่านี้ มีบางคนเชื่อ แต่บาทหลวงได้ก้าวออกมาขัดขวางงานนี้และประชาชนบ้านนอกที่งมงายถูกปลุกเร้าขึ้นมาเพื่อต่อต้านงานนี้ พวกบาทหลวงพูดว่า “เรื่องนั้นเป็นพระกิตติคุณของพระคริสต์ซึ่ง เห็นอยู่แล้วว่าการเทศนานี้ไม่ได้นำสันติมาเข้ามาหากมีแต่สงคราม” (Wylie เล่มที่ 14 บทที่ 3) เขาทำตัวเหมือนเช่นสาวกรุ่นแรก คือว่าเมื่อการกดขี่ข่มเหงมาถึง เขาก็หนีจากเมืองหนึ่งไปยังอีกเมืองหนึ่ง เขาเดินทางด้วยเท้า ทนต่อความอดอยาก ความหนาวเหน็บและความเหน็ดเหนื่อย และเสี่ยงกับภัยอันตรายต่อชีวิตทุกที่ เขาเทศนาตามตลาด ในโบสถ์ต่างๆ บางครั้งบนธรรมาสน์ของโบสถ์ปราสาท ในบางครั้งโบสถ์ที่เขาไปนั้นไม่มีคนฟัง บางครั้งมีเสียงร้องตะโกนและเสียงเยาะเย้ยรบกวนคำเทศนาของเขา มีครั้งหนึ่งเขาถูกกระชากอย่างรุนแรงออกไปจากธรรมาสน์ เขาถูกฝูงชนรุมทุบตีเกือบตายมากกว่าหนึ่งครั้ง เขาก็ยังยืนหยัดกลับไปยังที่ที่เขาถูกโจมตีและเขาเห็นว่าแต่ละหมู่บ้านและแต่ละเมืองที่เคยเป็นป้อมแข็งแกร่งของพระสันตะปาปาได้เปิดประตูให้กับพระกิตติคุณ โบสถ์เล็กประจำหมู่บ้านที่เขาเคยทำงานนั้นได้รับความเชื่อที่ปฏิรูปแล้ว เมืองโมรัท และเมืองนูชาเทล ยังประกาศเลิกพิธีกรรมต่างๆของชาวโรมันนิยมและขนรูปบูชาออกไปจากโบสถ์ต่างๆ {GC 231.2}

ฟาเรลปรารถนามาช้านานแล้วที่จะปักมาตรฐานของโปรเตสแตนท์ลงในกรุงเจนีวา หากยึดเมืองนี้ได้ก็จะเป็นศูนย์กลางของประเทศอิตาลี ด้วยเป้าหมายเช่นนี้ที่อยู่ต่อหน้า เขาทำงานต่อไปจนกระทั่งได้เมืองและหมู่บ้านรอบๆ มา แล้วเขาเดินทางเข้ากรุงเจนีวากับเพื่อนเพียงคนเดียวแต่ได้รับอนุญาตให้เทศนาสองบทเท่านั้น ด้วยความพยายามอย่างหลงละเมอของพวกบาทหลวงที่จะพยายามตัดสินกำหนดโทษด้วยอำนาจฝ่ายปกครอง ได้สั่งให้เขามาปรากฏตัวต่อหน้าสภาสงฆ์ พวกเขามายังสภาด้วยอาวุธที่ซ่อนอยู่ภายใต้เสื้อคลุมมุ่งมั่นที่จะเอาชีวิตของเขา ภายนอกหอประชุมมีฝูงชนบ้าเลือดพร้อมกระบองและดาบดักจับตายหากเขาจะหนีหลุดไปจากที่ประชุมสภา แต่ว่าเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองในวันนั้นและกองกำลังติดอาวุธกลุ่มหนึ่งได้ช่วยชีวิตของเขาไว้ เช้าตรู่ในวันต่อมาเขาถูกนำพาตัวข้ามทะเลสาบพร้อมกับเพื่อนของเขาไปยังสถานที่ปลอดภัย ความพยายามของเขาครั้งแรกที่จะประกาศทั่วกรุงเจนีวาจึงสิ้นสุดลง {GC 232.1}

สำหรับการพิจารณาคดีในครั้งต่อมานั้น ได้มีการใช้เครื่องมือที่ต่ำต้อยกว่านี้ เป็นชายหนุ่ม มีสภาพที่ต่ำต้อยมากยิ่งจนผู้ที่อ้างว่าเป็นมิตรสหายของงาน

การปฏิรูปทางศาสนาก็ยังปฏิบัติต่อเขาอย่างเย็นชา แต่คนเช่นนี้จะทำอะไรได้เมื่อฟาเรลถูกปฏิเสธไปแล้ว คนที่มีความกล้าหาญและประสบการณ์น้อยนิดจะทนอยู่กับพายุที่ทำให้คนแข็งแกร่งและกล้าหาญที่สุดหนีไปแล้วได้อย่างไร พระเจ้าตรัสว่า “มิใช่ด้วยกำลัง มิใช่ด้วยฤทธานุภาพ แต่ด้วยวิญญาณของเรา พระเจ้าจอมโยธาตรัสดังนี้แหละ“ (เศคาริยาห์ 4: 6) “แต่พระเจ้าได้ทรงเลือกคนที่โลกถือว่าโง่เขลา เพื่อทำให้คนมีปัญญาอับอาย” “เพราะความเขลาของพระเจ้ายังมีปัญญายิ่งกว่าปัญญาของมนุษย์ และความอ่อนแอของพระเจ้าก็ยังเข้มแข็งยิ่งกว่ากำลังของมนุษย์” (1 โครินธ์ 1:27, 25) {GC 232.2}

โฟรเมนท์เริ่มทำงานด้วยการเป็นครู ความจริงที่เขาสอนนักเรียนในโรงเรียนได้ถูกนำไปพูดซ้ำอีกครั้งที่บ้าน ไม่นานต่อมาพ่อแม่ก็มาฟังเขาอธิบายพระคัมภีร์จนกระทั่งผู้ที่สนใจฟังเต็มห้องเรียน มีการแจกจ่ายพระคัมภีร์ใหม่และใบปลิวไปอย่างเสรีและไปถึงคนมากมายที่ไม่กล้าเข้ามาฟังคำสอนใหม่อย่างเปิดเผย ระยะเวลาหนึ่งผ่านไป คนทำงานนี้ถูกบังคับให้หนีแต่ความจริงที่เขาสอนได้เข้าไปอยู่ในสมองของประชาชน งานปฏิรูปทางสาสนาได้ปลูกลงไปแล้วแข็งแกร่งและขยายออกไป นักเทศน์ทั้งหลายกลับมาและโดยการทำงานของพวกเขา ในที่สุดการนมัสการแบบโปรเตสแตนท์ได้ก่อตั้งขึ้นในกรุงเจนีวา {GC 232.3}

เมืองนี้ได้ประกาศที่จะปฏิรูป ครั้นเมื่อคาลวินได้ก้าวเข้าประตูมา หลังจากคาลวินได้ท่องไปตามที่ต่างๆและมีชีวิตที่ขึ้นๆลงๆ เมื่อเขากลับจากบ้านเกิดในครั้งหลังสุดในขณะที่กำลังเดินทางไปที่กรุงบาเซล แต่เมื่อเขาเห็นว่าเส้นทางตรงถูกกองกำลังของชาลส์ที่ห้าครอบครองอยู่ เขาจึงต้องใช้เส้นทางอ้อมโดยทางกรุงเจนีวา {GC 233.1}

ในการมาเยือนครั้งนี้ ฟาเรลมองเห็นพระหัตถ์ของพระเจ้า แม้เจนีวารับความเชื่อของการปฏิรูปแล้วก็ตาม แต่ถึงกระนั้นยังมีงานใหญ่ที่จะต้องทำ มนุษย์ไม่ได้กลับใจกันเป็นหมู่คณะแต่รอดกันเป็นรายบุคคล งานของการบังเกิดใหม่จะต้องทำกันในใจ และจิตใต้สำนึกโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่ใช่โดยคำสั่งของสภา ในขณะที่ประชาชนของกรุงเจนีวาได้ปัดทิ้งอำนาจของโรมไปแล้ว พวกเขายังไม่พร้อมที่จะละทิ้งความชั่วที่ดกดื่นอย่างที่เคยทำเมื่ออยู่ใต้การปกครองของคาทอลิกแห่งโรม การจะจัดวางหลักการบริสุทธิ์ของพระกิตติคุณและการเตรียมประชาชนให้เข้าไปยังจุดยืนที่ดูประหนึ่งว่าพระเจ้าทรงเรียกพวกเขานั้นไม่ใช่เป็นภาระที่ง่าย {GC 233.2}

ฟาเรลมั่นใจว่าคาลวินเป็นผู้ที่เขาเองจะร่วมทำงานนี้ร่วมกันได้ ในพระนามของพระเจ้าเขาได้ให้นักเทศน์หนุ่มสาบานอย่างเอาจริงเอาจังที่จะคงอยู่กับเขาและทำงานกันที่นี่ คาลวินถอยออกไปด้วยความตื่นตกใจ เขาเป็นคนขี้อายและรักสงบ เขาต้องหลบให้ห่างออกไปจากวิญญาณของชาวเจนีวาที่อาจหาญ รักอิสระและบางครั้งรุนแรง สุขภาพที่อ่อนแอรวมทั้งนิสัยที่ขยันของเขาบังคับให้เขาหลบไปหาการพักผ่อน เขาเชื่อว่าโดยการใช้ปากกาเขาจะทำงานรับใช้อุดมการณ์ของการปฏิรูปได้ดีกว่า เขาต้องการหาที่พักสงบเงียบเพื่อศึกษาและสอนและสร้างคริสตจักรโดยทางสื่อสิ่งพิมพ์ แต่คำตักเตือนอันเคร่งขรึมของฟาเรลที่มาถึงเขานั้นเป็นเหมือนหนึ่งเสียงเรียกของสวรรค์และเขาไม่กล้าปฏิเสธเขาพูดว่า “ดูประหนึ่งพระหัตถ์ของพระเจ้าทรงยื่นมาจากสวรรค์และมาวางอยู่บนตัวเขาและตรึงเขาไว้ไม่ให้ก้าวออกไปสู่สถานที่เขาร้อนใจที่จะหนีไปให้พ้น” (D’Aubigne, History of the Reformation in Europe in the Time of Calvin เล่มที่. 9 บทที่. 17) {GC 233.3}

ในเวลานี้ ภัยอันตรายได้มาล้อมแนวอุดมการณ์ของโปรเตสแตนท์ คำประณามของพระสันตะปาปาดังกระหึ่มมายังกรุงเจนีวาและประเทศยิ่งใหญ่ขู่ที่จะทำลาย เมืองเล็กๆนี้จะต้านอำนาจสภาปกครองสงฆ์ที่บ่อยครั้งได้บังคับพระราชาและจักรพรรดิให้ยอมจำนนมาแล้วได้อย่างไร เมืองนี้จะต้านกองกำลังทหารของผู้ครอบครองยิ่งใหญ่ของโลกได้อย่างไร {GC 234.1}

ทั่วอาณาจักรคริสเตียน พวกโปรเตสแตนท์นิยมถูกคุกคามโดย ศัตรูน่าเกรงขามข่มขู่อย่างน่ากลัว ชัยชนะครั้งแรกของการปฏิรูปทางศาสนาผ่านไป โรมรวมพลังขึ้นมาใหม่ หวังที่จะทำลายล้างผลาญโปรเตสแตนท์ให้สำเร็จ ในเวลานี้**คณะเยซูอิต Order of the Jesuits ได้ก่อตั้งขึ้น (ค.ศ. 1540 สันตะปาปาเห็นด้วยกับการก่อตั้ง) เป็นคณะของโรมันคาทอลิกและเป็นคณะ ที่โหดเหี้ยมที่สุด ไร้คุณธรรมและมีอำนาจมากที่สุดในหมู่นักรบ ของระบอบสันตะปาปา** พวกเขาตัดตัวเองออกไปจากญาติมิตรทางฝ่ายโลกและสิ่งที่มนุษย์สนใจ เขาตายด้านต่อความรู้สึกของความรักอย่างธรรมชาติ ไม่ใช้ เหตุผล และ**จิตใต้สำนึกหรือสติที่รู้ถูกรู้ผิด (conscience) ถูกเก็บเงียบหม**ด ไม่ทำตามกฎเกณฑ์ ที่ถูกต้อง และ ไม่มีสัมพันธภาพใดๆนอกจากในกลุ่มของพวกเขาเองและไม่มีหน้าที่ใดนอกจากการ แผ่ขยายอำนาจของตนข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ทำให้ผู้ติดตามพระคริสต์เที่ยงแท้ สามารถ

เผชิญกับภัยอันตรายและทนกับความทุกข์ ยากได้ ไม่ย่อท้อต่อความหนาวเหน็บ ความอดอยาก ความตรากตรำลำบากและความยากจนเพื่อชูธงแห่งความจริงเผชิญกับการ ถูกจับไปตรึง แขนและขา ถูกขังในคุกมืดและถูกเผาทั้งเป็น เพื่อต่อสู้กับคริสเตียนที่แท้จริงเหล่านั้น พวก**คณะเยซูอิต**ได้เลียนแบบโดยปลูกฝังผู้ติดตามให้คลั่งศาสนาเพื่อให้ทน ต่อภัยอันตรายอย่างเดียวกันและให้ต่อต้านฤทธิ์เดชแห่งความจริงโดยใช้การหลอกลวงเป็นอาวุธ **ไม่มีอาชญากรรมใด**ที่ร้ายแรงเกินไปที่พวกเขาจะทำไม่ได้ ไม่มีการหลอกลวงใดที่ชั่วช้าจนทำไม่ได้ **ไม่มีการปลอมแปลงใด**ที่ยากเกินไปที่พวกจะทำไม่ได้ พวกเขาแสร้งปฏิญาณตนที่จะยากจน และถ่อมตน ตลอดไป แต่ยุทธศาสตร์ที่วางแผนไว้คือการได้ความร่ำรวยและมีอำนาจเพื่อ**โค่นล้มคริสตจักรโปรเตสแตนท์และให้ระบอบสันตะปาปาได้ตำแหน่งและความยิ่งใหญ่สูงสุดในโลกคืนมา** {GC 234.2}

เมื่อพวกเขาออกมาปรากฏตัวในฐานะสมาชิกคณะเยซูอิท พวกเขาจะสวมเสื้อคลุมของผู้ทรงศีล ไปเยี่ยมนักโทษในเรือนจำและไปโรงพยาบาล ดูแลรับใช้คนป่วยและคนยากจน แสดงออกให้เห็นว่าเขาละทิ้งโลกและยึดถือพระนามศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซู ผู้ได้ทรงออกไปกระทำความดี แต่ เบื้องหลังกริยาท่าทางภายนอกที่ไร้ตำหนินี้ บ่อยครั้งได้ปกปิดความมุ่งมั่น ความชั่วร้ายและความน่ากลัวที่สุดไว้ หลักการสำคัญของคณะเยซูอิตของคริสตจักรโรมันคาทอลิกคือ **การกระทำใดๆแม้จะผิดหรือชั่วร้าย แต่ถ้าบรรลุเป้าหมายเป็นสิ่งที่ทำได้และไม่บาป**โดยอาศัยหลักเกณฑ์นี้ การโกหก การลักขโมย การให้คำเป็นพยานเท็จ การสังหาร ไม่เพียงเป็นบาปที่อภัยกันได้แต่ยังเป็นเรื่องที่น่าสรรเสริญยกย่อง เมื่อทำประโยชน์ให้กับคริสตจักรโรม ภายใต้การปกปิดต่างๆ นาๆ พวกเยซูอิตหาทางแทรกเข้าไปจนถึงตำแหน่งสูงที่มีอำนาจของรัฐบาล ไต่เต้าขึ้นไปถึงที่ปรึกษาของพระราชาและปรับแต่งนโยบายของประเทศชาติ พวกเขาทำตัวเป็นคนรับใช้เพื่อสอดแนมเรื่องของเจ้านาย พวกเขาจัดตั้งวิทยาลัยต่างๆให้กับพวกขุนนางและผู้ครองนครและตั้งโรงเรียน ให้กับคนทั่วไป และลูกๆของพ่อแม่ที่เป็นชาวโปรเตสแตนท์ถูกชักนำให้เข้ามาร่วมพิธีกรรมของสันตะปาปา การแสดงออกอย่างยิ่งใหญ่ตะการตาของพิธีมัสการของชาวโรมันคาทอลิกนำความสับสนไป ยังจิตใจและความนึกคิด ทำให้ละลานตาและประทับใจและด้วยวิธีนี้ **เสรีภาพที่บรรพบุรุษได้มาด้วยความยากลำบากและต้องหลั่งเลือดถูกบรรดาลูกๆทรยศ ทิ้งไป** พวกนักบวชเยซูอิตขยายตัวเองไปทั่วยุโรปอย่างรวดเร็วและไม่ว่าเขาจะไปที่ใดก็จะฟื้นฟูระบบสันตะปาปา

{GC 235.1}

เพื่อให้พวกนักบวช**เยซูอิต**มีอำนาจมากยิ่งขึ้น สันตะปาปาตราคำสั่งให้จัดตั้ง **ศาลศาสนาที่ทรมานคน (Spanish Inquisition)** กลับคืนมาใหม่อีกครั้ง (ศาลพิเศษตั้งขึ้นในคริสต์ศตวรรษที่ 13 เป็น**ศาลอยุติธรรม**ที่มีอำนาจสูงสุดในการขู่เข็ญและทรมานในการซักถามเค้นหาความผิด และ พิจารณาโทษประหารชีวิตคนนอกรีต -- ทรมานและ**ประหารชีวิตไป 50-150 ล้านคน** ช่วงยุคมืดและช่วงแรกๆของการปฏิรูปศาสนา) คนทั่วไปในประเทศต่างๆรวมทั้งประเทศที่เป็นคาทอลิกแม้จะรังเกียจศาลศาสนานี้ แต่พระสันตะปาปาและคณะก็ยังจัดตั้งศาลที่น่ากลัวนี้ ขึ้นมาอีกครั้งและ **ความทารุณโหดร้ายน่ากลัวที่ไม่กล้าแม้จะนำออกมาเปิดเผยในที่แจ้ง ก็ได้ทำซ้ำซ้ำอีกในที่ลี้ลับของคุกมืดใต้ดิน** ในหลายๆประเทศ ผู้คนที่ดีและเก่งที่สุด บริสุทธิ์ที่สุดและประเสริฐที่สุด ฉลาดที่สุดและศาสนาจารณ์ที่ ปฏิบัติตามพระคัมภีร์ และเชื่อฟังพระเจ้าและเป็นแบบอย่างที่ดี และถวายตัว และพลเมืองที่ขยันและรักชาติและ เป็นนักวิชาการที่ยอดเยี่ยม และ ศิลปินที่มีความสามารถสูง และช่างมีฝีมือ ผู้คนเหล่านี้จะถูกสังหารหรือถูกบังคับให้หลบหนีออกไปอยู่ในดินแดนต่างประเทศ (www.pacinst.com/antichri.htm ; Vicars of Christ by Peter de Rosa –see index on Inquisition; Halley's Bible Handbook (old editions) by Henry H. Halley; Estimates of the number killed by the Papacy in the Middle Ages by David Plaisted; Foxe Book of Martyrs; **See YouTube:** Facts about Roman Catholic Inquisition; The Real History of the Evil Roman Catholic Church; 80 Popes Tortured and Killed 50 million; Richard Bennett—inquisition ; Bill Hughes; David Mould; Walter Veith; Vatican Assassins by Eric Phelps; Google: How many did the Catholic Church kill ? –See estimates by DA Plaisted) {GC 235.2}

นี่เป็นวิธีที่คริสตจักรโรมใช้เพื่อดับแสงสว่างของการปฏิรูปทางศาสนาโดยโปรเตสแตนท์ (Protestant Reformation) เพื่อดึงคนให้หันออกไปจากพระคัมภีร์และนำความโง่เขลางมงายของยุคมืดกลับคืนมา แต่ภายใต้การอำนวยพรของพระเจ้าและการทำงานของผู้มีศีลธรรมสูงส่งที่พระเจ้าทรงเรียกให้มาทำงานของลูเธอร์ต่อนั้น นิกายโปรเตสแตนท์ไม่ได้ถูกโค่นทิ้งไป กำลังของงานนี้ไม่ได้เกิดขึ้นด้วย

การทำงานของเจ้าผู้ครองนครทั้งหลาย ประเทศเล็กที่สุดซึ่งเป็นประเทศที่ถ่อมตัวที่สุดและมีอำนาจน้อยที่สุดได้กลายเป็นป้อมแข็งแกร่งท่ามกลางการวางแผนของศัตรูที่จะทำลายเธอนั้น เจนีวาเมืองเล็กๆแห่งนี้ตั้งอยู่ท่ามกลางศัตรูยิ่งใหญ่ที่วางแผนเพื่อทำลายเธอ ประเทศฮอลันดาที่ตั้งอยู่บนชายหาดทรายทางภาคเหนือของทะเลได้ปล้ำสู้ต่อต้านกับความโหดเหี้ยมของประเทศสเปนซึ่งในขณะนั้นเป็นอาณาจักรยิ่งใหญ่และมั่งคั่งที่สุด ประเทศสวีเดนที่บริสุทธิ์ได้รวบรวมชัยชนะมาให้กับการปฏิรูปทางศาสนา {GC 235.3}

เป็นเวลาเกือบสามสิบปีที่คาลวินได้ทำงานในกรุงเจนีวา ช่วงแรกสุดได้ก่อตั้งโบสถ์ที่ยึดถือคุณค่าฝ่ายศีลธรรมของพระคัมภีร์และต่อมาเพื่อความก้าวหน้าของการปฏิรูปตลอดทั่วทวีปยุโรป วิถีของเขาในฐานะผู้นำต่อหน้าสาธาณะนั้นไม่ใช่ไร้ตำหนิ คำสอนของเขาก็ไม่ได้ปลอดจากความผิด แต่เขาเป็นเครื่องมือเพื่อขยายความจริงที่สำคัญในสมัยของเขาให้แพร่ออกไป เพื่อคงรักษาหลักการของโปรเตสแตนท์ในการต้านคลื่นของพระสันตะปาปาที่กำลังพัดกลับมาอย่างแรง และส่งเสริมคริสตจักรที่ปฏิรูปแล้วให้ดำเนินชีวิตที่เรียบง่ายและบริสุทธิ์ แทนความหยิ่งจองหองและความเสื่อมโทรมภายใต้คำสอนของคริสตจักรโรมันคาทอลิค {GC 236.1}

จากกรุงเจนีวา สื่อสิ่งพิมพ์และครูสอนออกไปประกาศหลักคำสอน ผู้ที่ถูกกดขี่ในทุกดินแดนมองไปยังจุดนี้เพื่อขอคำสอน คำแนะนำและกำลังใจ เมืองของคาลวินได้เป็น**ป้อมลี้ภัย**ให้กับนักปฏิรูปศาสนาของประเทศยุโรปตะวันตกทั้งหมดที่ถูกตามล่า ผู้ลี้ภัยหนีออกจากพายุน่ากลัวที่พัดเป็นเวลาหลายศตวรรษมายังประตูของกรุงเจนีวาในสภาพที่อดอยาก บาดเจ็บ สูญเสียบ้านและญาติสนิท พวกเขาได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่นและได้รับการดูแลด้วยความเอาใจใส่และได้ฝึกความชำนาญ ความสามารถและความเคร่งครัดในศาสนาของพวกเขา มีหลายคนที่มาหลบภัยที่นี่ได้กลับไปยังประเทศของตนเพื่อต่อต้านความทารุณโหดร้ายของคริสตจักรโรม จอห์น น๊อกซ์ นักปฏิรูปผู้กล้าหาญชาวสก๊อตแลนด์ พวกพิวริตันจากประเทศอังกฤษจำนวนไม่น้อย ชาวโปรเตสแตนท์ของประเทศฮอลันดาและของประเทศสเปนและพวกฮิวโกน็อทจากประเทศฝรั่งเศสได้นำคบเพลิงจากกรุงเจนีวาไปส่องสว่างยังดินแดนบ้านเกิดที่มืดมิดของพวกเขา {GC 236.2}

The Extreme Oath of the Jesuits

คำปฏิญาณสูงสุดของเยซูอิต

"ข้าพเจ้า.....,ณ บัดนี้ ในความศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์, พระแม่มารีย์ผู้บริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์, เทพเจ้าไมเคิ้ลผู้ศักดิ์สิทธิ์, เทพเจ้ายอห์นผู้ให้บัพติศมาผู้ศักดิ์สิทธิ์, เทพเจ้าเซนต์ปีเตอร์และเทพเจ้าเซนต์พอล และเหล่าธรรมิกชน และผู้ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายที่อยู่บนสวรรค์ และท่าน พระบิดาของข้าพเจ้า **(Holy Father = พระสันตะปาปา)**, ผู้บัญชาการทั่วไปของคณะเยซูอิต ซึ่งก่อตั้งโดยเซนต์ลอโยลา ในระหว่างการดำรงตำแหน่งของพระสันตะปาปาพอลที่3 ซึ่งยังคงอยู่ต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน ถือกำเนิดจากครรภ์บริสุทธิ์ ต้นแบบของพระเจ้า และคทาของพระเยซูคริสต์ประกาศและสาบาน ว่าความบริสุทธิ์ของพระสันตะปาปา คือการเป็นตัวแทนของพระผู้ไถ่และเป็นความจริง และเป็นประมุขของคริสตจักรคาทอลิคและคริสตจักรทั่วไปทั้งแผ่นดินโลก และโดยความศักดิ์สิทธิ์ของกุญแจแห่งการผูกมัดและการปลดปล่อยที่ได้ให้ไว้แก่พระสันตะปาปาโดยพระผู้ไถ่ของข้าพเจ้า พระเยซูคริสต์ (ในพระคัมภีร์ไม่มีตอนใดเลยที่กล่าวไว้เช่นนี้ พระเจ้าองค์เที่ยงแท้นั้นเป็นพระเจ้าองค์เดียว ไม่มีตัวแทนบนโลกเพราะพระองค์เป็นพระวิญญาณ ผู้ที่เชื่อในพระองค์ทุกคนคือผู้รับใช้พระเจ้าและนมัสการพระองค์โดยจิตวิญญาณ- ผู้เรียบเรียง) **ดังนั้นพระสันตะปาปาจึงมีสิทธิอำนาจในการถอดถอนกษัตริย์นอกรีต เจ้าชายในราชวงศ์ต่างๆ อำนาจแห่งรัฐ กลุ่มประชาชาติและรัฐบาล ทั้งหมดนั้นจะถือว่าผิดกฎหมายหากไม่มีการยืนยันในความสวามิภักดิ์ต่อพระสันตะปาปาและความปลอดภัยของพวกเขาอาจจะถูกทำลายลง ยิ่งกว่านั้น ข้าพเจ้าขอสัญญาและและประกาศว่าเมื่อ(มี)โอกาส ข้าพเจ้าจะทำการก่อให้เกิดสงครามและทำสงครามอย่างไม่ปราณี ทั้งทำอย่างลับๆและทำอย่างเปิดเผย เพื่อที่จะกระทำการต่อต้านพวกนอกรีต ชาวโปรเทสแตนท์ และกลุ่มเสรีนิยมทั้งหลาย(พวกลัทธิศาสนาอื่นๆ) ตามคำบัญชาที่ข้าพเจ้าได้รับมา และเมื่อใดที่ไม่สามารถกระทำอย่างเปิดเผย ข้าพเจ้าก็จะกระทำอย่างลับๆโดยใช้ยาพิษ ใช้สายรัดคอ ใช้กริชขนาดเล็ก ใช้ลูกตะกั่ว(กระสุนปืน)โดยไม่สนใจในเกียรติ ชนชั้นบรรดาศักดิ์ หรืออำนาจหน้าที่ของคนๆนั้น หรือสังคมของบุคคลเหล่านั้นเลย ไม่ว่าเขาจะอยู่ในสภาพอย่างไร ทั้งในแง่ส่วนตัวและต่อสาธารณะ โดยที่เมื่อไรที่ข้าพเจ้าได้รับคำสั่งให้ลงมือโดยตัวแทนของพระสันตะปาปาท่านใดก็แล้วแต่**

หรือจากผู้บังคับบัญชาแห่งภารดรภาพเพื่อความศรัทธาอันศักดิ์สิทธิ์ต่อคณะเยซูอิต" (Double cross:Alberto, part 2, 1981) The Oath of the Knights of Columbus, Knights of Malta and Rhodes Scholars is based upon the Oath of the Jesuits **Note: นี่ช่างน่าสยองพองขน แต่นั่นก็เป็นความจริง!!!!b>** www.bloggang.com/mainblog.php?id...1...

Jesuit Extreme Oath of Induction

The Jesuit Extreme Oath of Induction as recorded in the Congressional Record of the U.S.A. (House Bill 1523, Contested election case of Eugene C. Bonniwell, against Thos. S. Butler, Feb. 15, 1913, pp. 3215-3216):

I _____, now in the presence of Almighty God, the Blessed Virgin Mary, the Blessed Michael the Archangel, the Blessed St. John the Baptist, the Holy Apostles, Peter and Paul, and all the Saints, sacred hosts of Heaven, and to you, my ghostly Father, the Superior General of the Society of Jesus, founded by St. Ignatius Loyola, in the Pontification of Paul the Third, and continued to the present, do by the womb of the virgin, the matrix of God, and the rod of Jesus Christ, declare and swear that his holiness, the Pope, is Christ's Vice-regent, and is the true and only head of the Catholic or Universal Church throughout the earth; and that by the virtue of the keys of binding and loosing, given to his Holiness by my Savior, Jesus Christ, he hath power to depose heretical kings, princes, states, commonwealths and governments, all being illegal without his sacred confirmation, and that they may be safely destroyed.

I do further declare, that I will help and assist and advise all or any of his Holiness' agents in any place wherever I shall be, and do my utmost to extirpate the heretical Protestant or Liberal doctrines and to destroy all their pretended powers, legal or otherwise.

I do further promise and declare, that notwithstanding I am dispensed with to assume any religion heretical, for the propagating of the Mother Church's interest, to keep secret and private all her agents' counsels, from time to time as they may instruct me, and not to divulge directly or indirectly, by word, writing, or circumstances whatever; but to execute all that shall be proposed given in charge or discovered unto me, by you, my ghostly father. ...

I do further promise and declare, that I will have no opinion or will of my own, or any mental reservation whatever, even as a corpse or cadaver but unhesitatingly obey each and every command that I may receive from my superiors in the Militia of the Pope and Jesus Christ.

That I will go to any part of the world, whatsoever, without murmuring and will be submissive in all things whatsoever communicated to me. ... I do further promise and declare, that I will, when opportunity presents, make and wage relentless war, secretly or openly, against all heretics, Protestants and Liberals, as I am directed to do to extirpate and exterminate them from the face of the whole earth, and that I will spare neither sex, age nor condition, and that I will hang, waste, boil, flay, strangle and bury alive these infamous heretics; rip up the stomachs and wombs of their women and crush their infants heads against the wall, in order to annihilate forever their execrable race.

That when the same cannot be done openly, I will secretly use the poison cup, the strangulation cord, the steel of the poniard, or the leaden bullet, regardless of the honor, rank, dignity or authority of the person or persons whatsoever may be their condition in life, either public or private, as I at any time may be directed so to do by any agent of the Pope or superior of the Brotherhood of the Holy Faith of the Society of Jesus.

เก้าอี้ตะปูแหลมทั้งตัว รวมที่เท้าแขนและที่วางเท้าตลอดจนพนักพิงไว้ทรมานคน

Spanish Inquisition ศาลโหดเหี้ยมทรมานของคริสตจักรโรม ใช้บังคับคนบริสุทธิ์ให้สารภาพ จัดแสดงที่พิพิทธภัณฑ์ เมืองคาคาโซเนย์ *Carcassonne* ฝรั่งเศส

Torture museum

พิพิธภัณฑ์เมือง Carcassone จัดแสดงเครื่องมือที่ใช้ทรมานและฆ่าคนสมัยยุคมืด

บทที่ 13

ที่ประเทศเนเธอร์แลนด์ และประเทศสแกนดิเนเวีย

การกดขี่ข่มเหงของสันตะปาปาในประเทศเนเธอร์แลนด์ก่อให้เกิดการประท้วงอย่างรุนแรงมาแล้วตั้งแต่ยุคแรกเริ่ม เจ็ดร้อยปีก่อนสมัยของลูเธอร์ พระสันตะปาปาแห่งกรุงโรมถูกพระสังฆราชสององค์ที่มารับหน้าที่เป็นเอกอัครราชทูตประจำกรุงโรมฟ้องศาลอย่างไม่เกรงกลัว เมื่อรู้ลักษณะที่แท้จริงของสำนักของพระสันตะปาปา พระเจ้า “ทรงสร้างราชินีและคริสตจักรที่เป็นคู่ครองของพระองค์ เป็นการทรงจัดเตรียมที่ประเสริฐและยั่งยืนนิรันดร์สำหรับครอบครัวของพระองค์ มีสินสอดที่ไม่เสื่อมสลายหรือเปื่อยเน่าและประทานให้นางเป็นมงกุฎและคทานิรันดร์.....ทั้งหมดนี้เป็นประโยชน์ของท่านดั่งขโมยเข้าขวางกั้น ท่านแต่งตั้งตัวเองไปอยู่ในวิหารของพระเจ้า ท่านทำตัวเป็นสุนัขจิ้งจอกต่อหน้าแกะ ท่านทำให้พวกเราเชื่อว่าท่านเป็นพระสังฆราชสูงศักดิ์แต่ท่านชอบทำตัวเป็นผู้ปกครองที่กดขี่.....ท่านน่าจะเป็นคนรับใช้ของบรรดาคนรับใช้ทั้งปวงตามที่ท่านเรียกตนเอง ท่านพยายามที่จะเป็นเจ้านายเหนือเจ้านายทั้งปวง.....ท่านทำให้พระบัญชาของพระเจ้าเป็นที่เหยียดหยาม.....พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้สร้างคริสตจักรทั้งปวงไปสุดเทียบขอบฟ้า.....เมืองของพระเจ้าของเราที่เราเป็นพลเมืองอยู่นี้ แผ่ออกกว้างไปจนถึงดินแดนทั้งหมดของสวรรค์ และใหญ่ยิ่งกว่าเมืองที่ผู้เผยพระวจนะเรียกว่ากรุงบาบิโลนซึ่งแสร้งทำตัวว่าเป็นพระเจ้า เอาตัวเองให้ไปถึงสวรรค์และอวดว่าปัญญาของเธอนั้นอยู่ได้ตลอดกาลและในที่สุดแม้จะไร้เหตุผลบอกว่าตนไม่รู้พลั้งและจะไม่มีวันทำผิด” (Gerard Brandt, History of the Reformation in and About the Low Countries เล่มที่ 1 หน้าที่ 6) {GC 237.1}

ศตวรรษแล้วศตวรรษเล่า มีคนอื่นๆลุกขึ้นมาส่งเสียงสะท้อนคำประท้วงนี้ และครูสอนรุ่นแรกที่เดินทางผ่านดินแดนต่างๆและรู้จักกันในนามต่างๆรับอุนิสัยของมิชชันนารีชาววูดัวซ์ ประกาศความรู้เรื่องข่าวประเสริฐไปยังทุกที่จนแทรกเข้าไปยังประเทศเนเธอร์แลนด์ คำสอนของพวกเขากระจายไปรวดเร็ว พวกเขาแปล

พระคัมภีร์ของชาววอลเดนซีออกมาเป็นข้อๆเป็นภาษาดัตช์ พวกเขาประกาศว่า “ในนั้นมีข้อได้เปรียบ ไม่มีเรื่องตลก ไม่มีนิยาย ไม่มีการพูดเล่น ไม่มีการหลอกลวง มีแต่พระวจนะแห่งความจริง ความจริงแล้ว มีเปลือกแข็งอยู่บ้าง ที่นั่นนิดที่นี่หน่อย แต่ว่าไขกระดูกและความหวานของสิ่งที่ดีและศักดิ์สิทธิ์จะพบในนั้นได้อย่างง่าย” (Ibid. เล่มที่ 1 หน้าที่ 14) มิตรสหายในความเชื่อโบราณเขียนไว้เช่นนี้ในศตวรรษที่สิบสอง {GC 238.1}

บัดนี้การกดขี่ของโรมเริ่มขึ้นแล้ว แต่ท่ามกลางกองฟืนและการทรมาน ผู้เชื่อยังคงเพิ่มจำนวนมากขึ้นไป ประกาศด้วยความมั่นใจว่าพระคัมภีร์เป็นหลักฐานเดียวที่ไม่ผิดพลาดของศาสนาและ “ไม่มีมนุษย์ผู้ใดจะถูกบังคับให้เชื่อแต่จะต้องเอาชนะพวกเขาด้วยการเทศนาสั่งสอน” (Martyn, เล่มที่ 2 หน้าที่ 87) {GC 238.2}

คำสอนของลูเธอร์ตกลงสู่ดินที่เอื้ออำนวยในประเทศเนเธอร์แลนด์ และคนจริงใจและซื่อสัตย์ลุกขึ้นมาเทศนาข่าวประเสริฐ เมนโน ไซมอนซ์ มาจากหมู่บ้านเล็กๆ แห่งหนึ่งของประเทศฮอลันดา เขาได้รับการศึกษาตามแบบฉบับของโรมันคาธอลิกและได้รับการเจิมให้เป็นบาทหลวง เขาไม่มีความรู้เรื่องของพระคัมภีร์เลยและเขาไม่ต้องการอ่านเพราะกลัวจะถูกหลอกให้ตกลงสู่ความเชื่อนอกรีต เมื่อความสงสัยเรื่องหลักคำสอนการแปรสาร (หลักคำสอนเรื่องพิธีศีลมหาสนิทที่ว่าเมื่อพระเสกขนมปังและเหล้าองุ่นแล้วสารของขนมปังและเหล้าองุ่นก็เปลี่ยนเป็นสารแท้ของพระกายและพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ ส่วนรูปปรากฏยังคงเป็นขนมปังและเหล้าองุ่นอยู่) โหมกระหน่ำลงมาใส่เขา เขาถือว่าเป็นการทดลองที่มาจากซาตานและหาทางที่จะปลดตัวเองออกมาด้วยการอธิษฐานและการสารภาพบาป แต่ไม่เกิดผล เขาพยายามสงบเสียงของจิตใต้สำนึกด้วยการคลุกคลีอยู่กับการใช้จ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่าย แต่ไม่ประสบผล หลังจากนั้นระยะหนึ่งเขาถูกชักนำให้ศึกษาพระคริสตธรรมคัมภีร์ใหม่และการศึกษานี้รวมทั้งผลงานเขียนของลูเธอร์ทำให้เขายอมรับความเชื่อที่ปฏิรูปแล้ว ไม่นานหลังจากนั้นเขาได้ไปเห็นการประหารชายคนหนึ่งด้วยการตัดศีรษะเพราะไปรับบัพติศมาใหม่ เรื่องนี้นำเขาให้ไปศึกษาพระคัมภีร์ในเรื่องของการให้บัพติศมากับทารก เขาไม่พบหลักฐานของเรื่องนี้ในพระคัมภีร์ แต่ได้เห็นว่าในพระคัมภีร์ทุกข้อว่าการกลับใจและความเชื่อเป็นเงื่อนไขของการรับบัพติศมา {GC 238.3}

 เมนโนถอนตัวออกไปจากคริสตจักรโรมันและอุทิศชีวิตเพื่อสอนความจริงที่

เขารับมา ทั้งในประเทศเยอรมันและเทศเนเธอร์แลนด์มีคนหลั่งไคล้ศาสนากลุ่มหนึ่งเกิดขึ้นมา สอนความเชื่อเหลวไหลและยุยงให้เกิดความไม่สงบ ทำลายความมีระเบียบและเกียรติยศและมุ่งไปสู่ความรุนแรงและการกบฏ เมนโนมองเห็นถึงผลอันน่าหวาดกลัวที่ขบวนการนี้จะทำให้เกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้และเขาพยายามต่อต้านคำสอนผิดๆและแผนการป่าเถื่อนของคนคลั่งศาสนา อย่างไรก็ตามมีคนมากมายที่เคยถูกคนหลั่งศาสนาเหล่านี้นำไปในทางผิด แต่ได้ละทิ้งคำสอนเลวร้ายของพวกเขาไปแล้วและยังมีลูกหลานของคริสเตียนดั้งเดิมที่เป็นผลงานจากคำสอนของชาววอลเดนซี เมนโนทำงานอยู่กับคนกลุ่มนี้ด้วยความกระตือรือร้นและอย่างประสบผลสำเร็จ {GC 239.1}

เขาเดินทางพร้อมกับภรรยาและลูกๆเป็นเวลายี่สิบห้าปี ทนกับความยากลำบากและความขัดสนอย่างรุนแรง และบ่อยครั้งเสี่ยงภัยถึงชีวิต เขาท่องไปทั่วประเทศเนเธอร์แลนด์และภาคเหนือของประเทศเยอรมัน ส่วนใหญ่ทำงานกับชนกรรมาชีพ แต่มีอิทธิพลอย่างกว้างไกล โดยธรรมชาติเขาเป็นคนพูดคล่อง แม้จะมีการศึกษาจำกัด เขาเป็นคนที่ซื่อสัตย์ที่ไม่หวั่นไหว มีใจถ่อมและมารยาทดีงามและความเคร่งครัดฝ่ายศาสนาที่จริงจังและจริงใจ แสดงเป็นแบบอย่างด้วยชีวิตของเขาเองถึงพระวจนะที่เขาสอน ผู้ติดตามของเขากระจายออกไปและถูกกดขี่ พวกเขาตกอยู่ในความทุกข์สับสนอย่างแสนสาหัสกับพวก “มันสเตอร์ไรท์” ที่บ้าคลั่ง แต่ถึงกระนั้นคนจำนวนมากกลับใจจากการทำงานของพวกเขา {GC 239.2}

ไม่มีที่ใดรับหลักคำสอนที่ปฏิรูปแล้วอย่างกว้างขวางเท่ากับที่ประเทศเนเธอร์แลนด์ มีไม่กี่ประเทศที่ผู้เชื่อจะทนได้กับการกดขี่ที่รุนแรงเท่านี้ ในประเทศเยอรมัน พระเจ้าชาลส์ที่ห้าได้ประกาศห้ามการปฏิรูปทางศาสนาและยินดีนำผู้ที่เชื่อทั้งหมดไปยังหลักประหาร แต่เจ้าผู้ครองนครทั้งหลายลุกขึ้นขวางเป็นแนวกั้นต่อต้านความโหดเหี้ยมของพระองค์ ในประเทศเนเธอร์แลนด์ พระองค์มีอำนาจยิ่งใหญ่กว่าและคำสั่งกดขี่ประกาศตามกันมาเป็นชุดอย่างรวดเร็ว การอ่านพระคัมภีร์ การฟังเทศนาเรื่องของพระคัมภีร์หรือแม้จะพูดเรื่องเกี่ยวกับพระคัมภีร์จะได้รับโทษถึงตายที่หลักประหาร การอธิษฐานทูลต่อพระเจ้าในที่ลี้ลับ การละเว้นจากการกราบไหว้รูปเคารพหรือการร้องเพลงสดุดี จะรับโทษถึงตายได้ แม้ผู้ที่บอกเพิกถอนความผิดแล้วก็ยังต้องรับโทษประหาร หากเป็นชายให้ตายด้วยดาบ หากเป็นหญิงให้

ฝังทั้งเป็น คนเป็นพันพินาศไปภายใต้การปกครองของพระเจ้าชาลส์และพระเจ้าฟิลิปที่สอง {GC 239.3}

มีอยู่ครั้งหนึ่ง คนทั้งครอบครัวเป็นถูกนำให้มาอยู่ต่อหน้าผู้สอบสวนด้วยข้อกล่าวหาว่าไม่เข้าร่วมพิธีมิสซาและนมัสการเองที่บ้าน เมื่อผู้สอบสวนถามถึงเรื่องการปฏิบัติที่ทำกันในที่ลี้ลับนั้นลูกคนเล็กที่สุดตอบว่า “เราคุกเข่าลงและอธิษฐานขอให้พระเจ้าส่องสว่างความคิดของเราและอภัยบาปของเรา เราอธิษฐานเผื่อพระมหากษัตริย์ของเรา เพื่อให้การปกครองของพระองค์รุ่งเรืองและชีวิตของพระองค์มีความสุข เราอธิษฐานเผื่อพนักงานปกครองขอให้พระเจ้าพิทักษ์รักษาพวกเขา (Wylie เล่มที่ 18 บทที่ 6) ผู้พิพากษาบางคนได้รับความเร้าใจ แต่ถึงกระนั้นผู้เป็นพ่อและลูกคนหนึ่งถูกตัดสินให้ตายที่หลักประหาร {GC 240.1}

ความเดือดดาลของผู้กดขี่เท่าเทียมกับความเชื่อของผู้ยอมพลีชีพ ไม่ใช่แต่ผู้ชายเท่านั้น ผู้หญิงและเด็กสาวที่อ่อนแอแสดงออกถึงความกล้าหาญที่ไม่สะดุ้งสะเทือน “ผู้ที่เป็นภรรยาจะลุกขึ้นยืนเคียงข้างหลักประหารของสามีและในขณะที่เขาทนเผาอยู่กับไฟ พวกเขาจะกระซิบคำปลอบใจหรือร้องเพลงสรรเสริญให้กำลังใจ” “หญิงสาวเดินไปนอนในหลุมศพมีชีวิตประหนึ่งกำลังเดินเข้าห้องนอนทุกคืน หรือไปยังตะแลงแกงและไฟแต่งตัวด้วยชุดอาภรณ์ดีที่สุด เสมือนหนึ่งว่ากำลังจะเข้าสู่พิธีสมรสของตัวเอง” (Ibid. เล่มที่ 18 บทที่ 6) {GC 240.2}

เลือดของคริสเตียนเป็นเมล็ดเหมือนสมัยเมื่อศาสนานอกรีตลงมือทำลายข่าวประเสริฐ (โปรดดู Tertullian, Apology ย่อหน้าที่ 50) การกดขี่ข่มเหงเป็นเหตุทำให้พยานเพื่อความจริงเพิ่มจำนวนมากขึ้น ปีแล้วปีเล่า พระราชาที่ถูกความมุ่งมั่นของประชาชนที่ควบคุมไม่ได้เสียดแทงจนบ้าคลั่งได้รุกหน้าต่อไปกับงานโหดเหี้ยมของพระองค์ แต่ล้มเหลว ภายใต้วิลเลี่ยมแห่งเมืองโอเรนจ์ผู้สูงศักดิ์ ในที่สุดการปฏิวัตินำเสรีภาพของการนมัสการพระเจ้ามายังประเทศฮอลันดา {GC 240.3}

ในแถบภูเขาพีดมอนท์ บนพื้นราบของประเทศฝรั่งเศสและบนชายหาดของประเทศฮอลันดา ความเจริญของพระกิตติคุณถูกประทับด้วยเลือดของสาวก แต่ในประเทศทางเหนือ ข่าวประเสริฐเข้าไปอย่างสันติ เมื่อนักศึกษาแห่งเมืองวิตเตนเบิร์กเดินทางกลับไปบ้าน พวกเขานำความเชื่อที่ปฏิรูปแล้วไปยังประเทศสแกนดิเนเวีย งานเขียนของลูเธอร์ที่ตีพิมพ์แล้วได้ช่วยกระจายแสงสว่าง ประชาชนที่

เรียบง่ายและทรหดของทางเหนือหันหน้าออกไปจากความเสื่อมโทรม ความหรูหราเอิกเหริกและความงมงายของโรมเพื่อต้อนรับความจริงของพระคัมภีร์ที่บริสุทธิ์ เรียบง่ายและประทานชีวิต {GC 240.4}

ทอเซ็น “นักปฏิรูปศาสนาของประเทศเดนมาร์ก” เป็นบุตรของชาวนาคนหนึ่ง เด็กชายคนนี้แสดงออกตั้งแต่เยาว์วัยถึงความฉลาดทางปัญญา เขากระหายการศึกษา แต่ถูกปฏิเสธอันเนื่องจากสภาพของพ่อแม่ และเขาเข้าไปอยู่ในวัด ความบริสุทธิ์ของชีวิตและความขยันและความซื่อตรงของเขาทำให้เป็นที่ชื่นชอบของผู้ที่ปกครองเขา การตรวจสอบแสดงให้เห็นว่าเขาเป็นคนมีความสามารถที่จะทำประโยชน์ให้กับคริสตจักรในอนาคต จึงตัดสินใจที่จะให้เขารับการศึกษาในมหาวิทยลัยแห่งใดแห่งหนึ่งของประเทศเยอรมันหรือประเทศเนเธอร์แลนด์ นักเรียนผู้เยาว์คนนี้ได้รับอนุญาตให้เลือกโรงเรียนเองโดยมีเงื่อนไขว่าไม่ตกอยู่ในอันตายด้วยการรับพิษของคำสอนนอกรีต นักบวชภราดรกล่าวไว้ด้วยประการฉะนี้ {GC 241.1}

ทอเซ็นเดินทางไปยังเมืองโคโลจ์น ในเวลานั้นเหมือนเช่นในเวลานี้ เมืองนี้เป็นป้อมแข็งแรงของโรมันนิยม ในไม่ช้าเมื่อขณะที่อยู่ที่นี่เขาได้เรียนรู้ถึงเรื่องประหลาดมหัศจรรย์ของคนในโรงเรียน ในช่วงเวลาเดียวกันเขาได้รับหนังสือของลูเธอร์ เขาอ่านหนังสือเหล่านี้ด้วยความประหลาดใจและความชื่นชมและปรารถนาที่จะได้รับการชี้แนะเป็นการส่วนตัวจากนักปฏิรูปศาสนา แต่การที่จะทำเช่นนี้ เขาจะต้องเสี่ยงต่อการขัดขืนผู้มีอำนาจในวัดและสูญเสียการสนับสนุนของพวกเขา เขาได้ตัดสินใจในไม่ช้าและในเวลาไม่นานต่อมาเขาได้สมัครไปเป็นนักเรียนที่วิตเตนเบิร์ก {GC 241.2}

เมื่อเขาเดินทางกลับมายังประเทศเดนมาร์กแล้ว เขากลับไปประจำอยู่ในวัดอีกครั้ง ยังไม่มีผู้ใดสงสัยเรื่องของความเชื่อลูเธอร์นิยมของเขา เขาไม่ได้เปิดเผยความลับนี้แต่ลงแรงที่จะนำคนอื่นๆสู่ความเชื่อที่บริสุทธิ์กว่าและมีชีวิตที่ศักดิ์สิทธิ์ยิ่งขึ้น โดยไม่ปลุกอคติของเพื่อนๆ เขาเปิดพระคัมภีร์และอธิบายความหมายที่แท้จริงและในที่สุดเทศนาเรื่องของพระคริสต์ให้พวกเขาฟังว่าพระองค์ทรงเป็นความชอบธรรมของคนบาปและทรงเป็นความหวังเดียวของความรอด ผู้ที่อยู่เหนือเขาโกรธอย่างมากยิ่ง พวกเขาสร้างความหวังสูงในตัวเขาว่าจะเป็นผู้กล้าหาญที่จะปกป้องโรม เขาถูกย้ายออกไปจากวัดของเขาให้ไปอยู่อีกวัดหนึ่งและกักตัวให้อยู่ในห้องขังภายใต้การดูแลที่เข้มงวด {GC 241.3}

ผู้ควบคุมคนใหม่หวาดผวาอย่างมากยิ่งเมื่อนักบวชหลายคนประกาศว่าตนเป็นผู้กลับใจมาเชื่อนิกายโปรเตสแตนท์โดยผ่านซี่กรงของห้องขัง ทอเซ็นพูดคุยกับมิตรสหายถึงความรอบรู้เรื่องของความจริง หากคุณพ่อชาวเดนมาร์กเหล่านั้นมีความชำนาญในแผนของคริสตจักรเพื่อจัดการกับการสอนนอกรีตแล้ว คงจะไม่ได้ยินเสียงของทอเซ็นอีกต่อไป แต่แทนที่จะส่งตัวเขาให้ไปอยู่ในหลุมศพสักแห่งในคุกมืดใต้ดิน พวกเขาได้ขับไล่ทอเซ็นให้ออกไปจากวัด บัดนี้พวกเขาหมดอำนาจไปแล้ว มีคำสั่งหนึ่งที่เพิ่งออกมาจากสำนักพระราชวังเสนอการคุ้มครองให้พวกครูที่สอนหลักคำสอนใหม่ ทอเซ็นเริ่มเทศนา โบสถ์ต่างๆเปิดประตูต้อนรับเขา ประชาชนออกมาฟัง มีคนอื่นๆ เทศนาพระวจนะของพระเจ้า พระคริสตธรรมคัมภีร์ใหม่ที่แปลเป็นภาษาชาวเดนมาร์กได้แจกจ่ายไปอย่างกว้างขวาง ความพยายามที่ชาวเปปาซีนิยมกระทำเพื่อคว่ำงานกลับทำให้งานขยายมากยิ่งขึ้นและต่อมาไม่นาน ประเทศเดนมาร์กประกาศรับความเชื่อที่ปฏิรูปแล้ว {GC 242.1}

เช่นเดียวกันในประเทศสวีเดน คนหนุ่มที่ดื่มจากบ่อน้ำของเมืองวิตเตนเบิร์กได้นำน้ำธำรงชีวิตไปให้กับเพื่อนรวมชาติ ในบรรดาผู้ที่ทำงานปฏิรูปทางศาสนาของประเทศสวีเดนมีอยู่สองคนคือโอลาฟ และลอเรนทิอัส เพตทริ เขาทั้งสองเป็นบุตรของช่างตีเหล็กเมืองโอเรโบร ได้ไปเรียนกับลูเธอร์และเมแลงค์ธอน และเขาทั้งสองได้ขยันสอนความจริงที่ล้ำเรียนมา ในความกระตือรือร้นและความสามารถในการพูด โอลาฟปลุกประชาชนให้ตื่นขึ้น เหมือนที่นักปฏิรูปศาสนายิ่งใหญ่ได้ทำมาแล้ว ในขณะที่ทั้งสองเป็นคนเคร่งครัดศาสนาอย่างร้อนรน มีมาตรฐานด้านศาสนาศาสตร์ที่สูงและมีความกล้าหาญที่ไม่ท้อถอย ในการประกาศความจริงให้ออกไป การต่อต้านของชาวเปปาซีนิยมก็ไม่ลดละ บาทหลวงคาธอลิคปลุกระดมความไม่รู้และความงมงายของประชาชนขึ้นมา โอลาฟ เพตทริจะถูกม็อบฝูงชนโจมตีอยู่เสมอและมีอยู่หลายครั้งแทบจะเอาชีวิตให้รอดไม่ได้ แต่นักปฏิรูปศาสนาเหล่านี้เป็นที่ชื่นชอบของพระมหากษัตรีย์และได้รับการปกป้องจากพระองค์ {GC 242.2}

ภายใต้การปกครองของคริสตจักรโรมันคาธอลิก ประชาชนตกลงสู่ความยากจนและถูกกดลงไปอย่างต่ำ พวกเขาไม่มีพระคัมภีร์และมีศาสนาที่เป็นแต่เพียงสัญลักษณ์และพิธีกรรม ซึ่งไม่สื่อแสงสว่างอันใดมาสู่ความนึกคิด พวกเขากำลังหันกลับไปหาความเชื่องมงายและการปฏิบัติอย่างป่าเถื่อนของบรรพบุรุษนอกศาสนา

ประเทศแตกออกเป็นส่วนๆที่ขัดแย้งกัน ความขัดแย้งอย่างต่อเนื่องเพิ่มความทุกข์ให้ทุกคน กษัตริย์ทรงมีพระประสงค์ให้มีการปฏิรูปในเทศและในคริสตจักรและพระองค์ต้อนรับผู้ช่วยที่มีความสามารถเหล่านี้มาช่วยต่อสู้กับโรม {GC 243.1}

ด้วยความสามารถยิ่งใหญ่ โอลาฟ เพตทริ ปกป้องหลักข้อเชื่อที่ปฏิรูปแล้วจากผู้สนับสนุนของโรม ต่อหน้าพระราชาและผู้นำของประเทศสวีเดน เขาเปิดเผยว่าจะรับคำสอนของเหล่าบรรพบุรุษได้ก็ต่อเมื่อสอดคล้องกับพระคัมภีร์เท่านั้น และยังบอกว่าหัวใจสำคัญของหลักคำสอนเสนอไว้เอย่างชัดเจนและเรียบง่ายในพระคัมภีร์เพื่อให้คนทั้งปวงเข้าใจได้ พระคริสต์ตรัสว่า “คำสอนของเราไม่ใช่ของเราเอง แต่เป็นของพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา” (ยอห์น 7:16) และเปาโลเปิดเผยว่าหากท่านจะประกาศข่าวประเสริฐอื่น ซึ่งขัดกับข่าวประเสริฐแล้ว ท่านเองก็ต้องถูกแช่งสาป (กาลาเทีย 1: 8) นักปฏิรูปกล่าวว่า คนอื่นๆจะตราหลักเกณฑ์ที่ไม่มีข้อพิสูจน์ขึ้นมาด้วยความอำเภอใจและกำหนดว่าเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อความรอดได้อย่างไร” (Wylie เล่มที่ 10 บทที่ 4) เขาแสดงให้เห็นว่าคำสั่งของคริสตจักรไม่มีอำนาจการบังคับเมื่อขัดกับพระบัญชาของพระเจ้าและยกชูหลักการยิ่งใหญ่ของความเชื่อโปรเตสแตนท์ที่ว่า “พระคัมภีร์และพระคัมภีร์เท่านั้นที่เป็นหลักเกณฑ์ของความเชื่อและการถือปฏิบัติ {GC 243.2}

การต่อสู้นี้แม้จะดำเนินอยู่บนเวทีที่ค่อนข้างไกลลับลับไร้ชื่อเสียงก็ตาม แต่ใช้เพื่อแสดงให้เห็น “คนที่เข้ามาเรียงหน้ากระดานและยืนอยู่ในกองทัพของนักปฏิรูปศาสนาว่าเป็นคนเช่นใด พวกเขาไม่ใช่เป็นคนที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ตีตัวออกจากพวกนักขัดแย้งที่วุ่นวายพวกเขาห่างไกลจากเรื่องเหล่านั้นเป็นอย่างมาก พวกเขาเป็นคนที่ได้ศึกษาพระวจนะของพระเจ้าแล้วรู้ดีว่าจะแกว่งอาวุธที่มีอยู่ในพระคัมภีร์ได้อย่างไรในแง่ของความรู้ พวกเขาเกินเลยยุคไปแล้ว เมื่อเราตีกรอบใส่ใจดูศูนย์กลางโดดเด่นอย่างเช่นเมืองวิตเตนเบิร์กและเมืองซูริคและบุคคลเรียงนามอย่างเช่นลูเธอร์และเมแลงค์ธอน สวิงลีและอีโคลัมปาดิอัส เราก็จะได้รับการบอกกล่าวให้รู้ว่าคนเหล่านี้เป็นผู้นำของขบวนการและเราก็คาดว่าคนเหล่านี้มีพลังยิ่งใหญ่และความรู้กว้างขวางแต่ผู้ที่อยู่ภายใต้พวกเขาจะไม่ได้เป็นเช่นนั้น เอาละให้เราหันหน้าไปมองดูโรงละครที่ห่างไกลลับลับไร้ชื่อเสียงของประเทศสวีเดนและนามอันต่ำต้อยอย่างเช่นโอลาฟและลอเรนทิอัส เพตทริ ตั้งแต่อาจารย์ลงไปถึงสาวกทั้งหลาย เราจะพบอะไร.....ผู้รอบรู้และนักศาสนศาสตร์เป็นบุคคลที่เข้าใจพระกิตติคุณแห่งความจริงทั้งระบบ

อย่างถ่องแท้ และเป็นผู้ที่เอาชนะผู้มีแต่ศิลปะในการพูด และเป็นผู้มีฐานันดรศักดิ์แต่ปราศจากหลักฐานอ้างอิงจากพระวจนะของพระเจ้าอย่างบุคคลยิ่งใหญ่ทั้งหลายของโรม” {GC 243.3}

จากผลของความขัดแย้งนี้ กษัตริย์ของประเทศสวีเดนได้รับความเชื่อของโปรเตสแตนท์และไม่นานต่อมารัฐสภาได้ประกาศสนับสนุนเข้าข้างความเชื่อนี้ โอลาฟ เพตทริได้แปลพระคริสตธรรมคัมภีร์เป็นภาษาสวีเดนและโดยความปรารถนาของพระราชาพี่น้องทั้งสองลงมือแปลพระคัมภีร์ทั้งเล่ม ด้วยประการฉะนี้ คนในประเทศสวีเดนได้รับพระวจนะของพระเจ้าเป็นครั้งแรกในภาษาแม่ รัฐสภาได้ประกาศสั่งให้ทั่วทั้งอาณาจักรอธิบายพระคัมภีร์และจะต้องสอนเด็กๆในโรงเรียนให้อ่านพระคัมภีร์ {GC 244.1}

แสงสว่างประเสริฐของพระกิตติคุณขับความมืดมนอันเนื่องจากความไม่รู้และความงมงายให้ออกไป พวกเขาหลุดพ้นจากการกดขี่ของโรม บ้านเมืองแข็งแกร่งและยิ่งใหญ่ซึ่งไม่เคยเป็นเช่นนี้มาก่อน ประเทศสวีเดนเป็นป้อมปกป้องความเชื่อของโปรเตสแตนท์ หนึ่งศตวรรษต่อมา ในช่วงเวลาบอบช้ำอันตรายที่สุด ประเทศเล็กๆ และอ่อนแอ เป็นประเทศเดียวในทวีปยุโรปที่กล้ายื่นมือออกมาช่วย-เพื่อช่วยประเทศเยอรมันออกจากการดิ้นรนอย่างน่ากลัวของสงครามสามสิบปี ดูประหนึ่งว่าทวีปยุโรปตอนเหนือทั้งหมดเกือบจะตกลงไปอยู่ภายใต้ความทารุณโหดร้ายของโรมอีกครั้งหนึ่ง เป็นกองทัพของสวีเดนที่ทำให้ประเทศเยอรมันหันกลับคลื่นความสำเร็จของฝ่ายคาธอลิก และนำความมีชัยมาให้กับความอดทนอดกลั้นของโปรเตสแตนท์-ของทั้งคาลวินนิยม และของชาวลูเธอร์เรินและนำเสรีภาพของความคิดจิตใต้สำนึกมายังประเทศที่ยอมรับการปฏิรูปทางศาสนา {GC 244.2}

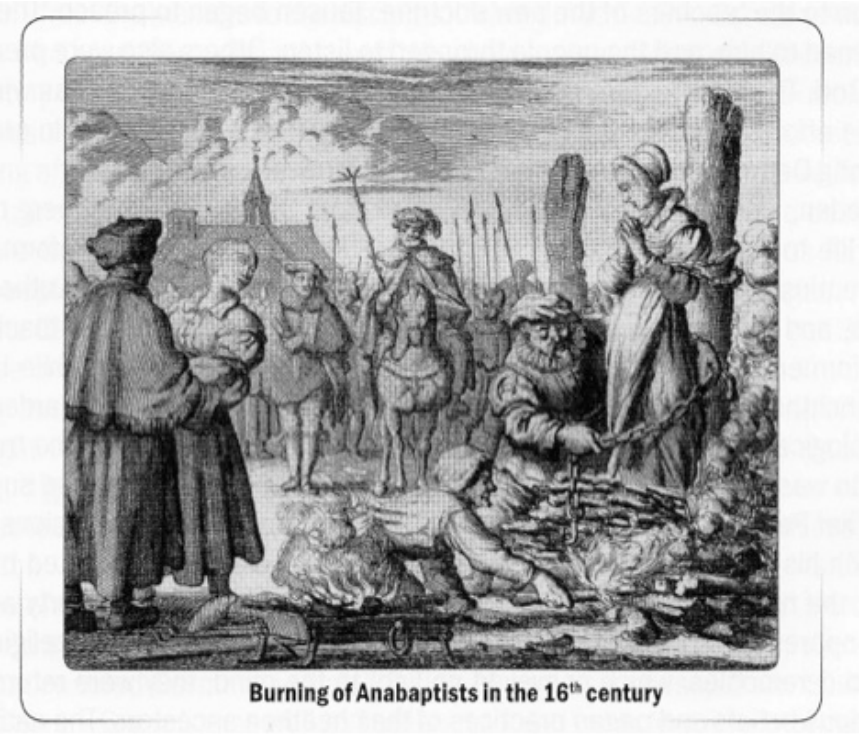

คริสตจักรโรม เผา แอนนาแบ็บติ๊ส(โปรเตสแตนท์) ใน ศตวรรษ ที่ 16

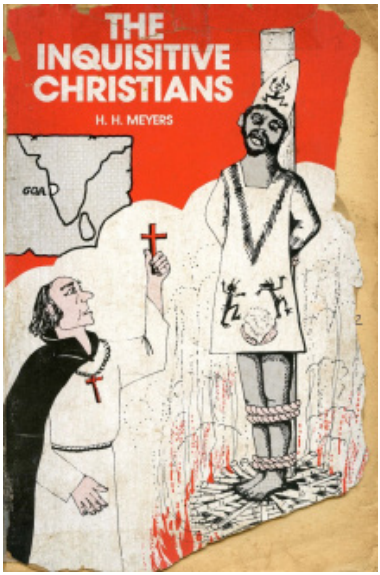

Spanish Inquisition ศาลสเปน ของคริสตจักรโรมที่ทรมารคน ลุกลามแพร่ไปถึงประเทศอินเดีย คริสเตียนถูกมัดไว้กับเสาแล้ว เผาทั้งเป็น แบบในรูป

บทที่ 14

นักปฏิรูปศาสนาชาวอังกฤษรุ่นหลัง

ในขณะที่ลูเธอร์เปิดพระคัมภีร์ที่ปิดอยู่ให้กับประชาชนของประเทศเยอรมัน พระวิญญาณของพระเจ้าได้ทรงผลักดันให้ทินเดลกระทำในสิ่งเดียวกันเพื่อประเทศอังกฤษ พระคัมภีร์ของไวคลิฟฟ์ได้แปลมาจากภาษาลาตินและมีความผิดพลาดอยู่มากมาย พระคัมภีร์นี้ไม่เคยได้พิมพ์ออกมาและเอกสารต้นฉบับที่คัดลอกด้วยมือมีราคาสูงมากจนมีคนที่ร่ำรวยหรือขุนนางเพียงไม่กี่คนที่จะซื้อหาได้ และนอกเหนือจากนี้ยังเป็นหนังสือที่คริสตจักรสั่งห้ามอย่างเข้มงวดกวดขัน ปริมาณจำหน่ายจึงจำกัดอยู่ในวงแคบ ในปี ค.ศ. 1516 หนึ่งปีก่อนบทความวินิจฉัย ของลูเธอร์จะปรากฏออกมาสู่สาธารชน อีรัสมัสได้ตีพิมพ์พระคริสตคัมภีร์ใหม่ของเขาออกมาเป็นภาษากรีกและภาษาลาติน บัดนี้เป็นครั้งแรกที่พระวจนะของพระเจ้าได้พิมพ์ออกมาในภาษาดั้งเดิม ในผลงานนี้ ความผิดมากมายของฉบับก่อนได้ถูกแก้ไขและเสนอความหมายได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ทำให้คนมากมายในกลุ่มชนชั้นที่มีการศึกษาไปถึงความรอบรู้ในความจริงมากยิ่งขึ้น และเพิ่มกำลังกระตุ้นใหม่ให้กับงานการปฏิรูป แต่คนสามัญทั่วไปส่วนใหญ่ยังถูกขวางกั้นจากพระวจนะของพระเจ้า ทินเดลจะทำให้งานของไวคลิฟฟ์สำเร็จบริบูรณ์ด้วยการมอบพระคัมภีร์ให้แก่เพื่อนร่วมชาติ {GC 245.1}

ทินเดลเป็นนักเรียนขยันและเป็นผู้แสวงหาความจริงอย่างจริงใจ เขาได้รับข่าวประเสริฐจากพระคัมภีร์ภาษากรีกของอีรัสมัส เขาเทศนาในสิ่งที่เขาเชื่ออย่างไม่เกรงกลัว เรียกร้องว่าคำสอนทั้งหมดจะต้องผ่านการทดสอบของพระคัมภีร์ ต่อคำกล่าวของพระสันตะปาปาที่อ้างว่าคริสตจักรเป็นผู้ให้พระคัมภีร์และคริสตจักรแต่ผู้เดียวที่จะอธิบายพระคัมภีร์ได้ ซึ่งทิลเดลได้โต้กลับว่า “ท่านทราบไหมว่าผู้ใดสอนนกอินทรีย์ให้แก่เหยื่อ เออ พระเจ้าองค์เดียวกันทรงเป็นผู้สอนบรรดาบุตรหิวโหยให้แสวงหาพระบรรดาจากพระวจนะของพระองค์ ช่างห่างไกลเหลือเกินจากการที่ได้ทรงโปรดประทานพระคัมภีร์ให้แก่พวกเรา ท่านเป็นผู้ที่ซ่อนไว้จากพวกเรา ท่านเป็นผู้เผาคนทั้งหลายที่สอนพระคัมภีร์ และหากทำได้ท่านต้องการที่จะเผาพระคัมภีร์

ทิ้งเสีย" (D'Aubigne, History of the Reformation of the Sixteenth Century เล่มที่ 18 บทที่ 4) {GC 245.2}

คำเทศนาของทินเดลปลุกให้เกิดความสนใจยิ่งใหญ่ คนมากมายยอมรับความจริง แต่พวกบาทหลวงเตรียมพร้อมการรับมือและขณะที่ทินเดลยังไม่ทันออกไปจากพื้นที่ พวกเขาก็ส่งคนออกไปพยายามที่จะทำลายผลงานของเขา บ่อยครั้งเกินไปที่พวกเขาประสบความสำเร็จ เขาอุทานขึ้นมาว่า "มีงานอะไรบ้างที่จะต้องทำ ในขณะที่ข้าพเจ้าหว่านอยู่ที่หนึ่ง ศัตรูบุกทำลายไร่นาที่ข้าพเจ้าเพิ่งจากมา ข้าพเจ้าไปอยู่ทุกที่ในเวลาเดียวกันไม่ได้ โอ หากคริสเตียนทั้งหลายจะเป็นเจ้าของพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ในภาษาของเขาเอง พวกเขาจะสามารถต่อต้านคนที่หลอกลวงเหล่านี้ด้วยตนเองได้ เมื่อปราศจากพระคัมภีร์แล้ว เป็นไปไม่ได้ที่จะให้ฆราวาสยึดมั่นอยู่ในความจริง {GC 246.1} บัดนี้มีความมุ่งหมายใหม่เข้ามายังความคิดของเขา เขาพูดขึ้นมาว่า "บทเพลงสดุดีที่ร้องกันในวิหารของพระเยโฮวาห์ใช้ภาษาของชนชาติอิสราเอลและจะไม่ให้พระกิตติคุณออกเสียงในท่ามกลางหมู่พวกเราเป็นภาษาของประเทศอังกฤษหรือ..... ควรหรือที่จะให้คริสตจักรมีแสงในยามเที่ยงวันสว่างน้อยกว่าในยามรุ่งอรุณ หรือคริสเตียนจะต้องอ่านพระคัมภีร์ใหม่ด้วยภาษาแม่เขาเอง" พวกดอกเตอร์และครูทั้งหลายขัดแย้งกันเอง โดยทางพระคัมภีร์เท่านั้นมนุษย์จะไปถึงความจริงได้ "คนหนึ่งยึดดอกเตอร์คนนี้ อีกคนยึดคนนั้น บัดนี้เจ้าของความคิดแต่ละค่ายขัดแย้งกัน แล้วเราจะแยกคนที่พูดถูกออกจากคนที่พูดผิดได้อย่างไร.....ทำอย่างไร เราจะบอกความจริงให้รู้คือโดยพระวจนะของพระเจ้า" (Ibid. เล่มที่ 18 บทที่ 4) {GC 246.2}

ต่อมาไม่นานดอกเตอร์คาธอลิกที่มีความรู้สูงที่มาโต้เถียงกับเขาได้ร้องขึ้นมาว่า "การอยู่โดยไม่มีพระบัญญัติของพระเจ้าจะดีกว่าอยู่โดยไม่มีพระสันตะปาปา" ทินเดลตอบว่า "ข้าพเจ้าไม่ยอมจำนนต่อพระสันตะปาปาและกฎทั้งหลายของเขาและหากพระเจ้าจะสงวนรักษาชีวิตของข้าพเจ้าไว้ ในอีกไม่กี่ปีข้าพเจ้าจะทำให้เด็กชายที่ไถนารู้เรื่องพระคัมภีร์มากกว่าท่านจะทำ" (Anderson, Annals of the English Bible หน้า 19) {GC 246.3}

เป้าหมายที่เขาเริ่มเก็บถนอมรักษาไว้เพื่อนำพระคริสตธรรมคัมภีร์ใหม่มาให้กับประชาชนด้วยภาษาของเขาเองนั้น บัดนี้เป็นที่แน่นอนแล้วและเขาเริ่มนำตัวเองลงสู่งานนั้น การกดขี่ข่มเองได้ขับไล่เขาออกไปจากบ้านของเขา เขาเดินทาง

ไปยังกรุงลอนดอนและช่วงเวลาหนึ่งที่นั่นเขาทำงานโดยไม่มีการรบกวน แต่อีกครั้งหนึ่งความรุนแรงของพวกพระสันตะปาปาทำให้เขาต้องหลบหนี ดูประหนึ่งว่าทั้งประเทศอังกฤษปิดประตูต่อต้านเขาและเขาตัดสินใจที่จะไปหาสถานที่หลบภัยในประเทศเยอรมัน ณ ที่นั่น เขาเริ่มพิมพ์พระคัมภีร์ใหม่เป็นภาษาอังกฤษ งานนี้ถูกห้ามถึงสองครั้ง แต่เมื่อถูกห้ามพิมพ์ในเมืองหนึ่ง เขาก็ไปอีกเมืองหนึ่ง ในที่สุดเขาเดินทางไปถึงเมืองเวิมส์ซึ่งในไม่กี่ปีก่อนหน้านี้ลูเธอร์ได้ต่อสู้ปกป้องข่าวประเสริฐต่อหน้ารัฐสภา ในเมืองโบราณแห่งนั้น มีมิตรสหายของนักปฏิรูปอยู่มากมาย และทินเดลดำเนินงานของเขาต่อไปโดยไม่มีสิ่งใดเข้าขัดขวาง พระคริสตธรรมคัมภีร์ใหม่สามพันเล่มพิมพ์เสร็จในไม่ช้าและอีกฉบับเสร็จในปี เดียวกัน {GC 246.4}

เขาทำงานไปด้วยความจริงใจและพากเพียร แต่ถึงแม้เจ้าหน้าที่ของทางอังกฤษได้คอยเฝ้าท่าเรือไว้อย่างเข้มงวดก็ตามที พระวจนะของพระเจ้าถูกลักลอบลำเลียงไปยังกรุงลอนดอนและจากที่นั่นแพร่กระจายไปทั่วประเทศ ชาวโรมันคาธอลิกลงแรงที่จะกดความจริงไว้ แต่กลับไร้ผล มีอยู่ครั้งหนึ่งพระสังฆราชแห่งเมืองเดอร์แฮมได้ซื้อหนังสือพระคัมภีร์ในคลังทั้งหมดที่มีอยู่จากคนชายหนังสือคนหนึ่งซึ่งเป็นสหายของทินเดลเพื่อนำไปทำลายโดยคิดเอาว่าการทำเช่นนี้จะขัดขวางงานได้อย่างยิ่งใหญ่ แต่ในทางตรงข้าม เงินที่ให้ไปนั้นผู้ขายได้นำไปซื้อวัตถุดิบสำหรับพระคัมภีร์ฉบับใหม่และเป็นฉบับที่ดีกว่าซึ่งหากไม่ได้ทำเช่นนี้จะพิมพ์เล่มใหม่ไม่ได้ ต่อมาภายหลัง เมื่อทินเดลถูกจับเป็นนักโทษ มีการยื่นเสรีภาพให้เขาด้วยเงื่อนไขของการเปิดเผยชื่อของผู้ที่ช่วยเขาชำระค่าใช้จ่ายในการพิมพ์พระคัมภีร์ของเขาเขาตอบว่าพระสังฆราชแห่งเมืองเดอร์แฮมได้กระทำการมากยิ่งกว่าคนอื่นใดเพราะด้วยการจ่ายเงินอย่างงามให้กับหนังสือที่เหลืออยู่ในมือทำให้เขาเดินก้าวต่อไปด้วยความกล้าหาญ {GC 247.1}

ทินเดลถูกทรยศตกไปอยู่ในมือของศัตรูและมีอยู่ครั้งหนึ่งได้ทรมานอยู่ในห้องขังเป็นเวลาหลายเดือน ในที่สุดเขายืนหยัดในความเชื่อด้วยการยอมพลีชีพเพื่อความเชื่อแต่อาวุธที่เขาเตรียมไว้ทำให้ทหารอื่นๆต้องต่อสู้ในสนามรบตลอดทุกศตวรรษจนมาถึงสมัยของเรา {GC 247.2}

ลาทีเมอร์กล่าวคำยืนยันจากธรรมาสน์ว่าจะต้องอ่านพระคัมภีร์ด้วยภาษาของประชาชน เขาพูดว่า “พระเจ้าเองทรงเป็นผู้ประพันธ์พระคัมภีร์” และพระคัมภีร์ประกอบด้วยพลังและความยั่งยืนยงเป็นนิตย์ของพระเจ้าผู้ทรงเป็นเจ้าของ

ไม่มีพระราชาจักรพรรดิ ผู้ครองนคร ผู้พิพากษา หรือผู้ปกครองบ้านเมืองคนใด..... จะต้องยึดถือปฏิบัติตาม.....พระวจนะศักดิ์สิทธิ์" "ให้เราอย่าเดินออกไปทางเบี่ยงแต่จงให้พระวจนะของพระเจ้าชี้นำเรา อย่าให้เราเดินตาม.....บรรพบุรุษของเราหรือแสวงหาตามในสิ่งที่เขาทำแต่ทำในสิ่งที่พวกเขาควรจะทำ" {GC 248.1}

บาร์เนสและฟริธ มิตรสหายซื่อสัตย์ของทินเดลลุกขึ้นปกป้องความจริง ตามมาด้วยคนในตระกูลริดเล่ย์และแครนเมอร์ ผู้นำการปฏิรูปศาสนาในอังกฤษเหล่านี้เป็นคนที่มีการศึกษาและส่วนใหญ่ได้รับเกียรติอย่างสูงอันด้วยความกระตือรือร้นหรือความเคร่งครัดในความสัมพันธ์กับโรม การต่อต้านระบบการปกครองของพระสันตะปาปาของพวกเขาเกิดขึ้นจากการไปรู้ถึงเรื่องความผิดของการปกครองของ "สำนักงานของพระสันตะปาปา" ความคุ้นเคยที่พวกเขามีในเรื่องความลึกลับของบาบิโลนมีพลังยิ่งใหญ่ต่อคำพยานของพวกเขาที่ต่อต้านเธอ {GC 248.2}

ลาทิเมอร์พูดว่า "บัดนี้ข้าพเจ้าขอตั้งคำถามที่ประหลาดทั่วทั้งประเทศอังกฤษพระสังฆราชและพระราชาคณะคนใดขยันที่สุด.....ท่านกำลังฟังอยู่ ท่านต้องการฟังว่าข้าพเจ้าจะบอกชื่อของผู้ใด.....ข้าพเจ้าจะบอกท่าน คนนั้นคือพญามาร.....มันไม่เคยออกไปจากแขวงการปกครอง ไปหามันได้ เมื่อท่านต้องการ มันจะอยู่บ้านเสมอ..... มันจะอยู่กับคันไถเสมอ.....ท่านจะไม่เคยเห็นมันอยู่อย่างเกียจคร้าน ข้าพเจ้ารับรองได้.....ที่ใดที่มารตั้งรกราก.....ที่นั่นหนังสือก็จะหายไปและจะชูเทียนไขขึ้นมา พระคัมภีร์จะถูกปิดทิ้งไปและลูกประคำจะโผล่ออกมา ปัดแสงของพระกิตติคุณไป แสงเทียนไขจะโผล่ขึ้นมา ในเวลาเที่ยงของกลางวัน.....รื้อกางเขนลง แดนชำระก็จะแอบย่องเข้ามา .....ขจัดการช่วยเหลือสวมใส่เสื้อให้คนเปลือยกาย คนยากจนและอ่อนกำลัง การตบแต่งรูปปั้นบูชาและประดิดประดอยตอไม้และก้อนหินอย่างหรูหรา ประเพณีและกฎระเบียบของมนุษย์ก็จะถูกเชิดชูให้อยู่ในที่สูง กดประเพณีและพระวจนะศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของพระเจ้าลงไป.....โอ อยากให้พระราชาคณะทั้งหลายเป็นคนขยันหว่านเมล็ดคำสอนที่ดีเหมือนที่ซาตานหว่านเปลือกหอยและข้าวละมาน (Ibid., "Sermon of the Plough) {GC 248.3}

หลักการยิ่งใหญ่ที่นักปฏิรูปศาสนายกชูไว้ซึ่งเป็นหลักการเดียวกันที่ชาววัลเดนซี ไวคลิฟฟ์ จอห์น ฮัส ลูเธอร์ สวิงชลี และคนทั้งหลายที่เข้าร่วมกับพวกเขา หลักการนี้เป็นต้นฉบับระเบียบความเชื่อและการถือปฏิบัติที่ไม่ผิดพลาด

พวกเขาปฏิเสธความเป็นธรรมอย่างถูกต้องของพระสันตะปาปา สภาการปกครองบรรพบุรุษและกษัตริย์ทั้งหลายเพื่อควบคุมจิตใต้สำนึกในเรื่องศาสนา พระคัมภีร์เป็นอำนาจหลักฐานของพวกเขาและทดสอบหลักคำสอนและคำอ้างทั้งหลายด้วยคำสอนจากพระคัมภีร์ ความเชื่อในพระเจ้าและในพระวจนะของพระองค์ค้ำจุนคนบริสุทธิ์ทั้งหลายเหล่านี้ในขณะที่พลีชีพของตนที่หลักเผาทั้งเป็น ลาทิเมอร์ร้องอุทานขึ้นมากับผู้ร่วมพลีชีพขณะเปลวเพลิงกำลังปิดปากพวกเขาให้เงียบไปว่า “จงมีใจสุขสบายกันเถิด วันนี้เราจุดแสงเทียนไขเช่นนี้ในประเทศอังกฤษ โดยพระคุณของพระเจ้าข้าพเจ้ามั่นใจว่าแสงนี้จะไม่มีทางดับไป (Works of Hugh Latimer เล่มที่ 1 หน้าที่ xii) {GC 249.1}

ที่ประเทศสก๊อตแลนด์เมล็ดแห่งความจริงที่โคลัมบาและผู้ร่วมงานหว่านไปนั้นไม่ได้ถูกทำลายไปโดยสิ้นเชิง เป็นเวลาหลายร้อยปีหลังจากที่คริสตจักรแห่งอังกฤษได้ยอมต่อโรมแล้ว คนทั้งหลายที่อยู่ประเทศสก๊อตแลนด์ยังคงรักษาเสรีภาพไว้ แต่ว่าในศตวรรษที่สิบสองระบบของพระสันตะปาปาได้มาจัดตั้งขึ้นที่นี่ และไม่มีประเทศใดที่อำนาจนี้ได้ปกครองไปอย่างเด็ดขาดเท่าที่นี่ ไม่มีความมืดที่ใดที่จะมืดมิดกว่าของที่นี่ แต่ยังมีลำแสงที่เจาะทะลุผ่านความมืดมนและให้คำมั่นสัญญาของวันใหม่ที่จะมาถึง คนในตระกูลโลลลาร์ดเดินทางจากประเทศอังกฤษพร้อมกับพระคัมภีร์และคำสอนของไวคลิฟฟ์ พวกเขากระทำการอย่างมากมายในการรักษาความรู้ในเรื่องของพระกิตติคุณ และในทุกศตวรรษจะมีพยานและผู้พลีชีพเพื่องานการประกาศพระกิตติคุณ {GC 249.2}

งานเปิดฉากการปฏิรูปศาสนาที่ยิ่งใหญ่มาพร้อมกับผลงานเขียนของลูเธอร์และพระคริสตธรรมคัมภีร์ใหม่ของทินเดล ผู้สื่อข่าวเหล่านี้เดินทางอย่างเงียบๆไปตามภูเขาและหุบเขา จุดคบเพลิงแห่งความจริงเข้าสู่ชีวิตใหม่ที่เกือบจะมอดดับไปในประเทศสก๊อตแลนด์และรื้อผลงานการกดขี่ที่โรมได้ทำมานานถึงสี่ศตวรรษ {GC 249.3}

และแล้วเลือดของผู้ยอมพลีชีพทำให้แรงกระตุ้นสดใหม่แก่ขบวนการเคลื่อนไหว ผู้นำของพระสันตะปาปาตื่นตัวขึ้นมาทันทีกับภัยอันตรายที่คุกคามอุดมการณ์ของเขา พวกเขาจับลูกของชาวสก๊อตแลนด์ชั้นสูงและมีเกียรติมากที่สุดไปยังหลักเผาประหาร สิ่งที่เขาทำได้แต่ก่อสร้างธรรมมาสน์ขึ้นมาที่ทำให้คำพูดของพยานที่กำลังจะตายเหล่านี้ดังไปทั้งแดนดิน ปลุกจิตวิญญาณของประชาชนให้ตื่นเพื่อสะบัดโซ่ตรวนของโรมให้หลุดออกไป {GC 249.1}

ฮามิลตันและวิสฮาร์ทเกิดมาในตระกูลที่ประเสริฐ สืบตระกูลความเป็นสาวกที่ถ่อมตนมาช้านาน พวกเขาได้พลีชีพที่หลักประหารเผาทั้งเป็นแต่จากกองเพลิงเผาของวิสฮาร์ท มีคนหนึ่งที่เปลวไฟไม่สามารถปิดให้เขาแน่นิ่งไปได้ก้าวออกมา ภายใต้การทรงนำของพระเจ้าคนหนึ่งที่จะมาตีระฆังประกาศลางแห่งความล้มเหลวของพระสันตะปาปาในประเทศสก๊อตแลนด์ {GC 250.1}

จอห์น น๊อกซ์ หันไปจากประเพณีและการเชื่อเรื่องประหลาดมหัศจรรย์ของคริสตจักร เพื่อรับพระวจนะความจริงของพระเจ้า และคำสอนของวิสฮาร์ทได้ยืนยันความตั้งใจของเขาที่จะสลัดความสัมพันธ์ของโรมและเอาตัวเองเข้าร่วมกับนักปฏิรูปศาสนาที่ถูกกดขี่ข่มเหง {GC 250.2}

มิตรสหายได้ขอร้องให้เขารับตำแหน่งของนักเทศน์ เขาขอถอยไปจากหน้าที่นี้ด้วยอาการสั่นไปทั้งตัว แต่หลังจากที่เขาเก็บตัวและดิ้นรนด้วยความเจ็บปวดกับตัวเองเป็นเวลาหลายวันแล้ว เขาจึงยินยอม แต่ในทันทีที่เขาได้รับหน้าที่นี้แล้ว เขาได้มุ่งหน้าไปด้วยความมุ่งมั่นที่ไม่โอนเอนและกล้าหาญที่ไม่ย่อท้อตราบเท่าที่เขามีชีวิตอยู่ นักปฏิรูปศาสนาจริงใจคนนี้ไม่กลัวหน้าของมนุษย์ ไฟของการพลีชีพที่ลุกอยู่รอบตัวเขาเพียงแต่ปลุกความมุ่งมั่นของเขาขึ้นมาด้วยความแรงกล้ามากยิ่งขึ้น ด้วยขวานของการกดขี่ที่ชูขึ้นอยู่เหนือศีรษะอย่างน่ากลัวเขายืนหยัดไม่หวั่นไหว บุกตีอย่างแกร่งกล้าลงทั้งขวาและซ้ายเพื่อรื้อถอนการกราบไหว้รูปเคารพ {GC 250.3}

เมื่อเขาถูกนำมาเผชิญอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระราชินีแห่งประเทศสก๊อตแลนด์ ความกล้าหาญของผู้นำโปรเตสแตนท์หลายคนสลายไปอยู่เบื้องพระองค์ แต่จอห์น น๊อกซ์เป็นพยานที่ไม่โอนเอนเพื่อความจริง การยกยอเอาชนะเขาไม่ได้ เขาจะไม่เสียขวัญด้วยคำขู่ พระราชินีกล่าวหาว่าเขาเป็นคนนอกรีต พระนางประกาศว่าเขาสอนประชาชนให้ยอมรับศาสนาที่รัฐสั่งห้าม และล่วงละเมิดพระบัญชาของพระเจ้าที่ชักชวนคนอยู่ใต้บังคับให้เชื่อปฏิบัติตามผู้ปกครอง ยอห์น น๊อกซ์ตอบด้วยความมั่นใจว่า {GC 250.4}

“ในขณะที่ศาสนาดีจะไม่ได้รับกำลังหรืออำนาจดั้งเดิมจากเจ้าผู้ครองนครทางฝ่ายโลกแต่จากพระเจ้าผู้ทรงดำรงอยู่เป็นนิตย์แต่ผู้เดียว ผู้อยู่ใต้การบังคับบัญชาจะไม่ติดอยู่ภายในกรอบของศาสนาตามความปรารถนาของเจ้าชายทั้งหลายเพราะบ่อยครั้งในบรรดาเจ้าผู้ครองนครเหล่านี้จะเป็นผู้ที่ไม่รู้เรื่องศาสนาที่แท้จริง

ของพระเจ้า....หากบุตรทั้งหลายของอับราฮัมที่อยู่ใต้การปกครองของฟาโรห์และถือศาสนาของฟาโรห์แล้ว โลกนี้จะมีศาสนาอะไรหรือหากมนุษย์ทั้งหมดในสมัยของอัครทูตถือศาสนาของจักรพรรดิโรมันแล้วทั้งโลกนี้จะนับถือศาสนาอะไร....และด้วยเหตุนี้ข้าแต่พระนาง พระองค์ทรงมองเห็นว่าผู้อยู่ใต้การปกครองจะไม่ผูกมัดติดกับศาสนาของเจ้าผู้ปกครองแต่พวกเขาได้รับคำบัญชาให้เชื่อฟังพระเจ้า" {GC 250.5}

พระนางมารีย์ตรัสว่า "เจ้าแปลพระคัมภีร์ในทางหนึ่งและพวกเขา (ครูสอนชาวโรมันคาทอลิก) แปลเป็นอีกแบบหนึ่ง เราจะเชื่อผู้ใดและใครจะเป็นผู้พิพากษาตัดสิน" {GC 251.1}

นักปฏิรูปศาสนาตอบว่า "ท่านจะต้องเชื่อพระเจ้า พระองค์ตรัสในพระวจนะไว้อย่างชัดเจนและเมื่อห่างไปจากสิ่งที่พระวจนะสอนแล้ว พระองค์ก็ไม่ควรฟังทั้งสองฝ่าย พระวจนะของพระเจ้านั้นมีความชัดเจนอยู่ในตัวและหากดูเสมือนว่ามีตอนใดที่ไม่ชัดเจน พระวิญญาณของพระเจ้าที่ไม่ทรงเคยขัดแย้งกับพระองค์จะอธิบายเรื่องเดียวกันนี้ให้เข้าใจได้ในตอนอื่นๆจนไม่มีความสงสัยหลงเหลืออยู่อีกต่อไป แต่นอกจากพวกที่ดื้อดึงที่จะคงยังอยู่อย่างไม่รู้เท่านั้น" (David Laing, The Collected Works of John Knox เล่มที่ 2 หน้าที่ 281, 284) {GC 251.2}

นี่คือความจริงที่นักปฏิรูปศาสนาที่ไม่เกรงกลัวผู้ใดพูดใส่หูของคนในพระราชสำนัก โดยเอาชีวิตของตนเข้าเสี่ยง ด้วยความกล้าหาญเดียวกันที่ไม่เกรงกลัวผู้ใดเขายึดถือรักษาเป้าหมายของเขาไว้ อธิษฐานและต่อสู้ในสงครามของพระเจ้าจนประเทศสก๊อตแลนด์ปลอดจากการปกครองของพระสันตะปาปา {GC 251.3}

ในประเทศอังกฤษ มีการจัดตั้งระบบของโปรเตสแตนท์ขึ้นเป็นศาสนาประจำชาติทำให้การกดขี่ข่มเหงลดลงแต่ไม่ได้หยุดไปเลยทีเดียว ในขณะที่มีการประกาศเลิกหลักคำสอนมากมายของโรมก็ตามที แต่ยังคงเก็บพิธีต่างๆไว้ไม่น้อย พวกเขาได้ปฏิเสธความเป็นใหญ่ของพระสันตะปาปา แต่ได้สถาปนาพระราชาขึ้นนั่งครองตำแหน่งหัวหน้าของคริสตจักร พิธีของคริสตจักรยังเหินห่างจากความบริสุทธิ์และความเรียบง่ายของพระกิตติคุณ หลักการยิ่งใหญ่ของเสรีภาพทางศาสนายังเป็นเรื่องที่ไม่เข้าใจกัน แม้ผู้ปกครองโปรเตสแตนท์จะไม่ค่อยได้เข้าหาความโหดเหี้ยมน่ากลัวที่โรมใช้ต่อต้านความเลื่อมใสนอกรีตก็ตามที แต่กระนั้นสิทธิของมนุษย์ทุกคนที่จะนมัสการ

พระเจ้าตามคำสั่งของจิตใต้สำนึกก็ยังไม่เป็นที่ยอมรับ ทุกคนจะถูกกำหนดให้รับคำสอนและถือรักษารูปแบบของการนมัสการตามคริสตจักรจัดตั้งไว้แล้ว ผู้คัดค้านจะถูกกดขี่ข่มเหง ตามแต่จะมากหรือน้อยเป็นเวลาหลายร้อยปี {GC 251.4}

ในศตวรรษที่สิบเจ็ด ศาสนาจารย์หลายพันคนถูกปลดออกจากตำแหน่งของตน ประชาชนถูกสั่งห้ามเข้าร่วมประชุมทางศาสนานอกจากที่คริสตจักรอนุมัติด้วยโทษของการปรับอย่างหนัก การกักขัง และการเนรเทศ คนซื่อสัตย์ที่ละเว้นการร่วมนมัสการพระเจ้าต่างถูกผลักดันให้ประชุมกันตามซอกซอยที่มืด ในใต้เพดานหลังคาที่มืดมิดและบางโอกาสกลางป่าในยามเที่ยงคืน ใต้ร่มเงาของป่าทึบ ซึ่งเปรียบเหมือนวิหารของพระเจ้าเอง เหล่าบุตรที่กระจายและถูกกดขี่ของพระเจ้าได้มาชุมนุมกันเพื่อทูลความในใจทั้งหมดออกมาเป็นคำอธิษฐานและคำสรรเสริญ แต่แม้พวกเขาจะระวังมากเพียงไร หลายคนต้องรับความทุกข์อันเนื่องมาจากความเชื่อ เรือนจำ แออัดด้วยคนมากมาย ครอบครัวแตกกระจาย หลายคนหลบไปอยู่ต่างประเทศ แต่ถึงกระนั้นพระเจ้าทรงร่วมสถิตกับประชากรของพระองค์และการกดขี่ข่มเองมีชัยต่อคำพยานของพวกเขาไม่ได้ หลายคนถูกขับไล่ให้ข้ามมหาสมุทรไปยังประเทศสหรัฐอเมริกา และ ณ ที่นั่น พวกเขาได้วางรากฐานการปกครองฝ่ายบ้านเมืองและเสรีภาพทางศาสนาซึ่งได้มาเป็นกำแพงป้องกันและเป็นเกียรติของประเทศนี้ {GC 252.1}

อีกครั้งหนึ่ง เหมือนเช่นในสมัยของอัครทูต การกดขี่ข่มเหงได้กลายมาเป็นการขยายพระกิตติคุณ ในคุกมืดที่แออัดด้วยคนขี้เมาและผู้ประกอบอาชญากรร้ายแรง จอห์น บันยันได้หายใจเอาบรรยากาศของสวรรค์และในที่แห่งนี้เขาได้เขียนนิทานเปรียบเทียบการเดินทางของผู้แสวงบุญจากดินแดนแห่งความพินาศไปสู่เมืองสวรรค์ของพระเจ้า เป็นเวลากว่าสองร้อยปีเสียงนั้นที่มาจากเรือนจำเบดฟอร์ดได้พูดกับหัวใจของผู้คนด้วยอำนาจตื่นเต้น หนังสือของบันยันเรื่องเดอะพิลกริมโปรเกรส(การเดินการของผู้แสวงบุญ) และ เกรซ อะเบาด์ดิ่ง ทู เดอะ ชีฟ ออฟ ซินเนอร์ (พระคุณอย่างเหลือล้นต่อคนบาป) ได้นำย่างเท้าของคนมามายไปสู่ทางแห่งชีวิต {GC 252.2}

บักซ์เตอร์ ฟลาเวล อัลลีนน์และบุคคลอื่นๆ ที่มีความสามารถ มีการศึกษาและประสบการณ์ลึกซึ้งในคริสเตียนได้ยืนขึ้นอย่างกล้าหาญปกป้องความเชื่อซึ่งครั้งหนึ่งเคยมอบให้แก่ธรรมิกชน งานที่บุคคลเหล่านี้ซึ่งถูกเนรเทศและนักการปกครองจัดเป็นคนนอกกฎหมายนั้นจะไม่มีทางพินาศไป หนังสือของฟลาเวลเรื่อง

เฟาเทน ออฟ ไลฟ์ แอนด์ เมธอด อ๊อฟ เกรซ (น้ำพุแห่งชีวิตและวิธีการแห่งพระคุณ) ได้สอนคนนับพันถึงวิธีที่จะอุทิศตนเพื่อนำจิตวิญญาณของตนเองให้อยู่กับพระคริสต์ หนังสือของบักซ์เตอร์เรื่อง รีฟอร์ม พาสเตอร์ (ศาสนาจารย์ที่ปฏิรูปแล้ว) ผ่านการพิสูจน์แล้วว่าสำหรับหลายคนที่ปรารถนาการจะฟื้นฟูงานของพระเจ้าและเรื่อง เซนต์ อเวอร์ลาสติ่ง เรสท์ (การพักผ่อนนิรันดร์ของธรรมิกชน) ได้ทำงานสำเร็จด้วยการนำจิตวิญญาณไปสู่การ “พักผ่อน” ที่ยังคงมีอยู่สำหรับประชากรของพระเจ้า {GC 252.3}

หนึ่งร้อยปีต่อมา ในวันมืดยิ่งใหญ่ทางฝ่ายจิตวิญญาณ ไวท์ฟิลด์และพี่น้องตระกูลเวสเล่ยห์ได้ปรากฏตัวออกมาถือประทีปแห่งความสว่างของพระเจ้าภายใต้กฎระเบียบของคริสตจักรที่จัดตั้งไว้ ประชาชนของประเทศอังกฤษตกลงสู่สภาพการถดถอยทางศาสนาที่แทบจะแยกให้เห็นถึงความแตกต่างจากคนนอกศาสนาไม่ได้ เรื่องธรรมชาติของศาสนาเป็นหัวข้อการศึกษายอดนิยมของคณะสงฆ์และเป็นหลักศาสนศาสตร์ของพวกเขาเองเสียส่วนใหญ่ คนชนชั้นสูงเยาะเย้ยพวกที่เคร่งครัดศาสนาและทะนงตนว่าเป็นคนอยู่เหนือพวกที่ตนจัดเป็นคนคลั่งไคล้ในศาสนา ชนชั้นต่ำโง่เขลาอย่างมากและปล่อยตัวไปกับการกระทำชั่วในขณะที่คริสตจักรไม่มีความกล้าหาญหรือความเชื่ออีกต่อไปที่จะสนับสนุนอุดมการณ์ของความเชื่อที่กำลังดิ่งลงต่ำ {GC 253.1}

หลักคำสอนเรื่องการทำให้ชอบธรรมโดยความเชื่อที่ลูเธอร์สอนไว้อย่างชัดเจนนั้นแทบจะเลือนหายไปจากสายตาและหลักการของโรมันคาธอลิก เรื่องการวางใจในการกระทำดีเพื่อความรอดได้เข้ามาแทนที่ ไวท์ฟิลด์และคนในตระกูลเวสเล่ย์ที่เป็นสมาชิกของคริสตจักรที่จัดตั้งอยู่แล้วนั้นเป็นคนที่แสวงหาความพอพระทัยของพระเจ้าด้วยความจริงใจและในเรื่องนี้พวกเขาได้รับการสอนว่าจะได้มาโดยการดำเนินชีวิตที่ดีงามและถือปฏิบัติพิธีทางศาสนา {GC 253.2}

ครั้งหนึ่งเมื่อชาลส์ เวสเล่ย์ ล้มป่วยและคิดว่าอีกไม่นานคงจะต้องตาย มีคนถามเขาว่า ความหวังชีวิตนิรันดร์ของเขานั้นวางไว้อยู่ที่ใด คำตอบของเขาคือ “ข้าพเจ้าได้ใช้ความพยายามดีที่สุดที่จะรับใช้พระเจ้า” ในขณะที่เพื่อนคนนี้ที่ตั้งคำถามดูเสมือนหนึ่งไม่พอใจกับคำตอบ เวสเล่ย์คิด “อะไรกันนะ ความพยายามของผมไม่พอเพียงเพื่อจะให้ความหวังหรือ เขาจะปล้นความพยายามของผมไปเสียแล้ว ผมไม่มีอะไรอื่นที่จะให้วางใจได้อีกแล้วหรือ” (John Whitehead, Life of the Rev. Charles Wesley หน้าที่ 102) ความมืดหนาทึบเช่นนี้แหละที่ปกคลุมอยู่เหนือคริสตจักร

ปิดซ่อนการไถ่บาป ปล้นสง่าราศีของพระคริสต์ไปและหันความคิดของมนุษย์ออกไปจากความหวังเดียวที่จะได้ความรอด-นั่นคือพระโลหิตของพระผู้ไถ่ที่ตรึงบนไม้กางเขน {GC 253.3}

เวสเล่ย์และมิตรสหายของเขาได้รับการนำพาให้มองเห็นว่าศาสนาที่แท้จริงจัดตั้งไว้อยู่ในหัวใจและพระบัญญัติของพระเจ้านั้นครอบคลุมไปถึงความคิดรวมทั้งคำพูดและการกระทำด้วย เมื่อพวกเขาได้รับคำมั่นใจถึงความจำเป็นในเรื่องความบริสุทธิ์แห่งชีวิต รวมทั้งความถูกต้องของการแสดงออกในการแต่งกายภายนอกแล้ว พวกเขามุ่งหน้าด้วยความจริงใจที่จะมีชีวิตใหม่ ด้วยความพยายามในการอธิษฐานอย่างเอาจริงเอาจัง พวกเขาลงแรงที่จะเอาชนะธรรมชาติความชั่วของหัวใจ พวกเขาดำเนินชีวิตที่ละทิ้งตน เอง มีความรัก และด้วยความถ่อมตน ถือรักษาด้วยความเคร่งครัดและความเที่ยงตรงในข้อระเบียบทุกข้อที่คิดว่าจะช่วยพวกเขา เพื่อให้เกิดความพึงพอพระทัยของพระเจ้า แต่พวกเขาไม่ได้สิ่งที่พวกเขาแสวงหา ความพยายามของพวกเขาที่จะปลดปล่อยตัวเองออกจากการลงโทษของบาปหรือเอาตัวออกจากอำนาจของมันนั้นไร้ผล เป็นการดิ้นรนแบบเดียวกับที่ลูเธอร์ประสบมาในห้องเล็กๆที่เออร์เฟริ์ท เป็นปัญหาเดียวกันที่ทรมานจิตวิญญาณของเขา “คนเราจะชอบธรรมจำเพาะพระพักตร์พระเจ้าได้อย่างไร?” (โยบ 9:2) {GC 254.1}

ไฟแห่งความจริงของพระเจ้าซึ่งแทบจะดับมอดไปจากแท่นบูชาของชาวโปรเตสแตนท์นั้นจะถูกจุดให้สว่างขึ้นมาอีกครั้งจากคบเพลิงที่ส่งต่อกันมาตั้งแต่สมัยของคริสเตียนชาวโบฮีเมีย หลังจากการปฏิรูปทางศาสนาถูกเหยียบย่ำโดยพวกอนารยชนแห่งโรม ทุกคนที่ปฏิเสธเชื่อในความจริงจะถูกบังคับให้หนีตาย บางคนในพวกนี้หลบภัยไปอาศัยในแคว้นแซกซอนนี ณ ที่แห่งนี้พวกเขาได้รักษาความเชื่อโบราณไว้ จากลูกหลานของคริสเตียนเหล่านี้แสงสว่างได้ส่องไปถึงเวสเล่ย์และเพื่อนร่วมงาน {GC 254.2}

หลังจากที่ยอห์น และชาร์ส เวสเล่ย์ได้รับการเจิมให้รับใช้แล้ว เขาทั้งสองถูกส่งให้ไปประกอบพันธกิจที่ประเทศอเมริกา บนเรือลำนั้นมีพวกโมราเวียนร่วมกลุ่มหนึ่งรวมอยู่ด้วย การเดินทางครั้งนี้ พวกเขาพบพายุร้ายแรงและยอห์น เวสเล่ย์ได้เผชิญหน้ากับความตาย เขารู้สึกไม่มีความมั่นใจในสันติสุขของพระเจ้า ในทางตรงข้ามชาวเยอรมันแปลกหน้าเหล่านั้นแสดงออกถึงความสงบนิ่งและความวางใจ {GC 254.3}

เขาพูดว่า “ก่อนหน้านี้นานแล้ว ข้าพเจ้าคอยสังเกตอุปนิสัยที่เอาจริงเอาจังของพวกเขา ในเรื่องของความถ่อมตนแล้ว พวกเขาทำตัวพิสูจน์ให้เห็นด้วยการทำงานที่ต่ำเพื่อผู้โดยสารคนอื่นๆเป็นงานที่ชาวอังกฤษจะไม่ยอมทำ เป็นงานที่เขาปรารถนาทำแต่ไม่หวังการตอบแทน พวกเขาพูดว่าเป็นการดีที่จะทำเพื่อใจที่เย่อหยิ่งและพระผู้ช่วยให้รอดของพวกเขาได้ทรงประกอบกิจให้แก่ผู้อื่นมากยิ่งกว่านี้และทุกวันยังได้เปิดโอกาสให้พวกเขาแสดงความเตตาที่ไม่มีการบาดเจ็บใดสามารถทำให้หวั่นไหวได้ หากพวกเขาถูกผลักไป ถูกทุบตี หรือทิ้งไป พวกเขาจะลุกขึ้นอีกครั้งและเดินจากไป ไม่มีคำบ่นออกมาจากปากของพวกเขา บัดนี้มีโอกาสทดสอบที่จะดูว่าพวกเขาหลุดพ้นจากวิญญาณแห่งความกลัวรวมทั้งความเย่อหยิ่ง ความโกรธและความอาฆาตหรือไม่ ขณะที่เริ่มประชุมนมัสการด้วยเพลงสดุดี คลื่นมหาสมุทรโหมกระหน่ำเข้ามาอย่างแรง ทำให้ใบเรือขาดเป็นหลายส่วน คลื่นทะเลปกคลุมเรือไว้ น้ำไหลเข้าดาดฟ้าเรือ ราวกับว่าทะเลกลืนพวกเขาไปแล้ว เสียงร้องตะโกนน่ากลัวมาจากกลุ่มชาวอังกฤษ ชาวเยอรมันยังคงร้องเพลงอย่างสงบต่อไป ต่อมาภายหลังข้าพเจ้าถามคนหนึ่งว่า “พวกคุณไม่กลัวกันหรือไง” เขาตอบว่า “ขอบคุณพระเจ้า พวกเราไม่มีความกลัวกัน” ข้าพเจ้าถามเขาต่อว่า “พวกผู้หญิงและเด็กกลัวกันหรือเปล่า” เขาตอบอย่างนิ่มนวลว่า “ไม่ครับ พวกผู้หญิงและเด็กๆไม่กลัวที่จะตายครับ” (Whitehead, Life of the Rev. John Wesley หน้าที่ 10) {GC 255.1}

เมื่อเดินทางมาถึงเมืองสาวันนา เวสเล่ย์พักอยู่กับพวกโมราเวียนระยะหนึ่งและประทับใจอย่างสุดซึ้งกับกิริยาท่าทางความเป็นคริสเตียนของพวกเขา เขาเขียนจดหมายถึงการประชุมทางศาสนาของพวกเขาที่แตกต่างจากพิธีที่ไร้ชีวิตชีวาของคริสตจักรแห่งอังกฤษว่า “ความเรียบง่ายยิ่งใหญ่ประกอบกับความน่าเกรงขามของเวลานมัสการทั้งหมดทำให้ข้าพเจ้าลืมช่วงเวลาหนึ่งพันเจ็ดร้อยปีที่ขั้นระหว่างกลางและข้าพเจ้าคิดว่ากำลังนั่งอยู่ในที่ประชุมที่ไม่มีระเบียบพิธีกรรม แต่มีท่านเปาโล คนเย็บเต็นท์หรือท่านเปโตร ชาวประมงเป็นประธานในที่ประชุม แต่ถึงกระนั้นเต็มเปี่ยมด้วยวิญญาณและพลังอำนาจ” (Ibid.หน้าที่ 11, 12) {GC 255.2}

เมื่อเวสเล่ย์กลับมาถึงประเทศอังกฤษ นักเทศน์ชาวโมราเวียนคนหนึ่งได้สอนเขาและเขาได้เข้าถึงความเข้าใจกระจ่างในเรื่องความเชื่อพระคัมภีร์ เขามาถึงจุดที่เชื่อมั่นว่าเขาจะต้องละทิ้งการพึ่งพิงตัวเขาเองเพื่อได้ความรอดและต้องมอบ

ความวางใจทั้งหมดให้ “พระเมษโปดกของพระเจ้าผู้ทรงรับความผิดบาปของโลกไปเสีย” ที่ประชุมคราวหนึ่งในกรุงลอนดอนของชาวโมราเวียน มีการนำข้อเขียนของลูเธอร์ขึ้นมาอ่าน ข้อเขียนนี้กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงที่พระวิญญาณของพระเจ้าประกอบกิจในหัวใจของผู้เชื่อ ขณะที่เวสเล่ย์ฟังอยู่นั้น ความเชื่อจุดประกายขึ้นในจิตวิญญาณของเขา เขาพูดว่า “ข้าพเจ้ารู้สึกว่าหัวใจของข้าพเจ้าอบอุ่นขึ้นมาอย่างน่าประหลาด ข้าพเจ้ารู้สึกวางใจในพระคริสต์และในพระองค์แต่ผู้เดียวเพื่อความรอด และพระองค์ทรงประทานให้ข้าพเจ้ามั่นใจว่าพระองค์นำบาปของข้าพเจ้าออกไปแล้ว และช่วยข้าพเจ้าให้รอดพ้นจากกฎแห่งความบาปและความตาย” (Ibid.หน้า 52) {GC 255.3}

ตลอดเวลานานปีของการดิ้นรนที่เหนื่อยอ่อนและไม่มีความสุขสบาย เป็นเวลาของการละทิ้งตนอย่างกวดขันหรือตำหนิและน่าอับอาย เวสเล่ย์ยึดไว้อย่างมั่นคงด้วยความมุ่งหมายเดียวของการแสวงหาพระเจ้า บัดนี้เขาพบพระองค์แล้วและค้นพบว่าพระคุณที่เขาบากบั่นที่จะได้มาโดยการอธิษฐานและการอดอาหาร โดยการให้ทานและการทรมานตัวเองเป็นรางวัลที่จะมอบให้แก่เขาได้ “โดยไม่ต้องจ่ายเงินเป็นค่าของสิ่งประเสริฐดังกล่าว” {GC 256.1}

ในทันทีที่เขาได้ตั้งมั่นอยู่ในความเชื่อของพระคริสต์แล้ว จิตวิญญาณทั้งตัวของเขาเร่าร้อนด้วยความปรารถนาที่จะประกาศความรู้เรื่องพระกิตติคุณแห่งรัศมี ซึ่งประทานพระคุณให้ทุกคนโดยไม่เสียต้องเสียค่า เขาพูดว่า “ข้าพเจ้าถือว่าทั่วทั้งโลกเป็นโบสถ์ที่อยู่ภายใต้การปกครองของข้าพเจ้า ไม่ว่าข้าพเจ้าจะรับภาระหน้าที่ใด ข้าพเจ้าถือว่าเป็นเรื่องสมควรและเป็นหน้าที่ผูกพันที่จะประกาศให้ทุกคนที่ยินดีรับฟังข่าวเรื่องของการช่วยให้รอด (Ibid.หน้า 74) {GC 256.2}

เขายังคงดำรงชีวิตที่เคร่งครัดและปฏิเสธตนเองต่อไป ในเวลานี้ไม่ใช่เนื่องจากเป็นพื้นฐานแต่เป็นผลของความเชื่อ ไม่ใช่เป็นราก แต่ว่าเป็นผลของความบริสุทธิ์ พระคุณของพระเจ้าในพระคริสต์เป็นรากฐานของความหวังของคริสเตียนและพระคุณนั้นจะแสดงออกด้วยการเชื่อฟัง ชีวิตของเวสเล่ย์ได้อุทิศให้กับการเทศนาความจริงยิ่งใหญ่ที่เขาได้รับไว้ นั่นคือการทำให้เป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อในพระโลหิตการไถ่ของพระคริสต์และอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่จะทำให้หัวใจใหม่เกิดผล เมื่อชีวิตดำเนินไปสอดคล้องกับแบบอย่างของพระคริสต์ {GC 256.3}

ไวท์ฟิลด์ และพี่น้องเวสเล่ย์ได้เตรียมตัวพร้อมเพื่อทำงานด้วยความสำนึกถึงสภาพของตัวเองที่หลงหายและความเป็นไปได้ที่จะทนต่อความทุกข์ยากในฐานะทหารที่ดีของพระคริสต์มาเป็นเวลาเนิ่นนานแล้ว พวกเขาตกลงสู่ความยากลำบากอย่างแสนสาหัสของการถูกดูหมิ่น การเย้ยหยันและการข่มเหง ทั้งในมหาวิทยาลัยและในขณะที่ก้าวเข้าสู่งานของการรับใช้ เพื่อนนักเรียนที่ไร้ศีลธรรมเรียกพวกเขารวมทั้งผู้ที่เห็นใจเขาอีกหลายคนด้วยนามที่หมิ่นประมาทว่า พวกเมธอดิสท์ ซึ่งในเวลานี้ เป็นนิกายใหญ่ที่สุดนิกายหนึ่งของประเทศอเมริกาและประเทศอังกฤษถือว่าเป็นชื่อที่มีเกียรติ {GC 256.4}

ในฐานะที่เป็นสมาชิกของคริสตจักรแห่งอังกฤษ พวกเขาติดใจกับรูปแบบของการนมัสการ แต่พระเจ้าทรงเสนอมาตรฐานที่สูงกว่านี้ในพระวจนะของพระองค์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เร่งเร้าให้พวกเขาเทศนาเรื่องพระคริสต์และพระองค์ผู้ได้ทรงถูกตรึงบนกางเขน อำนาจของพระเจ้าผู้ทรงความยิ่งใหญ่ที่สุดสถิตอยู่ร่วมกับการทำงานของพวกเขา คนเป็นพันๆสำนึกในความผิดและได้กลับใจ มีความจำเป็นที่จะต้องปกป้องฝูงแกะเหล่านี้จากสุนัขป่าที่คอยล่าเหยื่อ เวสเล่ย์ไม่มีความคิดที่จะจัดตั้งนิกายใหม่ แต่เขาได้สถาปนาขึ้นภายใต้การการขนานนามว่า “กลุ่มชนเมธอดิสท์สัมพันธ์” {GC 257.1}

นักเทศน์เหล่านี้เผชิญกับการต่อต้านที่ลึกลับและน่าอนาถใจจากคริสตจักรดั้งเดิม ถึงกระนั้นโดยพระปัญญาของพระองค์ พระเจ้าทรงเข้าควบคุมเหตุการณ์เพื่อกระทำให้เกิดการปฏิรูปขึ้นภายในตัวคริสตจักรเอง หากการปฏิรูปมาจาภายนอกเพียงอย่างเดียว คงจะไม่แทรกซึมเข้าไปในที่ที่มีความต้องการอย่างยิ่ง แต่ในขณะที่นักเทศน์ฟื้นฟูเป็นคนในคริสตจักรและทำงานจากภายในทั้งของคริสตจักรไปทุกที่ที่มีโอกาสประกาศความจริงเข้าไปทางประตูที่เปิดให้ มิฉะนั้นแล้วคงยังปิดอยู่ ฝ่ายสงฆ์บางคนถูกปลุกให้ตื่นขึ้นจากความเซื่องซึมฝ่ายศีลธรรมและกลายเป็นนักเทศน์ที่กระตือรือร้นในคริสตจักรของตนเอง คริสตจักรที่อยู่ในกรอบของรูปแบบถูกปลุกให้กลับมีชีวิตขึ้นมาอีก {GC 257.2}

ในสมัยของเวสเล่ย์เหมือนเช่นในทุกยุคของประวัติศาสตร์คริสตจักร ชายที่มีของประทานต่างๆจะทำงานที่ได้รับมอบหมาย พวกเขาไม่ได้เห็นพ้องในทุกเรื่องของหลักคำสอนและพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงขับเคลื่อนทุกคนและร่วมกันด้วย

เป้าหมายเดียวที่จะนำจิตวิญญาณมายังพระคริสต์ มีอยู่ครั้งหนึ่งความขัดแย้งระหว่างไวท์ฟิลด์และเวสเล่ย์สองพี่น้องทำให้เกิดความแตกแยก แต่ในขณะที่พวกเขาเรียนรู้ถึงความสุภาพอ่อนน้อมในโรงเรียนของพระคริสต์ ความอดกลั้นและความรักที่มีต่อกันทำให้กลับมาคืนดีกันได้ พวกเขาไม่มีเวลาที่จะถกเถียงกัน ในขณะที่ความผิดและความชั่วดกดื่นอยู่ทุกที่และคนบาปกำลังดิ่งลงสู่ความพินาศอยู่ทุกขณะ {GC 257.3}

ผู้รับใช้ของพระเจ้าเดินอยู่บนเส้นทางที่ขุขระ ผู้ที่มีอิทธิพลและมีการศึกษาสูงใช้อำนาจต่อสู้พวกเขา เวลาหนึ่งผ่านไป พวกนักบวชแสดงออกถึงความเป็นศัตรูอย่างแน่วแน่และประตูของคริสตจักรปิดใส่พวกที่มีความเชื่อบริสุทธิ์และคนทั้งหลายที่ประกาศความเชื่อนี้ แนวทางของนักบวชที่ประณามพวกเขาจากธรรมาสน์ปลุกระดมธาตุแห่งความมืด ความไม่รู้และความชั่วขึ้นมา ครั้งแล้วครั้งเล่า จอห์น เวสเล่ย์หนีพ้นไปจากความตายโดยพระเมตตาคุณอันอัศจรรย์ของพระเจ้า เมื่อความโกรธแค้นของฝูงม๊อบก่อตัวขึ้นเพื่อต่อสู้เขา และดูประหนึ่งว่าไม่มีทางหนีให้พ้นได้ ทูตสวรรค์องค์หนึ่งในร่างของมนุษย์ได้มาอยู่เคียงข้างตัวเขา ฝูงม๊อบล้มลงและผู้รับใช้ของพระคริสต์เดินออกไปจากสถานที่อันตรายด้วยความปลอดภัย {GC 258.1}

เวสเล่ย์กล่าวถึงการช่วยกู้ออกจากฝูงม๊อบบ้าครั้งในเหตุการณ์เหล่านี้ว่า “หลายคนพยายามที่จะผลักข้าพเจ้าให้ล้มลงในขณะที่พวกเรากำลังเดินลงเขา บนเส้นทางที่ลื่นมุ่งหน้าไปยังตัวเมือง พวกเขาลงความเห็นว่าในทันทีที่ข้าพเจ้าล้มไปกองอยู่กับพื้น ข้าพเจ้าก็แทบจะลุกไม่ขึ้นอีกแล้ว แต่ข้าพเจ้าไม่ได้สะดุดเลย แม้จะลื่นไถลก็ยังไม่มี จนข้าพเจ้าหลุดพ้นจากมือของพวกเขา.....แม้จะมีหลายคนพยายามที่จะกระชากคอเสื้อและตัวเสื้อของข้าพเจ้าเพื่อดึงข้าพเจ้าให้ล้มลงไป พวกเขาไม่สามารถกว้าจับได้เลย มีเพียงคนเดียวคว้าฝาปิดกระเป๋าเสื้อคลุมของข้าพเจ้าได้ ซึ่งในไม่ช้าก็ขาดติดอยู่ในมือของเขา ส่วนฝากระเป๋าเสื้ออีกข้างหนึ่งซึ่งมีธนบัตรอยู่ใบหนึ่งถูกฉีกขาดไปครึ่งหนึ่ง.....มีชายล่ำสันบึกบึนคนหนึ่งที่ประชิดอยู่ด้านหลังข้าพเจ้าใช้ท่อนไม้โอ๊กขนาดใหญ่ ตีข้าพเจ้าหลายครั้งซึ่งหากเขาตีศีรษะของข้าพเจ้าสักหนึ่งครั้ง เขาก็น่าจะไม่ต้องยุ่งยากอีกต่อไป แต่ทุกครั้งที่เขาตี การฟาดของเขาถูกทำให้เฉออกไป ข้าพเจ้าไม่รู้ทำไมถึงเป็นเช่นนั้น เพราะข้าพเจ้าไปทางขวาหรือซ้ายไม่ได้.....มีอีกคนหนึ่งวิ่งผ่าคนที่หนาแน่นเข้ามาและชูมือขึ้นที่จะตี ในทันใดนั้นวางมือลงมาและเพียงลูบหัวของข้าพเจ้าพูดว่า “เส้นผมของคุณนิ่มดีจัง”.....หัวใจของชายกลุ่มแรกที่

เปลี่ยนไปเป็นคนกล้าหาญของตำบล เป็นหัวหน้าคนเลวของทุกโอกาส มีคนหนึ่งเป็นนักมวยอาชีพที่สนามมวยสวนหมี.....{GC 258.2}

"พระเจ้าทรงโปรดเตรียมพวกเราเพื่อพระประสงค์ของพระองค์ด้วยวิธีการนิ่มนวลเพียงไร สองปีที่แล้ว อิฐก้อนหนึ่งเฉียดไหล่ของข้าพเจ้าไป หนึ่งปีหลังจากนั้นหินก้อนหนึ่งตกใส่ข้าพเจ้าตรงบริเวณระหว่างตาทั้งสองข้าง เดือนที่แล้วถูกฟาดหนึ่งครั้งและเย็นนี้สองครั้ง ครั้งหนึ่งก่อนเดินทางเข้ามาเมืองนี้และอีกครั้งหลังจากที่เดินทางออกไปจากที่นี่ แต่ทั้งสองครั้งไม่เป็นอะไรเลย แม้ว่าชายคนหนึ่งจะทุบหน้าอกของข้าพเจ้าอย่างสุดแรงก็ตามและอีกคนชกปากข้าพเจ้าอย่างแรงจนเลือดพุ่งออกมาทันที ข้าพเจ้าไม่รู้สึกเจ็บปวดจากการถูกทุบตี และการถูกชกมากไปกว่าหญ้าแห้งแตะตัวข้าพเจ้า" (John Wesley, Works เล่มที่ 3 หน้า 297, 298) {GC 259.1}

ชาวเมธอดิสท์ในยุคแรกทั้งประชาชนและนักเทศน์ต้องทนกับการเย้ยหยันและการกดขี่ข่มเหงจากสมาชิกคริสตจักรและจากผู้เปิดเผยว่าเป็นคนไม่เคร่งครัดศาสนาที่ได้รับการยุยงมาอย่างผิดๆ พวกเขาถูกนำตัวขึ้นฟ้องศาลยุติธรรม เป็นความยุติธรรมแต่ในนามเพราะความยุติธรรมเป็นสิ่งที่หายากในศาลสมัยนั้น บ่อยครั้ง พวกเขาต้องตกลงสู่ความรุนแรงจากผู้กดขี่ข่มเหงพวกเขา ม๊อบฝูงชนวิ่งจากบ้านหนึ่งไปยังอีกบ้านหนึ่งเพื่อทำลายเครื่องใช้และปล้นเอาทุกสิ่งที่พวกเขาต้องการและทุบตีชายหญิงและเด็กอย่างทารุณ ในบางครั้งจะปิดป้ายประกาศในที่ชุมนุมชนเรียกร้องให้ผู้ที่ต้องการเข้ามาช่วยทุบหน้าต่างและปล้นบ้านของชาวเมธอิสท์ มาพบกันในเวลาและสถานที่ที่กำหนด เป็นการละเมิดทั้งกฎหมายของมนุษย์และพระบัญญัติของพระเจ้าอย่างเปิดเผย เหล่านี้ปล่อยให้เกิดขึ้นโดยไม่มีการห้าม การกดขี่ข่มเหงอย่างเป็นระบบที่กระทำต่อคนที่กระทำความผิดสถานเดียวคือผู้ที่พยายามนำย่างเท้าของคนบาปจากทางเดินของความพินาศไปสู่เส้นทางที่บริสุทธิ์ {GC 259.2}

จอห์น เวสเล่ย์พูดถึงข้อกล่าวหาตัวเขาเองและผู้ร่วมงานว่า "บางคนกล่าวหาว่าหลักคำสอนของชายเหล่านี้เป็นเรื่องเท็จ เป็นคำสอนที่ผิดและเป็นเรื่องตื่นตระหนก เป็นสิ่งใหม่และไม่เคยได้ยินมาก่อนจนถึงเมื่อไม่นานมานี้พวกเขาถูกเรียกว่าลัทธิเควคเคอร์นิยม พวกบ้าคลั่งศาสนา และสันตะปาปานิยม การอวดอ้างทั้งหมดนี้ตัดเข้าไปจนถึงราก แสดงให้เห็นในภาพรวมแล้วว่าหลักคำสอนทุกแขนงเป็นหลักคำสอนชัดเจนของพระคัมภีร์ที่คริสตจักรของเราตีความไว้แล้ว ด้วยเหตุนี้จึงไม่ใช่

คำสอนเท็จหรือคำสอนที่ผิด โดยมีเงื่อนไขว่าพระคัมภีร์เป็นจริง” “คนอื่นๆกล่าวหาว่า ‘คำสอนของพวกเขาเข้มงวดยิ่งนัก พวกเขาทำให้ทางไปสู่สวรรค์แคบเกินไป’ และในความเป็นจริงแล้วเป็นคำค้านแต่เดิมมา (แทบจะเป็นคำค้านเดียวกันมาเป็นเวลานาน) และในทางลับๆแล้วเป็นพื้นฐานของคำค้านอีกเป็นพันๆซึ่งจะปรากฏออกมาในหลายรูปแบบ แต่สิ่งเหล่านี้จะทำให้ทางไปสวรรค์คับแคบกว่าทางที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราและอัครทูตของพระองค์ทำไว้หรือ หลักคำสอนของพวกเขาเคร่งครัดกว่าของพระคัมภีร์หรือให้ลองพิจารณาข้อพระคัมภีร์ที่กล่าวไว้อย่างชัดเจนเพียงไม่กี่ข้อ ‘และพวกท่านจงรักพระเจ้าด้วยสุดจิตสุดใจของท่าน ด้วยสุดความคิดและด้วยสิ้นสุดกำลังของท่าน’ ‘คำที่ไม่เป็นสาระทุกคำซึ่งมนุษย์พูดนั้น มนุษย์จะต้องรับผิดในถ้อยคำเหล่านั้น ในวันพิพากษา’ ‘ท่านจะรับประทานจะดื่ม หรือจะทำอะไรก็ตาม จงกระทำเพื่อเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า’ {GC 259.3}

“หากหลักคำสอนของพวกเขาเข้มงวดกว่านี้แล้วก็จะต้องโยนโทษใส่พวกเขา แต่จิตใต้สำนึกของท่านก็ทราบดีว่าไม่ใช่และผู้ใดเล่าจะลดความเข้มงวดลงไปให้น้อยกว่าหนึ่งจุดโดยไม่ทำให้พระวจนะของพระเจ้าเสื่อมไป จะถือว่าผู้พิทักษ์ความล้ำลึกของพระเจ้าเป็นคนซื่อสัตย์หากเขาเปลี่ยนส่วนใดของหลักของความจริงอัน ศักดิ์สิทธิ์นั้นหรือ ไม่ใช่ เขาลดส่วนหนึ่งส่วนใดลงไม่ได้ เขาทำสิ่งใดให้เบาบางลงไม่ได้ เขาจำเป็นต้องประกาศให้มนุษย์ทุกคนทราบว่า ‘ข้าพเจ้าลดพระคัมภีร์ลงมาสู่รสนิยมของท่านไม่ได้ ท่านจะต้องก้าวขึ้นไปหาหรือต้องพินาศไปตลอดกาล’ นี่เป็นพื้นฐานแท้จริงของการเรียกร้องที่นิยมชื่นชอบกันในเรื่องความไม่ใจกว้างของคนเหล่านี้ พวกเขาเป็นคนไม่ใจกว้างอย่างไร ในแง่ไหนละ พวกเขาไม่ได้ให้อาหารแก่คนหิวกระหายและสวมเสื้อผ้าให้คนเปลือยกายหรือ ‘ไม่เลย ไม่ใช่เป็นเรื่องนี้ พวกเขาไม่ได้ขาดแคลนในเรื่องนี้ พวกเขาไม่ใจกว้างในเรื่องของการตัดสินลงความเห็น พวกเขาคิดว่าจะไม่มีผู้ใดรอดได้นอกจากผู้ที่ทำตามทางของเขา” (Ibid., เล่มที่ 3 หน้า 152, 153) {GC 260.1}

การท้อถอยทางฝ่ายวิญญาณซึ่งมีให้เห็นในประเทศอังกฤษในช่วงก่อนสมัยของเวสเล่ย์เพียงเล็กน้อยนั้น ส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากคำสอน “ที่ปฏิเสธว่ามนุษย์ไม่ต้องเชื่อพระบัญญัติแห่งศีลธรรม” คนมากมายยืนยันว่าพระคริสต์ทรงรื้อบัญญัติว่าด้วยศีลธรรมไปแล้วและคริสเตียนต่างๆ จึงไม่ได้อยู่ภายใต้ข้อบังคับให้ถือปฏิบัติฝ่ายศีลธรรม และคริสเตียนต่างๆจึงไม่ได้อยู่ภายใต้ข้อบังคับให้ถือปฏิบัติ

กฎบัญญัติเหล่านี้ ผู้เชื่อจะหลุดพ้นจาก “การผูกมัดของการกระทำความดี” ส่วนคนอื่นๆแม้จะยอมรับว่าพระบัญญัติยังคงยั่งยืนต่อไปนั้น ประกาศว่าเป็นเรื่องไม่จำเป็นที่ศาสนาจารย์จะเรียกร้องให้ประชาชนเชื่อปฏิบัติตามคำสอนของพระบัญญัติเนื่องจากว่า “พระคุณของพระเจ้าจะทรงนำคนที่พระเจ้าทรงเลือกสรรให้รอด ด้วยแรงผลักดันที่ปฏิเสธไม่ได้ให้เคร่งครัดในศาสนาและกระทำคุณความดีเอง” ในส่วนคนที่พินาศจะอยู่ใต้คำสาปนิรันดรจะ “ไม่มีอำนาจพอที่จะเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า” {GC 260.2}

ยังมีคนอื่นๆที่เชื่อว่า “ผู้ที่พระเจ้าเลือกสรรแล้วจะล้มออกไปจากพระคุณหรือรีบคืนความพึงพอพระทัยของพระเจ้าคืนไปไม่ได้” จะให้ข้อสรุปที่น่าขยะแขยงมากยิ่งกว่านี้ที่ว่า “การกระทำของคนชั่วนั้นแท้จริงแล้วไม่บาปเท่าไรนัก หรือจัดว่าเป็นการล่วงละเมิดที่พวกเขาทำต่อพระบัญญัติของพระเจ้าและผลที่ตามมาคือ พวกเขาไม่มีโอกาสที่จะสารภาพบาปหรือตีตัวออกมาด้วยการกลับใจ” (McClintock and Strong, Cyclopedia, art. “Antinomians.”) ดังนั้น พวกเขาจึงประกาศว่าแม้จะมีบาปหนึ่งที่เลวร้ายที่สุด “ที่คนทั่วไปถือว่าเป็นการล่วงละเมิดพระบัญญัติยิ่งใหญ่ที่สุดของพระเจ้าจะไม่เป็นบาปในสายพระเนตรของพระเจ้า” หากคนที่ทำบาปนั้นเป็นคนที่ได้รับการเลือกสรรแล้ว “เพราะเป็นลักษณะที่สำคัญและโดดเด่นของผู้ที่ได้รับการเลือกสรรแล้วที่พวกเขาไม่สามารถทำสิ่งใดที่ไม่เป็นที่ชอบพระทัยของพระเจ้าหรือที่พระบัญญัติได้ห้ามไว้ {GC 261.1}

โดยส่วนใหญ่แล้ว หลักคำสอนชั่วร้ายนี้มีความคล้ายคลึงกับคำสอนของนักการศึกษาและนักศาสนศาสตร์ชื่อดังของในเวลาต่อมาที่ว่าไม่มีพระบัญญัติของพระเจ้าที่ปรับเปลี่ยนไม่ได้ที่จะนำมาใช้เป็นมาตรฐานของความถูกต้อง แต่สังคมเองจะเป็นตัวบ่งชี้มาตรฐานฝ่ายศีลธรรมและตกอยู่ภายใต้การเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ แนวความคิดทั้งหมดนี้ได้รับการดลใจจากวิญญาณดวงเดียวกัน คือผู้ที่ได้เริ่มงานด้วยความพยายามที่จะรื้อแนวขวางกั้นแห่งความชอบธรรมของพระบัญญัติของพระเจ้าแม้ในท่ามกลางผู้ที่อาศัยอยู่อย่างปราศจากบาปในสวรรค์ {GC 261.2}

หลักคำสอนของพระบัญชาของพระเจ้าที่ซ่อมอุปนิสัยของมนุษย์ได้อย่างไม่แปรเปลี่ยนนั้นได้นำคนมากมายให้ปฏิเสธพระบัญญัติของพระเจ้าไปเลยที่เดียวด้วยความแน่วแน่ เวสเล่ย์ต่อต้านความผิดของครูสอนนิรบัญญัติก (นิ-ระ-บัน-หยัด-ติ-กะ หมายถึงผู้ที่ถือว่าความรอดเกิดจากความเชื่อเท่านั้น) และแสดงให้

เห็นว่าหลักคำสอนนี้ที่นำไปสู่คำสอนของพวกนิรบัญญัติกนิยมขัดแย้งกับพระคัมภีร์ “เพราะว่าพระคุณของพระเจ้าได้ปรากฏแล้ว เพื่อช่วยคนทั้งปวงให้รอด” “การกระทำเช่นนี้เป็นการกระทำที่ดี และเป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้าพระผู้ช่วยให้รอดของเรา ผู้ทรงมีพระประสงค์ให้คนทั้งปวงรอด และให้รู้ความจริง ด้วยเหตุว่ามีพระเจ้าองค์เดียว และมีคนกลางแต่ผู้เดียวระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงสภาพเป็นมนุษย์ ผู้ทรงประทานพระองค์เองเป็นค่าไถ่สำหรับคนทั้งปวง เหตุการณ์นี้เป็นพยานในเวลาอันเหมาะ” (ทิตัส 2:11; 1 ทิโมธี 2:3-6) พระเจ้าทรงโปรดประทานพระวิญญาณให้อย่างมากมายเพื่อทำให้มนุษย์ทุกคนสามารถเข้าถึงทางแห่งความรอดได้ ด้วยประการฉะนี้ พระคริสต์ผู้ทรงเป็น” ความสว่างแท้ที่ทำให้มนุษย์ทุกคนเห็นความจริงนั้นได้ แม้ขณะนั้นกำลังเข้ามาในโลก” (ยอห์น 1: 9) มนุษย์พลาดที่จะได้รับความรอดด้วยการตั้งใจปฏิเสธของประทานแห่งชีวิตด้วยตัวของเขาเอง {GC 261.3}

ในคำตอบต่อข้ออ้างที่ว่าเมื่อพระคริสต์สิ้นพระชนม์ ข้อกำหนดของพระบัญญัติสิบประการถูกทำลายไปพร้อมกับกฎระเบียบของพิธีกรรมนั้น เวสเล่ย์กล่าวว่า “บัญญัติศีลธรรมที่บรรจุอยู่ในพระบัญญัติสิบประการและบังคับโดยผู้เผยพระวจนะนั้นพระองค์ไม่ได้กำจัดทิ้งไป แผนการเสด็จมาของพระองค์ไม่ใช่เพื่อลบล้างส่วนใดของเรื่องนี้ เป็นบัญญัติหนึ่งที่จะละเมิดไปไม่ได้ซึ่ง ‘เป็นพยานยั่งยืนในสวรรค์’.....เป็นเรื่องที่มีมาตั้งแต่ปฐมกาลของโลกที่ ‘ไม่ได้เขียนไว้บนแผ่นศิลา’ แต่จารึกไว้ในหัวใจของเหล่าบุตรทั้งหลายของมนุษย์ เมื่อพวกเขามาจากพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงเป็นพระผู้สร้าง แต่ว่าตัวอักษรที่นิ้วพระหัตถ์ของพระเจ้าเคยเขียนไว้แล้วนั้น บัดนี้บาปได้ลบเลือนไปแล้วเสียส่วนใหญ่ แต่ถึงกระนั้นจะไม่สามารถลบทิ้งไปทั้งหมดได้ ในขณะที่เรายังมีจิตใต้สำนึกของความดีและความชั่ว ทุกส่วนของพระบัญญัตินี้จะต้องมีผลต่อมวลมนุษย์และในทุกยุคโดยไม่ขึ้นกับทั้งเวลาหรือสถานที่หรือสถานการณ์อื่นใดที่มีแนวโน้มว่าจะเปลี่ยนแปลงได้ แต่ขึ้นกับธรรมชาติของพระเจ้าและธรรมชาติของมนุษย์และความสัมพันธ์ที่ไม่แปรเปลี่ยนของพวกเขาที่มีต่อกัน {GC 262.1}

“’เรามิได้มาเลิกล้าง แต่มาทำให้สมบูรณ์ทุกประการ’ โดยไม่มีข้อสงสัยความหมายของพระองค์ในที่นี้คือ(สอดคล้องกับเรื่องทั้งหมดก่อนหน้านี้และที่ตามหลังมา) เรามาเพื่อสถาปนาให้ครบบริบูรณ์ แม้ว่ามนุษย์จะขัดเงามาทั้งหมดก็ตามที เรามาเพื่อจัดวางให้มองเห็นทั้งหมดและเห็นให้อย่างชัดเจนสิ่งใด

ที่มืดหรือปกปิดไว้ เรามาเพื่อประกาศความสำคัญแท้จริงและเต็มบริบูรณ์ของทุกส่วน เพื่อแสดงถึงความยาวและความกว้าง ภาพรวมทั้งหมดของพระบัญญัติทุกข้อที่อยู่ในนั้นและความสูงและความลึกทั้งความบริสุทธิ์และทางฝ่ายวิญญาณที่มองไม่เห็นในทุกสาขา" (Wesley, sermon 25) {GC 262.2}

เวสเล่ย์ประกาศถึงเรื่องความสอดคล้องกันอย่างสมบูรณ์แบบของพระบัญญัติและของพระกิตติคุณ "ดังนั้น จะมองเห็นความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดระหว่างพระบัญญัติและพระกิตติคุณ ในทางหนึ่งพระบัญญัติยังจัดหาทางอยู่เสมอและเพื่อชี้เราไปหาพระกิตติคุณ ในอีกทางหนึ่งพระกิตติคุณยังนำเราอยู่เสมอให้ไปยังการทำให้พระบัญญัติบริบูรณ์อย่างแน่วแน่มากยิ่งขึ้น ตัวอย่างเช่นพระบัญญัติกำหนดให้เรารักพระเจ้าให้รักเพื่อนบ้าน ให้เป็นคนสุภาพ ถ่อมใจหรือบริสุทธิ์ใจ เรารู้สึกว่าเราไม่สมบูรณ์ในสิ่งเหล่านี้ ความจริงแล้ว 'มนุษย์ทำสิ่งเหล่านี้ไม่ได้' แต่เรามองเห็นพระสัญญาของพระเจ้าที่จะประทานความรักนั้นให้เราและทำให้เราถ่อมใจ สุภาพและบริสุทธิ์ เรายึดพระกิตติคุณนี้และข่าวแห่งความชื่นชมยินดีไว้ กระทำให้เราทำตามความเชื่อของเราและ ความชอบธรรมนั้นได้เติมเต็มให้กับเรา โดยความเชื่อซึ่งมีอยู่ในพระเยซูคริสต์.....{GC 263.1}

เวสเล่ย์กล่าวไว้ว่า "ศัตรูระดับสูงสุดของพระกิตติคุณของพระคริสต์จะประกอบด้วยผู้ที่ตัดสินความพระบัญญัติอย่างเปิดเผยและอย่างชัดแจ้งและกล่าวร้ายพระบัญญัติและสอนให้มนุษย์ละเมิด (เพื่อลบล้าง เพื่อปล่อยวาง เพื่อปลดข้อกำหนด) ไม่ใช่ข้อเดียวเท่านั้น ไม่ว่าจะเล็กน้อยที่สุดหรือใหญ่ที่สุดแต่พระบัญญัติทั้งหมดเลยทีเดียว เรื่องแปลกประหลาดใจที่สุดของเหตุการณ์หลอกลวงอย่างรุนแรงทั้งหมดนี้คือผู้ที่ยอมปล่อยตัวให้กับเรื่องนี้จะเชื่ออย่างจริงจังว่าพวกเขาถวายเกียรติพระคริสต์ด้วยการโยนพระบัญญัติของพระองค์ทิ้งไป และพวกเขากำลังขยายงานของพระองค์ในวงกว้างในขณะที่ทำลายหลักข้อเชื่อของพระองค์ แท้จริงแล้วพวกเขาถวายเกียรติพระองค์เหมือนเช่นยูดาสทำเมื่อพูดว่า"สวัสดีพระอาจารย์ แล้วจุบคำนับพระองค์"และพระองค์น่าจะตรัสกับทุกคนได้อย่างยุติธรรมว่า "ท่านจะมอบบุตรมนุษย์ด้วยการจุบหรือ" การทรยศพระองค์ไม่ใช่ทำได้แต่ด้วยการจุบ การพูดถึงพระโลหิตของพระองค์และนำมงกุฎของพระองค์ออกไป การทำให้ส่วนหนึ่งส่วนใดของพระบัญญัติของพระองค์ให้มีความสำคัญน้อยลงภายใต้การแสร้งว่าประกาศพระกิตติคุณของ

พระองค์ออกไป แน่นอนทีเดียวไม่มีผู้ใดจะหลุดพ้นข้อกล่าวหานี้ได้ด้วยการเทศนาความเชื่อเช่นนี้จนทำให้ปิดวางการเชื่อปฏิบัติตามแขนงหนึ่งแขนงใดไปทั้งโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม นั่นคือผู้ที่เทศนาเรื่องของพระคริสต์เพื่อทำลายหรือทำให้มีค่าน้อยลงในทุกแง่มุมส่วนเล็กน้อยที่สุดของพระบัญญัติของพระเจ้า" (Ibid.) {GC 263.2}

สำหรับผู้ที่เน้นว่า "การเทศนาเรื่องของพระกิตติคุณจะตอบเรื่องของพระบัญญัติได้ทั้งหมดนั้น" เวสเล่ย์ตอบว่า "เรื่องนี้เราปฏิเสธอย่างเด็ดขาด การสอนนี้ไม่สามารถหาคำตอบให้กับวัตถุประสงค์อันดับแรกของพระบัญญัติ นั่นคือ การทำให้มนุษย์สำนึกในเรื่องของบาป การปลุกคนหลับสนิทอยู่ริมขอบของนรก" อัครทูตเปาโลเปิดเผยให้รู้ว่า "ธรรมบัญญัตินั้นทำให้เรารู้จักบาปได้" และมนุษย์จะรู้สึกได้ว่าต้องการพระโลหิตของพระคริสต์เพื่อชำระล้างบาปของเขาได้ก็ต่อมื่อเขาจะสำนึกว่าตนเป็นคนบาปเท่านั้น พระผู้เป็นเจ้าของเราเองยังตรัสว่า "คนเจ็บต้องการหมอ แต่คนสบายไม่ต้องการ" ดังนั้นเป็นเรื่องเหลวไหลที่จะเสนอแพทย์ผู้รักษาให้ผู้ที่ยังแข็งแรงอยู่หรืออย่างน้อยวาดมโนภาพว่าตนเป็นคนเช่นนั้น ก่อนอื่น ท่านจะต้องทำให้เขาเชื่อว่าเขาเป็นคนป่วย มิฉะนั้นแล้วพวกเขาจะไม่ขอบคุณท่านที่ทำงานเผื่อเขา เป็นเรื่องเหลวไหลพอๆกันที่จะเสนอพระคริสต์ให้กับผู้ที่มีหัวใจเต็มดวงอยู่ที่ยังไม่เคยแตกหักสลายไป" {GC 264.1}

ด้วยประการฉะนี้ เวสเล่ย์ทำงานตามอย่างอาจารย์ของเขาด้วยการประกาศข่าวประเสริฐพระคุณของพระเจ้าพร้อมกับ "เน้นเรื่องของพระบัญญัติและเทิดทูนขึ้นอย่างมีเกียรติ" เขาทำงานที่พระเจ้าทรงมอบหมายให้เขาด้วยความซื่อสัตย์และเขามีโอกาสได้เห็นผลงานที่น่ายกย่องว่าประเสริฐ ในช่วงปิดท้ายของชีวิตอันยาวนานแปดสิบปี กึ่งศตวรรษหนึ่งที่เขาทำงานรับใช้ด้วยการเดินทางไปประกาศ มีจิตวิญญาณแสดงตนเชื่อกว่าครึ่งล้าน แต่มีคนจำนวนมากมายได้ถูกช่วยกู้ออกมาจากความหายนะและความตกต่ำของบาปไปสู่ชีวิตที่สูงส่งและบริสุทธิ์ขึ้นและเราจะไม่มีทางรู้ถึงจำนวนคนที่ได้ก้าวไปถึงประสบการณ์ที่ลึกซึ้งและอิ่มเอิบกว่านั้น จนกว่าผู้ที่ได้รอดในครอบครัวทั้งหมดจะได้รวมเข้าไปอยู่ในแผ่นดินของพระเจ้า ชีวิตของเขาแสดงออกถึงคุณค่าบทเรียนที่ประเมินไม่ได้ให้แก่คริสเตียนทุกคน หวังจะให้ความเชื่อ ความถ่อมตน ความกระตือรือร้นที่ไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย การเสียสละตนและการอุทิศตนของผู้รับใช้ของพระคริสต์ท่านนี้สะท้อนออกมาจาคริสตจักรในทุกวันนี้! {GC 264.2}

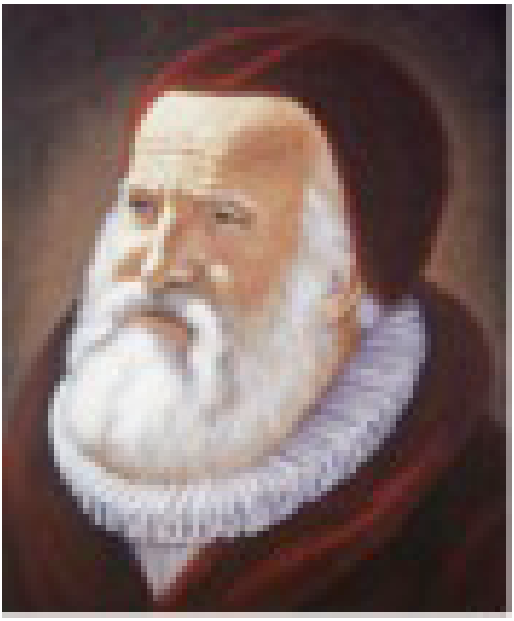

ถูกเผาทั้งเป็น

วิลเลี่ยม ทิลเดล ชาวอังกฤษ เป็นผู้ที่แปลพระคัมภีร์ที่พิมพ์เป็นภาษาอังกฤษเป็นคนแรก William Tyndale (1485 – 1536) ถูกเผาทั้งเป็น เพราะ แปลพระคัมภีร์เป็นภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาพื้นเมืองซึ่งคริสตจักรโรมไม่พอใจเนื่องจาก ไม่อยากให้ผู้คนรู้และอ่านพระคัมภีร์ได้เอง (ประวัติศาสตร์ได้จารึกคำประกาศของ ทิลเดล ไว้ว่า “ข้าพเจ้าไม่ยอมจำนนต่อพระสันตะปาปาและกฎทั้งหลายของเขา และหากพระเจ้าจะสงวนรักษาชีวิตของข้าพเจ้าไว้ ในอีกไม่กี่ปี ข้าพเจ้าจะทำให้เด็กชายที่ไถนารู้เรื่องพระคัมภีร์มากกว่าท่าน ” (GC. 246.3)

ชาวฮิวกาน็อท ศึกษาพระคัมภีร์ เขาต้องคอยเฝ้าสังเกตุระวังกลัวจะมีใครมาเห็น สมัยยุคมืด ห้ามมีและห้ามอ่านพระคัมภีร์ ถ้าใครอ่านจะถูกประหารชีวิตหรือเผาทั้งเป็น

บทที่ 15

พระคัมภีร์ไบเบิลกับการปฏิวัติฝรั่งเศส

ในศตวรรษที่สิบหก การปฏิรูปศาสนาได้เข้าไปยังประเทศต่างๆในยุโรปด้วยการเสนอพระคัมภีร์ที่เปิดออกให้แกประชาชน บางประเทศต้อนรับด้วยความยินดีราวกับเป็นผู้สื่อข่าวชาวสวรรค์ ส่วนประเทศอื่นๆนั้น พวกของพระสันตะปาปาทำงานประสบความสำเร็จในระดับหนึ่งที่ขัดขวางการเข้ามาของพระคัมภีร์ และแสงของความรู้ในเรื่องพระคัมภีร์ที่มีอิทธิพลในการยกระดับชีวิตให้สูงขึ้นนั้นแทบจะถูกกันให้ออกไปจนหมด ในประเทศหนึ่ง แม้แสงสว่างจะเข้าไปได้แล้วก็ตามที แต่ความมืดก็ไม่รู้จักแสงสว่างนั้น เป็นเวลาหลายศตวรรษความจริงและความผิดต่อสู้แย่งความเป็นเอก ในที่สุดความชั่วได้ชัยชนะและความจริงของสวรรค์ได้ถูกผลักออกห่างไป “หลักการพิพากษามีอย่างนี้ คือความสว่างได้เข้ามาในโลกแล้ว แต่มนุษย์ได้รักความมืดมากกว่ารักความสว่าง” (ยอห์น 3:19) ประเทศนั้นถูกทิ้งไว้ให้เก็บเกี่ยวผลของวิถีที่เธอเลือกเอง การทรงควบคุมของพระวิญญาณของพระเจ้าได้ถอนออกไปจากคนที่ดูแคลนของประทานแห่งพระคุณของพระองค์ ปล่อยให้ความชั่วเติบใหญ่ขึ้นและทั่วทั้งโลกได้เห็นผลของการปฏิเสธความจริงด้วยความตั้งใจ {GC 265.1}

สงครามที่ทำกับพระคัมภีร์ได้ดำเนินมาเป็นเวลาหลายศตวรรษแล้วในประเทศฝรั่งเศส ถึงจุดสุดยอดด้วยภาพของการปฏิวัติ การประทุที่น่ากลัวนั้นเพียงแต่เป็นผลทางนิตินัยของการกดขี่ของโรมที่มีต่อพระคัมภีร์ (โปรดดูภาคผนวก) เป็นการเสนอแบบอย่างที่โดดเด่นให้โลกได้เห็นถึงการทำงานตามนโยบายของพระสันตะปาปา เป็นการแสดงให้เห็นถึงผลของการสอนของคริสตจักรโรมันมากกว่าหนึ่งพันปีว่าจะมุ่งไปสู่ทิศทางใด {GC 266.1}

การกดพระคัมภีร์ลงในช่วงของการเรืองอำนาจของพระสันตะปาปานั้นผู้เผยพระวจนะได้ทำนายไว้แล้วล่วงหน้า และผู้ที่เปิดเผยยังชี้ให้เห็นถึงผลน่ากลัวที่จะตกลงมายังประเทศฝรั่งเศสโดยเฉพาะจากการครองความเป็นใหญ่ของ “คนนอกกฎหมาย” {GC 266.1}

ทูตสวรรค์ของพระผู้เป็นเจ้าเคยกล่าวไว้ว่า “เขาจะเหยียบย่ำวิสุทธินคร ตลอดสี่สิบสองเดือน และเราจะให้ฤทธิ์อำนาจแก่พยานทั้งสองของเรา เพื่อให้เผยพระวจนะตลอดพันสองร้อยหกสิบวัน และให้เขาแต่งตัวด้วยผ้ากระสอบ.....เมื่อเสร็จสิ้นการเป็นพยานแล้ว สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากบาดาล ก็จะสู้รบกับเขา จะชนะเขาและจะฆ่าเขาเสีย และศพของเขาจะอยู่ที่ถนนในมหานครนั้น ซึ่งตามอุปมาเรียกว่าเมืองโสโดม และอียิปต์ และในเมืองซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาถูกตรึง.....คนทั้งหลายซึ่งอยู่ในแผ่นดินโลกจะยินดีเพราะเขาและจะสนุกสนานรื่นเริง จะให้ของขวัญแก่กัน เพราะว่าผู้เผยพระวจนะทั้งสองนี้ได้ทรมานคนเหล่านั้นที่อยู่ในโลก เมื่อเวลาผ่านไปสามวันครึ่งแล้ว ลมปราณจากพระเจ้าก็เข้าสู่ศพของเขาอีก และเขาก็ลุกขึ้นยืน คนทั้งหลายที่ได้เห็นเขาก็มีความหวาดกลัวเป็นอันมาก” (วิวรณ์ 11:2-11) {GC 266.2}

ช่วงเวลา “สี่สิบสองเดือน” -- “หนึ่งพันสองร้อยหกสิบวัน” ที่กล่าวถึงนี้เป็นช่วงเวลาเดียวที่เหมือนกัน หมายถึงเวลาที่คริสตจักรของพระคริสต์จะต้องตกลงสู่ความทุกข์จากการกดขี่ของโรม ช่วงเวลา 1260 ปีของการเรืองอำนาจของสันตะปาปาเริ่มขึ้นในปี ค.ศ. 528 และสิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1798 (โปรดดูภาคผนวก) ในเวลานั้นกองกำลังของประเทศฝรั่งเศสได้บุกเข้าไปยังกรุงโรมและจับพระสันตะปาปาเป็นเชลย และพระองค์ตายในขณะที่ถูกเนรเทศ แม้จะมีการแต่งตั้งพระสันตะปาปาองค์ใหม่ในเวลาไม่นานต่อมาก็ตาม สภาการปกครองของพระสันตะปาปาก็ไม่สามารถปกครองด้วยอำนาจที่มีเหมือนในอดีต {GC 266.3}

การกดขี่ข่มเหงคริสตจักรไม่ได้ดำเนินไปตลอดช่วงเวลา 1260 ปี ด้วยพระเมตตากรุณาคุณของพระเจ้าที่มีต่อประชากรของพระองค์ พระองค์ทรงกระทำให้เวลาแห่งความทุกข์ของการกดขี่หดสั้นลง เมื่อพระผู้ช่วยให้รอดทรงทำนายถึง “ความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่ง” ที่จะกระหน่ำลงมายังคริสตจักร พระองค์ทรงตรัสว่า “ถ้ามิได้ทรงให้วันเหล่านั้นย่นสั้นเข้า จะไม่มีมนุษย์รอดได้เลย แต่เพราะทรงเห็นแก่ผู้เลือกสรร จึงทรงให้วันเหล่านั้นย่นสั้นเข้า” (มัทธิว 24:22) โดยทางอิทธิพลของการปฏิรูปศาสนา การกดขี่ข่มเหงได้หยุดไปก่อนปี ค.ศ. 1798 {GC 266.4}

ผู้เผยพระวจนะได้เปิดเผยถึงเรื่องของพยานสองท่านต่อไปว่า “พยานทั้งสองนั้นคือต้นมะกอกเทศสองต้น และคันประทีปสองคันที่ตั้งอยู่เบื้องหน้าพระเจ้าผู้ทรงเป็นเจ้าแห่งแผ่นดินโลก” ผู้ประพันธ์สดุดีตรัสว่า “พระวจนะของพระองค์เป็นโคม

สำหรับเท้าของข้าพระองค์ และเป็นความสว่างแก่มรรคาของข้าพระองค์" (วิวรณ์ 11:4; สดุดี 119:105) พยานสองท่านนั้นหมายถึงพระคริสตธรรมคัมภีร์เดิมและใหม่ พระคัมภีร์ทั้งสองเล่มเป็นพยานที่สำคัญของแหล่งกำเนิดและความยั่งยืนแห่งพระบัญญัติของพระเจ้า ทั้งสองเป็นพยานถึงแผนการแห่งความรอดด้วยเช่นกัน เป็นแบบและเงา ของเครื่องถวายบูชา และคำพยากรณ์ของคัมภีร์เดิมชี้ไปข้างหน้าถึงการเสด็จมาของพระผู้ช่วยให้รอดในภายภาคหน้า พระกิตติคุณและจดหมายของอัครทูตในพระคัมภีร์ใหม่บอกถึงพระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงเสด็จมาแล้วตรงตามแบบและเงาของคำพยากรณ์ที่ทำนายไว้ล่วงหน้า {GC 267.1}

"พยานทั้งสองของเรา.....(จะ) เผยพระวจนะตลอดพันสองร้อยหกสิบวัน และให้เขาแต่งตัวด้วยผ้ากระสอบ" ในเวลาส่วนใหญ่ของช่วงเวลานี้ พยานของพระเจ้าซ่อนตัวอยู่ในที่มืด อำนาจของพระสันตะปาปาลงแรงเก็บ และปกปิดพระวจนะแห่งความจริงไปจากประชาชนและชูพยานเท็จขึ้นต่อหน้าพวกเขาเพื่อหักล้างคำพยานของพวกเขา (โปรดดูภาคผนวก) เมื่ออำนาจฝ่ายศาสนาและทางฝ่ายโลกสั่งห้ามพระคัมภีร์ เมื่อคำพยานของพระคัมภีร์ผิดเพี้ยนและพยายามลงแรงด้วยทุกวิถีทางที่จะทำให้มนุษย์และมารคิดค้นวิธีที่จะหันเหความคิดของมนุษย์ออกไปจากพระวจนะของพระเจ้า เมื่อผู้ที่กล้าประกาศความจริงศักดิ์สิทธิ์จะถูกตามล่า ทรยศ ทรมาณ ฝังอยู่ในคุกมืด พลีชีพเพื่อความเชื่อ หรือถูกบังคับให้หนีเข้าหาความมั่นคงปลอดภัยของภูเขาและไปยังโขดหินและถ้ำของโลก พยานซื่อสัตย์จึงเผยพระวจนะขณะสวมใส่ชุดผ้ากระสอบ แต่ถึงกระนั้น เขาก็ยังคงเป็นพยานตลอดช่วงเวลา 1260 ปี ในเวลามืดที่สุด ยังมีผู้ซื่อสัตย์ที่รักพระคำของพระเจ้าและยังหวงแหนเกียรติของพระองค์ ผู้รับใช้ที่ภักดีเหล่านี้ได้รับสติปัญญา กำลังและอำนาจที่จะประกาศความจริงในตลอดช่วงเวลาทั้งหมดนี้ {GC 267.2}

"ถ้าผู้ใดทำร้ายพยานทั้งสองนั้น ไฟก็จะพลุ่งออกจากปากเผาผลาญศัตรูผู้นั้น ถ้าผู้ใดทำร้ายพยานทั้งสอง ผู้นั้นก็จะต้องตาย" (วิวรณ์ 11:5) มนุษย์ไม่อาจหลุดพ้นที่จะรับโทษเมื่อเหยียบย่ำพระคำของพระเจ้า ความหมายของการตำหนิที่น่ากลัวนี้ระบุไว้ในบทปิดท้ายของพระธรรมวิวรณ์ที่ว่า "ข้าพเจ้าเตือนทุกคนที่ได้ยินคำพยากรณ์ในหนังสือนี้ว่า ถ้าผู้ใดจะเพิ่มเติมคำเข้าไปในหนังสือนี้ พระเจ้าก็จะทรงเพิ่มภัยพิบัติที่เขียนไว้ในหนังสือเล่มนี้แก่ผู้นั้น และถ้าผู้ใดตัดข้อความออกจากหนังสือพยากรณ์นี้ พระเจ้าก็จะทรงเอาส่วนแบ่งของผู้นั้น ที่มีอยู่ในต้นไม้แห่งชีวิตและที่มีอยู่ใน

วิสุทธินครนั้น ซึ่งบรรยายไว้ในหนังสือเล่มนี้ไปเสีย" (วิวรณ์ 22:18, 19) {GC 268.1}

เป็นคำเตือนที่พระเจ้าทรงประทานให้เพื่อป้องกันไม่ให้มนุษย์ทำการปรับเปลี่ยนสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่พระองค์ทรงเปิดเผยหรือทรงบัญชา คำปรักปรำที่ขึงขังนี้มีไว้ให้กับทุกคนที่ใช้อิทธิพลของเขานำมนุษย์ให้เคารพพระบัญญัติของพระเจ้าอย่างไม่เอาจริงเอาจัง จะทำให้พวกที่ประกาศอย่างตลกคะนองว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยที่จะเชื่อปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระเจ้าหรือไม่ก็กลัวจนสั่นสะท้าน ทุกคนที่ยกความคิดเห็นของตนขึ้นเหนือการเปิดเผยของพระเจ้า ทุกคนที่จะเปลี่ยนความหมายชัดแจ้งของพระคัมภีร์เพื่อให้เข้ากับความสะดวกของตนเองหรือเพื่อเห็นแก่ประโยชน์ของการเข้ากับชาวโลก กำลังรับภาระที่น่ากลัวมาใส่กับตัว พระคำที่บันทึกไว้แล้ว พระบัญญัติของพระเจ้าจะประเมินอุปนิสัยของมนุษย์ทุกคนและจะต้องตัดสินกำหนดโทษทุกคนที่ถูกเครื่องวัดที่ไม่ผิดเพี้ยนนี้ประกาศว่าเป็นคนบกพร่อง {GC 268.2}

"เมื่อเสร็จสิ้น (กำลังเสร็จสิ้น) การเป็นพยานแล้ว" เป็นช่วงเวลาเมื่อพยานสองคนที่แต่งตัวชุดผ้ากระสอบเผยพระวจนะสิ้นสุดในปี ค.ศ. 1798 ในขณะที่พวกเขามาใกล้จะถึงเวลาสิ้นสุดการทำงานในที่หลบซ่อน อำนาจที่มีสัญลักษณ์เป็น "สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากบาดาล" จะทำสงครามโจมตีเขา ในหลายๆประเทศของยุโรปซาตานได้ควบคุมอำนาจที่ปกครองอยู่ในคริสตจักรและรัฐโดยผ่านระบบของเปปาซีมาเป็นเวลาหลายศตวรรษ แต่ในที่นี้มีการแสดงออกอย่างใหม่ให้เห็นถึงอำนาจของซาตาน {GC 268.3}

เป็นนโยบายของโรมที่จะปกปิดพระคัมภีร์ไว้ในภาษาที่คนไม่รู้จักและซ่อนไว้จากประชาชนทั่วไป ภายใต้การปกครองของเธอ พยานทั้งหลายเผยพระวจนะ "แต่งตัวด้วยผ้ากระสอบ" แต่มีอีกอำนาจหนึ่ง คืออำนาจของสัตย์ร้ายที่ขึ้นมาจากบาดาล จะประกาศทำสงครามต่อสู้พระวจนะของพระเจ้า {GC 269.1}

ถนนใน "มหานคร" ที่พยานทั้งสองถูกฆ่าและศพของพวกเขาอยู่นั้นคือประเทศอียิปต์ฝ่าย "วิญญาณ" ในบรรดาประเทศต่างๆในประวัติศาสตร์ของพระคัมภีร์ประเทศอียิปต์ปฏิเสธการทรงดำรงอยู่ของพระเจ้าผู้ทรงชนม์อย่างหักหาญที่สุดและต่อต้านพระบัญชาของพระองค์ ไม่มีพระราชาองค์ใดกล้าที่จะกบฏต่ออำนาจของสวรรค์อย่างเปิดเผยและอย่างโอหัง มากกว่าฟาโรห์ของประเทศอียิปต์ เมื่อโมเสสนำข่าวมาให้ฟาโรห์ในนามของพระเจ้า ฟาโรห์ตอบอย่างยโสว่า "พระเยโฮวาห์

นั้นเป็นผู้ใดเล่าเราจึงจะต้องเชื่อฟังเสียงของพระองค์และปล่อยคนอิสราเอลไป เราไม่รู้จักพระเยโฮวาห์ ทั้งเราจะไม่ยอมปล่อยคนอิสราเอลไป" (อพยพ 5:2,TKJV) นี่คือลัทธิความเชื่อว่าไม่มีพระเจ้า และประเทศที่มีสัญลักษณ์ของอียิปต์เป็นตัวแทนนี้จะส่งเสียงที่คล้ายคลึงกันของการปฏิเสธว่ามีพระเจ้าผู้ทรงชนม์และจะแสดงออกถึงวิญญาณของความไม่เชื่อและความดื้ออดึงขัดขืน "มหานคร" นี้ยังเปรียบเป็นเมืองโสโดมฝ่าย "วิญญาณ" ความชั่วช้าของเมืองโสโดมในการล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้ายังแสดงออกให้เห็นได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในความเสเพลที่ปราศจากศีลธรรมและบาปนี้ยังจะเป็นสัญลักษณ์โดดเด่นของประเทศที่จะเกิดขึ้นตามคุณสมบัติของพระคัมภีร์ข้อนี้ {GC 269.2}

ตามคำพูดของผู้เผยพระวจนะท่านนี้แล้ว เวลาก่อนจะถึงปี ค.ศ. 1798 เพียงเล็กน้อย จะมีอำนาจที่กำหนดมาจากและมีลักษณะของซาตานปรากฏขึ้นมาทำสงครามกับพระคัมภีร์ ในดินแดนที่คำพยานของพยานสองคนของพระเจ้าจะต้องถูกปิดปากให้แน่นิ่งไป จะมีการสำแดงออกให้เห็นถึงความไม่เชื่อพระเจ้าของฟาโรห์และความเสเพลไร้ศีลธรรมของเมืองโสโดม {GC 269.3}

คำพยากรณ์นี้เกิดขึ้นอย่างแม่นยำและตะลึงพรึงเพริดในประวัติศาสตร์ของประเทศฝรั่งเศส ในช่วงเวลาของการปฏิวัติในปี ค.ศ. 1793 "เป็นครั้งแรกที่โลกได้ยินถึงการชุมนุมของคนกลุ่มหนึ่งที่เกิดและได้รับการศึกษาอย่างมีอารยธรรมและรับสิทธิอย่างชอบธรรมที่จะปกครองประเทศเลิศที่สุดประเทศหนึ่งของทวีปยุโรป พวกเขาส่งเสียงรวมพลังที่จะปฏิเสธความจริงที่ขึงขังที่สุดที่จิตวิญญาณของมนุษย์ได้รับและประกาศด้วยเสียงเดียวกันปฏิเสธความเชื่อและการนมัสการเทพเจ้าองค์หนึ่ง" (Sir Walter Scott, Life of Napoleon, เล่มที่ 1 บทที่ 17) ฝรั่งเศสเป็นประเทศเดียวในโลกที่ยังคงมีการบันทึกอย่างถูกต้องหลงเหลืออยู่ในระดับชาติเธอชูมือของเธอขึ้นกบฏต่อพระเจ้าผู้ทรงเป็นเจ้าของจักรวาลอย่างเปิดเผย คนหมิ่นประมาทพระเจ้ามากมายคนไม่เชื่อพระเจ้ามากมายยังคงมีอยู่และจะมีต่อไปในประเทศอังกฤษ เยอรมัน สเปนและประเทศอื่นๆ แต่ประเทศฝรั่งเศสยืนโดดเด่นในประวัติศาสตร์โลกในฐานะรัฐเดียวที่ประกาศว่าไม่มีพระเจ้าด้วยคำสั่งจากที่ประชุมของรัฐสภาและพลเมืองของทั้งเมืองหลวงและเมืองต่างๆอีกมากทั้งหญิงและชายเต้นรำทำเพลงด้วยความสุขปรีดาเมื่อรับฟังคำประกาศของรัฐบาล" (Blackwood's Magazine, November,

1870) {GC 269.4}

ประเทศฝรั่งเศสยังแสดงออกถึงคุณสมบัติที่โดดเด่นที่เป็นเมืองโสโดมด้วย ในช่วงของการปฏิวัติ มีการแสดงออกถึงสภาพความตกต่ำทางฝ่ายศีลธรรมและความเสื่อมโทรมคล้ายคลึงกับที่นำความพินาศมายังเมืองโบราณบนที่ราบมาแล้ว และนักประวัติศาสตร์ได้เสนอทั้งความไม่เชื่อพระเจ้าและความเสเพลไร้ศีลธรรมของประเทศฝรั่งเศสตามที่ให้ไว้ในคำพยากรณ์ “กฎหมายเหล่านี้ที่มีส่วนอย่างแนบสนิทที่มีผลต่อศาสนาเกี่ยวข้องกับการไปลดความสำคัญของการเข้ารวมเป็นหนึ่งในการสมรสให้เหลือแต่เป็นการทำสัญญาทางกฎหมายที่เป็นการผูกพันชั่วคราวที่ทั้งสองคนจะกระทำและสลัดทิ้งไปตามความพึงพอใจ ทั้งๆที่การสมรสเป็นความผูกพันศักดิ์สิทธิ์ที่มนุษย์จะกระทำและความยั่งยืนอันยาวนานของความสัมพันธ์นี้จะนำให้เกิดการรวมตัวของสังคมที่แน่นแฟ้น.....หากพวกปีศาจทั้งหลายได้ตั้งตัวเองขึ้นที่จะกระทำการเพื่อค้นหาวิธีการได้ผลที่สุดเพื่อทำลายสิ่งใดก็ได้ที่น่าเคารพ สิ่งที่ดีงามหรือสิ่งที่ยั่งยืนนานในชีวิตครอบครัวและในเวลาเดียวกันรับความมั่นใจว่าความประสงค์ร้ายซึ่งเป็นเป้าหมายของพวกเขาที่จะก่อขึ้นจะต้องดำเนินต่อไปจากคนยุคหนึ่งไปยังอีกยุคหนึ่ง พวกเขาคิดค้นแผนการที่ได้ผลกว่าการทำให้การสมรสตกต่ำไม่ได้.....โซเฟีย อาร์เนาท์ ดารามีชื่อโด่งดังของการทำสิ่งที่มีเล่ห์คนหนึ่งบรรยายการแต่งงานของปวงประชาว่าเป็น “การประกอบพิธีศาสนาให้กับการล่วงประเวณี” (Scott เล่มที่ 1 บทที่ 17) {GC 270.1}

“อันเป็นเมืองซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราถูกตรึง” ข้อกำหนดของคำพยากรณ์นี้เกิดขึ้นตามกำหนดเวลาโดยประเทศฝรั่งเศส ไม่มีดินแดนใดที่มีความเป็นศัตรูต่อต้านพระคริสต์ได้แสดงออกอย่างโดดเด่นไปมากกว่านี้ ไม่มีประเทศใดที่ความจริงจะต้องผจญกับการต่อต้านที่ขมขื่นและโหดเหี้ยมมากกว่านี้ การกดขี่ข่มเหงที่ประเทศฝรั่งเศสได้นำมาใส่ให้กับผู้ที่ยอมรับพระกิติคุณ เธอได้ตรึงพระคริสต์บนกางเขนในตัวสาวกทั้งหลายของพระองค์ {GC 271.1}

ศตวรรษแล้วศตวรรษเล่า เลือดของธรรมิกชนได้หลั่งออกในขณะที่ชาววอลเดนซีสละชีวิตของตนไว้ตามเทือกเขาของพีดมอนท์ “เนื่องด้วยพระวจนะของพระเจ้า และเนื่องด้วยการเป็นพยานฝ่ายพระเยซู” พี่น้องของพวกเขาคือพวกอัลบิเจนแห่งประเทศฝรั่งเศสก็ได้แบกการเป็นพยานเพื่อความจริงในลักษณะเดียวกัน

ในยุคของการปฏิรูปทางศาสนา สาวกของพวกเขาถูกประหารด้วยการทารุณกรรมที่โหดเหี้ยม พระราชาและขุนนาง สตรีชาติเกิดตระกูลสูงและหญิงสาวบอบบางน่ารัก คนที่ภาคภูมิใจและคนกล้าหาญของประเทศได้หันสายตาไปจ้องอยู่กับความระทมทุกข์ของผู้ที่พลีชีพของพระเยซู พวกฮิวเก็นน็อตที่กล้าหาญ ต่อสู้เพื่อสิทธิที่หัวใจมนุษย์ถือว่าศักดิ์สิทธิ์ที่สุดนั้นได้หลั่งเลือดชะโลมดิน พวกโปรเตสแตนท์ถูกจัดว่าเป็นคนนอกกฎหมาย มีการตั้งราคาค่าหัวของพวกเขาและพวกเขาถูกตามล่าเหมือนสัตว์ป่า {GC 271.2}

"คริสตจักรในถิ่นทุรกันดาร" ซึ่งหมายถึงลูกหลานเพียงไม่กี่คนของคริสเตียนไม่กี่คนที่ยังคงหลบซ่อนอยู่ตามภูเขาของทางตอนใต้ พวกเขาเก็บรักษาความเชื่อของบรรพบุรุษไว้ ในขณะที่พวกเขาหาทางที่จะประชุมกันตามที่ราบของภูเขาและทุ่งหญ้าโดดเดี่ยวในยามค่ำคืน พวกเขาถูกพวกทหารม้าไล่ล่าและกระชากไปเป็นทาสพายเรือของโรมันตลอดชีวิต คนที่ใสสะอาดที่สุด เป็นผู้ดีเลิศที่สุด มีการศึกษามากที่สุดของประเทศฝรั่งเศสถูกล่ามโซ่ ทรมานอย่างทารุณน่ากลัวท่ามกลางโจรและฆาตกร (โปรดดู Wylie เล่มที่ 22 บทที่ 6) ส่วนคนอื่นๆที่ได้รับการปฏิบัติอย่างเมตตากว่าจะถูกยิงทิ้งอย่างเลือดเย็น พวกเขาไม่มีอาวุธและช่วยตัวเองไม่ได้ พวกเขากราบคุกเข่าลงอธิษฐาน คนชรา สตรีที่ป้องกันตัวเองไม่ได้และเด็กไร้เดียงสาเป็นร้อยล้มตายอยู่กับพื้นในสถานที่ประชุม ในขณะที่เดินข้ามภูเขาหรือป่าทึบซึ่งเป็นสถานที่ประชุมที่พวกเขาคุ้นเคยนั้น ไม่ใช่เป็นเรื่องประหลาดที่จะพบ "ทุกสี่ก้าวจะพบร่างของคนตายนอนเรียงรายตามทุ่งหญ้าและมีแขวนห้อยจากต้นไม้" ประเทศของพวกเขาที่ถูกทิ้งร้างด้วยคมดาบ ขวาน ตะแลงแกง ป่ากันดารถูกเปลี่ยนที่อ้างว้างน่ากลัว "ความโหดเหี้ยมเหล่านี้ไม่ได้ก่อขึ้น.....ในยุคมืด แต่ในยุคแห่งความรุ่งเรืองของพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 ในเวลานั้นวิทยาศาสตร์เจริญรุ่งเรือง อักษรศาสตร์ก้าวหน้า เจ้าหน้าที่ของราชสำนัก และประชากรของเมืองหลวงล้วนเป็นคนมีการศึกษาและเป็นคนที่พูดได้คล่องแคล้วและมีผลการทบอย่างมากต่อคุณงามความดี ความถ่อมตนและความรัก" (Ibid. เล่มที่ 22 บทที่ 7) {GC 271.3}

แต่ในบรรดาบัญชีดำของอาชญากรรม การกระทำที่เลวร้ายน่ากลัวและร้ายกาจที่สุดคือการสังหารหมู่ของเซนต์บาร์โธโลมิว โลกยังจำภาพของความน่ากลัวที่สยดสยองของการฆ่าอย่างโง่เขลาและป่าเถื่อนที่สุด นักบวชและพระราชาคณะ

ของชาวโรมันเร่งเร้าให้กษัตริย์ของประเทศฝรั่งเศสยื่นพระหัตถ์ออกสนับสนุนงานร้ายกาจนี้ ระฆังดังในกลางดึกของยามค่ำคืนเป็นสัญญาณของการลงมือสังหาร ชาวโปรเตสแตนท์เป็นพันๆนอนอยู่อย่างสบายในบ้านของตน พวกเขาวางใจในคำสัญญาอันมีเกียรติของพระราชา แต่บัดนี้พวกเขาถูกลากไปยังข้างนอกโดยไม่มีการเตือนและถูกฆ่าทิ้งอย่างเลือดเย็น {GC 272.1}

ดั่งพระคริสต์ทรงเป็นผู้นำที่ตาเปล่ามองไม่เห็นที่ช่วยกู้ประชากรของพระองค์ให้ออกมาจากการเป็นทาสในประเทศอียิปต์ ซาตานก็เป็นผู้นำที่ตามองไม่เห็นในการกระทำที่โหดเหี้ยมในการพลีชีพของคนมากมาย การสังหารหมู่นี้เกิดขึ้นในกรุงปารีสเป็นเวลาเจ็ดวัน สามวันแรกด้วยความโหดเหี้ยมอย่างที่ประเมินไม่ได้และงานนี้ไม่ได้จำกัดอยู่ในเมืองเท่านั้น แต่โดยคำสั่งพิเศษของพระราชาได้แผ่ขยายไปยังทุกจังหวัดและอำเภอที่มีพวกโปรเตสแตนท์ พวกเขาไม่ได้เห็นแก่อายุหรือเพศ ทารกไร้เดียงสาหรือคนแก่ผมหงอกก็ยังไม่เว้น ขุนนางและชาวชนบท คนแก่และคนหนุ่ม แม่และเด็กถูกตัดขาดไป ทั่วทั้งประเทศฝรั่งเศสการสังหารดำเนินต่อไปเป็นเวลาสองเดือน คนหัวกระทิของประเทศพินาศไปถึงเจ็ดหมื่นคน {GC 272.2}

เมื่อข่าวของการสังหารหมู่ไปถึงกรุงโรม ความชื่นชมปรีดาในท่ามกลางนักบวชนั้นไร้ขอบเขต พระคาร์ดินัลแห่งเมืองลอร์เรนประทานมงกุฎหลายพันอันเป็นรางวัลให้แก่ผู้สื่อข่าว ปืนใหญ่ของเมืองเซนต์แอนเจลโลดังสนั่นด้วยการเคารพชื่นชม และระฆังดังกังวานจากทุกยอดหอคอยของโบสถ์ กองไฟเปลี่ยนกลางคืนเป็นกลางวันและพระสันตะปาปาเกรกอรีที่ 13 เสด็จร่วมขบวนยาวพร้อมด้วยพระคาร์ดินัลและคนสำคัญอื่นๆในศาสนามุ่งหน้าไปยังโบสถ์เซนต์หลุยซ์ ณ ที่นั่น คาร์ดินัลแห่งลอร์เรนสวดบทเตเดียม.....มีการหล่อเหรียญเพื่อรำลึกถึงการสังหารหมู่และที่กรุงวาติกันมีภาพผนังอยู่สามภาพที่บรรยายถึงการโจมตีของนายพลเรือ พระราชานั่งในที่ประชุมสภาวางแผนการสังหารหมู่และการสังหารหมู่ที่เกิดขึ้น พระสันตะปาปาเกรกอรีส่งกลาบทองคำไปให้ชาล์ส และสี่เดือนหลังจากการสังหารหมู่ เขาฟังคำเทศนาของนักบวชชาวฝรั่งเศสด้วยความพึงพอใจ.....ที่พูดถึง “วันนั้นที่เต็มล้นด้วยความสุขและความปรีดาเมื่อ เมื่อบาทหลวงผู้บริสุทธิ์ที่สุด ได้รับข่าวและเดินด้วยความเคร่งขรึมเพื่อไปขอบคุณพระเจ้าและนักบุญเซนต์หลุยซ์ (Henry White, The Massacre of St. Bartholomew, ch. 14, par. 34. {GC 272.3}

วันเซนท์บาร์โตโลมิว St. Bartholomew คริสตจักรโรมเข่นฆ่า คริสเตียน โปรเตสแตนท์ 70,000 คน ที่ Paris ฝรั่งเศส Massacre of St. Bartholomew ตรงกับ 24 สิงหาคม ค.ศ. 1572 - GC 272

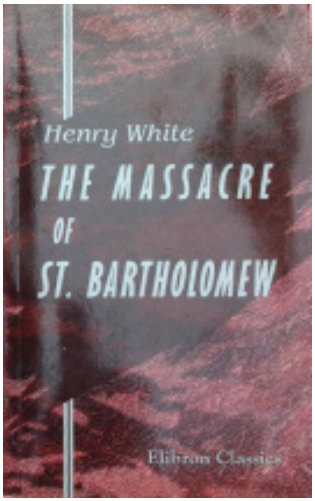

วิญญาณเดียวกันที่นำอยู่เบื้องหลังการสังหารที่เซนต์บาร์โธโลมิวสั่งนั้นเป็นวิญญาณเดียวกันที่นำอยู่ในการปฏิวัติ พวกเขาประกาศว่าพระเยซูคริสต์เป็นคนหลอกลวง และเสียงร้องเรียกการชุมนุมของพวกชาวฝรั่งเศสที่ไม่เชื่อคือ “บดขยี้เจ้าตัวร้าย” ซึ่งหมายถึงพระคริสต์ คำหมิ่นประมาทพระเจ้าที่ท้าทายต่อสวรรค์และความชั่วที่น่ารังเกียจเกิดขึ้นพร้อมพร้อมกัน มีการยกชูคนต่ำช้าที่สุด คนทารุณโหดร้ายอย่างสัตว์และความชั่วช้าที่สุดขึ้นอย่างสูงส่ง ในเรื่องทั้งหมดนี้ได้เทิดเกียรติอย่างสูงให้กับซาตาน ในขณะที่ได้ตรึงพระคริสต์พร้อมกับพระลักษณะของพระองค์ที่เป็นความจริง ความบริสุทธิ์และความรักที่ไม่เห็นแก่ตัวไว้บนกางเขน {GC 273.1}

“สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากบาดาล ก็จะสู้รบกับเขา จะชนะเขาและจะฆ่าเขาเสีย” อำนาจไม่เชื่อพระเจ้าที่ปกครองในประเทศฝรั่งเศสในช่วงของการปฏิวัติและการปกครองแห่งความกลัวได้ทำสงครามต่อต้านพระเจ้าและพระวจนะของศักดิ์สิทธิ์ เป็นเรื่องที่โลกไม่เคยเห็นมาก่อน ที่ประชุมสภาแห่งชาติได้ล้มล้างการนมัสการพระเจ้า มีการรวบรวมพระคัมภีร์และเผาทิ้งในที่ชุมนุมชนด้วยการแสดงออกถึงความเหยียดหยามทุกวิถีทาง พระบัญญัติของพระเจ้าถูกเหยียบย่ำอยู่ใต้เท้า ทำการล้มสถาบันพระคัมภีร์ต่างๆ ปัดทิ้งวันพักผ่อนประจำสัปดาห์และตั้งทุกวันที่สิบขึ้นมาเพื่ออุทิศให้กับการสำมะเลเทเมาและหมิ่นประมาทพระเจ้า สั่งห้ามการบัพติศมาและประกอบพิธีมหาสนิท มีการติดประกาศอย่างโดดเด่นเหนือที่ฝังศพบอกให้รู้ว่าความตายเป็นการนอนหลับสนิทชั่วนิรันดร์ {GC 273.2}

มีการกล่าวว่าความยำเกรงพระเจ้านั้นห่างไกลเหลือเกินจากการเริ่มต้นของปัญญาจนกลายเป็นการเริ่มต้นของความโง่เขลาไปเสียแล้ว มีการสั่งห้ามนมัสการทางศาสนาทั้งหมดนอกจากที่เกี่ยวข้องกับเสรีภาพและการประชุมของประเทศ “พระสังฆราชของรัฐธรรมนูญแห่งกรุงปารีสได้ถูกชักชวนให้เข้ามามีส่วนร่วมสำคัญของการแสดงละครน่าขบขันของเรื่องโง่เขลาและอื้อฉาวที่สุดที่ไม่เคยแสดงมาก่อนในระดับชาติ.....เขามาในขบวนเต็มยศเพื่อประกาศต่อหน้าที่ประชุมสภาว่าทุกแง่มุมของศาสนาที่เขาสอนมาหลายปีนั้นเป็นวิชาหนึ่งของบาทหลวงที่ไม่มีพื้นฐานของทั้งประวัติศาสตร์หรือความจริงศักดิ์สิทธิ์ เขาบอกปัดด้วยคำพูดขึงขังและอย่างแน่วแน่เรื่องการทรงดำรงอยู่ของพระเจ้าที่เขาเคยเทิดทูนนมัสการนั้นและในภายภาคหน้าจะอุทิศตนเพื่อสักการะต่อเสรีภาพความเท่าเทียมกัน คุณความดีและศีลธรรม เขาก็นำ

เครื่องประดับยศฝ่ายศาสนาของเขามาวางบนโต๊ะและประธานของที่ประชุมสภากอดเขาฉันท์พี่น้อง บาทหลวงละทิ้งศาสนาหลายคนได้ทำตามแบบอย่างของพระราชาคณะท่านนี้ (Scott เล่มที่ 1 บทที่ 17) {GC 274.1})

"คนทั้งหลายซึ่งอยู่ในแผ่นดินโลกจะยินดีเพราะพวกเขาจะสนุกสนานรื่นเริงจะให้ของขวัญแก่กัน เพราะว่าผู้เผยพระวจนะทั้งสองนี้ได้ทรมานคนเหล่านั้นที่อยู่ในโลก" ประเทศฝรั่งเศสที่ไม่เชื่อพระเจ้าได้ทำให้พระสุรเสียงของพยานสองท่านของพระเจ้าเงียบไป พระวจนะแห่งความจริงนอนแน่นิ่งบนถนนของเธอและผู้ที่เกลียดชังข้อห้ามและข้อกำหนดของพระบัญญัติของพระเจ้าโห่ด้วยด้วยความมีชัย มนุษย์ขัดขืนพระราชาแห่งสรวงสวรรค์อย่างเปิดเผย พวกเขาร้องเช่นเดียวกับคนบาปในอดีตว่า "พระเจ้าทรงทราบได้อย่างไร พระเจ้าผู้สูงสุดมีความรู้หรือ" (สดุดี 73:11) {GC 274.2}

ด้วยการหมิ่นประมาทพระเจ้าอย่างอาจหาญอย่างเหลือเชื่อ บาทหลวงขององค์กรใหม่คนหนึ่งพูดว่า "พระเจ้า หากพระองค์ทรงดำรงอยู่ขอให้แก้แค้นพระนามที่เสียไป เราขอท้าทายพระองค์ ท่านนิ่งเฉย พระองค์ไม่กล้าที่จะตรัสสั่งให้ฟ้าร้องและผ่าลงมา แล้วใครเล่าจะเชื่อในภายหลังว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่" (Lacretelle, History เล่มที่11 หน้าที่ 309 ใน Sir Archibald Alison, History of Europe เล่มที่ 1 บทที่ 10) นี่เป็นเสียงสะท้อนคำพูดฟาโรห์อย่างแน่แท้ที่ได้กล่าวว่า "พระเยโฮวาห์นั้นเป็นผู้ใดเล่าเราจึงจะต้องเชื่อฟังเสียงของพระองค์และปล่อยคนอิสราเอลไป เราไม่รู้จักพระเยโฮวาห์" {GC 274.3}

"คนโง่รำพึงอยู่ในใจของตนว่า ไม่มีพระเจ้า" (สดุดี 14:1) และพระเจ้าทรงเปิดเผยถึงผู้บิดเบือนความจริงว่า "ความโง่ของเขาจะปรากฏแก่คนทั้งปวง" (ทิโมธี 3:9) หลังจากที่ประเทศฝรั่งเศสประกาศเลิกนมัสการพระเจ้าผู้ทรงชนม์ ผู้ทรงเป็น "ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์เหนือพระทั้งปวงและทรงพระชนม์ตลอดนิรันดร์" เวลาผ่านไปเพียงเล็กน้อยเมื่อเธอดิ่งลงต่ำสู่การกราบบูชารูปเคารพด้วยการบูชาเทพธิดาแห่งเหตุผล ในร่างของหญิงเสเพลคนหนึ่งและเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในสภาผู้แทนของประเทศและโดยอำนาจสูงสุดของฝ่ายปกครองและอำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติ นักประวัติศาสตร์กล่าวไว้ว่า "มีอยู่พิธีหนึ่งของยุคบ้าคลั่งที่ยืนอยู่อย่างโดดเด่นเหนือความเหลวไหลบวกกับความไม่เคร่งครัดทางศาสนา ประตูของห้องประชุมสภาเปิดอ้าออกกว้างให้กับขบวนนักดนตรี นำหน้ามาด้วยสมาชิกของสภาการปกครองเทศบาลที่เดินเข้ามา

เป็นขบวนที่เคร่งขรึมร้องเพลงสรรเสริญให้เกียรติแก่เสรีภาพและมาพร้อมกับวัตถุที่เป็นเป้าหมายของการสักการบูชาในอนาคตคือสตรีเพศคลุมหน้าที่พวกเขาเรียกว่าเทพธิดาแห่งเหตุผล เมื่อขบวนเข้ามายังบริเวณหน้าห้องได้ทำการเปิดผ้าคลุมด้วยพิธีที่ยิ่งใหญ่และนำไปยังข้างขวาของประธาน คนทั่วไปจำหน้าตาเธอได้ว่าเป็นร่างของนักเต้นระบำของโรงละคร.....ที่ประชุมสภาแห่งชาติของประเทศฝรั่งเศสได้เทิดเกียรติอย่างเปิดเผยให้กับสตรีคนนี้ว่าเป็นตัวแทนเหมาะสมที่สุดของเหตุผล {GC 275.1}

"พิธีกรรมน่าขบขันที่ไม่น่าเคารพและเหลวไหลนี้เป็นที่ยอมรับกันอยู่บ้างและตลอดทั่วทั้งประเทศมีการเรียนแบบประกอบพิธีเทพธิดาแห่งเหตุผล ประชาชนของท้องถิ่นเหล่านี้มีความปรารถนาที่จะแสดงว่าคนเองเท่าเทียมกับจุดสุดยอดของการปฏิวัติ (Scott เล่มที่ 1 บทที่ 17) {GC 275.2}

นักพูดคนหนึ่งแนะนำพิธีบูชาเทพธิดาแห่งเหตุผลว่า "สมาชิกกฤษฎีกาแห่งชาติทั้งหลาย ความคลั่งไคล้ศาสนาได้หลีกทางให้กับเหตุผล ตาที่พร่ามัวทนมองความเจิดจ้าของแสงไม่ได้ วันนี้มีฝูงชนขนาดใหญ่ได้มาชุมนุมกันภายใต้ห้องโถงหลังคาทรงกอธิก ซึ่งเป็นครั้งแรกที่ได้สะท้อนเสียงแห่งความจริง ที่นั่นประเทศฝรั่งเศสได้ฉลองการนมัสการที่แท้จริง นั่นคือเสรีภาพของความมีเหตุมีผล ที่นั่นเราได้สรุปความตั้งใจเพื่อความเจริญรุ่งเรืองในส่วนต่างๆของประเทศ ที่นั่นเราได้ละทิ้งรูปเคารพไร้ชีวิตเพื่อเปิดทางให้กับเหตุผล สำหรับวัตถุที่มีชีวิตคือผลงานชิ้นเอกของธรรมชาติ" (M. A. Thiers, History of the French Revolution เล่มที่ 2 หน้าที่ 370, 371) {GC 275.3}

เมื่อพวกเขานำเทพธิดามาถึงที่ห้องประชุมสภาแล้ว นักพูดคนนี้ได้จูงมือเธอและหันไปยังที่ประชุมและพูดว่า "เพื่อนมนุษย์ที่ต้องตายทั้งหลาย ต่อแต่นี้ให้พวกท่านหยุดที่จะสั่นสะท้านต่อเสียงฟ้าร้องที่ไร้อำนาจของพระเจ้าที่ทำให้ท่านกลัว จงอย่ายอมรับพระเจ้า ให้รับแต่เหตุผล ข้าพเจ้าขอเสนอรูปบูชาประเสริฐและบริสุทธิ์ให้แก่ท่าน หากท่านต้องการรูปเคารพเพื่อการบูชาให้กราบบูชารูปนี้เท่านั้น.....ก้มกราบลงต่อหน้าสภาสูงสุดแห่งเสรีภาพที่น่าเคารพยิ่ง โอ ม่านแห่งเหตุและผล" {GC 276.1}

"หลังจากประธานได้กอดเทพธิดาแล้ว พวกเขาก็ได้ยกเธอขึ้นประดับในรถที่หรูหราและนำขบวนไปท่ามกลางฝูงชนมากมาย มุ่งหน้าไปยังวิหารแห่ง "โนเทร เดม" เพื่อเข้าแทนที่เทพเจ้า ยกชูเธอขึ้นสูงที่นั่นและรับการยกย่องต่อหน้าผู้ที่อยู่ที่นั่น" (Alison เล่มที่ 1 บทที่ 10) {GC 276.2}

ไม่นานต่อมา เหตุการณ์ที่ตามมาคือการเผาพระคัมภีร์ในที่ชุมนุมชน มีอยู่ครั้งหนึ่ง “สมาคมป๊อบปูล่าแห่งพิพิธภัณฑ์” ได้ก้าวเข้ามายังเทศบาลนครร้องด้วยเสียงอันดังว่า “เหตุผลสำคัญให้มีชีวิตยืนนาน!” และถือเสาไม้ที่บนยอดปักด้วยซากหนังสือหลายเล่มที่เผาไหม้ไปเป็นบางส่วน ในบรรดาหนังสือเหล่านี้มีหนังสือสังฆวัตร (เป็นหนังสือคู่มืออธิษฐานประจำวันซึ่งประกอบด้วยคำอธิษฐาน เพลงนมัสการ เพลงสดุดี และหัวข้อสำหรับอ่านซึ่งใช้กันเป็นประจำในคณะนักบวชสำคัญๆ) ตำราสวดมนต์และพระคริสตธรรมคัมภีร์เดิมและใหม่ ซึ่ง “ล้างทิ้งเรื่องตลกทั้งหลายที่บังคับให้มนุษยชาติทั้งหลายทำให้ลงไปอยู่ในไฟยิ่งใหญ่” (Journal of Paris, 1793, No. 318. อ้างใน Buchez-Roux, Collection of Parliamentary History เล่มที่ 30 หน้า 200, 201) {GC 276.3}

พระสันตะปาปาเป็นผู้เริ่มงานที่คนไม่เชื่อพระเจ้าดำเนินสานต่อจนสำเร็จ นโยบายของโรมได้เป็นผู้วางข้อกำหนดทั้งในด้านสังคม ด้านการเมืองและด้านศาสนาเพื่อเร่งให้ประเทศฝรั่งเศสดิ่งลงสู่หายนะ นักเขียนต่างอ้างถึงความโหดร้ายของการปฏิวัติกล่าวว่าจะต้องโทษเรื่องเลยเถิดเหล่านี้มาจากราชบัลลังก์และคริสตจักร (โปรดดูภาคผนวก) ตามความยุติธรรมที่แท้แล้วจะต้องโทษให้กับคริสตจักร พระสันตะปาปาวางยาพิษใส่ความคิดของกษัตริย์ทั้งหลายเพื่อต่อต้านการปฏิรูปทางศาสนาว่าพวกคนเหล่านี้เป็นศัตรูต่อราชวงศ์ เป็นเกล็ดความขัดแย้งที่จะส่งผลแห่งความตายต่อสันติสุขและความปรองดองของประเทศชาติ เป็นเล่ห์เหลี่ยมของโรมที่ต้องการให้วิถีนี้บันดาลให้เกิดความโหดเหี้ยมโดยตรงและการกดขี่ที่น่ากลัวที่สุดที่ออกมาจากราชบัลลังก์ {GC 276.4}

วิญญาณแห่งเสรีภาพไปพร้อมกับพระคัมภีร์ ไม่ว่าที่ใดก็ตามที่ผู้คนยอมรับพระกิตติคุณ สมองของประชาชนก็จะตื่น พวกเขาจะเริ่มสลัดทิ้งโซ่ตรวนที่ผูกมัดการเป็นทาสของความโง่เขลา ความชั่วและความเชื่องมงาย พวกเขาจะเริ่มคิดและดำเนินชีวิตอย่างมนุษย์ พระราชาทรงเห็นและอกสั่นขวัญหายกับการกดขี่ {GC 277.1}

โรมไม่รีรอที่จะเอาความกลัวอันน่าอิจฉาจุดลุกให้เป็นไฟ พระสันตะปาปาพูดกับผู้สำเร็จราชการของประเทศฝรั่งเศสในปี ค.ศ. 1525 ว่า “ได้คนบ้าคลั่งพวกนี้ (ที่สนับสนุนโปรเตสแตนท์) จะไม่เพียงแต่ทำให้เกิดความฉิบฉายและทำลายศาสนาแต่จะทำลายทั้งอาณาจักร ความดีประเสริฐ กฎหมาย ความเป็นระเบียบ

และยศฐาบันดาศักดิ์ด้วย" (G. de Felice, History of the Protestants of France เล่มที่ 1 บทที่ 2 ย่อหน้าที่ 8) หลายปีต่อมา มีคำสั่งจากพระสันตะปาปาออกมาเตือนพระราชาว่า "ใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท จงอย่าได้ถูกหลอก พวกโปรเตสแตนท์จะก่อกวนความเป็นระเบียบทั้งหมดของฝ่ายปกครองทางการเมืองและของศาสนาด้วย.....ราชบัลลังก์ก็ตกอยู่ภายใต้อันตรายที่พอๆกับแท่นบูชา.....การนำศาสนาใหม่เข้ามาจำเป็นต้องนำการปกครองใหม่เข้ามาด้วย" (D'Aubigne, History of the Reformation in Europe in the Time of Calvin เล่มที่ 2 บทที่ 36) และนักศาสนศาสตร์ร้องเชิญชวนต่ออคติของประชาชนด้วยการประกาศว่าหลักคำสอนของพวกโปรเตสแตนท์ "ชักนำคนให้ไปในทางผิดมุ่งสู่ของใหม่และความบัดซบ มันปล้นความรักของประชาราษฎร์ที่อุทิศถวายให้พระราชาและทำลายทั้งคริสตจักรและรัฐ" ด้วยประการฉะนี้โรมประสบความสำเร็จในการจัดนำประเทศฝรั่งเศสเข้าต่อต้านการปฏิรูปทางศาสนา "ดาบของการกดขี่ข่มเหงได้ชักออกจากฝักเป็นครั้งแรกในประเทศฝรั่งเศสเพื่อยกชูราชบัลลังก์ ปกปักรักษาไว้ซึ่งคุณงามความดีและรักษากฎหมายให้ยั่งยืน" (Wylie เล่มที่ 13 บทที่ 4) {GC 277.2}

ผู้ปกครองของแผ่นดินมองเห็นได้แต่น้อยนิดเพียงไรถึงผลของนโยบายแห่งเคราะห์กรรมนั้น คำสอนของพระคัมภีร์น่าจะได้ฝังหลักการแห่งความยุติธรรม การประมาณตน ความจริง ความเสมอภาคและความโอบอ้อมอารีในสมองและหัวใจของประชาชนไว้เป็นศิลามุมเอกที่จะนำให้ประเทศรุ่งเรืองได้ "ความชอบธรรมเชิดชูประชาชาติ" ดังนั้น "พระที่นั่งนั้นถูกสถาปนาไว้" (สุภาษิต 14:34; 16:12) "และผลของความชอบธรรมจะเป็นศานติภาพ และผลของความชอบธรรมคือความสงบ และความวางใจเป็นนิตย์" (อิสยาห์ 32:17) ผู้ที่ปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระเจ้าจะเคารพและปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศของเขาอย่างแน่แท้ ผู้ที่ยำเกรงพระเจ้าจะเทิดเกียรติพระราชาในอำนาจการปกครองที่ยุติธรรมและชอบด้วยกฎหมาย แต่ประเทศฝรั่งเศสที่ไม่มีความสุข สั่งห้ามพระคัมภีร์และห้ามสาวกของพระคัมภีร์ ศตวรรษแล้วศตวรรษเล่า บุคคลที่มีหลักการและซื่อสัตย์ บุคคลที่มีปัญญาเฉียบแหลมและพลังศีลธรรมที่เข้มแข็ง ผู้ที่กล้าปฏิญาณกับสามัญสำนึกและความเชื่อของตนที่จะทนทุกข์เพื่อความจริง เป็นเวลาหลายศตวรรษคนเหล่านี้ทำงานตรากตรำเป็นทาสในเรือของโรมัน สาบสูญที่หลักประหารด้วยการเผาทั้งเป็นหรือเปื่อยเน่าในห้องขังคุกมืด

คนเป็นพันๆได้พบความปลอดภัยด้วยการหนีและเรื่องนี้ดำเนินต่อไปเป็นเวลาสองร้อยห้าสิบปีหลังจากที่การปฏิรูปศาสนาเปิดฉากขึ้นมา {GC 277.3}

ในช่วงเวลาอันยาวนานนี้ แทบจะไม่มีชาวฝรั่งเศสสักชั่วอายุหนึ่งที่ไม่ได้เป็นพยานเห็นสาวกของพระกิตติคุณหนีตายเอาตัวรอดต่อหน้าความบ้าคลั่งของผู้กดขี่ และพวกเขาได้นำปัญญา ศิลปะ ความขยันและความเป็นระเบียบติดตัวไปด้วย ความจริง ตามระเบียบแล้ว พวกเขามีความเป็นเลิศอย่างมากยิ่งที่จะไปเพิ่มความอุดมให้แก่ดินแดนที่ไปหลบภัย และในสัดส่วนที่พวกเขาเติมให้ประเทศอื่นเต็มด้วยของประทานอันดีเหล่านี้ที่เขาทั้งหลายได้เทกระเป๋าของตนเองจนหมด หากคนทั้งหมดที่บัดนี้ถูกขับออกไปได้ยังคงอยู่ในประเทศฝรั่งเศสแล้ว หากในช่วงสามร้อยปีนี้ ความสามารถในด้านอุตสาหกรรมของผู้ถูกเนรเทศได้มาทำไร่เพาะปลูกในดินแดนของเธอนั้น หากในช่วงเวลาสามร้อยปีนี้ได้นำความสามารถทางศิลปะของพวกเขามาพัฒนาการผลิตของเธอ หากในช่วงเวลาสามร้อยปีนี้ ความสามารถคิดริเริ่มและกำลังวิเคราะห์ได้มาทำให้วรรณคดีของเธออุดมงดงามและปรับปรุงวิทยาศาสตร์ หากสติปัญญาของพวกเขาได้มาให้คำปรึกษาที่สภาแล้ว ความกล้าหาญการต่อสู้ในสงครามของเธอ ความเท่าเทียมของการร่างกฎหมายและศาสนาของพระคัมภีร์จะเพิ่มความแข็งแกร่งให้กับปัญญาและคุ้มครองจิตใต้สำนึกประชากรของเธอ ในวันนี้เกียรติยศศักดิ์ศรีจะได้มาล้อมอยู่รอบประเทศฝรั่งเศสได้เพียงไร เธอก็น่าจะเป็นประเทศยิ่งใหญ่ ร่ำรวยและมีสุขมากเพียงไร เพื่อเป็นแบบอย่างให้แก่ประเทศอื่น {GC 278.1}

“แต่ความดันทุรังหลับหูหลับตาและไม่ยอมผ่อนปรนได้ขับไล่ครูแห่งคุณความดีทุกคน แชมป์ของผู้บริหารจัดการทุกคน ผู้ปกป้องราชบัลลังก์ที่ซื่อสัตย์ทุกคนออกไปจากแดนดินของเธอ พวกเขาพูดกับคนทั้งหลายที่น่าจะทำให้ประเทศของเขาเหล่านั้นเป็นประเทศที่ “มีชื่อเสียงและโชติช่วง” ในโลกนี้ว่า ให้เลือกสิ่งที่ท่านต้องการ หลักประหารเผาทั้งเป็นหรือถูกเนรเทศออกนอกประเทศ ในที่สุดความหายนะของประเทศนั้นได้สำเร็จบริบูรณ์ ไม่มีจิตใต้สำนึกหลงเหลือที่จะให้พวกเขาประณาม ไม่มีนักปฏิรูปศาสนาอีกแล้วที่จะให้ลากไปยังหลักประหารเผาทั้งเป็น ไม่มีผู้รักชาติอีกต่อไปที่จะเนรเทศออกไป (Wylie เล่มที่ 13 บทที่ 20) และการปฏิวัติที่มาพร้อมความโหดเหี้ยมจะเป็นผลร้ายกาจที่ตามมา {GC 279.1}

“ด้วยการหนีเอาชีวิตของพวกฮิวเก็นน็อต ประเทศฝรั่งเศสก็เริ่มดิ่ง

ลงต่ำทั่วไป เมืองที่มีโรงงานผลิตสินค้าที่เคยรุ่งเรืองเสื่อมลง มณฑลที่อุดมสมบูรณ์กลับไปสู่ความรกร้างแบบธรรมชาติดั้งเดิม ความโง่เขลาทางปัญญาและการตกต่ำทางศีลธรรมรุ่งเรืองก้าวหน้าอยู่ช่วงเวลาหนึ่งที่ไม่ปกติ ต่อมากรุงปารีสกลายเป็นโรงทานขนาดใหญ่ที่เลี้ยงคนยากจนและมีการคาดคะเนว่าในช่วงเวลาการปฏิวัติเปิดฉากมีขอทานสองแสนคนไปยื่นขอรับการสงเคราะห์จากพระหัตถ์ของพระราชา มีเพียงนักบวชเยซูอิทที่รุ่งเรืองอยู่ในประเทศที่ผุพังและปกครองคริสตจักรและโรงเรียนเรือนจำและเรือโรมันด้วยความโหดเหี้ยมที่น่ากลัว {GC 279.2}

กิตติคุณข่าวประเสริฐน่าจะแก้ปัญหาทางการเมืองและสังคมเหล่านั้นที่มาลงมายังประเทศฝรั่งเศส ปัญหาที่ต่อต้านความความสามารถของพวกครูสอนศาสนาพระราชาของเธอและผู้ร่างกฎหมายและในที่สุดนำประเทศดิ่งลงสู่อนาธิปไตยและความพินาศ แต่ภายใต้การปกครองของโรม ประชาชนได้สูญเสียบทเรียนประเสริฐของการเสียสละตนเองและความรักที่ไม่เห็นแก่ตัว พวกเขาถูกนำออกไปจากการปฏิบัติต่อประโยชน์ของผู้อื่นด้วยการเสียสละ ไม่มีการตำหนิคนร่ำรวยที่กดขี่คนยากจนและคนยากจนไม่ได้รับการช่วยเหลือให้พ้นจากความเป็นทาสและความตกต่ำ ความเห็นแก่ตัวของคนร่ำรวยและคนมีอำนาจเจริญยิ่งๆขึ้นจนเห็นได้ชัดเจนและมีการกดขี่มากยิ่งขึ้น เป็นเวลานับศตวรรษ ความโลภและความสำมะเลเทเมาของพวกเขุนนางส่งผลทำให้พวกเขาข่มขู่และปฏิบัติต่อชาวชนบทอย่างไร้ความเมตตา คนรวยกระทำผิดต่อคนยากจนและคนยากจนเกลียดชังคนร่ำรวย {GC 279.3}

ในหลายๆจังหวัด พวกขุนนางต่างๆจะเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ครองที่ดินและคนชนชั้นแรงงานจะเป็นผู้เช่า พวกเขาอยู่ภายใต้ความเมตตาของเจ้าของที่ดิน และถูกบังคับให้จำนนอยู่ใต้ข้อเรียกร้องที่รุนแรง ภาระของการสนับสนุนทั้งคริสตจักรและรัฐตกอยู่กับคนชนชั้นกลางและชั้นต่ำลงมา พวกเขาถูกผู้มีอำนาจฝ่ายปกครองและนักบวชเรียกเก็บภาษีอย่างหนัก “ความผาสุกของพวกผู้ดีจะต้องถือว่าเป็นกฎสุดยอด ชาวนาและคนชนบทอาจต้องอดอยาก โดยที่ผู้กดขี่ไม่สนใจใยดีในสิ่งใดเลย.....ทุกย่างก้าวของประชาชนถูกบังคับเข้าปรึกษาเพื่อให้ประโยชน์แก่นายทุนเจ้าของที่ ทุกย่างก้าวของชีวิตคนงานภาคเกษตรกรรมมีชีวิตที่มีแต่การทำงานตรากตรำและความทุกข์ระทมที่ไม่มีการบรรเทา หากกล้าที่จะบ่นร้องทุกข์ คำร้องทุกข์เหล่านั้นจะได้รับการปฏิบัติอย่างดูถูกเหยียดหยาม ศาลยุติธรรมจะฟังคำให้การของผู้ดีมากกว่าฟัง

ชาวชนบท ผู้พิพากษารับสินบนอย่างเปิดเผย พวกผู้ดีชั้นสูงที่เป็นเพียงคนเลวที่สุดก็ยังถืออำนาจของกฎหมายไว้โดยอาศัยประโยชน์ของระบบทุจริตที่แพร่หลายเช่นนี้ ในบรรดาภาษีที่พวกอิทธิพลทางฝ่ายโลกบีบคั้นจากคนธรรมดาในส่วนหนึ่งและโดยพวกนักบวชอีกทางหนึ่ง ครึ่งหนึ่งไม่เคยได้เข้าไปยังกองคลังของราชวังหรือขององค์กรศาสนาเลย ที่เหลือถูกนำไปใช้อย่างสุรุ่ยสุร่ายเพื่อสนองความต้องการของตนและพวกที่ขูดรีดพลเมืองเพื่อนร่วมชาติได้รับการยกเว้นจากการชำระภาษีและได้รับสิทธิทั้งหมดที่ชอบด้วยระเบียบของกฎหมายและประเพณีของรัฐ คนที่อยู่ในชนชั้นพิเศษมีอยู่หนึ่งแสนห้าหมื่นคนและสนองความต้องการด้วยการตามใจตนเองของพวกเขา คนเป็นล้านถูกตัดสินด้วยชีวิตที่สิ้นหวังและตกต่ำ” (โปรดดูภาคผนวก) {GC 279.4}

ฝ่ายการปกครองปล่อยตัวให้กับความสุขสำราญและความเสเพล มีความเชื่อมั่นแต่เพียงเล็กน้อยระหว่างประชาชนและพวกผู้ปกครอง ความระแวงตราตรึงอยู่กับฝ่ายการปกครองว่ามุ่งร้ายและเห็นแก่ตัว เป็นเวลากว่ากึ่งศตวรรษก่อนการปฏิวัติ พระเจ้าหลุยส์ที่ 15 ครองราษฎร์อยู่ แม้ในเวลาที่ชั่วช้าเหล่านั้น พระราชาองค์นี้ยังโดดเด่นในเรื่องของความเกียจคร้าน ตลกคะนองและมักมากในทางกาม ด้วยคนชั้นสูงที่ชั่วช้าและโหดร้ายและคนชนชั้นต่ำที่ยากจนและโง่เขลา รัฐบาลสับสนในเรื่องการเงินและประชาชนฉุนเฉียว เป็นสภาพที่ไม่ต้องใช้ตาของผู้พยากรณ์ที่จะมองเพื่อทำนายล่วงหน้าว่าจะมีการประทุที่น่ากลัวเกิดขึ้นในเวลาอันใกล้ เมื่อที่ปรึกษาให้คำแนะนำแล้ว พระราชาจะสั่งคนสนิทอย่างที่เคยรับสั่งว่า “พยายามทำเรื่องให้อยู่ได้ตราบเท่าที่ฉันมีชีวิตอยู่ หลังจากฉันตายแล้วก็ให้เป็นไปตามเรื่องของมันเอง” เป็นเรื่องไม่เกิดผลที่จะเร่งเร้าให้มีการปฏิรูป พระองค์มองเห็นความชั่วแต่ไม่มีทั้งความกล้าหรือกำลังที่จะเผชิญกับมัน วาระสุดท้ายที่กำลังรอคอย ประเทศฝรั่งเศสนั้นวาดออกมาเป็นภาพที่มองเห็นได้อย่างชัดเจนด้วยคำตอบเกียจคร้านและเห็นแก่ตัวของพระราชาที่ว่า “หลังจากฉัน ค่อยให้น้ำไหลมาท่วมก็แล้วกัน” {GC 280.1}

ด้วยการทำงานอยู่บนความอิจฉาของพระราชาและของคนชนชั้นปกครอง โรมได้ส่งอิทธิพลให้พวกเขาผูกมัดประชาชนไว้โดยรู้ดีว่าด้วยการทำเช่นนี้บ้านเมืองจะอ่อนลงและโดยวิธีนี้จะมุ่งมั่นผูกมัดทั้งคนฝ่ายปกครองและประชาชนไว้เป็นทาสของเธอ ด้วยนโยบายของสายตาที่มองกาลไกล เธอมองเห็นว่าเพื่อที่จะผูกมัดให้เขาเป็นทาสได้ผลจะต้องเอาโซ่ตรวนมาผูกจิตวิญญาณของเขาไว้และวิธีแน่นอน

ที่สุดที่จะป้องกันไม่ให้พวกเขาหนีการจองจำให้พ้นคือทำให้พวกเขาไม่มีเสรีภาพ ความโหดร้ายที่น่ากลัวยิ่งกว่าความทุกข์ทรมานทางกายถึงพันเท่าที่เป็นผลมาจากนโยบายของเธอคือ ความตกต่ำทางศีลธรรม ประชาชนถูกกีดกันไม่ให้มีพระคัมภีร์และถูกทิ้งให้ตกไปอยู่ในคำสอนของความดันทุรังและความเห็นแก่ตัว จึงห่อหุ้มอยู่ในความโง่เขลาและความงมงายและจมอยู่ในความชั่วทำให้พวกเขาไม่เหมาะที่จะปกครองตนเอง {GC 281.1}

แต่ผลที่ออกมาทั้งหมดนั้นช่างแตกต่างจากสิ่งที่โรมได้มุ่งมั่นไว้ แทนที่จะกำฝูงชนไว้ให้ยอมอยู่ใต้คำสอนของเธอนั้น ผลงานของเธอทำให้พวกเขาเป็นคนไม่เชื่อพระเจ้าและเป็นนักสู้ปฏิวัติ พวกเขาชังชาวโรมันนิยมว่ามีเล่ห์เหลี่ยมของนักบวช พวกเขามองว่าพวกนักบวชเป็นพรรคที่กดขี่พวกเขา พระองค์เดียวที่พวกเขารู้จักก็คือเทพเจ้าของโรม คำสอนของเธอเป็นศาสนาของพวกเขาเท่านั้น พวกเขาถือว่าความโลภและความโหดเหี้ยมเป็นการเกิดผลที่ถูกต้องตามที่พระคัมภีร์กล่าวไว้ และพวกเขาไม่ต้องการผลของพวกนี้เลย {GC 281.2}

โรมได้เป็นตัวแทนพระลักษณะของพระเจ้าไปในทางที่ผิดและบิดเบือนข้อกำหนดของพระองค์และบัดนี้มนุษย์ปฏิเสธทั้งพระคัมภีร์และพระเจ้าผู้ทรงเป็นแหล่งกำหนดของพระคัมภีร์ เธอได้กำหนดว่าคำสอนของเธอต้องใช้ความงมงายภายใต้การแสร้งทำตามความเห็นชอบของพระคัมภีร์ ในการแสดงผลของการนี้ โวลแตร์และพรรคพวกได้โยนพระวจนะของพระเจ้าทิ้งไปโดยสิ้นเชิงและกระจายพิษแห่งความไม่เชื่อไปทุกที่ โรมปรามประชาชนให้อยู่ใต้ส้นเท้าเหล็กของเธอจนติดดิน และบัดนี้ฝูงชนชั้นต่ำถูกทารุณกรรมอย่างสัตว์และในการโต้ตอบความโหดเหี้ยมกลับได้ขว้างเครื่องหน่วงเหนี่ยวทั้งหมดทิ้งไป พวกเขาโกรธเป็นไฟกับการหลอกที่ได้เทิดทูนมาเป็นเวลานาน พวกเขาปฏิเสธทั้งความจริงและความเท็จและเข้าใจผิดว่าการล่วงละเมิดสิทธิ์ทั้งหมดเป็นเสรีภาพ ทาสของความชั่วได้ชัยชนะในเสรีภาพแห่งจินตนาการของพวกเขา {GC 281.3}

เมื่อการปฏิวัติเปิดฉาก โดยพระบรมราชานุญาต ตัวแทนประชาชนที่ปล่อยให้เข้าเฝ้ามีจำนวนเกินจำนวนขุนนางและผู้นำศาสนารวมกัน ดังนั้นอำนาจจึงตกไปอยู่ในมือของพวกเขา แต่พวกเขาก็ไม่พร้อมที่จะใช้ปัญญาและความเหมาะสม พวกเขากระตือรือร้นที่จะปรับแต่งความผิดที่ทุกข์ทรมานอยู่ พวกเขามุ่งมั่นที่จะสร้าง

สังคมใหม่ ประชาชนที่โกรธเคือง ความคิดของพวกเขานั้นเต็มไปด้วยความขมขื่นและความทรงจำของความผิดที่ถนอมเก็บไว้นาน ตัดสินใจที่จะปฏิวัติสภาพของความเศร้าที่เติบใหญ่ขึ้นจนทนไม่ได้และพวกเขาเองต้องการแก้แค้นผู้ที่พวกเขาถือว่าเป็นต้นกำหนดของความทุกข์ คนที่ถูกกดขี่ได้นำบทเรียนภายใต้การปกครองแบบเผด็จการ ได้กลายเป็นผู้กดขี่เหล่าผู้ที่เคยกดขี่พวกเขา {GC 282.1}

ประเทศฝรั่งเศสที่ไม่มีความสุขได้เก็บเกี่ยวด้วยเลือดในผลของการเก็บเกี่ยวที่เธอได้หว่าน ผลที่เธอยอมไปอยู่ภายใต้การควบคุมของอำนาจของโรมนั้นเป็นเรื่องน่ากลัว เมื่อประเทศฝรั่งเศสที่อยู่ภายใต้อิทธิพลของโรมได้ปักหลักประหารเผาไฟทั้งเป็นเมื่อเริ่มเปิดฉากของการปฏิรูปทางศาสนาก็ได้ตั้งกิโยตีนเครื่องแรกขึ้นมาเมื่อการปฏิวัติเปิดฉากขึ้นมา ในจุดเดียวกันเมื่อผู้พลีชีพเพื่อความเชื่อโปรเตสแตนต์กลุ่มแรกถูกเผาในศตวรรษที่สิบหก เหยื่อของคมมีดจากเครื่องประหารกิโยตีนในศตวรรษที่สิบแปดได้เกิดขึ้นที่นี่ ด้วยการตีตัวออกห่างไปจากข่าวประเสริฐที่นำการรักษามาให้เธอได้นั้น ฝรั่งเศสได้เปิดประตูให้กับความไม่เชื่อพระเจ้าและความพินาศ เมื่อการควบคุมของพระบัญญัติของพระเจ้าถูกปัดทิ้งไป ผลที่ปรากฏออกมาก็คือกฎหมายของมนุษย์นั้นไม่พอที่จะขวางกั้นกระแสคลื่นแห่งตัณหาของมนุษย์และประเทศถูกกวาดเข้าไปสู่การปฏิวัติและความโกลาหล สงครามต่อสู้กับพระคัมภีร์เปิดฉากให้กับยุคหนึ่งที่ยืนโดดเด่นขึ้นมาในประวัติศาสตร์ของโลกว่าเป็นการปกครองของความโหดเหี้ยม สันติสุขและความสุขถูกกวาดทิ้งออกไปจากบ้านและหัวใจของมนุษย์ ไม่มีผู้ใดมีความมั่นคง ผู้ที่ได้รับชัยชนะในวันนี้จะถูกระแวงสงสัยและอาจถูกกำหนดโทษในวันรุ่งขึ้น ความรุนแรงและความชั่วลามกไม่มีใครจะควบคุมอยู่ หรือขัดขวางได้ {GC 282.2}

พระมหากษัตริย์ นักบวชและขุนนางถูกบังคับให้ยอมจำนนต่อความโหดเหี้ยมของประชาชนที่ตื่นเต้นและบ้าคลั่ง ความกระหายต่อการแก้แค้นของพวกเขาเพียงแต่ถูกกระตุ้นขึ้นมาด้วยการประหารพระมหากษัตริย์และพวกที่ออกคำสั่งความตายให้กับพวกเขา ซึ่งในไม่ช้าพวกเขาถูกบังคับให้เดินไปสู่ตะแลงแกง มีการกำหนดที่จะสังหารทุกคนที่สงสัยว่าเป็นศัตรูต่อการปฏิวัติ เรือนจำแออัดยิ่งนัก มีอยู่ช่วงหนึ่งมีผู้ต้องขังมากกว่าสองแสนคน เมืองใหญ่ของราชอาณาจักรเต็มไปด้วยภาพที่น่ากลัว พรรคหนึ่งของนักปฏิวัติต่อสู้กับอีกพรรคหนึ่งและประเทศฝรั่งเศสกลายเป็นสนามใหญ่ของความขัดแย้งของฝูงชนที่ถูกซัดไปเซมาด้วยไฟของความรู้สึกที่ร้อนแรงของ

พวกเขาเอง “ในกรุงปารีส การจลาจลเกิดขึ้นแล้วและเกิดขึ้นอีก และประชาชนแตกออกเป็นเสี้ยวเล็กเสี้ยวน้อยที่ดูเสมือนหนึ่งว่าไม่มีความมุ่งมั่นใดนอกจากการทำลายล้างกันเอง” พวกเขาเพิ่มความทุกข์ให้กับตัวเองด้วยการเอาประเทศไปเข้าร่วมสงครามอันยืดเยื้อและทำลายล้างผลาญกับอำนาจยิ่งใหญ่ของยุโรป “ประเทศแทบจะล้มละลาย กองทัพส่งเสียงเรียกร้องให้จ่ายค่าจ้างที่ค้างจ่าย คนในกรุงปารีสกำลังอดอยาก ต่างจังหวัดถูกโจรกรรมจนร้างและความเจริญหดหายไปในความสับสนอลหม่านจากภาวะไม่มีรัฐบาล และปราศจากศีลธรรม” {GC 283.1}

ประชาชนได้บทเรียนของความโหดเหี้ยมและการทารุณกรรมที่โรมสอนอย่างขันแข็งได้เป็นอย่างดีเกินไป ในที่สุดวันแห่งการแก้แค้นได้มาถึง ไม่ใช่เวลานี้ที่สาวกของพระเยซูจะถูกผลักให้เข้าไปอยู่ในคุกมืดและลากไปยังหลักเผาทั้งเป็น นั่นเนิ่นนานมาแล้ว คนเหล่านี้ได้พินาศไปแล้ว หรือถูกขับถูกเนรเทศออกไป บัดนี้โรมที่ไม่ยอมผ่อนปรนความรู้สึกถึงอำนาจแห่งความตายของผู้ที่เธอได้ฝึกไว้เพื่อชื่นชมกับความกระหายเลือด “แบบอย่างการกดขี่ที่พวกนักบวชชาวฝรั่งเศสได้แสดงออกมาหลายชั่วอายุคนบัดนี้ได้หันย้อนมายังพวกเขาด้วยสัญญาณที่แรงกล้า ตะแลงแกงแดงเถือกด้วยเลือดของนักบวช เรือโรมันและเรือนจำที่ครั้งหนึ่งแออัดด้วยพวกฮิวเก็นน็อตนั้นบัดนี้เต็มไปด้วยผู้ที่กล่าวโทษพวกเขา พวกนักบวชชาวโรมันคาธอลิคถูกล่ามโซ่ติดกับม้านั่งและทำงานตรากตรำ หรือนั่งตีกรรเชียงเรือใหญ่ พวกเขาประสบกับความทุกข์เหล่านั้นทั้งหมดที่คริสตจักรของพวกเขาได้ซัดใส่อย่างเสรีลงบนคนเชื่อนอกรีตที่สุภาพที่พวกเขากล่าวหา” {GC 283.2}

“แล้ววันเหล่านั้นได้มาถึงเมื่อศาลชำระความที่โหดเหี้ยมที่สุดได้นำรหัสป่าเถื่อนที่สุดมาใช้ เมื่อไม่มีผู้ใดจะทักทายเพื่อนบ้านของเขาหรือสวดมนต์อธิษฐาน.....โดยจะไม่ตกลงสู่อันตรายของการทำผิดที่ถึงแก่ความตาย เมื่อนักสืบแอบซ่อนตัวอยู่ทุกมุม เมื่อกิโยตีนทำงานยืดเยื้อและหนักทุกเช้า เมื่อเรือนจำถูกบรรจุให้เต็มเกือบเท่ารูของเรือขนทาส เลือดฟองฟอดไหลตามท่อละบายลงสู่แม่น้ำเซนส์..... ในขณะที่ทุกวันเหยื่อเต็มคันรถถูกนำผ่านถนนกรุงปารีสไปสู่จุดจบ ผู้แทนกงสุลที่กรรมการอธิปไตยวางมายังแผนกเปิดเผยให้เห็นถึงความโหดเหี้ยมอย่างดกดื่นที่ไม่มีใครรู้แม้ในเมืองหลวง มีดเล่มใหญ่ของเครื่องประหารที่เรียกว่า “กิโยตีน” ยกขึ้นและปล่อยลงช้าเกินไปในงานของการสังหาร เชลยเป็นแถวๆจึงถูกยิงทิ้งด้วยลูกปืน

มีการเจาะรูใต้ท้องเรือแออัด เมืองไลออนส์ กลายเป็นทะเลทราย ที่เมืองอาร์รัสแม้กระทั่งความเมตตาโหดของการตายเร็วยังไม่ยอมให้แก่นักโทษ ตลอดแถบเมืองลอยเรจากเมืองสูมเมอร์ไปยังทะเลมีฝูงกาและเหยี่ยวขนาดเล็กเป็นฝูงกินซากศพเปลือยที่เรียงรายพันๆกันเกรียวกราว ไม่มีเมตตามีให้กับเพศหรืออายุ จำนวนเด็กชายและเด็กหญิงอายุสิบเจ็ดที่ถูกรัฐบาลเลวทรามฆาตรกรรมคงเป็นร้อย ทารกถูกกระชากออกไปจากอ้อมอกและถูกโยนจากปลายหอกด้ามหนึ่งไปยังปลายหอกของทหารระดับหัวหน้าอีกคนหนึ่ง" (โปรดดูภาคผนวก) ในช่วงเวลาสั้นสิบปี ฝูงชนขนาดใหญ่พินาศไปนับไม่ถ้วน {GC 284.1}

เรื่องทั้งหมดนี้เป็นสิ่งที่ซาตานต้องการให้เกิดขึ้น นี่เป็นสิ่งที่มันต้องการที่จะทำมาเป็นเวลาหลายยุคแล้ว นโยบายของมันถือการหลอกลวงตั้งแต่ต้นจนถึงสุดปลายเป็นเป้าหมายแน่วแน่ของมันที่จะนำความทุกข์ยากและระทมทุกข์มาใส่มนุษย์เพื่อทำให้เสียโฉมและทำให้ด่างพร้อย ในผลงานแห่งการทรงสร้างของพระเจ้า เพื่อทำให้เป้าประสงค์แห่งความเมตตาและความรักของพระเจ้ามัวหมองไป และด้วยประการฉะนี้ทำให้สวรรค์เศร้าโศก แล้วด้วยศิลปะของการหลอกลวง มันทำให้ความคิดของมนุษย์มืดมนไปและนำพวกเขาให้โยนโทษความผิดกลับไปยังพระเจ้าทำราวกับว่าความทุกข์ลำบากทั้งหมดนี้เป็นผลแห่งแผนการของพระผู้สร้าง ในทำนองเดียวกันเมื่อผู้ที่ถูกเหยียดหยามและกระทำทารุณกรรมจากอำนาจโหดร้ายได้รับเสรีภาพ เขาก็จะดันสิ่งเหล่านี้ไปจนเลยเถิดและนำไปสู่ความโหดร้าย แล้วผู้ปกครองที่ทารุณ และผู้กดขี่ทั้งหลายจะชี้ไปยังภาพไร้ศีลธรรมที่ควบคุมไม่ได้นี้ว่าเป็นแบบอย่างของผลแห่งเสรีภาพ {GC 284.2}

เมื่อจับความผิดภายใต้เสื้อคลุมชุดหนึ่งได้ ซาตานก็เพียงแต่อำพลางมันด้วยการปลอมแปลงที่แตกต่างออกไปและฝูงชนรับด้วยความกระตือรือร้นเหมือนเช่นครั้งก่อน เมื่อประชาชนค้นพบว่าพวกโรมันนั้นหลอกลวงและมันใช้ตัวแทนนี้นำพวกเขาให้ล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้าไม่ได้ มันก็จะเร้าให้พวกเขาถือว่าศาสนาทั้งปวงนั้นเป็นเรื่องหลอกลวงและพระคัมภีร์เป็นหนังสือนิยายและเมื่อโยนข้อกำหนดของพระเจ้าทิ้งไป พวกเขาก็ปล่อยตัวให้กับความชั่วที่ควบคุมไม่ได้ {GC 285.1}

ความผิดร้ายกาจที่ทำให้เกิดความหายนะเช่นนี้กับชาวฝรั่งเศสเพราะการละเลยความจริงยิ่งใหญ่นั่นคือเสรีภาพแท้จริงจัดวางอยู่ภายในกฎข้อห้าม

แห่งพระบัญญัติของพระเจ้า “โอ โอ ถ้าเจ้าได้เชื่อฟังบัญญัติของเรา แล้วความสุขสมบูรณ์ของเจ้า จะเป็นเหมือนแม่น้ำ และความชอบธรรมของเจ้า จะเป็นเหมือนคลื่นทะเล” “พระเจ้าตรัสว่า ไม่มีสันติสุข แก่คนอธรรม” “แต่บุคคลผู้ฟังเรา จะอยู่อย่างปลอดภัย เขาจะอยู่อย่างสุขสงบ ปราศจากความคิดพรั่นพรึงในความชั่วร้าย” (อิสยาห์ 48:18, 22; สุภาษิต 1:33) {GC 285.2}

คนไม่เชื่อพระเจ้า คนนอกศาสนาและคนละทิ้งพระเจ้าต่อต้านและปรักปรำประณามพระบัญญัติของพระเจ้า แต่ผลแห่งอิทธิพลของพวกเขาผ่านการพิสูจน์แล้วว่าความผาสุกของมนุษย์นั้นขึ้นกับการเชื่อฟังข้อบัญญัติของพระเจ้า ผู้ที่ไม่ยอมอ่านบทเรียนจากหนังสือของพระเจ้าจะต้องถูกสั่งให้อ่านในหนังสือประวัติศาสตร์ของประชาชาติ {GC 285.3}

เมื่อซาตานทำงานผ่านคริสตจักรโรมันเพื่อนำมนุษย์ให้ออกไปจากการเชื่อฟัง ตัวแทนของมันถูกปกปิดไว้และผลงานของมันถูกอำพลางจนกระทั่งมองไม่เห็นว่าความตกต่ำและความระทมทุกข์เป็นผลลัพธ์มาจากการล่วงละเมิด และพระวิญญาณของพระเจ้าประกอบพระราชกิจของพระองค์เพื่อป้องกันไม่ให้มันไปถึงเป้าหมายของการเกิดผลอย่างเต็มที่ด้วยการขัดขวางอำนาจของมันไว้เพียงแค่นี้ ประชาชนไม่ได้สืบตามรอยไปยังสาเหตุและค้นหาต้นตอความทุกข์ระทมของพวกเขา แต่การปฏิวัติสภาแห่งชาติได้ปัดทิ้งพระบัญญัติของพระเจ้าไปอย่างเปิดเผย และในช่วงการปกครองที่โหดเหี้ยมซึ่งตามมานั้น ทุกคนมองเห็นผลของการกระทำของเหตุและผล {GC 285.4}

เมื่อประเทศฝรั่งเศสปฏิเสธพระเจ้าอย่างเปิดเผยและปัดพระคัมภีร์ทิ้งไป คนชั่วและวิญญาณแห่งความมืดปรีดาหรรษาที่ได้บรรลุถึงเป้าหมายที่ปรารถนามาเนิ่นนานแล้ว นั่นคืออาณาจักรที่ปลอดจากการควบคุมแห่งพระบัญญัติของพระเจ้า เนื่องจากว่าจะไม่มีการตัดสินกำหนดโทษให้กับความชั่วอย่างรวดเร็ว ดังนั้นหัวใจของบรรดาบุตรของมนุษย์จึง “เจตนามุ่งที่จะกระทำความอธรรม” (ปัญญาจารย์ 8:11) แต่การล่วงละเมิดบัญญัติที่เที่ยงธรรมและชอบธรรมจะได้ผลของความทุกข์ลำบากและพินาศอย่างแน่นอน แม้การพิพากษาจะไม่มาเยือนพวกเขาในทันที แต่กระนั้นก็ตามความชั่วของมนุษย์ก่อตัวขึ้นไปยังจุดสิ้นสุดของพวกเขา การละทิ้งความเชื่อและอาชญากรรมที่มีมาเป็นเวลาหลายศตวรรษได้สะสมความโกรธแค้นมุ่งหน้าสู่วันแห่งการแก้แค้น และเมื่อความชั่วของพวกเขานั้นอิ่มตัว ผู้ที่ดูแคลนพระเจ้าจะ

เรียนรู้ว่าสายเกินไปเสียแล้วว่าเป็นเรื่องน่ากลัวที่จะทำให้ความอดทนนานของพระเจ้าหมดสิ้นไป พระวิญญาณของพระเจ้าที่ทรงควบคุมอำนาจโหดร้ายของซาตานไว้นั้นจะถอนออกไปเสียส่วนใหญ่และบุคคลที่มีความยินดีในความหายนะของมนุษย์ได้รับอนุญาตให้กระทำตามความมุ่งหมายของมัน ผู้ที่เลือกรับใช้ในงานของการขัดขืนจะถูกทิ้งให้เก็บเกี่ยวผลของมันจนกระทั่งทั้งแผ่นดินเต็มล้นด้วยอาชญากรรมน่ากลัวกว่าที่จะใช้ปากกาบันทึกไว้ เสียงร้องน่ากลัวดังออกมาจากมณฑลที่พังพินาศไปและเมืองที่พังทลายไป เป็นเสียงของความทุกข์ที่ขมขื่น ประเทศฝรั่งเศสถูกเขย่าราวกับแผ่นดินไหว มือที่ไม่เคร่งศาสนาที่ได้ยกชูขึ้นต่อต้านพระบัญญัติของพระเจ้าได้ทลายศาสนากฎหมาย ความเป็นระเบียบของสังคม ครอบครัว บ้านเมืองและคริสตจักรลงไป นักปราชญ์ได้กล่าวไว้แล้วอย่างแน่นอนว่า “ความชอบธรรมของคนที่ไร้ตำหนิย่อมรักษาทางของเขาให้ตรง แต่คนชั่วร้ายก็ล้มลงด้วยความชั่วร้ายของเขาเอง“ “แม้ว่าคนบาปทำชั่วตั้งร้อยครั้งและอายุ เขายังยั่งยืนอยู่ได้ ถึงกระนั้นข้าพเจ้ายังรู้แน่ว่าความสวัสดิมงคล จะมีแก่เขาทั้งหลายที่ยำเกรงพระเจ้า คือที่มีความยำเกรงต่อพระพักตร์พระองค์” “แต่ว่าจะไม่เป็นสวัสดิมงคลแก่คนอธรรม อายุของเขาที่เป็นดังเงาก็จะไม่มียืดยาวออกไปได้ เพราะเขาไม่มีความยำเกรงต่อพระพักตร์พระเจ้า” (สุภาษิต 11:5; ปัญญาจารย์ 8:12, 13) “เพราะว่าเขาเกลียดความรู้ และไม่เลือกเอาความยำเกรงพระเจ้า” “เพราะฉะนั้น เขาจะกินผลแห่งทางของเขา และอิ่มด้วยกลวิธีของเขาเอง“ (สุภาษิต1:29, 31) {GC 286.1}

พยานที่ซื่อสัตย์ของพระเจ้าถูกอำนาจที่หมิ่นประมาทพระเจ้าที่ “ขึ้นมาจากบาดาล” ฆ่านั้นจะไม่อยู่นิ่งเงียบอีกต่อไปแล้ว “เมื่อเวลาผ่านไปสามวันครึ่งแล้วลมปราณจากพระเจ้าก็เข้าสู่ศพของเขาอีก และเขาก็ลุกขึ้นยืน คนทั้งหลายที่ได้เห็นเขาก็มีความหวาดกลัวเป็นอันมาก” (วิวรณ์ 11; 11) กฎหมายประกาศรื้อศาสนาคริสเตียนทิ้งไปและปัดพระคัมภีร์ได้ผ่านสภาของประเทศฝรั่งเศสในปี ค.ศ. 1793 สามปีครึ่งต่อมามีมติถอนคำสั่งเหล่านี้ ด้วยเหตุนี้ สภาแห่งเดียวกันยอมผ่อนปรนต่อพระคัมภีร์ โลกมองดูความผิดมหันต์ที่เป็นผลได้จากการปฏิเสธพระวจนะศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าด้วยความตะลึงและมนุษย์เห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องมีความเชื่อในพระเจ้าและในพระวจนะของพระองค์เป็นรากฐานของคุณความดีและศีลธรรม พระเจ้าตรัสว่า “เจ้าเย้ยและกล่าวหยาบช้าต่อผู้ใด เจ้าขึ้นเสียงของเจ้าต่อผู้ใด และเบิ่งตาของเจ้า

อย่างเย่อหยิ่งต่อผู้ใด ต่อองค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลน่ะซิ" (อิสยาห์ 37:23) "เพราะฉะนั้น ดูเถิด เราจะกระทำให้เขารู้จัก กาลครั้งนี้ เราจะกระทำให้เขารู้จักฤทธิ์เดชของเรา และฤทธานุภาพของเรา และเขาทั้งหลายจะรู้ว่านามของเราคือพระเยโฮวาห์" (เยเรมีย์ 16:21) {GC 287.1}

ผู้เผยพระวจนะเปิดเผยถึงเรื่องของพยานสองท่านต่อไปว่า "คนทั้งหลายได้ยินพระสุรเสียงดังมาจากสวรรค์ ตรัสแก่เขาว่า "จงขึ้นมาที่นี่เถิด" และพวกศัตรูก็เห็นเขาขึ้นไปในหมู่เมฆสู่สวรรค์" (วิวรณ์ 11: 12) เนื่องจากประเทศฝรั่งเศสทำสงครามกับพยานสองท่านของพระเจ้า พวกเขาได้รับเกียรติที่ไม่เคยได้มาก่อนในปี ค.ศ. 1804 ด้วยการก่อตั้งสมาคมพระคริสตธรรมคัมภีร์อังกฤษและต่างประเทศขึ้น ตามด้วยองค์กรในลักษณะเดียวกันที่มีสาขามากมายทั่วทวีปยุโรป ในปี ค.ศ. 1816 สมาคมพระคริสตธรรมอเมริกันได้ก่อตั้งขึ้น เมื่อสมาคมของประเทศอังกฤษได้ก่อตั้งขึ้นนั้น ได้พิมพ์และแจกจ่ายพระคัมภีร์ด้วยห้าสิบภาษา ตั้งแต่เวลานั้นเป็นต้นมา ได้แปลเป็นหลายร้อยภาษาหลักและภาษท้องถิ่น (โปรดดูภาคผนวก) {GC 287.2}

เป็นเวลากว่าห้าสิบปีก่อน ค.ศ. 1792 งานประกาศต่างแดนเป็นเรื่องที่ได้รับความสนใจแต่เพียงเล็กน้อย ไม่มีการก่อตั้งสมาคมใหม่ขึ้นมาและมีคริสตจักรเพียงไม่กี่แห่งที่ลงแรงด้วยความพยายามที่จะประกาศเรื่องของศาสนาคริสเตียนไปยังดินแดนของคนนอกศาสนา แต่มาถึงช่วงปิดท้ายศตวรรษที่สิบแปด มีการเปลี่ยนแปลงยิ่งใหญ่เกิดขึ้น มนุษย์ไม่พอใจกับผล "ของการใช้เหตุผล" และตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องรับการเปิดเผยของพระเจ้าและมีประสบการณ์ของศาสนา ตั้งแต่เวลานี้เป็นต้นไป พันธกิจ "การประกาศพระกิตติคุณโดยมิชชันนารี(ส่วนใหญ่จากประเทศทางซีกโลกตะวันตก)ไปยังต่างประเทศ(ทั่วโลก)" และได้ขยายใหญ่โต ประสบความสำเร็จอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน {GC 287.3}

งานการพิมพ์ที่ดีขึ้นได้ผลักดันให้งานของการกระจายพระคัมภีร์ได้เร็วยิ่งขึ้น ความสะดวกของการสื่อสารระหว่างประเทศดุจเป็นกำแพงขวางกั้นอคติและแนวรั้วปกป้องระดับชาติที่พังทลายไปและพระสันตะปาปาโรมที่สูญเสียอำนาจการปกครองฝ่ายรัฐได้เปิดประตูให้กับการนำพระวจนะของพระเจ้าเข้ามา เป็นเวลาหลายปีที่มีการขายพระคัมภีร์ตามถนนในกรุงโรมโดยไม่มีการควบคุมและบัดนี้ได้นำไปยังทุกมุมของโลกที่มีมนุษย์อาศัยอยู่ {GC 288.1}

โวลแตร์ที่ครั้งหนึ่งไม่เชื่อพระเจ้าเคยพูดอย่างโอ้อวดว่า “เราเบื่อที่จะฟังคนพูดแล้วพูดอีกว่าชายสิบสองคนก่อตั้งศาสนาคริสต์ขึ้นมา เราจะพิสูจน์ให้เห็นว่าชายเพียงคนเดียวก็พอที่จะคว่ำมันทิ้งไป” หลายยุคได้ผ่านไปแล้วจากวันที่เขาตายไป คนเป็นล้านได้เข้าร่วมการต่อสู้กับพระคัมภีร์ แต่ก็ห่างไกลเหลือเกินจากการถูกทำลาย ในสมัยโวลแตร์มีร้อยคน บัดนี้มีหนึ่งหมื่นคน ถูกแล้วมีพระวจนะของพระเจ้าหนึ่งแสนเล่ม นักปฏิรูปศาสนายุคแรกคนหนึ่งพูดถึงเรื่องโบสถ์ของชาวคริสเตียนว่า “พระคัมภีร์เป็น “ทั่งตีเหล็ก” ที่ทำให้ค้อนสึกไปมากมายแล้ว” พระเจ้าตรัสว่า “ไม่มีอาวุธใดที่สร้างเพื่อต่อสู้เจ้าจะจำเริญได้ และเจ้าจะปรับโทษลิ้นทุกลิ้น ที่ลุกขึ้นต่อสู้เจ้าในการพิพากษา นี่เป็นมรดกของบรรดาผู้รับใช้ของพระเจ้า และการให้ความยุติธรรมต่อเขาจากเรา พระเจ้าตรัสดังนี้” (อิสยาห์ 54:17) {GC 288.2}

“หญ้านั้นก็เหี่ยวแห้ง ดอกไม้นั้นก็ร่วงโรยไป แต่พระวจนะของพระเจ้าของเราจะยั่งยืนอยู่เป็นนิตย์” “พระหัตถกิจของพระองค์นั้นสุจริตและยุติธรรม และข้อบังคับของพระองค์ก็ไว้ใจได้ สถาปนาอยู่เป็นนิจกาล และประกอบความสัตย์สุจริตกับความเที่ยงธรรม” (อิสยาห์ 40:8; สดุดี 111:7, 8) สิ่งใดที่สร้างขึ้นตามอำนาจของมนุษย์จะถูกล้มล้างไป แต่ที่ก่อขึ้นบนศิลาพระคำของพระเจ้าจะอยู่ยั้งยืนนาน {GC 288.3}

<u>มากกว่า 2000 ปีก่อน ดาเนียลทำนายถึง ระบบสันตะปาปา</u>

“ท่านจะพูดคำกล่าวร้ายองค์ผู้สูงสุด และจะให้วิสุทธิชนขององค์ผู้สูงสุดนั้นอิดหนาระอาใจ และจะคิดเปลี่ยนแปลงบรรดาวาระและพระราชบัญญัติ และเขาทั้งหลายจะถูกมอบไว้ในมือของท่าน ตลอดหนึ่งวาระ สองวาระ กับครึ่งวาระ” ดาเนียล 7: 25 KJV

(หนึ่งวาระ = 360 ปี , 3 วาระครึ่ง = 1,260 ปี ค.ศ. 538 - 1798)

นโปเลียน โบนาปาทร์ พูดเรื่อง คณะเยซูอิต

"คณะเยซูอิตเป็นองค์กรทางทหาร ไม่ใช่องค์กรศาสนา หัวหน้าของเขาเป็น **แม่ทัพ**ของกองทัพ ไม่ใช่แค่ พ่อนักบุญของสำนักสงฆ์ และเป้าหมายขององค์กรนี้คือ อำนาจ อำนาจเผด็จการ อำนาจเด็ดขาดในโลกหรือทุกหนทุกแห่งเป็นอำนาจที่จะควบคุมโลกด้วยการตัดสินใจของคนคนเดียว

สมาชิกเยซูอิต เป็นสุดยอดของการปกครองแบบเผด็จการ และในขณะเดียวกันก็ใช้ในทางที่ผิดอย่างยิ่งใหญ่ที่สุดผิดมโหฬารที่สุด abuses... แม่ทัพของพวกเยซูอิต ยืนยันที่จะเป็นเจ้านายหรือผู้ปกครองสูงสุดของผู้ปกครองประเทศทั้งหลายที่ใดที่ เยซูอิตเข้าไปถึง เขาจะเป็นเจ้านายและไม่ว่าจะต้องเสียหรือแลกด้วยอะไร....

เยซูอิตเป็นสังคมที่เป็นผเด็จการโดยเนื้อแท้, และด้วยเหตุนี้มันจึงเป็นศัตรูที่ไม่สามารถปรองดองกันได้กับอำนาจการปกครองที่ถูกต้องตามกฎหมายหรือรัฐธรรมนูญทั้งหลาย constituted authority

ทุกการกระทำ, ทุกอาชญากรรม, ไม่ว่าเลวร้ายแค่ไหน, ก็ถือเป็นคุณความดี, ถ้าทำเพื่อผลประโยชน์ของสมาคมคณะเยซูอิตหรือได้รับคำสั่งจากแม่ทัพของคณะเยซูอิต"

จากหนังสือ –50 ปี ในคริสตจักรโรม 50 Years in the "Church" of Rome **โดย Charles Chiniquy--pg.289-abridged 1985 edition**
(Can read free on internet; also read chapter 56 on the Assassination of Abraham Lincoln.)

บทที่ 16

กลุ่มโปรเตสแตนท์ กลุ่มแรกที่หนีไปตั้งรกราก ที่อเมริกา Pilgrim Fathers

แม้ว่านักปฏิรูปศาสนาชาวอังกฤษได้ละทิ้งคำสอนของโรมันนิยมไปแล้วก็ตาม แต่ก็ยังคงเก็บพิธีกรรมต่างๆมากมายของพวกเขาไว้ ด้วยประการเช่นนี้ แม้ว่าพวกเขาได้ละทิ้งอำนาจการบังคับบัญชาและหลักความเชื่อทางศาสนาของโรมไปแล้ว ยังมีประเพณีและพิธีกรรมไม่น้อยที่ผสมผสานเข้าไปอยู่ในระเบียบการนมัสการของคริสตจักรแห่งอังกฤษ มีการอ้างว่าการกระทำเหล่านี้ไม่เกี่ยวกับเรื่องของจิตใต้สำนึก แม้จะเป็นเรื่องที่พระคัมภีร์ไม่ได้บัญชาให้ถือปฏิบัติ และจึงเป็นเรื่องที่ไม่จำเป็น แต่ก็ไม่ใช่เป็นเรื่องที่ต้องห้าม ไม่ใช่เป็นเรื่องชั่วร้ายในตัวเอง การถือปฏิบัติจะทำให้เหวลึกที่แยกคริสตจักรที่ปฏิรูปแล้วออกจากโรมและสนับสนุนให้พวกเขาส่งเสริมชาวโรมันนิยมให้รับความเชื่อของชาวโปรเตสแตนท์ {GC 289.1}

สำหรับพวกอนุรักษ์นิยมและพวกประนีประนอมแล้ว ดูเสมือนหนึ่งว่าการอ้างเหตุผลเหล่านี้หาข้อสรุปได้ แต่ยังมีคนอีกกลุ่มหนึ่งที่ไม่เห็นฟ้องกันในทางนี้ ความจริงในความคิดของพระเขาแล้ว ประเพณีเหล่านี้ที่ “มีแนวโน้มสมานช่องว่างระหว่างโรมกับการปฏิรูปทางศาสนา” (Martyn, เล่มที่ 5 หน้า 22) เป็นเหตุผลแน่วแน่ของการไม่เห็นด้วยที่จะคงรักษาไว้ พวกเขามองว่าประเพณีเหล่านี้เป็นเครื่องหมายประดับความเป็นทาสที่พวกเขาได้รับการช่วยกู้ออกมาแล้วและไม่ปรารถนาที่จะกลับไปอีก พวกเขาให้เหตุผลว่าพระเจ้าทรงจัดวางกฎระเบียบไว้ในพระคำของพระองค์เพื่อดูแลการนมัสการและมนุษย์ไม่มีเสรีที่จะเพิ่มเติมหรือทำลายทิ้งไป ในช่วงเริ่มต้นสุดของการละทิ้งศาสนา คริสตจักรพยายามเสริมอำนาจของพระเจ้า โรมเริ่มบังคับให้ทำสิ่งที่พระเจ้าไม่ได้บัญชาห้าม และลงเอยด้วยการสั่งห้ามสิ่งที่พระเจ้าไม่ทรงบัญชาให้ทำ {GC 289.2}

คนมากมายมีความปรารถนาจริงใจที่จะกลับไปยังความบริสุทธิ์และความเรียบง่ายที่เป็นคุณลักษณะของคริสตจักรยุคเก่าแก่ พวกเขาถือว่าประเพณีที่

คริสตจักรอังกฤษสถาปนาไว้มากมายเป็นอนุสรณ์ของการกราบไหว้รูปเคารพและพวกเขาตั้งใจเข้าร่วมนมัสการกับพวกเขาไม่ได้ แต่คริสตจักรที่มีอำนาจฝ่ายปกครองสนับสนุนอยู่นั้นจะไม่ยอมให้มีการแตกร้าวเกิดขึ้นในกฎระเบียบของเธอ กฎหมายกำหนดให้ทุกคนต้องเข้าร่วมพิธีของเธอ และการประชุมนมัสการทางศาสนาที่ไม่ได้รับอนุญาตโดยชอบด้วยกฎหมายจะถูกสั่งห้ามด้วยโทษของการติดคุก เนรเทศและถึงแก่ความตาย {GC 290.1}

เมื่อศตวรรษที่สิบเจ็ดเริ่มขึ้น กษัตริย์แห่งประเทศอังกฤษองค์ใหม่เพิ่งเสด็จขึ้นครองราชฎร์ได้ทรงเปิดเผยถึงพระประสงค์ของพระองค์ที่จะบังคับให้พวกพิวริตันที่เคร่งครัดศาสนาให้ยอม “ปฏิบัติตามหรือ.....บดขยี้ขับไล่ให้ออกไปจากแผ่นดินหรือกระทำความรุนแรงที่ร้ายกว่านั้น” (George Bancroft, History of the United States of America, ตอนที่. 1 บทที่ 12 ย่อหน้าที่ 6) พวกเขาที่ถูกตามล่า กดขี่ข่มเหงและกักขังในคุกมองเห็นว่าอนาคตไม่ได้สัญญาที่จะให้พวกเขามีวันเวลาที่ดีกว่านี้ และคนมากมายเห็นพ้องกันว่าสำหรับผู้ที่จะรับใช้พระเจ้าตามที่จิตใต้สำนึกบงการแล้ว “ประเทศอังกฤษกำลังยุติที่จะเป็นสถานที่จะอยู่ได้อีกต่อไป” (J. G. Palfrey, History of New England บทที่ 3 ย่อหน้าที่. 43) อย่างน้อยที่สุดมีบางคนมุ่งหน้าที่จะหลบภัยในประเทศฮอลันดา พวกเขาพบกับความยากลำบาก การสูญเสียและการถูกขังในคุก เป้าหมายของพวกเขาถูกทำลายไป ถูกทรยศให้ไปอยู่ในมือของศัตรู แต่ด้วยความเพียรที่มั่นคง ในที่สุดพวกเขาก็ได้ชัยชนะและได้ที่หลบภัยบนชายฝั่งของสาธารณรัฐดัตช์ {GC 290.2}

ในการหนีภัยนั้น พวกเขาได้ทิ้งบ้าน ทรัพย์สมบัติและวิถีการทำมาหาเลี้ยงชีพ พวกเขาเป็นคนแปลกหน้าในดินแดนใหม่ อยู่ท่ามกลางคนที่มีภาษาและวัฒนะธรรมที่ไม่เหมือนกัน พวกขาถูกบังคับให้รับอาชีพใหม่ที่ไม่เคยทำมาก่อนเพื่อแลกอาหาร คนวัยกลางคนที่เคยขุดแต่ดินนั้นบัดนี้จะต้องเรียนรู้อาชีพทำเครื่องกล แต่พวกเขารับสถานการณ์ด้วยความยินดีและไม่สูญเสียเวลากับการอยู่เฉยหรือการโอดครวญ ถึงแม้บ่อยครั้งความยากจนจะกดดันเข้ามา พวกเขาขอบคุณพระเจ้าที่ยังทรงประทานพระพรมาให้และพบความสุขฝังอยู่กับความสัมพันธ์ฝ่ายวิญญาณที่ไม่ถูกคุกคาม “พวกเขารู้ตัวว่าตนเป็นผู้เดินทางแสวงบุญและจะไม่หันไปมองสิ่งเหล่านั้นแต่มองขึ้นไปยังสวรรค์ซึ่งเป็นเมืองอันเป็นที่รักยิ่งของพวกเขาและทำให้วิญญาณจิตของพวกเขา

สงบลง” (Bancroft ตอนที่ 1 บทที่ 12 ย่อหน้าที่ 15) {GC 290.3}

ในขณะที่อยู่ต่างถิ่นและตกอยู่ในความยากลำบาก ความรักและความเชื่อของพวกเขาเติบใหญ่ขึ้นอย่างมั่นคง พวกเขาวางใจในพระสัญญาของพระเจ้าและพระองค์ไม่ทรงทำให้พวกเขาผิดหวังในเวลาของความขาดสน ทูตสวรรค์ของพระองค์อยู่เคียงข้างพวกเขาเพื่อให้กำลังใจและสนับสนุนพวกเขา และเมื่อดูประหนึ่งว่าพระหัตถ์ของพระเจ้าทรงชี้ให้ข้ามน้ำไปยังดินแดนที่พวกเขาจะได้ตั้งขึ้นเป็นประเทศและจัดหามรดกเสรีภาพทางศาสนาที่ล้ำค่าให้แก่บุตรทั้งหลาย พวกเขามุ่งหน้าโดยไม่มีความขยาดไปตามทางที่พระเจ้าทรงจัดวางไว้ {GC 291.1}

พระเจ้าทรงอนุญาตให้การทดลองเข้ามายังประชากรของพระองค์เพื่อเตรียมพวกเขาให้กระทำตามพระประสงค์อันล้ำค้าที่มีต่อพวกเขาให้สำเร็จ คริสตจักรตกต่ำลงเพื่อเธอจะถูกยกชูให้สูงขึ้น เพื่อเห็นแก่พวกเขาพระเจ้ากำลังจะทรงสำแดงอำนาจของพระองค์เพื่อให้มองเห็นอีกหลักฐานหนึ่งว่าพระองค์จะไม่ทรงทอดทิ้งผู้ที่วางใจในพระองค์ พระองค์ทรงใช้อำนาจเหนือเหตุการณ์ต่างๆเพื่อทำให้ความโกรธแค้นของซาตานและอุบายของคนชั่วมาทำให้พระสิริของพระเจ้าเจริญขึ้นและเพื่อนำประชากรของพระองค์ไปยังที่มั่นคงปลอดภัย การกดขี่ข่มเหงและการถูกเนรเทศออกประเทศกำลังเปิดทางไปสู่เสรีภาพ {GC 291.2}

เมื่อคำสั่งประกาศออกไปครั้งแรกที่บังคับให้แยกตัวออกจากคริสตจักรอังกฤษ พวกพิวริตันได้เข้าร่วมทำปฏิญาณอย่างเคร่งขรึมในฐานะประชากรเสรีของพระเจ้าที่จะ “ดำเนินร่วมกันในทางทั้งหมดที่เปิดเผยให้แก่พวกเขา” (J. Brown, The Pilgrim Fathers หน้า 74) นี่เป็นวิญญาณที่แท้จริงของการปฏิรูป เป็นหลักการสำคัญของความเชื่อโปรเตสแตนท์ ด้วยเป้าหมายเช่นนี้ พวกพิวกริมส์ได้เดินทางออกจากประเทศฮอลันดาไปยังที่อยู่ในโลกใหม่ ภายใต้ยอห์น โรบินสัน ซึ่งเป็นศาสนาจารย์ของพวกเขา ซึ่งแต่แรกถูกขัดขวางไม่ให้เดินทางไปกับพวกเขา คำปราศัยอำลาของเขาที่ให้กับพวกผู้หนีภัยมีใจความว่า {GC 291.3}

“พี่น้องทั้งหลาย บัดนี้พวกเรากำลังจะจากกัน และพระเจ้าทรงทราบดีว่าข้าพเจ้าจะมีชีวิตอยู่ที่จะเห็นใบหน้าของท่านอีกหรือไม่ แต่ไม่ว่าพระเจ้าจะทรงจัดวางไว้ให้หรือไม่ ข้าพเจ้าขอกำชับท่านต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าและต่อหน้าเหล่าทูตสวรรค์ผู้นำพระพรของพระเจ้ามาให้ว่าอย่าติดตามข้าพเจ้าล้ำหน้าเกินที่ข้าพเจ้าได้

ติดตามพระคริสต์ หากพระเจ้าจะทรงใช้เครื่องมืออื่นๆ เปิดเผยสิ่งใดให้ท่าน ขอให้ท่านพร้อมรับไว้เหมือนที่ท่านรับความจริงในงานรับใช้ของข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้ามั่นใจอย่างยิ่งว่าพระเจ้ายังทรงมีความจริงและแสงสว่างที่จะเปิดเผยออกมาในพระวจนะศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ (Martyn เล่มที่. 5 หน้าที่ 70). {GC 291.4}

"ในส่วนของข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าคร่ำครวญได้อย่างเต็มที่ถึงสภาพของคริสตจักรที่ปฏิรูปแล้วไม่ได้ ที่ได้มาถึงจุดหนึ่งของศาสนาและในปัจจุบันนี้จะไม่ไปไกลกว่าเครื่องมือการปฏิรูปของพวกเขา ชาวลูเธอร์เรินจะไปเกินที่ลูเธอร์มองเห็นไม่ได้..... และท่านก็มองเห็นว่าพวกคาลวินนิสต์ยึดติดกับสิ่งที่คนยิ่งใหญ่ของพระเจ้าได้ทิ้งไว้ พวกเขายังมองไม่เห็นทุกสิ่ง นี่เป็นความทุกข์ยากที่จะต้องร้องไห้เศร้าใจ เพราะแม้ว่าพวกเขาเป็นแสงที่ลุกไหม้และสว่างเจิดจ้าในสมัยของพวกเขา แต่ถึงกระนั้นก็ยังไม่ได้ผ่านทะลุเข้าสู่คำสอนทั้งหมดของพระเจ้า แต่หากพวกเขายังมีชีวิตอยู่ในเวลานี้ พวกเขาก็ยังคงจะยึดแสงสว่างที่เพิ่มเติมเข้ามาเหมือนเช่นที่พวกเขารับไว้แต่แรก" (D. Neal, History of the Puritans เล่มที่ 1 หน้าที่ 269) {GC 292.1}

"ขอให้ท่านจดจำพันธะสัญญาของคริสตจักรของท่าน ที่ท่านตกลงจะเดินในมรรคาทั้งสิ้นของพระเจ้าที่ได้เปิดเผยหรือจะเปิดเผยให้แก่ท่าน จงจดจำพระสัญญาและคำปฏิญาณที่ทำไว้กับพระเจ้าและที่ทำต่อกันเพื่อจะรับแสงสว่างและความจริงใดๆที่จะเปิดเผยออกมาจากพระวจนะที่บันทึกไว้ของพระองค์ แต่ว่า ข้าพเจ้าขอวิงวอนท่าน ให้เอาใจใส่กับสิ่งที่ท่านจะรับเป็นความจริงและให้เปรียบเทียบ ให้ชั่งกับความจริงในพระคัมภีร์ข้ออื่นๆก่อนที่ท่านจะรับเพราะเป็นไปไม่ได้ที่โลกของคริสเตียนจะออกมาจากความมืดมนหนาทึบของการต่อต้านคริสเตียนเช่นนี้ในเวลาภายหลังเช่นนี้และความรู้บริบูรณ์อย่างเต็มที่จะเปิดเผยออกมาในทันที" (Martyn เล่มที่. 5 หน้าที่ 70, 71) {GC 292.2}

ความปรารถนาเสรีภาพของจิตใต้สำนึกได้ดลใจพวกพิวกริมส์ให้เดินทางแสนไกลด้วยความกล้าหาญข้ามทะเลเพื่อทนความยากลำบากและภัยอันตรายของถิ่นทุรกันดารและด้วยการอำนวยพรของพระเจ้าให้วางรากฐานของประเทศยิ่งใหญ่บนชายฝั่งของประเทศอเมริกา ถึงแม้พวกพิวกริมส์จะสัตย์ซื่อและยำเกรงพระเจ้าก็ตามที พวกเขายังไม่เข้าใจหลักการยิ่งใหญ่ของเสรีภาพทางศาสนา เสรีภาพที่พวกเขาหามาให้ตัวเองด้วยการลงแรงเสียสละอย่างมากยิ่งนั้นพวกเขาไม่เต็มใจ

พร้อมที่จะมอบให้ผู้อื่น “มีน้อยคนแม้ในพวกนักคิดและนักสอนศีลธรรมชั้นนำของศตวรรษที่สิบเอ็ดมีแนวคิดที่ถูกต้องตามหลักการยิ่งใหญ่ที่เป็นผลของการเติบโตในพระคริสตธรรมคัมภีร์ใหม่ที่ยอมรับพระเจ้าว่าทรงเป็นพระผู้พิพากษาแต่องค์เดียว” (Ibid.เล่มที่ 5 หน้าที่ 297) หลักคำสอนที่ว่าพระเจ้าได้มอบหมายอำนาจสิทธิให้คริสตจักรควบคุมจิตใต้สำนึกและจำกัดและลงโทษความนอกรีตซึ่งเป็นความผิดที่ฝังรากลึกของพระสันตะปาปาในขณะที่นักปฏิรูปศาสนาปฏิเสธคำสอนศาสนาของโรมพวกเขาก็ไม่ได้หลุดพ้นจากวิญญาณของความไม่ยอมผ่อนปรนโดยสิ้นเชิง ความมืดทึบขณะระบบของพระสันตะปาปาได้ห้อมล้อมโลกของคริสเตียนทั้งหมดในการปกครองเป็นเวลาหลายชั่วอายุคนนั้นยังไม่เหือดหายไปเสียทีเดียว ศาสนาจารย์ชั้นนำคนหนึ่งในอาณานิคมของอ่าวเมสสซาซูเสตส์กล่าวว่า “ความใจกว้างเป็นเหตุทำให้โลกต่อต้านคริสเตียน และคริสตจักรไม่เคยได้รับบาดเจ็บด้วยการลงโทษคนนอกรีต” (Ibid.เล่มที่ 5 หน้าที่ 335) ชาวอาณานิคมทั้งหลายได้รับกฎระเบียบที่ว่าสมาชิกคริสตจักรเท่านั้นจะออกเสียงในอำนาจฝ่ายปกครองได้ มีการก่อตั้งคริสตจักรฝ่ายบ้านเมืองแบบหนึ่งขึ้นมาเรียกว่า “คริสตจักรแห่งรัฐ” กำหนดให้ทุกคนต้องบริจาคสนับสนุนคณะพระและฝ่ายปกครองได้รับอำนาจที่จะควบคุมคนนอกรีต ด้วยประการฉะนี้ อำนาจฝ่ายฆราวาสตกไปอยู่ในมือของคริสตจักร เวลาผ่านไปไม่นาน การควบคุมเหล่านี้นำไปสู่การกดขี่ข่มเหงซึ่งเป็นผลที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ {GC 292.3}

สิบเอ็ดปีหลังจากอาณานิคมแรกได้ก่อตั้งขึ้น โรเจอร์ วิลเลียมส์เดินทางมายังโลกใหม่ เหมือนเช่นพิวกรีมส์ในสมัยแรกนั้น เขามาเพื่อจะอยู่อย่างมีความสุขกับเสรีภาพทางศาสนา แต่เขามองเห็นสิ่งที่แตกต่างจากที่พวกเขามองซึ่งเป็นสิ่งที่น้อยคนในสมัยของเขายังจะต้องคอยดูอีกต่อไป เขามองเห็นว่าเสรีภาพนี้เป็นสิทธิอันชอบของทุกคน ไม่ว่าพวกเขาจะมีหลักความเชื่อใดในศาสนา เขาเป็นคนแสวงหาความจริงที่จริงใจ เขายึดถือเหมือนเช่นโรบินสันว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะได้รับแสงสว่างทั้งหมดจากพระวจนะของพระเจ้าแล้ว วิลเลียมส์เป็นคนแรกในโลกคริสเตียนยุคใหม่ที่ก่อตั้งการปกครองฝ่ายพลเรือนโดยหลักการของเสรีภาพของจิตใต้สำนึก ความเสมอภาคในด้านความคิดเห็นภายใต้กฎหมาย” (Bancroft ตอนที่ 1 บทที่ 15 ย่อหน้าที่ 16) เขาประกาศว่าเป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองที่จะปราบปรามอาชญากรรมแต่จะต้องไม่ควบคุมจิตใต้สำนึก เขาพูดว่า “ชุมชนหรือเจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง

จะเป็นผู้ตัดสินเลือกว่าจะจัดการกับแต่ละคนอย่างไร แต่เมื่อพวกเขาพยายามสั่งการเรื่องของหน้าที่ของมนุษย์แล้ว พวกเขาก็จะอยู่ผิดที่และจะไม่มีความปลอดภัย เพราะเป็นเรื่องที่เห็นได้อย่างชัดเจนว่าหากเจ้าหนักงานฝ่ายปกครองกำอำนาจไว้ เขาก็อาจประกาศสั่งข้อคิดหรือความเชื่อเรื่องหนึ่งในวันนี้และอีกเรื่องในวันรุ่งขึ้น เหมือนที่ทำมาแล้วในประเทศอังกฤษโดยพระมหากษัตริย์และพระราชินีหลายๆพระองค์ และพระสันตะปาปาหลายพระองค์และคณะที่ปรึกษาของคริสตจักรโรมัน จนความเชื่อกลายเป็นความสับสนวุ่นวาย" (Martyn เล่มที่ 5 หน้าที่ 340) {GC 293.1}

การเข้าร่วมพิธีในคริสตจักรที่ก่อตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการเป็นเรื่องบังคับด้วยโทษของการปรับหรือการติดคุก "วิลเลียมส์ตำหนิกฎหมายฉบับนี้ การบังคับให้เข้าร่วมคริสตจักรท้องถิ่นเป็นบทบัญญัติเลวร้ายที่สุดในประมวลกฎหมายของประเทศอังกฤษ การบังคับมนุษย์ให้เข้าร่วมกับผู้ที่มีความเชื่อแตกต่างกันนั้นเขาถือว่าเป็นการละเมิดอย่างเปิดเผยในสิทธิที่ได้มาโดยธรรมชาติ การลากคนไม่ฝักใฝ่ศาสนาและไม่เต็มใจเข้าไปยังการนมัสการสาธารณะดูประหนึ่งว่ากำหนดให้เป็นคนหน้าซื่อใจคด.....'ไม่มีผู้ใดจะต้องถูกบังคับให้นมัสการหรือ' ผู้ต่อต้านที่ตะลึงกับคำพูดของเขาอุทานว่า 'อะไรกันนะ คนงานไม่สมกับค่าจ้างของเขาหรือ' เขาตอบว่า 'สมกับค่าจ้างที่ได้จากคนจ้างเขา'" (Bancroft ตอนที่ 1 บทที่ 15 ย่อหน้าที่ 2) {GC 294.1}

คนเคารพและรักโรเจอร์ วิลเลียมส์ในฐานะศาสนาจารย์ที่ซื่อสัตย์ เขาเป็นคนที่มีความสามารถที่หายาก ความซื่อตรงที่ไม่โอนเอนและความเมตตากรุณาที่จริงใจ แต่ถึงกระนั้นพวกเขาทนอยู่กับความยืนหยัดของเขาที่ไม่ยอมรับสิทธิของเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองที่มีอำนาจเหนือคริสตจักรและการเรียกร้องเสรีภาพทางศาสนาของเขา พวกเขาเน้นว่าการนำหลักคำสอนใหม่มาใช้จะไป "ลบล้างระบบการปกครองสำคัญของรัฐและการปกครองของประเทศ" (Ibid. ตอนที่ 1 บทที่ 15 ย่อหน้าที่ 10) เขาถูกตัดสินเนรเทศออกไปจากอาณานิคมและ ในที่สุดเพื่อหนีให้พ้นการจับกุม เขาถูกบังคับให้หนีท่ามกลางความหนาวและพายุหิมะของฤดูหนาวเข้าไปในป่าทึบ {GC 294.2}

เขากล่าวว่า "เป็นเวลาสิบสี่สัปดาห์ ข้าพเจ้าถูกโหมกระหน่ำอย่างสาหัส ไม่รู้ว่าอาหารหรือที่นอนมีความหมายใด" แต่ "นกกาในป่ากันดารเลี้ยงข้าพเจ้า" และบ่อยครั้งโพรงต้นไม้เป็นที่พักหลบภัยให้เขา (Martyn, เล่มที่ 5 หน้าที่ 349, 350) ด้วยสภาพเช่นนี้เขาเดินต่อไปจนพบที่หลบภัยกับเผ่าอินเดียแดงเผ่าหนึ่ง ในขณะที่เขา

สอนความจริงของข่าวประเสริฐให้แก่พวกเขา เขาได้เอาชนะความไว้วางใจและความรักของเผ่าอินเดียแดงเผ่านั้นมา {GC 294.3}

หลังจากเวลาหลายเดือนของการเปลี่ยนแปลงและการท่องเที่ยวไป ในที่สุดเขาได้เดินทางไปถึงชายฝั่งของอ่าวนาร์รากันเสทต์ ณ ที่นั่นเขาได้วางรากฐานรัฐแรกของยุคใหม่ที่มีเหตุมีผลอย่างเต็มที่ของการยอมรับสิทธิของเสรีภาพทางศาสนาหลักการพื้นฐานอาณานิคมของ โรเจอร์ วิลเลียมส์คือ “มนุษย์ทุกคนจะต้องมีเสรีภาพที่จะนมัสการพระเจ้าตามแสงสว่างของจิตใต้สำนึกของเขาเอง” (Ibid. เล่มที่ 5 หน้าที่ 354) โรดต์ ไอแลนด์ที่เป็นรัฐเล็กๆของเขาเป็นที่หลบภัยของคนถูกกดขี่และได้เติบใหญ่และเจริญขึ้นจนหลักการพื้นฐานคือเสรีภาพฝ่ายปกครองและศาสนาได้มาเป็นศิลามุมเอกของสหรัฐอเมริกา {GC 295.1}

ด้วยเอกสารเก่าแก่ยิ่งใหญ่ ที่เรียกว่า “การประกาศความเป็นอิสระ” ที่บรรพบุรุษของเราจัดวางเป็นรายการแสดงสิทธิและเสรีภาพของพลเมือง พวกเขาประกาศว่า “เราถือว่าความจริงเหล่านี้เป็นหลักฐานในตัวเองที่ว่ามนุษย์ทั้งปวงถูกสร้างมาอย่างเสมอภาคกัน พระผู้สร้างทรงประสิทธิ์ประสาทสิทธิบางประการที่โอนกันไม่ได้แก่เขาทั้งหลายซึ่งประกอบด้วยชีวิต เสรีภาพและการแสวงหาความสุข” และรัฐธรรมนูญใช้ถ้อยคำชัดเจนที่สุดรับรองการไม่ล่วงละเมิดจิตใต้สำนึก “จะไม่มีการกำหนดให้สอนวิชาศาสนาเพื่อเป็นคุณสมบัติการเข้ารับตำแหน่งหน้าที่ทางราชการภายใต้รัฐบาลของประเทศสหรัฐอเมริกา” และ “รัฐสภาจะไม่บัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสถาบันทางศาสนาใดๆ และจะไม่ห้ามเสรีภาพในการนับถือศาสนา” {GC 295.2}

“ผู้ร่างรัฐธรรมนูญตระหนักถึงหลักการยั่งยืนในความสัมพันธ์ของมนุษย์กับพระเจ้าของเขาว่าอยู่เหนือกฎหมายของมนุษย์และสิทธิของจิตใต้สำนึกนั้นโอนกันไม่ได้ไม่จำเป็นต้องใช้เหตุผลที่จะยกความจริงนี้ขึ้นมา เราสำนึกได้เต็มอก ความสำนึกในเรื่องนี้ที่ขัดแย้งกับกฎหมายมนุษย์ เป็นเรื่องที่ได้ค้ำชูผู้พลีชีพด้วยการทรมานมาแล้วในเปลวเพลิงจำนวนมากมาย พวกเขารู้สึกว่าหน้าที่ของพวกเขาที่มีต่อพระเจ้านั้นอยู่เหนือการตรากฎหมายของมนุษย์และมนุษย์จะมีอำนาจเหนือจิตใต้สำนึกของพวกเขาไม่ได้ เป็นหลักการที่เกิดติดมากับตัวซึ่งไม่มีสิ่งใดจะถอนทิ้งไปได้” (Congressional documents (U.S.A.), serial No. 200, document No. 271) {GC 295.3}

ขณะที่ข่าวเรื่องดินแดนที่มนุษย์ทุกคนอยู่ได้อย่างมีความสุขกับผลของการทำงานของตนเองและปฏิบัติตามจิตใต้สำนึกของตนเองแพร่กระจายไปยังประเทศต่างๆทั่วทวีปยุโรป คนเป็นพันๆวิ่งเข้าหาชายฝั่งของโลกใหม่ อาณานิคมเพิ่มขยายขึ้นอย่างรวดเร็ว “โดยกฎหมายพิเศษ แมสซาชูเซตส์ยื่นการต้อนรับและการช่วยเหลือที่ให้เปล่าโดยรัฐเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายแก่คริสเตียนทุกชนชั้นที่ต้องการบินข้ามมหาสมุทรแอตแลนติกเพื่อหนีภัยสงครามหรือการกันดารอาหารหรือการกดดันของการกดขี่ข่มเหง” ด้วยประการฉะนี้ผู้คนที่มีฐานะเป็นผู้หนีภัยและผู้ที่ถูกเหยียบย่ำได้มาเป็นแขกของอาณานิคม” (Martyn เล่มที่ 5 หน้าที่ 417) ในเวลายี่สิบปีตั้งแต่การขึ้นบกเป็นครั้งแรกที่พลีมัธ (ปี ค.ศ.1620) มีชาวพิวกริมส์มาตั้งรกรากที่นิวอิงแลนด์เป็นหลายพันคน {GC 296.1}

เพื่อจะไปให้ถึงเป้าหมายที่แสวงหา “พวกเขาพึงพอใจกับการทำมาหาเลี้ยงชีพอย่างพอเพียงเพื่อความอยู่รอดด้วยการมีชีวิตอยู่อย่างไม่ฟุ่มเฟือย และทำงานอย่างหนัก พวกเขาไม่ขอสิ่งใดจากพื้นดิน นอกจากการตอบแทนที่เหมาะสมจากการตรากตรำของพวกเขาเอง ไม่มีนิมิตถึงทองคำอันมีค่าส่องรัศมีหลอกลวงอยู่รอบเส้นทางเดินของพวกเขา.....พวกเขาพึงพอใจกับการพัฒนาที่ช้าแต่มั่นคงของสังคมการปกครองของพวกเขา พวกเขาต้องการเฉพาะสิ่งที่จำเป็นในถิ่นกันดาร และรดต้นไม้แห่งเสรีภาพด้วยน้ำตาของพวกเขา และหยาดเหงื่อจากหน้าผากของพวกเขาจนต้นไม้นั้นหยั่งรากลึกในแผ่นดิน” {GC 296.2}

เขาทั้งหลายยึดพระคัมภีร์ไว้เป็นรากฐานของความเชื่อและที่มาของปัญญาและธรรมนูญของเสรีภาพ ด้วยความขันแข็งพวกเขาสอนหลักการของธรรมนูญเหล่านี้ในบ้าน ในโรงเรียนและในคริสตจักรและผลของความมัธยัสถ์ ความฉลาด ความบริสุทธิ์และการประมาณตนปรากฏออกมาให้เห็น คนที่อาศัยอยู่ในอาณานิคมของพวกพิวริตันมาหลายปีและ “ไม่เห็นคนเมาสักคนหรือได้ยินคำสบถสาบานหรือพบขอทาน” (Bancroft ตอนที่ 1 บทที่19 ย่อหน้าที่ 25) จนทำให้มองเห็นว่าหลักการของพระคัมภีร์เป็นเครื่องปกป้องแน่นอนของความยิ่งใหญ่ของประเทศ อาณานิคมที่อ่อนแอและอยู่อย่างโดดเดี่ยวต่างเข้าร่วมสมาพันธ์เป็นรัฐที่ยิ่งใหญ่และโลกเฝ้ามองด้วยความประหลาดใจถึงสันติสุขและความรุ่งเรืองของ “คริสตจักรที่ไม่มีพระสันตะปาปาและรัฐที่ไม่มีพระราชา” {GC 296.3}

แต่จำนวนคนที่เข้ามายังชายฝั่งของอเมริกาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง พวกเขามาด้วยการหนุนของแรงผลักดันที่แตกต่างกันอย่างมากจากของพวกพิลกริมส์กลุ่มแรก แม้ว่าความเชื่อดั้งเดิมและความบริสุทธิ์ใจจะส่งผลของพลังที่กว้างใหญ่และเป็นตัวที่หล่อหลอมก็ตามที แต่ถึงกระนั้นอิทธิพลของมันลดต่ำลงไปเรื่อยๆในขณะจำนวนของคนที่แสวงหาแต่ผลประโยชน์ทางฝ่ายโลกนั้นเพิ่มมากขึ้น {GC 296.4}

ระเบียบที่ชาวอาณานิคมรุ่นแรกนำมาใช้ด้วยการอนุญาตให้สมาชิกของคริสตจักรเท่านั้นที่จะมีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งหรือรับตำแหน่งในการปกครองฝ่ายพลเรือน นำไปสู่ผลที่ร้ายแรงมาก พวกเขายอมรับมาตรการนี้มาเพื่อจะรักษาความบริสุทธิ์ของรัฐแต่ขณะเดียวกันนำความชั่วเข้ามายังคริสตจักร การถือศาสนาแต่เปลือกนอกเป็นเงื่อนไขของสิทธิการออกเสียงและการรับตำแหน่งหน้าที่ มีคนมากมายที่ถูกกระตุ้นด้วยแรงผลักดันของนโยบายฝ่ายโลกได้จับมือกับคริสตจักรโดยไม่มีการกลับใจ ด้วยประการณะนี้คริสตจักรจึงเต็มไปด้วยคนที่ไม่กลับใจและแม้ในอาจารย์สอนศาสนายังประกอบด้วยผู้ที่ถือหลักคำสอนที่ผิด เพราะไม่มีความรู้เรื่องอำนาจการเปลี่ยนแปลงใหม่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ จึงเป็นการแสดงให้เห็นถึงผลของความชั่วได้อีกครั้ง ที่มีในประวัติศาสตร์ของคริสตจักรตั้งแต่สมัยของจักรพรรดิคอนสแตนตินจนถึงปัจจุบันที่พยายามสร้างคริสตจักรด้วยการช่วยเหลือของรัฐ ด้วยการแสวงหาอำนาจฝ่ายโลกเพื่อสนับสนุนข่าวประเสริฐของพระองค์ผู้ทรงประกาศว่า “ราชอำนาจของเรามิได้เป็นของโลกนี้” (ยอห์น 18:36) การเอาคริสตจักรมารวมกับฝ่ายปกครองไม่ว่าจะน้อยเพียงไรก็ตามจะทำให้ดูประหนึ่งว่านำโลกเข้ามาใกล้ชิดกับคริสตจักร แต่แท้จริงนำคริสตจักรไปใกล้ชิดมากขึ้นกับโลก {GC 297.1}

หลักการยิ่งใหญ่ที่โรบินสันและโรเจอร์ วิลเลียมส์ ผู้ให้การสนับสนุนกล่าวอย่างกล้าหาญว่าความจริงจะต้องพัฒนาต่อไป คริสเตียนจะต้องพร้อมรับแสงสว่างที่อาจส่องมาจากพระวจนะศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้านั้นได้สูญหายไปจากสายตาของทายาทพวกเขา คริสตจักรต่างๆของโปรเตสแตนท์ในประเทศอเมริกาและรวมทั้งของทวีปยุโรปด้วยที่นิยมชมชอบกับการรับคำอำนวยพรของการปฏิรูปทางศานา ล้มเหลวที่จะบากบั่นก้าวต่อไปในวิถีของการปฏิรูป แม้จะมีคนซื่อสัตย์ไม่กี่คนที่ลุกขึ้นมาในบางครั้งบางคราวเพื่อประกาศความจริงใหม่และเปิดเผยความผิดที่ยึดถือมานานก็ตาม คนส่วนใหญ่มีลักษณะคล้ายชาวยิวในสมัยของพระเจ้าหรือพวกนับถือ

พระสันตะปาปาในสมัยของลูเธอร์ จะพึงพอใจที่จะเชื่อเหมือนเช่นบรรพบุรุษเชื่อและดำเนินชีวิตเหมือนเช่นที่พวกเขาดำเนิน ด้วยเหตุนี้อีกครั้งหนึ่งศาสนาจึงถดถอยไปเป็นเพียงพิธีกรรม และเก็บและถนอมไว้ซึ่งความผิดและความงมงายที่น่าจะโยนทิ้งไป หากคริสตจักรได้ดำเนินไปตามแสงสว่างของพระวจนะของพระเจ้า ดังนั้นวิญญาณการปฏิรูปทางศาสนาได้ดลบันดาลมานั้นได้ค่อยๆตายจากไปจนกระทั่งมีความต้องการยิ่งใหญ่ของการปฏิรูปในคริสตจักรโปรเตสแตนท์เหมือนเช่นในคริสตจักรโรมันในสมัยของลูเธอร์ เป็นการฝักใฝ่ทางโลกและการสลบไสลทางฝ่ายวิญญาณแบบเดียวกัน การเคารพความคิดของมนุษย์ที่คล้ายคลึงกัน และการนำทฤษฎีของมนุษย์เข้ามาแทนที่คำสอนของพระวจนะของพระเจ้า {GC 297.2}

การแจกจ่ายพระคัมภีร์อย่างกว้างขวางในช่วงต้นของศตวรรษที่สิบเก้าและด้วยวิธีนี้แสงสว่างยิ่งใหญ่จึงได้ส่องไปทั่วโลก เรื่องเช่นนี้ไม่ได้ทำให้ความรอบรู้ในความจริงที่เปิดเผยเติบใหญ่ขึ้นในทิศทางเดียวกันหรือเป็นศาสนาที่ปฏิบัติกันได้ ซาตานขัดขวางพระวจนะของพระเจ้าจากประชากรไม่ได้เหมือนเช่นที่ทำในยุคก่อน มีการจัดพระคัมภีร์ให้ทุกคนเข้าถึงได้ แต่เพื่อกระทำตามเป้าหมายของมันให้สำเร็จ มันนำหลายคนให้ถือว่าพระคัมภีร์มีคุณค่าเพียงเล็กน้อย มนุษย์ละเลยที่จะค้นหาพระคัมภีร์ และพวกเขาจึงยังคงรับการแปลความหมายที่จอมปลอมต่อไปและเก็บหลักคำสอนที่ชื่นชอบไว้ทั้งๆที่ไม่พบรากฐานใดจากพระคัมภีร์ {GC 298.1}

เมื่อซาตานมองเห็นความล้มเหลวของความพยายามที่จะบดขยี้ความจริงด้วยการกดขี่ข่มเหงแล้ว อีกครั้งหนึ่งมันจึงเข้าหาแผนการของการประนีประนอมซึ่งนำไปสู่การละทิ้งศาสนาครั้งยิ่งใหญ่และการก่อตั้งคริสตจักรแห่งโรมขึ้นมา มันชักชวนคริสเตียนให้ทำพันธมิตรกันเอง บัดนี้ไม่ใช่ทำพันธมิตรกับคนนอกศาสนาแต่กับอย่างแท้จริงเช่นเดียวกับคนที่กราบไหว้รูปเคารพ และบัดนี้ผลของการเข้าร่วมเป็นพันธมิตรนั้นไม่ได้ร้ายแรงน้อยไปกว่ายุคก่อน พวกเขาได้อุปถัมภ์ความหยิ่งยโสและความฟุ่มเฟือยไว้ด้วยการเอาศาสนามาบังหน้าและคริสตจักรจึงตกต่ำไป ซาตานยังบิดเบือนหลักคำสอนของพระคัมภีร์ต่อไป และประเพณีที่จะทำลายคนเป็นล้านกำลังฝังรากลึกลง คริสตจักรยกชูและปกป้องประเพณีเหล่านี้ไว้แทนที่จะช่วงชิงเอา “หลักคำสอนที่เชื่อกันอยู่ที่ได้ทรงโปรดมอบไว้แก่ธรรมิกชนครั้งเดียวเป็นพอ” (ยูดา 3) ด้วยประการฉะนี้หลักการที่นักปฏิรูปศาสนาได้ทำและยอมทนทุกข์ยากมามากมายนั้นจึงตกต่ำลงไป {GC 298.2}

คำสาบานที่รุนแรงของเยซูอิต (ดูหน้า 249-251)

The Jesuit Oath—the most evil and most hateful Oath in the world !! (See pg 249-251)

พระคาดินาล อาร์ช บิชอบและบิชอบทุกคนในคริสตจักรคาทอลิกจะต้อง **สาบาน**ตนว่าจะจงรักภักดีต่อสันตะปาปาด้วยวาจาที่ปรากฏต่อไปนี้ “คนนอกรีต ผู้ทำให้ศาสนาแตกแยกและผู้ที่ทรยศต่อเจ้านายของเรา (ระบบสันตะปาปา) หรือผู้สืบตำแหน่งดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น **ข้าฯจะกดขี่ข่มเหงและต่อต้านจนสุดกำลังของข้า** ” Strong, Our Country, บทที่. 5 ย่อหน้า 2; See EGW {GC 565}

บทที่ 17

คำป่าวประกาศยามอรุณรุ่ง

หนึ่งในบรรดาความจริงสำคัญที่สุดและกระนั้นยังประเสริฐสุดที่พระคัมภีร์ได้เปิดเผย นั่นคือ การเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระคริสต์เพื่อปิดฉากพระราชกิจยิ่งใหญ่แห่งการไถ่ให้รอด สำหรับประชากรของพระเจ้าผู้ได้สัญจรและพำนักอยู่ใน “ดินแดนและเงามืดแห่งความตาย” มาเนิ่นนานแล้วนั้น พระสัญญาแห่งการเสด็จมาของพระองค์ ผู้ทรง “เป็นเหตุให้คนทั้งปวงเป็นขึ้นและมีชีวิต” “เพื่อนำผู้ถูกเนรเทศกลับสู่พระราชสำนัก” จึงเป็นความหวังอันล้ำค่าที่บันดาลจิตใจให้เกิดความปิติยินดี คำสอนเรื่องการเสด็จกลับมาครั้งที่สองเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ ตั้งแต่วันที่มนุษย์คู่แรกได้ก้าวย่างออกจากสวนเอเดนด้วยความโศกเศร้า บรรดาบุตรแห่งความเชื่อทั้งหลายต่างรอคอยการเสด็จมาของพระผู้ทรงโปรดสัญญาไว้ เพื่อให้มาหักโค่นอำนาจของผู้ทำลายและนำพวกเขากลับไปยังสวรรค์ที่ได้สูญเสียไป มนุษย์ผู้บริสุทธิ์ของพระเจ้าในสมัยโบราณได้เฝ้ารอคอยพระเมสสิยาห์เสด็จมาด้วยสง่าราศี ซึ่งเป็นจุดหมายสูงสุดแห่งความหวังของพวกเขา มีเพียงเอโนคเท่านั้นซึ่งเป็นคนรุ่นที่เจ็ดผู้สืบเชื้อสายจากพวกเขาที่เคยอาศัยอยู่ในสวนเอเดน ที่ได้ดำเนินกับพระเจ้าในโลกเป็นเวลาสามศตวรรษ พระเจ้าทรงอนุญาตให้เขามองเห็นกาลข้างหน้าเมื่อพระเจ้าพระผู้ช่วยให้รอดพ้นทรงเสด็จมา เอโนคประกาศว่า “นี่แน่ะ องค์พระผู้เป็นเจ้าได้เสด็จมาพร้อมกับผู้บริสุทธิ์ของพระองค์เป็นหมื่น ๆ เพื่อทรงพิพากษาปรับโทษคนทั้งปวง” (ยูดา 14, 15) ในค่ำคืนของความทุกข์ยาก โยบบรรพบุรุษของเราได้กล่าวถึงความยากลำบากด้วยความวางใจที่ไม่สั่นคลอนว่า “ข้าทราบว่าพระผู้ไถ่ของข้าทรงพระชนม์อยู่ และในที่สุดพระองค์จะทรงปรากฏบนแผ่นดินโลก...ในเนื้อหนังของข้า ข้าจะเห็นพระเจ้า ผู้ซึ่งข้าจะได้เห็นเองและนัยน์ตาของข้าจะได้เห็น ไม่ใช่คนอื่น” (โยบ 19:25-27) {GC 299.1}

 การเสด็จมาของพระคริสต์เพื่อนำไปสู่การปกครองด้วยความชอบธรรมได้

ดลใจให้เป็นคำพูดที่ประเสริฐเลิศและแรงกล้าที่สุดของบรรดาผู้เขียนที่อุทิศตนแด่พระเจ้า กวีและผู้เผยพระวจนะในพระคัมภีร์ได้ประพันธ์ด้วยถ้อยคำที่เปล่งประกายดั่งไฟแห่งสวรรค์ ผู้ประพันธ์สดุดีขับร้องถึงฤทธานุภาพและความงามสง่าของกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า “พระเจ้าทรงทอแสงออกมาจากศิโยนนครแห่งความงามหมดจด พระเจ้าของเราเสด็จมา พระองค์มิได้ทรงเงียบอยู่....พระองค์ทรงเรียกถึงฟ้าสวรรค์เบื้องบนและถึงแผ่นดินโลกเพื่อพระองค์จะทรงพิพากษาประชากรของพระองค์” (สดุดี 50:2-4) “จงให้ฟ้าสวรรค์ยินดีและแผ่นดินโลกเปรมปรีดิ์.....เฉพาะพระพักตร์พระเจ้าเพราะพระองค์เสด็จมา ด้วยพระองค์เสด็จมาพิพากษาโลก พระองค์จะทรงพิพากษาโลกด้วยความชอบธรรมและชนชาติทั้งหลายด้วยความจริงของพระองค์” (สดุดี 96:11-13){GC 300.1}

ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์กล่าวว่า “ผู้อาศัยอยู่ในผงคลี จงตื่นเถิดและร้องเพลง เพราะความชื่นบาน เพราะน้ำค้างของเจ้าเป็นน้ำค้างของความสว่างและแผ่นดินโลกจะให้ชาวแดนคนตายเป็นขึ้น” “คนตายของพระองค์จะมีชีวิต ศพของเขาทั้งหลายจะลุกขึ้น” “พระองค์จะทรงกลืนความตายเสียเป็นนิตย์ และพระเจ้าจะทรงเช็ดน้ำตาจากหน้าทั้งปวงและพระองค์จะทรงเอาการลบหลู่ชนชาติของพระองค์ไปเสียจากทั่วแผ่นดินโลกเพราะพระเจ้าได้ตรัสแล้ว ในวันนั้น เขาจะกล่าวกันว่า นี่แน่ะ นี่คือพระเจ้าของเราทั้งหลาย เราได้รอคอยพระองค์ เพื่อว่าพระองค์จะทรงช่วยเราให้รอด นี่คือพระเจ้า เราได้รอคอยพระองค์ ให้เรายินดีและเปรมปรีดิ์ในความรอดของพระองค์” (อิสยาห์ 26:19; 25:8,9){GC 300.2}

และเมื่อฮาบากุกเข้าอยู่ในภวังค์ของนิมิตอันศักดิ์สิทธิ์ เขาได้เห็นพระองค์ทรงเสด็จมา “พระเจ้าเสด็จจากเทมาน องค์บริสุทธิ์เสด็จจากภูเขาปาราน สง่าราศีของพระองค์คลุมทั่วฟ้าสวรรค์และโลกก็เต็มด้วยคำสรรเสริญพระองค์ ความผ่องใสของพระองค์ดังแสงสว่าง” “พระองค์ประทับยืนและทรงวัดพิภพ พระองค์ทอดพระเนตรและทรงเขย่าประชาชาติและภูเขานิรันดรกาลก็กระจัดกระจายและเนินเขาอันอยู่เนืองนิตย์ก็ยุบต่ำลง การเสด็จของพระองค์ก็เป็นดังดั้งเดิม” “พระองค์เสด็จทรงม้า....ทรงรถรบแห่งความมีชัย” “บรรดาภูเขาเห็นพระองค์ก็บิดเบี้ยวไป.....มหาสมุทรก็ส่งเสียง มันยกมือของมันขึ้นเบื้องสูง ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์นิ่งเฉยอยู่ในที่ของมัน เมื่อแสงแห่งลูกธนูของพระองค์พุ่งผ่านไป เมื่อแสงแวบวาบแห่งหอกอันเป็น

เงาของพระองค์พุ่งไป” “พระองค์เสด็จออกไปเพื่อช่วยประชากรของพระองค์ให้รอด เพื่อช่วยผู้ที่พระองค์ทรงเจิมไว้ให้รอด” (ฮาบากุก 3:3,4,6,8,10,11,13) {GC 300.3}

เมื่อพระผู้ช่วยให้รอดจวนจะจากสาวกของพระองค์ไปนั้น พระองค์ทรงปลอบประโลมพวกเขาที่ตกอยู่ในความเศร้าใจด้วยความมั่นใจว่า พระองค์จะเสด็จกลับมาอีก “อย่าให้ใจท่านทั้งหลายวิตกเลย....ในพระนิเวศของพระบิดาเรามีที่อยู่เป็นอันมาก..... เราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านทั้งหลาย เมื่อเราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านแล้ว เราจะกลับมาอีกรับท่านไปอยู่กับเรา” (ยอห์น 14:1-3) “บุตรมนุษย์ทรงพระสิริเสด็จมากับทั้งหมู่ทูตสวรรค์...พระองค์จะประทับบนพระที่นั่งอันรุ่งเรืองของพระองค์ บรรดาประชาชาติต่าง ๆ จะประชุมพร้อมกันต่อพระพักตร์พระองค์” (มัทธิว 25:31,32) {GC 301.1}

หลังจากที่พระคริสต์ทรงเสด็จสู่สวรรค์แล้ว ทูตสวรรค์ที่ยังรีรออยู่บนภูเขามะกอกเทศได้ย้ำถึงพระสัญญาในการเสด็จกลับมาของพระองค์ว่า “พระเยซูองค์(เดียวกัน)นี้ ซึ่งทรงรับไปจากท่านขึ้นไปยังสวรรค์นั้นจะเสด็จมาอีกเหมือนอย่างที่ท่านทั้งหลายได้เห็นพระองค์เสด็จไปยังสวรรค์นั้น” (กิจการของอัครทูต 1:11) และเมื่ออัครสาวกเปาโลได้รับการดลใจจากพระวิญญาณ เขากล่าวเป็นพยานว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาจากสวรรค์ด้วยพระดำรัสสั่ง ด้วยสำเนียงเรียกของเทพบดีและด้วยเสียงแตรของพระเจ้า” (1 เธสะโลนิกา 4:16) ผู้เผยพระวจนะแห่งเกาะปัทมอสกล่าวว่า “ดูเถิด พระองค์จะเสด็จมาพร้อมหมู่เมฆและนัยน์ตาทุกดวง...จะเห็นพระองค์” (วิวรณ์ 1:7) {GC 301.2}

การเสด็จกลับมาของพระองค์จะรวมถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่ประเสริฐ ซึ่งเมื่อสิ่งสารพัดจะ “ตั้งขึ้นใหม่ตามซึ่งพระเจ้าได้ตรัสไว้โดยปากบรรดาผู้เผยพระวจนะบริสุทธิ์ของพระองค์ตั้งแต่กาลโบราณมา” (กิจการของอัครทูต 3:21) และแล้วความชั่วร้ายที่ปกครองโลกมาเป็นเวลาอันยาวนานจะถูกทำลายไป “ราชอาณาจักรแห่งพิภพนี้” จะมา “เป็นราชอาณาจักรขององค์ผู้เป็นเจ้าของเราและเป็นของพระคริสต์ของพระองค์ และพระองค์จะทรงครอบครองตลอดไปเป็นนิตย์” (วิวรณ์ 11:15) “จะเผยพระสิริของพระเจ้า และมนุษย์ทั้งสิ้นจะได้เห็นด้วยกัน” “พระเจ้าจะทรงทำให้ความชอบธรรมและความสรรเสริญงอกขึ้นมาต่อหน้าบรรดาประชาชาติ” พระเจ้า “จะเป็นมงกุฎศักดิ์ศรีและเป็นมงกุฎแห่งความงามแก่คนที่เหลืออยู่แห่งชนชาติของพระองค์”

(อิสยาห์ 40:5; 61:11; 28:5) {GC 301.3}

เวลานั้น อาณาจักรแห่งสันติสุขและที่ได้รอคอยมาเนิ่นนานของพระเมสสิยาห์จะได้รับการสถาปนาขึ้นตลอดทั่วฟ้าสวรรค์ “พระเจ้าจะทรงเล้าโลมศิโยน พระองค์จะทรงเล้าโลมที่ทิ้งร้างทั้งสิ้นของเธอและจะทำถิ่นทุรกันดารของเธอเหมือนสวนเอเดน และทะเลทรายของเธอเหมือนอุทยานของพระเจ้า” “ศักดิ์ศรีของเลบานอนก็จะประทานให้มัน ทั้งความโอ่อ่าตระการของคารเมลและชาโรน” “เขาจะไม่ขนานนามเจ้าอีกว่าถูกทอดทิ้งและเขาจะไม่เรียกแผ่นดินของเจ้าอีกว่าซึ่งร้างเปล่า แต่เขาจะเรียกเจ้าว่า ความปีติยินดีของเราอยู่ในเธอและเรียกแผ่นดินของเจ้าว่า สมรสแล้ว” “เจ้าบ่าวเปรมปรีดิ์เพราะเจ้าสาวฉันใด พระเจ้าของเจ้าจะเปรมปรีดิ์เพราะเจ้าฉันนั้น” (อิสยาห์ 51:3; 35:2; 62:4,5) {GC 302.1}

การเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นความหวังของผู้ติดตามที่ซื่อสัตย์ของพระองค์ตลอดทุกยุคทุกสมัย พระสัญญาที่พระผู้ช่วยให้รอดกล่าวเป็นคำอำลาบนภูเขามะกอกเทศว่า พระองค์จะทรงเสด็จกลับมาอีก ทำให้อนาคตเบื้องหน้าของบรรดาสาวกดูเจิดจ้า ทำให้จิตใจของพวกเขาเกิดความปิติยินดีและมีความหวังใจ ที่ความโศกเศร้ามิอาจจะมาระงับหรือความทุกข์ลำบากมิอาจจะมาลบเลือนได้ ท่ามกลางความทุกข์ยากและการกดขี่ข่มเหง “การปรากฏอันทรงสง่าราศีของพระเจ้าใหญ่ยิ่ง และพระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดของเรา” (ทิตัส 2:13 TKJV) เป็น “ความหวังอันมีสุข” ในขณะที่คริสเตียนชาวเมืองเธสะโลนิกากำลังโศกเศร้าเมื่อต้องฝังร่างคนที่พวกเขารัก พวกเขาหวังว่าจะได้เป็นพยานถึงการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าในขณะที่เขายังมีชีวิตอยู่ เปาโลผู้เป็นอาจารย์ของพวกเขาได้ชี้ให้พวกเขามองไปยังการฟื้นคืนชีวิตที่จะมีขึ้นเมื่อพระผู้ช่วยในรอดทรงเสด็จกลับมา และแล้วคนที่ตายในพระคริสต์จะฟื้นขึ้นและถูกรับขึ้นไปพร้อมกับคนที่ยังมีชีวิตอยู่เพื่อพบองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ เปาโลกล่าวว่า “อย่างนั้นแหละเราก็จะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นนิตย์ เหตุฉะนั้นจงปลอบใจกันด้วยถ้อยคำเหล่านี้เถิด” (1 เธสะโลนิกา 4:16,18) {GC 302.2}

บนเกาะปัทมอสที่ขรุขระไปด้วยหิน สาวกที่พระองค์ทรงรักได้ยินพระสัญญาว่า “เราจะมาในเร็ว ๆ นี้แน่นอน” และเสียงตอบที่เฝ้าปรารถนาของเขาได้กลายมาเป็นคำอธิษฐานของคริสตจักรตลอดการเดินทางอันยาวไกลว่า “พระเยซูเจ้า เชิญเสด็จมาเถิด” (วิวรณ์ 22:20) {GC 302.3}

จากคุกมืดใต้ดิน จากหลักประหาร จากตะแลงแกง ที่บรรดาธรรมิกชนและผู้พลีชีพต่างเป็นพยานให้กับความจริง พวกเขาได้สืบต่อถ้อยคำแห่งความเชื่อและความหวังใจมาตลอดหลายศตวรรษ มีคริสเตียนคนหนึ่งได้กล่าวว่า “จงมั่นใจถึงการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์และผลที่สุดก็คือการฟื้นคืนชีวิตของตัวพวกเขาเอง เมื่อพระองค์เสด็จมา สิ่งนี้จึงทำให้พวกเขาเหยียดหยามความตายและรู้ว่าพวกเขาอยู่เหนือความตายนั้น” (Daniel T. Taylor, The Reign of Christ on Earth: or, The Voice of the Church in All Ages, หน้า 33.) พวกเขายินดีที่จะไปยังหลุมฝังศพเพื่อจะได้ “ฟื้นขึ้นสู่อิสรภาพ” (หนังสือเล่มเดียวกัน หน้า 54) พวกเขาเฝ้าคอย “การเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าจากสวรรค์ ในหมู่เมฆที่เต็มด้วยสง่าราศีของพระบิดาของพระองค์” “นำกาลเวลาของอาณาจักรมาให้แก่ผู้ชอบธรรม” ชาววัลเดนซีก็ได้ยึดมั่นอยู่กับความเชื่อเดียวกันนี้” (หนังสือเล่มเดียวกัน., หน้า 129-132) จอห์น ไวคลิฟฟ์เอง (1324-1384) ก็ได้เฝ้าคอยการเสด็จมาของพระผู้ไถ่ผู้ทรงเป็นความหวังของคริสตจักร (หนังสือเล่มเดียวกัน, หน้า 132-134) {GC 302.4}

ลูเธอร์ (1483-1546) ประกาศว่า “ข้าพเจ้าได้บอกกับตัวเองโดยไม่ต้องสงสัยเลยว่า วันแห่งการพิพากษาจะต้องเกิดขึ้นภายในสามร้อยปีที่จะถึงนี้ พระเจ้าจะไม่ยอมไม่ปล่อย และไม่ทนต่อโลกที่ชั่วร้ายนานไปกว่านี้” “วันยิ่งใหญ่กำลังใกล้เข้ามา เมื่ออาณาจักรแห่งความน่าสะอิดสะเอียนจะถูกทำลายล้างไป” (หนังสือเล่มเดียวกัน, หน้า 158, 134) {GC 303.1}

ฟิลิปเมลันช์ธัน (1497-1560) กล่าวว่า“โลกเก่าแก่ใบนี้ไม่ได้อยู่ห่างจากจุดจบ” จอห์นคาลวิน(1509-1564) ได้เชื้อเชิญให้คริสเตียน “อย่ารีรอ แต่ให้มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าต่อวันแห่งการเสด็จมาของพระคริสต์ อันเป็นเหตุการณ์ที่สดใสด้วยความหวังที่สุดเหนือเหตุการณ์ทั้งหลาย” และยังได้ประกาศว่า “ให้ครอบครัวทั้งหมดของเหล่าผู้ที่ซื่อสัตย์จงเก็บรักษาภาพของวันนั้นเอาไว้“ “เราจะต้องกระหายหาพระคริสต์ เราจะต้องแสวงหา คิดคำนึงถึงจนกว่าจะถึงอรุณรุ่งของวันอันยิ่งใหญ่นั้น เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจะสำแดงสง่าราศีของราชอาณาจักรของพระองค์โดยบริบูรณ์” (หนังสือเล่มเดียวกัน หน้า 158, 134) {GC 303.2}

จอห์น น๊อกซ์ (1510-1572) นักปฏิรูปชาวสก็อตช์ กล่าวว่า “พระเยซูเจ้าของเราจะมิทรงนำเนื้อหนังของเรากลับไปยังสวรรค์หรือ พระองค์จะมิทรงเสด็จ

กลับมาหรือ เราทราบดีว่าพระองค์จะทรงเสด็จกลับมาและจะทรงเสด็จกลับมาอย่างเร็วไวด้วย” ริดเลย์และลาทิเมอร์ที่ได้สละชีวิตเพื่อความจริง พวกเขารอคอยการเสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยความเชื่อ ริดเลย์บันทึกไว้ว่า “ไม่เป็นที่น่าสงสัยเลยว่า โลกใบนี้กำลังจะสิ้นสุดลง ข้าพเจ้าเชื่อ ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงกล่าวเช่นนี้ ให้จิตใจของพวกเราร้องขอต่อพระคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดของเรา ร้องขอพร้อม ๆ กับยอห์นผู้รับใช้ของพระเจ้าว่า พระเยซูเจ้า เชิญเสด็จมาเถิด” (หนังสือเล่มเดียวกัน หน้า 151, 145) {GC 303.3}

บักซ์เตอร์กล่าวว่า “ความคิดที่ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงเสด็จมานั้น สร้างความหวานชื่นและความปิติยินดีอย่างที่สุดให้แก่ข้าพเจ้า” (Richard Baxter, Works, เล่มที่ 17, หน้า 555) “เป็นผลงานแห่งความเชื่อและเป็นคุณลักษณะของธรรมิกชนของพระองค์ที่จะรักถึงการเสด็จมาของพระองค์และเฝ้าคอยด้วยความหวังอันมีสุข” “หากความตายเป็นศัตรูตัวสุดท้ายที่จะถูกทำลายไปในการฟื้นคืนชีวิต เราคงจะได้เรียนรู้ว่าผู้เชื่อจะต้องเฝ้าคอยและอธิษฐานเพื่อการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระคริสต์ด้วยความจริงจัง เมื่อชัยชนะที่สมบูรณ์ครั้งสุดท้ายจะได้เกิดขึ้น” (หนังสือเล่มเดียวกัน vol. 17, หน้า 500) “นี่คือวันที่ผู้เชื่อทุกคนจะต้องเฝ้าปรารถนาและมีความหวังและรอคอยเพื่อให้งานทั้งปวงในการไถ่ให้รอด และความปรารถนาและความอุตสาหะทั้งหมดที่อยู่ในจิตวิญญาณของเขาสำเร็จ” “พระองค์เจ้าข้า โปรดเร่งวันแห่งความหวังใจนี้เถิด” (หนังสือเล่มเดียวกัน เล่มที่ 17, หน้า 182, 183) นี่เป็นความหวังของคริสตจักรในสมัยของอัครทูต ความหวังของ“คริสตจักรที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร” และเป็นความหวังของนักปฏิรูปศาสนา {GC 303.4}

คำพยากรณ์ไม่เพียงทำนายถึงลักษณะและเป้าหมายของการเสด็จมาของพระคริสต์ แต่ยังแสดงให้เห็นถึงเครื่องหมายเพื่อให้มนุษย์ได้ทราบว่า วันนั้นกำลังใกล้เข้ามาแล้ว พระเยซูทรงตรัสว่า “จะมีหมายสำคัญที่ดวงอาทิตย์ ที่ดวงจันทร์และที่ดวงดาวทั้งปวง” (ลูกา 21:25) “ดวงอาทิตย์จะมืดไปและดวงจันทร์จะไม่ส่องแสง ดวงดาวทั้งปวงจะตกจากฟ้าและบรรดาสิ่งซึ่งมีอำนาจในท้องฟ้าจะสะเทือนสะท้าน เมื่อนั้นเขาจะเห็นบุตรมนุษย์มาในเมฆ ทรงฤทธานุภาพและพระสิริเป็นอันมาก” (มาระโก 13:24-26) ผู้เขียนพระธรรมวิวรณ์บรรยายถึงหมายสำคัญแรกที่จะมาถึงก่อนการเสด็จกลับในมาครั้งที่สองว่า “แผ่นดินไหวใหญ่โต ดวงอาทิตย์ก็กลับมืดดำ

ดุจผ้ากระสอบขนสัตว์และดวงจันทร์วันเพ็ญก็กลายเป็นสีเลือด” (วิวรณ์ 6:12) {GC 304.1}

ก่อนศตวรรษที่สิบเก้าจะเริ่มขึ้น มีคนเป็นพยานในหมายสำคัญเหล่านี้ เหตุการณ์เกิดขึ้นตามคำพยากรณ์ ในปี ค.ศ. 1755 เกิดแผ่นดินไหวร้ายแรงที่สุดเท่าที่เคยบันทึกไว้ เป็นที่รู้จักกันว่าเป็นแผ่นดินไหวแห่งเมืองลิสบอน แรงสั่นสะเทือนแผ่ขยายไปถึงพื้นที่ส่วนใหญ่ของทวีปยุโรป แอฟริกาและอเมริกา แรงสั่นสะเทือนนี้รับความรู้สึกได้ถึงในกรีนแลนด์ หมู่เกาะอินดีสตะวันตก เกาะมาดีร่า ประเทศนอร์เวย์และประเทศสวีเดน สหราชอาณาจักรและประเทศไอร์แลนด์ แรงสั่นสะเทือนแผ่กระจายครอบคลุมพื้นที่ไม่น้อยกว่าสิบล้านตารางกิโลเมตร ความรุนแรงของแรงสั่นสะเทือนในทวีปแอฟริกาเกือบจะเท่ากับในยุโรป เมืองแอลเจียร์ (เมืองหลวงของประเทศแอลเจียเรีย ในทวีปแอฟริกาเหนือ) ถูกทำลายไปเกือบหมด มีหมู่บ้านแห่งหนึ่งห่างจากประเทศโมร็อกโกไม่ไกลนัก หมู่บ้านนี้มีประชากรอาศัยราว 8,000 ถึง 10,000 คน ได้ถูกกลืนหายไปทั้งหมู่บ้าน คลื่นขนาดใหญ่พัดกระหน่ำกวาดชายฝั่งประเทศสเปนและทวีปแอฟริกา กลืนเมืองหลายเมืองและสร้างความเสียหายอย่างใหญ่หลวง {GC 304.2}

แรงสั่นสะเทือนเกิดขึ้นรุนแรงที่สุดในประเทศสเปนและประเทศโปรตุเกส มีรายงานว่า ที่เมืองคาดิส คลื่นที่พัดเข้ามาสูงถึง 18 เมตร ภูเขา “บางลูกที่ใหญ่ที่สุดในประเทศโปรตุเกส สั่นสะเทือนอย่างรุนแรง ดูประหนึ่งว่าเป็นการสั่นสะเทือนมาจากฐานรากของภูเขา ยอดภูเขาบางลูกเปิดออก ปริออกและฉีกขาดอย่างน่าพิศวง ก้อนหินขนาดใหญ่ถูกเหวี่ยงลงไปในหุบเขาที่อยู่ใกล้เคียง เล่ากันว่ามีเปลวไฟพวยพุ่งออกมาจากภูเขาเหล่านี้” . (Sir Charles Lyell, Principles of Geology, หน้า 495) {GC 304.3}

ที่เมืองลิสบอน “มีเสียงดังสนั่นจากใต้พื้นดิน และวินาทีต่อมา แรงสั่นสะเทือนอย่างรุนแรงได้ทำลายเมืองไปเสียส่วนใหญ่ ในช่วงเวลาประมาณหกนาที คนจำนวนกว่าหกหมื่นคนต้องพินาศไป ในตอนแรก คลื่นได้ม้วนตัวกลับลงไปในทะเลก่อนและปล่อยให้เห็นแนวพื้นดินแห้ง และแล้วคลื่นก็ม้วนซัดกลับเข้ามา เป็นคลื่นที่สูงกว่าระดับปกติถึงห้าสิบเมตร หรือกว่านั้นจากระดับปกติ” “ในบรรดาเหตุการณ์วิปริตเกี่ยวพันกับเรื่องที่เกิดขึ้นที่เมืองลิสบอนในช่วงหายนะนี้ เป็นการพังทรุดลงมาของท่าเรือแห่งใหม่ที่สร้างด้วยหินอ่อนด้วยค่าใช้จ่ายมหาศาล ฝูงชนจำนวนมากได้เข้าไปรวมตัวกันเพื่อหลบภัยอยู่ที่นั่น เป็นจุดหลบภัยเพื่อให้พ้นจากสิ่งปรักหักพังที่จะตกลงมา

แต่ในทันใดนั้นเอง ท่าเรือนี้ก็จมดิ่งลงพร้อมกับคนทั้งหมดที่อยู่บนนั้น และไม่มีแม้แต่ศพเดียวที่ลอยขึ้นมาบนผิวน้ำอีกเลย” (หนังสือเล่มเดียวกัน หน้า 495). {GC 305.1}

“แรงสั่นสะเทือน” ของแผ่นดินไหวทำให้ “โบสถ์และคอนแวนต์ของแม่ชีทุกแห่ง อาคารสาธารณะขนาดใหญ่เกือบทั้งหมด และบ้านเรือนมากกว่าหนึ่งในสี่พังทลายลงมาทันทีภายหลังการสั่นสะเทือน สองชั่วโมงหลังจากแผ่นดินไหว เกิดไฟลุกไหม้ตามที่ต่าง ๆ และโหมไหม้อย่างรุนแรงเป็นเวลาเกือบสามวัน จนเมืองแทบจะร้างเปล่าไปโดยสิ้นเชิง แผ่นดินไหวได้เกิดขึ้นในวันบริสุทธิ์ ดังนั้น โบสถ์และคอนแวนต์จึงมีคนชุมนุมอยู่เต็มไปหมด มีเพียงน้อยคนที่สามารถหนีรอดออกมาได้ “-- Encyclopedia Americana, art. “Lisbon,” note (ฉบับปี 1831). “ผู้คนต่างหวาดกลัวจนเกินกว่าที่จะบรรยายออกมาได้ ไม่มีใครที่ร้องไห้ เพราะเป็นเหตุการณ์ที่เกินกว่าที่น้ำตาจะเห็นใจ พวกเขาได้แต่วิ่งไปวิ่งมา เพ้อคลั่งด้วยความกลัว และตกใจ ต่างตบหน้าและทุบอกของตนเองพร้อมกับร้องเสียงดังว่า “โปรดเมตตาด้วยเถิด! วาระสุดท้ายของโลกมาถึงแล้ว” แม่ลืมลูกของตน และได้วิ่งแบกรูปปั้นกางเขน เคราะห์ร้ายที่มีคนมากมายวิ่งหลบเข้าไปในโบสถ์ แต่พิธีศาสนาก็ได้เผยถึงความไร้ประโยชน์ เช่นกันคนที่น่าสงสารกอดแท่นบูชาที่ช่วยเขาก็ไม่ได้ บรรดารูปปั้น บาทหลวงและประชาชนถูกฝังอยู่ภายใต้กองปรักหักพังเดียวกัน” ประมาณการกันว่ามีผู้เสียชีวิตจำนวนกว่า 90,000 คนในวันวิปโยคนั้น {GC 305.2}

ยี่สิบห้าปีต่อมา หมายสำคัญถัดมาที่กล่าวถึงในคำพยากรณ์ได้ปรากฏขึ้น ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ได้มืดไป สิ่งที่ทำให้เหตุการณ์นี้เด่นชัดคือ ความจริงของเวลาที่เหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นได้ถูกระบุไว้อย่างแม่นยำ ในขณะที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงสนทนากับสาวกของพระองค์บนภูเขามะกอกเทศ พระองค์ทรงพรรณนาถึงช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยากลำบากของคริสตจักรอันยาวนาน ซึ่งหมายถึงระยะเวลา 1,260 ปีภายใต้การกดขี่ของพระสันตะปาปา พระองค์ทรงสัญญาว่าเวลาแห่งความทุกข์เวทนาจะถูกย่นให้สั้นเข้า จากนั้นพระองค์จึงทรงกล่าวถึงเหตุการณ์บางอย่างที่จะเกิดขึ้นก่อนการเสด็จมาของพระองค์ และทรงกำหนดเวลาที่เราจะได้เห็นหมายสำคัญอันแรก “ภายหลังเมื่อคราวลำบากนั้นผ่านพ้นไปแล้ว ดวงอาทิตย์จะมืดไป และดวงจันทร์จะไม่ส่องแสง” (มาระโก 13:24) ช่วงระยะเวลา 1,260 วันหรือปี ได้สิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1798 การกดขี่ข่มเหงได้ยุติลงจนเกือบทั้งหมดก่อนหน้านั้นประมาณ 25 ปี

ตามพระดำรัสของพระคริสต์ ภายหลังการกดขี่ข่มเหง ดวงอาทิตย์จะมืดไป ในวันที่ 19 พฤษภาคม ค.ศ. 1780 คำพยากรณ์นี้ได้สำเร็จสมจริง {GC 306.1}

"นี่เป็นปรากฏการณ์ที่จัดได้ว่าเกือบสุดยอด ทั้งยังเป็นปรากฏการณ์ที่ลึกลับที่สุด และจนกระทั่งบัดนี้ยังไม่อาจอธิบายได้...นั่นก็คือ วันมืดที่เกิดขึ้นในวันที่ 19 พฤษภาคม ค.ศ. 1780 เป็นความมืดอันแปลกประหลาดที่สุด ที่เกิดขึ้นทั่วทั้งท้องฟ้าและบรรยากาศในเขตนิวอิงแลนด์" (R. M. Devens, Our First Century, หน้า 89) {GC 306.2}

มีผู้เห็นเหตุการณ์คนหนึ่งที่อาศัยอยู่ในมลรัฐแมสซาชูเซตส์ได้บรรยายเหตุการณ์ไว้ดังนี้ "ในเวลาเช้า ดวงอาทิตย์ขึ้นอย่างเจิดจ้าสดใส หลังจากนั้นไม่นานก็เริ่มมืดครึ้มเพราะมีเมฆมาบดบัง เมฆเริ่มลอยต่ำลง และจากเมฆเหล่านี้ก็มีเมฆดำและดูเสมือนลางร้ายได้ปรากฏให้เห็น ไม่นานนักก็เกิดมีฟ้าแลบ ฟ้าร้องและฝนตกลงมาเล็กน้อย พอใกล้เวลาเก้านาฬิกา เมฆเริ่มเบาบางลง และปรากฏเป็นสีทองเหลืองและสีทองแดง และพื้นโลก ก้อนหิน ต้นไม้ สิ่งปลูกสร้าง ผืนน้ำและคนต่างถูกเปลี่ยนไปโดยแสงประหลาดที่เหนือธรรมชาติ ไม่กี่นาทีต่อมา เมฆดำหนาทึบได้แผ่ขยายไปทั่วท้องฟ้า เว้นไว้แต่แนวเล็ก ๆ ตรงสุดขอบฟ้าและแล้วก็มืดสนิทราวกับความมืดในเวลายี่สิบเอ็ดนาฬิกาของค่ำคืนในฤดูร้อน.....{GC 306.3}

"ความกลัว ความวิตกกังวล และความหวาดหวั่นค่อย ๆ อัดแน่นเข้ามาในความรู้สึกนึกคิดของประชาชน แม่บ้านยืนที่ประตู มองดูภูมิประเทศที่มืดมิด พ่อบ้านต่างกลับจากงานทุ่งนา ช่างไม้ทิ้งเครื่องมือ ช่างตีเหล็กทิ้งเตาเผาเหล็ก พ่อค้าออกจากร้านของตน โรงเรียนปล่อยนักเรียนกลับบ้าน และเด็ก ๆ วิ่งกลับบ้านด้วยเนื้อตัวสั่นเทา ผู้ที่เดินทางหยุดหาห้องพักตามโรงนาที่ใกล้ที่สุด ทุกริมฝีปากและหัวใจต่างถามว่า "เกิดอะไรขึ้น" ดูราวกับว่า พายุเฮอริเคนกำลังจะพัดผ่านดินแดนนี้ หรือว่า นี่เป็นวันที่ทุกสิ่งทุกอย่างจะมาถึงจุดจบเสียแล้ว {GC 306.4}

"มีการใช้เทียนไข ไฟจากเตาผิงลุกโชนส่องแสงบรรยากาศราวกับค่ำคืนของฤดูใบไม้ร่วงที่ไม่มีแสงจันทร์.....ฝูงวิหคบินกลับรังขณะที่บินไปส่งเสียงร้องอย่างตกใจ ฝูงวัวกลับมารวมตัวที่หน้าคอกส่งเสียงร้องอึงอล กบส่งเสียงร้องอ๊อบๆ ฝูงนกร้องเพลงกลางคืนพากันร้องเพลงและค้างคาวบินไปมาฉวัดเฉวียน แต่มนุษย์รู้ดีว่า เวลานี้ยังไม่ใช่เวลาค่ำคืน.....{GC 307.1}

"ดร. นาธานาเอล วิทเทคเคอร์ ศิษยาภิบาลคริสตจักรทเบอร์นาเคิลแห่งเมืองซาเลม จัดประชุมศาสนาในห้องประชุม กล่าวคำพร้อมกับยืนยันว่า ความมืดนี้เกิดขึ้นจากเหตุการณ์ที่เหนือธรรมชาติ มีผู้มาประชุมกันในสถานที่อื่น ๆ อีกหลายแห่ง คำเทศนาที่ไม่ได้ถูกตระเตรียมมาก่อน จึงหนีไม่พ้นคำเทศนาที่ดูเสมือนชี้ให้เห็นว่าความมืดที่เกิดขึ้นสอดคล้องกับคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์.....ความมืดหนาทึบที่สุดเกิดขึ้นหลังสิบเอ็ดนาฬิกาเล็กน้อย" (The Essex Antiquarian, เมษายน 1899, เล่มที่ 3, ฉบับที่ 4, หน้า 53, 54) "ความมืดที่เกิดขึ้นในพื้นที่ส่วนใหญ่ของประเทศสหรัฐอเมริกาในช่วงเวลากลางวันของวันนั้นรุนแรงมาก จนไม่อาจดูเวลาที่นาฬิกาข้อมือหรือนาฬิกาข้างฝาผนังได้ หากปราศจากแสงเทียนไขแล้ว แม้แต่จะรับประทานอาหาร หรือจัดการดูแลทำงานบ้านก็ไม่อาจกระทำได้....{GC 307.2}

ความมืดที่แผ่ขยายออกไปนั้นช่างดูแปลกประหลาดยิ่งนัก มีผู้คนสังเกตว่าความมืดได้แผ่กว้างไปทางทิศตะวันออกจรดเมืองพัลเมาธ์ และไปยังทางทิศตะวันตกถึงส่วนที่ไกลที่สุดของมลรัฐคอนเนกติกัทและเมืองอัลบานี ไปถึงทางตอนใต้ ความมืดนี้ไปไกลถึงชายฝั่งทะเล และทางตอนภาคเหนือของอเมริกาไปจนถึงเขตตั้งรกรากครั้งแรกของชาวอเมริกัน (William Gordon, History of the Rise, Progress, and Establishment of the Independence of the U.S.A., เล่มที่ 3, หน้าที่. 57) {GC 307.3})

"ความมืดอย่างที่สุดของวันนั้นได้ดำเนินต่อไปจนราวสักหนึ่งหรือสองชั่วโมงก่อนพลบค่ำ ท้องฟ้าบางส่วนเริ่มปลอดโปร่งขึ้น ดวงอาทิตย์ปรากฏขึ้นมา แม้ว่ายังมีหมอกดำหนาทึบบดบังไว้ "หลังจากดวงอาทิตย์ได้ตกดินแล้ว เมฆได้กลับมาปกคลุมอีก และมืดลงอย่างรวดเร็ว" "เป็นความมืดของยามค่ำคืนที่ผิดธรรมดาและดูน่ากลัวไม่น้อยไปกว่าความมืดที่เกิดขึ้นในช่วงเวลากลางวัน แม้จะมีดวงจันทร์เกือบเต็มดวง แต่ก็มองวัตถุต่าง ๆ ไม่เห็นยกเว้นจะใช้แสงเทียนช่วย ซึ่งเมื่อมองไปยังบ้านที่ใกล้เคียงกัน หรือสถานที่อื่น ๆ ที่ไกลออกไป จะดูประหนึ่งว่าเป็นความมืดของชาวเมืองอียิปต์ ซึ่งลำแสงแทบจะไม่อาจเจาะทะลุผ่านไปได้" (Isaiah Thomas, Massachusetts Spy; or, American Oracle of Liberty, เล่มที่ 10, ฉบับที่ 472 (25 พฤษภาคม 1780) มีผู้เห็นเหตุการณ์กล่าวว่า "ข้าพเจ้าไม่อาจที่จะหยุดคิดในขณะนั้นว่า หากมีเงามืดใดที่หนาทึบพอที่จะปกปิดดวงดาวที่สุกใสได้ทุกดวงในจักรวาลหรือกำจัด

ดวงดาวเหล่านั้นให้สาบสูญทิ้งไป ก็มิใช่ความมืดอย่างสิ้นเชิงมากเท่าเวลานี้" (จากจดหมายของ ดร. ซามูเอล เทนนีย์ เขียนที่เมืองอีซีเตอร์ มลรัฐนิวแฮมป์เชียร์ ธันวาคม ค.ศ. 1785 ใน Massachusetts Historical Society Collections,1792, ชุดที่ 1 เล่มที่ 1, หน้า 97) แม้ว่าจะเป็นเวลายี่สิบเอ็ดนาฬิกาของคืนวันนั้นดวงจันทร์เต็มดวง "ก็แทบจะไม่สามารถขับไล่เงามืดที่ละม้ายคล้ายเงาแห่งความตายออกไปได้" หลังเวลาเที่ยงคืน ความมืดได้หายไป และเมื่อดวงจันทร์ได้ปรากฏให้เห็นครั้งแรกนั้นมีลักษณะเป็นสีเลือด {GC 307.4}

วันที่ 19 พฤษภาคม ค.ศ. 1780 ถูกจารึกไว้ในประวัติศาสตร์ว่าเป็น "วันแห่งความมืด" ตั้งแต่ในสมัยของโมเสสเป็นต้นมา ยังไม่เคยมีช่วงเวลาใดที่ได้รับการบันทึกไว้ว่าเกิดความมืดอันหนาทึบ ขยายวงกว้างออกไปกว้างไกลและยาวนานเท่าที่เกิดขึ้นในครั้งนี้ คำบรรยายของผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ เป็นเพียงเสียงสะท้อนที่มาจากพระวจนะของพระเจ้า ซึ่งโยเอลผู้เผยพระวจนะได้บันทึกไว้เมื่อ 2500 ปีก่อนที่เหตุการณ์จะสำเร็จตามคำพยากรณ์ว่า "ดวงอาทิตย์จะกลายเป็นความมืด ดวงจันทร์เป็นเลือด ก่อนวันใหญ่ยิ่งและน่าสยดสยองของพระเจ้ามาถึง" (โยเอล 2:31) {GC 308.1}

พระคริสต์ทรงตรัสสั่งประชากรของพระองค์ให้เฝ้าติดตามหมายสำคัญของการเสด็จกลับมาของพระองค์และชื่นชมยินดีเมื่อพวกเขาได้เห็นเครื่องหมายที่แสดงถึงกษัตริย์ผู้กำลังจะทรงเสด็จมา พระองค์ตรัสว่า "เมื่อเหตุการณ์ทั้งปวงนี้เริ่มจะบังเกิดขึ้นนั้น ท่านทั้งหลายจงยืดตัวและผงกศีรษะขึ้น ด้วยการไถ่ท่านใกล้จะถึงแล้ว" พระองค์ทรงชี้ให้ผู้ติดตามของพระองค์มองดูต้นไม้ที่กำลังแตกยอดในฤดูใบไม้ผลิและตรัสว่า "เมื่อผลิใบออกแล้ว ท่านทั้งหลายก็เห็นและรู้อยู่เองว่าฤดูฝนจวนจะถึงแล้ว เช่นนั้นแหละเมื่อท่านทั้งหลายเห็นเหตุการณ์เหล่านั้นเกิดขึ้น ก็ให้รู้ว่าแผ่นดินของพระเจ้าใกล้จะถึงแล้ว" (ลูกา 21:28, 30, 31) {GC 308.2}

แต่เมื่อความหยิ่งยโสและการกระทำตามอย่างพิธีกรรมได้เข้าแทนที่วิญญาณแห่งการถ่อมใจและการอุทิศตนที่มีอยู่ในคริสตจักร ความรักที่มีในพระคริสต์และความเชื่อในการเสด็จกลับมาของพระองค์ก็เยือกเย็นลง ชีวิตทางฝ่ายโลกและการแสวงหาความเพลิดเพลินได้กลืนผู้ที่อ้างตนว่าเป็นประชากรของพระเจ้า พวกเขามองไม่เห็นคำชี้แนะของพระผู้ช่วยให้รอดในเรื่องของหมายสำคัญของการเสด็จมาของพระองค์ พวกเขาละเลยหลักคำสอนเรื่องการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของ

พระคริสต์ ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวเนื่องกับเรื่องนี้ก็ถูกบดบังด้วยการแปลความหมายอย่างผิด ๆ จนถูกละเลยและลืมไปเสียจนเกือบหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่งคริสตจักรต่าง ๆ ในประเทศสหรัฐอเมริกา สังคมทุกชนชั้นต่างเพลิดเพลินอยู่กับเสรีภาพและความสุขสบาย ความอยากได้ใคร่มี ความทะเยอทะยานในทรัพย์สมบัติและความหรูหราฟุ่มเฟือย ทำให้เกิดการหมกมุ่นอยู่แต่กับการแสวงหาเงินทองและกระหายอยากด้วยการยื้อแย่งชื่อเสียงและอำนาจ ซึ่งดูเสมือนว่าจะอยู่ใกล้แค่เอื้อมของทุกคน นำพาให้มนุษย์มุ่งความสนใจและความหวังบนสิ่งของในชีวิตนี้ และปัดวันที่น่าเกรงขามนี้ไปยังอนาคตให้ไกลออกไป เมื่อสิ่งต่าง ๆ ที่เขาสนใจในปัจจุบันนี้ได้ผ่านพ้นไปแล้ว {GC 309.1}

เมื่อพระผู้ช่วยให้รอดทรงชี้ให้ผู้ที่ติดตามพระองค์มองดูหมายสำคัญของการเสด็จกลับมาของพระองค์นั้น พระองค์ทรงตรัสไว้ล่วงหน้าถึงสภาพเสื่อมถอยในความบาปที่จะเกิดขึ้นก่อนการเสด็จกลับมาครั้งที่สอง เหมือนดังเช่นในสมัยโนอาห์ จะมีกิจกรรมและความวุ่นวายของธุรกิจฝ่ายโลกและการแสวงหาความสุขสำราญ การซื้อการขาย การเพาะปลูก การก่อสร้างและการสมรสและยกให้เป็นสามีภรรยากัน โดยลืมพระเจ้าและชีวิตในเบื้องหน้า สำหรับผู้ที่มีชีวิตอยู่ในช่วงเวลานี้ พระคริสต์ทรงเตือนว่า “แต่จงระวังตัวให้ดี เกลือกว่าใจของท่านจะล้นไปด้วยอาการดื่มเหล้าองุ่นมาก และด้วยการเมา และด้วยคิดกังวลถึงชีวิตนี้ แล้วเวลานั้นจะมาถึงท่านดุจบ่วงแร้วอย่างกะทันหัน” “เหตุฉะนั้นจงเฝ้าอยู่ทุกเวลา จงอธิษฐานเพื่อท่านทั้งหลายจะมีกำลังที่จะพ้นเหตุการณ์ทั้งปวงซึ่งจะบังเกิดมานั้น และจะยืนอยู่ต่อหน้าบุตรมนุษย์ได้” (ลูกา 21:34, 36) {GC 309.2}

สภาพของคริสตจักรในช่วงเวลาดังกล่าวถูกระบุไว้ในพระดำรัสของพระผู้ช่วยให้รอดที่จารึกในพระธรรมวิวรณ์ว่า “เจ้าได้ชื่อว่ามีชีวิตอยู่ แต่ว่าเจ้าได้ตายเสียแล้ว” และผู้ที่ไม่ยอมปลุกตนเองให้ตื่นจากความมั่นคงอย่างประมาท ก็มีคำเตือนน่าเกรงขามมาถึงว่า “ถ้าเจ้าไม่เฝ้าระวัง เราจะมาหาเจ้าเหมือนอย่างขโมย และเจ้าจะไม่รู้ว่าเรามาหาเจ้าเมื่อไร” (วิวรณ์ 3:1, 3) {GC 309.3}

การปลุกมนุษย์ให้ตื่นขึ้นเพื่อรับรู้ถึงภัยอันตรายของเขาเป็นเรื่องที่มีความจำเป็น พวกเขาจะได้ลุกขึ้นเตรียมตัวพร้อมรับเหตุการณ์สำคัญเกี่ยวเนื่องกับเวลาแห่งพระเมตตาคุณที่จะสิ้นสุดลง ผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าประกาศว่า

“วันของพระเจ้าเป็นวันใหญ่โตและน่ากลัวยิ่งนัก ผู้ใดเล่าจะทนอยู่ได้” ผู้ใดจะทนอยู่ได้เมื่อพระองค์จะทรงเสด็จมา “พระเนตรของพระองค์บริสุทธิ์เกินที่จะทอดพระเนตรการชั่ว จะทรงมองดูการผิดก็ไม่ได้” (โยเอล 2:11; ฮาบากุก 1:13) สำหรับผู้ที่ร้องเรียกว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์รู้จักพระองค์” แต่กระนั้น พวกเขายังคงล่วงละเมิดพันธสัญญาของพระองค์และติดตามพระอื่น เก็บซ่อนการชั่วไว้ในใจ และรักทางแห่งความอธรรม สำหรับคนเช่นนี้ วันแห่งพระเจ้า “เป็นความมืด ไม่ใช่ความสว่าง เป็นความมืดที่คลุ้ม ไม่มีความแจ่มใสเลย” (โฮเชยา 8:2, 1; สดุดี 16;4; อาโมส 5:20) พระเจ้าตรัสว่า “คราวนั้นเราจะเอาตะเกียงส่องดูเยรูซาเล็มและเราจะลงโทษคนที่ปล่อยตัวดังตะกอนเหล้าองุ่นที่เกรอะไว้นาน ผู้ที่กล่าวในใจของตนว่า พระเจ้าจะไม่ทรงกระทำการดีและพระองค์ก็จะไม่ทรงกระทำการชั่ว” (เศฟันยาห์ 1: 12) “เราจะลงโทษโลกเพราะความชั่วร้ายและคนอธรรม เพราะความบาปผิดของเขา เราจะกระทำให้ความเย่อหยิ่งของคนจองหองสิ้นสุดและปราบความยโสของคนโหดร้าย” (อิสยาห์ 13: 11) “เงินหรือทองคำของเขาก็ดี จะไม่สามารถช่วยกู้เขาได้” “ทรัพย์สิ่งของของเขาจะถูกปล้นและเรือนของเขาจะเริศร้าง” (เศฟันยาห์ 1:18, 13) {GC 310.1}

เมื่อผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์ได้เฝ้ารอคอยเวลาที่น่ากลัวนั้น ท่านจึงร้องออกมาว่า “ข้าก็บิดตัวด้วยความเจ็บปวด....ข้าจะนิ่งอยู่ไม่ได้เพราะข้าได้ยินเสียงเขาสัตว์ เสียงปลุกของสงคราม ความหายนะไล่ติดตามความหายนะ” (เยเรมีย์ 4:19, 20) {GC 310.2}

“วันนั้นเป็นวันแห่งความพิโรธ เป็นวันแห่งความทุกข์ใจและเป็นวันระทม เป็นวันพินาศและวันเริศร้าง เป็นวันแห่งความมืดและความมืดครึ้ม เป็นวันที่มีเมฆและความมืดทึบ เป็นวันที่มีเสียงเขาสัตว์และวันโห่ร้อง” (เศฟันยาห์ 1:15, 16) “ดูเถิด วันของพระเจ้าจะมา.....ที่จะกระทำให้แผ่นดินโลกเป็นที่ร้างเปล่าและเพื่อจะทำลายคนบาปของโลกเสียจากโลก” (อิสยาห์ 13:9) {GC 310.3}

เมื่อพิจารณาถึงวันอันยิ่งใหญ่นั้น พระวจนะของพระเจ้าได้ใช้ภาษาที่เคร่งขรึมและน่าจับใจที่สุดเพื่อเรียกร้องให้ประชากรของพระองค์ที่ยังคงสลบไสลทางฝ่ายจิตวิญญาณให้ตื่นขึ้น และแสวงหาพระพักตร์ของพระองค์ด้วยการกลับใจและการถ่อมตน “จงเป่าเขาสัตว์ที่ในศิโยน จงเปล่งเสียงปลุกบนภูเขาบริสุทธิ์ของพระเจ้า ให้ชาวแผ่นดินทั้งสิ้นตัวสั่น เพราะวันแห่งพระเจ้ากำลังมาแล้ว ใกล้เข้ามาแล้ว”

“จงเตรียมทำพิธีอดอาหาร จงเรียกประชุมตามพิธี จงรวบรวมบรรดาประชาชน จงชำระชุมนุมชนให้บริสุทธิ์ จงประชุมบรรดาผู้ใหญ่ จงรวบรวมเด็ก ๆ.....จงให้เจ้าบ่าวออกจากเรือนหอและเจ้าสาวออกจากห้องของตน ให้ปุโรหิตคือผู้ปรนนิบัติพระเจ้าครำ่ครวญอยู่ระหว่างเฉลียงและแท่นบูชา” “จงกลับมาหาเราเสียเดี๋ยวนี้ ด้วยความเต็มใจ ด้วยการอดอาหารด้วยการร้องไห้ และด้วยการโอดครวญ จงฉีกใจของเจ้า มิใช่ฉีกเสื้อผ้าของเจ้า จงหันกลับมาหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย เพราะว่าพระองค์ทรงกอปรด้วยพระคุณและทรงพระกรุณา ทรงกริ้วช้าและบริบูรณ์ด้วยความรักมั่นคง” (โยเอล 2:1, 15-17, 12, 13) {GC 311.1})

การตระเตรียมผู้คนให้พร้อมสำหรับวันของพระเจ้านั้น งานปฏิรูปที่ยิ่งใหญ่จะต้องทำให้สำเร็จ พระเจ้าทรงมองเห็นว่าประชากรจำนวนมากที่อ้างตนว่าเป็นประชากรของพระองค์นั้น ไม่ได้เตรียมพร้อมเพื่อชีวิตนิรันดร์ และด้วยพระเมตตาคุณของพระเจ้า พระองค์จึงทรงพร้อมเพื่อจะส่งข่าวสารคำเตือนมาปลุกพวกเขาให้ตื่นขึ้นจากการไม่รู้สึกตัวและนำพวกเขาให้เตรียมตัวพร้อมเพื่อการเสด็จกลับมาองค์พระเจ้า {GC 311.2}

เราจะมองเห็นคำเตือนนี้ได้ในพระธรรมวิวรณ์บทที่ 14 ที่มีข่าวสารอยู่สามประการซึ่งแสดงให้เห็นถึงชาวสวรรค์ที่ได้นำข่าวมาประกาศ และเหตุการณ์ที่ตามมาอย่างรวดเร็วนั้นก็คือ บุตรมนุษย์จะทรงเสด็จมาเพื่อ “เก็บเกี่ยวโลกนี้” คำเตือนที่หนึ่งประกาศว่า ถึงเวลาที่จะทรงพิพากษาแล้ว จากนั้นผู้เผยพระวจนะได้มองเห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งเหาะ “ไปในท้องฟ้าเพื่อประกาศข่าวประเสริฐอันเป็นอมตะแก่ชนชาวโลกทั้งปวง ทุกเผ่าพันธุ์ ทุกชาติ ทุกภาษา ท่านประกาศด้วยเสียงอันดังว่า จงยำเกรงพระเจ้าและถวายพระเกียรติแด่พระองค์ เพราะถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาแล้ว และจงนมัสการพระองค์ผู้ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก ทะเลและบ่อน้ำพุทั้งหลาย” (วิวรณ์ 14: 6,7) {GC 311.3}

ข่าวที่ประกาศไปนี้ เป็นส่วนหนึ่งของ “ข่าวประเสริฐอันเป็นอมตะ” พันธกิจของการประกาศข่าวประเสริฐมิทรงมอบหมายให้แก่ทูตสวรรค์ทั้งหลาย แต่ทรงโปรดมอบความรับผิดชอบไว้ให้มนุษย์กระทำ ทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิ์ได้รับบัญชาให้ชี้นำในพระราชกิจนี้ ทูตสวรรค์จะมีส่วนร่วมในขบวนการอันยิ่งใหญ่แห่งการช่วยมนุษย์ให้รอด แต่โดยแท้จริงผู้รับใช้ของพระคริสต์ในโลกนี้เป็นผู้ทำงานประกาศข่าว

ประเสริฐ {GC 312.1}

มนุษย์ที่ซื่อสัตย์ ซึ่งเชื่อฟังคำตักเตือนของพระวิญญาณของพระเจ้าและคำสอนที่มีอยู่ในพระวจนะของพระองค์จะเป็นผู้ประกาศคำเตือนให้แก่ชาวโลก พวกเขาเป็นผู้ที่ใส่ใจ “คำพยากรณ์ที่แน่นอน” “เป็นเสมือนแสงประทีปที่ส่องในที่มืดจนกว่าแสงอรุณจะขึ้นและดาวประจำรุ่งจะผุดขึ้น” (2 เปโตร 1:19) พวกเขาแสวงหาความรอบรู้ของพระเจ้ามากยิ่งกว่าที่จะหาขุมทรัพย์ที่ซ่อนไว้ พวกเขาถือว่า “ผลที่ได้จากเงินและกำไรนั้นดีกว่าทองคำ” (สุภาษิต 3:14) และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยให้เขาเห็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ในราชอาณาจักร “ความลึกลับของพระเยโฮวาห์มีอยู่แก่คนที่ยำเกรงพระองค์ และพระองค์จะทรงแจ้งพันธสัญญาของพระองค์แก่เขาเหล่านั้น (สดุดี 25:14 TKJV) {GC 312.2}

ผู้ที่เข้าใจความจริงนี้ และมีส่วนร่วมในงานประกาศ กลับไม่ใช่นักศาสนศาสตร์ผู้คงแก่เรียน พวกเขาเป็นคนยามที่ซื่อสัตย์ ที่ได้ศึกษาพระคัมภีร์ด้วยความหมั่นเพียรและด้วยการอธิษฐาน พวกเขารู้เวลาของยามค่ำคืน คำพยากรณ์จะถูกเปิดเผยให้เขารู้ถึงเหตุการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้น แต่บรรดาผู้คงแก่เรียนมิได้รับหน้าที่นี้และข่าวนี้ถูกประกาศโดยผู้ที่ถ่อมตนกว่า พระเยซูตรัสว่า “เมื่อยังมีความสว่างอยู่ก็จงเดินไปเถิด” (ยอห์น 12:35) ผู้ที่ไม่สนใจแสงสว่างที่พระเจ้าทรงประทานให้หรือละเลยไม่แสวงหาแสงสว่างนั้นเมื่ออยู่ใกล้ คนเหล่านี้จะถูกปล่อยให้อยู่ในความมืด แต่พระผู้ช่วยให้รอดทรงประกาศว่า “ผู้ที่ตามเรามาจะไม่เดินในความมืด แต่จะมีความสว่างแห่งชีวิต” (ยอห์น 8:12) ผู้ใดก็ตามที่ตั้งมั่นอย่างเด็ดเดี่ยวเพื่อแสวงหาที่จะปฏิบัติตามน้ำพระทัยของพระเจ้า เอาใจใส่อย่างจริงใจต่อแสงสว่างที่ทรงโปรดประทานให้แล้ว จะได้รับแสงสว่างมากยิ่งขึ้น สำหรับผู้ที่มีจิตวิญญาณเช่นนี้ พระเจ้าจะประทานดวงดาวแห่งสวรรค์ที่มีประกายเจิดจ้า เพื่อนำเขาไปสู่ความจริงทั้งมวล {GC 312.3}

ในสมัยที่พระคริสต์ทรงเสด็จมาในครั้งแรกนั้น เหล่าปุโรหิตและธรรมาจารย์ที่อยู่ในนครบริสุทธิ์ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับมอบความรับผิดชอบให้ดูแลพระวจนะของพระเจ้า พวกเขาน่าจะมองเห็นหมายสำคัญที่บอกเวลาและประกาศการเสด็จมาของพระองค์ผู้ที่ทรงโปรดสัญญาไว้ คำพยากรณ์ของมีคาห์ได้ระบุสถานที่ประสูติของพระเยซู ดาเนียล ระบุเวลาของการเสด็จมา (มีคาห์ 5:2; ดาเนียล 9:25) พระเจ้าทรงประทานคำพยากรณ์เหล่านี้ให้ผู้นำชาวยิว พวกเขาจึงไม่มีข้อแก้ตัวว่าพวกเขาไม่รู้

และไม่ประกาศแก่ประชาชนให้ทราบว่า การเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ใกล้เข้ามาแล้ว ความโง่เขลาของพวกเขาเป็นผลมาจากความบาปที่เขาต่างไม่ได้เอาใจใส่ ชาวยิวได้สร้างผลงานด้วยการฆ่าผู้เผยพระวจนะของพระเจ้า ด้วยการปฏิบัติตามผู้ยิ่งใหญ่แห่งโลกนี้ พวกเขากำลังเคารพบูชาผู้รับใช้ของซาตาน พวกเขาหมกมุ่นอยู่กับการแก่งแย่งชิงดีอย่างทะเยอทะยาน เพื่อตำแหน่งและอำนาจ เขาทั้งหลายมองไม่เห็นเกียรติยศของพระเจ้ากษัตริย์แห่งสรวงสวรรค์ที่ทรงยื่นมาให้แก่พวกเขา {GC 313.1}

ผู้ปกครองของชนชาติอิสราเอลควรที่จะเอาใส่ใจอย่างลึกซึ้งและด้วยความยำเกรง เพื่อศึกษาถึงสถานที่ เวลาและสภาพแวดล้อมของเหตุการณ์ยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์โลก นั่นคือการเสด็จมาของพระบุตรของพระเจ้าเพื่อมาไถ่มนุษย์ให้ได้รับความรอด ทุกคนควรที่จะเฝ้าระวังเพื่อจะได้เป็นหนึ่งในคนกลุ่มแรกที่จะได้ต้อนรับพระผู้ไถ่ของโลก แต่ดูเถิดที่หมู่บ้านเบธเลเฮม มีผู้เดินทางสองคนที่เหน็ดเหนื่อยจากการเดินทางไกลมาจากเนินเขาแห่งเมืองนาซาเร็ธ เดินตามถนนอันคับแคบที่ทอดยาวไปจนสุดฝั่งตะวันออกของเมือง พวกเขาพยายามหาที่พักและที่กำบังสำหรับยามค่ำคืนอย่างไร้ผล ไม่มีประตูใดเปิดออกต้อนรับพวกเขา ในที่สุดพวกเขาได้เข้าหลบในคอกสัตว์อันต่ำต้อยที่เตรียมไว้สำหรับวัว และพระผู้ช่วยให้รอดของโลกทรงบังเกิดที่นั่น {GC 313.2}

บรรดาทูตจากสวรรค์ได้เคยเห็นสง่าราศีซึ่งพระบุตรของพระเจ้าทรงมีร่วมกับพระบิดาก่อนที่โลกนี้จะอุบัติขึ้น และทูตสวรรค์เหล่านี้ได้รอคอยด้วยความสนใจอย่างแรงกล้า ต่อการเสด็จมาของพระองค์ในโลกนี้ ว่าเป็นเหตุการณ์ที่เต็มล้นด้วยความชื่นชมยินดีสำหรับมนุษย์ทุกคน ทูตสวรรค์ได้รับบัญชาให้นำข่าวแห่งความยินดีไปให้ผู้ที่เตรียมพร้อมจะรับ และแก่ผู้ที่จะนำเรื่องนี้ไปประกาศให้แก่ชนชาวโลกด้วยความชื่นชมยินดีต่อไป พระคริสต์ทรงถ่อมพระองค์ลงมารับสภาพธรรมชาติของมนุษย์ พระองค์ทรงต้องแบกรับภาระหนักเหลือคณาแห่งความทุกข์โศกเพื่อถวายจิตวิญญาณของพระองค์ให้เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป แต่กระนั้นทูตสวรรค์ก็ปรารถนาจะได้เห็นแม้ในสภาพที่ถ่อมพระองค์ของพระบุตรของพระเจ้าผู้สูงสุดที่จะปรากฏต่อหน้ามนุษย์อย่างสง่างามและเต็มไปด้วยสง่าราศีสมกับพระลักษณะของพระองค์ จะมีบุคคลสำคัญของโลกมาร่วมชุมนุมที่เมืองหลวงของแผ่นดินอิสราเอลเพื่อรับการเสด็จมาของพระองค์หรือไม่ จะมีบรรดาทูตสวรรค์มาเสนอพระองค์ให้กับกลุ่มผู้กำลังรอคอยหรือไม่ {GC 313.3}

ทูตสวรรค์องค์หนึ่งมาเยือนโลกเพื่อดูว่ามีผู้ใดบ้างที่เตรียมพร้อมต้อนรับพระเยซู แต่ทูตองค์นั้นมองไม่เห็นเครื่องหมายแห่งการรอคอย ทูตองค์นั้นไม่ได้ยินเสียงสรรเสริญและเสียงโห่ร้องอย่างมีชัยที่แสดงว่าเวลาที่พระเมสสิยาห์จวนจะเสด็จถึงแล้ว ทูตสวรรค์บินไปมาชั่วขณะหนึ่งเหนือเมืองที่ได้รับการเลือกสรร และเหนือพระวิหารซึ่งการทรงสถิตของพระเจ้าได้สำแดงให้เห็นมาเป็นเวลาช้านาน แต่แม้ที่นี่ก็ไม่ได้ดูแตกต่างจากที่อื่นๆ ปุโรหิตที่แต่งกายอย่างโอ้อวดและทะนงตัว ยังคงเผาเครื่องถวายบูชาที่เป็นมลทินในวิหาร พวกฟาริสีพูดกับประชาชนด้วยเสียงอันดัง หรือยืนอธิษฐานอย่างโอ้อวดตามมุมถนน ในพระราชวังของกษัตริย์ ในที่ชุมนุมของนักปรัชญา ในโรงเรียนของรับบี พวกเขามีสภาพที่ไม่แตกต่างกันคือได้เมินเฉยต่อความจริงอัศจรรย์ที่ทำให้ทั้งสวรรค์ชื่นชมยินดีและสรรเสริญพระเจ้า ที่พระผู้ไถ่ของมนุษย์กำลังจะทรงเสด็จมาในโลก {GC 314.1}

ไม่มีหลักฐานใดที่แสดงว่าชาวโลกรอคอยการเสด็จมาของพระคริสต์ และไม่มีการเตรียมตัวต้อนรับเจ้าชายแห่งชีวิต ด้วยความพิศวง ผู้นำข่าวชาวสวรรค์กำลังจะกลับไปยังสวรรค์พร้อมกับเรื่องราวอันน่าอับอาย เมื่อทูตสวรรค์ไปพบคนเลี้ยงแกะกลุ่มหนึ่งที่กำลังเฝ้าฝูงแกะในยามค่ำคืนและในขณะที่พวกเขาจ้องมองขึ้นไปยังท้องฟ้าที่มีดวงดาวส่องระยิบระยับ พวกเขากำลังตรึกตรองถึงคำพยากรณ์ที่พระเมสสิยาห์จะทรงเสด็จมาในโลกนี้ และรอคอยการเสด็จมาของพระผู้ไถ่ของโลกนี้ นี่คือชนกลุ่มหนึ่งที่พร้อมจะรับข่าวสารจากสวรรค์ และในทันใดนั้น ทูตสวรรค์ของพระเจ้าก็ปรากฏตัวขึ้น ประกาศข่าวแห่งความชื่นชมยินดี รัศมีภาพของสวรรค์ได้ส่องแสงเจิดจ้าไปทั่วทุ่งราบ ทูตสวรรค์เหลือคณานับก็ได้ปรากฏตัวขึ้น และดูประหนึ่งว่าความชื่นชมยินดีนั้นยิ่งใหญ่เกินกว่าที่ผู้นำข่าวเพียงองค์เดียวจะนำมาจากสวรรค์ มีเสียงผู้คนมากมายได้เปล่งขึ้นเป็นเสียงสรรเสริญซึ่งบรรดาประชาชาติที่ได้รับความรอดจะร่วมกันร้องในวันหนึ่งว่า “พระสิริจงมีแด่พระเจ้าในที่สูงสุด ส่วนบนแผ่นดินโลก สันติสุขจงมีท่ามกลางมนุษย์ทั้งปวง ซึ่งพระองค์ทรงโปรดปรานนั้น” (ลูกา 2:14) {GC 314.2}

โอ เรื่องอันน่าอัศจรรย์ใจที่เกิดขึ้นที่บ้านเบธเลเฮมจะเป็นบทเรียนที่ดีให้แก่เราเช่นไร เป็นเรื่องที่ตำหนิความไม่เชื่อของเรา หรือความหยิ่งยโสและความไม่ต้องการพึ่งพาผู้ใดของเรา เป็นเรื่องที่เตือนให้เราระวัง เกลือกว่าโดยความเฉยเมยอย่างไร้ความสำนึกของเรา จะทำให้เรามองไม่เห็นหมายสำคัญแห่งกาลเวลา และดังนั้น

เราจึงไม่รู้เวลาที่พระเจ้าจะทรงเสด็จมาหาเรา {GC 315.1}

ทูตสวรรค์ไม่ได้พบผู้เฝ้าคอยการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ในแถบเนินเขาของมณฑลยูเดียหรือในหมู่คนเลี้ยงแกะที่ต่ำต้อยโดยลำพังเท่านั้น ในแผ่นดินของคนนอกศาสนายังมีผู้ที่เฝ้าคอยพระองค์ด้วยเหมือนกัน พวกเขาเป็นนักปราชญ์ผู้ร่ำรวยและมียศศักดิ์ เป็นนักปรัชญาแห่งทิศตะวันออก เป็นนักศึกษาธรรมชาติ นักปราชญ์เหล่านี้มองดูพระหัตถกิจของพระเจ้าและได้แลเห็นพระองค์ พวกเขาได้ศึกษาพระคัมภีร์ของชาวฮีบรูและเรียนรู้ว่า ดาวดวงหนึ่งจะขึ้นมาจากยาโคบและด้วยความปรารถนาอย่างแรงกล้า พวกเขารอคอยการเสด็จมาของพระองค์ ผู้ที่ไม่เพียงแต่ให้ “อิสราเอลได้รับความบรรเทาทุกข์” แต่ “เป็นดวงสว่างส่องแสงแก่คนต่างชาติ” และ “ให้คนทั้งหลายรอดถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก” (ลูกา 2:25, 32; กิจการของอัครทูต 13:47) พวกเขาเป็นผู้แสวงหาแสงสว่าง และแสงสว่างจากพระที่นั่งของพระเจ้าได้ส่องสว่างบนทางเดินของเขา ในขณะที่ปุโรหิตและรับบีแห่งกรุงเยรูซาเล็ม ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้พิทักษ์และเป็นผู้อธิบายความจริง พวกเขาถูกห่อหุ้มอยู่ในความมืด ดวงดาวที่สวรรค์ส่งมาได้นำคนต่างชาติเหล่านี้ที่เป็นคนแปลกหน้าให้ไปยังสถานที่ประสูติของพระมหากษัตริย์องค์ใหม่ที่มาบังเกิด {GC 315.2}

“บรรดาผู้ที่รอคอยพระองค์” พระคริสต์ “จะทรงปรากฏเป็นครั้งที่สอง.... เพื่อช่วยบรรดาผู้ที่รอคอยพระองค์ด้วยใจจดจ่อให้ได้รับความรอด” (ฮีบรู 9:28) เช่นเดียวกับข่าวการมาบังเกิดของพระผู้ช่วยให้รอด ข่าวเกี่ยวกับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูนั้น ไม่ทรงโปรดมอบให้ผู้นำทางศาสนา พวกเขาไม่ได้ถนอมรักษาความสัมพันธ์กับพระเจ้าและปฏิเสธแสงสว่างจากสวรรค์ ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงไม่ได้เป็นกลุ่มคนที่อัครทูตเปาโลบรรยายไว้ว่า “แต่พี่น้องทั้งหลาย ท่านไม่ได้อยู่ในความมืดแล้ว วันนั้นจะมาถึงท่านอย่างขโมยมา ท่านเป็นบุตรของความสว่างและเป็นบุตรของกลางวัน เราทั้งหลายไม่ได้เป็นของกลางคืนหรือของความมืด” (1 เธสะโลนิกา 5:4, 5) {GC 315.3}

คนยามบนกำแพงแห่งเมืองศิโยนควรเป็นคนกลุ่มแรกที่รู้ข่าวการเสด็จมาของพระผู้ช่วยให้รอด พวกเขาควรเป็นคนกลุ่มแรกที่จะป่าวประกาศว่าพระองค์ใกล้จะเสด็จมาแล้ว พวกเขาควรเป็นคนกลุ่มแรกที่เตือนผู้คนให้เตรียมพร้อมเพื่อการเสด็จมาของพระองค์ แต่พวกเขากลับอยู่อย่างสุขสบาย เพ้อฝันแต่เพียงความสงบสุข

และปลอดภัย ในขณะที่ผู้คนต่างหลับใหลอยู่ในความผิดบาป พระเยซูทรงเห็นว่าคริสตจักรของพระองค์นั้นเป็นดังเช่นต้นมะเดื่อเทศที่ไม่ออกผล ที่มีใบแห่งความจอมปลอมปกคลุมเต็มไปหมด กระนั้นยังไม่บังเกิดผลที่มีคุณค่า มีการโอ้อวดในการถือรักษาพิธีกรรมทางศาสนา ที่ขาดวิญญาณแห่งความถ่อมตน ขาดความเสียใจที่ได้ทำผิด และมีความเชื่อที่แท้จริง ซึ่งเป็นการรับใช้ที่พระเจ้าทรงพอพระทัย แทนที่พวกเขาจะมีคุณงามความดีแห่งพระวิญญาณของพระเจ้า พวกเขากลับหยิ่งยโส ถือระเบียบโอ้อวด เห็นแก่ตัว กดขี่ผู้คน คริสตจักรที่ละทิ้งพระเจ้าจะปิดตาให้กับเครื่องหมายที่บอกเวลา พระเจ้าไม่ได้ทอดทิ้งพวกเขา หรือปล่อยให้คุณความดีของพระเจ้าสูญหายไปจากพวกเขา แต่พวกเขาเหินห่างไปจากพระองค์ และแยกตัวเองออกไปจากความรักของพระองค์ ในขณะที่พวกเขาปฏิเสธไม่ทำตามข้อกำหนด พระสัญญาของพระองค์จึงไม่เกิดผลสำเร็จในตัวเขา {GC 315.4}

นี่คือผลที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนเมื่อมีการละเลย ไม่รู้คุณค่า ไม่พัฒนาแสงสว่างและโอกาสที่พระเจ้าทรงประทานให้ ศาสนาจะถดถอยลงอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ จนเหลือแต่เพียงพิธีกรรม และวิญญาณแห่งคุณความดีของการดำเนินชีวิตในพระเจ้าจะสูญหายไป นอกเสียจากว่าคริสตจักรจะปฏิบัติตามทางออกของพระองค์ที่โปรดประทานไว้ ยอมรับแสงสว่างทั้งหมด ปฏิบัติตามหน้าที่ทั้งหมดที่ได้เปิดเผยไว้ให้แล้ว ความจริงนี้มีให้เห็นในประวัติศาสตร์ของคริสตจักร ซึ่งเกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำอีก พระเจ้าทรงเรียกหาผลงานแห่งความเชื่อและการเชื่อฟังจากประชากรของพระองค์ตามสัดส่วนของพระพรและโอกาสที่ทรงโปรดประทานให้ การเชื่อฟังจำเป็นต้องมีการเสียสละและเกี่ยวข้องกับกางเขน นี่คือเหตุผลที่ว่าทำไมคนมากมายที่อ้างตนว่าเป็นผู้ติดตามของพระคริสต์จึงปฏิเสธไม่ยอมรับแสงสว่างจากสวรรค์ และเช่นเดียวกับชาวยิวในอดีตที่ไม่รู้เวลาที่พระองค์เสด็จมา (ลูกา 19:44) เพราะว่าความทะนงตัวและความไม่เชื่อ พระเจ้าจึงได้ทรงเสด็จผ่านพวกเขาไป และเปิดเผยความจริงให้แก่บุคคลอื่น เช่นคนเลี้ยงแกะแห่งหมู่บ้านเบธเลเฮมและนักปราชญ์แห่งทิศตะวันออก ซึ่งใส่ใจกับแสงสว่างทั้งหมดที่เขาได้รับ {GC 316.1}

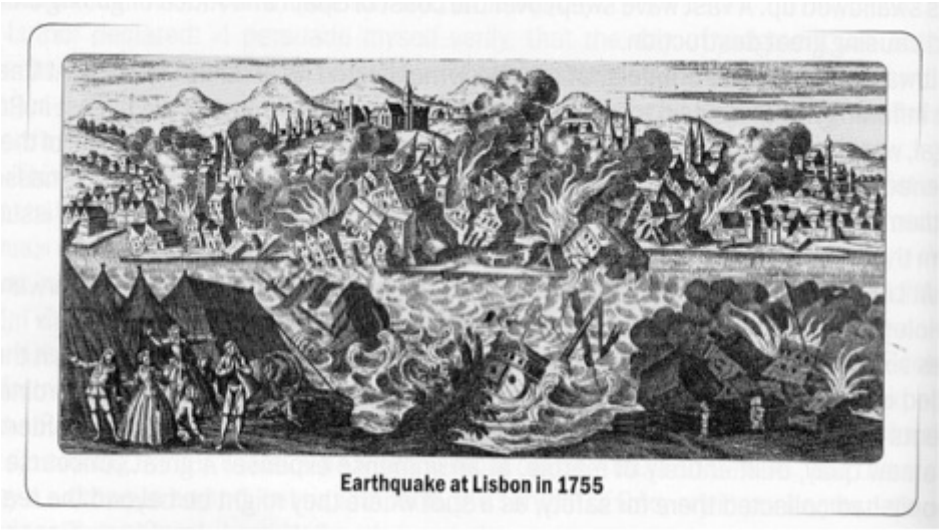

Earthquake at Lisbon in 1755

แผ่นดินไหวที่เมือง ลิสบอน ปี ค.ศ. 1755

บทที่ 18

นักปฏิรูปชาวอเมริกัน

ชาวนาที่ซื่อตรงและจริงใจ ซึ่งเคยสงสัยอำนาจของพระเจ้าที่อยู่ในพระคัมภีร์ แต่จริงใจอยากจะเรียนรู้ความจริง ชายผู้นี้คือคนที่พระเจ้าทรงเลือกไว้เพื่อให้มาประกาศข่าวการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระคริสต์ ชีวิตของวิลเลียม มิลเลอร์ ก็คล้ายคลึงกับชีวิตของนักปฏิรูปคนอื่นๆ ชีวิตในวัยเด็กของเขาต้องต่อสู้กับความยากจน ดังนั้น เขาจึงเรียนรู้บทเรียนที่ยิ่งใหญ่ของการใช้แรงงานและการเสียสละ สมาชิกคนอื่นๆในครอบครัวของเขาต่างมีลักษณะเป็นคนที่มีความเป็นตัวของตัวเองสูง มีวิญญาณที่รักเสรีภาพ มีความอดทนและรักชาติอย่างแรงกล้า ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่โดดเด่นที่ติดอยู่ในอุปนิสัยของเขา คุณพ่อของเขาเป็นผู้บังคับบัญชาในกองทหารปฏิวัติ และรับใช้ในกองทัพด้วยความเสียสละเพื่อต่อสู้และทนกับความลำบากในช่วงเวลาที่ยุ่งเหยิง ซึ่งทำให้เรามองเห็นสภาพบีบคั้นที่มีต่อชีวิตของมิลเลอร์ในวัยเด็ก {GC 317.1}

มิลเลอร์มีร่างกายที่สมบูรณ์และตั้งแต่เขายังมีอายุน้อยๆ ก็เห็นได้อย่างชัดเจนว่า เขามีสติปัญญาดีกว่าเด็กทั่วไป ขณะที่เขาโตขึ้น คุณสมบัติเหล่านี้ก็ยิ่งเห็นได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ความนึกคิดของเขาว่องไว และได้รับการพัฒนาเป็นอย่างดี เขากระตือรือร้นใฝ่หาความรู้ แม้ว่าเขาจะไม่ได้รับประโยชน์ของการศึกษาในระดับอุดมศึกษา แต่เขาเป็นคนชอบค้นคว้าและมีความคิดที่รอบคอบและช่างวินิจวิเคราะห์ จึงทำให้เขาเป็นคนตัดสินใจดีและมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล เขามีนิสัยทางศีลธรรมที่ไร้ตำหนิและมีชื่อเสียงดีกว่าคนอื่นๆ เขาได้รับการยอมรับว่าเป็นคนที่ซื่อสัตย์ มัธยัสถ์และโอบอ้อมอารี ตั้งแต่อายุยังน้อยๆ เขาก็ได้ทุ่มเทกำลังและหมั่นฝึกฝนจนมีความเชี่ยวชาญ แต่เขายังคงรักษานิสัยของการเรียนรู้เอาไว้ เขารับหน้าที่ต่างๆทั้งทางฝ่ายพลเรือนและฝ่ายการทหารจนได้รับความเชื่อถือ และดูประหนึ่งว่า หนทางที่นำไปสู่ความร่ำรวยและเกียรติยศเปิดกว้างไว้ให้เขาแล้ว {GC 317.2}

แม่ของเขาเป็นสตรีที่เคร่งศาสนา และเขาได้รับอิทธิพลทางศาสนาตั้งแต่เขาอายุยังน้อย แต่เมื่อเขาเริ่มเป็นหนุ่ม เขาไปเข้าสังคมกับพวกเทวูเบกขานิยม

(deists-เชื่อว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้สร้าง แต่เมื่อสร้างแล้วก็ไม่ยุ่งเกี่ยวใดๆกับโลกและคนที่อยู่ในโลก และจะไม่สำแดงพระองค์ในธรรมชาติ แต่จะมาพิพากษาโลกเมื่อวาระสุดท้ายมาถึง) ซึ่งมีอิทธิพลกับเขาอย่างมาก เนื่องจากคนส่วนใหญ่ในสังคมนี้เป็นพลเมืองดีและเป็นคนใจบุญ และมีจิตใจเมตตากรุณา การดำเนินชีวิตที่อยู่ในแวดวงขององค์กรคริสเตียน เช่นเดียวกับคนเหล่านี้ มีผลต่ออุปนิสัยของเขา ซึ่งสภาพแวดล้อมเหล่านี้ได้หล่อหลอมอุปนิสัยของเขาไปในระดับหนึ่ง สำหรับจุดเด่นที่ทำให้เขาได้รับความเคารพและความวางใจนั้น เขาได้รับจากพระคัมภีร์ แต่ของประทานที่ดีเลิศเหล่านี้มักถูกใช้ในทางที่ผิดจนมีผลในการต่อต้านพระวจนะของพระเจ้า การที่มิลเลอร์คบกับคนพวกนี้ ส่งผลให้เขาปรับตัวรับเอาความนึกคิดของคนเหล่านี้เข้าไปด้วย การแปลความหมายพระคัมภีร์ในขณะนั้นก่อให้เกิดความยุ่งยากซึ่งดูประหนึ่งว่าเขาไม่อาจแก้ไขได้ แต่แนวความเชื่อใหม่ของเขาที่เพิกเฉยต่อพระคัมภีร์ ก็ไม่มีอะไรที่ดีกว่าจะมาแทนที่ได้ และเขาก็ยังคงไม่พอใจ แต่เขายังคงยึดกับความเชื่อเช่นนี้นานถึงประมาณ 12 ปี เมื่อเขาอายุ 34 ปี พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงดลใจให้เขารู้สึกถึงสภาพของเขาที่เป็นคนบาป เขาพบว่า ความเชื่อเดิมของเขาไม่ได้ให้ความเชื่อมั่นว่าเขาจะมีความสุขเมื่อเขาตายไปแล้ว อนาคตนั้นมืดมนและหดหู่ ในภายหลัง เขากล่าวถึงความรู้สึกของเขาในขณะนั้นว่า {GC 318.1}

“การทำลายล้างโลกเป็นความคิดที่โหดร้ายและเย็นชา และเมื่อพิจารณาให้ดีแล้ว ทุกอย่างคงจะต้องถูกทำลายอย่างแน่นอน สวรรค์เป็นเหมือนทองเหลืองที่วางอยู่เหนือศีรษะของข้าพเจ้าและพื้นผิวโลกก็เป็นเหมือนเหล็กอยู่ใต้เท้าข้าพเจ้า อะไรคือชั่วนิจนิรันดร์ และทำไมจึงต้องมีความตายด้วย ยิ่งข้าพเจ้าพยายามหาเหตุผลมากขึ้นเท่าไร ข้าพเจ้าก็ยิ่งไกลไปจากคำตอบ ข้าพเจ้ายิ่งคิดมากขึ้นเท่าไร ข้อสรุปของข้าพเจ้าก็ยิ่งกระจัดกระจายมากขึ้นเท่านั้น ข้าพเจ้าพยายามระงับความคิดเหล่านี้ แต่ข้าพเจ้าไม่สามารถควบคุมความคิดของข้าพเจ้าได้ ข้าพเจ้ารู้สึกเศร้าใจจริงๆ แต่ก็ไม่เข้าใจว่าทำไมถึงเป็นเช่นนี้ ข้าพเจ้าบ่นและคร่ำครวญ แต่ไม่รู้จะไประบายกับใคร ข้าพเจ้าทราบดีว่ามีสิ่งที่ผิด แต่ไม่ทราบจะทำอย่างไรหรือจะไปหาสิ่งถูกจากที่ไหน ข้าพเจ้าต้องร้องครวญครางต่อไป โดยไร้ซึ่งความหวัง” {GC 318.2}

มิลเลอร์มีสภาพเช่นนี้อยู่หลายเดือน แล้วเขาก็เล่าต่อไปว่า “ในทันใดนั้น ภาพขององค์พระผู้ช่วยให้รอดที่ชัดเจนมากได้ไหลเข้ามาสู่ความคิดของข้าพเจ้า

จะมีใครที่ช่างประเสริฐและกอปรด้วยพระเมตตาคุณมากไปกว่าพระองค์ ที่จะมาลบมลทินบาปของการล่วงละเมิดของเราทั้งหลายได้ และช่วยเราให้รอดจากการต้องทนทุกข์ที่เป็นผลจากโทษแห่งความบาปได้ ข้าพเจ้ารู้สึกขึ้นมาทันทีว่า พระองค์จะต้องน่ารักมากเพียงไร และจินตนาการว่าข้าพเจ้าสามารถซุกตัวเข้าไปอยู่ในอ้อมพระกรและวางใจในพระเมตตาของพระองค์ท่าน แต่ก็เกิดคำถามขึ้นมาว่า จะพิสูจน์ได้อย่างไรว่ามีบุคคลเช่นนี้จริง ข้าพเจ้าทราบดีว่า นอกเหนือจากหลักฐานที่มีอยู่ในพระคัมภีร์แล้ว ข้าพเจ้าไม่อาจหาหลักฐานใดเพื่อยืนยันว่ามีพระผู้ช่วยให้รอดเช่นนี้จริง หรือแม้จะหาต่อไปในอนาคตกาล.....{GC 319.1}

"ข้าพเจ้าเข้าใจแล้วว่า พระคัมภีร์ทำให้เรามองเห็นภาพของพระผู้ช่วยให้รอดในลักษณะที่ข้าพเจ้าต้องการและข้าพเจ้าก็ฉงนสนเท่ห์เมื่อพบว่า หนังสือที่ไม่ได้รับการดลใจเหตุใดจึงสามารถพัฒนาหลักการที่สมบูรณ์แบบที่ปรับให้เข้ากับความต้องการของโลกที่ล้มลงในบาปได้อย่างนี้ เมื่อได้ศึกษาพระคัมภีร์อย่าง จริงจังข้าพเจ้าจำต้องยอมรับว่า พระคัมภีร์จะต้องเป็นหนังสือที่ได้รับการดลใจจากพระเจ้าแน่นอน และพระคัมภีร์ก็ได้กลายมาเป็นหนังสือที่ข้าพเจ้าชื่นชอบที่สุด และข้าพเจ้าได้พบกับเพื่อนในองค์พระเยซู พระผู้ช่วยให้รอดได้กลายมาเป็นเอกในท่ามกลางคนนับหมื่น และพระคัมภีร์ที่เมื่อก่อนหน้านี้ดูมืดมนและขัดแย้งกัน บัดนี้กลายเป็นโคมสำหรับเท้าของข้าพระองค์และเป็นความสว่างแก่มรรคาของข้าพระองค์ ความนึกคิดของข้าพเจ้าสงบและรู้สึกเต็มอิ่ม ข้าพเจ้าพบว่า พระเจ้าทรงเป็นพระศิลาที่อยู่ในท่ามกลางมหาสมุทรแห่งชีวิต บัดนี้ ข้าพเจ้าจึงศึกษาพระคัมภีร์เป็นหลัก และข้าพเจ้าสามารถกล่าวได้อย่างจริงใจว่าข้าพเจ้าศึกษาพระคัมภีร์ด้วยความสุขยิ่งใหญ่ ข้าพเจ้าค้นพบแล้วว่ายังมีเรื่องอีกกว่าครึ่งที่ข้าพเจ้าไม่เคยรับรู้ ข้าพเจ้าคิดสงสัยว่า ทำไมก่อนหน้านี้ข้าพเจ้าจึงมองไม่เห็นความงดงามและพระสิริที่อยู่ในนั้น และแปลกใจที่ข้าพเจ้าเคยปฏิเสธพระคัมภีร์ ข้าพเจ้าพบทุกสิ่งดั่งที่หัวใจของข้าพเจ้าปรารถนา และวิธีรักษาโรคทั้งหลายของวิญญาณจิต ข้าพเจ้าไม่สนใจที่จะอ่านหนังสืออื่นๆ แต่ใส่ใจที่จะได้พระปัญญาจากพระเจ้า (จาก S. Bliss, Memoirs of Wm. Miller,หน้า 65-67) {GC 319.2}

มิลเลอร์ประกาศความเชื่อในศาสนาที่เขาเคยเหยียดหยามต่อหน้าสาธารณชน แต่เพื่อนทั้งหลายที่ไม่เชื่อพระเจ้าต่างไม่รีรอในการยกข้อโต้แย้งทั้งหมดที่เขาเองมักเคยใช้โต้เกี่ยวกับอำนาจของพระเจ้าที่มีในพระคัมภีร์ ในเวลานั้น เขายัง

ไม่พร้อมที่จะตอบพวกเพื่อนๆของเขา แต่เขาคิดคำนึงว่า หากพระคัมภีร์เป็นหนังสือที่พระเจ้าใช้เปิดเผยแล้ว พระคัมภีร์ทุกตอนจะต้องสอดคล้องกันและในเมื่อเป็นหนังสือที่ทรงประทานให้สั่งสอนมนุษย์ พระคัมภีร์จะต้องปรับให้เขาเข้าใจได้ เขาจึงตั้งใจศึกษาพระคัมภีร์ด้วยตนเอง และค้นหาให้แน่ใจว่า ทุกสิ่งที่ดูว่าขัดแย้งกันจะกลมกลืนกันได้หรือไม่ {GC 319.3}

เขามุ่งมั่นละวางความคิดเห็นทั้งหมดที่เขาเคยมีอยู่ และคำอธิบายที่มีอยู่ในหนังสืออธิบายพระคัมภีร์ต่างๆ เขานำข้อพระคัมภีร์แต่ละข้อมาเปรียบเทียบกัน โดยอาศัยข้อพระคัมภีร์ที่ถูกอ้างอิงในตอนท้าย รวมทั้งหนังสือศัพท์ย์สัมพันธ์ด้วย เขาศึกษาอย่างสม่ำเสมอและอย่างมีระบบ ตั้งแต่พระธรรมปฐมกาล เขาอ่านทีละข้อ ศึกษาอย่างไม่เร่งรีบจนเข้าใจความหมายของข้อพระคัมภีร์หลายตอน เพื่อเขาจะไม่ต้องรู้สึกลำบากใจกับข้อพระคัมภีร์นั้นๆต่อไป เมื่อเขาพบเรื่องใดที่ไม่ชัดเจน เขาก็จะนำข้อพระคัมภีร์นั้นๆมาเปรียบเทียบกับข้อพระธรรมอื่นๆที่ดูว่าน่าจะเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เขากำลังศึกษาอยู่ ทุกๆคำที่อยู่ในข้อพระคัมภีร์จะได้รับการพิจารณาอย่างเหมาะสมตามหัวข้อที่อยู่ในข้อพระคัมภีร์นั้นๆ และถ้าหากมุมมองเกี่ยวกับข้อพระคัมภีร์ต่างๆมีความเกี่ยวพันกันอยู่แล้ว ข้อความเหล่านั้นก็จะไม่ก่อให้เกิดปัญหาอีกต่อไป ด้วยประการฉะนี้ เมื่อใดก็ตามที่เขาพบข้อความที่เข้าใจยาก เขาก็จะพบคำอธิบายที่ในส่วนอื่นๆของพระคัมภีร์ ในขณะที่เขาศึกษาพระคัมภีร์พร้อมกับการอธิษฐานอย่างจริงใจเพื่อขอความเข้าใจจากพระเจ้า ข้อความที่เขาไม่เข้าใจก็ได้รับความกระจ่าง เขาได้สัมผัสกับความจริงที่ผู้ประพันธ์สดุดีเขียนไว้ว่า “การคลี่คลายพระวจนะของพระองค์ให้ความสว่าง ทั้งให้ความเข้าใจแก่คนรู้น้อย” (สดุดี 119: 130) {GC 320.1}

เขาศึกษาพระธรรมดาเนียลและวิวรณ์ด้วยความสนใจยิ่ง เขาใช้หลักการการแปลความหมายพระคัมภีร์เช่นเดียวกับที่ใช้ในพระคัมภีร์ข้ออื่นๆ และพบว่า เขาสามารถเข้าใจสัญลักษณ์ต่างๆที่ใช้ในคำพยากรณ์ได้ ซึ่งสร้างความยินดีอย่างยิ่งให้กับเขา เขาได้เห็นคำพยากรณ์เท่าที่ได้เกิดขึ้นแล้ว เกิดขึ้นตรงตามที่บันทึกไว้ ส่วนตัวเลข สัญลักษณ์ อุทาหรณ์ การเปรียบเทียบ และอื่นๆ ล้วนอธิบายส่วนเกี่ยวข้องที่สัมพันธ์กันหรือข้อความที่ใช้บรรยาย เพื่ออธิบายข้อพระคัมภีร์อื่นๆ และเมื่อนำมาใช้อธิบายแล้วก็ทำให้เข้าใจได้อย่างตรงไปตรงมา มิลเลอร์กล่าวว่า “ข้าพเจ้าพอใจยิ่งที่ได้ศึกษาพระคัมภีร์ด้วยวิธีเช่นนี้ ด้วยว่าพระคัมภีร์มีระบบในการเปิดเผยความจริง

ที่ชัดเจนและเรียบง่ายจนผู้เดินเท้าธรรมดา แม้จะโง่เขลาก็ไม่อาจเข้าใจผิดได้" (Bliss, หน้า 70) ปมแล้วปมเล่าในสายป่านแห่งความจริงที่เขาได้รับจากความพยายามของเขา ในขณะที่เขาก้าวเดินไปทีละก้าวเพื่อค้นหาเส้นทางที่ยิ่งใหญ่ของคำพยากรณ์ ทูตแห่งสวรรค์ได้นำความคิดของเขาและเปิดเผยความหมายของพระคัมภีร์ให้เขาเข้าใจ {GC 320.2}

เขาใช้คำพยากรณ์ที่เกิดขึ้นมาแล้วในอดีตเป็นเกณฑ์เพื่อพิจารณาคำพยากรณ์ที่ยังไม่เกิดขึ้นในอนาคต เขาแน่ใจว่า แนวคิดที่คนทั่วไปเชื่อกันว่าการครอบครองฝ่ายจิตวิญญาณของพระคริสต์จะเกิดขึ้นหนึ่งพันปีก่อนสิ้นโลก เรื่องนี้ไม่ใช่คำสอนที่พระวจนะของพระเจ้าสอนไว้ หลักคำสอนนี้ชี้ว่า หนึ่งพันปีแห่งความชอบธรรมและสันติสุขเกิดขึ้นก่อนการเสด็จมาของพระเป็นเจ้า จึงทำให้วันแห่งพระเจ้าที่น่ายำเกรงถูกเลื่อนออกไปเสียยาวไกล ถึงแม้ว่าความคิดเช่นนี้ดูจะสร้างความสบายใจให้ก็ตามที แต่เรื่องนี้ตรงกันข้ามกับคำสอนที่พระคริสต์และเหล่าสาวกของพระองค์ที่สอนเอาไว้ว่า ต้นข้าวสาลีและต้นข้าวละมานจะต้องโตขึ้นพร้อมๆกันจนถึงเวลาเก็บเกี่ยวซึ่งหมายถึงวันที่โลกนี้สิ้นสุด "คนชั่วและคนเจ้าเล่ห์จะเลวลง" "ในสมัยจะสิ้นยุคนั้น จะเกิดเหตุการณ์กลียุค" และอาณาจักรแห่งความมืดจะยังคงดำเนินต่อไปจนพระผู้เป็นเจ้าเสด็จมา และจะทรงประหารมันด้วยลมพระโอษฐ์ของพระองค์และจะทรงผลาญให้สูญไปด้วยการปรากฏและการเสด็จมาของพระองค์" (มัทธิว 13: 30; 38-41; 2 ทิโมธี 3: 13,1; 2 เธสะโลนิกา 2:8) {GC 321.1}

คำสอนเรื่องคนทั้งโลกจะเกิดการกลับใจ และการครอบครองฝ่ายวิญญาณของพระคริสต์ ไม่ใช่เป็นสิ่งที่คริสตจักรในสมัยของอัครทูตสอน คริสเตียนทั่วไปเริ่มยอมรับคำสอนนี้ในยุคต้นศตวรรษที่สิบแปด เช่นเดียวกับคำสอนผิดอื่นๆที่ตามมาด้วยผลที่ชั่วร้าย คำสอนนี้สอนให้มนุษย์มองว่าการเสด็จกลับมาของพระคริสต์เป็นเรื่องที่ไกลตัว และจึงทำให้พวกเขาไม่ใส่ใจกับเครื่องหมายต่างๆที่ประกาศถึงเวลาที่พระองค์ใกล้จะเสด็จมา ซึ่งก่อให้เกิดความรู้สึกมั่นใจ และปลอดภัยที่ไม่มีหลักยึดเหนี่ยว และนำคนมากมายให้ละเลยไม่ได้เตรียมพร้อมเพื่อต้อนรับพระเป็นเจ้าดังที่พวกเขาควรจะทำ {GC 321.2}

มิลเลอร์พบว่า พระคริสต์จะเสด็จมาจริงและพระองค์จะเสด็จมาเอง ตามที่พระคัมภีร์สอนไว้ เปาโลกล่าวว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาจากสวรรค์

ด้วยพระดำรัสสั่ง ด้วยสำเนียงเรียกของเทพบดีและด้วยเสียงแตรของพระเจ้า” (1 เธสะโลนิกา 4: 16) และพระผู้ช่วยให้รอดทรงประกาศว่า “มนุษย์ทุกชาติทั่วโลก.....จะเห็นบุตรมนุษย์เสด็จมาบนเมฆในท้องฟ้า ทรงฤทธานุภาพและพระสิริเป็นอันมาก” “ด้วยว่าฟ้าแลบมาจากทิศตะวันออก ส่องไปจนถึงทิศตะวันตกฉันใด การเสด็จมาของบุตรมนุษย์ก็จะเป็นฉันนั้น” (มัทธิว 24: 30,27) พระองค์จะเสด็จมาพร้อมกับชาวสวรรค์ทั้งปวง “บุตรมนุษย์ทรงพระสิริเสด็จมากับทั้งหมู่ทูตสวรรค์” (มัทธิว 25: 31) “พระองค์ทรงใช้เหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์ มาด้วยเสียงแตรอันดังยิ่งนัก ให้รวบรวมคนทั้งปวงที่พระองค์ทรงเลือกสรรไว้แล้ว” (มัทธิว 24: 31) {GC 321.3}

เมื่อพระองค์เสด็จมา ผู้ชอบธรรมที่ตายแล้วจะฟื้นขึ้นและผู้ชอบธรรมที่ยังมีชีวิตอยู่จะเปลี่ยนแปลงใหม่ เปาโลกล่าวว่า “เราจะไม่ล่วงหลับหมดทุกคน แต่เราจะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่หมด ในชั่วขณะเดียว ในพริบตาเดียว เมื่อเป่าแตรครั้งสุดท้าย เพราะว่าจะมีเสียงแตร และคนที่ตายแล้วจะเป็นขึ้นมาปราศจากเน่าเปื่อย แล้วเราทั้งหลายจะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่ เพราะว่า สิ่งซึ่งเน่าเปื่อยนี้ต้องสวมซึ่งไม่เน่าเปื่อย และสภาพมตะนี้ต้องสวมสภาพอมตะ” (1 โครินธ์ 15: 51-53) และในจดหมายที่ท่านเขียนถึงชาวเธสะโลนิกา เปาโลกล่าวต่อไปหลังจากที่บรรยายถึงเรื่องการเสด็จมาขององค์พระเป็นเจ้าว่า “คนทั้งปวงในพระคริสต์ที่ตายแล้วจะเป็นขึ้นมาก่อน หลังจากนั้นเราทั้งหลายซึ่งยังเป็นอยู่ จะถูกรับขึ้นไปในเมฆพร้อมกับคนเหล่านั้น และจะได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ อย่างนั้นแหละ เราก็จะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นนิตย์” (1 เธสะโลนิกา 4: 16,17) {GC 322.1}

ประชากรของพระเจ้าจะยังคงไม่ได้รับแผ่นดินของพระเจ้าจนกว่าพระคริสต์จะเสด็จกลับมา พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า “เมื่อบุตรมนุษย์ทรงพระสิริเสด็จมากับทั้งหมู่ทูตสวรรค์ เมื่อนั้นพระองค์จะประทับบนพระที่นั่งอันรุ่งเรืองของพระองค์ บรรดาประชาชาติต่างๆ จะประชุมพร้อมกันต่อพระพักตร์พระองค์ และพระองค์จะทรงแยกมนุษย์ทั้งหลายออกเป็นสองพวก เหมือนอย่างผู้เลี้ยงแกะจะแยกแกะออกจากแพะ ส่วนฝูงแกะนั้นจะทรงจัดให้อยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระองค์ แต่ฝูงแพะนั้นจะทรงจัดให้อยู่เบื้องซ้าย ขณะนั้น พระมหากษัตริย์จะตรัสแก่บรรดาผู้ที่อยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระองค์ว่า ‘ท่านทั้งหลายที่ได้รับพระพรจากพระบิดาของเรา จงมารับเอาราชอาณาจักร ซึ่งได้ตระเตรียมไว้สำหรับท่านทั้งหลายตั้งแต่แรกสร้างโลก

(มัทธิว 25: 31-34) ข้อพระธรรมที่กล่าวมานี้ ทำให้มองเห็นว่า เมื่อบุตรมนุษย์เสด็จมา คนที่ตายไปแล้วจะฟื้นขึ้นมาปราศจากเน่าเปื่อย และคนที่ยังมีชีวิตอยู่จะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่ ด้วยการเปลี่ยนแปลงยิ่งใหญ่นี้ พวกเขาจึงพร้อมที่จะรับอาณาจักรของพระองค์ เพราะเปาโลกล่าวไว้ดังนี้ว่า “เนื้อและเลือดจะมีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้ และสิ่งซึ่งเน่าเปื่อยจะมีส่วนในสิ่งซึ่งไม่รู้จักเน่าเปื่อยก็ไม่ได้” (1 โครินธ์ 15: 50) มนุษย์ในเวลานี้มีสภาพมตะ เน่าเปื่อยได้ แต่แผ่นดินของพระเจ้านั้น ไม่เน่าเปื่อย จะยืนยงตลอดไป ดังนั้น มนุษย์ในสภาพที่เป็นอยู่นี้จะเข้าไปในอาณาจักรของพระเจ้าไม่ได้ แต่เมื่อพระเยซูเสด็จมา พระองค์จะประทานความเป็นอมตะให้แก่ประชากรของพระองค์ แล้วพระองค์จะทรงเชิญชวนให้พวกเขามารับราชอาณาจักรซึ่งก่อนหน้านี้พวกเขาเป็นแต่เพียงผู้รับมรดกเท่านั้น {GC 322.2}

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ รวมทั้งข้อพระคัมภีร์อื่นๆ ถูกพิสูจน์อย่างชัดเจนในสมองของมิลเลอร์ว่า เหตุการณ์ที่คนทั่วไปคาดว่าจะเกิดขึ้นก่อนการเสด็จมาของพระคริสต์ เช่นการครอบครองอย่างสันติทั่วจักรวาลและการจัดตั้งอาณาจักรของพระเจ้าขึ้นบนโลก แท้ที่จริงแล้วจะเกิดขึ้นหลังการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระคริสต์ นอกจากนี้ หมายสำคัญทั้งหมดของยุคและสภาพของโลกนั้นก็กำลังเป็นไปตามที่คำพยากรณ์เกี่ยวกับยุคสุดปลายได้บรรยายไว้ จากการศึกษาพระคัมภีร์เพียงอย่างเดียว เขาจึงสรุปอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ว่า ช่วงเวลาที่ยังมีเหลือไว้ให้กับโลกนี้ กำลังจะถึงจุดจบ {GC 323.1}

เขากล่าวว่า “ยังมีหลักฐานอื่นๆที่มีผลต่อความคิดของข้าพเจ้า นั่นคือลำดับเหตุการณ์ในพระคัมภีร์.....ข้าพเจ้าพบว่าเหตุการณ์ที่ถูกทำนายไว้ล่วงหน้าและได้เกิดขึ้นมาแล้วในอดีต และมักจะเกิดขึ้นตามเวลาที่กำหนดไว้ เวลา 120 ปีของก่อนน้ำจะท่วมโลก (ปฐมกาล 6: 3) เจ็ดวันที่นำหน้ามาก่อน พร้อมกับฝนที่ตกลงมาสี่สิบวันตามที่ทำนายไว้ (ปฐมกาล 7: 4) พงศ์พันธุ์ของอับราฮัมจะต้องรอนแรมไปเป็นเวลาสี่ร้อยปี (ปฐมกาล 15: 13) เวลาสามวันที่พนักงานน้ำองุ่นและพนักงานขนมฝัน (ปฐมกาล 40: 12-20) เจ็ดปีของฟาโรห์ (ปฐมกาล 41: 28-54) สี่สิบปีในป่ากันดาร (กันดารวิถี 14: 43) การกันดารอาหารนานสามปีครึ่ง (1 พงษ์กษัตริย์ 17: 1) (โปรดดู ลูกา 4: 25)..... การเป็นเชลยนานเจ็ดสิบปี (เยเรมีย์ 25: 11) เจ็ดวาระของเนบูคัดเนสซาร์ (ดาเนียล 4: 13-16) และ 7 สัปตะ 62 สัปตะ และ 1 สัปตะ ที่รวมกันแล้วเป็น 70

สัปตะแห่งปีกำหนดไว้สำหรับชนชาติยิว (ดาเนียล 9: 24-27) เหตุการณ์ที่มีระยะเวลากำหนดไว้ซึ่งเคยเป็นแต่เพียงส่วนหนึ่งในคำพยากรณ์ และได้เกิดขึ้นจริงตามที่ได้ทำนายไว้” Bliss หน้า 74, 75 {GC 323.2}

ดังนั้น เมื่อเขาพบจากการศึกษาพระคัมภีร์ว่า ลำดับช่วงเวลาต่างๆตามที่เขาเข้าใจนั้นไปสิ้นสุดลงที่การเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระคริสต์ เขาจึงไม่อาจปฏิเสธและถือว่าเวลานั้นเป็น “เวลาก่อนการนัดหมาย” ที่พระเจ้าทรงเปิดเผยให้แก่ผู้รับใช้ของพระองค์ โมเสสกล่าวว่า “สิ่งลี้ลับทั้งปวงเป็นของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทั้งหลาย แต่สิ่งทรงสำแดงนั้นเป็นของเราทั้งหลายและของ ลูกหลานของเราเป็นนิตย์” และพระเจ้าทรงเปิดเผยผ่านผู้เผยพระวจนะอาโมสว่า พระองค์จะ “มิได้ทรงกระทำอะไรเลย โดยมิได้เปิดเผยความลี้ลับ ให้แก่ผู้รับใช้ของพระองค์ คือผู้เผยพระวจนะ” (เฉลยธรรมบัญญัติ 29: 29; อาโมส 3: 7) ผู้ที่ศึกษาพระวจนะของพระเจ้าจึงมั่นใจเมื่อได้พบกับเหตุการณ์ยิ่งใหญ่ที่จะเกิดขึ้นในประวัติศาสตร์มนุษยชาติตามที่แจกแจงไว้อย่างชัดเจนในพระคัมภีร์แห่งความจริง {GC 324.1}

มิลเลอร์กล่าวต่อไปว่า “เมื่อข้าพเจ้ามั่นใจอย่างเต็มที่ว่า ‘พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้าและเป็นประโยชน์’ (2 ทิโมธี 3: 16) และไม่ได้เกิดขึ้นมาจากความคิดของมนุษย์ แต่เขียนขึ้นโดยธรรมิกชนที่ได้รับการดลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ (2 เปโตร 1:21) และเขียนบันทึกไว้เพื่อ “สั่งสอนเรา เพื่อเราจะได้มีความหวังโดยความเพียรและความชูใจด้วยพระคัมภีร์” (โรม 15: 4) ข้าพเจ้าจึงถือว่า ลำดับเวลาที่อยู่ในพระคัมภีร์ก็เป็นส่วนหนึ่งในพระวจนะของพระเจ้า และจะต้องให้ความสนใจอย่างจริงจังเช่นเดียวกับตอนอื่นๆในพระคัมภีร์ ด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงพยายามเข้าใจสิ่งที่พระเจ้าทรงมีพระเมตตา โดยเห็นว่าเหมาะสมที่จะให้เรารับรู้ ข้าพเจ้าไม่มีสิทธิ์ที่จะมองข้ามช่วงเวลาแห่งคำพยากรณ์เหล่านี้” (Bliss, หน้า 75) {GC 324.2}

คำพยากรณ์ที่ดูว่าน่าจะชัดเจนที่สุด ที่กล่าวถึงเรื่องเวลาของการเสด็จกลับมาครั้งที่สอง อยู่ในพระธรรมดาเนียล 8: 14 “อยู่นานสองพันสามร้อยเวลาเย็น เวลาเช้า แล้วสถานศักดิ์สิทธิ์นั้นจะกลับสู่สภาพอันควร” มิลเลอร์ใช้หลักการว่าพระคัมภีร์จะอธิบายพระคัมภีร์เอง เขาพบว่าหนึ่งวันในคำพยากรณ์เป็นเครื่องหมายแทนเวลาหนึ่งปีของโลก (กันดารวิถี 14: 34; เอเสเคียล 4: 6) เขาพบว่าช่วงเวลา 2300 วันของคำพยากรณ์หรือปีนั้น จะกินเวลาเกินเลยที่มอบไว้ให้แก่ชนชาติยิว ด้วยเหตุนี้

สถานศักดิ์สิทธิ์จึงมิได้หมายถึงพระวิหารของชาวยิว มิลเลอร์เห็นด้วยกับแนวคิดที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลายของคริสเตียนในยุคนั้นว่า โลกนี้คือสถานศักดิ์สิทธิ์ และด้วยเหตุนี้ เขาจึงเข้าใจว่า การชำระสถานศักดิ์สิทธิ์ที่กล่าวถึงในพระธรรมดาเนียล 8: 14 หมายถึงการชำระโลกด้วยไฟเมื่อพระคริสต์เสด็จมาครั้งที่สอง เขาสรุปว่าหากเขาสามารถหาเวลาเริ่มต้นของ 2300 วันได้ เขาก็จะรู้อย่างมั่นใจถึงเวลาแห่งการเสด็จมาครั้งที่สองได้ ดังนั้น จึงจะได้รู้วันสิ้นสุดของทุกสิ่งที่ยิ่งใหญ่นั้น ซึ่งเป็นวันที่ทุกสิ่งในทุกวันนี้ “ความหยิ่ง อำนาจ ความโอ้อวดและความอนิจจัง ความชั่วและการกดขี่จะยุติลง” เมื่อคำแช่งสาปจะถูก “ขจัดให้สิ้นไปจากโลก ความตายจะถูกทำลายไป พระคริสต์จะประทานบำเหน็จให้ผู้รับใช้ของพระเจ้า ผู้เผยพระวจนะ ธรรมิกชนและทุกคนที่ยำเกรงพระนามของพระองค์ และผู้ที่ทำลายโลกจะถูกทำลายทิ้งไป” (Bliss, หน้า 76) {GC 324.3}

มิลเลอร์ศึกษาคำพยากรณ์ต่อไปด้วยความตั้งใจใหม่และแน่วแน่ เขาอุทิศเวลาทั้งกลางวันและกลางคืนเพื่อศึกษาสิ่งที่มีความสำคัญยิ่ง และดึงดูดความสนใจของเขาไปทั้งหมด เขาไม่พบข้อมูลใดที่มีอยู่ในพระธรรมดาเนียลบทที่ 8 ที่จะใช้เป็นข้อมูลเพื่อชี้ถึงเวลาเริ่มต้นของ 2300 วัน แม้ทูตสวรรค์กาเบรียลที่ได้รับพระบัญชาให้ไปอธิบายเพื่อให้ดาเนียลเข้าใจนิมิต ก็อธิบายให้เพียงเป็นบางส่วนเท่านั้น ในขณะที่นิมิตของผู้เผยพระวจนะถูกอธิบายถึงการกดขี่ข่มเหงอันน่ากลัวที่มายังคริสตจักรนั้น เขาก็หมดแรง เขาทนไม่ไหวแล้ว และทูตสวรรค์ได้จากเขาไปช่วงระยะเวลาหนึ่ง ดาเนียล “อ่อนเพลียและนอนเจ็บอยู่หลายวัน” เขากล่าวว่า “ข้าพเจ้างงงันโดยนิมิตนั้นและไม่เข้าใจเรื่องราวเลย” (ดาเนียล 8: 27) {GC 325.1}

แต่ถึงกระนั้น พระเจ้าทรงบัญชาผู้สื่อข่าวของพระองค์ว่า “จงทำให้ชายผู้นี้เข้าใจในนิมิตนั้นเถิด” พระบัญชานั้นจะต้องสำเร็จ ทูตสวรรค์ก็ทำตามพระบัญชา จึงได้กลับมาหาดาเนียลในภายหลัง และกล่าวว่า “ข้าพเจ้าออกมา ณ บัดนี้เพื่อจะให้ปัญญาและความเข้าใจแก่ท่าน” “เพราะฉะนั้นจงพิจารณาคำนั้นและเข้าใจนิมิตนั้น” (ดาเนียล 8: 16; 9: 22,23; 25-27) มีเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่งในนิมิตของบทที่ 8 ที่ยังไม่มีคำอธิบาย นั่นคือ เรื่องที่เกี่ยวข้องกับเวลา คือช่วงเวลา 2300 วัน ดังนั้นทูตสวรรค์ที่กลับมาอธิบายจึงเน้นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกาลเวลา” {GC 325.2}

 “มีเจ็ดสิบสัปตะแห่งปีกำหนดไว้สำหรับชนชาติของท่านและนครบริสุทธิ์ของ

ท่าน.....จงทราบและเข้าใจว่า นับตั้งแต่การที่คำสั่งนั้นออกไปให้สร้างกรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่จนถึงสมัยผู้ถูกเจิมไว้ ผู้เป็นประมุขเป็นเวลาเจ็ดสัปตะและเยรูซาเล็มถูกสร้างขึ้นพร้อมด้วยลานเมืองและคูเมืองเป็นเวลาหกสิบสองสัปตะ แต่ในยุคลำบากหลังจากหกสิบสองสัปตะแล้ว ท่านผู้หนึ่งที่ถูกเจิมไว้จะต้องถูกตัดออกและจะไม่มีอะไรสำหรับท่าน.....ท่านจะทำพันธสัญญาเข้มแข็งกับคนเป็นอันมากอยู่หนึ่งสัปตะ ท่านจะกระทำให้การถวายสัตวบูชาและเครื่องบูชาอื่นๆหยุดไปตรงครึ่งสัปตะ” {GC 326.1}

ทูตสวรรค์ได้รับบัญชาให้ไปหาดาเนียลด้วยจุดประสงค์ที่เร่งด่วน เพื่ออธิบายนิมิตของบทที่ 8 ที่เขาไม่เข้าใจ ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับเวลาคือ “อยู่นานสองพันสามร้อยเวลาเย็น เวลาเช้า แล้วสถานศักดิ์สิทธิ์นั้นจะกลับสู่สภาพอันควร” หลังจากทูตสวรรค์พูดกับดาเนียลว่า จง ”เข้าใจในนิมิตและพิจารณาคำนั้น” ทูตสวรรค์นั้นเริ่มต้นกล่าวด้วยประโยคที่ว่า “มีเจ็ดสิบสัปตะแห่งปีกำหนดไว้สำหรับชนชาติของท่านและนครบริสุทธิ์ของท่าน” คำว่า “กำหนดไว้” นั้นมีหมายความว่า “ตัดออกมา” ทูตสวรรค์เปิดเผยว่า เจ็ดสิบสัปตะซึ่งหมายถึง 490 ปีจะเป็นเวลาที่ถูกตัดออกมาให้กับชนชาวยิวโดยเฉพาะ แต่ช่วงเวลานี้จะถูกตัดออกจากที่ใด ในขณะที่ 2300 วันเป็นช่วงเวลาเดียวที่กล่าวถึงในบทที่ 8 จึงต้องเป็นช่วงเวลาที่ 70 สัปตะจะถูกตัดออกมา เจ็ดสิบสัปตะจึงต้องเป็นส่วนหนึ่งของ 2300 วันและช่วงเวลาทั้งสองนี้จะต้องเริ่มต้นที่เดียวกัน ทูตสวรรค์เปิดเผยว่า เจ็ดสิบสัปดาห์นี้จะเริ่มต้นตั้งแต่มีคำสั่งให้ไปบูรณะและสร้างกรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่ หากหาวันที่ออกคำสั่งนี้ได้ ก็จะหาจุดเริ่มต้นของช่วงเวลาอันสำคัญยิ่งของ 2300 วันได้อย่างแน่นอน {GC 326.2}

พระบัญชานี้พบได้ในพระธรรมเอสราบทที่ 7 ข้อ 12-26 เป็นพระบัญชาที่สมบูรณ์แบบที่สุดของพระเจ้า อารทาเซอร์ซีส พระราชาแห่งเปอร์เซียบัญชาไว้ในปี ก.ค.ศ. 457 แต่พระธรรมเอสรา 6: 14 บันทึกไว้ว่าพระนิเวศของพระเจ้าที่กรุงเยรูซาเล็มนั้นก่อสร้างขึ้นตาม “กฤษฎีกาของไซรัสและดาริอัสและอารทาเซอร์ซีส พระราชาแห่งเปอร์เซีย” พระราชาทั้งสามพระองค์นั้นเป็นผู้ริเริ่ม สนับสนุน และทำให้คำบัญชาสำเร็จ ซึ่งทำให้คำพยากรณ์สมบูรณ์และเป็นจุดเริ่มต้นของ 2300 ปี เมื่อเอา ก.ค.ศ.457 เป็นปีที่ประกาศกฤษฎีกา ทุกๆสิ่งที่เจาะจงของคำพยากรณ์ที่เกี่ยวกับเจ็ดสิบสัปดาห์จึงเกิดขึ้นจริง {GC 326.3}

“นับตั้งแต่การที่พระบัญชานั้นออกไปให้สร้างกรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่จนถึงสมัยผู้ถูกเจิมไว้ ผู้เป็นประมุขก็เป็นเวลาเจ็ดสัปตะ.....(และ)เวลาหกสิบสองสัปตะ” นั่นคือเวลา 69 สัปดาห์หรือ 483 ปี กฤษฎีกาของพระเจ้าอารทาเซอร์ซีสมีผลใช้ในช่วงฤดูใบไม้ร่วงของปี ก.ค.ศ. 457 นับตั้งแต่เวลานั้นไป 483 ปี เวลาไปสิ้นสุดที่ ค.ศ. 27 (โปรดดูภาคผนวก) ในเวลานั้น เหตุการณ์ที่พยากรณ์ไว้ก็เกิดขึ้น “พระเมสสิยาห์” หมายถึง “ผู้ถูกเจิม” ในช่วงฤดูใบไม้ร่วงของปี ค.ศ. 27 ยอห์นได้ให้บัพติศมาแก่พระคริสต์และพระองค์ถูกเจิมจากพระวิญญาณ อัครทูตเปโตรเป็นพยานว่า “พระเจ้าได้ทรงเจิมพระองค์ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยฤทธานุภาพ” (กิจการของอัครทูต 10: 38) และพระผู้ช่วยให้รอดเองทรงเปิดเผยว่า “พระวิญญาณแห่งพระเป็นเจ้าทรงอยู่เหนือข้าพเจ้า เพราะว่าพระองค์ได้ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้” (ลูกา 4: 18) หลังจากพระคริสต์รับบัพติศมาแล้ว พระองค์เสด็จไปยังแคว้นกาลิลี “ทรงเทศนาประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้าและตรัสว่า เวลากำหนดมาถึงแล้ว” (มาระโก 1: 14,15) {GC 327.1}

“ท่านจะทำพันธสัญญาเข้มแข็งกับคนเป็นอันมากอยู่หนึ่งสัปตะ” “สัปตะ” ในที่นี้เป็นสัปดาห์สุดท้ายของเจ็ดสิบสัปดาห์ เป็นช่วงเจ็ดปีสุดท้ายของช่วงเวลาที่ถูกตัดไว้ให้สำหรับชนชาติโดยเฉพาะ ช่วงเวลานี้ที่ครอบคลุมจาก ค.ศ. 27 จนถึง ค.ศ. 34 พระคริสต์ทรงเป็นคนแรกที่ยื่นคำเชื้อเชิญแห่งพระกิตติคุณให้กับชนชาติยิว และในภายหลัง สาวกของพระองค์เป็นผู้กระทำการต่อ ในขณะที่อัครทูตดำเนินการประกาศข่าวดีเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า พระผู้ช่วยให้รอดตรัสบัญชาว่า “อย่าไปทางที่ไปสู่พวกต่างชาติและอย่าเข้าไปในเมืองของชาวสะมาเรีย แต่ว่าจงไปหาแกะหลงของวงศ์วานอิสราเอลนั้นดีกว่า” (มัทธิว 10:5, 6) {GC 327.2}

“ท่านจะกระทำให้การถวายสัตวบูชาและเครื่องบูชาอื่นๆหยุดไปครึ่งสัปตะ” ในปี ค.ศ. 31 หรือสามปีครึ่งหลังจากที่พระองค์ทรงรับบัพติศมา พระเป็นเจ้าของเราถูกตรึงบนกางเขน ด้วยการถวายบูชาที่ยิ่งใหญ่บนกางเขนแห่งคาล์วารีนี้ ทำให้ระบบการถวายบูชาที่ชี้ไปยังพระเมษโปดกของพระเจ้า ซึ่งทำกันมานานถึงสีพันปีได้สิ้นสุดลง ลูกแกะตัวจริงได้มาแทนที่ลูกเกาะที่เป็นตัวแสดงความหมาย และการถวายบูชาทั้งหมดและการทำพิธีกรรมต่างๆได้ยุติลง {GC 327.3}

เจ็ดสิบสัปดาห์หรือ 490 ปีที่จัดไว้ให้กับชาวยิวโดยเฉพาะ ได้สิ้นสุดลงตามที่กล่าวมาข้างต้นในปี ค.ศ. 34 ในช่วงเวลานั้น สเทเฟนได้พลีชีพเพื่อ

ความเชื่อ ตามแผนการกดขี่ข่มเหงผู้ติดตามพระคริสต์ ซึ่งสภาซันเฮดรินของชนชาติยิวได้ทำไป จึงเป็นการประทับตราแสดงให้เห็นว่า ชาติยิวปฏิเสธไม่รับพระกิตติคุณ ดังนั้น พระกิตติคุณแห่งความรอดจึงไม่ได้จำกัดไว้สำหรับผู้ที่เลือกสรรไว้แล้วเท่านั้น พระกิตติคุณนี้จึงได้ประทานให้กับโลก การกดขี่ข่มเหงบังคับให้สาวกทั้งหลายหนีภัยไปจากกรุงเยรูซาเล็ม “กระจายไป ก็เที่ยวประกาศพระวจนะนั้น” “ฟิลิปก็ไปยังเมืองหนึ่งในแคว้นสะมาเรียและประกาศเรื่องพระคริสต์ให้ชาวเมืองนั้นฟัง” เปโตรได้รับการทรงนำจากพระเจ้า ถูกเชิญให้ไปประกาศเรื่องพระกิตติคุณให้กับนายร้อยโครเนลิอัส ผู้ยำเกรงพระเจ้าที่เมืองซีซาริยาและเปาโลผู้มีจิตใจอันแรงกล้าได้กลับใจมามีความเชื่อในพระคริสต์ได้รับบัญชาให้นำข่าวดีแห่งพระกิตติคุณ “ไปประกาศไกล ไปหาคนต่างชาติ” (กิจการของอัครทูต 8:4, 5; 22:21) {GC 328.1}

เมื่อมาถึงจุดนี้ ก็จะเห็นได้ว่า คำพยากรณ์เหล่านี้ได้เกิดขึ้นจริงอย่างเหลือเชื่อ และปี ก.ค.ศ. 457 จึงเป็นจุดเริ่มต้นของเจ็ดสิบสัปดาห์อย่างไม่ต้องสงสัย และไปจบลงที่ปี ค.ศ. 34 จากข้อมูลเหล่านี้จึงไม่ยากที่จะหาวันสิ้นสุด 2300 วัน เจ็ดสิบสัปดาห์หรือ 490 ปี ที่ต้องลบออกไปจาก 2300 วัน ทำให้มีเวลาเหลืออยู่ 1810 วัน ภายหลังที่ 490 วันสิ้นสุดไปแล้ว ยังมี 1810 วันที่จะเกิดขึ้นตามคำพยากรณ์ นับจาก ค.ศ. 34 ไป 1810 วัน เวลานั้นจะไปสิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1844 ผลที่ตามมาก็คือ 2300 วันแห่งพระธรรมดาเนียลจะสิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1844 ตามที่ทูตสวรรค์ของพระเจ้าได้กล่าวไว้ว่า เมื่อช่วงเวลาของคำพยากรณ์ที่ยิ่งใหญ่นี้สิ้นสุดลง “สถานศักดิ์สิทธิ์จะกลับสู่สภาพอันควร” ดังนั้น เวลาสำหรับการชำระสถานนมัสการ ซึ่งเชื่อกันอย่างกว้างขวางว่าจะเกิดขึ้นเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา จึงถูกกำหนดออกมา {GC 328.2}

ในช่วงแรก มิลเลอร์และผู้ร่วมงานของเขา เชื่อกันว่า 2300 วันจะสิ้นสุดในช่วงฤดูใบไม้ผลิของ ค.ศ. 1844 ซึ่งคำพยากรณ์ได้ชี้ไปที่ช่วงฤดูใบไม้ร่วงของปีนั้น (โปรดดูภาคผนวก) ความเข้าใจผิดในจุดนี้นำความผิดหวังและความงุนงงมาให้กับผู้ที่ยึดติดอยู่กับช่วงเวลาอันแรกที่ถูกกำหนดให้เป็นเวลาที่พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา แต่เหตุการณ์นี้ไม่ได้กระทบต่อข้อโต้แย้งที่หนักแน่น ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ระยะเวลา 2300 วันสิ้นสุดลงที่ปี ค.ศ. 1844 และเหตุการณ์ยิ่งใหญ่ที่มีความหมายถึงการชำระสถานศักดิ์สิทธิ์จะต้องเกิดขึ้น {GC 328.3}

มิลเลอร์ศึกษาพระคัมภีร์ต่อไปเหมือนกับที่เขาทำมาประจำ เพื่อพิสูจน์

เรื่องที่พระเจ้าเปิดเผยให้ทราบ ตั้งแต่มิลเลอร์เริ่มศึกษาเรื่องนี้ เขาไม่ได้คาดคิดแม้แต่เพียงนิดเดียวว่า จะได้ข้อสรุปดังที่เขาได้มาในเวลานี้ เขาเองก็แทบจะไม่เชื่อผลจากการค้นคว้าของเขา แต่หลักฐานจากพระคัมภีร์นั้นชัดเจนและหนักแน่นมากจนไม่อาจปัดวางทิ้งไปได้ {GC 329.1}

เขาใส่ใจศึกษาพระคัมภีร์เป็นเวลาถึงสองปีเต็ม จนกระทั่งในปี ค.ศ. 1818 ที่เขาเชื่อมั่นอย่างแน่วแน่ว่า ยังมีเวลาอีกเพียง 25 ปีก่อนที่พระคริสต์จะเสด็จมาเพื่อช่วยประชากรของพระองค์ให้รอด มิลเลอร์กล่าวว่า “ข้าพเจ้าไม่จำเป็นต้องพูดถึงความสุขที่ท่วมท้นอยู่ในใจของข้าพเจ้าเมื่อข้าพเจ้ามองเห็นความหวังในภายภาคหน้าที่ปีติยินดี หรือไม่จำเป็นต้องกล่าวถึงความหวังใจอันเร้าร้อนของจิตวิญญาณของข้าพเจ้าที่จะมีส่วนร่วมชื่นชมยินดีของผู้ที่ได้รับความรอด บัดนี้ พระคัมภีร์เป็นหนังสือเล่มใหม่สำหรับข้าพเจ้า แท้จริงแล้ว พระคัมภีร์เป็นศูนย์รวมของเหตุผล คำสอนทุกเรื่องที่ข้าพเจ้าเคยมองดูมืดมน ลึกลับหรือไม่ชัดเจน ได้หายไปจากความคิดของข้าพเจ้า ด้วยแสงสว่างสดใสที่มาจากหนังสือศักดิ์สิทธิ์ และความจริงนั้นช่างสว่างและเจิดจ้าเพียงไร ความขัดแย้งและความไม่แน่นอนที่ข้าพเจ้าเคยพบในพระวจนะก็หายไปจนหมด ถึงแม้จะมีอยู่อีกหลายตอนที่ข้าพเจ้ายังไม่พอใจกับความเข้าใจที่ยังไม่เต็มที่ แต่ข้าพเจ้าก็ได้รับแสงสว่างอย่างเพียงพอที่มาจากพระคัมภีร์เพื่อส่องเข้าไปในความคิดที่มืดมนของข้าพเจ้า จนทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสุขในการศึกษาพระคัมภีร์ ซึ่งก่อนหน้านี้ที่ข้าพเจ้าไม่เคยคิดว่า ข้าพเจ้าจะหาข้อสรุปเช่นนี้จากคำสอนในพระคัมภีร์ (Bliss หน้า 76.77) {GC 329.2}

“ด้วยความเชื่อมั่นอันแรงกล้าว่าเหตุการณ์ยิ่งใหญ่ที่ถูกทำนายล่วงหน้าไว้ในพระคัมภีร์กำลังจะเกิดขึ้นในไม่ช้า เกิดมีคำถามกระทบกลับมายังข้าพเจ้าด้วยอำนาจที่ยิ่งใหญ่ ถึงหน้าที่ของข้าพเจ้าที่มีต่อโลก ในหลักฐานที่มีผลกระทบต่อความคิดของข้าพเจ้า” (Ibid หน้า 81) เขาทำอย่างอื่นไม่ได้นอกจากจะรู้สึกว่า เป็นหน้าที่ของเขาที่จะต้องแบ่งปันแสงสว่างที่เขาได้รับให้แก่ผู้อื่น เขาคาดว่าจะต้องเผชิญกับการต่อต้านจากคนที่ไม่เชื่อ แต่เขาก็มั่นใจว่า คริสเตียนทุกคนคงจะชื่นชมยินดีในความหวังใจที่จะได้พบกับองค์พระผู้ช่วยให้รอดที่พวกเขาอ้างว่ารัก เขากลัวเพียงอย่างเดียวว่า ในท่ามกลางความชื่นชมยินดีอย่างสุดซึ้งของการได้รับความรอดในเวลาอันรวดเร็วนั้น คนจำนวนมากจะได้รับหลักคำสอนโดยไม่ได้ศึกษาหลักความจริงที่มีอยู่ใน

พระคัมภีร์เสียก่อน เขาจึงลังเลไม่อยากประกาศออกไป โดยเกรงว่าเขาอาจจะผิดพลาดและนำผู้อื่นให้หลง ดังนั้น เขาจึงกลับไปทบทวนหลักฐานต่างๆที่สนับสนุนข้อสรุปของเขา และเพื่อพิจารณาอย่างรอบคอบถึงข้อยุ่งยากทุกอย่างที่เข้ามาในความคิดของเขา เขาพบว่า ความขัดแย้งต่างๆค่อยๆเลือนหายไปภายใต้แสงสว่างจากพระวจนะของพระเจ้า ดั่งหมอกหายไปเมื่อได้รับลำแสงจากดวงอาทิตย์ เขาใช้เวลาศึกษาเช่นนี้ถึงห้าปี จนเขามั่นใจจุดยืนของเขาว่าถูกต้องที่สุด {GC 329.3}

และบัดนี้ หน้าที่ที่จะต้องเปิดเผยให้ผู้อื่นทราบถึงสิ่งที่เขาเชื่อซึ่งพระคัมภีร์สอนไว้อย่างชัดเจน บีบคั้นเขาด้วยแรงกระตุ้นใหม่ เขาพูดว่า “ในขณะที่ข้าพเจ้าทำงานอยู่นั้น เรื่องนี้ดังก้องอยู่ในหูของข้าพเจ้าตลอดเวลา ‘ไป จงไปบอกโลกถึงภัยอันตรายของเขา’ ข้อพระคัมภีร์ข้อนี้ปรากฏขึ้นมาในความคิดของข้าพเจ้าอยู่ตลอดเวลา “ถ้าเรากล่าวแก่คนอธรรมว่า โอ คนอธรรมเอ๋ย เจ้าจะต้องตายแน่ แต่เจ้าก็มิได้กล่าวคำตักเตือนให้คนอธรรมกลับจากทางของเขา คนอธรรมนั้นจะต้องตายเพราะความบาปชั่วของเขา แต่เราจะลงโทษเจ้าเพราะความตายของเขา แต่ถ้าเจ้าได้ตักเตือนคนอธรรมให้หันกลับ จากทางของเขาแล้ว แต่เขาไม่หันกลับจากทางของเขา เขาจะตายเพราะความบาปชั่วของเขา แต่เจ้าจะช่วยชีวิตของเจ้าเองให้รอด” (เอเสเคียล 33: 8,9) ข้าพเจ้ารู้สึกว่า หากคนชั่วได้รับคำเตือนมากพอ จะมีคนจำนวนมากมายจากคนเหล่านี้ที่จะกลับใจ และหากพวกเขาไม่ได้รับคำเตือน ข้าพเจ้าอาจต้องรับผิดชอบต่อโลหิตของพวกเขา” (Bliss หน้า 92) {GC 330.1}

เขาเริ่มเสนอแนวคิดของเขาในขณะที่อยู่ตามลำพังกับผู้อื่น เท่าที่โอกาสจะเอื้ออำนวย เขาอธิษฐานขอศาสนาจารย์ที่จะตระหนักถึงความสำคัญและมาทุ่มเทกับการเผยแพร่เรื่องนี้ แต่เขาไม่อาจลบความคิดว่า การประกาศคำเตือนนี้เป็นหน้าที่ของเขาเอง “จงออกไป บอกเรื่องนี้ให้โลกรู้ เราจะทวงถามเลือดของพวกเขาจากมือของเจ้า” ประโยคนี้ย้อนกลับเข้ามาในความคิดของเขาอยู่เรื่อยๆ เขารีรออยู่นานถึง 9 ปี ภาระนี้ยังคงบีบคั้นจิตใจของเขา ตราบจนกระทั่งปี ค.ศ. 1813 ที่เขาเริ่มนำเสนอที่มาของความเชื่อของเขาต่อหน้าสาธารณชน {GC 330.2}

ดั่งเช่นเอลีชาถูกเรียกออกมาจากการเดินตามหลังโคในทุ่งนา เพื่อรับเสื้อคลุมของการถวายตัวในหน้าที่ของผู้เผยพระวจนะ มิลเลอร์ก็ได้รับการทรงเรียกให้ทิ้งคันไถและเปิดเผยความลึกลับในอาณาจักรของพระเจ้าให้แก่ประชาชน เขารับ

หน้าที่ด้วยความหวั่นไหว เขานำผู้ฟังไปทีละขั้น ทีละตอน จากช่วงเวลาแห่งคำพยากรณ์ไปจนถึงการปรากฏตัวครั้งที่สองของพระคริสต์ ทุกครั้งที่เขาประกาศ เขาได้รับกำลังและเกิดความกล้ามากยิ่งขึ้น โดยเขามองเห็นว่า คำพูดของเขาได้กระตุ้นความสนใจมากยิ่งขึ้น {GC 331.1}

มิลเลอร์จะยอมนำเสนอแนวคิดของเขาต่อที่ชุมชน ก็ต่อเมื่อเขาได้รับการร้องขอจากบรรดาพี่น้องของเขา ซึ่งเขาถือว่าคำขอร้องเหล่านั้นเป็นการทรงเรียกจากพระเจ้า ในเวลานี้เขามีอายุ 50 ปีแล้ว เขาไม่คุ้นเคยกับการพูดในที่สาธารณะ และรู้สึกทุกข์ใจกับความรู้สึกว่า เขาไม่คู่ควรกับงานที่อยู่เบื้องหน้าเขา แต่เมื่อเขาเริ่มต้นทำงาน งานของเขาได้รับพระพรในลักษณะพิเศษที่ช่วยจิตวิญญาณทั้งหลายให้รอด การบรรยายครั้งแรกของเขาก่อให้เกิดการตื่นตัวทางศาสนา มีสมาชิกจากทั้งสิบสามครอบครัวกลับใจ เว้นไว้เพียงสองคนที่ไม่ได้กลับใจ เขาถูกขอร้องให้ไปพูดที่อื่นทันที และเกือบทุกแห่งที่เขาทำงาน เกิดการฟื้นฟูในงานของพระเจ้า คนบาปกลับใจ คนที่เป็นคริสเตียนได้รับการหนุนใจให้มอบถวายตัวมากยิ่งขึ้น และคนที่นับถือ “เทวูเบกขานิยม” และคนไม่เชื่อเรื่องพระเจ้าก็ได้รับทราบความจริงในพระคัมภีร์ และของศาสนาคริสเตียน มีคนที่เขาทำงานรับใช้ได้เป็นพยานถึงเขาว่า “เขาเข้าถึงความนึกคิดของคนระดับหนึ่งโดยไม่ได้ใช้อิทธิพลของคนอื่น” (Ibid หน้า 138) คำเทศนาของเขาปลุกความนึกคิดของสาธารณะชนให้รับรู้เรื่องยิ่งใหญ่ทางศาสนา และเพื่อหยุดยั้งการก้าวหน้าของฝ่ายโลกและฝ่ายเนื้อหนังของคนในยุคนั้น {GC 331.2}

ผลจากการเทศนาของเขา จะมีคนนับยี่สิบ บางแห่งก็นับร้อยที่กลับใจในแทบทุกเมือง ในที่หลายๆแห่ง คริสตจักรโปรเตสเต็นท์เกือบทุกนิกายเปิดประตูต้อนรับเขา และคำเชิญชวนให้เขาไปทำงานก็มาจากศาสนาจารย์ของโบสต์ต่างๆจากหลายนิกาย เขามีกฎข้อหนึ่งที่เขายึดมั่นคือ เขาจะไม่ไปทำงานในที่ที่เขาไม่ได้รับเชิญ แต่ไม่ช้า เขาก็พบว่า เขาไม่สามารถตอบสนองคำเชิญที่เข้ามาได้ถึงครึ่ง มีคนมากมายที่ไม่ยอมรับแนวคิดของเขาเรื่องเวลาที่แน่นอนของการเสด็จกลับมาครั้งที่สอง แต่ก็ยอมรับเรื่องของการเสด็จกลับมาของพระคริสต์และเวลาที่เสด็จกลับมานั้นอยู่ใกล้มากและจำเป็นต้องเตรียมตัวให้พร้อม ในเมืองใหญ่หลายเมือง ผลการทำงานของเขาทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัด พ่อค้าสุราเลิกขายเหล้าและปรับเปลี่ยนร้านค้าให้เป็นห้องประชุม บ่อนการพนันต้องปิดตัวลง คนไม่เชื่อพระเจ้า พวกเทวูเบกขา

นิยม พวกคนที่นับถือทุกอย่าง และแม้กระทั่งคนเสเพลที่สุดก็ยังปฏิรูป มีบางคนจากคนเหล่านี้ที่ไม่ได้ไปโบสถ์มาหลายปีแล้ว มีการจัดประชุมอธิษฐานในคริสตจักรนิกายต่างๆ ในห้องพักต่างๆ มีนักธุรกิจมาชุมนุมกันในช่วงกลางวันเพื่ออธิษฐานและสรรเสริญพระเจ้าตลอดเกือบทุกชั่วโมง ไม่มีเหตุการณ์ที่น่าตื่นเต้น แต่โดยทั่วไปแล้ว มีแต่ความเคร่งขรึมในความนึกคิดของทุกคน ผลงานของเขามีลักษณะคล้ายคลึงกับการปฏิรูปศาสนาในยุคก่อน คือมุ่งหมายให้เข้าใจและปลุกความสำนึกให้ตื่นขึ้นมามากกว่าที่จะปลุกความตื่นเต้นทางอารมณ์ {GC 331.3}

ในปี ค.ศ. 1833 มิลเลอร์ได้รับใบอนุญาตให้เทศนาจากคริสตจักรแบพติสท์ที่เขาเป็นสมาชิกอยู่ ศาสนาจารย์มากมายในนิกายนี้ยอมรับการทำงานของเขา และภายใต้ใบอนุญาตินี้มิลเลอร์ได้รับอย่างเป็นทางการ จึงทำให้เขาทำงานของเขาต่อไป เขาเดินทางและเทศนาสั่งสอนอย่างไม่มีวันหยุด แม้ว่าตัวเขาเองจะทำงานจำกัดอยู่ในแถบบริเวณนิวอิงแลนด์และมลรัฐในแถบกลางก็ตามที เป็นเวลาหลายปีที่ค่าใช้จ่ายของเขามาจากกระเป๋าของเขาเองและเขาไม่เคยได้รับเงินเพียงพอกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปยังสถานที่ต่างๆที่เขาได้รับเชิญ ด้วยประการฉะนี้ เขาไม่ได้รับประโยชน์ทางการเงินจากงานที่เขาทำในชุมชนเลย แต่กลับมีผลอย่างหนักต่อทรัพย์สินของเขาซึ่งค่อยๆ ร่อยหรอลงอย่างต่อเนื่องในช่วงเวลานี้ของเขา เขาเป็นพ่อในครอบครัวใหญ่ แต่พวกเขาเป็นคนประหยัดและขยันขันแข็ง ฟาร์มของเขาจึงสามารถคงอยู่ได้ เช่นเดียวกับตัวเขาเองก็ยังอยู่รอด {GC 332.1}

ในปี ค.ศ. 1833 สองปีหลังจากที่มิลเลอร์เริ่มเทศนา หลักฐานสุดท้ายที่เป็นเครื่องหมายแสดงว่าพระคริสต์จะเสด็จกลับมาในไม่ช้าเป็นไปตามที่พระผู้ช่วยให้รอดได้กล่าวพยากรณ์ไว้ พระเยซูตรัสว่า “ดวงดาวทั้งปวงจะตกจากฟ้า” (มัทธิว 24: 29) และขณะที่ยอห์นเห็นในนิมิต เป็นภาพที่ประกาศวันของพระเจ้า ท่านประกาศไว้ในพระธรรมวิวรณ์ว่า “และดวงดาวทั้งหลายในท้องฟ้าก็ตกลงบนแผ่นดิน เหมือนกับต้นมะเดื่ออันถูกลมกล้าพัดจนทำให้ผลที่ยังไม่ทันสุกหล่นลงหมด” (วิวรณ์ 6: 13) คำพยากรณ์นี้เกิดขึ้นจริงอย่างน่าประทับใจและสะดุดตาในเหตุการณ์ฝนดาวตกของวันที่ 13 พฤศจิกายน ค.ศ. 1833 เป็นภาพฝนดาวตกที่เกิดขึ้นอย่างมากและน่าประหลาดใจอย่างที่ไม่เคยมีการบันทึกมาก่อนว่า “ทั่วท้องฟ้าของสหรัฐอเมริกาในขณะนั้นลุกเป็นไฟอย่างน่าตกใจกลัว ไม่เคยมีปรากฏการณ์ใดเกิดขึ้น

ในท้องฟ้าของประเทศนี้ ตั้งแต่มีการอพยพมาตั้งถิ่นฐานที่นี่ โดยคนในสังคมส่วนหนึ่งมองดูเหตุการณ์นี้ด้วยความชื่นชมยิ่ง แต่คนอีกกลุ่มหนึ่งมองดูด้วยความกลัวและความตื่นตระหนก" "ความงดงามอย่างยิ่งยวดและน่าเกรงขามยังคงประทับอยู่ในความทรงจำของคนอีกมากมาย....ไม่เคยมีฝนที่ตกหนักเท่ากับฝนดาวตกที่ตกลงมายังโลก ซึ่งเหมือนกันในทุกทิศ ทั้งทิศตะวันออก ตก เหนือและใต้ กล่าวได้คำเดียวว่า ดูเหมือนว่ามีการเคลื่อนไหวทั่วทั้งท้องฟ้า.....ศาสตราจารย์ซิลลีแมน บรรยายไว้ในวารสารว่า ภาพฝนดาวตกที่ปรากฏทั่วทั้งท้องฟ้าในทวีปอเมริกาเหนือ.....ตั้งแต่ตีสองจนถึงแสงตะวันขึ้นอย่างเต็มที่ ท้องฟ้าแจ่มใสและไม่มีเมฆ ความสว่างสุกใสที่ไม่หยุดหย่อนยังคงส่องแสงประกายตลอดทั่วทั้งท้องฟ้า" (R. M. Devens, American Progress; or, The Great Events of the Greatest Century, บทที่. 28, ย่อหน้าที่ 1-5) {GC 333.1}

"แน่นอน ไม่มีคำพูดใดที่จะบรรยายความยิ่งใหญ่ของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น..... ผู้ที่ไม่ได้อยู่ในเหตุการณ์จะไม่สามารถมโนภาพความงดงามของสิ่งที่เกิดขึ้นได้ ดูประหนึ่งว่าดวงดาวทั่วทั้งท้องฟ้าได้มาชุมนุมกันที่จุดหนึ่งใกล้กลางฟ้า และยิงออกมาพร้อมๆกัน ด้วยความเร็วของสายฟ้าแลบ ไปยังขอบฟ้าทุกด้าน แต่ ดาวเหล่านั้นก็ไม่หมด ดวงดาวนับแสนๆดวงพุ่งออกมาตามทางของพวกมันดูประหนึ่งว่าดาวเหล่านี้ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อเหตุการณ์ในคืนนี้โดยเฉพาะ" (F. Reed, in the Christian Advocate and Journal,13 ธันวาคม 1833) "ผลมะเดื่อที่ร่วงหล่นลงมาจากต้นมะเดื่อเมื่อถูกลมแรงพัด" จึงน่าจะเป็นคำบรรยายภาพที่ถูกต้องว่า เป็นภาพเหลือเชื่อที่ผู้คนในเวลานั้นได้มองเห็น ("The Old Countryman," ใน Portland Evening Advertiser, 26 พฤศจิกายน 1833) {GC 333.2}

ในวารสารพาณิชย์ของรัฐนิวยอร์คฉบับวันที่ 26 พฤศจิกายน ค.ศ. 1833 ตีพิมพ์บทความที่ยาวบทหนึ่งกล่าวถึงเหตุการณ์อัศจรรย์ที่เกิดขึ้นว่า "ข้าพเจ้าคิดว่าคงไม่มีนักปรัชญาหรือนักการศึกษาคนใดเคยเล่าถึงหรือบันทึกเหตุการณ์เช่นที่เกิดขึ้นเมื่อเช้ามืดเมื่อวานนี้ ผู้เผยพระวจนะได้ทำนายไว้อย่างแม่นยำเมื่อหนึ่งพันแปดร้อยปีที่แล้ว หากเรามีปัญหาทำความเข้าใจคำว่าดาวตกหมายถึงดาวที่ตกลงมา.....ในแง่หนึ่งแล้วเพียงแต่ขอบอกว่าเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริง" {GC 334.1}

นั่นคือ เหตุการณ์ที่เป็นหมายสำคัญสุดท้ายของการเสด็จกลับมาของพระองค์ ซึ่งพระเยซูได้เตือนเหล่าสาวกของพระองค์ว่า "เมื่อท่านทั้งหลายเห็นบรรดา

สิ่งเหล่านั้นก็ให้รู้ว่า พระองค์เสด็จมาใกล้จะถึงประตูแล้ว” (มัทธิว 24: 33) ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ ยอห์นเห็นเหตุการณ์ยิ่งใหญ่ที่จะเกิดขึ้นตามมา ท้องฟ้าเปิดออกเหมือนดั่งหนังสือที่ม้วน แผ่นดินไหว ภูเขาและเกาะต่างๆเคลื่อนตัวไปจากที่ของมัน และคนชั่วตกอยู่ในความกลัว พยายามหาที่หลบไปให้พ้นจากพระพักตร์ของบุตรมนุษย์ (วิวรณ์ 6: 12-17) {GC 334.2}

คนมากมายที่เห็นดวงดาวตกลงมานั้น มองดูเหตุการณ์นี้ว่าเป็นการประกาศถึงการพิพากษาที่กำลังจะมาถึง “เป็นเหตุการณ์ที่น่ากลัว เป็นเหตุการณ์ที่นำหน้า เป็นสัญลักษณ์แห่งความเมตตาของวันยิ่งใหญ่และน่ากลัวนั้น” (The Old Countryman,” in Portland Evening Advertiser, 26 พฤศจิกายน 1833) ด้วยเหตุนี้ ประชาชนจึงต่างหันเหความสนใจไปยังคำพยากรณ์ที่จะเกิดขึ้น และทำให้คนมากมายสนใจคำเตือนเกี่ยวกับการเสด็จมาครั้งที่สอง {GC 334.3}

ในปี ค.ศ. 1840 มีเหตุการณ์สำคัญอีกเหตุการณ์หนึ่งที่เกิดขึ้นตามที่ได้พยากรณ์ไว้ ซึ่งสร้างความสนใจอย่างยิ่งให้กับคนจำนวนมาก สองปีก่อนหน้านี้ โยซียาห์ ลิท์ช ศาสนาจารย์แนวหน้าคนหนึ่งที่ประกาศเรื่องการเสด็จกลับมาของพระเยซู ได้ตีพิมพ์บทความเกี่ยวกับวิวรณ์บทที่ 9 ทำนายถึงการล่มสลายของอาณาจักรออทโตแมน ตามที่เขาคำนวณไว้ อำนาจของอาณาจักรนี้จะล่มสลายลงไปใน “ในราวเดือนสิงหาคม ของปี ค.ศ. 1840” และเพียงไม่กี่วันก่อนหน้าที่เหตุการณ์จะเกิดขึ้น เขาเขียนว่า “ถ้าจะให้ช่วงเวลาแรกคือ 150 ปีเกิดขึ้นก่อนที่ดีโคเซสขึ้นครองราษฎ์ตามความยินยอมของชาวเติร์ก และช่วงเวลา 391 ปี กับอีก 15 วันต่อมาก็จะเริ่มขึ้นเมื่อช่วงเวลาแรกสิ้นสุดลง ซึ่งช่วงเวลาที่สองนี้จะสิ้นสุดลงในวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 เมื่ออำนาจของออทโตแมนในเมืองคอนสแตนติโนเปิลคงจะสูญสิ้นลง และข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าเรื่องนี้จะเกิดขึ้นตามนี้” (Josiah Litch, in Signs of the Times, and Expositor of Prophecy, 1 สิงหาคม 1840) {GC 334.4}

ตรงตามเวลาที่กำหนดไว้ เอกอัคราชทูตซึ่งทำการแทนประเทศตุรกี ประกาศยอมนำประเทศให้มาอยู่ใต้อำนาจการอารักขาของยุโรป ซึ่งเป็นการนำตนเองให้ตกเข้าไปสู่ภายใต้การปกครองของประเทศคริสเตียน เหตุการณ์เกิดขึ้นตรงตามที่ได้พยากรณ์ไว้ (โปรดดูภาคผนวก) เมื่อเรื่องนี้เป็นที่ประจักษ์แล้ว ผู้คนจึงมั่นใจว่าหลักการที่มิลเลอร์และเพื่อนๆใช้ในการแปลความหมายของคำพยากรณ์

เป็นสิ่งที่ถูกต้อง ทำให้การเคลื่อนไหวของเรื่องการเสด็จกลับมานั้นมีน้ำหนัก คนมีความรู้และมีตำแหน่งเข้าร่วมงานกับมิลเลอร์ในงานการประกาศและในงานตีพิมพ์เผยแพร่แนวคิดของเขา และตั้งแต่ ค.ศ. 1840 จนถึง 1844 งานนี้จึงแพร่กระจายไปอย่างรวดเร็ว GC 335.1}

วิลเลียม มิลเลอร์เป็นคนที่มีกำลังทางความคิดที่เข้มแข็ง เขามีระเบียบทั้งทางแนวคิดและการศึกษา และเขาเพิ่มพูนสิ่งเหล่านี้ด้วยสติปัญญาแห่งสวรรค์โดยเชื่อมโยงตัวเองกับพระเจ้าผู้ทรงเป็นแหล่งของปัญญาทั้งหลาย เขาเป็นชายที่มีคุณค่า ไม่ว่าที่ใดที่ผู้คนให้ความสำคัญกับอุปนิสัยที่ซื่อสัตย์และศีลธรรมที่เป็นเลิศ เขาก็จะได้รับความเคารพและนับถือ มิลเลอร์เป็นคนที่มีจิตใจที่เต็มไปด้วยความเมตตาอย่างแท้จริง รวมกันกับความถ่อมตนตามแบบฉบับของคริสเตียน และอำนาจในการควบคุมตนเอง เขาเอาใจใส่และสุภาพอ่อนโยนต่อทุกคน พร้อมที่จะฟังข้อคิดเห็นของผู้อื่นและชั่งข้อโต้แย้งของพวกเขา เขาใช้พระคำของพระเจ้าทดสอบทฤษฎีและหลักคำสอนทั้งหมด โดยปราศจากอคติและไม่ใช้อารมณ์ และความมีเหตุมีผลของเขาและความรอบรู้ในพระคัมภีร์ ทำให้เขาโต้แย้งความผิดและเปิดโปงความเท็จได้ GC 335.2}

แต่ถึงกระนั้น งานที่เขาทำก็ไม่ได้ทำโดยไม่มีการต่อต้านที่รุนแรง เหมือนเช่นนักปฏิรูปในอดีต ครูสอนศาสนาในคริสตจักรที่โด่งดังไม่ยอมรับมุมมองที่เขาเสนอ เพราะว่า คำสอนเหล่านี้ไม่สามารถพิสูจน์จุดยืนของพวกเขาด้วยข้อพระคัมภีร์ พวกเขาจึงใช้คำพูดและคำสอนของมนุษย์ รวมทั้งวิธีปฏิบัติที่คนในอดีตส่งต่อกันมา แต่พระวจนะของพระเจ้าเป็นคำพยานเดียวที่นักเทศน์แห่งความจริงเกี่ยวกับการเสด็จกลับมายอมรับ “พระคัมภีร์และพระคัมภีร์เท่านั้น” เป็นคำขวัญของเขา เมื่อคนที่ต่อต้านไม่สามารถหาข้อโต้แย้งจากพระคัมภีร์ พวกเขาก็ใช้วิธีการหัวเราะเยาะและการเย้ยหยัน พวกเขาใช้เวลา เงินทองและความสามารถมาทำลายคนที่ความผิดอันเดียวของเขาคือ การรอคอยการเสด็จมาของพระเจ้าด้วยความสุข และพยายามดำเนินชีวิตให้บริสุทธิ์และกระตุ้นผู้อื่นให้เตรียมตัวเพื่อการเสด็จมาปรากฏของพระองค์ {GC 335.3}

คนเหล่านี้พยายามอย่างเต็มที่เพื่อหันเหความคิดของคนทั้งหลายให้ออกไปจากเรื่องของการเสด็จกลับมาครั้งที่สอง พวกเขาทำให้การศึกษาคำพยากรณ์เกี่ยวกับการเสด็จมาของพระคริสต์และยุคสุดปลายของโลกเป็นความบาปที่น่าอับอาย

ด้วยการใช้วิธีนี้ ครูสอนศาสนาที่โด่งดังเหล่านี้ได้บ่อนทำลายความเชื่อที่มีต่อพระวจนะของพระเจ้า คำสอนของพวกเขาจึงทำให้คนไม่เชื่อพระเจ้า และคนมากมายถือสิทธิที่จะทำตามหัวใจชั่วของตนเอง แล้วจ้าวแห่งความชั่วร้ายก็โยนความผิดทั้งหมดไปที่คนที่รอคอยการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ {GC 336.1}

ในขณะที่มิลเลอร์ดึงดูดผู้ฟังที่เฉลียวฉลาดและตั้งใจมาฟังเขาจนแน่นบ้าน แต่ชื่อของเขาไม่ค่อยถูกเอ่ยถึงจากสำนักพิมพ์ทางศาสนา เว้นแต่จะถูกนำมาเย้ยหยันหรือตำหนิ ครูสอนศาสนาที่ไม่ใส่ใจและไม่เกรงกลัวพระเจ้าต่างใช้อำนาจที่ได้มาจากตำแหน่งหน้าที่ ประณามอย่างน่าเกลียด ใช้คำพูดเฉียบคมที่ต่ำช้าและลบหลู่ เพื่อทับถมมิลเลอร์และงานที่เขาทำ ชายผมหงอกที่ทิ้งความสุขสบายในบ้านเพื่อเดินทางจากเมืองหนึ่งไปอีกเมืองหนึ่งด้วยค่าใช้จ่ายของตนเอง ทำงานอย่างไม่หยุดหย่อนเพื่อประกาศให้กับชาวโลกทราบคำเตือนที่น่าสะพรึงกลัวเกี่ยวกับการพิพากษาที่กำลังใกล้เข้ามา แต่ถูกประณามอย่างเย้ยหยันว่าเป็นคนคลั่งศาสนา คนหลอกลวงและคนโกงที่ฉวยโอกาส {GC 336.2}

คำเยาะเย้ย ความเท็จ และคำใส่ร้ายที่ทับถมลงบนเขาทำให้เกิดเสียงทัดทานที่ไม่พอใจ แม้กระทั่งจากสำนักพิมพ์ของชาวโลก คนพวกนี้กล่าวว่า “การมองดูเรื่องที่มีความยิ่งใหญ่อย่างเหลือเชื่อและมีผลที่น่ากลัวเช่นนี้” อย่างไม่ใส่ใจและปราศจากความยำเกรง “มิเพียงแต่ล้อเล่นกับความรู้สึกของคนที่เผยแพร่และผู้สนับสนุนเรื่องนี้เท่านั้น” แต่ ”นำเอาวันพิพากษามาล้อเล่น เยาะเย้ยองค์พระผู้เป็นเจ้า และสบประมาทความน่ากลัวของการพิพากษาของพระองค์” (Bliss หน้า 183) {GC 336.3}

ผู้อยู่เบื้องหลังการปลุกปั่นทั้งปวงไม่เพียงแต่จะเสาะหาวิธีต่อต้านผลที่เกิดขึ้นจากการประกาศข่าวการเสด็จกลับมาเท่านั้น แต่มันต้องการทำลายคนที่ประกาศเรื่องนี้ด้วย มิลเลอร์นำความจริงในพระคัมภีร์ไปประยุกต์เพื่อให้เข้าสู่หัวใจของผู้ฟัง เขาตำหนิบาป และปลุกความรู้สึกว่าตนเองดีพอ คำพูดอันเรียบง่ายและเชือดเฉือนของเขาจึงสร้างศัตรูขึ้นมา สมาชิกในโบสถ์ที่ต่อต้านข่าวสารของเขาได้ให้อำนาจกับกลุ่มคนชั้นต่ำ และเหล่าศัตรูก็วางแผนหมายเอาชีวิตของเขาเมื่อเขาเดินออกจากห้องประชุม แต่ทูตสวรรค์ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าก็อยู่กลางฝูงชนนั้น และทูตองค์หนึ่งในสภาพของมนุษย์ได้จูงแขนของผู้รับใช้ของพระเจ้าและนำเขาฝ่าฝูงชนที่เดือดดาลออกไปยังที่ปลอดภัย งานที่เขาทำนั้นยังไม่เสร็จสมบูรณ์ และซาตานพร้อมกับตัวแทน

ของมันก็ต้องพบกับความผิดหวังในวัตถุประสงค์ของมัน {GC 336.4}

ถึงแม้ว่า มิลเลอร์จะได้รับการต่อต้านมากมาย แต่กลับมีคนให้ความสนใจกับเรื่องการเสด็จกลับมาของพระคริสต์เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง มีคนเพิ่มขึ้นจากสิบจนเป็นร้อย จนมีคนมาชุมนุมเพิ่มมากขึ้นเป็นหลายพันคน ในโบสถ์ต่างๆมีคนกลับใจเป็นจำนวนมาก แต่เมื่อเวลาล่วงเลยไประยะหนึ่ง ความรู้สึกต่อต้านก็เริ่มเกิดกับคนที่กลับใจใหม่ด้วย และโบสถ์ต่างๆจึงเริ่มจัดระเบียบกับคนที่ยอมรับแนวความคิดของมิลเลอร์ มาตรการนี้ส่งผลให้มีคนเขียนตอบ เป็นจดหมายที่ส่งไปยังคริสเตียนทุกนิกาย เรียกร้องว่าหากหลักคำสอนที่เขาเชื่อไม่ถูกต้อง ให้ใช้พระคัมภีร์ชี้ความผิดนั้นออกมา {GC 337.1}

เขากล่าวว่า “มีอะไรบ้างที่เราเชื่อซึ่งเราไม่ได้รับบัญชาจากพระวจนะของพระเจ้า ซึ่งท่านเองยอมให้เป็นกฎและเป็นกฎเดียวของความเชื่อและวิถีทางปฏิบัติของเรา เราทำอะไรลงไป จนท่านต้องประณามพวกเราอย่างรุนแรงทั้งจากธรรมาสน์และจากสิ่งตีพิมพ์ และใครให้อำนาจที่ชอบธรรมกับท่านเพื่อกีดกันเรา ที่เป็นผู้รอคอยการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ ให้ออกจากคริสตจักรและการร่วมสามัคคีธรรมกับท่าน” “หากเราเป็นฝ่ายผิด ช่วยบอกเราด้วยว่า เราผิดที่ตรงส่วนไหน ให้ใช้พระคัมภีร์แสดงให้เราเห็นว่าเราผิด เราได้รับการเยาะเย้ยเพียงพอแล้ว แต่การเยาะเย้ยก็ไม่อาจทำให้เรายอมรับว่าเราผิด พระวจนะของพระเจ้าเท่านั้นที่จะเปลี่ยนแปลงแนวคิดของเราได้ ข้อสรุปของเราได้มาด้วยความรอบคอบและด้วยการอธิษฐาน ซึ่งเป็นหลักฐานต่างๆที่เราได้รับจากพระคัมภีร์” Ibid., หน้า 250, 252 {GC 337.2}

จากยุคหนึ่งไปอีกยุคหนึ่ง คำเตือนที่พระเจ้าทรงประทานให้โลกทางผู้รับใช้ของพระองค์ ได้รับการตอบสนองอย่างไม่เลื่อมใสและด้วยความไม่เชื่อที่คล้ายๆกัน เมื่อความบาปของคนยุคก่อนน้ำท่วมโลกยังผลให้พระองค์ส่งน้ำมาท่วมโลก แต่พระองค์ยังทรงให้พวกเขารับรู้พระประสงค์ของพระองค์ก่อน เพื่อให้โอกาสพวกเขาหันหลังกลับจากทางบาปชั่วของตน เป็นเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบปีที่คำเตือนให้กลับใจดังก้องอยู่ในหูของคนเหล่านั้น เกลือกว่าพระพิโรธของพระเจ้าจะมาทำลายพวกเขา แต่ข่าวสารนั้นก็ถูกมองดูว่าเป็นเรื่องนิยายเหลวไหลและพวกเขาไม่เชื่อ ด้วยความชั่วร้ายที่อยู่ในภายในจึงทำให้เขาเยาะเย้ยผู้สื่อข่าวของพระเจ้า ดูแคลนในคำอ้อนวอน และแม้กระทั่งกล่าวหาว่าคนสร้างเรื่องขึ้นมา คนเพียงคนเดียวกล้าดีอย่างไรจึงลุกขึ้นต่อต้าน

ผู้ยิ่งใหญ่ทั้งหลายของโลก หากคำเตือนของโนอาห์เป็นเรื่องจริง ทำไมทั้งโลกจึงไม่มอง ไม่เห็นและไม่เชื่อข่าวนี้ คนหนึ่งคนกล้ายืนยันต่อต้านปัญญาของคนนับแสนๆคน พวกเขาไม่ยอมรับคำเตือน และไม่ยอมเข้าไปหลบภัยในเรือ {GC 337.3}

คนเย้ยหยันชี้ไปยังสิ่งต่างๆที่อยู่ในธรรมชาติ พวกเขาชี้ไปยังฤดูกาลที่แปรเปลี่ยนอย่างต่อเนื่อง ชี้ไปยังท้องฟ้าสีครามที่ไม่เคยมีฝนตกลงมา ชี้ไปยังทุ้งหญ้าเขียวขจีที่ชุ่มฉ่ำขึ้นจากน้ำค้างที่ตกลงมาในยามค่ำคืน และพวกเขาก็พูดว่า “เขาไม่ได้เล่านิทานอยู่ใช่ไหม?” พวกเขาประกาศด้วยความเหยียดหยามว่า นักเทศน์แห่งความชอบธรรมเป็นคนคลั่งศาสนาอย่างรุนแรง แล้วจึงทำในสิ่งที่ตนเองทำต่อไป ตั้งใจแสวงหาความสำราญมากยิ่งกว่าก่อน มุ่งมั่นยิ่งขึ้นกับทางแห่งความชั่วของตน แต่ความไม่เชื่อของพวกเขาก็ไม่อาจหยุดยั้งเหตุการณ์ที่ถูกทำนายไว้ พระเจ้าทรงอดทนนานกับความชั่วของเขา พระองค์ทรงประทานโอกาสมากมายให้เขากลับใจ แต่เมื่อเวลาที่กำหนดมาถึง การพิพากษาของพระองค์จะเกิดขึ้นกับผู้ที่ปฏิเสธพระเมตตาคุณของพระองค์ {GC 338.1}

พระคริสต์ทรงเปิดเผยว่า จะมีคนไม่เชื่อเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ที่มีลักษณะคล้ายๆกัน พระองค์ทรงตรัสเอาไว้ว่า ดั่งคนในสมัยของโนอาห์ “น้ำท่วมมากวาดเอาเขาไปสิ้นโดยไม่ทันรู้ตัวฉันใด เมื่อบุตรมนุษย์จะเสด็จมาก็จะเป็นฉันนั้น” (มัทธิว 24: 39) เมื่อคนที่อ้างตนว่า มีพระเจ้า เข้าร่วมมือกับคนของโลก มีชีวิตเหมือนพวกเขา และแสวงหาความสนุกสนานที่ต้องห้ามกับพวกเขา เมื่อความหรูหราของโลกนี้กลายมาเป็นความหรูหราของคริสตจักร เมื่อระฆังของพิธีสมรสดังกังวาน และทุกคนมองไปยังอนาคตของชีวิตแห่งความร่ำรวยทางฝ่ายโลก และทันใดนั้น เมื่อสายฟ้าแลบสว่างแวบขึ้นมาจากท้องฟ้า และอนาคตที่สดใสและความหวังที่หลอกลวงก็จะมาถึงจุดจบ {GC 338.2}

เช่นเดียวกับที่พระเจ้าทรงบัญชาผู้รับใช้ของพระองค์ให้มาเตือนโลกเกี่ยวกับน้ำท่วมฉันใด พระองค์ทรงบัญชาผู้สื่อข่าวที่พระองค์ได้เลือกสรรให้มาแจ้งให้ทราบเกี่ยวกับการพิพากษาสุดท้ายที่ใกล้เข้ามา ดั่งคนที่อาศัยในยุคเดียวกับโนอาห์ที่หัวเราะเยาะเย้ยคำทำนายของนักเทศน์แห่งความชอบธรรม ก็เป็นเช่นเดียวกันกับสมัยของมิลเลอร์ ที่แม้แต่คนที่ประกาศว่าตนเองเชื่อพระเจ้า ก็ยังเยาะเย้ยเสียดสีคำตักเตือนนั้น {GC 339.1}

และทำไมคริสตจักรต่างๆจึงไม่ยอมรับข้อเชื่อและการประกาศเรื่องการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระคริสต์นี้เล่า ในขณะที่เรื่องการเสด็จกลับมาของพระผู้เป็นเจ้านำความหายนะและความเศร้าสลดมาให้คนชั่ว แต่สำหรับคนชอบธรรมแล้วกลับเป็นเรื่องที่เปี่ยมล้นด้วยความสุขชื่นชมและความหวัง ความจริงยิ่งใหญ่นี้ปลอบประโลมผู้ซื่อสัตย์ของพระเจ้ามาตลอดทุกยุคทุกสมัย แล้วทำไมเรื่องนี้จึงเกิดมาคล้ายกับพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าของเรื่องนี้ ที่กลายมาเป็น “ศิลาที่ทำให้สะดุด และเป็นก้อนหินที่ทำให้ขัดเคืองใจ” ให้กับประชากรที่ต้อนรับพระองค์ พระเป็นเจ้าผู้ทรงสัญญากับสาวกของพระองค์ว่า “เมื่อเราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านแล้ว เราจะกลับมาอีกรับท่านไปอยู่กับเรา” (ยอห์น 14: 3) พระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงเปี่ยมด้วยความเมตตาทรงทราบล่วงหน้าถึงความโดดเดี่ยวและความโศกเศร้าของผู้ติดตามพระองค์ พระองค์จึงทรงบัญชาทูตสวรรค์ให้มาประเล้าประโลมเพื่อสร้างความมั่นใจว่า พระองค์จะเสด็จกลับมาเช่นเดียวกับที่พระองค์เสด็จไปยังสวรรค์นั้น ในขณะที่สาวกยืนเพ่งมองขึ้นไปยังเบื้องบนเพื่อดูภาพสุดท้ายของพระองค์ที่พวกเขารัก พวกเขาต้องหยุดชะงักด้วยเสียงหนึ่งดังขึ้นมาว่า “ชาวกาลิลีเอ๋ย เหตุไฉนท่านจึงเขม้นดูฟ้าสวรรค์ พระเยซูองค์นี้ซึ่งทรงรับไปจากท่านขึ้นไปยังสวรรค์นั้น จะเสด็จมาอีกเหมือนอย่างที่ท่านทั้งหลายได้เห็นพระองค์เสด็จไปยังสวรรค์นั้น” (กิจการของอัครทูต 1: 11) คำพูดของทูตสวรรค์จุดประกายความหวังขึ้นมาใหม่อีกครั้งหนึ่ง สาวกทั้งหลาย “จึงกลับไปยังกรุงเยรูซาเล็ม มีความยินดีเป็นอันมาก เขาทั้งหลายอยู่ในวิหารทุกวันสรรเสริญพระเจ้า” (ลูกา 24: 52,53) พวกเขาไม่ได้ชื่นชมยินดีเพราะพระเยซูจากพวกเขาไป และปล่อยพวกเขาดิ้นรนกับการทดลองและการล่อลวงของโลก แต่เพราะคำมั่นสัญญาที่ทูตสวรรค์กล่าวว่า พระองค์จะเสด็จกลับมาอีก {GC 339.2}

บัดนี้การประกาศเรื่องการเสด็จมาของพระคริสต์ควรเป็นเหมือนข่าวแห่งความปรีดียิ่งที่ทูตสวรรค์ประกาศกับคนเลี้ยงแกะแห่งหมู่บ้านเบธเลเฮม ผู้ที่รักพระผู้ช่วยให้รอดอย่างจริงจังจะทำอย่างอื่นไม่ได้นอกจากจะยินดีต้อนรับคำประกาศมีรากฐานอยู่กับพระวจนะของพระเจ้าที่ว่า พระองค์ผู้ทรงเป็นศูนย์กลางของความหวังแห่งชีวิตนิรันดร์จะเสด็จกลับมาอีก แต่จะกลับมาไม่ใช่เพื่อมารับการดูถูกและเหยียดหยามและให้ปฏิเสธ เหมือนเช่นที่พระองค์เสด็จมาครั้งแรก แต่จะเสด็จมาด้วยอำนาจและพระสิริเพื่อช่วยพลไพร่ของพระองค์ให้รอด ผู้ที่ไม่รักพระผู้ช่วยให้รอด

ที่ต้องการให้พระองค์อยู่ไกลออกไป และไม่มีหลักฐานอื่นใดที่จะสรุปว่า คริสตจักรได้เห็นห่างไปจากพระเจ้าได้ดีเกินกว่า ความฉุนเฉียวและความเกลียดชังที่เกิดจากข่าวสารที่สวรรค์ส่งมาให้ {GC 339.3}

ผู้ที่ยอมรับคำสอนเรื่องการเสด็จกลับมา ถูกกระตุ้นให้มองเห็นความจำเป็นที่ต้องกลับใจและถ่อมตนต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า มีคนมากมายที่เคยลังเลระหว่างพระคริสต์และทางโลก ถึงตอนนี้ก็รู้สึกว่า ได้เวลาที่ต้องเลือกทางใดทางหนึ่ง “สิ่งที่เกี่ยวข้องกับนิรันดร์กาลกลายเป็นเรื่องจริงอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน สวรรค์มาอยู่ใกล้และพวกเขารู้สึกว่าตนเองเป็นคนผิดต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า” (Bliss หน้า 146) คริสเตียนตื่นตัวขึ้นกับชีวิตใหม่ในฝ่ายจิตวิญญาณ พวกเขารู้สึกว่าเวลาเหลือน้อย ถ้าจะต้องทำอะไรให้เพื่อนมนุษย์ก็ต้องรีบทำ เวลาของโลกเหลืออยู่เพียงนิดเดียว และดูประหนึ่งว่าช่วงเวลาที่จะเป็นอมตะได้เริ่มต้นขึ้นตรงหน้าพวกเขาแล้ว และเรื่องราวต่างๆเกี่ยวกับจิตวิญญาณไม่ว่าจะเป็นเรื่องความสุขหรือความทุกข์ที่เป็นอมตะก็ได้เข้ามาสวมทับกับทุกสิ่งที่เป็นของฝ่ายโลกนี้ พระวิญญาณของพระเจ้าทรงประทับอยู่เหนือพวกเขาและประทานอำนาจให้กับคำเชื้อเชิญอย่างจริงใจกับพี่น้องของพวกเขา รวมทั้งกับคนบาป เพื่อให้เตรียมพร้อมสำหรับวันของพระเจ้า งานการที่ทำอยู่ในแต่ละวันก็กลายเป็นคำพยานที่ไม่ได้เอ่ยมาเป็นคำพูด ซึ่งได้ตำหนิสมาชิกโบสถ์ที่อยู่ในโบสถ์อื่นๆและสมาชิกที่ไม่ยอมถวายตัว คนเหล่านี้ไม่ต้องการรบกวนการแสวงหาความเพลิดเพลิน การมุ่งหวังหาเงินและความทะเยอทะยานใฝ่หาเกียรติยศของโลก ดังนั้นความเป็นศัตรูและการต่อต้านจึงหันเป้าเข้าหาคนที่เชื่อเรื่องการเสด็จมา และเหล่าผู้ที่ประกาศเรื่องนี้ {GC 340.1}

เนื่องจากผู้ต่อต้านไม่สามารถหักล้างคำอธิบายเกี่ยวกับช่วงเวลาของคำพยากรณ์ได้ พวกเขาจึงพยายามไม่สนับสนุนการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ โดยสอนว่าคำพยากรณ์นี้ถูกประทับตราปิดเอาไว้ ดังนั้น เหล่าคริสตจักรโปรเตสแตนท์จึงเดินตามวิธีการของคริสตจักรโรมัน โดยคริสตจักรโรมันได้นำพระคัมภีร์ไปจากประชาชน ส่วนคริสตจักรโปรเตสแตนท์ก็อ้างว่า ในพระวจนะอันศักดิ์สิทธิ์มีบางตอนที่สำคัญที่ไม่สามารถเข้าใจได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับตอนที่เกี่ยวข้องกับยุคของเรา {GC 340.2}

ศาสนาจารย์และคนทั้งหลายต่างกล่าวว่า คำพยากรณ์ที่อยู่ในพระธรรมดาเนียลและพระธรรมวิวรณ์ เป็นเรื่องลึกลับที่ไม่มีใครเข้าใจ แต่พระคริสต์

ทรงนำสาวกของพระองค์ไปยังพระวจนะในพระธรรมดาเนียล ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในยุคของเขาทั้งหลายว่า “ให้ผู้อ่านเข้าใจเอาเถิด” (มัทธิว 24: 15) และข้ออ้างที่ว่า พระธรรมวิวรณ์นั้นลึกลับ และเข้าใจไม่ได้ จึงขัดแย้งกับชื่อของพระธรรมวิวรณ์ที่ว่า “วิวรณ์ของพระเยซูคริสต์ซึ่งพระเจ้าได้ทรงประทานแก่พระองค์เพื่อชี้แจงให้ผู้รับใช้ทั้งหลายของพระองค์รู้ว่าอะไรจะต้องอุบัติขึ้นในไม่ช้า.....ขอความสุขจงมีแก่บรรดาผู้อ่านและผู้ฟังคำพยากรณ์เหล่านี้ และถือรักษาข้อความที่เขียนไว้ในคำพยากรณ์นี้เพราะว่าเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว” (วิวรณ์ 1:1-3) {GC 341.1}

ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า “ขอความสุขจงมีแก่บรรดาผู้อ่าน” มีคนที่ไม่ยอมอ่านพระพรนั้นจึงไม่ได้มีไว้สำหรับคนๆนั้น “ผู้ฟังคำพยากรณ์” มีคนที่ไม่ยอมรับฟังเรื่องราวเกี่ยวข้องกับคำพยากรณ์ พระพรนั้นก็ไม่ได้มีไว้สำหรับคนพวกนี้เช่นกัน “และถือรักษาข้อความที่เขียนไว้ในคำพยากรณ์นี้” มีคนมากมายไม่ยอมฟังคำเตือนและคำสั่งสอนที่มีในพระธรรมวิวรณ์ คนเหล่านี้จึงไม่อาจอ้างสิทธิรับพระพรที่พระองค์ทรงสัญญาไว้นี้ คนทุกคนที่เยาะเย้ยเรื่องคำพยากรณ์และหัวเราะเยาะสัญลักษณ์ต่างๆที่ทรงประทานให้อย่างเคร่งขรึม คนทุกคนที่ไม่ยอมปฏิรูปของตน และเตรียมตัวเพื่อการเสด็จมาของบุตรมนุษย์ คนเหล่านี้จะไม่ได้รับพระพร {GC 341.2}

เมื่อพิจารณาถึงเรื่องของคำพยานที่ได้รับการดลใจนี้ มนุษย์ได้กล้าดีอย่างไรที่เที่ยวไปสอนว่าพระธรรมวิวรณ์นั้นเป็นหนังสือลึกลับที่มนุษย์ไม่อาจเข้าใจได้ พระธรรมวิวรณ์เป็นหนังสือที่เปิดเผยความลึกลับ เป็นหนังสือที่เปิดอยู่ การศึกษาพระธรรมวิวรณ์จะนำความนึกคิดไปยังคำพยากรณ์ที่อยู่ในพระธรรมดาเนียล และพระธรรมทั้งสองนี้ได้นำคำสอนที่สำคัญซึ่งพระเจ้าทรงประทานให้แก่มนุษย์ เพื่อให้เขาได้รับรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นเมื่อประวัติศาสตร์ของโลกนี้จะสิ้นสุดลง {GC 341.3}

ยอห์นมองเห็นภาพเหตุการณ์ที่เป็นประสบการณ์ของคริสตจักรที่ลึกลับและน่าสนใจ ยอห์นเห็นสภาพ ภัยอันตราย ความขัดแย้ง และท้ายที่สุดคือการช่วยประชากรของพระเจ้าให้รอด เขาบันทึกข่าวสารสุดท้ายที่จะกระตุ้นให้ข้าวในท้องทุ่งของโลกสุกเหลือง เพื่อเก็บรวบรวมฟ่อนข้าวเข้าไปในยุ้งฉางแห่งสวรรค์ หรือต้องผูกมัดเพื่อใช้เป็นฟืนสำหรับการทำลายด้วยไฟ ยอห์นได้เห็นเรื่องราวที่สำคัญอย่างยิ่งยวดนี้โดยเฉพาะกับคริสตจักรในยุคสุดท้าย เพื่อนำคนให้กลับหลังหันจากความผิดและหันมาหาความจริง จะได้รับคำชี้แนะถึงเรื่องภัยอันตรายและความขัดแย้ง

ที่อยู่เบื้องหน้าเขา ไม่มีผู้ใดจำเป็นต้องตกอยู่ในความมืดมิดเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นกับโลก {GC 341.4}

ทำไม ความโฉดเขลาเกี่ยวกับตอนที่สำคัญยิ่งในพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์ จึงได้แพร่กระจายไปอย่างกว้างไกลเช่นนี้ ทำไมคนทั่วไปจึงไม่ยอมศึกษาเกี่ยวกับคำสอนเรื่องนี้ นี่เป็นผลของความพยายามที่เจ้าชายแห่งความมืดจัดวางไว้เพื่อปิดหูปิดตาไม่ให้มนุษย์เห็นการล่อลวงของมัน ด้วยเหตุนี้ พระคริสต์พระผู้ทรงเปิดเผยเรื่องราวทั้งหมดนี้ ทรงทอดพระเนตรเห็นการสงครามเพื่อจู่โจมผู้ที่ศึกษาพระธรรมวิวรณ์ พระองค์จึงทรงประกาศว่า ความสุขจะมีไว้ให้แก่ผู้ที่อ่านและผู้ที่ฟัง และถือรักษาข้อความที่เขียนไว้ในคำพยากรณ์ {GC 342.1}

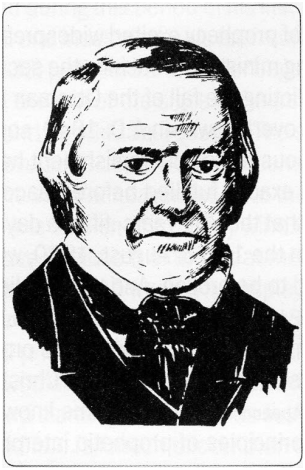

วิลเลี่ยม มิลเลอร์

แผนผังการทำนาย

ศาสนาจารย์ชาวอเมริกันที่มีผู้ติดตามมากมาย ทีประกาศว่า พระเยซูจะเสด็จกลับมาครั้งที่ 2 ในปี ค.ศ. 1844 เป็นการคำนวณผิดพลาด ความจริงปี ค.ศ. 1844 เป็นปีที่พระเยซูเสด็จเข้าไปในห้องศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของพระวิหารบนสวรรค์

โป๊ป นอบน้อม เมตตา และ เป็นบุคคลแห่งสันติไหม ???

สื่อมวลชนส่วนใหญ่อยู่ภายใต้โรม สื่อต่างๆล้วนชื่นชมเสมอว่าโป๊ปฟรานซิส เป็นคน นอบน้อม ถ่อมตน เรียบง่าย เต็มเปี่ยมด้วยเมตตา และเป็นบุคคลแห่งสันติ **แต่** ความจริงกลับเป็นตรงกันข้าม บทพิสูจน์ว่าโป๊ป ฟรานซิส ไม่ได้มีเมตตา ไม่นอบน้อม ไม่เรียบง่าย และ ไม่ใช่บุคคลแห่งสันติ แต่ ก้าวร้าว รุนแรงและสนับสนุนสงคราม เช่นจะ ต่อยด้วยกำปั้นถ้าใครมาว่ากล่าวโจมตีมารดาของท่าน (ดูหน้า 175)

1.) **ขณะที่ โป๊ป ฟรานซิส เป็นผู้นำสูงสุดของคาทอลิก(หัวหน้า เยซูอิต)ใน อาเจนตินา ท่านไม่เคยประนาม** ทหารเผด็จการที่ทำรัฐประหาร ที่ฆ่าหรือสังหารและทรมานนักโทษการเมืองอย่างโหดร้าย เช่น **นำนักโทษขึ้นเครื่องบินแล้วผลักนักโทษที่ยังมีชีวิตอยู่จำนวนมากให้ตกลงจากเครื่องบินทิ้งลงที่** มหาสุทร แอตแลนติค หรือ ทำให้**สูญหาย** รวมกว่า **30,000** คน โป๊ปฟรานซิส เหมือน **โป๊ป Pius XXII** (สมัยสงครามโลกครั้งที่ 2) ที่ในทางปฏิบัติ จะเงียบมาก ไม่พูดถึงเรื่องการเข่นฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ (Holocaust) และ การทำทารุณกรรม การกระทำที่ชั่วร้ายของ ฮิตเลอร์ การกระทำเหล่านี้ สมควรนับเป็นผู้เปี่ยมด้วยเมตตาและบุคคลแห่งสันติหรือ?

2) ในช่วงนี้ “สงคราม **Dirty War** ” ค.ศ. 1976 - 1983 ในอาเจนตินา โป๊ปฟรานซิส ไม่มีการประนาม และไม่มีการช่วยเหลือ ญาติของเหยื่อที่สูญหาย มากกว่า 30,000 คน นี่คือ จะเรียกว่าเต็มเปี่ยมด้วยเมตตาได้หรือบุคคลแห่งสันติ ได้อย่างไร ?

3) **เป็นความเรียบง่ายและถ่อมตนหรือ**ในเมื่อตอนโป๊ปเดินทางไปเยือนทำเนียบขาวที่สหรัฐอเมริกา เมื่อ ปี 2015 มีการต้อนรับอย่างยิ่งใหญ่โดยข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ และ ประธานาธิบดีโอบามาไปต้อนรับถึงสนามบิน มีหน่วยการ์ดรักษาความปลอดภัยมากมาย ใช้รถกันกระสุนราคาแพง Popemobile และทหารรักษาความปลอดภัยโป๊ป หนังสือพิมพ์ **Washington Post** รายงานว่า “เป็นหน่ายรักษาความปลอดภัยที่ยิ่งใหญ่มากที่สุดในประวัติศาสตร์ของอเมริกา จึงเป็นค่าใช้จ่ายที่แพงมาก ใช้เงินหลายล้านเหรียญสหรัฐจากเงินภาษีของประชาชน!!! (เมื่อโป๊ปเยือนประเทศออสเตรเลีย, รัฐบาลใช้เงินมากกว่า 120 ล้านเหรียญออสเตรเลียจากเงินภาษี ทำไมผู้ที่ตั้งตนเองว่าเป็น”ผู้แทนพระเจ้า หรือพระเยซูคริสต์” บนโลก ต้องการความคุ้มครองมากขนาดนี้จากมนุษย์ซึ่งน่าจะมีความเชื่อไว้วางใจในอำนาจของตนเอง” หรือเชื่อในพระผู้เป็นเจ้า???

4) **เป็นความเรียบง่ายและถ่อมตนหรือ ?** เมื่อโป๊ปเดินทางไปทุกหนทุกแห่งจะมีฝูงชนจำนวนมากและมีกองทัพนักข่าวจำนวนมากคอยต้อนรับ ทำไม? เพราะมีการแถลงข่าวก่อนการเยือน ครั้งหนึ่งพระเยซูเสด็จ ไปที่ซามาเรีย มีสตรีแค่นางหนึ่ง”ต้อนรับพระองค์” ที่บ่อน้ำ พระเยซู บุตรของพระเจ้า ผู้ที่มีชื่อเสียงว่าสามารถรักษาทุกโรคให้หายได้ และพระอาจารย์ผู้ยิ่งใหญ่ พระผู้ช่วยให้รอด กษัตริย์สูงสุดของจักรวาล และเมื่อเสด็จ ไปเยี่ยม สะมาเรียและไม่มีใครคอยต้องรับ!!! ไม่มีกองทัพนักข่าว ไม่มีคนในตำแหน่งสูงหรือใครต้อนรับเลย พระเยซูยังถูกปล่อยให้อยู่ตามลำพังเมื่อสาวกต้องไปหาอาหาร พระองค์ทรงถ่อมตัวและเรียบง่ายจริงๆ

5) นี่คือความเรียบง่ายความนอบน้อมถ่อมตนหรือ?? โป๊ปฟรานซิสมีมงกุฎทองคำ 3 ชั้นประดับด้วยเพชรพลอยที่มีมูลค่าหลายล้านเหรียญสหรัฐ

6) จากประวัติศาสตร์อันยาวนานของโป๊ป ไม่มีโป๊ปใดเป็นบุคคลแห่งสันติ!!! โป๊ป เป็นผู้ก่อสงครามต่างๆและสงครามครูเสด

(มีต่อหน้า 379)

บทที่ 19

แสงสว่างส่องเข้าไปในความมืด

จากยุคหนึ่งไปยังอีกยุคหนึ่ง งานของพระเจ้าในโลกนำเสนอให้เห็นลักษณะโดดเด่นที่คล้ายคลึงกันในทุกการปฏิรูปที่ยิ่งใหญ่ หรือขบวนการเคลื่อนไหวทางศาสนา หลักการของพระเจ้าที่มีต่อมนุษย์นั้นเหมือนกันมาตลอด การเคลื่อนไหวสำคัญของปัจจุบันมีแนวขนานเหมือนเช่นของในอดีตและประสบการณ์ของคริสตจักรในยุคก่อนมีบทเรียนที่มีคุณค่าสำหรับยุคของเรา {GC 343.1}

ในขบวนการเคลื่อนไหวยิ่งใหญ่นั้น ไม่มีความจริงใดในพระคัมภีร์ที่สอนไว้อย่างชัดเจนมากไปกว่าการทรงนำของพระเจ้าโดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทรงชี้แนะผู้รับใช้ของพระองค์ในโลกเพื่อให้พระราชกิจของการช่วยให้รอดเจริญยิ่งขึ้นไป มนุษย์เป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้า เพื่อใช้ให้บรรลุวัตถุประสงค์แห่งพระคุณและพระเมตตา แต่ละคนมีส่วนที่จะทำงานของตน แต่ละคนได้รับมอบแสงหนึ่งที่จะปรับให้เข้ากับความต้องการในเวลาของเขาและเพียงพอที่จะช่วยเขาทำงานที่พระเจ้าทรงมอบให้เขาทำ แต่ไม่มีคนใดไม่ว่าจะได้รับเกียรติอย่างมากจากสวรรค์เพียงใดที่เคยก้าวไปถึงความเข้าใจแผนการยิ่งใหญ่ของการไถ่ได้อย่างเต็มที่ หรือแม้แต่ซาบซึ้งอย่างบริบูรณ์ถึงพระประสงค์ของพระเจ้าในพระราชกิจสำหรับยุคของเขาเอง มนุษย์ไม่เข้าใจได้อย่างหมดจดในสิ่งที่พระเจ้าทรงปรารถนากระทำให้สำเร็จด้วยภาระที่ทรงโปรดประทานให้เขาเหล่านั้นทำ พวกเขาไม่เข้าใจส่วนประกอบทั้งหมดของข่าวสารที่พวกเขากล่าวในนามของพระองค์ {GC 343.2}

“ท่านจะหยั่งรู้สภาพของพระเจ้าได้หรือ ท่านหยั่งรู้องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ได้หมดหรือ” “เพราะความคิดของเราไม่เป็นความคิดของเจ้า ทั้งทางของเจ้าไม่เป็นวิถีของเรา” พระเจ้าตรัสดังนี้ “เพราะฟ้าสวรรค์สูงกว่าแผ่นดินโลกฉันใด วิถีของเราสูงกว่าทางของเจ้า และความคิดของเราก็สูงกว่าความคิดของเจ้าฉันนั้น” “จงจำสิ่งล่วงแล้วในสมัยก่อนไว้ เพราะเราเป็นพระเจ้า และไม่มีอื่นใดอีก เราเป็นพระเจ้า และไม่มีอื่นใดเหมือนเรา ผู้แจ้งตอนจบให้ทราบตั้งแต่เริ่มต้น และแจ้งถึง

สิ่งที่ยังไม่ได้ทำเลย ให้ทราบตั้งแต่กาลโบราณ กล่าวว่า ‘แผนงานของเราจะยั่งยืน และเราจะกระทำให้ความประสงค์ของเราสำเร็จทั้งสิ้น’ “ (โยบ 11: 7; อิสยาห์ 55: 8,9; 4) {GC 343.3}

แม้ผู้เผยพระวจนะทั้งหลายที่ได้รับความกรุณาจากพระเจ้าด้วยการส่องสว่างพิเศษของพระวิญญาณ แต่ก็ไม่ได้เข้าใจอย่างเต็มที่ถึงความสำคัญของการเปิดเผยที่ได้ทรงโปรดมอบหมายให้แก่พวกเขาทั้งหมด จะมีการเปิดเผยความหมายในแต่ละยุค ตามที่ประชากรของพระเจ้าจำต้องรับคำแนะนำที่มีอยู่ในข่าวสารเหล่านั้น {GC 344.1}

ในขณะที่เปโตรเขียนถึงความรอดที่เปิดเผยออกมาผ่านพระกิตติคุณได้กล่าวว่า ในเรื่องของความรอดนั้น “ผู้เผยพระวจนะผู้ได้พยากรณ์ถึงพระคุณซึ่งจะบังเกิดแก่ท่านทั้งหลาย ก็ได้สืบค้นและสอบถามเกี่ยวกับเรื่องความรอดนี้ เขาได้สืบค้นหาบุคคลและเวลา ซึ่งพระวิญญาณของพระคริสต์ผู้ทรงสถิตอยู่ในตัวเขาได้ทรงบ่งไว้ เมื่อเขาได้ทำนายถึงความทุกข์ทรมานของพระคริสต์ และถึงพระสิริที่จะมาภายหลัง ก็ทรงโปรดเผยให้ผู้เผยพระวจนะเหล่านั้นทราบว่า ที่เขาเหล่านั้นได้ปรนนิบัติในเหตุการณ์ทั้งปวงนั้น ไม่ใช่สำหรับเขาเองแต่สำหรับท่านทั้งหลาย” (1 เปโตร 1: 10-12) {GC 344.2}

แต่ถึงกระนั้น ในขณะที่ไม่ทรงโปรดประทานให้ผู้เผยพระวจนะเข้าใจสิ่งที่เปิดเผยให้พวกเขาได้อย่างเต็มที่ก็ตามที แต่พวกเขาแสวงหาอย่างจริงใจที่จะรับแสงสว่างทั้งหมดที่พระเจ้าทรงพึงพอพระทัยเปิดเผยให้แก่พวกเขา “สืบค้นและสอบถาม” อย่างจริงจัง “สืบค้นหาบุคคลและเวลา ซึ่งพระวิญญาณของพระคริสต์ผู้ทรงสถิตอยู่ในตัวเขาได้ทรงบ่งไว้” เป็นบทเรียนอะไรเช่นนี้ที่มีไว้ให้แก่ประชากรของพระเจ้าในยุคของคริสเตียน คำพยากรณ์ที่มีประโยชน์สำหรับพวกเขาได้ทรงโปรดประทานให้แก่ผู้รับใช้ของพระองค์ “ก็ทรงโปรดเผยให้ผู้เผยพระวจนะเหล่านั้นทราบว่า ที่เขาเหล่านั้นได้ปรนนิบัติในเหตุการณ์ทั้งปวงนั้น ไม่ใช่สำหรับเขาเองแต่สำหรับท่านทั้งหลาย” ให้เรามองดูเหล่าคนบริสุทธิ์ของพระเจ้าในขณะที่ “สืบค้นและสอบถาม”อย่างจริงจังในเรื่องของสิ่งที่เปิดเผยให้แก่เขาเหล่านั้นสำหรับคนในยุคหน้าที่ยังไม่เกิดมาในโลก ให้เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความกระตือรือร้นที่บริสุทธิ์กับความไม่ใส่ใจในสิ่งใดของผู้ที่ทรงโปรดปรานในยุคต่อๆมาปฏิบัติต่อของประทานแห่งสวรรค์ เป็นการน่าตำหนิกระไรเช่นนั้นต่อผู้รักความสะดวกสบาย พวกเขาพึงพอใจที่จะประกาศว่าคำพยากรณ์ทั้งหลายนั้นเป็นเรื่องที่เข้าใจไม่ได้ {GC 344.3}

แม้ว่าสมองของมนุษย์มีขอบเขตอันจำกัดนั้นไม่เพียงพอที่จะเข้าไปให้ถึงที่ปรึกษาของพระเจ้าที่ไม่มีขอบเขตจำกัด หรือเข้าใจได้อย่างเต็มที่จากผลของการกระทำตามพระประสงค์ของพระองค์ แต่กระนั้น บ่อยครั้งความผิดพลาดหรือความสะเพร่าของเราเองที่ทำให้เราเข้าใจข่าวสารของสวรรค์ได้อย่างเลือนราง เป็นเรื่องไม่บ่อยนักที่สมองของผู้คนและแม้ผู้รับใช้ของพระเจ้าจะบอดไปอันเนื่องจากความเห็นของมนุษย์ประเพณีต่างๆและคำสอนเทียมเท็จของมนุษย์ จนทำให้พวกเขาจับใจความได้แต่บางส่วนในสิ่งยิ่งใหญ่ที่พระองค์ทรงเปิดเผยในพระวจนะของพระองค์ สาวกของพระคริสต์ก็เป็นเช่นนี้ แม้ในเวลาที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงอยู่ร่วมกับพวกเขา สมองของเขาทั้งหลายซึมซาบด้วยแนวคิดที่นิยมกันว่าพระเมสสิยาห์ทรงเป็นเจ้าชายทางฝ่ายโลก และพวกเขาไม่เข้าใจความหมายของพระดำรัสที่บอกไว้ล่วงหน้าถึงเรื่องความทุกข์ทรมานและความมรณาของพระองค์ {GC 344.4}

พระคริสต์เองทรงเป็นผู้ประทานข่าวสารให้แก่พวกเขาว่า “เวลากำหนดมาถึงแล้ว และแผ่นดินของพระเจ้าก็มาใกล้แล้ว จงกลับใจเสียใหม่ และเชื่อข่าวประเสริฐเถิด” (มาระโก 1: 15) ข่าวสารนั้นวางอยู่บนพื้นฐานคำพยากรณ์ของพระธรรมดาเนียลบทที่ 9 ทูตสวรรค์เปิดเผยว่าหกสิบเก้าสัปตะนั้นจะเลยไปถึง “ผู้ถูกเจิมไว้ผู้เป็นประมุข” และสาวกทั้งหลายคอยเหตุการณ์นั้นด้วยความหวังยิ่งใหญ่และความชื่นชมยินดีเพื่อให้พระเมสสิยาห์จัดตั้งอาณาจักรในกรุงเยรูซาเล็ม เพื่อขึ้นครอบครองทั่วทั้งโลก” {GC 345.1}

พวกเขาเทศนาข่าวสารที่พระคริสต์ทรงมอบหมายให้พวกเขาทั้งหลาย แม้พวกเขาเองเข้าใจความหมายผิด ในขณะที่คำประกาศของพวกเขาวางอยู่บนพระธรรมดาเนียล 9: 25 พวกเขามองไม่เห็นว่าในข้อต่อไปของบทเดียวกันว่าพระเมสสิยาห์จะถูกตัดออก ตั้งแต่วันที่พวกเขาเกิด หัวใจของเขาปักแน่นอยู่กับรัศมีภาพแห่งอาณาจักรบนแผ่นดินโลกที่พระคริสต์จะทรงสถาปนาขึ้น และเรื่องนี้ทำให้ความเข้าใจของพวกเขาบอดไปทั้งในข้อกำหนดของคำพยากรณ์และพระดำรัสของพระคริสต์ {GC 345.2}

พวกเขาประกอบหน้าที่ของการนำเสนอคำเชื้อเชิญแห่งพระเมตตาคุณให้แก่ชนชาติยิวและแล้วในเวลาที่พวกเขาคาดหวังที่จะเห็นพระเป็นเจ้าของพวกเขาเสด็จขึ้นประทับบนบัลลังก์ของกษัตริย์ดาวิดนั้น กลับได้เห็นพระองค์ถูกจับเหมือนเป็นผู้ร้าย ถูกโบยตี ถูกเหยียดหยามและต้องโทษถึงตายบนกางเขนแห่งคาล์วารี

ความสิ้นหวังและความปวดร้าวบีบคั้นหัวใจของเหล่าสาวกทั้งหลายเพียงไรในช่วงเวลาที่พระเป็นเจ้าของเขาบรรทมอยู่ในอุโมงค์ฝังศพ {GC 345.3}

พระคริสต์เสด็จมาตรงตามเวลาที่กำหนดและในลักษณะที่คำพยากรณ์บอกไว้แล้วล่วงหน้า คำพยานของพระคัมภีร์สำเร็จตรงตามรายละเอียดพระราชกิจของการรับใช้ พระองค์ประกาศข่าวสารแห่งความรอดแล้ว และ “พระวจนะของพระองค์มีอำนาจ” หัวใจของผู้ฟังเป็นพยานว่าพระองค์มาจากสวรรค์ พระวจนะและพระวิญญาณของพระเจ้าเป็นเครื่องพิสูจน์ว่าเป็น “พระบัญชาจากเบื้องบน” แห่งพระบุตรของพระองค์{GC 346.1}

สาวกทั้งหลายยังคงยึดมั่นพระอาจารย์ที่เขารัก ด้วยความรักที่ไม่เปลี่ยนแปลงไปและกระนั้นสมองของพวกเขายังตกอยู่ภายใต้ความไม่แน่นอนและความสงสัย ในความเจ็บปวดอย่างรุนแรงพวกเขาไม่ได้คิดถึงพระดำรัสของพระคริสต์ที่ชี้บอกถึงความทุกข์ทรมานและความตายของพระองค์ หากพระเยซูชาวนาซาเร็ธทรงเป็นพระเมสสิยาห์ที่แท้จริงของเขาแล้ว พวกเขาจะตกลงสู่ความทุกข์โศกและความผิดหวังหรือไม่ นี่เป็นปัญหาที่ทำให้จิตวิญญาณของพวกเขาทุกข์ทรมานในขณะที่พระผู้ช่วยให้รอดบรรทมอยู่ในอุโมงค์ฝังศพ ในช่วงเวลาที่สิ้นหวังของวันสะบาโตที่คั่นอยู่ระหว่างความตายและการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ {GC 346.2}

แม้ยามค่ำคืนความมืดแห่งความทุกข์โศกล้อมอยู่รอบผู้ติดตามของพระเยซู แต่กระนั้นพวกเขาไม่ได้ถูกทอดทิ้งไป ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า “เมื่อข้านั่งอยู่ในความมืดพระเจ้าจะทรงเป็นความสว่างแก่ข้าฯ.....พระองค์จะทรงนำข้าพเจ้าไปยังความสว่างและข้าพเจ้าจะเห็นการช่วยกู้ของพระองค์” “สำหรับพระองค์ แม้ความมืดก็ไม่มืดกลางคืนก็แจ้งอย่างกลางวัน ความมืดเป็นอย่างความสว่าง” พระเจ้าตรัสว่า “ความสว่างจะโผล่ขึ้นมาในความมืดให้คนเที่ยงธรรม” “เราจะจูงคนตาบอด ไปในทางที่เขาทั้งหลายไม่รู้จัก เราจะนำเขาไป ในทางทั้งหลายที่เขาไม่รู้จัก เราจะให้ความมืดข้างหน้าเขากลับเป็นสว่าง ที่ขรุขระให้เป็นที่ราบ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เราควรจะกระทำ และเราจะไม่ละทิ้งสิ่งเหล่านี้” (มีคาห์ 7:8, 9; สดุดี 139:12; 112:4; อิสยาห์ 42:16) {GC 346.3}

ถ้อยคำที่เหล่าสาวกประกาศไปในนามของพระเป็นเจ้านั้นถูกต้องตามรายละเอียดทุกประการและแม้แต่เหตุการณ์ที่ชี้บอกไว้ก็กำลังเกิดขึ้นตามนั้น ข่าวที่พวกเขาประกาศคือ “เวลากำหนดมาถึงแล้วและแผ่นดินของพระเจ้าก็มาใกล้

แล้ว” เมื่อ “เวลากำหนด”สิ้นสุดลงคือเวลา 69 สัปดาห์ของพระธรรมดาเนียลบทที่ 9 เป็นเวลาที่เลยไปถึงพระเมสสิยาห์ “ผู้ถูกเจิมไว้”-พระวิญญาณทรงเจิมพระคริสต์เมื่อยอห์นรับบัพติศมาให้พระองค์ที่แม่น้ำจอร์แดนและ “แผ่นดินของพระเจ้า” ซึ่งประกาศว่าใกล้แล้วนั้นได้จัดตั้งขึ้นโดยการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ แผ่นดินนี้ไม่ได้เป็นอาณาจักรทางฝ่ายโลกตามที่สอนให้ผู้คนเชื่อกัน และก็ยังไม่ใช่แผ่นดินอมตะในอนาคตที่จะจัดตั้งขึ้นเมื่อ “แผ่นดินกับราชอาณาจักรและความยิ่งใหญ่แห่งบรรดาแผ่นดินภายใต้สวรรค์ทั้งสิ้นจะต้องถูกมอบไว้แก่ชุมนุมแห่งวิสุทธิชนขององค์ผู้สูงสุดนั้น” ราชอาณาจักรนิรันดร์นั้น “ราชอาณาจักรทั้งสิ้นจะปรนนิบัติและเชื่อฟังท่าน” (ดาเนียล 7: 27) “แผ่นดินของพระเจ้า” ตามที่ใช้ในพระคัมภีร์นั้นจะหมายถึงทั้งแผ่นดินแห่งพระคุณและแผ่นดินแห่งพระสิริ เปาโลกล่าวถึงแผ่นดินแห่งพระคุณในจดหมายที่เขียนถึงชาวฮีบรู หลังจากที่ชี้ให้มองไปยังพระคริสต์ผู้ทรงอธิษฐานอ้อนวอนเผื่อผู้ที่พระองค์ทรงเมตตา พระองค์ทรง “เห็นใจในความอ่อนแอของเรา” ตอนนี้อัครทูตกล่าวต่อไปว่า “ฉะนั้นขอให้เราทั้งหลายจงมีใจกล้าเข้ามาถึงพระที่นั่งแห่งพระคุณเพื่อเราจะได้รับพระเมตตาและจะได้รับพระคุณ” (ฮีบรู 4: 15,16) พระที่นั่งแห่งพระคุณหมายถึงแผ่นดินแห่งพระคุณ การมีพระที่นั่งอยู่หมายความว่าจะต้องมีอาณาจักรด้วย ในคำอุปมาหลายเรื่อง พระคริสต์ทรงใช้ข้อความ “แผ่นดินสวรรค์” เพื่อหมายถึงการทำงานแห่งพระคุณของพระเจ้าในหัวใจของมนุษย์” {GC 346.4}

ดังนั้น พระที่นั่งอันรุ่งเรืองจะหมายถึงแผ่นดินแห่งพระสิริและพระผู้ช่วยให้รอดตรัสถึงแผ่นดินนี้ว่า “เมื่อบุตรมนุษย์ทรงพระสิริเสด็จมากับทั้งหมู่ทูตสวรรค์ เมื่อนั้นพระองค์จะประทับบนพระที่นั่งอันรุ่งเรืองของพระองค์ บรรดาประชาชาติต่างๆจะประชุมพร้อมกันต่อพระพักตร์พระองค์” (มัทธิว 25: 31,32) แผ่นดินนี้ยังเป็นเรื่องของอนาคต จะไม่ได้จัดตั้งขึ้นจนกว่าพระคริสต์จะเสด็จกลับมาครั้งที่สอง {GC 347.1}

แผ่นดินแห่งพระคุณนั้นสถาปนาขึ้นทันทีหลังจากที่มนุษย์ล้มลงในบาป เมื่อมีการจัดตั้งแผนการเพื่อไถ่มนุษยชาติที่ผิดบาปให้รอด จึงเป็นแผ่นดินที่มีอยู่พระประสงค์และโดยพระสัญญาของพระเจ้าและความเชื่อ มนุษย์จะได้มาเป็นประชากร แต่กระนั้นก็ยังไม่ได้จัดตั้งขึ้นอย่างแท้จริงจนกระทั่งเมื่อพระคริสต์สิ้นพระชนม์ แม้หลังจากพระผู้ช่วยให้รอดเสด็จมารับพันธกิจในโลกแล้วนั้น หากแม้เบื่อหน่ายกับหัวใจมนุษย์ที่แข็งกระด้างและไม่ซาบซึ้งในพระคุณ พระองค์ยังทรงสามารถถอนตัวไป

จากการถวายบูชาบนกางเขนคาล์วารีได้ ในสวนเกทเสมนี จอกแห่งความทุกข์อยู่ในพระหัตถ์สั่นระริกของพระองค์ พระองค์ยังจะเช็ดพระเสโทดั่งหยดเลือดออกจากหน้าผากและทิ้งเผ่าพันธุ์มนุษย์ให้ให้พินาศในความชั่วของพวกเขาก็ได้ หากพระองค์กระทำเช่นนี้ จะไม่มีการช่วยไถ่มนุษย์ที่ล้มลงในบาปให้รอด แต่เมื่อพระผู้ช่วยให้รอดพลีชีพของพระองค์ไปแล้วและด้วยลมพระโอษฐ์สุดท้ายที่ทรงร้องขึ้นมาว่า “สำเร็จแล้ว” นั้น แผนการแห่งการไถ่ให้รอดที่เกิดขึ้นจึงผ่านการรับรอง แผ่นดินแห่งพระคุณซึ่งก่อนหน้านี้มีอยู่โดยพระสัญญาของพระเจ้านั้นก็ได้รับการสถาปนาขึ้น {GC 347.2}

ดังนั้น การสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์-เหตุการณ์เดียวกันนี้ที่เหล่าสาวกมองว่าเป็นการทำลายความหวังของพวกเขาไปโดยสิ้นเชิง- ที่แท้กลายเป็นการทำให้ความหวังในความรอดของมนุษย์มั่นคงถาวรไปตลอดกาล ในขณะที่เหตุการณ์นี้นำความผิดหวังที่โหดร้ายมายังพวกเขา กลับเป็นเหตุการณ์นำไปถึงจุดสุดยอดของการพิสูจน์ว่าความเชื่อของพวกเขาถูกต้อง เหตุการณ์ที่ทำให้พวกเขาทุกข์โศกเศร้าใจและสิ้นหวังนั้น เป็นการเปิดประตูความหวังให้บุตรทุกคนของอาดัมและเป็นศูนย์กลางของชีวิตภายภาคหน้าและความสุขนิรันดร์สำหรับผู้ที่ซื่อสัตย์ทุกคนของพระเจ้าตลอดทุกยุค {GC 348.1}

พระประสงค์ของพระเมตตาคุณอันไร้ขอบเขตกำลังไปถึงจุดของความสำเร็จแม้โดยผ่านความผิดหวังของสาวกในขณะที่พระคุณและอำนาจคำสอนของพระเจ้าเอาชนะหัวใจของเขา พระองค์เยซู “ทรงตรัสไม่เหมือนมนุษย์คนใดได้พูด” แต่กระนั้นทองคำบริสุทธิ์แห่งความรักของเขาที่มีให้กับพระเยซูระคนอยู่กับอัลลอยด์ไร้ค่าของความยโสฝ่ายโลกและความทะเยอทะยานที่เห็นแก่ตัว แม้ในห้องเลี้ยงฉลองปัสกาในห้วงเวลาอันขึงขังนั้น และเมื่อพระอาจารย์กำลังดำเนินเข้าไปอยู่ในเงามืดของสวนเกทเสมนี ยัง “มีการเถียงกันด้วยว่าจะให้ใครในพวกเขาเป็นใหญ่ที่สุด” (ลูกา 22: 24) ภาพในผันของเขานั้นมีแต่บัลลังก์ มงกุฎและสง่าราศี ในขณะที่ความอับอายและความระทมทุกข์ของสวนเกทเสมนี ห้องโถงแห่งการพิพากษา กางเขนแห่งคาล์วารีอยู่เบื้องหน้าพวกเขา ความหยิ่งในหัวใจ ความกระหายเกียรติยศทางฝ่ายโลกทำให้พวกเขาเกาะติดอย่างเหนียวแน่นกับคำสอนผิดในสมัยของพวกเขา และละเลยพระดำรัสของพระผู้ช่วยให้รอดไปอย่างไม่ใส่ใจ ซึ่งเป็นพระดำรัสที่แสดงให้เห็นถึงธรรมชาติที่แท้จริงของแผ่นดินของพระองค์ และชี้ไปยังเบื้องหน้าของความทุกข์ระทมของ

พระองค์และความมรณาและผลของความผิดเหล่านี้นำไปสู่การทดลองผลของการทดลอง-เฉียบแหลม แต่จำเป็น-ซึ่งอนุญาตให้เกิดขึ้นเพื่อที่จะแก้ไขพวกเขา ถึงแม้ว่าสาวกทั้งหลายเข้าใจความหมายข่าวสารของพวกเขาผิดไป และพลาดที่จะได้เห็นจริงความคาดหวังของพวกเขา กระนั้นพวกเขาก็ได้เทศนาเรื่องคำเตือนที่พระเจ้าทรงประทานให้พวกเขาและพระเจ้าจะทรงตอบแทนความเชื่อของพวกเขาและให้เกียรติการเชื่อฟังของพวกเขา ที่พวกเขาได้รับมอบความวางใจให้ทำงานประกาศแก่คนทุกชาติเรื่องพระกิตติคุณแห่งสง่าราศีของการฟื้นพระชนม์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา ประสบการณ์ขมขื่นที่อนุญาตให้เกิดนั้นมีจุดประสงค์ที่จะเตรียมพวกเขาเพื่องานนี้ {GC 348.2}

ภายหลังการทรงคืนพระชนม์แล้ว พระเยซูทรงปรากฏต่อสาวกของพระองค์บนถนนไปยังเอมมาอูสและ “พระองค์ทรงอธิบายพระคัมภีร์ที่เล็งถึงพระองค์ทุกข้อให้พวกเขาฟัง เริ่มตั้งแต่โมเสสและบรรดาผู้เผยพระวจนะ” (ลูกา 24: 27) หัวใจของสาวกทั้งสองเร่าร้อน ความเชื่อจุดประกายขึ้นมา พวกเขาได้รับการ “ทรงโปรดให้... บังเกิดใหม่เข้าสู่ความหวังใจอันมีชีวิต” (1 เปโตร 1: 3) แม้ก่อนที่พระเยซูจะทรงเปิดเผยพระองค์เองให้แก่พวกเขา พระองค์ทรงประสงค์ที่จะส่องสว่างความเข้าใจให้พวกเขาและตรึงความเชื่อของเขาลงบน “คำพยากรณ์ที่แน่นอนยิ่งกว่านั้นอีก” (2 เปโตร 1: 19) พระองค์ทรงปรารถนาที่จะให้ความจริงฝังรากแน่นลงในความนึกคิด ไม่เพียงแต่เพราะสนับสนุนด้วยคำพยานเป็นการส่วนตัวของพระองค์เองแต่จากหลักฐานที่แสดงให้เห็นโดยสัญลักษณ์และเงา หรือรูปแบบบัญญัติว่าด้วยการถวายบูชา และคำพยากรณ์ของพระคริสตธรรมคัมภีร์เดิมที่เสนอให้อย่างปราศจากข้อสงสัย ผู้ติดตามพระคริสต์จำเป็นต้องมีความเชื่อที่ฉลาดไม่เพียงมีไว้สำหรับตัวเขาเองแต่เพื่อเขาจะนำความรู้เรื่องพระคริสต์ไปประกาศแก่โลกและเช่นเดียวกับขั้นตอนแรกสุดของการให้ความรู้นี้ พระเยซูทรงชี้แนะสาวกทั้งหลายย้อนไปยัง “โมเสสและบรรดาผู้เผยพระวจนะ” คำพยานเช่นนี้เป็นของพระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงฟื้นขึ้นสู่ชีวิตแล้ว ที่ได้กล่าวถึงคุณค่าและความสำคัญของพระคริสตธรรมคัมภีร์เดิม {GC 349.1}

เป็นการเปลี่ยนแปลงอะไรเช่นนี้ที่กระทำให้เกิดขึ้นในหัวใจของเหล่าสาวก ในขณะที่พวกเขามองดูพระพักตร์ของพระอาจารย์ที่เขารัก (ลูกา 24: 32) ในความสำนึกที่ครบถ้วน และสมบูรณ์กว่าที่เคยเป็นมา พวกเขา “พบพระองค์ผู้ที่โมเสส

ได้อ้างถึงในหนังสือธรรมบัญญัติและที่พวกผู้เผยพระวจนะได้เขียนถึง" ความไม่แน่นอน ความทุกข์ระทม ความสิ้นหวัง หลักทางให้กับความมั่นใจที่สมบูรณ์ หลักทางให้กับความเชื่อที่ไม่มัวหมอง เป็นเรื่องแปลกอะไรเช่นนี้เมื่อภายหลังที่พระองค์เสด็จกลับสวรรค์แล้ว พวกเขา "อยู่ในพระวิหารทุกวัน สรรเสริญพระเจ้า" ตลอดเวลา ประชาชนที่รู้เพียงแต่ความตายอันน่าอับอายนั้นมองไปยังใบหน้าของเขาเหล่านั้นเพื่อที่จะเห็นการแสดงออกอันเศร้าสร้อยสับสนและพ่ายแพ้ แต่กลับเห็นความชื่นชมและชัยชนะ สาวกเหล่านี้ได้รับการตระเตรียมอะไรเช่นนี้สำหรับงานที่อยู่ต่อหน้าพวกเขา พวกเขาได้ดำเนินผ่านความทุกข์ยากที่แสนสาหัสแล้ว เป็นประสบการณ์ความทุกข์ที่พวกเขาพอจะทนได้ และได้เห็นแล้วว่าจะเป็นเช่นไรเพื่อในสายตามนุษย์ทุกสิ่งพ่ายแพ้ไป พระวจนะของพระเจ้ากระทำการสำเร็จอย่างมีชัย ต่อแต่นี้ไป มีอะไรจะมาคุกคามความเชื่อของเขาหรือทำให้ความรักที่เร่าร้อนของเขาเย็นชาไปได้ ในความเศร้าใจอันแสนระทม พวกเขา "มีความชูใจอย่างมากมาย" ความหวังที่เปรียบ "เสมือนสมอที่ปักแน่นและความมั่นคงของจิตใจ" (ฮีบรู 6: 18,19) พวกเขาเป็นพยานของปัญญาและอำนาจของพระเจ้าและ "เชื่อมั่นว่า แม้ความตายหรือชีวิตหรือบรรดาทูตสวรรค์หรือเทพเจ้าหรือสิ่งซึ่งจะมีอยู่ในปัจจุบันนี้หรือสิ่งซึ่งจะมีในภายหน้าหรือฤทธิ์เดชทั้งหลายหรือซึ่งสูงหรือซึ่งลึกหรือสิ่งใดๆอื่นที่ได้ทรงสร้างแล้ว" จะแยกเราทั้งหลายให้ออกไปจาก "ความรักของพระเจ้าซึ่งมีอยู่ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า" พวกเขากล่าวต่อไปว่า "ในเหตุการณ์ทั้งปวงเหล่านี้ เรามีชัยเหลือล้นโดยพระองค์ผู้ได้ทรงรักเราทั้งหลาย" (โรม 8: 38,39,37) "แต่พระวจนะของพระเจ้ายั่งยืนอยู่เป็นนิตย์" (1 เปโตร 1:25) และ "ใครเล่าจะเป็นผู้ปรับโทษอีก พระเยซูคริสต์น่ะหรือ ผู้ทรงสิ้นพระชนม์แล้ว และยิ่งกว่านั้นอีกได้ทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นมาจากความตาย ทรงสถิต ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้าและทรงอธิษฐานขอเพื่อเราทั้งหลายด้วย" (โรม 8:34) {GC 349.2}

องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า "ประชากรของเราจะไม่ต้องขายหน้าอีก" (โยเอล 2: 26) "การร้องไห้อาจจะอ้อยอิ่งอยู่สักคืนหนึ่ง แต่ความชื่นบานจะมาเวลาเช้า" (สดุดี 30: 5) ในวันที่พระองค์ทรงฟื้นคืนพระชนม์ เมื่อสาวกเหล่านี้พบพระผู้ช่วยให้รอดและหัวใจของเขาเร่าร้อนอยู่ภายในขณะที่ฟังพระดำรัสของพระองค์ เมื่อพวกเขามองไปยังพระเศียรและพระหัตถ์และพระบาทที่บาดแผลเจ็บช้ำเพื่อเขาทั้งหลายนั้น

ก่อนการเสด็จกลับสวรรค์ เมื่อพระเยซูทรงนำพวกเขาไปยังหมู่บ้านเบธานีและชูพระหัตถ์ขึ้นอวยพรพวกเขาและบัญชาว่า “จงออกไปทั่วโลกประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน” และตรัสต่อไปอีกว่า “เราจะอยู่กับเจ้าทั้งหลายเสมอไปจนกว่าจะสิ้นยุค” (มาระโก 16: 15; มัทธิว 28: 20) ในวันเพ็นเทคอสต์ พระผู้ช่วยที่ทรงโปรดสัญญาไว้นั้น ทรงส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมา นั่นคือทรงประทานฤทธิ์อำนาจจากเบื้องบน และจิตวิญญาณของผู้เชื่อต่างตื้นตันด้วยความรู้สึกถึงการทรงสถิตอยู่ด้วยของพระเป็นเจ้าผู้ทรงเสด็จกลับไปสวรรค์แล้ว ถึงแม้เหมือนเช่นพระองค์ ทางเดินของพวกเขาจะนำไปสู่การถวายบูชาและการพลีชีพเพราะความเชื่อ พวกเขาจะยอมแลกเปลี่ยนการรับใช้พระกิตติคุณแห่งพระคุณกับ “มงกุฎแห่งความชอบธรรม” ที่จะได้รับเมื่อพระองค์เสด็จมา แทนสง่าราศีของบัลลังก์ฝ่ายโลกซึ่งเคยเป็นความหวังในช่วงต้นของการเป็นสาวก “พระองค์ผู้ทรงฤทธิ์กระทำสารพัดมากยิ่งกว่าที่เราจะทูลขอหรือคิด” (เอเฟซัส 3: 20) ได้ทรงโปรดประทานให้เขาเหล่านั้น “ร่วมทุกข์กับพระองค์” สนิทสนมให้ความสุขของพระองค์—เป็นความสุขของการ “นำบุตรมากหลายไปสู่ศักดิ์ศรี” ความปีติยินดีเป็นล้นพ้นเหลือที่จะกล่าวได้ เป็น “ศักดิ์ศรีถาวรมากหาที่เปรียบมิได้” ซึ่งเปาโลกล่าวว่า จะ “หาที่เปรียบ” ไม่ได้กับ “การทุกข์ยากเล็กๆน้อยๆ ของเราซึ่งเรารับอยู่ประเดี๋ยวเดียว” (2 โครินธ์ 4: 17) {GC 350.1}

ประสบการณ์ของเหล่าสาวกที่ประกาศเรื่อง “ข่าวประเสริฐแห่งแผ่นดินพระเจ้า” ในสมัยของการเสด็จมาครั้งที่หนึ่งของพระคริสต์นั้นมีให้เห็นได้อีกในประสบการณ์ของผู้ประกาศข่าวของการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ เหมือนดั่งสาวกที่ออกไปประกาศว่า “เวลากำหนดมาถึงแล้วและแผ่นดินของพระเจ้าก็มาใกล้แล้ว” มิลเลอร์และเพื่อนจึงออกประกาศว่า ช่วงเวลาคำพยากรณ์ที่ยาวที่สุดและเป็นช่วงสุดท้ายที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์กำลังจะสิ้นสุดแล้ว และเวลาพิพากษากำลังจะมาถึงและอาณาจักรนิรันดร์กำลังจะเข้ามาแล้ว คำเทศนาของเหล่าสาวกในเรื่องของเวลานั้นวางอยู่บนเรื่องของเจ็ดสิบสัปดาห์ของพระธรรมดาเนียลบทที่ 9 ข่าวสารของมิลเลอร์และเพื่อนร่วมงานประกาศเรื่องการสิ้นสุดของ 2300 วันของพระธรรมดาเนียล 8: 14 โดยมี 70 สัปดาห์เป็นส่วนหนึ่งของช่วงเวลานี้ การเทศนาของแต่ละเรื่องวางอยู่บนพื้นฐานของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตรงตามคำพยากรณ์ในส่วนของช่วงเวลาที่ต่างกันของคำพยากรณ์ยิ่งใหญ่อันเดียวกัน {GC 351.1}

ดั่งเหล่าสาวกรุ่นแรก วิลเลียม มิลเลอร์และเพื่อนร่วมงานไม่ได้เข้าใจความหมายของข่าวสารที่เขาประกาศออกไป ความผิดที่ก่อร่างมาเนิ่นนานในคริสตจักรขัดขวางพวกเขาที่จะไปให้ถึงการแปลความหมายจุดสำคัญของคำพยากรณ์ได้ถูกต้อง ด้วยเหตุนี้ ถึงแม้พวกเขาจะประกาศข่าวสารที่พระเจ้าทรงบัญชาพวกเขาให้แก่ชาวโลกก็ตามที แต่กระนั้นโดยการเข้าใจความหมายผิด พวกเขาจึงตกลงสู่ความผิดหวัง {GC 351.2}

ในการอธิบายพระธรรมดาเนียล 8: 14 “อยู่นานสองพันสามร้อยเวลาเย็นเวลาเช้า แล้วสถานศักดิ์สิทธิ์นั้นจะกลับสู่สภาพอันควร” นั้น ตามที่กล่าวมาแล้วว่ามิลเลอร์เอาแนวคิดที่รับกันทั่วไปว่าโลกเป็นสถานศักดิ์สิทธิ์ โดยเขาเชื่อว่าการชำระสถานศักดิ์สิทธิ์หมายถึงการชำระโลกให้บริสุทธิ์ด้วยไฟเมื่อพระเป็นเจ้าเสด็จมา ดังนั้นเมื่อเขาค้นพบว่าเวลาสิ้นสุดของ 2300 วันนั้นบอกไว้ล่วงหน้าอย่างแน่นอนแล้ว เขาจึงสรุปว่านี่คือวันของการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซู ความผิดของเขาเกิดจากการยอมรับแนวคิดนิยมของเรื่องที่ว่าอะไรคือสถานศักดิ์สิทธิ์ {GC 352.1}

ในระบอบของการประกอบพิธี ซึ่งเป็นเงาของการถวายบูชาและการเป็นปุโรหิตของพระคริสต์นั้น การชำระวิหารเป็นพิธีสุดท้ายที่มหาปุโรหิตจะประกอบในหน้าที่ของการรับใช้ประจำปี เป็นภารกิจปิดท้ายของการลบมลทินบาป การขจัดหรือการนำบาปออกไปจากชนชาติอิสราเอลเป็นรูปแบบการแสดงถึงพระราชกิจปิดท้ายของพระเจ้าผู้ทรงเป็นมหาปุโรหิตของเขา ในการนำบาปออกไปหรือลบบาปของประชากรของพระองค์ทิ้งไป เป็นบาปที่บันทึกไว้ในสมุดของสวรรค์ พิธีนี้มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานของการพิจารณาตรวจสอบ งานของการพิพากษาด้วยอำนาจและรัศมีภาพยิ่งใหญ่ เพราะเมื่อพระองค์เสด็จมา ทุกคดีจะต้องตัดสินเสร็จแล้ว พระเยซูตรัสว่า “เราจะ ‘นำบำเหน็จของเรามาด้วยเพื่อตอบแทนการกระทำของทุกคน’” (วิวรณ์ 22: 12) ภาระกิจของการพิพากษานี้ที่จะมีขึ้นก่อนเวลาพระคริสต์เสด็จมาครั้งที่สองเล็กน้อยนั้นเป็นข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง พระธรรมวิวรณ์ 14: 7 “จงยำเกรงพระเจ้าและถวายพระเกียรติแด่พระองค์ เพราะถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาแล้ว” {GC 352.2}

ผู้ที่ประกาศคำเตือนนี้ได้ให้ข่าวสารที่ถูกต้องในเวลาที่เหมาะสม แต่เหมือนเช่นเหล่าสาวกในยุคแรกที่ประกาศว่า “เวลากำหนดมาถึงแล้วและแผ่นดินของ

พระเจ้าก็มาใกล้แล้ว” นั้น ข่าวของเขาตั้งอยู่บนพื้นฐานคำพยากรณ์ของพระธรรมดาเนียลบทที่ 9 แต่กลับพลาดที่จะมองเห็นว่าพระคัมภีร์เล่มเดียวกันบอกถึงความตายของพระเมสสิยาห์ไว้ล่วงหน้า มิลเลอร์และเพื่อนเทศนาข่าวสารที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของดาเนียล 8:14 และวิวรณ์ 14:7 แต่กลับพลาดที่จะมองเห็นว่ายังมีข่าวอื่นที่ให้มาในพระธรรมวิวรณ์บทที่ 14 ซึ่งต้องประกาศก่อนพระเจ้าจะเสด็จกลับมา ดังที่เหล่าสาวกเข้าใจผิดในเรื่องแผ่นดินที่จะมาจัดตั้งเมื่อสิ้นสุด 70 สัปดาห์ ชาวแอ็ดเวนตีสก็เข้าใจผิดในเรื่องของเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุด 2300 วัน ในทั้งสองกรณี มีการยอมรับหรือการยึดติดกับคำสอนผิดที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลายที่ทำให้สมองของพวกเขาปิดให้กับความจริง คนทั้งสองกลุ่มนี้กระทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าด้วยการประกาศข่าวที่พระองค์ทรงปรารถนาให้พวกเขาทำ และทั้งสองเข้าใจข่าวสารของพวกเขาเองผิดไปจึงต้องผิดหวัง {GC 352.3}

แต่ถึงกระนั้น พระเจ้าทรงกระทำการตามพระประสงค์แห่งพระเมตตาคุณของพระองค์สำเร็จ ที่ทรงปล่อยให้ประกาศข่าวคำเตือนเรื่องการพิพากษาเป็นไปในลักณณะเช่นนั้น วันยิ่งใหญ่นั้นกำลังจะมาถึงแล้วและภายใต้การทรงนำของพระองค์คนทั้งปวงได้เข้าสู่การทดสอบเรื่องของกำหนดเวลาเฉพาะ เพื่อที่จะเปิดให้เขาทั้งหลายมองเห็นว่ามีสิ่งใดอยู่ในหัวใจของพวกเขา เป็นข่าวที่จัดไว้เพื่อทดสอบและชำระคริสตจักรให้บริสุทธิ์ เป็นการนำไปเพื่อจะดูว่าความรักของเขานั้นวางอยู่กับโลกนี้หรืออยู่กับพระคริสต์และสวรรค์ เขาต่างอ้างว่ารักพระผู้ให้รอดบัดนี้จะต้องพิสูจน์ความรักของพวกเขาว่าพร้อมที่จะละทิ้งความหวังและความทะเยอทะยานฝ่ายโลกและต้อนรับด้วยความชื่นชมยินดีการเสด็จมาของพระเป็นเจ้าหรือไม่ ข่าวสารนี้จัดเตรียมไว้เพื่อให้พวกเขามองเห็นสภาพที่แท้จริงของฝ่ายจิตวิญญาณ เป็นข่าวสารที่ทรงโปรดประทานให้ด้วยความเมตตาเพื่อปลุกพวกเขาให้แสวงหาพระเจ้าด้วยการกลับใจใหม่และความถ่อมตน {GC 353.1}

จะต้องลบล้างความผิดหวังนี้ให้ออกไปตลอดกาลด้วยเช่นกัน แม้ว่าความผิดหวังเป็นผลที่พวกเขาเข้าใจข่าวสารที่พวกเขาประกาศผิด ความผิดหวังจะทดสอบหัวใจของคนที่อ้างว่าได้รับคำเตือน ในขณะที่เผชิญกับความผิดหวัง ด้วยความหุนหันพวกเขาจะละทิ้งประสบการณ์และความวางใจที่มีในพระคำของพระเจ้าหรือไม่ หรือด้วยการอธิษฐานและการถ่อมใจ แสวงหาที่จะรู้ว่าจุดใดของคำพยากรณ์ที่

เขาพลาดที่จะเข้าใจ มีสักกี่คนทำไปเพราะกลัวหรือด้วยความหุนหันและความตื่นเต้น มีสักกี่คนที่ไม่จริงใจและไม่เชื่อ คนมากมายอ้างว่าตนรักที่จะเห็นพระเป็นเจ้าเสด็จมาปรากฏ แต่เมื่อได้รับการทรงเรียกให้มาร่วมทนทุกข์ การเย้ยหยันและการตำหนิของโลกและการทดสอบของความล่าช้าและความผิดหวัง พวกเขาจะประกาศยกเลิกความเชื่อหรือไม่ เนื่องจากว่าพวกเขาไม่ได้เข้าใจทันทีถึงวิธีการที่พระเจ้าทรงปฏิบัติต่อพวกเขา พวกเขาจะละทิ้งความจริงที่สนับสนุนด้วยคำพยานอันโปร่งใสจากพระวจนะของพระองค์หรือไม่ {GC 353.2}

การทดสอบนี้จะเปิดเผยความเข้มแข็งของผู้เชื่อที่จริงใจได้ปฏิบัติตามสิ่งที่พวกเขาเชื่อว่าเป็นคำสอนแห่งพระวจนะและพระวิญญาณของพระเจ้า การทดสอบนี้จะสอนพวกเขาถึงภัยอันตรายของการรับทฤษฎีและการแปลความหมายของมนุษย์แทนที่จะให้พระคัมภีร์อธิบายความหมายเอง เป็นประสบการณ์เดียวที่จะสอนเรื่องนี้ได้ สำหรับเหล่าบุตรแห่งความเชื่อแล้ว ความสับสนและความทุกข์โศกเศร้าใจที่มาจากความผิดของพวกเขาเอง เป็นการกระทำที่จำเป็นสำหรับการแก้ไข จะนำพวกเขาให้ใส่ใจศึกษาคำพยากรณ์มากยิ่งขึ้น จะเป็นการสอนพวกเขาให้ตรวจสอบพื้นฐานความเชื่ออย่างระมัดระวังและปฏิเสธทุกเรื่องที่ไม่ได้วางอยู่บนพื้นฐานความจริงของพระเจ้าไม่ว่าโลกคริสเตียนจะยอมรับกันอย่างกว้างขวางเพียงไรก็ตามที {GC 354.1}

สิ่งที่ดูประหนึ่งว่ามืดมนต่อความเข้าใจของผู้เชื่อในห่วงเวลาแห่งการทดลองนั้นจะได้รับความกระจ่างเหมือนเช่นเหล่าสาวกรุ่นแรก เมื่อเขาจะเห็น “ที่สุดปลาย....(ของ)องค์พระผู้เป็นเจ้า” พวกเขาจะรู้ว่า แม้จะมีการทดลองอันเนื่องจากความเข้าใจผิดของพวกเขา พระประสงค์แห่งรักของพระเจ้าที่มีต่อพวกเขาเกิดขึ้นสม่ำเสมอ พวกเขาจะเรียนรู้โดยประสบการณ์อันจะทำให้เกิดความสุขว่าพระองค์ทรงพระกรุณาและมีพระคุณ” และ “พระมรรคาทั้งสิ้นของพระเจ้าเป็นความรักมั่นคงและความสัตย์จริงแก่บรรดาผู้ที่รักษาพันธสัญญาและบรรดาพระโอวาทของพระองค์” (สดุดี 25: 10) {GC 354.2}

7) โป๊ป ฟรานซิส ถูกกล่าวหาว่า “ค้าเด็ก” **The International Tribunal into Crimes of Church and State** said: Pope Francis is named by former Argentine Junta insider as “prime mover” in child trafficking network. Francis concealed Vatican – Crown of England “Holyrood Agreement” authorizing joint coverup of child rape...

Book: The Flight Confessions of an Argentine Dirty Warrior Horacio Verbitsky (Afterword By Juan Mendez, General Counsel, Human Rights Watch)

You Tube: Pope Francis Shows His True Colors by Richard Bennett; Research the Dirty War

Google: สื่อมวลชนเขียนชื่นชม Pope Francis ดูเพิ่มเติม: โป๊ปเยือนทำเนียบขาว ตรัสเรียกร้องสู้โลกร้อน - Nation

WWM

Is the Pope humble, kind and a man of peace ???

The press1 today is under the control of Rome (almost all) and practically always praises Pope Francis with the usual propaganda image -- he is kind, humble, simple, and a man of peace. But the truth is the opposite.

Evidence and Proof:

1) **Pope Francis is not kind, not humble, not simple and not a man of peace but a man of violence** for he directly or indirectly supported a military junta in Argentina which “disappeared” more than 30,000 political prisoners. Most of them never came back which meant they were killed and some were thrown alive out of planes into the South Atlantic sea.2

2) **When he was the highest Catholic leader in Argentina (a Jesuit head who later became Archbishop and Cardinal), he did not condemn the military junta’s killings or murdering and torturing of more than 30,000 “disappeared”political prisoners during the “Dirty War” (1976 – 1983) under the Catholic dictator--General Videla. Pope Francis is like Pope Pius XXII3 (during WW II) who was also very “silent” on the atrocities (holocaust) of a dictator called Hitler. Is this kind or a man of peace?**

3) For more than 3 decades after this “Dirty War” of Argentina Pope Francis today still denies his “silent” infamous role. No apology! No confession! No remorse! No repentance! for his **complicity**[2,3,4], “silent” negligence and irresponsibility. Finally, no “kind”, real, and sincere humane attempt to repair or pay for damage or collateral

(มีต่อหน้า 399)

บทที่ 20

การตื่นตัวทางศาสนาครั้งยิ่งใหญ่

การตื่นตัวทางศาสนายิ่งใหญ่ในช่วงของการประกาศการเสด็จกลับมาในเร็ววันของพระคริสต์นั้น บอกไว้ล่วงหน้าในคำพยากรณ์ของข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งของพระธรรมวิวรณ์บทที่ 14 ทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งกำลัง “เหาะไปในท้องฟ้า เพื่อประกาศข่าวประเสริฐอันเป็นอมตะแก่ชนชาวโลกทั้งปวง ทุกเผ่าพันธุ์ ทุกชาติ ทุกภาษา ท่านประกาศด้วยเสียงอันดังว่า จงยำเกรงพระเจ้า และถวายพระเกียรติแด่พระองค์ เพราะถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาแล้ว และจงนมัสการพระองค์ ผู้ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก ทะเล และบ่อน้ำพุทั้งหลาย” (ข้อ 6,7) {GC 355.1}

ข้อเท็จจริงที่ว่าทูตสวรรค์องค์หนึ่งประกาศคำเตือนนี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างมากยิ่ง ด้วยความบริสุทธิ์ พระสิริและกำลังของข่าวสารจากสวรรค์นั้น พระปัญญาของพระเจ้าพอพระทัยที่เสนอให้เห็นถึงคุณลักษณะที่สูงส่งของพันธกิจที่จะต้องกระทำให้สำเร็จโดยทางข่าวสารและกำลังและรัศมีภาพที่จะร่วมอยู่กับพระราชกิจนี้ ทูตสวรรค์ที่เหาะไป “ในท้องฟ้า” กับคำเตือนที่ “ประกาศด้วยเสียงอันดัง” และประกาศให้ “ชนชาวโลกทั้งปวง ทุกเผ่าพันธุ์ ทุกชาติ ทุกภาษา” ทำให้มองเห็นว่าเป็นขบวนการเคลื่อนไหวที่รวดเร็วและแผ่กว้างยิ่งใหญ่ไปทั่วโลก {GC 355.2}

ข่าวสารเองบอกแจ้งให้เราทราบถึงเวลาเมื่อเหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้น เพราะเป็นส่วนหนึ่งของ “ข่าวประเสริฐอันเป็นอมตะ” และประกาศเปิดฉากเปิดเผยถึงเรื่องของการพิพากษา การประกาศข่าวเรื่องการช่วยให้รอดได้ทำไปแล้วทุกยุคทุกสมัย แต่ข่าวสารนี้เป็นส่วนหนึ่งของกิตติคุณที่จะประกาศในยุคสุดปลายเท่านั้น เพราะจะเป็นจริงในเวลานั้นจากนั้นจึงจะถึงเวลาของการพิพากษาแล้ว คำพยากรณ์เหล่านั้นเสนอเหตุการณ์อย่างต่อเนื่องที่นำไปสู่เวลาที่การพิพากษาเริ่มต้นขึ้น เป็นจริงโดยเฉพาะในพระธรรมดาเนียล แต่ส่วนของคำพยากรณ์ในเรื่องของเหตุการณ์ยุคสุดปลายนั้นดาเนียลได้รับบัญชาให้ตีตราและปิดผนึกไว้ “จนถึงวาระสุดท้าย” จะประกาศข่าวเรื่องการพิพากษานี้ไม่ได้จนกว่าจะถึงเวลานี้ ซึ่งตั้งตามเวลาที่จะสำเร็จตาม

คำพยากรณ์นี้ แต่เมื่อถึงเวลาสุดปลายผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า “คนเป็นอันมากจะวิ่งไปวิ่งมา และความรู้จะทวีขึ้น” (ดาเนียล 12: 4) {GC 355.3}

อัครทูตเปาโลเตือนคริสตจักรไม่ให้มองหาการเสด็จมาของพระคริสต์ในเวลาของเขา เปาโลกล่าวไว้ว่า “วันนั้นจะไม่มาถึงจนกว่าจะมีการทรยศเสียก่อนและคนนอกกฎหมายนั้นจะประจักษ์แจ้ง” (2 เธสะโลนิกา 2: 3) เราจะคอยมองหาการเสด็จมาของพระเป็นเจ้าได้ก็ต่อเมื่อเวลาอันยาวนานในการปกครองของ “คนนอกกฎหมาย” ได้ผ่านพ้นไป “คนนอกกฎหมาย” ซึ่งมีนามอื่นว่า “ลึกลับนอกกฎหมาย” (2 เธสะโลนิกา 2: 7) “ดังที่พระองค์ได้ทรงโปรด ให้พระบุตรมีอำนาจเหนือมนุษย์ทั้งสิ้น เพื่อให้พระบุตรประทานชีวิตนิรันดร์แก่คน ที่พระองค์ทรงมอบแก่พระบุตรนั้น” (ยอห์น 17: 2) และ “ผู้ชั่วร้าย” หมายถึงเปปาซีซึ่งตามที่คำพยากรณ์กล่าวไว้ล่วงหน้านั้นจะเรืองอำนาจ 1260 ปี ช่วงเวลานี้สิ้นสุดปี ค.ศ. 1798 การเสด็จมาของพระคริสต์จะไม่เกิดขึ้นก่อนเวลานั้น เวลาในข้อเขียนของเปาโลครอบคลุมตั้งแต่ยุคของคริสเตียนจนไปถึงปี ค.ศ. 1798 เป็นช่วงเวลาหลังจากนี้ที่จะประกาศข่าวของเรื่องพระคริสต์เสด็จกลับมาครั้งที่สอง {GC 356.1}

ในอดีตที่ผ่านมา ไม่มีการประกาศข่าวสารในทำนองนี้ ตามที่เห็นมานี้ เปาโลไม่ได้เทศนาเรื่องนี้ เขาชี้พี่น้องให้คอยมองหาการเสด็จมาของพระเป็นเจ้าในเวลาอีกยาวนานของอนาคต นักปฏิรูปศาสนาไม่ได้ประกาศเรื่องนี้ มาร์ติน ลูเธอร์ตั้งวันพิพากษาไว้อีกสามร้อยปีในอนาคตจากเวลาของเขา ตั้งแต่ ค.ศ. 1798 ผนึกพระธรรมดาเนียลถูกแกะออกแล้ว ความรู้ในเรื่องคำพยากรณ์เพิ่มขึ้นและมีคนมากมายประกาศข่าวสารสำคัญของการพิพากษาว่าใกล้เข้ามาแล้ว {GC 356.2}

ขบวนการเคลื่อนไหวเรื่องการเสด็จมาเกิดขึ้นในส่วนต่าง ๆ ของโลกคริสเตียน เหมือนเช่นที่เกิดขึ้นในสมัยของนักปฏิรูปยิ่งใหญ่ของศตวรรษที่ 16 ทั้งในทวีปยุโรปและอเมริกาคนแห่งความเชื่อและคำอธิษฐานได้รับการชักนำให้ศึกษาคำพยากรณ์และแกะรอยตามข้อความบันทึกที่ได้รับการดลใจ พวกเขามองเห็นหลักฐานที่ทำให้เชื่อว่าเหตุการณ์ทั้งสิ้นใกล้ยุคสุดท้ายแล้ว ในประเทศต่าง ๆ มีกลุ่มคริสเตียนที่อยู่กันตามลำพังโดดเดี่ยวได้ข้อสรุปด้วยการศึกษาพระคัมภีร์เท่านั้นที่เชื่อว่าพระผู้ช่วยให้รอดกำลังใกล้จะเสด็จกลับมา {GC 357.1}

ในปี ค.ศ. 1821 สามปีหลังจากมิลเลอร์ได้มาถึงข้อความอธิบายของ

คำพยากรณ์ที่ชี้ไปยังเวลาของการพิพากษา ดร. โยเซฟ วู้ฟ “มิชชั่นนารีเพื่อประกาศไปทั่วทั้งโลก” เริ่มประกาศว่าพระเป็นเจ้าจะเสด็จมาในเร็ววัน วู้ฟเกิดในประเทศเยอรมัน พ่อแม่เป็นชาวฮีบรู คุณพ่อเป็นรับบีชาวยิว ในขณะที่ยังมีอายุน้อยมากนั้น เขามีความเชื่อมั่นในความจริงของศาสนาคริสต์ เขามีสมองที่ว่องไวและอยากรู้อยากเห็น เป็นผู้ที่ใส่ใจฟังคำสนทนาที่บ้านของคุณพ่อในขณะที่ชาวฮีบรูผู้เคร่งครัดในศาสนามาที่บ้านทุกวัน กล่าวทบทวนความหวังใจและเฝ้าคอยความหวังใจของคนทั้งหลาย ในรัศมีภาพของพระเมสสิยาห์ที่กำลังจะเสด็จมาและนำประเทศอิสราเอลกลับคืนมา อยู่มาวันหนึ่งเขาได้ยินถึงการเอ่ยพระนามของเยซูชาวนาซาเร็ธ เด็กชายคนนี้ถามขึ้นมาว่า ท่านเป็นผู้ใด คำตอบที่เขาได้คือ “ชาวยิวท่านหนึ่งที่มีความสามารถยิ่งใหญ่ แต่ท่านแสร้งทำตัวเป็นพระเมสสิยาห์ ศาลของยิวพิพากษาตัดสินประหารท่าน” ผู้สงสัยถามต่อ “ทำไมกรุงเยรูซาเล็มจึงถูกทำลายไปและทำไมพวกเราจึงตกเป็นเชลยอยู่” คุณพ่อตอบว่า “โอ่โอ เพราะชาวยิวฆ่าผู้เผยพระวจนะทั้งหลาย” ในทันใดนั้น มีความคิดหนึ่งแล่นเข้ามาในสมองของเด็กคนนี้ “พระเยซูคงเป็นผู้เผยพระวจนะคนหนึ่งด้วยเช่นกันและชาวยิวฆ่าพระองค์ไปเสียในขณะที่ท่านไม่มีความผิด” (Travels and Adventures of the Rev. Joseph Wolff, เล่มที่ 1 หน้าที่ 6) เขามีความคิดเช่นนี้อย่างแรงกล้า ถึงแม้จะถูกห้ามเข้าไปในโบสถ์ของชาวคริสเตียนก็ตามที แต่บ่อยครั้งเขาก็อ้อยอิ่งอยู่ภายนอกคอยฟังคำเทศนา {GC 357.2}

เมื่อวู้ฟอายุได้เจ็ดขวบ เขาคุยอวดอ้างกับเพื่อนบ้านผู้สูงอายุคนหนึ่งถึงชัยชนะในภายภาคหน้าของชนชาติอิสราเอลเมื่อพระเมสสิยาห์เสด็จมา คนแก่คนหนึ่งพูดอย่างเมตตากับวู้ฟว่า “เด็กน้อยที่รัก ลุงจะบอกหนูว่าพระเมสสิยาห์แท้จริงคือผู้ใด ท่านคือพระเยซูชาวนาซาเร็ธ.....ที่บรรพบุรุษของหนูได้ตรึงกางเขนเหมือนเช่นที่ทำกับผู้เผยพระวจนะคนอื่นๆ กลับไปอ่านพระธรรมอิสยาห์บทที่ 53 และหนูจะมั่นใจว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า” (Ibid., เล่มที่ 1 หน้าที่ 7) ในทันทีทันใดนั้น ความมั่นใจได้ตราตรึงลงสู่จิตใจของเด็กน้อย เขากลับบ้านและไปอ่านพระคัมภีร์ สงสัยว่าคำพยากรณ์จะสำเร็จอย่างบริบูรณ์ในพระเยซูชาวนาซาเร็ธได้อย่างไร ถ้อยคำของชาวคริสต์เป็นเรื่องจริงหรือ เด็กชายนั้นขอให้คุณพ่ออธิบายคำพยากรณ์ ได้แต่พบกับความเงียบเคร่งขรึมมากจนเขาไม่กล้าที่จะกล่าวถึงเรื่องนี้อีกต่อไป เรื่องนี้เพียงแต่เพิ่มความปรารถนาของเขาที่จะเรียนรู้เรื่องศาสนาคริสเตียนมากยิ่งขึ้น {GC 357.3}

ในบ้านเชื้อสายยิวของเขานั้น ความรู้ที่เขาเสาะแสวงหาถูกกีดขวางอย่างขันแข็งจากวู้ฟ แต่เขาออกจากบ้านของพ่อขณะที่มีอายุเพียง 11 ขวบและไปยังโลกเพื่อไขว่คว้าหาความรู้ให้กับตนเอง เพื่อเลือกศาสนา และทำมาหาเลี้ยงชีพ เขาไปพักอาศัยกับญาติได้ระยะหนึ่ง แต่ในไม่ช้าก็ถูกขับออกไปด้วยข้อหาละทิ้งความเชื่อและขณะที่อยู่อย่างโดดเดี่ยวไม่มีเงินนั้น เขาจึงต้องไปหาลู่ทางในหมู่คนแปลกหน้า เขาไปจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง ขยันเรียนและอยู่รอดด้วยการสอนภาษาฮีบรู โดยอิทธิพลของครูชาวคาธอลิกเขาถูกชักนำให้รับความเชื่อของโรมและตั้งใจที่จะเป็นคนสอนศาสนาในหมู่คนของเขาเอง หลายปีต่อมาเขาไปพร้อมเป้าหมายนี้เพื่อศึกษาในวิทยาลัยออฟโปรปากันดาที่กรุงโรม เนื่องจากเขามีความคิดเสรีและการพูดที่ตรงไปตรงมา ในขณะเขาอยู่ที่นี่เขาถูกกล่าวหาว่าเป็นคนนอกรีต เพราะวู้ฟโจมตีอย่างเปิดเผยในการกระทำทารุณของคริสตจักรและเรียกร้องเรื่องความจำเป็นที่จะต้องปฏิรูป แม้ว่าในช่วงต้นเจ้าหน้าที่ชั้นสูงของเปปาซีปฏิบัติต่อเขาด้วยความเห็นชอบก็ตามที ต่อมาไม่นานเขาก็ถูกขับออกไปจากกรุงโรม เขาเดินทางไปมาภายใต้การเฝ้ามองของคริสตจักร จนกระทั่งประจักษ์แจ้งว่าไม่อาจนำเขาให้มาอยู่ภายใต้ข้อผูกมัดของระบบโรมได้ เขาถูกตราว่าเป็นคนที่แก้ไขไม่ได้ จึงปล่อยให้เขาไปตามที่เขาพึงพอใจ บัดนี้เขาจึงมุ่งหน้าไปประเทศอังกฤษและรับความเชื่อของโปรเตสแตนท์ เข้าร่วมกับคริสตจักรอังกฤษ หลังจากเข้าเรียนแล้วสองปี เขาจึงก้าวออกไปทำงานของเขาเองในปี ค.ศ. 1821 {GC 358.1}

ในขณะที่วู้ฟยอมรับความจริงยิ่งใหญ่ของการเสด็จมาครั้งที่หนึ่งของพระคริสต์ว่าเป็น “เป็นคนที่รับความเจ็บปวด และคุ้นเคยกับความเจ็บไข้” (อิสยาห์ 53:3) วู้ฟมองเห็นว่าคำพยากรณ์ต่างๆทำให้มองเห็นด้วยน้ำหนักที่เท่าเทียมของการเสด็จมาครั้งที่สองด้วยอำนาจและพระสิริและในขณะที่เขาคอยหาทางนำผู้คนไปยังพระเยซูชาวนาซาเร็ธว่าทรงเป็นพระองค์ที่ทรงโปรดสัญญาไว้นั้นและเพื่อชี้ให้พวกเขาเห็นว่าการเสด็จมาครั้งที่หนึ่งในความถ่อมตนเป็นเครื่องถวายบูชาเพื่อบาปของมนุษย์นั้น เขายังสอนพวกเขาว่าพระองค์จะเสด็จมาครั้งที่สองในฐานะกษัตริย์และพระผู้ช่วยให้รอด {GC 358.2}

เขากล่าวว่า “พระเยซูชาวนาซาเร็ธ พระเมสสิยาห์องค์แท้ พระหัตถ์และพระบาทของพระองค์ถูกแทง พวกเขานำพระองค์ดั่งลูกแกะมายังคนฆ่า พระองค์ทรงเป็น “บุรุษแห่งความระทม และคุ้นเคยกับความเศร้าโศก” ซึ่งต่อมาได้นำ

“คทา” ไปจากยูดาห์และจะเสด็จมาเป็นครั้งที่สองในหมู่เมฆบนท้องฟ้าและด้วยเสียงแตรของเทพบดี” (Joseph Wolff, Researches and Missionary Labors, page 62) “และจะยืนอยู่บนภูเขามะกอกเทศ และจะทรงครอบครองโลกซึ่งเคยมอบให้อาดัมเมื่อสร้างเสร็จใหม่ แต่ถูกริบเอาไปจากเขา (ปฐมกาล 1: 26; 3: 17) จะทรงมอบให้พระเยซู พระองค์จะทรงเป็นกษัตริย์ปกครองสิ้นทั้งโลก การร้องไห้คร่ำครวญและความทุกข์ระทมของโลกที่สร้างมานั้นจะยุติ แต่จะได้ยินเสียงบทเพลงสรรเสริญและขอบพระคุณ.....เมื่อพระเยซูเสด็จมาด้วยรัศมีภาพของพระบิดาและเหล่าทูตสวรรค์บริสุทธิ์.....ผู้เชื่อที่ตายแล้วจะฟื้นขึ้นมาก่อน (1 เธสะโลนิกา 4: 16; 1 โครินธ์ 15; 23) ชาวคริสเตียนเรียกกันว่าการฟื้นคืนชีพครั้งที่หนึ่ง แล้วสัตว์ทั้งหลายในโลกจะเปลี่ยนแปลงธรรมชาติของมัน (อิสยาห์ 11: 6-9) โดยที่พวกมันจะ “เชื่อง” อยู่ภายใต้พระกรุณาคุณของพระเยซู (สดุดี 8) สันติสุขทั่วจักรวาลจะมาปรากฏ” (Journal of the Rev. Joseph Wolff, หน้า 378, 379) “พระเป็นเจ้าจะทรงทอดพระเนตรลงมายังโลกอีกครั้งหนึ่งและตรัสว่า “ดียิ่งหนัก” (Ibid., page 294) {GC 359.1}

วู้ฟเชื่อว่าการเสด็จมาของพระเป็นเจ้านั้นใกล้แล้ว ในการแปลความหมายช่วงเวลาของคำพยากรณ์ของเขานั้น เขาจัดวาง “เหตุการณ์ที่จะครบกำหนด” ยิ่งใหญ่ให้อยู่ในช่วงเวลาห่างจากเวลาที่มิลเลอร์จัดวางไว้ไม่กี่ปี สำหรับผู้ที่เรียกร้องจากพระคัมภีร์ว่า “วันนั้น....โมงนั้นไม่มีใครรู้”คือที่ว่ามนุษย์จะไม่รู้ว่าเวลาเสด็จมานั้น วู้ฟตอบว่า “พระเป็นเจ้าของเราบอกไว้ว่าจะไม่มีทางรู้วันและเวลาจริงหรือ พระองค์ไม่ทรงประทานหมายสำคัญแห่งเวลาเพื่อให้เราได้รู้อย่างน้อยว่าพระองค์กำลังจะเสด็จมาใกล้ เหมือนเช่นที่จะรู้ว่าฤดูร้อนกำลังจะมาเมื่อต้นมะเดื่อเทศผลิใบ (มัทธิว 24:32) เราจะไม่มีวันรู้ช่วงเวลานั้นหรือในเมื่อพระองค์เองยังเชิญชวนให้เราไม่เพียงแต่อ่านพระธรรมดาเนียลที่เผยพระวจนะแต่ให้เข้าใจด้วยและในพระธรรมดาเนียลยังบอกว่าคำเหล่านั้นจะปิดเก็บไว้จนถึงเวลาสุดท้าย(ซึ่งเป็นเช่นนั้นของการศึกษานี้) และ “คนเป็นอันมากจะวิ่งไปวิ่งมา” (เป็นคำพูดของชาวฮีบรูหมายความว่าการถือและคำนึงถึงเวลา) “และความรู้” (เกี่ยวข้องกับเวลา) “จะทวีขึ้น” (ดาเนียล 12:4) นอกจากนี้ พระเป็นเจ้าของเราไม่ทรงหมายความที่จะตรัสโดยข้อความนี้ว่าเวลาที่ใกล้จะถึงนี้จะไม่เป็นที่เปิดเผย แต่หมายความว่าวันที่แน่นอน “วันนั้น โมงนั้น ไม่มีใครรู้” เขาพูดต่อไปว่า เรามีหมายสำคัญของเวลาเปิดออกให้รู้ได้อย่างเพียงพอ เพื่อเชิญชวนให้เราเตรียมตัว

สำหรับการเสด็จมาของพระองค์เหมือนเช่นโนอาห์ได้เป็นผู้เตรียมนาวา (Wolff, Researches and Missionary Labors, หน้า 404, 405) {GC 359.2}

วู้ฟเขียนถึงเรื่องระบบที่นิยมในการแปลหรืออธิบายความหมายไปในทางผิดของพระคัมภีร์ว่า "โบสถ์คริสเตียนเป็นส่วนใหญ่ได้หันเหไปจากแนวอันเรียบง่ายของพระคัมภีร์และได้หันไปหาแนวทางหลอกหลอนทางวิญญาณของทางพุทธที่เชื่อว่าความสุขในอนาคตของมนุษยชาติจะประกอบด้วยการเคลื่อนไปมาในอากาศและคิดเอาเองว่าเมื่อเขาอ่านคำว่ายิวจะต้องเข้าใจคนนอกศาสนาและเมื่ออ่านเยรูซาเล็มจะต้องเข้าใจว่าเป็นคริสตจักรและกล่าวถึงโลกก็จะหมายถึงท้องฟ้าและเมื่อกล่าวถึงการเสด็จมาของพระเจ้าพวกเขาจะต้องเข้าใจการเจริญขึ้นของสมาคมของชาวมิชชันนารีและการจะขึ้นไปยังภูเขาบ้านของพระเจ้าแสดงว่าเป็นการประชุมยิ่งใหญ่ของชาวเมธอดิสท์" (Journal of the Rev. Joseph Wolff, หน้า 96) {GC 360.1}

ในช่วงเวลายี่สิบสี่ปีระหว่าง ค.ศ. 1821-1845 วู้ฟเดินทางไปอย่างกว้างไกลทั้งในทวีปแอฟริกา ท่องไปในประเทศอียิปต์และประเทศอบิสซีเนียในทวีปเอเชีย ไปยังประเทศปาเลสไตน์ ประเทศซีเรีย ประเทศเปอร์เซีย ประเทศบ๊อคฮารา และประเทศอินเดีย เขาเดินทางมาเยี่ยมประเทศสหรัฐอเมริกา การเดินทางมาที่นี่ เขาไปเทศนาที่เกาะเซนต์เฮเลนา เขาเดินทางไปถึงเมืองนิวยอร์คในเดือนสิงหาคม ปี ค.ศ. 1837 และหลังจากที่เทศนาในเมืองนี้แล้ว เขาก็ไปเทศน์ที่รัฐฟิลาเดลเฟีย และบัลติมอร์ และในที่สุดเดินทางต่อไปยังกรุงวอชิงตัน ขณะอยู่ที่นั้น เขากล่าวว่า "โดยการเสนอของอดีตประธาณาธิบดีควินซี อาดัมส์ในประชุมสภาคอนเกรส สภาได้อนุมัติอย่างเอกฉันท์ให้ข้าพเจ้าใช้หอประชุมคองเกรส เป็นห้องบรรยายซึ่งข้าพเจ้าได้บรรยายในวันเสาร์ ได้เกียรติการเข้าฟังของสมาชิกสภาและพระสังฆราชแห่งรัฐเวอร์จิเนีย และนักบวชและประชาชนของรัฐวอชิงตัน สมาชิกการปกครองแห่งรัฐนิวเจอร์ซีและเพนซีลวาเนียให้เกียรติเดียวกันแก่ข้าพเจ้าด้วยซึ่งข้าพเจ้าได้บรรยายผลงานวิจัยในเอเชียและการเสด็จขึ้นครองราชย์ด้วยพระองค์เองของพระเยซูคริสต์ (Ibid. หน้า 398, 399) {GC 360.2}

ดร. วู้ฟเดินทางท่องไปยังประเทศป่าเถื่อนที่สุดโดยไม่ได้รับการปกป้องจากผู้มีอำนาจของประเทศยุโรป เขาอดทนต่อสภาพอันแร้นแค้นและเสี่ยงอันตรายที่อยู่รอบตัวเขาอยู่อย่างไม่หยุดหย่อน เขาถูกกักขังในคุก และถูกตีด้วยตะบองที่ส้นเท้าและตกอยู่ในสภาพอดอยาก ถูกจับขายเป็นทาสและถูกตัดสินประหารถึงสามครั้ง

คนร้ายจี้ปล้นคุกคามรอบตัวเขาและบางครั้งเขาเกือบตายอันเนื่องจากกระหายน้ำ มีอยู่ครั้งหนึ่ง เขาถูกปล้นจนหมดตัวและถูกทิ้งให้เดินเท้าไปหลายร้อยไมล์ข้ามภูเขา ลมพัดหิมะใส่หน้าของเขาและเท้าเปล่าของเขาสัมผัสพื้นดินที่แข็งเป็นน้ำแข็งจนเท้าของเขาชาไป {GC 361.1}

เมื่อมีคนเตือนเขาเรื่องของการท่องไปท่ามกลางคนป่าเถื่อนและคนเผ่าที่ดุร้ายนั้น วู้ฟมักจะเปิดเผยว่า เขา “มีอาวุธปกป้องตัว” นั่นคือการอธิษฐาน และใจร้อนรนเพื่อพระคริสต์และความวางใจในการทรงช่วยของพระองค์” “ความรักของพระเจ้านั้นจัดเตรียมไว้ให้ข้าพเจ้า และข้าพเจ้ามีเพื่อนบ้านอยู่ในหัวใจและพระคัมภีร์อยู่ในมือ” (W.H.D. Adams, In Perils Oft, page 192) เขานำพระคัมภีร์ภาษาฮีบรูและภาษาอังกฤษติดตัวไปทุกแห่งหน เขากล่าวถึงการเดินทางช่วงหลังว่า “ข้าพเจ้า..... เอาพระคัมภีร์ที่เปิดออกไว้อยู่ในมือของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ารู้ว่าพลังของข้าพเจ้าอยู่ในพระวจนะเล่มนี้และเป็นหนังสือที่จะหนุนใจข้าพเจ้า” (Ibid. หน้า 201) {GC 361.2}

ด้วยการทำเช่นนี้ เขาถนอมงานของเขาได้จนกระทั่งได้นำข่าวของการพิพากษาไปยังโลกส่วนใหญ่ที่มีคนอาศัยอยู่ ท่ามกลางคนยิว ชาวเติร์ก คนปาร์ซีส์ ชาวฮินดูและคนอีกหลายชาติและเผ่าพันธุ์นั้นเขาได้แจกจ่ายพระวจนะของพระเจ้าในท่ามกลางภาษาต่างๆและในทุกสถานที่เขาประกาศถึงเหตุการณ์บ่งบอกว่าพระเมสสิยาห์กำลังจะเสด็จมาครอบครอง {GC 361.3}

ในการเดินทางของเขาไปยังเมืองโบ๊คฮารา เขาได้ไปพบคนกลุ่มหนึ่งที่อยู่ห่างไกลและอยู่อย่างโดดเดี่ยว พวกเขาเชื่อคำสอนเรื่องพระเจ้าว่าพระองค์จะเสด็จมาในเร็ววัน เขากล่าวว่า “ชาวอาหรับและชาวเยเมนมีหนังสือเล่มหนึ่งที่เรียกว่า “ซีรา” ซึ่งกล่าวถึงเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์และการปกครองของพระองค์ด้วยพระสิริและพวกเขาคาดว่าเหตุการณ์ยิ่งใหญ่จะเกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1840” (Journal of the Rev. Joseph Wolff, หน้า 377) “ในประเทศเยเมน....ข้าพเจ้าอยู่กับเหล่าบุตรของเรชับ พวกเขาไม่ดื่มสุรา ไม่ปลูกสวนองุ่น ไม่หว่านเมล็ดพืชและอาศัยอยู่ในเต็นท์และข้าพเจ้าจำโยนาดับชายแก่แสนดีได้เป็นอย่างดี เขาเป็นบุตรชายของเรชับและข้าพเจ้ายังพบพงศ์พันธุ์ของอิสราเอลเชื้อสายของดานในท่ามกลางพวกเขา.....คนเหล่านี้รวมทั้งพงศ์พันธุ์ของเรชับคาดว่าในเร็ววันนี้พระเมสสิยาห์จะเสด็จมาในเมฆบนท้องฟ้า (Ibid. หน้า 389) {GC 361.4}

มีมิชชันนารีอีกท่านหนึ่งพบความเชื่อลักษณะคล้ายคลึงกันนี้ในคนชาวทาตารี นักบวชชาวทาตารีถามมิชชั่นนารีว่า พระคริสต์จะเสด็จกลับมาเมื่อไร เมื่อมิชชั่นนารีตอบว่าไม่เคยรู้เรื่องเช่นนี้มาก่อน นักบวชก็แปลกใจอย่างยิ่งที่คนหนึ่งทำตัวเป็นครูสอนพระคัมภีร์ไม่มีความรู้ในเรื่องนี้ และเขาบอกกล่าวถึงความเชื่อของเขาเองที่วางอยู่บนพื้นฐานของคำพยากรณ์ว่าพระคริสต์จะเสด็จมาในราวปี ค.ศ. 1844 {GC 362.1}

นับตั้งแต่สมัยปี ค.ศ. 1826 นั้นได้มีการประกาศข่าวเรื่องของการเสด็จกลับมาในประเทศอังกฤษ ขบวนการเคลื่อนไหวไม่ได้ก่อตัวขึ้นอย่างเป็นปึกแผ่นเหมือนเช่นที่เกิดขึ้นในประเทศอเมริกา ไม่มีการสอนกันอย่างทั่วถึงเรื่องเวลาที่แน่นอนของการเสด็จมา แต่มีการประกาศอย่างกว้างขวางถึงความจริงยิ่งใหญ่ของการเสด็จมาของพระคริสต์ด้วยอำนาจและพระสิริในเร็ววัน และนี่ไม่ใช่อยู่ในท่ามกลางคนไม่เห็นพ้องหรือผู้ที่ไม่ยอมปฏิบัติตามคำสอนของศาสนา นักเรียนชาวอังกฤษคนหนึ่งชื่อมอรั่น บร๊อค กล่าวว่ามีศาสนาจารย์ของคริสตจักรแห่งอังกฤษประมาณ 700 คนร่วมอยู่ในการประกาศ “พระกิตติคุณแห่งแผ่นดินสวรรค์” ข่าวสารชี้บอกว่าปี ค.ศ. 1844 เป็นเวลาที่พระเป็นเจ้าจะเสด็จมา และได้ประกาศที่ประเทศอังกฤษด้วย สื่อสิ่งพิมพ์เรื่องการเสด็จมาจากสหรัฐอเมริกานั้นแจกจ่ายไปอย่างกว้างขวาง มีการพิมพ์หนังสือและนิตยสารใหม่ในประเทศอังกฤษ และในปี ค.ศ. 1842 โรเบิร์ท วินเตอร์ ชาวอังกฤษโดยกำเนิดได้รับความเชื่อเรื่องการเสด็จมาจากอเมริกา เขาเดินทางกลับไปยังประเทศบ้านเกิดเพื่อประกาศการเสด็จมาของพระเป็นเจ้า คนมากมายเข้าร่วมกับเขาในงานนี้ และข่าวสารของการพิพากษาก็ประกาศไปยังที่ต่างๆของประเทศอังกฤษ {GC 362.2}

ในทวีปอเมริกาใต้ ท่ามกลางความป่าเถื่อนและเล่ห์กลของพวกนักบวช ลาคูนซานักบวชเยซูอิทชาวสเปนคนหนึ่งได้ศึกษาค้นหาพระคัมภีร์และได้รับความจริงของเรื่องการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ในเร็ววัน เขาได้รับการกระตุ้นให้ประกาศคำเตือน แต่ถึงกระนั้นเขาก็ปรารถนาที่จะหนีให้พ้นการควบคุมของอำนาจโรม เขาได้ตีพิมพ์แนวคิดของเขาโดยใช้นามแฝง “รับบี เบน เอสรา” เพื่อแทนตัวเขาเองว่าเป็นชาวยิวที่กลับใจ ลาคูนซามีชีวิตอยู่ในศตวรรษที่สิบแปด แต่ในราวปี ค.ศ. 1825 จึงพบว่าหนังสือของเขาไปอยู่ที่ประเทศอังกฤษและต่อมาได้รับการแปล การตีพิมพ์หนังสือเล่มนี้ ทำให้คนในประเทศอังกฤษที่ตื่นตัวสนใจเรื่องของการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระคริสต์ที่มีอยู่แล้วให้ใส่ใจมากยิ่งขึ้น {GC 363.1}

ในศตวรรษที่สิบแปดที่ประเทศเยอรมัน เบ็งเกลศาสนาจารย์คนหนึ่งในคริสตจักรลูเธอร์เรินและเป็นนักการศึกษาและผู้วิจารณ์ที่เรืองนามได้สอนหลักความเชื่อนี้ หลังจากเบ็งเกลจบการศึกษาแล้ว เขาได้ “อุทิศตัวเองให้กับการศึกษาศาสนศาสตร์ สมองของเขาสนใจและเคร่งครัดในเรื่องนี้อยู่แล้วตั้งแต่การศึกษาและการอบรมในช่วงเยาว์วัยนั้นทำให้เขามีความโน้มเอียงเข้าหาศาสนาศาสตร์เหมือนเช่นคนหนึ่งที่มีอุปนิสัยของการคิดอย่างรอบคอบก่อนหน้านี้และตั้งแต่นั้นมา เขาจะต้องดิ้นรนต่อสู้กับความสงสัยและความยุ่งยากในแง่ของศาสนาและด้วยความรู้สึกนึกคิดอย่างมากเขาพูดถึงเรื่องนี้ว่าเป็นเพราะ “ลูกศรมากมายที่ปักลงหัวใจน่าสงสารของเขาและทำให้ชีวิตในวัยหนุ่มนั้นแทบจะทนไม่ได้” เมื่อเขาได้มาเป็นสมาชิกของสภาศาสนาแห่งเมืองเวิร์ทเทมเบิร์ก เขาต่อสู้เพื่อเสรีภาพทางศาสนา เขาเป็นผู้ที่คงรักษาไว้ซึ่งสิทธิและโอกาสของคริสตจักร เขาเป็นผู้ที่สนับสนุนอย่างมีเหตุมีผล ในเสรีภาพสำหรับคนทั้งหลายที่คิดว่าตัวเองถูกผูกมัดบนพื้นฐานของความสำนึก ให้ถอนตัวออกจากการเข้าร่วมกับคริสตจักร (Encyclopaedia Britannica, 9th ed., art. “Bengel”) ที่จังหวัดบ้านเกิดของเขายังคงสัมผัสถึงผลดีของนโยบายนี้ {GC 363.2}

ในขณะที่เขาเตรียมคำเทศนาจากพระธรรมวิวรณ์บทที่ 21 เพื่อใช้ในวัน “แอ๊ดเวนตีส ซันเดย์” แสงสว่างเรื่องพระคริสต์เสด็จมาครั้งที่สองส่องแสงจ้าลงมายังความคิดของเบ็งเกล คำพยากรณ์ของพระธรรมวิวรณ์เปิดออกมาสู่ความเข้าใจของเขาอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน เขารู้สึกเต็มตื้นถึงความสำคัญยิ่งใหญ่และรัศมีอย่างล้นเหลือในภาพของผู้เผยพระวจนะเสนอ เขาจึงต้องหยุดคิดไคร่ครวญถึงเรื่องนี้ไปชั่วขณะหนึ่ง บนธรรมาสน์เรื่องนี้กลับมาหาเขาอย่างชัดแจ้งและมีพลังอีกครั้งหนึ่งตั้งแต่นั้นมาเขาอุทิศตัวเองให้กับการศึกษาเรื่องของคำพยากรณ์โดยเฉพาะคำพยากรณ์ในพระธรรมวิวรณ์และในเวลาอันรวดเร็วเขาก็มาถึงความเชื่อว่าทั้งหมดนี้ชี้บอกว่าการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ใกล้เข้ามาแล้ว วันที่เขากำหนดไว้ว่าพระคริสต์จะเสด็จมาครั้งที่สองนั้นใกล้เคียงกับวันที่มิลเลอร์กำหนดในเวลาต่อมา ผิดกันเพียงไม่กี่ปี {GC 363.3}

ผลงานเขียนของเบ็งเกลแพร่ไปทั่วอาณาจักรของชาวคริสต์ แนวคิดของเขาในเรื่องคำพยากรณ์เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปในรัฐเวิร์ทเทมเบิร์กของเขาเอง และมีผู้คนต้อนรับเรื่องนี้กันบ้างในส่วนอื่นของประเทศเยอรมัน ขบวนการเคลื่อนไหว

นี้ดำเนินต่อไปหลังจากที่เขาตาย และข่าวพระคริสต์จะเสด็จมานั้นมีให้ฟังในประเทศเยอรมันในเวลาเดียวกันกับดินแดนอื่นๆ ซึ่งเรื่องนี้ดึงดูดความสนใจในช่วงต้น มีผู้เชื่อบางคนเดินทางไปประเทศรัสเซียและจัดตั้งเป็นกลุ่มๆขึ้นหลายกลุ่ม และคริสตจักรต่างๆในประเทศเยอรมันยังคงมีความเชื่อว่าพระคริสต์จะเสด็จมาในเร็ววัน {GC 364.1}

แสงส่องสว่างที่ประเทศฝรั่งเศสและประเทศสวิตเซอร์แลนด์ด้วยเช่นกัน ที่กรุงเจนีวาซึ่งเป็นเมืองที่ฟาเรลและคัลวินประกาศความจริงของเรื่องการปฏิรูปนั้น กอสเซ็น เทศนาข่าวสารของการเสด็จมาครั้งที่สอง ในขณะที่กอสเซ็นยังเป็นนักเรียนอยู่นั้น เขาได้เผชิญกับลัทธิของการถือเหตุผลในศาสนา ซึ่งแพร่หลายมากทั่วทั้งยุโรปในปลายศตวรรษที่สิบแปดและช่วงเปิดศตวรรษที่สิบเก้าและเมื่อเขาเข้าร่วมการรับใช้นั้นเขาไม่เพียงขาดความรู้เรื่องความเชื่อที่ถูกต้องแต่ยังมีความโน้มเอียงที่จะเข้าหาความสงสัย เขาสนใจศึกษาคำพยากรณ์ตั้งแต่ยังเยาว์วัย หลังจากที่เขาได้อ่านหนังสือประวัติศาสตร์สมัยโบราณของโรลลินส์แล้ว เขาเริ่มสนใจพระธรรมดาเนียลบทที่ 2และตามที่เห็นในบันทึกของประวัติศาสตร์ เหตุการณ์ต่างๆสำเร็จตรงตามคำพยากรณ์อย่างน่าประหลาดใจ สิ่งนี้จับใจเขา นี่คือคำพยานถึงที่แสดงให้เห็นว่าพระคัมภีร์ได้รับการดลใจ ซึ่งเป็นเหมือนสมอให้เขายึดไว้ท่ามกลางภัยอันตรายของชีวิตในช่วงปลาย เขาไม่อาจพักลงอย่างพึงพอใจกับคำสอนของพวกลัทธิถือเหตุผลได้อีกต่อไปและในเวลาต่อมาเมื่อเขาศึกษาพระคัมภีร์และค้นหาสว่างที่ชัดเจนยิ่งขึ้นนั้น เขาได้พบความเชื่อที่ถูกต้อง {GC 364.2}

ขณะที่เขาดำเนินการค้นหาคำพยากรณ์ต่อไปนั้นเขาได้มาถึงความเชื่อว่าพระเป็นเจ้าใกล้เสด็จมาแล้ว เขาประทับใจกับความเคร่งขรึมและความสำคัญของความจริงยิ่งใหญ่นี้ จึงตั้งใจที่จะเสนอให้กับประชาชน แต่ความเชื่อที่แพร่พลายว่าคำพยากรณ์ของดาเนียลเป็นเรื่องลึกลับและเข้าใจไม่ได้นั้นเป็นอุปสรรคร้ายแรงในการทำงานของเขา ในที่สุดเขาตัดสินใจ-เหมือนเช่นที่ฟาเรลทำมาแล้วในการประกาศข่าวประเสริฐที่กรุงเจนีวา-โดยเริ่มทำงานกับในเด็กๆโดยหวังที่จะกระตุ้นพ่อแม่ของพวกเขาให้สนใจ {GC 364.3}

เขาพูดในเวลาต่อมาถึงเป้าหมายของการกระทำว่า “ข้าพเจ้าตั้งใจที่จะให้คนทั้งหลายเข้าใจเรื่องนี้ ไม่ใช่เนื่องจากความสำคัญอันน้อยนิดแต่กลับกัน เพราะเป็นเรื่องที่มีคุณค่าและข้าพเจ้าตั้งใจที่จะเสนอเรื่องนี้ด้วยวิธีที่คุ้นเคยและนั่นคือ

พูดกับเด็กๆ ข้าพเจ้าต้องการที่จะให้คนได้ยินแต่เกรงว่าผู้คนจะไม่ฟังข้าพเจ้า หากไปพูดกับผู้ใหญ่" "ข้าพเจ้าจึงตัดสินใจที่จะไปหาผู้เยาว์ ข้าพเจ้ารวบรวมเด็กๆมา หากมีเด็กๆมากันมากก็แสดงว่าพวกเขาสนใจฟัง ด้วยความยินดี และแสดงว่าพวกเขาเข้าใจและอธิบายเรื่องเหล่านี้ได้ ข้าพเจ้ามั่นใจว่าในไม่ช้าจะได้คนกลุ่มที่สองและต่อมาผู้ใหญ่จะรู้สึกว่าคุ้มค่าที่จะนั่งลงและศึกษา เมื่อทำสิ่งนี้แล้ว เราก็ได้กำไรเรื่องนี้มาก" (L. Gaussen, Daniel the Prophet, vol. 2, Preface) {GC 365.1}

ความพยายามประสบผลสำเร็จ ในขณะที่เขาพูดกับเด็กๆนั้นผู้ใหญ่ก็เข้ามาฟังด้วย คนที่ตั้งใจฟังมานั่งเต็มระเบียงโบสถ์ของเขา ในท่ามกลางคนเหล่านี้มีทั้งคนที่มีตำแหน่งสูงและมีการศึกษา และมีคนแปลกหน้าและคนต่างชาติที่มาท่องเที่ยวกรุงเจนีวาและด้วยการทำเช่นนี้ ข่าวสารจึงแพร่ออกไปยังส่วนอื่นๆ {GC 365.2}

ความสำเร็จนี้ทำให้กอสเซ็นมีกำลังใจ เขาได้จัดพิมพ์บทเรียนของเขาออกมาด้วยความหวังที่จะส่งเสริมให้คริสตจักรต่างๆในหมู่คนที่พูดภาษาฝรั่งเศสศึกษาหนังสือคำพยากรณ์ กอสเซ็นกล่าวว่า "หนังสือชี้แนะที่พิมพ์สำหรับเด็กนั้นก็หมายความที่จะบอกกับผู้ใหญ่ที่บ่อยครั้งละเลยหนังสือเหล่านี้ด้วยการอ้างว่าเข้าใจไม่ได้ จะไปว่าหนังสือเหล่านี้ปิดบังได้อย่างไรในเมื่อเด็กของเรายังเข้าใจกันได้" เขากล่าวต่อไปว่า "ข้าพเจ้ามีความตั้งใจยิ่งใหญ่หากทำได้จะสอนความรู้เรื่องคำพยากรณ์ให้เป็นที่นิยมของคนทั้งโบสถ์" "แน่นอนทีเดียวไม่มีการศึกษาใดที่ข้าพเจ้าเห็นว่าจะให้คำตอบสำหรับความต้องการแห่งยุคได้ดีกว่านี้" "โดยเรื่องนี้จะเตรียมเราให้พร้อมสำหรับความทุกข์ลำบากที่จะใกล้เข้ามาแล้วและให้เราเฝ้าและรอคอยพระเยซูคริสต์" {GC 365.3}

ถึงแม้กอสเซ็นจะเป็นนักเทศน์ภาษาฝรั่งเศสที่โด่งดังและเป็นที่รักยิ่งของผู้ฟังคนหนึ่งก็ตามที่ ต่อมาไม่นานเขาถูกสั่งให้พักงาน ความผิดสำคัญของเขาคือ เขาใช้พระคัมภีร์สอนเยาวชนแทนที่จะใช้คู่มือของคริสตจักร ซึ่งเป็นคู่มือที่ไม่มีพิษภัยและมีเหตุมีผล สิ่งนี้แทบจะทำให้เขาขาดความเชื่อ อย่างไรก็ดีต่อมาเขามาเป็นครูในโรงเรียนศาสนศาสตร์ ในขณะที่เขาทำงานเป็น "สอนศาสนาแบบถามตอบ" ต่อมาในวันอาทิตย์เขาพูดกับเด็กและสอนเรื่องพระคัมภีร์ ผลงานของเขาเรื่องคำพยากรณ์นั้นปลุกความสนใจมากมาย นอกจากตำแหน่งของศาสตราจารย์ และงานด้านการพิมพ์ งานอาชีพที่เขาชื่นชอบคือการเป็นครูสอนเด็กอิทธิพลอันกว้างไกลของเขาเช่นนี้ดำเนินต่อไปอีกหลายปีและเป็นเครื่องมือในการเรียกความสนใจของคนมากมายให้ศึกษา

คำพยากรณ์ที่แสดงให้เห็นว่าการเสด็จกลับมาของพระเป็นเจ้านั้นใกล้เข้ามาแล้ว {GC 366.1}

ที่ประเทศสแกนดิเนเวียมีการประกาศข่าวสารของเรื่องการเสด็จมาและได้จุดประกายความสนใจไว้อย่างกว้างขวาง คนมากมายที่ยังจมอยู่มั่นคงอย่างไม่แยแสผู้ใดถูกปลุกให้ตื่นขึ้นให้สารภาพ และละทิ้งบาปของเขาและแสวงหาการอภัยในพระนามของพระคริสต์ แต่นักบวชทั้งหลายของคริสตจักรของรัฐต่อต้านขบวนการเคลื่อนไหวและโดยทางอิทธิพลของเขา บางคนที่เทศนาข่าวนี้ถูกจับไปอยู่ในเรือนจำในที่หลายแห่ง นักเทศน์เรื่องการเสด็จมาในเร็ววันของพระเป็นเจ้าถูกปราบให้เงียบไป พระเจ้าทรงพึงพอพระทัยที่จะประทานข่าวสารด้วยวิธีอัศจรรย์ผ่านเด็กเล็กๆ เนื่องจากพวกเขามีอายุต่ำกว่าเกณฑ์ กฎหมายบ้านเมืองจึงควบคุมพวกเขาไม่ได้ และจึงปล่อยพวกเขาไปโดยไม่ถูกคุกคาม {GC 366.2}

ขบวนการเคลื่อนไหวส่วนใหญ่นี้เกิดขึ้นท่ามกลางคนที่อยู่ในชนชั้นต่ำกว่าและประชาชนชุมนุมกันเพื่อฟังคำเตือนในบ้านต่ำต้อยของคนที่ใช้แรงงาน นักเทศน์รุ่นเด็กเองส่วนใหญ่แล้วก็เป็นคนยากจนของชนบท บางคนมีอายุไม่เกิน 6 หรือ 8 ขวบ และในขณะที่ชีวิตของเขาประจักษ์เป็นพยานว่ารักพระผู้ช่วยให้รอดและกำลังพยายามดำเนินชีวิตที่จะเชื่อฟังข้อกำหนดของพระเจ้าซึ่งโดยปกติแล้วพวกเขาแสดงออกถึงปัญญาและความสามารถที่เห็นในเด็กทั่วไปที่มีอายุเท่ากับพวกเขาทั้งหลาย แต่เมื่อพวกเขายืนขึ้นต่อหน้าประชาชนแล้ว หลักฐานพยานแสดงให้เห็นว่าพวกเขาทำไปด้วยอิทธิพลที่เกินของประทานในธรรมชาติในตัวเขา น้ำเสียงและกริยาเปลี่ยนไปและด้วยพลังอันเคร่งขรึม พวกเขาให้คำเตือนเรื่องการพิพากษาโดยใช้คำต่างๆที่มาจากพระคัมภีร์ “จงยำเกรงพระเจ้าและถวายเกียรติแด่พระองค์ เพราะถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาแล้ว” พวกเขาตำหนิบาปของประชาชนไม่เพียงตำหนิการผิดศีลธรรมและความชั่วแต่ปราบปรามความฝักใฝ่ในทางโลกและการละทิ้งความเชื่อและเตือนผู้ฟังให้เร่งรีบหนีออกไปจากความพิโรธที่จะมาถึง {GC 366.3}

คนฟังด้วยตัวสั่น พระวิญญาณของพระเจ้าที่ตำหนิบาปตรัสกับหัวใจของพวกเขา พวกเขาได้ชักชวนหลายคนให้ค้นหาพระคัมภีร์ ด้วยความสนใจใหม่และเจาะลึกมากยิ่งขึ้น คนที่มีชีวิตไม่ประมาณตนและไร้ศีลธรรมปฏิรูปตนเอง คนอื่นละทิ้งการกระทำที่ไม่ซื่อสัตย์และผลการกระทำนั้นโดดเด่นมากแม้ศาสนาจารย์ของ

คริสตจักรของรัฐยังถูกบีบให้ยอมรับว่าพระหัตถ์ของพระเจ้าสถิตร่วมอยู่ในขบวนการเคลื่อนไหวนี้ {GC 367.1}

เป็นพระประสงค์ของพระเจ้าที่จะให้ข่าวดีของการเสด็จมาของพระผู้ช่วยให้รอดประกาศในประเทศสแกนดิเนเวียและเมื่อเสียงของผู้รับใช้ถูกปิด พระองค์ทรงประทานพระวิญญาณลงบนเด็กๆเพื่อประกาศพันธกิจของพระองค์ให้สำเร็จ เมื่อพระเยซูเสด็จเข้ามาใกล้กรุงเยรูซาเล็ม ห้อมล้อมด้วยฝูงชนที่ชื่นชม พากันเปล่งเสียงโห่ร้องแห่งชัยชนะและการโบกใบอินทผลัม ประกาศเทิดทูนให้เป็นบุตรของดาวิดนั้น พวกฟาริสีที่ริษยาร้องเรียกให้พระองค์สั่งพวกเขาให้หยุด แต่พระเยซูตรัสตอบพวกเขาว่านี่เป็นการกระทำที่สำเร็จตามคำพยากรณ์และหากคนเหล่านี้จะปิดปากนิ่งเสีย ก้อนหินก็ยังจะร้องขึ้นมา ประชาชนที่ถูกคำขู่ของปุโรหิตและผู้ปกครองยุติเสียงร้องแห่งความยินดี ในขณะที่เดินเข้าไปยังประตูกรุงเยรูซาเล็ม ต่อมาเด็กในลานวิหารร้องเพลงโต้ตอบและโบกใบอินทผลัม พวกเขาร้องว่า"โฮซันนา แก่ราชโอรสของดาวิด" (มัทธิว 21: 8-16) พวกฟาริสีไม่พอใจอย่างแสนสาหัส ทูลพระองค์ว่า "ท่านไม่ได้ยินคำที่เขาร้องหรือ" พระเยซูตรัสตอบว่า "ได้ยินแล้ว พวกท่านยังไม่เคยอ่านหรือว่า พระองค์ทรงกระทำให้คำสรรเสริญอันบริสุทธิ์ออกมาจากปากเด็กและทารกที่ยังไม่หย่านม" เหมือนดั่งพระเจ้าทรงกระทำการในเด็กสมัยพระคริสต์เสด็จมาครั้งที่หนึ่งนั้น พระองค์จะทรงกระทำการผ่านคนเหล่านั้นในการประกาศข่าวของการเสด็จมาครั้งที่สอง พระคำของพระเจ้าจะต้องสำเร็จ จะต้องประกาศเรื่องการเสด็จมาของพระผู้ช่วยให้รอดแก่ทุกคน แก่ทุกภาษาและไปยังทุกชาติ {GC 367.2}

ข่าวนี้ได้ทรงประทานให้วิลเลียม มิลเลอร์และผู้ร่วมงานเพื่อเตือนคนในประเทศอเมริกา ประเทศนี้จะกลายเป็นศูนย์กลางของขบวนการเคลื่อนไหวที่ยิ่งใหญ่ข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งสำเร็จตรงตามคำพยากรณ์นี้ ผลงานเขียนของมิลเลอร์และเพื่อนนั้นได้แพร่ไปยังดินแดนห่างไกล มิชชั่นนารีบุกไปที่ใดในโลกก็ตาม ข่าวชื่นชมยินดีเรื่องการเสด็จมาในเร็ววันของพระคริสต์ก็ประกาศออกไป ข่าวกิตติคุณอันเจริญเป็นนิจนั้นแผ่ไปกว้างและไกล "จงยำเกรงพระเจ้าและถวายเกียรติแด่พระองค์เพราะถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาแล้ว" {GC 368.1}

ดูประหนึ่งว่า คำพยานของคำพยากรณ์ที่ชี้ไปยังการเสด็จมาของพระคริสต์ในช่วงฤดูใบไม้ผลิของปี ค.ศ. 1844 มีผลอย่างแรงต่อความคิดของประชาชน

ในขณะที่ข่าวนี้ประกาศไปยังรัฐต่างๆนั้น ทุกแห่งมีการตื่นตัวด้วยความสนใจ คนมากมายเชื่อมั่นว่าเหตุผลต่างๆที่มาจากคำพยากรณ์นั้นถูกต้อง และพวกเขาสละข้อคิดเห็นอันยโสของตนไป รับความจริงด้วยความชื่นชมยินดี ศาสนาจารย์บางคนวางแนวคิดและความรู้สึกแบ่งแยกออกไป ทิ้งเงินเดือนและคริสตจักรไปและเข้าร่วมการประกาศเรื่องการเสด็จมาของพระเยซู แต่ว่ามีศาสนาจารย์ค่อนข้างน้อยที่ยอมรับข่าวสารเรื่องนี้ ดังนั้นเรื่องนี้จึงทรงโปรดมอบหมายไว้ให้แก่อาสาประกาศที่ถ่อมใจ ชาวนาละทิ้งทุ่งนาไป นายช่างกลทิ้งเครื่องมือไป พ่อค้าทิ้งสิ้นค้าไป ผู้ที่มีวิชาชีพทิ้งตำแหน่งของเขาไปและถึงกระนั้นจำนวนคนที่ทำงานก็ยังน้อยอยู่เมื่อเปรียบเทียบกับงานที่จะต้องทำให้เสร็จ สภาพของคริสตจักรที่ปราศจากคุณงามความดีและโลกที่ตกอยู่ในความชั่ว นำความหนักใจมาให้กับผู้เฝ้ายามที่ซื่อสัตย์และพวกเขายอมอดทนด้วยความเต็มใจอยู่กับการตรากตรำ ความอดอยากและความทุกข์ทรมานเพื่อจะตามคนทั้งหลายให้กลับใจเข้ามาสู่ความรอด ถึงแม้พวกเขาจะถูกซาตานต่อต้าน งานของเขาก้าวไปข้างหน้าอย่างมั่นคงและคนนับพันๆรับความจริงเรื่องการเสด็จมา {GC 368.2}

ในทุกสถานที่ที่ได้ยินเสียงคำพยานตรวจสอบหัวใจนั้น เตือนคนบาปทั้งชาวโลกและสมาชิกคริสตจักรให้หนีไปจากพระพิโรธที่จะมาถึง ดั่งยอห์นผู้ให้บัพติศมาบอกข่าวล่วงหน้าของพระคริสต์ นักเทศน์ได้วางขวานตรงรากของต้นไม้และร้องเรียกทุกคนให้เกิดผลสมกับการกลับใจ การเชิญชวนที่เร้าใจของเขานั้นตรงกันข้ามกับคำมั่นใจในสันติสุขและความปลอดภัย ดังก้องมาจากธรรมาสน์ที่นิยมกันทั่วไป และเมื่อใดที่มีการประกาศข่าวนี้ ประชาชนก็ได้รับการเร้าใจ คำพยานเรียบง่ายและตรงไปตรงมาของพระคัมภีร์ ที่เข้าถึงหัวใจด้วยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้นำ “น้ำหนักแห่งความแน่ใจ” ลงมายังพวกเขาที่น้อยคนจะปฏิเสธได้อย่างเต็มที่ ศาสตราจารย์ของศาสนาถูกปลุกให้ตื่นขึ้นมาจากความปลอดภัยที่จอมปลอม พวกเขามองเห็นการถดถอยไปจากความจริง ความฝักใฝ่ในโลกและความไม่เชื่อ ความหยิ่งยโสและความเห็นแก่ตัว คนมากมายแสวงหาพระเจ้าด้วยการกลับใจและการถ่อมตน ความรักที่พวกเขายึดติดกับสิ่งของในโลกนั้นบัดนี้พวกเขาเปลี่ยนไปยึดไว้กับสวรรค์ พระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่กับพวกเขาและด้วยหัวใจที่อ่อนลงและมอบถวาย พวกเขาเข้าร่วมกับเสียงร้องที่ว่า “จงยำเกรงพระเจ้าและถวายเกียรติแด่พระองค์ เพราะถึงเวลาที่พระเจ้าจะทรงพิพากษาแล้ว” {GC 369.1}

คนบาปร่ำไห้ถามว่า “ข้าพเจ้าจะต้องกระทำประการใดที่จะได้รับความรอด” ชีวิตของผู้ที่มีบาดแผลของความไม่ซื่อสัตย์ พร้อมที่จะชดใช้ ทุกคนที่พบสันติสุขในพระคริสต์ปรารถนาที่จะเห็นผู้อื่นแบ่งปันพระพร หัวใจของพ่อแม่หันไปหาลูก และหัวใจของลูกหันไปหาพ่อแม่ สิ่งกีดขวางของความหยิ่งยโสและการสงวนตัวนั้นถูกกวาดทิ้งไป พวกเขาสารภาพจากใจจริง สมาชิกในครอบครัวทำงานเพื่อความรอดของผู้ที่ใกล้ตัวและใกล้ชิดสนิทที่สุด จะได้ยินเสียงของการทูลขอด้วยความจริงใจอยู่เสมอทุกแห่งหน จะมีจิตวิญญาณที่ร้องเรียกพระเจ้าด้วยความทุกข์ระทมใจ หลายคนปล้ำสู้ตลอดคืนด้วยการอธิษฐานเพื่อรับความมั่นใจว่าบาปของเขาได้รับอภัยแล้วหรือเพื่อให้ญาติและเพื่อนบ้านของเขาให้กลับใจ {GC 369.2}

คนทุกชนชั้นแห่กันเข้าร่วมการประชุมกับผู้รอคอยการเสด็จมาของพระคริสต์ คนร่ำรวยและคนยากจน คนชั้นสูงและชั้นต่ำ พวกเขามาจากทุกอาชีพ มีใจจดจ่อที่จะฟังด้วยตนเองเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ พระเจ้าทรงยับยั้งวิญญาณของผู้ต่อต้านในขณะที่ผู้รับใช้อธิบายเหตุผลของความเชื่อ ในบางครั้งเครื่องมือนั้นอ่อนกำลังแต่พระวิญญาณของพระเจ้าเสริมอำนาจให้กับความจริง พวกเขาสัมผัสกับทูตสวรรค์ผู้มีอำนาจที่อยู่ร่วมด้วยในที่ประชุมและทุกวันมีคนมากมายเข้าร่วมกับผู้เชื่อ ในขณะที่กล่าวย้ำถึงหลักฐานการเสด็จมาในเร็ววันของพระคริสต์ ฝูงชนมหึมามาฟังถ้อยคำอันเคร่งขรึมอย่างแน่นิ่งแทบไม่หายใจ ดูประหนึ่งว่าสวรรค์และโลกเข้าประชิดกัน คนแก่ ผู้เยาว์และคนวัยกลางคนสัมผัสกับอำนาจของพระเจ้าได้ คนทั้งหลายกลับบ้านด้วยเพลงสรรเสริญที่ริมฝีปากและเสียงชื่นชมยินดีดังกังวานในอากาศที่สงบของยามค่ำคืน ไม่มีผู้ใดเลยที่เข้าร่วมประชุมเหล่านั้นจะลืมภาพที่ทำให้ประทับใจอย่างยิ่งยวดเช่นนั้น {GC 369.3}

การประกาศเรื่องเวลาที่แน่นอนของการเสด็จมาของพระคริสต์นั้นทำให้เกิดการต่อต้านยิ่งใหญ่จากคนมากมายของทุกชนชั้น ตั้งแต่ศาสนาจารย์บนธรรมาสน์ลงไปจนถึงคนบาปที่ไม่อยู่ในกรอบระเบียบที่กล้าท้าทายสวรรค์ พวกเขาไม่เชื่อว่าคำของพยากรณ์ได้เกิดขึ้นจริง “ในกาลสุดท้ายคนที่ขอบเยาะเย้ยจะเกิดขึ้นและประพฤติตามใจปรารถนาของตน และจะถามว่า คำที่ทรงสัญญาไว้ว่าพระองค์จะเสด็จมานั้นอยู่ที่ไหน เพราะว่าตั้งแต่บรรพบุรุษหลับล่วงไปแล้วสิ่งทั้งปวงก็เป็นอยู่เหมือนเป็นอยู่ตั้งแต่เดิมทรงสร้างโลก” (2 เปโตร 3: 3,4) คนมากมายที่อ้างว่าตนรัก

พระผู้ช่วยให้รอดนั้นประกาศว่าพวกเขาไม่ได้ต่อต้านคำสอนเรื่องการเสด็จกลับมาครั้งที่สอง พวกเขาเพียงแต่คัดค้านการกำหนดเวลาที่แน่นอน แต่พระเนตรของพระเจ้าที่เห็นไปอย่างทั่วถึงนั้นทรงอ่านหัวใจของเขาได้ พวกเขาไม่ประสงค์ที่จะฟังเรื่องการเสด็จมาของพระคริสต์เพื่อพิพากษาโลกในความชอบธรรม พวกเขาเป็นคนรับใช้ที่ไม่ซื่อสัตย์ตลอดมา การกระทำของเขาไม่อาจที่จะทนได้กับการตรวจสอบของพระเจ้าผู้ทรงตรวจพินิจหัวใจ และเขาเหล่านั้นกลัวที่จะได้เฝ้าพระเจ้า เหมือนเช่นชาวยิวในสมัยที่พระเยซูเสด็จมาครั้งที่หนึ่งพวกเขาไม่พร้อมที่จะต้อนรับพระเยซูแต่ยังเยาะเย้ยผู้ที่เฝ้าคอยพระเป็นเจ้า ซาตานและทูตของมันยินดีปรีดาและโยนคำตำหนิใส่พระพักตร์ของพระคริสต์และทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิ์ว่าคนที่อ้างว่าตนเป็นคนของพระเจ้านั้นมีความรักน้อยนิดให้กับพระองค์จนไม่ปรารถนาที่จะให้พระองค์เสด็จมาปรากฏ {GC 370.1}

พวกเขาโต้ว่า “แต่วันนั้น โมงนั้น ไม่มีใครรู้” นี่เป็นข้อพระคัมภีร์ที่ผู้ปฏิเสธความเชื่อเรื่องการเสด็จมาใช้บ่อยที่สุด พระคัมภีร์กล่าวว่า “วันนั้น โมงนั้น ไม่มีใครรู้ ถึงบรรดาทูตสวรรค์หรือพระบุตรก็ไม่รู้ รู้แต่พระบิดาองค์เดียว” (มัทธิว 25:36) ผู้ที่รอคอยการเสด็จมาของพระเป็นเจ้าอธิบายข้อพระคัมภีร์นี้ได้อย่างชัดเจนและสอดคล้องกัน และจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าผู้ต่อต้านใช้ข้อพระคัมภีร์นี้ไปในทางที่ผิด พระเยซูคริสต์ตรัสข้อความเหล่านี้ในการสนทนาครั้งสำคัญกับเหล่าสาวกบนภูเขามะกอกเทศภายหลังที่เดินออกจากวิหารเป็นครั้งสุดท้าย สาวกทูลถามว่า “สิ่งไรเป็นหมายสำคัญว่าพระองค์จะเสด็จมาและยุคเก่าจะสิ้นสุดลง” พระเยซูประทานหมายสำคัญให้พวกเขาและตรัสว่า “เมื่อท่านทั้งหลายเห็นบรรดาสิ่งเหล่านั้นก็ให้รู้ว่าพระองค์เสด็จมาใกล้จะถึงประตูแล้ว” (ข้อ 3,33) จะต้องไม่ใช้พระดำรัสข้อหนึ่งของพระผู้ช่วยให้รอดไปทำลายพระดำรัสข้ออื่นๆ ถึงแม้ไม่มีผู้ใดรู้วันหรือชั่วโมงของการเสด็จมาของพระองค์ก็ตามที แต่เราได้รับการชี้แนะและจำเป็นต้องรู้ว่าเวลานั้นใกล้จะถึงแล้ว นอกจากนี้เรายังได้รับการชีแนะว่าคำเตือนของพระองค์และปฏิเสธที่จะรับรู้ว่าการเสด็จมานั้นใกล้จะถึงเวลาแล้วจะมีภัยถึงตายต่อเราเหมือนดั่งผู้คนที่มีชีวิตอยู่ในสมัยของโนอาห์ ที่ไม่รู้ว่าเมื่อใดน้ำจะท่วมมาถึงและเรื่องอุปมาในทำนองเดียวกันเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทาสที่สัตย์ซื่อและไม่สัตย์ซื่อและกำหนดวาระของผู้ที่คิดในใจว่า “นายของข้ามาช้า” แสดงให้เห็นกระจ่างว่าพระคริสต์จะทรงปฏิบัติและประทานรางวัลให้แก่คนที่พระองค์ทรงพบว่าเฝ้าคอยและสอนเรื่องการเสด็จมา

และผู้ที่ปฏิเสธเรื่องนี้ พระองค์ตรัสว่า “เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงเฝ้าระวังอยู่.....เมื่อนายมาพบเขากระทำอยู่อย่างนั้น ทาสผู้นั้นก็จะเป็นสุข” (ข้อ 42,43) “ถ้าเจ้าไม่เฝ้าระวัง เราจะมาหาเจ้าเหมือนอย่างขโมยและเจ้าจะไม่รู้ว่าเราจะมาหาเจ้าเมื่อไร” (วิวรณ์ 3:13) {GC 370.2}

เปาโลกล่าวถึงคนกลุ่มหนึ่งที่จะไม่รู้ตัวว่าพระเจ้าจะเสด็จมา “วันขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะมาเหมือนอย่างขโมยที่มาในเวลากลางคืน เมื่อเขาพูดว่าสงบสุขและปลอดภัยแล้ว เมื่อนั้นแหละความพินาศก็จะมาถึงเขาทันที.....เขาจะหนีก็ไม่พ้น” เขายังกล่าวถึงผู้ที่ใส่ใจฟังคำเตือนของพระผู้ช่วยให้รอดว่า “พี่น้องทั้งหลาย ท่านไม่ได้อยู่ในความมืดแล้ว วันนั้นจะมาถึงท่านอย่างขโมยมา ท่านเป็นบุตรของความสว่างและเป็นบุตรของกลางวัน เราทั้งหลายไม่ได้เป็นของกลางคืนหรือของความมืด” (1 เธสะโลนิกา 5: 2-5) {GC 371.1}

ด้วยประการฉะนี้ จึงแสดงให้เห็นว่าพระคัมภีร์ไม่มีหลักฐานใดที่จะปล่อยให้มนุษย์ยังคงจมอยู่ในความไม่รู้เรื่องพระคริสต์ใกล้เสด็จกลับมาแล้ว แต่สำหรับผู้ที่ปรารถนาเพียงแต่หาข้อแก้ตัวที่จะปฏิเสธความจริงปิดหูตัวเองให้กับคำอธิบายนี้ และคนเย้ยหยันที่โอ้อวดและแม้คนที่อ้างตัวเป็นศาสนาจารย์ของพระคริสต์ยังดำเนินส่งเสียงกึกก้องไปว่า “วันนั้น โมงนั้น ไม่มีใครรู้” ขณะที่ประชาชนลุกตื่นขึ้นมาและเริ่มที่จะถามหาทางแห่งความรอด ครูสอนศาสนาก้าวเท้าเข้ามาขวางระหว่างพวกเขาและความจริง คอยหาวิธีที่จะทำให้ความกลัวของพวกเขาสงบด้วยการแปลความหมายพระคำของพระเจ้าอย่างหลอกลวง คนเฝ้ายามที่ไม่ซื่อสัตย์เข้าร่วมอยู่ในงานหลอกลวงยิ่งใหญ่ ร้องว่า สันติสุข สันติสุข ในเมื่อพระเจ้าไม่ได้ตรัสถึงเรื่องความสงบสุขเลย เหมือนเช่นฟาริสีในสมัยของพระคริสต์ คนมากมายปฏิเสธที่จะเข้าไปในแผ่นดินสวรรค์เองและพวกเขายังขัดขวางผู้ที่กำลังจะเดินเข้าไป {GC 372.1}

โดยทั่วไปแล้ว คนที่ถ่อมตนและอุทิศตนมากที่สุดในคริสตจักรเป็นคนกลุ่มแรกที่จะรับข่าวนี้ ผู้ที่ศึกษาพระคัมภีร์ด้วยตัวเองมองไม่เห็นสิ่งใดนอกจากลักษณะที่ไม่วางอยู่บนพระคัมภีร์ของแนวคิดเรื่องคำพยากรณ์ที่ยอมรับกันทั่วไปและประชาชนในที่ใดก็ตามที่ไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมของนักบวช ไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ที่ใดก็ตาม ที่มีการค้นคว้าศึกษาพระคำของพระเจ้าด้วยตนเองแล้วจะต้องเปรียบเทียบหลักคำสอนเรื่องการเสด็จกลับมากับพระคัมภีร์เพื่อยืนยันได้ว่ามีแหล่งกำหนดมาจากพระเจ้า

{GC 372.2}

คนมากมายถูกพี่น้องไม่เชื่อกดขี่ข่มเหง มีบางคนยอมที่จะปิดปากเงียบในเรื่องความหวังใจของเขาเองเพื่อรักษาตำแหน่งของเขาในคริสตจักร แต่มีอีกหลายคนรู้สึกว่าความจงรักภักดีต่อพระเจ้าห้ามการกระทำเช่นนั้นในการปกปิดความจริงที่ได้ทรงโปรดมอบให้อยู่ภายใต้การดูแลของเขา มีคนไม่น้อยถูกตัดออกไปจากการร่วมสามัคคีธรรมกันในคริสตจักร โดยไม่มีสาเหตุอื่นใดนอกจากการแสดงออกถึงความเชื่อในเรื่องของการเสด็จมาของพระคริสต์ คำกล่าวต่อไปนี้ของผู้เผยพระวจนะมีค่าอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่ต้องทนแบกการทดลองความเชื่อของพวกเขา “พี่น้องของเจ้าผู้ซึ่งเกลียดชังเจ้าและเหวี่ยงเจ้าออกไปเพราะเห็นแก่นามของเราได้พูดว่า ขอพระเจ้าทรงรับเกียรติเพื่อเราจะได้เห็นความชื่นบานของเจ้า แต่เขาเหล่านั้นแหละจะต้องได้รับความอาย” (อิสยาห์ 6: 5) {GC 372.3}

ทูตสวรรค์ของพระเจ้ากำลังเฝ้ามองดูด้วยความสนใจอย่างสุดซึ้งผลที่ได้จากคำเตือน โดยรวมแล้วเมื่อคริสตจักรปฏิเสธข่าวสาร ทูตสวรรค์จะก้าวจากไปด้วยความเศร้า แต่มีคนอีกมากมายที่ยังไม่ได้ผ่านการทดสอบในเรื่องของความจริงของการเสด็จมา คนมากมายถูกสามี ภรรยา พ่อแม่และลูกนำไปในทางผิดและทำให้เชื่อว่าการฟังแม้เพียงคำสอนนั้นก็บาปแล้ว ทูตสวรรค์ได้รับบัญชาให้มาคอยเฝ้ารักษาด้วยความซื่อสัตย์จิตวิญญาณเหล่านี้ เพราะยังมีอีกแสงหนึ่งที่จะส่องลงมาจากบัลลังก์ของพระเจ้า {GC 372.4}

ด้วยความปรารถนาที่ไม่อาจพูดออกมาทางวาจาได้นั้น ผู้ที่ได้รับข่าวนั้นเฝ้าคอยการเสด็จมาของพระผู้ช่วยให้รอด เวลาที่พวกเขาคิดว่าจะพบพระองค์นั้นใกล้เข้ามาแล้ว พวกเขาก้าวเข้ามายังเวลานี้ด้วยความสงบที่ขึงขัง พวกเขานิ่งสงบในการสื่อสัมพันธ์อย่างหวานชื่นกับพระเจ้า ความสุขแท้จะเป็นของเขาทั้งหลายในเวลาต่อมาที่สดใส ไม่มีผู้ใดเลยที่มีประสบการณ์กับความหวังและความไม่วางใจ จะลืมเวลาอันมีค่าของการรอคอยนี้ เป็นเวลาหลายสัปดาห์ก่อนถึงเวลา ธุรกิจทางฝ่ายโลกส่วนใหญ่ถูกปัดวางไว้ ผู้เชื่อที่จริงใจตรวจสอบด้วยความระมัดระวังความคิดและอารมณ์ของหัวใจราวกับว่านอนรอความตายอยู่และจะปิดตาให้กับภาพของทางโลกนี้ในเวลาเพียงอีกไม่กี่ชั่วโมง ไม่มีการตัด “ชุดยาวไปสวรรค์” (โปรดดูภาคผนวก) แต่ทุกคนตระหนักว่าต้องการหลักฐานจากภายในเพื่อแสดงว่าพวกเขาเตรียมพร้อมที่จะต้อนรับ

พระผู้ช่วยให้รอด ชุดขาวยาวของเขาคือความบริสุทธิ์ของจิตใจ—อุปนิสัยที่ล้างบาปให้ออกไปด้วยพระโลหิตไถ่บาปของพระคริสต์ อยากให้วิญญาณเดียวกันของพระเจ้าที่ตรวจสอบหัวใจ ความเชื่อแน่วแน่ที่จริงใจเดียวกันนี้ยังคงอยู่ร่วมกับคนที่อ้างว่าตนเป็นคนของพระเจ้า หากเขายังคงดำเนินอยู่เบื้องพระพักตร์ของเจ้าต่อไปด้วยความถ่อมใจเช่นนี้ และทูลเสนอคำวิงวอนอยู่หน้าพระที่นั่งกรุณาธิคุณแล้ว พวกเขาจะได้ประสบการณ์ที่ไพบูลย์มากยิ่งกว่าที่ได้ในเวลานี้ การอธิษฐานน้อยเกินไป มีความสำนึกในบาปอย่างจริงใจน้อยมาก และการขาดความเชื่ออย่างมีชีวิตจิตใจนั้น ปล่อยให้คนมากมายขาดพระคุณที่พระผู้ไถ่ของเราจะทรงประทานให้อย่างอุดม {GC 373.1}

พระเจ้าทรงจัดแผนเพื่อพิสูจน์ประชากรของพระองค์ พระหัตถ์ของพระองค์ทรงปิดข้อผิดพลาดจุดหนึ่งของการคำนวณเวลาของคำพยากรณ์ ผู้ที่รอคอยการเสด็จมาไม่ได้ค้นพบจุดผิดนี้หรือแม้โดยผู้คัดค้านที่มีการศึกษาส่วนใหญ่ คนจำพวกหลังกล่าวว่า การคำนวณของท่านในเรื่องเวลาของช่วงคำพยากรณ์นั้นถูกต้อง มีเหตุการณ์ยิ่งใหญ่บางอย่างจะเกิดขึ้นในไม่ช้านี้ แต่ไม่ใช่เรื่องที่นายมิลเลอร์ทำนายแต่เป็นการกลับใจของโลก ไม่ใช่การเสด็จกลับมาของพระคริสต์" (โปรดดูภาคผนวก) {GC 373.2}

เวลาที่พวกเขารอคอยนั้นผ่านไปและพระคริสต์ไม่ได้เสด็จมาปรากฏเพื่อช่วยประชากรของพระองค์ คนที่รอคอยพระผู้ช่วยให้รอดด้วยความเชื่อจริงใจและด้วยความรักประสบความผิดหวังที่ขมขื่น แต่ถึงกระนั้น พระประสงค์ของพระเจ้ากำลังจะสำเร็จ พระองค์กำลังทดสอบหัวใจของผู้ที่อ้างตนว่ารอคอยการเสด็จมาปรากฏของพระองค์ ท่ามกลางคนเหล่านี้มีหลายคนที่ถูกเร้าด้วยแรงบันดาลใจที่ไม่ได้สูงส่งไปกว่าความกลัว ความเชื่อที่เขามีนั้นไม่ได้มีผลกระทบต่อหัวใจหรือชีวิตของเขา เมื่อเหตุการณ์ที่พวกเขาคาดไว้ไม่ได้เกิดขึ้น คนเหล่านี้ประกาศว่าไม่ได้ผิดหวัง พวกเขาไม่เคยเชื่อเลยว่าพระคริสต์จะเสด็จมา พวกเขาอยู่ท่ามกลางคนกลุ่มแรกที่เยาะเย้ยความเศร้าโศกของผู้เชื่อที่ซื่อสัตย์ {GC 374.1}

แต่พระเยซูและชาวสวรรค์ทั้งปวงมองด้วยความรักและความเห็นใจคนทั้งหลายที่เหน็จเหนื่อยและซื่อสัตย์แต่ผิดหวัง ม่านที่ขั้นระหว่างโลกที่มองด้วยตาเปล่าได้กับโลกที่มองไม่เห็นนั้นจะเปิดออก เขาทั้งหลายจะมองเห็นทูตสวรรค์เข้ามาใกล้จิตวิญญาณที่ยืนหยัดอยู่และปกป้องเขาเหล่านั้นจากลูกศรของซาตาน {GC 374.2}

damage done hideously to 30,000 tortured and murdered political prisoners. Is Pope Francis **kind** or **humble or a man of peace ?**

4) Is this **simplicity and humility** ?? when he visited America in 2015, he had an army of body guards and secret agents with bullet-proof Popemobile and thousands of security guards and police and the military to protect him. **Washington Post** said that it was the the "largest security operation in American history"; thus, the most expensive in American history using millions of dollars of public tax money for a religious leader!!!5 (Violation of First Amendment on church and state—US Constitution)5 When the Pope visited Australia6, the government spent more than A$120 million dollars of tax money!!!). Why does this self-styled"Vicar of Christ"7 or "god" on earth need so much human protection instead of trusting in his own"omnipotent, infallible8 divine" power to protect himself or just simply trust in God. ???

5) Is this **simplicity and humility** ?? Pope Francis wears a golden triple crown studded with priceless jewelry worth millions of dollars9, and lives in the grand, richly decorated Vatican palace filled with gold and silver (Vatican Bank) and treasures of priceless art and travels with an unsurpassed entourage and kingly welcoming reception even monarchs will envy.

6) In the long history of popes, not a single pope is a **man of peace** but many are **men of war and violence** !!! The popes instigated wars and crusades and Inquisitions.10 Millions of innocent victims were tortured and killed for just believing in the Bible. **YouTube**: 80 popes tortured and killed 50 millions ; **Book or YouTube**: The Secret Terrorists by Bill Hughes—free online "The Enemy Unmasked ; See Appendix 2

7) **The International Tribunal into Crimes of Church and State** said: Pope Francis is named by former Argentine Junta insider as "prime mover" in child trafficking network. Francis concealed Vatican – Crown of England "Holyrood Agreement" authorizing joint coverup of child rape...

Book: The Flight Confessions of an Argentine Dirty Warrior Horacio Verbitsky
(Afterword By Juan Mendez, General Counsel, Human Rights Watch)

You Tube: **Pope Francis Shows His True Colors by Richard Bennett;** Research **the Dirty War ;You Tube: Pope Francis – Dirty War Criminal – Bil Hughes; Pope Francis and Argentina's Dirty War; Pope Francis named by eyewitness as child trafficker**
Google**: สื่อมวลชนเขียนชื่นชม Pope Francis ดูเพิ่มเติม: โป๊ปเยือนทำเนียบขาว ตรัสเรียกร้องสู้โลกร้อน - Nation TV ; Was Pope Francis "Silent" during Argentina Dirty War?**

WWM

บทที่ 21

คำเตือนที่ถูกปฏิเสธ

วิลเลียม มิลเลอร์และเพื่อนร่วมงานของท่านเทศนาสอนหลักข้อเชื่อเรื่องการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระคริสต์ โดยมีเป้าหมายเพียงอย่างเดียว ก็เพื่อกระตุ้นคนทั้งหลายให้เตรียมพร้อมสำหรับการพิพากษา เขาต้องการปลุกคนที่มีความเชื่อศาสนาให้หันไปยังความหวังที่แท้จริงของคริสตจักร และชี้ถึงความจำเป็นที่พวกเขาจะต้องมีประสบการณ์คริสเตียนที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น และเขายังทำงานเพื่อปลุกผู้ที่ยังไม่กลับใจให้เห็นความจำเป็นที่จะต้องกลับใจทันทีและหันกลับมาหาพระเจ้า “พวกเขาไม่ได้นำผู้รับเชื่อใหม่เข้านิกายหรือกลุ่มศาสนาใด ดังนั้น พวกเขาจึงทำงานกับคนทุกกลุ่มและทุกนิกาย โดยไม่ก้าวก่ายองค์กรหรือระบบการปกครองใด” {GC 375.1}

มิลเลอร์กล่าวว่า “งานทั้งหมดที่ข้าพเจ้าทำไปนั้น ข้าพเจ้าไม่เคยคาดหวังหรือต้องการสร้างความคิดเห็นเพื่อให้เกิดการแตกแยกไปจากนิกายที่มีอยู่แล้ว หรือให้นิกายหนึ่งได้ประโยชน์โดยที่อีกนิกายหนึ่งต้องเสียประโยชน์ ข้าพเจ้าคิดว่าทุกนิกายจะได้รับประโยชน์ สมมติว่าคริสเตียนทุกคนจะชื่นชมกับความหวังใจในการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ และผู้ที่ยังมองไม่เห็นอย่างที่ข้าพเจ้ามองเห็นจะยินดีน้อยกว่าผู้ที่ได้รับหลักคำสอนนี้แล้ว ข้าพเจ้าไม่เคยคิดว่า จะต้องแยกการประชุมกัน เป้าหมายทั้งหมดของข้าพเจ้าคือ ข้าพเจ้าต้องการนำจิตวิญญาณให้กลับใจมาหาพระเจ้าเพื่อแจ้งให้โลกทราบถึงการพิพากษาที่จะมาถึง และเพื่อนำเพื่อนมนุษย์ให้ตระเตรียมจิตใจให้พร้อมเพื่อเข้าเฝ้าพระเจ้าด้วยความสันติ คนส่วนใหญ่ที่กลับใจจากงานประกาศที่ข้าพเจ้าทำไป ก็ได้เข้าร่วมกับคริสตจักรต่างๆที่มีอยู่แล้ว” (Bliss หน้า 328) {GC 375.2}

ด้วยว่างานที่มิลเลอร์ทำมักส่งผลให้คริสตจักรเติบใหญ่ขึ้น งานนี้จึงถูกยอมรับว่าดีในช่วงระยะเวลาหนึ่ง แต่เมื่อศิษยาภิบาลและผู้นำทางศาสนาตัดสินใจต่อต้านคำสอนเรื่องการเสด็จกลับของพระคริสต์ และตั้งใจจะยับยั้งการตื่นตัวทุกอย่างที่เกิดจากเรื่องนี้ พวกเขาไม่เพียงขัดขวางไม่ยอมให้คำสอนนี้ถูกเทศนาจากธรรมาสน์ แต่ยังสั่งห้ามไม่ให้สมาชิกของเขาเข้าร่วมการประชุมการประกาศเรื่องการเสด็จ

กลับมาครั้งที่สอง หรือกระทั่งจะพูดคุยถึงความหวังใจของเขาในการชุมนุมสังสรรค์ของโบสถ์ ด้วยเหตุนี้ ผู้เชื่อจึงอยู่ในสภาพที่เป็นทุกข์และลำบากใจยิ่ง พวกเขารักคริสตจักรและไม่อยากแยกตัวเองออกไป แต่เมื่อพวกเขาเห็นว่ามีการครอบงำคำพยานที่อยู่ในพระวจนะของพระเจ้าและไม่ยอมให้พวกเขามีสิทธิสำรวจคำพยากรณ์ พวกเขาจึงรู้สึกว่า ด้วยความภักดีที่เขามีต่อพระเจ้า จึงทำให้เขายอมทำตามคำสั่งเหล่านั้นไม่ได้ คริสตจักรที่พยายามปกปิดคำพยานที่อยู่ในพระวจนะของพระเจ้าจึงไม่อาจเป็นคริสตจักรของพระคริสต์ซึ่งเป็น “เสาหลักและรากฐานของความจริง” ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงถือว่าการแยกตัวเองออกจากคริสตจักรที่พวกเขามีความสัมพันธ์อยู่เดิมนั้นไม่ผิด ดังนั้น ในช่วงฤดูร้อนปี ค.ศ. 1844 มีคนประมาณ 50,000 คนได้ถอนตัวเองออกจากการเป็นสมาชิกในคริสตจักรต่างๆ {GC 376.1}

ในประมาณช่วงเวลานี้ มีการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเจนในคริสตจักรส่วนใหญ่ทั่วประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นเวลาหลายปีแล้วที่คริสตจักรต่างๆ ค่อยๆมีการปรับตัวอย่างต่อเนื่องสู่วิถีทางปฏิบัติและธรรมเนียมของชาวโลก ซึ่งการปรับตัวนี้มีความสัมพันธ์กับความตกต่ำของชีวิตทางฝ่ายจิตวิญญาณ แต่ในปีนั้น มีหลักฐานที่แสดงให้เห็น จำนวนสมาชิกเกิดลดลงอย่างกะทันหันและลดลงอย่างเห็นได้ชัดในเกือบทุกคริสตจักรทั่วประเทศ ในขณะที่ ไม่มีผู้ใดบอกสาเหตุที่แท้จริงของเหตุการณ์นี้ แต่ทุกคนก็รับรู้สิ่งที่เกิดขึ้นได้ และได้รับการวิพากษ์วิจารณ์จากสื่อมวลชนและจากการเทศนาบนธรรมาสน์ {GC 376.2}

จากที่การประชุมของคณะเพรสไบทีเรียนแห่งเมืองฟิลาเดลเฟีย นายบาร์เนส ผู้เขียนหนังสืออธิบายพระคัมภีร์ที่มีคนมากมายใช้อ้างอิง และเป็นศิษยาภิบาลของโบสถ์ระดับแนวหน้าแห่งหนึ่งในเมืองนั้น “เขากล่าวว่า เขาทำงานรับใช้เป็นศิษยาภิบาลมาแล้วกว่ายี่สิบปี และทุกครั้งที่เขาประกอบพิธีมหาสนิท จะมีผู้มารับเชื่อใหม่ไม่มากก็น้อย ซึ่งพิธีที่เขาประกอบครั้งล่าสุดนั้นแตกต่างไปอย่างสิ้นเชิง แต่ในตอนนี้ ไม่มีใครการตื่นตัว ไม่มีใครการกลับใจ ในบรรดาผู้เชื่อก็มองไม่เห็นการเติบใหญ่ในพระคุณ และไม่มีผู้ใดเข้ามายังห้องทำงานของเขาเพื่อพูดคุยเรื่องความรอดของจิตวิญญาณของเขา ด้วยธุรกิจที่ดีขึ้นและอนาคตของการค้าและการผลิตที่สดใส ความนึกคิดทางฝ่ายโลกจึงมีเพิ่มมากขึ้น เหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นกับทุกนิกายเช่นกัน” (Congregational Journal, ฉบับวันที่ 23 พฤษภาคม ค.ศ. 1844) {GC 376.3}

ในเดือนกุมภาพันธ์ของปีเดียวกัน ศาตราจารย์ฟินนีย์แห่งวิทยาลัยโอเบอร์ลิน กล่าวว่า “เรามีข้อเท็จจริงที่อยู่ต่อหน้าเราว่า โดยทั่วไปแล้ว คริสตจักรโปรเตสแตนท์ในประเทศของเรามักจะเฉยเมยหรือไม่ก็เป็นศัตรูกับการปฏิรูปทางศีลธรรมแทบทุกอย่างตลอดมา มีข้อยกเว้นอยู่บ้าง แต่ก็ไม่พอที่จะเปลี่ยนความจริงเป็นอย่างอื่นนอกจากที่เป็นอยู่โดยทั่วไป เรายังมีความจริงเพื่อใช้สนับสนุนยืนยันอีกเรื่องหนึ่งคือ แทบจะหาอิทธิพลของการฟื้นฟูในคริสตจักรไม่พบ ความเฉยเมยทางจิตวิญญาณมีอยู่ทั่วไปเกือบทุกหนแห่ง และรุนแรงอย่างน่ากลัว ซึ่งสำนักข่าวศาสนาจากทั่วประเทศก็เป็นพยานได้ ..... กระจายอย่างกว้างขวาง สมาชิกของคริสตจักรกลายเป็นผู้ฝักใฝ่ในเรื่องแฟชั่น พวกเขาร่วมจับมือกับคนอธรรมในงานเลี้ยงสนุกสนาน ในการเต้นรำ ในงานรื่นเริง ฯลฯ ..... แต่เราไม่จำเป็นต้องขยายเรื่องราวอันปวดร้าวเหล่านี้ มีหลักฐานมากมายที่หนักแน่นและประดังเข้ามาตลอด ที่แสดงให้เห็นอย่างเพียงพอว่า คริสตจักรโดยทั่วไปกำลังมีสภาพที่ถดถอยอย่างน่าเศร้าใจ พวกเขาได้เหินห่างไปไกลจากพระเจ้า และพระองค์ก็ได้ทรงเพิกถอนพระองค์เองออกไปจากพวกเขา {GC 377.1}

และมีผู้เขียนในนิตยสารริลิจจัช เทลลิสโกพ เขาได้กล่าวเป็นพยานว่า “เราไม่เคยเห็นความตกต่ำในวงการศาสนาอย่างที่เกิดขึ้นอยู่ทุกหนทุกแห่งในขณะนี้ ในความเป็นจริงแล้ว คริสตจักรจะต้องตื่นขึ้นและค้นหาสาเหตุของปัญหาอันนี้ เพราะเป็นปัญหาสำหรับผู้ที่รักศิโยนทุกคนจะต้องพิจารณา เมื่อเรารู้สึกได้ว่า มีคนกลับใจอย่างแท้จริงน้อยคนและห่างกันเพียงไรนั้น และคนบาปที่ไม่ยอมกลับใจและมีจิตใจแข็งกระด้างซึ่งมีจำนวนแทบจะไม่เท่าเทียมกันแล้ว เราแทบจะร้องอุทานขึ้นมาอย่างไม่ได้ตั้งใจว่า “พระเจ้าทรงลืมพระเมตตาคุณแล้วหรือ หรือว่า ประตูแห่งพระกรุณาคุณได้ปิดไปแล้ว” {GC 377.2}

สภาพเช่นนี้ไม่เคยปรากฏขึ้นกับคริสตจักรโดยไม่มีสาเหตุ ความมืดมิดทางฝ่ายจิตวิญญาณที่เกิดขึ้นกับทั้งประเทศ กับคริสตจักรและกับแต่ละบุคคลนั้น ไม่ได้เกิดขึ้นจากการถอนคืนพระคุณของพระเจ้าที่เคยช่วยเหลืออย่างไม่มีเหตุมีผล แต่เกิดจากการที่มนุษย์ได้ละเลยแสงสว่างที่พระเจ้าประทานมาให้ ประวัติศาสตร์ของชนชาติยิวในสมัยของพระคริสต์ก็เป็นตัวอย่างที่เราเห็นได้อย่างชัดเจนที่สุดของความจริงในเรื่องนี้ พวกชนชาติยิวได้ฝักใฝ่อยู่กับทางโลกและได้ละลืมพระเจ้าและพระวจนะของพระองค์ ความเข้าใจของพวกเขาก็มืดมนไป จิตใจของพวกเขาก็มีแต่ของทางโลกและ

มีแต่เรื่องของเนื้อหนัง ด้วยประการฉะนี้ พวกเขาจึงไม่รับรู้เรื่องการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์และด้วยความหยิ่งและไม่เชื่อของพวกเขา จึงทำให้พวกเขาปฏิเสธพระผู้ไถ่ ในตอนนั้น พระเจ้าก็ยังไม่ทรงตัดชาติยิวจากการรับความรู้หรือการมีส่วนร่วมในการรับพระพรของการไถ่ให้รอด แต่ผู้ที่ปฏิเสธความจริงจะสูญเสียความปรารถนาทั้งหมดที่จะได้รับของประทานจากสวรรค์ เขาเอา “ความมืดเป็นความสว่าง และความสว่างเป็นความมืด” (อิสยาห์ 5:20) จนแสงสว่างที่อยู่ในเขากลายเป็นความมืด และความมืดมนนั้นก็ยิ่งใหญ่ทีเดียว {GC 377.3}

เรื่องนี้ช่างเหมาะเจาะกับนโยบายของซาตานที่มันต้องการให้มนุษย์มีศาสนาอยู่แต่เพียงเปลือกนอก โดยขาดวิญญาณแห่งคุณงามความดีที่มีชีวิต ภายหลังจากที่ชนชาติยิวปฏิเสธพระกิตติคุณแล้ว พวกเขายังคงกระตือรือร้นเพื่อรักษาพิธีกรรมโบราณของเขาไว้ พวกเขาเก็บรักษาเอกลักษณ์ของชาติด้วยความเคร่งครัด ในขณะที่เขาเองไม่อาจทำอย่างอื่นได้นอกจากยอมรับว่าพระเจ้าไม่ได้การทรงสถิตอยู่ท่ามกลางพวกเขาอีกแล้ว คำพยากรณ์ของดาเนียลชี้ถึงเวลาที่พระเมสสิยาห์จะเสด็จมาไว้อย่างไม่ผิด และได้ทำนายถึงการสิ้นพระชนม์ของพระองค์อย่างตรงไปตรงมา จนมีการห้ามปรามไม่ให้ผู้ใดศึกษาคำพยากรณ์นี้ และในที่สุด พวกรับบีประกาศคำแช่งสาปแก่ทุกคนที่พยายามคำนวณเวลาเหล่านั้น ในศตวรรษต่อๆมา ชนชาติอิสราเอลที่ตกอยู่ในสภาพตาบอดและไม่ได้กลับใจ ก็ยังยืนกรานไม่ใส่ใจกับความรอดที่ถูกเสนอให้ด้วยความปราณี ไม่สนใจกับพระพรที่มากับพระกิตติคุณ นี่คือคำเตือนที่น่าเกรงขามและน่าสะพรึงกลัวถึงอันตรายที่เกิดขึ้นเมื่อมีการปฏิเสธแสงสว่างจากสวรรค์ {GC 378.1}

ไม่ว่าที่ใดที่มีสาเหตุเช่นนี้ปรากฏอยู่ ผลที่ได้รับซึ่งเหมือนกันก็จะตามมา ผู้ที่ตั้งใจสยบความสำนึกในหน้าที่ของเขาเพราะเกิดขัดแย้งกับความโน้มเอียงของตนเองแล้ว ในที่สุด เขาจะสูญเสียอำนาจการแยกแยะระหว่างความจริงและความผิดไป ความเข้าใจของเขาจะมืดมน จิตสำนึกจะกระด้างไป จิตใจจะแข็งกระด้างไปและจิตวิญญาณจะแยกออกไปจากพระเจ้า ไม่ว่าที่ใดที่ได้ละทิ้งหรือดูแคลนข่าวแห่งความจริงของพระเจ้า ความมืดจะห้อมล้อมคริสตจักรที่นั่นไว้ ความเชื่อและความรักจะเยือกเย็นลง และความเหินห่างและความแตกร้าวจะเข้ามา สมาชิกของคริสตจักรที่ใส่ใจและใช้พลังไปให้กับการแสวงหาสิ่งของทางฝ่ายโลก และคนบาปก็จะยิ่งแข็งกร้าวด้วยการไม่สำนึกในความบาปของตน {GC 378.2}

ข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งแห่งพระธรรมวิวรณ์บทที่ 14 ที่ประกาศเวลาการพิพากษาของพระเจ้าและเรียกร้องให้มนุษย์ยำเกรงและนมัสการพระองค์นั้น มีไว้เพื่อแยกผู้ที่แสดงตนว่าเป็นประชากรของพระเจ้าให้ออกมาจากอิทธิพลที่เลวร้ายของโลก และเพื่อปลุกให้เขามองเห็นสภาพที่แท้จริงของการทำตัวให้เหมือนชาวโลกและการละทิ้งความเชื่อของเขา ในข่าวสารนี้ พระเจ้าทรงประทานคำเตือนมายังคริสตจักร ซึ่งหากพวกเขารับเอาไว้ ก็คงจะได้แก้ไขความชั่วที่ขวางกั้นพวกเขาให้ห่างไปจากพระองค์ หากเขายอมรับข่าวสารจากสวรรค์ ยอมถ่อมจิตใจของเขาต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าและแสวงหาด้วยความจริงใจที่จะเตรียมพร้อมเพื่อเข้าเฝ้าต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าแล้ว พระวิญญาณและอำนาจของพระเจ้าคงจะได้ปรากฏอยู่ท่ามกลางพวกเขา คริสตจักรคงจะก้าวกลับไปสู่สภาพที่ศักดิ์สิทธิ์ในความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ในความเชื่อและในความรักที่มีอยู่ในสมัยของอัครทูต เมื่อผู้เชื่อทั้งหลาย “เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน” และ “ได้กล่าวพระวจนะของพระเจ้าด้วยใจกล้าหาญ” เมื่อ “องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงโปรดให้คนทั้งหลายซึ่งกำลังจะรอดมาเข้ากับพวกสาวกทุกวัน” (กิจการของอัครทูต 4:32, 31; 2:47) {GC 379.1}

หากคนที่อ้างว่าตนเป็นประชากรของพระเจ้าจะยอมรับแสงสว่างจากพระวจนะของพระองค์ที่ส่องลงมายังพวกเขาแล้ว พวกเขาคงจะไปถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันที่พระคริสต์ทรงอธิฐานเผื่อ และที่อัครทูตได้บรรยายไว้ว่า “เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันซึ่งพระวิญญาณทรงประทานนั้นด้วยสันติภาพเป็นพันธนะ มีกายเดียวและมีวิญญาณองค์เดียว เหมือนมีความหวังใจอันเดียวที่ที่เนื่องในการที่ทรงเรียกท่าน มีองค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียว ความเชื่อเดียว บัพติศมาเดียว” (เอเฟซัส 4:3-5) {GC 379.2}

ผู้ที่ยอมรับพระกิตติคุณเกี่ยวกับการเสด็จกลับมาของพระคริสต์จะได้รับประสบการณ์ที่มีผลอันประเสริฐเช่นนี้ พวกเขามาจากคริสเตียนนิกายต่างๆ และความแตกต่างที่แบ่งแยกให้เกิดนิกายต่างๆก็ถูกสลัดลงสู่พื้น และหลักข้อเชื่อทางศาสนาที่ขัดแย้งกันก็ถูกทำลายจนย่อยยับ ความหวังที่ไร้หลักฐานในพระคัมภีร์เกี่ยวกับระยะเวลาหนึ่งพันปีในโลกก็ถูกละทิ้งไป ทัศนะผิดๆเกี่ยวกับการเสด็จกลับมาครั้งที่สองก็ได้รับการแก้ไข ความหยิ่งยโสและการทำตามอย่างชาวโลกก็ถูกกวาดทิ้งไป สิ่งที่ผิดๆ ก็ถูกทำให้ถูกต้อง จิตใจของคนมากมายก็ได้ประสานด้วยมิตรภาพที่แสนหวานชื่น และความรักและความสุขก็ได้เข้าครองเป็นใหญ่ หากคำสอนนี้มีผลเช่นนี้ต่อคน

เพียงไม่กี่คนที่ได้รับ คำสอนนี้ก็จะมีผลเช่นเดียวกันนี้กับทุกคนที่ได้รับ {GC 379.3}

แต่คริสตจักรทั่วไปไม่ยอมรับคำเตือนนี้ ศิษยาภิบาลของคริสตจักรเหล่านั้นซึ่งเป็นคนเฝ้ายามของ “พงศ์พันธุ์อิสราเอล” ควรจะต้องเป็นคนแรกที่เข้าใจเครื่องหมายของการเสด็จมาของพระเยซู พวกเขาไม่ได้เรียนรู้ความจริงที่เหล่าผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าได้กล่าวไว้ หรือไม่ได้เรียนรู้จากหมายสำคัญของสิ่งที่ได้เกิดขึ้น ในขณะที่ความหวังและความทะเยอทะยานฝ่ายโลกเข้าครองหัวใจของพวกเขา ความรักที่พวกเขามีถวายให้แก่พระเจ้าและความเชื่อในพระวจนะของพระองค์ก็เยือกเย็นลงไปเรื่อยๆ และเมื่อมีประกาศหลักข้อเชื่อเกี่ยวกับการเสด็จกลับของพระคริสต์ สิ่งเหล่านี้ก็ยิ่งนำเขาไปสู่ความอคติและความไม่เชื่อ มีสิ่งหนึ่งที่ปฏิเสธไม่ได้คือ ผู้ประกาศข่าวสารในเรื่องนี้จะเป็นฆราวาสเสียส่วนใหญ่ จึงทำให้เกิดการต่อต้านมากขึ้น เช่นเดียวกับที่เกิดขึ้นในอดีต คำพยานที่ชัดเจนของพระวจนะของพระเจ้าถูกโต้ด้วยคำถามที่ว่า “มีผู้ปกครองหรือฟารีสีสักคนเชื่อบ้างไหม” และเมื่อพวกเขาพบว่า การที่จะโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องของช่วงเวลาแห่งคำพยากรณ์ทำได้ด้วยความยากลำบาก ก็จะมีหลายคนที่ไม่สนับสนุนการศึกษาเรื่องเกี่ยวกับคำพยากรณ์ โดยสอนว่าหนังสือคำพยากรณ์นั้นถูกปิดผนึกไว้แล้วและไม่ได้มีไว้ให้ใครเข้าใจ คนจำนวนมากที่วางใจในศิษยาภิบาลของพวกเขาอย่างเต็มที่ก็ไม่ยอมรับฟังคำเตือน และถึงแม้อาจมีบางคนที่ยอมรับความจริง พวกเขาก็ไม่กล้ายอมรับอย่างเปิดเผย ด้วยเกรงว่าจะถูก “อเปหิ...จากธรรมศาลา” ข่าวสารที่พระเจ้าประทานมาเพื่อทดสอบและการชำระคริสตจักรได้แสดงให้เห็นอย่างแจ่มชัดว่า มีคนจำนวนมากเพียงไรที่รักโลกนี้มากกว่าที่จะรักพระคริสต์ ความสัมพันธ์ที่พวกเขามีให้กับโลกนี้นั้นแข็งแกร่งยิ่งกว่าแรงจูงใจที่จะนำเขาไปสู่สวรรค์ พวกเขาเลือกที่จะรับฟังเสียงของจากปัญญาที่เป็นของโลกนี้ และหันหนีไปจากข่าวสารแห่งความจริงที่นำไปสู่การตรวจสอบจิตใจ {GC 380.1}

การที่พวกเขาไม่ยอมรับคำเตือนของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง ก็คือการปฏิเสธวิถีทางที่สวรรค์จัดเตรียมไว้เพื่อนำเขากลับคืนสู่ความบริบูรณ์อีกครั้งหนึ่ง เขารังเกียจผู้ประกาศข่าวแห่งพระคุณที่จะแก้ไขความชั่วซึ่งแยกพวกเขาออกไปจากพระเจ้า และกระตือรือร้นอย่างยิ่งที่จะสร้างมิตรภาพกับโลกนี้ เหล่านี่คือที่มาของสภาพอันน่ากลัวของผู้ที่หมกมุ่นอยู่กับทางโลก ของผู้ที่ละทิ้งความเชื่อและจิตวิญญาณของเขาได้ตายไปแล้ว ซึ่งเกิดขึ้นในคริสตจักรต่างๆในช่วงปี ค.ศ.1844 {GC 380.2}

ในพระธรรมวิวรณ์ บทที่ 14 ทูตสวรรค์องค์ที่สองซึ่งบินตามทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง ได้ประกาศว่า “บาบิโลนมหานครนั้นล่มจมแล้ว ล่มจมแล้ว นครนั้นที่ทำให้ประชาชาติทั้งปวงดื่มเหล่าองุ่นแห่งความกำหนัดของเธอในการล่วงประเวณี” (วิวรณ์ 14 : 8) “บาบิโลน“ เป็นคำที่มีรากศัพท์มาจากคำว่า “บาเบล” ซึ่งหมายถึงความสับสน พระคัมภีร์ใช้คำๆนี้เพื่อชี้ถึงรูปแบบต่างๆของศาสนาเทียมเท็จ หรือศาสนาที่ได้ละทิ้งความจริง ในพระธรรมวิวรณ์ บทที่ 17 ใช้ผู้หญิงแทนบาบิโลน ซึ่งพระคัมภีร์ใช้เป็นสัญลักษณ์แทนคริสตจักร หญิงที่มีคุณธรรมหมายถึงคริสตจักรบริสุทธิ์ หญิงชั่วหมายถึงคริสตจักรที่ละทิ้งความเชื่อที่แท้จริง {GC 381.1}

ในพระคัมภีร์ ใช้การแต่งงานเป็นสัญลักษณ์แทนความสัมพันธ์ที่ศักดิ์สิทธิ์และยั่งยืนนานระหว่างพระคริสต์และคริสตจักรของพระองค์ พระผู้เป็นเจ้าร่วมสัมพันธ์กับประชากรของพระองค์ด้วยพันธสัญญาที่ศักดิ์สิทธิ์ พระองค์ทรงสัญญาที่จะเป็นพระเจ้าของเขา และประชากรของพระองค์ก็ปฏิญาณกันที่จะเป็นของพระองค์และมีแต่พระองค์ผู้เดียวเท่านั้น พระองค์ทรงประกาศว่า “เราจะหมั้นเจ้าไว้สำหรับเราเป็นนิตย์ เออ เราจะหมั้นเจ้าไว้ด้วยความชอบธรรม ความยุติธรรม ความรักมั่นคงและความกรุณา” (โฮเชยา 2: 19) และทรงตรัสต่อไปอีกว่า “เราเป็นนายของเจ้า” (เยเรมีย์ 3: 14) และเปาโลก็ใช้สัญลักษณ์เดียวกันนี้ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ใหม่โดยกล่าวไว้ว่า “เข้าเจ้าได้หมั้นพวกท่านไว้สำหรับสามีผู้เดียวเพื่อถวายพวกท่านให้แก่พระคริสต์เป็นพรหมจารีบริสุทธิ์” (2 โครินธ์ 11 : 2) {GC 381.2}

การที่คริสตจักรยอมหันเหความวางใจและความรักออกไปจากพระคริสต์และยอมให้ความรักต่อสิ่งของทางโลกครอบงำจิตวิญญาณ ก็เปรียบได้กับการละเมิดคำปฏิญาณของการแต่งงาน ซึ่งเป็นความไม่ซื่อสัตย์ที่คริสตจักรมีต่อพระคริสต์ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ใช้แทนความบาปของชนชาติอิสราเอลที่ได้เหินห่างไปจากพระเจ้า และความรักประเสริฐของพระเจ้าซึ่งพวกเขาดูแคลนก็ถูกพรรณนาอย่างน่าสงสารว่า “เราก็ปฏิญาณและกระทำพันธสัญญากับเจ้าและเจ้าก็เป็นของเรา” “เจ้างามเลิศทีเดียวและเจ้าเจริญขึ้นเป็นชั้นเจ้า ชื่อเสียงของเจ้าก็ลือไปท่ามกลางประชาชาติเพราะความงามของเจ้า ด้วยความงามของเจ้าก็สมบูรณ์ทีเดียวเนื่องจากความสง่างามที่เราได้ทุ่มเทให้เจ้า.....แต่เจ้าวางใจในความงามของเจ้าและได้เล่นชู้เพราะชื่อเสียงของเจ้า” “เชื้อสายอิสราเอลเอ๋ย แน่นอนทีเดียวที่ภรรยาทรยศละทิ้งสามีของนางฉันใด

เจ้าก็ได้ทรยศต่อเราฉันนั้น” “เป็นภรรยาที่แพศยาจัด ดูซิ ยอมรับรองแขกแปลกหน้าแทนที่จะรับรองสามี” (เอเสเคียล 16:8, 13-15, 32; เยเรมีย์ 3:20) {GC 381.3}

พระคริสตธรรมคัมภีร์ใหม่ใช้ภาษาที่คล้ายคลึงกันเพื่อกล่าวกับคริสเตียนเป็นมิตรกับทางฝ่ายโลกมากกว่าที่จะแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้า อัครทูตยากอบกล่าวไว้ว่า “คนทุจริตเอ๋ย ไม่รู้หรือว่า การเป็นมิตรกับโลกนั้นคือการเป็นศัตรูกับพระเจ้า เหตุฉะนั้นผู้ใดใคร่เป็นมิตรกับโลกผู้นั้นก็ตั้งตัวเป็นศัตรูกับพระเจ้า” (ยากอบ 4: 4) {GC 382.1}

พระธรรมวิวรณ์ 17 บรรยายหญิง (บาบิโลน) ไว้ว่า “นุ่งห่มด้วยผ้าสีม่วงและสีแดงเข้ม และประดับด้วยเครื่องทองคำ เพชร พลอยต่างๆและไข่มุก หญิงนั้นถือถ้วยทองคำที่เต็มด้วยสิ่งน่าสะอิดสะเอียนและของโสโครกแห่งการล่วงประเวณีของตน และที่หน้าผากของหญิงนั้นเขียนชื่อที่แฝงความหมายไว้ว่า บาบิโลนมหานคร แม่ของหญิงแพศยาทั้งหลาย” ผู้เผยพระวจนะกล่าวต่อไปอีกว่า “ข้าพเจ้าเห็นหญิงเมามายด้วยโลหิตของพวกธรรมิกชนและโลหิตของคนทั้งหลายที่พลีชีพเพื่อเป็นพยานของพระเยซู” บาบิโลนยังถูกบรรยายต่อไปอีกว่า เป็น “นครใหญ่ที่มีอำนาจเหนือกษัตริย์ทั้งหลายทั่วแผ่นดินโลก” (วิวรณ์ 17: 4-16, 18) โรมมีอำนาจเด็ดขาดอยู่เหนือบรรดากษัตริย์ในโลกที่เป็นคริสเตียนมานานหลายศตวรรษ ผ้าสีม่วงและสีแดงเข้ม เครื่องประดับทองคำ เพชรพลอยต่างๆและไข่มุก แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงความยิ่งใหญ่และอำนาจที่ยิ่งใหญ่กว่าพระราชาของโรมที่หยิ่งยโส และไม่มีคำบรรยายลักษณะอำนาจใดได้อย่างเหมาะเจาะว่า “เมามายด้วยโลหิตของพวกธรรมิกชน” ซึ่งคริสตจักรนี้ที่กดขี่ข่มเหงผู้ติดตามพระคริสต์อย่างทารุณ บาบิโลนยังถูกกล่าวหาด้วยบาปของการมีความสัมพันธ์ที่ไม่ถูกต้องกับ “กษัตริย์ทั้งหลายทั่วแผ่นดินโลก” คริสตจักรของยิวกลายเป็นหญิงแพศยาด้วยการเหินห่างไปจากพระเป็นเจ้าและผูกมิตรกับคนนอกศาสนา และโรมก็ทำตนให้เป็นมลทินด้วยวิธีเดียวกันนี้ โดยแสวงหาการสนับสนุนจากอำนาจทางฝ่ายโลก โรมจึงต้องได้รับการตำหนิที่คล้ายคลึงกัน {GC 382.2}

บาบิโลนถูกตราว่าเป็น “แม่ของหญิงแพศยาทั้งหลาย” (วิวรณ์ 17:5) ดังนั้นบุตรหญิงของนางต้องเป็นสัญลักษณ์ของคริสตจักรต่างๆที่ยึดติดกับหลักข้อเชื่อและประเพณีต่างๆของนาง และทำตามแบบอย่างของนางด้วยการยอมทิ้ง

ความจริงและความเห็นชอบของพระเจ้า เพื่อเชื่อมสัมพันธ์ที่ไม่ถูกต้องกับโลกนี้ ข่าวสารแห่งพระธรรมวิวรณ์ 14 ที่ประกาศถึงการล่มสลายของบาบิโลนจะต้องหมายถึงกลุ่มศาสนาที่ครั้งหนึ่งเคยบริสุทธิ์ผุดผ่องและบัดนี้ได้ทำชั่วไปแล้ว เนื่องจากข่าวนี้มาพร้อมกับคำเตือนเรื่องการพิพากษา ข่าวนี้จึงต้องถูกประกาศในยุคสุดปลายด้วยเหตุนี้ คำเตือนนี้จึงไม่ได้มีไว้ให้กับคริสตจักรโรมันเท่านั้น เพราะคริสตจักรดังกล่าวตกอยู่ในสภาพที่ล่มสลายมาเป็นเวลานานหลายศตวรรษแล้ว ยิ่งกว่านั้น ในพระธรรมวิวรณ์ 18 ยังเรียกให้ประชากรของพระเจ้าออกมาจากบาบิโลน ตามพระคัมภีร์ข้อนี้ยังต้องมีประชากรของพระเจ้าอีกเป็นจำนวนมากที่ยังคงอยู่ในบาบิโลน และในเวลานี้จะพบประชากรส่วนใหญ่ที่ติดตามพระคริสต์ได้ในคริสตจักรไหน ไม่ต้องสงสัยเลยคนเหล่านี้อยู่ในคริสตจักรต่างๆที่ยึดถือความเชื่อของโปรเตสแตนท์ ในสมัยที่คริสตจักรเหล่านี้เกิดขึ้นมานั้น พวกเขายืนขึ้นอย่างงามสง่าเพื่อพระเจ้าและเพื่อความจริง และพระพรของพระองค์ก็สถิตอยู่ร่วมกับพวกเขา แม้ชาวโลกที่ไม่เชื่อยังต้องยอมรับผลที่ดีเลิศที่เกิดจากการยอมรับหลักการของพระกิตติคุณ ในคำพูดผู้เผยพระวจนะที่กล่าวกับชาวอิสราเอลว่า “ชื่อเสียงของเจ้าก็ลือไปท่ามกลางประชาชาติเพราะความงามของเข้า ด้วยความงามนั้นก็สมบูรณ์ทีเดียว เนื่องด้วยความสง่างามที่เราได้ทุ่มเขาให้เจ้า พระเจ้าตรัสดังนี้แหละ” แต่พวกเขาก็กลับล้มลงด้วยความปรารถนาเดียวกันที่นำคำแช่งสาปและความหายนะมาให้กับชาวอิสราเอล นั่นคือ ความต้องการที่อยากเลียนแบบประเพณีและพยายามสร้างมิตรภาพกับเหล่าคนอธรรม “เจ้าวางใจในความงามของเจ้าและได้เล่นชู้เพราะชื่อเสียงของเจ้า” (เอเสเคียล 16:14, 15) {GC 382.3}

คริสตจักรโปรเตสแตนท์มากมายกำลังทำตามแบบอย่างของโรมที่มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีศีลธรรมกับ “บรรดากษัตริย์ทั่วแผ่นดินโลก” นั่นคือ เป็นคริสตจักรของรัฐ ที่มีความสัมพันธ์กับการปกครองทางฝ่ายโลก ที่ต้องการได้รับการยอมรับจากฝ่ายโลก ความสับสนวุ่นวายของ “บาบิโลน” จึงใช้บรรยายองค์กรเหล่านี้ได้อย่างเหมาะสม พวกเขาทั้งหมดต่างอ้างว่าหลักคำสอนของเขาได้มาจากพระคัมภีร์ แต่กระนั้นยังแยกออกเป็นนิกายต่างๆจนเกือบนับไม่ถ้วน แล้วมีหลักความเชื่อและทฤษฎีที่ขัดแย้งกันอย่างเห็นได้ชัด {GC 383.1}

 นอกเหนือจากความผิดด้วยการเข้าร่วมกับโลก คริสตจักรที่แยกตัวออกมา

จากโรมก็ยังคงมีลักษณะอื่นๆของโรม {GC 383.2}

มีรายงานฉบับหนึ่งของคริสตจักรโรมันคาทอลิกที่แย้งไว้ว่า “หากคริสตจักรแห่งโรมเคยทำผิดเกี่ยวกับเรื่องรูปเคารพของเหล่านักบุญแล้ว คริสตจักรแห่งอังกฤษซึ่งเป็นลูกสาวของเธอก็ผิดเช่นเดียวกัน ที่ถวายโบสถ์ให้นางมารีย์ถึง 10 แห่งแล้วถวายให้พระคริสต์เพียงแห่งเดียว” (Richard Challoner, The Catholic Christian Instructed, คำนำ, หน้า 21, 22) {GC 384.1}

และในหนังสือ “เอ ทริทีส์ ออน เดอะ มิลเลเนียน” ดร. ฮอพคินส์ เขียนไว้ว่า “เราไม่อาจหาเหตุผลที่จะนำมาพิจารณาวิญญาณและวิธีการต่อต้านคริสเตียนที่มีอยู่ในคริสตจักรซึ่งปัจจุบันนี้ที่เรียกว่า คริสตจักรโรมัน ภายในคริสตจักรต่างๆในนิกายโปรเตสแตนท์ก็มีการต่อต้านพระคริสต์อยู่ไม่น้อยกว่ากัน และคริสตจักรเหล่านั้นก็ยังไกลกว่าที่จะมีการปฏิรูปอย่างสิ้นเชิง ปฏิรูปจาก.....ความไม่บริสุทธิ์และความเลวร้าย” (Samuel Hopkins, Works, เล่มที่ 2, หน้า. 328) {GC 384.2}

ดร. กูทรีเขียนถึงเรื่องการแยกตัวของคริสตจักรเพสไบทีเรียนออกจากโรมว่า “เมื่อกว่าสามร้อยปีที่แล้ว คริสตจักรของเราที่มีธงชัยเป็นรูปพระคัมภีร์ที่เปิดอยู่และคำขวัญที่ติดอยู่บนแผ่นป้ายว่า “จงค้นดูพระคัมภีร์” พวกเขาได้เดินเป็นขบวนออกมาจากประตูของโรม” และแล้วท่านก็ถามคำถามที่สำคัญมากว่า “พวกเขาก้าวหลุดออกมาจากบาบิโลนหมดแล้วใช่หรือไม่” (Thomas Guthrie, The Gospel in Ezekiel, หน้า 237) {GC 384.3}

สเปอเจิ่นกล่าวว่า “ดูเสมือนหนึ่งว่าคริสตจักรแห่งอังกฤษถูกกัดกร่อนจนหมดด้วยพิธีกรรมทางศาสนา แต่ผู้ที่มีความเห็นไม่สอดคล้องกันก็ไม่ได้เลวน้อยกว่าพวกนักปรัชญานอกศาสนา คนที่เราคิดว่ามีสิ่งที่ดีกว่าก็กำลังหันหลังออกไปจากหลักพื้นฐานแห่งความเชื่อทีละคน คิดดูอย่างรอบคอบแล้ว ข้าพเจ้าเชื่อว่าที่กลางใจของประเทศอังกฤษนั้นมีลักษณะเหมือนรวงผึ้งที่รวมเอาคนนอกศาสนาที่สมควรได้รับการแช่งด่าไว้ภายใน แล้วคนเหล่านี้ยังกล้าขึ้นธรรมาสน์และเรียกตัวเองว่าเป็นคริสเตียน {GC 384.4}

อะไรคือต้นเหตุที่ทำให้เกิดการละทิ้งความเชื่อครั้งยิ่งใหญ่ ด้วยวิธีการใดที่คริสตจักรได้เริ่มตีตัวจากความงดงามเรียบง่ายของพระกิตติคุณ ก็ด้วยการยอมทำตามวิถีปฏิบัติของพวกนอกศาสนา เพื่อช่วยให้คนนอกศาสนายอมรับศาสนา

คริสเตียนได้ง่ายยิ่งขึ้น อัครทูตเปาโลประกาศว่า “อำนาจลึกลับนอกกฎหมายนั้นก็เริ่มทำงานอยู่แล้ว” (2 เธสะโลนิกา 2: 7) ซึ่งมีความหมายรวมถึงสมัยของท่านเองด้วย ในช่วงสมัยของอัครสาวก คริสตจักรยังคงค่อนข้างบริสุทธิ์ แต่ “ในช่วงท้ายของศตวรรษที่สอง รูปแบบใหม่ๆได้เข้ามาในคริสตจักรส่วนใหญ่ ความเรียบง่ายของยุคแรกหายไป ขณะที่สาวกซึ่งชราภาพได้พักผ่อนในหลุมฝังศพ ลูกๆของพวกเขาพร้อมกับผู้รับเชื่อใหม่ๆ.....ก้าวออกมาและปั้นแต่งแนวทางที่ใหม่ขึ้น อย่างไม่มีเยื่อใย” (Robert Robinson, Ecclesiastical Researches, บทที่ 6, ย่อหน้าที่ 17, หน้า. 51) เพื่อหาคนมารับเชื่อ พวกเขาจึงได้ลดมาตรฐานอันสูงส่งของความเชื่อของคริสเตียน และผลที่ตามมาคือ “คนนอกศาสนาไหลบ่าเข้ามาในคริสตจักร พวกเขามาพร้อมกับธรรมเนียมการปฏิบัติและรูปเคารพเข้ามาด้วย” (Gavazzi, Lectures, หน้า 278) ในขณะที่ศาสนาคริสต์ได้รับความเห็นชอบและการสนับสนุนของผู้ปกครองฝ่ายโลก จึงมีผู้มารับเชื่อเพียงในนามเป็นจำนวนมาก แต่ในขณะที่มองดูสภาพว่าเป็นคริสเตียน คนเหล่านี้ก็ยัง “คงเป็นคนนอกศาสนา โดยยังคงแอบกราบไหว้บูชารูปเคารพอยู่” (Ibid หน้า 278) {GC 384.5}

สภาพเดียวกันนี้ก็ยังคงเกิดขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่ากับแทบทุกคริสตจักรที่เรียกตนเองว่าโปรเตนแตนท์มิใช่หรือ เมื่อผู้ก่อตั้งคริสตจักรที่เต็มไปด้วยวิญญาณของการปฏิรูปที่แท้จริงได้ตายจากไป ลูกหลานของพวกเขาก็ก้าวออกมา และ “ปั้นแต่งขบวนการด้วยรูปแบบใหม่” ในขณะที่พวกเขายึดมั่นอย่างไม่ลืมหูลืมตาอยู่กับความเชื่อที่บรรพบุรุษส่งต่อมาให้ และปฏิเสธไม่ยอมรับความจริงใดๆที่พวกเขามองเห็น เหล่าบุตรทั้งหลายของนักปฏิรูปจึงได้ก้าวห่างไปจากตัวอย่างแห่งความถ่อมตน การเสียสละและการละทิ้งสิ่งของในโลกของนักปฏิรูปทั้งหลาย ด้วยประการฉะนี้ “ความงดงามเรียบง่ายอันแรกได้หายไป” วิถีแห่งโลกได้ไหลบ่าเข้ามายังคริสตจักรและนำ “ธรรมเนียม วิธีปฏิบัติและรูปเคารพ” เข้ามาในคริสตจักรด้วย” {GC 385.1}

อนิจจัง การเป็นมิตรกับโลกซึ่งเป็น “ศัตรูกับพระเจ้า” ของเหล่าผู้ที่ประกาศตนว่าเป็นผู้ติดตามพระคริสต์นั้นช่างน่ากลัวขนาดไหน คริสตจักรอันเป็นที่นิยมของผู้คนทั่วทั้งอาณาจักรคริสเตียนได้เหินห่างไปจากมาตรฐานแห่งความถ่อมตน การละทิ้งตน ความเรียบง่ายและคุณความดีที่มีอยู่ในพระคัมภีร์เพียงไร ยอห์น เวสเลย์กล่าวถึงวิธีการใช้เงินอย่างถูกต้องว่า “อย่าใช้ตาลันต์อันมีค่ายิ่งไปอย่าง

สิ้นเปลือง เพียงเพื่อสนองความต้องการของดวงตา ด้วยเครื่องนุ่งห่มที่ไม่จำเป็นและมีราคาแพง หรือด้วยเครื่องประดับที่ไม่จำเป็น อย่าสิ้นเปลืองกับการตกแต่งบ้านด้วยของหายาก ของที่เกินความต้องการหรือมีราคาแพง หรือ ในภาพถ่าย ภาพวาดที่มีราคาแพง หรือในสิ่งของที่เคลือบด้วยทอง..... จงอย่าหาสิ่งใดเพื่อนำมาสนองตอบกับความหยิ่งยะโสของชีวิต เพื่อจะเป็นที่ชื่นชมหรือรับคำเยินยอจากมนุษย์.....'ตราบใดที่ท่านทำสิ่งที่ดีๆเพื่อตัวเอง ผู้คนจะกล่าวถึงท่านในทางที่ดี' ตราบใดที่ท่าน 'แต่งตัวเองด้วยผ้าลินินสีม่วงและมีเนื้อดี' และแต่ง 'อย่างหรูหราทุกวัน' ไม่ต้องสงสัยเลยว่าคนมากมายจะยกย่องรสนิยมที่สูงส่ง ความโอบอ้อมอารีและความมีน้ำใจของท่าน แต่จงอย่าซื้อคำสรรเสริญของพวกเขาด้วยราคาแพงเช่นนี้ แต่ให้พึงพอใจกับเกียรติที่มาจากพระเจ้า" (Wesley, Works, Sermon 50, "The Use of Money") แต่มีคริสตจักรจำนวนมากในปัจจุบันนี้ที่ไม่ได้ใส่ใจกับคำสอนเช่นนี้ {GC 385.2}

การแสดงว่าตนเองเป็นคนมีศาสนาได้กลายเป็นสิ่งที่โลกนี้นิยมชมชอบ ประมุขนักการเมือง ทนายความ แพทย์ นักธุรกิจ ต่างเข้ามาเป็นสมาชิกในคริสตจักรก็เพื่อเป็นช่องทางสร้างความนับถือและความวางใจของสังคม และความก้าวหน้าในฝ่ายโลกของตนเอง ด้วยวิธีการเช่นนี้ พวกเขาพยายามปกปิดธุระกรรมที่ไม่ชอบธรรมของตนเองไว้กับการอ้างตนเองว่าเป็นคริสเตียน องค์กรศาสนาต่างๆที่ถูกเกื้อหนุนด้วยทรัพย์สมบัติและอิทธิพลของเหล่าผู้ที่หมกมุ่นอยู่ในทางโลกีย์ที่ได้เข้ามาในคริสตจักร ยิ่งทำให้พวกเขาเข้ามาชื่อเสียงและเป็นผู้สนับสนุนคริสตจักรมากยิ่งขึ้น โบสถ์ที่โอ่อ่าตระการตาซึ่งตกแต่งอย่างหรูหราที่สุดถูกสร้างขึ้นตามถนนที่มีชื่อ ผู้เข้าร่วมนมัสการแต่งกายด้วยเครื่องแต่งกายที่แพงและนำสมัย ศาสนาจารย์ที่สามารถสร้างความสำราญและดึงดูดผู้คนจะได้รับเงินเดือนสูง คำเทศนาของเขาจะต้องไม่แตะเรื่องบาปที่ทำกันอย่างแพร่หลาย แต่คำเทศนาของเขาจะต้องรื่นหูและสร้างความพึงพอใจให้กับหูที่ได้ยินด้วยเหตุนี้ คนบาปที่อยู่ในสังคมจึงสมัครเข้าร่วมอยู่ในบัญชีของคริสตจักรและความบาปที่อยู่ในสังคมจึงถูกซ่อนอยู่ภายใต้การแสแสร้งของความเลื่อมใสในศาสนา {GC 386.1}

นิตยสารชั้นนำฝ่ายโลกฉบับหนึ่งวิจารณ์เกี่ยวกับทัศนคติที่เป็นอยู่ของผู้ที่อ้างตนเป็นคริสเตียนที่มีกับโลกว่า "คริสตจักรยอมรับวิญญาณของยุคนี้และปรับวิธีนมัสการตามความต้องการของยุคสมัยใหม่ อย่างไม่รู้สึกตัว" "แท้จริงแล้ว

ทุกสิ่งที่ช่วยทำให้ศาสนาดูน่าสนใจ ก็ถูกคริสตจักรนำมาใช้เป็นเครื่องมือ” และมีคนเขียนในหนังสือพิมพ์นิวยอร์คอินดิเพนเดนท์ กล่าวถึงเรื่องนี้เกี่ยวกับคริสตจักรเมธอดิสท์ว่า “เส้นแบ่งระหว่างการมีคนที่เคร่งในศาสนาและพวกไม่มีศาสนาได้เลือนหายไปเป็นเงาสลัว และผู้ที่ร้อนรนของทั้งสองฝ่ายต่างทำการลบความแตกต่างทั้งหมดที่มีระหว่างวิธีการประพฤติและความสนุกสนานของพวกเขา” “ศาสนาที่ได้รับความนิยมชมชอบ จะมีสมาชิกเพิ่มมากขึ้นด้วยคนที่ได้รับประโยชน์โดยไม่ต้องใส่ใจกับหน้าที่ที่มากับศาสนานั้น” {GC 386.2}

เฮาวาร์ด ครอสบีกล่าวว่า “เมื่อพวกเราเห็นคริสตจักรของพระคริสต์แทบไม่ได้ทำตามแผนการขององค์พระผู้เป็นเจ้า นี่เป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่ง เช่นเดียวกับชาวยิวในสมัยโบราณที่ปล่อยให้ความสัมพันธ์กับประเทศที่กราบไหว้รูปเคารพขโมยหัวใจของพวกเขาไปจากพระเจ้า.....ก็เป็นเช่นนั้นแหละกับคริสตจักรของพระเจ้าในเวลานี้ ด้วยการเข้ามีส่วนร่วมอย่างจอมปลอมกับโลกที่ไม่เชื่อ ละทิ้งวิธีการของพระเจ้าที่ประทานชีวิตแท้และปล่อยตัวเองไปกับนิสัยชั่วของสังคมที่ไม่มีพระคริสต์ ถึงแม้บางครั้งคำโต้แย้งและข้อสรุปที่พอจะรับฟังได้ แต่สิ่งเหล่านี้ก็ห่างไกลจากคำเปิดเผยของพระเจ้าและขัดแย้งโดยตรงกับการเติบโตขึ้นในพระคุณทั้งปวง (The Healthy Christian: An Appeal to the Church, pages 141, 142) {GC 387.1}

ท่ามกลางกระแสคลื่นแห่งการหมกมุ่นในทางโลกีย์และการแสวงหาความสำราญ การเสียสละและการถวายตนเพื่อพระคริสต์จึงหายไปจนเกือบหมด “มีชายและหญิงบางคนในคริสตจักรของเราที่ปัจจุบันอยู่ในวัยทำงาน พวกเขาถูกสอนไว้ตั้งแต่เมื่อเป็นเด็ก ให้ถวายตัว เพื่อจะได้มอบถวายตนหรือทำงานรับใช้พระคริสต์” แต่ “หากในตอนนี้เกิดต้องการเงินทุนขึ้นมา.....ไม่มีใครอยากถูกขอให้บริจาค โอ! ไม่ ลองจัดงานรื่นเริง แสดงละคร จำลองการพิพากษา งานเลี้ยงหรูหรา หรือหาของมารับประทานอะไรก็ได้ที่ทำให้คนเพลิดเพลิน” {GC 387.2}

ผู้ว่าการรัฐวิสคอนซิน นายวาสเบริน กล่าวปราศัยในที่ประชุมประจำปีเมื่อวันที่ 9 มกราคม ค.ศ. 1873 ว่า “อาจจะต้องมีการตรากฎหมายบางฉบับเพื่อนำมาใช้ทำลายโรงเรียนที่ฝึกสอนเหล่านักพนัน มีโรงเรียนเช่นนี้อยู่ทุกที่ แม้กระทั่งในคริสตจักรที่บางครั้งพบว่ากำลังทำงานของมารโดยไม่รู้ตัวและไม่สงสัย การจัดการแสดงเพื่อชิงรางวัล การจัดกิจกรรมเพื่อการเสี่ยงโชคและการจับสลาก ซึ่งในบางครั้ง

ด้วยเป้าหมายทางศาสนาหรือการกุศล แต่บ่อยครั้งที่จัดขึ้นมาด้วยเป้าหมายที่ไม่ค่อยมีคุณค่า ฉลากกินแบ่ง รางวัลต่างๆเป็นต้น ทั้งหมดนี้ก็เพื่อหาเงินโดยไม่มีค่าตอบแทน ไม่มีสิ่งใดที่ทำลายศีลธรรมและเป็นภัยพิษโดยเฉพาะกับเยาวชนได้มากเท่ากับการได้เงินหรือสมบัติโดยไม่ต้องทำงาน คนมีเกียรติเข้าร่วมการเสี่ยงโชคเหล่านี้ และปลอบจิตใต้สำนึกของเขาด้วยความคิดว่า เขาได้ใช้เงินไปกับสิ่งที่ดี จึงไม่เป็นเรื่องแปลกที่เยาวชนในรัฐของเราที่มักถูกเพาะให้มีนิสัยชอบความตื่นเต้นด้วยการเล่นเกมส์ที่อันตราย” {GC 387.3}

วิญญาณของการประณีประนอมกับวิถีทางของชาวโลกกำลังบุกรุกเข้าไปยังโบสถ์ต่างๆทั่วอาณาจักรของคริสตศาสนา นายโรเบริท เอ็ดคินส์ ซึ่งได้เทศนาที่กรุงลอนดอน ท่านได้นำเอาภาพที่มืดมนของความถดถอดทางฝ่ายจิตวิญญาณที่เกิดขึ้นอยู่ทั่วไปในประเทศอังกฤษว่า “โลกนี้มีจำนวนคนชอบธรรมอย่างแท้จริงลดลงไปเรื่อยๆ และไม่มีผู้ใดใส่ใจ ในทุกวันนี้ ผู้ที่เป็นศาสตราจารย์ทางด้านศาสนาศาสตร์ที่มีอยู่ในทุกคริสตจักร ก็เป็นคนรักโลก ประณีประนอมกับโลก รักความสุขสบายของโลก และทะเยอทะยานอยากได้เกียรติยศ พวกเขาถูกเรียกให้เข้ามาร่วมทุกข์กับพระคริสต์ แต่พวกเขากลับหดถอยไปแม้แต่เพียงด้วยคำตำหนิ.....ละทิ้งความเชื่อ ละทิ้งความเชื่อ ละทิ้งความเชื่อ ถูกสลักอยู่ที่ด้านหน้าสุดของทุกโบสถ์ และหากเขารู้ไหม และรู้สึกไหมว่า ยังคงมีความหวัง แต่อนิจจา พวกเขาร้องว่า “เราร่ำรวยและมีสมบัติเพิ่มมากขึ้นและไม่ต้องการสิ่งอื่นใดเลย” (Second Advent Library, tract No. 39) {GC 388.1}

ความบาปยิ่งใหญ่ที่เป็นข้อกล่าวหาที่มีต่อบาบิโลนคือ “นครนั้นที่ทำให้ประชาชาติทั้งปวงดื่มเหล้าองุ่นแห่งความกำหนัดของเธอในการล่วงประเวณี” ถ้วยยาพิษที่เธอเอามาให้กับโลกหมายถึง คำสอนเทียมเท็จที่เธอรับไว้ ซึ่งเป็นผลจากความสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสมของเธอที่เธอมีกับผู้ยิ่งใหญ่ของโลก มิตรภาพที่มีกับโลกทำให้ความเชื่อของเธอผิดเพี้ยนไป และเมื่อถึงคราวของเธอ เธอก็นำเอาสิ่งที่ผิดๆชักจูงโลกด้วยการสอนหลักข้อเชื่อที่ค้านคำสอนที่ชัดเจนที่สุดของพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ {GC 388.2}

โรมไม่ยอมให้ประชาชนมีพระคัมภีร์และบังคับให้ทุกคนยอมรับคำสอนของเธอแทน การนำพระวจนะของพระเจ้ากลับคืนมาให้มนุษย์นั้นเป็นผลงานของการปฏิรูป แต่เป็นความจริงมากเกินไปหรือไม่ ที่คริสตจักรในยุคของเราสอนมนุษย์

ให้นำความเชื่อของเขามาวางไว้ที่หลักความเชื่อและคำสอนของคริสตจักร แทนที่จะวางไว้ในพระคัมภีร์ ชาล์ส บีเชอร์กล่าวถึงคริสตจักรโปรเตนเตนท์ว่า “พวกเขาหลบหน้าไม่กล่าวคำพูดที่รุนแรงเพื่อต่อต้านหลักความเชื่อทางศาสนา ซึ่งก็รุนแรงพอๆกับที่เหล่านักบวชเลี่ยงไม่ใช้คำพูดที่รุนแรงเพื่อต่อต้านการสถาปนาบูชาเหล่านักบุญและต่อผู้ที่ต้องพลีชีพเพื่อศาสนาซึ่งพวกเขาเป็นผู้ก่อขึ้นมา .....นิกายโปรเตสเตนท์อิแวนเจลลิคเคิลผูกมัดมือซึ่งกันและกัน และมือของตัวเอง โดยตกลงระหว่างพวกเขา เพื่อไม่ให้บุคคลใด ไม่ว่าคนๆนั้นจะอยู่ที่ไหน ที่ไม่ยอมรับหนังสือบางเล่มนอกเหนือจากพระคัมภีร์ คนๆนั้นจะเป็นนักเทศน์ไม่ได้เลย .....ข้อความที่ว่าอำนาจของหลักความเชื่อในศาสนาได้เริ่มหยุดยั้งพระคัมภีร์ ดังที่โรมได้ทำไว้ แม้จะทำไปเพียงเล็กน้อยก็ตาม จึงไม่ใช่เรื่องที่ต้องให้ใครมาจินตนาการ” (Sermon on “The Bible a Sufficient Creed,” delivered at Fort Wayne, Indiana, Feb. 22, 1846) {GC 388.3}

เมื่อครูที่ซื่อสัตย์มาอธิบายพระวจนะของพระเจ้า ก็จะมีผู้คงแก่เรียน มีศาสนาจารย์ที่อ้างว่าเข้าใจพระคัมภีร์ลุกขึ้นมา และปรักปรำคำสอนที่ดีงามทั้งหลายว่าเป็นคำสอนนอกรีต และด้วยเหตุนี้จึงขับไล่ผู้ที่แสวงหาความจริงไป หากโลกไม่ได้ถูกมอมเมาอย่างสิ้นหวังด้วยเหล้าองุ่นของบาบิโลนแล้ว ฝูงชนมากมายคงจะเชื่อและกลับใจด้วยความจริงที่เรียบง่ายและเชือดเฉือนของพระวจนะของพระเจ้า แต่ความเชื่อทางศาสนานั้นสับสนและขัดแย้งกัน จนประชาชนไม่รู้ว่าจะเชื่ออะไรว่าเป็นความจริง ความบาปของโลกที่ไม่กลับใจนอนหมอบอยู่ที่หน้าประตูโบสถ์ {GC 389.1}

ข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สองแห่งพระธรรมวิวรณ์บทที่ 14 ถูกประกาศเป็นครั้งแรกในช่วงฤดูร้อนของปี ค.ศ. 1844 และในช่วงเวลานั้น ข่าวนี้ใช้ได้โดยตรงกับคริสตจักรต่างๆในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งคำเตือนเกี่ยวกับการพิพากษาถูกประกาศในประเทศอย่างครอบคลุมที่สุด และโดยทั่วไปก็ถูกปฏิเสธมากที่สุด และคริสตจักรกลับคำอย่างรวดเร็วที่สุด แต่ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สองไม่ได้สำเร็จบริบูรณ์ในปี ค.ศ. 1844 ในช่วงเวลาดังกล่าว คริสตจักรต่างๆต้องประสบกับการเสื่อมถอยทางฝ่ายศีลธรรม อันเป็นผลเนื่องมาจากการปฏิเสธแสงสว่างของข่าวการเสด็จกลับมา แต่การเสื่อมถอยลงนี้ก็ยังไม่สมบูรณ์เช่นกัน ขณะที่พวกเขาปฏิเสธความจริงพิเศษในเวลานั้น ความเสื่อมถอยของพวกเขาก็ยิ่งตกต่ำลงไปเรื่อยๆ แต่ยังตกต่ำไม่พอที่จะกล่าว

ว่า “บาบิโลนมหานครนั้นล่มจมแล้ว.....ที่ทำให้ประชาติทั้งปวงดื่มเหล้าองุ่นแห่งความกำหนัดของเธอในการล่วงประเวณี” เธอยังไม่ได้ทำให้ทุกประเทศกระทำเช่นนี้ วิญญาณแห่งการประณีประนอมและไม่ใส่ใจของโลก ที่ใช้ทดสอบความจริงในช่วงเวลาของเราก็เกิดขึ้น และได้ยึดพื้นที่เพิ่มมากขึ้นในคริสตจักรของนิกายโปรเตสแตนท์ตลอดทั่วทุกประเทศในโลกคริสเตียน และคริสตจักรเหล่านี้ก็ถูกรวมอยู่ในคำตำหนิที่ขึงขังนี้และน่ากลัวของทูตสวรรค์องค์ที่สอง แต่ผลงานแห่งการละทิ้งความเชื่อยังไม่ได้ไปถึงจุดสุดยอด {GC 389.2}

พระคัมภีร์เปิดเผยว่าก่อนที่พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา ซาตานจะกระทำ “อิทธิฤทธิ์ต่างๆและหมายสำคัญและการอัศจรรย์แห่งความเท็จและอุบายอธรรมต่างๆ” และพวกที่ ”ไม่ได้รักความจริงเพื่อจะรอดได้” จะถูกปล่อยให้ “ความลุ่มหลงมาครอบงำเขาให้เขาเชื่อสิ่งที่เท็จ” (2 เธสะโลนิกา 2: 9-11) ตราบจนกระทั่งสภาพเช่นนี้จะเกิดขึ้น และคริสตจักรรวมตัวกับโลกจะเกิดขึ้นตลอดทั่วอาณาจักรคริสเตียน การล่มจมของมหานครบาบิโลนจึงจะเกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์ การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นไปเป็นลำดับ และคำพยากรณ์ในพระธรรมวิวรณ์ 14: 8 จะสำเร็จอย่างบริบูรณ์ ในอนาคต {GC 389.3}

ถึงแม้คริสตจักรต่างๆที่รวมกันเป็นบาบิโลนจะมีความมืดทางจิตวิญญาณและการเหินห่างไปจากรพระเจ้า เราก็ยังสามารถพบคนจำนวนมากที่เป็นผู้ติดตามที่แท้จริงของคริสต์อยู่ในคริสตจักรเหล่านั้นด้วย ในจำนวนนี้ ยังมีคนอีกมากมายที่ไม่เคยเห็นความจริงพิเศษสำหรับยุคนี้ มีคนจำนวนไม่น้อยที่ไม่พอใจกับสภาพปัจจุบันของตนและอยากได้รับแสงสว่างที่ชัดเจนยิ่งขึ้น พวกเขาเฝ้าแสวงหาพระฉายาของพระคริสต์จากคริสตจักรที่เขาร่วมอยู่อย่างไร้ผล ในขณะที่คริสตจักรเหล่านี้เหินห่างออกไปจากความจริงยิ่งมากขึ้นเพียงไรและทำตัวเป็นพันธมิตรยิ่งใกล้ชิดกับโลกมากขึ้นเพียงไร ความแตกต่างระหว่างคนสองกลุ่มนี้จะยิ่งมีมากขึ้น และในที่สุดจะลงเอยด้วยการแตกแยก เวลาจะมาถึง เมื่อผู้ที่รักพระเจ้าอย่างสิ้นสุดใจจะไม่สามารถคงอยู่ต่อไปได้กับผู้ที่ “รักความสนุกยิ่งกว่ารักพระเจ้า ถือศาสนาแต่เปลือกนอก ส่วนแก่นแท้ของศาสนาเขาไม่ยอมรับ” (2 ทิโมธี 3:4-5) {GC 390.1}

โรมได้ชื่อว่าต่อต้านวิทยาศาสตร์มานานแล้ว

Rome and Science

ในเรื่องสำคัญๆที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ในประวัติศาสตร์ คริสตจักรโรมผิดทุกครั้ง ตั้งแต่สมัยยุคมืด คริสตจักรโรมอ้างว่าเป็นตัวแทนของพระเจ้า อยู่ในโลกนี้ แต่แปลกที่ไม่รู้ว่าโลกกลมหรือแบน เลยหลงเชื่อว่า โลกแบนเหมือนทุกคนในสมัยนั้น จนกระทั่ง โคลัมบัส มาพิสูจน์ในปี ค.ศ. 1492 โดยแล่นเรือไปพบอเมริกา

ต่อมาคริสตจักรโรมก็ผิดอีกในการกักขังหรือจำคุก กาลิเลโอ Galileo และ โคเพนนิคัส Copernicus ที่กล้านำเสนอความคิด “บ้าๆบอๆ” ที่ว่า โลกไม่ได้เป็นศูนย์กลางของจักรวาล และโลกของเราหมุนรอบดวงอาทิตย์ นักวิทยาศาสตร์ทั้ง 2 ท่านนี้ ถูก สันตะปาปาตัดสินว่าเป็น “คนนอกรีต”ถูกสั่งจำคุกหรือถูกจับกักบริเวณเพราะ**พูดความจริงที่ขัดกับความเชื่อของโรม** ส่วน**กาลิเลโอ** ถูกบังคับให้ถอนคำพูดและถูกกักบริเวณจนกระทั่งเสียชีวิต ปัจจุบันนี้ คริสตจักรโรมทำ**ผิดอีก**แล้วที่มายุ่งเกี่ยวเรื่องวิทยาศาสตร์ เชื่อผิดๆเรื่องทฤษฎีวิวัฒนาการ (evolution) และเรื่องโลกร้อน

A) **โป๊ปฟรานซิส เชื่อ ทฤษฎี วิวัฒนาการ Google:** “ เมื่อโป๊ปเชื่อในทฤษฎีวิวัฒนา และชาร์ลส์..” “ทฤษฎีวิวัฒนาการ พิสูจน์ไม่ได้ ไม่ใช่วิทยาศาสตร์ เป็นเรื่องหลอกลวง” โดย น.พ. โชติช่วง ชุตินธร **www.doctorfreedom.com**
YouTube: Pope Francis: Evolution and the Big Bang are Real & God is no Wizard ! ; 10 Facts Evolutionists Don’t Want You to Know !!! (Bible Flock Box); 100 reasons why evolution is so stupid—Dr Kent Hovind; Dr. Walter Veith - Evolution or Creation?

B) **โป๊ปฟรานซิส เชื่อเรื่อง โลกร้อนขึ้น เพราะ CO2 หรือคาร์บอน ซึ่งเป็นการหลอกลวง** เป็นเรื่องวิทยาศาสตร์ที่ปลอม (เท็จ) ไม่ใช่วิทยาศาสตร์ที่แท้จริง และยังพิสูจน์ไม่ได้ ปัจจุบันโลกไม่ได้ร้อนขึ้น เกือบ 20 ปีมาแล้ว

Google: “โลกร้อนเป็น เรื่องไม่จริง เป็นเรื่องหลอกลวง” โดย น.พ. โชติช่วง ชุตินธร และ “โป๊ปกับโลกร้อน...ไม่ใช่กิจของสงฆ์?” Global Warming is a hoax or scandal. YouTube: “โป๊ปเยือนทำเนียบขาว ตรัสเรียกร้องสู้โลกร้อน” nation tv ; Pope Francis: Global warming a threat and urges action - BBC News; Global Warming is a Hoax By Lord Christopher Monckton; The Great Global Warming Swindle Full Movie;

สรุป: ถ้าคริสตจักรโรมผิดในเรื่องวิทยาศาสตร์ เราจะไว้วางใจคริสตจักรโรมในเรื่องศาสนาได้อย่างไร ? ? WWM

พระธรรมวิวรณ์บทที่ 18 ชี้ไปยังเวลาที่เป็นผลจากการปฏิเสธคำเตือนสามประการในพระธรรมวิวรณ์ 14: 6-12 คริสตจักรจะมีสภาพที่ทูตสวรรค์องค์ที่สองกล่าวไว้อย่างเต็มรูปแบบ และประชากรของพระเจ้าที่ยังคงอยู่ในบาบิโลนจะถูกเรียกให้แยกตัวออกจากความสัมพันธ์ที่มีกับเธอ นี่เป็นข่าวสุดท้ายที่มีไว้ให้กับโลกนี้ และพระราชกิจนี้จะต้องทำให้สำเร็จ เมื่อผู้ “ที่ไม่เชื่อความจริง แต่ยินดีในการอธรรม” (2 เธสะโลนิกา 2: 12) จะถูกปล่อยให้เกิดความลุ่มหลงและเชื่อในสิ่งที่เท็จแล้ว จากนั้น แสงแห่งความจริงจะส่องสว่างบนทุกคนที่จิตใจเปิดรับความจริง และเหล่าบุตรทั้งหลายของพระเจ้าที่ยังคงอยู่ในบาบิโลนจะรับฟังเสียงเรียกที่ว่า “ชนชาติของเราจงออกมาจากนครนั้นเถิด” (วิวรณ์ 18: 4) {GC 390.2}

บทที่ 22

คำพยากรณ์ที่สำเร็จแล้ว

ช่วงฤดูใบไม้ผลิปี ค.ศ. 1844 ซึ่งถูกคาดการณ์ไว้แต่แรกว่า เป็นเวลาที่พระเจ้าจะเสด็จมา และเวลานั้นก็ได้ผ่านพ้นไป ผู้ที่รอคอยการเสด็จมาปรากฏตัวของพระองค์ด้วยความเชื่อ จึงเกิดสงสัยและไม่มั่นใจไปชั่วขณะหนึ่ง ในขณะที่โลกถือว่าพวกเขาพ่ายแพ้อย่างราบคาบและพิสูจน์ให้เห็นว่า พวกเขายึดมั่นอยู่กับความเชื่อที่ผิด ๆ แต่พระวจนะของพระเจ้าก็ยังคงเป็นศูนย์รวมของการปลอบประโลมใจของพวกเขา หลายคนยังคงศึกษาพระคัมภีร์ต่อไป พวกเขานำสิ่งที่เขาเชื่อออกมาตรวจสอบหาหลักฐานอีกครั้งหนึ่ง และศึกษาคำพยากรณ์อย่างละเอียดเพื่อค้นหาแสงสว่างให้มากขึ้น คำพยานในพระคัมภีร์ที่สนับสนุนจุดยืนของเขานั้นชัดเจนและแน่ชัด หมายสำคัญที่ไม่อาจเข้าใจเป็นอื่นใดได้ชี้ให้เห็นว่า การเสด็จกลับมาของพระคริสต์นั้นใกล้มากแล้ว พระพรพิเศษของพระเจ้าที่ทำให้คนบาปกลับใจและทำให้คริสเตียนเกิดการฟื้นฟูจิตวิญญาณ ต่างยืนยันว่า ข่าวนี้มาจากสวรรค์ และแม้ผู้เชื่อจะอธิบายความผิดหวังของพวกเขาไม่ได้ พวกเขาต่างมั่นใจว่า จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมาแล้วนั้น พระเจ้าทรงนำพวกเขาอยู่ {GC 391.1}

มีเรื่องหนึ่งที่ขมวดปมเข้ากับคำพยากรณ์ที่พวกเขามองดูว่า หมายถึงเวลาของการเสด็จกลับมาครั้งที่สอง นั่นคือคำสอนที่ช่างเหมาะกับสภาพที่ไม่แน่นอนและไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นของพวกเขา และคำสอนนี้ส่งเสริมให้พวกเขารอคอยด้วยความอดทนในความเชื่อ เพราะว่าสิ่งที่พวกเขารู้สึกว่ามืดมนอยู่ในขณะนี้ เขาจะเข้าใจได้อย่างชัดแจ้งในเวลาอันเหมาะสม {GC 391.2}

ในบรรดาคำพยากรณ์ต่างๆที่พวกเขาไม่เข้าใจ ก็มีพระธรรมฮาบากุก 2: 1-4 รวมอยู่ด้วย “ข้าพเจ้าจะยืนเฝ้าดูอยู่ ข้าพเจ้าจะยืนที่หอคอย และมองออกไปเพื่อจะฟังดูว่า พระองค์จะตรัสอะไรแก่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะทูลตอบพระองค์เกี่ยวด้วยการร้องทุกข์ของข้าพเจ้าอย่างไร และพระเจ้าตรัสตอบข้าพเจ้าว่า จงเขียนนิมิตนั้นลงไป จงเขียนไว้บนแผ่นป้ายให้กระจ่าง เพื่อให้คนที่วิ่งอ่านได้คล่อง เพราะว่า

นิมิตนั้นยังรอเวลาของมันอยู่ มันกำลังรีบไปถึงความสำเร็จ มันไม่มุสา ถ้าดูช้าไป ก็จงคอยสักหน่อย มันจะบังเกิดขึ้นเป็นแน่ คงไม่ล่าช้านัก ดูเถิด ผู้ที่จิตใจไม่ชอบธรรมก็จะล้ม แต่ว่าคนชอบธรรมจะดำรงชีวิตอยู่ ด้วยความซื่อสัตย์” {GC 392.1}

เรื่องนี้ย้อนกลับไปไกลถึงปี ค.ศ. 1842 เมื่อ ชาร์ส ฟิทช์ ได้วาดผังคำพยากรณ์เพื่อใช้อธิบายนิมิตในพระธรรมดาเนียลและวิวรณ์ตามคำแนะนำที่เขาได้รับจากคำพยากรณ์ที่กล่าวว่า “จงเขียนนิมิตนั้นลงไป จงเขียนไว้บนแผ่นป้ายให้กระจ่าง เพื่อให้คนที่วิ่งอ่านได้คล่อง” เป็นที่ยอมรับกันว่าการตีพิมพ์ผังคำพยากรณ์นี้ทำให้คำสั่งของฮาบากุกสำเร็จ แต่ในเวลานั้นไม่มีผู้ใดสังเกตว่า ในคำพยากรณ์เดียวกันนี้ได้กล่าวถึงการล่าช้าที่จะเกิดขึ้นก่อนที่นิมิตนี้จะสำเร็จ ซึ่งนั่นก็คือเวลาที่พวกเขาต้องรอคอย หลังจากช่วงเวลาแห่งความผิดหวัง ข้อพระคัมภีร์นี้จึงโดดเด่นขึ้นมา “นิมิตนั้นยังรอเวลาของมันอยู่ มันกำลังรีบไปถึงความสำเร็จ มันไม่มุสา ถ้าดูช้าไป ก็จงคอยสักหน่อย มันจะบังเกิดขึ้นเป็นแน่ คงไม่ล่าช้านัก .....คนชอบธรรมจะดำรงชีวิตอยู่ ด้วยความซื่อสัตย์” {GC 392.2}

ข้อความตอนหนึ่งที่อยู่ในคำพยากรณ์ของเอเสเคียลทำให้ผู้เชื่อมีกำลังและได้รับความประเล้าประโลมใจ “พระวจนะของพระเจ้ามาถึงข้าพเจ้าว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย สุภาษิตซึ่งเจ้าทั้งหลายมีที่กล่าวถึงแผ่นดินอิสราเอลว่า ‘วันนั้นก็ไกลออกไปและนิมิตทุกเรื่องก็เหลว’ นั้น เจ้าหมายว่ากระไร เพราะฉะนั้นจงบอกเขาว่า .... วันนั้นก็ใกล้แค่คืบและนิมิตทุกเรื่องก็จะสำเร็จ ....เราจะพูด และจะต้องเป็นไปตามคำนั้น จะไม่ล่าช้าต่อไปอีก” “พงศ์พันธุ์ของอิสราเอลกล่าวว่า ‘นิมิตที่เขาเห็นเป็นเรื่องของอีกหลายวันข้างหน้า และเขาเผยพระวจนะถึงเวลาที่ห่างไกลโน้น’ เพราะฉะนั้นจงกล่าวแก่เขาว่า พระเจ้าตรัสดังนี้ว่า บรรดาถ้อยคำของเราจะ ไม่ล่าช้าอีกต่อไปเลย แต่วาจาที่เราลั่นออกมานั้นจะต้องเป็นไปจริง” (เอเสเคียล 12:21-25, 27, 28) {GC 392.3}

เหล่าคนที่เฝ้ารอคอยต่างปีติยินดี พวกเขาเชื่อว่าพระองค์ผู้ทรงทราบบั้นปลายตั้งแต่ยังไม่ได้เริ่มต้นเสียอีก พระองค์ทรงทอดพระเนตรผ่านยุคต่างๆลงมา และทรงมองเห็นความผิดหวังของพวกเขา พระองค์จึงทรงประทานพระดำรัสที่หนุนใจและให้ความหวังแก่พวกเขา หากไม่มีพระวจนะส่วนนี้ชี้แนะให้พวกเขารอคอยอย่างอดทนและให้มั่นคงในความเชื่อที่พวกเขามีต่อพระวจนะของพระเจ้าแล้ว ความเชื่อของพวกเขาคงสูญสลายไปในช่วงเวลาแห่งการทดลองนั้น {GC 393.1}

อุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีในพระธรรมมัทธิว 25 แสดงให้เห็นประสบการณ์ของผู้ที่รอคอยการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ พระเยซูได้ตอบคำถามของสาวกของพระองค์เกี่ยวกับหมายสำคัญของการเสด็จมาของพระองค์และสุดปลายของโลกไว้ในพระธรรมมัทธิว 24 พระองค์ทรงชี้ให้เห็นเหตุการณ์สำคัญบางอย่างในประวัติศาสตร์ของโลกและของคริสตจักรตั้งแต่การเสด็จมาครั้งแรกจนถึงการเสด็จกลับมาครั้งที่สอง กล่าวคือ กรุงเยรูซาเล็มถูกทำลาย ความทุกข์ยิ่งใหญ่ของคริสตจักรที่ถูกกดขี่ด้วยอำนาจของพวกคนนอกรีตและของเปปาซี ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ที่มืดไปและดวงดาวที่ตกลงมา หลังจากนั้น พระองค์ตรัสถึงอาณาจักรของพระองค์ที่กำลังจะถูกตั้งขึ้น และพระองค์ทรงเล่าอุปมาถึงผู้รับใช้ที่รอคอยการเสด็จมาของพระองค์ซึ่งมีอยู่สองประเภท พระธรรมมัทธิว 25 เริ่มต้นบทนี้ว่า “แผ่นดินสวรรค์จะเปรียบเหมือน หญิงพรหมจารีสิบคน” พระวจนะในบทนี้นำเราให้มามองดูคริสตจักรในยุคสุดท้าย ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับตอนท้ายของบทที่ 24 อุปมานี้ได้นำประสบการณ์ของคนเหล่านี้มาเปรียบกับพิธีสมรสของคนในโลกตะวันออก {GC 393.2}

“เมื่อถึงวันนั้น แผ่นดินสวรรค์จะเปรียบเหมือน หญิงพรหมจารีสิบคนถือตะเกียงของตน ออกไปรับเจ้าบ่าว เป็นคนโง่ห้าคน เป็นหญิงมีปัญญาห้าคน ฝ่ายคนโง่นั้นเอาตะเกียงของตนไป แต่หาได้เอาน้ำมันไปด้วยไม่ คนที่มีปัญญานั้นได้เอาน้ำมันใส่กาไปกับตะเกียงของตนด้วย เมื่อเจ้าบ่าวยังช้าอยู่ ก็พากันง่วงเหงาและหลับไป ครั้นเวลาเที่ยงคืนก็มีเสียงร้องมาว่า ‘เจ้าบ่าวมาแล้ว จงออกมารับท่านเถิด’” {GC 393.3}

เป็นที่เข้าใจกันว่า การเสด็จมาของพระคริสต์ตามข่าวที่ทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งประกาศนั้นหมายถึงเมื่อเจ้าบ่าวเดินทางมาถึง การปฏิรูปที่เกิดขึ้นอย่างกว้างขวางภายใต้การประกาศข่าวการเสด็จมาในเร็ววันของพระองค์ได้รับการตอบสนองด้วยหญิงพรหมจารีที่ออกไปต้อนรับ เรื่องนี้มีลักษณะคล้ายคลึงกับอุปมาในพระธรรมมัทธิว 24 ที่ชี้ให้เห็นคนสองจำพวก ทุกคนถือตะเกียงของตนเอง ซึ่งคือพระคัมภีร์ และพวกเขาออกไปต้อนรับพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าบ่าวพร้อมกับแสงไฟจากตะเกียง แต่ในขณะที่ “คนโง่นั้นเอาตะเกียงของตนไป แต่หาได้เอาน้ำมันไปด้วยไม่ คนที่มีปัญญานั้นได้เอาน้ำมันใส่กาไปกับตะเกียงของตนด้วย” คนกลุ่มที่สองได้รับพระคุณของพระเจ้า ได้รับอำนาจแห่งการเกิดใหม่และความเข้าใจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ที่ทำให้พระวจนะของพระองค์เป็นโคมสำหรับเท้าและเป็นความสว่างแก่มรรคา พวกเขาศึกษา

พระคัมภีร์ด้วยความยำเกรงพระเจ้า เพื่อจะได้เรียนรู้ความจริงและแสวงหาด้วยความจริงใจเพื่อจะให้จิตใจและชีวิตของเขาบริสุทธิ์ คนเหล่านี้มีประสบการณ์ของตนเอง มีความเชื่อในพระเจ้าและในพระวจนะของพระองค์ที่ความผิดหวังและความล่าช้าไม่อาจทำลายได้ ส่วนคนอื่นๆนั้น “เอาตะเกียงของตนไป แต่หาได้เอาน้ำมันใส่กาไปกับตะเกียงของตนด้วย” พวกเขาทำตามแรงผลักดัน ข่าวสารที่น่าเกรงขามกระตุ้นให้พวกเขาเกิดความกลัว แต่ความเชื่อของพวกเขายึดติดอยู่กับพวกพี่น้องของเขา พวกเขาพอใจกับแสงริบหรี่ของความรู้สึกดีๆ โดยไม่ทำความเข้าใจกับความจริงอย่างถ่องแท้หรือกับพระคุณที่กระทำการอยู่ในจิตใจอย่างแท้จริง พวกคนเหล่านี้ออกไปต้อนรับพระเจ้า ด้วยความหวังที่จะได้รับรางวัลตอบแทนทันที แต่พวกเขาไม่ได้เตรียมพร้อมสำหรับการล่าช้าและความผิดหวัง เมื่อการทดลองเกิดขึ้น ความเชื่อของเขาก็หายไปและแสงสว่างของเขาก็มอดลง {GC 393.4}

“เมื่อเจ้าบ่าวยังช้าอยู่ ก็พากันง่วงเหงาและหลับไป” ความล่าช้าของเจ้าบ่าวหมายถึงช่วงเวลาที่พระเป็นเจ้าจะมาปรากฏนั้นได้เลยผ่านไป ซึ่งเป็นความผิดหวังและดูเหมือนจะเป็นการล่าช้า ในช่วงเวลาแห่งความไม่แน่นอนนี้ ผู้ที่สนใจเรื่องนี้อย่างผิวเผินและไม่ตั้งใจอย่างเต็มที่ก็เริ่มสั่นคลอนและความตั้งใจของเขาก็เริ่มลดลง แต่ผู้ที่วางรากฐานความเชื่อของเขาบนความรู้ที่อยู่ในพระคัมภีร์ พวกเขามีศิลาที่มั่นคงอยู่ใต้เท้าของเขา ซึ่งคลื่นแห่งความผิดหวังไม่อาจซัดพาเขาออกไปได้ พวกเขา “พากันง่วงเหงาและหลับไป” คนกลุ่มหนึ่งไม่สนใจและละทิ้งความเชื่อของเขาไป ส่วนคนอีกกลุ่มหนึ่งรอคอยด้วยความอดทนจนกระทั่งเขาได้รับแสงสว่างที่ชัดเจนขึ้น แต่กระนั้นในยามค่ำคืนของการทดลอง ดูเสมือนหนึ่งว่าความทะเยอทะยานและความตั้งใจของคนกลุ่มหลังนี้จะต้องพบกับความพ่ายแพ้ คนที่เชื่อไม่จริงและเชื่ออย่างผิวเผินจึงไม่อาจพึ่งพาความเชื่อของพี่น้องของพวกเขาได้ ทุกคนจะต้องยืนขึ้นด้วยตัวเองหรือไม่ก็จะต้องล้มลงไป {GC 394.1}

ประมาณช่วงเวลานี้ มีพวกคนคลั่งศาสนาอย่างไร้เหตุผลเกิดขึ้น บางคนที่เคยอ้างตนว่าเป็นผู้เชื่อเรื่องการเสด็จกลับมาด้วยใจร้อนรนกลับไม่ยอมรับว่า พระวจนะของพระเจ้าเป็นเครื่องชี้ทางที่ไม่มีวันพลาด และพวกเขาอ้างว่าได้รับการทรงนำจากพระวิญญาณ ซึ่งได้ปล่อยให้พวกเขาควบคุมความรู้สึก ความนึกคิดและจินตนาการของตนเอง มีบางคนแสดงออกถึงความกระตือรือร้นอย่างไม่มีเหตุมีผลและ

ดันทุรัง และปรักปรำทุกคนที่มีความเห็นไม่ลงรอยกับพวกเขา แนวคิดและความคลั่งไคล้อย่างไร้เหตุผลของพวกเขา คนเหล่านี้ไม่ได้รับความเห็นใจจากคนส่วนใหญ่ที่รอคอยการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ แต่ถึงกระนั้น สิ่งที่พวกเขาทำมีผลต่อคนที่ตั้งใจทำตามความจริงให้ได้รับการตำหนิ {GC 395.1}

ซาตานใช้วิธีเหล่านี้เพื่อต่อต้านและทำลายพันธกิจของพระเจ้า ขบวนการประกาศการเสด็จกลับมาของพระเยซูปลุกเร้าประชาชนให้ตื่นตัวขึ้นมาก คนบาปนับพันๆคนกลับใจ และคนซื่อสัตย์ต่างถวายตนเองทำงานประกาศความจริง แม้กระทั่งในช่วงเวลาที่ล่าช้าออกไป เจ้าชายแห่งความชั่วกำลังสูญเสียคนที่เคยอยู่ภายใต้อำนาจของมัน และเพื่อสร้างความเสียหายให้กับพระราชกิจของพระเจ้า มันหลอกใช้ผู้ที่อ้างตนว่ามีความเชื่อ และผลักดันให้พวกเขาไปจนสุดกู่ แล้วตัวแทนของมันก็เตรียมพร้อมคอยจับผิดในทุกๆเรื่อง ความล้มเหลวทั้งหลาย การกระทำที่ไม่ถูกต้องทุกๆอย่าง และนำเสนอต่อคนเหล่านี้ด้วยความสว่างที่เกินกว่าความเป็นจริง เพื่อทำให้ผู้คนรังเกียจผู้ที่รอคอยการเสด็จกลับมาของพระคริสต์และความเชื่อของพวกเขา ดังนั้น ยิ่งมันผลักดันคนที่มันควบคุมจิตใจให้เข้าไปรวมกลุ่มกับผู้ที่เชื่อในการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ได้มากเพียงไร มันก็จะได้เปรียบมากยิ่งขึ้น เพราะคนเหล่านี้จะถูกนับว่าเป็นส่วนหนึ่งของผู้เชื่อทั้งหลาย {GC 395.2}

ซาตานเป็น “ผู้ที่กล่าวโทษพวกพี่น้อง” และวิญญาณของมันดลใจมนุษย์ให้คอยจับผิดและหาจุดบกพร่องในประชากรของพระเจ้า และประจานให้คนอื่น ๆ ดู ในขณะเดียวกันก็ปล่อยและไม่กล่าวถึงสิ่งดี ๆ ที่พวกเขาทำไว้ เมื่อพระเจ้าทำการเพื่อช่วยดวงวิญญาณให้รอด ซาตานก็จะทำงานของมันด้วย เมื่อเหล่าบุตรของพระเจ้ามาชุมนุมเบื้องพระพักตร์พระเจ้า ซาตานจะมาอยู่ท่ามกลางพวกเขาด้วย ในการประชุมฟื้นฟูทุกครั้ง มันจะนำผู้ที่จิตใจยังไม่ได้รับการชำระและมีความคิดที่ไม่สมดุลเข้ามา เมื่อมีคนรับความจริงบางประการและได้เข้ามาอยู่ร่วมกับผู้เชื่อ มันก็จะทำงานผ่านคนเหล่านี้ โดยนำทฤษฎีมาลวงผู้ที่ไม่ระวังตัว การเข้าร่วมชุมนุมกับเหล่าบุตรของพระเจ้าไม่มีเป็นเครื่องพิสูจน์ว่า

คน ๆ นั้นเป็นคริสเตียนที่แท้จริง แม้กระทั่งในกลุ่มนมัสการหรือที่โต๊ะเสวยของพระเป็นเจ้า ซาตานมักจะอยู่ ณที่นั่น แม้จะเป็นช่วงเวลาที่น่าเกรงขามที่สุด มันจะนำทุกสิ่งมาใช้เป็นสื่อในการล่อลวงของมัน {GC 395.3}

เจ้าชายแห่งความชั่วแย่งชิงพื้นที่ทุกกระเบียดนิ้วที่ประชากรของพระเจ้าย่างก้าวไปในเส้นทางเดินที่มุ่งสู่เมืองสวรรค์ ในประวัติศาสตร์ของคริสตจักร ไม่มีการปฏิรูปใดที่ดำเนินไปโดยปราศจากการเผชิญหน้ากับอุปสรรคที่รุนแรง เป็นเช่นนี้ในสมัยของอัครทูตเปาโล ไม่ว่าอัครทูตเปาโลจะจัดตั้งคริสตจักรขึ้นที่ใด จะมีบางคนที่อ้างว่ารับเชื่อ แต่คนเหล่านี้นำความเชื่อผิดๆเข้ามา หากพวกเขารับความเชื่อผิด ๆ เหล่านี้ ความเชื่อเหล่านั้นจะเบียดความรักที่มีให้กับความจริงออกไป ลูเธอร์เองก็ต้องทนกับความกังวลและความไม่สบายใจเนื่องจากพวกคนคลั่งศาสนาที่อ้างตนว่าพระเจ้าตรัสผ่านพวกเขา และยืนยันว่า แนวคิดและทัศนะของเขาอยู่เหนือคำพยานที่อยู่ในพระคัมภีร์ คนมากมายที่ขาดความเชื่อและประสบการณ์ แต่คิดว่าตนเองรู้พอแล้วและเป็นผู้ที่ชอบฟังและพูดถึงแต่สิ่งใหม่ๆ จะถูกการโอ้อวดของครูใหม่ๆเหล่านี้หลอก และพวกเขาเข้าร่วมกับตัวแทนของซาตานในการทำงานของการทำลายสิ่งที่พระเจ้าทรงดลบันดาลให้ลูเธอร์สร้างขึ้นมา และพี่น้องตระกูลเวสเล่ย์และคนอีกมากมายที่เป็นพระพรให้โลกด้วยอิทธิพลและความเชื่อของพวกเขา ทุกย่างก้าวของคนเหล่านี้ต้องเผชิญหน้ากับเล่ห์ของซาตานที่คอยผลักดันความคลั่งศาสนาอย่างไร้เหตุผลในทุกระดับให้กับคนที่กระตือรือร้นเกินขอบเขต คนที่ไม่สมดุลและคนที่ไม่ได้ชำระตนให้บริสุทธิ์ {GC 396.1}

วิลเลียม มิลเลอร์ไม่ได้เห็นพ้องกับอิทธิพลที่นำไปสู่การคลั่งศาสนาอย่างไร้เหตุผลเหล่านี้ เช่นเดียวกับลูเธอร์ เขาประกาศว่าวิญญาณทั้งหมดจะต้องถูกทดสอบด้วยพระวจนะของพระเจ้า มิลเลอร์กล่าวว่า “ในทุกวันนี้ เหล่าผีร้ายมีอำนาจยิ่งใหญ่เหนือความนึกคิดของบางคน และเราจะรู้ได้อย่างไรว่า วิญญาณเหล่านี้เป็นวิญญาณพวกไหน พระคัมภีร์ตอบว่า “ท่านจะรู้จักเขาได้เพราะผลของเขา“ (มัทธิว 7:20) มีวิญญาณมากมายออกไปในโลกและเราได้รับบัญชาให้ทดสอบวิญญาณเหล่านี้ ในโลกทุกวันนี้ ถ้าวิญญาณที่ไม่ทำให้เรามีชีวิตอยู่อย่างสงบสุข อยู่อย่างชอบธรรมและอยู่ด้วยการมีพระเจ้า วิญญาณนั้นไม่ได้เป็นพระวิญญาณที่มาจากพระคริสต์ ข้าพเจ้ามั่นใจมากขึ้นทุกทีว่า ซาตานมีส่วนร่วมอย่างมากในขบวนการที่บ้าคลั่งเหล่านี้.....มีคนมากมายท่ามกลางพวกเราที่ทำตัวประหนึ่งว่าได้รับการชำระตนให้บริสุทธิ์แล้ว แต่เขายังคงดำเนินตามธรรมเนียมของมนุษย์และเห็นได้อย่างชัดเจนว่า เขาไม่รู้เรื่องความจริงพอๆกับพวกที่ไม่ได้แสร้งทำเลย” (Bliss, หน้า 236, 237) “วิญญาณแห่งการทำในสิ่งที่ผิดจะนำเราออกไปจากความจริง และวิญญาณของพระเจ้าจะนำเราเข้าไป

สู่ความจริง แต่ท่านอาจกล่าวว่า มีบางคนที่อาจจะทำผิดและคิดว่าตนเองมีความจริงแล้วจะเป็นเช่นไรต่อไป เราตอบว่า วิญญาณและพระวจนะจะต้องสอดคล้องกันอย่างบริบูรณ์ ถ้ามีคนๆหนึ่งที่ตัดสินตนเองด้วยพระวจนะของพระเจ้า และพบว่าทุกอย่างที่เขาทำสอดคล้องกับพระวจนะทั้งหมด ดังนั้น เขาจะต้องเชื่อว่า เขามีความจริงอยู่ แต่หากเขาพบว่าวิญญาณที่นำเขาอยู่นั้นไม่สอดคล้องกับคำสอนทั้งหมดในบัญญัติและหนังสือของพระเจ้า เขาจะต้องเดินด้วยความระมัดระวัง เกลือกว่าเขาจะตกลงสู่กับดักของผีมาร” .” (The Advent Herald and Signs of the Times Reporter, เล่มที่ 8, หมายเลขที่ 23 (วันที่ 15 มกราคม ค.ศ. 1845) “ข้าพเจ้ามักพบความศรัทธาในจากดวงตาที่เอ่อนอง แก้มที่เปียกและคำพูดที่ไม่เป็นคำที่อยู่ในเสียงสะอื้น มากกว่าจากเสียงอึกทึกต่างๆของโลกคริสเตียน” (Bliss, หน้า 282) {GC 396.2}

ในสมัยที่มีการปฏิรูปศาสนา ศัตรูของพวกเขาได้นำความชั่วทั้งหมดที่เกิดจากการคลั่งศาสนาอย่างไร้เหตุผลและป้ายสีมายังคนที่ทำงานต่อต้านความคลั่งไคล้ด้วยความจริงใจ พวกคนที่ต่อต้านขบวนการประกาศข่าวการเสด็จกลับมาก็ใช้วิธีการที่คล้ายคลึงกันนี้ และพวกเขาไม่เพียงแต่ทำตัวเป็นตัวแทนที่ผิดๆและขยายความผิดของพวกหัวรุนแรงและพวกคลั่งไคล้อย่างไร้เหตุผลเท่านั้น พวกเขายังกระจายข่าวที่แทบจะไม่มีมูลความจริงหลงเหลืออยู่ คนเหล่านี้ทำไปด้วยความอคติและความเกลียดชัง ข่าวที่ประกาศว่าพระคริสต์เสด็จมาถึงหน้าประตูแล้วกวนใจความสงบสุขของพวกเขา พวกเขากลัวว่าเรื่องนี้จะเป็นความจริง แต่กระนั้นก็ยังหวังว่าคงไม่เป็นเช่นนั้น และนี่คือความลับที่เป็นเหตุให้คนเหล่านี้ต่อสู้กับคนที่รอคอยการเสด็จกลับมาของพระคริสต์และความเชื่อของพวกเขา {GC 397.1}

ความจริงที่ว่า มีคนคลั่งศาสนาหลายคนไต่เต้าขึ้นไปจนอยู่ในระดับผู้นำในหมู่คนที่รอคอยการเสด็จกลับมาของพระคริสต์นั้น ก็ไม่ใช่เป็นเหตุผลที่นำมาตัดสินว่าขบวนการนี้ไม่ได้มาจากพระเจ้า หรือการมีคนคลั่งศาสนาและคนหลอกลวงเข้ามาสู่คริสตจักรในสมัยของเปาโลหรือสมัยของลูเธอร์ก็ไม่อาจใช้เป็นข้ออ้างในการประณามผลงานของพวกเขา จงให้ประชาการของพระเจ้าตื่นขึ้นจากการหลับไหล และเริ่มต้นกลับใจและการปฏิรูปด้วยความจริงใจ ให้พวกเขาศึกษาพระคัมภีร์เพื่อเรียนรู้ความจริงตามที่มีอยู่ในพระเยซู ให้พวกเขาอุทิศตนทั้งหมดให้พระเจ้า และจะไม่มีหลักฐานขาดเหลือที่แสดงให้เห็นว่า ซาตานยังคงว่องไวและขันแข็งกับสิ่งที่มันทำ มัน

จะแสดงอำนาจของมันเพื่อหลอกลวงเท่าที่มันจะทำได้ และมันเรียกทูตทั้งหมดที่ได้ล้มลงให้เข้ามาช่วยงานของมัน {GC 398.1}

การประกาศเรื่องการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเยซูไม่ใช่เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการคลั่งไคล้ทางศาสนาและการแตกแยก เหตุการณ์ทั้งหมดนี้เห็นได้อย่างชัดเจนในช่วงฤดูร้อนของปี ค.ศ. 1844 เมื่อผู้ที่รอคอยการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ก็ยังสงสัยและความกังวลถึงสถานภาพที่แท้จริงของพวกตน การประกาศข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและ “เสียงร้องในยามเที่ยงคืน” มีไว้เพื่อสกัดพวกที่คลั่งไคล้ศาสนาและพวกที่คัดค้าน ผู้ที่เข้าร่วมในขบวนการอันสำคัญนี้ปรองดองกันอย่างดี จิตใจของพวกเขาเปี่ยมล้นด้วยความรักที่มีให้ต่อกันและมีให้กับองค์พระเยซู ที่พวกเขาหวังว่าจะได้เข้าเฝ้าในไม่ช้า พวกเขาถูกยกขึ้นด้วยความเชื่อเดียวและความหวังใจเดียว จนไม่มีอิทธิพลมนุษย์ควบคุมพวกเขาได้ และความเชื่อและความหวังนั้นก็ได้พิสูจน์ว่าเป็นโล่ที่ต่อต้านการจู่โจมของซาตาน {GC 398.2}

“เมื่อเจ้าบ่าวยังช้าอยู่ ก็พากันง่วงเหงาและหลับไป ครั้นเวลาเที่ยงคืนก็มีเสียงร้องมาว่า เจ้าบ่าวมาแล้ว จงออกมารับท่านเถิด พวกหญิงพรหมาจารีเหล่านั้นก็ลุกขึ้นตกแต่งตะเกียงของตน” (มัทธิว 25: 5-7) เมื่อการประกาศตามที่เชื่อไว้แต่แรกว่า เป็นวันที่ช่วงเวลาที่ 2300 วันสิ้นสุดดำเนินไปได้ประมาณระยะหนึ่งซึ่งตกอยู่ในช่วงฤดูร้อนของปี ค.ศ. 1844 จนไปถึงช่วงฤดูใบไม้ร่วงของปีเดียวกัน ก็มีการกำหนดเวลาใหม่ที่ได้ยืดออกไป ช่วงเวลาดังกล่าว คือการประกาศข่าวสารตามที่พระคัมภีร์กล่าวว่า “เจ้าบ่าวมาแล้ว” {GC 398.3}

สิ่งที่นำไปสู่ขบวนการเปลี่ยนแปลงนี้เกิดขึ้นเนื่องจากมีการค้นพบว่า พระเจ้าอาร์ทาเซอร์ซิสได้สั่งให้บูรณะกรุงเยรูซาเล็ม ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของช่วงเวลา 2300 วัน คำสั่งนี้มีผลบังคับใช้ในช่วงฤดูใบไม้ร่วงของปี ก.ค.ศ.(ก่อนคริสตศักราช) 457 คำสั่งนี้ไม่ได้มีขึ้นในช่วงต้นปีตามที่เคยเชื่อกัน การคำนวณจากฤดูใบไม้ร่วงของปี ก.ค.ศ. 457 จะไปสิ้นสุดที่ช่วงฤดูใบไม้ร่วงของปี ค.ศ. 1844 (ดู Appendix หน้า __) {GC 398.4}

ข้อโต้แย้งในเรื่องนี้ได้มาจากพระคริสตธรรมคัมภีร์เดิมที่บ่งบอกว่า การ “ชำระวิหาร” จะต้องเกิดขึ้นในช่วงฤดูใบไม้ร่วง เรื่องนี้มีความชัดเจนมากขึ้น เมื่อมีการศึกษาอย่างจริงจังถึงสิ่งต่างๆที่สัมพันธ์กับการเสด็จมาครั้งแรกของพระคริสต์ได้เกิดขึ้นตามที่ได้ทำนายไว้ {GC 399.1}

การฆ่าลูกแกะปัสกาเป็นสัญลักษณ์ชี้ไปถึงความตายของพระคริสต์ เปาโลกล่าวว่า “พระคริสต์ผู้ทรงเป็นปัสกาของเราได้ถูกฆ่าบูชาเสียแล้ว” (1 โครินธ์ 5:7) พิธีโบกผลแรกที่ได้มาจากการเก็บเกี่ยวในเทศกาลปัสกา เล็งไปถึงการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์ เปาโลกล่าวถึงเรื่องการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเป็นเจ้าและการฟื้นคืนชีพของประชากรทั้งหลายของพระองค์ว่า “พระคริสต์ทรงเป็นผลแรก แล้วภายหลังก็คือคนทั้งหลายที่เป็นของพระคริสต์เมื่อพระองค์เสด็จมา” (1 โครินธ์ 15:23) ดั่งการโบกฟ่อนข้าวซึ่งเป็นต้นข้าวที่สุกก่อนถึงเวลาแห่งการเก็บเกี่ยว พระคริสต์ทรงเป็นผลแรกของการเก็บเกี่ยวชีวิตอมตะของผู้ที่จะได้รับความรอดในวันฟื้นคืนสู่ชีวิตที่จะมีขึ้นในอนาคต เพื่อรวบรวมเข้ายุ้งฉางของพระองค์ {GC 399.2}

รูปแบบที่เป็นสัญลักษณ์เหล่านี้ได้เกิดขึ้นจริงๆ ไม่ใช่แค่เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและได้เกิดขึ้นตรงตามเวลาที่กำหนด วันที่ 14 ของเดือนที่หนึ่งของชาวยิว ในวันเดียวกันและเดือนเดียวกันตลอดช่วงเวลา 15 ศตวรรษนี้ ลูกแกะปัสกาถูกฆ่า พระคริสต์ทรงเสวยปักการ่วมกับเหล่าสาวกของพระองค์ พระองค์ทรงสถาปนาการเลี้ยงนี้เพื่อระลึกถึงความตายของพระองค์เองที่ทรงเป็น “พระเมษโปดกของพระเจ้า ผู้ทรงรับความผิดบาปของโลกไปเสีย” ในคืนเดียวกันนั้น พระองค์ถูกมือของเหล่าคนชั่วจับไปตรึงกางเขนและฆ่าเสีย และเช่นเดียวกับพิธีการที่เป็นสัญลักษณ์ของการโบกรวงข้าวที่เก็บเกี่ยวได้ ในวันที่สาม พระองค์ทรงฟื้นขึ้นจากความมรณา “ทรงเป็นผลแรกในพวกคนทั้งหลายที่ได้ล่วงหลับไปแล้ว” เป็นตัวอย่างของคนชอบธรรมทั้งหมดที่ฟื้นขึ้นจากความตาย “กายที่ต่ำต้อย” จะถูกเปลี่ยนแปลง และจะเป็น “เหมือนพระกายอันทรงพระสิริของพระองค์” (1 โครินธ์ 15:20; ฟิลิปปี 3:21) {GC 399.3}

ในทำนองเดียวกัน รูปแบบที่เป็นสัญลักษณ์เกี่ยวข้องกับการเสด็จมาครั้งที่สองจะต้องเกิดขึ้นตามเวลาที่กำหนดไว้ในพิธีการที่เป็นสัญลักษณ์ ในระบบของโมเสส การชำระพระวิหารหรือวันยิ่งใหญ่ของการลบมลทินบาปจะจัดให้มีขึ้นในวันที่สิบของเดือนที่เจ็ดของชาวยิว (เลวีนิติ 16:29-34) เมื่อมหาปุโรหิตลบมลทินบาปของอิสราเอลทั้งปวงและนำบาปของพวกเขาออกไปจากพระวิหาร มหาปุโรหิตจะออกมาและอวยพรประชาชน พวกเขาจึงเชื่อกันว่า พระคริสต์ ผู้ทรงเป็นมหาปุโรหิตของเราจะปรากฏตัวมาเพื่อชำระโลกด้วยการทำลายบาปและคนบาปและอวยพรผู้ที่รอคอยพระองค์ด้วยการประทานชีวิตอมตะให้ วันที่สิบของเดือนที่เจ็ด ซึ่งเป็นวันยิ่งใหญ่ของ

การลบมลทินบาป เป็นเวลาแห่งการชำระพระวิหาร วันดังกล่าวในปี ค.ศ. 1844 ตรงกับวันที่ 22 เดือนตุลาคม วันดังกล่าวจึงถูกคาดการณ์ว่าพระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา เรื่องทั้งหมดนี้สอดคล้องกับข้อพิสูจน์ที่ยอมรับกันว่า 2300 วันจะสิ้นสุดในช่วงฤดูใบไม้ร่วง และเป็นบทสรุปที่ดูประหนึ่งว่าไม่มีใครโต้แย้งได้ {GC 399.4}

ในเรื่องอุปมาของพระธรรมมัทธิว 25 ภายหลังช่วงเวลาแห่งการรอคอยและการหลับไหล เจ้าบ่าวจึงมาปรากฏตัวขึ้น เป็นเรื่องที่สอดคล้องกับข้อโต้แย้งที่ได้กล่าวไปเมื่อสักครู่นี้ ทั้งในแง่ของคำพยากรณ์และในรูปแบบที่เป็นสัญลักษณ์ คนเหล่านี้มีความเชื่อที่มั่นคงในความจริงและ “เสียงร้องในยามเที่ยงคืน” ถูกป่าวประกาศด้วยผู้เชื่อนับพันๆคน {GC 400.1}

ขบวนการนี้กระจายออกไปทั่วทุกหนแห่งราวกับคลื่นใต้น้ำ จากเมืองหนึ่งไปสู่อีกเมืองหนึ่ง จากหมู่บ้านหนึ่งไปสู่อีกหมู่บ้านหนึ่ง และเข้าไปถึงที่ๆห่างไกลความเจริญ จนประชากรของพระเจ้าที่รอคอยการกลับมาของพระองค์ตื่นตัวอย่างเต็มที่ การประกาศข่าวนี้ทำให้ความคลั่งศาสนาหายไป ราวกับหมอกในยามเช้าตรู่ก่อนดวงอาทิตย์ขึ้น เหล่าผู้เชื่อมองเห็นความสงสัยและความกังวลใจของพวกเขาหมดไป และจิตใจของพวกเขาก็เต็มไปด้วยความหวังและกำลังใจ การงานที่พวกเขาทำก็ไม่ได้มีลักษณะบ้าคลั่งซึ่งจะเห็นได้เป็นประจำเมื่อมนุษย์เกิดตื่นเต้นขึ้นโดยไม่มีอิทธิพลจากพระวจนะและพระวิญญาณของพระเจ้าควบคุม เป็นเหตุการณ์ที่มีลักษณะคล้ายคลึงของห้วงเวลาที่อิสราเอลในอดีตได้ถ่อมใจและการหันกลับมาหาพระเจ้าเมื่อพวกเขาได้รับข่าวตักเตือนจากผู้รับใช้ของพระองค์ สิ่งที่เกิดขึ้นนี้มีลักษณะชัดเจนที่ชี้ให้เห็นเหมือนกันในทุกๆยุคว่า เป็นพระราชกิจของพระเจ้า มีความสุขปราบปลื้มใจไม่มาก แต่มีการตรวจสอบจิตใจอย่างลึกซึ้ง มีการสารภาพบาป และละทิ้งสิ่งของทางโลก การเตรียมตัวเพื่อพบกับพระเจ้าเป็นภาระของจิตวิญญาณที่ปวดร้าว มีการอธิษฐานอย่างต่อเนื่องและการมอบถวายทั้งชีวิตให้แด่พระเจ้า {GC 400.2}

มิลเลอร์บรรยายถึงลักษณะเหตุการณ์นี้ว่า “ไม่เห็นมีความสุขที่ยิ่งใหญ่กว่านี้กล่าวคือ ความสุขเหล่านั้นถูกเก็บเอาไว้เพื่อแสดงออกในอนาคต เมื่อทั้งสวรรค์และโลกจะร่วมกันชื่นชมกับความสุขที่ไม่อาจบรรยายด้วยคำพูดใดๆและเป็นความสุขที่เต็มล้นด้วยรัศมีภาพ ไม่มีเสียงร้องตะโกน เพราะพวกเขาต่างถนอมเสียงไว้ตะโกนในสวรรค์ นักร้องทั้งหลายพากันเงียบ พวกเขารอคอยที่จะเข้าร่วมร้องเพลงกับหมู่

ทูตสวรรค์ คณะนักร้องแห่งสรวงสวรรค์.....ไม่มีการเป็นปรปักษ์ต่อกันในความคิดเห็น ทุกคนมีใจเดียวและความคิดเดียวกัน” (Bliss, หน้า 270, 271) {GC 401.1}

มีอีกคนหนึ่งที่ร่วมอยู่ในเหตุการณ์นี้ เขาเป็นพยานด้วยการกล่าวว่า “ในทุกหน ทุกแห่ง มีการสำรวจจิตใจอย่างจริงจัง และมีวิญญาณแห่งการถ่อมใจต่อพระเจ้าแห่งสวรรค์สูงสุด สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดการละทิ้งสิ่งของฝ่ายโลกนี้ การประสานรอยร้าวและความจงเกลียดจงชังต่อกัน การสารภาพความผิด การยอมมอบถวายตัวต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าและสารภาพความผิด การทูลขอพระเจ้าด้วยหัวใจที่แตกสลายเพื่อการอภัยและให้พระเจ้ายอมรับ สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดการถ่อมตัวและมอบถวายจิตวิญญาณอย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนเลย ตามที่พระเจ้าทรงบัญชาผ่านโยเอลว่า เมื่อวันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าใกล้จะมาถึง จะเกิดการฉีกใจ มิใช่ฉีกเสื้อผ้า (โยเอล 2:13) และผู้คนจะหันกลับมาหาพระเจ้าด้วยการอดอาหารและการร้องไห้และคร่ำครวญ ตามที่พระเจ้าตรัสผ่านเศคาริยาห์ว่า วิญญาณแห่งพระคุณและการวิงวอนได้เทลงมายังบุตรทั้งหลายของพระเจ้า พวกเขามองมายังพระองค์ที่เขาได้แทง มีการร่ำไห้ร้องทุกข์ที่ยิ่งใหญ่ในแผ่นดิน.....และผู้ที่มองหาพระเจ้าได้ถ่อมจิตวิญญาณของพวกเขาต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์” โดย Bliss, ในหนังสือ Advent Shield and Review, เล่มที่. I, หน้า. 271 (มกราคม ค.ศ. 1845) {GC 401.2}

ในบรรดาความเคลื่อนไหวทางศาสนาที่สำคัญ ๆ ตั้งแต่สมัยของอัครทูต ยังไม่เคยมีการเคลื่อนไหวครั้งใดที่เป็นอิสระไม่พบความพร่องของมนุษย์และความเจ้าเล่ห์ของซาตานมากเท่ากับสิ่งที่เกิดขึ้นในฤดูใบไม้ร่วงของปี ค.ศ. 1844 ถึงแม้จะเป็นเวลานี้ หลังจากเหตุการณ์ผ่านพ้นไปได้หลายปีแล้ว ทุกคนที่มีส่วนร่วมกับขบวนการในครั้งนั้นและยังคงยืนหยัดอยู่บนความจริง พวกเขายังรู้สึกได้ถึงอิทธิพลอันศักดิ์สิทธิ์ของพระราชกิจที่ให้เกิดสุข และต่างก็เป็นพยานว่า เหตุการณ์ครั้งนั้นมาจากพระเจ้า {GC 401.3}

เมื่อเสียงร้องดังขึ้น “เจ้าบ่าวมาแล้ว จงออกมารับท่านเถิด” ผู้ที่รอคอย “ก็ลุกขึ้นตกแต่งตะเกียงของตน” พวกเขาศึกษาพระวจนะของพระเจ้าด้วยความสนใจอย่างแรงกล้าอย่างที่ไม่เป็นมาก่อน ทูตสวรรค์ได้รับบัญชาจากสวรรค์ให้ไปปลุกผู้ที่ท้อถอยและตระเตรียมพวกเขาให้พร้อมที่จะรับข่าวสาร งานนี้ไม่ได้พึ่งปัญญาหรือความรอบรู้ของมนุษย์ แต่พึ่งในอำนาจของพระเจ้า คนกลุ่มแรกที่รับฟังและ

ปฏิบัติตามการทรงเรียกไม่ใช่คนที่เก่งที่สุด แต่กลับเป็นคนถ่อมและคนทุ่มเทที่สุด ชาวไร่ทิ้งต้นพืชไว้ในท้องทุ่ง นายช่างทิ้งเครื่องมือ พวกเขาออกไปประกาศคำเตือน พร้อมกับน้ำตาและความปิติยินดี ส่วนคนที่เมื่อก่อนหน้านี้เคยเป็นผู้นำในขบวนการ กลับเป็นคนกลุ่มสุดท้ายที่เข้าร่วมขบวนการเคลื่อนไหวนี้ คริสตจักรโดยทั่วไปไม่ต้อนรับข่าวนี้ และคนกลุ่มใหญ่ที่ยอมรับข่าวนี้ต่างต้องถอนตัวออกจากการข้องเกี่ยวกับโบสถ์ภายใต้การทรงนำของพระเจ้า ข่าวนี้ถูกประกาศออกไปพร้อมกับข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สอง และทำให้ขบวนการนี้มีอำนาจ {GC 402.1}

"เจ้าบ่าวมาแล้ว" ไม่ได้เป็นข่าวที่ต้องถกเถียงกันมากนัก ถึงแม้ข้อพิสูจน์ของพระคัมภีร์ชัดเจนและแน่นอน ข่าวนี้ถูกประกาศออกไปด้วยพลังผลักดันที่เคลื่อนไหวในจิตวิญญาณ ไม่มีอะไรต้องสงสัย ไม่มีอะไรต้องไต่ถาม เมื่อครั้งที่พระคริสต์เสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็มอย่างมีชัยชนะ ประชาชนที่เดินทางมาชุมนุมจากทั่วทุกหนทุกแห่งเพื่อฉลองเทศกาล ได้แห่กันไปที่ภูเขามะกอกเทศ และขณะที่พวกเขาเข้าร่วมกับฝูงชนที่ติดตามพระเยซูนั้น พวกเขาได้รับแรงบันดาลใจในช่วงเวลานั้น พวกเขาจึงได้ร่วมตะโกนกับคนอื่น ๆ ว่า "ขอให้ท่านผู้ที่เสด็จมาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพระเจริญ" (มัทธิว 21: 9) ในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ก็มีผู้ไม่เชื่อได้เข้าไปร่วมการประชุมกับพวกที่รอคอยการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ บางคนเข้ามาร่วมด้วยความอยากรู้อยากเห็น บ้างก็เพียงเพื่อการเยาะเย้ย คนเหล่านี้รู้สึกได้ถึงอำนาจของข่าวสารที่น่าเชื่อถือที่ว่า "เจ้าบ่าวมาแล้ว" {GC 402.2}

ในเวลานั้น ความเชื่อนำหน้าให้การอธิษฐานได้รับคำตอบ ความเชื่อทำให้เราได้รับรางวัลตอบแทน ดั่งฝนที่ตกลงมายังโลกที่แห้งผาก พระวิญญาณแห่งพระคุณเสด็จลงมายังผู้ที่แสวงหาด้วยความจริงใจ เหล่าคนที่คาดว่า อีกไม่นานนัก เขาจะได้ยืนอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์ของพระผู้ไถ่ของเขา คนเหล่านี้เต็มไปด้วยความสุขอันยิ่งใหญ่ที่ไม่อาจกล่าวออกมาเป็นคำพูดได้ อำนาจที่นุ่มนวลและเรียบของพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ได้หลอมจิตใจของคนเหล่านี้ ในขณะที่พระเจ้าได้ประทานพระพรของพระองค์อย่างเต็มขนาดให้แก่ผู้ที่ซื่อสัตย์และผู้เชื่อ {GC 402.3}

ผู้ที่ได้รับข่าวสารนี้ก้าวมาถึงเวลาที่พวกเขาคาดว่าจะได้พบพระเจ้าของเขาด้วยความระมัดระวังและอย่างเคร่งขรึม ในทุกๆเช้า พวกเขารู้สึกว่า หน้าที่อันดับแรกของพวกเขาคือการหาหลักฐานเพื่อให้แน่ใจว่าพระเจ้ายอมรับพวกเขา จิตใจ

ของพวกเขาสานเข้าต่อกันอย่างใกล้ชิด และพวกเขาอธิษฐานร่วมกันและเผื่อกันและกัน พวกเขามักประชุมร่วมกันในที่สงบเพื่อสนทนากับพระเจ้า และเสียงร้องทูลขอเหล่านี้ลอยขึ้นไปจากท้องทุ่งและไร่นาไปสู่สวรรค์ สำหรับพวกเขาแล้ว ความมั่นใจว่าพระผู้ช่วยในรอดยอมรับพวกเขากลายเป็นสิ่งที่จำเป็นมากยิ่งกว่าอาหารประจำวันของพวกเขาเสียอีก และหากมีเมฆหมอกมาบดบังความคิดของเขา พวกเขาจะไม่ยอมหยุดพักจนกระทั่งเมฆหมอกเหล่านั้นถูกกวาดทิ้งไปหมด ในขณะที่พวกเขาตระหนักถึงพระคุณแห่งการอภัย พวกเขาต้องการมองเห็นพระพักตร์ของพระองค์ที่ดวงวิญญาณพวกเขารักยิ่ง {GC 403.1}

แต่พวกเขาถูกกำหนดมาให้ต้องพบกับความผิดหวัง เวลาที่ถูกกำหนดไว้ก็ผ่านไปและพระผู้ช่วยให้รอดของเขาไม่ได้เสด็จมา พวกเขามองไปข้างหน้าถึงการเสด็จกลับมาของพระองค์ด้วยความเชื่อมั่นอย่างไม่หวั่นไหว และบัดนี้ พวกเขาก็รู้สึกเหมือนนางมารีย์ เมื่อเธอมาถึงอุโมงค์ฝังศพของพระผู้ช่วยให้รอดและพบว่าว่างเปล่า เธอร้องไห้พร้อมกับพูดว่า “เขาเอาองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าไปเสียแล้ว และข้าพเจ้าไม่ทราบว่าเขาเอาพระองค์ไปไว้ที่ไหน” (ยอห์น 20: 13) {GC 403.2}

ความหวาดกลัวว่าข่าวสารนี้อาจเป็นจริง ทำให้เหล่าคนที่ไม่เชื่อรู้สึกหวาดผวาและเป็นสิ่งที่ควบคุมพวกเขาได้ระยะหนึ่ง เมื่อเวลาที่กำหนดได้เลยผ่านไป ความรู้สึกดังกล่าวไม่ได้หายไปทันที ในช่วงแรก ๆ พวกเขาไม่กล้าทับถมต่อผู้ที่ผิดหวัง แต่เมื่อไม่มีเครื่องหมายแห่งพระพิโรธของพระเจ้าปรากฏให้เห็น คนเหล่านี้ก็หายกลัว และกลับไปตำหนิและหัวเราะเยาะอีก คนกลุ่มใหญ่ที่เคยอ้างว่าตนเชื่อเรื่องการเสด็จมาของพระเป็นเจ้าก็ประกาศไม่ยอมรับความเชื่อของพวกเขา บางคนที่เคยมีความเชื่อมั่นสูง ความรู้สึกของเขาก็ต้องพบกับความเจ็บปวดอย่างแสนสาหัส จนพวกเขาอยากจะหลบหนีออกไปจากโลก เช่นเดียวกับโยนาห์ พวกเขาบ่นต่อว่าพระเจ้า และอยากตายมากกว่าอยากมีชีวิตอยู่ต่อไป ส่วนผู้ที่ยึดความเชื่อของเขาบนความคิดเห็นของผู้อื่นและไม่ได้ยึดมั่นอยู่กับพระวจนะของพระเจ้า คนเหล่านี้ก็พร้อมที่จะเปลี่ยนแนวคิดของตน พวกคนเย้ยหยันได้ดึงเอาคนที่อ่อนแอและคนขี้ขลาดเข้าเป็นพวก และพวกเขาร่วมกันประกาศว่า ไม่มีอะไรต้องกลัวหรือต้องมาให้รอคอยอีกแล้ว เวลาผ่านไปแล้ว พระเจ้าก็ไม่ได้เสด็จมาและโลกก็จะเป็นเช่นนี้ต่อไปอีกหลายพันปี {GC 403.3}

 ผู้เชื่อที่ร้อนรนและจริงใจยอมสละทุกสิ่งเพื่อพระคริสต์ และพวกเขาได้

สัมผัสถึงการทรงสถิตของพระองค์อย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน พวกเขาเชื่อว่า พวกเขาได้ประกาศคำเตือนสุดท้ายให้โลกแล้ว และพวกเขาหวังว่า ในไม่ช้าจะได้เข้าร่วมในแวดวงสังคมกับพระอาจารย์และเหล่าทูตสวรรค์ และพวกเขาก็ได้ถอนตัวจากสังคมของผู้ที่ไม่ยอมรับข่าวประเสริฐเสียเป็นส่วนใหญ่ ด้วยความปรารถนาอย่างแรงกล้า พวกเขาอธิษฐานว่า “พระเยซูเจ้า เชิญเสด็จมาเถิด” แต่พระองค์ไม่ได้เสด็จมา และบัดนี้พวกเขาต้องแบกรับภาระหนักและความสับสนในชีวิตอีกครั้งหนึ่ง และจะต้องทนกับการเหน็บแนมและการถากถางของโลกที่คอยเย้ยหยัน สิ่งเหล่านี้เป็นการทดสอบความเชื่อและความอดทนอย่างรุนแรง {GC 404.1}

แต่กระนั้น ความผิดหวังครั้งนี้ก็ไม่ได้ยิ่งใหญ่ไปกว่าความผิดหวังที่เหล่าสาวกได้รับในสมัยที่พระคริสต์เสด็จมาครั้งแรก เมื่อพระเยซูทรงลาเข้ากรุงเยรูซาเล็มอย่างผู้มีชัย ผู้ติดตามของพระองค์เชื่อมั่นว่าพระองค์กำลังจะขึ้นครองบัลลังก์ของกษัตริย์ดาวิดและปลดปล่อยอิสราเอลจากอำนาจการกดขี่ พวกเขาตั้งความหวังไว้อย่างเต็มที่และเต็มด้วยความสุข พวกเขาแข่งกันถวายพระเกียรติพระราชาของเขา มีหลายคนถอดเสื้อชั้นนอกของตนเองออกมาปูเป็นพรมตามทางที่พระองค์จะทรงดำเนินผ่าน หรือโปรยใบอินทผาลัมต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ ด้วยความสุขอย่างแรงกล้า พวกเขาร่วมกันเปล่งเสียงด้วยความยินดีว่า “โฮซันนา แก่ราชโอรสของดาวิด” เสียงร้องชื่นชมนี้ ดังกวนใจเหล่าฟาริสีและทำให้พวกเขาโกรธ พวกเขาอยากจะให้พระเยซูตำหนิสาวกของพระองค์ แต่พระองค์ตรัสตอบว่า “ถ้าคนเหล่านี้จะนิ่งเสีย ศิลาทั้งหลายก็ยังจะส่งเสียงร้อง” (ลูกา 19: 40) คำพยากรณ์นี้จะต้องสำเร็จ เหล่าสาวกจะทำให้พระประสงค์ของพระเจ้าสำเร็จ แต่พวกเขาจะต้องพบกับความผิดหวังที่ขมขื่น เพียงไม่กี่วันผ่านไป พวกเขาต่างมองดูพระผู้ช่วยให้รอดตายอย่างแสนทรมาน และวางพระองค์ไว้ในอุโมงค์ สิ่งที่พวกเขาคาดหวังไว้ไม่ได้เกิดขึ้นอย่างที่พวกเขาคิดแม้เพียงนิดเดียว และความหวังของพวกเขาตายไปพร้อมกับพระเยซู จวบจนกระทั่ง พระเป็นเจ้าของเขาเสด็จออกมาจากอุโมงค์ฝังศพอย่างผู้มีชัย พวกเขาจึงเข้าใจสิ่งที่ถูกทำนายไว้ล่วงหน้าในคำพยากรณ์ว่า “จำเป็นที่พระคริสต์ต้องทนทุกข์ทรมานแล้วทรงคืนพระชนม์” (กิจการของอัครทูต 17:3) {GC 404.2}

ห้าร้อยปีก่อนหน้านี้ พระเจ้าทรงประกาศผ่านทางผู้เผยพระวจนะเศคาริยาห์ว่า “ธิดาแห่งศิโยนเอ๋ย จงร่าเริงอย่างยิ่งเถิด โอ บุตรีแห่งเยรูซาเล็มเอ๋ย

จงโห่ร้อง ดูเถิด กษัตริย์ของเธอเสด็จมาหาเธอ ทรงความยุติธรรมและความรอด พระองค์ทรงอ่อนสุภาพและทรงลา ทรงลูกลา" (เศคาริยาห์ 9:9) หากเหล่าสาวกรับรู้ได้ก่อนว่าพระคริสต์จะถูกพิพากษาและต้องตายแล้ว พวกเขาคงทำให้คำพยากรณ์นี้สำเร็จไม่ได้ {GC 405.1}

ในทำนองเดียวกัน มิลเลอร์และมิตรสหายของเขาทำให้คำพยากรณ์สำเร็จสมจริงและได้ประกาศข่าวที่พระคัมภีร์บอกไว้ล่วงหน้าว่าจะต้องประกาศให้โลกทราบ แต่หากพวกเขาเข้าใจคำพยากรณ์ที่ชี้ถึงความผิดหวังที่พวกเขาจะได้รับ พวกเขาคงจะประกาศข่าวนี้ให้แก่โลกไม่ได้ พวกเขาคงจะประกาศข่าวอื่นให้ชนทุกชาติก่อนพระเจ้าจะเสด็จมา ข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สองถูกประกาศในเวลาที่เหมาะสมและก่อให้เกิดผลตามที่พระเจ้าทรงจัดวางให้พวกเขาทำให้สำเร็จ {GC 405.2}

ชาวโลกต่างจ้องดูและคาดว่า เมื่อเวลาที่กำหนดผ่านไปและพระคริสต์ไม่ได้เสด็จมาปรากฏ ความเชื่อเรื่องการเสด็จกลับมาของพระคริสต์จะถูกทิ้งจนหมด ในขณะที่มีคนมากมายที่ต้องเผชิญกับการทดลองอย่างหนักและละทิ้งความเชื่อไป แต่ก็มีบางคนที่ยืนหยัดอย่างมั่นคง ผลที่เกิดขึ้นจากขบวนการรอคอยการเสด็จกลับมาของพระคริสต์มีผลต่างๆเกิดขึ้นมากมาย เกิดวิญญาณแห่งความถ่อมตนและการตรวจสอบจิตใจ การละทิ้งทางฝ่ายโลกและเกิดการปฏิรูปในชีวิต สิ่งเหล่านี้ต่างเป็นพยานให้เห็นว่า ขบวนการนี้มาจากพระเจ้า พวกเขาไม่กล้าปฏิเสธว่า อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เป็นพยานให้กับการเทศนาเรื่องการเสด็จกลับมาครั้งที่สองและพวกเขาหาข้อผิดพลาดในการคำนวณเวลาของคำพยากรณ์ไม่ได้ ผู้ต่อต้านที่มีความสามารถสูงสุดยังไม่อาจเอาชนะการแปลความหมายเกี่ยวกับระบบในคำพยากรณ์ของพวกเขาได้ ถ้าหากไม่มีหลักฐานในพระคัมภีร์มายืนยัน พวกเขาจะไม่ยอมปฏิเสธจุดยืนของพวกเขาที่ได้มาด้วยการศึกษาพระคัมภีร์อย่างจริงจังและการอธิษฐาน จุดยืนที่สติปัญญาของพวกเขาได้มาด้วยความกระจ่างจากพระวิญญาณของพระเจ้า และจิตใจเร้าร้อนด้วยอำนาจที่มีชีวิต จุดยืนที่ทนได้กับการวิจารณ์ที่รุนแรงที่สุดและการต่อต้านอย่างขมขื่นจากครูสอนศาสนาที่มีชื่อเสียงและนักปราชญ์ของโลก และที่ยืนหยัดต้านแรงกดดันของผู้มีความรู้และคล่องแคล่วที่สุด และการตำหนิและดุด่าของผู้มีเกียรติและของคนต่ำช้า {GC 405.3}

 จริงอยู่ สิ่งที่พวกเขาคาดหวังไว้เกิดการผิดพลาดขึ้น แต่เหตุการณ์นี้ก็ไม่อาจ

สั่นคลอนความเชื่อที่พวกเขามีในพระวจนะของพระเจ้า เมื่อโยนาห์ออกไปประกาศตามถนนของเมืองนีนาเวย์ว่า เมืองนีนาเวย์จะถูกทำลายภายในสี่สิบวัน พระเจ้าทรงยอมรับการถ่อมใจของชาวเมืองนี้ และยืดเวลาแห่งการทดสอบออกไป กระนั้นสิ่งที่โยนาห์ประกาศนั้นเป็นข่าวสารมาจากพระเจ้า และนีนาเวห์ก็ถูกทดสอบตามพระประสงค์ของพระองค์ ในทำนองเดียวกัน ผู้ที่รอคอยการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ก็เชื่อว่าพระเจ้าทรงนำพวกเขาให้ประกาศคำเตือนเกี่ยวกับการพิพากษา พวกเขาประกาศว่า “ข่าวนี้ทดสอบจิตใจของผู้ที่ไดรับฟังทุกคน และกระตุ้นให้เกิดอยากเห็นการมาปรากฏตัวของพระเป็นเจ้า หรือไม่ ข่าวสารนี้ก็สร้างความเกลียดชัง จำนวนไม่มากก็น้อยที่มีพระเจ้าเท่านั้นจะรับรู้ได้ ข่าวสารนี้นำมาซึ่งการแบ่งแยก..... เพื่อให้ตรวจสอบจิตใจของตนเองเพื่อจะได้รู้ว่า หากพระเจ้าเสด็จมาจะพบพวกเขาอยู่ฝ่ายไหน เพื่อพวกเขาจะได้อุทานว่า ‘นี่แน่ะ นี่คือพระเจ้าของเราทั้งหลาย เราได้รอคอยพระองค์ เพื่อว่าพระองค์จะทรงช่วยเราให้รอด’ หรือพวกเขาจะร้องขอให้ก้อนหินและภูเขาล้มลงทับพวกเขา เพื่อเขาจะได้หนีพ้นไปจากพระพักตร์ของพระองค์ผู้ทรงประทับอยู่บนบัลลังก์ และหนีให้พ้นจากพระพิโรธของพระเมษโปดก ดังนั้น เราเชื่อว่าพระเจ้าทรงทดลองประชากรของพระองค์ และทดสอบความเชื่อของพวกเขา และพิสูจน์เขาเหล่านั้นและทรงเห็นว่า พวกเขาจะถดถอยไปจากหน้าที่การงานที่พระองค์ทรงเห็นว่าเหมาะสำหรับพวกเขาในเวลาแห่งการทดลองหรือไม่ หรือว่าพวกเขาจะสละสิ่งของในโลกนี้และพึ่งพิงในพระวจนะของพระเจ้าด้วยความมั่นใจอย่างแน่วแน่” (The Advent Herald and Signs of the Times Reporter ฉบับที่ 14 เล่มที่ 8 (13 พฤศจิกายน 1844). {GC 406.1}

ความรู้สึกของผู้ที่ยังเชื่อว่า พระเจ้าทรงนำเขาในเหตุการณ์ที่ผ่านมา ถูกบรรยายออกมาในคำพูดของวิลเลี่ยม มิลเลอร์ว่า “หากข้าพเจ้าสามารถย้อนเวลากลับไปในอดีตได้อีกครั้งหนึ่ง และข้าพเจ้ามีหลักฐานอันเดียวกันกับที่ข้าพเจ้ามีอยู่นี้ ข้าพเจ้าจะตอบอย่างจริงใจทั้งต่อหน้าพระเจ้าและต่อหน้ามนุษย์ ข้าพเจ้าก็จะทำเหมือนที่ได้ทำมาแล้ว” “ข้าพเจ้าหวังว่า ข้าพเจ้าได้ชำระเสื้อผ้าให้สะอาดจากเลือดของวิญญาณจิตพวกนั้น ข้าพเจ้ารู้ว่า เท่าที่กำลังอำนาจของข้าพเจ้าจะทำได้ ข้าพเจ้าได้ปลดปล่อยตัวเองให้พ้นจากการปรับโทษของความผิดของพวกเขาแล้ว” คนของพระเจ้าท่านนี้เขียนต่อไปว่า “แม้ข้าพเจ้าจะต้องพบกับความผิดหวังถึงสองครั้งแต่ข้าพเจ้า

ไม่หดหู่หรือท้อถอย.....ความหวังของข้าพเจ้าเกี่ยวกับการเสด็จมาของพระคริสต์ก็ยังคงมั่นคงเหมือนเดิม ข้าพเจ้าได้กระทำแต่สิ่งที่ข้าพเจ้าไตร่ตรองมาแล้วหลายปีที่และตระหนักว่าเป็นหน้าที่ที่ข้าพเจ้าจะต้องทำ หากข้าพเจ้าทำผิดไป ก็คงเป็นมาจากความกรุณา และความรักที่ข้าพเจ้ามีให้กับเพื่อมนุษย์ และสำนึกในหน้าที่ที่มีต่อพระเจ้า” “สิ่งหนึ่งที่ข้าพเจ้าทราบดีคือ ข้าพเจ้าไม่เคยเทศนาเรื่องอื่นใดนอกจากเรื่องที่ข้าพเจ้าเชื่อ และพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับข้าพเจ้า อำนาจของพระองค์ก็มองเห็นได้ในผลงานเหล่านั้น และก่อให้เกิดผลดีมากมาย” “จากบรรดาคนที่เรามองเห็นได้ การเทศนาในครั้งนั้นทำให้มีคนนับพันๆคนศึกษาพระคัมภีร์ ซึ่งหมายความว่า ด้วยความเชื่อและการชำระด้วยพระโลหิตของพระคริสต์ มีคนมากมายได้กลับมาคืนดีกับพระเจ้า” (Bliss, หน้า 256, 255, 277, 280, 281) “ข้าพเจ้าไม่เคยนับรอยยิ้มของคนยโส หรือไหวหวั่นเมื่อโลกไม่พอใจ บัดนี้ ข้าพเจ้าไม่ต้องการซื้อความพอใจของเขา หรือทำเกินหน้าที่ไปยั่วโทสะของเขา ข้าพเจ้าหวังว่า ข้าพเจ้าจะไม่ร้องขอชีวิตจากมือของพวกเขาหรือกลัวจะต้องสูญเสียชีวิต ถ้าหากนั่นเป็นพระประสงค์ที่ดีของพระองค์” (J. White, Life of Wm. Miller, หน้า 315) {GC 406.2}

พระเจ้าไม่ได้ทอดทิ้งประชากรของพระองค์ พระวิญญาณของพระองค์ยังทรงสถิตอยู่กับผู้ที่ไม่ได้รีบปฏิเสธแสงสว่างที่ทรงโปรดประทานมาให้ และประณามขบวนการต้อนรับการเสด็จกลับมาของพระเยซู ในจดหมายที่เขียนถึงชาวฮีบรู มีคำหนุนใจและคำเตือนสำหรับผู้ที่ถูกทดลองและกำลังรอคอยที่อยู่ในวิกฤตการณ์นี้ “เหตุฉะนั้นขออย่าได้ละทิ้งความไว้วางใจของท่าน ซึ่งจะได้รับบำเหน็จอันยิ่งใหญ่ ท่านทั้งหลายจำเป็นต้องมีความอดทน เพื่อว่าท่านจะได้สามารถกระทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าได้ แล้วท่านจะได้รับสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้นั้น อีกไม่นาน พระองค์ผู้จะเสด็จมาก็จะเสด็จมาและจะไม่ทรงชักช้า แต่คนชอบธรรมของเรานั้นจะดำรงชีวิตอยู่ด้วยความเชื่อ และถ้าความเชื่อของเขาเสื่อมถอย เราจะไม่มีความพอใจในคนนั้นเลย แต่ท่านทั้งหลายไม่ใช่คนที่เสื่อมถอย และถึงซึ่งความพินาศ แต่เป็นคนที่เชื่อมั่นจึงทำให้ชีวิตปลอดภัย” (ฮีบรู 10:35-39) {GC 407.1}

คำสอนที่มาถึงคริสตจักรในยุคสุดท้ายนี้ เป็นหลักฐานจากพระวจนะที่ชี้ให้เห็นว่า ใกล้เวลาที่พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาแล้ว “อีกไม่นานพระองค์ผู้จะเสด็จมาก็จะเสด็จมาและจะไม่ทรงชักช้า” และข้อพระคัมภีร์นี้ชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ดูเสมือน

หนึ่งว่าจะเกิดการล่าช้าขึ้นและดูประหนึ่งว่าการเสด็จมาของพระเจ้าจะถูกเลื่อนออกไป ข้อชี้แนะนี้ช่างเหมาะสมกับประสบการณ์ของผู้ที่รอคอยการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ในเวลานี้ ความเชื่อของเหล่าคนทั้งหลายที่พระคัมภีร์กล่าวถึงนี้กำลังตกอยู่ในสภาพอันตรายที่จะการอับปางได้ พวกเขาปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระเจ้าภายใต้การทรงนำของพระวิญญาณของพระองค์และพระวจนะของพระองค์ แต่ถึงกระนั้นพวกเขาไม่เข้าใจพระประสงค์ของพระองค์ในประสบการณ์ที่ผ่านพ้นมา หรือไม่เข้าใจหนทางที่อยู่ข้างหน้า และพวกเขาถูกทดลองให้สงสัยว่าพระเจ้าทรงนำพวกเขาอยู่จริงหรือไม่ ข้อพระคัมภีร์ที่เหมาะสมที่สุดสำหรับพวกเขาในเวลานี้คือ “คนชอบธรรมจะมีชีวิตดำรงอยู่โดยความเชื่อ” เมื่อแสงเจิดจ้าของ “เสียงร้องยามเที่ยงคืน” ส่องมายังเส้นทางเดินของเขา พวกเขาได้เห็นคำพยากรณ์ถูกเปิดเผยออกมา และหมายสำคัญเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วตามคำพยากรณ์ต่างบอกว่าพระคริสต์ใกล้จะเสด็จมาแล้ว ซึ่งเป็นเสมือนหนึ่งว่าพวกเขาได้มองเห็นทางเดินของเขา แต่บัดนี้ พวกเขาตกอยู่ภายใต้ความหวังที่สิ้นสลาย พวกเขาจะยืนอยู่ได้ด้วยความวางใจในพระเจ้าและในพระวจนะของพระองค์เท่านั้น เสียงที่เยาะเย้ยของชาวโลกกำลังบอกกับพวกเขาว่า “พวกท่านถูกหลอก ทิ้งความเชื่อของท่านเสีย และยอมรับว่าขบวนการรอคอยการเสด็จกลับมาของพระคริสต์นั้นมาจากซาตาน” แต่พระวจนะของพระเจ้าเปิดเผยว่า “ถ้าความเชื่อของเขาเสื่อมถอย เราจะไม่มีความพอใจในคนนั้นเลย” (ฮีบรู 10: 38) หากพวกเขาประกาศละทิ้งความเชื่อในเวลานี้ และปฏิเสธไม่ยอมรับอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่มาพร้อมกับข่าวสารนี้ จะเป็นการถอยหลังกลับไปสู่ความหายนะ เปาโลได้หนุนใจให้พวกเขายืนหยัดต่อไปว่า “เหตุฉะนั้นขออย่าได้ละทิ้งความไว้วางใจของท่าน” “ท่านทั้งหลายจำเป็นต้องมีความอดทน” “อีกไม่นาน พระองค์ผู้จะเสด็จมาก็จะเสด็จมาและจะไม่ทรงชักช้า” หนทางที่ปลอดภัยอันเดียวของเขาคือ เขาต้องถนอมรักษาแสงสว่างที่เขาได้รับจากพระเจ้าแล้ว ยึดมั่นในพระสัญญา และศึกษาพระคัมภีร์ต่อไป และเฝ้ารอคอยด้วยความอดทนจนได้รับแสงสว่างเพิ่มขึ้น {GC 408.1}

<u>คำเตือนครั้งสุดท้ายจากพระเจ้า แก่มนุษย์</u>
<u>ทูตสวรรค์ 3 องค์ประกาศข่าวอันน่ากลัวที่สุด</u>

ทูตสวรรค์ องค์ที่ 1 : “ จงยำเกรงพระเจ้า และถวายสง่าราศีแด่พระองค์ เพราะถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาแล้ว และ**<u>จงนมัสการพระองค์ ผู้ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก ทะเล และบ่อน้ำพุทั้งหลาย</u>**” พระคัมภีร์ไบเบิล วิวรณ์14:6 – 7 KJV

พระคัมภีร์ไบเบิล ยืนยัน ว่า พระเจ้าสร้างโลกและมนุษย์ มีบัญัติไว้ใน พระคัมภีร์ ไบเบิล (ปฐมกาล1-2) และ พระบัญญัติ สิบ ประการ (พระคัมภีร์ ไบเบิล อพยพ 20-ข้อที่ 4) และ พระคัมภีร์ ไบเบิล เนหะมีย์ 9 :

สรุป: คำเตือนสุดท้ายของพระเจ้าในพระคัมภีร์เล่มสุดท้าย เตือนเราให้เชื่อและนมัสการพระเจ้า (พระผู้สร้างของเรา) เพราะจะมีการพิพากษาแล้ว

WWM

บทที่ 23

พระวิหาร
(What is the Sanctuary)

ข้อพระคัมภีร์ดีที่สุดที่เป็นรากฐานและเป็นเสาหลักของความเชื่อเรื่องการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ ซึ่งประกาศว่า “อยู่นานสองพันสามร้อยวัน แล้วสถานบริสุทธิ์นั้นจะได้รับการชำระ” (ดาเนียล 8: 14 TKJV) ทุกคนที่เชื่อว่า พระเจ้าจะเสด็จกลับมาในเร็ววันนี้ ย่อมคุ้นเคยกับถ้อยคำเหล่านี้เป็นอย่างดี ริมฝีปากของคนนับพันกล่าวย้ำถึงคำพยากรณ์นี้ประหนึ่งเป็นคำขวัญแห่งความเชื่อของพวกเขา ทุกคนรู้สึกว่า เหตุการณ์ที่คำทำนายนี้กล่าวถึงคือ ความคาดหวังสดใสที่สุด และเป็นความหวังที่เขาทะนุถนอมมากที่สุด โดยช่วงเวลาในคำพยากรณ์นี้ได้สิ้นสุดลงในฤดูใบไม้ร่วงของปี ค.ศ. 1844 บรรดาผู้ที่รอคอยการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ก็เชื่อเหมือนกับชาวคริสเตียนทั่วโลกที่มองดูว่า โลกหรือพื้นที่บางส่วนในโลกนี้คือพระวิหาร พวกเขาเข้าใจว่าการชำระพระวิหารคือ การทำให้โลกบริสุทธิ์ด้วยไฟที่จะเกิดขึ้นในวันสุดท้ายที่ยิ่งใหญ่ที่สุด และเหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาครั้งที่สอง พวกเขาจึงสรุปกันว่า พระคริสต์จะเสด็จกลับมายังโลกในปี ค.ศ. 1844 {GC 409.1}

แต่เวลาที่กำหนดไว้ได้ผ่านพ้นไป และพระเจ้าไม่ได้เสด็จมาปรากฏ ผู้เชื่อทราบดีว่า พระวจนะของพระเจ้าไม่เคยผิด ดังนั้น การแปลคำพยากรณ์ของพวกเขาคงจะผิด แต่ข้อผิดพลาดอยู่ที่ไหน หลายคนรีบตัดบทต่อปัญหาที่ยุ่งยากนี้ด้วยการปฏิเสธว่า 2300 วันไม่ได้สิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1844 พวกเขาไม่สามารถหาเหตุผลให้กับเรื่องนี้ได้ พวกเขารู้เพียงอย่างเดียวว่า พระคริสต์ไม่ได้เสด็จมาตามที่พวกเขาคาดหวังไว้ พวกเขาโต้ว่า หากเวลาของคำพยากรณ์นี้สิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1844 พระคริสต์ควรจะต้องเสด็จกลับมาเพื่อชำระพระวิหารด้วยไฟเพื่อทำให้โลกนี้บริสุทธิ์ และเมื่อพระองค์ไม่ได้เสด็จมา ช่วงเวลานั้นจึงยังไม่สิ้นสุด {GC 409.2}

การยอมรับข้อสรุปเช่นนี้หมายถึงการประกาศไม่ยอมรับวิธีคำนวนช่วงเวลาพยากรณ์ที่ผ่านมา ว่าสองพันสามร้อยวันเริ่มต้นเมื่อพระราชาอาร์เธอเซอซิสออกคำสั่งให้ไปบูรณะและสร้างกรุงเยรูซาเล็มในช่วงฤดูใบไม้ร่วงของปี ก.ค.ศ.

(ก่อนคริสตศักราช) 457 เมื่อเอาเวลานี้เป็นจุดเริ่มต้น เราจะอธิบายเหตุการณ์ต่างๆ ที่พระธรรมดาเนียล 9:25-27 ทำนายไว้ล่วงหน้าได้อย่างคล้องจองที่สุด หกสิบสองสัปดาห์หรือช่วงเวลา 483 ปีแรกจาก 2300 ปีซึ่งจะยืดไปจนถึงพระเมสสิยาห์ ผู้ถูกเจิมไว้คือ เมื่อพระคริสต์รับบัพติศมาและทรงถูกเจิมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในปี ค.ศ. 27 เหตุการณ์ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นตรงตามที่กำหนดไว้ ในช่วงกึ่งกลางสัปดาห์ที่เจ็ดสิบ พระเมสสิยาห์จะถูกตัดขาด ภายหลังที่พระคริสต์รับบัพติศมาได้สามปีครึ่ง พระองค์ทรงถูกตรึงบนกางเขนในฤดูใบไม้ผลิในปี ค.ศ. 31 ช่วงเวลา 70 สัปดาห์หรือ 490 ปีนั้นเป็นเวลาที่จัดให้ชนชาติยิวโดยเฉพาะ เมื่อเวลานี้สิ้นสุดลง ชนชาตินี้ถูกประทับตราว่า “ไม่ยอมรับพระคริสต์” และการกดขี่ข่มเหงสาวกของพระองค์ได้เริ่มต้นขึ้นในปี ค.ศ.34 และเหล่าอัครทูตได้หันไปหาคนต่างชาติ ช่วง 490 ปีแรกจากจำนวน 2300 ปีผ่านพ้นไป จึงคงเหลือ 1810 ปี เมื่อเริ่มนับตั้งแต่ปี ค.ศ. 34 ไปอีก 1810 ปี ระยะเวลานี้จะไปสิ้นสุดที่ ค.ศ. 1844 ทูตสวรรค์บอกไว้แล้วว่า “สถานบริสุทธิ์นั้นจะได้รับการชำระ” คำพยากรณ์ที่เจาะจงได้เกิดขึ้นและสำเร็จตรงตามเวลาที่กำหนดไว้อย่างไม่มีข้อสงสัย {GC 410.1}

ด้วยวิธีการคำนวณเวลาเช่นนี้ ทุกอย่างก็กระจ่างและลงตัวกันพอดียกเว้นแต่ว่า ยังมองไม่เห็นว่าจะมีเหตุการณ์ใดที่นำมาอธิบายเรื่องการชำระพระวิหารที่เกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1844 ได้ หากจะปฏิเสธว่าวันที่พยากรณ์ไว้ไม่ได้สิ้นสุดในช่วงเวลานั้น จะทำให้ปัญหาทั้งหมดสับสนมากยิ่งขึ้น และเป็นการปฏิสธไม่ยอมรับสิ่งต่างๆที่ได้เกิดขึ้น ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามคำพยากรณ์ได้กล่าวไว้อย่างไม่ผิดพลาด {GC 410.2}

แต่พระเจ้าทรงนำประชากรของพระองค์ในขบวนการยิ่งใหญ่แห่งการประกาศข่าวการเสด็จกลับมาของพระเยซู อำนาจและพระสิริของพระองค์ทรงสถิตอยู่ร่วมกับขบวนการนี้ และพระองค์จะไม่ทรงปล่อยให้เรื่องนี้จบลงด้วยความมืดมนและความผิดหวัง หรือให้คนประณามว่าเป็นความตื่นตูมและงมงาย พระองค์จะไม่ปล่อยให้ความสงสัยและความไม่แน่นอนเกิดขึ้นกับพระวจนะของพระองค์ ถึงแม้มีคนจำนวนมากได้ละทิ้งวิธีการคำนวนเวลาของคำพยากรณ์ที่แล้วมา และไม่ยอมรับที่มาของขบวนการนี้ว่าถูกต้อง คนอีกมากมายที่ไม่ยอมละทิ้งข้อเชื่อและประสบการณ์ที่มีพระคัมภีร์สนับสนุนและพระวิญญาณของพระเจ้าเป็นพยาน พวกเขาเชื่อว่า พวกเขาได้ใช้หลักการการแปลความหมายที่ถูกต้องเพื่อใช้ในการศึกษาคำพยากรณ์ต่างๆ และเป็น

หน้าที่ของเขาที่จะยึดความจริงที่ได้มาแล้วให้มั่นคง และดำเนินการศึกษาค้นคว้าพระคัมภีร์ในแนวทางเดียวกันต่อไป พวกเขาอธิษฐานอย่างร้อนรน ทบทวนจุดยืนและศึกษาพระคัมภีร์เพื่อค้นหาข้อผิดพลาดของเขา เมื่อพวกเขามองไม่เห็นข้อผิดพลาดในการคำนวนเวลาของคำพยากรณ์ พวกเขาจึงใส่ใจศึกษาเรื่องราวของพระวิหารมากยิ่งขึ้น { GC 411.3}

ในการศึกษาพระคัมภีร์ พวกเขาไม่พบหลักฐานใดที่สนับสนุนแนวคิดซึ่งเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่า โลกนี้คือพระวิหาร แต่พวกเขาได้พบคำอธิบายที่สมบูรณ์ที่สุดในพระคัมภีร์เกี่ยวกับเรื่องราวของพระวิหาร สภาพ ที่ตั้ง และพิธีการต่างๆ คำพยานของผู้เขียนพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ที่ได้จารึกไว้อย่างชัดเจนและมีอยู่มากมาย เกินกว่าที่ใครจะเกิดความสงสัยใดๆได้ อัครทูตเปาโลกล่าวไว้ในจดหมายที่เขียนถึงชาวฮีบรูว่า “แม้พันธสัญญาเดิมนั้น ก็มีกฎในการนมัสการ และมีโลกียศักดิ์สิทธิสถาน เพราะว่าได้มีเต็นท์กางขึ้นตกแต่งเสร็จแล้ว คือห้องชั้นนอก ซึ่งมีคันประทีป โต๊ะ และขนมปังหน้าพระพักตร์ ห้องนี้เรียกว่า “วิสุทธิสถาน” ภายในม่านชั้นที่สองมีห้อง ซึ่งเรียกว่า “อภิสุทธิสถาน” มีแท่นทองคำสำหรับเผาเครื่องหอม และมีหีบหุ้มด้วยทองคำทุกด้าน สำหรับบรรจุพันธสัญญา ภายในหีบนั้น มีโถทองคำใส่มานา และมีไม้เท้าของอาโรนที่ออกดอกตูม และมีศิลาสองแผ่นจารึกพันธสัญญา (พระบัญญัติสิบประการ) และเหนือหีบนั้น มีรูปเครูบแห่งพระสิริ คลุมพระที่นั่งพระกรุณานั้น สิ่งเหล่านี้ เราจะพรรณนาให้ละเอียดในที่นี้ไม่ได้” (ฮีบรู 9: 1-5) {GC 411.1}

พระวิหารที่เปาโลกล่าวถึงนี้ หมายถึงพลับพลาที่โมเสสสร้างขึ้นตามพระบัญชาของพระเจ้า เพื่อเป็นที่ประทับของพระเจ้ายิ่งใหญ่ “ให้เขาสร้างสถานนมัสการถวายแก่เรา เพื่อเราจะได้อยู่ท่ามกลางพวกเขา” (อพยพ 25:8) นี่คือพระบัญชาที่ทรงโปรดประทานให้แก่โมเสสในขณะที่อยู่บนภูเขาเพื่อเข้าเฝ้าพระเจ้า ชาวอิสราเอลเดินทางอยู่ในป่ากันดารและพลับพลานี้ถูกสร้างขึ้นมาให้เคลื่อนย้ายจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งได้ แต่ถึงกระนั้น พลับพลานี้ยังมีโครงสร้างที่สง่างามยิ่ง ฝาผนังของพลับพลาเป็นแผ่นไม้ตรงที่หุ้มด้วยทองคำอย่างหนาและวางอยู่บนฐานที่ทำด้วยเงิน หลังคาพลับพลาทำด้วยผ้าม่านหรือผ้าคลุมหลายชั้น ชั้นนอกสุดทำด้วยหนังสัตว์ ชั้นในสุดทำจากผ้าป่านเนื้อดี มีภาพปักเครูปที่สวยงาม บริเวณลานพลับพลาจะมีแท่นเผาเครื่องบูชาวางอยู่ ภายในตัวพลับพลามีม่านอย่างดีและสวยงามกั้นพลับพลาออกเป็นสองส่วน เรียกว่า

วิสุทธิสถานกับอภิสุทธิสถาน.และม่านชนิดเดียวกันนี้ก็ใช้ปิดทางเข้าไปสู่ห้องชั้นนอก {GC 411.2}

ภายในวิสุทธิสถานมีคันประทีปอยู่ทางทิศใต้ของพลับพลา คันประทีปนี้มีตะเกียงเจ็ดดวงที่ส่องสว่างในพระวิหารทั้งกลางวันและกลางคืน ทางตอนเหนือมีโต๊ะขนมปังหน้าพระพักตร์และด้านหน้าม่านที่กั้นระหว่างวิสุทธิสถานและอภิสุทธิสถานมีแท่นทองคำสำหรับเผาเครื่องหอม ในทุกๆวัน ควันหอมจากแท่นบูชานี้จะลอยขึ้นไปยังเบื้องพระพักตร์พระเจ้าพร้อมกับคำอธิษฐานของชนชาติอิสราเอล {GC 412.1}

ภายในอภิสุทธิสถานมีหีบพระโอวาท เป็นหีบทำจากไม้มีค่าที่ห่อหุ้มด้วยทองคำ เป็นที่เก็บศิลาสองแผ่นที่พระเจ้าได้จารึกพระบัญญัติสิบประการของพระองค์ เหนือหีบพระโอวาทซึ่งเป็นฝาปิดหีบศักดิ์สิทธิ์ คือพระที่นั่งพระกรุณา ที่เป็นผลงานชิ้นที่งามสง่ายิ่ง เหนือพระที่นั่งพระกรุณาถูกปกคลุมด้วยเครูป 2 รูป โดยแต่ละรูปจะอยู่ที่ปลายของพระที่นั่งและทั้งหมดนี้ทำด้วยทองคำบริสุทธิ์ การที่พระเจ้าสถิตร่วมด้วยในห้องนี้จะเห็นได้จากเมฆแห่งพระสิริที่ระหว่างเครูปทั้งสอง {GC 412.2}

หลังจากที่ชาวฮีบรูตั้งถิ่นฐานอยู่ในแผ่นดินคานาอันแล้ว พระวิหารที่กษัตริย์ซาโลมอนทรงสร้างได้เข้ามาแทนที่พลับพลาหลังนี้ ถึงแม้ว่าพระวิหารนี้จะมีโครงสร้างถาวรและมีขนาดใหญ่กว่า แต่พระวิหารนี้ก็ยังคงสัดส่วนเดียวกันไว้ และตกแต่งด้วยเครื่องใช้ที่เหมือนกัน ยกเว้นแต่ในช่วงของดาเนียลที่พระวิหารถูกทำลายจนเหลือเพียงซากสลักหักพัง สภาพของพระวิหารจะเป็นเช่นเดียวกันนี้ จนกระทั่งถูกทหารโรมันทำลายไปในปี ค.ศ. 70 {GC 412.3}

นี่เป็นพระวิหารในโลกเพียงหลังเดียวที่พระคัมภีร์ให้รายละเอียดไว้ ซึ่งเปาโลกล่าวไว้ว่า เป็นพระวิหารแห่งพันธสัญญาเดิม ส่วนในพันธสัญญาใหม่ไม่มีพระวิหาร? {GC 412.4}

เมื่อผู้ที่แสวงหาความจริงเปิดพระธรรมฮีบรูอ่านอีกครั้งหนึ่ง พวกเขาพบพระวิหารหลังที่สองหรือพระวิหารในพันธสัญญาใหม่ เปาโลกล่าวว่า “แม้พันธสัญญาเดิมนั้นก็มีกฎในการนมัสการและมีโลกียศักดิ์สิทธิสถาน” การใช้คำว่า “ก็มี” หมายความว่าเปาโลเคยเอ่ยถึงพระวิหารนี้มาก่อน เมื่อเราพลิกพระคัมภีร์กลับไปยังข้อแรกของบทดังกล่าว พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้ว่า “เรื่องที่เราพูดอยู่นี้มีข้อที่สำคัญ คือ เรามีมหาปุโรหิตอย่างนี้ คือมหาปุโรหิตผู้ประทับเบื้องขวาพระที่นั่งแห่งพระองค์ ผู้ยิ่งใหญ่

ในสวรรค์เป็นผู้ปฏิบัติกิจในสถานศักดิ์สิทธิ์และในเต็นท์แท้ซึ่งพระเจ้าได้ทรงตั้งไว้ ไม่ใช่มนุษย์ตั้ง” (ฮีบรู 8: 1,2) {GC 413.1}

ข้อพระคัมภีร์นี้เปิดเผยให้เห็นพระวิหารแห่งพันธสัญญาใหม่ มนุษย์เป็นผู้สร้างพระวิหารหลังแรก ซึ่งสร้างโดยโมเสส แต่พระเจ้าเป็นผู้สร้างพระวิหารแห่งพันธสัญญาใหม่ ไม่ใช่มนุษย์สร้าง ในพระวิหารหลังแรกนั้น มนุษย์เป็นผู้ประกอบพิธี ในพระวิหารแห่งพันธสัญญาใหม่นี้ พระคริสต์ทรงเป็นพระมหาปุโรหิตของเรา ทรงปฏิบัติกิจที่เบื้องขวาพระที่นั่งของพระเจ้า พระวิหารหลังหนึ่งอยู่บนโลก ส่วนอีกหลังหนึ่งอยู่ในสวรรค์ {GC 413.2}

นอกจากนี้แล้ว โมเสสได้สร้างพลับพลาตามแบบที่ได้วางไว้ พระเจ้าทรงตรัสสั่งโมเสสว่า “แบบอย่างพลับพลาและเครื่องทั้งปวงของพลับพลานั้น เจ้าจงทำตามที่เราแจ้งไว้แก่เจ้านี้ทุกประการ” และพระองค์ได้สั่งกำชับอีกว่า “จงระวังทำสิ่งเหล่านี้ตามแบบอย่างที่เราแจ้งแก่เจ้าบนภูเขา” (อพยพ 25: 9,40) และเปาโลกล่าวว่าพลับพลาหลังแรก “เป็นเครื่องหมายแห่งยุคปัจจุบัน (มี) การถวายของกำนัลและเครื่องบูชา” สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ภายในพระวิหารเป็น “แบบจำลองของสวรรค์” ปุโรหิตผู้ประกอบพิธีถวายตามบัญญัติปฏิบัติกิจ “เป็นแบบและเงาแห่งศักดิ์สิทธิสถาน” และ “พระคริสต์ไม่ได้เสด็จเข้าในสถานศักดิ์สิทธิ์ซึ่งสร้างขึ้นด้วยมือมนุษย์อันเป็นแบบจำลองจากของจริง แต่พระองค์ได้เสด็จเข้าไปในพระวิหารบนสวรรค์นั้น เพื่อเข้าเฝ้าพระเจ้าเพื่อเราทั้งหลาย” (ฮีบรู 9: 9; 23; 8: 5; 9: 24) {GC 413.3}

พระวิหารในสวรรค์ที่พระเยซูปฏิบัติพระราชกิจเพื่อเราอยู่นั้น เป็นต้นแบบที่ยิ่งใหญ่ โดยหลังที่โมเสสสร้างนั้นเป็นแบบจำลอง พระเจ้าทรงประทานพระวิญญาณของพระองค์สถิตกับช่างผู้สร้างวิหารในโลก ความสามารถทางศิลปที่แสดงออกให้เห็นในการสร้าง เป็นการแสดงออกถึงพระปรีชาของพระเจ้า ฝาผนังซึ่งเป็นทองคำขนาดใหญ่สะท้อนแสงตะเกียงเจ็ดดวงจากคันประทีปทองคำไปรอบทิศ โต๊ะขนมปังและแท่นเผาเครื่องหอมเปล่งประกายระยิบดังทองคำขัดเงา ม่านขนาดใหญ่ที่รวมตัวเป็นเพดาน มีภาพทูตสวรรค์ที่ทอด้วยด้ายสีฟ้า สีม่วงและสีแดงสด เพิ่มความงามให้กับบริเวณนั้น และเลยผ้าม่านที่สองจะเป็นสถานที่บริสุทธิ์ซึ่งจะมองเห็นพระสิริของพระเจ้าได้ เป็นที่ซึ่งไม่มีผู้ใดนอกจากมหาปุโรหิตจะเข้าไปและมีชีวิตอยู่ต่อไปได้ {GC 414.1}

ความงดงามยิ่งใหญ่ของพลับพลาในโลกสะท้อนให้สายตาของมนุษย์

ได้มองเห็นพระสิริของพระวิหารในสวรรค์ ที่ซึ่งพระคริสต์ ผู้ทรงดำเนินไปก่อนหน้านั้น ปฏิบัติพระราชกิจต่อเบื้องพระบัลลังก์ของพระเจ้าเพื่อเรา เป็นที่ประทับของจอมราชา ที่มีทูตสวรรค์เป็นพันๆ รับใช้พระองค์ และเป็นโกฏิๆ ยืนอยู่หน้าพระองค์ (ดาเนียล 7: 10) วิหารหลังนั้นเปี่ยมด้วยพระสิริของบัลลังก์นิรันดร์ บัลลังก์ซึ่งมีเศราฟิม ซึ่งเป็นทูตผู้ปกป้องที่เต็มด้วยสง่าราศี ยังต้องคลุมหน้าในขณะสรรเสริญพระองค์ นี่เป็นผลงานยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่ฝีมือมนุษย์เคยทำขึ้นมา แต่ผลงานนี้เป็นเพียงเงาที่เลือนรางของความยิ่งใหญ่และสง่างามของพระวิหารในสวรรค์ แต่กระนั้น ความจริงที่สำคัญเกี่ยวกับพระวิหารในโลกและพิธีการต่างๆ สอนเราถึงพระวิหารในสวรรค์และพระราชกิจยิ่งใหญ่ที่กำลังดำเนินอยู่เพื่อความรอดของมนุษย์ {GC 414.2}

พระวิหารในโลกมีห้องอยู่สองห้อง ซึ่งได้จำลองบริเวณที่ศักดิ์สิทธิ์ภายในพระวิหารในสวรรค์ ในนิมิต อัครสาวกยอห์นได้เห็นภาพพระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์ ท่านเห็น “คบเพลิงเจ็ดดวงจุดไว้ตรงหน้าพระที่นั่ง” (วิวรณ์ 4 :5) ท่านเห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่ง “ถือกระถางไฟทองคำออกมายืนอยู่ที่แท่น พระเจ้าได้ทรงประทานเครื่องหอมเป็นอันมากแก่ทูตองค์นั้น เพื่อให้ถวายร่วมกับคำอธิษฐานของธรรมิกชนทั้งปวงบนแท่นทองคำที่อยู่หน้าพระที่นั่งนั้น” (วิวรณ์ 8:3) ในที่นี่อัครทูตได้รับอนุญาตให้มองเห็นห้องแรกของพระวิหารในสวรรค์ และท่านเห็น “คบเพลิงเจ็ดดวง” และ “แท่นทองคำ” ซึ่งเทียบได้กับคันประทีปทองคำและแท่นเผาเครื่องหอมในพระวิหารบนโลก อีกครั้งหนึ่ง “พระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์ก็เปิด” (วิวรณ์ 11:19) และท่านได้มองเข้าไปในม่านไปยังอภิสุทธิสถาน ณ ที่นั่น ท่านได้มองเห็น “หีบพันธสัญญาของพระองค์” ซึ่งเทียบได้กับหีบศักดิ์สิทธิ์ที่โมเสสสร้างขึ้น เพื่อใช้บรรจุพระบัญญัติ (สิบประการ) ของพระเจ้า {GC 414.3}

ด้วยประการฉะนี้ ผู้ที่ศึกษาเรื่องราวเหล่านี้ได้พบข้อพิสูจน์ที่ไม่อาจโต้แย้งได้ว่า มีพระวิหารอยู่ในสวรรค์ โมเสสสร้างพระวิหารในโลกตามแบบที่พระเจ้าเปิดให้เขาเห็น เปาโลสอนว่า แบบที่ใช้สร้างนั้นมาจากพระวิหารหลังแท้ในสวรรค์ และยอห์นยืนยันว่า เขาเห็นพระวิหารในสวรรค์ {GC 415.1}

พระวิหารในสวรรค์เป็นที่ประทับของพระเจ้า บัลลังก์ของพระองค์ถูกสถาปนาด้วยความชอบธรรมและการพิพากษา พระบัญญัติของพระองค์ตั้งอยู่ในอภิสุทธิสถาน พระบัญญัติเป็นกฎบัญญัติยิ่งใหญ่ชอบธรรมที่ใช้ทดสอบมนุษยชาติ เหนือหีบ

พันธสัญญาที่ใช้บรรจุแผ่นพระบัญญัติ มีพระที่นั่งพระกรุณาปกคลุมอยู่ พระคริสต์ทรงทูลแก้ต่างคนบาปด้วยพระโลหิตของพระองค์เองที่หน้าพระที่นั่งนี้ ซึ่งแสดงให้เห็นการประสานความยุติธรรมเข้ากับความเมตตาในแผนการช่วยมนุษย์ให้รอด การประมวลสองสิ่งนี้มีเพียงพระปัญญาที่ไร้ขอบเขตสามารถคิดขึ้นมาได้ และพระอำนาจที่ไม่มีขีดจำกัดสามารถทำให้สำเร็จได้ การประมวลนี้สร้างความฉงนและความเทิดทูนให้กับทั่วทั้งสวรรค์ เศราฟิมในพระวิหารบนโลกมองดูพระที่นั่งพระกรุณาด้วยความเคารพยำเกรง ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ชาวสวรรค์ใส่ใจต่องานการไถ่ให้รอด นี่เป็นความเมตตาที่ล้ำลึกที่ทูตสวรรค์ปรารถนาจะได้เห็น เมื่อพระเจ้าทรงยุติธรรมในการทำให้คนบาปที่กลับใจให้กลายเป็นคนชอบธรรม และเชื่อมความสัมพันธ์ใหม่กับมนุษยชาติที่ล้มลงในบาป เมื่อพระคริสต์ทรงก้มลงเพื่อยกฝูงชนนับไม่ถ้วนขึ้นจากเหวแห่งความหายนะ และสวมเสื้อแห่งความชอบธรรมของพระองค์ที่ไร้ตำหนิให้ เพื่อพวกจะเขาเข้ามาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับทูตสวรรค์ที่ไม่เคยล้มลงในบาป และได้อาศัยอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้าตลอดไปเป็นนิตย์ {GC 41532}

พระราชกิจของพระคริสต์ในฐานะผู้ไกล่เกลี่ยของมนุษย์เสนอไว้ให้เห็นอย่างงดงามในคำพยากรณ์ของท่านผู้เผยพระวจนะเศคาริยาห์ที่กล่าวถึงพระองค์ว่าพระองค์ทรงเป็น “ชายผู้ที่มีชื่อว่าพระอังกูร” ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า “ท่านผู้นี้แหละจะเป็นผู้สร้างพระวิหารของพระเจ้า และจะรับเกียรติศักดิ์ และจะประทับและปกครองอยู่บนราชบัลลังก์ ของท่านและ จะมีปุโรหิตผู้หนึ่งอยู่ข้าง พระที่นั่งของท่าน และการหารือกันอย่างสันติจะมีอยู่ระหว่างท่านทั้งสอง” (เศคาริยาห์ 6:12, 13) {GC 415.3}

“ท่านผู้นี้แหละจะเป็นผู้สร้างพระวิหาร” ด้วยการถวายบูชาและการเป็นผู้ไกล่เกลี่ยของพระคริสต์ พระองค์ทรงเป็นทั้งรากฐานและผู้สร้างคริสตจักรของพระเจ้า อัครทูตเปาโลเน้นว่า พระองค์ “ทรงเป็นศิลามุมเอก ในพระองค์นั้นทุกส่วนของโครงร่างต่อกันสนิท และเจริญขึ้นเป็นวิหารอันบริสุทธิ์ในองค์พระผู้เป็นเจ้า และในพระองค์นั้นท่านก็กำลังจะถูกก่อขึ้นให้เป็นที่สถิตของพระเจ้าในฝ่ายพระวิญญาณด้วย” (เอเฟซัส 2:20-22) {GC 416.1}

พระองค์ “จะรับเกียรติศักดิ์” พระสิริของการไถ่มวลมนุษย์ให้รอดนั้นเป็นของพระองค์ นี่คือบทเพลงของผู้ที่ได้รับการไถ่จะถวายให้ตลอดชั่วนิรันดร์ “แด่พระองค์ผู้ทรงรักเราทั้งหลายและได้ทรงปลดเปลื้องบาปของเราด้วยพระโลหิตของ

พระองค์.....พระเกียรติและไอศวรรย์จงมีแด่พระองค์สืบๆไปเป็นนิตย์” (วิวรณ์ 1:5, 6) {GC 416.2}

พระองค์ “จะทรงประทับและปกครองอยู่บนราชบัลลังก์ของท่านและมีปุโรหิตผู้หนึ่งอยู่ข้างพระที่นั่งของท่าน” ในเวลานี้อาณาจักรแห่งพระสิริยังไม่ได้ถูกนำเข้ามาตั้งอยู่ “บนพระที่นั่งอันรุ่งเรืองของพระองค์” (มัทธิว 25:31) ตราบจนกระทั่งพระราชกิจแห่งการเป็นผู้ไกล่เกลี่ยได้สิ้นสุด เมื่อพระเจ้า “จะทรงประทานพระที่นั่งของดาวิดบรรพบุรุษของท่านให้แก่พระองค์” เป็นอาณาจักรที่ “ไม่รู้จักสิ้นสุด” (ลูกา 1: 32,33) ในฐานะที่พระคริสต์ทรงเป็นพระมหาปุโรหิต พระองค์ทรงประทับอยู่บนบัลลังก์ร่วมกับพระบิดา (วิวรณ์ 3:21) พระองค์จะประทับบนบัลลังก์ร่วมกับพระเจ้าที่ดำรงค์อยู่เป็นนิตย์ และทรงดำรงอยู่ด้วยพระองค์เอง พระองค์ทรง “แบกความเจ็บไข้ของเราทั้งหลายและหอบความเจ็บปวดของเราไป” พระองค์ “ทรงถูกทดลองใจเหมือนอย่างเราทุกประการ ถึงกระนั้นพระองค์ก็ยังปราศจากบาป” “พระองค์จึงทรงสามารถช่วยผู้ที่ถูกลองใจได้” “ถ้าผู้ใดทำบาป เราก็มีพระองค์ผู้ทูลขอพระบิดาเพื่อเรา” (อิสยาห์ 53:4; ฮีบรู 4 :15 ; 2: 18; 1 ยอห์น 2:1) พระองค์ทรงทูลขอด้วยพระวรกายที่ถูกแทงและแตกหัก ด้วยชีวิตที่ไร้ตำหนิ ด้วยพระหัตถ์ที่มีบาดแผล สีข้างที่ถูกแทง และพระบาทที่เสียรูป พระองค์ได้ทูลขอเพื่อไถ่มนุษย์ที่ล้มลงในบาปให้รอดด้วยราคาที่ประเมินค่าไม่ได้ {GC416.3}

“และการหารือกันอย่างศานติจะมีอยู่ระหว่างท่านทั้งสอง” ความรักของพระบิดาซึ่งมีไม่น้อยไปกว่าของพระบุตรเป็นบ่อน้ำพุแห่งการช่วยให้รอดสำหรับมนุษย์ที่หลงหายไป พระเยซูตรัสกับเหล่าสาวกก่อนเสด็จไปจากพวกเขาว่า “เราจะอ้อนวอนพระบิดาเพื่อท่าน เพราะว่าพระบิดาเองก็ทรงรักท่านทั้งหลาย” (ยอห์น 16:26, 27) “พระเจ้าทรงให้โลกนี้คืนดีกันกับพระองค์โดยพระคริสต์” (2 โครินธ์ 5:19) และพระราชกิจของพระองค์ในพระวิหารเบื้องบนนั้น “การหารือกันอย่างศานติจะมีอยู่ระหว่างท่านทั้งสอง” “พระเจ้าทรงรักโลกจนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศแต่มีชีวิตนิรันดร์”(ยอห์น3:16){GC416.4}

คำถามที่ว่า พระวิหารคืออะไรนั้น พระคัมภีร์ได้ตอบไว้อย่างชัดเจน คำว่า “พระวิหาร” ตามที่พระคัมภีร์ใช้นั้นประการแรกหมายถึงพลับพลาที่โมเสสสร้างตามแบบของพระวิหารหลังที่มีบนสวรรค์ และประการที่สองหมายถึง “พระ

วิหาร”ที่แท้จริงในสวรรค์ ซึ่งพระวิหารในโลกนี้เล็งไปถึง เมื่อพระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์ พิธีการต่างๆของพระวิหารจะได้สิ้นสุดลง พระวิหารที่แท้จริงในสวรรค์ คือพระวิหารแห่งพันธะสัญญาใหม่ และในขณะที่คำพยากรณ์ในพระธรรมดาเนียล 8:14 สำเร็จสมจริงตามนี้ พระวิหารที่กล่าวถึงนี้จะต้องเป็นพระวิหารแห่งพันธสัญญาใหม่ เมื่อ 2300 วันสิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1844 นั้น ไม่มีพระวิหารเช่นนี้อยู่บนโลกมาหลายศตวรรษแล้ว ด้วยเหตุนี้ คำพยากรณ์ที่ว่า “อยู่นานสองพันสามร้อยวัน แล้วสถานบริสุทธิ์นั้นจะได้รับการชำระ” จึงชี้ไปยังพระวิหารในสวรรค์อย่างไม่ต้องสงสัย {GC 417.1}

แต่คำถามสำคัญที่สุดที่ยังต้องการคำตอบคือ การชำระพระวิหารคืออะไร การชำระนี้เป็นพิธีกรรมหนึ่งของพระวิหารบนโลกตามที่พระคริสตธรรมคัมภีร์เดิมได้บันทึกไว้ แต่มีอะไรที่อยู่ในสวรรค์ที่ต้องการชำระ พระธรรมฮีบรูบทที่ 9 สอนเรื่องการชำระพระวิหารทั้งบนโลกและของสวรรค์ไว้อย่างชัดเจน “เกือบทุกสิ่งจะบริสุทธิ์เพราะโลหิต และถ้าไม่มีโลหิตไหลออกแล้วก็จะไม่มีการอภัยของบาป เหตุฉะนั้นจึงจำเป็นต้องชำระล้างแบบจำลองของสวรรค์ โดยใช้เครื่องบูชาอย่างนี้ (เลือดของสัตว์) แต่ว่าของจริงจากสวรรค์นั้นต้องชำระให้บริสุทธิ์ด้วยเครื่องบูชาอันประเสริฐกว่าเครื่องบูชาเหล่านั้น” (ฮีบรู 9:22, 23) ซึ่งเป็นพระโลหิตล้ำค่าของพระคริสต์เอง {GC 417.2}

การชำระทั้งในพิธีจำลองบนโลกและพิธีจริงในสวรรค์ต้องใช้เลือด ในพิธีจำลองจะใช้เลือดของสัตว์และในพิธีจริงจะใช้พระโลหิตของพระคริสต์ เปาโลกล่าวถึงเหตุผลของการชำระที่ต้องใช้เลือดว่า ถ้าไม่มีการหลั่งโลหิตแล้ว ก็จะไม่มีการอภัยบาป การอภัยบาปหรือการลบบาปทิ้งไปเป็นพระราชกิจที่ต้องทำ แต่บาปเข้ามาเกี่ยวข้องกับพระวิหารทั้งในสวรรค์และในโลกได้อย่างไร เราจะเรียนรู้ด้วยการศึกษาพิธีกรรมที่เป็นสัญลักษณ์ เพราะปุโรหิตในโลกประกอบกิจ “ที่เป็นแต่แบบและเงาแห่งศักดิ์สิทธิสถาน” ที่มีอยู่ในสวรรค์ (ฮีบรู 8:5) {GC 417.3}

พิธีการในพระวิหารบนโลกแยกออกเป็นสองส่วน ปุโรหิตทำพิธีในวิสุทธิสถานทุกวัน โดยมหาปุโรหิตจะประกอบพิธีพิเศษในการลบมลทินบาปในอภิสุทธิสถานปีละหนึ่งครั้ง เพื่อเป็นการชำระพระวิหาร วันแล้ววันเล่าคนบาปที่ได้กลับใจจะนำเครื่องบูชามาถวายมายังประตูพลับพลา สารภาพบาปของเขาพร้อมกับวางมือลงบนหัวของสัตว์ที่จะใช้เป็นเครื่องถวายบูชา นี่เป็นสัญลักษณ์ของการถ่ายโอนบาปจากตัวเขาไปยังเครื่องถวายบูชาที่ไร้บาป จากนั้นก็จะฆ่าสัตว์ตัวนั้น อัครสาวกกล่าวไว้ว่า “ถ้าไม่มี

โลหิตไหลออกแล้วก็จะไม่มีการอภัยของบาป” “ชีวิตของเนื้อหนังอยู่ในเลือด” (เลวีนิติ 17: 11) พระบัญญัติของพระเจ้าที่ถูกละเมิดทวงหาชีวิตของผู้ล่วงละเมิด เลือดเป็นสัญลักษณ์ของชีวิตที่เป็นค่าปรับ โดยที่เหยื่อนั้นได้แบกรับความบาปของเขาแทน ปุโรหิตเอาเลือดนี้ไปยังวิสุทธิสถานและพรมใส่หน้าผ้าม่าน หลังม่านนั้นเป็นที่ตั้งหีบบรรจุพระบัญญัติที่คนบาปได้ล่วงละเมิด พิธีการนี้จึงเป็นสัญลักษณ์ของการโอนย้ายบาปไปสู่พระวิหาร แต่ในบางกรณีจะไม่มีการนำเลือดเข้าไปในวิสุทธิสถาน แต่ปุโรหิตจะรับประทานเนื้อสัตว์นั้นแทน ตามที่โมเสสได้ชี้แนะบุตรของอาโรนว่า พระเจ้าได้ให้ท่าน “รับความผิดของชุมนุมชน” (เลวีนิติ 10: 17) พิธีทั้งสองเป็นสัญลักษณ์ของการโยกย้ายบาปจากผู้ที่กลับใจไปสู่พระวิหาร {GC 418.1}

พิธีการเช่นนี้เกิดขึ้นวันแล้ววันเล่าตลอดทั้งปี บาปของชนชาติอิสราเอลจึงถูกถ่ายโอนไปสู่พระวิหาร และจึงจำเป็นต้องมีพิธีกรรมพิเศษเพื่อจะกำจัดบาปเหล่านี้ออกไป พระเจ้าทรงบัญชาให้ลบมลทินบาปออกไปจากห้องบริสุทธิ์แต่ละห้อง “เขาจะทำการลบมลทินของสถานศักดิ์สิทธิ์ เพราะเหตุมลทินของคนอิสราเอล และเพราะเหตุการทรยศ เพราะบาปทั้งสิ้นของเขาและอาโรนจะกระทำต่อเต็นท์นัดพบซึ่งอยู่กับเขาท่ามกลางมลทินของประชาชน” จะต้องทำการลบมลทินบาปให้กับแท่นบูชาเพื่อ “กระทำให้แท่นบริสุทธิ์พ้นจากมลทินของคนอิสราเอล” (เลวีนิติ 16:16, 19) {GC 418.2}

ปีละครั้ง ในวันยิ่งใหญ่ของการลบมลทินบาป ปุโรหิตจะเข้าไปยังอภิสุทธิสถานเพื่อชำระพระวิหาร งานลบมลทินบาปนี้จะเกิดขึ้นเพื่อเป็นจุดสุดยอดของพิธีการที่ทำมาตลอดทั้งปี ใน “วันลบมลทินบาป” มหาปุโรหิตจะนำลูกแพะสองตัวมายังประตูหน้าพลับพลา และจับสลากแพะสองตัวนั้น “ฉลากหนึ่งตกเป็นของพระเจ้าและอีกฉลากหนึ่งเพื่ออาซาเซล” (ข้อ 8) แพะที่ตกเป็นของพระเจ้าจะถูกฆ่าเป็นเครื่องถวายบูชาไถ่บาปของประชาชน และมหาปุโรหิตจะนำเลือดแพะเข้าไปในม่านและพรมลงบนพระที่นั่งพระกรุณาและที่บนแท่นถวายเครื่องหอมที่อยู่หน้าม่าน {GC 419.1}

“และอาโรนจะเอามือทั้งสองวางบนหัวแพะที่มีชีวิตนั้น เรียกว่า “แพะรับบาป” และกล่าวคำสารภาพบรรดาบาปของคนอิสราเอลและการทรยศทั้งหมดและบาปทั้งสิ้นให้ตกลงบนหัวแพะตัวนั้นและให้คนที่เตรียมไว้พร้อมแล้วนำแพะรับบาปไปปล่อยในถิ่นทุรกันดาร แพะนั้นจะบรรทุกมลทินทั้งหมดไปยังที่เปลี่ยว

แล้วเขาก็ปล่อยให้มันเข้าถิ่นทุรกันดารไป" (ข้อ 21,22) แพะรับบาป หรือ ในภาษาเดิมเรียกว่า "อาซาเซล" จะไม่เข้ามายังค่ายของอิสราเอลอีก และ คนที่นำแพะนี้ไปปล่อยจะต้องชำระตนเองและเสื้อผ้าของเขาด้วยน้ำก่อนที่จะกลับมายังค่าย {GC 419.2}

พิธีการทั้งหมดนี้มีเป้าหมายเพื่อให้ชนชาติอิสราเอลซาบซึ้งว่า พระเจ้าทรงบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ และพระองค์ทรงเกลียดชังความบาป และยิ่งกว่านั้นเพื่อแสดงให้เห็นว่า เป็นไปไม่ได้ที่เราจะเข้าสัมผัสกับบาปโดยไม่ทำให้ตนเองเปรอะเปื้อน ในขณะที่พิธีลบมลทินบาปกำลังดำเนินอยู่ ทุกคนจะต้องถ่อมจิตใจของเขา ธุระกิจทุกชนิดจะต้องถูกเลื่อนออกไป และชาวอิสราเอลทุกคนจะใช้เวลาในวันนั้นถ่อมใจต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า ด้วยการอธิษฐาน อดอาหารและตรวจสอบจิตใจอย่างถี่ถ้วน {GC 419.3}

ความจริงสำคัญเกี่ยวกับการลบมลทินบาปนั้นถูกสอนไว้ในพิธีจำลองที่เป็นแบบและเงา มีเหยื่อที่ต้องมารับความผิดแทนคนบาป แต่ความบาปของเขาก็ไม่ได้ถูกลบออกไปด้วยเลือดของเหยื่อ จึงมีวิธีการย้ายบาปไปยังพระวิหาร ด้วยการถวายเลือดเป็นเครื่องบูชา คนบาปยอมรับอำนาจของพระบัญญัติ เขาสารภาพความผิดที่ได้ล่วงละเมิดและแสดงความเชื่อออกมาให้เห็นว่า เขาต้องการให้พระผู้ไถ่ที่จะเสด็จมาอภัยให้แก่เขา แต่เขายังไม่ได้หลุดพ้นจากการปรับโทษของพระบัญญัติโดยสิ้นเชิง ในวันลบมลทินบาป เมื่อมหาปุโรหิตนำของถวายบูชาจากที่ชุมนุมชนเข้าไปยังอภิสุทธิสถาน พร้อมกับเลือดสำหรับถวายบูชาและพรมลงบนพระที่นั่งพระกรุณาซึ่งตั้งอยู่เหนือพระบัญญัติ เพื่อตอบสนองตามข้อเรียกร้องของพระบัญญัติ แล้วมหาปุโรหิตที่ทำหน้าที่เป็นผู้ไกล่เกลี่ยจะยอมรับความบาปมาที่ตัวเขาเอง และนำออกไปจากพระวิหาร เขาจะวางมือลงบนหัวของแพะรับบาป และสารภาพความบาปทั้งหมดลงไปยังแพะตัวนั้น ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการโอนถ่ายความบาปจากมหาปุโรหิตไปสู่แพะนั้น แล้วแพะจะนำบาปนั้นไปเสียและถือว่าบาปนั้นได้หมดสิ้นไปจากประชาชนตลอดกาล {GC 420.1}

พิธีดำเนินไป "เป็นแต่แบบและเงาแห่งศักดิ์สิทธิ์สถาน" และพิธีจำลองที่ทำในพระวิหารบนโลก เป็นพิธีที่ทำกันจริงๆในพระวิหารบนสวรรค์ หลังจากที่พระคริสต์เสด็จกลับไปยังสวรรค์ พระผู้ช่วยให้รอดของเราได้เริ่มปฏิบัติพระราชกิจในฐานะมหาปุโรหิตของเรา ท่านเปาโลกล่าวว่า "เพราะว่าพระคริสต์ไม่ได้เสด็จเข้าในสถานศักดิ์สิทธิ์ซึ่งสร้างขึ้นด้วยมือมนุษย์อันเป็นแบบจำลองจากของจริง แต่พระองค์ได้เสด็จไปสวรรค์นั้น เพื่อเข้าเฝ้าพระเจ้าเพื่อเราทั้งหลาย" (ฮีบรู 9:24) {GC 420.2}

ตลอดทั้งปี ปุโรหิตปฏิบัติภาระกิจอยู่ในห้องแรกของพระวิหาร “ข้างหลังม่าน” ซึ่งใช้เป็นประตูและแยกวิสุทธิสถานออกจากลานวิหารส่วนนอก นี่คือพระราชกิจที่พระคริสต์ปฏิบัติภายหลังพระองค์เสด็จกลับไปยังสวรรค์แล้ว เป็นหน้าที่ของปุโรหิตที่ต้องทำทุกวัน เพื่อทูลถวายต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าด้วยเลือดซึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป และด้วยเครื่องหอมที่ลอยขึ้นไปพร้อมกับคำอธิษฐานของชนชาติอิสราเอล พระคริสต์ทรงทูลขอต่อเบื้องพระพักตร์พระบิดาเพื่อคนบาปด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง และทูลถวายต่อพระองค์ด้วยเครื่องหอมแห่งความชอบธรรมของพระองค์ที่มีค่ายิ่ง และคำอธิษฐานของผู้เชื่อที่ได้กลับใจ นี่คือ พระราชกิจในห้องแรกภายในพระวิหารแห่งสวรรค์ {GC 420.3}

ในขณะที่พระองค์เสด็จขึ้นไปจนเลือนหายไปจากสายตาของเหล่าสาวก ความเชื่อของพวกเขาก็ได้ติดตามพระองค์ไป นี่คือศูนย์รวมของความหวังของเขา เปาโลได้กล่าวไว้ว่า “ความหวังที่เรายึดนั้นเป็นเสมือนสมอที่แน่นอนและมั่นคงของจิตใจ ความหวังนั้นที่นำไปสู่อภิสุทธิสถานข้างหลังม่าน ที่พระเยซูทรงนำหน้าได้เสด็จเข้าไปก่อนเพื่อเราแล้ว เพราะพระองค์ได้ทรงรับการแต่งตั้งเป็นมหาปุโรหิตเป็นนิตย์” “พระองค์เสด็จเข้าไปในวิสุทธิสถานเพียงครั้งเดียวเท่านั้น และพระองค์ไม่ได้ทรงนำเลือดแพะและเลือดลูกวัวเข้าไป แต่ทรงนำพระโลหิตของพระองค์เองเข้าไป และทรงสำเร็จการไถ่บาปชั่วนิรันดร์” (ฮีบรู 6:19, 20; 9:12) {GC 421.1}

เป็นเวลาสิบแปดศตวรรษที่พระราชกิจของพระคริสต์ดำเนินอยู่ในห้องแรกภายในพระวิหาร พระโลหิตของพระคริสต์ได้ทูลขอเพื่อผู้เชื่อที่กลับใจ และพระบิดาได้ยอมรับและอภัยให้ แต่ถึงกระนั้น บาปของพวกเขายังคงถูกบันทึกอยู่ในสมุดบันทึกเช่นเดียวกับพิธีจำลอง มีพระราชกิจแห่งการลบมลทินบาปในช่วงสุดท้ายของปี ดังนั้นก่อนพระราชกิจของพระคริสต์เพื่อไถ่มนุษย์ให้รอดจะสำเร็จ จะต้องมีการลบมลทินบาปเพื่อกำจัดบาปออกไปจากพระวิหาร นี่คือพระราชกิจที่เริ่มต้นขึ้นเมื่อระยะเวลา 2300 วันสิ้นสุดลง ดังที่ผู้เผยพระวจนะดาเนียลได้กล่าวไว้ล่วงหน้าว่า ในเวลานั้น มหาปุโรหิตของเราจะเสด็จเข้าไปในอภิสุทธิสถานเพื่อปฏิบัติพระราชกิจสุดท้ายที่สำคัญยิ่ง คือ การชำระพระวิหาร {GC 421.2}

ดั่งในสมัยโบราณ ความบาปของประชาชนจะถูกโอนลงไปยังเครื่องบูชาไถ่บาปด้วยความเชื่อ และความบาปจะถูกเคลื่อนย้ายไปกับเลือดของสัตว์

ที่เป็นเครื่องบูชา ย้ายไปสู่พระวิหารบนโลก ก็จะเป็นเช่นนั้นในพันธสัญญาใหม่ โดยความเชื่อ ความบาปของผู้ที่กลับใจจะถูกนำไปวางไว้บนพระคริสต์และจะถูกย้ายไปสู่พระวิหารในสวรรค์ และพิธีชำระที่จำลองในโลกนี้จะทำด้วยการกำจัดบาปที่ทำให้พระวิหารเปรอะเปื้อน การชำระที่มีขึ้นในพระวิหารแห่งสวรรค์ก็จะเสร็จสิ้นด้วยการกำจัดหรือลบบาปออกจากสมุดบันทึก แต่ก่อนที่จะทำการลบบันทึกเหล่านั้นทิ้งไป จะมีการตรวจสอบสมุดบันทึกเพื่อดูว่าผู้ใดได้กลับใจจากบาปและเชื่อในพระคริสต์ จะได้รับผลประโยชน์จากการลบมลทินบาปของพระองค์ ดังนั้น การชำระพระวิหารจึงมีความเกี่ยวพันกับการพิจารณาไต่สวน ซึ่งเป็นงานของการพิพากษา งานนี้จะต้องทำให้เสร็จสิ้นก่อนพระคริสต์จะเสด็จมาเพื่อไถ่ประชาชนของพระองค์ เพราะเมื่อพระองค์เสด็จมา พระองค์จะนำบำเหน็จมาเพื่อตอบแทนการกระทำของทุกคน วิวรณ์ 22:12 {GC 421.3}

ด้วยเหตุนี้ ผู้ที่ติดตามแสงสว่างของผู้เผยพระวจนะจะพบว่า เมื่อ 2300 วันสิ้นสุดลงใน ปี ค.ศ.1844 พระคริสต์ไม่ได้เสด็จกลับมายังโลก แต่พระองค์เสด็จเข้าไปในอภิสุทธิสถานภายในพระวิหารในสวรรค์ เพื่อปฏิบัติพระราชกิจสุดท้ายแห่งการลบมลทินบาป เพื่อเตรียมการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระองค์ {GC 422.1}

เป็นที่ประจักษ์เช่นกันว่า ในขณะที่เครื่องถวายบูชาไถ่บาปชี้ไปยังพระคริสต์ผู้ทรงเป็นเครื่องถวายบูชา และในขณะที่มหาปุโรหิตเล็งถึงพระคริสต์ผู้ทรงเป็นพระผู้ไกล่เกลี่ย แพะรับบาปเป็นสัญลักษณ์ของซาตาน ผู้เป็นต้นเหตุแห่งบาป ซึ่งในที่สุดความบาปของผู้ที่กลับใจจะตกอยู่กับมัน ด้วยฤทธิ์อำนาจพระโลหิตของพระคริสต์ พระองค์จึงทรงปฏิบัติพระราชกิจของการชำระความบาปออกไปจากพระวิหาร และนำความบาปทั้งหมดไปวางบนแพะรับบาปตัวนั้น พระคริสต์ผู้ทรงปฏิบัติพระราชกิจโดยอำนาจแห่งพระโลหิตของพระองค์เอง จะชำระความบาปของประชากรของพระองค์ออกไปจากพระวิหารในสวรรค์เมื่อพระราชกิจของพระองค์ได้เสร็จสิ้นลง พระองค์จะทรงวางบาปนั้นลงบนซาตาน ซึ่งต้องรับโทษทัณฑ์ในการตัดสินความผิดครั้งสุดท้าย แพะรับบาปจะถูกนำไปปล่อยยังถิ่นที่ไม่มีผู้คนอาศัย มันจะไม่หวนกลับมาสู่ชุมนุมชนอิสราเอลอีก เช่นเดียวกัน ซาตานจะถูกขับไปจากเบื้องพระพักตร์พระเจ้าและจากประชากรของพระองค์ตลอดชั่วนิรันดร์ และซาตานจะถูกทำลายทิ้งไปพร้อมกับความบาปและคนบาปในการทำลายครั้งสุดท้าย {GC 422.2}

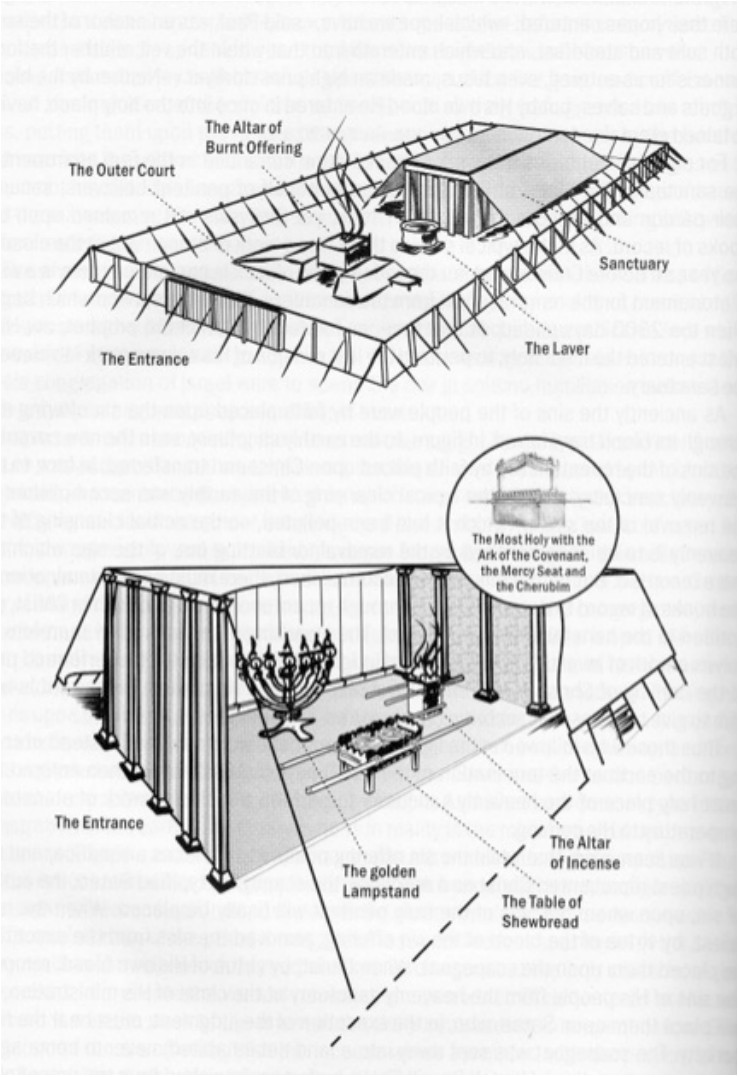

ในพระวิหารของพระเจ้า และส่วนประกอบต่างๆคือ

1. แท่นเผาบูชา 2.อ่างล้างมือ 3. เชิงเทียนปักเทียน 7แท่ง 4. แท่นเครื่องหอม
5. โต๊ะขนมปัง 6. หีบพันธสัญญา (บรรจุพระบัญญัติ สิบ ประการ เป็นแผ่นศิลา 2 ชิ้น)
7. ห้องบริสุทธิ์ 8. ห้องบริสุทธิ์ที่สุด

บทที่ 24

สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดในพระวิหาร

เรื่องราวของพระวิหารคือ กุญแจไขความลับของความผิดหวังที่เกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1844 เรื่องนี้ได้เปิดเผยให้เห็นความจริงทั้งระบบซึ่งเชื่อมต่อกันและสอดคล้องกัน ยังแสดงให้เห็นพระหัตถ์ของพระเจ้าที่ได้นำขบวนการยิ่งใหญ่ของการประกาศการเสด็จกลับมาและเปิดเผยให้เห็นจุดยืนและหน้าที่ที่ประชากรของพระเจ้าต้องทำในทุกวันนี้ เช่นเดียวกับเหล่าสาวกของพระเยซูที่ต้องทุกข์ระทมและสิ้นหวังภายหลังค่ำคืนที่น่าสะพรึงกลัว พวกเขา “เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้วก็มีความยินดี” (ยอห์น 20: 20) ก็เป็นเช่นนั้นกับผู้ที่เฝ้าคอยการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระองค์ด้วยความเชื่อซึ่งบัดนี้ก็มีความชื่นชมยินดี พวกเขาคาดหวังว่าพระองค์จะทรงมาปรากฏในพระศิริเพื่อประทานบำเหน็จให้แก่ผู้รับใช้ของพระองค์ เมื่อพวกเขาผิดหวัง พวกเขามองไม่เห็นศพของพระเยซู พวกเขาร่ำไห้พร้อมกับมารีย์ที่หน้าทางเข้าอุโมงค์ฝังศพว่า “เขาเอาองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าไปเสียแล้วและข้าพเจ้าไม่ทราบว่าเขาเอาพระองค์ไปไว้ที่ไหน” บัดนี้ พวกเขามองเห็นพระองค์อีกครั้งหนึ่งในอภิสุทธิสถาน พระองค์ผู้ทรงเป็นมหาปุโรหิต ผู้กอปรด้วยพระเมตตาคุณ จะเสด็จมาปรากฏตัวในเร็ววัน เป็นกษัตริย์และพระผู้ช่วยของเขา แสงสว่างจากพระวิหารได้ส่องไปยังอดีต ปัจจุบันและอนาคต พวกเขาทราบดีว่าพระเจ้าทรงนำพวกเขาด้วยการคุ้มครองที่ไม่พลาดพลั้ง แม้ว่าพวกเขาจะเป็นเหมือนเช่นสาวกรุ่นแรกๆที่ไม่เข้าใจข่าวสารที่เขาได้รับ แต่กระนั้น ข่าวสารเหล่านั้นก็ยังถูกต้องในทุกแง่มุม การที่พวกเขาประกาศข่าวนี้ได้ทำให้พระประสงค์ของพระเจ้าสำเร็จ และงานที่พวกเขาทำไป ในพระเป็นเจ้าก็ไม่ได้ไร้ประโยชน์ พวกเขาจึงได้ “เข้าสู่ความหวังใจอันมีชีวิต” (1 เปโตร 1: 3) และชื่นชม “ด้วยความปีติยินดีเป็นล้นพ้นเหลือที่จะกล่าวได้” (1 เปโตร 1: 8) {GC 423.1}

คำพยากรณ์ทั้งในพระธรรมดาเนียล 8: 14 ที่ว่า “อยู่นานสองพันสามร้อยเวลาเย็นเวลาเช้า แล้วสถานศักดิ์สิทธิ์นั้นจะกลับสู่สภาพอันควร” และข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งที่ประกาศว่า “จงยำเกรงพระเจ้า และถวายพระเกียรติ

แด่พระองค์ เพราะถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาแล้ว” (วิวรณ์ 14:7) ชี้ไปยังพระราชกิจของพระคริสต์ในอภิสุทธิสถาน เพื่อพิจารณาพิพากษา และไม่ใช่เพื่อเสด็จมาไถ่ประชากรของพระองค์และทำลายคนชั่ว ความผิดพลาดไม่ได้อยู่ที่การคำนวณช่วงเวลาของคำพยากรณ์ แต่อยู่ที่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุด 2300 วัน เนื่องจากผู้เชื่อเข้าใจเรื่องนี้ผิด พวกเขาจึงต้องประสบกับความผิดหวัง แต่ถึงกระนั้น ทุกเรื่องที่คำพยากรณ์ได้ทำนายไว้ล่วงหน้าและทุกเรื่องที่พระคัมภีร์ยืนยันว่าจะต้องเกิด ก็ได้เกิดขึ้นแล้ว ในช่วงเวลาที่พวกเขาโอดครวญถึงความหวังของเขาที่ล้มเหลว เหตุการณ์ที่ถูกทำนายไว้ก็ได้เกิดขึ้น และจะต้องสำเร็จก่อนที่พระเจ้าจะเสด็จมาปรากฏเพื่อประทานบำเหน็จให้ผู้รับใช้ของพระองค์ {GC 424.1}

พระคริสต์ไม่ได้เสด็จมายังโลกตามที่พวกเขาได้ตั้งความหวังไว้ แต่ตามที่ได้แสดงให้เห็นล่วงหน้าในแบบจำลอง พระคริสต์ได้เสด็จเข้าไปยังอภิสุทธิสถานในพระวิหารของพระเจ้าบนสวรรค์ ผู้เผยพระวจนะดาเนียลได้บรรยายการเสด็จมาครั้งนี้ของพระองค์ เพื่อไปหาผู้เจริญด้วยวัยวุฒิว่า “ข้าพเจ้าเห็นในนิมิตกลางคืน และดูเถิด มีท่านผู้หนึ่งเหมือนบุตรมนุษย์มาพร้อมกับบรรดาเมฆของสวรรค์” ไม่ได้เสด็จมายังโลก “และท่านมาหาผู้เจริญด้วยวัยวุฒินั้น เขานำท่านมาเฝ้าต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์” (ดาเนียล 7:13) {GC 424.2}

ผู้เผยพระวจนะมาลาคีได้บอกไว้ล่วงหน้าถึงการเสด็จมาในครั้งนี้เช่นกันว่า “พระเจ้าจอมโยธาตรัสว่า ดูเถิด เราส่งทูตของเราไปเพื่อตระเตรียมหนทางไว้ข้างหน้าเรา และพระเจ้าผู้ซึ่งเจ้าแสวงหานั้น จะเสด็จมายังพระวิหารของพระองค์อย่างกะทันหัน ทูตแห่งพันธสัญญาผู้ซึ่งเจ้าพอใจนั้น ดูเถิด ท่านกำลังมาแล้ว” (มาลาคี 3:1) พระเจ้าเสด็จมายังพระวิหารของพระองค์อย่างกระทันหัน ประชากรของพระองค์ไม่ได้คาดหวังไว้ พวกเขาไม่ได้คอยรับพระองค์ที่นั่น พวกเขาคาดว่าพระองค์จะเสด็จมายังโลกด้วย “เปลวเพลิง.....และจะลงโทษสนองคนเหล่านั้นที่ไม่รู้จักพระเจ้าและแก่คนที่ไม่เชื่อฟังข่าวประเสริฐของพระเยซูเจ้าของเรา” (2 เธสะโลนิกา 1:7, 8). {GC 424.2}

แต่คนทั้งหลายยังไม่พร้อมที่จะต้อนรับพระเจ้าของเขา ยังมีงานเตรียมการที่พวกเขาจะต้องทำให้เสร็จ พระเจ้าจะทรงประทานแสงสว่างให้แก่พวกเขา นำความคิดของเขาไปยังพระวิหารของพระองค์ที่อยู่ในสวรรค์ และเมื่อพวกเขาติดตาม

มหาปุโรหิตในพระราชกิจแห่งการรับใช้ในพระวิหารโดยความเชื่อ พระองค์จะทรงเปิดเผยภาระใหม่ให้แก่พวกเขา มีคำเตือนและคำสอนอื่นๆที่คริสตจักรจะต้องได้รับ {GC 424.4}

ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า “ใครจะทนอยู่ได้ในวันที่ท่านมา และใครจะยืนมั่นอยู่ได้เมื่อท่านปรากฏตัว เพราะว่าท่านเป็นประดุจไฟถลุงแร่ และประดุจสบู่ของช่างซักฟอก ท่านจะนั่งลงอย่างช่างหลอมและช่างถลุงเงิน และท่านจะชำระบุตรหลานของเลวีให้บริสุทธิ์ และถลุงเขาอย่างถลุงทองคำและถลุงเงิน จนกว่าเขาจะนำเครื่องบูชาอันถูกต้องถวายแด่พระเจ้า” (มาลาคี 3: 2,3) ผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ในโลกเมื่อการเป็นผู้ไกล่เกลี่ยของพระคริสต์ในพระวิหารเบื้องบนสิ้นสุดลง เขาจะต้องยืนอยู่เบื้องพระพักตร์ของพระเจ้าศักดิ์สิทธิ์โดยไม่มีผู้ไกล่เกลี่ย เสื้อคลุมของเขาจะต้องไม่มีจุดด่างพร้อย อุปนิสัยของเขาจะต้องถูกชำระจากบาปด้วยการประพรมของพระโลหิต ด้วยพระคุณของพระเจ้าและความอุตสาหะของเขาเอง เขาจะต้องเป็นผู้มีชัยในสงครามที่ต่อสู้กับความชั่ว ในขณะที่การพิจารณาพิพากษาในสวรรค์กำลังคืบหน้าอยู่ ในขณะที่ความบาปของผู้เชื่อที่สำนึกผิดถูกลบออกไปจากพระวิหาร ประชากรของพระองค์ในโลกมีงานพิเศษที่ต้องชำระล้าง มีความบาปที่ต้องกำจัดทิ้งไป หน้าที่เหล่านี้ถูกเปิดเผยไว้อย่างชัดเจนในข่าวของพระธรรมวิวรณ์บทที่ 14 {GC 425.1}

เมื่อภาระกิจนี้เสร็จบริบูรณ์แล้ว ผู้ติดตามของพระคริสต์ก็พร้อมที่จะต้อนรับการเสด็จมาปรากฏของพระองค์ “แล้วเครื่องบูชาของยูดาห์และเยรูซาเล็มจะเป็นที่พอพระทัยพระเจ้าดังสมัยก่อน และดังในปีที่ล่วงแล้วมา” (มาลาคี 3:4) แล้วคริสตจักรที่พระผู้เป็นเจ้าของเราจะมารับกลับคืนเมื่อพระองค์เสด็จมานั้นจะเป็น “คริสตจักรบริสุทธิ์...ไม่มีตำหนิ ริ้วรอยหรือมลทินใดๆ” (เอเฟซัส 5: 26,27) แล้วคริสตจักรนั้นจะเป็น “ดังอรุโณทัย แจ่มจรัสดังดวงจันทร์ กระจ่างจ้าดังดวงสุริยัน สง่าน่าเกรงขามดังกองทัพมีธงประจำ” (เพลงซาโลมอน 6:10. {GC 425.2}

นอกจากผู้เผยพระวจนะมาลาคีได้กล่าวถึงพระคริสต์จะเสด็จมายังพระวิหารของพระองค์ ท่านได้ทำนายถึงการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระองค์ด้วย พระองค์เสด็จมาเพื่อพิพากษา ดังที่ได้จารึกไว้ว่า “แล้วเราจะมาใกล้เจ้าเพื่อการพิพากษา เราจะเป็นพยานที่รวดเร็วที่กล่าวโทษนักวิทยาคม พวกผิดประเวณี ผู้ที่สบถเท็จ ผู้ที่บีบบังคับลูกจ้างในเรื่องค่าจ้าง และแม่ม่ายและลูกกำพร้าพ่อ ผู้ที่ผลักไส

คนต่างด้าวให้ไปเสีย และผู้ที่ไม่ยำเกรงเรา" (มาลาคี 3: 5) ผู้เผยพระวจนะยูดากล่าวถึงเหตุการณ์เดียวกันว่า "นี่แน่ะ องค์พระผู้เป็นเจ้าได้เสด็จมาพร้อมกับผู้บริสุทธิ์ของพระองค์เป็นหมื่นๆ เพื่อทรงพิพากษาปรับโทษคนทั้งปวง และทรงกระทำให้ทุรชนทั้งปวง รู้สึกตัวถึงการอธรรมที่เขาได้กระทำด้วยใจชั่ว" (ยูดา 14,15) การเสด็จมานี้และการเสด็จมาของพระเจ้ายังพระวิหารของพระองค์เป็นเหตุการณ์ที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนและเป็นคนละเหตุการณ์ {GC 425.3}

พระคริสต์เสด็จมายังอภิสุทธิสถานในฐานะมหาปุโรหิตเพื่อชำระพระวิหารที่ได้กล่าวไว้ในพระธรรมดาเนียล 8: 14 การที่บุตรมนุษย์เสด็จมายังผู้เจริญด้วยวัยวุฒิตามบันทึกในพระธรรมดาเนียล 7: 13 และการเสด็จมาของพระผู้เป็นเจ้ายังพระวิหารของพระองค์ที่ผู้เผยพระวจนะมาลาคีทำนายไว้ เป็นการบรรยายเหตุการณ์เดียวกัน และเหตุการณ์นี้ก็ถูกบรรยายไว้ในเรื่องเจ้าบ่าวมาถึงงานสมรส ในอุปมาเรื่องสาวพรหมจารีสิบคนที่พระคริสต์ได้เล่าไว้ในพระธรรมมัทธิวบทที่ 25 {GC 426.1}

ในช่วงฤดูร้อนและฤดูใบไม้ร่วงของปี ค.ศ. 1844 มีเสียงร้องเป่าประกาศดังขึ้นมาว่า "เจ้าบ่าวมาแล้ว" จึงเกิดคนสองกลุ่มขึ้นตามลักษณะของหญิงพรหมจารีมีปัญญาและโง่ คนกลุ่มหนึ่งรอคอยการกลับมาของพระเจ้าด้วยความชื่นชมยินดี พวกเขาบากบั่นเตรียมตัวที่จะต้อนรับพระองค์ คนอีกกลุ่มหนึ่งเข้าร่วมขบวนการด้วยความกลัวและทำด้วยความหุนหัน พวกเขาพอใจกับทฤษฎีความจริง แต่ขาดพระคุณของพระเจ้า ในอุปมา เมื่อเจ้าบ่าวมา "ผู้ที่พร้อมอยู่แล้วก็ได้ไปกับท่านในการเลี้ยงเนื่องในงานสมรส" ทำให้เราเห็นว่าเจ้าบ่าวมาถึงก่อนงานสมรส พิธีสมรสหมายถึงพระคริสต์ได้รับอาณาจักรของพระองค์ จะเรียกกรุงเยรูซาเล็มใหม่คือนครบริสุทธิ์ซึ่งเป็นเมืองหลวงและใช้แทนอาณาจักรนั้นว่า "เจ้าสาวที่เป็นมเหสีของพระเมษโปดก" ทูตสวรรค์บอกยอห์นว่า "เชิญมานี่เถิด ข้าพเจ้าจะให้ท่านดูเจ้าสาวที่เป็นมเหสีของพระเมษโปดก" ผู้เผยพระวจนะกล่าวต่อไปว่า "ท่านได้นำข้าพเจ้าโดยพระวิญญาณขึ้นไปบนภูเขาสูงใหญ่ และได้สำแดงให้ข้าพเจ้าเห็นนครบริสุทธิ์ คือเยรูซาเล็ม ซึ่งกำลังลอยลงมาจากสวรรค์และจากพระเจ้า" (วิวรณ์ 21: 9,10) จึงเห็นได้อย่างชัดเจนว่าเจ้าสาวในที่นี้หมายถึงเมืองบริสุทธิ์ และหญิงพรหมจารีที่ออกไปต้อนรับเจ้าบ่าวเป็นสัญลักษณ์ของคริสตจักร พระธรรมวิวรณ์เรียกประชากรของพระเจ้าว่าเป็นแขกรับเชิญใน

งานเลี้ยงสมรส วิวรณ์ 19: 9 หากประชากรของพระเจ้าเป็นแขกของงานแล้ว พวกเขาจะมีสัญลักษณ์เป็นเจ้าสาวไม่ได้ ดังที่พระธรรมดาเนียลได้กล่าวไว้ว่า พระคริสต์จะรับ “ราชอำนาจ ศักดิ์ศรี กับราชอาณาจักร” จากผู้เจริญด้วยวัยวุฒิในสวรรค์ พระองค์จะทรงต้อนรับกรุงเยรูซาเล็มใหม่ ซึ่งเป็นเมืองหลวงของอาณาจักรของพระองค์ที่ “จัดเตรียมไว้พร้อมแล้วเหมือนอย่างเจ้าสาวแต่งตัวไว้สำหรับสามี” (ดาเนียล 7: 14; วิวรณ์ 21: 2) เมื่อพระองค์ทรงรับอาณาจักรแล้ว พระองค์จะเสด็จมาด้วยพระสิริเป็น” จอมกษัตริย์และจอมเจ้านาย” (วิวรณ์ 19;16) เพื่อไถ่ประชากรของพระองค์ผู้ที่จะ “ร่วมสำรับกับอับราฮัมและอิสอัคและยาโคบ” ที่โต๊ะของพระองค์ในอาณาจักรของพระองค์ (มัทธิว 8: 11; ลูกา 22: 30) เพื่อมีส่วนในงานเลี้ยงของพระเมษโปดก {GC 426.2}

การร้องประกาศว่า “เจ้าบ่าวมาแล้ว” ในช่วงฤดูใบไม่ร่วงของปี ค.ศ. 1844 ทำให้คนหลายพันคนหวังว่าพระเจ้าจะเสด็จกลับมาในทันที ในเวลาที่กำหนดไว้ เจ้าบ่าวเสด็จมาจริง แต่ไม่ได้เสด็จมายังโลกตามที่พวกเขาหวังไว้ แต่ได้เสด็จไปยังผู้เจริญด้วยวัยวุฒิในสวรรค์ ไปยังงานสมรส เข้าสู่งานเลี้ยงในอาณาจักรของพระองค์ “ผู้ที่พร้อมอยู่แล้ว ก็ได้ไปกับท่านในการเลี้ยงเนื่องในงานสมรส แล้วประตูก็ปิด” ในขณะที่พวกเขายังคงอยู่ในโลกนี้ พวกเขาจะไม่ได้เข้าไปร่วมงานสมรสที่เกิดขึ้นในสวรรค์ด้วยตนเอง ผู้ติดตามพระคริสต์จะ “คอยรับนายของตนเมื่อนายจะกลับมาจากงานสมรส” (ลูกา 12: 36) แต่พวกเขาจะต้องเข้าใจพระราชกิจของพระองค์และติดตามพระองค์เข้าไปยังเบื้องพระพักตร์พระเจ้าด้วยความเชื่อ นี่คือความหมายที่ว่า พวกเขาได้เข้าไปร่วมในงานสมรส {GC 427.1}

ในเรื่องอุปมา ผู้ที่ได้เข้าไปในงานสมรสมีน้ำมันอยู่ในตะเกียงของเขา ผู้ที่รู้ความจริงจากพระคัมภีร์ จะมีพระวิญญาณและพระคุณของพระเจ้าด้วย และเป็นผู้ที่รอคอยด้วยความอดทนในค่ำคืนของการทดลองที่ขมขื่น เขาได้ค้นพระคัมภีร์เพื่อเสาะหาแสงสว่างที่ชัดแจ้งยิ่งขึ้น พวกเขาได้เห็นความจริงเกี่ยวกับเรื่องพระวิหารในสวรรค์และการเปลี่ยนแปลงพระราชกิจของพระผู้ช่วยให้รอด และโดยความเชื่อ พวกเขาได้ติดตามพระองค์ในพระราชกิจของพระองค์ในพระวิหารเบื้องบน และทุกคนที่ยอมรับคำพยานในพระคัมภีรเกี่ยวกับเรื่องเดียวกันนี้ โดยความเชื่อ เขาได้ติดตามพระคริสต์ในขณะที่พระองค์เสด็จเข้าไปยังเบื้องพระพักตรพระเจ้าเพื่อประกอบกิจสุดท้าย

ของการเป็นผู้ไกล่เกลี่ย และรับอาณาจักรของพระองค์เมื่อพระราชกิจนี้สิ้นสุดลง สิ่งที่เกิดขึ้นทั้งหมดนี้เป็นเครื่องหมายแสดงถึงการเข้าร่วมงานสมรส {GC 427.2}

เรื่องอุปมาในมัทธิวบทที่ 22 ใช้สัญลักษณ์ของงานสมรสเดียวกันนี้ และเสนอให้เห็นอย่างชัดเจนว่าการพิจารณาพิพากษาจะมีขึ้นก่อนงานสมรส กษัตริย์ได้เสด็จมาก่อนงานสมรสเพื่อทอดพระเนตรแขกรับเชิญ ดูว่าทุกคนได้สวมเสื้อสำหรับงานแต่งงานหรือไม่ ซึ่งเป็นเสื้อคลุมอุปนิสัยไร้ตำหนิที่ได้ชำระล้างและทำให้ขาวสะอาดโดยพระโลหิตของพระเมษโปดก (มัทธิว 22: 11; วิวรณ์ 7: 14) เมื่อพบผู้ที่บกพร่องเขาก็จะถูกขับออกไป แต่ทุกคนที่ผ่านการตรวจสอบที่ได้สวมเสื้อสำหรับงานแต่งงานจะเป็นที่ยอมรับของพระเจ้าและสมควรที่จะเข้าร่วมในอาณาจักรของพระองค์และมีที่นั่งอยู่บนบัลลังก์ของพระองค์ งานการตรวจสอบอุปนิสัยเพื่อดูว่าผู้ใดได้เตรียมพร้อมสำหรับอาณาจักรของพระองค์ คือการพิจารณาพิพากษาของช่วงปิดภารกิจในพระวิหารเบื้องบน {GC 428.1}

เมื่องานของการไตร่สวนสิ้นสุดลง เมื่อทุกคนที่อ้างตนว่าเป็นผู้ติดตามพระคริสต์ในทุกยุคได้ผ่านการตรวจสอบและตัดสินแล้ว และเมื่อถึงเวลานั้น เวลาแห่งพระกรุณาธิคุณก็จะสิ้นสุดลง แล้วประตูแห่งพระเมตตาก็จะปิดลง ดังนั้น ด้วยคำพูดสั้นๆที่ว่า “ผู้ที่พร้อมอยู่แล้ว ก็ได้ไปกับท่านในการเลี้ยงเนื่องในงานสมรส แล้วประตูก็ปิด” จึงเป็นการนำพวกเราให้เข้าไปถึงจุดสิ้นสุดของพระราชกิจของพระผู้ช่วยให้รอด ไปยังเวลาเมื่อพันธกิจยิ่งใหญ่เพื่อช่วยมนุษย์ให้รอดจะเสร็จสมบูรณ์ {GC 428.2}

ในพิธีการของพระวิหารในโลกนี้ ซึ่งเราสามารถมองเห็นเป็นรูปแบบของพิธีการในสวรรค์ เมื่อปุโรหิตใหญ่เข้าไปยังอภิสุทธิสถานในวันลบมลทินบาปนั้น การทำหน้าที่ในห้องแรกได้เสร็จสิ้น พระเจ้าทรงบัญชาว่า “อย่าให้มีผู้ใดอยู่ในเต็นท์นัดพบเมื่ออาโรนเข้าไปทำการลบมลทินในสถานศักดิ์สิทธิ์ จนกว่าเขาจะออกมา” (เลวีนิติ 16: 17) ด้วยเหตุนี้ เมื่อพระคริสต์เสด็จเข้าไปในอภิสุทธิสถานเพื่อประกอบพระราชกิจในช่วงสุดท้ายของการลบมลทินบาป พระราชกิจของพระองค์ในห้องแรกได้สิ้นสุดลงแล้ว แต่เมื่อพระราชกิจในห้องที่หนึ่งยุติ พระราชกิจในห้องที่สองจึงได้เริ่มขึ้น ในพิธีจำลอง เมื่อปุโรหิตใหญ่ก้าวออกจากวิสุทธิสถานในวันลบมลทินบาป เขาเข้าไปยังเบื้องพระพักตร์พระเจ้า ถวายเลือดซึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปเพื่อคนอิสราเอลทั้งมวลที่ได้กลับใจจากบาปของเขาอย่างจริงใจ ดังนั้น พระคริสต์ได้ทำหน้าที่เป็น

ผู้ไกล่เกลี่ยของเราสำเร็จไปส่วนหนึ่งเท่านั้น เพื่อเข้าไปทำหน้าที่ในอีกส่วนหนึ่งและพระองค์จะยังทรงแก้ต่างต่อเบื้องพระพักตร์ของพระบิดาด้วยพระโลหิตของพระองค์เพื่อคนบาป {GC 428.3}

ผู้ที่รอคอยการเสด็จมาของพระคริสต์ในปี ค.ศ. 1844 ไม่เข้าใจเนื้อหาของเรื่องนี้ หลังจากเวลาที่พวกเขาคาดว่าพระผู้ช่วยให้รอดจะเสด็จมาได้ผ่านพ้นไป พวกเขาก็ยังคงเชื่อว่าใกล้เวลาที่พระองค์จะเสด็จมา พวกเขามองว่า เขาได้มาถึงวิกฤตการณ์ที่สำคัญและเชื่อว่าพระราชกิจของพระคริสต์ในฐานะของผู้ไกล่เกลี่ยต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าได้ยุติลงแล้ว สำหรับพวกเขาแล้ว ดูเสมือนหนึ่งว่าพระคัมภีร์สอนว่า เวลาแห่งพระกรุณาธิคุณของมนุษย์จะปิดลงช่วงสั้นๆ ก่อนองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จกลับมาจริงๆในหมู่เมฆของท้องนภา ซึ่งดูประหนึ่งเป็นหลักฐานจากพระคัมภีร์ที่ชี้ไปยังเวลาเมื่อมนุษย์จะแสวงหา เคาะและร้องเรียกที่ประตูแห่งความเมตตาและประตูนั้นจะไม่เปิดให้แก่พวกเหล่านั้น และพวกเขาจึงตั้งคำถามกับตนเองว่า วันที่พวกเขารอคอยการเสด็จมาของพระคริสต์น่าจะเป็นวันเริ่มต้นของช่วงเวลาดังกล่าวที่จะต้องเกิดขึ้นก่อนการเสด็จกลับมาของพระองค์ เมื่อพวกเขาได้ประกาศเตือนเรื่องการพิพากษาที่ใกล้เข้ามานั้น พวกเขาคิดว่าหน้าที่ของเขาที่ต้องทำให้กับโลกนี้ได้สำเร็จแล้ว และภาระที่ต้องช่วยจิตวิญญาณอื่นให้ได้รอดจึงหมดสิ้นไปจากพวกเขา ในขณะที่ความหยิ่งยโสและการดูหมิ่นเยาะเย้ยของคนที่ไม่มีพระเจ้า ดูจะเป็นอีกหลักฐานหนึ่งที่แสดงว่าพระวิญญาณของพระเจ้าถูกเพิกถอนไปจากผู้ที่ปฏิเสธพระเมตตาคุณของพระองค์ เรื่องทั้งหมดนี้ยืนยันความเชื่อของพวกเขาว่า เวลาแห่งพระกรุณาธิคุณของพระเจ้าได้สิ้นสุดลงแล้ว หรือตามที่พวกเขาพูดว่า “ประตูแห่งพระกรุณาธิคุณปิดไปแล้ว” {GC 429.1}

แต่แสงสว่างที่ชัดแจ้งได้มาพร้อมกับการศึกษาเรื่องพระวิหาร บัดนี้ พวกเขามองเห็นแล้วว่า ความเชื่อที่ว่า 2300 วันสิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1844 ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของวิกฤตที่สำคัญ แต่เป็นเรื่องจริงที่ว่าประตูแห่งความหวังและความเมตตาที่มนุษย์เข้าหาพระเจ้ามาเป็นเวลาหนึ่งพันแปดร้อยปีนั้นได้ปิดลง ประตูอีกบานหนึ่งได้เปิดออกและการอภัยบาปได้ทรงโปรดยื่นให้แก่มนุษย์โดยผ่านการไกล่เกลี่ยของพระคริสต์ในอภิสุทธิสถาน พระราชกิจส่วนหนึ่งของพระคริสต์ได้สิ้นสุดลงเพียงเพื่อเปิดทางให้อีกพระราชกิจหนึ่ง ยังคงมี “ประตูที่เปิด“อยู่เพื่อเข้าสู่พระวิหารในสวรรค์ซึ่งพระคริสต์กำลังปฏิบัติพระราชกิจเพื่อคนบาป {GC 429.2}

บัดนี้ เราได้เห็นพระดำรัสของพระคริสต์ในพระธรรมวิวรณ์ที่นำมาใช้ได้กับคริสตจักรในยุคนี้ว่า “พระองค์ผู้บริสุทธิ์ ผู้สัตย์จริง ผู้ทรงถือลูกกุญแจของดาวิด ผู้ทรงเปิดแล้วจะไม่มีผู้ใดปิด ผู้ทรงปิดแล้วจะไม่มีผู้ใดเปิด ได้ตรัสดังนี้ว่า ‘เรารู้จักแนวการกระทำของเจ้า ดูเถิด เราได้ตั้งประตูซึ่งเปิดไว้ตรงหน้าพวกเจ้า ประตูนี้ไม่มีใครปิดได้” (วิวรณ์ 3:7, 8) {GC 430.1}

เหล่าผู้ที่ติดตามพระเยซูในพระราชกิจยิ่งใหญ่ของการลบมลทินบาปโดยความเชื่อ จะได้รับประโยชน์ของการทรงเป็นผู้ไกล่เกลี่ยที่ทำเผื่อพวกเขา ในขณะที่ผู้ปฏิเสธแสงสว่างซึ่งนำให้เขาเห็นพระราชกิจแห่งการรับใช้นี้จะไม่ได้ประโยชน์อะไรเลย ชาวยิวที่ปฏิเสธความสว่างที่พระคริสต์ทรงประทานให้เมื่อพระองค์เสด็จมาครั้งแรกนั้นและไม่ยอมรับว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของโลก พวกเขาจึงไม่ได้รับการอภัยจากพระองค์ เมื่อพระเยซูเสด็จกลับสู่สวรรค์ พระองค์เสด็จเข้าไปยังพระวิหารในสวรรค์พร้อมกับพระโลหิตของพระองค์เพื่อหลั่งพระพรของการเป็นผู้ไกล่เกลี่ยให้แก่เหล่าสาวกของพระองค์ ชาวยิวยังถูกปล่อยให้คงอยู่ในความมืดสนิทด้วยการถวายบูชาและถวายเครื่องบูชาที่ไร้ประโยชน์ต่อไป พิธีการที่เป็นรูปแบบและเป็นเงาได้ยุติลงแล้ว ประตูที่แต่เดิมมนุษย์ใช้เพื่อเข้าหาพระเจ้าได้ถูกปิดลงแล้ว ชาวยิวได้ปฏิเสธที่จะแสวงหาพระองค์ด้วยวิธีเดียวที่จะไปถึงพระองค์ได้ โดยทางพระราชกิจของพระองค์ในพระวิหารในสวรรค์ ดังนั้น พวกเขาจึงไม่ได้สื่อสัมพันธ์กับพระเจ้า สำหรับพวกเขาแล้วประตูนั้นได้ปิดไปแล้ว พวกเขาไม่รู้ว่า พระคริสต์คือเครื่องบูชาที่แท้จริงและทรงเป็นผู้ไกล่เกลี่ยต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงไม่ได้รับประโยชน์ของการเป็นผู้ไกล่เกลี่ยของพระองค์ {GC 430.2}

สภาพของชาวยิวที่ไม่เชื่อ เป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นสภาพความไม่ใส่ใจและไม่เชื่อที่ปรากฏอยู่ท่ามกลางผู้ที่อ้างว่าตนเป็นคริสเตียน ซึ่งจงใจไม่ยอมรับพระราชกิจของมหาปุโรหิตผู้ทรงกอปรด้วยพระเมตตาคุณของเรา ในพิธีที่เป็นแบบ เมื่อมหาปุโรหิตเข้าไปยังอภิสุทธิสถาน ชนชาติอิสราเอลทุกคนจะต้องชุมนุมกันรอบๆพระวิหารและถ่อมใจลงต่อเบื้องพระเจ้าด้วยความเคร่งขรึมที่สุด เพื่อเขาจะได้รับการอภัยจากบาปของเขา และไม่ถูกอัปเปหิออกจากสังคมผู้นมัสการพระเจ้า จึงเป็นเรื่องที่จำเป็นมากกว่าเพียงไรสำหรับช่วงเวลาเมื่อวันแห่งการลบมลทินบาปกำลังดำเนินอยู่ ที่เราจะต้องเข้าใจพระราชกิจของมหาปุโรหิตของเรา และหน้าที่ที่พระเจ้าทรง

ประสงค์ให้เราทำ {GC 430.3}

มนุษย์ไม่อาจหลุดพ้นจากการลงโทษเมื่อเขาปฏิเสธคำเตือนที่พระเจ้าทรงโปรดประทานให้ด้วยพระเมตตา ในสมัยของโนอาห์ มีคำสอนที่ส่งมาจากสวรรค์ลงมาถึงโลก และความรอดของเขาขึ้นกับวิธีที่เขาตอบสนองต่อคำสอนนั้น เนื่องจากพวกเขาปฏิเสธคำเตือน พระวิญญาณของพระเจ้าจึงถอนไปจากชาติพันธุ์มนุษย์ที่บาปชั่วนั้น และพวกเขาจึงพินาศไปกับน้ำที่ท่วมโลก ในสมัยของอับราฮัม พระเมตตาคุณที่ได้สิ้นสุดลงกับคนผิดของเมืองโสโดม และ มีเพียงโลทพร้อมกับภรรยาและบุตรสาวสองคนที่รอดพ้นจากการถูกเผาผลาญด้วยไฟที่ส่งมาจากสวรรค์ ในสมัยของพระคริสต์ก็เช่นกัน พระบุตรของพระเจ้าประกาศต่อชาวยิวที่ไม่เชื่อของยุคนั้นว่า “นิเวศของเจ้าจะถูกทอดทิ้งและเริศร้าง” (มัทธิว 23: 38) เมื่อติดตามมองต่อไปยังยุคสุดท้าย พระเจ้าผู้ทรงกอปรด้วยอำนาจที่ไม่จำกัดเดียวกันนี้ทรงประกาศถึงความ “พินาศเพราะเขาทั้งหลายไม่ได้รักความจริงเพื่อจะรอดได้ เพราะเหตุนี้พระเจ้าจึงทรงให้ความลุ่มหลงมาครอบงำเขา ให้เขาเชื่อสิ่งที่เท็จ เพื่อคนที่ไม่เชื่อความจริงแต่ยินดีในการอธรรมจะได้ถูกพิพากษาโทษสิ้นทุกคน” (2 เธสะโลนิกา 2:10-12) เมื่อเขาปฏิเสธคำสอนจากพระวจนะของพระองค์ พระเจ้าจึงทรงถอนพระวิญญาณบริสุทธิ์ไป และปล่อยให้เขาตกอยู่กับการหลอกลวงที่พวกเขารัก {GC 431.1}

แต่พระคริสต์ยังคงเป็นผู้ไกล่เกลี่ยเพื่อมนุษย์ และยังทรงประทานแสงสว่างให้แก่ผู้ที่แสวงหา ถึงแม้ว่าผู้ที่รอคอยการกลับมาของพระคริสต์จะไม่เข้าใจเรื่องนี้ในช่วงแรกๆ ภายหลังก็ได้รับความกระจ่างเมื่อพระคัมภีร์ได้อธิบายจุดยืนที่แท้จริงของพวกเขาออกมาให้เขาเข้าใจ {GC 431.2}

ภายหลังปี ค.ศ.1844 ก็ตามมาด้วยช่วงเวลาของการทดลองยิ่งใหญ่สำหรับผู้ที่ยังคงยึดมั่นอยู่กับความเชื่อในเรื่องของการเสด็จกลับมา มีอยู่เรื่องเดียวที่ยังคงปลอบใจให้เขายึดความจริงให้อย่างมั่นคงได้คือ แสงสว่างที่ส่องนำความคิดของเขาไปยังพระวิหารเบื้องบน บางคนประกาศเลิกเชื่อเรื่องการคำนวณเวลาของคำพยากรณ์และให้เหตุผลว่าอิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่สถิตอยู่กับการเคลื่อนไหวของขบวนการรอคอยการเสด็จกลับมานั้นมาจากตัวแทนของมนุษย์หรือซาตาน คนอีกกลุ่มหนึ่งยึดไว้อย่างแน่วแน่ว่าพระเจ้าทรงนำพวกเขาผ่านพ้นเหตุการณ์ในอดีตและขณะที่เขารอคอยและเฝ้าระวังและอธิษฐานเพื่อที่จะแสวงหาน้ำพระทัยของ

พระเจ้า พวกเขาได้มองเห็นมหาปุโรหิตยิ่งใหญ่ของเขาเสด็จเข้าไปประกอบอีกพระราชกิจหนึ่ง และพวกเขาติดตามพระองค์เข้าไปโดยความเชื่อ พวกเขาได้รับการทรงนำให้เห็นงานในช่วงท้ายของคริสต์จักร พวกเขาจึงเข้าใจข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สองได้ดียิ่งขึ้น และพร้อมที่จะรับและประกาศให้โลกรู้ถึงคำเตือนที่น่าสะพรึงกลัวของข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สามในพระธรรมวิวรณ์บทที่ 14 นำมาประกาศ {GC 431.3}

วันนี้พระเยซูทรงกำลังปฏิบัติงาน ที่ห้องศักดิ์สิทธิ์ที่สุดในพระวิหารบนสวรรค์ ตั้งแต่ ค.ศ. 1844

VICARIUS FILII DEI = 666 = Pope

VICARIUS - substituting for, or in place of

FILII - means son

DEI - means GOD

V	=	5	F	=	no value	D	=	500
I	=	1	I	=	1	E	=	no value
C	=	100	L	=	50	I	=	1
A	=	no value	I	=	1			--------
R	=	no value	I	=	1			501
I	=	1			--------			
U/V	=	5			53			
S	=	no value						

		112						

112 + 53 + 501 = 666

"...เลขของสัตว์ร้ายนั้น เพราะว่าเป็นเลขของบุคคลผู้หนึ่ง เลขของมันคือ

<u>หกร้อยหกสิบหก</u>" พระคัมภีร์ไบเบิล วิวรณ์ 13 : 18

<u>มีเครื่องหมายนี้บน หมวกของพระสันตะปาปา</u>

<u>VICARIUS FILII DEI</u>

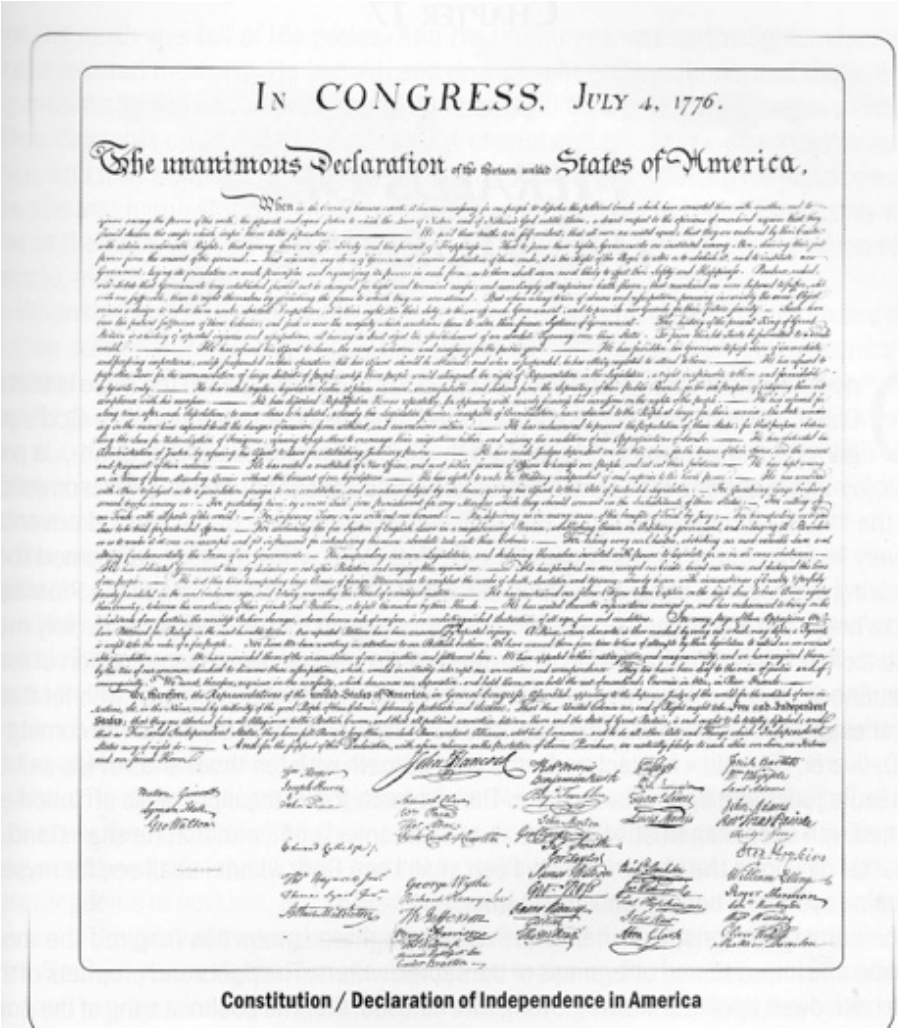
IN CONGRESS, JULY 4, 1776.

The unanimous Declaration of the thirteen united States of America,

Constitution / Declaration of Independence in America

รัฐธรรมนูญ - ประกาศอิสระภาพ ของสหรัฐอเมริกา

บทที่ 25

พระบัญญัติของพระเจ้าเปลี่ยนแปลง ตัดหรือเติมไม่ได้

"พระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์ก็เปิด ในพระวิหารนั้นเห็นมีหีบพันธสัญญาของพระองค์" (วิวรณ์ 11: 19) **หีบพันธสัญญา**ของพระเจ้าอยู่ใน**ห้องศักดิ์สิทธิ์ที่สุด (อภิสุทธิสถาน)** เป็นห้องชั้นในภายในพระวิหาร พิธีการภายพระวิหารในโลกเป็น "แต่แบบและเงาแห่งศักดิ์สิทธิสถาน" ห้อง**ห้องศักดิ์สิทธิ์ที่สุด**จะเปิดออกเมื่อมีการชำระพระวิหารใน**วันยิ่งใหญ่แห่งการลบมลทินบาป**เท่านั้น ด้วยเหตุนี้ คำประกาศที่ว่าวิหารของพระเจ้าในสวรรค์เปิดออกและมองเห็น**หีบพันธสัญญาของพระองค์บอกให้ทราบว่า ห้องศักดิ์สิทธิ์ที่สุด (อภิสุทธิสถาน) ของพระวิหารในสวรรค์ได้เปิดออกในปี ค.ศ. 1844 เมื่อพระคริสต์เสด็จเข้าไปปฏิบัติพระราชกิจช่วงปิดท้ายของพันธกิจการไถ่บาป** เมื่อพระคริสต์เสด็จดำเนินเข้าปฏิบัติพระราชกิจใน ห้อง**ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด** ผู้ที่ติดตามมหาปุโรหิตยิ่งใหญ่ของเขาเข้าไปด้วยความเชื่อจะมองเห็นว่าบัดนี้พระองค์ทรงปฏิบัติกิจอยู่เบื้องหน้าหีบพันธสัญญาของพระเจ้าทูลขอด้วยพระโลหิตของพระองค์เพื่อคนบาปทั้งหลาย {GC 433.1}

หีบพันธสัญญาที่อยู่ในพระวิหารบนโลกมีศิลาสองแผ่นที่จารึกข้อความพระบัญญัติของพระเจ้า(พระ บัญญัติสิบประการ) *หีบพันธสัญญาเป็นแต่เพียงภาชนะรองรับแผ่นพระบัญญัติ พระบัญชาของพระเจ้าที่ปรากฏอยู่บนศิลาจารึกนี้ทำให้หีบพันธสัญญานี้มีคุณค่าและศักดิ์สิทธิ์ เมื่อพระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์เปิดออก ก็จะมองเห็นหีบพันธสัญญาของพระองค์ที่อยู่ภายในอภิสุทธิสถานของพระวิหารในสวรรค์ พระบัญญัติของพระเจ้าถูกเชิดชูขึ้นไว้อย่างศักดิ์สิทธิ์ ด้วยพระบัญญัตินี้เป็น**พระดำรัสของพระเจ้า**ตรัสไว้ท่ามกลางเสียงฟ้าร้องที่ภูเขาซีนายและจารึกไว้ลงบนแผ่นศิลาด้วย**นิ้วพระหัตถ์ของพระองค์เอง** {GC 433.2}*

พระบัญญัติของพระเจ้าภายในพระวิหารที่อยู่ในสวรรค์เป็นต้นฉบับที่ยิ่งใหญ่โดยบัญญัติที่จารึกไว้บนแผ่นศิลาและที่โมเสสบันทึกไว้ในหนังสือพระคัมภีร์ 5 เล่มแรกเป็นสำเนาที่ไม่ผิดเพี้ยน ผู้ที่เข้าใจสาระสำคัญนี้จึงจะมองเห็นสมบัติของพระบัญญัติของพระเจ้าว่าศักดิ์สิทธิ์และแปรเปลี่ยนไม่ได้ เขาจะเข้าใจอย่างถ่องแท้อย่างที่ไม่เคยเข้าใจมาก่อนถึงความสำคัญของพระดำรัสของพระผู้ช่วยให้รอดที่ตรัสไว้ว่า

“ตราบใดที่ฟ้าและดินดำรงอยู่ แม้อักษรหนึ่งหรือขีดๆหนึ่งก็จะไม่สูญไปจากธรรมบัญญัติ” (มัทธิว 5: 18) พระบัญญัติเปิดเผยให้เห็นพระประสงค์ของพระเจ้าและเป็นสำเนาพระลักษณะอุปนิสัยของพระเจ้า ฉะนั้นพระบัญญัติของพระเจ้าต้องดำรงอยู่เป็นนิตย์ เพื่อเป็น “สักขีพยานอันสัตย์ซื่อในท้องฟ้า” (สดุดี 89: 37 TKJV) ไม่มีพระบัญญัติข้อใดที่ถูกยกเลิกไป ไม่มีอักษรตัวหนึ่งหรือขีดๆหนึ่งที่จะเปลี่ยนแปลงไป ผู้ประพันธ์สดุดีกล่าวไว้ว่า “พระวจนะของพระองค์ปักแน่นอยู่ในสวรรค์เป็นนิตย์” “ข้อบังคับของพระองค์ก็ไว้ใจได้ สถาปนาอยู่เป็นนิจกาล” (สดุดี119:89; 111:7, 8) {GC 434.1}

ที่ใจกลางของพระบัญญัติสิบประการคือพระบัญญัติข้อที่สี่ซึ่งได้ประกาศไว้ตั้งแต่แรกว่า “จงระลึกถึง**วันสะบาโต** ถือเป็นวันบริสุทธิ์ จงทำการงานทั้งสิ้นของเจ้าหกวัน แต่วันที่เจ็ดนั้นเป็นสะบาโตของพระเจ้าของเจ้า ในวันนั้นอย่ากระทำการงานใดๆ ไม่ว่าเจ้าเอง หรือบุตรชายบุตรหญิงของเจ้า หรือทาสทาสีของเจ้า หรือสัตว์ใช้งานของเจ้า หรือแขกที่อาศัยอยู่ในประตูเมืองของเจ้า เพราะในหกวันพระเจ้าทรงสร้างฟ้าและแผ่นดิน ทะเล และสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในที่เหล่านั้น แต่ใน**วันที่เจ็ด**ทรงพัก เพราะฉะนั้นพระเจ้าทรงอวยพระพรวันสะบาโต และทรงตั้งวันนั้นไว้เป็นวันบริสุทธิ์” (อพยพ 20:8-11) {GC 434.2}

พระวิญญาณของพระเจ้าจะบันดาลให้ผู้ที่ศึกษาพระคำของพระองค์เกิดความประทับใจ ทำให้พวกเขาสำนึกถึงการล่วงละเมิดบัญญัตินี้ด้วยการละเลยวันพักผ่อนของพระผู้สร้างโดยไม่รู้ตัว เมื่อพวกเขาเริ่มตรวจสอบหาเหตุผลของการถือรักษา**วันที่หนึ่ง**ของสัปดาห์แทนวันที่พระเจ้าทรงตั้งไว้ให้เป็นวันศักดิ์สิทธิ์ **พวกเขาไม่พบหลักฐานในพระคัมภีร์ที่กล่าวว่าพระบัญญัติข้อที่สี่ถูกลบล้างไปหรือวันสะบาโตเปลี่ยนแปลงไป พระพรที่ทรงตั้งให้วันที่เจ็ดเป็นวันบริสุทธิ์นั้นยังไม่เคยถูกยกเลิกไป** เมื่อพวกเขาตั้งใจแสวงหาเพื่อเรียนรู้และทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าด้วยความจริงใจ พวกเขาก็จะมองเห็นว่าตนเองได้ล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระองค์ จิตใจของเขาจึงเต็มล้นด้วยความโศกเศร้าและเขาจึงถือรักษาวันสะบาโต(**วันที่เจ็ด**)ของพระเจ้าให้บริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์เพื่อแสดงความภักดีต่อพระองค์ {GC 434.3}

พวกเขาต้องใช้ความพยายามอย่างมากและจริงใจเพื่อเปลี่ยนแปลงความเชื่อของเขา ไม่มีผู้ใดพลาดที่จะเห็นว่า**พระวิหารบนโลกนี้เป็นสำเนาแบบแผนธรรมบัญญัติที่อยู่ในหีบพันธสัญญาในสวรรค์**และการยอมรับความจริงเกี่ยวกับเรื่องพระวิหารในสวรรค์มีความสัมพันธ์กับการยอมรับข้อกำหนดต่างๆในพระบัญญัติของพระเจ้าและหน้าที่ที่เขามีต่อวันสะบาโตของ**พระบัญญัติข้อที่สี่** นี่คือสาเหตุของความขมขื่นและความ

มุ่งมั่นที่จะต่อต้านเรื่องราวที่สอดคล้องกันในพระคัมภีร์ซึ่งเปิดเผยพระราชกิจของพระคริสต์ในพระวิหารบนสวรรค์ มนุษย์หาทางปิดประตูที่พระเจ้าทรงเปิดไว้และเปิดประตูที่พระองค์ทรงปิดแล้ว แต่พระองค์ “ผู้ทรงเปิดแล้วจะไม่มีผู้ใดปิด ผู้ทรงปิดและจะไม่มีผู้ใดเปิด” ตรัสว่า “เราได้ตั้งประตูซึ่งเปิดไว้ตรงหน้าพวกเจ้า ประตูนี้ไม่มีใครปิดได้” (วิวรณ์ 3: 7,8) พระคริสต์ทรงเปิดประตูหรือทรงปฏิบัติพระราชกิจในอภิสุทธิสถาน แสงสว่างกำลังส่องออกมาจากประตูของพระวิหารในสวรรค์ที่เปิดอยู่และพระบัญญัติข้อที่สี่ก็ยังเป็นส่วนหนึ่งในธรรมบัญญัติซึ่งบรรจุอยู่ในห้องศักดิ์สิทธิ์ที่สุด (อภิสุทธิสถาน) นั้น สิ่งที่พระเจ้าสถาปนาไว้แล้วไม่มีมนุษย์คนใดจะล้มล้างได้ {GC 435.1}

ผู้ที่ยอมรับแสงสว่างเรื่องของการเป็นผู้ไกล่เกลี่ยของพระคริสต์และความเป็นอมตะธรรมบัญญัติของพระเจ้า จะพบว่าสิ่งเหล่านี้คือความจริงที่พระธรรมวิวรณ์บทที่ 14 ได้บันทึกไว้ ข่าวสารต่างๆในบทนี้ประกอบด้วยคำเตือน**<u>สามประการ</u>** (โปรดดูภาคผนวก) เพื่อตระเตรียมผู้ที่อาศัยอยู่ในโลกให้พร้อมสำหรับการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเจ้า คำประกาศที่ว่า “ถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษา” ชี้ไปยังพระราชกิจช่วงสุดท้ายของพระคริสต์เพื่อความรอดของมนุษย์ เป็นการประกาศข่าวแห่งความจริงที่จะต้องเผยแพร่จนการไกล่เกลี่ยของพระผู้ช่วยให้รอดจะยุติและพระองค์จะเสด็จกลับมายังโลกเพื่อรับคนทั้งหลายให้ไปอยู่กับพระองค์ **<u>การพิพากษาที่เริ่มขึ้นในปี ค. ศ. 1844 จะต้องดำเนินต่อไปจนกระทั้งมวลมนุษย์ได้รับการตัดสินทั้งคนที่ยังมีชีวิตและที่ตายแล้ว ดังนั้นการพิจารณานี้จึงจะยืดไปจนถึงเวลาที่ประตูแห่งพระกรุณาธิคุณจะปิดลง</u>** เพื่อมนุษย์พร้อมที่จะยืนขึ้นในวันพิพากษา ข่าวสารนี้บัญชาให้พวกเขา “ยำเกรงพระเจ้าและถวายเกียรติแด่พระองค์” “และจงนมัสการพระองค์ ผู้ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก ทะเลและบ่อน้ำพุทั้งหลาย” การยอมรับข่าวสารเหล่านี้ส่งผลให้มีถ้อยคำว่า นี่แหละ “คือผู้ที่ประพฤติตามพระบัญญัติของพระเจ้า และดำเนินตามความเชื่อของพระเยซู” เพื่อเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับการพิพากษานี้ มนุษย์จำเป็นต้องถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า การพิพากษาจะใช้พระบัญญัติเป็นมาตรฐานวัดอุปนิสัย อัครทูตเปาโลประกาศว่า “คนทั้งหลายที่มีธรรมบัญญัติและทำบาปก็จะต้องมีโทษตามธรรมบัญญัติ.....ในวันที่พระเจ้าทรงพิพากษาความลับของมนุษย์โดยพระเยซูคริสต์” และท่านยังบอกต่อว่า “คนที่ประพฤติตามธรรมบัญญัติต่างหากที่พระเจ้าทรงถือว่าเป็นผู้ชอบธรรม” (โรม 2:12-16) การถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าจำเป็นต้องใช้ความเชื่อเพราะ” ไม่มีความเชื่อแล้วจะเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้าก็ไม่ได้เลย” และ “การกระทำใดๆที่มิได้เกิดจากความเชื่อมั่นก็เป็นบาปทั้งสิ้น”

(ฮีบรู 11:6; โรม 14:23. {GC 435.2}

<u>ทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง</u>ประกาศเรียกให้มนุษย์ “ยำเกรงพระเจ้าและถวายพระเกียรติแด่พระองค์” และให้นมัสการพระองค์ผู้ทรงเป็นพระเจ้าพระผู้สร้างของฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก การที่จะนมัสการพระองค์ได้นั้นพวกเขาจะต้องเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ กษัตริย์ซาโลมอนซึ่งถือว่าเป็นนักปราชญ์กล่าวไว้ว่า **“จงยำเกรงพระเจ้าและรักษาพระบัญญัติของพระองค์ เพราะนี่แหละเป็นหน้าที่ทั้งสิ้นของมนุษย์”** (ปัญญาจารย์ 12: 13 KJV) เมื่อปราศจากการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าแล้ว จะไม่มีการนมัสการใดที่พระเจ้าจะทรงพอพระทัย “นี่แหละเป็นความรักต่อพระเจ้า คือที่เราทั้งหลายประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์” **“ผู้ใดไม่ฟังพระบัญญัติ แม้คำอธิษฐานของเขาก็เป็นสิ่งน่าเกลียดน่าชัง”** (1 ยอห์น 5:3; สุภาษิต 28:9) {GC 436.1}

<u>หน้าที่ของการนมัสการพระเจ้าวางอยู่บนพื้นฐานความจริงที่ว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้สร้างและสิ่งมีชีวิตทั้งปวงเกิดขึ้นมาล้วนเป็นหนี้พระองค์</u> และที่ใดในพระคัมภีร์เมื่อพระองค์ทรงอ้างสิทธิให้ถวายความเคารพและนมัสการเหนือพระทั้งปวงของคนต่างชาติ เพราะมีหลักฐานอ้างถึงอำนาจแห่งการทรงสร้างของพระองค์ “พระทั้งปวงของชนชาติทั้งหลายเป็นรูปเคารพ แต่พระเจ้าทรงสร้างฟ้าสวรรค์” (สดุดี 96: 5) “องค์บริสุทธิ์ตรัสว่า เจ้าจะเปรียบเรากับผู้ใดเล่า ซึ่งเราจะเหมือนเขา จงแหงนหน้าขึ้นดูว่า ผู้ใดสร้างสิ่งเหล่านี้” “พระเจ้าผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ ผู้ทรงปั้นแผ่นดินโลกและทำมันไว้...ตรัสดังนี้ว่า เราคือพระเจ้าและไม่มีอื่นใดอีก” (อิสยาห์ 40:25; 45: 18) ผู้ประพันธ์สดุดีตรัสว่า “จงรู้เถิดว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้า คือพระองค์เองที่ทรงสร้างเราทั้งหลาย และเราก็เป็นของพระองค์” “มาเถิดให้เรานมัสการและกราบลง ให้เราคุกเข่าลงต่อพระเจ้าผู้ทรงสร้างพวกเรา” (สดุดี 100: 3; 95: 6) และชาวสวรรค์บริสุทธิ์ที่นมัสการพระเจ้าได้บอกเหตุผลว่าทำไมพวกเขาจึงถวายนมัสการพระองค์ “องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย พระองค์ทรงสมควรที่จะได้รับคำสรรเสริญ พระเกียรติและฤทธิ์เดช เพราะว่าพระองค์ได้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวง” (วิวรณ์ 4: 11) {GC 436.2}

พระคัมภีร์ไบเบิล วิวรณ์บทที่ 14 เรียกร้องมนุษย์ให้นมัสการพระผู้สร้างและได้พยากรณ์ให้เห็นคนกลุ่มหนึ่งที่ถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าเนื่องจากผลการประกาศข่าวสามประการนี้ มีบัญญัติข้อหนึ่งที่ชี้อย่างแจ่มแจ้งว่าพระเจ้าทรงเป็นพระผู้ทรงสร้าง พระบัญญัติข้อที่สี่ประกาศว่า “วันที่เจ็ดนั้นเป็นสะบาโตของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า..... เพราะในหกวันพระเยโฮวาห์ทรงสร้างฟ้า และแผ่นดินโลกทะเล และสรรพสิ่งซึ่ง

มีอยู่ในที่เหล่านั้น แต่ในวันที่เจ็ดทรงพัก เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์ทรงอวยพรวันสะบาโต และทรงตั้งวันนั้นไว้เป็นวันบริสุทธิ์ (อพยพ 20: 10, 11 KJV) พระเจ้ายังตรัสถึงเรื่องของวันสะบาโตไว้อีกว่า "เป็นหมายสำคัญ...เพื่อเจ้าจะทราบว่าเราคือพระ เยโฮวาห์ เป็นพระเจ้าของเจ้า" (เอเสเคียล 20: 20 KJV) และพระองค์ทรงให้เหตุผลว่า "ในหกวันพระเจ้าได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก แต่ในวันที่เจ็ดพระองค์ได้ทรงงดการงานไว้และทรงหย่อนพระทัยไว้ในวันนั้น" (อพยพ 31: 17) {GC 437.1}

"<u>ความสำคัญของวันสะบาโตมีไว้เพื่อรำลึกถึงการสร้างโลก นี่คือเหตุผลแท้จริงที่จะต้องรักษาไว้ตลอดไป</u> ทำไมจึงต้องถวายการนมัสการแด่พระเจ้า" เพราะพระองค์ทรงเป็นพระผู้สร้างและเราเป็นผู้ที่พระองค์ทรงสร้าง "ด้วยเหตุนี้ **<u>วันสะบาโตจึงเป็นรากฐานเดียวที่แท้จริงของการนมัสการพระเจ้า</u>** เพราะวันสะบาโตสอนความจริงที่ยิ่งใหญ่ด้วยวิธีการที่ประทับใจที่สุดและไม่มีคำสอนอื่นใดที่ทำได้เช่นนี้ รากฐานแท้จริงของการนมัสการพระเจ้าไม่ใช่จะต้องเป็นวันที่เจ็ดเท่านั้น แต่การนมัสการทั้งหมดนั้นวางอยู่บนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างพระเจ้าพระผู้สร้างและสรรพสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง ความจริงยิ่งใหญ่จะไม่มีวันล้าสมัยและจะลืมไม่ได้เป็นอันขาด" (J.N. Andrews, History of the Sabbath, บทที่ 27) สมองของมนุษย์จะต้องจดจำความจริงในเรื่องนี้ตลอดไปว่าพระเจ้าทรงสถาปนาวันสะบาโตไว้ในสวนเอเดนและตราบเท่าที่ความจริงที่พระองค์ทรงเป็นพระผู้สร้างของเราแล้ว ก็ยังคงเป็นเหตุผลที่เราต้องนมัสการพระองค์ต่อไปตราบนานเท่านานที่วันสะบาโตจะยังคงเป็นหมายสำคัญและอนุสรณ์ของพระผู้ทรงสร้าง หากทั่วทั้งจักรวาลมีการถือรักษาวันสะบาโตแล้ว ความคิดและความรู้สึกของมนุษย์จะถูกนำพาให้เข้าไปยังพระผู้สร้างเพื่อเป็นศูนย์รวมของความเคารพและการนมัสการและจะไม่มีคนกราบไหว้รูปเคารพ คนไม่เชื่อฟังพระเจ้าหรือเป็นคนนอกศาสนา **<u>การถือรักษาวันสะบาโตจะเป็นเครื่องหมายแห่งความจงรักภักดีที่มีต่อพระเจ้าเที่ยงแท้ "ผู้ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์แผ่นดินโลก ทะเลและบ่อน้ำพุทั้งหลาย"</u>** ข่าวสารที่บัญชาให้มนุษย์นมัสการพระเจ้าและถือรักษาพระบัญญัติของพระองค์นั้นจะต่อด้วยการเชิญชวนเป็นพิเศษให้ถือรักษา**พระบัญญัติข้อที่สี่** {GC 437.2}

ผู้ที่ประพฤติตามพระบัญญัติของพระเจ้าและดำเนินตามความเชื่อของพระเยซูจะแตกต่างกับคนอีกกลุ่มหนึ่งที่ทำผิดและถูก**<u>ทูตสวรรค์องค์ที่สาม</u>**เตือนด้วยถ้อยคำที่เคร่งขรึมและน่ากลัวว่า "**<u>ถ้าผู้ใดบูชาสัตว์ร้ายและรูปของมัน และรับเครื่องหมายของมันไว้ที่หน้าผากหรือที่มือของตนผู้นั้นจะต้องดื่มเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธของพระเจ้า (วิวรณ์14:9,10</u>**KJV) {GC438.1}

เพื่อความเข้าใจในข่าวสารเรื่องนี้ จึงจำเป็นต้องแปลความหมายสัญลักษณ์นี้ให้ถูกต้อง สัตว์ร้าย รูปของมันและเครื่องหมายของมันหมายถึงอะไร “ถ้าผู้ใดบูชา**สัตว์ร้ายและรูป**ของมันและมี**เครื่องหมาย**ของมันไว้ที่หน้าผากหรือที่มือ ผู้นั้นจักต้องดื่มเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธของพระเจ้า: วิวรณ์14:9,10 พญานาคใหญ่ซึ่งเป็นงูดึกดำบรรพ์ ที่เขาเรียกกันว่าพญามารและซาตาน คำพยากรณ์เกี่ยวกับเรื่องนี้และการใช้สัญลักษณ์เหล่านี้พบได้ในพระคัมภีร์วิวรณ์ เริ่มต้นจากบทที่ 12 เมื่อพญานาคคอยทำลายพระคริสต์ในสมัยที่พระองค์มาประสูติ พญานาคใหญ่ซึ่งเป็นงูดึกดำบรรพ์ ที่เขาเรียกกันว่า พญามารและซาตาน**(วิวรณ์ 12: 9** KJV**) พญานาค dragon นั้นคือซาตาน** มันเป็นผู้บงการให้กษัตริย์เฮโรดสั่งประหารพระผู้ช่วยให้รอด แต่ตัวแทนเอกของซาตานที่ทำสงครามกับพระคริสต์และประชากรของพระองค์ในช่วงคริสต์ศตวรรษที่หนึ่งนั้นเป็นอาณาจักรโรมที่มีลัทธินอกศาสนาซึ่งเป็นศาสนาที่นิยมแพร่หลาย ด้วยเหตุนี้ พญานาคที่ความหมายหลักหมายถึงซาตานก็ยังมีความหมายที่สองโดยเป็นสัญลักษณ์ของอาณาจักรโรมนอกศาสนานั่นเอง {GC 438.2}

พระคัมภีร์ไบเบิล วิวรณ์ บทที่ 13 (ข้อ 1-10) บรรยายสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่งที่มี “ตัวเหมือนเสือดาว” “พญานาคได้ให้ฤทธิ์อำนาจอันยิ่งใหญ่และที่นั่งของมันแก่สัตว์ร้ายนั้น” (หมายถึง ระบบสันตะปาปา) ซึ่งสืบทอดอำนาจและยศศักดิ์และสิทธิขาดซึ่งครั้งหนึ่งเคยครอบครองโดยอาณาจักรโรมันในอดีต ได้มีการเปิดเผยถึงสัตว์ร้ายตัวที่เหมือนเสือดาวนี้ว่า “สัตว์ร้ายนั้นมีปากที่พูดคำจาบจ้วงและหมิ่นประมาทพระเจ้า....มันกล่าวคำหมิ่นประมาทต่อพระเจ้า ต่อพระนามของพระองค์ ต่อสถานที่สถิตของพระองค์ และต่อผู้ที่อยู่ในสวรรค์ ทรงยอมให้มันทำสงครามกับธรรมิกชนและชนะเขา ทรงประทานให้มันมีอำนาจเหนือชนทุกเผ่า ทุกชาติ ทุกภาษา และทุกประชาชาติ” **คำพยากรณ์นี้มีลักษณะที่คล้ายคลึงกับคำพยากรณ์บรรยายเกี่ยวกับเขาเล็กแห่งพระธรรมดาเนียลบทที่ 7 คำพยากรณ์นี้จึงชี้ไปยังเปปาซี่อย่างไม่มีข้อสงสัย** {GC 439.1}

“ทรงยอมให้มันใช้อำนาจกระทำอย่างนั้นตลอดสี่สิบสองเดือน” และผู้เผยพระวจนะกล่าวต่อไปว่า เขาเห็น “หัวๆหนึ่งของมันดูเหมือนถูกฟันปางตาย” และกล่าวต่อไปอีกว่า “ผู้ใดที่กำหนดไว้ให้ไปเป็นเชลย ผู้นั้นก็จะต้องไปเป็นเชลย ผู้ใดฆ่าเขาด้วยดาบ ผู้นั้นก็ต้องถูกฆ่าด้วยดาบ” **เวลาสี่สิบสองเดือนเป็นระยะเวลาเดียวกันกับ “หนึ่งวาระ สองวาระกับครึ่งวาระ” สามปีครึ่งหรือ 1260 วัน แห่งพระธรรมดาเนียลบทที่ 7 ซึ่งเป็นเวลาที่อำนาจการปกครองของเปปาซีกดขี่ประชากรของพระเจ้า** ตามที่กล่าวถึงในบทก่อนๆ ระยะเวลานี้เริ่มต้นด้วยการเรืองอำนาจของระบบสันตะปาปาในปี

ค.ศ. **538 และสิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1798** ในช่วงเวลานั้น สันตะปาปาถูกกองทัพของประเทศฝรั่งเศสจับไปเป็นเชลย อำนาจของระบบสันตะปาปาถูกฟันปางตายและเรื่องนี้ก็เกิดขึ้นจริงตามที่ทำนายไว้ "ผู้ใดที่กำหนดไว้ให้ไปเป็นเชลย ผู้นั้นก็จะต้องไปเป็นเชลย" {GC 439.2}

เมื่อมาถึงจุดนี้ สัญลักษณ์อีกอันหนึ่งได้ปรากฏขึ้นมา ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า **"ข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่งขึ้นมาจากแผ่น ดิน มีสองเขาเหมือนลูกแกะและพูดเหมือนพญานาค"** (ข้อ 11) ทั้งลักษณะของสัตว์ร้ายตัวนี้และวิธีที่มันปรากฏตัวขึ้นมาแสดงให้เห็นว่าประเทศที่มันถูกใช้เป็นสัญลักษณ์มีลักษณะไม่เหมือนกับประเทศที่ใช้สัญลักณษ์ก่อนหน้านี้ อาณาจักรยิ่งใหญ่ที่เคยปกครองโลกมาปรากฏให้ผู้เผยพระวจนะดาเนียลเห็นเป็นสัตว์ป่าล่าเหยื่อที่ขึ้นมาเมื่อ "ลมทั้งสี่ของฟ้าสวรรค์ได้ปลุกปั่นทะเลใหญ่นั้น" (ดาเนียล 7: 2 KJV) ในพระธรรมวิวรณ์บทที่ 17 ทูตสวรรค์อธิบายว่า **น้ำหมายถึง "ชนชาติ** มวลชน ประชาชาติและภาษาต่างๆ" (วิวรณ์ 17: 15 KJV) ลมเป็นสัญลักษณ์ของการต่อสู้ **ลมทั้งสี่ของฟ้าสวรรค์**ที่ปลุกปั่นทะเลใหญ่หมายถึงภาพเหตุการณ์น่ากลัวของการปราบปรามและการปฏิวัติที่อาณาจักรเหล่านี้ได้เรืองอำนาจขึ้นมา {GC 439.3}

แต่**สัตว์ร้ายที่มีสองเขาเหมือนลูกแกะนั้น "ขึ้นมาจากแผ่นดิน"** แทนที่มันจะตั้งต้นขึ้นด้วยการเอาชนะอำนาจอื่นๆ ประเทศที่มีเครื่องหมายเป็นสัตว์ร้ายนี้จะต้องมาในอาณาบริเวณที่ไม่มีผู้ใดครอบครองมาก่อนและเติบใหญ่ขึ้นอย่างต่อเนื่องและอย่างสันติ ประเทศนี้จึงไม่ได้เกิดขึ้นมาจากประชาชาติที่แออัดและแก่งแย่งชิงดีกันในโลกเก่าที่มีสัญลักษณ์เป็นทะเลปั่นป่วนของ "ชนชาติ มวลชน ประชาชาติและภาษาต่างๆ" จึงต้องค้นหาประเทศนี้ในทวีปทางฝั่งตะวันตก {GC 440.1}

มีประเทศใดในโลกใหม่ที่เรืองอำนาจในปี **ค.ศ. 1798** ที่ดูท่าทางว่าจะมีความแข็งแกร่งและยิ่งใหญ่และดึงดูดความสนใจของคนทั้งโลก **การแปลความหมายของสัญลักษณ์นี้เป็นเรื่องที่ไม่ต้องถกเถียงกัน มีอยู่ประเทศหนึ่งและเป็นเพียงประเทศเดียวที่มีคุณสมบัติตรงตามคำพยากรณ์นี้และมุ่งตรงไปยังประเทศสหรัฐอเมริกา** ครั้งแล้วครั้งเล่า เมื่อนักพูดและนักประวัติศาสตร์บรรยายถึงการขึ้นมาและการเติบใหญ่ของประเทศนี้ เขาแทบจะนำความคิดที่เป็นคำพูดเดียวกับของผู้เขียนพระวจนะศักดิ์สิทธิ์มาใช้โดยไม่รู้ตัว สัตว์ร้ายนี้ **"ขึ้นมาจากแผ่นดิน"**และตามที่ผู้แปลคำ "ขึ้นมา" นี้ เขาหมายถึง "การเจริญเติบโตหรือการงอกออกมาเหมือนต้นไม้" และตามที่เราได้เห็น ประเทศนี้จะต้องเกิดขึ้นมาในอาณาบริเวณที่ไม่มีการครอบครองมาก่อน มีนักเขียนชื่อดังคนหนึ่งได้บรรยายถึงการขึ้นมาของประเทศสหรัฐอเมริกาว่า "เธอปรากฏขึ้นอย่างลึกลับจากที่ว่างเปล่า"

และกล่าวอีกว่า “ดั่งเมล็ดพืชที่สงบเงียบ เธอโตขึ้นจนเป็นอาณาจักร” (G. A. Townsend, The New World Compared With the Old, หน้า 462) ในปี ค.ศ. 1850 นิตยสารของประเทศยุโรปฉบับหนึ่งกล่าวถึงประเทศสหรัฐอเมริกาว่าเป็นอาณาจักรอัศจรรย์ซึ่ง “ปรากฏขึ้นมา” “ท่ามกลางความสงบเงียบของโลกและมีอำนาจมากขึ้นและยโสเพิ่มขึ้นทุกวัน (จากเดอะดับบลินแนชั่น ปาฐกหัวข้อเรื่อง ผู้ค้นพบการแสวงบุญของประเทศโดยแอ็ดวอร์ดเอเวอร์เรทท์) ท่านได้กล่าวต่อไปว่า “พวกเขาไม่ได้มองหาสถานที่สันโดษ ที่ไม่มีผู้อื่นใดรบกวนจากความไม่ชัดเจนของเขาและปลอดภัยเนื่องจากความห่างไกลซึ่งคริสตจักรเลย์เดนน้อยๆจะอยู่อย่างมีความสุขด้วยจิตสำนึกที่มีเสรีภาพหรือ จงดูเถิด อาณาบริเวณยิ่งใหญ่ที่เขาได้ครอบครองโดยสันติ พวกเขาได้แบกธงกางเขนเข้าครอบครองได้อย่างสันติ (ปาฐกที่ Plymouth, Massachusetts เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม ค.ศ. 1824 หน้า 11) {GC 440.2}

“มีสองเขาเหมือนลูกแกะ” เขาที่มีลักษณะเหมือนของแกะแสดงถึงความเยาว์วัย ไร้เดียงสา และอ่อนโยน บรรยายลักษณะของประเทศสหรัฐอเมริกาได้อย่างเหมาะสม ตามที่ผู้เผยพระวจนะได้เห็น “ขึ้นมา” ในปี ค.ศ. 1798 มีคริสเตียนมากมายที่อพยพไปยังประเทศอเมริกาในช่วงแรกและหาที่หลบภัยจากการกดขี่ของกษัตริย์และการไม่ยอมรับของพวกนักบวช พวกเขามุ่งมั่นที่จะสถาปนาการปกครองที่ตั้งอยู่บนรากฐานอันกว้างใหญ่ของเสรีภาพทางด้านปกครองของรัฐกับศาสนา แนวคิดของพวกเขาปรากฏให้เห็นใน**คำประกาศเอกราชของประเทศสหรัฐอเมริกา (Declaration of Independence ค.ศ.1776) ซึ่งเปิดเผยให้เห็นความจริงยิ่งใหญ่ว่า *“มนุษย์ทุกคนถูกสร้างขึ้นมาอย่างเท่าเทียมกัน และพระเจ้าผู้สร้างได้มอบสิทธิบางประการที่จะเพิกถอนมิได้ไว้ให้แก่มนุษย์ ในบรรดาสิทธิเหล่านั้น ได้แก่ ชีวิต เสรีภาพ และการแสวงหาความสุข”*** และรัฐธรรมนูญรับรองให้ประชากรมีสิทธิปกครองตนเอง ให้เลือกตั้งผู้แทนเพื่อร่างและตรากฎหมาย และดูแลให้ปฏิบัติตามกฎหมาย **ให้เสรีภาพในความเชื่อเรื่องศาสนา freedom of religious faith อนุญาตให้มนุษย์ทุกคนนมัสการพระเจ้าตามที่จิตใต้สำนึกของตนกำหนด** worship God according to the dictates of his conscience แนวทางของ**สาธารณรัฐนิยม (ไม่มีกษัตริย์) Republicanism (no king) และโปรเตสแตนท์นิยม (ไม่มี โป๊ป) Protestantism (no pope) เป็นหลักการพื้นฐานของประเทศสหรัฐอเมริกา หลักการเหล่านี้คือเคล็ดลับของอำนาจและความรุ่งเรืองมั่งคั่งของเขา (อเมริกา)** ผู้ที่ถูกกดขี่และถูกเหยียบย่ำทั่วทั้งอาณาจักรคริสเตียนทั่วโลกได้เดินทางไปยังดินแดนนี้ด้วยความสนใจและความหวัง คนนับล้านลงเรือข้ามทะเลไปขึ้นฝั่งต่างๆของประเทศนี้

จนประเทศสหรัฐอเมริกาก้าวขึ้นไปอยู่ท่ามกลางประเทศที่มีอำนาจมากที่สุดของโลก {GC 441.1}

แต่ “**มัน(อเมริกา)**ใช้อำนาจของ**สัตว์ร้ายตัวเดิมนั้น(คริสตจักรโรม)** อย่างครบถ้วนต่อหน้าสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้น มันทำให้โลกและคนที่อยู่ในโลกบูชาสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้น(คริสตจักรโรม)ที่มีแผลปางตายแต่รักษาหายแล้ว....สั่งให้คนทั้งหลายที่อยู่ในโลกสร้าง **รูปจำลอง (โปรเตสแตนท์ที่ละทิ้งหลักการ apostate Protestantism, e.g. เช่น เปลี่ยนวันสะบาโตซึ่งตรงกับวันเสาร์ ไปเป็น วันอาทิตย์)**ให้แก่สัตว์ร้าย(คริสตจักรโรม) ที่ถูกฟันด้วยดาบแต่ยังมีชีวิตอยู่นั้น” (วิวรณ์ 13:11-14 KJV) {GC 441.2}

สัตว์ร้าย(อเมริกาเป็นสัตว์ร้ายตัวที่สองใน Bible วิวรณ์ 13)ที่มีเขาเหมือนลูกแกะ และ พูดเหมือนพญานาค เป็นสัญลักษณ์ที่ชี้ให้เห็นถึงความขัดแย้งที่เด่นชัดระหว่างการพูดและการปฏิบัติของประเทศที่กล่าวถึง “การพูด” ของประเทศคืออำนาจการตรากฎหมาย (รัฐสภา) และ อำนาจศาล นี้จะส่งผลให้เกิดการขัดแย้งต่อหลักการแห่งเสรีภาพและสันติภาพที่เป็นพื้นฐานของนโยบายของประเทศอเมริกา คำทำนายที่ว่า มัน(อเมริกา) จะพูดจา “เหมือนพญานาค” และ “ใช้อำนาจของสัตว์ร้ายตัวแรก(คริสตจักรโรม) อย่างครบถ้วน” นั้น**ได้ทำนายไว้ล่วงหน้าอย่างชัดเจนถึงการเปลี่ยนแปลงของสัตว์ตัวที่สองในวิวรณ์ 13 (คืออเมริกา)ซึ่งเหมือนลูกแกะที่ ใจดี ที่มีนิสัยสงบ ไม่ดุร้าย กลายเป็นสัตว์ดุร้ายเหมือนพญานาค ถือทิฐิ ใจแคบ intolerance และกดขี่ ข่มเหงคนอื่น** ซึ่งประเทศที่มีสัญลักษณ์เป็นพญานาคและสัตว์ร้ายที่เหมือนเสือดาว (วิวรณ์ 13:2 - สัตว์ตัวที่ หนึ่งหรือคริสตจักรโรม) เคยทำมาแล้ว และประโยคที่ว่าสัตว์ร้ายที่มีสองเขา **(อเมริกา)** “ทำให้โลกและคนที่อยู่ในโลกบูชาสัตว์ร้ายตัวแรก” (คริสตจักรโรม) นั้นแสดงให้เห็นว่าประเทศอเมริกาใช้อำนาจบังคับการถือรักษากฎบางอย่าง(ถือรักษาวันอาทิตย์) เพื่อแสดงความเคารพต่อเปปาซี papacy (หมายถึง ระบบสันตะปาปา) {GC 442.1}

อำนาจเช่นนี้ขัดแย้งโดยตรงต่อหลักการการปกครองของประเทศนี้(อเมริกา) ต่อความมีเสรีภาพพิเศษของประเทศนี้ ต่อคำปฏิญาณใน**คำประกาศเอกราช Declaration of Independence** และรัฐธรรมนูญ ของประเทศสหรัฐอเมริกา ผู้ก่อตั้งประเทศได้หาวิธีอย่างชาญฉลาดเพื่อป้องกันการนำอำนาจของฝ่ายบ้านเมืองมายุ่งเกี่ยวกับกับศาสนา ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการมีทิฐิ ใจแคบ intolerance และการกดขี่ขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ว่า **“Congress สภาคองเกรส ต้องไม่ตรากฎหมายใด ที่จะเป็นการ นับถือหรือ ก่อตั้งศาสนาใด ศาสนาหนึ่ง หรือห้ามการนับถือ**

ศาสนาและประกอบพิธีกรรมทางศาสนาโดยเสรี " *"Congress shall make no law respecting an establishment of religion or prohibiting the free exercise thereof"* และ "จะไม่มีการกำหนดให้สอบถามว่านับถือศาสนาใดเพื่อเป็นคุณสมบัติการเข้ารับตำแหน่งหน้าที่ทางราชการภายใต้รัฐบาลของประเทศสหรัฐอเมริกา" การนับถือศาสนาจะถูกบังคับจากอำนาจฝ่ายการปกครองได้ก็ด้วยการละเมิดข้อกำหนดที่ปกป้องเสรีภาพของชาตินี้อย่างโจ่งแจ้งไม่ละอายใจเท่านั้น แต่ความไม่แน่นอนของอำนาจในเรื่องนี้ก็ไม่ได้ยิ่งใหญ่ไปกว่าสัญลักษณ์ที่ใช้แทนมัน สัตว์ร้าย(อเมริกา)ที่มีเขาเหมือนลูกแกะที่ยืนยันว่าบริสุทธิ์ สุภาพ และไม่เป็นภัย แต่ 'พูด'(ปฏิบัติ)เหมือนพญานาค(เผด็จการทรราช) {GC 442.2}

"มัน (อเมริกา) สั่งให้คนทั้งหลายที่แผ่นดินโลกสร้าง**รูปจำลอง (โปรเตสแตนท์ที่ละทิ้งหลักการ apostate Protestantism)** ให้แก่สัตว์ร้ายตัวเดิมนั้น" ได้ชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนถึงรูปแบบการปกครองที่มีอำนาจตรากฎหมายของรัฐขึ้นกับประชาชน ซึ่ง**เป็นหลักฐานชัดเจนที่สุดว่าประเทศที่คำพยากรณ์กล่าวถึงนี้คือประเทศสหรัฐอเมริกา** {GC 442.3}

แต่ "**รูปจำลอง**ให้แก่สัตว์ร้ายตัวเดิมนั้น" คืออะไร และจะทำ**รูป**นี้ได้อย่างไร สัตว์ร้ายที่มีเขาสองเขาเป็นผู้ทำ**รูปจำลอง**นี้และเป็น**รูปจำลอง**ที่ทำให้กับสัตว์ร้าย เรียกอีกนัยหนึ่งว่าเป็น**รูปจำลอง**ของสัตว์ร้าย เพื่อที่จะเรียนรู้ว่า**รูปจำลอง**นี้มีลักษณะอย่างไรและจะทำ**รูป**นี้ได้อย่างไรนั้น เราจะต้องศึกษาลักษณะของ**ตัวสัตว์ร้ายซึ่งก็คือเปปาซี papacy (ระบบสันตะปาปา)** {GC 443.1}

เมื่อคริสตจักรยุคแรกเริ่ม**เสื่อมถอย**ลงไปด้วยการละทิ้งพระกิตติคุณที่เรียบง่ายและรับพิธีกรรมและประเพณีของพวกนอกศาสนา เธอก็สูญเสียพระวิญญาณและอำนาจของพระเจ้าไป และเพื่อที่จะควบคุมจิตสำนึกผิดชอบ conscience ของประชาชน เธอแสวงหาการสนับสนุนของอำนาจทางฝ่ายโลก ผลที่ได้คือระบอบเปปาซี papacy ที่ศาสนาจักรควบคุมอำนาจของรัฐและใช้อำนาจรัฐทำตามสิ่งที่เธอต้องการโดยเฉพาะเพื่อลงโทษพวก "นอกรีต" "heretics" เพื่อให้ประเทศสหรัฐอเมริกาทำ*รูปจำลอง*ของสัตว์ร้ายได้นั้น **อำนาจทางศาสนาจะต้องควบคุมอำนาจการปกครอง เพื่อให้คริสตจักรโรม ใช้อำนาจของรัฐทำสิ่งที่เธอต้องการ** {GC 443.2}

เมื่อใดก็ตามที่ศาสนาจักรได้รับอำนาจฝ่ายรัฐ โรม ก็ใช้อำนาจนี้ลงโทษผู้ที่ขัดแย้งกับหลักคำสอนของโรม คริสตจักรโปรเตสแตนท์ที่ดำเนินตามรอย

เท้าของโรมด้วยการเป็นพันธมิตรกับอำนาจฝ่ายรัฐ เป็นการแสดงออกถึงความปรารถนาเดียวกันที่จะจำกัดเสรีภาพของจิตใต้สำนึกรู้ถูกรู้ผิด liberty of conscience ตัวอย่างในเรื่องนี้เห็นได้จากการกดขี่ข่มเหงอันยาวนานและต่อเนื่องกับผู้ที่ขัดแย้งกับคริสตจักรแห่งอังกฤษ (Church of England) ในช่วงศตวรรษที่ 16 และ 17 ศาสนาจารย์เป็นพันๆที่ไม่ลงรอยกับคริสตจักรถูก**บังคับให้หลบหนี**ไปจากโบสถ์และผู้คนอีกมากมายทั้งที่เป็นศาสนาจารย์และประชาชนธรรมดา**ถูกปรับ กักขัง ทรมาน และฆ่าตายเพราะความเชื่อของเขา** {GC 443.3}

การละทิ้งหลักการของศาสนาเป็นเหตุให้คริสตจักรในยุคแรกเข้าขอความช่วยเหลือของอำนาจรัฐและเป็นการเปิดทางพัฒนาไปสู่**ระบบสันตะปาปาซึ่งหมายถึงสัตว์ร้าย** เปาโลกล่าวไว้ว่า “จะมีการล้มลงเสียก่อน...และ**คนแห่งการบาป** นั้นจะประจักษ์แจ้ง” (2 เธสะโลนิกา 2:3 KJV) **ด้วยเหตุนี้ การละทิ้งหลักการของศาสนาในคริสตจักรเป็นการเตรียมทางให้กับการทำ *รูปจำลอง* ให้กับสัตว์ร้าย** {GC 443.4}

พระคัมภีร์ไบเบิลเปิดเผยว่าก่อนที่พระเจ้าจะเสด็จมา(ครั้งที่สอง)จะต้องมีการถดถอยทางศาสนาที่คล้ายคลึงกับที่เกิดขึ้นในศตวรรษแรกๆ “ในวันสุดท้ายนั้น จะเกิดเหตุการณ์กลียุค เหตุว่าคนจะเป็นคนรักตัวเอง เป็นคนเห็นแก่เงิน เป็นคนอวดตัว เป็นคนจองหอง เป็นคนพูดหมิ่นประมาทเป็นคนไม่เชื่อฟังคำบิดามารดาเป็นคนอกตัญญูเป็นคนไร้ศีลธรรมเป็นคนไม่รักซึ่งกันและกัน เป็นคนไม่ทำตามสัญญาเป็นคนหาความใส่เขาเป็นคนไม่มีสติรั้งใจเป็นคนดุร้ายเป็นคนชังคนดีเป็นคนทรยศ เป็นคนมุทะลุ เป็นคนหัวสูง เป็นคนรักความสนุกสนานยิ่งกว่ารักพระเจ้าเขามีสภาพทางของพระเจ้าภายนอก แต่ฤทธิ์ของทางนั้นเขาปฏิเสธเสีย คนอย่างนี้ท่านจงผินหน้าหนีจากเขาเสียด้วย” (2 ทิโมธี 3:1-5 KJV) บัดนี้พระวิญญาณได้ตรัสไว้อย่างชัดแจ้งว่า **“ในกาลภายหลังจะมีบางคนละทิ้งความเชื่อ โดยหันไปเชื่อฟังวิญญาณที่ล่อลวง และฟังคำสอนของพวกผีปีศาจ”** (1 ทิโมธี 4: 1 KJV) คือผู้นั้นที่มาโดยการดลบันดาลของซาตาน พร้อมกับบรรดาการอิทธิฤทธิ์และ “หมายสำคัญและการมหัศจรรย์แห่งความเท็จ และอุบายอธรรมทั้งหลายสำหรับคนเหล่านั้นที่พินาศอยู่เพราะเขาทั้งหลายไม่ได้รับความรักแห่งความจริงไว้ เพื่อจะรอดได้... ความลุ่มหลงมาครอบงำเขา ให้เขาเชื่อสิ่งที่เท็จ (2 เธสะโลนิกา 2: 9-11 KJV) เมื่อสภาพไร้ศีลธรรมเช่นนี้เกิดขึ้น ผลอันเดียวกันที่เกิดขึ้นในศตวรรษแรกๆ ก็จะตามกันมา {GC 444.1}

คนมากมายมองดูว่าความเชื่อหลากหลายในคริสตจักรโปรเตสแตนท์น่าจะเป็นข้อพิสูจน์อย่างแน่แน่ว่าไม่มีทางที่จะบังคับให้เกิดความเป็นหนึ่งได้ แต่เป็นเวลา

หลายปีมาแล้วที่คริสตจักรซึ่งมีความเชื่อแบบโปรเตสแตนท์มีแนวคิดเกิดขึ้นและแรงขึ้นที่สนับสนุนให้คริสตจักรต่างๆรวมตัวกันโดยใช้พื้นฐานของหลักข้อเชื่อที่เหมือนกัน เพื่อให้การรวมตัวเช่นนี้จึงจำเป็นต้องยอมผ่อนปรนไม่พูดคุยถึงเรื่องที่ทุกคนมีความไม่เห็นพ้องต้องกัน **แม้ว่าเรื่องนั้นจะเป็นเรื่องสำคัญในพระคัมภีร์มากเพียงไรก็ตาม** {GC 444.2}

ในปี ค.ศ. 1846 ชาลส์ บีเชอร์ ได้เทศนาเปิดเผยว่า การดำเนินการของ **"โปรเตสแตนท์** อีแวนเจลลิคเคิล(evangelical)ไม่เพียงได้ก่อตั้งขึ้นมาภายใต้แรงกดดันมหาศาลบนความหวาดกลัวของมนุษย์ แต่คริสเตียนเหล่านี้ดำเนินงานและเคลื่อนไหวและคงอยู่ในสภาพที่เลวร้ายอย่างสิ้นเชิงและเข้าหาธรรมชาติฝ่ายต่ำทุกชั่วโมงเพื่อ**หยุดยั้งความจริง** และคุกเข่าลงต่ออำนาจของการละทิ้งศาสนา apostasy เรื่องเช่นนี้เกิดขึ้นมาแล้วกับโรมมิใช่หรือ เรากำลังเลียนแบบการดำเนินชีวิตของเธออีกใช่ไหมและเรามองเห็นอะไรอยู่เบื้องหน้าการประชุมสภาทั่วไปอีกวาระหนึ่งหรือ การประชุมระดับโลกหรือ การเป็นพันธมิตรของอีแวนเจลลิคเคิล และศาสนาของทั้งจักรวาลหรือ" (คำเทศนาเรื่อง "The Bible a Sufficient Creed" จากเมือง Fort Wayne, มลรัฐอินเดียนา 22 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1946) เมื่อมาถึงจุดนี้ **ความพยายามที่จะรวมตัวกันเป็นหนึ่งเดียวอย่างเต็มรูปแบบก็จะก้าวมาถึงจุดสุดท้ายที่ต้องใช้กำลังบังคับ** {GC 444.3}

เมื่อคริสตจักรแนวหน้าในประเทศสหรัฐอเมริกาจับมือกันโดยใช้หลักคำสอนที่เหมือนๆกันเป็นเครื่องยึดเหนี่ยว พวกเขาจะกดดันให้รัฐบาลออกกฎหมายบังคับและอุ้มชูสถาบันของเขา เมื่อนั้นโปรเตสแตนท์ในประเทศสหรัฐอเมริกาจะสร้างรูปจำลองของอำนาจการปกครองของโรม ผลที่หลีกเลี่ยงไม่ได้จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนคือฝ่ายปกครองจะกำหนดโทษกับผู้ที่ไม่เห็นพ้องกับเธอ {GC 445.1}

สัตว์ร้ายที่มีสองเขา(อเมริกา) และมันยังได้บังคับคนทั้งปวง ทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อย คนมั่งมีและคนจน ไทและทาสให้รับ**เครื่องหมาย**ไว้ที่มือขวาหรือที่หน้าผากของเขา เพื่อ**ไม่ให้ผู้ใดทำการซื้อขายได้**นอกจากผู้ที่มี**เครื่องหมาย**นั้น หรือ**ชื่อของสัตว์ร้าย**นั้น หรือ**เลขชื่อ**ของมัน (พระคัมภีร์ไบเบิล วิวรณ์ 13; 16,17 KJV) ทูตสวรรค์องค์ที่สามได้เตือนไว้ว่า "ถ้าผู้ใดบูชาสัตว์ร้ายและรูปของมันและมีเครื่องหมายของมันไว้ที่หน้าผากหรือที่มือ ผู้นั้นจักต้องดื่มเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธของพระเจ้า" "สัตว์ร้าย" ที่กล่าวถึงในที่นี้ที่ซึ่ง**สัตว์ร้ายที่มีเขาสองเขาบังคับให้ผู้คนบูชาสัตว์ร้ายตัวแรกหรือสัตว์ที่มีตัวเหมือนเสือดาวในพระคัมภีร์ไบเบิลวิวรณ์บทที่ 13 ซึ่งหมายถึง** ระบบสันตะปาปา **"รูปจำลองของสัตว์ร้าย" คือคริสตจักรโปรเตสแตนท์ที่ละทิ้งความเชื่อ**ซึ่งจะถูกพัฒนาขึ้นมาเมื่อคริสตจักร**โปรเตส**

แตนท์ต่างๆจะแสวงหาอำนาจฝ่ายปกครองมาบังคับคำสอนที่ไม่มีเหตุผลของเขา ส่วนคำว่า **"<u>เครื่องหมายของสัตว์ร้าย</u>"** Mark of the Beast นั้นจะต้องคอยหาคำอธิบายต่อไป {GC 445.2}

ภายหลังที่ได้เตือนไม่ให้นมัสการสัตว์ร้ายและรูปของมันแล้ว คำพยากรณ์ยังเปิดเผยต่อไปว่า นี่แหละ(สาวกที่แท้จริงของพระเยซู) คือ "**<u>ผู้ที่ประพฤติตามพระบัญญัติของพระเจ้าและดำเนินตามความเชื่อของพระเยซู</u>**" (วิวรณ์ 14:12) เนื่องจากว่าผู้ที่ประพฤติตามพระบัญญัติของพระเจ้าจะแตกต่างไปจากผู้ที่บูชาสัตว์ร้ายและรูปของมันและรับเครื่องหมายของมัน สิ่งที่จะตามมาคือ ผู้ที่ถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าอยู่มุมหนึ่งและผู้ที่ฝ่าฝืนพระบัญญัติของพระเจ้าซึ่งอยู่ในอีกมุมหนึ่ง จะมีการแยกออกอย่างชัดเจนระหว่างผู้ที่นมัสการพระเจ้าและผู้ที่บูชาสัตว์ร้าย {GC 445.3}

การล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้าคือลักษณะพิเศษของสัตว์ร้ายและรูปจำลองของมัน **<u>ดาเนียล</u>**กล่าวถึง**<u>เขาเล็ก</u>**(หรือระบอบสันตะปาปา) นี้ว่า "จะคิดเปลี่ยนแปลงบรรดาวาระและพระราชบัญญัติ" (ดาเนียล 7: 25 KJV) และเปาโลเรียกอำนาจเดียวกันนี้ว่า "คนแห่งการบาป" (2 เธสะโลนิกา 2:3) ที่จะยกตนขึ้นเหนือพระเจ้า คำพยากรณ์หนึ่งจะเสริมคำพยากรณ์อีกเรื่องหนึ่ง **<u>การเปลี่ยนพระบัญญัติของพระเจ้าเท่านั้นที่ระบบสันตะปาปาจะยกตัวเองให้สูงขึ้นเหนือพระเจ้าได้ ผู้ที่รอบรู้เข้าใจและยังถือรักษาบัญญัติที่ได้เปลี่ยนไปแล้วกำลังให้เกียรติอย่างสูงสุดกับอำนาจที่ทำการเปลี่ยนแปลงนี้ จึงเป็นการแสดงความเชื่อฟังต่อบัญญัติของระบบสันตะปาปาซึ่งเป็น *เครื่องหมาย* แสดงความภักดีต่อสันตะปาปาแทนพระเจ้า(หมายความว่ารับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย--Mark of the Beast)</u>**{GC 446.1}

เปปาซี(ระบบสันตะปาปา)เคยพยายามเปลี่ยนพระบัญญัติของพระเจ้า **<u>พระบัญญัติข้อที่สองที่ห้ามการกราบบูชารูปเคารพได้ถูกตัดทิ้งไปและเปลี่ยนพระบัญญัติข้อที่สี่เพื่อเปิดทางให้ถือรักษาวันที่หนึ่งเป็นวันสะบาโตแทนวันที่เจ็ด</u>** แต่ชาวเปปาซี(คริสตจักรโรม)ย้ำว่า เหตุที่ต้องตัดพระบัญญัติข้อที่สองออกไปก็เพราะเป็นพระบัญญัติที่ไม่จำเป็นเพราะรวมอยู่ในพระบัญญัติข้อที่หนึ่งแล้ว และพระบัญญัติที่พวกเขานำเสนอก็ตรงตามที่พระเจ้าต้องการให้ทุกคนเข้าใจ คำแก้ตัวเหล่านี้ไม่อาจเปลี่ยนแปลงคำทำนายที่ผู้เผยพระวจนะได้กล่าวถึงความตั้งใจและเจตนาของเปปาซีว่า เขา "คิดเปลี่ยนแปลงบรรดาวาระและธรรมบัญญัติ" การเปลี่ยนแปลงพระบัญญัติข้อที่สี่ได้ทำให้คำพยากรณ์สำเร็จอย่างแม่นยำ เพราะอำนาจเดียวที่อ้างในเรื่องนี้คือคริสตจักร **<u>การกระทำนี้เปปาซี papacy</u>**

จึงได้ตั้งตนเองขึ้น เหนือพระเจ้าอย่างเปิดเผย {GC 446.2}

พระบัญญัติข้อที่สี่จะแบ่งแยกผู้ที่นมัสการพระเจ้าออกอย่างชัดเจนเพราะพระบัญญัติข้อที่สี่เป็นเครื่องหมายของอำนาจแห่งการทรงสร้าง ของพระเจ้า และเป็นพยานให้กับอำนาจและสิทธิของพระเจ้าที่ทรงเรียกร้องให้มนุษย์แสดงความเคารพยำเกรงและแสดงความจงรักภักดี ผู้ที่บูชาสัตว์ร้ายจะถูกแยกออกโดยความพยายามของพวกเขาที่ต้องการทำลาย**อนุสรณ์**ของพระผู้สร้าง เพื่อ ยกชูสถาบันของโรม การนมัสการในวันอาทิตย์คือเรื่องแรกที่ลัทธิโรมันคาทอลิกอ้างสิทธิด้วยความยโส (โปรดดูภาคผนวก) และเป็นเรื่องแรกที่เธอได้ใช้อำนาจของรัฐมาบังคับให้ถือรักษาเป็น **"วันขององค์พระผู้เป็นเจ้า" "the Lord's Day"** แต่พระคัมภีร์ชี้ให้เห็นว่าวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าคือ**วันที่เจ็ด ไม่ใช่วันที่หนึ่ง** พระคริสต์ตรัสว่า "**บุตรมนุษย์เป็นเจ้าเป็นนายเหนือวันสะบาโตด้วย**" พระบัญญัติข้อที่สี่เปิดเผยว่า "**วันที่เจ็ดนั้นเป็นสะบาโตของพระเจ้าของเจ้า**" และโดยผ่านทางผู้เผยพระวจนะอิสยาห์พระเจ้าทรงกำหนดให้เป็น "วันบริสุทธิ์ของเรา" (มาระโก 2: 28; อิสยาห์ 58: 13) {GC 446.3}

พระดำรัสของพระคริสต์ได้พิสูจน์แล้วว่า คำกล่าวอ้างที่ถูกนำมาใช้บ่อยๆว่าพระคริสต์ได้เปลี่ยนวันสะบาโตไปแล้วเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง พระองค์ทรงตรัสในคำเทศนาบนภูเขาว่า "อย่าคิดว่าเรามาเพื่อจะทำลายพระราชบัญญัติหรือคำของศาสดาพยากรณ์เสีย เรามิได้มาเพื่อจะทำลายแต่มาเพื่อจะให้สำเร็จ เพราะเราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถึงฟ้าและดินจะล่วงไป แม้อักษรหนึ่งหรือจุดๆ หนึ่งก็จะไม่สูญไปจากพระราชบัญญัติ จนกว่าจะสำเร็จทั้งสิ้น เหตุฉะนั้น ผู้ใดได้ทำให้ข้อเล็กน้อยสักข้อหนึ่งในพระบัญญัตินี้เบาลง ทั้งสอนคนอื่นให้ทำอย่างนั้นด้วย ผู้นั้นจะได้ชื่อว่า เป็นผู้น้อยที่สุดในอาณาจักรแห่งสวรรค์ แต่ผู้ใดที่ประพฤติและสอนตามพระบัญญัติ ผู้นั้นจะได้ชื่อว่า เป็นใหญ่ในอาณาจักรแห่งสวรรค์" (มัทธิว 5:17-19 KJV) {GC 447.1}

เป็นเรื่องที่ชาวโปรเตสแตนท์ยอมรับกันทั่วไปว่า **ไม่มีหลักฐานการเปลี่ยนแปลงวันสะบาโตในพระคัมภีร์** เรื่องดังกล่าวเขียนไว้อย่างชัดเจนในหนังสือที่ตีพิมพ์ซึ่งเผยแพร่โดยสมาคมใบปลิวแห่งประเทศสหรัฐอเมริกา (American Tract Society) และสหพันธ์รวิวารศึกษาของประเทศสหรัฐอเมริกา (American Sunday School Union) หนึ่งในผลงานตีพิมพ์นี้ยอมรับว่า "ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ใหม่ **ไม่มีคำบัญชาที่ระบุชัดเจนใดๆเกี่ยวกับวันสะบาโต วันเสาร์ วันที่เจ็ดเปลี่ยน เป็น วันอาทิตย์ซึ่งเป็นวันที่หนึ่งของสัปดาห์) หรือกฎเกณฑ์ที่แน่ชัด เพื่อถือรักษาวันอาทิตย์นั้น"** (George Elliott,

The Abiding Sabbath, หน้า 184) {GC 447.2}

มีอีกท่านกล่าวว่า “จวบจนถึงเวลาที่พระคริสต์สิ้นพระชนม์นั้น ไม่ได้มีการเปลี่ยนวันเวลา” และ “เท่าที่มีบันทึกไว้ บรรดาอัครทูตก็ไม่ได้มีคำสั่ง ชัดเจนใดๆเพื่อให้ละทิ้งวันสะบาโตจากวันที่เจ็ดมาถือรักษาวันที่หนึ่งของสัปดาห์แทน” (A. E. Waffle, The Lord’s Day, หน้า 186-188) .{GC 447.3}

ชาวโรมันคาทอลิกยอมรับว่าคริสตจักรของเขาเองเป็นผู้เปลี่ยนแปลงวันสะบาโต และประกาศว่าชาวโปรเตสแตนท์ยอมรับการถือรักษาวันอาทิตย์ก็เท่ากับเป็นการยอมรับอำนาจของโรมด้วย ในหนังสือคำสอนศาสนาคริสต์ของคาทอลิก (the Catholic Catechism of Christian) ได้ตอบคำถามเกี่ยวกับวันที่จะต้องถือรักษาเพื่อปฏิบัติตามพระบัญญัติข้อที่สี่ไว้ดังนี้ว่า “ในช่วงเวลาของบัญญัติเดิม ได้แต่งตั้งวันเสาร์ให้เป็นวันศักดิ์สิทธิ์ แต่คริสตจักรได้รับการทรงชี้แนะจากพระคริสต์และการชี้นำจากพระวิญญาณของพระเจ้าให้เอาวันอาทิตย์มาแทนที่วันเสาร์ ด้วยเหตุนี้เราจึงถือรักษาวันที่หนึ่งเป็นวันศักดิ์สิทธิ์แทนวันที่เจ็ด และบัดนี้วันอาทิตย์จึงกลายมาเป็นวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า” {GC 447.4}

เพื่อเป็นหมายสำคัญแสดงอำนาจของคริสตจักรคาทอลิก นักเขียนชาวคาทอลิกได้กล่าวอ้างข้อเขียนไว้ว่า “การเปลี่ยนแปลงวันสะบาโตให้เป็นวันอาทิตย์ที่ชาวโปรเตสแตนท์อนุญาตให้ทำนั้น.....ด้วยการถือรักษาวันอาทิตย์พวกเขายอมรับอำนาจของคริสตจักรที่จะสถาปนาการเฉลิมฉลองและสั่งให้พวกเขาอยู่ภายใต้ความบาป” (Henry Tuberville, An Abridgment of the Christian Doctrine, หน้า 58) **ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงวันสะบาโตนั้นคืออะไร การเปลี่ยนแปลงวันสะบาโตคือเครื่องหมายหรือตราแห่งอำนาจของคริสตจักรโรมซึ่งเป็น mark of the beast “เครื่องหมายของสัตว์ร้าย” หรือไม่** {GC 448.1}

คริสตจักรแห่งโรมไม่เคยยกเลิกการแอบอ้างอำนาจสูงสุดในโลก และเมื่อชาวโปรเตสแตนท์ทั้งหลายยอมรับวันสะบาโตที่ คริสตจักรโรม เป็นผู้ก่อตั้งขึ้นมาและปฏิเสธวันสะบาโตของพระคัมภีร์ พวกเขายอมรับคำกล่าวอ้างนี้โดยปริยาย พวกเขาอ้างที่มาของการเปลี่ยนแปลงนี้ไปที่ธรรมเนียมประเพณีและว่าทำตามบรรพบุรุษทั้งหลาย แต่การกระทำเช่นนี้ **พวกเขา (ชาวโปรเตสแตนท์) ละเลยหลักการแท้จริงที่ทำให้พวกเขาแยกออกจากโรม นั่นคือ “พระคัมภีร์และพระคัมภีร์เท่านั้นที่เป็นศาสนาของชาวโปรเตสแตนท์”** ผู้ที่สนับสนุนเปปาซีมองเห็นว่าคนเหล่านี้กำลังหลอกลวงตนเอง ตั้งใจปิดตาของตนเองให้กับความจริงในเรื่องนี้ เมื่อการเคลื่อนไหวให้บังคับวันอาทิตย์ได้รับการเห็นชอบ

มากขึ้น ผู้ที่สนับสนุนระบบสันตะปาปาจึงปิติยินดีโดยรู้สึกมั่นใจว่าในที่สุดชาวโปรเตสแตนท์ทั้งหมดจะถูกนำเข้ามาอยู่ใต้ร่มธงของโรมอีกครั้ง {GC 448.2}

ผู้ที่สนับสนุนโรมเปิดเผยว่า“ชาวโปรเตสแตนท์ที่ถือรักษาวันอาทิตย์แสดงความจงรักภักดีให้กับคริสตจักร (คาทอลิก) ไม่ใช่กับพวกเขาเอง” (Mr. Segur, Plain Talk About the Protestantism of Today, หน้า 213) การใช้กฎหมายบังคับให้ถือรักษาวันอาทิตย์ในส่วนของคริสตจักรโปรเตสแตนท์เป็นการบังคับให้นมัสการของระบอบเปปาซีซึ่งเป็นสัตว์ร้าย ผู้ที่เข้าใจข้ออ้างสิทธิของพระบัญญัติข้อที่สี่เลือกที่จะถือรักษาวันสะบาโตเทียมเท็จแทนสะบาโตแท้จริงนั้นกำลังถวายความภักดีให้กับอำนาจที่สั่งให้ถือปฏิบัติ แต่ในการบังคับการถือรักษาศาสนาโดยใช้อำนาจฝ่ายโลก คริสตจักรก็ได้ทำรูปจำลองของสัตว์ร้ายเอง ดังนั้น **การใช้กฎหมายบังคับการถือรักษาวันอาทิตย์ในประเทศสหรัฐอเมริกาจะเป็นการบังคับให้บูชาสัตว์ร้ายและรูปจำลองของมัน** {GC 448.3}

แต่คริสเตียนในยุคก่อนๆถือรักษาวันอาทิตย์โดยคิดว่าพวกเขากำลังถือรักษาวันสะบาโตของพระคัมภีร์ และ**ในเวลานี้มีคริสเตียนแท้จริงอยู่ในทุกคริสตจักร ไม่เว้นแม้แต่ในชุมชนชาวคาทอลิก**ที่เชื่อด้วยความจริงใจว่าวันอาทิตย์เป็นวันสะบาโตที่พระเจ้าทรงประทานมาให้ พระเจ้าทรงยอมรับความตั้งใจและความซื่อสัตย์ที่จริงใจของพวกเขา **แต่เมื่อกฎหมายบังคับการถือรักษาวันอาทิตย์แล้ว** โลกจะได้ความสว่างเกี่ยวกับหน้าที่ของวันสะบาโตที่แท้จริงแล้ว **ผู้ที่ยังคงล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้าเพื่อที่จะปฏิบัติตามคำสั่งสูงสุดของโรมและให้อำนาจผู้ที่วางกฎบังคับที่โรมสถาปนาขึ้นเองนั้น เขากำลังกราบนมัสการสัตว์ร้ายและรูปจำลองของมัน** ในขณะที่มนุษย์ปฏิเสธข้อกำหนดที่พระเจ้าทรงประกาศว่าเป็นสัญลักษณ์แทนอำนาจของพระองค์นั้น และให้เกียรติกับข้อกำหนดที่โรมเลือกเป็นเครื่องหมายแทนอำนาจสูงสุดของเธอ **พวกเขาก็จะรับเครื่องหมายที่แสดงความภักดีต่อโรมซึ่งเป็น “เครื่องหมายของสัตว์ร้าย”** และจนตราบกระทั่งทุกคนเข้าใจประเด็นนี้อย่างชัดเจนและเขาจะต้องเลือกระหว่างพระบัญญัติของพระเจ้าและข้อกำหนดของมนุษย์ และ **ผู้ที่ยังคงเลือกที่จะล่วงละเมิดต่อไปจะรับ “เครื่องหมายของสัตว์ร้าย the mark of the beast ”**? {GC 449.1}

ข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สามคือคำเตือนที่น่ากลัวที่สุดเท่าที่เคยให้กับมนุษย์ คงเป็นความบาปที่ร้ายแรงซึ่งนำพระพิโรธของพระเจ้าที่ไม่เจือปนกับพระเมตตาให้หลั่งลงมา มนุษย์จะไม่ถูกปล่อยให้ตกอยู่ในความมืดของเรื่องที่สำคัญเช่นนี้ ข่าวสารคำเตือน

 ต่อบาปนี้ได้ทรงโปรดประทานให้ชาวโลกก่อนที่การพิพากษาของพระเจ้าจะมา

เยือน เพื่อให้ทุกคนรู้ว่าทำไมพวกเขาจะถูกลงโทษและ**โอกาสที่จะหนีพ้น** คำพยากรณ์เปิดเผยให้ทราบว่าทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งจะทำการประกาศให้ทราบ ชนชาวโลกทั้งปวง ทุกเผ่าพันธุ์ ทุกชาติ ทุกภาษา" คำเตือนของทูตสวรรค์องค์ที่สามซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของข่าวของเทวดาสามองค์จะต้องประกาศให้กว้างไกลไม่น้อยกว่ากัน โดยในคำพยากรณ์แทนการประกาศด้วยเสียงอันดัง จะมีสัญลักษณ์เป็นทูตสวรรค์ที่บินอยู่ทั่วท้องฟ้าและจะดึงดูดให้โลกสนใจ {GC 449.2}

ในประเด็นของความขัดแย้งนี้ โลกคริสเตียนทั้งหมดจะถูกแบ่งออกเป็นสองกลุ่มใหญ่ กลุ่มผู้ที่ถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าและดำเนินตามความเชื่อของพระเยซู กับกลุ่มผู้ที่บูชาสัตว์ร้ายและรูปจำลองของมันและรับเครื่องหมายของมัน ถึงแม้คริสตจักรและรัฐจะร่วมมือกันใช้อำนาจเพื่อ "บังคับคนทั้งปวงทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อย คนมั่งมีและคนจน ไทยและทาส" (วิวรณ์ 13:16 KJV) เพื่อให้รับ "เครื่องหมายของสัตว์ร้าย" แต่ถึงกระนั้น**ประชากรของพระเจ้าจะไม่รับ "เครื่องหมายของสัตว์ร้าย"** ผู้เผยพระวจนะบนเกาะปัทโมสได้เห็น "บรรดาคนที่มีชัยต่อสัตว์ร้ายและรูปของมันและเครื่องหมายของมันและเลขประจำชื่อของมันยืนอยู่บนทะเลแก้วนั้น พวกเขาถือพิณเขาคู่ของพระเจ้า" "และร้องเพลงของโมเสสและเพลงของพระเมษโปดก" (วิวรณ์ 15:2, 3. KJV {GC 450.1}

พระราชบัญญัติของพระเจ้าปรับเปลี่ยนไม่ได้

"อย่าคิดว่าเรามาเพื่อจะทำลายพระราชบัญญัติหรือคำของศาสดาพยากรณ์เสียเรามิได้มาเพื่อจะทำลายแต่มาเพื่อจะให้สำเร็จ เพราะเราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถึงฟ้าและดินจะล่วงไป แม้อักษรหนึ่งหรือจุดๆ หนึ่งก็จะไม่สูญไปจากพระราชบัญญัติ จนกว่าจะสำเร็จทั้งสิ้น" มัทธิว 5:17-19 KJV GC447

“THE GREATEST ATROCITY”

“During the Dark Ages the Catholic Church slaughtered over 150 million Christians, and this atrocity is never mentioned today! The world has almost completely forgotten the many millions of people who were burned at the stake by the papacy because they wanted to worship God according to the Bible.”

อ้างอิง : www.pacinst.com/antichri.htm

See YouTube: 80 Popes Tortured and killed 50 millions

ดู Youtube โป๊ป 80 องค์ ทรมานและฆ่า 50 ล้านคน

สมัยยุคมืด คริสตจักรโรมันคาทอลิก ฆ่าโหด คริสเตียนกว่า 150 ล้านคนและในปัจจุบันการกระทำที่ชั่วร้ายนี้ไม่เคยมีการกล่าวถึงอีก โลกเกือบจะลืมผู้คนหลายล้านคนที่ถูกมัดกับเสาแล้วเผา โดย ระบบสันตะปาปา เพียงเพราะเขาเหล่านั้นต้องการนมัสการพระเจ้าตามที่พระคัมภีร์บอก.”

อ้างอิง: www.pacinst.com/antichri.htm

สัตว์ร้ายตัวแรกใน วิวรณ์ 13: 1 – 10 **พระคัมภีร์ไบเบิล**

พระคัมภีร์ไบเบิล วิวรณ์ บทที่ 13 (ข้อ 1-10) บรรยายสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่งที่มี “ตัวเหมือนเสือดาว” “พญานาคได้ให้ฤทธิ์อำนาจอันยิ่งใหญ่และที่นั่งของมันแก่สัตว์ร้ายนั้น” (หมายถึง ระบบสันตะปาปา) ซึ่งสืบทอดอำนาจและยศศักดิ์และสิทธิขาดซึ่งครั้งหนึ่งเคยครอบครองโดย อาณาจักรโรมันในอดีต ได้มีการเปิดเผยถึงสัตว์ร้ายตัวที่เหมือนเสือดาวนี้ว่า “สัตว์ร้ายนั้นมีปากที่พูดคำจาบจ้วงและหมิ่นประมาทพระเจ้า.....มันกล่าวคำ หมิ่นประมาทต่อพระเจ้า ต่อพระนามของพระองค์ ต่อสถานที่สถิตของพระองค์ และต่อผู้ที่อยู่ในสวรรค์ ทรงยอมให้มันทำสงครามกับธรรมิกชนและชนะเขา ทรงประทานให้มันมีอำนาจเหนือชนทุกเผ่า ทุกชาติ ทุกภาษา และทุกประชาชาติ” คำพยากรณ์นี้มีลักษณะที่คล้ายคลึงกับคำพยากรณ์บรรยายเกี่ยวกับเขาเล็กแห่ง พระธรรมดาเนียล บทที่ 7 คำพยากรณ์นี้จึงชี้ไปยังเปปาซี่อย่างไม่มีข้อสงสัย EGW{GC 439.1}

ดู GC บทที่ 25

บทที่ 26

งานปฏิรูปศาสนา

ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์พยากรณ์ถึงการปฏิรูปวันสะบาโตที่จะต้องทำให้สำเร็จในยุคสุดท้ายไว้ว่า “พระเจ้าตรัสดังนี้ว่า จงรักษาความยุติธรรมไว้ และกระทำความชอบธรรม เพราะความรอดของเราใกล้จะมา และการช่วยกู้ของเราจะเผยออก ความสุขย่อมมีแก่ผู้กระทำเช่นนี้ และแก่บุตรของมนุษย์ผู้ยึดไว้มั่น ผู้รักษาวันสะบาโต ไม่เหยียดหยามวันนั้น และระวังมือของเขาจากการกระทำชั่วร้ายใดๆ” “และบรรดาชนต่างชาติผู้เข้าจารีตถือพระเจ้า ปรนนิบัติพระองค์และรักพระนามของพระเจ้า และเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ ทุกคนผู้รักษาวันสะบาโต และมิได้เหยียดหยาม และยึดพันธสัญญาของเรามั่นไว้ คนเหล่านี้ เราจะนำมายังภูเขาบริสุทธิ์ของเรา และกระทำให้เขาชื่นบาน อยู่ในนิเวศอธิษฐานของเรา” (อิสยาห์ 56:1, 2, 6, 7) {GC 451.1}

ข้อความนี้ประยุกต์ใช้ได้กับทุกยุคสมัยของคริสเตียน ดังที่ได้กล่าวไว้ว่า “พระเจ้า ผู้ทรงรวบรวมอิสราเอลที่กระจัดกระจาย ตรัสว่า เราจะรวบรวมคนอื่นมาไว้กับเขา นอกจากคนเหล่านั้นที่ได้รวบรวมไว้แล้ว” (อิสยาห์ 56: 8) นี่เป็นการทำนายไว้ล่วงหน้าว่า พระกิตติคุณจะรวบรวมคนชาติต่างๆเข้ามา และผู้ที่ถวายเกียรติวันสะบาโตจะได้พระพร ดังนั้น ข้อบังคับของพระบัญญัติข้อที่สี่จึงมีผลครอบคลุมตลอด ตั้งแต่การตรึงบนกางเขน การฟื้นคืนพระชนม์ และการเสด็จกลับสวรรค์ของพระคริสต์ ไปจนถึงเมื่อผู้รับใช้ของพระองค์ประกาศข่าวแห่งความชื่นชมยินดีให้ชนทุกชาติ {GC 451.2}

พระเจ้าทรงบัญชาโดยผ่านผู้เผยพระวจนะคนเดียวกันว่า “จงมัดถ้อยคำพยานเก็บไว้เสียและจงตีตราพระโอวาทไว้ในหมู่พวกสาวกของข้าพเจ้าเสีย” (อิสยาห์ 8: 16) ตราประทับของพระเจ้าปรากฏอยู่ในพระบัญญัติข้อที่สี่ มีเพียงข้อนี้ข้อเดียวในพระบัญญัติสิบประการที่เปิดเผยให้เห็นพระนามและตำแหน่งของพระผู้ประทานพระบัญญัติ พระบัญญัติข้อนี้ประกาศว่า พระองค์ทรงเป็นผู้สร้างท้องฟ้าและแผ่นดินโลก และด้วยเหตุนี้จึงเป็นสิทธิของพระองค์ที่จะต้องได้รับการเคารพและนมัสการเหนือพระอื่นใด นอกเหนือจากเหตุผลดังกล่าวแล้ว ไม่มีพระบัญญัติข้อใดใน

สิบข้อที่บอกให้ทราบว่า พระบัญญัติได้มาโดยอำนาจของผู้ใด เมื่ออำนาจของเปปาซีได้เปลี่ยนแปลงวันสะบาโต ตราประทับนี้ได้ถูกนำออกไปจากพระบัญญัติ สาวกของพระเยซูได้รับบัญชาให้ฟื้นฟูพระบัญญัติข้อนี้กลับคืนมา ด้วยการเทิดทูนวันสะบาโตแห่งพระบัญญัติข้อที่สี่ กลับมายังที่ๆถูกต้อง เพื่อเป็นอนุสรณ์ของพระผู้สร้างและเป็นเครื่องหมายแห่งสิทธิอำนาจของพระองค์ {GC 452.1}

"ไปค้นพระโอวาทและถ้อยคำพยาน" เมื่อหลักคำสอนและทฤษฎีขัดแย้งกัน พระบัญญัติของพระเจ้าจะต้องเป็นกฎเดียวที่ไม่ผิดพลาด เพื่อใช้ทดสอบแนวคิด คำสอนและทฤษฎี ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า "คนที่ไม่พูดเช่นนี้ก็เป็นคนที่ไม่มีรุ่งอรุณเสียเลย" (อิสยาห์ 8:20) {GC 452.2}

พระองค์ทรงบัญชาอีกครั้งหนึ่งว่า "จงร้องดังๆ อย่าออมไว้ จงเปล่งเสียงของเจ้าเหมือนเป่าเขาสัตว์ จงแจ้งแก่ชนชาติของเราให้ทราบถึงเรื่องการทรยศของเขา แก่เชื้อสายของยาโคบเรื่องบาปของเขา" ผู้ที่ต้องได้รับคำเตือนเรื่องการทรยศนั้นไม่ใช่คนชั่วของโลก แต่เป็นคนที่พระเจ้าทรงจัดไว้ให้เป็น "ชนชาติของเรา" เพื่อเตือนให้เขาตื่นขึ้นจากการล่วงละเมิดของเขา พระองค์ยังทรงประกาศต่อไปอีกว่า "แต่เขายังแสวงเราทุกวัน และปีติยินดีที่จะรู้จักทางของเรา เหมือนกับว่าเขาเป็นประชาชาติที่ได้ทำความชอบธรรม และมิได้ละทิ้งกฎหมายแห่งพระเจ้าของเขา" (อิสยาห์ 58: 1,2) ข้อความนี้ชี้ให้เห็นถึงคนกลุ่มหนึ่งที่คิดว่าตนเองชอบธรรมและทำตัวประหนึ่งว่าสนใจรับใช้ในงานพระเจ้าอย่างยิ่ง แต่คำตำหนิที่ขึงขังและเอาจริงเอาจังของพระเจ้าผู้ทรงตรวจสอบหัวใจนั้นพิสูจน์ให้เห็นว่า คนเหล่านี้กำลังเหยียบย่ำกฎบัญญัติของพระเจ้า {GC 452.3}

ผู้เผยพระวจนะจึงชี้บอกข้อบัญญัติที่ได้ถูกละทิ้งไป "เจ้าจะได้ซ่อมเสริมรากฐานของคนหลายชั่วอายุมาแล้วขึ้น เจ้าจะได้ชื่อว่าเป็นผู้ซ่อมกำแพงที่พัง ผู้ซ่อมแซมถนนให้คืนคงเพื่อจะได้อาศัยอยู่ ถ้าเจ้าหยุดเหยียบย่ำวันสะบาโต คือจากการทำตามใจของเจ้าในวันบริสุทธิ์ของเรา และเรียกสะบาโตว่า วันปีติยินดี และเรียกวันบริสุทธิ์ของพระเจ้าว่า วันมีเกียรติ ถ้าเจ้าให้เกียรติมัน ไม่ไปตามทางของเจ้าเอง หรือทำตามใจของเจ้า หรือพูดแต่เรื่องไร้สาระ แล้วเจ้าจะได้ความปีติยินดีในพระเจ้า" (ข้อ 12 – 14) คำพยากรณ์นี้ใช้กับยุคของเราได้ดี เมื่ออำนาจโรมเปลี่ยนวันสะบาโต พระบัญญัติของพระเจ้าก็ถูกทำลายไปด้วย ถึงเวลาแล้วที่จะต้องสถาปนา

สถาบันของพระเจ้ากลับมาใหม่ จะต้องซ่อมแซมรอยร้าวและซ่อมเสริมรากฐานสำหรับคนหลายชั่วอายุขึ้นมาใหม่ {GC 452.4}

วันสะบาโตถูกเจิมให้เป็นวันศักดิ์สิทธิ์โดยพระผู้ทรงสร้างทรงพักผ่อนและทรงอำนวยพร อาดัมในสภาพที่บริสุทธิ์ ถือรักษาวันสะบาโตในขณะที่เขาอยู่ในสวนเอเดนอันบริสุทธิ์ เมื่ออาดัมล้มลงในบาป เขาต้องถูกขับออกไปจากบ้านที่มีความสุข บรรดาบรรพชนตั้งแต่อาแบลจนถึงโนอาห์ผู้ชอบธรรม อับราฮัมและยาโคบ ถือรักษาวันสะบาโต เมื่อประชาชนที่พระเจ้าทรงเลือกสรรตกเป็นทาสอยู่ในแผ่นดินอียิปต์ท่ามกลางคนที่กราบไหว้รูปเคารพ พวกเขาได้ลืมเรื่องพระบัญญัติของพระเจ้าไป แต่เมื่อพระเจ้าทรงปลดปล่อยชนอิสราเอลออกมา พระองค์ทรงประกาศพระบัญญัติของพระองค์อย่างยิ่งใหญ่น่าเกรงขามให้แก่ชุมนุมชนอิสราเอล เพื่อให้พวกเขาทั้งหลายทราบถึงพระประสงค์ของพระองค์และยำเกรงและเชื่อฟังพระองค์ตลอดไป {GC 453.1}

จากวันนั้นจนถึงวันนี้ ความรู้เรื่องพระบัญญัติของพระเจ้ายังคงถูกเก็บรักษาไว้ในโลกนี้ ยังมีการถือรักษาวันสะบาโตของพระบัญญัติข้อที่สี่ แม้ว่า “คนนอกกฎหมาย” (2 เธสะโลนีกา 2:3) เหยียบย่ำวันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าลงไปอยู่ใต้ฝ่าเท้าได้สำเร็จถึงกระนั้นก็ตาม แม้ในช่วงเวลาของการเรืองอำนาจนี้ ยังมีจิตวิญญาณสัตย์ซื่อซ่อนตัวอยู่ในที่ลี้ลับ ถวายเกียรติวันนั้น ตั้งแต่สมัยการปฏิรูปศาสนาเป็นต้นมา ก็ยังคงมีคนในทุกยุคที่ถือรักษาวันนั้น แม้ในท่ามกลางการกดขี่และการข่มเหง ก็ยังมีผู้ที่เป็นพยานอยู่ตลอดมา ซึ่งพิสูจน์ให้เห็นถึงความยั่งยืนของพระบัญญัติของพระเจ้า และหน้าที่ที่ควรมีต่อวันสะบาโตศักดิ์สิทธิ์ที่พระเจ้าทรงเป็นผู้สร้าง {GC 453.2}

ความจริงดังเสนอในพระธรรมวิวรณ์บทที่ 14 ที่เกี่ยวโยงกับ “ข่าวประเสริฐอันเป็นอมตะ” นั้นจะแยกคริสตจักรของพระคริสต์ในช่วงเวลาที่พระองค์จะเสด็จมาปรากฏ ข่าวสารสามประการนี้ ส่งผลให้มีคำประกาศว่า “นี่แหละ....คือผู้ที่ประพฤติตามพระบัญญัติของพระเจ้าและดำเนินตามความเชื่อของพระเยซู” นี่เป็นข่าวสารสุดท้ายที่ประทานให้ก่อนองค์พระเป็นเจ้าจะเสด็จมา ทันทีที่ข่าวนี้ประกาศออกไปแล้ว ผู้เผยพระวจนะเห็นบุตรมนุษย์เสด็จมาด้วยพระสิริยิ่งใหญ่เพื่อเก็บเกี่ยวผู้ชอบธรรมบนแผ่นดินโลก {GC 453.3}

 เหล่าผู้ที่ได้รับแสงสว่างในเรื่องของพลับพลาและพระบัญญัติของพระเจ้าที่

ปรับเปลี่ยนไม่ได้จะเปี่ยมล้นด้วยความชื่นชมยินดี และอัศจรรย์ใจในขณะที่เขามองดูความงดงามและความกลมกลืนกันของความจริงทั้งระบบ ที่เผยออกมาให้เขาเข้าใจ พวกเขาปรารถนาจะให้แสงสว่างที่พวกเขาเห็นว่าล้ำค่าแบ่งปันไปให้กับคริสเตียนทั้งปวงและพวกเขาเชื่อว่า คริสเตียนเหล่านี้จะรับแสงสว่างนี้ด้วยความชื่นชมยินดี แต่มีคนจำนวนมากที่อ้างว่าติดตามพระคริสต์ ไม่ต้อนรับความจริงที่จะทำให้พวกเขาขัดแย้งกับโลก การเชื่อฟังพระบัญญัติข้อที่สี่ต้องการความเสียสละ ซึ่งเป็นเรื่องที่คนส่วนใหญ่ถอยหนีไป {GC 454.1}

ในขณะที่ข้อกำหนดของวันสะบาโตถูกประกาศออกมานั้น มีคนมากมายให้เหตุผลด้วยการใช้จุดยืนของทางฝ่ายโลกโดยพูดว่า “เราถือรักษาวันอาทิตย์มาตลอดบรรพบุรุษของเราถือวันนี้ และคนดีและใจบุญมากมายนอนตายตาหลับในขณะที่ถือรักษาวันนี้ หากสิ่งที่พวกเขาทำนั้นถูกต้อง เราก็ทำถูกเช่นกัน การถือรักษาวันสะบาโตใหม่นี้จะผลักดันให้เราไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับโลก และเราก็จะไม่มีอิทธิพลเหนือพวกเขา กลุ่มคนเล็กๆที่ถือรักษาวันที่เจ็ดหวังจะทำอะไรที่จะต้านคนทั้งโลกที่ถือรักษาวันอาทิตย์?” คำโต้แย้งนี้คล้ายคลึงกับที่ชาวยิวใช้แก้ตัวเพื่อปฏิเสธไม่ยอมรับพระคริสต์ พระเจ้าทรงยอมรับบรรพบุรุษของพวกเขาเมื่อเขาถวายบูชา แล้วทำไม ลูกหลานของเขาจะได้รับความรอดด้วยวิธีเดียวกันนี้ไม่ได้หรือ ในสมัยของลูเธอร์ก็เช่นกัน ผู้ถือลัทธิเปปาซีได้ลุกขึ้นโต้ว่า คริสเตียนที่แท้จริงได้ตายในความเชื่อของคาทอลิก และดังนั้นศาสนาที่พวกเขานับถืออยู่จึงเพียงพอต่อความรอดของพวกเขา การให้เหตุผลเช่นนี้จะกลายเป็นสิ่งที่กีดขวางความก้าวหน้าทั้งหลายในความเชื่อและการปฏิบัติของฝ่ายศาสนา{GC 454.2}

คนมากมายยืนยันหนักแน่นว่า การถือรักษาวันอาทิตย์เป็นหลักคำสอนที่ได้รับการยอมรับและเป็นประเพณีที่แพร่หลายของคริสตจักรมาหลายศตวรรษ ต่อข้อโต้แย้งนี้ มีหลักฐานแสดงให้เห็นว่า วันสะบาโตและการถือรักษาวันสะบาโตจะเก่าแก่และแพร่หลายกว่า โดยเก่าแก่เท่าอายุของโลก และทั้งทูตสวรรค์และพระเจ้าได้ยอมรับให้เป็นวันบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ เมื่อคราวที่ทรงวางรากฐานของโลก เมื่อดาวรุ่งแซ่ซ้องสรรเสริญและบรรดาบุตรพระเจ้าโห่ร้องด้วยความชื่นบานนั้น รากฐานของวันสาบาโตก็ได้รับการสถาปนาขึ้นมา (โยบ 38: 6,7; ปฐมกาล 2: 1-3) สถาบันวันสะบาโตกำหนดให้เราถวายความเคารพ สถาบันนี้ไม่ได้ตั้งขึ้นมาด้วยสิทธิอำนาจของมนุษย์

และไม่ได้ดัดแปลงมาจากประเพณีของมนุษย์ แต่ ผู้เจริญด้วยวัยวุฒิ (ดาเนียล 7:9) ทรงเป็นผู้จัดตั้งขึ้นและพระวจนะอันเป็นนิรันดรซึ่งพระเจ้าทรงบัญชาไว้ {GC 454.3}

เมื่อประชาชนถูกเรียกให้หันมาสนใจเรื่องของการปฏิรูปวันสะบาโต ผู้สอนศาสนามีชื่อเสียงบางคนจะบิดเบือนพระวจนะของพระเจ้า โดยแปลความหมายของคำพยานในพระคัมภีร์ในแนวทางที่จะสยบความคิดที่สงสัย และผู้ที่ไม่ได้ศึกษาพระคัมภีร์ด้วยตนเองก็จะพอใจกับข้อสรุปที่สอดคล้องกับความปรารถนาของพวกเขาเอง ทำให้คนมากมายลงแรงพยายามล้มล้างความจริงโดยใช้ข้อถกเถียง เล่ห์เหลี่ยมและประเพณีที่บรรพบุรุษปฏิบัติกันมาและอำนาจของคริสตจักร ผู้ที่สนับสนุนวันสะบาโตจึงถูกผลักดันให้ไปหาพระคัมภีร์เพื่อยืนยันความถูกต้องของพระบัญญัติข้อที่สี่ ผู้มีใจถ่อมที่มีพระคัมภีร์เป็นอาวุธอันเดียว ทนต่อการจู่โจมของผู้ที่มีการศึกษา ซึ่งแปลกใจและโกรธเมื่อพบว่า เล่ห์เหลี่ยมที่คล่องแคล่วของพวกเขาไม่มีกำลังต่อสู้กับความเรียบง่าย ซึ่งเป็นเหตุผลที่ตรงไปตรงมาของคนที่ตั้งมั่นในพระคัมภีร์ แทนที่จะเป็นเล่ห์เหลี่ยมที่ได้จากการร่ำเรียนมา {GC 455.1}

เมื่อเขาขาดคำพยานของพระคัมภีร์ที่เข้าข้างเช่นนี้แล้ว มีคนมากมายที่ยังคงยืนกรานสนับสนุนอย่างไม่ย่อท้อ พวกเขาลืมไปว่า เหตุผลเดียวกันนี้เคยใช้โจมตีพระคริสต์และอัครทูตของพระองค์มาแล้ว “ทำไมบุรุษผู้ยิ่งใหญ่ของเราจะไม่เข้าใจปัญหาเรื่องวันสะบาโต แต่มีคนน้อยมากเชื่อเหมือนพวกท่าน เป็นไปไม่ได้ที่ท่านเป็นฝ่ายถูกและคนมีความรู้ทั้งหลายในโลกเป็นฝ่ายผิด” {GC 455.2}

เพื่อตอบโต้คำถกเถียงเช่นนี้ เป็นเรื่องจำเป็นที่ต้องอาศัยคำสอนในพระคัมภีร์และประวัติศาสตร์ เพื่อให้รู้ถึงวิธีที่พระคริสต์ปฏิบัติต่อประชากรของพระองค์ในทุกยุคทุกสมัย พระเจ้าทรงกระทำการผ่านผู้ที่ฟังและปฏิบัติตามพระสุรเสียงของพระองค์ยอมพูดเมื่อจำเป็นต้องพูดความจริงถึงแม้ว่าเป็นเรื่องที่พูดลำบาก ไม่กลัวที่จะตำหนิความบาปซึ่งผู้คนนิยม สาเหตุว่าทำไมพระองค์จึงไม่ทรงเลือกผู้มีความรู้และมีตำแหน่งสูงมานำขบวนการปฏิรูป ก็เพราะพวกเขาเชื่อมั่นในศาสนา ทฤษฎีและระบอบศาสนศาสตร์ของตนและไม่รู้สึกถึงความต้องการให้พระเจ้าสอน มีเพียงผู้ที่มีการติดต่อเป็นการส่วนตัวกับแหล่งพระปัญญาจะสามารถเข้าใจหรืออธิบายพระคัมภีร์ได้ ในบางครั้งคนที่มีการศึกษาน้อยจะถูกเรียกมาให้ประกาศความจริง ไม่ใช่เพราะเขาไม่มีการศึกษา แต่เพราะพวกเขาไม่เคยคิดว่า ตนเองเก่งเกินกว่าที่จะให้พระเจ้าสอนได้ เขาได้

เล่าเรียนจากโรงเรียนของพระคริสต์ และความถ่อมตนและความเชื่อฟังของเขาทำให้เขายิ่งใหญ่ ในการมอบความรู้ที่เป็นความจริงให้แก่พวกเขา พระเจ้าทรงประทานเกียรติให้กับเขา เมื่อนำมาเปรียบเทียบแล้ว เกียรติยศทางฝ่ายโลกและความยิ่งใหญ่ของมนุษย์จมหายไปอย่างไม่มีความหมาย {GC 455.3}

คนส่วนใหญ่ที่รอคอยการเสด็จมาของพระคริสต์ปฏิเสธความจริงเกี่ยวกับเรื่องพระวิหารและพระบัญญัติของพระเจ้า และคนไม่น้อยได้ละทิ้งความเชื่อของเขาจากขบวนการรอคอยการกลับมาของพระคริสต์ และรับแนวคิดที่ไม่ถูกต้องและความเห็นที่ขัดแย้งกับคำพยากรณ์ที่เอามาใช้กับงานนี้ บางคนถูกชักนำให้รับความผิดซ้ำซากด้วยการกำหนดวันเวลาที่แน่นอนที่พระคริสต์จะเสด็จกลับมา แสงสว่างที่ให้ความกระจ่างในเรื่องของพระวิหาร ได้แสดงให้พวกเขาทราบว่า ไม่มีช่วงเวลาพยากรณ์ที่ยืดไปจนถึงเวลาการเสด็จกลับมาครั้งที่สอง เวลาที่แน่นอนของเหตุการณ์นี้จะไม่มีการทำนายไว้ล่วงหน้าอีก แต่พวกเขาหันหลังให้กับแสงสว่าง ครั้งแล้วครั้งเล่าพวกเขาได้กำหนดเวลาการเสด็จกลับมาของพระเจ้า และได้รับความผิดหวังอย่างต่อเนื่อง {GC 456.1}

เมื่อคริสตจักรที่เมืองเธสะโลนิการับแนวคิดที่ผิดเกี่ยวกับเรื่องการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ อัครทูตเปาโลแนะนำพวกเขาให้ทดสอบความหวังใจและการรอคอยของพวกเขาอย่างรอบคอบด้วยพระวจนะของพระเจ้า ท่านได้อ้างคำพยากรณ์ที่เปิดเผยเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นก่อนพระคริสต์จะเสด็จมาและแสดงให้เห็นว่าไม่มีเหตุผลใดที่จะหวังว่าพระองค์จะเสด็จมาในยุคของพวกเขา ท่านเตือนพวกเขาว่า “อย่าให้ผู้หนึ่งผู้ใดล่อลวงท่านโดยทางหนึ่งทางใดเลย” (2 เธสะโลนิกา 2:3) หากพวกเขายังคงหมกมุ่นอยู่กับการรอคอยที่พระคัมภีร์ไม่ได้สอนไว้ เขาก็จะถูกนำให้ทำสิ่งที่ผิด ความผิดหวังจะเปิดโอกาสให้พวกเขาถูกผู้ที่ไม่เชื่อเย้ยหยัน และพวกเขาจะเสี่ยงต่อความท้อถอยและนำให้เกิดความสงสัยความจริงที่จำเป็นสำหรับความรอดของเขา คำเตือนของอัครทูตที่ให้กับชาวเธสะโลนิกามีบทเรียนที่สำคัญสำหรับผู้ที่มีชีวิตอยู่ในยุคสุดท้าย มีผู้รอคอยการเสด็จมาของพระคริสต์หลายคนรู้สึกว่า เขาไม่อาจเตรียมตัวให้กระตือรือร้นและแข็งขันได้ จนกว่าเขาจะมีเวลาแน่นอนที่พระเจ้าจะเสด็จมาไว้ยึดเหนี่ยวความเชื่อ แต่ความหวังของเขาถูกกระตุ้นขึ้นมาครั้งแล้วครั้งเล่า เพียงเพื่อให้พบกับความผิดหวัง ความเชื่อของพวกเขาได้รับการกระเทือนอย่างมากจนกระทั่ง ไม่ประทับใจกับความจริงยิ่งใหญ่ของคำพยากรณ์ {GC 456.2}

การเทศนาเรื่องกำหนดเวลาที่แน่นอนสำหรับการพิพากษา ซึ่งเป็นข่าวสารที่หนึ่งนั้น เป็นไปตามพระบัญชาของพระเจ้า การคำนวณช่วงเวลาของคำพยากรณ์ที่เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการพิพากษา ได้กำหนดให้เวลา 2300 วันสิ้นสุดลงในช่วงฤดูใบไม้ร่วงของปี ค.ศ. 1844 ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่มีผู้ใดโต้แย้งได้ มีความพยายามอยู่หลายครั้งที่จะหาวันเริ่มต้นและวันสิ้นสุดของช่วงเวลาพยากรณ์นี้ใหม่ และเหตุผลที่ฟังไม่ขึ้นเพื่อสนับสนุนจุดยืนของพวกเขานั้น ไม่เพียงหันเหความคิดให้ออกห่างไปจากความจริงแห่งยุค แต่ยังทำให้เกิดการเหยียดหยามกับความพยายามทั้งหมดที่จะอธิบายคำพยากรณ์ การกำหนดเวลาแน่นอนของการเสด็จกลับมาครั้งที่สองยิ่งบ่อยมากและสอนให้มากยิ่งขึ้นไปเพียงไร ก็จะยิ่งสมใจของซาตานมากขึ้นเท่านั้น หลังจากเวลาผ่านไประยะหนึ่ง มันจะยุให้เกิดความเย้ยหยันและหมิ่นประมาทผู้สนับสนุนเรื่องนี้ และด้วยการกระทำเช่นนี้ พวกเขาจึงโหมกระหน่ำคำตำหนิใส่ขบวนการยิ่งใหญ่ของการรอคอยการเสด็จกลับมาของช่วงปี ค.ศ. 1843 และ ค.ศ. 1844 ผู้ที่คงยืนกรานอยู่ในความผิดนี้ ในที่สุด จะกำหนดวันเวลาการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ที่ห่างไกลออกไปยังอนาคตที่ยาวนาน ด้วยการกระทำเช่นนี้พวกเขาจะถูกชักนำให้เกิดความรู้สึกปลอดภัยที่จอมปลอม และคนมากมายจะไม่มีโอกาสหลุดพ้นจากการหลอกลวงนี้ จนกระทั่งสายเกินไป {GC 457.1}

ประวัติศาสตร์ของอิสราเอลสมัยโบราณเป็นตัวอย่างที่ดีที่แสดงให้เห็นถึงประสบการณ์ในอดีตของผู้ที่ชุมนุมรอคอยการเสร็จกลับมาของพระคริสต์ พระเจ้าทรงนำประชากรของพระองค์ในขบวนการของคนเหล่านี้ เหมือนเช่นที่พระองค์ทรงนำชนชาติอิสราเอลออกจากประเทศอียิปต์ ในคราวที่เกิดการผิดหวังครั้งยิ่งใหญ่ ความเชื่อของเขาถูกทดสอบเหมือนเช่นชาวฮีบรูถูกทดสอบที่ทะเลแดง หากพวกเขายังคงวางใจในพระหัตถ์ที่ทรงนำในประสบการณ์ที่ผ่านมาแล้ว พวกเขาก็จะได้เห็นความรอดของพระเจ้า หากทุกคนที่ทำงานร่วมกันในปี ค.ศ. 1844 ได้รับข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สามและประกาศข่าวนี้ด้วยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว พระเจ้าจะทรง 'กระทำกิจยิ่งใหญ่' ในสิ่งที่พวกเขาทำกัน แสงเจิดจ้าคงจะได้ส่องลงมายังโลกแล้ว ผู้อาศัยอยู่ในโลกคงได้รับคำเตือนนี้มาหลายปีแล้ว งานช่วงท้ายจะสำเร็จและพระคริสต์น่าจะเสด็จกลับมาแล้วเพื่อช่วยประชากรของพระองค์ให้รอด {GC 457.2}

 พระเจ้าไม่ทรงมีพระประสงค์จะให้ชนอิสราเอลวนเวียนอยู่ในป่ากันดารถึงสี่

สิบปี พระองค์ทรงปรารถนานำพวกเขาเข้าไปยังแผ่นดินคานาอันโดยตรงและให้อาศัยอยู่ที่นั่นเป็นประชาชนที่บริสุทธิ์และมีความสุข แต่ “พวกเขาไม่สามารถเข้าไปสู่การพำนักได้ก็เพราะพวกเขาไม่ได้เชื่อ” (ฮีบรู 3: 19) เป็นเพราะการเหินห่างและการละทิ้งความเชื่อ พวกเขาจึงต้องพินาศในดินแดนที่อ้างว้าง และคนอื่นได้เติบโตขึ้นมาเพื่อเข้าไปในแผ่นดินแห่งคำสัญญาแทน ในทำนองเดียวกัน ไม่ใช่เป็นพระประสงค์ของพระเจ้าที่การเสด็จกลับมาของพระคริสต์จะล่าช้านานถึงเพียงนี้ และประชากรของพระเจ้าจะต้องคงอยู่ในโลกแห่งความบาปและเศร้าโศกมานานหลายปี แต่ความไม่เชื่อได้แยกพวกเขาไปจากพระเจ้า ในขณะที่พวกเขาปฏิเสธหน้าที่ที่พระองค์ทรงมอบหมายให้เขาทำนั้น จึงมีคนอื่นถูกเรียกขึ้นมาให้ประกาศข่าวสารนี้แทน ด้วยพระเมตตาคุณที่พระเยซูทรงมีต่อโลกนี้ พระองค์จึงทรงเลื่อนการกลับมาของพระองค์ออกไป เพื่อคนบาปจะมีโอกาสได้ยินคำเตือนและแสวงหาพระองค์ผู้ทรงเป็นที่หลบภัย ก่อนที่พระพิโรธของพระเจ้าจะหลั่งลงมา {GC 458.1}

ณ เวลานี้ที่เหมือนเช่นยุคก่อนในอดีต การประกาศความจริงที่เตือนสอนเรื่องบาปและความผิดของยุคจะกระตุ้นให้เกิดการต่อต้าน “ทุกคนที่ประพฤติชั่วก็เกลียดความสว่างและไม่มาถึงความสว่าง ด้วยกลัวว่าการกระทำของตนจะปรากฏ” (ยอห์น 3: 20) ในขณะที่มนุษย์มองเห็นว่า เขาไม่อาจใช้พระคัมภีร์เพื่อรักษาจุดยืนของเขา คนมากมายจึงตั้งใจที่จะรักษาจุดยืนของพวกเขาด้วยความรุนแรงและด้วยวิญญาณที่โหดเหี้ยม พวกเขาโจมตีที่บุคลิกและความตั้งใจของผู้ที่ยืนหยัดเพื่อปกป้องความเชื่อที่ไม่ได้รับความนิยม นโยบายเดียวกันนี้มีใช้กันทุกยุคสมัย เอลียาห์ถูกประนามว่าเป็นคนสร้างความยุ่งยากในแผ่นดินอิสราเอล เยเรมีย์เป็นคนทรยศ เปาโลทำให้วิหารเป็นมลทิน ตั้งแต่สมัยก่อนมาจนถึงทุกวันนี้ ผู้ที่จงรักภักดีต่อความจริงจะถูกปรักปรำว่าเป็นผู้ก่อความไม่สงบ เป็นคนนอกรีตหรือเป็นคนก่อความแตกแยก ผู้คนที่มีความเชื่อไม่มากพอที่จะยอมรับคำพยากรณ์ที่แน่นอนยิ่งกว่านั้นอีกได้ จะยอมหลงเชื่อโดยไม่ไตร่ตรองกับการกล่าวหาผู้ที่กล้าตำหนิความบาปที่ผู้คนนิยมทำกัน วิญญาณเช่นนี้จะมีมากขึ้นและยิ่งมากขึ้น และพระคัมภีร์สอนไว้อย่างชัดเจนว่า เวลากำลังจะมาถึงเมื่อกฎหมายของรัฐจะขัดแย้งกับพระบัญญัติของพระเจ้า จนกระทั่งผู้ที่เชื่อฟังคำสั่งสอนของพระเจ้าจะต้องกล้าที่จะได้รับคำตำหนิและการลงโทษว่าเป็นคนทำความชั่ว {GC 458.2}

เมื่อมองเห็นภาพเช่นนี้แล้ว อะไรคือหน้าที่ของผู้สื่อข่าวแห่งความจริง? เขาจะสรุปได้หรือไม่ว่า ไม่ควรประกาศความจริง เนื่องจากบ่อยครั้งที่ผลลัพธ์อันเดียวที่ได้รับจากการประกาศคือกระตุ้นให้มนุษย์หลบเลี่ยงหรือขัดขวางสิ่งที่ประกาศ ไม่ใช่ เขาไม่มีเหตุผลอื่นที่จะยับยั้งคำพยานของพระวจนะของพระเจ้า เพราะพระวจนะเหล่านี้กระตุ้นให้เกิดการต่อต้านไม่น้อยไปกว่าที่เกิดกับนักปฏิรูปในยุคก่อนๆ ความเชื่อของธรรมิกชนและของผู้ยอมพลีชีพถูกจารึกไว้เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับคนในยุคต่อๆมา ชีวิตที่เป็นแบบอย่างทั้งในความบริสุทธิ์และความซื่อสัตย์ที่มั่นคงถูกส่งต่อมาเพื่อเป็นกำลังใจแก่ผู้ที่บัดนี้ได้รับการทรงเรียกให้ยืนขึ้น เพื่อเป็นพยานให้แก่พระเจ้า พวกเขาได้รับพระคุณและความจริงไม่ใช่เพื่อตนเอง แต่โดยผ่านตัวของพวกเขา โลกจะได้เข้าใจเรื่องพระเจ้า พระเจ้าทรงโปรดประทานแสงสว่างให้แก่ผู้รับใช้ในยุคนี้แล้วหรือยัง ดังนั้นพวกเขาจึงควรให้แสงนั้นส่องออกไปในโลก {GC 459.1}

ในสมัยโบราณกาล พระเจ้าทรงเปิดเผยให้กับคนหนึ่งที่กล่าวถึงพระนามของพระองค์ว่า “พงศ์พันธุ์อิสราเอลจะไม่ยอมฟังเจ้าเพราะเขาไม่ยอมฟังเรา” ถึงกระนั้นพระองค์ยังตรัสว่า “เจ้าจงกล่าวถ้อยคำของเราให้เขาฟัง เขาจะฟังหรือปฏิเสธไม่ฟังก็ตามเถอะ” (เอเสเคียล 3: 7; 2: 7) ในเวลานี้ พระบัญชาของพระเจ้ามาถึงผู้รับใช้ของพระองค์ว่า “จงเปล่งเสียงของเจ้าเหมือนเป่าเขาสัตว์ จงแจ้งแก่ชนชาติของเราให้ทราบถึงเรื่องการทรยศของเขา แก่เชื้อสายของยาโยบเรื่องบาปของเขา” (อิสยาห์ 58:1) {GC 459.2}

ตราบเท่าที่ทุกคนยังมีโอกาส ผู้ที่ได้รับแสงสว่างแห่งความจริงจะมีหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์และน่าสะพรึงกลัวเช่นเดียวกับผู้เผยพระวจนะแห่งอิสราเอลที่พระดำรัสของพระเจ้าได้มาถึงว่า “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เราได้กระทำเจ้าให้เป็นคนยามสำหรับพงศ์พันธุ์อิสราเอล เจ้าได้ยินถ้อยคำจากปากของเราเมื่อไร เจ้าจงให้คำตักเตือนของเราแก่ประชาชน ถ้าเรากล่าวแก่คนอธรรมว่า โอ คนอธรรมเอ๋ย เจ้าจะต้องตายแน่ แต่เจ้าก็มิได้กล่าวคำตักเตือนให้คนอธรรมกลับจากทางของเขา คนอธรรมนั้นจะต้องตายเพราะความบาปชั่วของเขา แต่เราจะลงโทษเจ้าเพราะความตายของเขา แต่ถ้าเจ้าได้ตักเตือนคนอธรรมให้หันกลับจากทางของเขาแล้ว แต่เขาไม่หันกลับจากทางของเขา เขาจะตายเพราะความบาปชั่วของเขา แต่เจ้าจะช่วยชีวิตของเจ้าเองให้รอด” (เอเสเคียล 33:7-9) {GC 459.3}

อุปสรรคยิ่งใหญ่ต่อการรับและเผยแพร่ความจริงคือ ความไม่สะดวกและการถูกตำหนิ นี่คือข้อโต้แย้งเดียวของผู้ที่ไม่ยอมรับความจริงที่พวกเขาปฏิเสธไม่ได้ แต่เรื่องเหล่านี้ไม่เคยขัดขวางผู้ติดตามที่แท้จริงของพระคริสต์ได้ พวกเขาไม่เคยรอให้ผู้อื่นชื่นชอบความจริงก่อน เมื่อเขายอมรับในหน้าที่ที่เขาได้รับ เขาก็ตั้งมั่นรับเอากางเขนและกล่าวร่วมกับอัครทูตเปาโลว่า “การทุกข์ยากเล็กๆน้อยๆของเราซึ่งเรารับอยู่ประเดี๋ยวเดียวนั้นจะทำให้เรามีศักดิ์ศรีถาวรมากหาที่เปรียบมิได้” และกล่าวร่วมกับคนในสมัยก่อนๆว่า “ถือว่าการอดทนต่อความอัปยศเพื่อพระคริสต์ ประเสริฐกว่าสมบัติของประเทศอียิปต์” (2 โครินธ์ 4:17; ฮีบรู 11:26) {GC 460.1}

ไม่ว่าความศรัทธาของพวกเขาจะเป็นเช่นไรก็ตาม มีเพียงแต่ผู้ที่รับใช้โลกด้วยใจเท่านั้นที่จะทำตามกฎข้อกำหนดมากกว่าที่จะทำตามหลักการของศาสนา เราจะต้องเลือกความถูกต้องเพราะเป็นสิ่งถูกและมอบผลที่ได้ไว้กับพระเจ้า สำหรับคนที่มีหลักการ ความเชื่อและความกล้าหาญ โลกเป็นหนี้ผลงานการปฏิรูปที่ยิ่งใหญ่ของพวกเขา งานการปฏิรูปสำหรับยุคนี้จะต้องดำเนินต่อไปข้างหน้าด้วยคนเช่นเดียวกันนี้ {GC 460.2}

พระเจ้าตรัสไว้ดังนี้ว่า “จงฟังเรา เจ้าทั้งหลายผู้รู้ถึงความชอบธรรม ชนชาติซึ่งพระธรรมของเราอยู่ในใจ อย่ากลัวการตำหนิของมนุษย์ และอย่าวิตกต่อการกล่าวหยาบช้าของเขา เพราะว่าตัวแมลงจะกินเขาเหมือนกินเสื้อผ้า และตัวหนอนจะกินเขาเหมือนกินขนแกะ แต่การช่วยกู้ของเราจะอยู่เป็นนิตย์ และความรอดของเราจะอยู่ตลอดทุกชั่วชาติพันธุ์” (อิสยาห์ 51:7, 8) {GC 460.3}

เสรีภาพทางศาสนา GC 442

“สภาคองเกรส ต้องไม่ตรากฎหมายใด ที่จะเป็นการนับถือหรือ ก่อตั้งศาสนาใด ศาสนาหนึ่ง หรือห้ามการนับถือศาสนาและประกอบพิธีกรรมทางศาสนาโดยเสรี ”

จากบทบัญญัติว่าด้วยสิทธิเสรีภาพของประชาชน—(ข้อแก้ไขข้อที่ 1) รัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริกา

Freedom of religion

“Congress shall make no law respecting an establishment of religion or prohibiting the free exercise thereof” -The Bill of Rights- First Amendment (Constitution of the U.S.) GC 442

บทที่ 27

การฟื้นฟูศาสนายุคใหม่

ที่ใดก็ตามที่มีการนำพระวจนะของพระเจ้ามาเทศนาอย่างสัตย์ซื่อ ผลที่ตามมาจะเป็นประจักษ์พยานว่า คำเทศนาเหล่านั้นมีต้นกำเนิดมาจากพระเจ้า พระวิญญาณของพระเจ้าทรงสถิตอยู่ร่วมกับบทเทศน์ของผู้รับใช้ของพระองค์ และคำเทศนานั้นจึงประกอบด้วยอำนาจ ปลุกจิตสำนึกของคนบาปให้ตื่นขึ้น “ความสว่างแท้ที่ทำให้มนุษย์ทุกคนเห็นความจริงนั้นได้ แม้ขณะนั้นกำลังเข้ามาในโลก” (ยอห์น 1:9) ความสว่างนี้ได้ส่องเข้าไปในที่ลี้ลับของจิตวิญญาณและเปิดเผยสิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ในความมืดออกมา ความสำนึกอย่างลึกซึ้งเกิดขึ้นในความคิดและจิตใจของเขาทั้งหลาย พวกเขารู้สึกสำนึกถึงความผิดบาป ความชอบธรรมและการพิพากษาที่กำลังจะมาถึง พวกเขารู้สึกได้ถึงความชอบธรรมของพระเยโฮวาห์และตระหนักถึงความน่ากลัวที่ต้องปรากฏตัวต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าผู้ทรงตรวจสอบจิตใจ ในขณะที่เขายังคงมีความผิดและความไม่บริสุทธิ์ พวกเขาจึงร้องด้วยความทุกข์ใจว่า “ใครจะช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากร่างกายนี้ซึ่งเป็นของความตายได้” (โรม 7:24) เมื่อกางเขนแห่งคาลวารีที่ประกอบด้วยการถวายพระองค์เป็นเครื่องบูชาอันไม่มีที่สิ้นสุดเพื่อบาปของมนุษย์ได้ถูกเปิดเผย พวกเขามองไม่เห็นสิ่งอื่นใดนอกจากพระคุณอันประเสริฐของพระคริสต์ซึ่งเพียงพอเพื่อลบมลทินบาปแห่งการล่วงละเมิดของเขา นี่เป็นวิธีเดียวที่จะนำมนุษย์ให้กลับคืนดีกับพระเจ้าได้ พวกเขาจะต้องยอมรับพระเมษโปดกของพระเจ้าผู้ทรงรับความบาปของโลกไปด้วยความเชื่อและความถ่อมตน เพื่อ “ทรงยกบาปที่ได้ทำไปแล้ว” โดยผ่านทางพระโลหิตของพระเยซู (โรม 3:25) {GC 461.1}

จิตวิญญาณที่ได้กลับใจใหม่เหล่านี้จะบังเกิดผล พวกเขาเชื่อและรับบัพติศมาและลุกขึ้นดำเนินตามชีวิตใหม่ เป็นคนที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ในพระเยซูคริสต์ ไม่ได้ประพฤติตามราคะตัณหาของกาลก่อน แต่ดำเนินตามรอยพระบาทของพระบุตรของพระเจ้าโดยเชื่อในพระองค์ เพื่อสะท้อนพระลักษณะของพระองค์และชำระตนให้บริสุทธิ์ดังที่พระองค์ทรงบริสุทธิ์ สิ่งที่ครั้งหนึ่งเขาเคยเกลียดชัง บัดนี้เขารัก

และสิ่งที่เคยรัก บัดนี้เขารังเกียจ ผู้ที่หยิ่งยโสและอวดดี บัดนี้เป็นคนอ่อนสุภาพและมีใจอ่อนน้อม คนที่ไร้สาระและทะนงตนกลายเป็นคนเอาจริงเอาจังและสงบเสงี่ยม คนหมิ่นประมาทกลายเป็นคนที่ยำเกรง คนขี้เมากลายเป็นคนสุขุมเยือกเย็น และคนที่ผิดศีลธรรมกลับกลายเป็นคนบริสุทธิ์ สิ่งอันเป็นที่นิยมอันไร้สาระตามอย่างโลกถูกทิ้งไป คริสเตียนจะไม่แสวงหา “การประดับภายนอกด้วยการถักผม ประดับด้วยเครื่องทองคำ และนุ่งห่มเสื้อผ้าสวยงาม แต่จงให้เป็นประดับภายในจิตใจ แต่งด้วยเครื่องประดับซึ่งไม่รู้เสื่อมสลายคือด้วยจิตใจที่สงบและสุภาพซึ่งเป็นสิ่งที่ประเสริฐยิ่งในสายพระเนตรพระเจ้า” (1 เปโตร 3:3, 4) {GC 461.2}

การฟื้นฟูจะนำไปสู่การถ่อมตนและการตรวจสอบจิตใจของตนเองอย่างถ่องแท้ การฟื้นฟูจะทำให้คนบาปรู้สึกซาบซึ้งอย่างจริงจังและเกรงขาม ถึงพระทัยกรุณาปรารถนาจะทรงไถ่พวกเขาด้วยพระโลหิตของพระคริสต์ มีชายและหญิงที่ได้อธิษฐานและปล้ำสู้ร่วมกับพระเจ้าเพื่อความรอดของจิตวิญญาณทั้งหลาย ผลของการฟื้นฟูเช่นนี้จะเห็นได้จากจิตวิญญาณที่ไม่ครั่นคร้ามต่อการต้องข่มจิตใจตนเองและการต้องอุทิศถวายตัว แต่ชื่นชมยินดีที่พวกเขาได้ถูกนับว่า เป็นผู้ที่คู่ควรจะได้รับการตำหนิและการทดลองเพื่อเห็นแก่พระคริสต์ มนุษย์มองเห็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในชีวิตของผู้ที่ได้รับพระนามของพระเยซู สังคมได้ประโยชน์จากอิทธิพลของเขา พวกเขาทำงานร่วมกับพระคริสต์ และหว่านร่วมกับพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อเก็บเกี่ยวชีวิตนิรันดร์ {GC 462.1}

คนเหล่านี้จะเรียกได้ว่าเป็น “เพราะความเสียใจนั้นทำให้ท่านกลับใจใหม่” “เพราะว่าความเสียใจอย่างที่ชอบพระทัยพระเจ้า ย่อมกระทำให้กลับใจใหม่ ซึ่งนำไปถึงความรอดและไม่เป็นที่น่าเสียใจ แต่ความเสียใจอย่างโลกนั้นย่อมนำไปถึงความตาย จงพิจารณาดูว่าความเสียใจอย่างที่ชอบพระทัยพระเจ้า กระทำให้เกิดความกระตือรือร้นมากทีเดียว ทำให้เกิดความขวนขวายที่จะแก้ตัวใหม่และการเดือดร้อนแทน ความตื่นตัว ความอาลัย และความกระตือรือร้น และการลงโทษ ในทุกสิ่งเหล่านี้ ท่านได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าท่านก็ไม่ได้กระทำผิด” (2 โครินธ์ 7:9-11) {GC 462.2}

นี่คือผลของพระราชกิจที่พระวิญญาณของพระเจ้าทรงกระทำ ไม่มีหลักฐานใดที่แสดงให้เห็นว่ามีการกลับใจอย่างแท้จริง ยกเว้นว่าเราจะเห็นผลที่เกิดจากการปฏิรูป

 เมื่อเขาได้คืนของประกัน ขโมยอะไรเขามาก็คืนเสีย สารภาพบาปและ

รักพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ของเขาแล้ว จึงจะมั่นใจได้ว่า คนบาปนั้นได้พบสันติสุขกับพระเจ้า นี่คือผลที่เกิดขึ้นในช่วงหลายปีก่อนภายหลังช่วงเวลาการตื่นตัวทางศาสนา เมื่อพิจารณาจากผลของเขาแล้ว จะประจักษ์ได้ว่าพวกเขาได้รับพระพรของพระเจ้าเพื่อช่วยมนุษย์ให้รอดและยกระดับมนุษยชาติให้สูงขึ้น {GC 462.3}

แต่การฟื้นฟูในยุคใหม่จำนวนมาก มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากการฟื้นฟูที่เป็นผลจากพระคุณของพระเจ้า ในยุคแรกการฟื้นฟูจะเกิดขึ้นภายหลังผู้รับใช้ของพระเจ้าได้ลงแรงทำงาน จริงอยู่ การฟื้นฟูจุดประกายความสนใจขึ้นอย่างแพร่หลาย มีหลายคนกลับใจและคนจำนวนมากได้เข้าร่วมกับคริสตจักร แต่ถึงกระนั้น ผลที่ได้รับไม่ได้ยืนยันดังที่เชื่อกันว่าชีวิตที่แท้จริงทางฝ่ายจิตวิญญาณได้เติบโตควบคู่กันไปด้วย แสงสว่างที่ลุกโชนขึ้นมาชั่วครู่ชั่วยาม ไม่ช้าก็จะดับไป ปล่อยให้ความมืดนั้นหนาทึบยิ่งกว่าเดิม {GC 463.1}

บ่อยครั้งการฟื้นฟูที่นิยมกันมักจะกระทำโดยอาศัยการสร้างจิตนาการ ด้วยการปลุกเร้าทางอารมณ์ โดยการทำให้เพลิดเพลินต่อความรักด้วยสิ่งใหม่ ๆ และน่าตื่นเต้น คนที่กลับใจด้วยวิธีนี้แทบจะไม่ต้องการฟังความจริงในพระคัมภีร์เลย เขาใส่ใจเรื่องคำพยานของผู้เผยพระวจนะและของอัครทูตแต่เพียงเล็กน้อย พิธีการทางศาสนาไม่อาจดึงดูดความสนใจของเขาได้ นอกเสียจากว่า พิธีการนั้นจะมีสิ่งที่เร้าอารมณ์ ข่าวสารที่พยายามทำให้สนใจด้วยเหตุผลที่ไร้อารมณ์ความรู้สึกนั้นจะไม่ก่อให้เกิดการตอบสนอง เขาไม่สนใจคำเตือนอันตรงไปตรงมาของพระวจนะของพระเจ้าที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับชีวิตนิรันดร์ของเขา {GC 463.2}

สำหรับจิตวิญญาณของทุกคนที่ได้กลับใจอย่างแท้จริงแล้ว ความสัมพันธ์ของเขาที่มีต่อพระเจ้าและต่อสิ่งที่เกี่ยวข้องกับนิรันดร์กาลจะเป็นสิ่งที่สำคัญในชีวิต แต่ในคริสตจักรที่ได้รับความนิยมกันในทุกวันนี้ จิตวิญญาณแห่งการถวายตนให้พระเจ้าอยู่ที่ไหน คนกลับใจไม่ได้ละทิ้งความหยิ่งและความรักที่มีให้กับโลก พวกเขาไม่ยินดีที่จะปฏิเสธตนเองเพื่อแบกกางเขน และติดตามพระเยซูผู้ทรงอ่อนสุภาพและถ่อมตนมากไปกว่าก่อนการกลับใจ ศาสนากลายเป็นของเล่นสนุกสำหรับคนไม่เชื่อพระเจ้าและคนนอกศาสนา เพราะคนมากมายที่รับว่าตนเองเป็น คริสเตียนขาดความรู้เรื่องหลักการทางศาสนา อำนาจฝ่ายศีลธรรมอย่างพระเจ้าแทบจะหมดสิ้นไปจากคริสตจักรมากมาย การเลี้ยงฉลองสังสรรค์ การแสดงละครในโบสถ์ งานรื่นเริงในโบสถ์

บ้านช่องอันหรูหรา การโอ้อวดตน สิ่งเหล่านี้ได้ทำลายความคิดเรื่องพระเจ้าไปหมดสิ้น ที่ดิน และทรัพย์สินและการงานทางฝ่ายโลกได้ครอบงำความคิดและสิ่งที่เป็นความสนใจของชีวิตนิรันดร์ ได้ผ่านไปโดยแทบจะไม่ได้สังเกตเห็นเลย {GC 463.3}

ถึงแม้ความเชื่อและความเคร่งครัดในศาสนาจะเสื่อมทรามลงอย่างแพร่หลาย แต่ก็ยังมีผู้ติดตามที่ซื่อสัตย์ของพระคริสต์อยู่ในคริสตจักรเหล่านี้ ก่อนการพิพากษาสุดท้ายของพระเจ้าจะมายังโลก จะมีการฟื้นฟูจิตวิญญาณแบบดั้งเดิมขึ้นในประชากรขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างที่ไม่มีผู้ใดเคยเห็นนับตั้งแต่สมัยของอัครทูต พระวิญญาณและฤทธิ์เดชของพระเจ้าจะหลั่งลงมายังเหล่าบุตรของพระองค์ ในเวลานั้น คนมากมายจะแยกตนเองออกจากคริสตจักรต่าง ๆ ที่ยอมให้ความรักของโลกนี้เข้าไปแทนที่ความรักของพระเจ้าและพระวจนะของพระองค์ คนมากมายทั้งศาสนาจารย์และประชาชนจะยินดีรับความจริงยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าทรงใช้ให้ประกาศในเวลานี้ เพื่อเตรียมผู้คนให้พร้อมสำหรับการเสด็จกลับมาครั้งที่สองขององค์พระผู้เป็นเจ้า ศัตรูของจิตวิญญาณประสงค์ที่จะขัดขวางงานนี้ และก่อนที่เวลาของการเคลื่อนไหวนี้จะมาถึง มันจะพยายามขัดขวางโดยนำสิ่งเทียมเท็จเข้ามา ในบรรดาคริสตจักรที่มันนำมาให้อยู่ภายใต้อำนาจการหลอกลวงของมันได้ มันจะทำให้ดูประหนึ่งว่าพระพรพิเศษของพระเจ้าได้เทลงมาแล้ว จะมีการสำแดงที่ทำให้ผู้คนคิดว่าพระเจ้ามีความสนใจยิ่งใหญ่ในศาสนา ประชาชนมากมายจะปิติยินดีว่าพระเจ้าทรงกระทำการอัศจรรย์เพื่อเขา ซึ่งความจริงแล้วเป็นผลงานของอีกวิญญาณหนึ่ง ซาตานคอยแสวงหาที่จะแผ่อิทธิพลของมันเหนือโลกคริสเตียน โดยการอำพรางตัวเองไว้ภายใต้ศาสนา {GC 463.3}

ในการฟื้นฟูมากมายที่เกิดขึ้นในช่วงปลายศตวรรษที่แล้ว อิทธิพลเดียวกันนี้ที่กระทำการอยู่ไม่มากก็น้อย จะแสดงออกมาให้เห็นอย่างกว้างขวางในการเคลื่อนไหวที่จะเกิดขึ้นในอนาคต จะมีการกระตุ้นเพื่อเร้าความรู้สึกทางอารมณ์ ผสมผสานความถูกต้องเข้ากับความเท็จ ซึ่งปรับปรุงไว้อย่างดีเพื่อใช้ในการล่อลวง แต่ไม่มีผู้ใดจะต้องถูกหลอก ภายใต้แสงสว่างของพระวจนะพระเจ้า ไม่ใช่เป็นเรื่องยากที่จะตัดสินธรรมชาติของการเคลื่อนไหวเหล่านี้ ไม่ว่าที่ใดที่มนุษย์ละเลยคำพยานในพระคัมภีร์ หันหลังให้กับความจริงอันตรงไปตรงมาและตรวจสอบจิตใจ ความจริงที่เรียกร้องให้ปฏิเสธตนเองและละทิ้งโลก เราจึงมั่นใจได้ว่าพระเจ้ามิได้ทรงประทานพระพรให้พวกเขา และด้วยกฎเกณฑ์ที่พระคริสต์เองทรงประทานไว้ว่า “ท่านจะรู้จักเขาได้ด้วยผลของ

เขา” (มัทธิว 7: 16) จึงเห็นได้อย่างชัดแจ้งว่าการเคลื่อนไหวเหล่านี้ไม่ใช่เป็นการกระทำของพระวิญญาณของพระเจ้า {GC 464.2}

ตามความจริงในพระวจนะของพระเจ้า พระองค์ได้ทรงเปิดเผยเรื่องราวของพระองค์ให้แก่มนุษย์ และทุกคนที่ยอมรับความจริงเหล่านี้จะได้รับการปกป้องจากการล่อลวงของซาตาน การละเลยความจริงเหล่านี้จะเปิดประตูให้กับความชั่ว ซึ่งบัดนี้ได้แพร่กระจายไปทั่วโลกของศาสนา ลักษณะและความสำคัญของพระบัญญัติของพระเจ้าได้ถูกมองข้ามไปเป็นส่วนใหญ่ ความเข้าใจผิดในเรื่องคุณสมบัติ ความเป็นนิรันดร์กาลและข้อผูกพันธ์ของพระบัญญัติของพระเจ้าได้นำไปสู่ความเชื่อที่ผิด ซึ่งเกี่ยวพันกับเรื่องของการกลับใจและการชำระตนให้บริสุทธิ์และมีผลทำให้มาตรฐานความเคร่งครัดในคริสตจักรตกต่ำลง นี่คือสิ่งซ่อนเร้นที่ได้เปิดให้เห็นถึงการขาดพระวิญญาณบริสุทธิ์และฤทธิ์เดชของพระเจ้าแห่งการฟื้นฟูในยุคของเรา {GC 465.1}

ในนิกายต่าง ๆ มีผู้ที่มีชื่อเสียงโด่งดังและเคร่งศาสนา พวกเขายอมรับความจริงเรื่องนี้และรู้สึกเศร้าใจ ศาสตราจารย์เอ็ดเวิร์ด เอ. ปาร์ค ได้เปิดเผยถึงสภาพที่อันตรายของศาสนาในปัจจุบัน โดยกล่าวอย่างเชี่ยวชาญว่า “สาเหตุหนึ่งของอันตรายเกิดจากการละเลยเรื่องการให้ปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระเจ้าบนธรรมาสน์ ในสมัยก่อนธรรมาสน์เป็นสถานที่ที่สะท้อนเสียงของสามัญสำนึก.....บรรดานักเทศน์เรืองนามที่สุดของเราได้เทศนาตามแบบอย่างของพระอาจารย์ได้อย่างยิ่งใหญ่ และอัศจรรย์ พวกเขาได้ยกชูพระบัญญัติ ข้อบังคับและคำตักเตือนของพระบัญญัติให้สูงเด่น พวกเขาได้ย้ำถึงหลักการยิ่งใหญ่สองข้อว่า พระบัญญัติเป็นบันทึกสำเนาความบริบูรณ์ดีเลิศของพระเจ้า และผู้ที่ไม่รักพระบัญญัติก็ไม่ได้รักข่าวประเสริฐ เพราะว่าพระบัญญัติและข่าวประเสริฐเป็นภาพกระจกเงาสะท้อนให้เห็นถึงพระลักษณะที่แท้จริงของพระเจ้า ภัยอันตรายนี้นำไปสู่ภัยอันต่อไป ซึ่งทำให้เราประเมินความเลวร้าย ขอบเขต และโทษของความบาปได้น้อยลง ความบาปจากการไม่เชื่อฟังพระบัญญัติจึงเป็นสัดส่วนตามความชอบธรรมของพระบัญญัตินั้น {GC 465.2}

“มีเรื่องที่อันตรายอีกเรื่องหนึ่งที่ผูกติดกันกับภัยอันตรายที่กล่าวมาแล้วข้างต้น คือการประเมินความยุติธรรมของพระเจ้าต่ำเกินไป ธรรมมาสน์ในปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะแยกความยุติธรรมของพระเจ้าให้ออกไปจากพระเมตตาคุณของพระองค์ และทำให้พระเมตตาคุณให้เหลือเพียงแค่ความรู้สึก แทนที่จะยกชูให้เป็นหลักการ

ความหลากหลายของศาสนศาสตร์แนวใหม่ได้แยกสิ่งที่พระเจ้าทรงรวมเข้าไว้ด้วยกัน พระบัญญัติของพระเจ้าเป็นสิ่งดีหรือชั่ว พระบัญญัติของพระเจ้าเป็นสิ่งที่ดี ดังนั้น ความยุติธรรมก็เป็นสิ่งดี เพราะเป็นอำนาจให้กฎบัญญัติใช้การได้ ด้วยนิสัยการประเมินกฎหมายและความยุติธรรมของพระเจ้าไปในทางต่ำ รวมทั้งขอบเขตและโทษที่เกิดจากการไม่เชื่อฟังของมนุษย์ คนทั้งหลายจึงได้ลื่นถลำตัวไปกับนิสัยของการประเมินพระคุณที่ทรงประทานให้เพื่อลบมลทินบาปให้ต่ำลง" ด้วยประการฉะนี้ ข่าวประเสริฐจึงสูญเสียคุณค่าและความสำคัญไปจากจิตใจของมนุษย์ และในไม่ช้าพวกเขาก็พร้อมที่จะละทิ้งพระคัมภีร์ {GC 465.3}

ครูสอนศาสนามากมายยืนยันว่าโดยการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ พระองค์ได้ทรงยกเลิกพระบัญญัติไปแล้ว และตั้งแต่บัดนั้นมา มนุษย์จึงได้หลุดพ้นจากข้อบังคับของพระบัญญัติ มีบางคนถือว่าบัญญัติเป็นแอกที่น่าเศร้าสลด และบรรดาครูเหล่านี้ได้แสดงให้เห็นถึงเสรีภาพที่จะได้เพลิดเพลินภายใต้ข่าวประเสริฐอันตรงกันข้ามกับพันธนาการที่ถูกผูกมัดไว้ด้วยพระบัญญัติ {GC 466.1}

แต่ผู้เผยพระวจนะและอัครทูตทั้งหลายไม่ได้เห็นว่าพระบัญญัติศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าเป็นเช่นนี้ กษัตริย์ดาวิดทรงกล่าวว่า "ข้าพระองค์จะเดินอย่างเสรี เพราะข้าพระองค์ได้แสวงข้อบังคับของพระองค์" (สดุดี 119:45) อัครทูตยากอบเขียนพระธรรมยากอบภายหลังที่พระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์แล้ว ท่านได้กล่าวถึงพระบัญญัติสิบประการว่าเป็น "ธรรมบัญญัติของพระเจ้า" และ "เป็นพระบัญญัติแห่งเสรีภาพ" (ยากอบ 2: 8 {ฉบับมาตรฐาน 2002}; 1: 25) และอีกครึ่งศตวรรษหลังจากที่พระเยซูคริสต์ทรงถูกตรึงกางเขน ผู้เปิดเผยแห่งพระธรรมวิวรณ์ได้กล่าวอำนวยพรแก่ "คนทั้งหลายที่ประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์..." (วิวรณ์ 22.14 ThaiKJV) เพื่อเขาจะได้มีสิทธิ์ในต้นไม้แห่งชีวิตและเข้าไปในนครนั้นโดยทางประตู" (วิวรณ์ 22:14) {GC 466.2}

คำกล่าวอ้างที่ว่าโดยการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ พระองค์ได้ทรงลบล้างพระบัญญัติของพระบิดาไปแล้วนั้น เป็นเรื่องที่ไม่มีรากฐาน หากสามารถเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกพระบัญญัติได้ พระคริสต์คงทรงไม่จำเป็นต้องมาสิ้นพระชนม์เพื่อช่วยมนุษย์จากโทษแห่งความบาป การสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ไม่ได้มีไว้เพื่อลบล้างธรรมบัญญัติ แต่เพื่อพิสูจน์ว่าพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้

พระบุตรของพระเจ้าเสด็จมาเพื่อ “เชิดชูพระธรรมและกระทำให้พระธรรมนั้นมีเกียรติ” (อิสยาห์ 42: 21) พระองค์ทรงตรัสว่า “อย่าคิดว่าเรามาเลิกล้างธรรมบัญญัติและคำของผู้เผยพระวจนะ” “ถึงฟ้าและดินจะล่วงไป แม้อักษรหนึ่งหรือขีด ๆ หนึ่งก็จะไม่สูญไปจากธรรมบัญญัติ” (มัทธิว 5: 17,18 KJTV) และพระองค์ทรงตรัสถึงพระองค์เองว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ปิติยินดีที่กระทำตามน้ำพระทัยพระองค์ พระราชบัญญัติของพระองค์อยู่ในจิตใจของข้าพระองค์” (สดุดี 40; 8 KJTV) {GC 466.3}

โดยเนื้อแท้แล้ว พระบัญญัติของพระเจ้าแปรเปลี่ยนไม่ได้ พระบัญญัติได้เปิดเผยถึงน้ำพระทัยและพระลักษณะอุปนิสัยของพระเจ้าผู้ทรงเป็นแหล่งกำเนิดของพระบัญญัติ พระเจ้าทรงเป็นความรักและพระบัญญัติของพระองค์คือความรัก หลักการยิ่งใหญ่สองประการของพระบัญญัติคือ ความรักที่ถวายให้แก่พระเจ้าและความรักที่มีให้แก่มนุษย์ “ความรักจึงเป็นการปฏิบัติตามธรรมบัญญัติอย่างครบถ้วน” (โรม 13:10) พระลักษณะของพระเจ้านั้นคือความชอบธรรมและความจริง และพระบัญญัติของพระองค์ก็มีลักษณะเช่นนั้นด้วย ผู้ประพันธ์สดุดีกล่าวว่า “พระธรรมของพระองค์เป็นความจริง” “พระบัญญัติทั้งสิ้นของพระองค์ชอบธรรม” (สดุดี 119:142, 172) และอัครทูตเปาโลเปิดเผยว่า “ธรรมบัญญัติจึงเป็นสิ่งบริสุทธิ์และข้อบัญญัติก็บริสุทธิ์ยุติธรรมและดีงาม” (โรม 7: 12) ธรรมบัญญัติเหล่านี้ได้แสดงให้เห็นถึงน้ำพระทัยและพระประสงค์ของพระเจ้าซึ่งต้องยั่งยืนเหมือนดังเช่นพระเจ้าผู้ทรงเป็นแหล่งกำเนิดของพระบัญญัตินั้น {GC 467.1}

การกลับใจและการชำระตนให้บริสุทธิ์เป็นพระราชกิจเพื่อนำมนุษย์ให้กลับคืนดีกับพระเจ้าด้วยการนำมนุษย์มาประสานเข้ากับหลักการของธรรมบัญญัติของพระองค์ ในปฐมกาลพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามแบบพระฉายาของพระองค์ มนุษย์ได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันโดยบริบูรณ์กับสภาพและพระบัญญัติของพระเจ้า หลักการแห่งความชอบธรรมได้จารึกไว้ในจิตใจของเขา แต่บาปได้ทำให้เขาเหินห่างไปจากพระผู้สร้างของเขา เขาไม่ได้สะท้อนพระฉายาของพระเจ้าอีกต่อไป จิตใจของเขาต่อสู้กับหลักการของธรรมบัญญัติของพระเจ้า “ใจที่ปักอยู่กับเนื้อหนังนั้นก็เป็นศัตรูต่อพระเจ้า หาได้อยู่ใต้บังคับธรรมบัญญัติของพระเจ้าไม่และที่จริงจะอยู่ใต้บังคับธรรมบัญญัตินั้นไม่ได้” (โรม 8: 7) แต่ว่า “พระเจ้าทรงรักโลกจนได้ทรงประทาน

พระบุตรองค์เดียวของพระองค์” เพื่อมนุษย์จะได้กลับคืนดีกับพระเจ้า โดยพระคุณอันประเสริฐของพระคริสต์ เขาสามารถกลับคืนไปสู่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระผู้สร้างของเขาได้อีก จิตใจของเขาจะต้องได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่ด้วยพระคุณของพระเจ้า เขาต้องมีชีวิตใหม่ที่ได้รับจากเบื้องบน การเปลี่ยนแปลงนี้คือ การบังเกิดใหม่ พระเยซูตรัสว่า หากปราศจากการบังเกิดใหม่ เขา “จะเห็นแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้” {GC 467.2}

ก้าวแรกของการกลับคืนดีกับพระเจ้าคือการสำนึกในความผิดบาป “บาปเป็นสิ่งที่ผิดธรรมบัญญัติ” “ธรรมบัญญัตินั้นทำให้เรารู้จักบาป” (1 ยอห์น 3: 4; โรม 3: 20) เพื่อให้มองเห็นความผิดของเขา คนบาปจะต้องตรวจสอบอุปนิสัยของเขากับมาตรฐานยิ่งใหญ่แห่งความชอบธรรมของพระเจ้า มาตรฐานนี้เป็นกระจกเงาที่จะส่องให้เห็นถึงอุปนิสัยชอบธรรมที่สมบูรณ์แบบ และทำให้สามารถมองเห็นความบกพร่องของตนเอง {GC 467.3}

ธรรมบัญญัติเปิดเผยให้มนุษย์ได้เห็นถึงความบาปของเขา แต่ธรรมบัญญัติไม่ได้จัดเตรียมหนทางแก้ไว้ ในขณะที่ธรรมบัญญัติสัญญาที่จะให้ชีวิตแก่ผู้ที่เชื่อฟังธรรมบัญญัติได้ประกาศว่า ความตายเป็นส่วนแบ่งที่มีไว้สำหรับผู้ล่วงละเมิด ข่าวประเสริฐของพระคริสต์เท่านั้นที่จะปลดปล่อยเขาให้พ้นจากการพิพากษาลงโทษหรือรอยมลทินของความบาป เขาจะต้องกลับใจมาหาพระเจ้า ผู้ทรงเป็นพระเจ้าของธรรมบัญญัติที่ถูกล่วงละเมิด และเชื่อในพระคริสต์ ผู้ทรงเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป ด้วยวิธีเหล่านี้เขาจะได้รับการ “ยกบาปที่ได้ทำไปแล้ว” และรับส่วนในสภาพของพระเจ้า ได้รับพระวิญญาณผู้ทรงให้เขาเป็นบุตรเขาจึงเป็นบุตรคนหนึ่งของพระเจ้า เพื่อจะได้เรียกพระเจ้าว่า “อับบา คือ พระบิดา” {GC 467.4}

บัดนี้เขามีเสรีที่จะล่วงละเมิดธรรมบัญญัติของพระเจ้าหรือ เปาโลกล่าวว่า “ถ้าเช่นนั้นเราลบล้างธรรมบัญญัติด้วยความเชื่อหรือ เปล่าเลย เรากลับสนับสนุนธรรมบัญญัติเสียอีก” “พวกเราที่ตายต่อบาปแล้วจะมีชีวิตในบาปต่อไปอย่างไรได้” และยอห์นได้ประกาศว่า “นี่แหละเป็นความรักต่อพระเจ้า คือที่เราทั้งหลายประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์และพระบัญญัติของพระองค์นั้นไม่เป็นภาระ” (โรม 3: 31; 6:2; 1 ยอห์น 5:3) การบังเกิดใหม่จะนำจิตใจให้กลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระเจ้าและนำมาให้ประสานกับพระบัญญัติของพระองค์ เมื่อการ

เปลี่ยนแปลงยิ่งใหญ่นี้เกิดขึ้นในคนบาป เขาจะออกมาจากความตายเพื่อเข้าสู่ชีวิต ออกจากบาปไปสู่ความบริสุทธิ์ ออกจากการล่วงละเมิดและการกบฏเข้าสู่การเชื่อฟังและความภักดี ชีวิตเดิมที่เหินห่างจากพระเจ้าได้สิ้นสุดลง ชีวิตใหม่แห่งการกลับคืนดีกับพระเจ้า แห่งความเชื่อและแห่งความรักได้เริ่มต้นขึ้น และ “ความชอบธรรมของธรรมบัญญัติ” “จะได้สำเร็จในตัวเราทั้งหลาย ผู้ไม่ดำเนินตามฝ่ายเนื้อหนัง แต่ตามฝ่ายวิญญาณ” (โรม 8: 4) และจิตวิญญาณของเขาจะพูดว่า “ข้าพระองค์รักพระธรรมของพระองค์จริง ๆ เป็นคำภาวนาของข้าพระองค์วันยังค่ำ” (สดุดี 119:97) {GC 468.1}

“กฎหมายของพระเจ้ารอบคอบและฟื้นฟูจิตวิญญาณ” (สดุดี 19: 7) เมื่อปราศจากธรรมบัญญัติ มนุษย์จะมีแนวความคิดที่ไม่ถูกต้องในเรื่องของความบริสุทธิ์และความศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าหรือความผิดและความไม่บริสุทธิ์ของตนเอง พวกเขาไม่มีความสำนึกที่แท้จริง ในความบาป และไม่รู้สึกถึงความจำเป็นที่ต้องกลับใจจากบาป เขามองไม่เห็นสภาพของตนเองว่า ที่เขาได้หลงไปนั้นก็เป็นการล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้า เขาไม่ได้ตระหนักถึงความต้องการพระโลหิตไถ่บาปของพระคริสต์ เขารับความหวังแห่งความรอดโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงจิตใจโดยสิ้นเชิง หรือปฏิรูปชีวิตของเขา ดังนั้น การกลับใจอย่างผิวเผินจึงเกิดขึ้นอย่างมากมาย และคนจำนวนมากได้เข้าร่วมในคริสตจักรโดยที่ไม่เคยติดสนิทกับพระคริสต์ {GC 468.2}

ทฤษฎีผิด ๆ เกี่ยวกับการชำระให้บริสุทธิ์ที่ผุดขึ้นมาจากการละเลยและละทิ้งธรรมบัญญัติของพระเจ้านั้นโดดเด่นอยู่ในขบวนการทางศาสนาของทุกวันนี้ ทฤษฎีเหล่านี้เป็นทั้งคำสอนที่ผิด ๆ และในทางปฏิบัติก็อันตรายด้วย และความจริงที่ว่าทฤษฎีเหล่านี้เป็นที่ชื่นชอบของคนมากมาย ทำให้มีความจำเป็นเป็นเท่าตัวที่เราจะต้องเข้าใจสิ่งที่พระคัมภีร์ได้สอนไว้ในเรื่องนี้ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น {GC 469.1}

การชำระตนให้บริสุทธิ์ที่ถูกต้อง เป็นคำสอนของพระคัมภีร์ ในจดหมายที่อัครทูตเปาโลเขียนถึงคริสตจักรเมืองเธสะโลนิกา ท่านได้กล่าวว่า “นี่แหละเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า ให้ท่านเป็นคนบริสุทธิ์” และท่านอธิษฐานว่า “ขอให้องค์พระเจ้าแห่งสันติสุขทรงให้ท่านเป็นคนบริสุทธิ์หมดจด” (1 เธสะโลนิกา 4: 3; 5: 23) พระคัมภีร์สอนไว้อย่างชัดเจนว่าการชำระตนให้บริสุทธิ์คืออะไรและจะได้มาด้วยวิธีใด พระผู้ช่วยให้รอดทรงอธิษฐานเผื่อสาวกของพระองค์ว่า “ขอทรงโปรดชำระเขาให้บริสุทธิ์ด้วยความจริง พระวจนะของพระองค์เป็นความจริง”

(ยอห์น 17: 17) และเปาโลได้สอนผู้เชื่อให้ “ชำระไว้โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์” (โรม 15: 16) อะไรคือพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเยซูทรงตรัสบอกสาวกของพระองค์ว่า “เมื่อพระวิญญาณแห่งความจริงจะเสด็จมาแล้ว พระองค์จะนำท่านทั้งหลายไปสู่ความจริงทั้งมวล” (ยอห์น 16: 13) และผู้ประพันธ์สดุดีทรงตรัสว่า “พระธรรมของพระองค์เป็นความจริง” พระดำรัสและพระวิญญาณของพระเจ้าได้เปิดเผยถึงหลักการยิ่งใหญ่แห่งความชอบธรรมที่ฝังอยู่ในพระบัญญัติของพระองค์ให้แก่มนุษย์ และเนื่องจากว่าบัญญัติของพระเจ้านั้น “บริสุทธิ์ยุติธรรมและดีงาม” เป็นสำเนาความบริบูรณ์ดีเลิศของพระเจ้า อุปนิสัยที่ได้จากการเชื่อฟังตามพระบัญญัติจะต้องบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน พระคริสต์ทรงเป็นแบบอย่างที่บริบูรณ์ดีเลิศของอุปนิสัยเช่นนี้ พระองค์ทรงตรัสว่า “เราประพฤติตามชอบพระทัยพระองค์เสมอ” (ยอห์น 15: 10; 8: 29) ผู้ติดตามของพระคริสต์จะต้องเป็นเหมือนกับพระองค์ โดยพระคุณของพระเจ้า เขาจะต้องสร้างอุปนิสัยที่กลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับหลักการของพระบัญญัติของพระองค์ นี่คือการชำระตนให้บริสุทธิ์ตามพระคัมภีร์ {GC 469.2}

การชำระตนให้บริสุทธิ์นี้จะสำเร็จได้โดยความเชื่อในพระคริสต์เท่านั้น ด้วยอำนาจของพระวิญญาณของพระเจ้าที่สถิตอยู่ร่วมด้วย เปาโลได้เตือนสอนผู้เชื่อว่า “ท่านทั้งหลายจงอุตส่าห์ประพฤติเพื่อให้ได้ความรอดด้วยความเกรงกลัวและตัวสั่น..... เพราะว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงกระทำกิจอยู่ภายในท่านให้ท่านมีใจปรารถนาทั้งให้ประพฤติตามชอบพระทัยของพระองค์” (ฟีลิปปี 2: 12,13) คนที่เป็นคริสเตียนจะรู้สึกถึงความเย้ายวนของความบาป แต่เขาจะยังคงยืนหยัดต่อสู้ความบาปอยู่เสมอ นี่คือจุดที่เขาต้องการความช่วยเหลือของพระคริสต์ เมื่อความอ่อนแอของมนุษย์ได้เข้าประสานกับความเข้มแข็งของพระเจ้า แล้วเขาจะร้องขึ้นด้วยความเชื่อว่า “สาธุการแด่พระเจ้าผู้ทรงประทานชัยชนะแก่เราทั้งหลาย โดยพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา” (1 โครินธ์ 15:57) {GC 469.3}

พระคัมภีร์ได้ชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ผลงานแห่งการชำระตนให้บริสุทธิ์นั้นจะต้องเป็นการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เมื่อคนบาปได้กลับใจ เขาจะพบกับสันติสุขในพระเจ้าโดยทางพระโลหิตแห่งการลบมลทินบาป ชีวิตของคริสเตียนคนนั้นได้เพิ่งเริ่มต้นขึ้น บัดนี้เขาจะต้อง “ให้เราก้าวหน้าไปถึงความบริบูรณ์” เพื่อที่จะเติบใหญ่ขึ้น “เต็มถึงขนาดความไพบูลย์ของพระคริสต์” อัครทูตเปาโลกล่าวไว้ว่า “ข้าพเจ้า

ทำอย่างหนึ่งคือลืมที่ผ่านพ้นมาแล้วเสียและโน้มตัวออกไปหาสิ่งที่อยู่ข้างหน้า ข้าพเจ้ากำลังบากบั่นมุ่งหน้าไปสู่หลักชัยเพื่อจะได้รับรางวัลซึ่งในพระเยซูคริสต์พระเจ้าได้ทรงเรียกจากเบื้องบนให้เราไปรับ" (ฟีลิปปี 3; 13, 14) และเปโตรได้วางขั้นตอนที่เราจะได้บรรลุถึงการชำระตนให้บริสุทธิ์ตามที่ได้กล่าวไว้ในพระคัมภีร์ว่า "ท่านจงอุตส่าห์จนสุดกำลังที่จะเอาคุณธรรมเพิ่มความเชื่อ เอาความรู้เพิ่มคุณธรรม เอาความเหนี่ยวรั้งตนเพิ่มความรู้ เอาขันติเพิ่มความเหนี่ยวรั้งตน และเอาธรรมเพิ่มขันติ เอาความรักฉันพี่น้องเพิ่มธรรม และเอาความรักคนทั่วไปเพิ่มความรักฉันพี่น้อง.....ถ้าท่านประพฤติเช่นนั้น ท่านจะไม่พลาดจากทางที่นำไปสู่ความรอด" (2 เปโตร 1:5-10) {GC 470.1} ผู้ที่ได้รับประสบการณ์ของการชำระตนให้บริสุทธิ์ตามที่ได้กล่าวไว้ในพระคัมภีร์จะมีวิญญาณแห่งความถ่อมตนที่แสดงออกให้เห็น เหมือนดังเช่นโมเสส พวกเขาได้มองเห็นความบริสุทธิ์ยิ่งใหญ่ที่น่าเกรงขาม และเห็นว่าตนเองไม่คู่ควรที่จะนำมาเทียบกับความบริสุทธิ์และความบริบูรณ์อันสูงส่งของพระเจ้าผู้ไม่มีขอบเขตจำกัด {GC 470.2}

ชีวิตของผู้เผยพระวจนะดาเนียลเป็นแบบอย่างของผู้ที่ได้รับการชำระตนให้บริสุทธิ์อย่างแท้จริง ชีวิตอันยืนยาวของท่านนั้น เปี่ยมล้นด้วยการรับใช้อย่างมีเกียรติเพื่อพระอาจารย์ของเขา ท่านเป็น "บุรุษผู้เป็นที่รักอย่างยิ่ง" (ดาเนียล 10: 11) ของสวรรค์ แต่ถึงกระนั้น แทนที่ท่านจะอ้างตนว่าเป็นผู้ที่บริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ ผู้เผยพระวจนะผู้มีเกียรติท่านนี้ได้ทูลขอต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าเพื่อประชากรของท่าน ท่านแสดงตนว่าเป็นชนชาติอิสราเอลที่บาปหนา ท่านกล่าวว่า "ข้าพระองค์ทั้งหลายมิได้ถวายคำวิงวอนต่อพระองค์ด้วยอ้างความชอบธรรมของข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นเหตุ แต่ได้อ้างพระกรุณายิ่งใหญ่ของพระองค์" "ข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำบาปและข้าพระองค์ทั้งหลายกระทำการอธรรม" ท่านกล่าวว่า "ข้าพเจ้ากำลังพูดกำลังอธิษฐานและสารภาพบาปของข้าพเจ้าและบาปของอิสราเอล ประชากรของข้าพเจ้า" และในภายหลัง เมื่อพระบุตรของพระเจ้าได้ทรงเสด็จมาปรากฏแก่ดาเนียลเพื่อประทานคำแนะนำ ท่านดาเนียลได้บอกว่า "ข้าพเจ้าก็สิ้นเรี่ยวสิ้นแรง หน้าตาสุกใสของข้าพเจ้าก็เปลี่ยนเป็นหน้าซีด ข้าพเจ้าหมดแรง" (ดาเนียล 9:18, 15,20; 10:8) {GC 470.3}

เมื่อโยบได้ยินพระสุรเสียงขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่ออกมาจากลมพายุหมุนนั้น เขาได้อุทานขึ้นมาว่า "ข้าพระองค์จึงเกลียดตนเองและกลับใจอยู่ในผงคลีและ

ขี้เถ้า” (โยบ 42: 6) เมื่ออิสยาห์ได้เห็นสง่าราศีขององค์พระผู้เป็นเจ้าและได้ยินเสียงเสราฟิมร้องว่า “บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ พระเจ้าจอมโยธา” เขาจึงร้องขึ้นว่า “วิบัติแก่ข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าพินาศแล้ว” (อิสยาห์ 6: 3,5) หลังจากเปาโลได้ถูกรับขึ้นไปยังสวรรค์ชั้นที่สามและได้ยินเรื่องราวต่าง ๆ ที่มนุษย์ไม่อาจกล่าวออกมาเป็นคำพูด ท่านได้กล่าวถึงตนเองว่า “เป็นคนเล็กน้อยกว่าคนเล็กน้อยที่สุดในพวกธรรมิกชนทั้งหมด” (2 โครินธ์ 12: 2-4, เอเฟซัส 3:8) สำหรับยอห์น ผู้เป็นสาวกที่พระองค์ทรงรัก ผู้ได้เคยเอนกายลงแนบพระอุระของพระเยซู เมื่อเขาได้มองเห็นสง่าราศีของพระองค์ เขาเองยังล้มลงประหนึ่งคนตายแทบเท้าของทูตสวรรค์ (วิวรณ์ 1:17) {GC 471.1}

สำหรับผู้ที่ได้ดำเนินอยู่ภายใต้ร่มเงาของกางเขนแห่งคาลวารีนั้น เขาจะไม่ยกตนขึ้น ไม่โอ้อวดกล่าวอ้างว่าตนเองได้หลุดพ้นจากบาปแล้ว เขาตระหนักว่าเป็นเพราะความบาปของเขาที่ได้นำความปวดร้าวมาสู่พระหทัยของพระบุตรของพระเจ้า และความคิดนี้จึงทำให้เขาถ่อมใจลง ผู้ที่ได้ดำเนินชีวิตใกล้ชิดพระเยซูมากที่สุด จะมองเห็นความอ่อนแอและความบาปของมนุษยชาติได้อย่างชัดเจนที่สุด และความหวังเดียวของเขาอยู่ที่พระคุณความดีของพระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงสิ้นพระชนม์บนกางเขนและทรงฟื้นคืนพระชนม์แล้ว {GC 471.2}

การชำระตนให้บริสุทธิ์ที่กำลังได้รับความนิยมในโลกแห่งศาสนานั้น จะมีเรื่องของวิญญาณแห่งการยกตน และการละเลยพระบัญญัติของพระเจ้า ซึ่งทำให้เรื่องการชำระตนนี้กลายเป็นสิ่งที่ผิดไปจากหลักคำสอนในพระคัมภีร์ ผู้ที่ให้การสนับสนุนหลักคำสอนนี้ได้สอนว่าการชำระตนให้บริสุทธิ์เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นโดยทันที ได้มาด้วยความเชื่อเท่านั้น และจะบรรลุไปจนถึงความบริสุทธิ์อย่างบริบูรณ์ พวกเขาจะพูดว่า “เชื่อเท่านั้นแล้วพระพรจะเป็นของท่าน” ผู้รับไม่ต้องพยายามทำสิ่งใดอีก ซึ่งเป็นสิ่งที่พวกเขาได้ต่างคิดกันไปเอง ในขณะเดียวกันพวกเขาได้ปฏิเสธอำนาจของพระบัญญัติของพระเจ้า พวกเขาได้อ้างว่าได้รับการปลดปล่อยจากข้อผูกพันในการถือรักษาธรรมบัญญัติแล้ว แต่จะเป็นไปได้หรือ ที่มนุษย์จะเป็นผู้บริสุทธิ์ตามน้ำพระทัยและพระลักษณะอุปนิสัยของพระเจ้าได้โดยไม่ต้องเข้าประสานกลมกลืนกับหลักการที่สำแดงให้เห็นถึงสภาพและน้ำพระทัยของพระองค์ และแสดงว่าเป็นที่ชอบพระทัยของพระองค์ {GC 471.3}

ความต้องการอยากจะมีศาสนาที่ง่าย ๆ ซึ่งไม่ต้องใช้ความมานะบากบั่น ไม่ต้องปฏิเสธตนเอง ไม่ต้องแยกตัวออกจากความโง่เขลาของโลก ได้ทำให้

หลักคำสอนที่ว่า เชื่อและต้องเชื่อเท่านั้น กลายเป็นหลักคำสอนที่ได้รับความนิยม แต่พระวจนะของพระเจ้าได้บอกไว้อย่างไร อัครทูตยากอบได้บอกไว้ว่า “ผู้ใดจะว่าตนมีความเชื่อแต่ไม่ประพฤติตามจะได้ประโยชน์อะไร ความเชื่อของเขาจะช่วยเขาให้รอดได้หรือ.....แน่ะคนโฉดเขลา ท่านต้องการให้พิสูจน์หรือว่าความเชื่อที่ไม่ประพฤติตามนั้นไร้ผล เมื่ออับราฮัม บิดาของเราได้พาอิสอัคบุตรของท่านมาถวายบนแท่นบูชาจึงได้ความชอบธรรมเพราะการประพฤติไม่ใช่หรือ ท่านทั้งหลายก็เห็นแล้วว่าความเชื่อมีกำลังร่วมกับการประพฤติตามของท่านและความเชื่อนั้นจะบริบูรณ์ด้วยการประพฤติ.....ท่านทั้งหลายก็เห็นแล้วว่าผู้ใดจะเป็นคนชอบธรรมได้ ก็เนื่องด้วยการประพฤติและมิใช่ด้วยความเชื่อเพียงอย่างเดียว” (ยากอบ 2:14-24) {GC 472.1}

คำพยานจากพระวจนะของพระเจ้าได้ต่อต้านกับหลักคำสอนอันหลอกลวงเกี่ยวกับความเชื่อที่ปราศจากการกระทำ ความเชื่อที่ไม่ได้กระทำตามข้อกำหนดที่เป็นเงื่อนไขที่จะได้รับความเมตตานั้น ไม่อาจรับเอาความโปรดปรานจากสวรรค์ได้ ความเชื่อเช่นนั้นเป็นแต่เพียงการถือสิทธิ์คิดเอาเอง เพราะความเชื่อที่แท้จริงต้องมีรากฐานวางอยู่บนพระสัญญาและบทบัญญัติในพระคัมภีร์ {GC 472.2}

อย่าให้ผู้ใดหลอกลวงตนเองด้วยความเชื่อที่ว่าเขาจะเป็นผู้บริสุทธิ์ได้ในขณะที่จงใจจะละเมิดบัญญัติข้อใดข้อหนึ่งของพระเจ้า การกระทำความผิดในสิ่งที่รู้ว่าเป็นความบาปจะทำให้พระสุรเสียงของพระวิญญาณที่เป็นพยานนั้นนิ่งเงียบไปและทำให้จิตวิญญาณแยกออกไปจากพระเจ้า “บาปเป็นสิ่งที่ผิดธรรมบัญญัติ” และ “ผู้ใดที่กระทำบาป (ผิดธรรมบัญญัติ) ผู้นั้นยังไม่เห็นพระองค์และยังไม่รู้จักพระองค์” (1 ยอห์น 3: 1,6) ถึงแม้ในจดหมายของยอห์นจะเขียนถึงเรื่องความรักไว้อย่างเต็มที่ แต่ยอห์นก็ไม่รีรอที่จะเปิดเผยถึงลักษณะที่แท้จริงของคนอีกกลุ่มหนึ่งที่อ้างว่าตนได้รับการชำระแต่ยังมีชีวิตที่ล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้า “คนใดกล่าวว่าข้าพเจ้าคุ้นกับพระองค์ แต่มิได้ประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ คนนั้นเป็นคนมุสาและความจริงไม่ได้อยู่ในคนนั้นเลย แต่ผู้ใดที่ประพฤติตามพระวจนะของพระองค์ ความรักของพระเจ้าก็ถึงความบริบูรณ์ในคนนั้นแล้วอย่างแน่แท้” (1 ยอห์น 2: 4,5) นี่เป็นวิธีทดสอบความเชื่อของมนุษย์ทุกคน เราไม่อาจยอมรับว่าใครเป็นผู้ที่บริสุทธิ์ได้ โดยไม่นำไปวัดกับมาตรฐานเดียวของความบริสุทธิ์ของพระเจ้าทั้งในสวรรค์และในโลก หากมนุษย์ไม่มีความรู้สึกถึงความสำคัญของบัญญัติแห่งศีลธรรม หากพวกเขา

ดูแคลนและทำให้ข้อบังคับของพระเจ้าดูเป็นเรื่องเล็กน้อย หากผู้ใดได้ทำให้ข้อเล็กน้อยสักข้อหนึ่งในพระบัญญัตินี้เบาลง ทั้งสอนคนอื่นให้ทำอย่างนั้นด้วย ผู้นั้นก็จะไม่มีค่าในสายตาของสวรรค์และเราจะรู้ได้ว่าข้ออ้างของพวกเขานั้นปราศจากรากฐาน {GC 472.3}

และการอ้างตนว่าไม่มีบาปนั้น ก็เป็นหลักฐานแสดงให้เห็นว่าผู้ที่อ้างเช่นนี้ยังคงห่างไกลจากความบริสุทธิ์ ทั้งนี้เป็นเพราะเขายังไม่เข้าใจอย่างแท้จริงถึงเรื่องความบริสุทธิ์อันไม่มีที่สิ้นสุดของพระเจ้าและความศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ หรือเขาจะต้องเป็นคนเช่นไร จึงจะมีบุคลิกที่ประสานกลมกลืนกับพระลักษณะของพระองค์ เพราะเขาไม่มีแนวคิดที่ถูกต้องในเรื่องความรักที่บริสุทธิ์และสูงส่งของพระเยซู และการที่มนุษย์ได้ถือว่าตนเองบริสุทธิ์นั้น เป็นความบาปที่ร้ายกาจและชั่วช้า เมื่อเขายิ่งเหินห่างจากพระเจ้ามากขึ้นเพียงไร เขาก็ยิ่งไม่มีแนวคิดที่สมบูรณ์ถึงพระลักษณะและข้อกำหนดของพระเจ้า เขาก็จะมองว่าตนเองมีความชอบธรรมมากยิ่งขึ้น {GC 473.1}

การชำระตนให้บริสุทธิ์ตามที่พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้นั้น ประกอบด้วย การชำระทั้งตัวตน คือ ทั้งวิญญาณ จิตใจและร่างกาย เปาโลได้อธิษฐานเผื่อชาวเมืองเธสะโลนิกาเพื่อให้พระเจ้าทรงรักษา “วิญญาณ จิตใจและร่างกาย.....ให้ปราศจากการติเตียนจนถึงวันที่พระเยซูคริสต์เจ้าของเราเสด็จมา” (1 เธสะโลนิกา 5; 23) ท่านเขียนถึงผู้เชื่ออีกครั้งหนึ่งว่า “พี่น้องทั้งหลาย ด้วยเหตุนี้โดยเห็นแก่ความเมตตากรุณาของพระเจ้า ข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่านทั้งหลายให้ถวายตัวของท่านแด่พระองค์เพื่อเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิตอันบริสุทธิ์และเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า” (โรม 12: 1) ในสมัยของชนชาติอิสราเอลโบราณ ของบูชาที่นำมาถวายพระเจ้าจะต้องผ่านการตรวจสอบอย่างละเอียด หากพบตำหนิใด ๆ ในสัตว์ที่จะนำมาถวาย ก็จะไม่รับสัตว์ตัวนั้นไว้ เพราะพระเจ้าทรงตรัสสั่งไว้ว่าของที่นำมาถวายต้อง “ปราศจากตำหนิ” ดังนั้นคริสเตียนจึงได้รับบัญชาให้ถวายร่างกายของเขาให้เป็น “เครื่องบูชาที่มีชีวิตอันบริสุทธิ์และเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า” เพื่อที่จะกระทำสิ่งนี้ได้ เขาจะต้องถนอมรักษากำลังทั้งหมดของเขาให้อยู่ในสภาพที่ดีที่สุด การกระทำทุกอย่างที่ทำให้กำลังทางฝ่ายกายหรือทางความคิดอ่อนแอลง ก็จะทำให้บุคคลผู้นั้นไม่เหมาะสมที่จะรับใช้พระผู้สร้างของเขา และพระเจ้าจะทรงพอพระทัยกับของที่นำมาถวายที่ด้อยกว่าสิ่งดีที่สุดที่เราสามารถนำมาถวายได้หรือพระคริสต์ทรงตรัสว่า “จงรักพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของเจ้าด้วยสุดใจสุดจิต

ของเจ้า” ผู้ที่รักพระเจ้าด้วยสุดจิตสุดใจจะปรารถนาที่จะถวายการรับใช้ด้วยชีวิตที่ดีที่สุดให้แก่พระองค์และจะเสาะแสวงหาที่จะนำกำลังทั้งหมดในชีวิตให้สอดประสานกลมกลืนกับกฎบัญญัติที่จะส่งเสริมความสามารถของเขาเพื่อจะได้ทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ พวกเขาจะไม่ทำให้เครื่องบูชาที่จะถวายต่อพระบิดาบนสวรรค์ต้องอ่อนแอลงหรือเป็นมลทินด้วยการปล่อยตัวให้หมกมุ่นกับการตามใจปากหรือตัณหา {GC 473.2}

เปโตรกล่าวไว้ว่า “ให้เว้นจากตัณหาของเนื้อหนังซึ่งเป็นข้าศึกต่อวิญญาณจิตของท่าน” (1 เปโตร 2: 11) ทุกๆการสนองความพึงพอใจที่เป็นความผิดบาปมีแน้วโน้มที่จะทำให้ความสามารถของการรับรู้ฝ่ายปัญญาและฝ่ายจิตวิญญาณเย็นชา และตายด้านไป และพระวจนะหรือพระวิญญาณของพระเจ้าจะสร้างความซาบซึ้งต่อจิตใจได้แต่เพียงเล็กน้อย เปาโลได้เขียนถึงชาวเมืองโครินธ์ว่า “ให้เราชำระตัวเราให้ปราศจากมลทินทุกอย่างของเนื้อหนังและวิญญาณจิตและจงทำให้มีความบริสุทธิ์ครบถ้วนโดยความเกรงกลัวพระเจ้า” (2 โครินธ์ 7: 1) และในบรรดาผลของพระวิญญาณที่ประกอบด้วย “ความรัก ความปลาบปลื้มใจ สันติสุข ความอดกลั้นใจ ความปราณี ความดี ความสัตย์ซื่อ ความสุภาพอ่อนน้อม” นั้น เปาโลรวม “การรู้จักบังคับตน” เข้าไปด้วย (กาลาเทีย 5:22, 23) {GC 474.1}

ทั้ง ๆ ที่มีการดลใจให้เปิดเผยถึงเรื่องเหล่านี้ แต่มีผู้ที่อ้างตนว่าเป็นคริสเตียนสักกี่คนที่ทำให้พละกำลังของเขาอ่อนแอลงด้วยการแสวงหาทรัพย์สมบัติ หรือด้วยการเทิดทูนบูชาสิ่งที่กำลังเป็นที่นิยมกัน มีสักกี่คนที่กำลังทำให้ความเป็นมนุษย์ที่มีแบบพระฉายาของพระเจ้าตกต่ำลงด้วยความตะกละตะกลาม การดื่มสุรา ความสนุกสนานในสิ่งที่ต้องห้าม และแทนที่คริสตจักรจะตำหนิถึงการกระทำเหล่านี้ บ่อยครั้งกลับกลายเป็นผู้สนับสนุนความชั่วโดยชักนำผ่านในเรื่องของความอยากในอาหารอย่างไม่รู้จักพอ ความทะเยอทะยานอยากได้ซึ่งทรัพย์สินหรือการรักในความสนุกสนาน การสะสมทรัพย์สมบัติ โดยความรักที่ควรจะมีให้กับพระคริสต์นั้นมีน้อยเกินไป หากในวันนี้พระเยซูจะทรงเสด็จมายังคริสตจักรต่างๆ และทอดพระเนตรเห็นงานเลี้ยงและการค้าขายที่ไม่บริสุทธิ์ทั้งหลาย ซึ่งกระทำกันในนามของศาสนา พระองค์จะไม่ทรงขับไล่คนทั้งหลายที่ทำลายความศักดิ์สิทธิ์ให้ออกไปเหมือนดังเช่นที่พระองค์ทรงเคยขับไล่คนแลกเงินออกจากพระวิหาร? {GC 474.2}

อัครทูตยากอบได้เปิดเผยว่าปัญญาที่มาจากเบื้องบนนั้น “บริสุทธิ์เป็นประการแรก” หากยากอบได้มาพบผู้ที่อ้างพระนามอันล้ำค่าของพระเยซูด้วยริมฝีปากที่ต้องมลทินด้วยบุหรี่ ลมหายใจและตัวของเขาแปดเปื้อนด้วยกลิ่นสกปรกและเขายังทำให้บรรยากาศของฟ้าสวรรค์เปรอะเปื้อน และยังบังคับทุกคนรอบตัวเขาให้สูดควันพิษ หากอัครทูตท่านนี้ได้สัมผัสกับการดำเนินชีวิตที่ขัดแย้งกับข่าวประเสริฐอันบริสุทธิ์ เขาจะไม่ปรักปรำตำหนิคนเหล่านี้ว่าเป็น “อย่างโลกและเป็นโลกียวิสัย และเป็นเช่นปีศาจ” พวกทาสของบุหรี่ซึ่งกล่าวอ้างว่าตนได้รับพระพรด้วยการชำระให้บริสุทธิ์อย่างหมดจดแล้ว พวกเขาจะพูดถึงความหวังของเขาในแผ่นดินสวรรค์ แต่พระวจนะของพระเจ้าได้ประกาศออกมาอย่างชัดเจนว่า “สิ่งใดที่เป็นมลทิน....จะเข้าในนครไม่ได้เลย” (วิวรณ์ 21: 27) {GC 474.3}

“ท่านไม่รู้หรือว่า ร่างกายของท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งสถิตอยู่ในท่าน ซึ่งท่านได้รับจากพระเจ้า ท่านไม่ใช่เจ้าของตัวท่านเอง พระเจ้าได้ทรงซื้อท่านไว้แล้ว ด้วยราคาสูง เหตุฉะนั้น ท่านจงถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าด้วยร่างกายของท่านเถิด” (1 โครินธ์ 6: 19,20) ผู้ที่มีร่างกายเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะไม่ตกเป็นทาสของนิสัยที่ชั่วช้า กำลังวังชาของเขาเป็นของพระคริสต์ ผู้ทรงซื้อเขาไว้แล้วด้วยพระโลหิต ทรัพย์สมบัติของเขาเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า เมื่อเขาได้ผลาญทรัพย์สินที่เขาได้รับฝากไว้ เขาจะไม่มีความผิดได้อย่างไร ในแต่ละปี ผู้ที่อ้างตนว่าเป็นคริสเตียนได้ใช้จ่ายเงินจำนวนมหาศาลกับสิ่งที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์และกับการปล่อยตัวให้หมกมุ่นอยู่กับสิ่งชั่วร้าย ในขณะที่จิตวิญญาณกำลังพินาศเพราะขาดพระวจนะแห่งชีวิต พวกเขาได้ลักขโมยเงินสิบลดและเงินถวายจากพระเจ้า ในขณะที่เขาใช้เงินไปกับการบูชาตัณหาชั่วที่ทำลายล้างมากกว่าที่จะนำไปช่วยเหลือคนยากจนหรือเพื่อสนับสนุนข่าวประเสริฐ หากทุกคนที่อ้างตนว่าเป็นผู้ติดตามพระคริสต์จะได้รับการชำระตนอย่างแท้จริงแล้ว เงินทองของเขาจะเข้าไปสู่พระคลังขององค์พระผู้เป็นเจ้าแทนที่จะใช้ไปกับสิ่งที่ไม่จำเป็นและแม้แต่การปล่อยตัวหมกมุ่นกับสิ่งที่ให้โทษแก่ร่างกาย และคริสเตียนก็จะเป็นแบบอย่างของการบังคับตน การปฏิเสธตนเองและการเสียสละตน และเขาจะเป็นแสงสว่างของโลก {GC 475.1}

โลกได้ปล่อยตัวให้หมกมุ่นอยู่ในโลกีย์วิสัยแห่ง “ตัณหาของเนื้อหนังและตัณหาของตา และความทะนงในลาภยศ” และได้ครอบงำประชาชนโดยทั่วไป

แต่ผู้ติดตามของพระคริสต์ได้รับการทรงเรียกในสิ่งที่บริสุทธิ์กว่า “จงออกจากหมู่พวกเขาเหล่านั้น และจงแยกตัวออกจากเขาทั้งหลาย อย่าแตะต้องสิ่งซึ่งไม่สะอาด” ภายใต้ความสว่างแห่งพระวจนะของพระเจ้า เราจึงมีความสัตย์ซื่อที่จะประกาศว่า การชำระตนให้บริสุทธิ์ที่ไม่มีผลทำให้เกิดการละทิ้งต่อการกระทำบาปและการสนองความอยากทางฝ่ายโลกอย่างสมบูรณ์ จะเป็นการชำระตนที่แท้จริงไม่ได้ {GC 475.2}

สำหรับผู้ที่ยอมประพฤติตามเงื่อนไขที่ว่า “จงออกจากหมู่พวกเขาเหล่านั้น และจงแยกตัวออกจากเขาทั้งหลาย อย่าแตะต้องสิ่งซึ่งไม่สะอาด” พระสัญญาของพระเจ้าคือ เรา”จะรับพวกเจ้าทั้งหลาย เราจะเป็นดังบิดาของพวกเจ้าและเจ้าจะเป็นบุตรชายบุตรหญิงของเรา พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพทั้งสิ้นได้ตรัสดังนั้น” (2 โครินธ์ 6: 17,18) เป็นสิทธิพิเศษและเป็นหน้าที่ของคริสเตียนทุกคนที่จะได้รับประสบการณ์อันมีค่าและเต็มเปี่ยมในเรื่องต่าง ๆ ของพระเจ้า พระเยซูทรงตรัสว่า “เราเป็นความสว่างของโลก ผู้ที่ตามเรามาจะไม่เดินในความมืด แต่จะมีความสว่างแห่งชีวิต” (ยอห์น 8: 12) “วิถีของคนชอบธรรมเหมือนแสงอรุณ ซึ่งฉายสุกใสยิ่งขึ้นๆ จนเต็มวัน” (สุภาษิต 4: 18) ทุกย่างก้าวแห่งความเชื่อและการเชื่อฟังจะนำจิตวิญญาณให้เข้ามาติดสนิทกับพระเจ้าผู้ทรงเป็นความสว่างของโลกมากยิ่งขึ้น ซึ่ง “ความมืดในพระองค์ไม่มีเลย” ลำแสงสว่างที่เจิดจ้าของดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรมจะส่องลงมายังผู้รับใช้ของพระเจ้าและพวกเขาจะสะท้อนแสงสว่างของพระองค์ ในขณะที่ดวงดาวบอกเราว่า ในฟ้าสวรรค์มีแสงสว่างที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งเป็นเป็นสง่าราศีนั้นที่ทำให้ดวงดาวสุกสว่าง คริสเตียนก็ควรเป็นเช่นนี้เหมือนกัน พวกเขาจะต้องสำแดงให้เห็นว่ามีพระเจ้าที่ทรงสถิตอยู่บนบัลลังก์ของจักรวาล พระลักษณะของพระองค์สมควรที่จะได้รับคำสรรเสริญและรับไว้เป็นแบบอย่าง ผู้ที่เป็นพยานของพระองค์ จะแสดงให้ทุกคนได้เห็นถึงพระคุณแห่งพระวิญญาณของพระองค์ ความบริสุทธิ์และความศักดิ์สิทธิ์แห่งพระลักษณะของพระองค์ {GC 475.3}

ในจดหมายของเปาโลที่ได้เขียนถึงชาวเมืองโคโลสี เผยให้เห็นถึงพระพรอันอุดมที่ทรงโปรดประทานให้เหล่าบุตรของพระเจ้า ท่านเขียนไว้ว่า เรา “ไม่ได้หยุดในการที่จะอธิษฐานขอเพื่อท่านให้ท่านเพียบพร้อมด้วยความรู้ถึงพระทัยของพระองค์ ในสรรพปัญญาและในความเข้าใจฝ่ายวิญญาณ เพื่อท่านจะได้ประพฤติอย่างที่สมควรต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าและทำตนให้เป็นที่ชอบพระทัยพระองค์ ให้เกิดผลในการดี

ทุกอย่าง และจำเริญขึ้นในความรู้ถึงพระเจ้า ขอให้ท่านมีกำลังมากขึ้นทุกอย่างโดยฤทธิ์เดชแห่งพระสิริของพระองค์ ขอให้ท่านมีความทรหดที่สุด และความอดทนไว้นานด้วยความยินดี" (โคโลสี 1:9-11) {GC 476.1}

ท่านได้เขียนอีกว่า ท่านอยากจะให้พี่น้องในเมืองเอเฟซัสได้เข้าใจถึงสิทธิพิเศษอันสูงส่งของการเป็นคริสเตียน ท่านได้เปิดเผยให้พวกเขาทราบด้วยภาษาที่เข้าใจได้ดีที่สุดว่า บุตรชายและบุตรหญิงขององค์ผู้สูงสุดจะได้รับอำนาจและความรู้ที่มหัศจรรย์ยิ่ง "พระองค์ทรงโปรดประทานกำลังเรี่ยวแรงมากฝ่ายจิตใจแก่ท่านโดยเดชพระวิญญาณของพระองค์ตามความไพบูลย์แห่งพระสิริของพระองค์" เพื่อ "วางรากลงมั่นคงในความรัก" เพื่อ "หยั่งรู้พร้อมกับธรรมิกชนทั้งหมดถึงความกว้าง ความยาว ความสูง ความลึก คือให้ซาบซึ้งในความรักของพระคริสต์ซึ่งเกินความรู้" แต่อัครทูตได้อธิษฐานเพื่อให้ได้มาซึ่งสิทธิพิเศษสูงสุดว่า "เพื่อท่านจะได้รับความไพบูลย์ของพระเจ้าอย่างเต็มเปี่ยม" (เอเฟซัส 3:16-19) {GC 476.2}

พระคัมภีร์ได้เผยให้เราเห็นถึงสิ่งสูงสุดที่เราจะได้รับโดยความเชื่อในพระสัญญาของพระบิดาบนสวรรค์ เมื่อเราปฏิบัติตามข้อกำหนดของพระองค์ โดยผ่านสิ่งที่พระคริสต์ได้ทรงกระทำไว้แก่เรา เราจะเข้าถึงพระที่นั่งของพระเจ้าผู้ทรงกอปรด้วยฤทธานุภาพอันไม่มีที่สิ้นสุดโดยผ่านทางพระคุณอันประเสริฐของพระคริสต์ "พระองค์ผู้มิได้ทรงหวงพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ แต่ได้ทรงโปรดประทานพระบุตรนั้นเพื่อประโยชน์แก่เรา ถ้าเช่นนั้นพระองค์จะไม่ทรงโปรดประทานสิ่งสารพัดให้เราทั้งหลายด้วยกันกับพระบุตรนั้นหรือ" (โรม 8: 32) พระบิดาทรงประทานพระวิญญาณของพระองค์โดยไม่จำกัดให้แก่พระบุตรและเราจะได้มีส่วนในความไพบูลย์นี้ด้วย พระเยซูทรงตรัสว่า "เพราะฉะนั้นถ้าท่านทั้งหลายเองผู้เป็นคนบาปยังรู้จักให้ของดีแก่บุตรของตน ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด พระบิดาผู้ทรงสถิตในสวรรค์ จะทรงประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่ผู้ที่ขอต่อพระองค์" "สิ่งใดที่ท่านขอในนามของเราเราจะกระทำสิ่งนั้น" "แม้จนบัดนี้ท่านยังไม่ได้ขอสิ่งใดในนามของเรา จงขอเถิดแล้วจะได้ เพื่อความชื่นชมยินดีของท่านจะมีเต็มเปี่ยม" (ยอห์น 14:14, 16:24) {GC 477.1}

ในขณะที่ชีวิตของคริสเตียนจะมีลักษณะของความถ่อมใจ แต่เขาจะต้องไม่เป็นคนที่โศกเศร้า และลดค่าตัวเอง เป็นโอกาสของทุกคนที่จะดำเนินชีวิต เพื่อพระเจ้าจะทรงเห็นชอบและอวยพระพรได้ ไม่ใช่เป็นพระประสงค์ของพระบิดาในสวรรค์

ของเราที่จะให้เราถูกปรับโทษและอยู่ในความมืดมนตลอดไป การเดินก้มหน้าและจิตใจที่คิดถึงแต่เพียงตนเอง ไม่ใช่สิ่งที่พิสูจน์ถึงการถ่อมใจที่แท้จริง เราสามารถไปหาพระเยซูและรับการชำระและยืนขึ้นต่อหน้าพระบัญญัติโดยปราศจากความละอายและความเศร้าโศก “เหตุฉะนั้นการลงโทษจึงไม่มีแก่คนทั้งหลาย ที่อยู่ในพระเยซูคริสต์” “ผู้ไม่ดำเนินตามฝ่ายเนื้อหนัง แต่ตามฝ่ายพระวิญญาณ” (โรม 8:1,4) {GC 477.2}

โดยทางพระเยซู เหล่าบุตรของอาดัมที่ล้มลงในบาปจะได้เป็น “บุตรชายของพระเจ้า” “ทั้งผู้ชำระคนทั้งหลายให้บริสุทธิ์และคนเหล่านั้นที่ได้รับการชำระ ก็มาจากแหล่งเดียวกัน เพราะเหตุฉะนั้น พระเยซูจึงไม่ทรงละอายที่จะทรงเรียกเขาเหล่านั้นว่าเป็นพี่น้องกัน” (ฮีบรู 2: 11) ชีวิตของคริสเตียนจะต้องเป็นชีวิตแห่งความเชื่อ ชีวิตแห่งชัยชนะและชีวิตที่ปิติยินดีในพระเจ้า “เพราะทุกคนที่เกิดจากพระเจ้า ก็มีชัยต่อโลก และความเชื่อของเรานี่แหละเป็นชัยชนะที่ชนะโลก” (1 ยอห์น 5: 4) เนหะมีย์ผู้รับใช้ที่จริงใจของพระเจ้ากล่าวไว้ว่า “ความชื่นบานของตนในพระเจ้าเป็นกำลังของท่าน” (เนหะมีย์ 8: 10) และเปาโลได้กล่าวว่า “จงชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้าทุกเวลา ข้าพเจ้าขอย้ำอีกครั้งว่า จงชื่นชมยินดีเถิด” “จงชื่นบานอยู่เสมอ จงอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอ จงขอบพระคุณในทุกกรณี เพราะนี่แหละเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า ซึ่งปรากฏอยู่ในพระเยซูคริสต์เพื่อท่านทั้งหลาย” (ฟีลิปปี 4; 4; 1 เธสะโลนิกา 5:16-18) {GC 477.3}

ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้เป็นผลของการกลับใจและการชำระตนให้บริสุทธิ์ตามพระคัมภีร์ และเนื่องจากว่าโลกคริสเตียนไม่ได้ใส่ใจกับหลักการยิ่งใหญ่ของความชอบธรรมที่พระบัญญัติของพระเจ้าได้เปิดเผยไว้ เราจึงไม่ค่อยได้เห็นถึงผลเหล่านี้ นี่เป็นสาเหตุที่ว่าทำไมจึงไม่คอยได้เห็นผลงานที่ยิ่งใหญ่และยั่งยืนของพระวิญญาณของพระเจ้า เหมือนเช่นกับการฟื้นฟูที่เกิดขึ้นในอดีต {GC 478.1}

ด้วยการเฝ้ามองก็จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นในตัวเรา และในขณะที่มีการละเลยบัญญัติอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า ซึ่งเผยให้มนุษย์ได้เห็นถึงพระลักษณะที่สมบูรณ์และบริสุทธิ์ของพระองค์ ความนึกคิดของคนทั้งหลายจึงถูกดึงดูดไปสู่คำสอนและทฤษฎีของมนุษย์ จึงไม่เป็นที่น่าประหลาดใจว่า ทำไมความเคร่งครัดทางศาสนาในคริสตจักรถึงได้ลดน้อยถอยลง องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตรัสว่า “เขาได้ทอดทิ้งเราเสีย ซึ่งเป็นแหล่งน้ำเป็น แล้วสกัดหินขังน้ำไว้สำหรับตนเอง เป็นแอ่งแตก

ที่ขังน้ำตาย ซึ่งขังน้ำไม่ได้” (เยเรมีย์ 2:13) {GC 478.2}

“ความสุขเป็นของบุคคล ผู้ไม่ดำเนินตามคำแนะนำของคนอธรรม .....แต่ความปีติยินดีของผู้นั้นอยู่ในพระธรรมของพระเจ้า เขาภาวนาพระธรรมของพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืน เขาเป็นเช่นต้นไม้ที่ปลูกไว้ริมธารน้ำ ซึ่งเกิดผลตามฤดูกาล และใบก็ไม่เหี่ยวแห้ง การทุกอย่างซึ่งเขากระทำก็จำเริญขึ้น” (สดุดี 1:1-3) การที่จะฟื้นฟูให้คนทั้งหลายเกิดความเชื่อและมีศีลธรรมตามอย่างพระเจ้าในแบบดั้งเดิมได้นั้น ก็ด้วยการนำพระบัญญัติของพระเจ้าให้กลับคืนสู่สภาพเดิมในที่ๆถูกต้องเท่านั้น “พระเจ้าตรัสดังนี้ว่า จงยืนที่ถนนและมองให้ดี และถามหาทางโบราณนั้น ว่าทางดีอยู่ที่ไหน แล้วจงเดินในทางนั้น และให้จิตใจของท่านได้ความสงบ” (เยเรมีย์ 6:16) {GC 478.3}

คำพยานในพระคัมภีร์เท่านั้นที่จะจับการปลอมแปลงของ
ผู้หลอกลวงได้ .....
ประชากรของพระเจ้าได้ตั้งมั่นในพระวจนะของพระองค์แล้วหรือยัง
เพื่อเขาจะไม่ต้องยอมพ่ายแพ้ต่อหลักฐานที่สัมผัสความรู้สึก
ในช่วงเวลาวิกฤตเช่นนี้ พวกเขาจะ**ยึดมั่นในพระคัมภีร์**
และพระคัมภีร์เท่านั้น

เอเลนจี ไวท์ GC 625

ผู้ที่ขยันศึกษาพระคัมภีร์เท่านั้นที่จะรอดจาก...

ผู้ที่ขยันศึกษาพระคัมภีร์และผู้ที่ยอมรับความจริงด้วยความรัก ที่จะได้รับการปกป้องจากการหลอกลวงที่รุนแรงซึ่งจับกุมโลกนี้ไว้เป็นเชลย

เอเลน จี ไวท์ EGW GC 625

"มีเพียงผู้ที่ทำนุบำรุงสมองของตนเองด้วยความจริงในพระคัมภีร์ที่จะยืนหยัดจนผ่านพ้นความขัดแย้งสุดท้ายที่ยิ่งใหญ่ไปได้"

เอเลน จี ไวท์ EGW GC 593

Only Diligent Students of the Bible will Survive

"Only those who have been diligent students of the Scriptures and who have received the love of the truth will be shielded from the powerful delusion that takes the world captive."

EGW GC 625

"None but those who have fortified the mind with the truths of the Bible will stand through the last great conflict."

EGW GC 593

บทที่ 28

ศาลสวรรค์พิจารณาสอบสวนพฤติกรรมแต่ละคน
Investigative Judgment

ผู้เผยพระวจนะดาเนียลกล่าวว่า “ขณะที่ข้าพเจ้ายืนดูอยู่ มีหลายบัลลังก์มาตั้งไว้ และผู้หนึ่ง ผู้เจริญด้วยวัยวุฒิ มาประทับ ฉลองพระองค์ขาวอย่างหิมะ พระเกศาที่พระเศียรของพระองค์เหมือนขนแกะบริสุทธิ์ พระบัลลังก์ของพระองค์ เป็นเปลวเพลิง กงจักรของบัลลังก์นั้น เป็นไฟลุก ธารไฟพุ่งออก และไหลออกมาต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ คนนับแสนๆปรนนิบัติพระองค์ คนนับโกฏิๆ เข้าเฝ้าพระองค์ ผู้พิพากษาก็ขึ้นนั่งบัลลังก์ บรรดาหนังสือก็เปิดขึ้น” (ดาเนียล 7: 9,10) {GC 479.1}

นี่คือภาพที่ผู้เผยพระวจนะเห็นในนิมิต เป็นวันยิ่งใหญ่และน่าสะพรึงกลัวเมื่ออุปนิสัยและชีวิตของมนุษย์ทุกคนจะถูกนำมาตรวจสอบต่อเบื้องพระพักตร์พระผู้ทรงพิพากษาโลก และมนุษย์ทุกคนจะได้รับผลตอบแทนตาม “ผลงานของเขา” ผู้เจริญด้วยวัยวุฒิท่านนั้นคือพระเจ้าพระบิดา ผู้ประพันธ์สดุดีกล่าวไว้ว่า “ก่อนที่ภูเขาทั้งหลายเกิดขึ้นมา ก่อนที่พระองค์ทรงให้กำเนิดแผ่นดินโลกและพิภพ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า ตั้งแต่นิรันดร์กาลถึงนิรันดร์กาล” (สดุดี 90: 2) พระองค์ทรงเป็นแหล่งกำเนิดชีวิตของคนทั้งหลายและเป็นบ่อเกิดของกฎเกณฑ์ทั้งปวงที่จะใช้ในการพิพากษา และทูตสวรรค์ศักดิ์สิทธิ์จำนวนนับเป็นแสนๆ โกฏิๆ ซึ่งเป็นผู้คอยดูแลช่วยเหลือและเป็นพยาน จะเข้าร่วมในการพิพากษายิ่งใหญ่นี้ {GC 479.2}

“ดูเถิด มีท่านผู้หนึ่งเหมือนบุตรมนุษย์มาพร้อมกับบรรดาเมฆของสวรรค์ และท่านมาหาผู้เจริญด้วยวัยวุฒินั้นพวกเขานำท่านมาเฝ้าต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ ราชอำนาจ ศักดิ์ศรี กับราชอาณาจักร เขานำมามอบไว้กับท่าน เพื่อบรรดาชนชาติ ประชาชาติทั้งปวง และภาษาทั้งหลาย จะปรนนิบัติท่าน ราชอาณาจักรของท่านเป็น ราชอาณาจักรนิรันดร์ ซึ่งจะไม่สิ้นสุดไป” (ดาเนียล 7: 13,14) การเสด็จมาของพระคริสต์ตามที่บรรยายไว้ในที่นี่ ไม่ใช่เป็นการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระองค์ พระองค์เสด็จมาหาพระเจ้า ผู้เจริญด้วยวัยวุฒิในสวรรค์เพื่อรับราชอำนาจและศักดิ์ศรี และราชอาณาจักร ซึ่งจะทรงโปรดประทานให้พระองค์เมื่อพระราชกิจใน

ฐานะผู้ไกล่เกลี่ยสิ้นสุดลง การเสด็จที่กล่าวถึงในที่นี่ไม่ใช่เป็นการเสด็จกลับมายังโลกครั้งที่สอง เป็นการเสด็จมาที่ได้ถูกทำนายไว้ล่วงหน้าในคำพยากรณ์ว่าจะเกิดขึ้นเมื่อช่วงเวลา 2300 วันสิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1844 ปุโรหิตใหญ่ของเราเสด็จมาพร้อมกับเหล่าทูตสวรรค์เพื่อเข้าไปยังอภิสุทธิสถาน และในที่นั้น พระองค์ทรงปรากฏอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าเพื่อทำภาระกิจสุดท้ายแห่งการรับใช้เพื่อมนุษย์ ซึ่งเป็นพระราชกิจแห่งการพิจารณาพิพากษาและการไถ่ให้แก่คนทั้งปวงที่สมควรได้รับผลประโยชน์จากพระราชกิจของพระองค์ {GC 479.3}

ตามพิธีจำลองในโลก ผู้ที่มีส่วนร่วมในพิธีของวันลบมลทินบาป จะต้องเข้ามายังเบื้องพระพักตร์ของพระเจ้าด้วยการสารภาพบาปและกลับใจ เขาจะถ่ายทอดบาปของเขาลงไปยังเลือดที่เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป และนำเข้าไปยังพระวิหาร ในวันยิ่งใหญ่แห่งการลบมลทินบาปและการพิจารณาพิพากษาสุดท้ายก็เป็นเช่นเดียวกัน ผู้ที่แสดงตนว่าเป็นประชากรของพระเจ้าจะถูกนำเข้ามาสู่การพิจารณา การพิพากษาคนชั่วเป็นอีกงานหนึ่งที่แยกออกไปอย่างชัดเจนและจะเกิดขึ้นในภายหลัง “การพิพากษาจะต้องเริ่มต้นที่ครอบครัวของพระเจ้า และถ้าการพิพากษานั้นเริ่มต้นที่พวกเราก่อน ปลายทางของคนเหล่านั้น ที่ไม่เชื่อฟังข่าวประเสริฐของพระเจ้าจะเป็นอย่างไร” (1 เปโตร 4: 17) {GC 480.1}

สมุดทะเบียนในสวรรค์ที่บันทึกชื่อและการกระทำของมนุษย์จะเป็นตัวกำหนดการพิพากษาตัดสิน ผู้เผยพระวจนะดาเนียลกล่าวไว้ว่า “ผู้พิพากษาก็ขึ้นนั่งบัลลังก์ บรรดาหนังสือก็เปิดขึ้น” ผู้เขียนพระธรรมวิวรณ์บรรยายภาพเดียวกันนี้เพิ่มเติมไว้ว่า “หนังสืออีกเล่มหนึ่งก็เปิดออกด้วยคือหนังสือชีวิตและผู้ที่ตายไปแล้วทั้งหมดก็ถูกพิพากษาตามข้อความที่จารึกไว้ในหนังสือเหล่านั้นและตามที่เขาได้กระทำ” (วิวรณ์ 20:12) {GC 480.2}

หนังสือแห่งชีวิตประกอบด้วยรายชื่อของคนทั้งหมดที่เคยร่วมรับใช้พระเจ้า พระเยซูทรงบอกกับเหล่าสาวกให้ “เปรมปรีดิ์ เพราะชื่อของท่านจดไว้ในสวรรค์” (ลูกา 10: 20) เปาโลกล่าวกับผู้ร่วมงานที่ซื่อสัตย์ว่า เขามี “ชื่อ....อยู่ในหนังสือชีวิตแล้ว” (ฟีลิปปี 4: 3) ในขณะที่ดาเนียลมองไปยังภายภาคหน้า เมื่อ“เวลายากลำบากอย่างไม่เคยมีมาตั้งแต่ครั้งมีประชาชาติจนถึงสมัยนั้น” และประกาศว่า ประชากร “ทุกคนของพระเจ้าที่มีชื่อบันทึกไว้ในหนังสือจะได้รับการช่วยกู้” และผู้เขียน

พระธรรมวิวรณ์กล่าวว่า ผู้ที่จะเข้าไปยังเมืองของพระเจ้า จะต้อง “มีชื่อจดไว้ในหนังสือชีวิตของพระเมษโปดก” (ดาเนียล 12:1; วิวรณ์ 21:27) {GC 480.3}

“หนังสือม้วนสำหรับบันทึกความจำ” ที่ได้จดจารึกต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าเป็นหนังสือบันทึกการกระทำดีของ “ผู้ที่เกรงกลัวพระเจ้าและที่ตรึกตรองในพระนามของพระองค์” (มาลาคี 3: 16) คำพูดแห่งความเชื่อ และการกระทำแห่งความรักของพวกเขาถูกบันทึกไว้ในสวรรค์ เนหะมีย์กล่าวถึงเรื่องนี้ด้วยคำพูดว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์.....ขอทรงระลึกถึงข้าพระองค์และขออย่าทรงลบล้างการที่ดีทั้งหลายของข้าพระองค์ที่ข้าพระองค์ได้กระทำเพื่อพระนิเวศของพระเจ้าของข้าพระองค์” (เนหะมีย์ 13: 14) ในหนังสือบันทึกความจำของพระเจ้า การกระทำทุกอันที่ทำด้วยความชอบธรรมจะถูกบันทึกไว้ชั่วนิรันดร์ การอดทนต่อทุกๆการทดลอง ชัยชนะเหนือความชั่วทุกๆครั้ง คำพูดแห่งความเมตตาที่กล่าวออกมาทุกคำ เหล่านี้จะถูกบันทึกไว้ในหนังสือเล่มนี้อย่างสัตย์ซื่อ การกระทำด้วยความเสียสละทุกอัน การอดทนต่อความเจ็บปวดและความโศกเศร้าเพื่อเห็นแก่พระคริสต์ทุกครั้ง จะถูกบันทึกไว้ ผู้ประพันธ์สดุดีได้กล่าวไว้ว่า “พระองค์ทรงนับการระหกระเหินของข้าพระองค์ ทรงเก็บน้ำตาของข้าพระองค์ใส่ขวดของพระองค์ไว้ น้ำตานั้นไม่อยู่ในบัญชีของพระองค์หรือ พระเจ้าค่ะ” (สดุดี 56:8) {GC 481.1}

มีสมุดบันทึกบาปของมนุษย์ไว้เช่นกัน “พระเจ้าจะทรงเอาการงาน ทุกประการเข้าสู่การพิพากษาพร้อมด้วยสิ่งเร้นลับทุกอย่าง ไม่ว่าดีหรือชั่ว” “คำที่ไม่เป็นสาระทุกคำซึ่งมนุษย์พูดนั้น มนุษย์จะต้องรับผิดในถ้อยคำเหล่านั้น ในวันพิพากษา” พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า “เจ้าจะพ้นโทษได้ หรือจะต้องถูกปรับโทษนั้น ก็เพราะวาจาของเจ้า” (ปัญญาจารย์ 12:14; มัทธิว 12:36, 37) ความตั้งใจและเป้าหมายลับๆจะถูกบันทึกอย่างไม่ผิดพลาด เพราะพระเจ้า “จะทรงเปิดเผยความลับที่ซ่อนอยู่ในความมืดให้แจ่มกระจ่างและจะทรงเผยความในใจของคนทั้งปวงด้วย” (1 โครินธ์ 4: 5) “ดูเถิด มีเขียนไว้ต่อหน้าเราว่า .....ความบาปชั่วของเขาและความบาปชั่วของบรรพบุรุษของเขาทั้งหลายรวมกันด้วย พระเจ้าตรัสดังนี้” (อิสยาห์ 65: 6,7) {GC 481.2}

การกระทำทุกๆอย่างของมนุษย์จะถูกนำมาตรวจสอบต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าและลงบันทึกไว้ว่าเป็นการกระทำที่ซื่อสัตย์หรือไม่ซื่อสัตย์ อีกด้านหนึ่งที่ตรงกับชื่อของแต่ละคน จะมีคำพูดผิดทุกคำ การกระทำทุกอันที่เห็นแก่ตัว

ทุกหน้าที่ที่ทำด้วยความไม่สัตย์ซื่อและบาปทุกๆอันที่ซ่อนเร้นและปิดบังเอาไว้อย่างมีศิลปะ เหล่านี้ถูกบันทึกไว้ด้วยความแม่นยำจนน่าสะพึงกลัว คำตักเตือนและคำเตือนสอนจากสวรรค์ที่ไม่ได้รับความสนใจ เวลาที่สูญเสียไปอย่างเปล่าประโยชน์ โอกาสที่ไม่ได้พัฒนาให้ดีขึ้น อิทธิพลที่มีผลต่อผู้อื่นทั้งที่ดีหรือชั่ว สิ่งเหล่านี้ทูตสวรรค์ที่มีหน้าที่จดจะบันทึกไว้ตามลำดับ {GC 482.1}

พระบัญญัติของพระเจ้าจะเป็นมาตรฐานในการพิพากษาเพื่อตรวจสอบอุปนิสัยและชีวิตของมนุษย์ นักปราชญ์กล่าวไว้ว่า “จงยำเกรงพระเจ้า และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ เพราะนี่แหละเป็นหน้าที่ของมนุษย์ทั้งปวง ด้วยว่าพระเจ้าจะทรงเอาการงาน ทุกประการเข้าสู่การพิพากษา” (ปัญญาจารย์ 12:13, 14) อัครทูตยากอบเตือนสอนพี่น้องของท่านว่า “ท่านทั้งหลายจงพูดและจงกระทำเช่นผู้ที่จะได้รับการพิพากษาด้วยกฎแห่งเสรีภาพ” (ยากอบ 2:12) {GC 482.2}

ในการพิพากษา ผู้ที่ถูกตัดสินว่า “สมควร” มีส่วนในการฟื้นคืนชีพของผู้ชอบธรรม พระเยซูตรัสว่า “เขาเหล่านั้นที่สมควรจะลุถึงยุคหน้าและลุถึงการฟื้นขึ้นมาจากความตาย.....เขาเป็นเหมือนทูตสวรรค์เป็นบุตรของพระเจ้า ด้วยว่าเป็นลูกแห่งความฟื้นขึ้นมาจากตาย” (ลูกา 20: 35,36) และอีกครั้งหนึ่งพระองค์ทรงเปิดเผยว่า “บรรดาผู้ที่ได้ประพฤติดีก็ฟื้นขึ้นสู่ชีวิต” (ยอห์น 5: 29) คนชอบธรรมที่ตายแล้วจะไม่เป็นขึ้นมาจนกว่าการพิพากษาจะเสร็จสิ้น เขาจะถูกนับว่าเป็นผู้สมควรที่จะ “ฟื้นขึ้นสู่ชีวิต” ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจะไม่ได้มาปรากฏอยู่หน้าบัลลังก์พิพากษาเมื่อสมุดบันทึกของเขาจะถูกนำมาพิจารณาและเมื่อเขาถูกตัดสินคดีความ {GC 482.3}

พระเยซูจะทรงเป็นทนายของพวกเขา เพื่อแก้ต่างแทนเขาต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า “ถ้าผู้ใดทำบาป เราก็มีพระองค์ผู้ทูลขอพระบิดาเพื่อเราคือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเที่ยงธรรมนั้น” (1 ยอห์น 2: 1) “เพราะว่าพระคริสต์ไม่ได้เสด็จเข้าในสถานศักดิ์สิทธิ์ซึ่งสร้างขึ้นด้วยมือมนุษย์ อันเป็นแบบจำลองจากของจริง แต่พระองค์ได้เสด็จไปสวรรค์นั้น เพื่อเข้าเฝ้าพระเจ้าเพื่อเราทั้งหลาย “ “ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงทรงสามารถเป็นนิตย์ที่จะช่วยคนทั้งปวงที่ได้เข้ามาถึงพระเจ้าโดยทางพระองค์นั้นให้ได้รับความรอด เพราะว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิตย์ เพื่อช่วยทูลขอพระกรุณาให้คนเหล่านั้น” (ฮีบรู 9:24; 7:25) {GC 482.4}

เมื่อสมุดบันทึกเปิดออกในวันพิพากษา ชีวิตของทุกคนที่เชื่อพระเยซู

จะมาปรากฏต่อเบื้องพระพักตร์ของพระเจ้า โดยเริ่มจากคนแรกที่มีชีวิตบนโลกนี้ พระองค์ผู้ทรงเป็นทนายของเราจะนำเสนอคนที่มีชีวิตในยุคต่อๆมา และจบการพิพากษาด้วยคนที่ยังมีชีวิตอยู่ ชื่อของคนทุกคนจะถูกนำขึ้นมาพิจารณา ทุกรายจะถูกพิจารณาอย่างถี่ถ้วน มีชื่อที่สอบผ่านและมีชื่อที่ถูกปฏิเสธ ความบาปของผู้ที่ไม่กลับใจและไม่ได้รับการอภัยจะยังคงปรากฏอยู่ในหนังสือ ชื่อของเขาจะถูกลบออกไปจากหนังสือแห่งชีวิต และบันทึกการดีของเขาจะถูกลบออกไปจากบันทึกแห่งความทรงจำของพระเจ้า พระเจ้าทรงเปิดเผยแก่โมเสสว่า “ผู้ใดทำบาปต่อเราแล้ว เราจะลบชื่อผู้นั้นเสียจากทะเบียนของเรา” (อพยพ 32:33) และผู้เผยพระวจนะเอเสเคียลกล่าวไว้ว่า “แต่เมื่อคนชอบธรรมหันกลับจากความชอบธรรมของตัวและกระทำความบาปชั่ว .....การชอบธรรมซึ่งเขาได้กระทำมาแล้วนั้นจะมิได้จดจำไว้อีกเลย” (เอเสเคียล 18:24) {GC 483.1}

ทุกคนที่กลับใจจากบาปด้วยความจริงใจและโดยความเชื่อยอมรับพระโลหิตของพระคริสต์เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป ชื่อของเขาจะถูกบันทึกในหนังสือของสวรรค์ว่าบาปของเขาได้รับอภัยแล้ว เมื่อเขามีส่วนร่วมกับความชอบธรรมของพระคริสต์และอุปนิสัยของเขากลมกลืนกับพระบัญญัติของพระเจ้า บาปของเขาจะถูกลบออกไปและพวกเขาจะจัดว่าเป็นผู้ที่เหมาะสมที่จะได้ชีวิตนิรันดร์ พระเจ้าทรงประกาศผ่านทางผู้เผยพระวจนะอิสยาห์ว่า “เรา เราคือพระองค์นั้นผู้ลบล้างความทรยศของเจ้าด้วยเห็นแก่เราเองและเราจะไม่จดจำบรรดาบาปของเจ้าไว้” (อิสยาห์ 43: 20) พระเยซูตรัสว่า “ผู้ใดมีชัยชนะผู้นั้นจะสวมเสื้อสีขาวและเราจะไม่ลบชื่อผู้นั้นออกจากหนังสือแห่งชีวิต เราจะรับรองชื่อผู้นั้นต่อพระพักตร์พระบิดาของเราและต่อหน้าเหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์” “เหตุดังนั้นทุกคนที่จะรับเราต่อหน้ามนุษย์ เราจะรับผู้นั้นต่อพระพักตร์พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์ แต่ผู้ใดจะไม่ยอมรับเราต่อหน้ามนุษย์ เราจะไม่ยอมรับผู้นั้นต่อพระพักตร์พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์ด้วย” (วิวรณ์ 3:5; มัทธิว 10:32, 33) {GC 483.2}

คำพิพากษาของศาลในโลกนี้เป็นสิ่งที่มนุษย์ให้ความสนใจด้วยใจจดจ่อที่สุด แต่ความสนใจนี้ไม่อาจเทียบได้กับความสนใจที่แสดงออกให้เห็นในบัลลังก์พิพากษาของสวรรค์ เมื่อรายชื่อที่ได้บันทึกไว้ในสมุดแห่งชีวิตถูกนำขึ้นมาพิจารณาต่อเบื้องพระพักตร์พระผู้ทรงพิพากษาโลกทั้งหลาย พระผู้ทรงเป็นทนายแก้ต่างได้เสนอขอให้

ทุกคนที่มีชัยชนะโดยความเชื่อในพระโลหิตของพระองค์ ให้ได้รับการอภัยจากการล่วงละเมิด เพื่อพวกเขาจะได้กลับเข้าไปอยู่ในสวนเอเด็น บ้านของพวกเขา และสถาปนาขึ้นเป็นผู้ร่วมรับมรดกซึ่งเป็น “อาณาจักรดั้งเดิม”ร่วมกับพระองค์ (มีคาห์ 4:8) ซาตานพยายามหลอกและล่อลวงเผ่าพันธุ์มนุษย์ มันคิดทำลายแผนการของพระเจ้าในการสร้างมนุษย์ แต่บัดนี้พระคริสต์ทูลขอให้แผนการของพระเจ้าได้ดำเนินต่อไปให้ถึงที่สุดราวกับว่ามนุษย์ไม่เคยล้มลงในบาป พระองค์ทรงทูลขอให้ประชากรของพระองค์ไม่เพียงแต่ได้รับการอภัยและการชำระบาปทั้งปวงอย่างหมดสิ้น แต่ให้มีส่วนร่วมกับพระสิริของพระองค์และนั่งร่วมกับพระองค์บนบัลลังก์ {GC 483.3}

ในขณะที่พระเยซูทรงแก้ต่างให้แก่ประชากรของพระองค์ด้วยพระคุณ ซาตานกลับกล่าวหาพวกเขาต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าว่า พวกเขาเป็นผู้ล่วงละเมิด จอมหลอกลวงยิ่งใหญ่พยายามนำพวกเขาให้เกิดความสงสัย เพื่อให้พวกเขาสูญเสียความเชื่อมั่นในพระเจ้า หวังที่จะแยกเขาให้ออกไปจากความรักของพระองค์และทำผิดพระบัญญัติของพระองค์ บัดนี้ มันได้ชี้ไปยังสมุดบันทึกชีวิตของพวกเขา ชี้ไปยังจุดบกพร่องต่างๆในอุปนิสัย ที่แตกต่างไปจากอุปนิสัยของพระคริสต์ซึ่งได้หลู่พระเกียรติพระผู้ไถ่ของเขา มันชี้ไปยังความบาปทั้งหมดที่มันล่อลวงให้พวกเขาทำ และจากทั้งหมดนี้ มันจึงอ้างว่า คนเหล่านี้อยู่ภายใต้การปกครองของมัน {GC 484.1}

พระเยซูไม่ได้ทรงแก้ตัวให้กับการที่พวกเขาทำบาป แต่ทรงชี้ให้เห็นการสำนึกผิดและความเชื่อของพวกเขาและอ้างสิทธิที่พวกเขาจะได้รับเอาการอภัยโทษ พระองค์ทรงชูพระหัตถ์ที่มีรอยแผลขึ้นต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าและทูตสวรรค์บริสุทธิ์ทั้งหลาย พระองค์ทรงตรัสว่า เรารู้จักชื่อของพวกเขา เราได้จารึกพวกเขาไว้บนฝ่ามือของเรา “เครื่องบูชาที่พระเจ้าทรงรับได้คือจิตใจที่ชอกช้ำ จิตใจที่สำนึกผิดและชอกช้ำนั้น ข้าแต่พระเจ้า พระองค์มิได้ทรงดูถูก” (สดุดี 51: 17) และพระองค์ทรงประกาศต่อผู้ที่กล่าวโทษประชากรของพระองค์ว่า “พระเจ้าผู้ทรงเลือกสรรกรุงเยรูซาเล็มทรงห้ามเจ้าเถิด นี่ไม่ใช่ดุ้นฟืนที่ฉวยออกมาจากไฟดอกหรือ” (เศคาริยาห์ 3: 2) พระคริสต์จะทรงสวมความชอบธรรมของพระองค์เองให้แก่ผู้ที่สัตย์ซื่อของพระองค์ เพื่อพระองค์จะทรงนำพวกเขาเข้ามาหาพระบิดาเป็น “คริสตจักรที่มีสง่าราศี ไม่มีตำหนิริ้วรอยหรือมลทินใดๆเลย” (เอเฟซัส 5: 27) ชื่อของคนเหล่านั้นยังคงจารึกอยู่ในหนังสือแห่งชีวิตและมีบันทึกเกี่ยวกับพวกเขาว่า “เขาเหล่านั้นจะแต่งตัวสีขาวเดินไปกับเรา

เพราะว่าเขาเป็นคนที่สมควรแล้ว” (วิวรณ์ 3:4) {GC 484.2}

ด้วยประการฉะนี้ พระสัญญาแห่งพันธสัญญาใหม่จะสำเร็จสมจริงอย่างสมบูรณ์ว่า “เราจะให้อภัยบาปชั่วของเขา และจะไม่จดจำบาปของเขา ทั้งหลายอีกต่อไป” “พระเจ้าตรัสว่า ในวันเหล่านั้นและในเวลานั้น จะหาบาปผิดในอิสราเอลและจะหาไม่ได้เลย จะหาบาปในยูดาห์ก็จะหาไม่ได้เลย“ (เยเรมีย์ 31:14; 50:20) “ในวันนั้นบรรดาสิ่งที่งอกเพราะพระเจ้าจะงดงามและรุ่งโรจน์ และพืชผลของแผ่นดินนั้นจะเป็นความภูมิใจ และเป็นเกียรติของอิสราเอลผู้รอดตายมา และคนที่เหลืออยู่ในศิโยนและค้างอยู่ในเยรูซาเล็ม เขาจะเรียกว่าบริสุทธิ์ คือทุกคนผู้มีชื่อในทะเบียนชีวิตในเยรูซาเล็ม” (อิสยาห์ 4:2, 3) {GC 485.1}

การพิจารณาพิพากษาและการลบบาปออกไปนั้นจะต้องทำให้สำเร็จก่อนการเสด็จกลับมาครั้งที่สองขององค์พระผู้เป็นเจ้า เนื่องจากคนที่ตายไปแล้วจะถูกพิพากษาตามบันทึกที่อยู่ในสมุด จึงเป็นไปไม่ได้ที่จะลบบาปของมนุษย์ออกไปจนกระทั่งภายหลังการพิพากษาเมื่อกรณีของเขาผ่านการตรวจสอบแล้ว แต่อัครทูตเปาโลกล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า บาปของผู้เชื่อจะถูกลบทิ้งไป “วาระพักผ่อนหย่อนใจจะได้มาจากพระพักตร์พระเจ้า” และพระเจ้า “จะได้ทรงใช้พระคริสต์ซึ่งกำหนดไว้แล้วนั้นมา” (กิจการของอัครทูต 3:19,20) เมื่อการพิจารณาพิพากษาเสร็จสิ้นลง พระคริสต์จะเสด็จมาและบำเหน็จของพระองค์จะมาพร้อมกับพระองค์เพื่อประทานให้กับทุกคนตามการกระทำของเขา {GC 485.2}

ในการประกอบพิธีจำลองบนโลก เมื่อมหาปุโรหิตได้ทำพิธีไถ่บาปให้แก่ชนชาติอิสราเอลแล้ว เขาจะก้าวออกมาและอวยพรให้คนที่มาชุมนุมกัน ก็จะเป็นเช่นเดียวกันเมื่อพระราชกิจในฐานะผู้ไกล่เกลี่ยของพระเยซูสิ้นสุดลง พระองค์จะเสด็จออกมาปรากฏในสภาพ “ที่ ปราศจากบาปเพื่อ รับความรอด” (ฮีบรู 9: 28) เพื่อประทานพระพรที่เป็นชีวิตนิรันดร์ให้แก่ประชากรที่รอคอยพระองค์ เช่นเดียวกับที่ปุโรหิตนำบาปออกมาจากพลับพลา แล้วสารภาพลงบนหัวของแพะรับบาป ดังนั้น พระคริสต์จะทรงนำบาปทั้งหมดวางลงบนซาตาน ผู้เป็นต้นเหตุและส่งเสริมความบาป แพะรับบาปที่รับเอาความบาปของชนชาติอิสราเอลจะถูกนำไปปล่อย “ยังที่เปลี่ยว.....ถิ่นทุรกันดาร” (เลวีนิติ 16: 22) เช่นกัน ซาตานจะรับมลทินบาปทั้งหมดที่มันเป็นเหตุให้ประชากรของพระเจ้าทำ มันจะถูกขังอยู่ในโลกซึ่งจะเป็นที่ร้างไม่มีผู้คนอาศัย

เป็นเวลาหนึ่งพันปี และในที่สุดจะรับโทษเต็มขนาดตามความบาปของมันในไฟที่จะทำลายคนชั่วทั้งหมด ด้วยประการเช่นนี้ แผนการไถ่ยิ่งใหญ่จะสำเร็จเมื่อความบาปถูกทำลายให้สูญสิ้นตลอดไป และทุกคนที่เต็มใจละทิ้งความชั่วจะได้รับความรอด {GC 485.3}

เมื่อถึงเวลาที่กำหนดไว้สำหรับการพิพากษา คือเมื่อเวลา 2300 วันสิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1844 การพิจารณาตรวจสอบและการลบบาปได้เริ่มต้นขึ้น ทุกคนที่เคยรับพระนามของพระคริสต์มาไว้กับตัว จะต้องผ่านการตรวจสอบอย่างถี่ถ้วน ทั้งคนที่ยังมีชีวิตและคนที่ตายไปแล้วจะถูกพิพากษา “ตามข้อความที่จารึกไว้ในหนังสือเหล่านั้นและตามที่เขาได้กระทำ” (วิวรณ์ 20: 12) {GC 486.1}

บาปที่ยังไม่ได้กลับใจและละทิ้งไปจะไม่ได้รับการอภัยและไม่ถูกลบออกจากหนังสือที่จดบันทึกไว้ แต่จะคงอยู่เป็นพยานปรักปรำคนบาปในวันของพระเจ้า เขาอาจทำบาปนั้นในความสว่างของเวลากลางวันหรือในความมืดของยามค่ำคืน แต่สิ่งเหล่านี้จะถูกเปิดเผยและปรากฏให้เห็นต่อหน้าพระพักตร์ของพระองค์ที่เราต้องเผชิญหน้าด้วย ทูตสวรรค์ของพระเจ้าเห็นความบาปแต่ละอย่าง และบันทึกสิ่งเหล่านั้นไว้ในบันทึกที่ไม่เคยผิดเพี้ยน บาปนั้นอาจถูกทำอย่างแอบแฝง ปฏิเสธ ปกปิดจากพ่อ แม่ ภรรยา ลูกหรือเพื่อน ความผิดที่อาจไม่มีผู้ใดสงสัย นอกจากตัวเขาเอง แต่สายลับจากสวรรค์มองเห็นสิ่งเหล่านี้ได้อย่างชัดเจน ความมืดของค่ำคืนที่มืดมิดที่สุด การอำพรางด้วยศิลปะแห่งการหลอกลวงทั้งปวง ไม่พอเพียงที่จะปกปิดแม้สักความคิดหนึ่งจากการรับรู้ของพระเจ้าผู้ทรงดำรงอยู่เป็นนิตย์ พระเจ้าทรงมีบันทึกที่แม่นยำเพื่อจดการกระทำทุกอันที่ไม่เป็นธรรม และการซื้อขายทั้งหลายที่ไม่ยุติธรรม การประพฤติที่แสดงว่าเป็นคนเคร่งศาสนาไม่สามารถหลอกพระองค์ได้ พระองค์ไม่เคยประเมินอุปนิสัยของใครผิด มนุษย์อาจถูกผู้ที่มีใจคดโกงหลอก แต่พระเจ้าเจาะผ่านสิ่งทั้งปวงที่ซ่อนเร้นในใจ และอ่านชีวิตของทุกคนได้ {GC 486.2}

ช่างเป็นแนวคิดที่น่าเกรงขามเพียงไรที่วันแล้ววันเล่าเรื่อยไปจนถึงนิรันดร์กาลที่สมุดแห่งสวรรค์ยังคงทำการบันทึกตลอดมา คำที่พูดไปแล้ว สิ่งที่ทำไปแล้ว จะเรียกกลับคืนมาไม่ได้ ทูตสวรรค์ได้จดบันทึกทั้งสิ่งที่ดีและชั่ว ผู้พิชิตที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกไม่อาจเรียกคืนสิ่งที่ได้เกิดขึ้นแล้ว แม้จะเป็นสักวันหนึ่ง การกระทำของเรา คำพูดของเราแม้ความนึกคิดที่เร้นลับที่สุดของเรา ทั้งหมดมีส่วนในการกำหนด

ชะตากรรมของเราว่า เราจะได้พบกับความผาสุกหรือความทุกข์ ถึงแม้เราอาจลืมสิ่งที่เราได้ทำไปแล้ว แต่สิ่งเหล่านั้นจะเป็นพยานเพื่อนำไปสู่ความบริสุทธิ์หรือเพื่อนำไปสู่การลงโทษ {GC 486.3}

ดั่งจิตรกรที่วาดสัดส่วนใบหน้าด้วยความแม่นยำลงบนผืนผ้าใบที่สะอาด สมุดเบื้องบนก็จะบันทึกอุปนิสัยอย่างสัตย์ซื่อด้วย แต่กระนั้น ช่างไม่ค่อยมีใครรู้สึกกังวลใจที่ชาวสวรรค์จะเห็นบันทึกการกระทำเหล่านั้น หากเราเปิดผ้าม่านที่แยกระหว่างสิ่งที่ตามองเห็นกับที่ตามองไม่เห็น และเหล่าบุตรของมวลมนุษย์จะมองเห็นทูตสวรรค์คอยจดบันทึกคำพูดทุกคำและการกระทำทุกอย่างที่เขาจะต้องเผชิญอีกครั้งในวันพิพากษา ในแต่ละวัน เขาจะมีคำพูดสักกี่คำที่ไม่ได้พูด และมีการกระทำกี่อย่างที่ไม่ได้ทำ {GC 487.1}

ในการพิพากษา ตะลันต์ความสามารถทุกอันจะถูกนำมาตรวจสอบอย่างถี่ถ้วนว่ามีการนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างไร เราใช้ต้นทุนที่สวรรค์ให้เรายืมมานั้นอย่างไร เมื่อพระเป็นเจ้าเสด็จกลับมา พระองค์จะทวงต้นทุนคืนพร้อมดอกเบี้ยหรือไม่ เราได้พัฒนาความสามารถที่ฝากเราไว้ในมือและในใจและในสมองของเรา เพื่อถวายเกียรติพระเจ้าและเป็นพระพรแก่โลกอย่างไร เราใช้เวลาของเรา ปากกาของเรา เสียงของเรา เงินทองของเรา และอิทธิพลของเราอย่างไร เราได้ทำให้กับพระคริสต์เพื่อคนยากจน คนทุกข์ยาก คนกำพร้า หรือแม่ม่ายอย่างไร พระเจ้าทรงแต่งตั้งให้เราเป็นผู้ดูแลพระวจนะอันบริสุทธิ์ของพระองค์ เราทำอะไรกับแสงสว่างและความจริงที่ทรงโปรดประทานให้เราเพื่อนำคนอื่นให้ได้รู้ถึงความรอด การอ้างตนว่าเชื่อพระคริสต์นั้น ไม่มีคุณค่าใดๆ แต่ความรักที่แสดงออกมาให้เห็นเป็นการกระทำเท่านั้นที่ถือว่ามีคุณค่าที่แท้จริง แต่กระนั้น ในสายตาของชาวสวรรค์ มีเพียงความรักที่ทำให้การกระทำเกิดคุณค่าขึ้นมา ไม่ว่าการกระทำใดๆที่ทำด้วยความรัก การกระทำนั้นอาจเล็กน้อยที่สุดในสายตาของมนุษย์ แต่พระเจ้าทรงยอมรับและตอบแทนการกระทำนั้น {GC 487.2}

ความเห็นแก่ตัวของมนุษย์ที่แอบแฝงอยู่จะถูกเปิดเผยไว้ในสมุดของสวรรค์ มีบันทึการละเลยหน้าที่ๆต้องทำให้กับเพื่อนมนุษย์ การละลืมคำเรียกร้องของพระผู้ช่วยให้รอด พวกเขาจะได้เห็นจากสมุดเล่มนี้ว่า พวกเขาได้ใช้เวลา ความคิด และพละกำลังที่ควรเป็นของพระคริสต์ไปให้กับซาตานบ่อยแค่ไหน ซึ่งเป็นบันทึกแสนเศร้าที่ทูตสวรรค์ต้องนำไปยังสวรรค์ มนุษย์ที่เฉลียวฉลาด และผู้อ้างตนว่าติดตามพระคริสต์

ได้หมกมุ่นอยู่กับการสะสมทรัพย์สมบัติทางฝ่ายโลกหรือสนุกสนานกับความเพลิดเพลินทางโลก พวกเขาสังเวยเงินทอง เวลาและกำลังให้กับการโอ้อวดและสนองตัณหาของตนเอง แต่ใช้เวลาเพียงเล็กน้อยกับการอธิษฐาน การศึกษาพระคัมภีร์ การถ่อมตนและการสารภาพบาป {GC 487.3}

ซาตานค้นหากลวิธีนับไม่ถ้วนเพื่อครอบครองความคิดของเรา จนทำให้เราไม่ได้ใส่ใจกับงานที่เราควรทำความคุ้นเคยมากที่สุด เจ้าจอมหลอกลวงเกลียดชังความจริงยิ่งใหญ่ที่เปิดเผยให้เห็นการเสียสละเพื่อไถ่บาปและผู้ไกล่เกลี่ยที่มีอำนาจอย่างเต็มล้น มันรู้ดีแก่ใจว่า เพื่อให้ได้ผลตามที่มันต้องการ มันจะต้องหันเหความคิดให้ออกไปจากพระเยซูและจากความจริงของพระองค์ {GC 488.1}

ผู้ที่ต้องการรับผลประโยชน์จากการเป็นผู้ไกล่เกลี่ยของพระผู้ช่วยให้รอดจะต้องไม่ยอมให้สิ่งใดมาขัดขวางความพยายามของเขาที่จะไปถึงความบริสุทธิ์ที่สมบูรณ์แบบด้วยความยำเกรงพระเจ้า เขาจะต้องใช้เวลาที่มีค่าเพื่อการศึกษาความจริงของพระคำด้วยความจริงใจ และการอธิษฐาน แทนที่จะใช้ไปกับความสนุกเพลิดเพลินการโอ้อวดหรือการแสวงหาผลกำไร ประชากรของพระเจ้าจะต้องเข้าใจเรื่องพระวิหารและการพิจารณาพิพากษาอย่างถ้วนถี่ ทุกคนจะต้องมีความรู้เรื่องตำแหน่งและพระราชกิจของมหาปุโรหิตที่ยิ่งใหญ่ มิฉะนั้นแล้ว พวกเขาจะไม่สามารถนำความเชื่อออกมาใช้ในช่วงเวลาที่จำเป็นเช่นนี้ หรือเข้าไปอยู่ในตำแหน่งที่พระเจ้าทรงต้องการให้เขาไปอยู่ ทุกคนมีจิตวิญญาณที่จะต้องช่วยให้รอดหรือปล่อยให้พินาศ แต่ละคนจะมีคดีที่จะต้องขึ้นศาลของพระเจ้า แต่ละคนจะต้องเผชิญหน้ากับพระผู้พิพากษาที่ยิ่งใหญ่ จึงสำคัญมากเพียงไร ที่สมองของทุกคนจะต้องไตร่ตรองอยู่เสมอ ถึงภาพที่น่าสะพึงกลัวเมื่อการพิพากษาจะเกิดขึ้นและหนังสือบันทึกจะถูกเปิดออกมา เมื่อทุกคน พร้อมกับดาเนียล จะต้องยืนอยู่ในตำแหน่งของเขาในวันสุดท้าย {GC 488.2}

ทุกคนที่ได้รับแสงสว่างในเรื่องเหล่านี้จะต้องเป็นพยานให้กับความจริงยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าได้ทรงมอบหมายให้เขา พระวิหารในสวรรค์เป็นจุดศูนย์กลางการปฏิบัติพระราชกิจของพระคริสต์เพื่อมนุษย์ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับจิตวิญญาณทุกดวงที่มีชีวิตอยู่บนโลกนี้ เป็นการเปิดให้มองเห็นแผนการไถ่ให้รอด ซึ่งนำเราตรงไปจนถึงเวลาสิ้นยุค และเปิดประเด็นเรื่องราวการต่อสู้ระหว่างความชอบธรรมและความบาป เป็นเรื่องสำคัญยิ่งที่ทุกคนจะต้องตรวจสอบเรื่องเหล่านี้อย่างละเอียดและ

ให้คำตอบแก่ทุกคนที่ถามถึงเหตุผลของความหวังที่ได้จากเรื่องนี้ได้ {GC 488.3}

การเป็นผู้ไกล่เกลี่ยของพระคริสต์เพื่อมนุษย์ในพระวิหารเบื้องบนคือสิ่งที่จำเป็นต่อแผนการความรอดเท่าเทียมกับความตายของพระองค์บนกางเขน โดยความตายของพระคริสต์ พระองค์ทรงเริ่มงานซึ่งพระองค์ทรงกระทำต่อภายหลังจากการฟื้นพระชนม์และเสด็จกลับสู่สวรรค์เพื่อทำต่อให้สำเร็จ เราจะต้องเข้าไปภายในม่านด้วยความเชื่อ "พระเยซูผู้ทรงนำหน้าได้เสด็จเข้าไปก่อนเพื่อเราแล้ว" (ฮีบรู 6:20) ณ ที่นั่นความสว่างจากกางเขนแห่งคาล์วารีถูกสะท้อนออกมา ณ ที่นั่นเราจะเข้าใจความลึกลับของการไถ่ให้รอดได้ชัดเจนยิ่งขึ้น การช่วยมนุษย์ให้รอดสำเร็จได้ด้วยค่าใช้จ่ายที่ประเมินค่าไม่ได้ของสวรรค์ การเสียสละที่ทำไปมีค่าเทียมเท่ากับค่าเสียหายอย่างเต็มขนาดที่เกิดจากการล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้า พระเยซูทรงเปิดทางที่จะไปให้ถึงบัลลังก์ของพระบิดาและโดยการไกล่เกลี่ยของพระองค์ ทุกคนที่ต้องการเข้ามาหาพระองค์ด้วยความเชื่ออย่างจริงใจ จะเข้ามาถึงพระเจ้าได้ {GC 489.1}

"บุคคลที่ซ่อนการละเมิดของตนจะไม่จำเริญ แต่บุคคลที่สารภาพและทิ้งความชั่วเสียจะได้ความกรุณา " (สุภาษิต 28:13) หากผู้ที่ปกปิดและหาข้อแก้ตัวให้กับความผิดของตนเองสามารถมองเห็นซาตานยินดีปรีดาเพียงใด และเยาะเย้ยพระคริสต์และทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิ์เพราะการกระทำของพวกเขาอย่างไร พวกเขาคงจะเร่งรีบสารภาพบาปของเขาและขจัดมันทิ้งไป โดยผ่านความบกพร่องในอุปนิสัยของแต่ละคน ซาตานกระทำการควบคุมความคิดทั้งหมดและมันรู้ดีว่า หากพวกเขาเก็บรักษาความบกพร่องเหล่านี้ไว้ มันก็จะประสบชัยชนะ ด้วยเหตุนี้ มันคอยหาโอกาสที่จะหลอกผู้ติดตามพระคริสต์ด้วยเล่ห์ที่ร้ายกาจของมันอยู่เสมอ เพื่อพวกเขาจะไม่สามารถเอาชนะได้ แต่พระเยซูทรงทูลขอเผื่อเขาทั้งหลายด้วยพระหัตถ์ที่มีบาดแผล พระวรกายที่ฟกช้ำและพระองค์ทรงประกาศให้กับทุกคนที่จะติดตามพระองค์ว่า "พระคุณของเราก็มีพอสำหรับเจ้าแล้ว" (2 โครินธ์ 12:9 TKJV) "จงเอาแอกของเราแบกไว้ แล้วเรียนจากเรา เพราะว่าเราสุภาพและใจอ่อนน้อม และจิตใจท่านทั้งหลายจะได้พัก ด้วยว่าแอกของเราก็พอเหมาะ และภาระของเราก็เบา" (มัทธิว 11: 29,30) อย่าให้ผู้ใดคิดว่าความบกพร่องของเขารักษาให้หายไม่ได้ พระเจ้าจะทรงประทานความเชื่อและพระคุณที่จะเอาชนะสิ่งเหล่านี้ได้ {GC 489.2}

 เรากำลังดำรงชีวิตอยู่ในช่วงเวลายิ่งใหญ่ของการลบมลทินบาป ในการ

ประกอบพิธีจำลอง เมื่อมหาปุโรหิตทูลขอการลบบาปให้ชนชาติอิสราเอล ทุกคนจะต้องบังคับใจของเขาด้วยการสำนึกผิดจากบาปและถ่อมตนต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า มิฉะนั้น เขาอาจจะถูกอเปหิจากสังคมอิสราเอล ในทำนองเดียวกัน ทุกคนที่ต้องการมีชื่อคงอยู่ในสมุดแห่งชีวิตจะต้องบังคับจิตใจของเขาต่อเบื้องพระพักตรพระเจ้าด้วยการเสียใจต่อบาปและการกลับใจอย่างแท้จริง ด้วยว่าวันเวลาแห่งพระกรุณาธิคุณของเขามีเหลือไม่มากนัก จำเป็นที่จะต้องมีการตรวจสอบจิตใจอย่างถี่ถ้วนและสัตย์ซื่อ จิตใจที่เล่นๆไม่จริงจังของผู้คนจำนวนมากที่อ้างตนเป็นคริสเตียนจะต้องขจัดทิ้งไป มีการต่อสู้ที่สำคัญอยู่เบื้องหน้าทุกคนที่ต้องการเอาชนะความโน้มเอียงชั่วที่พยายามควบคุมพวกเขา ทุกคนต้องเตรียมพร้อมด้วยตนเอง เราไม่ได้รับความรอดเป็นหมู่คณะ ความบริสุทธิ์และความอุทิศตนของคนหนึ่งคน จะไม่สามารถทดแทนคุณลักษณะที่ขาดไปของอีกคนหนึ่ง แม้ว่าคนทุกชาติจะต้องผ่านการตรวจสอบในการพิพากษาของพระเจ้า แต่กระนั้นพระองค์จะทรงตรวจสอบแต่ละกรณีอย่างละเอียดและระมัดระวังราวกับว่าไม่มีคนอื่นๆในโลกนี้อีกแล้ว ทุกคนจะต้องผ่านการทดสอบและจะต้องปราศจากตำหนิหรือริ้วรอยหรือความบกพร่องใดๆ {GC 489.3}

เหตุการณ์เกี่ยวข้องกับงานช่วงปิดท้ายแห่งการลบมลทินบาปนั้น ช่างน่าเกรงขามเพียงไร ความสนใจต่อสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นี้มีความสำคัญยิ่ง การพิพากษานี้กำลังดำเนินอยู่ในพระวิหารเบื้องบน โดยดำเนินคืบหน้ามาเป็นเวลาหลายปีแล้ว ในเร็ววันนี้ การพิจารณานี้จะดำเนินมาถึงผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ แต่ไม่มีใครทราบว่าจะเป็นเมื่อใด ชีวิตของเราจะปรากฏต่อเบื้องพระพักตร์ของพระเจ้าเพื่อรับการตรวจสอบ จึงเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งที่จิตวิญญาณทุกดวงจะต้องรับฟังคำตักเตือนของพระผู้ช่วยให้รอดในช่วงเวลานี้มากกว่าช่วงเวลาอื่นๆว่า “จงเฝ้าระวังและอธิษฐานอยู่ เพราะท่านไม่รู้ว่าเวลาวันนั้นจะมาถึงเมื่อไร” (มาระโก 13:33) “ถ้าเจ้าไม่เฝ้าระวัง เราจะมาหาเจ้าเหมือนอย่างขโมยและเจ้าจะไม่รู้ว่าเราจะมาหาเจ้าเมื่อไร” (วิวรณ์ 3:3) {GC 490.1}

เมื่องานการพิจารณาพิพากษาปิดฉากลง ชะตากรรมของทุกคนถูกตัดสินให้ได้ชีวิตหรือตาย เวลาแห่งพระกรุณาธิคุณจะสิ้นสุดลงเพียงช่วงสั้นๆก่อนการเสด็จมาปรากฏขององค์พระเป็นเจ้าในหมู่เมฆบนท้องฟ้า ในพระธรรมวิวรณ์ พระคริสต์ทรงมองลงไปยังเวลานั้นและประกาศว่า “ผู้ที่เป็นคนอธรรมก็ให้เขาประพฤติอธรรมต่อไป ผู้ที่เป็นคนลามกก็ให้เขาลามกต่อไป ผู้ที่เป็นคนชอบธรรมก็ให้เขา

กระทำการชอบธรรมต่อไป และผู้ที่เป็นคนบริสุทธิ์ก็ให้เขาเป็นคนบริสุทธิ์ต่อไป ดูเถิด เราจะมาในเร็วๆนี้ และจะนำบำเหน็จของเรามาด้วย เพื่อตอบแทนการกระทำของทุกคน” (วิวรณ์ 22:11, 12) {GC 490.2}

คนชอบธรรมและคนชั่วยังคงมีชีวิตอยู่ในโลกในสภาพมตะ คนทั้งหลายจะยังคงเพาะปลูกและก่อสร้าง กินและดื่ม ทุกคนไม่ตระหนักว่าการตัดสินสุดท้ายและเปลี่ยนแปลงไม่ได้ถูกประกาศจากพระวิหารที่อยู่เบื้องบน ก่อนสมัยน้ำท่วมโลก โนอาห์เข้าไปในนาวา พระเจ้ากักเก็บตัวเขาไว้และปิดประตูไม่ให้คนชั่วร้ายเข้าไป แต่เป็นเวลาเจ็ดวันที่คนทั้งหลายไม่รู้ว่า ความหายนะของเขาถูกกำหนดแล้ว พวกเขายังคงดำเนินชีวิตที่สะเพร่า รักสนุก และเยาะเย้ยคำเตือนเกี่ยวกับการพิพากษาที่กำลังจะมาถึง พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า “บุตรมนุษย์จะเสด็จมาก็จะเป็นฉันนั้น” (มัทธิว 24: 39) ดั่งขโมยในยามเที่ยงคืนที่มาอย่างเงียบๆ ไม่มีใครรู้เห็น เวลาที่ได้ตัดสินแล้วจะมาถึง ซึ่งเป็นจุดชี้ชะตาของมนุษย์ทุกคน เป็นการเพิกถอนข้อเสนอแห่งความเมตตาที่ให้กับคนที่ทำผิดเป็นครั้งสุดท้าย{GC 491.1}

“เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงเฝ้าระวังอยู่.....กลัวว่าจะมาฉับพลันและจะพบท่านนอนหลับอยู่” (มาระโก 13: 35,36) สภาพที่อันตรายจะเป็นของผู้ที่เมื่อยล้าในการรอคอยและหันไปหาสิ่งเย้ายวนของโลก ในขณะที่นักธุรกิจหมกมุ่นอยู่กับการติดตามการค้ากำไร ในขณะที่คนรักความสนุกหรรษาคอยมองแต่การตามใจตนเอง ในขณะที่บุตรสาวของแฟชั่นจัดเตรียมเครื่องประดับอาจเป็นเวลาที่พระเจ้าพระผู้ทรงพิพากษาคนทั้งโลกจะประกาศคำตัดสินว่าเจ้า “ถูกชั่งในตราชู (และ) ...เห็นว่ายังขาดอยู่” (ดาเนียล.5:27) {GC 491.2}

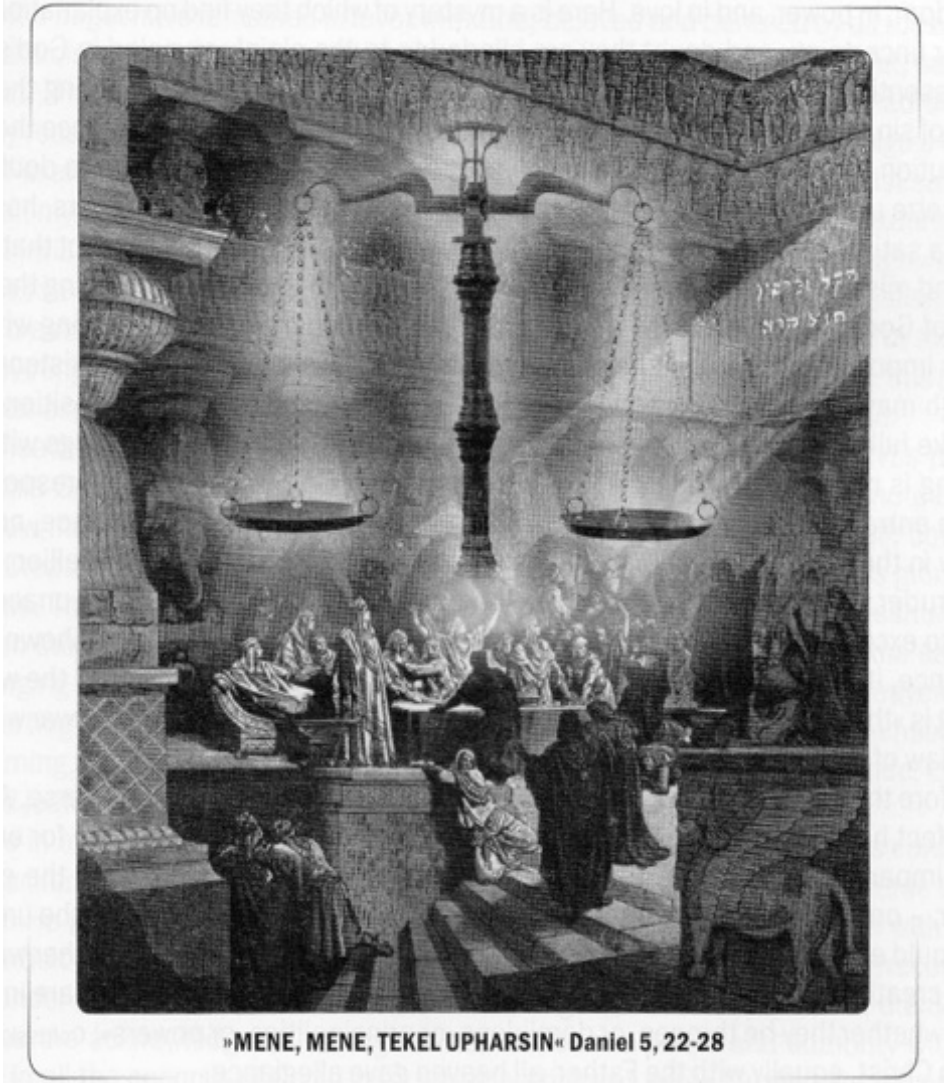

»MENE, MENE, TEKEL UPHARSIN« Daniel 5, 22-28

“ พระองค์ (กษัตริย์เบลชัสซาร์แห่งกรุงบาบิโลน) ได้ถูกชั่งในตราชู
ทรงเห็นว่ายังขาดอยู่ ” ดาเนียล 5 : 22 - 28

ตราชั่ง บนสวรรค์ ชั่งความดีกับความชั่ว ท่านอยู่ข้างไหน ?

บทที่ 29

จุดเริ่มต้นของความชั่วความบาป

จุดเริ่มต้นของความบาปและสาเหตุที่ยังมีบาปอยู่เป็นเรื่องน่าฉงนยิ่งใหญ่ในสมองของคนมานานแล้ว พวกเขามองเห็นการกระทำของความชั่วซึ่งมีผลเป็นความโศกเศร้าและหายนะที่น่ากลัวและต่างถามกันว่าภายใต้อำนาจการปกครองของพระเจ้าผู้ทรงสัพพัญญู ทรงฤทธานุภาพยิ่งใหญ่และความรักที่ไม่มีขอบเขตจำกัด เรื่องทั้งหมดนี้ยังเกิดขึ้นอยู่ได้อย่างไร นี่เป็นเรื่องลึกลับที่พวกเขาหาคำอธิบายไม่ได้ ในความลังเลและความสงสัย ตาของเขาจึงมองไม่เห็นความจริงที่เปิดเผยอย่างชัดเจนในพระวจนะของพระเจ้าและจำเป็นต่อความรอด มีคนพยายามค้นหาที่มาของบาป ลงแรงค้นหาในสิ่งที่พระเจ้าไม่ทรงเปิดเผย ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงหาคำตอบให้กับปัญหาของเขาไม่พบ พวกเขาทำไปด้วยความรู้สึกสงสัยและจับผิด เพื่อนำไปใช้เป็นข้ออ้างปฏิเสธพระวจนะในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ แต่สำหรับคนอื่นๆที่ไม่เข้าใจปัญหายิ่งใหญ่ของความชั่วที่มีเหตุจากธรรมเนียมประเพณีและการแปลความหมายผิดซึ่งได้ปิดบังคำสอนของพระคัมภีร์เกี่ยวกับพระอุปนิสัยของพระเจ้า และลักษณะการปกครอง และหลักการในการจัดการกับบาปของพระองค์ {GC 492.1}

เป็นไปไม่ได้ที่จะใช้เรื่องจุดแรกเริ่มของความบาปเพื่อเป็นเหตุผลในการอธิบายการที่ยังมีความบาป แต่กระนั้น เราสามารถเข้าใจได้มากพอเกี่ยวกับเรื่องที่มาและจุดจบสิ้นเมื่อความบาปจะถูกทำลายในตอนสุดท้าย ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความยุติธรรมและพระเมตตาคุณของพระเจ้าได้อย่างเต็มที่ในการจัดการกับความชั่ว ไม่มีเรื่องใดที่พระคัมภีร์สอนไว้ชัดเจนมากไปกว่าเรื่องที่ว่าพระเจ้าไม่มีส่วนที่ให้บาปเกิดขึ้น ไม่มีการถอนคืนพระคุณของพระเจ้า ไม่มีความบกพร่องในระบอบการปกครองของพระเจ้าที่เปิดโอกาสให้การกบฏเกิดขึ้น ความบาปเป็นผู้บุกรุก ไม่มีเหตุผลใดที่สามารถบอกได้ว่าความบาปเกิดขึ้นได้อย่างไร ความบาปนั้นลึกลับและอธิบายไม่ได้ หากให้เหตุผลแก้ต่างก็จะเป็นการปกป้องบาป หากมีข้อแก้ตัวประการใดแล้วหรือหาเหตุผลเพื่อแสดงให้เห็นว่าบาปเกิดขึ้นได้อย่างไร ความบาปก็ไม่ใช่เป็นบาป คำจำกัดความ

ของความบาปได้มาตามที่พระวจนะของพระเจ้าให้ไว้คือ “บาปเป็นสิ่งที่ผิดธรรมบัญญัติ” เป็นผลกระทำของหลักการที่ต่อสู้กับพระบัญญัติยิ่งใหญ่แห่งความรักซึ่งเป็นพื้นฐานการปกครองของพระเจ้า {GC 492.1}

ก่อนที่ความชั่วจะเข้ามา ทั่วทั้งจักรวาลมีสันติสุขและความชื่นชมยินดี ทุกสิ่งประสานเข้ากับพระประสงค์ของพระเจ้าอย่างบริบูรณ์ ความรักที่ถวายพระเจ้านั้นสูงส่ง ความรักที่มีไว้ให้แก่กันนั้นไม่ลำเอียง พระคริสต์ผู้ทรงเป็นพระวาทะ พระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าและทรงอยู่ร่วมกับพระบิดา ผู้ทรงดำรงอยู่เป็นนิตย์—ร่วมเป็นหนึ่งในธรรมชาติ ในพระลักษณะและเป้าหมาย—พระองค์ทรงเป็นผู้เดียวในทั้งจักรวาลที่ทรงเข้าร่วมในการประชุมและในการวางแผนการทั้งหมดของพระเจ้า พระบิดาทรงกระทำการผ่านพระคริสต์ในการทรงสร้างชาวสวรรค์ทั้งปวง “ในพระองค์สรรพสิ่งได้ถูกสร้างขึ้นทั้งในท้องฟ้า....ไม่ว่าจะเป็นเทวบัลลังก์หรือเป็นเทพอาณาจักรหรือเป็นเทพผู้ครองหรือศักดิเทพ” (โคโลสี 1: 16) และชาวสวรรค์ทั้งปวงถวายความภักดีแด่พระคริสต์เสมอพระบิดา {GC 493.1}

พระบัญญัติแห่งความรักเป็นรากฐานการปกครองของพระเจ้า ความสุขของสรรพสิ่งที่ทรงสร้างขึ้นกับการประสานเข้ากันอย่างสมบูรณ์กับหลักการยิ่งใหญ่ของความชอบธรรม พระเจ้าทรงประสงค์การรับใช้แห่งรักจากสิ่งมีชีวิตทั้งหมดของพระองค์ คือความจงรักภักดีจากหัวใจที่ซาบซึ้งในพระลักษณะของพระองค์ พระองค์ไม่ทรงพอพระทัยความจงรักภักดีที่ได้จากการบังคับและพระองค์ทรงโปรดประทานความนึกคิดที่อิสระให้แก่ชาวสวรรค์ทั้งปวงเพื่อเขาจะมอบถวายการรับใช้ด้วยความสมัครใจ {GC 493.2}

แต่มีบุคคลหนึ่งเลือกที่จะใช้เสรีภาพนี้ไปในทางผิด บาปเริ่มขึ้นในตัวเขา รองลงมาจากพระคริสต์ เขาเป็นผู้ที่ได้รับเกียรติจากพระเจ้ามากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับบรรดาชาวสวรรค์อื่นๆ เขามีอำนาจและสง่าราศีมากที่สุด ก่อนที่ลูซิเฟอร์จะล้มลงในบาป มันเป็นหัวหน้าเครูบผู้พิทักษ์ บริสุทธิ์และไร้มลทิน “พระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เจ้าเป็นตราแห่งความสมบูรณ์แบบเต็มด้วยสติปัญญาและมีความงามอย่างพร้อมสรรพ เจ้าอยู่ในเอเดน พระอุทยานของพระเจ้า เพชรพลอยทุกอย่างเป็นเสื้อของเจ้า” “เราตั้งเจ้าให้อยู่กับเครูบผู้พิทักษ์ที่ได้เจิมตั้งไว้ เจ้าอยู่บนภูเขาบริสุทธิ์แห่งพระเจ้าและเจ้าเดินอยู่ท่ามกลางศิลาเพลิง เจ้าปราศจากตำหนิในวิธีการทั้งหลายของเจ้า ตั้งแต่วันที่

เจ้าได้ถูกสร้างขึ้นมาจนพบความบาปชั่วในตัวเจ้า" (เอเสเคียล 28: 12-15) {GC 493.3}

ลูซิเฟอร์น่าจะยังคงอยู่เป็นที่ชื่นชอบของพระเจ้า เป็นที่รักและได้รับเกียรติจากหมู่ทูตสวรรค์ทั้งปวง มันน่าจะใช้อำนาจอันสูงส่งเพื่อเป็นพระพรแก่ผู้อื่นและเพื่อถวายเกียรติพระผู้สร้าง แต่ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า "จิตใจของเจ้าผยองขึ้นเพราะความงามของเจ้า เจ้ากระทำให้สติปัญญาของเจ้าเสื่อมทรามลง เพราะเห็นแก่ความงามของเจ้า" (ข้อ 17) ทีละเล็กทีละน้อย ลูซิเฟอร์ได้เข้ามาหมกมุ่นอยู่กับความต้องการยกตนให้สูงขึ้น "เจ้าถือตัวเจ้าว่าฉลาดอย่างพระเจ้า" "เจ้ารำพึงในใจของเจ้าว่า ข้าจะขึ้นไปยังฟ้าสวรรค์เหนือดวงดาวทั้งหลายของพระเจ้า ข้าจะตั้งพระที่นั่งของข้า ณ ที่สูงนั้น... ข้าจะขึ้นไปเหนือความสูงของเมฆ ข้าจะกระทำตัวของข้าเหมือนองค์ผู้สูงสุด" (ข้อ 6; อิสยาห์ 14: 13,14) แทนที่ลูซิเฟอร์จะพยายามชักจูงให้สิ่งมีชีวิตทั้งปวงเทิดทูนพระเจ้าให้สูงสุดและจงรักภักดีต่อพระผู้ที่สร้างมันขึ้นมา มันกลับพยายามที่จะให้ทูตสวรรค์รับใช้และเคารพมัน มันอยากได้เกียรติยศที่พระบิดาทรงโปรดประทานให้พระบุตรเจ้าชายแห่งเหล่าทูตสวรรค์องค์นี้หวังอยากได้อำนาจซึ่งที่เป็นสิทธิของพระคริสต์เท่านั้นที่จะถือครอง {GC 494.1}

การร้องเพลงด้วยความยินดีของชาวสวรรค์ทั้งหมดสะท้อนให้เห็นพระรัศมีภาพของพระผู้สร้างและเป็นการถวายสรรเสริญพระองค์ ในขณะที่พระเจ้าทรงได้รับเกียรติเช่นนี้ ทุกสิ่งมีแต่สันติสุขและความชื่นชม แต่บัดนี้มีเสียงหนึ่งที่ไม่ประสานเข้ากับเสียงอื่นๆได้ทำลายความกลมกลืนของชาวสวรรค์ไป การทำเพื่อตนเองและการยกตนขึ้นเป็นวิถีทางที่ตรงข้ามกับแผนการของพระผู้สร้าง การกระทำเช่นนี้ปลูกฝังความชั่วเข้าไปในจิตใจที่ซึ่งสง่าราศีของพระเจ้าจะต้องยิ่งใหญ่ที่สุด ที่ประชุมของสภาชาวสวรรค์อ้อนวอนกับลูซิเฟอร์ พระบุตรของพระเจ้าได้อธิบายให้มันเห็นความยิ่งใหญ่คุณความดีและความยุติธรรมของพระผู้สร้างและพระบัญญัติของพระองค์ที่ศักดิ์สิทธิ์และไม่เปลี่ยนแปลง พระเจ้าเองทรงเป็นผู้วางระเบียบของสวรรค์และการไม่ทำตามระเบียบจะเป็นการหลู่เกียรติพระผู้สร้างมันขึ้นมาและนำความหายนะมาสู่ตนเอง แต่คำตักเตือนที่ประทานให้ด้วยความรักของพระเจ้าและพระเมตตาคุณที่ไม่มีวันหมดสิ้นกับการปลุกวิญญาณการต่อต้านขึ้นมา ลูซิเฟอร์ปล่อยให้ความอิจฉาที่มีต่อพระคริสต์มีชัยและมันก็ยิ่งมั่นใจในสิ่งที่มันทำ {GC 494.2}

 ความภูมิใจในความงดงามในตัวของมันเองหล่อเลี้ยงความปรารถนาที่จะ

เป็นใหญ่ มันไม่พอใจกับเกียรติยศสูงศักดิ์ที่ทรงโปรดประทานให้มันว่าเป็นของประทานจากพระเจ้าและไม่ทำให้มันซาบซึ้งในพระคุณต่อพระผู้สร้าง มันเทิดทูนในรัศมีสดใสและความสูงเกียรติและหวังอยากที่จะเท่าเทียมกับพระเจ้า ชาวสวรรค์รักและเคารพมัน ทูตสวรรค์ต่างยินดีที่จะปฏิบัติตามคำสั่งของมันและมันได้รับสติปัญญาและรัศมีภาพเหนือกว่าทูตสวรรค์ทั้งหมด ถึงกระนั้น พระบุตรของพระเจ้าทรงเป็นที่ยอมรับของชาวสวรรค์ พระองค์ทรงเป็นหนึ่งร่วมกับพระบิดาทั้งในพลังและอำนาจ ในการปรึกษาทั้งหมดของพระเจ้า พระคริสต์ทรงเข้าร่วมอยู่ด้วย ในขณะที่ลูซิเฟอร์ไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าร่วมในการวางแผนการของพระเจ้า ทูตสวรรค์ที่ยิ่งใหญ่นี้ถามว่า “ทำไม พระคริสต์จึงมีอำนาจยิ่งใหญ่เช่นนี้ ทำไมพระองค์จึงได้รับเกียรติเหนือกว่าลูซิเฟอร์” {GC 495.1}

ลูซิเฟอร์ออกไปจากที่ของมันที่อยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้า มันไปกระจายความรู้สึกไม่พอใจให้กับเหล่าทูตสวรรค์ มันทำงานนี้อย่างลับๆ และชั่วขณะหนึ่งมันได้ปกปิดเป้าหมายแท้จริงด้วยการแสดงว่ามันยำเกรงพระเจ้า มันพยายามสร้างความไม่พอใจเกี่ยวกับพระบัญญัติที่ใช้ปกครองชาวสวรรค์และยุยงว่าพวกเขาถูกบังคับด้วยข้อห้ามต่างๆที่ไม่จำเป็น เนื่องจากว่าธรรมชาติของทูตสวรรค์นั้นบริสุทธิ์ มันจึงเรียกร้องให้พวกเขาปฏิบัติตามความต้องการของตนเอง มันพยายามทำตัวเพื่อให้ทูตสวรรค์เห็นใจในตัวมันด้วยการทำให้เห็นว่าการที่พระเจ้าพระราชทานเกียรติยศสูงสุดให้พระคริสต์พระเจ้าไม่ยุติธรรกับมัน มันอ้างว่าความอยากได้อำนาจและเกียรติยศยิ่งใหญ่ขึ้นนั้นมันไม่ได้มีเป้าหมายเพื่อยกชูตนเองขึ้นให้สูง แต่เพื่อให้ชาวสวรรค์ทั้งปวงได้รับเสรีภาพโดยวิธีนี้พวกเขาอาจได้รับการยกระดับที่สูงขึ้น {GC 495.2}

ด้วยพระเมตตาคุณยิ่งใหญ่ของพระเจ้า พระองค์ทรงอดพระทัยนานต่อลูซิเฟอร์ พระองค์ไม่ได้ปลดมันลงจากตำแหน่งสูงศักดิ์ในทันที เมื่อวิญญาณของมันหลงไปกับความไม่พอใจ หรือเมื่อมันเริ่มเสนอข้ออ้างที่ผิดให้ทูตสวรรค์ที่ซื่อสัตย์ฟัง มันคงยังอยู่ในสวรรค์อีกนาน ครั้งแล้วครั้งเล่า มันได้รับข้อเสนอการอภัยโทษโดยมีข้อแม้ให้มันกลับใจและยอมถวายตัว ความพยายามเช่นนี้มีเพียงความรักและพระปัญญาของพระเจ้าที่จะทำให้มันสำนึกในความผิด ไม่เคยมีวิญญาณของความไม่พอใจปรากฏในสวรรค์ แรกเริ่มนั้น ลูซิเฟอร์เองมองไม่เห็นว่ามันกำลังถอยห่างออกไป มันไม่เข้าใจ

ธรรมชาติที่แท้จริงในความรู้สึกของมันเอง แต่เมื่อความไม่พึงพอใจของมันผ่านการพิสูจน์ว่าไม่มีมูลเหตุแล้ว ลูซิเฟอร์ก็มั่นใจว่ามันผิดเองและสิ่งทั้งปวงที่

พระเจ้ากล่าวไว้นั้นยุติธรรมและมันควรที่จะยอมรับข้อกำหนดเหล่านี้ต่อหน้าชาวสวรรค์ทั้งปวง หากมันทำเช่นนี้ มันคงได้ช่วยตัวมันเองและทูตสวรรค์มากมายไว้ ในเวลานี้มันยังไม่ได้ละทิ้งความภักดีต่อพระเจ้าไปโดยสิ้นเชิง แม้มันละทิ้งตำแหน่งของเทพผู้พิทักษ์ไป แต่หากมันยอมที่จะกลับไปหาพระเจ้า ยอมรับพระปัญญายิ่งใหญ่ของพระผู้สร้างและพอใจที่จะรับตำแหน่งที่ทรงโปรดแต่งตั้งให้มันในแผนการยิ่งใหญ่ของพระเจ้าแล้ว มันก็คงได้รับตำแหน่งของมันคืนมา แต่ความหยิ่งยโสทำให้มันไม่ยอมจำนน มันยืนกรานปกป้องแนวคิดของมัน ยืนยันว่ามันไม่จำเป็นต้องการกลับใจและตั้งใจเต็มที่เพื่อต่อสู้พระผู้สร้างของมันในความขัดแย้งที่ยิ่งใหญ่ {GC 495.3}

บัดนี้ กำลังปัญญาเฉียบแหลมทั้งหมดของมันมุ่งหันเข้าหางานการหลอกลวงเพื่อเอาชนะความเห็นใจของทูตสวรรค์ที่อยู่ภายใต้การควบคุมของมัน แม้ความจริงที่พระคริสต์เตือนและแนะนำมันยังถูกบิดเบือนเพื่อใช้ในแผนการทรยศของมัน สำหรับทูตสวรรค์ที่วางใจและผูกพันอย่างใกล้ชิดกับมัน ซาตานทำให้พวกเขาเห็นว่ามันไม่ได้รับความยุติธรรมตำแหน่งของมันไม่ได้รับความเคารพและเสรีภาพของมันถูกตัดทอนจากการแปลความหมายพระดำรัสของพระคริสต์ไปในทางผิด มันก้าวไปสู่การพูดกลับกลอกและพูดเท็จ มันกล่าวหาพระบุตรของพระเจ้าที่วางแผนเพื่อทำให้มันอับอายต่อหน้าเหล่าผู้ที่อาศัยอยู่ในสวรรค์ มันยังนำประเด็นเท็จระหว่างมันเองกับทูตสวรรค์ซื่อสัตย์ขึ้นมา ทูตสวรรค์ไม่อาจโน้มน้าวและนำเข้ามาอยู่ฝ่ายเดียวกับมัน มันก็กล่าวหาว่าเป็นผู้ที่ไม่สนใจผลประโยชน์ของชาวสวรรค์ งานที่ตัวมันกำลังทำอยู่นี้มันซัดทอดใส่ทูตสวรรค์ที่ยังคงซื่อสัตย์กับพระเจ้า เพื่อให้คำกล่าวหาของพระเจ้าที่มีต่อมันไม่ยุติธรรม มันหันไปโจมตีพระดำรัสและการกระทำของพระผู้สร้าง เป็นนโยบายของมันที่จะทำให้ทูตสวรรค์งุนงงเกี่ยวกับเรื่องพระประสงค์ของพระเจ้าด้วยการโต้แย้งอันฉลาดแกมโกงของมัน ทุกสิ่งที่เรียบง่ายนั้นมันห่อหุ้มด้วยความลึกลับและการบิดเบือนอย่างมีศิลปะ มันโยนข้อสงสัยใส่ถ้อยคำอันชัดแจ้งที่สุดของพระเยโฮวาห์ ตำแหน่งสูงของมันที่อยู่ใกล้อำนาจการปกครองของพระเจ้าทำให้สิ่งที่มันพูดมีน้ำหนักมากยิ่งขึ้นและโน้มน้าวให้ชาวสวรรค์มากมายเข้าร่วมกับมันในการกบฏต่ออำนาจของพระเจ้าแห่งสรวงสวรรค์ {GC 496.1}

ด้วยพระปัญญาของพระเจ้า พระองค์ทรงปล่อยให้ซาตานทำงานของมันต่อไปจนกระทั่งจิตใจแห่งความไม่พอใจสุกงอมกลายเป็นกบฏอย่างเต็ม

รูปแบบ พระองค์จำเป็นต้องปล่อยให้แผนการของมันพัฒนาไปอย่างเต็มที่เพื่อลักษณะและธาตุแท้จะประจักษ์ออกมา ลูซิเฟอร์ในฐานะเครูบผู้ที่ได้เจิมแล้วนั้นได้รับการเชิดชูอย่างสูง มันเป็นที่รักยิ่งของชาวสวรรค์ มันมีอิทธิพลเหนือกว่าพวกเขามาก อาณาบริเวณการปกครองของมันไม่ได้รวมเฉพาะชาวสวรรค์เท่านั้น แต่ยังรวมเอาโลกทั้งหมดที่พระองค์ทรงเนรมิตสร้างมานั้นและซาตานคิดว่าหากมันชักนำทูตสวรรค์เข้ามาร่วมการกบฏกับมันได้แล้ว มันก็จะชักนำโลกอื่นเข้าร่วมกับมัน มันนำเสนอปัญหาในส่วนของมันได้อย่างแนบเนียน มันใช้เล่ห์เหลี่ยมและการหลอกลวงเพื่อจะได้บรรลุเป้าหมายของมัน อำนาจของการหลอกลวงของมันนั้นยิ่งใหญ่และมันได้เปรียบด้วยการแฝงตัวโดยสวมเสื้อคลุมแห่งความเท็จ แม้ทูตสวรรค์ที่จงรักภักดีไม่อาจเข้าใจลักษณะนิสัยของมันหรือมองเห็นว่างานของมันจะนำไปสู่ทิศทางใด {GC 497.1}

ซาตานได้รับเกียรติอย่างสูงมาตลอดและการกระทำทั้งหมดของมันถูกปกปิดไว้อย่างมิดชิด ยากที่ทูตสวรรค์จะรับรู้ธรรมชาติที่แท้จริงของงานของมัน เราจะมองไม่เห็นความชั่วของบาปจนกระทั่งมันเติบใหญ่อย่างเต็มที่ จวบจนกระทั่งบัดนี้ ไม่มีที่สำหรับบาปในจักรวาลของพระเจ้า และสิ่งมีชีวิตที่บริสุทธิ์ไม่เข้าใจถึงธรรมชาติและความชั่วร้ายของมัน พวกเขามองไม่เห็นผลน่ากลัวที่ตามมาจากการละทิ้งพระบัญญัติของพระเจ้า ในช่วงแรก ซาตานปกปิดการกระทำของมันไว้ภายใต้การแสดงออกอย่างน่าฟังว่าจงรักภักดีต่อพระเจ้า มันอ้างว่าตนคอยสนับสนุนที่จะเทิดพระเกียรติพระเจ้า รักษาการปกครองของพระองค์ให้มั่นคงยิ่งขึ้นและให้เกิดประโยชน์แก่เหล่าผู้อาศัยทั้งปวงในสวรรค์ ในขณะที่มันยังคงปลูกฝังความไม่พอใจใส่ในความคิดของทูตสวรรค์ที่อยู่ภายใต้มัน มันทำอย่างแนบเนียนเพื่อให้ดูเหมือนว่ามันกำลังหาทางที่จะกำจัดความไม่พอใจ เมื่อมันเรียกร้องให้เปลี่ยนแปลงระเบียบและกฎบัญญัติการปกครองของพระเจ้า มันทำด้วยการหลอกลวงและอ้างว่าเป็นเรื่องจำเป็นเพื่อรักษาความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในสวรรค์ {GC 497.2}

พระเจ้าทรงใช้ความชอบธรรมและความจริงเท่านั้นเพื่อจัดการกับบาป ซาตานใช้สิ่งที่พระเจ้าไม่ใช้ คือประจบประแจงและหลอกลวง มันคอยหาที่จะปลอมแปลงพระวจนะ ของพระเจ้าและเสนอให้ทูตสวรรค์เข้าใจแผนการปกครองของพระองค์ไปในทางที่ผิดโดยอ้างว่าพระเจ้าไม่ยุติธรรมในเรื่องของการจัดวางกฎและระเบียบกับผู้ที่อาศัยอยู่ในสวรรค์ การเรียกร้องให้สิ่งมีชีวิตทั้งปวงยอมจำนนและเชื่อฟัง

พระองค์นั้น พระองค์เพียงแต่ต้องการยกพระองค์เองขึ้น ด้วยเหตุนี้ จึงจำเป็นที่จะต้องแสดงให้เหล่าชาวสวรรค์ทั้งปวงและโลกทั้งหลายว่า การปกครองของพระเจ้ายุติธรรม บัญญัติของพระองค์สมบูรณ์ ซาตานทำให้ดูประหนึ่งว่ามันเองคอยพยายามส่งเสริมเพื่อประโยชน์ของจักวาล ทุกคนจะต้องเข้าใจลักษณะที่แท้จริงของผู้ฉกชิงและเป้าหมายจริงของมัน การเปิดเผยตนเองด้วยผลงานชั่วของมันจำเป็นต้องใช้เวลา {GC 498.1}

ซาตานโทษความขัดแย้งซึ่งมันก่อขึ้นในสวรรค์นั้นไปลงบนพระบัญญัติและการปกครองของพระเจ้า มันประกาศว่าความชั่วทั้งปวงเป็นผลของการบริหารจัดการของพระเจ้า มันอ้างว่าเป็นความประสงค์ของมันที่จะทำให้พระบัญญัติของพระเจ้าดีขึ้น ดังนั้นจึงเป็นเรื่องจำเป็นที่จะต้องให้มันแสดงสิ่งที่มันอ้างและแสดงข้อเสนอในการเปลี่ยนแปลงกฎบัญญัติของพระเจ้าของมัน ผลงานของมันจะต้องปรักปรำตัวมันเอง ซาตานอ้างแต่แรกแล้วว่ามันไม่ได้กบฏ ทั้งจักรวาลจะต้องเห็นจอมหลอกลวงถูกเปิดหน้ากากเผยโฉมหน้าออกมา {GC 498.2}

เมื่อพระเจ้าทรงชี้ขาดที่จะไม่ให้ซาตานอยู่ในสวรรค์ต่อไป พระองค์ผู้ทรงกอปรด้วยพระปัญญาไม่มีขีดจำกัดยังคงไม่ทำลายซาตานไป เนื่องจากพระเจ้าทรงยอมรับการรับใช้ด้วยความรักเท่านั้น ความภักดีของผู้ที่พระองค์ทรงสร้างทั้งหมดจะต้องวางอยู่บนความสำนึกในความยุติธรรมและความเมตตากรุณาของพระองค์ ผู้ที่อาศัยอยู่ในสวรรค์และโลกอื่นๆที่ยังไม่พร้อมจะเข้าใจธรรมชาติหรือผลของบาปจะมองไม่เห็นความยุติธรรมและความเมตตาของพระเจ้าในการทำลายซาตาน หากพระเจ้าได้ทำลายมันเสียไปทันทีแล้ว พวกเขาจะรับใช้พระเจ้าด้วยความกลัวมากกว่าด้วยความรัก อิทธิพลของผู้หลอกลวงจะไม่ถูกขจัดไปให้หมดสิ้นหรือแม้กระทั่งวิญญาณแห่งการกบฏก็จะไม่ถูกถอนรากถอนโคนไปทั้งหมด เพื่อเป็นผลดีต่อทั้งจักรวาลตลอดไปทุกยุคจะต้องปล่อยให้ความชั่วเติบโตขึ้นเต็มที่ ซาตานจะต้องพัฒนาหลักการของมันจนถึงที่สุด เพื่อให้ชีวิตทั้งมวลที่พระเจ้าทรงสร้างมองเห็นข้อกล่าวหาที่มันมีต่อการปกครองของพระเจ้านั้นด้วยแสงสว่างที่แท้จริงเพื่อความยุติธรรมและพระเมตตาของพระเจ้าและพระบัญญัติที่ไม่เปลี่ยนแปลงของพระองค์หลุดพ้นจากข้อกล่าวหาไปตลอดกาล {GC 498.3}

การกบฏของซาตานจะต้องเป็นบทเรียนของจักรวาลตลอดไปทุกยุคที่กำลังมาถึง เป็นหลักฐานตลอดไปถึงธรรมชาติและผลลัพธ์อันน่ากลัวของความบาป

การกระทำตามแนวทางของซาตานซึ่งมีผลต่อทั้งมนุษย์และทูตสวรรค์ จะเป็นข้อพิสูจน์ว่าการละเลยอำนาจของพระเจ้าจะมีผลออกมาเป็นเช่นไร สิ่งเหล่านี้จะเป็นหลักฐานแสดงให้เห็นว่าการปกครองของพระเจ้าและบัญญัติของพระองค์ที่มีไว้เพื่อความสมบูรณ์พูนสุขของสรรพสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างนั้น ด้วยเหตุนี้ ประวัติศาสตร์ของประสบการณ์กบฏที่น่ากลัวนี้จะเป็นแนวป้องกันอย่างต่อเนื่องให้แก่สิ่งมีชีวิตที่บริสุทธิ์ทั้งมวล เพื่อปกป้องไม่ให้เขาถูกหลอกในเรื่องธรรมชาติของการล่วงละเมิด เพื่อช่วยเขาไม่ให้ทำบาปและตกลงสู่ความทุกข์ของการต้องโทษ {GC 499.1}

ผู้ฉกชิงยิ่งใหญ่ยังคงแก้ตัวไปเรื่อยๆจนถึงใกล้ปิดฉากของการต่อสู้ในสวรรค์ เมื่อมีการประกาศว่าซาตานและผู้สนับสนุนของมันทั้งหมดจะถูกขับออกจากที่พำนักสุขสำราญแล้วในตอนนั้น หัวหน้ากบฏจึงประกาศอย่างห้าวหาญหมิ่นประมาทพระบัญญัติของพระผู้สร้าง มันย้ำข้ออ้างว่าทูตสวรรค์ไม่ต้องการการควบคุม แต่ควรปล่อยให้ทำตามความต้องการของตนเอง ซึ่งจะชี้นำไปในทางที่ถูก มันประณามว่าข้อกำหนดของพระเจ้าจำกัดเสรีภาพของมันและประกาศว่าเป็นความประสงค์ของมันที่จะหาทางลบล้างพระบัญญัติ เพื่อว่าเมื่อหลุดออกจากข้อผูกมัดนี้ ชาวสวรรค์จะมีความเป็นอยู่ที่สูงขึ้นและมีราศีมากยิ่งขึ้น {GC 499.2}

ซาตานและพวกของมันพร้อมใจกันซัดทอดความผิดทั้งหมดของการกบฏใส่พระคริสต์ โดยประกาศว่า หากพวกมันไม่ถูกตำหนิ ก็คงจะไม่มีการกบฏ ด้วยความดื้อรั้นและการท้าทายอย่างไม่เกรงกลัวในการทรยศของมัน มันพยายามที่จะคว่ำการปกครองของพระเจ้าแต่ไร้ผล แต่กระนั้นมันยังอ้างอย่างหมิ่นประมาทว่าตนเป็นเหยื่อบริสุทธิ์ของอำนาจกดขี่ ในที่สุด จ้าวจอมกบฏและผู้สนับสนุนทั้งหมดของมันถูกขับออกจากสวรรค์ {GC 499.3}

วิญญาณเดียวกันที่ก่อกบฏขึ้นในสวรรค์ยังคงดลใจการกบฏในโลก ซาตานสานต่อนโยบายเดียวกันกับมนุษย์ดังที่มันกระทำกับทูตสวรรค์ บัดนี้วิญญาณของมันครอบครองในเหล่าบุตรที่ไม่เชื่อฟัง เช่นเดียวกับซาตาน พวกเขาพยายามทำลายข้อห้ามในบัญญัติของพระเจ้าและสัญญาที่จะให้เสรีภาพแก่มนุษย์ด้วยการล่วงละเมิด คำสั่งสอนกฎหมาย การตำหนิบาปยังคงปลุกเร้าวิญญาณของความเกลียดชังและการต่อต้าน เมื่อข่าวสารคำเตือนของพระเจ้านำสติของเขาคืนมา ซาตานนำมนุษย์ให้แก้ตัวและหาคนเห็นใจที่ต้องทำบาป แทนที่จะแก้ไขความผิดของเขา

พวกเขากลับเกรี้ยวกราดใส่ผู้ที่ตักเตือนเขา เสมือนหนึ่งว่าเขาเป็นต้นเหตุเดียวที่ก่อความลำบาก ตั้งแต่สมัยของอาแบลผู้ชอบธรรมจนถึงยุคนี้ของเรา คนทั้งหลายที่กล้าตำหนิบาปก็ยังคงได้รับการกล่าวโทษเช่นเดียวกันนี้ {GC 500.1}

ซาตานชักนำมนุษย์ให้ทำบาปด้วยการบิดเบือนพระลักษณะอุปนิสัยของพระเจ้าเช่นเดียวกันกับที่มันเคยทำในสวรรค์ มันทำให้คนมองว่าพระเจ้าเข้มงวดและโหดเหี้ยมและเมื่อมันทำได้สำเร็จในระดับหนึ่ง มันประกาศว่าข้อจำกัดของพระเจ้าที่ไม่ยุติธรรมทำให้มนุษย์ล้มลงในบาป เช่นเดียวกับที่นำให้มันเองกบฏ {GC 500.2}

แต่พระเจ้าพระผู้ทรงดำรงอยู่นิรันดร์กาลทรงประกาศถึงพระลักษณะของพระองค์เองว่า “พระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์ พระเจ้าผู้ทรงพระกรุณา ทรงกอปรด้วยพระคุณ ทรงกริ้วช้า และบริบูรณ์ด้วยความรักมั่นคงและความสัตย์จริง ผู้ทรงสำแดงความรักมั่นคงต่อมนุษย์กระทั่งพันชั่วอายุ ผู้ทรงโปรดยกโทษการล่วงละเมิด การทรยศและบาปของเขาเสีย แต่จะทรงถือว่าไม่มีโทษก็หามิได้” (อพยพ 34: 6.7) {GC 500.3}

การขับซาตานให้ออกไปจากสวรรค์ พระเจ้าทรงประกาศถึงความยุติธรรมของพระองค์และรักษาเกียรติของพระบัลลังก์ของพระองค์ไว้ แต่เมื่อมนุษย์ทำบาปด้วยการยอมแพ้ต่อการหลอกลวงของวิญญาณนี้ที่ละทิ้งพระเจ้า พระเจ้าทรงประทานหลักฐานแห่งรักของพระองค์ด้วยการประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เสด็จมาสิ้นพระชนม์เพื่อมนุษยชาติที่ล้มลงในบาป ในขบวนการไถ่บาปนี้เปิดเผยให้เห็นพระลักษณะของพระเจ้า ข้อโต้แย้งยิ่งใหญ่ของกางเขนแสดงให้ทั้งจักรวาลมองเห็นว่าแนวทางบาปที่ลูซิเฟอร์เลือกนั้นไม่มีเหตุที่จะกล่าวหาการปกครองของพระเจ้าได้เลย {GC 500.4}

ในการต่อสู้ระหว่างพระคริสต์กับซาตานในช่วงสมัยที่พระผู้ช่วยให้รอดปฏิบัติกิจในโลกนั้น บุคคลิคองจ้าวจอมหลอกลวงถูกเปิดออก ไม่มีสิ่งใดที่ให้ผลต่อการถอนรากซาตานให้ออกไปจากความรักของเหล่าทูตสวรรค์และจักรวาลทั้งปวงที่ภักดีได้ดีไปกว่าสงครามโหดเหี้ยมที่มันทำกับพระผู้ไถ่ของโลก การหมิ่นประมาทอย่างท้าทายของมันที่เรียกร้องให้พระคริสต์กราบบูชามัน ความอาจหาญอย่างอวดดีไม่เกรงใจที่ท้าเชิญพระองค์ขึ้นไปบนยอดเขาและยอดหอคอยพระนิเวศ ความประสงค์ร้ายกาจที่เรียกร้องให้พระองค์กระโจนจากความสูงที่น่ากลัว ความมุ่งร้ายที่ไม่เคยหลับไหลที่ตามล่าพระองค์ไปทุกที่ การดลใจของปุโรหิตและประชาชนให้ปฏิเสธ

ความรักของพระองค์และในที่สุดร้องว่า “ตรึงเขาเสียที่กางเขนเถิด” เรื่องทั้งหมดนี้ปลุกความตะลึงและความโกรธของทั่วจักรวาล {GC 501.1}

ซาตานเป็นผู้ที่ปลุกปั่นให้โลกปฏิเสธพระคริสต์ เจ้าชายแห่งความชั่วลงแรงและเล่ห์ทั้งหมดของมันเพื่อทำลายพระเยซู เพราะมันมองเห็นว่าพระเมตตาและความรักของพระผู้ช่วย ความเห็นอกเห็นใจและความสงสารอันอ่อนโยนของพระองค์แสดงให้โลกเห็นถึงพระลักษณะอุปนิสัยของพระเจ้า ซาตานโต้สิทธิการเรียกร้องทุกข้อที่พระบุตรของพระเจ้ายกชูขึ้นมาและใช้มนุษย์เป็นตัวแทนของมันเพื่อทำให้ชีวิตของพระผู้ช่วยให้รอดเต็มล้นด้วยความทุกข์ระทมและเศร้าโศก การหลอกลวงและความเท็จที่มันพยายามหามาเพื่อขัดขวางพระราชกิจของพระเยซู ความเกลียดชังที่เปิดเผยผ่านเหล่าบุตรที่ไม่เชื่อฟัง คำใส่ร้ายโหดเหี้ยมที่มันกล่าวหาพระองค์ผู้ทรงเป็นแบบอย่างชีวิตที่ดีนั้น มาจากความอาฆาตที่ฝังลึกอยู่ข้างใน ไฟริษยาและการปองร้ายความเกลียดชังและผูกพยาบาทที่ประทุขึ้นมา ระเบิดเข้าใส่พระบุตรของพระเจ้าบนกางเขนคาล์วารี ในขณะที่ชาวสวรรค์ทั้งปวงจ้องมองภาพนั้นด้วยความเงียบในความหวาดกลัว {GC 501.2}

เมื่อการถวายบูชายิ่งใหญ่สำเร็จบริบูรณ์แล้ว พระคริสต์เสด็จขึ้นไปยังที่สูง พระองค์ทรงปฏิเสธที่จะรับคำเยินยอเกียรติจากทูตสวรรค์จนกระทั่งพระองค์ทรงนำเสนอคำเรียกร้องว่า “ข้าพระองค์ปรารถนาให้คนเหล่านั้นที่พระองค์ได้ประทานให้แก่ข้าพระองค์อยู่กับข้าพระองค์ในที่ซึ่งข้าพระองค์อยู่นั้น” (ยอห์น 17: 24) และแล้วคำตอบจากบัลลังก์พระบิดาดังมาด้วยความรักและอำนาจที่ไม่อาจบรรยายได้ว่า “ให้บรรดาทูตสวรรค์ของพระเจ้ากราบไหว้ท่าน” (ฮีบรู 1: 6) ไม่มีรอยเปื้อนใดอยู่บนพระเยซู การถ่อมตนของพระองค์ได้สิ้นสุดลง การถวายบูชาสำเร็จบริบูรณ์ พระเจ้าทรงโปรดประทานพระนามหนึ่งให้พระองค์เหนือกว่านามอื่นใดทั้งสิ้น {GC 501.3}

บัดนี้ความผิดของซาตานโดดเด่นขึ้นมาให้เห็นอย่างไม่มีข้อแก้ตัว มันถูกเปิดเผยออกมาให้เห็นนิสัยที่แท้จริงของมันว่าเป็นผู้พูดปดและเป็นฆาตกร เป็นที่ประจักษ์แจ้งแล้วว่าวิญญาณเดียวกันที่มันใช้ปกครองเหล่าบุตรมนุษย์ทั้งหลายที่อยู่ภายใต้อำนาจของมันนั้นเป็นวิญญาณเดียวกันที่มันต้องการสำแดงหากมันเพียงได้รับอนุญาตให้ควบคุมชาวสวรรค์เหล่านั้นได้ มันเคยอ้างว่าการล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้าจะนำมาซึ่งเสรีภาพและความสูงส่ง แต่ผลที่ปรากฏออกมาให้เห็น

คือความเป็นทาส และความตกต่ำ {GC 502.1}

คำกล่าวหาอย่างหลอกลวงของซาตานที่มีต่อพระลักษณะและการปกครองของพระเจ้าปรากฏให้เห็นด้วยความสว่างที่แท้จริง มันกล่าวหาว่าพระเจ้าแสวงหาที่จะยกพระองค์เองให้สูงขึ้นด้วยกำหนดให้สิ่งที่พระองค์สร้างมาถวายตัวและเชื่อฟังพระองค์และมันยังประกาศว่าในขณะที่พระผู้สร้างบังคับให้ผู้อื่นทั้งหมดละทิ้งตน พระองค์เองไม่ยอมละทิ้งตนและไม่ยอมเสียสละ บัดนี้เป็นที่ประจักษ์แจ้งแล้วว่าเพื่อความรอดของมนุษยชาติที่ล้มในบาป และบาปหนา พระผู้ทรงครอบครองจักรวาลทรงเสียสละยิ่งใหญ่ที่สุดที่ความรักจะกระทำได้ “พระเจ้าทรงให้โลกนี้คืนดีกันกับพระองค์โดยพระคริสต์” (2 โครินธ์ 5: 19) และยังเป็นที่ประจักษ์ว่าในขณะที่ลูซิเฟอร์เปิดประตูให้ความบาปเข้ามาด้วยความปรารถนาที่จะได้เกียรติยศและความยิ่งใหญ่นั้น พระคริสต์ทรงทำลายความบาปด้วยการถ่อมพระองค์และเชื่อฟังจนถึงความมรณา {GC 502.2}

พระเจ้าทรงสำแดงให้เห็นถึงความเกลียดชังของพระองค์ที่มีต่อการกบฏ ชาวสวรรค์ทั้งปวงเห็นความยุติธรรมของพระองค์ที่สำแดงออกให้เห็นทั้งในการลงโทษซาตานและในการช่วยมนุษย์ให้รอดจากบาป ลูซิเฟอร์เคยประกาศว่าหากพระบัญญัติของพระเจ้าเปลี่ยนแปลงไม่ได้และงดการลงโทษไม่ได้ ผู้ล่วงละเมิดทุกคนจะต้องถูกขวางกั้นให้ออกไปจากพระกรุณาธิคุณของพระผู้สร้างตลอดไป มันยังอ้างว่ามนุษยชาติที่บาปหนานี้อยู่ไกลเกินที่จะช่วยให้รอด ดังนั้นจึงเป็นเหยื่อโดยชอบธรรมของมัน แต่ความตายของพระคริสต์เป็นการพิสูจน์เข้าข้างมนุษย์เหนือความโต้แย้งใดๆ การลงโทษตามที่พระบัญญัติกำหนดตกอยู่กับพระองค์ผู้ทรงมีฐานะเท่าเทียมกับพระเจ้า และมนุษย์มีอิสระที่จะรับความชอบธรรมของพระคริสต์และด้วยการมีชีวิตที่สำนึกผิดและการถ่อมตนจะได้ชัยชนะเหมือนเช่นพระบุตรของพระเจ้าได้ชนะอำนาจของซาตานมาแล้ว ด้วยเหตุนี้พระเจ้ายุติธรรมและกระนั้นทรงเป็นผู้กระทำให้ทุกคนที่เชื่อในพระเยซูได้รับความชอบธรรมด้วย {GC 502.3}

แต่พระเยซูคริสต์เสด็จมายังโลกเพื่อรับความทุกข์และสิ้นพระชนม์ไม่ใช่เพียงเพื่อปฏิบัติกิจของการช่วยมนุษย์ให้รอดเท่านั้น พระองค์เสด็จมาเพื่อ “เชิดชูพระธรรม” และ “กระทำให้พระธรรมนั้นมีเกียรติ” ไม่ใช่เพียงเพื่อให้ผู้ที่โลกนี้ถือรักษาพระบัญญัติของพระองค์ตามที่ควรถือรักษานั้น แต่เพื่อสำแดงให้โลกทั้งปวงในจักรวาล

ได้เห็นว่าพระบัญญัติของพระเจ้าเปลี่ยนแปลงไม่ได้ หากเพิกถอนข้อกำหนดของพระบัญญัติได้ พระบุตรของพระเจ้าไม่จำเป็นต้องเสด็จมาสละชีวิตของพระองค์เพื่อไถ่การล่วงละเมิด ความตายของพระคริสต์พิสูจน์ให้เห็นว่าพระบัญญัติของพระเจ้าเปลี่ยนแปลงไม่ได้ และการเสียสละที่ความรักของพระเจ้าหนุนพระบิดาและพระบุตรเพื่อไถ่คนบาปให้รอดนั้นแสดงให้ทั่วทั้งจักรวาลได้เห็นว่าความยุติธรรมและพระเมตตาคุณของพระเจ้าเป็นรากฐานของพระบัญญัติและการปกครองของพระองค์ สิ่งใดที่น้อยกว่าแผนการแห่งการไถ่จะไม่เพียงพอที่จะไถ่บาปได้ {GC 503.1}

ในการพิพากษาครั้งสุดท้าย จะไม่มีสาเหตุของบาปให้เห็นอยู่อีกต่อไป เมื่อพระเจ้าผู้ทรงพิพากษาทั่วทั้งโลกจะยื่นคำขาดกับซาตานว่า “ทำไมเจ้าจึงกบฏต่อเราและปล้นเอาคนของเราไปจากอาณาจักรของเรา” ผู้ก่อความชั่วไม่อาจให้ข้อแก้ตัวได้ ทุกปากจะไม่มีคำพูดและผู้ก่อการกบฏทั้งปวงจะพูดไม่ออก {GC 503.2}

ในขณะที่กางเขนแห่งคาล์วารีประกาศว่าพระบัญญัติของพระเจ้านั้นเปลี่ยนแปลงไม่ได้ กางเขนนี้ยังประกาศว่าค่าจ้างของความบาปคือความตาย ในเสียงร้องของพระผู้ช่วยขณะจะสิ้นประชนม์ว่า “สำเร็จแล้ว” นั้น ระฆังประกาศความตายของซาตานดังขึ้น ความขัดแย้งยิ่งใหญ่ซึ่งดำเนินมาเนิ่นนานถูกตัดสินแล้วและการถอนรากถอนโคนแห่งความชั่วถูกกำหนดไว้แน่นอนแล้ว พระบุตรของพระเจ้าทรงดำเนินผ่านประตูหลุมฝังศพเพื่อว่า “โดยทางความตายนั้นเองพระองค์จะได้ทรงทำลายผู้ที่มีอำนาจแห่งความตาย คือมารเสียได้” (ฮีบรู 2: 14) ความปรารถนาของลูซิเฟอร์ที่จะยกชูตัวเองขึ้นทำให้ลูซิเฟอร์พูดว่า “ข้าจะขึ้นไปยังฟ้าสวรรค์เหนือดวงดาวทั้งหลายของพระเจ้า...ข้าจะกระทำตัวของข้าเหมือนองค์ผู้สูงสุด” พระเจ้าทรงประกาศว่า “เรา(จะ)กระทำให้เจ้ากลับเป็นเถ้าไปบนพื้นโลก...และจะไม่ดำรงอยู่อีกต่อไปเป็นนิตย์” (อิสยาห์ 14: 13,14; เอเสเคียล 28: 18,19) “พระเจ้าจอมโยธาตรัสว่า ดูเถิด วันนั้นจะมาถึง คือวันที่จะเผาไหม้เหมือนเตาอบเมื่อคนที่อวดดีทั้งสิ้นและคนที่ประกอบการอธรรมทั้งหมดจะเป็นเหมือนตอข้าว วันที่จะมานั้นจะไหม้เขาหมดจนไม่มีรากหรือกิ่งเหลืออยู่เลย” (มาลาคี 4: 1) {GC 503.3}

ทั้งจักรวาลจะเป็นพยานเห็นถึงธรรมชาติและผลของบาปและการกำจัดบาปไปจนหมดสิ้น ซึ่งหากเกิดขึ้นตั้งแต่เริ่มแรกนั้น จะนำความหวาดกลัวมาให้ทูตสวรรค์และการลบหลู่เกียรติพระเจ้า แต่บัดนี้ได้พิสูจน์ให้เห็นถึงความรักของ

พระเจ้าและจัดวางพระเกียรติของพระองค์ไว้ต่อหน้าผู้ที่ยินดีปฏิบัติตามพระทัยของพระองค์และมีพระบัญญัติของพระองค์อยู่ในใจของพวกเขา ความชั่วจะไม่ปรากฏอีกต่อไป พระคำของพระเจ้ากล่าวไว้ว่า “การบีบบังคับจะไม่โผล่ขึ้นเป็นคำรบสอง” (นาฮูม 1: 9) พระบัญญัติของพระเจ้าที่ซาตานตำหนิว่าเป็นแอกแห่งการผูกมัดจะได้รับการเทิดทูนเป็นบัญญัติแห่งเสรีภาพ สิ่งทั้งปวงที่พระเจ้าทรงสร้างที่ผ่านการทดสอบและพิสูจน์แล้วจะไม่หันเหความจงรักภักดีที่มีต่อพระองค์ผู้ทรงมีพระลักษณะอุปนิสัยที่สำแดงให้พวกเขาเห็นความรักที่หยั่งไม่ถึง และพระปัญญาหาที่สิ้นสุดไม่ได้ของพระเจ้า {GC 504.1}

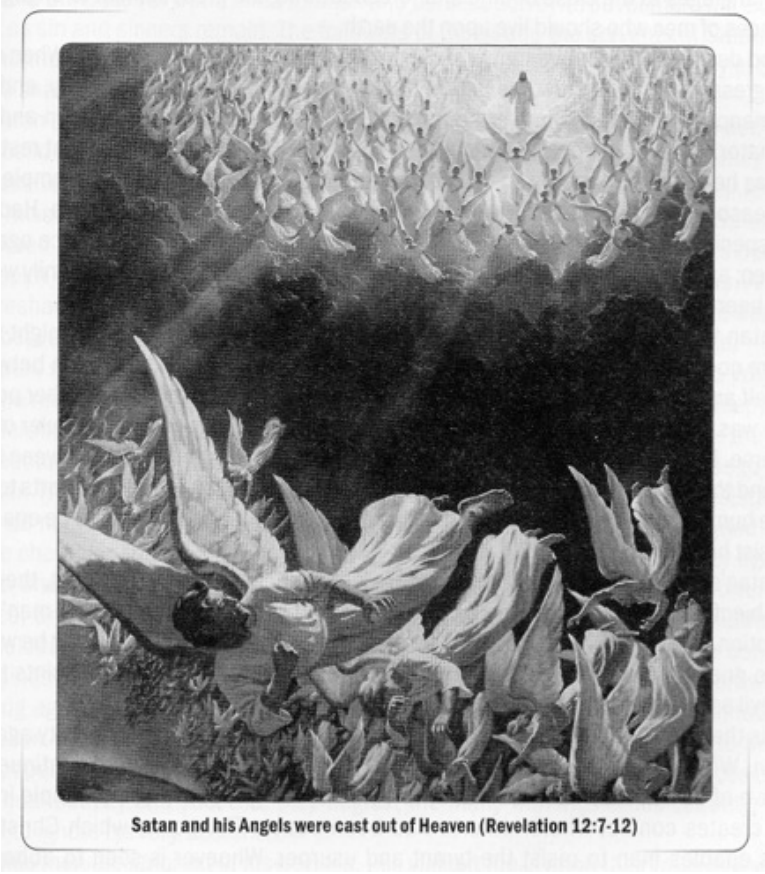

Satan and his Angels were cast out of Heaven (Revelation 12:7-12)

เริ่มต้นของความบาป
ซาตาน (ลูซิเฟอร์ หรือ พญานาค) และเทวดาฝ่ายมารถูกขับออกจากสวรรค์

บทที่ 30

ความเป็นศัตรูและเกลียดชัง ระหว่างมนุษย์กับซาตาน

"เราจะให้เจ้ากับหญิงนี้เป็นศัตรูกัน ทั้งพงศ์พันธุ์ของเจ้าและพงศ์พันธุ์ของเขาด้วย พงศ์พันธุ์ของหญิงจะทำให้หัวของเจ้าแหลกและเจ้าจะทำให้ส้นเท้าของเขาฟกช้ำ" (ปฐมกาล 3: 15) คำตัดสินของพระเจ้าที่ประกาศต่อซาตานภายหลังที่มนุษย์ล้มลงในบาปนั้น เป็นการพยากรณ์ด้วย คำพยากรณ์ซึ่งได้ครอบคลุมตลอดทุกยุคจนกระทั่งถึงสิ้นยุคและเปิดเผยให้เห็นความขัดแย้งยิ่งใหญ่ซึ่งเผ่าพันธุ์มนุษย์ทั้งหลายที่มีชีวิตอยู่ในโลกจะต้องมีส่วนร่วม {GC 505.1}

พระเจ้าทรงประกาศว่า "เราจะให้เจ้า.... เป็นศัตรูกัน" ความเป็นคู่อรินี้ไม่ได้เกิดขึ้นมาเอง เมื่อมนุษย์ละเมิดบัญญัติของพระเจ้า ธรรมชาติของเขาชั่วไปและเขาก็เข้าปองดองกับซาตานโดยไม่มีการขัดขืน แน่นอน คนบาปกับผู้เป็นต้นกำเนิดของความบาปย่อมไม่เป็นศัตรูกัน ทั้งสองชั่วไปเนื่องจากการละทิ้งพระเจ้า ผู้ละทิ้งพระเจ้าจะไม่มีความสงบสุขนอกจากเขาจะได้รับความเห็นใจและการสนับสนุนด้วยการทำให้ผู้อื่นทำตามสิ่งที่เขาได้ทำลงไป ด้วยเหตุนี้ ทูตสวรรค์ที่ล้มลงในบาปและคนชั่วจะร่วมมือกันในมิตรภาพที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ หากพระเจ้าไม่ได้ใช้วิธีการพิเศษเข้าขัดขวางแล้ว ซาตานและมนุษย์คงเข้าร่วมเป็นพันธมิตรต่อต้านสวรรค์และแทนที่จะคงความเป็นอริซาตาน มนุษย์ทั้งหลายอาจเข้าร่วมกับมันต่อต้านพระเจ้า {GC 505.2}

ซาตานล่อลวงมนุษย์ให้ทำบาปดังที่มันได้ทำให้ทูตสวรรค์กบฏมาแล้ว โดยมันต้องการให้มนุษย์เข้าร่วมมือกับมันในสงครามที่มันทำกับสวรรค์ ตัวมันเองกับทูตสวรรค์ที่ล้มลงในบาปมีความเห็นตรงกันเพียงเรื่องเดียวคือ พวกมันเกลียดชังพระคริสต์ ส่วนในเรื่องอื่นๆนั้น พวกมันมีความเห็นไม่ลงรอยกัน พวกมันรวมตัวกันอย่างเหนียวแน่นในการต่อต้านอำนาจของพระเจ้าผู้ทรงปกครองจักรวาล แต่เมื่อซาตานได้ยินคำประกาศว่า ตัวมันเองกับหญิงและพงศ์พันธ์ของมันกับพงศ์พันธุ์ของนางจะเป็นศัตรูกัน มันรู้ดีว่าความพยายามที่มันจะทำให้มนุษย์เลวลงจะถูกขัดขวางและมนุษย์สามารถมีวิธีต่อต้านอำนาจของมันได้ {GC 505.3}

ความเป็นศัตรูของซาตานต่อมนุษย์ชาติได้ปะทุขึ้น เพราะโดยทางพระคริสต์ มนุษย์เป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงรักและเมตตา มันต้องการทำลายแผนการของพระเจ้าสำหรับความรอดของมนุษย์ มันต้องการหลู่เกียรติพระเจ้าด้วยการทำให้ผลงานแห่งการทรงสร้างของพระเจ้ามัวหมองและมีมลทิน มันต้องการทำให้สวรรค์โศกเศร้าและทำให้โลกเต็มล้นด้วยความทุกข์และความหายนะ แล้วมันจะชี้ไปยังความชั่วทั้งมวลเหล่านี้ว่าเป็นผลจากพระราชกิจของพระเจ้าในการสร้างมนุษย์ขึ้นมา {GC 506.1}

เป็นเพราะพระคริสต์ได้ปลูกฝังพระคุณเข้าไปในจิตใจ จึงทำให้มนุษย์เป็นศัตรูกับซาตาน เมื่อปราศจากพระคุณแห่งการกลับใจและอำนาจแห่งการบังเกิดใหม่นี้ มนุษย์จะยังคงเป็นนักโทษของซาตาน เป็นบ่าวที่พร้อมจะทำตามคำบัญชาของมัน แต่เมื่ออำนาจใหม่ได้เข้ามาในจิตใจที่ครั้งหนึ่งเคยมีความสงบ ความขัดแย้งจึงได้เกิดขึ้น อำนาจที่พระคริสต์ทรงประทานนั้นทำให้มนุษย์ต่อต้านจอมเผด็จการและผู้ฉกชิงได้ ผู้ที่แสดงตนว่าเกลียดชังบาปและไม่รักการทำบาป ผู้ที่ต่อต้านและเอาชนะกิเลสตัณหาเหล่านั้นที่คุกรุ่นอยู่ภายใน พวกเขากำลังแสดงให้เห็นผลจากการจัดการของอำนาจที่มาจากเบื้องบนทั้งสิ้น {GC 506.2}

ความเป็นศัตรูกันระหว่างวิญญาณของพระคริสต์และวิญญาณของซาตานถูกแสดงออกให้เห็นอย่างเด่นชัดที่สุดเมื่อโลกต้อนรับพระเยซู ไม่ได้เป็นเพราะพระองค์เสด็จมาโดยไม่มีความร่ำรวย ความหรูหราหรือยิ่งใหญ่ของฝ่ายโลก จึงทำให้ชาวยิวปฏิเสธพระองค์ พวกเขาเห็นว่าพระองค์มีอำนาจมากเกินพอที่จะชดเชยการไม่มีคุณสมบัติภายนอกเหล่านั้น แต่ความบริสุทธิ์และความศักดิ์สิทธิ์ของพระคริสต์ทำให้คนอธรรมเกลียดชังพระองค์ ชีวิตที่ละทิ้งตนของพระองค์และชีวิตที่ปราศจากบาปได้ตำหนิคนหยิ่งยโสและมักมากในทางกามอย่างต่อเนื่อง เรื่องเหล่านี้กระตุ้นให้พวกเขาเป็นศัตรูต่อพระบุตรของพระเจ้า ซาตานและทูตสวรรค์ชั่วได้ร่วมมือกับคนชั่ว พลังงานแห่งการละทิ้งความเชื่อทั้งหมดได้วางแผนร่วมกันเพื่อต่อต้านพระผู้ทรงสนับสนุนความจริง {GC 506.3}

ความเป็นศัตรูเดียวกันนี้ถูกถ่ายทอดต่อมายังผู้ติดตามของพระคริสต์เช่นเดียวกับที่เกิดกับพระอาจารย์ของพวกเขา ซาตานและสมุนของมันจะโกรธเมื่อมีผู้มองเห็นความน่าเกลียดของความบาป และต้องการต่อต้านการทดลองโดยกำลังจากเบื้องบนตราบเท่าที่ยังคงมีความบาปและคนบาป ความเกลียดชังหลักการแห่ง

ความจริงที่บริสุทธิ์ การตำหนิและกดขี่ผู้สนับสนุนความจริงจะยังคงมีต่อไป ผู้ติดตามพระคริสต์และผู้รับใช้ซาตานจะรวมเข้ากันไม่ได้ ความไม่พอใจต่อกางเขนยังคงไม่ยุติ “บรรดาคนที่ปรารถนาจะดำเนินชีวิตตามทางของพระเจ้าในพระเยซูคริสต์จะถูกกดขี่ข่มเหง” (2 ทิโมธี 3: 12) . {GC 507.1}

ภายใต้การชี้นำของซาตาน ตัวแทนของมันจะทำงานอยู่ตลอดเวลาเพื่อสร้างอำนาจและอาณาจักรของมันในการต่อต้านการปกครองของพระเจ้า ด้วยเป้าหมายเช่นนี้ มันจึงหาทางที่จะหลอกลวงผู้ติดตามของพระคริสต์และล่อให้พวกเขาหันเหความภักดีไปจากพระองค์ เช่นเดียวกับผู้นำของมัน ตัวแทนของซาตานจะแปลความหมายและบิดเบือนพระคัมภีร์ไปในทางที่ผิดเพื่อจะให้ได้ผลตามที่พวกมันต้องการ ในขณะที่ซาตานบากบั่นตำหนิพระเจ้าอยู่นั้น ตัวแทนของมันก็คอยใส่ร้ายประชากรของพระองค์ วิญญาณที่ประหารพระคริสต์จนตายได้ผลักดันเหล่าคนชั่วให้มาทำลายผู้ติดตามของพระองค์ เหตุการณ์เหล่านี้ได้ถูกทำนายไว้ล่วงหน้าแล้วในคำพยากรณ์อันแรกสุด “เราจะให้เจ้ากับหญิงนี้เป็นศัตรูกัน ทั้งพงศ์พันธุ์ของเจ้าและพงศ์พันธุ์ของเขาด้วย” และเรื่องนี้จะดำเนินไปจนถึงเวลาสิ้นยุค {GC 507.2}

ซาตานระดมกองทัพทั้งหมดของมันและโหมพลังที่มันมีอยู่เข้าในการต่อสู้ ทำไมมันถึงไม่ได้รับการต่อต้านที่รุนแรงกว่านี้ ทำไมทหารของพระคริสต์จึงง่วงเหงาหงอยและไม่ใส่ใจ ก็เพราะพวกเขามีความสัมพันธ์ที่แท้จริงกับพระคริสต์น้อยมาก และพวกเขาขาดพระวิญญาณของพระองค์ พวกเขาจึงไม่ได้รู้สึกว่า บาปเป็นสิ่งที่น่าต่อต้านและน่าขยะแขยงเหมือนดังที่พระอาจารย์ของพวกเขารู้สึก พวกเขาไม่ได้ต่อต้านกับบาปอย่างที่พระคริสต์ทรงต่อต้านด้วยความแน่วแน่และตั้งใจ พวกเขามองไม่เห็นความน่ากลัวของความชั่วและความร้ายกาจของบาปและตาของเขาก็มองไม่เห็นลักษณะและอำนาจของเจ้าชายแห่งความมืด ความเป็นศัตรูต่อซาตานและต่องานของมันมีไม่มาก เพราะพวกเขาไม่รู้เรื่องเกี่ยวกับกำลัง ความชั่วร้าย และความรุนแรงของสงครามที่มันกำลังต่อสู้กับพระคริสต์และคริสตจักรของพระองค์ ฝูงชนจำนวนมากถูกหลอกในเรื่องนี้ พวกเขาไม่รู้ว่าศัตรูของเขาเป็นนายพลยิ่งใหญ่ที่ควบคุมความคิดของทูตสวรรค์ชั่วและด้วยแผนการที่วางไว้อย่างดีและการเคลื่อนไหวที่คล่องแคล้ว มันกำลังทำสงครามต่อสู้กับพระคริสต์เพื่อไม่ให้จิตวิญญาณได้รับความรอด ท่ามกลางผู้ที่อ้างตัวว่าเป็นคริสเตียนและแม้กระทั่งในหมู่ศาสนจารย์ผู้ประกาศข่าวประเสริฐมี

น้อยคนนักที่อ้างถึงซาตาน นอกจากการกล่าวถึงโดยบังเอิญ พวกเขามองข้ามหลักฐานการทำงานและผลงานของมันที่มีอยู่อย่างต่อเนื่อง พวกเขาละเลยคำตักเตือนถึงเล่ห์เหลี่ยมของมัน พวกเขาไม่สนใจว่าซาตานมีตัวตนจริงหรือไม่ {GC 507.3}

ในขณะที่มนุษย์ไม่รู้อุบายของมัน ศัตรูตัวร้ายนี้จะอยู่บนเส้นทางเดินของพวกเขาทุกเสี้ยวนาที มันแทรกตัวเข้าไปอยู่ในทุกมุมบ้าน บนถนนทุกสายในเมือง ในโบสถ์ ในที่ประชุมสภาแห่งชาติ ในศาลยุติธรรม มันนำความสับสน ความหลอกลวง ชักชวนให้ทำผิด ทำลายจิตวิญญาณและร่างกายของชาย หญิงและเด็ก มันทำให้ครอบครัวแตกแยก มันยังหว่านความเกลียดชัง ความทะเยอทะยานใฝ่สูง ความขัดแย้ง ยุยงก่อความไม่สงบ และฆาตกรรม โดยชาวคริสเตียนจะมองดูเรื่องเหล่านี้ว่า พระเจ้าทรงกำหนดเอาไว้และสิ่งเหล่านี้จะต้องเกิดขึ้น {GC 508.1}

ซาตานคอยเอาชนะประชากรของพระเจ้าอยู่เสมอด้วยการทำลายสิ่งขวางกั้นที่แยกเขาออกจากโลก อิสราเอลในอดีตถูกล่อลวงให้ทำบาปเมื่อเขาเข้าไปผูกมิตรกับคนนอกศาสนาซึ่งพระเจ้าได้สั่งห้ามเอาไว้ อิสราเอลในยุคใหม่ก็ถูกนำพาให้หลงหายไปในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน “พระของยุคนี้ได้กระทำใจของเขาให้มืดไป เพื่อไม่ให้เขาได้เห็นความสว่างของข่าวประเสริฐเรื่องพระสิริของพระคริสต์ผู้เป็นพระฉายของพระเจ้า” (2 โครินธ์ 4:4) ทุกคนที่ไม่ได้ตัดสินใจติดตามพระคริสต์ก็เป็นบ่าวของซาตาน หัวใจที่ยังไม่บังเกิดใหม่จะรักความบาปและมีใจฝักใฝ่ในการทำบาปนั้น หัวใจที่เกิดใหม่แล้วจะเกลียดบาปและตั้งใจที่จะต่อต้านบาปนั้น เมื่อคริสเตียนเลือกสังคมของคนไร้ศีลธรรมและของคนไม่เชื่อ พวกเขากำลังเปิดตัวเองให้กับการทดลอง ซาตานจะไม่แสดงตนให้เห็นและมันจะค่อยๆดึงการล่อลวงมาปิดบังตาพวกเขา พวกเขามองไม่เห็นว่าคนเหล่านั้นที่เขาคบจะนำภัยอันตรายมาให้ และตราบที่พวกเขายังคงซึมซับ อุปนิสัย คำพูดและการกระทำของโลกนี้ ตาของเขาจึงยิ่งมองอะไรไม่เห็น {GC 508.2}

การยอมทำตามวิถีทางของชาวโลกได้เปลี่ยนคริสตจักรให้กลายเป็นทางของฝ่ายโลก การยอมทำตามเช่นนี้ไม่เคยเปลี่ยนโลกให้มาหาพระคริสต์ ความคุ้นเคยกับบาปจะทำให้บาปดูน่ารังเกียจน้อยลงไปอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ผู้ที่เลือกคบกับบ่าวของซาตาน ในไม่ช้าก็จะเลิกกลัวเจ้านายของมัน เมื่อหน้าที่การงานของเราทำให้เราต้องพบกับการทดลองเหมือนเช่นดาเนียลในพระราชวังของพระราชา เราจะมั่นใจได้ว่าพระเจ้าจะปกป้องเรา แต่หากเรานำตัวเข้าสู่การทดลอง เราจะล้มลง

ไม่เร็วก็ช้า {GC 509.1}

ผู้ล่อลวงมักจะทำงานของมันอย่างได้ผลโดยมันจะทำผ่านผู้ที่เราไม่คิดว่าตนเองจะตกอยู่ภายใต้การควบคุมของมัน การมีความสามารถพิเศษและการมีการศึกษาเป็นสิ่งที่ได้รับการยกย่องและมีเกียรติ ซึ่งดูประหนึ่งว่าคุณสมบัติเหล่านี้จะสามารถชดเชยความยำเกรงพระเจ้าหรือเป็นที่พอพระทัยจากพระเจ้า แท้ที่จริงแล้วความสามารถและการเรียนรู้เป็นของประทานจากพระเจ้า แต่เมื่อนำเอาคุณสมบัติเหล่านี้เข้ามาแทนที่ความเคร่งทางศาสนา แทนที่จะนำจิตวิญญาณให้เข้าใกล้พระเจ้ามากขึ้น แต่กลับนำให้เหินห่างไปจากพระองค์ ความสามารถและการเรียนรู้ก็จะกลายเป็นของแช่งสาปและหลุมพราง มีคนจำนวนมากที่มีความคิดที่แพร่หลายเกี่ยวกับคนทั้งหลายที่ดูมีมารยาทหรือกิริยาที่เรียบร้อยว่า น่าจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับพระคริสต์ ความคิดเช่นนี้เป็นผิดมากและไม่มีความคิดที่ผิดมากกว่านี้ คุณสมบัติเหล่านี้จะต้องมีประดับอยู่ในบุคลิกของคริสเตียนทุกคน เพราะจะมีอิทธิพลที่ยิ่งใหญ่ต่อศาสนาที่แท้จริง แต่คุณสมบัติเหล่านี้จะต้องอุทิศถวายพระเจ้า มิฉะนั้นก็จะเป็นพลังให้กับความชั่วได้เช่นกัน มีคนมากมายที่สติปัญญาได้รับการพัฒนาและมีกิริยามารยาทที่งดงาม ซึ่งไม่ยอมก้มลงให้กับการกระทำที่คนส่วนมากถือว่าผิดศีลธรรม แต่พวกเขาก็เป็นเครื่องมือที่ได้รับการขัดเกลาในมือของซาตาน อิทธิพลและแบบอย่างที่เป็นผลจากอุปนิสัยเจ้าเล่ห์หลอกลวงของเขาทำให้เขาเป็นศัตรูอันตรายต่องานของพระเจ้ามากยิ่งกว่าผู้ที่โง่เขลาและไม่ผ่านการพัฒนา {GC 509.2}

การอธิษฐานด้วยใจร้อนงรนและพึ่งพิงในพระเจ้าทำให้กษัตริย์ซาโลมอนได้รับปัญญาที่ทำให้โลกตื่นเต้นและชื่นชม แต่เมื่อเขาหันหลังไปจากแหล่งของกำลังและก้าวต่อไปด้วยการพึ่งในตัวเอง เขาจึงตกเป็นเหยื่อของการทดลอง แล้วความสามารถอันอัศจรรย์ที่ทรงโปรดประทานให้กษัตริย์ผู้ทรงฉลาดที่สุดนั้นก็กลับทำให้เขากลายมาเป็นตัวแทนอันมีประสิทธภาพให้กับศัตรูของจิตวิญญาณ{GC 509.3}

ในขณะที่ซาตายคอยหาโอกาสที่จะทำให้ความคิดของพวกเขามองไม่เห็นความจริง คริสเตียนจะต้องไม่ลืมว่า พวกเขาไม่ได้ “ต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือด แต่ต่อสู้กับเทพผู้ครอง ศักดิเทพ เทพผู้ครองพิภพในโมหะความมืดแห่งโลกนี้ ต่อสู้กับเหล่าวิญญาณที่ชั่วในสถานฟ้าอากาศ” (เอเฟซัส 6: 12) คำเตือนที่ได้รับการดลใจนั้นได้ดังก้องมาตลอดทุกศตวรรษจนถึงยุคของเราว่า “ท่านทั้งหลายจงสงบใจจง

ระวังระไวให้ดี ด้วยว่าศัตรูของท่านคือมารวนเวียนอยู่รอบๆ ดุจสิงห์คำรามเที่ยวไปเสาะหาคนที่มันจะกัดกินได้ (1 เปโตร 5:8) “จงสวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้า เพื่อจะต่อต้านยุทธอุบายของพญามารได้” (เอเฟซัส 6:11) {GC 510.1}

ตั้งแต่สมัยของอาดัมจนถึงยุคของเรานี้ ศัตรูยิ่งใหญ่ของเราได้ใช้อำนาจของมันเพื่อกดขี่และทำลาย ในขณะนี้มันกำลังเตรียมการรณรงค์ครั้งสุดท้ายเพื่อต่อต้านคริสตจักร ทุกคนที่ต้องการติดตามพระเยซูจะถูกนำเข้าสู่ความขัดแย้งกับศัตรูที่ไม่ปราณีนี้ คริสเตียนที่ประพฤติตนตามแบบอย่างของพระเจ้าจะยิ่งทำให้ตนเองตกเป็นเป้าหมายของการจู่โจมของมัน ทุกคนที่เข้าร่วมงานของพระเจ้าอย่างกระตือรือร้นเพื่อหาทางเปิดเผยการหลอกลวงของความชั่วและนำเสนอพระคริสต์ต่อหน้าคนทั้งปวงแล้วจะเป็นพยานร่วมกับอาจารย์เปาโลเมื่อท่านกล่าวถึงการรับใช้พระเจ้าด้วยความถ่อมใจด้วยน้ำตาและด้วยการทดลอง {GC 510.2}

ซาตานเข้าโจมตีพระคริสต์ด้วยการทดลองที่รุนแรงที่สุดและแยบยลที่สุด และในการทดลองทุกอย่าง มันถูกตอบโต้อย่างหมดจด สงครามเหล่านั้นพระองค์ทรงต่อสู้เพื่อเรา ชัยชนะเหล่านั้นทำให้เป็นไปได้ที่เราจะเป็นฝ่ายประสบชัยชนะได้เช่นกัน พระคริสต์จะทรงประทานกำลังให้ทุกคนที่แสวงหากำลัง ไม่มีผู้ใดที่ซาตานจะเอาชนะเขาได้ โดยที่เขาไม่ยินยอม ผู้ล่อลวงไม่มีอำนาจควบคุมความตั้งใจหรือบังคับจิตวิญญาณให้ทำบาป มันอาจก่อความทุกข์ลำบากได้ แต่ไม่อาจทำให้แปดเปื้อนได้ มันทำให้ปวดร้าวทรมานได้ แต่ไม่อาจทำให้เสื่อมเสียได้ ความจริงที่พระคริสต์ทรงมีชัยแล้วนั้นจะต้องเป็นแรงบันดาลใจผู้ติดตามของพระองค์ มีความกล้าที่จะต่อสู้อย่างองอาจในสงครามต่อต้านบาปและซาตาน {GC 510.3}

“เขาเล็กๆ” หมายถึง คริสตจักรโรม(ดาเนียล 7: 8) กับคำพยากรณ์

1260 วัน

(538 AD -1798 AD) Little Horn (Papacy) and the 1260 day Prophecy

“ท่านจะพูดคำกล่าวร้ายองค์ผู้สูงสุดและจะข่มเหงบรรดาผู้บริสุทธิ์ขององค์ผู้สูงสุดนั้นและจะคิดเปลี่ยนแปลงวาระและธรรมบัญญัติต่างๆ และเขาทั้งหลายจะถูกมอบไว้ในมือของท่านตลอดหนึ่งวาระ สองวาระ กับครึ่งวาระ (1260 ปี) พระคัมภีร์ไบเบิล **ดาเนียล ” 7:25**

ดูคำอธิบาย : GCบทที่ 23-24 GC 409, GC 54, GC 266 , GC 439

คำพยากรณ์ 2300 วัน

(457 BC-1844 AD) 2300 day Prophecy

ท่านผู้นั้นตอบข้าพเจ้าว่า “อยู่นานสองพันสามร้อยวัน แล้วสถานบริสุทธิ์นั้นจะได้รับการชำระ” พระคัมภีร์ไบเบิล **ดาเนียล 8 :14** KJV

ดูคำอธิบาย: GC บทที่ 23-24 GC409 - 410, GC422 GC 324 - GC 329 , GC 351 - GC 353, GC 398, GC 457 และ GC บทที่ 28

บทที่ 31

สื่อตัวแทนวิญญาณชั่วร้าย

พระคัมภีร์เปิดเผยให้เห็นอย่างชัดเจนถึงเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างโลกที่มองเห็นได้กับโลกที่มองไม่เห็น และยังได้เปิดเผยถึงเรื่องการพิทักษ์ดูแลของทูตสวรรค์ของพระเจ้า รวมทั้งเรื่องตัวแทนของวิญญาณชั่ว โดยเรื่องเหล่านี้มีการเชื่อมต่อกับประวัติศาสตร์ของมนุษย์ชาติอย่างแยกไม่ออก มีคนมากขึ้นเรื่อยๆที่ไม่เชื่อเรื่องวิญญาณชั่ว ในขณะที่มีคนอีกมากมายที่คิดว่าทูตสวรรค์ศักดิ์สิทธิ์ “ผู้ปรนนิบัติที่พระองค์ทรงส่งไปช่วยเหลือบรรดาผู้ที่จะได้รับความรอด” (ฮีบรู 1:14) นั้นเป็นวิญญาณของคนตาย แต่พระคัมภีร์ไม่เพียงสอนเราว่ามีทูตสวรรค์ทั้งที่ดีและชั่ว แต่ยังแสดงหลักฐานที่ไม่อาจโต้แย้งด้วยว่า ทูตสวรรค์ไม่ใช่วิญญาณที่ออกมาจากร่างของคนตาย {GC 511.1}

ก่อนที่พระเจ้าจะทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมานั้น เหล่าทูตสวรรค์ได้มีอยู่ก่อนแล้ว เพราะครั้นเมื่อวางรากฐานของโลกนั้น “ดาวรุ่งแซ่ซ้องสรรเสริญ และบรรดาบุตรพระเจ้าโห่ร้องด้วยความชื่นบาน” (โยบ 38:7) ภายหลังจากที่มนุษย์ล้มลงในความบาป ทูตสวรรค์ก็ได้รับคำบัญชาให้เฝ้าต้นไม้แห่งชีวิตไว้ และเรื่องนี้ก็ได้เกิดขึ้นก่อนที่จะมีความตายมาสู่มนุษย์ ทูตสวรรค์มีธรรมชาติเหนือมนุษย์ เพราะผู้ประพันธ์สดุดีกล่าวไว้ว่ามนุษย์ถูกสร้างมาให้ “ต่ำกว่าทูตสวรรค์แต่หน่อยเดียว” (สดุดี 8:5) {GC 511.2}

พระคัมภีร์บอกให้เราทราบถึงเรื่องจำนวนของชาวสวรรค์ รวมทั้งอำนาจและพระสิริของทูตสวรรค์เหล่านั้น ความสัมพันธ์ของทูตสวรรค์กับการปกครองของพระเจ้า และความสัมพันธ์ของทูตสวรรค์กับพระราชกิจแห่งการไถ่ให้รอด “พระเจ้าทรงสถาปนาบัลลังก์ของพระองค์ไว้ในฟ้าสวรรค์ และราชอาณาจักรของพระองค์ครองทุกสิ่งอยู่” ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า “ข้าพเจ้าได้ยินเสียงทูตสวรรค์เป็นอันมากนับเป็นโกฏิๆ เป็นแสนๆ ซึ่งอยู่ล้อมรอบพระที่นั่ง” ในห้องโถงของพระราชาแห่งจอมกษัตริย์ พวกเขาได้เฝ้าคอย “ท่านผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ผู้กระทำตามพระวจนะของพระองค์ และฟังเสียงพระวจนะของพระองค์ จงถวายสาธุการแด่พระเจ้า คือบรรดาผู้รับใช้ที่กระทำตามพระทัยพระองค์” (สดุดี 103: 19-21; วิวรณ์ 5:11) ดาเนียลผู้เผย

พระวจนะได้เห็นผู้สื่อข่าวชาวสวรรค์นับแสนปรนนิบัติพระองค์ อัครทูตเปาโลประกาศว่าเป็น “การชุมนุมของเหล่าทูตสวรรค์อันมากมายเหลือคณานับ” (ดาเนียล 7:10; ฮีบรู 12:22) ในฐานะผู้สื่อข่าวของพระเจ้า พวกเขาออกไป “ดั่งฟ้าแลบแปลบปลาบ” (เอเสเคียล 1:14) มีพระสิริที่สว่างเจิดจ้าและการบินที่ช่างรวดเร็ว ทูตสวรรค์ที่มาปรากฏอยู่ที่อุโมค์ฝังศพขององค์พระผู้ช่วยให้รอดนั้นมีสัณฐาน “เหมือนแสงฟ้าแลบและเสื้อก็ขาวเหมือนหิมะ” ทำให้ทหารยามที่เฝ้าอยู่นั้นตัวสั่นและล้มลง “เหมือนคนตาย” (มัทธิว 28:3,4) เมื่อเซนนาเคอริบพระราชาผู้หยิ่งยโสแห่งประเทศอัสซีเรียตำหนิและลบหลู่พระเกียรติของพระเจ้าและข่มขู่ที่จะทำลายประเทศอิสราเอล “ในคืนนั้นพระเจ้าได้ส่งทูตสวรรค์องค์หนึ่งออกไปและประหารคนในค่ายแห่งคนอัสซีเรียหนึ่งแสนแปดหมื่นห้าพันคน” “ซึ่งได้ตัดทแกล้วทหารทั้งปวงและผู้บังคับกอง และนายทหารในค่ายของพระราชาราแห่งอัสซีเรีย เพราะฉะนั้นพระองค์จึงเสด็จกลับไปยังแผ่นดินของพระองค์ด้วยความอับอายขายพระพักตร์” (2 พงศ์กษัตริย์ 19:35; 2 พงศาวดาร 32:21) {GC 511.3}

ทูตสวรรค์ได้รับบัญชาให้ออกไปเยี่ยมเหล่าบุตรของพระเจ้าเพื่อปฏิบัติภาระกิจแห่งความเมตตา พวกเขาไปหาอับราฮัมด้วยพระสัญญาแห่งพระพร... ไปยังประตูเมือง โสโดมเพื่อช่วยโลทผู้ชอบธรรมให้รอดพ้นจากไฟแห่งความพินาศ... ไปยังเอลียาห์ในขณะที่เขาจะล้มตายในป่ากันดารด้วยความอ่อนเปลี้ยและหิวกระหาย... ไปยังเอลีชาพร้อมด้วยรถเพลิงและม้าเพลิง เพื่อห้อมล้อมเมืองเล็กๆที่ถูกศัตรูโอบล้อมเอาไว้... ไปยังดาเนียลในขณะที่เขาแสวงหาพระปัญญาของพระเจ้าในพระราชวังของพระราชานอกรีตนั้น หรือถูกทิ้งให้เป็นเหยื่อของสิงห์... ทูตสวรรค์ไปยังเปโตรเมื่อเขาถูกตัดสินประหารชีวิตขณะที่อยู่ในคุกมืดของกษัตริย์เฮโรด... ไปยังนักโทษในคุกที่เมืองฟิลิปปี... ไปยังเปาโลและเพื่อนของเขาในยามค่ำคืนท่ามกลางพายุร้ายในทะเล.. ไปเปิดสมองของโครเนลิอัสเพื่อให้เขารับพระกิตติคุณ...ไปหาเปโตรเพื่อบอกให้เขานำข่าวแห่งความรอดไปให้คนแปลกหน้าต่างศาสนา ดังนั้นในทุกยุคทุกสมัย ทูตสวรรค์ก็ออกไปรับใช้ประชากรของพระเจ้า {GC 512.1}

ทูตสวรรค์ที่คอยดูแลได้รับมอบหมายให้กับผู้ติดตามของพระเยซูคริสต์ทุกคน ชาวสวรรค์เหล่านี้คอยเฝ้าดูแลปกป้องผู้ชอบธรรมจากอำนาจชั่วร้าย เรื่องนี้ ซาตานเองก็ตระหนักดี โดยมันพูดว่า “โยบยำเกรงพระเจ้าเปล่าๆหรือ พระองค์มิได้ทรง

กั้นรั้วรอบตัวเขาและครัวเรือนของเขาและทุกสิ่งที่เขามีอยู่เสียทุกด้านหรือ” (โยบ 1:9,10) ผู้ประพันธ์สดุดีได้แสดงให้เห็นตัวแทนที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อปกป้องประชากรของพระองค์ตามที่พระคัมภีร์ได้บันทึกไว้ว่า “ทูตสวรรค์ของพระเจ้าได้ตั้งค่ายล้อมบรรดาผู้ที่เกรงกลัวพระองค์และช่วยเขาทั้งหลายให้รอด” (สดุดี 34:7) พระผู้ช่วยให้รอดตรัสถึงคนทั้งหลายที่เชื่อพระองค์ว่า “จงระวังให้ดี อย่าดูหมิ่นผู้เล็กน้อยเหล่านี้สักคนหนึ่ง ด้วยเรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่าทูตสวรรค์ประจำของเขาเฝ้าอยู่เสมอต่อพระพักตร์พระบิดาเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์” (มัทธิว 18:10) ทูตสวรรค์ที่ได้รับมอบหมายให้รับใช้เหล่าบุตรของพระเจ้าสามารถเข้าเฝ้าที่เบื้องพระพักตร์ของพระองค์ตลอดเวลา {GC 512.2}

ด้วยเหตุนี้ ประชากรของพระเจ้าที่ต้องสัมผัสกับอำนาจแห่งการหลอกลวงและความชั่วร้ายที่ไม่เคยหลับไหลของเจ้าชายแห่งความมืดและต้องขัดแย้งกับอำนาจชั่วทั้งปวง เขาจะมั่นใจได้ว่า เขามีทูตสวรรค์คอยเฝ้าพิทักษ์รักษาอยู่เสมอ คำสัญญาเช่นนี้มิได้ทรงโปรดประทานให้อย่างไม่จำเป็น หากพระเจ้าทรงโปรดประทานพระสัญญาแห่งพระคุณและการคุ้มครองแก่บุตรทั้งหลายของพระองค์ ก็เพราะว่า บุตรของพระองค์ต้องเผชิญกับตัวแทนชั่วที่มีอำนาจอันยิ่งใหญ่ ซึ่งตัวแทนที่มีอยู่มากมาย มุ่งมั่นและไม่ย่อท้อและเป็นตัวแทนที่มีความโหดร้ายและ มีพลังที่ไม่มีมนุษย์ผู้ใดจะอยู่ได้อย่างปลอดภัยโดยปฏิเสธและไม่สนใจตัวแทนนี้ {GC 513.1}

วิญญาณชั่วทั้งหลายนั้นแท้จริงแล้วได้ถูกสร้างมาแต่เดิมโดยปราศจากบาป พวกมันมีสภาพ พลังอำนาจและพระสิริเท่าเทียมกับชาวสวรรค์ผู้บริสุทธิ์ ซึ่งบัดนี้ได้กลายเป็นผู้สื่อข่าวของพระเจ้า แต่เมื่อพวกมันล้มลงในความบาป พวกมันจึงได้รวมพลังเพื่อลบหลู่พระเกียรติพระเจ้าและเพื่อทำลายมนุษย์ พวกมันเข้าร่วมกับซาตานในการกบฏและถูกขับออกจากสวรรค์พร้อมกันกับซาตาน และในยุคต่อๆมา พวกมันได้ร่วมมือกันในการทำสงครามต่อต้านอำนาจของพระเจ้า พระคัมภีร์บอกให้เราทราบถึงเรื่องการรวมตัวและการปกครองของพวกมัน ถึงระดับชั้นต่างๆของพวกมัน ถึงการแทรกแซงและเล่ห์เหลี่ยมของพวกมันและถึงแผนการที่ร้ายกาจเพื่อต่อต้านสันติสุขและความสุขของมวลมนุษย์ {GC 513.2}

ประวัติศาสตร์ในพระคริสตธรรมคัมภีร์เดิมได้สอนให้เห็นหลายครั้งว่าวิญญาณชั่วมีตัวตนและพวกมันมีสื่อตัวแทน แต่วิญญาณชั่วได้แสดงอำนาจ

ของมันให้เห็นอย่างชัดเจนที่สุดเมื่อพระเยซูคริสต์ทรงดำรงอยู่ในโลกนี้ พระเยซูเสด็จมาเพื่อให้แผนการแห่งการไถ่มนุษย์สำเร็จ และซาตานมุ่งมั่นที่จะอ้างสิทธิ์ของมันเพื่อควบคุมโลก มันประสบความสำเร็จในการสถาปนาการกราบไหว้รูปเคารพในทุกมุมโลกยกเว้นในแผ่นดินปาเลสไตน์ พระเยซูคริสต์ได้เสด็จมายังดินแดนแห่งเดียวที่ยังไม่ได้ตกอยู่ภายใต้อำนาจทั้งหมดของมารจอมหลอกลวง พระองค์เสด็จมาเพื่อส่องแสงแห่งสวรรค์แก่บรรดาประชาชน และ ณ ที่นี้เอง อำนาจคู่แข่งทั้งสองต่างอ้างสิทธิ์ความเป็นใหญ่ และด้วยพระกรแห่งความรักที่กางออก องค์พระเยซูคริสต์ทรงเชิญชวนทุกคนที่ประสงค์จะได้รับการอภัยและสันติสุขในพระองค์ เหล่าทูตแห่งความมืดตระหนักดีว่าพวกมันไม่มีอำนาจเบ็ดเสร็จในการควบคุม และพวกมันเข้าใจว่าหากพันธกิจของพระคริสต์ประสบผลสำเร็จแล้ว อำนาจของพวกมันก็จะสิ้นสุดลง ซาตานได้ร้องคำรามดังเช่นสิงห์ที่ถูกล่ามโซ่ไว้และแสดงอำนาจดื้อดึงอย่างไม่ยำเกรงเหนือร่างกาย รวมทั้งจิตวิญญาณของมนุษย์ {GC 513.3}

พระคริสตธรรมคัมภีร์ใหม่กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า มนุษย์ถูกปีศาจเข้าสิงได้ ผู้ที่ถูกผีสิงเหล่านี้ไม่เพียงแต่ได้รับความทุกข์ทรมานของโรคที่มีต้นเหตุจากธรรมชาติเท่านั้น พระคริสต์ทรงเข้าพระทัยอย่างถ่องแท้กับสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำอยู่และพระองค์ทรงทราบเป็นอย่างดี ถึงการมาปรากฏตัวโดยตรงของวิญญาณชั่วและสมุนของมัน {GC 514.1}

ตัวอย่างที่เด่นชัดของปริมาณ อำนาจและความชั่วร้ายของพวกมัน รวมทั้งอำนาจและพระเมตตาคุณของพระคริสต์ได้ถูกบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ ในเรื่องการรักษาคนถูกผีสิงที่เมืองเก-ราซา ชายบ้าคลั่งผู้น่าสงสารเหล่านั้นดิ้นรนให้หลุดจากเครื่องจองจำทั้งปวง พวกเขามีหน้าตาบูดเบี้ยว น้ำลายฟูมปาก อาละวาด ทำให้บรรยากาศเต็มไปด้วยเสียงร้องอันโหยหวนของพวกเขา พวกเขาทำร้ายตัวเองและนำอันตรายมาให้กับทุกคนที่เข้าใกล้ ร่างกายที่มีเลือดไหลโทรมและเสียโฉมและสติที่ฟั่นเฟือนเป็นภาพที่เจ้าชายแห่งความมืดพึงพอใจ ปีศาจตนหนึ่งที่ควบคุมชายผู้ทนทุกข์ทรมานนี้ประกาศว่า “(ข้าชื่อ) กอง เพราะว่าพวกข้าพระองค์หลายตนด้วยกัน” (มาระโก 5:9) “กอง” ในกองทัพชาวโรมันประกอบด้วยทหารสามถึงห้าพันนาย เหล่าทูตของซาตานเคลื่อนไหวกันเป็นกองทัพเช่นกัน และกองทัพหนึ่งที่ปีศาจเหล่านี้สิงอยู่นั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งกอง {GC 514.2}

เมื่อพระเยซูตรัสบัญชาให้วิญญาณชั่วออกไปจากเหยื่อทั้งสองคนของมันแล้ว (มัทธิว 8:28)ชายทั้งสองนี้นั่งอย่างสงบแทบพระบาทของพระผู้ช่วยให้รอด สงบเสงี่ยม มีสติสัมปชัญญะและสุภาพ แต่ปีศาจเหล่านี้ได้รับอนุญาตให้เข้าไปสิงในฝูงสุกร และพวกมันได้พาสุกรกระโจนจากหน้าผาลงไปยังทะเล และจมน้ำตายทั้งฝูง และสำหรับชาวเมืองเก-ราซาแล้ว ความเสียหายนี้ยิ่งใหญ่กว่าพระพรที่พระเยซูคริสต์ทรงประทาน และพวกเขาวิงวอนพระผู้เยซูผู้ขับผีออกจากชายทั้งสองให้ออกไปจากที่นั่น นี่เป็นผลงานที่ซาตานวางแผนจะให้เกิดขึ้น ด้วยการกล่าวโทษการสูญเสียที่เกิดขึ้นจากพระเยซู มันปลุกระดมความหวาดกลัวและความเห็นแก่ตัวของประชาชนและขัดขวางพวกเขาไม่ให้ฟังพระคำของพระองค์ ซาตานมักจะกล่าวโทษคริสเตียนอยู่เสมอว่าเป็นต้นเหตุของความเสียหาย ความโชคร้ายและความทุกข์ทรมาน แทนที่จะปล่อยให้การตำหนิทั้งหลายตกลงในที่ที่ถูกต้องคือตัวมันเองและสมุนของมัน {GC 514.3}

แต่ไม่มีอะไรสามารถขัดขวางพระประสงค์ของพระเยซูคริสต์ได้ พระองค์ทรงปล่อยให้วิญญาณชั่วทำลายฝูงสุกรเพื่อตำหนิชาวยิวที่เลี้ยงสัตว์ไม่สะอาดเพื่อมุ่งหวังผลกำไร หากพระเยซูคริสต์ไม่ได้ทรงยับยั้งปีศาจไว้ พวกมันคงไม่เพียงแต่กวาดฝูงสุกรลงทะเลเท่านั้น แม้กระทั่งผู้เลี้ยงและเจ้าของให้ลงทะเลไปด้วย การที่คนเลี้ยงและเจ้าของไม่ได้รับอันตราย ก็เกิดจากอำนาจของพระองค์ทั้งสิ้นที่ได้ปกป้องพวกเขาด้วยพระเมตตาคุณ ยิ่งกว่านี้ เหตุการณ์ที่ทรงอนุญาตให้เกิดขึ้นเพื่อให้สาวกเป็นพยานถึงอำนาจอันโหดร้ายของซาตานที่มีต่อมนุษย์และสัตว์ พระผู้ช่วยให้รอดทรงประสงค์ให้ผู้ติดตามพระองค์รู้จักศัตรูที่พวกเขาต้องเผชิญ เพื่อจะได้ไม่ถูกหลอกและพ่ายแพ้ต่อเล่ห์เหลี่ยมของมัน เป็นพระประสงค์ของพระองค์ด้วยเช่นกัน ที่จะให้ประชาชนในแถบนั้นเห็นอำนาจของพระองค์ที่จะหักโซ่ตรวนของซาตานและปลดปล่อยผู้ที่ถูกมันพันธนาการไว้ และถึงแม้พระเยซูจะทรงจากไปแล้ว ชายที่ได้รับการช่วยกู้อย่างเหลือเชื่อก็ยังคงอยู่ประกาศพระเมตตาคุณของพระเจ้าผู้ทรงประทานทุกสิ่งให้แก่เขา {GC 515.1}

เหตุการณ์อื่นๆที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันก็ได้ถูกบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ ลูกสาวที่น่าสงสารของหญิงชาวซีเรียฟีนิเซียถูกผีโสโครกเข้าสิง พระเยซูทรงขับไล่มันออกไปด้วยพระดำรัสของพระองค์ (มาระโก 7:26-30) “คนหนึ่งมีผีเข้าสิงอยู่ ทั้งตาบอดและเป็นใบ้” (มัทธิว 12;22) เยาวชนคนหนึ่งถูกผีใบ้เข้าสิงและบ่อยครั้งที่

“ผีก็ทำให้เขาตกในไฟและในน้ำบ่อยๆหมายจะฆ่าเสียให้ตาย” (มาระโก 9:17-27) ชายผู้น่าเวทนา “มีผีโสโครกเข้าสิง” (ลูกา 4:33-36) มันรบกวนความสงบของวันสะบาโตที่ธรรมศาลาในเมือง คาเปอรนาอุม พระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงเปี่ยมด้วยความเมตตาทรงรักษาผู้ที่ถูกผีสิงเหล่านี้ให้หายทุกราย ในเกือบทุกกรณี พระคริสต์ทรงทักทายเหล่าผีมารนี้เหมือนเช่นกับสิ่งมีชีวิตที่เฉลียวฉลาด พระองค์ทรงตรัสสั่งมันให้ออกจากเหยื่อของมันและอย่าทรมานเขาอีกต่อไป เมื่อผู้เข้าร่วมนมัสการที่เมืองคาเปอรนาอุมได้เห็นอำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ “คนทั้งปวงก็ประหลาดใจนัก พูดกันว่า “คนนี้เป็นอย่างไรหนอ เพราะว่าท่านได้สั่งผีโสโครกด้วยสิทธิอำนาจและด้วยฤทธิ์เดช พวกมันก็ออกมา” (ลูกา 4:36) {GC 515.2}

โดยทั่วไปแล้ว ผู้ที่ถูกผีเข้าสิงนั้นจะแสดงตัวว่าอยู่ในสภาพที่ทรมานอย่างสาหัส แต่ถึงกระนั้นก็มีข้อยกเว้นสำหรับกฎข้อนี้ มีบางคนอยากมีอำนาจเหนือธรรมชาติ พวกเขาจึงยินดีรับอิทธิพลของซาตาน แน่นอนทีเดียว คนเหล่านี้ไม่มีความขัดแย้งกับผีมาร คนกลุ่มนี้จึงมีวิญญาณแห่งการหยั่งรู้อนาคต ตัวอย่างของคนเหล่านี้มีเช่น ซีโมน มากัส เอลีมาสคนทำวิทยาคม และทาสสาวที่ติดตามเปาโลกับสิลาสในเมืองฟิลิปปี {GC 516.1}

ผู้ที่เสี่ยงมากต่อการตกเข้าไปอยู่ใต้ภัยอันตรายจากอิทธิพลของวิญญาณชั่วคือผู้ที่ไม่ยอมรับว่าภูตผีและทูตของมัน รวมทั้งตัวแทนวิญญาณชั่วนั้นว่ามีตัวตน ทั้งๆที่เขามีคำพยานโดยตรงและมากมายจากพระคัมภีร์ ตราบใดที่เราขาดความรู้เรื่องเพทุบายของมันแล้ว มันจะได้เปรียบเรามากเกินกว่าที่เราจะคิดได้ คนมากมายรับฟังข้อเสนอของมันในขณะที่คิดว่าตนกำลังทำตามการบงการของสติปัญญาของตนเอง นี่คือเหตุผลว่าทำไมซาตานจึงทำงานด้วยอำนาจที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเพื่อหลอกลวงและทำลายเมื่อเรากำลังเข้าใกล้เวลาสิ้นยุค มันประกาศไปทั่วทุกแห่งให้เชื่อว่ามันไม่มีตัวตน นี่เป็นนโยบายของมันที่จะปกปิดตนเองและลักษณะงานที่มันทำ {GC 516.2}

มารผู้หลอกลวงที่ยิ่งใหญ่ ไม่กลัวสิ่งใดมากเท่ากับการที่เราจะรู้เล่ห์เหลี่ยมของมัน เพื่อปกปิดลักษณะและเป้าหมายที่แท้จริงของมันได้ดียิ่งขึ้น มันจึงทำให้ตัวของมันปรากฏออกมาให้เห็นในสภาพที่ไม่มีผลต่อความรู้สึกมากไปกว่าเป็นตัวตลกหรือตัวประหลาด มันพอใจกับการที่มันถูกวาดให้มีรูปร่างที่น่าขบขันและน่ารังเกียจ วิปลาสครึ่งสัตว์ ครึ่งมนุษย์ มันพอใจที่ได้ยินชื่อของมันใช้ในการกีฬาและถูกนำมา

ล้อเลียนโดยผู้ที่คิดว่าพวกตนเองฉลาดและมีความรู้ {GC 516.3}

เนื่องจากมันได้ใส่หน้ากากให้แก่ตัวเองด้วยความชำนาญสูงสุด จนมีคำถามกันอย่างกว้างขวางว่า “มันมีตัวตนจริงหรือ” หลักฐานแห่งความสำเร็จของมันคือทฤษฎีเท็จที่โลกแห่งศาสนายอมรับกันอย่างกว้างขวาง แทนที่จะรับคำพยานอันชัดเจนของพระคัมภีร์ และเนื่องจากว่าซาตานสามารถควบคุมความคิดของผู้ที่ไม่รู้สึกถึงอิทธิพลของมันได้เป็นอย่างดีที่สุด พระคำของพระเจ้าจึงให้ตัวอย่างผลงานอันร้ายกาจมากมายของมัน เปิดโปงกองกำลังลับของมันและจัดวางให้เราตั้งมั่นต่อต้านการจู่โจมของมัน {GC 517.1}

อำนาจและความร้ายกาจของซาตานและสมุนของมันนั้น จะเป็นเครื่องเตือนเราอย่างดีให้เราหาที่กำบังและอำนาจยิ่งใหญ่กว่าแห่งการปกป้องของพระผู้ไถ่ของเราถึงเราจะปิดบ้านของเราอย่างแน่นหนาด้วยกลอนและกุญแจ เพื่อป้องกันทรัพย์สินและชีวิตของเราจากคนชั่ว แต่เราไม่ค่อยคิดถึงทูตสวรรค์ชั่วที่คอยเข้ามาหาเราอยู่เสมอและคอยโจมตีเรา และโดยกำลังของเราไม่อาจต้านการจู่โจมของมันได้ หากเรายอม มันก็จะก่อกวนความคิดของเรา มันก็จะทำให้ร่างกายของเราได้รับความทรมานและผิดปกติได้ มันจะทำลายสมบัติและชีวิตของเราเสีย ความพึงพอใจเดียวของมันคือความทุกข์ยากและการทำลาย สถานะของผู้คนที่ไม่ยอมอยู่ฝ่ายของพระเจ้าแต่ยอมต่อการทดลองของซาตานนั้นเป็นเรื่องที่น่ากลัว เมื่อพระเจ้าปล่อยพวกเขาให้ไปอยู่ใต้การปกครองของวิญญาณชั่ว แต่ผู้ที่ติดตามพระเยซูคริสต์จะปลอดภัยอยู่ในการคุ้มครองของพระองค์เสมอ ทูตสวรรค์ผู้มีกำลังมหาศาลได้รับบัญชาจากสวรรค์มาปกป้องเขา ผู้ชั่วร้ายไม่อาจตีฝ่าแนวป้องกันที่พระเจ้าทรงจัดวางล้อมรอบประชากรของพระองค์ได้ {GC 517.2}

บทที่ 32

หลุมพรางของซาตาน

การต่อสู้ครั้งยิ่งใหญ่ระหว่างองค์พระเยซูคริสต์กับซาตานซึ่งมีมาเกือบหกพันปีใกล้จะปิดฉากลงในไม่ช้า ฝ่ายอธรรมได้เพิ่มความพยายามอีกครั้งเป็นสองเท่าเพื่อทำลายพระพันธกิจของพระคริสต์ที่มีต่อมนุษย์ และผูกมัดจิตวิญญาณทั้งหลายให้ติดในบ่วงแร้วของมัน จุดมุ่งหมายที่มันพยายามทำให้สำเร็จคือ การเหนี่ยวรั้งคนทั้งหลายให้ตกอยู่ในความมืดและไม่สำนึกผิดในบาป จนกระทั่งการทำหน้าที่ผู้ไกล่เกลี่ยของพระผู้ช่วยให้รอดได้สิ้นสุดลง และไม่มีการถวายบูชาเพื่อไถ่บาปอีกต่อไป {GC 518.1}

ซาตานจะไม่ใส่ใจ ตราบเท่าที่ไม่มีความพยายามเป็นพิเศษเพื่อต่อต้านอำนาจของมัน และความเพิกเฉยยังคงแพร่หลายทั้งในคริสตจักรและในโลก เพราะมันไม่ได้เสี่ยงต่อการสูญเสียเชลยที่มันชักจูงตามอำเภอใจ ต่อเมื่อจิตวิญญาณเริ่มหันมาสนใจในเรื่องของนิจนิรันดร์และตั้งคำถามว่า “ข้าพเจ้าจะต้องทำอย่างไรจึงจะรอดได้” มันจะตั้งมั่น หาทางประชันอำนาจของมันกับอำนาจของพระคริสต์และขัดขวางอิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ {GC 518.2}

พระคัมภีร์ได้เปิดเผยให้เห็นถึงเหตุการณ์หนึ่ง เมื่อครั้งที่เหล่าทูตสวรรค์ของพระเจ้าเข้าเฝ้าอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์ของพระองค์ ซาตานเข้ามาอยู่ท่ามกลางพวกเขาด้วย (โยบ 1: 6) มันไม่ได้มาเพื่อกราบนมัสการกษัตริย์แห่งนิรันดร์กาล แต่มันมาเพื่อสานต่อแผนการอันชั่วร้ายของมันเพื่อต่อต้านผู้ชอบธรรม ด้วยเป้าหมายเดียวกันนี้ มันจึงเข้าร่วมในการประชุมเมื่อคนทั้งหลายชุมนุมกันเพื่อนมัสการพระเจ้า ถึงแม้ว่ามันหลบสายตา แต่มันทำงานอย่างขยันขันแข็งเพื่อควบคุมความคิดของผู้เข้าร่วมนมัสการ เปรียบเช่นนายพลผู้มากด้วยประสบการณ์ มันได้วางแผนไว้ล่วงหน้าแล้ว ในขณะที่มันเฝ้ามองดูผู้สื่อข่าวของพระเจ้าศึกษาพระคำในพระคัมภีร์ มันก็จดบันทึกหัวข้อเรื่องที่จะนำเสนอให้กับคนทั้งหลาย มันใช้เล่ห์เหลี่ยมและความเฉียบแหลมของมันควบคุมสถานะการณ์ เพื่อมิให้ข่าวสารเข้าถึงผู้ที่มันกำลังหลอกลวงได้ ผู้ที่ต้องการคำตักเตือนมากที่สุดก็จะถูกเร่งเร้าให้ติดภาระกิจการค้าที่เขาจำเป็นต้องเข้าร่วม หรือด้วย

วิธีการใดวิธีหนึ่งที่จะขัดขวางเขาจากการได้ยินคำสอนที่เป็นดังเช่น “กลิ่นหอมนำไปสู่ชีวิต” {GC 518.3}

อีกครั้งหนึ่งซาตานมองเห็นผู้รับใช้ของพระเจ้าแบกภาระหนักเพราะความมืดมนทางฝ่ายจิตวิญญาณที่ครอบงำประชากร มันได้ยินคำอธิษฐานอย่างร้อนรนร้องขอพระคุณและพลังอำนาจของพระผู้เป็นเจ้าที่จะทำลายเวทมนตร์ของความเฉยเมยไม่ใส่ใจ ความประมาท และความเกียจคร้าน ด้วยความบ้าคลั่งที่ปลุกขึ้นมาใหม่ มันเริ่มใช้อุบายของมันล่อลวงมนุษย์ให้หมกมุ่นอยู่กับเรื่องของการกินหรือสนองตัณหาแห่งตนด้วยรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง และโดยการกระทำเช่นนี้ ความรู้สึกของเขาถูกทำให้เย็นชาไป จนกระทั่งไม่ได้ยินสิ่งที่เขาต้องการมากที่สุดที่เขาจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ {GC 519.1}

ซาตานตระหนักดีว่าทุกคนที่มันชักนำให้ละเลยการอธิษฐานและศึกษาพระคัมภีร์ได้พ่ายแพ้ต่อการจู่โจมของมัน ด้วยเหตุนี้มันจึงค้นคิดเครื่องมือทุกรูปแบบเท่าที่สามารถจะหามาได้ เพื่อครอบงำความคิด มีคนบางกลุ่มที่แสดงตนว่าเคร่งศาสนา พวกเขาแทนที่จะมุ่งแสวงหาความจริง กลับยึดถือศาสนาของตนโดยการมองหาข้อบกพร่องในอุปนิสัยหรือจับผิดผู้ที่มีความเชื่อไม่ตรงกับเขา คนเช่นนี้คือสมุนมือขวาของซาตาน ผู้กล่าวโทษพี่น้องและมีอยู่ไม่น้อยทีเดียว พวกเขาขยันขันแข็งเสมอเมื่อพระเจ้าทรงกระทำภาระกิจและเมื่อผู้รับใช้ของพระองค์ถวายความจงรักภักดีอย่างจริงใจ พวกเขาจะป้ายสีกล่าวเท็จใส่ในคำพูดและการกระทำของผู้ที่รักและปฏิบัติตามความจริง พวกเขากล่าวหาผู้รับใช้ของพระเยซูที่จริงใจ กระตือรือร้น และถวายตัวว่าเป็นผู้ที่ถูกหลอกหรือเป็นผู้หลอกลวง พวกเขามีหน้าที่บิดเบือนวัตถุประสงค์ของความจริงและการกระทำที่ชอบธรรม พวกเขาแพร่กระจายคำพูดเป็นนัยเพื่อนำมาซึ่งความสงสัยในความคิดของผู้ที่ไม่มีประสบการณ์ ทุกรูปแบบเท่าที่จะเป็นไปได้ พวกเขาจะทำให้ทุกเรื่องที่บริสุทธิ์และชอบธรรมกลับกลายเป็นเรื่องโสโครกและหลอกลวง {GC 519.2}

แต่ไม่มีผู้ใดจำต้องถูกคนเหล่านี้ล่อลวง เราสามารถมองเห็นได้อย่างง่ายดายว่า พวกเขาเป็นบุตรของผู้ใด แบบอย่างของใครที่พวกเขาปฏิบัติตามอยู่ และพวกเขาทำงานของผู้ใด “ด้วยท่านจะรู้จักเขาได้จากผลของเขา” มัดธาย 7:16 วิถีชีวิตของเขาเหมือนเช่นของซาตาน ผู้หมิ่นประมาทพระเจ้าด้วยความเกลียดชัง

“ผู้ที่กล่าวโทษเหล่าพวกพี่น้อง” วิวรณ์ 12: 10” {GC 519.3}

ผู้หลอกลวงยิ่งใหญ่นี้มีตัวแทนมากมายที่พร้อมจะดักจับจิตวิญญาณ ด้วยคำสอนที่ผิดๆ ทุกรูปแบบ คำสอนนอกรีตเหล่านี้ได้ถูกจัดเตรียมไว้พร้อมเพื่อให้เข้ากับรสนิยมที่เปลี่ยนแปลงและความสามารถที่จะรับได้ของผู้ที่มันต้องการจะทำลาย นี่คือแผนของมันที่จะนำสิ่งที่ไม่สัตย์ซื่อและทิฐิเข้ามาสู่คริสตจักร เพื่อก่อให้เกิดความแคลงใจสงสัยและความไม่เชื่อถือ และขัดขวางทุกคนที่ต้องการเห็นงานของพระเจ้าเจริญก้าวหน้าและพร้อมที่จะก้าวไปกับงานนั้น มีผู้คนจำนวนมากที่ไม่มีความเชื่อที่แท้จริงในองค์พระผู้เป็นเจ้าหรือในพระพระวจนะของพระองค์ ยอมรับหลักความจริงบางประการและอ้างว่าตนเองเป็นคริสเตียน ด้วยเหตุฉะนี้เขาสามารถนำคำสอนที่ผิดๆ มาเป็นดุจหลักคำสอนของพระคัมภีร์ {GC 520.1}

การหลอกลวงอย่างหนึ่งที่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดีที่สุดของซาตานก็คือ จุดยืนที่ว่ามนุษย์จะเชื่ออะไรก็ไม่มีผลต่อเขา มันทราบความจริงดี การรับความจริงด้วยใจรัก ความจริงจะชำระจิตวิญญาณของผู้นั้น ด้วยเหตุนี้ มันจึงพยายามเอาทฤษฎีเทียมเท็จ เรื่องนิทานโกหกเปรียบเทียบ และกิตติคุณแนวต่างๆเข้ามาแทนที่ ตั้งแต่แรกเริ่ม ผู้รับใช้ของพระเจ้าต่อสู้กับผู้สอนเทียมเท็จ มิใช่ในฐานะคนชั่ว แต่ในฐานะผู้สอนความเท็จที่นำความตายมาสู่จิตวิญญาณได้ เอลียาห์ เยเรมีย์ และเปาโลยืนหยัดต่อต้านอย่างมั่นคง และไม่เกรงกลัวเหล่าผู้ที่นำผู้เชื่อให้หันเหไปจากพระวจนะของพระเจ้า พวกเสรีนิยมเห็นว่าผู้ที่มีความเชื่อที่ถูกต้องในศาสนานั้นไม่สำคัญ พวกเขาไม่เห็นชอบด้วยกับผู้พิทักษ์ความจริงผู้บริสุทธิ์เหล่านี้ {GC 520.2}

การแปลความหมายพระคัมภีร์อย่างคลุมเครือและเฟ้อฝัน รวมทั้งทฤษฎีขัดแย้งมากมายเกี่ยวกับความเชื่อทางศาสนาที่พบในโลกของคริสเตียนล้วนเป็นผลงานของศัตรูผู้ยิ่งใหญ่ของเรา โดยทำให้ความคิดสับสนเพื่อเราจะไม่สามารถมองเห็นความจริง ความขัดแย้งกับพระคัมภีร์และความแตกแยกที่เกิดขึ้นในโบสถ์ต่างๆของโลกคริสเตียนนั้น ส่วนใหญ่สืบเนื่องจากประเพณีที่ถือปฏิบัติในการศึกษาพระคัมภีร์เพื่อที่จะเอาชนะ และนำมาซึ่งการสนับสนุนทฤษฎีที่ตนพึงพอใจ คนจำนวนมากศึกษาพระคัมภีร์เพื่อค้นหาเรื่องแปลกๆใหม่ๆ แทนที่จะศึกษาพระคำของพระเจ้าอย่างระมัดระวังด้วยใจถ่อมสุภาพ เพื่อจะเข้าถึงน้ำพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้า {GC 520.3}

เพื่อรักษาไว้ซึ่งหลักคำสอนที่ผิดๆ หรือการประพฤติไม่ได้อยู่ในแนวของ

คริสเตียน มีบางคนจะนำตอนหนึ่งของข้อความในพระคัมภีร์แยกออกจากบริบท โดยบางครั้งอ้างถึงเพียงครึ่งหนึ่งของข้อพระคัมภีร์ข้อหนึ่งเพื่อพิสูจน์จุดยืนของเขา ซึ่งส่วนที่เหลือของข้อพระคัมภีร์อาจจะแสดงความหมายค่อนข้างจะตรงกันข้าม ด้วยความเจ้าเล่ห์ของงูเฒ่า พวกมันบุกรุกโดยซ่อนตัวอยู่เบื้องหลังคำอธิบายที่ไม่ต่อเนื่อง เพื่อที่จะสนองความปรารถนาของมันเอง ด้วยเหตุนี้ มีผู้คนจำนวนมากตั้งใจบิดเบือนพระวจนะของพระเจ้า คนอื่นที่ช่างจินตนาการได้ยึดเอาภาพลักษณ์และเครื่องหมายในพระวจนะศักดิ์สิทธิ์ เพื่อแปลความหมายให้เข้ากับจิตนาการของเขาเอง โดยแทบจะไม่ใส่ใจกับหลักฐานในพระคัมภีร์ที่แปลความหมายของพระคัมภีร์เอง ดังนั้น พวกเขาจึงเสนอแนวคิดไม่แน่นอนของตนเองเหมือนเป็นคำสอนของพระคัมภีร์ {GC 521.1}

เมื่อใดก็ตามที่การศึกษาพระคัมภีร์โดยปราศจากวิญญาณจิตแห่งการอธิษฐาน การถ่อมใจ และการเรียนรู้ ข้อความที่เข้าใจได้ง่ายที่สุดและตรงไปตรงมาที่สุด รวมถึงข้อความที่ยากที่สุดก็จะถูกบิดเบือนไปจากความหมายที่แท้จริง ผู้นำของเปปาซี่ (Papacy) เลือกข้อพระคัมภีร์บางส่วนเพื่อใช้ตอบสนองจุดประสงค์ของพวกเขา โดยแปลความหมายเพื่อให้เหมาะกับตนเอง หลังจากนั้นก็นำเสนอให้แก่คนทั้งหลาย ในขณะเดียวกันพวกเขาก็ปฏิเสธสิทธิพิเศษที่จะให้เขาเหล่านั้นศึกษาพระคัมภีร์และเข้าใจข้อความอันศักดิ์สิทธิ์แห่งความจริงด้วยตัวเขาเอง พระคัมภีร์ทั้งเล่มควรจะให้คนทั่วไปได้อ่านตามที่ได้บันทึกไว้ การไม่มีผู้สอนพระคัมภีร์เลยจะดีกว่าการมีคนสอนพระคัมภีร์ที่แปลความหมายอย่างผิดๆ {GC 521.2}

พระคัมภีร์ได้รับการออกแบบมาเพื่อที่จะนำทางแก่ทุกคนที่ประสงค์จะทำความคุ้นเคยกับน้ำพระทัยของ พระผู้สร้างของเขา พระผู้เป็นเจ้าทรงประทานให้แก่มนุษย์คำพยากรณ์ที่เที่ยงตรง เหล่าทูตสวรรค์และแม้พระเยซูคริสต์ที่เสด็จมาก็เพื่อเปิดเผยให้ทราบว่า สิ่งที่ดาเนียล และยอห์นสอนให้เข้าใจถึงสิ่งต่างๆ ที่จะต้องเกิดขึ้นในไม่ช้านี้ เรื่องสำคัญต่างๆที่เกี่ยวกับความรอดของเราก็ไม่ถูกทอดทิ้งให้อยู่ในความลี้ลับสำหรับผู้ซื่อสัตย์ที่แสวงหาความจริง พระเจ้าทรงตรัสผ่านผู้เผยพระวจนะฮาบากุกว่า “จงเขียนนิมิตนั้นลงไป...เพื่อให้คนที่วิ่งอ่านได้คล่อง” (ฮาบากุก 2:2) พระวจนะของพระเจ้านั้นกระจ่างแจ้งสำหรับผู้ที่ศึกษาด้วยจิตใจแห่งการอธิษฐาน จิตวิญญาณที่สัตย์ซื่อจริงใจทุกดวงจะมาถึงซึ่งแสงสว่างแห่งความจริงได้ “ความสว่างแจ้งขึ้น

แก่คนชอบธรรม” (สดุดี 97:11) ไม่มีคริสตจักรใดจะก้าวขึ้นไปสู่ความบริสุทธิ์ได้ นอกเสียจากว่าสมาชิกของคริสตจักรนั้นๆจะแสวงหาความจริงด้วยความร้อนรนดังเช่นค้นหาหาขุมทรัพย์ที่ซ่อนอยู่ {GC 521.3}

ด้วยเสียงร้องประกาศของพวกเสรีนิยม ตาของมนุษย์ถูกทำให้บอดด้วยกลไกลของศัตรูของเขา ในขณะที่มันกระทำการตลอดเวลาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เป้าหมายของมันสัมฤทธิ์ผล โดยที่มันประสบความสำเร็จในการใช้การคาดเดาของมนุษย์เข้าแทนที่พระคัมภีร์นั้น พระบัญญัติของพระเจ้าก็ถูกละเลย และคริสตจักรจึงตกอยู่ภายใต้การจองจำของบาป โดยที่พวกเขาอ้างว่าตนเองมีอิสระเสรี {GC 522.1}

สำหรับคนมากมาย การวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ได้กลับกลายเป็นคำสาปพระเจ้าผู้ทรงอนุญาตให้โลกได้รับแสงสว่างแห่งการค้นพบทางวิทยาศาสตร์และศิลปะศาสตร์ แม้กระทั้งผู้มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดที่สุด ถ้าหากการวิจัยค้นพบของเขาไม่ได้อยู่ภายใต้การทรงนำของพระคำของพระองค์แล้ว ความพยายามจะสืบค้นความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาศาสตร์กับการเปิดเผยของพระเจ้าก็จะนำมาซึ่งความสับสน {GC 522.2}

ความรู้ของมนุษย์ทางด้านวัตถุและฝ่ายจิตวิญญาณมีอยู่เพียงบางส่วนและไม่สมบูรณ์ ด้วยเหตุนี้ คนจำนวนมากจึงไม่สามารถประสานแนวความคิดทางวิทยาศาสตร์เข้ากับข้อความในพระคัมภีร์ได้ คนมากมายยอมรับบางส่วนของทฤษฎีและการคาดเดาว่าเป็นข้อเท็จจริงทางวิทยาศาสตร์ และเขาก็คิดว่าพระคำของพระเจ้าจำต้องผ่านการทดสอบด้วยคำสอน “ซึ่งสำคัญผิดว่าเป็นความรู้” (1 ทิโมธี 6:20) พระผู้สร้างและพระราชกิจของพระองค์นั้นอยู่เหนือความเข้าใจของพวกเขา และสืบเนื่องจากที่เขาไม่สามารถอธิบายเรื่องเหล่านี้ด้วยกฎแห่งธรรมชาติได้ พวกเขาจึงถือว่าประวัติศาสตร์ในพระคัมภีร์เป็นเรื่องที่เชื่อถือไม่ได้ ผู้ที่สงสัยในความน่าเชื่อถือในเรื่องราวที่บันทึกไว้ในพระคริสตธรรมคัมภีร์เดิมและพระคริสตธรรมคัมภีร์ใหม่ บ่อยครั้งจะก้าวไปข้างหน้าอีกก้าวหนึ่งด้วยความฉงนสงสัยในการดำรงอยู่ขององค์พระผู้เป็นเจ้าและอ้างเหตุผลว่า อำนาจที่ไม่สุดสิ้นของพระเจ้าเป็นผลมาจากธรรมชาติ ฉะนั้น เมื่อพวกเขาปล่อยสมอที่ยึดมั่นไปแล้ว เขาก็ถูกทอดทิ้งให้ล่องลอยไปกระทบศิลาแห่งความไม่ซื่อสัตย์ {GC 522.3}

 ด้วยเหตุฉะนี้ คนจำนวนมากหลงผิดไปจากความเชื่อและถูกมารล่อลวง มนุษย์

ได้บากบั่นที่จะทำตนให้เป็นคนฉลาดเหนือกว่าพระผู้สร้างของเขา ปรัชญาของมนุษย์ได้พยายามค้นหาและอธิบายความลึกลับที่ไม่เปิดเผยให้ทราบตลอดชั่วนิรันดร์กาล หากเพียงแต่มนุษย์จะแสวงหาและเข้าใจถึงสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงเปิดเผยพระองค์เองและพระประสงค์ของพระองค์แล้ว พวกเขาจะมองเห็นภาพสง่าราศี ความศักดิ์สิทธิ์และอำนาจของพระเยโฮวาห์จนทำให้เขาตระหนักถึงความต่ำต้อยของตนเอง และจะพึงพอใจกับสิ่งที่ได้ทรงเปิดเผยให้เขาและบุตรหลานของเขาได้ทราบ {GC 522.4}

ผลงานชิ้นเอกของซาตานในการล่อลวงคือ การหน่วงเหนี่ยวความคิดของมนุษย์ให้ค้นคว้าและคาดเดาในเรื่องที่พระเจ้ายังไม่ทรงเปิดเผยให้ทราบและเรื่องที่พระองค์ไม่ทรงประสงค์ให้เราเข้าใจ เพราะสาเหตุเดียวกันนี้ ลูซิเฟอร์ต้องสูญเสียที่อยู่ของมันในสวรรค์ มันไม่พอใจเพราะมันไม่ทราบถึงความลับต่างๆที่เป็นพระประสงค์ของพระเจ้า และมันไม่สนใจกับสิ่งที่ได้เปิดเผยเกี่ยวกับหน้าที่การงานในตำแหน่งอันสูงส่งที่ทรงโปรดมอบหมายให้มัน ด้วยการปลุกระดมความไม่พอใจเดียวกันนี้ในเหล่าทูตสวรรค์ที่อยู่ภายใต้การปกครองของมัน มันเป็นต้นเหตุทำให้เหล่าทูตสวรรค์ล้มในบาป บัดนี้มันพยายามทำให้ความคิดของมนุษย์เปรอะเปื้อนด้วยเจตนารมณ์เดียวกัน และนำมนุษย์ให้ไม่สนใจพระบัญชาของพระเจ้า {GC 523.1}

ผู้ที่ไม่เต็มใจรับความจริงอันเรียบง่ายและตรงไปตรงมาของพระคัมภีร์ ก็จะยังคงแสวงหาเรื่องนวนิยายที่ถูใจปรารถนาต่อไปเพื่อทำให้สติสัมปชัญญะสงบ หากมีหลักคำสอนใดที่ไม่เกี่ยวข้องกับจิตวิญญาณ การปฏิเสธตนและการถ่อมตน หลักคำสอนนั้นจะได้รับการยอมรับมากขึ้น คนเหล่านี้ทำให้กำลังทางปัญญาของตนเสื่อมลงเพื่อสนองความต้องการฝ่ายเนื้อหนัง ความทะนงในสติปัญญาของตนเองที่จะศึกษาพระคัมภีร์ด้วยจิตวิญญาณที่สำนึกผิดและคำอธิษฐานด้วยใจร้อนรนเพื่อขอการทรงนำจากพระเจ้า ทำให้พวกเขาไม่มีเกาะกำบังจากการล่อลวง ซาตานเตรียมพร้อมที่จะสนองความปรารถนาของหัวใจ และมันก็ยื่นความหลวกลวงของมันเข้าแทนที่ความจริง ด้วยวิธีเดียวกันนี้ ระบบเปปาซี่ได้มาซึ่งอำนาจครอบงำความคิดของมนุษย์ และโดยการปฏิเสธความจริงที่ข้องเกี่ยวกับกางเขน ชาวโปเตสเต้นท์ก็กำลังเดินตามแนวทางเดียวกันนี้ ทุกคนที่ละเลยพระคำของพระเจ้าเพื่อแสวงหาความสะดวกสบาย และแนวทางที่จะทำตนไม่ให้แตกต่างไปจากชาวโลก พวกเขาจะถูกปล่อยให้รับ

คำสอนเทียมเท็จแทนความจริงในศาสนา ผู้ที่ตั้งใจปฏิเสธความจริงจะยอมรับความผิดที่เป็นไปได้ทุกรูปแบบ ผู้ที่ยืนดูการล่อลวงด้วยความหวาดกลัวก็พร้อมที่จะรับการล่อลวงครั้งต่อไป อัครทูตเปาได้กล่าวถึงคนกลุ่มหนึ่งที่ “ไม่ได้รักความจริงเพื่อจะรอดได้” ประกาศว่า “เพราะเหตุนี้ พระเจ้าจึงทรงให้ความลุ่มหลงมาครอบงำเขา ให้เขาเชื่อสิ่งที่เท็จเพื่อคนที่ไม่เชื่อความจริง แต่ยินดีในการอธรรมจะได้ถูกพิพากษาลงโทษสิ้นทุกคน” (2 เธสะโลนิกา 2: 10-12) คำเตือนที่อยู่ต่อหน้าเราเช่นนี้ เป็นความจำเป็นต่อเราที่จะเฝ้าระวังตนเองในการรับซึ่งหลักคำสองประเภทใด {GC 523.2}

ในบรรดาสื่อที่ได้ผลมากที่สุดของมารผู้ล่อลวงคือ คำสอนจอมปลอมและความอัศจรรย์เทียมเท็จของลัทธิทรงวิญญาณ มันแปลงตัวเป็นทูตแห่งความสว่างและหว่านบ่วงแร้วไปที่ๆ มีคนคาดไม่ถึง หากมนุษย์เพียงแต่ศึกษาพระคำของพระเจ้าพร้อมกับอธิษฐานอย่างจริงใจเพื่อจะได้เข้าใจในพระคำของพระเจ้า เขาจะไม่ถูกทอดทิ้งให้อยู่ในความมืดเพื่อรับหลักคำสอนที่เทียมเท็จ แต่เมื่อเขาปฏิเสธความจริงแล้ว พวกเขาจะตกเป็นเหยื่อของการหลอกลวง {GC 524.1}

คำสอนที่อันตรายอีกเรื่องหนึ่งคือ คำสอนที่ปฏิเสธความเป็นพระเจ้าขององค์พระเยซูคริสต์ ซึ่งอ้างว่าพระองค์มิได้ทรงดำรงอยู่ก่อนที่พระองค์เสด็จมาบนโลกนี้ ทฤษฎีนี้ได้รับการตอบรับอย่างแพร่หลายจากชนกลุ่มใหญ่ที่อ้างตนว่าเชื่อในพระคัมภีร์ แต่คำสอนนี้ขัดแย้งโดยตรงกับข้อพระคัมภีร์ที่บันทึกไว้อย่างชัดเจนที่สุดเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดของเรา ความสัมพันธ์ของพระองค์กับพระบิดา พระลักษณะความเป็นพระเจ้าของพระองค์ และการทรงดำรงอยู่ก่อนเสด็จมาในโลก เราจะยอมรับคำสอนนี้ไม่ได้เว้นเสียแต่ว่า จะต้องบิดเบือนพระคัมภีร์อย่างไม่มีเหตุผล คำสอนนี้ไม่เพียงแต่ทำให้ความคิดของมนุษย์ในเรื่องพระราชกิจของการไถ่บาปตกต่ำลงเท่านั้น แต่เป็นบ่อนทำลายความเชื่อที่มีต่อพระคัมภีร์ว่าเป็นหนังสือที่ได้รับการเปิดเผยจากพระผู้เป็นเจ้า เรื่องนี้ไม่เพียงแต่ทำให้คำสอนดังกล่าวเป็นภัยแล้ว แต่ยังทำให้คำสอนนี้ยอมรับได้ยากขึ้นด้วย หากมนุษย์ปฏิเสธคำพยานของพระคัมภีร์ที่ได้รับการดลใจในเรื่องความเป็นพระเจ้าขององค์พระคริสต์แล้ว ก็เป็นเรื่องไร้ประโยชน์ที่จะถกเถียงเรื่องนี้กับพวกเขา เพราะไม่ว่าคำโต้แย้งจะมีเหตุผลข้อสรุปที่ดีเพียงไรก็ตาม มันก็ไม่อาจทำให้พวกเขาเชื่อได้ “มนุษย์ธรรมดาจะรับสิ่งเหล่านั้นซึ่งเป็นของพระวิญญาณแห่งพระเจ้าไม่ได้ เพราะเขาเห็นว่าเป็นสิ่งโง่เขลาและเขาไม่สามารถเข้าใจได้เพราะว่า

จะเข้าใจสิ่งเหล่านั้นได้ก็ต้องสังเกตด้วยวิญญาณ” (1 โครินธ์ 2: 14) ผู้ที่ยึดคำสอนที่เทียมเท็จนี้จะไม่มีแนวคิดที่ถูกต้องเกี่ยวกับพระลักษณะนิสัย หรือพระราชกิจของพระเยซูคริสต์ หรือแผนการณ์แห่งความรอดอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าที่มีต่อมนุษย์ได้ {GC 524.2}

ยังมีข้อผิดพลาดอีกประการหนึ่งที่ซับซ้อนและเป็นอันตราย คือความเชื่อที่แพร่กระจายไปอย่างรวดเร็วว่าซาตานไม่มีตัวตน ชื่อที่ปรากฏในพระคัมภีร์ก็เป็นเพียงนามสมมุติที่ใช้แทนของความคิดและความปรารถนาชั่วของมนุษย์ {GC 524.3}

คำสอนที่แพร่หลายสะท้อนจากธรรมาสทั่วๆไปว่า การเสด็จกลับมาครั้งที่สองขององค์พระเยซูคริสต์เป็นการเสด็จมาถึงแต่ละตัวบุคคลเมื่อเขาหมดลมหายใจ ซึ่งเป็นกลวิธีเพื่อเบี่ยงเบนความคิดของมนุษย์ไปจากการเสด็จกลับมาของพระองค์บนเมฆแห่งสวรรค์ เป็นเวลานานหลายปีที่ซาตานกล่าวไว้เสมอว่า “ดูเถิด ท่านผู้นั้นอยู่ที่ห้องใน” (มัทธิว 24: 23-26) และจิตวิญญาณมากมายได้พินาศไปก็เพราะคำหลอกลวงนี้ {GC 525.1}

อีกประการหนึ่ง ปัญญาฝ่ายโลกสอนว่าการอธิษฐานเป็นเรื่องไม่จำเป็น นักวิทยาศาสตร์อ้างว่า เราไม่สามารถที่จะพบคำตอบที่แท้จริงจากการอธิษฐาน เพราะคำตอบที่ได้จากการอธิษฐานเป็นเรื่องอัศจรรย์ เป็นเรื่องผิดกฎ และในโลกนี้ไม่มีการอัศจรรย์ มนุษย์ชาติทั้งหลายกล่าวว่าจักรวาลอยู่ภายใต้การควบคุมของกฎที่แน่นอน และพระเจ้าจะไม่ทำสิ่งใดที่ขัดแย้งกับกฎเหล่านี้ ด้วยเหตุประการฉะนี้ พวกเขาแสดงให้เห็นว่ากฎของพระเจ้าผูกมัดพระองค์ไว้ ประหนึ่งว่ากฎของพระเจ้าสามารถทำงานได้โดยละเว้นเสรีภาพของพระองค์ คำสอนเช่นนี้ขัดแย้งกับคำพยานในพระคัมภีร์ มิใช่พระเยซูคริสต์และอัครสาวกของพระองค์หรือที่กระทำการอัศจรรย์ พระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระเมตตาคุณพระองค์นี้ยังทรงพระชนม์อยู่ และพระองค์ทรงยินดีที่จะสดับฟังคำอธิษฐานแห่งความเชื่อ เช่นเดียวกับสมัยที่พระองค์ทรงดำเนินอยู่ท่ามกลางมนุษย์ ธรรมชาติร่วมมือกับสภาพที่เหนือธรรมชาติ เป็นส่วนหนึ่งในแผนการของพระองค์ที่จะตอบคำอธิษฐานแห่งความเชื่อ ซึ่งพระองค์จะไม่ทรงประทานให้แก่เราหากเราไม่ทูลขอ {GC 525.2}

มีหลักคำสอนที่ผิดและความคิดที่เพ้อฝันนานับประการในโบสถ์ต่างๆของอาณาจักรคริสเตียน เราไม่สามารถคาดถึงผลร้ายที่เกิดจากการนำหลักการ

เพียงข้อเดียวในพระคำของพระเจ้าที่กำหนดไว้ออกไป มีคนบางคนกล้าทำเรื่องนี้ด้วยการปฏิเสธความจริงเพียงเรื่องเดียว คนส่วนใหญ่ก็ดำเนินตามและละทิ้งหลักการแห่งความจริงทีละข้อออกไป จนกลายเป็นคนที่ไม่มีความเชื่อเหลืออยู่อีกเลย {GC 525.3}

ข้อผิดพลาดของศาสนศาสตร์ที่เป็นที่นิยมได้ผลักดันให้จิตวิญญาณจำนวนมากตกอยู่ในความสงสัย แทนที่คนเหล่านี้จะเป็นผู้เชื่อในพระคัมภีร์ เป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ที่จะให้เขายอมรับหลักคำสอนที่กระตุ้นจิตสำนึกของความยุติธรรม ความเมตตาและกรุณาของเขา และเนื่องจากความรู้สึกเหล่านี้เป็นคำสอนของพระคัมภีร์ เขาจึงปฏิเสธไม่ยอมรับว่าเป็นพระคำของพระเจ้า{GC 525.4}

และนี่แหละคือเป้าหมายซึ่งซาตานแสวงหาที่จะทำให้สำเร็จ ไม่มีสิ่งใดที่มันปรารถนามากยิ่งไปกว่าการทำลายความไว้วางใจในพระเจ้าและพระคำของพระองค์ ซาตานผู้นำกองทัพอันยิ่งใหญ่ของผู้ช่างสงสัยและมันทำงานสุดอำนาจของมันที่จะหลอกล่อจิตวิญญาณให้เข้าร่วมขบวนการของมัน การสงสัยจึงกลายเป็นสิ่งที่ผู้คนนิยมทำกัน มีชนกลุ่มใหญ่ที่สงสัยในพระคำของพระเจ้า ด้วยเหตุผลเดียวกัน พวกเขาก็สงสัยพระคัมภีร์ที่พระเจ้าเป็นเขียนด้วย เพราะว่าพระคำของพระเจ้าตำหนิติเตียนและประณามความบาป ผู้ที่ไม่ยอมปฏิบัติตามข้อบัญญัติก็พยายามที่จะเอาชนะอำนาจของพระองค์ พวกเขาอ่านพระคัมภีร์หรือฟังคำสอนจากธรรมาสที่ศักดิ์สิทธิ์ เพียงเพื่อจะจับผิดพระคัมภีร์หรือคำเทศนา มีคนไม่น้อยที่กลายเป็นคนไม่มีศาสนาเพียงเพื่อหาเหตุผลมาสนับสนุนข้อแก้ตัวให้กับตนเองเพื่อละทิ้งหน้าที่ของตน ส่วนคนอื่นๆที่รับเอาหลักการของการช่างสงสัยเพราะความหยิ่งยโสและความเกียจคล้านของตนเอง เพื่อให้ง่ายและรักที่จะแยกตนเองให้โดดเด่นออกมาโดยกระทำทุกสิ่งทุกอย่างที่มีค่าเพียงพอที่จะได้มาซึ่งเกียรติยศชื่อเสียง ซึ่งการได้มานั้นโดยเนื้อแท้แล้วจะต้องแลกด้วยน้ำพักน้ำแรงและการปฏิเสธความปรารถนาแห่งตน พวกเขาหวังที่จะได้รับการยกย่องว่ามีสติปัญญาเป็นเลิศโดยการวิพากษ์วิจารย์พระคัมภีร์ มีเรื่องราวมากมายที่สติปัญญาที่มีขอบเขตจำกัดและไม่ได้รับความกระจ่างจากพระปัญญาของพระเจ้าจะไม่มีทางเข้าใจได้ และด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงหาโอกาสวิพากษ์วิจารย์ มีคนอีกมากมายที่รู้สึกเสมือนว่ามันเป็นสิ่งที่ถูกต้องที่จะยืนเคียงข้างผู้ไม่มีความเชื่อ ผู้เยาะเย้ยและผู้ไม่มีศาสนา แต่ภายใต้การแสดงออกที่บริสุทธิ์ในนั้น แท้จริงแล้วบุคคลเหล่านี้ถูกระตุ้นด้วยความเชื่อมั่นในตนเองและความหยิ่งยโส หลายคนชื่นชอบที่จะศึกษาพระคัมภีร์

เพื่อที่จะค้นหาบางอย่างเพื่อจะทำให้ความคิดของผู้อื่นเกิดความสับสน บางคนจะเริ่มต้นด้วยการตำหนิติเตียนและให้เหตุผลเข้าข้างฝ่ายผิด เพียงเพื่อสนองความชื่นชอบในการขัดแย้ง พวกเขามิได้ตระหนักเลยว่า การกระทำเช่นนี้ทำให้เขาเข้าพัวพันไปในบ่วงแร้วของผู้ล่าเหยื่อ แต่เมื่อเขาได้แสดงตนอย่างเปิดเผยว่าเขาไม่เชื่อ เขารู้สึกว่าเขาจำต้องรักษาจุดยืนของตนต่อไป ดังนั้นเขาได้เข้าร่วมกับคนชั่วและปิดประตูสวรรค์ของตัวเอง {GC 526.1}

พระผู้เป็นเจ้าทรงประทานพระคำของพระองค์เพียงพอที่จะเป็นพยานหลักฐานเกี่ยวกับพระลักษณะของพระองค์ ความจริงอันยิ่งใหญ่ที่เกี่ยวกับความรอดของเราได้ถูกเปิดเผยไว้อย่างชัดเจน ด้วยการช่วยเหลือของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ตามพระสัญญาที่มีต่อทุกคนที่แสวงหาด้วยใจสัตย์ซื่อ ทุกคนสามารถเข้าใจถึงความจริงเหล่านี้ด้วยตนเอง พระเจ้าทรงประทานให้มนุษย์มีรากฐานที่มั่นคงเพื่อใช้เป็นที่ยึดเหนี่ยวความเชื่อของเขา {GC 526.2}

แต่กระนั้น ความคิดที่มีขอบเขตจำกัดของมนุษย์ไม่เพียงพอที่จะเข้าใจถึงแผนการและพระประสงค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ไม่มีขอบเขตจำกัด เราจะไม่มีทางแสวงหาเพื่อพบพระเจ้าได้ เราจะต้องไม่พยายามยกมือที่สันนิษฐานไปเองเปิดม่านที่ปกปิดสง่าราศีอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า อัครทูตประกาศว่า “ข้อตัดสินของพระองค์นั้นเหลือที่จะหยั่งรู้ได้ และทางของพระองค์ก็เหลือที่จะสืบเสาะได้ “ (โรม 11: 33) เราสามารถเข้าใจวิธีการที่พระองค์ทรงติดต่อกับเรา และน้ำพระทัยที่พระองค์มีต่อเรา เพื่อให้เราได้มองเห็นความรักและพระเมตตาคุณที่ไม่มีขอบเขตประสานเข้ากับฤทธานุภาพของพระองค์ พระบิดาแห่งสวรรค์ของเราทรงครอบคลุมสรรพสิ่งด้วยพระปัญญาและความชอบธรรม และเราจะไม่ต้องเป็นคนที่ไม่พอใจและไม่ไว้วางใจ แต่เราจะก้มกราบลงด้วยความเคารพนอบน้อม พระองค์จะทรงเปิดเผยพระประสงค์ให้เราทราบมากพอเพื่อก่อเกิดประโยชน์แก่เรา นอกเหนือจากนี้เราจะต้องไว้วางใจในพระหัตถ์ที่ทรงฤทธานุภาพและพระหทัยที่ทรงเปี่ยมด้วยรัก {GC 527.1}

ในขณะที่พระเจ้าทรงประทานประจักษ์พยานหลักฐานมากพอสำหรับความเชื่อ พระองค์ก็จะทรงขจัดทิ้งซึ่งข้อแก้ตัวทั้งหลายของการไม่เชื่อ ทุกคนที่ค้นหาตะขอเพื่อแขวนความสงสัยของเขาก็จะหาพบ ในขณะที่ผู้ไม่ยอมรับและเชื่อฟังพระคำของพระเจ้าจนกว่าข้อโต้แย้งต่างๆได้ถูกขจัดไป และไม่มีช่องว่างเหลือไว้ซึ่ง

ข้อสงสัยอีกต่อไป คนเหล่านี้จะไม่มีทางไปถึงซึ่งแสงสว่าง {GC 527.2}

การไม่วางใจในพระเจ้าเป็นผลของการแตกกิ่งก้านสาขาของธรรมชาติของหัวใจที่ไม่บังเกิดใหม่ ซึ่งเป็นปฏิปักษ์กับพระเจ้า แต่ความเชื่อนั้นได้รับการดลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ และจะเจริญงอกงามขึ้นได้ด้วยการทะนุถนอมรักษา ไม่มีมนุษย์คนใดจะเข้มแข็งในความเชื่อได้โดยปราศจากความพยายามอุตสาหะ ความไม่เชื่อจะแข็งแกร่งเมื่อได้รับการสนับสนุน ฉะนั้นหากมนุษย์แทนที่จะพึ่งพิงบนประจักษ์พยานหลักฐานที่พระเจ้าทรงประทานให้เพื่อค้ำชูความเชื่อของเขา กลับปล่อยตัวไปกับคำถามและการจับผิด เขาจะพบว่าข้อสงสัยของเขานั้นได้รับการยืนยันเสมอ {GC 527.3}

แต่ผู้ที่สงสัยในพระสัญญาของพระเจ้าและไม่วางใจในพระคุณที่ยั่งยืนของพระองค์นั้น ได้หลู่พระเกียรติของพระองค์ อิทธิพลของเขาแทนที่จะดึงผู้อื่นเข้าหาองค์พระเยซูคริสต์ กลับผลักเข้าให้ออกห่างไปจากพระองค์ เขาเหล่านั้นเป็นเช่นต้นไม้ที่ไม่บังเกิดผล ซึ่งแผ่กิ่งก้านสาขาแห่งความมืดมนได้กว้างและไกล บดบังต้นพืชอื่นไม่ให้ได้รับแสงแดด และทำให้พืชไม้เหล่านั้นเหี่ยวเฉาและตายภายใต้เงาอันเยือกเย็นของมัน ผลงานแห่งชีวิตของเขาจะเป็นพยานปรักปรำเขาตลอดไป พวกเขากำลังหว่านเมล็ดแห่งความไม่เชื่อและข้อสงสัยที่ทำให้เกิดผลเก็บเกี่ยว ที่ไม่สิ้นสุด {GC 527.4}

วิถีทางหนึ่งสำหรับผู้ติดตามและสัตย์ซื่อที่ปรารถนาจะให้หลุดพ้นไปจากความสงสัย แทนที่จะสงสัยและจับผิดในสิ่งที่เขาไม่เข้าใจ ให้เขาสนใจต่อแสงสว่างที่เขาได้รับแล้ว และเขาจะได้รับแสงที่สว่างยิ่งขึ้น ให้เขาปฏิบัติหน้าที่ซึ่งได้เปิดเผยให้เขาเข้าใจเป็นอย่างดี และเขาสามารถเข้าใจและปฏิบัติในสิ่งที่เขายังสงสัยอยู่ {GC 528.1}

ซาตานนำเสนอสิ่งปลอมแปลงที่มองดูคล้ายคลึงความจริงมากเพื่อล่อลวงผู้ที่ยินดีให้มันหลอก ผู้ต้องการปฏิเสธที่จะละทิ้งความปรารถนาแห่งตนและการเสียสละตามที่ความจริงกำหนด แต่กับดวงวิญญาณที่ต้องการแสวงหาความจริง ไม่ว่าจะแลกด้วยอะไรก็ตาม ไม่มีทางที่ซาตานจะมีอำนาจที่จะจับดวงวิญญาณเหล่านี้ให้อยู่ในอำนาจของมัน พระเยซูคริสต์ทรงเป็นความจริงและเป็น “ความสว่างแท้ที่ทำให้มนุษย์ทุกคนเห็นความจริงนั้นได้ แม้ขณะนั้นกำลังเข้ามาในโลก “ (ยอห์น 1: 9) พระวิญญาณแห่งความจริงได้รับบัญชาให้นำมนุษย์สู่ความจริงทั้งปวง และด้วยอำนาจของพระบุตรของพระเจ้า วิญญาณแห่งความจริงได้เปิดเผยว่า “จงหาแล้วจะพบ” “ถ้าผู้ใดตั้งใจประพฤติตามพระประสงค์ของพระองค์ ผู้นั้นก็จะรู้ว่าคำสอนนั้นมาจาก

พระเจ้า” (มัทธิว 7: 7; ยอห์น 7: 17) {GC 528.2}

. ผู้ติดตามองค์พระเยซูคริสต์ทราบเพียงเล็กน้อยถึงแผนการที่ซาตานและสมุนของมันจัดไว้เพื่อต่อต้านพวกเขา แต่พระองค์ผู้ทรงประทับอยู่ในสวรรค์มีอำนาจเหนือการล่อลวงเหล่านี้ เพื่อว่าแผนการอันล้ำลึกของพระองค์จะได้สัมฤทธิ์ผล พระเจ้าทรงอนุญาติให้พลไพล่ของพระองค์ตกสู่การทดลองที่ยากลำบาทอย่างแสนสาหัส มิใช่เพราะพระองค์ทรงพอพระทัยในความเศร้าโศกและความทุกข์ทรมาน แต่เป็นเพราะขบวนการเหล่านี้จำเป็นต่อชัยชนะในยุคสุดปลายของพวกเขา พระองค์ผู้ทรงกอร์ปด้วยรัศมีภาพจะไม่ทรงเป็นโล่กำบังให้กับพวกเขาจากการทดลอง เพราะจุดประสงค์ที่แท้จริงของการทดลองนั้น ก็เพื่อเตรียมความพร้อมของเขาให้สามารถต่อต้านมนต์เสน่ห์ทั้งปวงของความชั่วได้ {GC 528.3}

ทั้งคนชั่วหรือมารก็ไม่อาจขัดขวางพระราชกิจของพระเจ้าได้ หรือปิดซ่อนพระเจ้าจากประชากรของพระองค์ หากพวกเขาเพียงแต่ยอมสารภาพและละทิ้งบาปของเขาด้วยหัวใจที่มอบถวาย สำนึกผิด และยึดมั่นในพระสัญญาของพระเจ้าด้วยความเชื่อ การทดลองทั้งหลายและอิทธิพลที่เป็นปรปักษ์ทุกอย่าง ไม่ว่าจะเปิดเผยหรืออยู่ในที่ลับจะสามารถต้านได้สำเร็จ “มิใช่ด้วยกำลัง มิใช่ด้วยฤทธานุภาพ แต่ด้วยวิญยาณของเรา พระเจ้าจอมโยธาตรัสดังนี้แหละ” (เศคาริยาห์ 4: 6) {GC 529.1}

“เพราะว่าพระเนตรขององค์พระผู้เป็นเจ้าเฝ้าดูคนชอบธรรมและพระกรรณของพระองค์ทรงสดับคำอ้อนวอนของเขา...ถ้าท่านทั้งหลายใฝ่ใจประพฤติความดี ผู้ใดจะทำร้ายท่าน” (1 เปโตร 3: 12ม13) เมื่อบาลาอัมหลงไปกับคำสัญญาในค่าของรางวัล เขาปฏิบัติโดยการแช่งสาปชนชาวอิสราเอลและด้วยการถวายเครื่องเผาบูชาแก่พระเจ้าโดยวิงวอนให้พระองค์ทรงสาปแช่งประชากรของพระองค์ พระวิญญาณของพระเจ้าทรงตรัสห้ามความชั่วที่เขาปรารถนาจะกล่าวออกมา และบาลาอัมฝืนใจอุทานว่า “ข้าพเจ้าจะแช่งผู้ที่พระเจ้าไม่ทรงแช่งได้อย่างไร ข้าพเจ้าจะประนามผู้ที่พระเจ้าไม่ทรงประนามได้อย่างไร” “ขอให้ข้าพเจ้าตายอย่างคนชอบธรรมและขอให้สุดปลายชีวิตของข้าพเจ้าเหมือนอย่างของเขา” หลังจากที่เขาถวายเครื่องบูชาอีกครั้งหนึ่ง ผู้เผยพระวจนะที่ไม่ชอบธรรมนี้ประกาศว่า “ดูเถิด ข้าพเจ้าได้รับพระบัญชาให้อวยพร พระเจ้าได้ทรงอำนวยพรและข้าพเจ้าจะเรียกกลับไม่ได้ พระองค์ได้ทรงทอดพระเนตรว่าไม่มีความทุกข์ยากในยาโคบและทรงเห็นว่าไม่มีความยากลำบากใน

อิสราเอล พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาอยู่กับเขา และเสียงโห่ร้องถวายพรพระมหากษัตริย์อยู่ท่ามกลางเขา” “แน่นอนที่เดียว ไม่มีเวทมนต์มากระทำต่อยาโคบ หรือไม่มีการทำนายใส่ร้ายอิสราเอล ถึงเวลาแล้วยาโคบและอิสราเอลก็จะได้คำบอกว่าพระเจ้าทรงกระทำการใหญ่ อย่างนี้ทีเดียวหนอ” แต่ถึงกระนั้น มีการสร้างแท่นถวายบูชาขึ้นอีกเป็นครั้งที่สามและอีกครั้งหนึ่งบาลาอัมพยายามพูดคำสาบแช่ง แต่จากปากที่ไม่เต็มใจพูดของผู้เผยพระวจนะ พระวิญญาณของพระเจ้าเปิดเผยถึงความอุดมสมบูรณ์ของผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรรและประณามความผิดและความผูกพยาบาทของเหล่าศัตรูของพวกเขา “ผู้ใดที่อวยพรแก่ท่านขอให้เขาได้รับพร ผู้ใดที่แช่งท่าน ขอให้เขาได้รับคำแช่ง” (กันดารวิถี 23: 8,10, 20,21,23;24: 9) {GC 529.2}

ในเวลานี้ชนชาติอิสราเอลภักดีต่อพระผู้เป็นเจ้าและตราบเท่าที่พวกเขายังคงสัตย์ซื่อต่อพระบัญญัติของพระองค์ ไม่มีอำนาจใดในโลกหรือขุมนรกมีชัยชนะเหนือพวกเขาได้ แต่ทว่าคำสาปแช่งที่บาลาอัมไม่ได้รับอนุญาตให้กล่าวแช่งประชากรของพระเจ้านั้น ในที่สุดก็ประสบความสำเร็จด้วยการล่อลวงให้พวกเขาทำความบาป เมื่อพวกเขาล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้า พวกเขาจึงแยกตัวเองออกไปจากพระองค์และถูกทิ้งให้สัมผัสกับอำนาจของผู้ทำลาย {GC 529.3}

ซาตานรู้ดีว่า จิตวิญญาณที่อ่อนแอที่สุด เมื่อแนบสนิทในพระคริสต์จะเป็นคู่ต่อสู้ที่เหนือกว่าเหล่าทูตแห่งความมืด และหากมันจะแสดงตนอย่างเปิดเผยแล้ว มันก็จะถูกจู่โจมและถูกต่อต้าน ด้วยเหตุนี้มันจึงหาทางที่จะดึงทหารแห่งกางเขนออกไปจากป้อมปราการที่แข็งเกร็ง ในขณะที่มันดักซุ่มอยู่กับสมุนของมัน พร้อมที่จะออกทำลายทุกคนที่กล้าย่างกรายเข้ามายังเขตแดนของมัน เราจะปลอดภัยได้ก็ต่อเมื่อเราเชื่อวางใจพระเจ้าด้วยใจที่ถ่อมสุภาพและปฏิบัติตามพระบัญญัติทั้งหมดของพระองค์ {GC 530.1}

ไม่มีมนุษย์คนใดจะอยู่รอดปลอดภัยได้เกินหนึ่งวันหรือหนึ่งชั่วโมงโดยปราศจากการอธิษฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเราจำต้องทูลวิงวอนพระเจ้าขอสติปัญญาเพื่อเข้าใจในพระวจนะของพระองค์ พระวจนะจะเปิดเผยอุบายของผู้ล่อลวงและวิธีที่จะต่อต้านมันได้อย่างสัมฤทธิ์ผล ซาตานเป็นผู้มีความชำนาญในการยกข้อพระคัมภีร์ขึ้นมาอ้าง มันใส่คำแปลของมันลงไปในข้อพระคัมภีร์เพื่อจะทำให้เราสะดุดล้ม เราต้องศึกษาพระคัมภีร์ด้วยจิตใจที่ถ่อม ไม่ละสายตาจากการพึ่งพิง

ในพระเจ้า ในขณะที่เราต้องเฝ้าระวังเล่ห์อุบายของซาตานเสมอ เราจะต้องอธิษฐานสม่ำเสมอด้วยความเชื่อย่างต่อเนื่องว่า “ขออย่านำข้าพระองค์เข้าไปในการทดลอง” {GC 530.2}

“เขาเล็กๆ” หมายถึง คริสตจักรโรม (ดาเนียล 7: 8) กับ คำพยากรณ์ 1260 วัน (538 AD -1798 AD) Little Horn (Papacy) and the 1260 day Prophecy

“ท่านจะพูดคำกล่าวร้ายองค์ผู้สูงสุด และจะข่มเหงบรรดาผู้บริสุทธิ์ขององค์ผู้สูงสุดนั้นและจะคิดเปลี่ยนแปลงวาระและธรรมบัญญัติต่างๆ และเขาทั้งหลายจะถูกมอบไว้ในมือของท่าน ตลอดหนึ่งวาระ สองวาระ กับครึ่งวาระ (1260 ปี) พระคัมภีร์ไบเบิล ดาเนียล ” 7:25

ดูคำอธิบาย GC บทที่ 23-24 GC 409, GC 54, GC 266 , GC 439

คำพยากรณ์ 2300 วัน (457 BC-1844 AD) 2300 day Prophecy

ท่านผู้นั้นตอบข้าพเจ้าว่า “อยู่นานสองพันสามร้อยวัน แล้วสถานบริสุทธิ์นั้นจะได้รับการชำระ” พระคัมภีร์ไบเบิล ดาเนียล 8 : 14 KJV

ดูคำอธิบาย GC บทที่ 23-24 GC409 - 410, GC422 GC 324 - GC 329 , GC 351 - GC 353, GC 398, GC 457 และ GC บทที่ 28

คำเตือน : โรมคือศัตรูที่อันตรายที่สุดของเสรีภาพ

"ชาวโปรเตสแตนท์ได้เข้าไปยุ่งเกี่ยวและอุดหนุนคริสต์จักรโรมันคาทอลิก พวกเขาได้ประนีประนอมและยอมกับหลายสิ่งซึ่งชาวคาทอลิกเองก็ยังแปลกใจและไม่เข้าใจ ผู้คนปิดตาให้กับธาตุแท้ของลัทธิโรมันคาทอลิกและ**ภัยอันตรายที่จะมาเมื่อเธอมีอำนาจสูงสุด**และ**ผู้คนจะต้องได้รับการปลุกให้ตื่นเพื่อต่อต้านกับการรุกเข้ามาของคริสต์จักรโรมศัตรูตัวร้ายกาจที่สุดของสิทธิเสรีภาพของประชาชน (civil liberty) และสิทธิเสรีภาพทางศาสนา (religious liberty)"** **{GC 566.1} 607-608** EGW เอเลน จี ไวท์

Warning: Rome is the most dangerous foe to Liberty !!!

"Protestants have tampered with and patronized popery; they have made compromises and concessions which papists themselves are surprised to see and fail to understand. Men are closing their eyes to the real character of Romanism and **the dangers to be apprehended from her supremacy. The people need to be aroused to resist the advances of this most dangerous foe to civil and religious liberty."** EGW {GC 566.1}

บทที่ 33

การหลอกลวงอันมโหฬารครั้งแรก

ซาตานเริ่มหลอกลวงเผ่าพันธุ์มนุษย์ของเราตั้งแต่ยุคแรกเริ่มสุดในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ มันเป็นผู้ก่อการกบฏในสวรรค์ มันต้องการนำคนทั้งโลกให้เข้าร่วมมือกับมันเพื่อทำสงครามต่อสู้การปกครองของพระเจ้า อาดัมและเอวามีความสุขอย่างแท้จริงเมื่อพวกเขาเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าและสิ่งเหล่านี้เป็นพยานปรักปรำอยู่ตลอดเวลาถึงข้ออ้างที่มันได้กล่าวไว้ในสวรรค์ว่า พระบัญญัติของพระเจ้ากดขี่และขัดขวางผลประโยชน์ของสิ่งมีชีวิตทั้งปวงของพระองค์ และนอกจากนี้ซาตานเกิดความอิจฉาขึ้นมาเมื่อมันมองดูบ้านสวยงามที่พระเจ้าเตรียมไว้ให้คู่ชายหญิงที่ไม่มีบาป มันตั้งใจที่จะทำให้พวกเขาล้มในบาปเพื่อว่าเมื่อแยกพวกเขาให้ออกไปจากพระเจ้าและนำมาให้อยู่ภายใต้อำนาจของมันแล้ว มันจะได้ครอบครองโลก และจัดตั้งอาณาจักรของมันที่บนโลกนี้เพื่อต่อต้านพระเจ้าสูงสุด {GC 531.1}

หากซาตานเปิดเผยลักษณะแท้จริงของมันเองแล้ว มันก็จะถูกต่อต้านทันที เพราะอาดัมและเอวาได้รับคำเตือนถึงศัตรูอันตรายนี้ แต่มันทำงานในที่มืด มันปกปิดเป้าหมายของมัน เพื่อจะทำงานของมันให้สำเร็จได้ง่ายขึ้น มันใช้งูเป็นสื่อ ในเวลานั้นงูเป็นสัตว์ที่มีรูปร่างน่าทึ่ง มันเปรยขึ้นให้เอวาได้ยินว่า “จริงหรือที่พระเจ้าตรัสห้ามว่าอย่ากินผลจากต้นไม้ใดๆในสวนนี้” (ปฐมกาล 3: 1) หากเอวาถอย ไม่เข้าไปถกเถียงกับผู้ล่อลวง เธอคงจะปลอดภัย แต่เธอกล้าเข้าไปต่อปากต่อคำกับมันและกลายเป็นเหยื่อในแผนร้ายของมัน ด้วยวิธีเดียวกันนี้ มีคนมากมายที่ยังคงตกเป็นเหยื่อของมัน พวกเขาสงสัยและโต้เถียงเรื่องข้อกำหนดของพระเจ้าและแทนที่จะเชื่อฟังพระบัญชาของพระเจ้า เขารับทฤษฎีของมนุษย์ซึ่งได้ซ่อนเครื่องมือของซาตานเอาไว้ {GC 531.2}

“หญิงนั้นจึงตอบงูว่า ผลของต้นไม้ต่างๆในสวนนี้เรากินได้ เว้นแต่ผลของต้นไม้ที่อยู่กลางสวนนั้น พระเจ้าตรัสห้ามว่า อย่ากินหรือถูกต้องเลย มิฉะนั้นจะตาย งูจึงพูดกับหญิงนั้นว่า เจ้าจะไม่ตายจริงดอก เพราะพระเจ้าทรงทราบอยู่ว่าเจ้ากินผลไม้นั้นวันใด ตาของเจ้าจะสว่างขึ้นในวันนั้น แล้วเจ้าจะเป็นเหมือนพระเจ้าคือสำนึก

ในความดีและความชั่ว” (ข้อ 2-5) มันประกาศว่า พวกเขาจะเป็นเหมือนพระเจ้า จะมีสติปัญญาที่ดีขึ้นกว่าเดิมและจะมีสถานะภาพที่สูงขึ้น เอวาพ่ายแพ้ต่อการทดลองและโดยอิทธิพลของเธอ อาดัมจึงถูกนำให้ทำบาป พวกเขายอมรับถ้อยคำของงูที่ว่าพระเจ้าไม่เอาจริงกับสิ่งที่ได้ตรัสไว้ พวกเขาไม่วางใจพระผู้สร้างและคิดว่าพระองค์ทรงจำกัดเสรีภาพของพวกเขาและพวกเขาน่าจะได้รับปัญญาและเกียรติยศที่ยิ่งใหญ่ด้วยการละเมิดพระบัญญัติของพระองค์ {GC 532.1}

แต่หลังจากอาดัมทำบาป เขาได้ทราบความหมายของข้อความที่กล่าวว่า “ในวันใดที่เจ้าขืนกิน เจ้าจะต้องตายแน่” เขาได้พบกับความหมายที่ซาตานต้องการทำให้เขาเชื่อหรือไม่ เขาได้ก้าวไปสู่สถานะภาพที่สูงส่งขึ้นหรือไม่ แล้วแน่นอนทีเดียว การล่วงละเมิดได้นำผลดียิ่งใหญ่เข้ามา และได้พิสูจน์ให้เห็นว่าซาตานเป็นผู้บงการเผ่าพันธุ์มนุษยชาติ แต่อาดัมได้พบว่า ความตายไม่ใช่หมายถึงการลงโทษของพระเจ้า พระองค์ทรงประกาศว่า โทษของความบาปของมนุษย์ เขาจึงต้องกลับไปสู่ดินที่เขามานั้น “เจ้าเป็นผงคลีดินและจะต้องกลับเป็นผงคลีดินดังเดิม” (ข้อ 19) คำพูดของซาตานที่ว่า “ตาของเจ้าจะสว่างขึ้น” เกิดขึ้นจริงในความหมายนี้เท่านั้น นั่นคือ ภายหลังที่อาดัมและเอวาไม่เชื่อฟังพระเจ้า ตาของพวกเขาเปิดออกเพื่อให้มองเห็นความโง่เขลาของพวกเขา พวกเขารู้จักความชั่วและได้ชิมรสชาติอันขมขื่นของการล่วงละเมิด {GC 532.2}

มีต้นไม้แห่งชีวิตขึ้นอยู่ใจกลางสวนเอเดน ผลของต้นไม้นี้มีอำนาจต่ออายุได้ หากอาดัมยังเชื่อฟังพระเจ้า เขาจะยังคงเข้าไปถึงต้นไม้ต้นนี้ได้เรื่อยๆและมีชีวิตอยู่ตลอดไป แต่เมื่อเขาทำบาป เขาถูกตัดขาดไม่สามารถรับประทานผลจากต้นไม้แห่งชีวิต และเขาจึงต้องพบกับความตาย คำตัดสินของพระเจ้าที่ว่า “เจ้าเป็นผงคลีดินและจะต้องกลับเป็นผงคลีดินดังเดิม” ชี้ให้เห็นว่า ในที่สุดชีวิตจะต้องพบกับจุดจบ {GC 532.3}

เนื่องจากการล่วงละเมิดของมนุษย์ ชีวิตอมตะที่ทรงสัญญาให้กับมนุษย์โดยมีข้อแม้ว่าจะต้องเชื่อฟังจึงถูกยึดคืนไป อาดัมไม่สามารถถ่ายทอดสิ่งที่เขาไม่มีไปให้ลูกหลานของเขาได้ และเผ่าพันธุ์มนุษย์ที่ล้มลงในบาปคงจะสิ้นหวัง แต่ด้วยการเสียสละของพระบุตรของพระเจ้า พระเจ้าจึงได้นำชีวิตอมตะมาให้ใกล้พอที่เขาจะเอื้อมถึงได้ ในขณะที่ “ความตายก็ได้แผ่ไปถึงมวลมนุษย์ทุกคน เพราะมนุษย์ทุกคนทำบาป” พระเยซูคริสต์ “ได้ทรงกระทำให้ชีวิตและสภาพอมตะกระจ่างโดยข่าวประเสริฐ” (โรม 5: 12; 2 ทิโมธี 1: 10) และชีวิตอมตะจะได้มาโดยทางพระเยซูคริสต์เท่านั้น พระเยซู

ตรัสว่า “ผู้ที่วางใจในพระบุตรก็มีชีวิตนิรันดร์ ผู้ที่ไม่เชื่อฟังพระบุตรก็จะไม่ได้เห็นชีวิต” (ยอห์น 3: 36) ทุกคนที่ปฏิบัติตามข้อกำหนดจะสามารถเข้ามารับพระพรอันหาค่าไม่ได้นี้ ทุกคน “ที่พากเพียรทำความดีแสวงหาศักดิ์ศรี เกียรติและความเป็นอมตะนั้น” จะได้ “ชีวิตนิรันดร์” (โรม2:7){GC533.1}

มีเพียงเจ้าจอมหลอกลวงผู้ยิ่งใหญ่เท่านั้นที่สัญญากับอาดัมว่า เขาจะมีชีวิตได้โดยการไม่เชื่อฟัง และงูร้ายได้กล่าวแก่เอวาที่สวนเอเดนว่า “เจ้าจะไม่ตายจริงดอก” นั้นเป็นบทเทศนาแรกที่กล่าวถึงเรื่องวิญญาณอมตะ แต่ถึงกระนั้น คำประกาศนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานที่เป็นอำนาจของซาตานทั้งสิ้น คำประกาศนี้ยังคงดังก้องจากธรรมมาสน์ของโลกคริสเตียน เช่นเดียวกับบรรพบุรุษคู่แรกของเรา มวลมนุษย์ส่วนใหญ่ยอมรับคำสอนนี้อย่างง่ายดาย คำตัดสินลงโทษของพระเจ้าที่ว่า “ชีวิตที่กระทำบาปจะต้องตาย” (เอเสเคียล 18: 20) ถูกทำให้มีความหมายว่า จิตวิญญาณที่ทำบาปจะไม่ตาย แต่จะยังคงอยู่นิรันดร เราคงได้แต่ประหลาดใจกับความหลงไหลที่ทำให้มนุษย์เชื่อคำพูดของซาตานได้ง่ายเช่นนี้และถึงกับไม่เชื่อพระคำของพระเจ้า{GC 533.2}

หากภายหลังจากที่มนุษย์ได้ล้มลงในบาป มนุษย์ยังได้รับอนุญาติให้เข้าถึงต้นไม้แห่งชีวิตได้อย่างเสรี พวกเขาคงจะมีชีวิตอยู่ได้ตลอดไปและถ้าเป็นเช่นนี้ ความบาปจะกลายเป็นอมตะ แต่เครูปและกระบี่เพลิงกั้นขวางทางที่จะเข้าไปสู่ต้นไม้แห่งชีวิต” ไว้ (ปฐมกาล 3: 24) และไม่มีสมาชิกคนใดในครอบครัวของอาดัมได้รับอนุญาติให้ผ่านสิ่งกีดขวางและรับประทานผลไม้ที่ให้ชีวิตนั้น ด้วยเหตุนี้จึงไม่มีคนบาปที่มีชีวิตอมตะ {GC 533.3}

แต่ภายหลังที่มนุษย์ล้มลงในบาปแล้ว ซาตานได้สั่งสมุนของมันให้พยายามเป็นพิเศษที่จะยัดเยียดความเชื่อเกี่ยวกับธรรมชาติที่เป็นอมตะของมนุษย์ และเมื่อมันได้ชักจูงคนให้ยอมรับคำสอนที่ผิดนี้แล้ว มันก็จะทำให้พวกเขาสรุปว่าคนบาปจะมีชีวิตตลอดไปอย่างทุกข์ทรมาน บัดนี้เจ้าชายแห่งความมืดที่ทำงานผ่านตัวแทนของมันจะแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าเป็นทรราชที่ผูกพยาบาทและประกาศว่าพระองค์จะกวาดต้อนทุกคนที่พระองค์ไม่ทรงพอพระทัยลงไปในนรก เพื่อพวกเขาจะได้สัมผัสพระพิโรธของพระองค์ตลอดกาลและในขณะที่พวกเขาทรมานอยู่ในความทุกข์ระทมที่ไม่อาจบรรยายได้ และเจ็บปวดรวดร้าวอยู่ในเปลวเพลิงนิรันดร์นั้น พระผู้สร้างจะทอดพระเนตรมายังพวกเขาด้วยความพึงพอพระทัย {GC 534.1}

ด้วยประการฉะนี้ จอมมารร้ายได้เปิดเผยตัวออกมากล่าวโทษพระผู้สร้างและพระผู้ทรงมีพระคุณของมนุษยชาติ ซาตานคือความโหดร้าย แต่พระเจ้าทรงเป็นความรักและทุกสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างนั้นบริสุทธิ์ ศักดิ์สิทธิ์ และงามน่ารัก จนกระทั่งจอมกบฏคนแรกนี้นำความบาปเข้ามา ตัวซาตานเองคือศัตรูร้ายที่ล่อให้มนุษย์ทำบาป และถ้ามันทำได้ มันก็จะทำลายพวกเขาเสีย และเมื่อมนุษย์ได้กลายเป็นเหยื่อของมันแล้ว มันก็ดีใจในความหายนะที่ได้ทำไว้ หากมันทำได้ มันคงกวาดต้อนเอามนุษย์ทั้งเผ่าพันธุ์ลงไปสู่ร่างแหของมัน ถ้าไม่ใช่เป็นเพราะอำนาจของพระเจ้าขัดขวางไว้แล้ว ไม่มีบุตรชายหรือหญิงของอาดัมสักคนเดียวจะหลบหนีรอดได้ {GC 534.2}

ในทุกวันนี้ ซาตานยังคงคอยหาทางที่จะเอาชนะมนุษย์ เหมือนเช่นที่มันเอาชนะบรรพบุรุษคู่แรกของเรา ด้วยการทำลายความเชื่อมั่นของเขาที่มีในพระผู้สร้าง และทำให้พวกเขาสงสัยในพระปัญญาที่พระองค์ใช้ในการปกครองและสงสัยในความยุติธรรมของพระบัญญัติของพระเจ้า เพื่อพิสูจน์ว่าความโหดร้ายและการกบฏที่มันทำไว้ถูกต้อง ซาตานและผู้แทนของมันกล่าวหาว่าพระเจ้าเลวร้ายกว่าพวกมัน จ้าวจอมหลอกลวงยิ่งใหญ่พยายามป้ายการมีอุปนิสัยที่โหดร้ายน่ากลัวของมันเองไปให้พระบิดาบนสวรรค์ เพื่อจะทำให้ดูประหนึ่งว่ามันเองถูกใส่ร้ายและถูกขับออกจากสวรรค์ เพราะมันไม่ยอมก้มหัวให้กับผู้ปกครองที่ไม่เที่ยงธรรม มันแสดงให้โลกมองเห็นเสรีภาพที่พวกเขาจะได้อยู่อย่างมีความสุขภายใต้การปกครองที่ไม่เข้มงวดของมัน ซึ่งตรงข้ามกับการถูกบังคับโดยพระบัญชาอันเข้มงวดของพระเยโฮวาห์ ดังนั้น มันจึงประสบความสำเร็จในการล่อลวงจิตวิญญาณให้หันไปจากความภักดีในพระเจ้า {GC 534.3}

ช่างเป็นเรื่องที่น่าขยะแขยง ไม่ว่าเราจะเอาอารมย์แห่งความรักและความเมตตาและแม้กระทั่งเอาความรู้สึกที่เป็นธรรมของเรามาวัด คือคำสอนที่ว่า คนชั่วที่ตายถูกทรมานในนรกด้วยไฟและกำมะถันที่ลุกไหม้ชั่วนิรันดร์เพียงกับความบาปที่พวกเขาทำขณะมีชีวิตสั้นๆในโลกนี้ และต้องทนทุกข์ทรมานตราบเท่าพระชนม์ชีพของของพระเจ้า แต่ถึงกระนั้นคำสอนนี้ยังคงแพร่หลายและฝังลึกอยู่ในหลักความเชื่อของอาณาจักรคริสเตียนมากมาย นักศาสนศาสตร์ปริญญาเอกคนหนึ่งเคยกล่าวไว้ว่า “ภาพการทรมานในนรกจะทำให้เหล่านักบุญมีความสุขตลอดไป เมื่อพวกเขาเห็นคนที่มีธรรมชาติเหมือนเขาและเกิดภายใต้สถานการณ์เดียวกันถูกทิ้งไว้ในความทุกข์ระทม และมีสภาพที่แตกต่างจากพวกเขา จะทำให้พวกเขารู้สึกว่า เขาเป็นคนที่มี

ความสุขมากเพียงไร” มีอีกคนหนึ่งบรรยายไว้เช่นนี้ว่า “เมื่อผู้ที่คัดค้านถูกคำสั่งตัดสินให้เข้าไปอยู่ในจอกดื่มแห่งพระพิโรธ ควันแห่งการทรมานของเขาจะลอยขึ้นเป็นนิจไปถึงจอกดื่มแห่งความเมตตาคุณ เพื่อผู้ที่ไม่มีส่วนในจอกดื่มที่น่าสังเวชจะได้กล่าวว่า อาเมน อาเลลูยา สรรเสริญพระเป็นเจ้า” {GC 535.1}

คำสอนเช่นนี้พบที่หน้าใดในพระวจนะของพระเจ้า ผู้ที่ได้รับความรอดในสวรรค์จะไม่รู้สึกสงสาร และเห็นใจ และมีความรู้สึกเหมือนมนุษยชาติทั่วไปเชียวหรือ คำสอนเช่นนี้จะเอามาแทนที่ความไม่สนใจใยดีต่อสิ่งต่างๆของคนปลงตก หรือเอามาแทนความโหดร้ายของคนป่าเถื่อนหรือ ไม่ใช่อย่างนั้นแน่นอน คำสอนเช่นนี้ไม่ได้มาจากพระวจนะของพระเจ้า ผู้ที่มีแนวคิดตามข้อความข้างต้นนั้นอาจเป็นคนมีความรู้และซื่อสัตย์ แต่เขาถูกเล่ห์ของซาตานหลอก มันนำพวกเขาให้เข้าใจข้อความที่หนักแน่นของพระคัมภีร์ไปในทางที่ผิด ใช้ภาษาที่แสดงออกถึงความขมขื่นและความมุ่งร้าย ซึ่งเป็นความรู้สึกของมันเอง แต่ไม่ใช่ความรู้สึกของพระผู้สร้างของเรา “เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เราไม่พอใจในความตายของคนอธรรม แต่พอใจในการที่คนอธรรมหันจากทางของเขาและมีชีวิตอยู่ จงหันกลับ จงหันกลับจากทางชั่วของเจ้า โอ พงศ์พันธุ์อิสราเอล เอ๋ย ยอมตายทำไม” (เอเสเคียล 33: 11) {GC 535.2}

พระเจ้าจะได้เปรียบอะไรหากเรายอมรับว่าพระองค์ชื่นชอบกับการเฝ้ามองความทุกข์ทรมานที่ไม่รู้จักสิ้นสุด พระองค์ทรงเพลิดเพลินกับเสียงร้องโอดครวญและเสียงกรีดร้องและคำแช่งของสิ่งมีชีวิตที่พระองค์ปล่อยให้ทุกข์ทรมานอยู่ในเปลวไฟนรก หรือ เสียงอันน่าสยดสยองเหล่านี้จะเป็นเสียงดนตรีในพระกรรณของพระเจ้าแห่งความรักได้อย่างไร มีคนพยายามสอนให้เชื่อว่า ที่พระเจ้าลงโทษคนชั่วด้วยความทุกข์ทรมานอย่างไม่สิ้นสุด เพื่อแสดงให้เห็นว่า พระองค์ทรงเกลียดชังความบาป เพราะความชั่วร้ายได้ทำลายสันติสุขและความเป็นระเบียบของจักรวาล โอ นี่คือการหมิ่นประมาทพระนามของพระเจ้าที่เลวร้าย ทำราวกับว่า สาเหตุที่ยังมีความบาปอยู่ถึงทุกวันนี้ ก็เพราะพระเจ้าเกลียดชังความบาป นักศาสนศาสตร์เหล่านี้สอนว่า การทรมานอย่างต่อเนื่องโดยไม่มีความหวังที่จะได้รับความเมตตา จึงจะทำให้เหยื่อที่น่าสงสารบ้าคลั่งและในขณะที่พวกเขาสาปแช่งและหมิ่นประมาทพระเจ้าด้วยความเดือดดาล ความผิดของพวกเขาก็เพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อยไป พระสิริของพระเจ้าไม่ได้เพิ่มขึ้นด้วยความบาปที่เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดชั่วทุกยุค {GC 536.1}

เป็นเรื่องเกินกำลังจิตใจของมนุษย์ที่จะประเมินความเลวร้ายที่เกิดจากคำสอนผิดในเรื่องของการทรมานชั่วนิรันดร์ ศาสนาของพระคัมภีร์ที่เปี่ยมด้วยความรักและความดีและอุดมด้วยความเห็นอกเห็นใจนั้นกลับมัวหมองด้วยความงมงายและเติมแต่งด้วยความน่าสพึงกลัว เมื่อเราพิจารณาถึงการที่ซาตานป้ายสีสรรผิดๆใส่พระลักษณะของพระเจ้า เราจะไม่สงสัยหรือว่าพระผู้สร้างผู้ทรงกอปรด้วยพระเมตตาคุณของเรานั้นน่ากลัว น่ารังเกียจและน่าเกลียดชัง คำสั่งสอนจากธรรมาสน์ด้วยภาพของพระเจ้าที่น่ากลัวเช่นนี้ได้แพร่กระจายไปทั่วทั้งโลก ทำให้คนนับพัน นับล้านสงสัยและไม่เชื่อในศาสนา {GC 536.2}

ทฤษฎีเกี่ยวกับการทรมานเนืองนิจเป็นคำสอนเท็จอันหนึ่งที่เป็นองค์ประกอบของเหล้าองุ่นอันน่าสะอิดสะเอียนของบาบิโลนซึ่งเธอบังคับให้ทุกชาติดื่ม (วิวรณ์ 14: 8; 17: 2) เป็นเรื่องยากจะเข้าใจได้ว่า ทำไมผู้รับใช้ของพระเยซูคริสต์จึงรับคำสอนผิดนี้และประกาศสั่งสอนจากธรรมาสน์อันศักดิ์สิทธิ์ พวกเขารับเรื่องนี้จากโรมเช่นเดียวกับการรับเรื่องวันสะบาโตเทียมเท็จ จริงอยู่ เรื่องนี้อาจมีคนที่ดีและยิ่งใหญ่สอนไว้ แต่พวกเขาไม่ได้รับแสงสว่างในเรื่องนี้ดังเช่นที่พวกเราได้รับ พวกเขาต้องรับผิดชอบกับแสงที่ส่องมาในยุคของเขาเท่านั้น เราต้องรับผิดชอบต่อแสงสว่างในยุคของเรา หากเราหันไปจากคำพยานในพระวจนะของพระเจ้าและรับเอาคำสอนเทียมเท็จ ด้วยเหตุผลว่าบรรพบุรุษของเราสอนไว้ เราก็จะตกเข้าไปสู่คำสาปแช่งที่มีไว้สำหรับบาบิโลน เรากำลังดื่มเหล้าองุ่นอันน่าสะอิดสะเอียนของเธอ {GC 536.3}

มีคนกลุ่มใหญ่ที่รังเกียจหลักคำสอนเรื่องการทรมานเนืองนิจ แต่ถูกผลักดันไปพบกับอีกด้านหนึ่งของความเชื่อผิด พวกเขามองเห็นพระคัมภีร์นำเสนอว่า พระเจ้าทรงเปี่ยมด้วยความรักและพระเมตตาคุณ พวกเขาไม่เชื่อว่าพระองค์จะมอบสิ่งมีชีวิตของพระองค์ให้ลงไปอยู่ในไฟนรกที่เผาอยู่เนืองนิจ แต่พวกเขาเชื่อว่า จิตวิญญาณมีธรรมชาติที่เป็นอมตะ พวกเขามองไม่เห็นทางเลือกอื่นนอกจากสรุปว่ามนุษย์ทั้งมวลจะรอดได้ในที่สุด คนมากมายมองดูว่า คำขู่ในพระคัมภีร์มีไว้เพื่อให้มนุษย์กลัว เพื่อจะให้เชื่อฟังและสิ่งเหล่านั้นจะไม่เกิดขึ้นตามที่ได้บันทึกไว้ ดังนั้น คนบาปจึงมีชีวิตเพื่อความสุขอย่างเห็นแก่ตัว ละเลยข้อกำหนดของพระเจ้าและยังหวังที่จะรับความพึงพอพระทัยของพระเจ้าในที่สุด คำสอนเช่นนี้ตั้งอยู่บนความคาดหวังในพระเมตตาคุณของพระเจ้า แต่ไม่สนใจในความยุติธรรมของพระองค์ ทำให้หัวใจที่ฝักใฝ่ใน

เนื้อหนังพึงพอใจและทำให้คนชั่วกล้ากระทำการชั่วของเขา {GC 537.1}

เพื่อแสดงให้เห็นว่าคนเชื่อในคำสอนเรื่องความรอดครอบจักรวาลใช้พระคัมภีร์มาสนับสนุนคำสอนที่ทำลายจิตวิญญาณได้อย่างไรนั้น จึงจำเป็นต้องใช้คำพูดของพวกเขาเอง ในงานศพของชายหนุ่มคนหนึ่งที่ไม่เคร่งในศาสนาและตายอย่างกระทันหันด้วยอุบัติเหตุ ศาสนาจารย์ผู้เชื่อเรื่องความรอดครอบจักรวาลได้เลือกเอาข้อความในพระคัมภีร์เรื่องของกษัตริย์ดาวิดที่ว่า “ดาวิดพระราชา...ทรงคิดถึงอัมโนนนั้นค่อยคลายลง ด้วยเขาสิ้นชีพแล้ว” (2 ซามูเอล 13: 39) {GC 537.2}

“มีคนถามข้าพเจ้าเสมอว่า ผู้ที่ดำเนินชีวิตอยู่ในบาปจะมีชาตกรรมเช่นใดเมื่อเขาจากโลกนี้ไป เขาอาจตายไปในขณะที่มึนเมา ตายพร้อมกับรอยเปราะเปื้อนของอาชญกรรมสีแดงเข้มที่ไม่สามารถชำระให้สะอาดได้ หรือตายเหมือนเช่นชายหนุ่มคนนี้ที่ไม่เคยรับเชื่อหรือมีความชื่นชมยินดีกับประสบการณ์ทางศาสนา เราพอใจกับพระคัมภีร์ คำตอบจากพระคัมภีร์จะแก้ปัญหาอันน่าหวาดกลัวนี้ อัมโนนเป็นคนมีบาปหนามาก เขาไม่ยอมกลับใจ เขาถูกมอมเหล้าและในขณะที่มึนเมาอยู่นั้นเขาถูกฆ่าตาย ดาวิดเป็นผู้เผยพระวจนะของพระเจ้า ท่านคงจะทราบดีว่าในโลกที่จะมาถึงนั้นอัมโนนจะอยู่ในสภาพเลวร้ายเพียงใด จิตใจของเขาแสดงออกมาอย่างไร “ดาวิดพระราชาก็ทรงตรอมพระทัยอาลัยถึงอับซาโลม เพราะการที่ทรงคิดถึงอัมโนนนั้นค่อยคลายลงด้วยเขาสิ้นชีพแล้ว’ (ข้อ 39) {GC 537.3}

“อะไรคือผลที่ได้จากการสรุปข้อความนี้ เป็นไปได้หรือไม่ว่า การทรมานอย่างไม่สิ้นสุดนี้ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของความเชื่อทางศาสนาของเขา ดังนั้น เราจึงมองเห็นและพบคำโต้แย้งที่ดีที่สุด ถูกใจที่สุด ให้ความกระจ่างมากขึ้นและมีความเมตตามากกว่า เพื่อสนับสนุนสมมุติฐานเกี่ยวกับเรื่องของความบริสุทธิ์และสันติสุขที่แน่นอนของจักรวาล ดาวิดได้รับการเล้าโลมใจ เมื่อเห็นบุตรชายของเขาตายไป และทำไมจึงเป็นเช่นนี้ เพราะด้วยสายตาของการพยากรณ์ เขามองไปยังอนาคตข้างหน้าที่สดใสกว่าและเห็นบุตรชายคนนั้นหลุดพ้นไปจากการทดลองทั้งปวง หลุดพ้นจากการจองจำและได้รับการชำระจากการชั่วของบาปและหลังจากที่ได้ทำให้บริสุทธิ์และบรรลุถึงความสว่างแล้ว เขาได้เข้าไปอยู่ร่วมในที่ชุมชนของวิญญาณที่อยู่เบื้องบนและมีความชื่นชมยินดี ความเล้าโลมใจอันเดียวของเขาคือ การได้ออกไปจากสภาพปัจจุบันที่บาปและทรมาน บุตรชายที่เขารักได้ไปอยู่ในที่ๆลมพระโอษฐ์ที่สูงส่งที่สุดของพระวิญญาณ

บริสุทธิ์จะเป่าลงบนจิตวิญญาณที่มืดมนของเขา ในที่ๆความคิดของเขาจะเปิดรับปัญญาของสวรรค์และความรักอมตะอันหวานชื่นและเตรียมการด้วยธรรมชาติที่ผ่านการชำระแล้วและได้พักผ่อนอย่างมีความสุข และเข้าสังคมกับผู้รับมรดกของสวรรค์ {GC 538.1}

"ด้วยแนวคิดเช่นนี้ เราต้องเข้าใจและเชื่อว่าความรอดของสวรรค์ไม่ได้ขึ้นกับสิ่งที่เราทำในชีวิตนี้และไม่ขึ้นกับการเปลี่ยนแปลงหัวใจใหม่ หรือกับความเชื่อของเราในปัจจุบันหรือการนับถือศาสนาของเราในเวลานี้" {GC 538.2}

นี่คือสิ่งที่ผู้รับใช้พระคริสต์กล่าวย้ำคำที่งูได้พูดไว้ในสวนเอเดน "เจ้าจะไม่ตายจริงดอก" "เจ้ากินผลไม้นั้นวันใด ตาของเจ้าจะสว่างขึ้นในวันนั้น แล้วเจ้าจะเป็นเหมือนพระเจ้า" พวกเขาประกาศว่าคนบาปที่ชั่วช้าที่สุด คือ ฆาตกร โจร ขโมยและคนผิดประเวณี เมื่อตายแล้วจะได้เข้าไปสู่ความสุขสำราญอมตะ {GC 538.3}

ผู้บิดเบือนพระคัมภีร์นี้เอาข้อสรุปเขามาจากที่ใด? ก็ได้มาจากประโยคเดียวของดาวิดที่มอบตัวให้อยู่ภายใต้การทรงนำของพระเจ้า จิตวิญญาณของเขา "ตรอมพระทัยอาลัยถึงอับซาโลมเพราะการที่ทรงคิดถึงอัมโนนนั้นค่อยคลายลงด้วยเขาสิ้นชีพแล้ว" ความทุกข์ระทมและความเศร้าเสียใจคลายลงไปตามกาลเวลา ความคิดของเขาหันเหไปจากความตายมายังลูกชายที่ยังมีชีวิตอยู่ ซึ่งได้เนรเทศตัวเองเนื่องจากกลัวการลงโทษที่ยุติธรรมต่ออาชญกรรมที่เขาก่อไว้ และนี่เป็นหลักฐานที่ว่าอัมโนนคนเมาและผิดประเวณีกับคนในบ้าน เมื่อตายได้โยกย้ายไปยังที่อยู่อาศัยแห่งความสุขสำราญเข้ารับการชำระและเตรียมให้พร้อมเพื่อเข้าไปอยู่ร่วมกับทูตสวรรค์ที่ปราศจากบาป ช่างเป็นนิยายที่ถูกใจเหลือเกิน เหมาะสมดีกับความต้องการของจิตใจที่ฝักใฝ่เนื้อหนัง นี่เป็นคำสอนของซาตานเอง เป็นคำสอนที่ได้ผล ด้วยคำสอนเช่นนี้ ควรหรือที่เราจะแปลกใจว่า ทำไมจึงมีความชั่วมากมายเช่นนี้ {GC 538.4}

แนวทางของครูเทียมเท็จหนึ่งคน บ่งบอกให้เห็นแนวทางของครูเทียมเท็จอีกมากมาย การแยกเอาถ้อยคำไม่กี่คำออกจากประโยค ซึ่งหลายครั้งทำให้การแปลความของพวกเขามีความหมายที่ตรงข้าม ข้อความไม่ประติดประต่อเช่นนี้เป็นข้อความที่ถูกบิดเบือนและถูกนำไปใช้เพื่อพิสูจน์หลักคำสอนที่ไม่มีรากฐานในพระคำของพระเจ้า ข้อความที่ใช้อ้างเป็นหลักฐานเพื่อแสดงว่าอัมโนนขี้เมาอยู่ในสวรรค์เป็นความเห็นที่ขัดแย้งโดยตรงกับข้อความที่ชัดเจนและตรงไปตรงมาของพระคัมภีร์ที่ว่า

คนขี้เมาจะไม่มีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า (1 โครินธ์ 6: 10) ด้วยวิธีเดียวกันนี้ คนช่างสงสัย คนไม่เชื่อและคนเย้ยหยันได้แปลงความจริงให้กลับเป็นเรื่องโกหก และคนจำนวนมากถูกเล่ห์เหลี่ยมของพวกเขาหลอกและถูกกล่อมให้หลับไปในเปลที่มั่นคงของฝ่ายเนื้อหนัง {GC 539.1}

หากวิญญาณของมนุษย์ทุกคนได้เข้าไปยังสวรรค์ เมื่อวาระของเขาสิ้นสุดลงนี้เป็นเรื่องจริงแล้ว เราน่าจะปรารถนาความตายมากกว่าการมีชีวิต มีคนมากมายถูกชักจูงด้วยความเชื่อนี้และได้ปลิดชีวิตของตนเองลง เมื่อชีวิตถูกรุมเร้าด้วยความทุกข์ความกังวลใจและความผิดหวัง ดูจะเป็นการง่ายกว่าที่จะเด็ดเส้นด้ายอันเปราะบางของชีวิตและบินไปสู่ความสุขสำราญของโลกนิรันดร์ {GC 539.2}

พระเจ้าทรงประทานหลักฐานอันแน่วแน่ว่า พระองค์จะทรงลงโทษผู้ที่ล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระองค์ ผู้ที่ปลอบใจตัวเองว่าพระองค์ทรงกอปรด้วยพระเมตตาคุณอันเหลือล้นจะไม่ลงโทษคนบาปนั้น ควรมองไปยังกางเขนคาล์วารี ความตายของพระบุตรของพระเจ้า ผู้ปราศจากมลทินประกาศเป็นหลักฐานว่า “ค่าจ้างของบาปคือความตาย” การล่วงละเมิดบัญญัติทุกข้อของพระเจ้าจะต้องได้รับผลตอบแทนที่ยุติธรรม พระคริสต์ผู้ทรงปราศจากบาปได้เสด็จมารับบาปของมนุษย์ พระองค์ทรงแบกรับความผิดของผู้ล่วงละเมิด และการที่พระบิดาหลบซ่อนของพระพักตร์ไปจากพระองค์ ซึ่งทำให้หัวใจของพระองค์แตกสลายและชีวิตของพระองค์แตกหักไป การเสียสละทั้งหมดนี้กระทำไปเพื่อช่วยคนบาปให้ได้รับความรอด มนุษย์จะได้หลุดพ้นจากการลงโทษของบาปด้วยวิธีการอื่นไม่ได้ และจิตวิญญาณทุกดวงที่ปฏิเสธไม่ยอมเข้ารับการไถ่บาปด้วยราคาแพงเช่นนี้จะต้องแบกรับความผิดและการลงโทษของการล่วงละเมิดด้วยตัวของเขาเอง {GC 539.3}

ในขณะที่คำสอนเรื่องความรอดครอบจักรวาลได้ให้คนอธรรมและคนไม่กลับใจอยู่ในสวรรค์ ให้ได้เป็นทูตที่บริสุทธิ์และมีความสุข ให้เราพิจารณาต่อไปว่า พระคัมภีร์สอนเรื่องเหล่านี้ไว้อย่างไร {GC 540.1}

“ผู้ใดกระหาย เราจะให้ผู้นั้นดื่มจากบ่อน้ำพุแห่งชีวิตโดยไม่ต้องเสียอะไรเลย” (วิวรณ์ 21: 6) พระสัญญานี้ให้ไว้สำหรับผู้กระหายเท่านั้น น้ำนี้มีไว้ให้เฉพาะผู้ที่รู้สึกว่าเขาต้องการน้ำแห่งชีวิตและแสวงหาน้ำนั้นโดยยอมละทิ้งสิ่งของอื่นทั้งปวง “ผู้ใดมีชัยชนะ ผู้นั้นจะได้รับสิ่งเหล่านี้เป็นมรดกและเราจะเป็นพระเจ้าของเขา

และเขาจะเป็นบุตรของเรา” (ข้อ 7) เช่นเดียวกัน ในที่นี้ ข้อกำหนดนั้นชัดเจน เพื่อที่จะได้เป็นผู้รับมรดกทั้งหมด เราจะต้องต้านและเอาชนะความบาป . {GC 540.2}

พระเจ้าทรงเปิดเผยผ่านผู้เผยพระวจนะอิสยาห์ว่า “จงบอกคนชอบธรรมว่าเขาทั้งหลายจะเป็นสุข” “วิบัติแก่คนอธรรม ความร้ายจะตกแก่เขา เพราะว่าสิ่งใดที่มือเขาได้กระทำ เขาจะถูกกระทำเช่นกัน” (อิสยาห์ 3:10, 11) นักปราชญ์กล่าวว่า “แม้ว่าคนบาปทำชั่วตั้งร้อยครั้งและอายุเขายังยั่งยืนอยู่ได้ ถึงกระนั้นข้าพเจ้ายังรู้แน่ว่าความสวัสดิมงคลจะมีแก่เขาทั้งหลายที่ยำเกรงพระเจ้า คือที่มีความยำเกรงต่อพระพักตร์พระองค์ แต่ว่าจะไม่เป็นสวัสดิมงคลแก่คนอธรรม” (ปัญญาจารย์ 8: 12,13) และเปาโลได้ยืนยันว่า “คนบาปสำสมโทษให้แก่ตัวเองในวันที่พระเจ้าทรงลงพระอาชญาซึ่งพระองค์จะทรงสำแดงการพิพากษาลงโทษที่เที่ยงธรรมให้ประจักษ์ เพราะพระองค์จะประทานแก่ทุกคนตามควรแก่การกระทำของเขา” “ความทุกข์เวทนาจะเกิดแก่ทุกคนที่ประพฤติชั่ว” (โรม 2: 5,6,9) {GC 540.3}

“คนล่วงประเวณี คนทุศิล คนละโมบ ที่เป็นเหมือนคนที่นับถือรูปเคารพ จะมีส่วนในแผ่นดินของพระคริสต์และพระเจ้าเป็นมรดกก็หามิได้” (เอเฟซัส 5: 5) “จงอุตสาห์ที่จะอยู่อย่างสงบกับคนทั้งหลาย และอุตส่าห์ที่จะได้ใจบริสุทธิ์ ซึ่งถ้าใจไม่บริสุทธิ์ก็จะไม่มีผู้ใดได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าเลย” (ฮีบรู 12: 14) “คนทั้งหลายที่ชำระเสื้อผ้าของตนก็เป็นสุข เพื่อว่าเขาจะได้มีสิทธิ์ในต้นไม้แห่งชีวิตและเพื่อเขาจะได้เข้าไปในนครนั้นโดยทางประตู ภายนอกนั้นมีสุนัข คนใช้เวทมนต์ คนล่วงประเวณี คนฆ่ามนุษย์ คนไหว้รูปเคารพ ทุกคนที่รักการมุสาและประพฤติตาม” (วิวรณ์ 22: 14,15) {GC 541.1}

พระเจ้าทรงประทานให้มนุษย์ได้ทราบถึงพระลักษณะของพระองค์ และวิธีการที่พระองค์จะจัดการกับความบาป “พระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์ พระเจ้าผู้ทรงพระกรุณา ทรงกอปรด้วยพระคุณ ทรงกริ้วช้า และบริบูรณ์ด้วยความรักมั่นคงและความสัตย์จริง ผู้ทรงสำแดงความรักมั่นคงต่อมนุษย์กระทั่งพันชั่วอายุ ผู้ทรงโปรดยกโทษการล่วงละเมิด การทรยศและบาปของเขาเสีย แต่จะทรงถือว่าไม่มีโทษก็หามิได้” (อพยพ 34: 6,7) “บรรดาคนอธรรมพระองค์จะทรงทำลาย” “ผู้ละเมิดจะถูกทำลายเสียด้วยกัน อนาคตของคนอธรรมจะถูกตัดออกไปเสีย” (สดุดี 145: 20; 37: 38) จะมีการนำเอากำลังและอำนาจการปกครองของพระเจ้ามาปราบการ

กบฏ แต่ถึงกระนั้น การสำแดงถึงความยุติธรรมของการลงโทษทั้งปวงจะเข้าประสานอย่างบริบูรณ์กับพระลักษณะของพระเจ้าว่าพระองค์ทรงเมตตา อดทนนานและโอบอ้อมอารี {GC 541.2}

พระเจ้าไม่เคยบังคับความนึกคิดหรือการตัดสินใจของผู้ใด พระองค์ไม่ทรงชื่นชอบกับการเชื่อฟังด้วยการบังคับ พระองค์ทรงประสงค์ที่จะให้สิ่งมีชีวิตทั้งปวงที่พระองค์ทรงสร้างมากับพระหัตถ์ของพระองค์รักพระองค์เพราะพระองค์สมควรที่จะได้รับความรัก พระองค์ทรงปรารถนาให้เขาทั้งหลายเชื่อฟังพระองค์ เพราะเขาเข้าใจอย่างซาบซึ้งถึงพระปัญญา ความยุติธรรมและความโอบอ้อมอารีของพระองค์และทุกคนที่มีความคิดที่ถูกต้องในคุณสมบัติเหล่านี้จะรักพระองค์เพราะเขาทั้งหลายถูกชักนำให้เข้ามาหาพระองค์เพราะความชื่นชอบในพระลักษณะของพระองค์ {GC 541.3}

หลักการแห่งพระเมตตาคุณ พระกรุณาธิคุณ ความปรารถนาและความรักที่พระผู้ช่วยให้รอดสอนและเป็นแบบอย่างนั้นเป็นหลักฐานบันทึกพระประสงค์และพระลักษณะของพระเจ้า พระคริสต์ทรงเปิดเผยว่าพระองค์ไม่ทรงสอนเรื่องอื่นใดนอกจากสิ่งที่พระองค์ทรงรับจากพระบิดาของพระองค์ หลักการการปกครองของพระเจ้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างบริบูรณ์กับพระบัญญัติของพระผู้ช่วยให้รอดที่ว่า “จงรักศัตรู” พระเจ้าทรงจัดการอย่างยุติธรรมกับคนชั่วเพื่อประโยชน์ของจักรวาลและเพื่อผลประโยชน์แม้กระทั่งสำหรับผู้ที่ได้รับคำพิพากษาของพระองค์ด้วย ถ้าพระองค์ทำได้พระองค์ทรงประสงค์ที่จะทำให้พวกเขามีความสุขโดยอยู่ภายใต้กฎบัญญัติแห่งการปกครองของพระองค์และความยุติธรรมแห่งพระลักษณะของพระองค์ พระองค์ทรงห้อมล้อมเขาด้วยของประทานแห่งความรักของพระองค์ พระองค์ทรงประทานความรอบรู้ในพระบัญญัติของพระองค์แก่เขาและติดตามเขาไปด้วยข้อเสนอแห่งพระเมตตาของพระองค์ แต่เขาดูแคลนความรักของพระองค์ ทำให้พระบัญญัติของพระองค์ไม่เกิดประโยขน์และปฏิเสธพระเมตตาของพระองค์ ในขณะที่เขารับของประทานของพระองค์อยู่เสมอ เขาหลู่เกียรติพระเจ้าผู้ทรงประทานทุกอย่างให้เขา พวกเขาเกลียดชังพระเจ้าเพราะเขาทราบดีว่าพระองค์ทรงเกลียดบาปของเขา พระเจ้าทรงอดทนกับการนอกลู่นอกทางของเขา แต่ในที่สุด เวลาแห่งการตัดสินจะมาถึงเมื่อเขาต้องตัดสินชะตากรรมของเขาเองและแล้วพระองค์จะทรงเอาโซ่ล่ามกบฏเหล่านี้ไว้ให้อยู่แนบกายของพระองค์หรือ พระองค์จะทรงบังคับเขาให้ทำตามน้ำพระทัยของพระองค์

หรือ {GC 541.4}

ผู้ที่เลือกซาตานเป็นผู้นำของพวกเขาและอยู่ใต้อำนาจการควบคุมของมันจะไม่พร้อมที่จะเข้าไปอยู่เบื้องพระพักตร์ของพระเจ้า ความหยิ่งยโส การหลอกลวง ความโสโครก ความโหดเหี้ยม ได้ฝังลึกลงไปอยู่ในอุปนิสัยของเขา พวกเขาจะเข้าไปอาศัยอยู่ในสวรรค์กับคนที่เขาเคยดูแคลนและเกลียดชังเมื่อมีชีวิตอยู่ในโลกได้หรือ คนโกหกจะไม่ยอมรับความจริง คนที่ถือตัวและหยิ่งจะไม่พอใจกับการถ่อมตัว คนที่คดโกงจะไม่ชอบเรื่องของความซื่อตรง คนที่เห็นแก่ตัวจะมองคนที่รักอย่างไม่เห็นแก่ตัวว่าเป็นคนไม่น่าดึงดูด แล้วสวรรค์จะมอบความสุขให้แก่คนที่ฝักใฝ่กับทางโลกและเห็นแก่ตัวได้อย่างไร {GC 542.1}

ผู้ที่ใช้ชีวิตต่อต้านพระเจ้าเมื่อถูกรับไปอยู่ในสวรรค์ทันที และได้เห็นสถานะภาพที่สูงส่งและบริสุทธิ์ที่มีอยู่ตลอดมาในสวรรค์ ในที่ที่จิตวิญญาณทุกดวงเปี่ยมด้วยความรัก ใบหน้าทุกคนเปล่งประกายด้วยความสุข เสียงดนตรีไพเราะจับใจลอยขึ้นถวายเกียรติพระเจ้าและพระเมษโปดก และพระสิริที่ไม่สิ้นสุดซึ่งส่องจากพระพักตร์ของพระองค์ผู้ทรงประทับบนบัลลังก์มายังผู้ที่ได้รับการไถ่แล้ว เป็นไปได้หรือที่หัวใจของผู้ที่เต็มล้นด้วยความเกลียดชังพระเจ้า เกลียดชังความจริงและความศักดิ์สิทธิ์จะสามารถเข้ามาอยู่ร่วมกับชาวสวรรค์และเข้าร่วมร้องเพลงสรรเสริญได้ พวกเขาจะทนอยู่ในพระสิริของพระเจ้าและพระเมษโปดกได้หรือ ไม่ได้ ไม่ได้อย่างแน่นอน พวกเขามีเวลาทดสอบมาแล้วหลายปี เพื่อพัฒนาอุปนิสัยที่เหมาะสมสำหรับชาวสวรรค์ แต่พวกเขาไม่เคยฝึกความคิดที่จะรักความบริสุทธิ์ พวกเขาไม่เคยเรียนรู้ภาษาของสวรรค์และบัดนี้ก็สายเกินไปแล้ว ชีวิตการกบฏต่อพระเจ้าทำให้เขาไม่เหมาะสำหรับสวรรค์ ความบริสุทธิ์ ความศักดิ์สิทธิ์และสันติสุขจะเป็นสิ่งที่ทรมารพวกเขา พระสิริของพระเจ้าจะเป็นดั่งไฟที่เผาผลาญ พวกเขาจะถอยหนีออกไปจากสถานที่บริสุทธิ์ พวกเขาอยากถูกทำลายเพื่อจะได้ซ่อนตัวให้พ้นไปจากพระพักตร์ของพระองค์ ผู้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อไถ่เขา ชะตากรรมของคนชั่วถูกกำหนดไว้แล้วด้วยการเลือกของเขาเอง พวกเขาถูกขวางให้ออกไปจากสวรรค์ด้วยความสมัครใจของเขาเอง และในส่วนของพระเจ้าก็จากความยุติธรรมและพระเมตตากรุณาของพระองค์ {GC 542.2}

เหมือนเช่นน้ำในสมัยน้ำท่วมโลก ไฟในวันยิ่งใหญ่จะประกาศคำตัดสินของพระเจ้าว่า คนชั่วนั้นไม่สามารถรักษาให้หายได้ พวกเขาไม่ยอมอยู่ภายใต้

อำนาจการปกครองของพระเจ้า เขาฝึกความตั้งใจของเขาให้กบฏและเมื่อชีวิตของเขาสิ้นสุดลง ก็สายเกินไปที่จะหันเหความคิดของเขาให้ไปด้านตรงข้าม สายเกินไปที่จะหันออกจากการล่วงละเมิดไปสู่การเชื่อฟัง จากความเกลียดชังไปสู่ความรัก {GC 543.1}

เมื่อพระเจ้าทรงละเว้นชีวิตคาอิน ซึ่งเป็นฆาตรกรนั้น พระองค์ทรงประทานให้โลกได้เห็นตัวอย่างของผลที่จะเกิดขึ้นเมื่อพระองค์ทรงปล่อยให้คนบาปมีชีวิตอยู่ต่อไปในวิถีทางของความบาปโดยไม่ถูกควบคุม อิทธิพลการสั่งสอนของคาอิน และแบบอย่างชีวิตของเขา ทำให้ลูกหลานจำนวนมากถูกชักนำเข้าไปสู่ความบาปจน “ความชั่วช้าของมนุษย์มีมากบนแผ่นดิน” และ “เค้าความคิดในใจของเขาล้วนเป็นเรื่องร้ายเสมอไป” “คนทั้งโลกเสื่อมทรามไปในสายพระนตรของพระเจ้าและแผ่นดินก็เต็มไปด้วยความทารุณ” (ปฐมกาล 6: 5,11) {GC 543.2}

ด้วยพระเมตตาคุณที่พระเจ้าทรงมีต่อโลกนี้ พระองค์ทรงกวาดล้างคนชั่วในสมัยโนอาห์ พระองค์ทรงทำลายคนชั่วที่อาศัยอยู่ในเมืองโสโดม โดยอำนาจการหลอกลวงของซาตาน คนทำความชั่วจะได้รับความเห็นใจและความชื่นชม และนี่คือเหตุที่นำให้คนอื่นกบฏอยู่ตลอดเวลา เป็นเช่นนี้ในสมัยของคาอินและในสมัยของโนอาห์และในสมัยของอับราฮัมและโลต ในสมัยของเรา ก็จะเป็นอย่างเดียวกัน เป็นเพราะพระเมตตาคุณของพระเจ้าที่มีต่อจักรวาล ในที่สุดพระองค์จะทรงทำลายผู้ที่ปฏิเสธพระคุณของพระองค์ {GC 543.3}

“ค่าจ้างของความบาปคือความตาย แต่ของประทานจากพระเจ้าคือชีวิตนิรันดร์ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” (โรม 6: 23) ในเมื่อชีวิตเป็นมรดกของความชอบธรรม ความตายเป็นส่วนแบ่งของความชั่ว โมเสสเปิดเผยแก่คนอิสราเอลว่า “ข้าพเจ้าได้วางชีวิตและสิ่งดี ความตายและสิ่งร้ายไว้ต่อหน้าท่าน” (เฉลยธรรมบัญญัติ 30: 15) ความตายที่พระคัมภีร์กล่าวถึงในข้อนี้ ไม่ใช่ความตายที่อาดัมถูกตัดสินด้วยว่ามนุษยชาติทั้งปวงต้องรับโทษจากการล่วงละเมิดของเขา แต่เป็น “ความตายครั้งที่สอง” ที่ถูกนำมาเปรียบเทียบกับชีวิตนิรันดร์ {GC 544.1}

ผลจากความบาปของอาดัมทำให้ความตายตกลงมาสู่เผ่าพันธ์มนุษย์ทั้งหมด ทุกคนจะต้องลงไปยังหลุมฝังศพโดยไม่มีข้อยกเว้น และทุกคนจะได้ออกมาจากหลุมศพของเขาก็ด้วยเงื่อนไขที่มีอยู่ในแผนการแห่งความรอด “คนทั้งปวงทั้งคนที่ชอบธรรมและคนที่ไม่ชอบธรรมจะเป็นขึ้นมาจากความตาย” “เพราะว่าคนทั้งปวง

ต้องตายเกี่ยวเนื่องกับอาดัมฉันใด คนทั้งปวงก็จะกลับได้ชีวิตเกี่ยวเนื่องกับพระคริสต์ฉันนั้น" (กิจการของอัครทูต 24: 15; 1 โครินธ์ 15: 22) แต่ข้อแตกต่างระหว่างคนสองกลุ่มที่ออกมาจากหลุมศพ "บรรดาผู้ที่อยู่ในอุโมงค์ฝังศพจะได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ และจะได้ออกมา บรรดาผู้ที่ได้ประพฤติดีก็ฟื้นขึ้นสู่ชีวิต บรรดาผู้ที่ได้ประพฤติชั่วก็จะฟื้นขึ้นสู่การพิพากษา" (ยอห์น 5: 28,29) ผู้ที่ "สมควร" กับการฟื้นขึ้นสู่ชีวิตจะ "เป็นสุขและบริสุทธิ์" "ความตายครั้งที่สองจะไม่มีอำนาจเหนือคนเหล่านั้น" (วิวรณ์ 20: 6) แต่ผู้ที่ไม่ได้รับการอภัยที่ได้มาด้วยการกลับใจและความเชื่อจะต้องรับโทษของการล่วงละเมิด นี่เป็น "ค่าจ้างของความบาป" พวกเขาต้องรับโทษที่มีระยะเวลาและความรุนแรงซึ่งแตกต่างกัน "ตามการกระทำของเขา" แต่ในที่สุด จบลงด้วยความตายครั้งที่สอง เป็นไปไม่ได้ที่จะให้พระเจ้าผู้เปี่ยมล้นไปด้วยความยุติธรรมและพระเมตตาคุณจะช่วยคนบาปที่ยังทำความบาปของเขาอยู่ให้รอด พระองค์ไม่สามารถให้เขามีชีวิตได้ เนื่องจากเขาได้สูญเสียไปจากการล่วงละเมิดของเขาเอง ซึ่งได้พิสูจน์แล้วว่าไม่คู่ควรที่จะได้รับ นักเขียนที่ได้รับการดลใจบันทึกไว้ว่า "ยังอีกหน่อยหนึ่งคนอธรรมจะไม่มีอีก แม้จะมองดูที่ที่ของเขาให้ดีเขาก็ไม่ได้อยู่ที่นั่น" ส่วนอีกท่านหนึ่งเปิดเผยว่า "เขาจะเป็นเหมือนอย่างที่ไม่เคยเกิดมา" (สดุดี 37; 10; โอบาดีห์ 16) ความอับอายห่อหุ้มเขาไว้ เขาจมลงสู่ความสิ้นหวัง หายสาบสูญไปตลอดกาล {GC 544.2}

นี่คือบทอวสานของความบาป ที่จะหมดไปพร้อมกับความทุกข์และความหายนะซึ่งเป็นผลงานของบาป ผู้ประพันธ์สดุดีกล่าวไว้ว่า "พระองค์ได้ทรงขนาบบรรดาประชาชาติและทรงทำลายคนอธรรมแล้วทรงลบชื่อของเขาออกเสียเป็นนิจ ศัตรูได้อันตรธานไปในความพินาศเป็นนิตย์ พระองค์ทรงถอนรากบรรดาหัวเมืองของเขาและอนุสรณ์ของเขาก็วอดวาย" (สดุดี 9; 5,6) ในพระธรรมวิวรณ์ ยอห์นได้มองไปข้างหน้ายังสภาพนิรันดร์กาล เขาได้ยินเพลงสรรเสริญที่ขับร้องโดยคนทั้งจักรวาล โดยไม่มีแม้เสียงโน๊ตตัวหนึ่งผิดเพี้ยงมารบกวน สิ่งมีชีวิตทั้งในสวรรค์และในโลกต่างส่งเสียงเยิรยอพระสิริของพระเจ้า (วิวรณ 5: 13) จะไม่มีดวงวิญญาณที่พินาศกล่าวคำหลู่เกียรติพระเจ้าในขณะที่กำลังทุรนทุรายในความทรมานที่ไม่รู้จักสิ้นสุด ไม่มีผู้เคราะห์ร้ายในนรกคอยส่งเสียงโหยหวนเข้ามาปะปนกับเสียงเพลงของผู้ที่ได้รับความรอด {GC 545.1}

บนพื้นฐานของเรื่องชีวิตอมตะ ซึ่งเป็นคำสอนที่ผิด คือหลักคำสอนเรื่องคนที่ตายแล้วยังมีความนึกคิดอยู่ คำสอนนี้ขัดแย้งกับคำสอนของพระคัมภีร์เช่น

เดียวกันกับคำสอนเรื่องการทรมานเนืองนิจ คำสอนนั้นขัดแย้งกันทั้งด้วยเหตุและผล และขัดแย้งกับความรู้สึกของมนุษย์ ตามคำสอนที่นิยมอย่างแพร่หลาย ผู้ที่รอดในสวรรค์จะยังคงรู้เรื่องทั้งหมดที่เกิดขึ้นในโลกและโดยเฉพาะกับชีวิตของมิตรสหายที่เขาจากมา แต่คนตายจะมีความสุขได้อย่างไรเมื่อเขารู้ถึงความทุกข์ของคนที่ยังมีชีวิตอยู่ มองเห็นคนที่เขารักทำบาปและมองเห็นเขาต้องทนอยู่ในความทุกข์ยาก ความผิดหวังและความปวดร้าวของชีวิต ผู้ที่ต้องวกวนอยู่กับมิตรสหายในโลกจะเพลิดเพลินใจอยู่กับความสุขสำราญของสวรรค์ได้มากน้อยเพียงไร และเป็นเรื่องที่น่าขยะแขยงเพียงไรที่เชื่อว่า ในทันทีที่ลมหายใจออกไปจากร่าง วิญญาณของผู้ที่ไม่ได้กลับใจในบาปจะถูกส่งให้ไปอยู่ในเปลวเพลิงนรก พวกเขาจะต้องจมดิ่งลงไปในความระทมทุกข์มากเพียงไร ที่จะมองดูมิตรสหายที่ไม่ได้เตรียมตัวและก้าวลงไปยังหลุมศพ เพื่อเข้าไปอยู่ในความทุกข์และถูกลงโทษในความบาปชั่วนิรันดร์ มีคนมากมายเสียสติไปเนื่องจากแนวคิดอันน่ากลัวเช่นนี้ {GC 545.2}

พระคัมภีร์กล่าวถึงเรื่องเหล่านี้อย่างไร กษัตริย์ดาวิดเปิดเผยว่าเมื่อมนุษย์ตายแล้วเขาจะไม่รู้สึกตัว “เมื่อลมหายใจของเขาพรากไป เขาก็กลับคืนเป็นดิน ในวันเดียวกันนั้นความคิดของเขาก็พินาศ” (สดุดี 146:4) กษัตริย์ซาโลมอนก็เป็นพยานในทำนองเดียวกันว่า “เพราะว่าคนเป็นย่อมรู้ว่าเขาเองคงจะตาย แต่คนตายแล้วก็ไม่รู้อะไรเลย” “ความรักของเขาไม่น้อยกว่าความชังและความอิจฉาของเขาได้สาปสูญไปตามกันนานแล้ว ในบรรดาการที่บังเกิดขึ้นภายใต้ดวงอาทิตย์ เขาทั้งหลายหามีส่วนร่วมอีกต่อไปไม่” “ในแดนคนตายที่เจ้าจะไปนั้นไม่มีการงานหรือแนวความคิดหรือความรู้หรือสติปัญญา” (ปัญญาจารย์ 9; 5,6,9) {GC 545.3}

เมื่อคำอธิษฐานทูลขอของกษัตริย์เฮเซคียาห์ได้รับคำตอบแล้วว่า พระองค์จะมีชีวิตอยู่ต่อไปอีก 15 ปี พระองค์ซาบซึ้งในพระคุณอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า พระองค์จึงได้ถวายคำสรรเสริญโมทนาคุณพระเจ้า ในบทเพลง พระองค์ตรัสถึงเหตุผลของความชื่นชมยินดีว่า ”แดนคนตายโมทนาพระคุณพระองค์ไม่ได้ ความมรณาสรรเสริญพระองค์ไม่ได้ บรรดาคนที่ลงไปยังปากแดนคนตายนั้นจะหวังในสัจธรรมของพระองค์ไม่ได้ คนเป็น คนเป็น เขาโมทนาพระคุณพระองค์ อย่างที่ข้าพระองค์กระทำให้วันนี้” (อิสยาห์ 38: 18,19) ศาสนศาสตร์ที่คนนิยมทั่วไปสอนว่าคนชอบธรรมที่ตายแล้วอยู่ในสวรรค์มีความสุขสำราญและร้องสรรเสริญพระเจ้าด้วยลิ้นอมตะ แต่กษัตริย์

เฮเซคียาห์ไม่ได้มองเห็นภาพของความตายว่ามีความงามสง่าเช่นนี้ พระดำรัสของพระองค์นั้นตรงกันกับคำพยานที่ผู้ประพันธ์สดุดีกล่าวไว้ว่า “ในความตายไม่มีการระลึกถึงพระองค์แล้ว ในแดนผู้ตายใครเล่าจะโมทนาพระคุณของพระองค์” “คนตายไม่สรรเสริญพระเจ้าหรือผู้ที่ลงไปสู่ที่สงัดก็เช่นนั้น” (สดุดี 6: 5;115: 17) {GC 546.1}

ในวันเพ็นเทคอสต์ เปโตรประกาศว่า บรรพชนดาวิด “ท่านสิ้นชีวิตแล้ว ฝังไว้ และอุโมงค์ฝังศพของท่านยังอยู่กับเรา จนถึงทุกวันนี้” “เหตุว่าท่านดาวิดไม่ได้ขึ้นไปยังสวรรค์” (กิจการของอัครทูต 2: 29,34) ความจริงที่ว่าดาวิดยังคงอยู่ในอุโมงค์ฝังศพจนถึงวันฟื้นคืนชีพ พิสูจน์ให้เห็นว่าเมื่อคนชอบธรรมตายเขาไม่ได้ไปสวรรค์ เนื่องจากพระคริสต์ได้ทรงเป็นขึ้นมาจากความตายจริง ในที่สุด ดาวิดจะได้นั่งอยู่ด้านขวามือของพระเจ้าก็ด้วยการปลุกให้ฟื้นคืนชีพเท่านั้น {GC 546.2}

และเปาโลกล่าวว่า “เพราะว่าถ้าการชุบให้เป็นขึ้นมาไม่มี พระคริสต์ก็ไม่ได้ทรงถูกชุบขึ้นมา และถ้าพระคริสต์ไม่ได้ทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นมา ความเชื่อของท่านก็ไร้ประโยชน์ ท่านก็ยังตกอยู่ในบาปของตนและคนทั้งหลายที่ล่วงหลับในพระคริสต์ก็พินาศไปด้วย” (1โครินธ์15:16-18) ถ้าในช่วงเวลานานถึง 4000 ปีที่คนชอบธรรมที่ตายไปได้ตรงไปยังสวรรค์ เปาโลจะพูดได้อย่างไรว่าหากไม่มีการฟื้นคืนชีพแล้ว “คนทั้งหลายที่ล่วงหลับในพระคริสต์ก็พินาศไปด้วย” การฟื้นคืนชีพจึงเป็นเรื่องไม่จำเป็น {GC 546.3}

เมื่อทินเดล ที่ได้พลีชีพเพื่อความเชื่อ ได้อ้างอิงถึงสภาพของความตาย เขากล่าวว่า “ข้าพเจ้าสารภาพอย่างเปิดเผยว่าข้าพเจ้าไม่เชื่อว่าคนที่ตายแล้วได้รับสง่าราศีบริบูรณ์ดังเช่นที่พระคริสต์ได้รับ หรือมีสภาพเหมือนทูตสวรรค์ของพระเจ้า เรื่องดังกล่าวไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของความเชื่อข้าพเจ้า เพราะหากเป็นเช่นนั้นจริง แสดงว่าข้าพเจ้ายังไม่เข้าใจ ดังนั้นการที่ข้าพเจ้าเทศนาในเรื่องการฟื้นคืนชีพของเนื้อหนังก็เป็นเรื่องไร้ประโยชน์” (William Tyndale, Preface of New Testament (ed. 1534). Reprinted in British Reformers-Tindale, Firth, Barnes, หน้า 349. {GC 547.1}

เป็นความจริงที่เราปฏิเสธไม่ได้ว่าความหวังใจในเรื่องที่คนตายจะมีความสุขที่เป็นอมตะ ทำให้คนมากมายละเลยหลักข้อเชื่อเรื่องการฟื้นคืนชีพในพระคัมภีร์ แนวโน้มในเรื่องนี้ ดร. อาดัม คลาร์ค เคยกล่าวไว้ว่า “หลักคำสอนเรื่องการฟื้นคืนชีพดูจะมีผลต่อความคิดของคริสเตียนยุคแรกเริ่มมากกว่าในปัจจุบัน เป็นอย่าง

นี้ได้อย่างไร อัครทูตเฝ้าสอนอย่างต่อเนื่องและกระตุ้นผู้ติดตามของพระเจ้าให้ขยันเชื่อฟังและชื่นชมยินดีกับเรื่องนี้ และผู้ที่สืบทอดมาในยุคปัจจุบันแทบจะไม่กล่าวถึงเรื่องนี้เลย ด้วยเหตุฉะนี้ อัครทูตเทศนาสั่งสอน คริสเตียนในยุคแรกเชื่อ ดังนั้น พวกเราเทศนาและผู้ฟังของเราก็เชื่อ ไม่มีหลักข้อเชื่อใดของพระกิตติคุณที่มีการเน้นมากกว่านี้แล้วและในปัจจุบันนี้ ไม่มีหลักข้อเชื่อใดในขบวนการเทศนาที่ไม่ได้รับความสนใจมากเท่าเรื่องนี้" (Commentary, remarks on 1 Corinthians 15, paragraph 3) {GC 547.2}

เรื่องนี้ดำเนินไปจนกระทั่งความจริงอันงดงามของการฟื้นคืนชีพถูกบดบังไปเกือบหมดและหายไปจากโลกของคริสเตียน ด้วยเหตุนี้ นักเขียนแนวหน้าทางด้านศาสนาได้อภิปรายข้อความของเปาโลใน 1 เธสะโลนิกา 4: 13-18 ว่า "เพื่อให้ง่ายต่อการเล้าโลมใจ หลักคำสอนเรื่องชีวิตอมตะอันมีสุขของผู้ชอบธรรมจะเข้าแทนที่หลักคำสอนที่น่าสงสัยเกี่ยวกับเรื่องการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเจ้า เมื่อเราตาย พระเจ้าได้เสด็จมารับเรา นั่นเป็นสิ่งที่เรารอคอยและต้องการ คนตายได้เข้าไปสู่สง่าราศีแล้ว พวกเขาไม่ต้องรอคอยเสียงแตรเพื่อการพิพากษาและเพื่อความสุขของเขา" {GC 547.3}

แต่เมื่อพระเยซูกำลังจะเสด็จไปจากสาวกทั้งหลาย พระองค์ไม่ได้ตรัสบอกว่าพวกเขาจะมาหาพระองค์ในเร็ววัน "เราจะไปจัดเตรียมที่สำหรับท่าน" พระองค์ตรัส "เมื่อเราไปจัดเตรียมที่สำหรับท่านแล้ว เราจะกลับมาอีกและรับท่านให้ไปอยู่กับเรา" (ยอห์น 14: 2,3) และเปาโลบอกเราอีกว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาจากสวรรค์ด้วยพระดำรัสสั่ง ด้วยสำเนียงเรียกของเทพบดีและด้วยเสียงแตรของพระเจ้า และคนทั้งปวงในพระคริสต์ที่ตายแล้วจะเป็นขึ้นมาก่อน หลังจากนั้นเราทั้งหลายซึ่งยังเป็นอยู่จะถูกรับขึ้นไปในเมฆพร้อมกับคนเหล่านั้น และจะได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศอย่างนั้นแหละ เราก็จะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นนิตย์" และเปาโลยังกล่าวต่อไปอีกว่า "เหตุฉะนั้นจงปลอบใจกันด้วยถ้อยคำเหล่านี้เถิด" (1 เธสะโลนิกา 4: 16-18) คำเล้าโลมใจนี้และคำสอนของศาสนาจารย์ที่เชื่อเรื่องความรอดครอบจักรวาลที่กล่าวไว้ข้างต้นนั้นช่างตรงกันข้ามเหลือเกิน คนกลุ่มหลังปลอบใจมิตรสหายที่สูญเสียเพื่อนเนื่องจากความตายโดยคำเล้าโลมใจว่า ไม่ว่าคนตายจะบาปหนาเพียงไร เมื่อเขาหายใจเฮือกสุดท้ายในโลกนี้ เขาจะได้รับการต้อนรับท่ามกลางเหล่าทูตสวรรค์

เปาโลยังเน้นให้พี่น้องมองไปยังภายภาคหน้าของการเสด็จมาของพระเจ้าเมื่อโซ่ตรวนของหลุมศพจะขาดและ “ผู้ที่ตายในพระคริสต์”จะฟื้นขึ้นมาสู่ชีวิตนิรันดร์ {GC 548.1}

ก่อนที่คนใดจะเข้าไปยังปราสาทแห่งความสุข ชีวิตของเขาจะต้องผ่านการพิจารณาเสียก่อน อุปนิสัยและการกระทำของเขาจะต้องผ่านการตรวจสอบต่อเบื้องพระพักตร์ของพระเจ้า ทุกคนจะถูกพิพากษาตามที่ได้บันทึกไว้ในหนังสือและได้ผลตอบแทนตามงานที่ทำไป การพิพากษานี้ไม่ได้มีขึ้นเมื่อคนๆนั้นตาย สังเกตุคำพูดของเปาโลที่ว่า “พระองค์ได้ทรงกำหนดวันหนึ่งไว้ ในวันนั้นพระองค์จะทรงพิพากษาโลกตามความชอบธรรม โดยมนุษย์นั้นซึ่งพระองค์ได้ทรงเลือกไว้และพระเจ้าได้ทรงโปรดให้คนทั้งปวงมีความแน่ใจในเรื่องนี้ โดยทรงให้มนุษย์ผู้นั้นคืนชีวิต” (กิจการของอัครทูต 17: 31) ในที่นี้ อัครทูตบอกไว้อย่างชัดเจนถึงเวลาที่แน่นอนของอนาคตที่ถูกตั้งไว้เพื่อพิพากษาโลก {GC 548.2}

หนังสือยูดาเขียนถึงช่วงเวลาเดียวกันนี้ว่า “เหล่าทูตสวรรค์ที่ไม่พอใจอธิปไตรที่ทรงประทานให้ แต่ได้ละทิ้งถิ่นฐานอันเหมาะสมของตนนั้น พระองค์ก็ได้ทรงจองจำไว้ด้วยเครื่องพันธนาการอันไม่รู้จักสลาย ขังไว้ที่มืดจนกว่าจะถึงเวลาพิพากษาในวันสำคัญยิ่งนั้น” และยูดายังอ้างถึงคำพูดของเอโนคว่า “นี่แน่ะ องค์พระผู้เป็นเจ้าได้เสด็จมาพร้อมกับผู้บริสุทธิ์ของพระองค์เป็นหมื่นๆ เพื่อทรงพิพากษาปรับโทษคนทั้งปวง” (ยูดา 6, 14,15) ยอห์นเปิดเผยว่าเขา “เห็นบรรดาผู้ที่ตายแล้ว ทั้งผู้ใหญ่และผู้น้อยยืนอยู่หน้าพระที่นั่งนั้นและหนังสือต่างๆก็เปิดออก หนังสืออีกเล่มหนึ่งก็เปิดออกด้วย คือหนังสือชีวิตและผู้ที่ตายไปแล้วทั้งหมดก็ถูกพิพากษาตามข้อความที่จารึกไว้ในหนังสือเหล่านั้นและตามที่เขาได้กระทำ” (วิวรณ์ 20: 12) {GC 548.3}

แต่หากคนตายกำลังมีความสุขในแดนแห่งความสำราญของสวรรค์หรือกำลังถูกทรมานในเปลวเพลิงนรกแล้ว จะยังคงมีความจำเป็นต้องมีการพิพากษาในอนาคตอีกหรือ คำสอนในพระวจนะของพระเจ้าต่อเรื่องที่สำคัญเช่นนี้ย่อมชัดเจนและไม่ขัดแย้งกัน เป็นเรื่องที่คนทั่วไปสามารถเข้าใจได้ แต่ความคิดที่ปราศจากอคติจะมองดูทฤษฎีนี้ด้วยปัญญาหรือความยุติธรรมอย่างไร เมื่อคนชอบธรรมถูกสอบสวนและได้รับการพิพากษา จะได้รับคำชมเชยได้อย่างไรว่า “ดีแล้ว เจ้าเป็นทาสดีและสัตย์ซื่อ.... จงปรีดีร่วมสุขกับนายของเจ้าเถิด” ในเมื่อพวกเขาอาศัยอยู่เบื้องพระพักตร์พระองค์มาเป็นเวลานานแล้วก็ได้ หรือจะมีหมายเรียกสั่งคนชั่วให้ออกมาจากสถานที่

ทรมานเพื่อรับคำตัดสินจากพระผู้ทรงพิพากษาโลกว่า “จงถอยไปจากเรา เข้าไปอยู่ในไฟซึ่งไหม้อยู่เป็นนิตย์” โอ การหลอกลวงที่น่าสยองขน เป็นการกล่าวหาพระปัญญาและความยุติธรรมของพระเจ้าอย่างน่าละอาย {GC 549.1}

ทฤษฎีเรื่องวิญญาณอมตะเป็นหลักคำสอนเทียมเท็จหนึ่งของโรมที่หยิบยืมจากลักธินอกศาสนา ที่ผสมผสานเข้าไปในศาสนาของชาวคริสเตียน มาร์ติน ลูเธอร์ จัดเรื่องนี้ให้ไปอยู่ใน “นิยายประหลาดที่เป็นหนึ่งในกองมูลฝอยที่เป็นคำสั่งของโรม” (E. Petavel, The Problem of Immortality, หน้า 255) นักปฏิรูปทางศาสนาผู้นี้ได้วิจารณ์คำพูดของซาโลโมนในหนังสือท่านผู้ประกาศว่า “เป็นอีกแหล่งที่พิสูจน์ให้เราทราบว่า คนตายไม่มี.....ความรู้สึก ท่านบอกไว้ว่า ไม่มีหน้าที่การงาน ไม่มีความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ไม่มีความรู้ ไม่มีปัญญาที่นั่น ซาโลโมนลงความเห็นว่าคนตายนอนหลับและไม่มีความรู้สึกใดเลย เพราะคนตายนอนอยู่ที่นั่น ไม่รู้จำนวนวันหรือปี แต่เมื่อเขาฟื้นตื่นขึ้นมาเขาจะรู้สึกว่าได้นอนหลับไปไม่ถึงหนึ่งนาที” Martin Luther, Exposition of Solomon’s Booke Called Ecclesiastes, หน้า 152. {GC 549.2}

ไม่มีข้อความใดในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ที่บอกเราว่า เมื่อคนชอบธรรมตายไปเขาจะไปรับรางวัล หรือเมื่อคนชั่วตายไป เขาจะต้องไปรับการลงโทษ บรรพชน และผู้เผยพระวจนะไม่ได้ยืนยันเช่นนั้น พระคริสต์และสาวกของพระองค์ไม่ได้ชี้แนะไว้ดังนี้ พระคัมภีร์สอนไว้อย่างชัดเจนว่าคนตายไม่ได้ไปสวรรค์ทันที แต่บอกไว้ว่า “พวกเขายังนอนหลับอยู่จนถึงเวลาแห่งการฟื้นคนชีพ” (1 เธสะโลนิกา 4: 14; โยบ 14: 10-12) “ในวันที่เส้นด้ายเงินขาดและชามทองคำแตก” (ท่านผู้ประกาศ 12: 6) “ความคิดของมนุษย์พินาศไป ผู้ที่ลงไปยังหลุมศพจะหยุดเงียบไป พวกเขาจะไม่ทราบถึงสิ่งใดที่เกิดขึ้นภายใต้ดวงอาทิตย์” (โยบ 14: 21) ผู้ชอบธรรมที่เมื่อยล้าได้รับการพักผ่อนอย่างมีสุข ไม่ว่าเวลานั้นจะยาวนานหรือสั้นก็จะเป็นเพียงชั่วครู่สำหรับพวกเขา พวกเขานอนหลับ จะลุกตื่นขึ้นด้วยเสียงแตรของพระเจ้าสู่ชีวิตอมตะที่รัศมีเจิดจ้า “เพราะว่าจะมีเสียงแตร และคนที่ตายแล้วจะเป็นขึ้นมาปราศจากเน่าเปื่อย แล้วเราทั้งหลายจะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่ เมื่อสิ่งซึ่งเน่าเปื่อยนี้ จะสวมซึ่งไม่เน่าเปื่อย และสภาพมตะนี้จะสวมสภาพอมตะ เมื่อนั้นตามซึ่งเขียนไว้ในพระคัมภีร์จะสำเร็จว่า ความตายก็ถูกกลืนถึงปราชัยแล้ว” (1 โครินธ์ 15: 52-54) ในขณะที่พวกเขาตื่นขึ้นจากการนอนหลับอย่างสบายนั้น เขาจะเริ่มคิดว่าได้หยุดงานเมื่อใด ความรู้สึกสุดท้ายของเขาคือ

ความเจ็บปวดของความตาย ความคิดสุดท้ายของเขาคือเมื่อเขากำลังจะตกเข้าไปอยู่ใต้อำนาจของหลุมศพ เมื่อเขาลุกขึ้นจากหลุมแห่งความตาย ความคิดชื่นชมอันดับแรกจะเป็นเสียงดังกังวานที่จะโกนร้องอย่างมีชัยว่า “โอ โอ มัจจุราชเอ๋ย ชัยชนะของเจ้าอยู่ที่ไหน โอ มัจจุราชเอ๋ย เหล็กไนของเจ้าอยู่ที่ไหน” (ข้อ 55) {GC 549.3}

2000 ปีก่อน พระคัมภีร์ ไบเบิล - วิวรณ์ 13 พยากรณ์ถึงสหรัฐอเมริกา

“และข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่งขึ้นมาจากแผนดิน มีสองเขาเหมือนลูกแกะ และพูดเหมือนพญานาค” พระคัมภีร์ไบเบิล วิวรณ์ 13 : 11-18

สัตว์มีเขาเหมือนลูกแกะ หมายถึง อเมริกา คือ สัตว์ตัวที่ 2 ใน วิวรณ์ 13 (วิวรณ์ 13:11) พระคัมภีร์ ทำนายว่าอเมริกาตอนเริ่มต้นเป็น เหมือนลูกแกะ ซึ่งเคยอ่อนโยน รักสิทธิเสรีภาพ และ จะกลายเป็น พูดเหมือนพญานาค หมายถึงดุร้าย จะกดขี่ข่มเหง จะร่วมกับสัตว์ตัวแรกใน วิวรณ์ 13 คือ คริสตจักร โรม (วิวรณ์ 13 : 1) ออกกฎหมายวันอาทิตย์ ริดรอนสิทธิเสรีภาพ อธิบายเพิ่มเติม ดู GC บทที่ 25 และ 35

America (USA) in Bible Prophecy Book of Revelation 13 : 11-18 For Prophecy explaination -- see GC chapter 25 and 35

YouTube: America in Prophecy—Decoding the Book of Revelation-Chapter 13—Walter Veith;

Why Lambs Speak like Dragons ?—Bill Hughes_

บทที่ 34

ทรงเจ้าเข้าผี ไสยศาสตร์ คนตายแล้วไปไหน?
Spiritualism

การมีทูตสวรรค์บริสุทธิ์คอยเฝ้าดูแล ตามที่พระคัมภีร์สอนไว้นั้น เป็นความจริงที่ให้ความเล้าโลมใจและประเสริฐยิ่งสำหรับสานุศิษย์ทุกคนของพระคริสต์ แต่คำสอนผิดของศาสนศาสตร์อันเป็นที่นิยม ได้สร้างความมัวหมองและบิดเบือนคำสอนเรื่องนี้ในพระคัมภีร์ หลักคำสอนเกี่ยวกับสภาพชีวิตอมตะซึ่งในตอนแรกได้หยิบยืมมาจากปรัชญาของคนนอกศาสนาและในช่วงยุคมืดแห่งการละทิ้งความเชื่อครั้งใหญ่ คำสอนนี้ได้แทรกเข้ามาในความเชื่อของคริสเตียน หลักคำสอนนี้ได้เข้ามาแทนที่ความจริงที่พระคัมภีร์สอนไว้อย่างชัดเจนที่ว่า “คนตายแล้วก็ไม่รู้อะไรเลย” คนมากมายเชื่อว่าวิญญาณของคนตายเป็น “แต่เพียงวิญญาณผู้ปรนนิบัติ ที่พระองค์ทรงส่งไปช่วยเหลือบรรดาผู้ที่จะได้รับความรอด” และไม่ว่าเขาจะกล่าวถึงเรื่องนี้ด้วยวิธีใดก็ตาม เขาก็ไม่สามารถลบล้างคำพยานในพระคัมภีร์ที่กล่าวว่า ก่อนที่ความตายจะเกิดขึ้นกับมนุษย์ทูตสวรรค์มีอยู่แล้ว และความสัมพันธ์ของทูตสวรรค์เหล่านี้กับประวัติศาสตร์ของมนุษย์ {GC 551.1}

หลักคำสอนเรื่องคนตายยังคงรู้เรื่องทุกอย่าง โดยเฉพาะความเชื่อเรื่องวิญญาณของคนตายจะกลับมาดูแลคนที่ยังมีชีวิตอยู่ ได้ปูทางให้กับลัทธิทรงวิญญาณยุคใหม่ หากคนตายได้ไปอยู่เบื้องพระพักตร์ของพระเจ้าและทูตสวรรค์บริสุทธิ์ และได้สิทธิให้รับรู้มากยิ่งกว่าก่อนที่ยังไม่ตาย ทำไมพวกเขาจึงไม่กลับมายังโลกเพื่อให้ความกระจ่างและสั่งสอนคนที่ยังมีชีวิตอยู่เล่า หากตามที่นักศาสนานิยมสอนว่า วิญญาณของคนตายจะวนเวียนอยู่รอบๆมิตรสหายบนโลก ทำไมเขาจึงไม่ได้รับอนุญาตให้มาสื่อมาเตือนให้ละทิ้งความชั่ว หรือประเล้าประโลมในยามโศกเศร้าเล่า ผู้ที่เชื่อว่า คนตายยังคงรู้เรื่องปฏิเสธความสว่างเรื่องพระเจ้าที่เขาได้รับจากการสื่อสารผ่านวิญญาณที่เต็มไปด้วยสง่าราศีได้อย่างไร นี่เป็นช่องทางที่ถือว่าศักดิ์สิทธิ์ เป็นช่องทางที่ซาตานใช้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมัน ทูตสวรรค์ที่ล้มลงในบาปจะทำตามคำบัญชาของมัน ให้มาปรากฏตัวเป็นผู้นำข่าวจากโลกวิญญาณ ในขณะที่มันอ้างว่าจะนำคนที่ยังมี

ชีวิตไปสื่อกับคนตาย เจ้าชายแห่งความชั่วใส่อิทธิพลแห่งการหลอกลวงของมันลงไปในความคิดของเขา {GC 551.2}

มันมีอำนาจนำรูปร่างของมิตรสหายที่ตายไปแล้วให้มาปรากฏต่อหน้าญาติๆ ได้ การปลอมแปลงนั้นทำได้อย่างแนบเนียน หน้าตา คำพูด น้ำเสียงที่คุ้นเคยจำลองมาได้อย่างน่าพิศวง คนมากมายรู้สึกสบายใจและมั่นใจว่า คนที่เขารักมีความสุข สำราญในสวรรค์ และโดยปราศจากความระแวงถึงภัยอันตราย เขาปล่อยให้หูฟัง “วิญญาณที่ล่อลวง และฟังคำสอนของพวกผีปีศาจ” (1 ทิโมธี 4: 1) {GC 552.1}

เมื่อซาตานชักนำให้เชื่อว่าคนตายกลับมาสนทนากับเขาได้จริง มันจะทำให้ผู้ที่ไปยังหลุมฝังศพโดยที่ไม่ได้เตรียมพร้อมมาปรากฏตัว พวกเขาจะอ้างว่ามีความสุขอยู่ในสวรรค์และแม้กระทั่งบอกว่า ได้ตำแหน่งสูงส่งที่นั่นและด้วยเหตุนี้ คำสอนที่ว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างคนชอบธรรมและคนชั่วจึงแพร่หลาย ในบางครั้งผู้มาเยือนจากโลกวิญญาณที่หลอกลวง ได้บอกให้ระวังและกล่าวคำเตือนที่ได้เกิดขึ้นจริง และเมื่อเขาเกิดความมั่นใจ มันก็จะนำคำสอนที่ทำลายความเชื่อในพระคัมภีร์โดยตรงมาป้อนให้ มันแสดงความสนใจอย่างจริงจังต่อความทุกข์สุขของมิตรสหายในโลก เพื่อจะสอดแทรกความผิดอันตรายที่สุด เนื่องจากมันกล่าวความจริงบ้างและบางครั้งยังทำนายเหตุการณ์ในอนาคต ทำให้สิ่งที่มันกล่าวน่าเชื่อถือและคนจำนวนมากยอมรับคำสอนเท็จของมันได้อย่างง่ายดาย และเชื่ออย่างหมดหัวใจเสมือนหนึ่งว่า คำสอนเหล่านั้นเป็นความจริงศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของพระคัมภีร์ พระบัญญัติของพระเจ้าถูกละเลย พระวิญญาณแห่งพระคุณถูกดูแคลน และโลหิตแห่งพันธะสัญญาถูกมองว่าไม่ศักดิ์สิทธิ์ วิญญาณที่ปฏิเสธความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์และจัดพระผู้สร้างให้อยู่ในระดับเดียวกับมัน ด้วยการปลอมแปลงในรูปแบบใหม่ กบฏยิ่งใหญ่ผู้นี้ยังคงต่อสู้กับพระเจ้าในสงครามที่มันเริ่มขึ้นในสวรรค์และดำเนินต่อมาในโลกเกือบหกพันปี {GC 552.2}

คนมากมายพยายามให้เหตุผลกับการสำแดงทางวิญญาณโดยชี้ว่า สิ่งเหล่านั้นเกิดจากมือของคนทรงที่มีลูกเล่นและว่องไว แต่บ่อยครั้งกลับมองว่าการเล่นกลเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริง โดยมีอำนาจเหนือธรรมชาติแสดงออกมาให้เห็นอย่างโดดเด่น ความลึกลับที่เป็นจุดเริ่มต้นของลัทธิทรงวิญญาณในยุคใหม่ไม่ได้เกิดขึ้นจากการเล่นกลหรือเล่ห์เหลี่ยมของมนุษย์ แต่เป็นผลงานโดยตรงของทูตสวรรค์ชั่วซึ่งได้นำการหลอกลวงที่ทำลายจิตวิญญาณอย่างได้ผลที่สุดวิธีหนึ่งมาใช้ คนมากมายจะถูกกับดัก

โดยเชื่อว่า ลัทธิทรงวิญญาณเป็นเพียงการหลอกลวงที่มนุษย์ทำขึ้น เมื่อเขาต้องเผชิญหน้ากับสิ่งที่เกิดขึ้น จนเขาปฏิเสธไม่ได้ว่า เป็นผลงานของอำนาจที่เหนือธรรมชาติ พวกเขาจะถูกหลอกและถูกชักนำให้เชื่อว่า สิ่งเหล่านั้นเกิดจากอำนาจยิ่งใหญ่ของพระเจ้า {GC 553.1}

คนเหล่านี้มองข้ามคำพยานในพระคัมภีร์เกี่ยวกับเรื่องการอัศจรรย์ที่ซาตานและตัวแทนของมันทำ นักมายากลของฟาโรห์สามารถเลียนแบบพระราชกิจของพระเจ้าได้ด้วยการช่วยเหลือของซาตาน เปาโลได้ประกาศว่า ก่อนการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระคริสต์ จะมีเหตุการณ์ที่คล้ายคลึงกันซึ่งแสดงให้เห็นอำนาจของซาตานก่อนการเสด็จกลับมาของพระผู้เป็นเจ้าจะมี “การดลบันดาลของซาตานพร้อมกับการอิทธิฤทธิ์ต่างๆและหมายสำคัญและการอัศจรรย์แห่งความเท็จ การอุบายอธรรมต่างๆ” (2 เธสะโลนิกา 2: 9,10) และอัครทูตยอห์นบรรยายถึงอำนาจการทำอัศจรรย์ที่จะแสดงออกในวาระสุดท้ายว่า “สัตว์ร้ายนี้แสดงหมายสำคัญใหญ่ จนกระทำให้ไฟตกลงมาจากฟ้าสู่แผ่นดินโลกประจักษ์แก่ตามนุษย์ทั้งหลาย มันล่อลวงคนทั้งหลายที่อยู่ในโลกด้วยหมายสำคัญนั้น” ซึ่ง “ทรงยอมให้มันกระทำ” (วิวรณ์ 13: 13,14) สิ่งที่ได้ทำนายไว้ ไม่ใช่เป็นการหลอกลวง มนุษย์จะถูกหลอกด้วยการอัศจรรย์ที่ตัวแทนของซาตานมีอำนาจทำ ซึ่งไม่ใช่มันแสร้งทำ {GC 553.2}

เป็นเวลานานแล้วที่เจ้าชายแห่งความมืดตั้งใจใช้ความสามารถในการวางแผนของมันหลอกลวง มันปรับเปลี่ยนการทดลองของมันอย่างช่ำชอง เพื่อให้เหมาะกับทุกชนชั้นและทุกสภาวะการณ์ สำหรับคนที่มีการศึกษาและเป็นผู้ดี มันเสนอลัทธิทรงวิญญาณในรูปแบบที่ประณีตและมีเหตุมีผล และด้วยวิธีนี้มันประสบผลสำเร็จในการดึงคนมากมายเข้าไปยังกับดักของมัน อัครทูตยากอบกล่าวถึงความรู้ที่ลัทธิทรงวิญญาณได้ให้ไว้ว่า “ปัญญาเช่นนี้ ไม่เหมือนปัญญาที่มาจากเบื้องบน แต่เป็นปัญญาอย่างโลกและเป็นโลกียวิสัย และเป็นเช่นปีศาจ” (ยากอบ 3: 15) แต่ถึงกระนั้น ผู้ล่อลวงยิ่งใหญ่จะใช้วิธีปกปิด เมื่อการปกปิดจะให้ผลดีที่สุดกับเป้าหมายของมัน ผู้ที่ปรากฏตัวอยู่หน้าพระคริสต์ในถิ่นทุรกันดารด้วยความสว่างเจิดจ้าของเหล่าทูตสวรรค์ทั้งหลาย จะมาหามนุษย์ในลักษณะที่น่าสนใจที่สุด เป็นทูตสวรรค์แห่งความสว่าง มันเข้าหาความมีเหตุมีผลด้วยการเสนอแก่นสารที่สูงส่ง มันนำความพึงพอใจให้พวกช่างเพ้อฝันด้วยภาพที่ชวนให้หลงไหลและมันชักนำความรู้สึกด้วยการแสดงความรักและ

ความโอบอ้อมอารีออกมาอย่างสวยงาม มันกระตุ้นความนึกคิดไปสู่ความอวดดีอย่างรวดเร็ว ทำให้คนทะนงในความฉลาดของตัวเอง จนจิตใจของเขาหมิ่นประมาทพระเจ้าแห่งนิรันดร์กาล มันมีอำนาจยิ่งใหญ่นำพระผู้ช่วยของโลกไปยังภูเขาสูงและนำอาณาจักรทั้งโลกและสง่าราศีของอาณาจักรเหล่านั้นให้มาปรากฏเบื้องพระพักตร์ของพระองค์ มันจะนำการล่อลวงของมันให้แก่มนุษย์ในลักษณะที่จะบิดเบือนความรู้สึกของคนทั้งหลายที่ไม่ได้อยู่ภายใต้การปกป้องแห่งอำนาจของพระเจ้า {GC 553.3}

ในเวลานี้ซาตานหลอกมนุษย์เหมือนเช่นที่มันหลอกเอวาในสวนเอเดนด้วยคำเยินยอ ด้วยการจุดประกายความต้องการอยากได้ความรู้ต้องห้าม ด้วยการปลุกปั่นความทะเยอทะยานที่อยากให้ตนเองสูงส่งขึ้นมันยึดความชั่วเหล่านี้ไว้จึงเป็นเหตุที่ทำให้มันล้มลงและโดยวิธีเดียวกันนี้ มันมุ่งมั่นที่จะทำให้มนุษย์พินาศ มันประกาศว่า “เจ้าจะเป็นเหมือนพระเจ้า คือสำนึกในความดีและความชั่ว” (ปฐมกาล 3: 5) ลัทธิทรงวิญญาณสอนว่า “มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่เจริญขึ้นไปเรื่อยๆ ชะตากรรมของเขาตั้งแต่เกิด จะต้องก้าวไปข้างหน้า แม้กระทั่งไปถึงนิรันดร์กาล ไปยังพระเจ้าพระบิดา” และยังกล่าวต่อไปว่า “สมองของแต่ละคนจะตัดสินตนเองและไม่ตัดสินผู้อื่น” “การพิพากษาจะยุติธรรมเพราะเป็นการตัดสินตัวเอง....บัลลังก์อยู่ในตัวของท่าน” อาจารย์ของลัทธิทรงวิญญาณคนหนึ่งกล่าวว่า ในขณะที่ “ความรู้สึกทางจิตวิญญาณ” ตื่นขึ้นภายในเขา “เพื่อนมนุษย์ทุกคนของข้าพเจ้า ทุกคนชายหญิงคือคนครึ่งเทวดาที่ไม่ล้มลงในบาป” และยังมีอีกคนหนึ่งที่สอนว่า “ทุกคนดีและบริบูรณ์เหมือนพระคริสต์” {GC 554.1}

ด้วยประการฉะนี้ ซาตานเอาธรรมชาติที่บาปและผิดของมนุษย์ไปแทนความชอบธรรมและความดีรอบคอบของพระเจ้า พระองค์ผู้เดียวที่เราจะต้องเทิดทูนสรรเสริญ และเอาไปแทนความชอบธรรมอันบริบูรณ์ของพระบัญญัติซึ่งเป็นมาตรฐานที่แท้จริงที่มนุษย์ต้องก้าวไปให้ถึง ซาตานเอาธรรมชาติที่บาปหนาและตกต่ำเข้ามาแทนเป้าหมายของการเทิดทูนเกียรติให้เป็นกฎเดียวที่ใช้ในการพิพากษาหรือเป็นมาตรฐานของอุปนิสัย นี่ไม่ใช่เป็นการก้าวให้สูงขึ้นแต่เป็นการก้าวลงไปสู่ที่ต่ำ {GC 554.2}

การเพ่งมองจะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงในตัวเรา นี่เป็นกฎของสภาพทั้งทางฝ่ายปัญญาและฝ่ายจิตวิญญาณ สมองจะค่อยๆปรับตัวให้เข้ากับเรื่องที่เราครุ่นคิด และจะผสมผสานเข้ากับสิ่งที่เขารักและเคารพ มนุษย์จะก้าวได้ไม่สูงเกินไปกว่ามาตรฐานแห่งความบริสุทธ์หรือความดีหรือความจริงของเขา เขาจะไปไม่ถึงอุดมคติที่

สูงส่งของเขา เขาจะไม่สามารถเข้าไปถึงสิ่งที่สูงส่ง แต่จะจมดิ่งลงไปเรื่อยๆ พระคุณของพระเจ้าเท่านั้นมีอำนาจที่จะยกชูมนุษย์ขึ้นมาได้ หากปล่อยให้เขาอยู่ลำพัง วิถีของเขาจะตกต่ำลงอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ {GC 555.1}

สำหรับผู้ที่ตามใจตนเอง ผู้ที่รักแต่ความสนุกสนาน และผู้ที่มักมากทางกามลัทธิทรงวิญญาณเข้าหาคนเหล่านี้ด้วยการปกปิดน้อยกว่าเมื่อมันเข้าหาผู้ดีและผู้มีการศึกษา โดยรวมแล้ว พวกเขาจะพบสิ่งที่เข้าได้กับแนวความคิดของพวกเขา ซาตานศึกษาเครื่องหมายชี้บอกจุดอ่อนทุกอย่างในธรรมชาติของมนุษย์ มันบันทึกความบาปที่แต่ละคนมีความโน้มเอียงจะทำและแล้วมันจะจัดการไม่ให้เสียโอกาสที่จะสร้างความพอใจให้กับแนวโน้มในการทำชั่ว มันล่อลวงมนุษย์ให้ทำมากเกินขอบเขตกับสิ่งที่ถูกต้อง เพื่อให้พลังกาย ความคิดและศีลธรรมอ่อนแอไป ด้วยการไม่ประมาณตน มันได้ทำลายคนนับพันและยังคงทำลายต่อไปโดยให้หมกมุ่นอยู่กับตัณหา ซึ่งได้ทำร้ายธรรมชาติของมนุษย์ด้วยความโหดเหี้ยมและเพื่อทำให้งานของมันสำเร็จ มันประกาศผ่านทางวิญญาณว่า “ความรู้ที่แท้จริงยกระดับมนุษย์ให้อยู่เหนือกฎทุกข้อ” “ทุกสิ่งที่ถูกต้อง” ที่ “พระเจ้าไม่ประณาม” และ “ความบาปทั้งปวงที่ทำไปก็ถือว่าไม่มีความผิด” เมื่อคนทั้งหลายถูกชักนำให้เชื่อว่า ความปรารถนาเป็นกฎหมายสูงสุด เสรีภาพคือใบอนุญาตและมนุษย์ต้องรับผิดชอบต่อตัวเขาเองเท่านั้น จึงไม่ต้องแปลกใจว่า ความไม่ถูกต้องและความเลวร้ายจึงไหลบ่าเข้ามามากเช่นนี้ คนมากมายกระตือรือร้นรับคำสอนที่จะปล่อยให้เขามีเสรีภาพในการทำสิ่งที่หัวใจฝ่ายเนื้อหนังเรียกร้องตัณหาควบคุมบังเหียนที่บังคับตน อำนาจความคิดและจิตวิญญาณอยู่ภายใต้การควบคุมเหมือนความรู้สึกของสัตว์ และซาตานดีใจที่มันได้กวาดเอาคนนับพันที่อ้างตนเป็นผู้ติดตามพระคริสตเข้าไปยังตาข่ายของมัน {GC 555.2}

แต่ไม่มีผู้ใดจะต้องถูกหลอกด้วยข้ออ้างโกหกของลัทธิทรงวิญญาณ พระเจ้าทรงประทานให้โลกได้รับแสงสว่างอย่างเพียงพอเพื่อให้เขามองเห็นกับดัก ดังได้แสดงให้เห็นมาแล้วว่าทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานโดยตรงของลัทธิทรงวิญญาณขัดแย้งกับข้อความที่ชัดเจนที่สุดของพระคัมภีร์ พระคัมภีร์เปิดเผยว่าคนตายไม่รู้อะไรเลย ความนึกคิดของเขาก็พินาศไป เขาทั้งหลายไม่มีส่วนร่วมกับบรรดาการที่บังเกิดขึ้นภายใต้ดวงอาทิตย์ พวกเขาไม่รู้ว่า ผู้ที่เขารักมากที่สุดในโลกจะมีความสุขหรือความทุกข์ {GC 556.1}

นอกจากนี้ พระเจ้ายังทรงห้ามไว้อย่างชัดเจน ไม่ให้ไปสื่อสารอันจอมปลอม

กับวิญญาณซึ่งจากไปแล้ว ในสมัยของคนฮีบรู มีคนอยู่กลุ่มหนึ่งที่อ้างว่าสามารถสื่อกับคนตายได้ เหมือนเช่นคนทรงในยุคปัจจุบัน แต่ผู้ที่มาเยือนจากโลกอื่นที่เรียกว่า “วิญญาณของผู้ที่เราคุ้นเคย” พระคัมภีร์ประกาศว่าเป็น “วิญญาณของมาร” (เปรียบเทียบกันดารวิถี 25: 1-3; สดุดี 106: 28; 1 โครินธ์ 10: 20; วิวรณ์ 16: 14) การงานที่ยุ่งเกี่ยวกับวิญญาณของผู้ที่เราคุ้นเคยนั้น ถูกกำหนดไว้ว่า เป็นสิ่งที่น่ารังเกียจน่าชังจำเพาะพระเจ้าและห้ามปรามอย่างจริงจังโดยมีโทษถึงตาย (เลวีนิติ 19: 31; 20: 27) บัดนี้การทรงเจ้าเข้าผีเป็นสิ่งที่ผู้คนเหยียดหยาม การอ้างว่ามนุษย์สื่อสารกับวิญญาณชั่วได้ ถูกมองว่าเป็นนิยายในยุคมืด แต่ลัทธิทรงวิญญาณที่ได้กวาดเอาผู้เชื่อเป็นร้อยเป็นพันแม้กระทั่งเป็นล้าน ได้แทรกตัวเข้าไปยังวงการวิทยาศาสตร์ บุกเข้าไปในคริสจักร และเป็นที่ชื่นชอบในสภานิติบัญญัติและแม้กระทั่งในพระราชสำนักของพระราชา การหลอกลวงที่ยิ่งใหญ่นี้กำลังหวนกลับคืนมาใหม่ ปลอมแปลงด้วยรูปลักษณ์ใหม่ แท้จริงแล้วคือ การทรงเจ้าเข้าผีที่ถูกประณามและห้ามไว้ในอดีต {GC 556.2}

หากไม่มีหลักฐานอื่นใดที่แสดงถึงลักษณะแท้จริงของลัทธิทรงวิญญาณแล้ว คริสเตียนมีข้ออ้างอย่างพอเพียงที่จะไม่เห็นถึงความแตกต่างระหว่างความชอบธรรมและความบาป ระหว่างคุณงามความดีและความบริสุทธิ์ของอัครทูตของพระคริสต์และทาสรับใช้เลวที่สุดของซาตาน โดยการนำเสนอว่าคนเลวที่สุดได้อยู่ในสวรรค์และได้รับเกียรติอย่างสูงที่นั่น ซาตานกำลังบอกโลกให้รู้ว่า “ท่านจะชั่วช้าเพียงใด ไม่ว่าท่านจะเชื่อหรือไม่เชื่อพระเจ้าและพระคัมภีร์ ให้ใช้ชีวิตตามความพึงพอใจของท่าน สวรรค์เป็นบ้านของท่าน” ผู้สอนในลัทธิทรงวิญญาณประกาศว่า “’ทุกคนที่กระทำความชั่วก็เป็นคนดีในสายพระเนตรของพระเจ้าและพระองค์ทรงพอพระทัยคนเหล่านั้น’ และ ... “พระเจ้าแห่งความยุติธรรมอยู่ที่ไหน” (มาลาคี 2: 17) พระคำของพระเจ้ากล่าวไว้ว่า “วิบัติแก่คนเหล่านั้นที่เรียกความชั่วร้ายว่าความดีและความดีว่าความชั่วร้าย ผู้ถือเอาว่าความมืดเป็นความสว่างและความสว่างเป็นความมืด” (อิสยาห์ 5: 20) {GC 556.3}

วิญญาณหลอกลวงเหล่านี้ จะปลอมตัวเป็นอัครทูตเพื่อคัดค้านสิ่งที่เขาเขียนภายใต้การชี้แนะของพระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่อเขายังมีชีวิตอยู่บนโลก พวกเขาปฏิเสธแหล่งที่มาอันศักดิ์สิทธิ์ของพระคัมภีร์ และด้วยเหตุนี้จึงได้ทำลายรากฐานความหวังของคริสเตียนและดับแสงสว่างที่ส่องทางไปสวรรค์ ซาตานพยายามทำให้โลกเชื่อว่าพระคัมภีร์เป็นเพียงตำนานนิยายหรืออย่างน้อยเป็นหนังสือที่เหมาะสำหรับ

เผ่าพันธุ์มนุษย์ในช่วงยุคแรกเท่านั้น แต่ปัจจุบันถือว่าไม่สำคัญ หรือล้าสมัยให้ทิ้งไป และให้ยึดมั่นปรากฏการณ์ทางวิญญาณเพื่อแทนที่พระคำของพระเจ้า นี่เป็นช่องทางที่อยู่ภายใต้การควบคุมของมันทั้งหมด ด้วยวิธีนี้มันทำให้โลกเชื่อสิ่งที่มันต้องการให้เชื่อ มันนำพระคัมภีร์ที่สามารถตัดสินมันและผู้ติดตามของมันไปไว้ในที่มืดซึ่งเป็นที่ที่มันต้องการ มันทำให้พระผู้ช่วยให้รอดของโลกมีค่าไม่มากไปกว่ามนุษย์ธรรมดาคนหนึ่ง ดังเช่นที่ทหารชาวโรมันที่เฝ้าอยู่หน้าอุโมค์ฝังศพของพระเยซูกล่าวรายงานเท็จตามที่ปุโรหิตและผู้ปกครองบอกให้พวกเขากล่าวเพื่อพิสูจน์หักล้างเรื่องการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูนั้น ผู้เชื่อเรื่องการสำแดงทางวิญญาณก็กระทำการเช่นเดียวกัน จะทำให้ดูประหนึ่งว่าไม่มีเหตุการณ์น่าอัศจรรค์ใดเกิดขึ้นในชีวิตของพระผู้ช่วยให้รอดหลังจากที่พวกเขาคอยหาทางที่จะจัดพระเยซูให้ไปอยู่ด้านหลังฉากแล้ว พวกมันทำให้ผู้คนหันมาสนใจการอัศจรรย์ของพวกมันเอง และประกาศว่าอัศจรรย์เหล่านี้ยิ่งใหญ่กว่าผลงานของพระคริสต์ {GC 557.1}

เป็นเรื่องจริงที่ในเวลานี้ลัทธิทรงวิญญาณกำลังเปลี่ยนแปลงรูปแบบและปกปิดลักษณะบางประการที่พึงรังเกียจโดยการใช้คริสเตียนเป็นเครื่องบังหน้า แต่คำพูดจากเวทีและจากงานพิมพ์เปิดเผยให้สาธารณชนเห็นมานานหลายปี และสิ่งเหล่านี้ได้เปิดเผยให้เห็นบุคลิกที่แท้จริงของมัน ซึ่งไม่สามารถปฏิเสธหรือปกปิดคำสอนเช่นนี้ได้ {GC 557.2}

แม้ในรูปแบบใหม่ที่ดูว่าจะพอยอมรับได้ง่ายกว่ารูปแบบเก่านั้น แต่ในความเป็นจริงแล้วกลับอันตรายมากกว่า เพราะมีการหลอกลวงที่เต็มไปด้วยเล่ห์เหลี่ยมมากกว่า ในขณะที่รูปแบบเก่าๆโจมตีพระเยซูคริสต์และพระคัมภีร์ บัดนี้กลับประกาศยอมรับทั้งพระเยซูและพระคัมภีร์ แต่จะแปลความหมายของพระคัมภีร์ในรูปแบบตามที่ชอบของหัวใจที่ยังไม่บังเกิดใหม่ โดยความจริงที่สำคัญและจำเป็นในพระคัมภีร์กลายเป็นสิ่งที่ไม่มีความหมาย ความรักถูกสาธยายว่าเป็นคุณลักษณะสำคัญที่สุดของพระเจ้า แต่ถูกลดระดับให้เหลือเป็นความรู้สึกของคนที่อ่อนแอ ทำให้ความแตกต่างระหว่างความดีและความชั่วมีน้อยมาก พวกเขาปัดความยุติธรรมของพระเจ้า การประณามความบาปของพระองค์ ข้อกำหนดของพระบัญญัติบริสุทธิ์ของพระองค์ออกไปให้พ้นจากการมองเห็น คนทั้งหลายถูกสอนให้ถือว่าพระบัญญัติสิบประการของพระเจ้าเป็นอักษรที่ตายแล้ว จากนั้นนำเสนอนิยายที่รื่นหูและมีมนต์เสน่ห์เพื่อครอบงำ

ความรู้สึก และนำมนุษย์ให้ปฏิเสธพระคัมภีร์ว่าเป็นพื้นฐานแห่งความเชื่อของเขา ในความเป็นจริง พวกเขาก็ยังคงปฏิเสธพระคริสต์เหมือนแต่ก่อน เพราะซาตานทำให้ตาพวกเขาบอดไปจนมองไม่เห็นการหลอกลวง {GC 558.1}

น้อยคนมีแนวคิดอย่างถูกต้องเกี่ยวกับอำนาจการหลอกลวงของลัทธิทรงวิญญาณและอันตรายที่เกิดจากอิทธิพลของมัน มีคนมากมายเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับลัทธิทรงวิญญาณเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น พวกเขาไม่ได้เชื่อเรื่องเช่นนี้และรู้สึกหวาดกลัวเมื่อคิดว่าจะต้องเข้าไปอยู่ภายใต้การควบคุมของวิญญาณนั้น พวกเขาย่ำเข้าไปในเขตต้องห้าม และผู้ทำลายยิ่งใหญ่จะใช้อำนาจของมันเข้าควบคุมโดยที่เขาไม่เต็มใจ หากมันชักนำความคิดให้ไปในทิศทางของมันได้แล้ว มันก็จะจับเขามาเป็นเหยื่อ เขาจะไม่มีทางใช้กำลังของเขาเองปลดปล่อยตนเองให้หลุดพ้นจากมนต์เสน่ห์และการล่อลวงของมัน ไม่มีสิ่งใดเว้นไว้เสียแต่อำนาจของพระเจ้าที่ทรงโปรดประทานให้ด้วยการอธิษฐานแห่งความเชื่ออย่างเอาจริงเอาจังจึงจะช่วยกู้จิตวิญญาณให้พ้นจากกับดักของจิตวิญญาณเหล่านี้ {GC 558.2}

ทุกคนที่ปล่อยตัวให้หมกมุ่นอยู่กับอุปนิสัยบางส่วนที่ชั่วหรือจงใจเก็บรักษาความบาปที่รู้แก่ใจ พวกเขากำลังชักชวนการทดลองของซาตานให้เข้ามา พวกเขากำลังแยกตัวเองออกไปจากพระเจ้าและจากการคุ้มครองของทูตสวรรค์ เมื่อซาตานนำการล่อลวงของมันมา พวกเขาจะไม่มีเครื่องป้องกันและจะตกเป็นเหยื่อได้อย่างง่ายดาย ผู้ที่เอาตัวไปอยู่ใต้อำนาจของมันจะไม่รู้เลยว่าวิถีชีวิตของเขาจะสิ้นสุดลงที่ใด เมื่อผู้ล่อลวงเอาชนะพวกเขาได้แล้ว มันก็จะใช้พวกเขาเป็นตัวแทนเพื่อล่อลวงผู้อื่นไปสู่ความหายนะต่อไป {GC 558.3}

ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์กล่าวว่า “เมื่อเขาทั้งหลายกล่าวแก่พวกท่านว่า จงปรึกษากับคนทรงและพ่อมด แม่มดผู้ร้องเสียงจ๊อกแจ๊กและเสียงพึมพำ ไม่ควรที่ประชาชนจะปรึกษากับพระเจ้าของเขาหรือ ควรเขาจะไปปรึกษาคนตายเพื่อคนเป็นหรือ ไปค้นพระโอวาทและถ้อยคำพยาน ดูเถิด แน่นอนทีเดียวคนที่ไปพูดเช่นนี้ก็เป็นคนที่ไม่มีรุ่งอรุณเสียเลย” (อิสยาห์ 8:19, 20) หากมนุษย์พร้อมที่จะรับความจริงเรื่องธรรมชาติของมนุษย์และสภาพของคนตายที่พระคัมภีร์กล่าวไว้อย่างชัดเจนแล้ว พวกเขาจะมองเห็นข้ออ้างและการสำแดงของลัทธิทรงวิญญาณเป็นการกระทำของซาตานที่มันทำด้วยอำนาจและนิมิตและการอัศจรรย์ที่หลอกลวง แต่แทนที่จะยอม

จำนนต่อเสรีภาพที่เข้ากันได้ดีกับหัวใจฝ่ายเนื้อหนัง และละทิ้งความบาปที่เขาชื่นชอบ ฝูงชนจำนวนมากได้ปิดตาของตนจากแสงสว่างและเดินตรงไปโดยไม่สนใจคำเตือน ขณะที่ซาตานสานกับดักของมันอยู่รอบๆตัวเขา และเขาจึงตกเป็นเหยื่อของมัน “เพราะเขาทั้งหลายไม่ได้รักความจริงเพื่อจะรอดได้ เพราะเหตุนี้ พระเจ้าจึงทรงให้ความลุ่มหลงมาครอบงำเขา ให้เขาเชื่อสิ่งที่เท็จ” (2 เธสะโลนิกา 2:10, 11). {GC 559.1}

ผู้ที่ต่อต้านคำสอนของลัทธิทรงวิญญาณไม่เพียงแต่กำลังโจมตีมนุษย์เท่านั้น แต่กำลังโจมตีสู้กับซาตานและทูตของมันด้วย พวกเขาเข้าร่วมต่อสู้กับเทพบดีและอำนาจและวิญญาณชั่วในที่สูง ซาตานไม่ยอมปล่อยอาณาเขตของมันแม้สักนิ้วเดียว ยกเว้นมันจะถูกอำนาจของผู้สื่อข่าวแห่งสวรรค์ขับไล่ออกไป ประชากรของพระเจ้าจะต้านมันได้เหมือนเช่นที่พระผู้ช่วยให้รอดของเราเคยเอาชนะมาแล้วด้วยพระดำรัส” มีพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า...” ในทุกวันนี้ ซาตานอ้างพระคัมภีร์ได้เหมือนที่เคยทำมาแล้วในสมัยของพระคริสต์และมันจะบิดเบือนคำสอนของพระคัมภีร์เพื่อสนับสนุนการหลอกลวงของมัน ผู้ที่จะยืนหยัดอยู่ในช่วงเวลาอันตรายจะต้องเข้าใจคำพยานในพระคัมภีร์ด้วยตนเอง {GC 559.2}

คนมากมายจะต้องเผชิญหน้ากับวิญญาณของปีศาจที่มาในร่างของญาติหรือมิตรสายที่เขารักและประกาศคำสอนเทียมเท็จที่อันตรายที่สุด ผู้มาเยือนเหล่านี้จะดึงดูดความเห็นอกเห็นใจที่อ่อนไหวที่สุดของเรา และจะทำการอัศจรรย์เพื่อยืนยันคำอวดอ้างของมัน เราจะต้องเตรียมตัวให้พร้อมเพื่อต่อต้านสิ่งเหล่านี้ด้วยความจริงในพระคัมภีร์ที่ว่า คนตายไม่รู้อะไรเลยและผู้ที่มาปรากฏเช่นนั้นเป็นวิญญาณของมาร {GC 560.1}

สิ่งที่อยู่ตรงหน้าเราคือ “การลองใจซึ่งจะมีทั่วทั้งโลกเพื่อจะลองใจคนทั้งปวงที่อยู่ในโลก” (วิวรณ์ 3: 10) ทุกคนที่ไม่ได้วางความเชื่อของเขาอย่างมั่นคงในพระวจนะของพระเจ้าจะถูกหลอกและพ่ายแพ้ ซาตานทำงานด้วย “อุบายอธรรมต่างๆ” (2 เธสะโลนิกา 2: 10) เพื่อควบคุมบุตรทั้งหลายของมนุษย์ และการหลอกลวงของมันจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่มันจะบรรลุเป้าหมายของมันได้ก็ต่อเมื่อมนุษย์ยอมจำนนต่อการทดลองของมันด้วยความสมัครใจ ผู้ที่แสวงหาความจริงด้วยความจริงใจและบากบั่นที่จะชำระจิตวิญญาณของเขาด้วยการเชื่อฟัง ด้วยการกระทำเช่นนี้จะเตรียมให้พร้อมเพื่อต่อสู้ในการขัดแย้ง พวกเขาจะพบแนวป้องกันที่มั่นคงในพระเจ้า

แห่งความจริง พระผู้ช่วยให้รอดทรงสัญญาว่า “เพราะเหตุที่เจ้าได้ประพฤติตามคำของเราคือความอดทน เราจะป้องกันเจ้า” (วิวรณ์ 3: 10) พระองค์จะทรงบัญชาทูตสวรรค์ทุกองค์จากสวรรค์เพื่อปกป้องประชากรของพระองค์โดยไม่ปล่อยให้ซาตานเอาชนะจิตวิญญาณเพียงดวงเดียวที่วางใจในพระองค์ {GC 560.2}

ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์บรรยายถึงภาพน่ากลัวของการหลอกลวงที่เกิดกับคนชั่ว โดยพวกเขาคิดว่า ตนเองรอดพ้นจากการพิพากษาของพระเจ้า เพราะ “เราได้กระทำพันธสัญญาไว้กับความตาย และเราทำความตกลงไว้กับแดนคนตาย เมื่อภัยพิบัติอันท่วมท้นผ่านไป จะไม่มาถึงเรา เพราะเราทำให้ความเท็จเป็นที่ลี้ภัยของเรา และเราได้กำบังอยู่ในความมุสา” (อิสยาห์ 28: 15) ในกลุ่มคนเหล่านี้ มีผู้ที่ดื้อรั้นไม่สำนึกผิดแล้วปลอบใจตนเองอย่างมั่นใจว่า ไม่มีการลงโทษคนบาป และมนุษยชาติทั้งปวงไม่ว่าจะชั่วสักเพียงไรก็จะได้รับการเชิดชูให้สูงขึ้นเป็นทูตสวรรค์ของพระเจ้า แต่ยิ่งกว่านี้คือผู้ที่กระทำพันธสัญญาไว้กับความตายและตกลงไว้กับแดนนรก พวกเขาละทิ้งความจริงที่พระเจ้าแห่งสรวงสวรรค์จัดเตรียมไว้ให้เพื่อเป็นโล่ห์ป้องกันในเวลาแห่งความทุกข์ยาก และยอมรับที่พักแห่งความเท็จที่ซาตานเสนอให้แทน ซึ่งเป็นข้ออ้างที่หลอกลวงของลัทธิทรงวิญญาณ {GC 560.3}

น่าพิศวงเกินคำบรรยายใดๆคือตาของคนในยุคนี้ที่บอดไป คนนับพันๆปฏิเสธพระคำของพระเจ้าว่าไม่คู่ควรที่จะเชื่อและยอมรับการหลอกลวงของซาตานด้วยความเชื่อมั่นอย่างร้อนรน คนเย้ยหยันและคนเยาะเย้ย ประณามความดื้อรั้นของผู้ที่พอใจกับความเชื่อของบรรดาผู้เผยพระวจนะและอัครทูต และพวกเขาหันเหตัวเองด้วยการหัวเราะเยาะคำประกาศที่จริงจังของพระคัมภีร์เกี่ยวกับพระคริสต์และแผนการแห่งการไถ่ให้รอด และการแก้แค้นให้ตกกับผู้ที่ปฏิเสธความจริง พวกเขาแกล้งสงสารคนที่มีความคิดคับแคบ อ่อนแอและงมงาย เพื่อยอมรับข้ออ้างของพระเจ้าและเชื่อฟังข้อกำหนดในพระบัญญัติของพระองค์ พวกเขาแสดงออกอย่างแน่ใจเสมือนหนึ่งว่าได้กระทำพันธสัญญาไว้กับความตายและตกลงไว้กับแดนคนตาย ทำเสมือนหนึ่งว่า พวกเขาได้สร้างแนวขวางกั้นที่ผ่านและทะลุไม่ได้ระหว่างตัวเขาเองกับพระพิโรธของพระเจ้า ไม่มีสิ่งใดจะทำให้พวกเขากลัวได้ พวกเขายอมต่อผู้ล่อลวงด้วยความเต็มใจ พวกเขาเข้าร่วมเป็นหนึ่งกับมันอย่างสนิทสนมและอิ่มเอิบอยู่ในวิญญาณของมันอย่างเต็มที่ จนไม่มีกำลังหรือความโน้มเอียงที่จะปลีกตัวออกไปจากกับดักของมัน {GC 561.1}

ในความพยายามครั้งสุดท้ายของมันเพื่อหลอกลวงโลก ซาตานได้เตรียมการมาเนิ่นนานแล้ว งานที่มันทำนั้น วางอยู่บนพื้นฐานที่มันกล่าวให้ความมั่นใจแก่เอวาในสวนเอเดนว่า “เจ้าจะไม่ตายจริงดอก” “เจ้ากินผลไม้นั้นวันใด ตาของเจ้าจะสว่างขึ้นในวันนั้นแล้วเจ้าจะเป็นเหมือนพระเจ้าคือสำนึกในความดีและความชั่ว” (ปฐมกาล 3: 4,5) มันเตรียมทางสำหรับผลงานชิ้นเอกของการหลอกลวงทีละเล็กทีละน้อย ด้วยการพัฒนาลัทธิทรงวิญญาณ แผนงานของมันยังไม่เสร็จบริบูรณ์ตามที่มันวางแผนไว้ แต่จะทำให้สำเร็จได้ในช่วงสุดท้ายของเวลาที่เหลือ ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า “ข้าพเจ้าเห็นผีโสโครกสามตนรูปร่างคล้ายกบ.....ผีเหล่านั้นเป็นผีร้ายกระทำหมายสำคัญ มันออกไปหากษัตริย์ทั้งปวงทั่วพิภพ เพื่อให้บรรดากษัตริย์เหล่านั้นร่วมกันทำสงครามในวันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด” (วิวรณ์ 16:13,14) คนทั้งโลกจะถูกกวาดให้ร่วมขบวนการหลอกลวงนี้ ยกเว้นผู้ที่อยู่ภายใต้อำนาจการปกป้องของพระเจ้าโดยเชื่อในพระวจนะของพระองค์ คนทั้งหลายจะถูกกล่อมให้หลับไปอย่างรวดเร็วกับความเชื่อมั่นที่อันตราย และตื่นขึ้นมากับพระพิโรธของพระเจ้าที่เทลงมา {GC 561.2} พระเจ้าตรัสว่า “เราจะกระทำความยุติธรรมให้เป็นเชือกวัด และความชอบธรรมให้เป็นลูกดิ่ง และลูกเห็บจะกวาดเอาความเท็จอันเป็นที่ลี้ภัยไปเสีย และน้ำจะท่วมท้นที่กำบัง แล้วพันธสัญญาของเจ้ากับความตายเป็นโมฆะ และข้อตกลงของเจ้ากับแดนคนตายจะไม่ดำรง เมื่อภัยพิบัติอันท่วมท้นผ่านไป เจ้าจะถูกเหยียบย่ำลงด้วยโทษนั้น ” (อิสยาห์ 28: 17,18) {GC 562.1

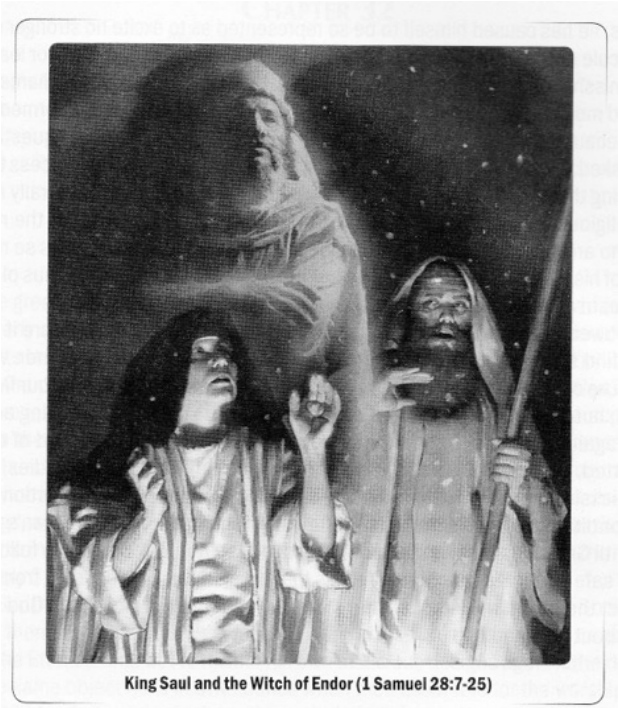

King Saul and the Witch of Endor (1 Samuel 28:7-25)

กษัตริย์ซาอูลและแม่มด
ที่บ้าน แอนโดร์
(1 ซามูเอล 28 : 7 – 25)
พระคัมภีร์ห้ามไม่ให้ยุ่ง
เกี่ยวกับ ไสยศาสตร์
ทรงเจ้าเข้าผี

บทที่ 35

จุดมุ่งหมายของระบอบสันตะปาปา
(สิทธิเสรีภาพทางศาสนาถูกคุกคาม)

<u>โปรเตสแตนท์ทรยศต่อหลักความเชื่อเดิมเพื่อเข้าหาคาทอลิก</u>

ปัจจุบันนี้ชาวโปรเตสแตนท์มีความรู้สึกชื่นชอบชาวโรมมันคาทอลิกมากกว่าในอดีตมาก ในเหล่าประเทศที่คริสตจักรคาทอลิกไม่เป็นที่นิยมมากนัก ชาวโรมันคาทอลิกต้องจำยอมอ่อนข้อเพื่อจะมีอิทธิพลโน้มน้าว **<u>การไม่ใส่ใจในเรื่องหลักความเชื่อที่ทำให้เกิดการแตกหักและแยกนิกายโปรแตสแตนท์(สมัยปฏิรูปศาสนาคริสต์ Protestant Reformation) ออกจากคริสตจักรคาทอลิก ก็เพิ่มมากขึ้น</u>** ความเห็นที่ว่าในที่สุดแล้วเราก็ไม่ได้แตกต่างกันในเรื่องสำคัญๆตามที่เคยคิดอย่างมากมายนั้นกำลังเพิ่มทวีขึ้นและคิดว่าการยินยอมโอนอ่อน เพียงเล็กน้อยในส่วนของเราจะนำให้คริสตจักรโปเตสแตนท์เข้าสู่ความเข้าใจกับคริสตจักรโรม Rome ได้ดียิ่งขึ้น **<u>สมัยก่อนชาวโปรเตสแตนท์เทิดทูนเสรีภาพทางความเชื่อ liberty of conscience ซึ่งต้องซื้อมาด้วยราคาแพง พวกเขาสอนลูกๆให้เกลียดชังระบอบสันตะปาปาและให้ถือว่าการแสวงหาความปรองดองให้เข้ากับคริสตจักรโรมนั้นถือเป็นการไม่จงรักภักดีต่อพระเจ้า</u>** แต่บัดนี้อารมณ์ความรู้สึกที่แสดงออกมานั้นช่างแตกต่างจากเดิมอย่างมากมาย! {GC 563.1}_

ฝ่ายสนับสนุนระบอบของสันตะปาปา “papacy” ชี้แจงว่า คริสตจักรโรมันคาทอลิกถูกใส่ร้ายและชาวโปรเตสแตนท์มีแนวโน้มจะยอมรับคำพูดประโยคนี้ หลายคนพยายามเสนอว่าเป็นเรื่องไม่ยุติธรรมที่จะตัดสินคริสตจักรโรมันคาทอลิกสมัยนี้จากความผิดที่น่ารังเกียจและความโง่เขลา ความเหลวไหล ความไม่รู้ และความมืดของอดีตที่ทำให้โรมันคาทอลิกสมัยเรืองอำนาจหลายๆศตวรรษเป็นมลทิน พวกเขาแก้ต่างให้กับความโหดเหี้ยมของโรมันคาทอลิกในอดีตที่น่ากลัวว่าเป็นผลของความป่าเถื่อนของสมัยนั้น และวิงวอนอธิบายว่าอิทธิพลของอารยะธรรมยุคใหม่ได้เปลี่ยนอารมณ์ความคิดของโรมันคาทอลิกยุคนี้ไปแล้ว {GC 563.2} See – See You tube: Are Catholics saved? by John Mac Arthur – See Evanglicals &

คริสตจักรโรมอวดอ้างว่าไม่เคยทำผิด

คนเหล่านี้ลืมคำอวดอ้างที่ได้ประกาศมาเป็นเวลาแปดร้อยปีว่า **"ไม่เคยผิด"** แล้วหรือ **"claim of infallibility"** เรื่องนี้ยังห่างไกลจากการยกเลิก คำอ้างนี้ได้รับการรับรองในศตวรรษที่ 19 ด้วยการสนับสนุนมากยิ่งกว่าก่อน ในขณะที่โรมยืนยันว่า "คริสตจักร(โรมันคาทอลิก)ไม่เคยทำผิดและพระคัมภีร์บอกว่าจะไม่มีวันทำผิด" ((John L. von Mosheim, Institutes of Ecclesiastical History, เล่มที่ 3, century II, ตอน 2, บทที่ 2, section 9, note 17) โรมจะละทิ้งหลักการที่เป็นข้อบังคับโดยตลอดมาในอดีตได้อย่างไร ? {GC 564.1}

คริสตจักรโรมันคาทอลิกจะไม่มีวันยกเลิกคำอ้างที่ว่าไม่เคยทำผิด (doctrine of infallibility) ทุกสิ่งที่โรมได้ทำไปในการกดขี่ผู้ที่ปฏิเสธคำสอนของเขาหรือกฎเกณฑ์ที่ไร้เหตุผลของคริสตจักรโรมนั้นถือว่าทำถูกต้องแล้ว และโรมจะไม่ทำสิ่งนั้นซ้ำอีกหรือถ้ามีโอกาสอีก? ถ้าหากไม่มีการควบคุมยับยั้งโดยรัฐบาลฝ่ายโลก (secular government) **คริสตจักรโรมันคาทอลิกก็จะคืนกลับไปสู่อำนาจดังเดิม แล้วเมื่อนั้นความเข้มงวดที่โหดเหี้ยมและการกดขี่ข่มเหงทารุณและความเป็นเผด็จการทรราชของโรมก็จะฟื้นคืนชีพอย่างรวดเร็ว** {GC 564.2}

เสรีภาพในการนับถือศาสนาในอเมริกาถูกคุกคาม

นักเขียนมีชื่อเสียงท่านหนึ่งกล่าวถึงท่าทีของสภาปกครองสงฆ์ของสันตะปาปาในเรื่องเสรีภาพทางความเชื่อ "freedom of conscience" และภัยอันตรายที่ข่มขู่สหรัฐอเมริกาจากนโยบายของโรมันคาทอลิกเมื่อประสบความสำเร็จไว้ว่า {GC 564.3}

"หลายคนมักจะคิดว่าการกลัวคริสตจักรโรมันคาทอลิกในสหรัฐอเมริกานั้นเป็นเรื่องของความดื้อดึงถือทิฐิและคิดแบบเด็กๆ คนเช่นนั้นมองไม่เห็นการกระทำและท่าทีที่เป็นปฏิปักษ์ของลัทธิโรมันคาทอลิกที่มีต่อสถาบันที่ให้เสรีภาพของเรา หรือไม่พบสิ่งใดที่เป็นลางแสดงถึงการเติบใหญ่ขึ้นของโรม อันดับแรกขอให้เราเปรียบเทียบหลักการการปกครองพื้นฐานของรัฐบาลของเรากับหลักการของคริสตจักรคาทอลิกก่อน {GC 564.4}

“รัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริการับรองเสรีภาพทางความเชื่อ “liberty of conscience” ไม่มีสิ่งใดที่จะสำคัญและมีค่ามากยิ่งกว่านี้ สันตะปาปาปิอูสที่ 9 เขียนใน Encyclical letter เมื่อวันที่ 15 สิงหาคม ค.ศ. 1854 ว่า ‘หลักคำสอนไร้สาระและผิดๆ หรือการพูดอย่างเพ้อเจ้อเพื่อปกป้องเสรีภาพทางความเชื่อนั้นเป็นความผิดเหมือนโรคร้ายหรือเหมือนแมลงร้ายที่แทะทำลายที่น่ากลัวอย่างยิ่งของรัฐ’ สันตะปาปาองค์เดียวกันนี้ ใน (Encyclical lette) สาร ของ**สันตะปาปา ลงวันที่ 8 ธันวาคม ค.ศ. 1864 สาบแช่งผู้ที่ยืนยันสิทธิของเสรีภาพทางความเชื่อและเสรีภาพในการนับถือศาสนาและประนามคนทั้งหลายที่ยืนหยัดว่าคริสตจักรใช้อำนาจบังคับไม่ได้ ‘** {GC 564.5}

ท่าทีที่สงบอ่อนโยนของคริสตจักรโรมในสหรัฐอเมริกาไม่ได้หมายความว่าเธอกลับใจแล้ว โรมยอมผ่อนปรนเพราะเธอไม่มีอำนาจ บิชอบ โอ คอนเนอร์กล่าวว่า “จะยังยอมทนให้มีเสรีภาพทางศาสนา จนกว่าโรมจะสามารถทำตรงกันข้ามได้โดยไม่เป็นภัยต่อโลกของคาทอลิก ” ..... อารชบิชอบแห่งเซนต์หลุยซ์ (ฝ่ายคาทอลิก)เคยกล่าวไว้ครั้งหนึ่งว่า “ความเชื่อนอกรีต “Heresy” หรือความเชื่อที่แตกต่างจากโรมันคาทอลิค และการไม่เชื่อเหมือนคาทอลิกถือเป็น**อาชญากรรม** ประเทศที่นับถือคริสต์ตัวอย่างเช่น ประเทศอิตาลีและสเปญ ที่มีประชากรทั้งหมดเป็นคาทอลิกและศาสนาคาทอลิกเป็นส่วนประกอบสำคัญของกฎหมายของบ้านเมือง พวกที่ไม่เชื่อจะถูกลงโทษเหมือนเป็น**อาชญากรที่ทำความผิดร้ายแรง**ทั่วๆไป .....{GC 565.1}

“พระคาดินาล อาร์ช บิชอบและบิชอบทุกคนในคริสตจักรคาทอลิกจะต้อง**สาบาน**ตนว่าจะจงรักภักดีต่อสันตะปาปาด้วยวาจาที่ปรากฏต่อไปนี้ **“คนนอกรีต ผู้ทำให้ศาสนาแตกแยกและผู้ที่ทรยศต่อเจ้านายของเรา (สันตะปาปา) หรือผู้สืบตำแหน่งดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ข้าฯจะกดขี่ข่มเหงและต่อต้านจนสุดกำลังของข้า”** (Josiah Strong, Our Country, บทที่. 5 ย่อหน้า 2-4. {GC 565.2}

โรมันคาทอลิกเป็นคริสตจักรของพระเยซูคริสต์ไหม หรือ เป็นคริสเตียนไหม ???

เป็นความจริงที่ว่าในกลุ่มของโรมันคาธอลิกยังมีคริสเตียนที่จริงใจ มีคนนับพันในคริสตจักรโรมันคาทอลิกที่เชื่อและปฏิบัติตามพระคำของพระเจ้าอย่างดีที่สุดตามแสงสว่างที่เขามี พวกเขาไม่มีโอกาสเข้าถึงพระธรรมคำสอน (พระคัมภีร์)

ของพระองค์ ดังนั้นเขาจึงมองไม่เห็นความจริง [ดูภาคผนวก GC 565] พวกเขาไม่เคยมองเห็นความแตกต่างระหว่างการรับใช้ด้วยใจที่มีชีวิตชีวา กับการวนเวียนอยู่ในพิธีกรรมและระเบียบเท่านั้น พระเจ้าทรงทอดพระเนตรด้วยพระเมตตาอย่างเอ็นดูต่อคนเหล่านี้ พวกเขาได้รับการสอนใน**ความเชื่อที่หลอกลวง** และไม่ได้รับผลตอบสนองที่พึงพอใจ พระเจ้าจะทำให้ลำแสงสว่างส่องทะลุผ่านความมืดหนาทึบที่ล้อมพวกเขาอยู่ พระเจ้าจะเปิดเผยความจริงที่พระเยซูมี ต่อพวกเขา แล้วผู้คนจำนวนมากจะมาร่วมกับคนของพระเจ้า {GC 565.3}

ปัจจุบันนี้**ระบบของลัทธิโรมันคาทอลิกไม่ได้มีระบบที่ประสานสอดคล้องกับพระธรรมคำสอนของพระเยซูคริสต์** มากไปกว่าเวลาใดๆในประวัติศาสตร์ของโรมที่ผ่านมา คริสตจักรโปรเตสแตนท์ตกอยู่ในความมืดอันยิ่งใหญ่ มิฉะนั้นแล้วพวกเขาจะต้องมองเห็นหมายสำคัญของเวลา คริสตจักรโรมมีแผนการระยะยาวมากและมีรูปแบบปฏิบัติที่หลากหลาย **โรม**ใช้อุบายทุกรูปแบบเพื่อขยายอิทธิพลของเธอและเพิ่มอำนาจของเธอในการเตรียมตัวสำหรับความขัดแย้งที่รุนแรงและมุ่งมั่นที่

(1) จะครองโลกอีก

(2) ใช้การกดขี่ข่มเหงอีก

(3) ยกเลิกทุกสิ่งที่คริสตจักรโปรเตสแตนท์ได้ทำไว้แล้ว

คริสตจักรคาทอลิกกำลังยึดพื้นที่ได้รอบข้าง ดูจากจำนวนคริสตจักรและโบสถ์คาทอลิกต่างๆในประเทศ ที่เป็นโปรเตสแตนท์ ให้มองดูความนิยมของผู้คนในวิทยาลัยและโรงเรียนสอนศาสนาของโรมันคาทอลิกในอเมริกาที่ชาวโปรเตนแตนท์สนับสนุนอย่างกว้างขวาง ให้มองดูการเติบใหญ่ขึ้นของระบบพิธีกรรมในประเทศอังกฤษและบ่อยครั้งเอาใจออกห่างเข้าไปอยู่กับคาทอลิก สิ่งเหล่านี้จะต้องปลุกความกังวลของทุกคนที่ยึดถือคุณค่าหลักการอันบริสุทธิ์ของพระธรรมคำสอนของพระเยซู {GC 565.4}

คริสต์จักรโรมเป็นศัตรูตัวร้ายกาจที่สุดของสิทธิเสรีภาพของบุคคลและสิทธิเสรีภาพทางศาสนา

ชาวโปรเตสแตนท์ได้เข้าไปยุ่งเกี่ยวและอุดหนุนคริสต์จักรโรมันคาทอลิก พวกเขาได้ประนีประนอมและยอมกับหลายสิ่งซึ่งชาวคาทอลิกเองก็ยังแปลกใจและไม่เข้าใจ ผู้คนปิดตาให้กับธาตุแท้ของลัทธิโรมันคาทอลิกและภัยอันตรายที่จะมาเมื่อ

เธอมีอำนาจสูงสุดและ**ผู้คนจะต้องได้รับการปลุกให้ตื่นเพื่อต่อต้านกับการรุกเข้ามาของคริสต์จักรโรมศัตรูตัวร้ายกาจที่สุดของสิทธิเสรีภาพของบุคคล (civil liberty) และสิทธิเสรีภาพทางศาสนา (religious liberty)** {GC 566.1}

ชาวโปรเตสแตนท์มากมายคิดว่าศาสนาคาทอลิกนั้นไม่มีสิ่งที่ดึงดูดความสนใจและการนมัสการของเขานั้นน่าเบื่อหน่าย วนเวียนอย่างไร้ความหมาย พวกเขาเข้าใจเรื่องนี้ผิด แม้ **ลัทธิโรมันคาทอลิกจะตั้งอยู่บนการหลอกลวง** แต่ก็ไม่ใช่เป็นการหลอกลวงที่หยาบๆหรือซุ่มซ่าม พิธีกรรมทางศาสนาของคริสต์จักรโรมันคาทอลิกนั้นเป็นพิธีกรรมที่ประทับใจที่สุด การแสดงออกที่โอ่อ่าหรูหราและพิธีกรรมที่ขึงขังปลุกเสน่ห์เร้าความรู้สึกของคนทั้งหลายและทำให้**เสียงเตือนหรือจิตสำนึกของความมีเหตุมีผลและสติรู้ผิดรู้ชอบ "conscience" เงียบหายไป** เสน่ห์ตรึงตาของพวกเขา โบสถ์วิหารยิ่งใหญ่ตระการตา ขบวนแห่ที่สง่างาม แท่นบูชาทองคำ หิ้งบูชาประดับเพชรระยิบระยับ ภาพวาดที่คัดสรรแล้วและรูปปั้น ที่งามวิจิตร ชักชวนให้ผู้ที่รักความงามหลงเสน่ห์ หูก็ได้ยินเสียงเพลงที่จับใจ เสียงดนตรีที่ไพเราะไม่แพ้ใคร เสียงโน๊ตดนตรีมากมายที่ไพเราะจากออร์แกนที่มีเสียงทุ้มลึกไพเราะประสานกับเสียงไพเราะของนักร้องมากมาย ที่ดังกึกก้องลอยขึ้นไปยังโดมสูงและห้องโถงที่มีเสาและทางเดินที่งดงามของโบสถ์วิหารที่สวยงามยิ่งใหญ่ สิ่งเหล่านี้ย่อมไม่พลาดที่จะนำความประทับใจและความเคารพยำเกรงมาสู่จิตใจของผู้คนได้ {GC 566.2}

ความสง่างาม ความโอ่อ่าเอิกเกริก และพิธีกรรมที่แสดงออกให้เห็น**ภายนอก**นี้เพียงเพื่อต้องการยั่วเย้าความปรารถนาของจิตวิญญาณที่ล้มป่วยด้วยความบาปซึ่งเป็นหลักฐานของความเน่าเปื่อยที่อยู่ภายใน **ศาสนาของพระคริสต์ที่แท้จริงไม่จำเป็นต้องมีเครื่องดึงดูดใจเช่นนี้**ในการแนะนำ แสงที่ส่องสว่างมาจากกางเขน และ คริสต์ศาสนาที่แท้จริงนั้นจะปรากฏให้เห็นว่างดงามบริสุทธิ์จนไม่มีเครื่องประดับภายนอกใดๆที่จะทรงคุณค่าเทียบได้ **ความงดงามของจิตใจที่บริสุทธิ์ จิตวิญญาณที่นอบน้อมถ่อมตนและสงบเงียบมีคุณค่าต่อพระเจ้า** {GC 566.3}

รูปแบบที่สุกใสแวววาวไม่ใช่เป็นเครื่องชี้วัดความคิดที่บริสุทธิ์สูงส่ง ความชื่นชอบศิลปะอันสุนทรีย์ และรสนิยมละมุนละม่อมมักจะอยู่ในจิตใจของผู้ที่ยึดติดกับโลกและฝักใฝ่ในโลกีย์และเนื้อหนัง บ่อยครั้งซาตานจะใช้วิธีนี้นำคนให้ลืมสิ่งที่จำเป็นต่อจิตวิญญาณ เพื่อทำให้เขา**มองไม่เห็นชีวิตอนาคตที่อมต** (ชีวิตนิรันดร์มี

ความสุขในสวรรค์) เพื่อทำให้พวกเขาหันเหออกไปจากพระเจ้าพระผู้ช่วยนิรันดร์ของเขาและ**มีชีวิตอยู่ในโลกนี้เท่านั้น** {GC 567.1}

ศาสนาที่เป็น**เปลือกนอก**นั้นดึงดูดจิตใจที่ยังไม่บังเกิดใหม่ ความโอ่อ่าหรูหราและพิธีนมัสการของคาทอลิกมีอำนาจเวทย์มนต์ทำให้หลงเสน่ห์ได้ โดยวิธีนี้มี**คนมากมายถูกหลอกลวง**และทำให้พวกเขามองว่าคริสตจักรโรมันคาทอลิกเป็นประตูจริงที่เปิดไปสู่สวรรค์ ไม่มีผู้ใดนอกจากผู้ที่เอาเท้าวางไว้อย่างมั่นคงลงบนฐานของความจริงและดวงจิตที่ได้รับการบังเกิดใหม่โดยพระวิญญาณของพระเจ้าเท่านั้นที่จะต้านการชักนำของพิธีกรรมได้ คนพันๆคนที่ไม่เคยรู้จักกับพระคริสต์และไม่มีประสบการณ์ ชีวิตคริสเตียนที่แท้จริงจะถูกชักนำให้นับถือศาสนาที่มีรูปแบบภายนอกดูดีดูศักดิ์สิทธ์แต่ไร้พลัง ศาสนาเช่นนี้แหละที่คนมากมายปรารถนา (GC 56)

คริสตจักรโรมอ้างสิทธิ์ในการอภัยบาปได้

การที่คริสตจักรโรมันคาทอลิกอ้างสิทธิ์ในการให้อภัยความบาปได้นั้นทำให้ชาวโรมันคาทอลิกคิดว่าเขามีเสรีภาพที่จะทำบาป และมีพิธีกรรมสารภาพบาป หากไม่ทำพิธีกรรมนี้จะไม่ได้รับ **การให้อภัยจากคริสตจักร โน้มเอียงไปเหมือนเป็นการให้ใบอนุญาตที่จะทำชั่วได้ด้วย** ผู้ที่คุกเข่าต่อหน้ามนุษย์ที่ตกอยู่ในความบาปและเปิดใจสารภาพความในใจที่เป็นความลับและเปิดใจเล่าสารพัดเรื่องที่อยู่ในใจทำให้คุณค่าของความเป็นมนุษย์ลดต่ำลงและทำให้ทุกสัญชาตญาณที่ประเสริฐของมนุษย์ตกต่ำ การเปิดเผยความบาปของชีวิตให้กับบาทหลวงซึ่งเป็นมนุษย์ที่มีบาปและต้องตายเช่นกันและบ่อยครั้งก็มีชีวิตที่ด่างพร้อยด้วยเหล้าองุ่นและกามราคะ ผิดศีลธรรม มาตรฐานต่ำคุณธรรมต่ำลงเป็นผลให้เปรอะเปื้อนในที่สุด ความนึกคิดในเรื่องของพระเจ้านั้นลดลงสู่ระดับของมนุษย์ที่ทำบาปได้ เพราะบาทหลวงนั้นยืนอยู่ในฐานะของตัวแทนของพระเจ้า การสารภาพบาปของมนุษย์ต่อมนุษย์ เป็นเรื่องน่าอับอาย เป็นบ่อน้ำพุลับๆแห่งความชั่วมากมายที่ไหลมาทำให้โลกแปดเปื้อนและพร้อมที่จะถูกทำลายในที่สุด แต่ถึงกระนั้น สำหรับผู้ที่รักที่จะสนองตัณหาของตนเอง การสารภาพบาปต่อมนุษย์ที่ต่างก็ต้องตายด้วยกันนั้นเป็นเรื่องที่พอใจมากกว่าการเปิดเผยกับพระเจ้า **โดยธรรมชาติแล้วมนุษย์พึงพอใจที่จะสารภาพบาปมากกว่าการละทิ้งความบาป** เป็นเรื่องง่ายที่จะทรมานเนื้อหนังตนเองด้วยการนุ่งผ้ากระสอบและตีด้วย

ต้นตำแยหรือทรมานด้วยการล่ามโซ่ตรวนมากกว่าการเอาตัณหาฝ่ายเนื้อหนังไปตรึงที่กางเขน คนที่มีจิตใจที่ฝักใฝ่เนื้อหนังยินดีแบกแอกที่หนัก มากกว่า ที่จะยอมคำนับแอกของพระคริสต์ {GC 567.3}

ระหว่างคริสตจักรของโรมกับคริสตจักร ของชาวยิวในสมัยของพระคริสต์นั้นมีความคล้ายคลึงกันที่เด่นชัด คือ ชาวยิวเหยียบย่ำหลักการทุกข้อของพระบัญญัติของพระเจ้าในที่ลับตาคนในขณะที่ภาพที่ปรากฏต่อผู้คนภายนอกคือพวกเขาถือรักษากฎบัญญัติเหล่านี้อย่างเคร่งครัด ทำให้กฎเกณฑ์เหล่านี้เป็นภาระที่หนักอึ้งเพราะความเข้มงวดและประเพณีต่างๆที่ทำให้การเชื่อฟังปฏิบัติตามเป็นเรื่องเจ็บปวดและเป็นภาระยุ่งยาก ดังที่ชาวยิวอ้างว่าพวกเขาเคารพบูชาพระบัญญัติ ลัทธิโรมันก็อ้างว่าพวกเขาเคารพบูชาไม้กางเขน พวกเขายกย่องสัญลักษณ์ที่แสดงถึงการทนทุกข์ของพระคริสต์ในขณะที่ในชีวิตจริงของเขานั้นเขาปฏิเสธพระองค์ผู้ที่ไม้กางเขนนั้นหมายถึง {GC 568.1}

ชาวโรมันคาทอลิกประดับไม้กางเขนไว้ในโบสถ์ของพวกเขา บนแท่นบูชาของเขาและบนเสื้อคลุมของเขา จะมองเห็นเครื่องหมายไม้กางเขนได้ทุกที่ ในสถานที่ทุกแห่งมีการถวายเกียรติและยกชูไว้อย่างสูงเกียรติ แต่**คำสอนของพระคริสต์นั้นถูกฝังอยู่ใต้กองประเพณีที่ไร้ความหมาย** การตีความหมายที่ผิดเพี้ยน และการออกข้อบังคับที่เข้มงวดกวดขัน พระดำรัสของพระผู้ช่วยให้รอดในเรื่องความมีทิฐิมานะดันทุรังของชาวยิว “bigoted Jews” นำมาใช้ได้อย่างดียิ่งกับผู้นำของโบสถ์โรมันคอทอลิก “ด้วยเขาดีแต่ผูกมัดของหนักอึ้งแบกยาก วางบนบ่ามนุษย์ ส่วนเขาเองแม้แต่นิ้วก็ไม่กระดิก” (มัทธิว 23: 4) ผู้ปฏิบัติธรรมตกอยู่ภายใต้ความหวาดผวาเสมอ เขากลัวพระเจ้าพิโรธโกรธแค้น ลงโทษผู้ที่กระทำผิดต่อพระเจ้า ในขณะที่ผู้นำระดับสูงของคริสตจักรหลายคนอยู่อย่างหรูหราฟุ่มเฟือยและเพลิดเพลินอยู่ในราคะแห่งเนื้อหนัง {GC 568.2}

ซาตานหลอกให้ กราบไว้วัตถุ นักบุญและพระสันตะปาปา แทนพระเจ้าที่เที่ยงแท้

การกราบบูชารูปเคารพและโบราณวัตถุ การปลุกวิญญาณนักบุญและเทิดทูนพระสันตะปาปาเป็นเล่ห์กลของซาตานที่จะดึงดูดจิตใจของคนทั้งหลายให้หันเหความสนใจออกไปจากพระเจ้าและพระบุตรของพระองค์ เพื่อทำลายพวกของพระเจ้าให้สำเร็จ ซาตาน มุมานะหมายมั่นที่จะหันความสนใจของผู้คนออกไปจาก

พระเจ้าผู้ซึ่งเป็นผู้เดียวที่พวกเขาจะพบความรอดได้ มันจะชี้นำให้ผู้คนไปหาวัตถุหรืออะไรก็ได้ให้เข้ามาแทนพระองค์ พระองค์ตรัสว่า “บรรดาผู้ทำงานเหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนัก จงมาหาเราและเราจะให้ท่านทั้งหลายหายเหนื่อยเป็นสุข” (มัทธิว 11: 28) {GC 568.3}

ซาตานพยายามอยู่เสมอที่จะแสดง พระลักษณะของพระเจ้า รวมทั้งความหมายของความบาปและปัญหาที่แท้จริงของการต่อสู้อันยิ่งใหญ่ (ระหว่างพระเจ้าและซาตาน)ให้เห็นในรูปที่ผิดๆ การหลอกลวงอย่างชาญฉลาดของเขาทำให้พันธะหน้าที่ต่อพระบัญญัติของพระเจ้าลดน้อยลงและให้ใบอนุญาตให้คนทำบาปได้ในเวลาเดียวกัน ซาตานยังทำให้คนชื่นชอบกับแนวคิดผิดๆในเรื่องของพระเจ้าเพื่อเขาเหล่านั้นจะนับถือพระเจ้าด้วยความกลัวและความเกลียดชังแทนที่จะทำด้วยความรัก ความโหดเหี้ยมที่เป็นส่วนหนึ่งของอุปนิสัยของมันนั้นมันซัดทอดใส่พระผู้สร้าง มันปลูกฝังลงไปในระบบของศาสนาและแสดงออกในรูปแบบของการกราบไหว้บูชา ด้วยเหตุนี้ จิตใจของมนุษย์นั้นบอดไปและซาตานก็รวมพวกเขาเข้ามาเป็นตัวแทนเพื่อสู้รบกับพระเจ้าด้วยแนวคิดที่บิดเบือนไปในทางที่ผิด ในเรื่องคุณลักษณะของพระเจ้า เป็นเหตุชักนำให้ผู้ที่ไม่นับถือพระเจ้าเชื่อว่าการถวายมนุษย์เป็นเครื่องเผาบูชาเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อที่จะได้ความพึงพอพระทัยจากพระเจ้าและความโหดเหี้ยมที่น่ากลัวได้สานต่อเนื่องไปอยู่ในรูปแบบต่างๆของการกราบไหว้รูปเคารพ {GC 569.1}

สมัยยุคมืดคริสตจักรโรมันคาทอลิกทรมานและฆ่าคนของพระเจ้า 50-100 ล้านคน

คริสตจักรโรมันคาทอลิกเอารูปลักษณ์ของลัทธินอกศาสนาคริสต์ (paganism) และลัทธิของศาสนาคริสต์มารวมเข้าด้วยกัน และคริสตจักรโรมันคาทอลิกทำเหมือนคนลัทธินอกศาสนาคริสต์ แสดงอุปนิสัยของพระเจ้าไปในทางที่ผิด เขา**โหดเหี้ยม**และน่ารังเกียจไม่น้อยกว่ากัน โรมในสมัยที่เรืองอำนาจเขา**ใช้เครื่องมือทรมาน**คนเพื่อบังคับให้คนยอมสยบต่อคำสอนของเขา มี**เสาหลักไว้มัดคนแล้วเผาทั้งเป็น**เพื่อเผาผู้ที่ไม่ยอมทำตามที่เขากำหนด มีการ**สังหารหมู่**ที่ไม่มีวันจะรู้ว่าจำนวนมากเท่าไรจนกว่าจะถึงเวลาเปิดเผยในวันพิพากษา

เจ้าหน้าที่ผู้มีตำแหน่งสูงของคริสตจักรโรมศึกษาจากซาตานผู้เป็นอาจารย์ของเขาเหล่านั้น เพื่อค้นคิดวิธีทรมานที่ทารุณที่สุดเท่าที่จะทำได้โดยไม่ให้

ชีวิตของเหยื่อถึงจุดสิ้นสุด มีอยู่หลายรายที่ขบวนการทารุนดุจนรก ถูกทำซ้ำหลายครั้งจนสุดความอดทนของมนุษย์จนกระทั่งร่างกายพ่ายแพ้ต่อการดิ้นรนและผู้ที่ถูกทรมานร้องหาความตายว่าเป็นการหลุดพ้นทุกข์ที่หวานชื่น {GC 569.2} ดูภาคผนวก www.pacinst.com

นี่เป็นเคราะกรรมของผู้ที่เป็นปฏิปักษ์ต่อโรม สำหรับผู้ติดตามของเธอนั้นมีการเฆี่ยนตีด้วยหวาย มีการอดอาหารที่ทารุณโหดร้าย ทรมานกายทุกรูปแบบจนน่าเวทนา ผู้สำนึกผิดละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้าโดยละเมิดกฎของธรรมชาติเพื่อจะให้สวรรค์ชื่นชอบ พวกเขาถูกสอนให้ตัดสิ่งที่พระเจ้าผูกพันไว้แล้ว(ผูกพันกับญาติมิตรและครอบครัว)เพื่อเป็นพระพรและให้การเดินทางของมนุษย์ในโลกมีความสุข **สุสานในบริเวณโบสถ์ฝังผู้เคราะร้ายหลายล้านคน พวกเขาใช้ชีวิตพยายามปฏิบัติในสิ่งที่ไม่เกิดประโยชน์ เช่นเก็บกดความรักที่เป็นไปตามธรรมชาติและระงับความคิดและความรู้สึกเห็นอกเห็นใจต่อเพื่อนมนุษย์เพราะคิดว่าเป็นเรื่องที่จะทำให้พระเจ้าไม่พอพระทัย** {GC 569.3}

หากเราใคร่อยากทีจะเข้าใจความโหดเหี้ยมโดยเจตนาของซาตานที่ปรากฏให้เห็นมาเป็นเวลาหลายร้อยปี ไม่ใช่ในท่ามกลางคนที่ไม่เคยได้ยินเรื่องพระเจ้าแต่อยู่ในใจกลางและทั่วทั้งอาณาจักรโลกคริสเตียน เราเพียงแต่**ต้องดูประวัติศาสตร์ของลัทธิโรมัน ด้วย ระบบหลอกลวงที่มโหฬารนี้** ซาตานเจ้าชายแห่งความชั่วร้ายบรรลุเป้าหมายของมันในการนำความอัปยศอดสูมาสู่พระเจ้าและนำความทุกข์เวทนามาสู่มนุษย์ และเมื่อเราดูว่ามันประสบความสำเร็จอย่างไรด้วยการปลอมตัวและทำงาน ผ่านผู้นำของคริสตจักร เราจะเข้าใจได้ดียิ่งขึ้นว่า**ทำไมคริสตจักรโรมจึงเกลียดชังพระคัมภีร์ยิ่งนัก ?** ถ้าอ่านพระคัมภีร์แล้ว พระเมตตาคุณและความรักของพระเจ้าจะถูกเปิดเผยจะทำให้มองเห็นว่าพระองค์ไม่เคยวางภาระหนักใดๆเหล่านี้บนบ่ามนุษย์ **พระเจ้าทรงขอเพียง หัวใจทีแตกสลาย เศร้าโศก สำนึกผิด กลับใจ จิตใจที่ถ่อมตน และ เชื่อฟัง** {GC 570.1}

พระคริสต์ไม่เคยประทานแบบอย่างในชีวิตของพระองค์ที่จะให้ชายและหญิงกักขังตัวเองในบริเวณโบสถ์เพื่อเตรียมตัวให้เหมาะสมกับสวรรค์ พระองค์ไม่เคยสอนว่าความรักและความเห็นอกเห็นใจจะต้องถูกกดเก็บไว้ หัวใจของพระผู้ช่วยให้รอดนั้นเปี่ยมล้นด้วยความรัก มนุษย์ยิ่งเข้าใกล้ความสมบูรณ์ของธรรม ความรู้สึกของเขาก็จะ

ไวมากยิ่งขึ้น เขาจะมองเห็นบาปได้ชัดแจ้งยิ่งขึ้นและมีความเห็นอกเห็นใจอย่างลึกซึ้งให้กับผู้ที่ตกอยู่ในความทุกข์ยาก **สันตะปาปาอ้างว่าตนเป็นตัวแทนของพระเยซู vicar of Christ แต่อุปนิสัยของท่านนั้นเป็นอย่างไรเมื่อเทียบกับพระอุปนิสัยของพระผู้ช่วยให้รอดของเรา ไม่เคยปรากฏว่าพระเยซูส่งคนไปเข้าคุกหรือตรึงบนเครื่องทรมานเพราะเขาไม่เคารพพระองค์ว่าเป็นกษัตริย์แห่งสวรรค์?** หรือไม่เคยได้ยินพระสุรเสียงลงโทษประหารชีวิตคนที่ไม่ยอมรับพระองค์ ? เมื่อประชาชนจากหมู่บ้านของชาวสะมาเรียดูแคลนพระองค์ อัครสาวกยอห์นโกรธแค้นอย่างมากและทูลถามพระองค์ว่า “พระองค์เจ้าข้า พระองค์พอพระทัยจะให้ข้าพระองค์ขอไฟลงมาจากสวรรค์เผาผลาญเขาเสียอย่างเอลียาห์ได้กระทำนั้นหรือ” พระเยซูทอดพระเนตรสาวกของพระองค์ที่คิดรุนแรงด้วยความสงสารและตรัสว่า **“เพราะว่าบุตรมนุษย์มิได้มาเพื่อทำลายชีวิตมนุษย์ แต่มาเพื่อช่วยเขาทั้งหลายให้รอด”** (ลูกา 9:54 – 56 KJV พระคัมภีร์ หลายฉบับ ได้ตัดพระธรรมข้อนี้ออก มีพิรุทน่าสงสัย) **น้ำพระทัยที่พระคริสต์ทรงสำแดงนั้นช่างแตกต่างอย่างมากกับผู้ที่อ้างตนว่าเป็นตัวแทนของพระเยซูคริสต์** (GC 570.2)

คริสตจักร โรมไม่ได้เปลี่ยนหรือสำนึกผิด ความโหดเหี้ยม ยังมีอยู่

ปัจจุบันนี้นี้คริสตจักรโรมันเสนอภาพด้านที่สวยงามให้โลกดู เป็นภาพของการขออภัยให้กับประวัติที่โหดเหี้ยมน่ากลัว เธอได้สวมใส่อาภรณ์ที่ละม้ายคล้ายอาภรณ์ของพระคริสต์ **แต่เธอไม่ได้เปลี่ยนแปลง หลักการทั้งหมดของระบอบสันตะปาปา “papacy” ที่มีในยุคอดีตก็ยังมีอยู่ในปัจจุบัน** หลักคำสอนที่วางแผนไว้ในยุคมืดที่สุดก็ยังใช้อยู่ อย่าให้ผู้ใดหลอกลวงตนเองเลย ระบอบสันตะปาปาที่บัดนี้ชาวโปรเตสแตนท์พร้อมที่จะให้เกียรตินั้นเป็นระบอบสันตะปาปาเดียวกันที่ปกครองโลกในสมัยของการปฏิรูปศาสนานิกายโปเตสแตนท์ “Protestant Reformation” เมื่อคนของพระเจ้าลุกขึ้นเสี่ยงชีวิตเพื่อเปิดโปงความชั่วของคริสตจักรโรม เธอยังคงทรนงหยิ่งยโสและอวดดีเช่นเดียวกับที่มีอำนาจเหนือพระราชาและขุนนางและอวดอ้างพระราชอำนาจของพระเจ้า **ในเวลานี้จิตใจของเธอนั้นไม่ได้โหดเหี้ยมและโหดร้ายน้อยกว่าสมัยที่คริสตจักรโรมบดขยี้เสรีภาพของมนุษย์และสังหารผู้บริสุทธิ์ของพระเจ้าผู้สูงสุด** {GC 571.1}

ระบอบสันตะปาปาก็ยังคงเป็นตามที่คำพยากรณ์เปิดเผยว่าจะเป็น คือการละทิ้งแก่นแท้ของศาสนาในช่วงหลัง (2 เธสะโลนิกา 2: 3,4) นโยบายส่วนหนึ่งของเธอคือรักษาภาพพจน์ให้ดีที่สุดเพื่อจะทำงานที่เธอประสงค์ให้สำเร็จ แต่ภายใต้คราบของจิ้งจกเปลี่ยนสี “chameleon” ที่มีหลากหลายสี เธอปกปิดพิษสงที่ไม่เคยแปรเปลี่ยนของงูพิษ เธอประกาศว่า “ไม่จำเป็นต้องรักษาสัตย์กับคนนอกรีต ‘heretics’ หรือคนที่ถูกสงสัยว่าเลื่อมใสในศาสนานอกรีต ‘heresy’” (Lenfant, เล่มที่ 1, หน้า 516) **เดี๋ยวนี้เราจะยอมรับอำนาจที่มีประวัตินับพันปีที่เขียนด้วยเลือดของคริสเตียนที่บริสุทธิ์มาเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรของพระคริสต์ไหม?** {GC 571.2}

คำกล่าวในประเทศโปรเตสแตนท์ต่างๆที่ว่า ชาวคาทอลิกมีความแตกต่างจากชาวโปรเตสแตนท์มีระยะห่างน้อยลงกว่าสมัยก่อนนั้นไม่ใช่ไม่มีเหตุผล มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นจริง แต่การเปลี่ยนแปลงไม่ได้อยู่ที่ระบอบสันตะปาปา แท้จริงแล้ว **ชาวคาทอลิกมีความคล้ายกับโปรเตสแตนท์ของสมัยนี้เพราะชาวโปรเตสแตนท์เสื่อมถอยไปมากตั้งแต่สมัยแรกของการปฏิรูป (Protestant Reformation)** {GC 571.3}

ในขณะที่คริสตจักรโปรเตสแตนท์ต่างๆเข้าหาการสนับสนุนจากชาวโลก ความรักจอมปลอมทำให้ตาเธอบอดไป พวกเขามองไม่เห็นอะไรนอกจากมองเห็นว่า**ความชั่วทั้งปวงคือความดี**และเชื่อว่าเป็นเรื่องถูกต้องและในที่สุดผลที่ตามมาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้คือพวกเขาก็จะเชื่อว่า**ความดีทั้งปวงคือความชั่ว** แทนที่จะยืนหยัดปกป้องความเชื่อที่ครั้งหนึ่งพระเจ้าประทานให้กับสาวกของพระองค์ บัดนี้พวกโปเตสแตนท์ ทำราวกับว่ากำลังขอขมาต่อโรมในความเกรี้ยวกราดที่ขาดความรักและดื้อรั้นในความเชื่อของตนและอ้อนวอนขอให้ยกโทษ {GC 571.4} See cruel Jesuit Oath (Jesuit still no change); Read“Convert or Die” by Edmond Paris,--During World War II,the Roman Catholic Church is responsible for the murder and torture of over 700,000 non-Catholic Serbs in Yugoslavia; Read “Catholic Terror in Ireland” by Avro Mahattan

<u>ความมืดจะปกคลุมผู้ที่ปฏิเสธแสงสว่างของพระเจ้า</u>

คนกลุ่มใหญ่แม้ในพวกที่มองลัทธิโรมันอย่างไม่ชื่นชอบเข้าใจถึงอันตรายแต่เพียงเล็กน้อยที่มาจากอำนาจและอิทธิพลของโรม คนมากมายพยายามพูดว่า**ความมืดทางปัญญาและศีลธรรมในยุคกลาง "Middle Ages"**สนับสนุนคำสอนที่ไม่มีหลักเกณฑ์และความเชื่อโชคลางและการกดขี่ข่มเหงของโรม และในยุคปัจจุบันด้วยสติปัญญาที่ดีกว่า ความรู้ที่แพร่กระจายไปอย่างกว้างขวางและความใจกว้างที่เพิ่มมากขึ้นในเรื่องศาสนา จึงห้ามไม่ให้มีการรื้อฟื้นความไม่ใจกว้างทางศาสนาหรือการไม่รับความเชื่อที่แตกต่างกัน "intolerance" และการใช้อำนาจอย่างโหดเหี้ยม การเพียงที่จะคิดว่าเรื่องต่างๆเหล่านี้จะมีปรากฏในยุคที่มีความรอบรู้แล้วนั้นเป็นเรื่องน่าขันจริงอยู่ แสงสว่างเจิดจ้าในเรื่องทางปัญญา ศีลธรรมและศาสนา กำลังส่องสว่างลงมายังยุคนี้ ในพระคัมภีร์ของพระเจ้าที่เปิดอยู่นั้น แสงสว่างจากสวรรค์ได้ส่องลงมาบนโลก แต่**<u>โปรดจำไว้ว่าแสงสว่างส่องลงมายิ่งมาก ความมืดก็จะยิ่งปกคลุมผู้ที่บิดเบือนและปฏิเสธแสงนั้น</u>** {GC 572.1}

การศึกษาพระคัมภีร์ด้วยการอธิษฐานจะเปิดเผยให้ชาวโปรเตสแตนท์เห็นลักษณะที่แท้จริงของระบอบสันตะปาปา "papacy" และทำให้พวกเขารังเกียจและหลีกไปจากระบอบสันตะปาปา แต่คนมากมายเย่อหยิ่งในความฉลาดของตนจนทำให้รู้สึกว่าไม่ต้องการแสวงหาพระเจ้าด้วยการถ่อมใจเพื่อจะนำเขาไปให้ถึงความจริง แม้เขาจะโอ้อวดถึงความรอบรู้ของเขาเองแล้วก็ตามทีแต่พวกเขายังขาดความรู้ทั้งเรื่องของพระคัมภีร์และเรื่องอำนาจของพระเจ้า พวกเขาจำเป็นต้องได้บางอย่างที่จะทำให้จิตใต้สำนึกรู้ผิดชอบของเขาสงบลงและเข้าหาสิ่งที่มีศีลธรรมน้อยที่สุดและอับอายน้อยที่สุด พวกเขาอยากได้วิธีลืมพระเจ้าด้วยวิธีดูเหมือนไม่ลืมพระเจ้า **<u>ระบอบสันตปาปาได้เตรียมการไว้สำหรับมนุษยชาติสองจำพวก ครอบคลุมเกือบทั้งโลก - พวกที่อยากได้รับความรอดโดยการทำคุณความดีด้วยตนเองและผู้ที่อยากได้รับความรอดทั้งๆที่ทำบาป นี่คือเคล็ดลับของอำนาจของระบอบสันตปาปา</u>** {GC 572.2}

ยุคของความยิ่งใหญ่ของความมืดทางปัญญาเคยแสดงให้เห็นว่าเอื้อต่อความสำเร็จของระบอบสันตะปาปา"papacy " ยังจะมีการแสดงให้เห็นอีกว่า ยุคของความสว่างทางปัญญาที่ยิ่งใหญ่(ในสมัยนี้)จะเอื้อต่อความสำเร็จเท่าๆกับ ในยุคอดีตเมื่อมนุษย์อยู่โดยปราศจากพระคำของพระเจ้าและปราศจากความรู้เรื่องความจริง

ตาของพวกเขาถูกปิดไปและคนจำนวนนับพันติดกับดัก มองไม่เห็นตาข่ายที่แผ่ดักจับเท้าของเขา ในยุคนี้มีคนมากมายที่ตาพร่าไปด้วยแสงเจิดจ้าของการคาดเดาของมนุษย์ที่เรียกกันอย่างผิดๆว่าเป็น “วิทยาศาสตร์” พวกเขามองไม่เห็นตาข่ายและพร้อมจะเดินเข้าไปด้วยความเต็มใจราวกับว่ามีผ้าผูกตาไว้ พระเจ้าทรง ตรัสไว้ว่าพลังทางปัญญาของมนุษย์จะต้องเก็บถนอมไว้และเป็นของประทานจากพระผู้สร้างของเขาและจะต้องนำมาใช้ในพระราชกิจของการรับใช้สัจจะธรรมและคุณธรรม แต่เมื่อพวกเขาเชิดชูความหยิ่งและความทะเยอทะยานและมนุษย์เชิดชูทฤษฎีของตนเองเหนือพระคำของพระเจ้าแล้วความรู้ความฉลาดจะยิ่งสร้างความเสียหายมากกว่าความไม่รู้ ด้วยเหตุนี้วิทยาศาสตร์ที่จอมปลอมของยุคปัจจุบันที่ลอบทำลายความเชื่อในพระคัมภีร์จะยังคงพิสูจน์ให้เห็นว่าประสบความสำเร็จในการเตรียมทางเพื่อต้อนรับระบอบสันตะปาปาpapacyในหลากรูปแบบที่สนองความพึงพอใจ เป็นการระงับยับยั้งความรู้เพื่อเปิดทางให้เพิ่มความยิ่งใหญ่ของระบอบสันตะปาปาในยุคมืด {GC 572.3}

<u>โปรเตสแตนท์กำลังหลงทาง จะออกกฎหมายวันอาทิตย์</u>

ปัจจุบันในสหรัฐอเมริกามีขบวนการที่กำลังเคลื่อนไหวเพื่อให้รัฐสนับสนุนสถาบันและธรรมเนียมปฏิบัติของคริสตจักร ในการกระทำเช่นนี้ชาว โปรเตสแตนท์กำลังเดินตามรอยเท้าของชาวโรมันคาทอลิค ไม่เพียงแต่แค่นี้ พวกเขากำลังเปิดประตูเพื่อให้ระบอบของสันตะปาปา”papacy”นำอำนาจที่สูญเสียไปในโลกเก่ากลับคืนมาอยู่ในอเมริกา(โลกใหม่)ที่เป็นประเทศโปรเตสแตนท์ และสิ่งที่ให้ความสำคัญยิ่งใหญ่กว่าในขบวนการเคลื่อนไหวนี้คือข้อเท็จจริงของเป้าหมายหลักที่มุ่งหมายไว้คือการ**<u>บังคับให้ถือรักษาวันอาทิตย์ซึ่งเป็นขนบธรรมเนียมที่มีแหล่งกำเนิดจากโรมและซึ่งเธออ้างว่าเป็นเครื่องหมายสำคัญแห่งอำนาจของโรม</u>** ความคิดในการ ประณีประนอมกับขนบธรรมเนียมของชาวโลก และ **<u>การยกชูขนบธรรมเนียมของมนุษย์เหนือกว่าพระบัญญัติของพระเจ้า</u>**เป็นความมุ่งมั่นของระบอบสันตะปาปา “papacy”ที่กำลังแทรกซึมเข้าไปในคริสตจักรโปรเตสแตนท์และนำพวกเขาไปทำงานเดียวกันคือการยกชูวันอาทิตย์ซึ่งระบอบสันตะปาปาเคยทำมาแล้วก่อนชาวโปรแตสแตนท์ {GC 573.1}

 หากผู้อ่านต้องการเข้าใจวิธีการที่จะนำมาใช้ในการต่อสู้ที่กำลังจะมาในเร็ว

วันนั้น ผู้อ่านเพียงแต่ต้องติดตามประวัติที่บันทึกวิธีการที่โรมใช้เพื่อเป้าหมายเดียวกันในยุคที่ผ่านมา หากเขาต้องการทราบว่าเมื่อชาวโรมันคาทอลิคและชาวโปรเตสแตนท์รวมกันแล้วจะปฏิบัติต่อผู้ที่ปฏิเสธคำสอนไร้หลักการของเขาทั้งหลายอย่างไร ก็ขอให้ดูจิตใจของคริสตจักรโรมที่ปฏิบัติต่อวันสะบาโตและต่อผู้ที่ปกป้องวันสะบาโต (วันที่ 7 หรือ วันเสาร์) {GC573.2}

พิธีกรรมต่างๆของคริสตจักรซึ่งได้รับการสนับสนุนโดยอำนาจฝ่ายโลกอยู่นั้นเป็นขั้นตอนที่ทำให้วันเทศกาลของชาวโลกที่ถือกำเนิดนอกศาสนาคริสต์ pagan festival ซึ่งเป็นวันอทิตย์ ได้รับการยกย่องให้รับเกียรติยศในวงการของคริสเตียน การบังคับให้ถือรักษาวันอาทิตย์เป็นครั้งแรกอย่างเปิดเผยเป็นกฎหมายที่จักรพรรดิคอนสเตนตินตราขึ้นในปี ค.ศ. 321 คำสั่งนี้บังคับให้คนในเมืองพักผ่อนใน “วันอันเป็นที่เคารพของดวงอาทิตย์” แต่อนุญาตให้คนในชนบทยังคงทำงานเกษตรกรรมต่อได้ แม้ว่ากฎหมายนี้โดยแท้จริงแล้วเกือบทั้งหมดเป็นของรัฐบาลที่ไม่ถือศาสนาคริสต์ แต่จักรพรรดิเป็นผู้ประกาศเป็นกฎหมายบังคับให้ใช้หลังจากที่จักรพรรดิรับเชื่อในศาสนาคริสต์แต่เพียงในนามแล้ว {GC 574.1}

“ผู้คนจะต้องได้รับการปลุกให้ตื่นเพื่อต่อต้านกับการรุกเข้ามาของคริสต์จักรโรม ศัตรูตัวร้ายกาจที่สุดของสิทธิเสรีภาพของประชาชน (civil liberty) และสิทธิเสรีภาพทางศาสนา (religious liberty)” {GC 566.}

เอเลน จี ไวท์

<u>คริสตจักรโรมเปลี่ยนวันสะบาโต(วันเสาร์)เป็นวันอาทิตย์</u>

เมื่อปรากฏว่ากฎหมายพระราชกฤษฎีกานั้นไม่เพียงพอที่จะเข้าใช้แทนที่พระราชอำนาจของพระเจ้า บาทหลวงบิชอบยูซีเบียสได้เข้าประจบสอพลอเหล่าเจ้าผู้ครองนครที่เป็นมิตรสหายสนิทและผู้สนับสนุนจักรพรรดิคอนสเตนติน เสนอคำประกาศอ้างว่าพระคริสต์ทรงย้าย วันสะบาโต(วันเสาร์หรือวันที่เจ็ด)ไปวันอาทิตย์(วันที่หนึ่งของสัปดาห์)แล้ว แต่เขาไม่มีหลักฐานจากพระคัมภีร์สักข้อเดียวมาพิสูจน์หลักข้อเชื่อใหม่นี้ บิชอบยูซีเบียสเองเผลอยอมรับในความเท็จเรื่องนี้โดยชี้ให้เห็น

ถึงต้นตอของการเปลี่ยนแปลง เขากล่าวว่า “บรรดาทุกสิ่งไม่ว่าจะเป็นหน้าที่ที่ต้องทำในวันสะบาโต(วันเสาร์) สิ่งเหล่านี้**เราได้ย้ายไปยังวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว (วันอาทิตย์)”** (Robert Cox, Sabbath Laws and Sabbath Duties, หน้า 538) แต่ข้อโต้แย้งเรื่องวันอาทิตย์ที่ปราศจากหลักฐานนั้นได้ทำหน้าที่ของการทำให้มนุษย์กล้ามากยิ่งขึ้นในการเหยียบย่ำวันสะบาโตของพระเจ้า(วันเสาร์) ทุกคนที่ปรารถนาที่จะได้รับเกียรติของชาวโลกยอมรับวันเทศกาล(วันอาทิตย์)ที่นิยมกันนี้ {GC 574.2}

ขณะที่ระบอบสันตะปาปาก่อตั้งได้มั่นคงแล้ว งานของการเทิดทูนวันอาทิตย์ก็ยังดำเนินต่อไป สมัยหนึ่ง ประชาชนที่ทำงานเกษตรกรรมเมื่อไม่ได้เข้าโบสถ์ก็ยังคงถือวันที่เจ็ดเป็นวันสะบาโต แต่การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเรื่อยๆ ผู้อยู่ในตำแหน่งศักดิ์สิทธิ์ถูกห้ามตัดสินลงโทษความขัดแย้งในวันอาทิตย์ ในเวลาไม่นานต่อมาทุกคนไม่ว่ามีตำแหน่งใดได้รับคำสั่งให้ละเว้นจากการทำงานธรรมดาและมีโทษปรับหากเป็นเสรีชนและลงโทษเฆี่ยนตีในกรณีที่เป็นทาส ต่อมาภายหลังมีคำสั่งให้ลงโทษคนร่ำรวยด้วยการเสียที่ดินครึ่งหนึ่งและในที่สุดหากยังคงดื้อดึงต่อไป ก็จะถูกบังคับให้เป็นทาส คนชนชั้นต่ำจะต้องถูกขับไล่หรือเนรเทศออกไปตลอดกาล {GC 574.3}

เหตุการณ์มหัศจรรย์ก็นำเข้ามาให้เป็นเรื่องจำเป็น ในบรรดาเหตุการณ์มหัศจรรย์นั้นมีรายงานว่าในขณะที่ชาวนาคนหนึ่งกำลังจะไปไถนาในวันอาทิตย์ขณะที่เขาทำความสะอาดคันไถเหล็กชิ้นหนึ่งอยู่นั้น เหล็กชิ้นนั้นปักติดมือของเขาอย่างเหนียวแน่นและเขาต้องมีเหล็กชิ้นนี้ติดตัวไปเป็นเวลา 2 ปี นำความ “เจ็บปวดและอับอายมาให้เขาอย่างแสนสาหัส” (Francis West, Historical and Practical Discourse on the Lord’s Day, หน้า 174) {GC 575.1

ต่อมาสันตะปาปาชี้แนะว่าบาทหลวงของท้องถิ่นจะต้องตักเตือนผู้ล่วงละเมิดวันอาทิตย์และเรียกร้องให้พวกเขาไปโบสถ์และสวดมนต์ มิฉะนั้นจะนำความหายนะลงมาสู่ตัวเขาและเพื่อนบ้าน ในการประชุมของสภาฝ่ายสงฆ์ครั้งหนึ่งได้นำเหตุผลข้อหนึ่งขึ้นมาและเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางแม้ในหมู่ชาวโปรเตสแตนท์ว่าเนื่องจากว่ามีคนเคยถูกฟ้าผ่าขณะทำงานในวันอาทิตย์ดังนั้นวันอาทิตย์จึงต้องถือเป็นวันสะบาโต พระราชาคณะกล่าวว่า “เป็นที่ประจักษ์ว่าพระเจ้าไม่ทรงพอพระทัยอย่างยิ่งที่พวกเขาละเลยวันนี้” จึงมีการอ้อนวอนว่าบาทหลวงและศาสนาจารย์และ พระราชาและเจ้าผู้ครองนครและผู้ที่มีความเชื่อจะต้องใช้ความพยายามและความตั้งใจอย่าง

สุดความสามารถที่จะนำวันนี้กลับคืนสู่เกียรติภูมิที่ควรได้รับและเพื่อเป็นเกียรติของคริสตศาสนา ให้ถือรักษาไว้อย่างสัตย์ซื่อตลอดไป.-- “—Thomas Morer, Discourse in Six Dialogues on the Name, Notion, and Observation of the Lord’s Day, page 271 {GC 575.2}

เมื่อเป็นที่ประจักษ์แล้วว่าคำสั่งของสภาคริสตจักรนั้นไม่เพียงพอจึงได้มีการนำอำนาจทางฝ่ายโลกเข้ามาเพื่อประกาศคำสั่งที่โหดเหี้ยมมาข่มขู่จิตใจของประชาชนและบังคับให้พวกเขาหลีกเลี่ยงจากการทำงานในวันอาทิตย์ การประชุมสงฆ์ที่จัดขึ้นในกรุงโรมได้เน้นย้ำเรื่องที่สรุปแล้วในอดีตด้วยมาตรการที่หนักแน่นและจริงจังมากยิ่งขึ้น ยังได้เสนอให้เข้าไปอยู่ในกฎหมายฝ่ายศาสนา และอำนาจทางฝ่ายปกครอง (ฝ่ายโลก) ก็บังคับใช้เกือบทั่วอาณาจักรของโลกคริสเตียน (See Heylyn, History of the Sabbath, เล่มที่ 2, บทที่ 5, ตอนที่ 7) {GC 575.3}

หลอกว่าม้วนคำสั่งของพระเจ้าตกลงมาจากสวรรค์

การขาดหลักฐานที่บันทึกในพระคัมภีร์ว่าให้ถือรักษาวันอาทิตย์(วันที่ 1 ของสัปดาห์)นำความอับอายมาไม่น้อย เมื่อประชาชนท้วงติงถึงความชอบธรรมต่อครูสอนของเขาที่ละเลยพระบัญชาของพระเยโฮวาห์ “วันที่ เจ็ด นั้นเป็นสะบาโตของพระเจ้าของเจ้า” (อพยบ 20:10) เพื่อถวายเกียรติวันของดวงอาทิตย์ เมื่อไม่มีหลักฐานในพระคัมภีร์ จึงจำเป็นต้องหาข้ออ้างอื่นมาแทน ในช่วงท้ายของศตวรรษที่สิบสองมีชายคนหนึ่งที่สนับสนุนอย่างร้อนรนเรื่องของวันอาทิตย์ ได้ไปเยี่ยมคริสตจักรต่างๆในประเทศอังกฤษ เขาได้รับการต่อต้านจากผู้เชื่อที่ยืนหยัดเพื่อความจริง และความพยายามของเขาก็ไม่เกิดผลจนเขาต้องออกไปจากประเทศนี้เป็นระยะเวลาหนึ่งและเดินทางไปมาเพื่อหาวิธีที่จะบังคับใช้คำสอนของเขา เมื่อเขากลับมา คราวนี้ เขาได้รับสิ่งที่เขาขาดไปและได้ประสบความสำเร็จมากขึ้นใน**งานที่เขาทำในช่วงหลังๆ เขานำม้วนข้อมูลมาหนึ่งม้วนที่เขาอ้างว่ามาจากพระเจ้าโดยตรง เป็นม้วนข้อมูลที่ประกอบด้วยพระบัญชาที่สั่งให้ถือรักษาวันอาทิตย์ที่มีคำขู่**น่ากลัวที่จะทำให้คนที่ไม่เชื่อฟังหวาดกลัว เอกสารอันมีค่านี้—เป็นการปลอมแปลงที่เลวทรามเหมือนเช่นสถาบันที่ให้การสนับสนุนและพูดกันว่าได้ตกลงมาจากสวรรค์และพบที่กรุงเยรูซาเล็มบนแท่นบูชาของเซนท์ซีเมโอนในโกลโกทา แต่ไม่เป็นความจริง พระราชวังของสังฆราชที่

กรุงโรมเป็นแหล่งต้นกำเหนิดในทุกยุคของการฉ้อฉลและการปลอมแปลงเพื่อความยิ่งใหญ่ในอำนาจและความมั่งคั่งของคริสตจักรโรมเป็นเรื่องที่ระบอบของสันตะปาปาถือว่าถูกต้องตามกฎหมาย {GC 576.1}

ม้วนคำสั่งห้ามทำงานเริ่มแรก คือ 3นาฬิกา ของ บ่ายวันเสาร์ไปจนถึงดวงอาทิตย์ขึ้นในวันจันทร์และอ้างว่าอำนาจของคำสั่งนี้ผ่านการรับรองด้วยการมีปาฏิหารมากมายที่เกิดขึ้นแล้ว มีรายงานว่ามีคนทำงานเกินเวลาที่กำหนดไว้ ล้มป่วยลงด้วยโรคอัมพาต มีคนหนึ่งที่ลงแรงบดข้าวโพด แทนที่จะได้แป้งข้าวโพด เขาเห็นกระแสเลือดไหลออกมาและล้อของเครื่องบดแป้งหยุดนิ่งไปแม้จะมีน้ำไหลผ่านอย่างแรงก็ตาม มีหญิงคนหนึ่งอบขนมปังแต่เมื่อเอาออกจากเตาอบก็พบว่ายังเป็นแป้งขนมปังดิบทั้งๆที่เตาอบนั้นร้อนมาก หญิงอีกคนหนึ่งที่คิดจะเอาก้อนแป้งขนมปังดิบใส่เข้าไปในเตาอบในเวลา 3 นาฬิกา แต่เปลี่ยนใจจึงวางพักไว้ตั้งใจที่จะเก็บไว้จนถึงวันจันทร์ พบว่าในวันต่อมา.ก้อนแป้งดิบนั้นถูกปั้นเป็นรูปของขนมปังและอบสุกโดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า ชายคนหนึ่งอบขนมปังในเวลา 3 นาฬิกาของวันเสาร์พบว่าในวันรุ่งขึ้นเมื่อเขาหักขนมปัง ปรากฏว่ามีเลือดไหลออกมาจากขนมปังนั้น โดยการปั้นเรื่องที่ไร้สาระ เพราะความเชื่อไสยศาสตร์เชื่อแบบงมงาย ผู้สนับสนุนวันอาทิตย์จึงพยายามคิดค้นสร้างความลึกลับศักดิ์สิทธิ์ขึ้น (อ้างอิง Roger de Hoveden, Annals, vol. 2, pp. 528-530.) {GC 576.2}

ที่ประเทศสกอตแลนด์ เหมือนที่ประเทศอังกฤษ มีการนับถือวันอาทิตย์อย่างเหนียวแน่นมากโดยการเอาบางส่วนของวันสะบาโตโบราณ (วันเสาร์) มารวมกับวันอาทิตย์ แต่ช่วงเวลาที่จะต้องถือให้บริสุทธ์จะแตกต่างกันออกไป พระราชกฤษฎีกาของกษัตริย์แห่งประเทศสกอตแลนด์ประกาศให้ถือ “วันเสาร์ตั้งแต่เที่ยง 12 นาฬิกาให้ถือเป็นวันบริสุทธิ์” และห้ามผู้ใดทำงานธุระกิจทางฝ่ายโลกตั้งแต่เวลานั้นจนถึงเช้าของวันจันทร์ --Morer, pages 290, 291. {GC 577.1}

ความพยายามทั้งหมดที่ทำไปเพื่อจัดตั้งวันอาทิตย์ให้ศักสิทธิ์นั้น ชาวโรมันคาทอลิกเองสารภาพอย่างเปิดเผยว่า**<u>ต้นกำเนิดของวันสะบาโต (วันเสาร์) มาจากอำนาจของพระเจ้าแต่สถาบันวันอาทิตย์ที่เข้ามาแทนที่นั้นมีต้นกำเนิดมาจากมนุษย์</u>** ในศตวรรษที่ 16 สภาของชาวโรมันคาทอลิกประกาศอย่างชัดเจนว่า “ขอให้คริสเตียนทั้งหมดจดจำไว้ว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้กระทำให้วันที่เจ็ด (วันเสาร์)นั้นเป็นวัน

ศักดิ์สิทธิ์และเป็นที่ยอมรับและถือปฏิบัติมาไม่เพียงในหมู่ชาวยิวเท่านั้นแต่โดยทุกคนที่เสแสร้งว่าเป็นผู้นมัสการพระเจ้า แต่เราคริสเตียนได้เปลี่ยนวันสะบาโตของเขา (วันเสาร์)ให้เป็นวันอาทิตย์และเรียกเป็นวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า " "the Lord's Day" (*Ibid* หน้า 281,282) **<u>ผู้ที่กำลังยุ่งเปลี่ยนแปลงพระบัญญัติของพระเจ้านั้นไม่ใช่ไม่รู้ตัวว่ากำลังทำผิด พวกเขาจงใจวางตัวเขาเองให้อยู่เหนือพระเจ้า</u>** {GC 577.2}

ตัวอย่างอันหนึ่งที่แสดงได้เด่นชัดถึงนโยบายของโรมที่มีต่อผู้ที่ขัดแย้งกับโรมคือ**<u>การกดขี่ข่มเหงที่ยาวนานและนองเลือดของกลุ่มวอลเดนซี่ "Waldenses" บางคนในพวกนี้ถือรักษาวันสะบาโต (วันเสาร์) กลุ่มอื่นๆก็ทนทุกข์ทรมานในลักษณะเดียวกันเพราะความภักดีที่มีต่อพระบัญญัติข้อที่ 4 " (วันสะบาโตคือวันเสาร์ ตรงกับวันที่เจ็ดของสัปดาห์)</u>** ประวัติศาสตร์ของคริสตจักรที่ประเทศเอธิโอเปียและอบิสซีเนีย "Ethiopia and Abyssinia" นั้นมีความสำคัญมาก ท่ามกลางความมืดมิดของยุคมืด คริสเตียนในแถบกลางของทวีปอาฟริกานั้นไม่มีใครให้ความสำคัญและโลกก็ลืมพวกเขาไปและเป็นเวลาหลายศตวรรษที่พวกเขามีความสุขกับเสรีภาพในการถือรักษาความเชื่อของเขา แต่ในที่สุดโรมได้มารู้ว่ามีพวกเขาอยู่ และต่อมาไม่นานนัก**จักรพรรดิแห่งอบิสซีเนียถูกหลอกลวงให้ยอมรับว่าสันตะปาปาเป็นตัวแทน (substitute) ของพระคริสต์ "vicar of Christ"** การยอมทำตามเรื่องอื่นๆก็ตามมาเรื่อยๆ มีการออกกฎหมายประกาศห้ามถือรักษาวันสะบาโต (วันเสาร์) ภายใต้บทลงโทษที่โหดเหี้ยมที่สุด (โปรดดู Michael Geddes, Church History of Ethiopia, หน้า 311, 312.) แต่ในไม่ช้าความทารุณของระบอบสันตะปาปาก็กลายเป็นแอกที่ขมขื่นมากจนชาว อบิสซีเนียมุ่งมั่นที่จะปลดมันออกจากคอของพวกเขา หลังจากการดิ้นรนต่อสู้อย่างรุนแรง พวกเขาได้ขับลัทธิโรมันคาทอลิกออกไปจากการปกครองของพวกเขาและความเชื่อดั้งเดิมได้กลับคืนมาอีกครั้ง คริสตจักรต่างๆปลื้มปิติยินดีในเสรีภาพที่ได้คืนมาและไม่เคยลืมบทเรียนที่ได้รับในเรื่องการหลอกลวง เรื่องความคลั่งศาสนาและอำนาจกดขี่จากผเด็จการของโรม ภายในอาณาจักรโดดเดี่ยวนั้นพวกเขาพอใจที่จะคงอยู่อย่างเดิมไม่เป็นที่รู้จักของโลกคริสเตียนอื่นๆ {GC 577.3}

คริสตจักรต่างๆในทวีปอาฟริกายึดถือวันสะบาโตตามที่คริสตจักรเคยยึดถือก่อนที่เธอละทิ้งศาสนาที่เป็นแก่นแท้ไปโดยสิ้นเชิง ในขณะที่พวกเขาถือรักษาวันสะบาโต (วันที่เจ็ด หรือ วันเสาร์ คือวันสะบาโต) ตามแบบพระบัญญัติของ

พระเจ้านั้น พวกเขาหลีกเลี่ยงการทำงานในวันอาทิตย์ตามธรรมเนียมของคริสตจักรโรมันคาทอลิก เมื่อได้รับอำนาจสูงสุด โรมเหยียบย่ำวันสะบาโตของพระเจ้า(วันเสาร์) ลงไปเพื่อยกชูวันที่คริสต์จักรโรมันตั้งขึ้นเอง(วันอาทิตย์) แต่คริสตจักรต่างๆในทวีปอัฟริกาที่เก็บซ่อนตัวอยู่เกือบพันปีนั้นไม่ได้มีการเสื่อมตามในการเปลี่ยนวันสะบาโต เมื่อพวกเขาตกเข้ามาอยู่ภายใต้การครอบครองของโรมพวกเขาก็ถูกบังคับให้ปลดวางวันสะบาโตที่แท้จริงและยกสะบาโตเทียมเท็จ ขึ้นมา (วันอาทิตย์ซึ่งนับเป็นวันที่ 1 ของสัปดาห์) **แต่**ในทันทีที่เขาได้รับเอกราชแล้ว พวกเขาก็กลับไปปฏิบัติตาม**พระบัญญัติ 10 ประการ ข้อที่ 4 (เอ็กโซโด Exodus หรือ อพยพ 20: 8 -11) (พระบัญญัติ ข้อที่ 4 ยืนยันว่า วันสะบาโต คือวันที่ 7 ของสัปดาห์ หรือวันเสาร์) (GC 578.1} See Appendix ดูภาคผนวก** ข้อความบันทึกเหล่านี้ในอดีตเปิดเผยอย่างชัดแจ้งถึงความเกลียดชังและ เป็นปฏิปักษ์ของโรมที่มีต่อวันสะบาโตที่แท้จริง(วันเสาร์)และผู้ที่ปกป้องวันสะบาโต และวิธีการที่โรมใช้ (เช่น การกดขี่ข่มเหง) เพื่อเชิดชูสถาบันวันอาทิตย์ที่โรมตั้งขึ้นเอง พระคัมภีร์บอกว่าภาพเหตุการณ์นี้จะเกิดซ้ำอีก**เมื่อชาวโรมันคาทอลิกและชาวโปรเตสแตนท์รวมตัวกันเชิดชูวันอาทิตย์** {GC 578.2}

คำพยากรณ์เกี่ยวกับอเมริกาและโรมเมื่อ 2000 ปีก่อน

คำพยากรณ์ของพระคัมภีร์ไบเบิล วิวรณ์ บทที่ 13 (วิววรณ์ KJV คือหนังสือเล่มสุดท้ายในพระคัมภีร์ - เขียน 2000 ปี ก่อน**)** เปิดเผยว่า **อำนาจที่แสดงตนเป็นสัตว์ร้ายที่มีเขาเหมือนลูกแกะจะทำให้ “โลกและคนที่อยู่ในโลก” บูชาระบอบสันตะปาปา “papacy”** ที่ใช้สัญลักษณ์เป็นสัตว์ที่มีตัว “เหมือนเสือดาว” สัตว์ร้ายที่มีเขา 2 เขาจะพูดกับพวกเขาด้วยว่า “ให้คนทั้งหลายที่แผ่นดินโลกสร้าง**รูปจำลอง**ให้แก่สัตว์ร้าย” และยิ่งกว่านั้นยัง “บังคับคนทั้งปวงทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อย คนมั่งมีและคนจนไทและทาส” ให้รับ**เครื่องหมายของสัตว์ร้าย “mark of the beast**” (วิวรณ์ 13:11-16) ข้าพเจ้าได้รับการเปิดเผยให้เห็น**สัตว์ร้ายมี 2 เขา เหมือนลูกแกะหมายถึงอเมริกา** และคำพยากรณ์จะเป็นจริง เมื่ออเมริกาบังคับให้ถือรักษาวันอาทิตย์ ซึ่งโรมอ้างว่าเป็นการยอมรับในอำนาจที่พิเศษสูงสุดของโรม แต่ในเรื่องนี้สหรัฐอเมริกาจะไม่โดดเดี่ยวในความภักดีที่ให้ระบอบสันตะปาปา อิทธิพลของโรมในประเทศที่เคยยอมรับอำนาจการปกครองของเธอนั้นยังไม่ได้ถูกทำลายไปมากนัก และคำพยากรณ์บอกไว้

ล่วงหน้าว่าเธอจะได้อำนาจกลับมาอีก “ข้าพเจ้าได้เห็น.....หัวๆหนึ่งของมันดูเหมือนถูกฟันปางตาย แต่แผลที่ถูกฟันนั้นรักษาหายแล้ว คนทั้งโลกติดตามสัตว์ร้ายนั้นไปด้วยความอัศจรรย์ใจ” (ข้อ 3) การเกิดแผลถูกฟันปางตายนั้นชี้ไปยังการล่มสลายของระบอบสันตะปาปาในปี **ค.ศ. 1798** ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า หลังจากนั้น “แผลที่ถูกฟันนั้นรักษาหายแล้ว คนทั้งโลกติดตามสัตว์ร้ายนั้นไปด้วยความอัศจรรย์ใจ” อัครสาวกเปาโลกล่าวไว้ว่า **“คนแห่งการบาป” “man of sin”** (คือสันตะปาปา หรือ **Antichrist** ผู้ต่อต้านพระเยซูคริสต์) จะคงอยู่ต่อไปจนถึงพระคริสต์เสด็จกลับมาครั้งที่สอง (2 เธสะโลนิกา 2: 3-8 KJV) เขาจะดำเนินงานของการหลอกลวงไปจนถึงช่วงสุดท้ายของเวลา **See Appendix ดูภาคผนวก -** ผู้เขียนเรื่องวิวรณ์เปิดเผยถึงเรื่องของระบอบสันตะปาปาเช่นกันว่า **“คนในแผ่นดินโลกที่ไม่มีชื่ออยู่ในหนังสือแห่งชีวิตจะบูชาสัตว์ร้ายนั้น”(คือบูชา คริสตจักรโรม Rome) (วิวรณ์ 13:8)** ทั้งในโลกเก่า (ยุโรป)และโลกใหม่(สหรัฐอเมริกา) ระบอบสันตะปาปาจะได้รับการเทิดทูนจากความเคารพที่ให้กับการถือรักษาวันอาทิตย์ ซึ่งมาจากการใช้อำนาจกำหนดขึ้นโดยคริสตจักรโรมเท่านั้น {GC 578.3}

พระคัมภีร์ และนางเอเลน จี ไวท์ ทำนายว่า คนนับถือวันเสาร์จะถูกปรักปรำว่าเป็นต้นเหตุให้เกิดเหตุการณ์เลวร้าย

ตั้งแต่กลางศตวรรษที่สิบเก้าเป็นต้นมา ในสหรัฐอเมริกามีผู้ที่ศึกษาเรื่องคำพยากรณ์ของพระเจ้าในพระคัมภีร์ได้เสนอคำพยานหลักฐานนี้ให้กับโลก จากเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในปัจจุบันจะเห็นว่าเรากำลังก้าวไปสู่จุดที่ทำนายไว้อย่างรวดเร็ว ครูสอนศาสนาของชาวโปรเตสแตนท์ก็อ้างเช่นเดียวกันว่าการถือรักษาวันอาทิตย์เป็นพระบัญชาของพระเจ้าและขาดหลักฐานจากพระคัมภีร์ เหมือนผู้นำของระบอบสันตะปาปาที่ปั้นแต่งเรื่องปาฏิหาริย์ขึ้นเพื่อไปแทนที่พระบัญชาของพระเจ้า คำกล่าวโทษกับผู้ที่ไม่ถือรักษาวันอาทิตย์ที่ว่า**เหตุการเลวร้าย (เช่น ภัยพิบัติ พายุ น้ำท่วม แผ่นดินไหว ไฟไหม้ โรคระบาดร้ายแรง และความวุ่นวายในสังคม) ที่เกิดขึ้น (ในโลกนี้) เป็นการลงโทษของพระเจ้าเพราะมีผู้ที่ไม่ถือรักษาวันอาทิตย์เป็นวันสะบาโต** การกล่าวโทษจะเกิดขึ้นซ้ำอีก บัดนี้ก็เริ่มจะเห็นการผลักดันความคิดนี้แล้ว และ**มีขบวนการกำลังเคลื่อนไหวที่จะบังคับให้ถือรักษาวันอาทิตย์**และ

กำลังได้รับความนิยมอย่างรวดเร็ว {GC 579.1}

ความเฉลียวฉลาดเจ้าเล่ห์ของคริสตจักรโรม

ความเฉลียวฉลาดและเจ้าเล่ห์อย่างวิเศษนั้นเป็นของคริสตจักรโรม เธอรู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น โรมคอยท่าเวลาของเธอ โรมมองเห็นว่าคริสตจักรโปรเตสแตนท์แสดงความภักดีต่อโรมด้วยการยอมรับวันสะบาโตเทียมเท็จและ โปเตสแตนท์กำลังเตรียมตัวที่จะบังคับการถือรักษาวันอาทิตย์ด้วยวิธีเดียวกันกับที่โรมใช้ในอดีต **ชาวโปเตสแตนท์ที่ปฏิเสธแสงสว่างของความจริง**จะถามหาความช่วยเหลือจากผู้มีอำนาจที่อ้างว่าไม่มีวันผิดพลาด “infallible” ที่ยกชูวันอาทิตย์เพื่อเทิดทูน**สถาบันวันอาทิตย์ที่มีต้นกำเนิดมาจากโรม** โรมพร้อมที่จะมาช่วยชาวโปรเตสแตนท์แค่ไหน ไม่ใช่เป็นเรื่องยากที่จะคาดเดา ผู้ใดจะมีความเข้าใจได้ดีกว่าผู้นำของระบอบสันตะปาปาในการจัดการกับผู้ที่ไม่เชื่อไม่ปฏิบัติตามคริสตจักรคาทอลิก? {GC 580.1}

คริสตจักรโรมันคาทอลิกมีกิ่งก้านสาขาทั่วโลกก่อตั้งเป็นองค์กรขนาดใหญ่ที่อยู่ภายใต้การควบคุมและการวางแผนเพื่อผลประโยชน์ของสำนักงานของสันตะปาปา สมาชิกผู้เข้ารับพิธีศีลมหาสนิทนับล้านคนในทุกประเทศทั่วโลกได้รับการผูกมัดให้จงรักภักดีต่อองค์สันตะปาปา **ไม่ว่าคนเหล่านี้จะมีสัญชาติใดหรือรัฐบาลใดๆ พวกเขาจะต้องถือว่าอำนาจของคริสตจักรโรมันคาทอลิกอยู่เหนือทุกสิ่ง** ถึงแม้พวกเขาจะสาบานตนว่าจะจงรักภักดีต่อรัฐของเขาแต่ถึงกระนั้นเบื้องหลังนี้เขาจะต้องสาบานตนที่จะเชื่อฟังโรม พวกเขาจะพ้นผิดในคำสาบานที่เป็นปฏิปักษ์ต่อผลประโยชน์ของโรม {GC 580.2}

ประวัติศาสตร์เป็นพยานถึงความพยายามอย่างยิ่งยวดและไม่ลดละเพื่อสอดแทรกศาสนาคริสต์โรมันคาทอลิกเข้าไปในการปกครองของประเทศต่างๆและเมื่อเข้ายึดครองได้แล้วก็จะแผ่ขยายเป้าหมายของตนเอง แม้จะต้องทำลายเจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดินและประชาชนก็ตามที ในปี ค.ศ. 1204 สันตะปาปาอินโนเซนต์ที่ 3 บีบคั้นเปโตรที่สอง พระราชาแห่งประเทศอาร์รากอนให้กล่าวคำสาบานแปลกประหลาดต่อไปนี้ “ข้าพเจ้า เปโตร พระราชาแห่งชาวอาร์รากอเนียนยึดมั่นและสัญญาที่จะซื่อสัตย์และเชื่อฟังต่อนายของข้าพเจ้าคือสันตะปาปาอินโนเซนต์และต่อผู้สืบตำแหน่งของสันตะปาปาและคริสตจักรโรมันคาทอลิกและจะรักษาอาณาจักรของ

ข้าพเจ้าไว้ด้วยการเชื่อฟังพระองค์ จะปกป้องความเชื่อของคาทอลิกและจะกดขี่ข่มเหงพวกนอกรีต (John Dowling, The History of Romanism, เล่มที่. 5, บทที่. 6, ตอนที่. 55) เรื่องนี้สอดคล้องเป็นอย่างดีกับการยืนยันในอำนาจของสันตะปาปาของโรมว่า “สันตะปาปามีสิทธิ์ปลดจักรพรรดิ ” และ “สันตะปาปามีอำนาจอภัยโทษผู้ที่เคยสวามิภักดิ์ต่อเจ้านายผู้ปกครองที่ชั่วร้าย” (ไม่ทำตามกฎของโรมถือว่าชั่วร้าย) (Mosheim, เล่มที่. 3, cent. 11, ตอนที่ 2, บทที่. 2, ตอนที่. 9, โน๊ต 17). {GC 580.3}

คำโอ้อวดของโรมคือเธอไม่เคยเปลี่ยนแปลง

ให้จดจำไว้ว่า คำโอ้อวดของโรมคือเธอไม่เคยเปลี่ยนแปลง หลักการของพระสันตะปาปาเกรกอรี่ที่ 7และพระสันตะปาปาอินโนเซนต์ที่ 3 ยังคงเป็นหลักการของคริสตจักรโรมันคาทอลิก หากเดี๋ยวนี้โรมมีอำนาจอีกก็จะปฏิบัติอย่างเต็มกำลังเหมือนหลายศตวรรษที่ผ่านมา ชาวโปรเตสแตนท์รู้เพียงเล็กน้อยในสิ่งที่โรมทำเมื่อเสนอที่จะให้โรมช่วยในเรื่องการยกชูวันอาทิตย์ ในขณะที่โปเตสแตนท์มุ่งหน้าบากบั่นที่จะทำตามเป้าหมายของตนให้สำเร็จ **คริสตจักร โรมกำลังมุ่งหน้าที่จะเอาอำนาจของโรมกลับคืนมาและเอาตำแหน่งที่สูงที่สุดที่สูญเสียไป กลับคืนมาด้วย** ในทันทีที่สหรัฐอเมริกามีหลักการว่าให้คริสตจักรใช้หรือควบคุมอำนาจของรัฐได้ และกฎหมายของรัฐ (ฝ่ายโลก secular laws)บังคับให้ผู้คนถือรักษาพิธีกรรมและธรรมเนียมปฏิบัติทางศาสนาได้ สรุปคือ**เมื่ออำนาจของคริสตจักรและของรัฐควบคุมเหนือจิตใต้สำนึกรู้ผิดชอบชั่วดี (conscience เสรีภาพทางความเชื่อ) แล้ว ชัยชนะของโรมในสหรัฐอเมริกาจะประสบความสำเร็จอย่างแน่นอน** {GC 581.1}

กว่าโปรเตสแตนท์จะรู้จุดมุ่งหมายของโรม ก็สายเสียแล้ว !!!

พระวจนะของพระเจ้าเตือนถึงเรื่องภัยอันตรายที่จะมาถึง หากละเลยเรื่องนี้ไป กว่าโปรเตสแตนท์จะเรียนรู้ว่าอะไรคือความมุ่งหมายแท้จริงของคริสตจักรโรมก็สายเกินไปเสียแล้วที่จะหลุดพ้นไปจากกับดักนี้ โรมกำลังเรืองอำนาจขึ้นอย่างเงียบๆ หลักคำสอนของโรมนั้นมีอิทธิพลในสภาร่างกฎหมายและในคริสตจักรต่างๆและในหัวใจของมนุษย์ ด้วย **คริสตจักร โรมกำลังสร้างสิ่งก่อสร้างสูงตระหง่านและ**

ยิ่งใหญ่ในที่ลี้ลับเพื่อให้การกดขี่ในอดีตเกิดขึ้นซ้ำอีกครั้ง เพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมาย คริสตจักรโรมันคาทอลิกกำลังแอบสร้างกองกำลังแข็งแกร่งหลบซ่อนอยู่และไม่มีใครรู้หรือสงสัย เมื่อถึงเวลาโรมจะเข้าจู่โจม สิ่งเดียวที่โรมต้องการคือสมรภูมิที่ได้เปรียบ และโปรเตสแตนท์กำลังยื่นให้โรมแล้ว เราจะได้เห็นในเร็ววันนี้และจะได้สัมผัสถึงธาตุแท้และเป้าหมาย ของโรมันคาทอลิก นั่นคือ ผู้ใดที่เชื่อและปฏิบัติตามพระวจนะของพระเจ้าจะถูกประนามและถูกกดขี่ข่มเหง GC 581.

หลักความเชื่อสำคัญและโดดเด่นเฉพาะของคริสตจักรโปรเตสแตนท์

1. ความรอดอยู่ที่ความเชื่อใน พระเยซูคริสต์เท่านั้น Sola Fides (“The just shall live by faith” Roman โรม 1:17, John โยฮัน 3:16, Acts กิจกา 16:31)

2. หลักความเชื่อหรือคำสอนอยู่ที่พระคัมภีร์เท่านั้น Sola Scriptura พระคัมภีร์ไม่ผิดและไม่เคยผิด (sole infallibility of the Scriptures) 2 ทิโมธี 3:15-17

3. สมัยปฏิรูปศาสนา (Protestant Reformation) หัวหน้าชาวโปรเตสแตนท์หรือนักปฏิรูปทางศาสนาทุกคน เช่น มาร์ติน ลูเธอร์ และ จอห์น ไวคริฟ จอห์น นอกซ์ ยืนยันว่าสันตะปาปาหรือระบอบสันตะปาปา คือ Antichrist ผู้ต่อต้านพระคริสต์ (2 เธสะโลนิกา 2 : 3-8)

4. คริสเตียนทุกคนเป็นปุโรหิต (priest) ของพระเจ้า การสารภาพบาปไม่ต้องผ่านบาทหลวง แต่ผ่านพระเยซูคริสต์เท่านั้น 1ทิโมธี 2: 5

5. ศาสนา (church) และ การเมือง (state) ไม่ควรยุ่งเกี่ยวกัน ต้องแยกออกจากกัน “the wall of separation between church and state”* สิทธิเสรีภาพในการนับถือศาสนา (freedom of religion) เป็นสิทธิที่สำคัญที่สุด จิตใต้สำนึกรู้ถูก รู้ผิด หรือ เสรีภาพทางความเชื่อ (liberty of conscience) เป็นสิทธิที่สำคัญสูงสุด คนอื่นไม่มีสิทธิ์ยุ่งเกี่ยว

WWM

*Thomas Jefferson เจ้าของวลีนี้

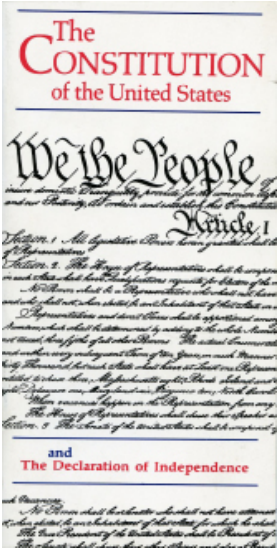

“รัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริการับรองเสรีภาพทางความเชื่อ(เสรีภาพของจิตใต้สำนึก รู้ถูกรู้ผิด) ไม่มีสิ่งใดที่สำคัญและ มีค่ามากยิ่งกว่านี้” นาง เอเลน จี ไวท์

GC 564 EGW

<u>เสรีภาพทางความเชื่อเป็นสิทธิที่สำคัญที่สุด แต่โรมเกลียดที่สุด</u>

“**<u>รัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริการับรองเสรีภาพทางความเชื่อ หรือจิตสำนึกรู้ถูกรู้ผิด liberty of conscience ไม่มีสิ่งใดที่มีค่ามากยิ่งกว่านี้ หรือเป็นรากฐานที่สำคัญกว่านี้</u>**สันตะปาปาปิอูสที่ 9 เขียนใน Encyclical letter เมื่อวันที่ 15 สิงหาคม ค.ศ. 1854 ว่า ‘หลักคำสอนไร้สาระและผิดๆหรือการพูดอย่างเพ้อเจ้อเพื่อปกป้องเสรีภาพทางความเชื่อนั้นเป็นความผิดเหมือนโรคร้ายหรือเหมือนแมลงร้ายที่แทะทำลายที่น่ากลัวอย่างยิ่งของรัฐ’สันตะปาปาองค์เดียวกันนี้ ในEncyclicalletter สาร ของ**<u>สันตะปาปา</u>** ลงวันที่ 8 ธันวาคม ค.ศ. 1864 **<u>สาบแช่ง</u>**ผู้ที่ยืนยันสิทธิเสรีภาพทางความเชื่อหรือจิตสำนึกรู้ถูกรู้ผิด liberty of conscience และเสรีภาพในการนับถือศาสนาและสาปแช่งคนทั้งหลายที่ยืนหยัดว่าคริสตจักรใช้อำนาจบังคับไม่ได้” EGW นาง เอเลน จี ไวท์ {GC 564}

<u>สันตะปาปาเกลียดชังและสาบแช่งรัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริกาและคำประกาศอิสรภาพของสหรัฐอเมริกา ค.ศ.1776 เพราะรับรองสิทธิเสรีภาพ</u>อ้างอิง:Free online book: “50 Years in the “Church” of Rome” by Charles Chiniquy (First edition) <u>www.biblebelievers.com/chiniquy/www.pacinst.com/america.htm</u> EGW นาง เอเลน จี ไวท์ {GC 564}

รัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริกา

“สภาคองเกรส ต้องไม่ตรากฎหมายใด ที่จะเป็นการนับถือหรือก่อตั้งศาสนาใด ศาสนาหนึ่ง หรือห้ามการนับถือศาสนาและประกอบพิธีกรรมทางศาสนาโดยเสรี” จากบทบัญญัติว่าด้วยสิทธิเสรีภาพของประชาชน (ข้อแก้ไขข้อที่ 1) รัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริกา GC 442

“Congress shall make no law respecting an establishment of religion or prohibiting the free exercise thereof”-The Bill of Rights- First Amendment (Constitution of the U.S.) GC 295, 442

คำประกาศอิสรภาพของสหรัฐอเมริกา ค.ศ. 1776

(Declaration of Independence 1776)

“มนุษย์ทุกคนถูกสร้างขึ้นมาอย่างเท่าเทียมกันและพระเจ้าผู้สร้างได้มอบสิทธิบางประการที่จะเพิกถอนมิได้ไว้ให้แก่มนุษย์ในบรรดาสิทธิเหล่านั้น ได้แก่ชีวิตเสรีภาพและการแสวงหาความสุข” GC 295, 441 EGW

“All men are created equal ; that they are endowed by their Creator with certain unalienable rights; that among these are life, liberty, and the pursuit of happiness.” GC 295, 441 EGW

คริสตจักรโรมันคาทอลิกเป็นคริสเตียนไหม?

นาง เอเลน จี ไวท์ ตอบ:

1. “เป็นความจริงที่ว่าในกลุ่มของโรมันคาธอลิก**ยังมีคริสเตียนที่จริงใจ** มีคนนับพันในคริสตจักรโรมันคาทอลิกที่เชื่อและปฏิบัติตามพระคำของพระเจ้าอย่างดีที่สุดตามแสงสว่างที่เขามี พวกเขาไม่มีโอกาสเข้าถึงพระธรรมคำสอน (เช่น พระคัมภีร์) ของพระองค์ ดังนั้นเขาจึงมองไม่เห็นความจริง พวกเขาไม่เคยมองเห็นความแตกต่างระหว่างการรับใช้ด้วยใจที่มีชีวิตชีวา กับการวนเวียนอยู่ในพิธีกรรมและระเบียบเท่านั้น พระเจ้าทรงทอดพระเนตรด้วยพระเมตตาอย่างเอ็นดูต่อคนเหล่านี้ พวกเขาได้รับการสอนใน**ความเชื่อที่หลอกลวง** และไม่ได้รับผลตอบสนองที่พึงพอใจ พระเจ้าจะทำให้ลำแสงสว่างส่องทะลุผ่านความมืดหนาทึบที่ล้อมพวกเขาอยู่ **พระเจ้าจะเปิดเผยความจริงที่พระเยซูมี ต่อพวกเขา แล้วผู้คน(คาธอลิก)จำนวนมากจะมาร่วมกับคนของพระเจ้า** ” {GC 565.3} 607

2. “ปัจจุบันนี้**ระบบของลัทธิโรมันคาทอลิกไม่ได้มีระบบที่ประสานสอดคล้องกับพระธรรมคำสอนของ พระเยซูคริสต์** มากไปกว่าเวลาใดๆในประวัติศาสตร์ของโรมที่ผ่านมา” { GC 565.4 } 607

3. “**เดี๋ยวนี้เราจะยอมรับอำนาจ (คริสตจักรโรม) ที่มีประวัตินับพันปีที่เขียนด้วยเลือดของคริสเตียนที่บริสุทธิ์มาเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรของพระคริสต์ไหม?**” {GC 571.2} 614

YouTube: Richard Bennett : Are Catholic Christians ? ; John MacArthur: Are Catholics saved? Is Roman Catholicism a false gospel? ; Dave Hunt –The Woman Rides the Beast, Roman Catholicism is not Christianity,no matter how old it is.

บทที่ 36

การต่อสู้ที่กำลังจะมาถึง

ซาตานตั้งใจจะล้มล้างพระบัญญัติของพระเจ้าตั้งแต่การพิพาทยิ่งใหญ่ได้เริ่มต้นขึ้นในสวรรค์ เพื่อทำการนี้ให้สำเร็จ มันจึงกบฏต่อพระผู้สร้าง และแม้ว่ามันได้ถูกขับออกไปจากสวรรค์แล้ว มันก็ยังคงดำเนินการสงครามเดียวกันนี้ในโลก สิ่งที่มันทำด้วยความมุ่งมั่นตลอดมาคือ ล่อลวงและชักนำมนุษย์ให้ล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้า ไม่ว่ามันจะทำสำเร็จด้วยการทำให้มนุษย์ละทิ้งพระบัญญัติทั้งหมดหรือปฏิเสธพระบัญญัติข้อใดข้อหนึ่ง ผลที่ได้ก็มีค่าเท่ากัน ผู้ที่ทำผิดพระบัญญัติแม้เพียง “ข้อเดียว” ก็ได้ดูแคลนพระบัญญัติทั้งหมด อิทธิพลและแบบอย่างของเขาอยู่ฝ่ายของคนล่วงละเมิด เขาจึง “เป็นผู้ผิดธรรมบัญญัติทั้งหมด” (ยากอบ 2:10) {GC 582.1}

ซาตานพยายามทำให้กฎหมายของพระเจ้าถูกดูแคลน มันจะบิดเบือนหลักคำสอนในพระคัมภีร์ และคำสอนที่ผิดนี้ได้กลายมาเป็นความเชื่อของคนนับพันที่อ้างตนว่าเชื่อพระคัมภีร์ ความขัดแย้งสุดท้ายที่ยิ่งใหญ่ระหว่างคำสอนที่ถูกต้องและคำสอนเทียมเท็จนั้น แท้ที่จริงคือ การดิ้นรนสุดท้ายของความขัดแย้งที่มีมาอย่างยาวนานเกี่ยวกับพระบัญญัติของพระเจ้า เรากำลังก้าวเข้าสู่สงครามนี้ ซึ่งเป็นสงครามระหว่างกฎระเบียบของมนุษย์และกฎข้อบังคับของพระเยโฮวาห์ ระหว่างศาสนาของพระคัมภีร์และศาสนาที่มีนิทานและประเพณีเป็นพื้นฐาน {GC 582.2}

อำนาจที่จะรวมตัวกันเพื่อต่อต้านความจริงและความชอบธรรมในการสงครามนี้ กำลังทำการอย่างแข็งขัน พระคำศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าซึ่งส่งทอดลงมายังเราด้วยความทุกข์ยากและเลือดเนื้อ กลับมีคุณค่าเพียงเล็กน้อย พระคัมภีร์มีอยู่ใกล้แค่เอื้อมของคนทั้งปวง แต่มีเพียงน้อยคนที่ยอมรับพระคัมภีร์เป็นแนวทางในการดำรงชีวิต การไม่มีศาสนามีอยู่ทั่วไปจนน่าตกใจ ไม่ใช่เพียงในฝ่ายโลกเท่านั้น แม้แต่ในคริสตจักรก็ยังมีคนเช่นนี้อยู่มาก มีคนมากมายปฏิเสธหลักคำสอนซึ่งเป็นเสาหลักของความเชื่อคริสเตียน คนส่วนใหญ่ในโลกคริสเตียนละทิ้งความจริงยิ่งใหญ่ในเรื่องของการสร้างโลกซึ่งได้รับการจารึกไว้โดยนักเขียนผู้ได้รับการดลใจ เรื่องมนุษย์

ล้มลงในบาป การลบบาปและความยั่งยืนยงของพระบัญญัติของพระเจ้า พวกเขาได้ละทิ้งความจริงเหล่านี้ทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน คนนับพันที่ภูมิใจกับปัญญาและความเป็นเอกเทศของตนเองจะมองดูว่า การไว้วางใจพระคัมภีร์อย่างเต็มที่เป็นหลักฐานแสดงถึงความอ่อนแอของคนๆนั้น พวกเขาคิดว่า การจับผิดพระคัมภีร์ การปลูกฝังและอธิบายความจริงที่สำคัญตามแนวคิดของเขา เป็นเครื่องพิสูจน์ความสามารถและความรู้ที่เลิศหรูของเขา ทั้งศาสนาจารย์จำนวนมาก รวมทั้งศาสตราจารย์ และครูมากมายกำลังสอนนักศึกษาและประชาชนว่า พระบัญญัติของพระเจ้าได้เปลี่ยนแปลงไปแล้ว หรือ ถูกยกเลิกไปแล้ว และผู้ที่ถือว่า พระบัญญัติยังคงมีผลบังคับอยู่ และต้องถือรักษาตามที่ได้จารึกไว้ คนเหล่านี้ควรได้รับการเย้ยหยันและดูแคลน {GC 582.3}

เมื่อมนุษย์ปฏิเสธความจริง เขาได้ปฏิเสธพระเจ้าผู้ทรงเป็นเจ้าของความจริงด้วย เมื่อเขาเหยียบย่ำพระบัญญัติของพระเจ้า เขาได้ปฏิเสธอำนาจของพระเจ้าผู้ทรงประทานพระบัญญัติ การที่จะเทิดทูนบูชาหลักคำสอนและทฤษฎีเทียมเท็จนั้นก็ง่ายพอๆกับการทำรูปเคารพจากไม้หรือก้อนหิน ซาตานต้องการใส่ร้ายพระเจ้าอย่างผิดๆ มันจึงชักนำมนุษย์ให้มองดูพระองค์ด้วยพระลักษณะที่ผิดๆ มีคนมากมายเทิดทูนปรัชญา แล้วนำมาแทนพระเยโฮวาห์ มีคนไม่มากนักที่นมัสการพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ตามที่ได้เปิดเผยไว้ในพระวจนะของพระองค์ ในพระคริสต์ และในพระราชกิจแห่งการทรงสร้าง คนนับพันๆกราบไหว้ธรรมชาติ ในขณะที่พวกเขาปฏิเสธพระเจ้าแห่งธรรมชาติ การกราบบูชารูปเคารพในโลกคริสเตียนทุกวันนี้ และการกราบไหว้รูปเคารพของอิสราเอลในสมัยโบราณ แม้จะมีรูปแบบที่แตกต่างกัน แต่ในความจริงแล้วกลับมีลักษณะเหมือนกัน ในสมัยของเอลียาห์ พระของคนที่อ้างตนว่าฉลาด ของนักปรัชญา ของนักอักษรศาสตร์ ของนักการเมือง ของนักเรียน ของคนในสังคมชั้นสูงที่มีการศึกษาของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยต่างๆ แม้แต่พระของสถาบันศาสนศาสตร์บางแห่งพระของบรรดาคนเหล่านี้ก็ดีกว่าพระบาอัล พระเจ้าแห่งดวงอาทิตย์ของชาวฟินีเซียเพียงเล็กน้อย {GC 583.1}

ในบรรดาคำสอนผิดๆที่ชาวคริสเตียนยอมรับ ไม่มีคำสอนใดที่ท้าทายต่ออำนาจสวรรค์ โจมตีโดยตรงต่อความมีเหตุผลและมีผลร้ายแรงกว่า หลักคำสอนใหม่ที่ได้รับการยอมรับอย่างรวดเร็วว่า พระบัญญัติของพระเจ้าไม่มีผลบังคับใช้กับมนุษย์แล้ว ทุกประเทศมีกฎหมายของตนเองซึ่งต้องเคารพและปฏิบัติตาม ไม่มีรัฐบาลใด

จะอยู่ได้โดยไม่มีกฎหมายเหล่านี้ และพวกเขาคิดได้อย่างไรว่า พระเจ้าพระผู้สร้างท้องฟ้าและแผ่นดินโลกไม่มีกฎระเบียบเพื่อใช้ปกครองสิ่งมีชีวิตที่พระองค์ทรงสร้างมานั้น สมมติว่ารัฐมนตรีที่มีชื่อเสียงจะป่าวประกาศอย่างเปิดเผยว่า กฎหมายที่ใช้ปกครองประเทศและปกป้องสิทธิของพลเมืองเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็น เพราะกฎหมายเหล่านี้จำกัดเสรีภาพของประชาชน ดังนั้นจึงไม่ต้องปฏิบัติตาม เราควรจะทนปล่อยให้คนเช่นนี้พูดอีกนานไหม แต่การละเลยกฎหมายของบ้านเมืองและประเทศชาติจะร้ายแรงไปกว่าการเหยียบย่ำข้อกำหนดของพระเจ้าซึ่งเป็นพื้นฐานของการปกครองทั้งปวงหรือ {GC 584.1}

ที่จะให้ประเทศทั้งหลายยกเลิกกฎหมายและปล่อยให้ประชาชนทำสิ่งที่ตนพอใจ เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้ง่ายกว่าที่จะให้พระเจ้าแห่งจักรวาลลบล้างพระบัญญัติของพระองค์และปล่อยให้โลกไม่มีมาตรฐานเพื่อใช้ตำหนิคนทำผิดและยืนยันความถูกต้องของผู้เชื่อฟัง เราเคยทราบถึงผลของการยกเลิกพระบัญญัติของพระเจ้าหรือไม่ เรื่องนี้เคยมีการทดลองมาแล้ว ภาพเหตุการณ์ที่น่าสะพึงกลัวนี้เกิดขึ้นในประเทศฝรั่งเศส เมื่อคนที่ไม่มีศาสนาขึ้นมามีอำนาจในการปกครองประเทศ สิ่งที่เกิดขึ้นแสดงให้โลกเห็นว่าการละทิ้งข้อห้ามที่พระเจ้าทรงจัดวางไว้ คือการยอมรับการปกครองภายใต้การกดขี่ข่มเหงที่โหดเหี้ยมที่สุด การไม่สนใจต่อมาตรฐานของความชอบธรรม เป็นการเปิดทางให้เจ้าชายแห่งความชั่วสถาปนาอำนาจของมันขึ้นในโลก {GC 584.2}

สถานที่ใดก็ตามที่มีการปฏิเสธพระบัญญัติของพระเจ้า บาปก็จะไม่เป็นบาปอีกต่อไป หรือความชอบธรรมจะเป็นสิ่งที่ผู้คนอยากได้ ผู้ที่ปฏิเสธไม่ยอมรับการปกครองของพระเจ้าก็จะเป็นผู้ที่ไม่เหมาะสมที่จะปกครองตนเองอย่างสิ้นเชิง คำสอนที่อันตรายเหล่านี้ได้ปลูกฝังวิญญาณแห่งความดื้อรั้นลงไปในหัวใจของเด็กและเยาวชน ผู้ซึ่งมีธรรมชาติไม่ชอบให้ใครมาควบคุม และมีความไม่เป็นระเบียบอยู่แล้ว ส่งผลให้สภาพสังคมไร้ศีลธรรม ในขณะที่พวกเขาเยาะเย้ยความหูเบาของผู้ที่เชื่อฟังข้อกำหนดของพระเจ้า ฝูงชนเหล่านี้ยินดีรับการหลอกลวงของซาตาน พวกเขาปล่อยตัวให้กับตัณหาฝ่ายต่ำ และทำความบาปที่ทำให้พวกคนนอกศาสนาต้องได้รับการพิพากษา {GC 584.3}

ผู้ที่สอนประชาชนให้ไม่ใส่ใจต่อพระบัญญัติของพระเจ้ากำลังหว่านการไม่เชื่อฟังเพื่อเก็บเกี่ยวความไม่เชื่อฟัง เมื่อมีการละทิ้งข้อห้ามทั้งหมดที่

พระบัญญัติของพระเจ้าบังคับไว้แล้ว ไม่ช้ากฎหมายของมนุษย์ก็จะถูกละเลยไปด้วย เพราะว่าพระเจ้าทรงห้ามการกระทำที่ไม่สัตย์ซื่อ การโลภ การพูดปดและการหลอกลวง มนุษย์นั้นพร้อมที่จะเหยียบย่ำพระบัญญัติของพระองค์ที่ขัดขวางความเจริญรุ่งเรืองทางฝ่ายโลก แต่การละทิ้งข้อกำหนดเหล่านี้ไม่ได้มีผลดีตามที่เขาคาดหวังไว้ ในเมื่อบัญญัติไม่มีผลบังคับต่อไปแล้ว ทำไมพวกเขาจึงต้องกลัวการล่วงละเมิดอีกเล่า? ทรัพย์สมบัติจะไม่ปลอดภัยอีกต่อไป ผู้คนจะใช้ความรุนแรงเพื่อเอาสิ่งของที่เป็นของเพื่อนบ้าน และคนที่แข็งแรงที่สุดจะกลายเป็นคนร่ำรวยที่สุด พวกเขาจะไม่เคารพต่อชีวิต คำปฏิญาณในงานแต่งงานจะไม่ใช่กำแพงศักดิ์สิทธิ์ที่ปกป้องครอบครัวอีกต่อไป ผู้ที่มีอำนาจก็คงจะใช้กำลังไปแย่งภรรยาของเพื่อนบ้านมาเป็นของตนตามความต้องการ พระบัญญัติข้อที่ห้าคงถูกยกเลิกไปพร้อมๆกับพระบัญญัติข้อที่สี่ เด็กๆจะไม่เกรงกลัวต่อการเอาชีวิตของพ่อแม่ ถ้าหากการกระทำนั้นจะสนองความปรารถนาของหัวใจชั่วของพวกเขา โลกศิวิไลนี้จะกลายเป็นถ้ำโจรและฆาตกร ความสงบสุข การพักผ่อนและความผาสุกคงจะหายไปจากโลก {GC 585.1}

หลักคำสอนที่ว่ามนุษย์นั้นหลุดพ้นจากการต้องเชื่อฟังข้อกำหนดของพระเจ้าได้บั่นทอนอำนาจความรับผิดชอบทางฝ่ายศีลธรรมและเปิดประตูให้ความชั่วหลั่งไหลเข้ามาในโลก การไม่มีกฎหมาย การสำมะเลเทเมาและการฉ้อโกงเป็นเสมือนคลื่นยักษ์ที่กำลังโถมกระหน่ำใส่เรา ซาตานทำงานอยู่ในครอบครัว ธงของมันสะบัดโบกแม้กระทั่งในบ้านที่เรียกตัวเองว่าเป็นครอบครัวคริสเตียน ความอิจฉา การคิดร้ายต่อกัน การหน้าไหว้หลังหลอก การตีตัวออกห่าง การแก่งแย่งกัน การต่อสู้กัน การทรยศต่อความไว้วางใจของคู่สมรส การหมกมุ่นอยู่กับตัณหา หลักการและคำสอนทั้งระบบของศาสนาซึ่งควรจะเป็นพื้นฐานและโครงสร้างของชีวิตในสังคมกลับกลายเป็น กำลังซวนเซพร้อมที่จะดิ่งลงสู่ความพินาศ เมื่อจับอาชญากรที่โหดเหี้ยมที่สุดโยนเข้าคุก บ่อยครั้งที่การกระทำเช่นนี้กลับกลายเป็นการให้รางวัลแก่พวกเขา และทำให้พวกเขาได้รับความสนใจราวกับว่าได้รับเกียรติยศที่น่าอิจฉา สื่อต่างๆรายงานบุคลิกและอาชญากรรมของเขา ข่าวสารต่างๆบรรยายถึงความเลวร้ายที่เขาได้กระทำไว้อย่างละเอียด สิ่งเหล่านี้ได้กระตุ้นให้ผู้อื่นเลียนแบบการฉ้อฉล ปล้นจี้ และฆาตกรรม และซาตานชื่นชมกับความสำเร็จในผลงานนรกของมัน ความหลงใหลในอบายมุข การจงใจเอาชีวิตอย่างโหดเหี้ยม การไม่ประมาณตนที่เพิ่มมากขึ้นอย่างน่ากลัว และความชั่วทุก

ขนาดและทุกรูปแบบ จะต้องปลุกทุกคนที่ยำเกรงพระเจ้าให้ตื่นขึ้น เพื่อแสวงหาวิธีการที่จะยับยั้งคลื่นแห่งความชั่วนี้เสีย {GC 585.2}

ศาลยุติธรรมทุจริต ผู้ปกครองบ้านเมืองกระทำการอย่างหวังผลและหมกมุ่นอยู่กับความเพลิดเพลินทางกามารมย์ การไม่รู้จักควบคุมตนเองได้บดบังความนึกคิดของคนจำนวนมาก จนซาตานควบคุมเขาได้เกือบทั้งหมด ผู้พิพากษาก็ไม่สัตย์ซื่อ ติดสินบน และหลอกลวง การเมาสุราและการเที่ยวหาความสำราญ กิเลสตัณหา ริษยา ความไม่ซื่อสัตย์ในทุกรูปแบบก็พบได้ในผู้ที่รักษากฎหมาย “ความชอบธรรมก็ยืนอยู่แต่ไกล เพราะความจริงล้มเสียแล้วที่ตรงลานเมืองและความเที่ยงตรงเข้าไปไม่ได้” (อิสยาห์ 59:14) {GC 586.1}

ภายใต้การปกครองของโรม ความชั่วและความมืดทางจิตวิญญาณมีให้เห็นอยู่ทั่วไป สิ่งเหล่านี้คือผลที่เกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เมื่อเธอป้องปรามพระคัมภีร์ แต่จะมองหาสาเหตุของการไม่มีศาสนา การปฏิเสธพระบัญญัติของพระเจ้า และการเสื่อมโทรมทางศีลธรรมในยุคแห่งเสรีภาพทางศาสนาซึ่งเต็มไปด้วยแสงสว่างแห่งพระกิตติคุณได้อย่างไร บัดนี้ซาตานไม่สามารถควบคุมโลกให้อยู่ภายใต้การปกครองของมันด้วยการกักเก็บพระคัมภีร์ มันจึงหาวิธีอื่นเพื่อทำเป้าหมายเดียวกันนี้ให้ประสบความสำเร็จ การทำลายความเชื่อในพระคัมภีร์จะให้ผลเหมือนกับการทำลายพระคัมภีร์ ซึ่งเป็นสิ่งที่มันต้องการ โดยการทำให้เชื่อว่า พระบัญญัติของพระเจ้าไม่มีผลบังคับใช้แล้ว มันได้นำมนุษย์ให้ล่วงละเมิดพระบัญญัติเสมือนหนึ่งพวกเขาไม่รู้จักพระบัญญัติเลย และในปัจจุบันนี้ ก็เป็นเช่นเดียวกับในยุคก่อน มันได้ขยายแผนงานของมันผ่านคริสตจักร องค์กรศาสนาของยุคนี้ปฏิเสธไม่ยอมรับฟังความจริงที่ได้รับการกล่าวไว้อย่างชัดแจ้งในพระคัมภีร์แต่ไม่เป็นที่นิยม และในการต่อสู้กับความจริงเหล่านี้ พวกเขาได้รับคำอธิบายและจุดยืนที่กระจายเมล็ดแห่งความสงสัยเอาไว้ เขาต่างยึดติดกับคำสอนผิดๆของเปปาซีในเรื่องคนตายมีสภาพเป็นอมตะ และคนตายยังคงรู้เรื่อง เขาปฏิเสธโล่ห์อันเดียวที่ใช้ปกป้องการหลอกลวงต่อเรื่องลัทธิทรงเจ้าเข้าผี หลักความเชื่อเรื่องการทรมานเป็นนิจทำให้คนมากมายไม่เชื่อพระคัมภีร์ และเมื่อประชากรทั้งหลายถูกกระตุ้นด้วยข้ออ้างในพระบัญญัติข้อที่สี่ และพบว่า การถือรักษาวันสะบาโตวันที่เจ็ดเป็นสิ่งที่พระคัมภีร์บังคับไว้ และมีอยู่หนทางเดียวที่จะหลุดพ้นจากหน้าที่ที่เขาไม่ต้องการ คือการประกาศว่า พระบัญญัติของพระเจ้าไม่มีผลบังคับใช้แล้ว

ซึ่งเป็นสิ่งที่ครูผู้มีชื่อเสียงหลายคนได้สอนไว้ ด้วยวิธีนี้ พวกเขาปัดพระบัญญัติและวันสะบาโตทิ้งไปพร้อมๆกัน ในขณะที่การปฏิรูปวันสะบาโตดำเนินต่อไปนั้น การปฏิเสธพระบัญญัติของพระเจ้าเพื่อหลีกเลี่ยงจากการต้องทำตามพระบัญญัติข้อที่สี่จะขยายผลออกไปอย่างกว้างไกล คำสอนของผู้นำศาสนาเปิดประตูให้กับความไม่ซื่อสัตย์กับลัทธิทรงเจ้าเข้าผี และเหยียบย่ำบัญญัติศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า และผู้นำเหล่านี้จะต้องรับผิดชอบอย่างใหญ่หลวงต่อความชั่วที่มีอยู่ในโลกของคริสเตียน {GC 586.2}

ถึงกระนั้น คนกลุ่มเดียวกันนี้จะกล่าวอ้างว่า ความเลวร้ายที่แพร่กระจายอย่างรวดเร็วนั้นส่วนใหญ่เกิดจากการทำให้วันที่เรียกกันว่า “วันสะบาโตของชาวคริสเตียน” หมดความศักดิ์สิทธิ์ และการบังคับให้ถือรักษาวันอาทิตย์จะช่วยให้ศีลธรรมของสังคมดีขึ้น คำกล่าวอ้างนี้จะเน้นเป็นพิเศษในประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศซึ่งคำสอนเรื่องวันสะบาโตที่แท้จริงถูกประกาศมากที่สุด ในสถานที่แห่งนี้ มักจะมีการรณรงค์ให้รู้จักบังคับตนเอง ซึ่งเป็นงานที่โดดเด่นและสำคัญที่สุดงานหนึ่งของการปฏิรูปศีลธรรม นำเข้ามาสัมพันธ์กับขบวนการถือรักษาวันอาทิตย์ด้วย ผู้ที่สนับสนุนการถือรักษาวันอาทิตย์จะอ้างว่า การถือรักษาวันอาทิตย์จะให้ผลประโยชน์สูงสุดแก่สังคม และผู้ที่ปฏิเสธไม่ยอมเป็นพวกเดียวกับเขา จะถูกประณามว่าเป็นศัตรูของการรณรงค์ให้รู้จักบังคับตนเองและการปฏิรูป ความจริงคือ มีขบวนการที่ทำในสิ่งที่ผิด แต่กลับเอามาเชื่อมโยงอยู่กับอีกงานหนึ่ง ซึ่งเป็นงานที่ดี วิธีการนี้ไม่ได้ทำให้เรื่องที่ผิดกลายเป็นสิ่งที่ทุกคนยอมรับ เราอาจแอบผสมสารพิษลงไปในอาหารที่ดี แต่เราไม่ได้เปลี่ยนสภาพของสารพิษ ในทางตรงข้าม กลับทำให้สารพิษนี้อันตรายมากยิ่งขึ้น เพราะอาจรับประทานเข้าไปโดยไม่รู้ตัวได้มากขึ้น นี่เป็นกลเม็ดของซาตานที่จะนำความจริงในปริมาณที่เพียงพอผสมลงไปในความเท็จ เพื่อทำให้ความเท็จมองดูน่าเชื่อถือ ผู้นำการเคลื่อนไหวในเรื่องการถือรักษาวันอาทิตย์ อาจสนับสนุนการปฏิรูปตามที่ประชาชนต้องการ โดยนำหลักการที่สอดคล้องกับพระคัมภีร์มาใช้ในการปฏิรูป แต่กระนั้น ก็จะมีข้อกำหนดที่ขัดแย้งกับพระบัญญัติของพระเจ้าอยู่ในการปฏิรูปนั้น ซึ่งผู้รับใช้ของพระเจ้าจะยอมเข้าร่วมกับขบวนการนี้ไม่ได้ ไม่มีข้ออ้างใดที่จะยืนยันความถูกต้องของการละทิ้งพระบัญญัติของพระเจ้า และหันมาใช้ข้อกำหนดของมนุษย์แทน {GC 587.1}

ซาตานจะหลอกลวงผู้คนด้วยคำสอนผิดๆที่ยิ่งใหญ่สองประการคือ วิญญาณมีสภาพเป็นอมตะ และความศักดิ์สิทธิ์ของวันอาทิตย์ ในขณะที่เรื่องของ

วิญญาณที่เป็นอมตะเป็นพื้นฐานของลัทธิทรงเจ้าเข้าผี ส่วนเรื่องความศักดิ์สิทธิ์ของวันอาทิตย์จะสร้างสายสัมพันธ์แห่งความเห็นอกเห็นใจกับโรม ชาวโปรเตสแตนท์ในประเทศสหรัฐอเมริกาจะนำหน้าในการยื่นมือข้ามช่องว่างมาจับมือกับลัทธิทรงเจ้าเข้าผี พวกเขาจะเอื้อมมือข้ามเหวลึกเพื่อจับมือกับอำนาจโรมัน และภายใต้อิทธิพลของการรวมตัวของทั้งสามส่วนนี้ ประเทศนี้จะเดินตามรอยเท้าอาณาจักรโรมันในการเหยียบย่ำสิทธิของสติสัมปชัญญะ {GC 588.1}

เมื่อลัทธิทรงเจ้าเข้าผีเลียนแบบการดำรงชีวิตของคริสเตียนในยุคนี้มากขึ้นเพียงไร มันก็ยิ่งมีอำนาจหลอกลวงและดักจับมากขึ้นเท่านั้น ซาตานเองก็มีการเปลี่ยนแปลง มันเจริญรอยตามความทันสมัย มันปรากฏตัวด้วยลักษณะของทูตสวรรค์แห่งความสว่าง มันจะทำการอัศจรรย์โดยผ่านตัวแทนของการทรงเจ้าเข้าผี คนป่วยจะหายจากโรค และจะมีการอัศจรรย์ที่เราไม่อาจปฏิเสธเกิดขึ้นมากมาย และในขณะที่วิญญาณต่างๆจะยอมรับว่า เชื่อพระคัมภีร์และแสดงความเคารพต่อสถาบันของคริสตจักร ทำให้สิ่งที่มันทำลงไปได้รับการยอมรับว่า เป็นการสำแดงออกซึ่งอำนาจของพระเจ้า {GC 588.2}

ในทุกวันนี้ เส้นแบ่งแยกระหว่างผู้ที่เป็นคริสเตียนและผู้ที่ไม่มีศาสนานั้นแทบจะแยกแยะจากกันไม่ออก สมาชิกคริสตจักรจะรักสิ่งที่ชาวโลกรักและพร้อมที่จะกระโดดเข้าร่วมกับพวกเขา และซาตานตั้งใจที่จะรวมพวกเขาให้เป็นหนึ่งเดียว เพื่อให้เป้าหมายของมันมั่นคงยิ่งขึ้น มันจะกวาดเอาคนทั้งหมดเข้าไปสู่ลัทธิทรงเจ้าเข้าผีในรูปแบบที่แตกต่างกัน ชาวเปปาซีผู้โอ้อวดว่า การอัศจรรย์เป็นสัญลักษณ์ที่ยืนยันว่าเป็นคริสตจักรที่แท้จริง พวกเขาก็จะถูกอำนาจที่กระทำการอัศจรรย์นี้หลอกอย่างง่ายดาย ส่วนชาวโปรเตสแตนท์ที่ได้ละทิ้งความจริงซึ่งเป็นโล่ห์กำบังก็จะถูกหลอกลวงด้วย ชาวเปปาซี ชาวโปรเตสแตนท์และชาวโลกจะยอมรับรูปแบบของศาสนาที่ปราศจากอำนาจ พวกเขามองเห็นว่า เป็นการร่วมมือกันในขบวนการยิ่งใหญ่เพื่อนำโลกให้กลับใจ และเป็นการอัญเชิญจุดเริ่มต้นของยุคพันปีที่ทุกคนรอคอย {GC 588.3}

โดยทางลัทธิทรงเจ้าเข้าผี ซาตานจะทำตัวเป็นผู้สร้างผลประโยชน์ให้แก่เผ่าพันธุ์มนุษย์ มันรักษาโรคต่างๆของประชาชนและแอบอ้างนำเสนอระบบความเชื่อทางศาสนาที่ใหม่และสูงส่งกว่า แต่ในเวลาเดียวกัน มันทำงานเป็นผู้ทำลายด้วย การทดลองของมันนำคนมากมายไปสู่ความพินาศ การไม่บังคับตนเองได้เข้า

ครอบครองแทนความมีเหตุมีผล ส่งผลให้เกิดการปล่อยตัวไปตามกามารมย์ การต่อสู้และการนองเลือด ซาตานชื่นชอบกับการสงคราม เพราะการสงครามจะปลุกเร้าตัณหาที่ต่ำช้าที่สุดของดวงวิญญาณ และกวาดล้างเหยื่อของมันให้ดิ่งลงสู่ความชั่วร้ายและนองเลือดไปตลอดนิจนิรันดร์ เป็นเป้าหมายของมันที่จะยุยงให้ประชาชาติต่อสู้กัน เพื่อมันจะได้หันเหความคิดของคนทั้งหลายให้ออกไปจากหน้าที่ที่เขาต้องเตรียมตัวที่จะต้องลุกขึ้นยืนในวันแห่งพระเจ้า {GC 589.1}

ซาตานทำงานทุกวิถีทางเพื่อเก็บรวบรวมจิตวิญญาณที่ไม่ได้เตรียมพร้อม มันศึกษาความลึกลับในห้องปฏิบัติการของธรรมชาติและใช้กำลังทั้งหมดของมัน ควบคุมสิ่งต่างๆเท่าที่พระเจ้าทรงอนุญาต เมื่อมันได้รับอนุญาตให้นำความทุกข์ตกลงมายังโยบ ฝูงสัตว์ต่างๆ คนใช้ บ้าน ลูกๆก็ถูกกวาดไปหมดอย่างรวดเร็ว ความทุกข์ยากแล้วทุกข์ยากเล่าตามกันมาติดๆ พระเจ้าทรงปกป้องสิ่งมีชีวิตทั้งปวงที่พระองค์ทรงสร้างและล้อมรอบเขาให้พ้นจากอำนาจของผู้ทำลาย แต่สำหรับชาวคริสเตียนที่ดูแคลนพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์ พระองค์จะทรงกระทำสิ่งที่ได้ทรงประกาศไว้คือ พระองค์จะทรงถอนคืนพระพรของพระองค์ออกไปจากโลกและนำการพิทักษ์ดูแลของพระองค์ออกไปจากผู้ที่ต่อต้านพระบัญญัติของพระองค์ รวมทั้งผู้ที่สอนและบังคับผู้อื่นให้ทำสิ่งเดียวกับพวกเขาด้วย ซาตานควบคุมทุกคนที่พระเจ้าไม่ได้ทรงปกป้องไว้เป็นพิเศษ มันจะแสดงความมีมิตรไมตรีจิตกับบางคน และนำความร่ำรวยมาให้ ทั้งนี้เพื่อสานต่อแผนการที่มันจัดวางไว้และมันจะนำความทุกข์มายังคนอื่นๆและนำพวกเขาให้เชื่อว่าพระเจ้าเป็นผู้ที่ทำให้เขาเกิดความทุกข์ {GC 589.2}

ในขณะที่มันปรากฏต่อหน้าเหล่าบุตรทั้งหลายของมนุษย์ในฐานะแพทย์ผู้ยิ่งใหญ่ผู้สามารถรักษาความเจ็บป่วยทั้งหมดของพวกเขาได้ มันจะนำโรคภัยและความหายนะเข้ามาจนเมืองที่มีผู้คนอาศัยหนาแน่นลดลงเหลือเพียงแต่ซากและอ้างว้าง แม้ในเวลานี้มันก็ยังทำงานของมันอยู่ ซาตานแสดงอำนาจของมันให้เห็นในอุบัติเหตุและความหายนะทางทะเลและทางบก ในไฟไหม้ยิ่งใหญ่ ในพายุโทนาโดที่รุนแรงและพายุลูกเห็บที่โหดร้าย ในลมพายุ น้ำท่วม พายุหมุน คลื่นใต้ทะเลและแผ่นดินไหว ในทุกๆสถานที่และทุกรูปแบบ มันกวาดพืชผลที่พร้อมจะเก็บเกี่ยวทิ้งไปและการกันดารอาหารและความทุกข์ลำบากก็ตามมา มันทำให้อากาศมีกลิ่นไอแห่งความตายและคนเป็นพันๆก็พินาศด้วยโรคระบาด สิ่งเหล่านี้จะเกิดบ่อยขึ้นและรุนแรง

มากยิ่งขึ้น การทำลายจะเกิดขึ้นกับทั้งคนและสัตว์ “โลกก็ไว้ทุกข์และเหี่ยวแห้งไป” “คนสูงศักดิ์ก็อ่อนระทวยไป โลกนี้มีราคีเพราะผู้อาศัยในนั้น เพราะเขาทั้งหลายละเมิดต่อบทบัญญัติ ได้ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ ได้หักพันธสัญญานิรันดร์นั้น” (อิสยาห์ 24:4, 5){GC 589.3}

และแล้วเจ้าจอมหลอกลวงจะทำให้คนทั้งหลายเชื่อว่า ผู้ที่รับใช้พระเจ้าเป็นต้นเหตุของความชั่วทั้งหลายเหล่านี้ กลุ่มที่ก่อความไม่พอใจให้กับสวรรค์จะโยนความทุกข์ทั้งหมดลงใส่ผู้ที่เชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า เพราะการเชื่อฟังของเขาได้ตำหนิผู้ล่วงละเมิดอย่างต่อเนื่อง จะมีการประกาศว่า มนุษย์กำลังทำผิดต่อพระเจ้าด้วยการล่วงละเมิดสะบาโตของวันอาทิตย์ โดยความบาปนี้ได้นำความทุกข์ลำบากเข้ามา และจะไม่สิ้นสุดลงจนกว่าจะมีการบังคับให้ถือรักษาวันอาทิตย์อย่างเคร่งครัด และผู้ที่ประกาศเกี่ยวกับการถือรักษาพระบัญญัติข้อที่สี่กำลังทำลายความศักดิ์สิทธิ์ของวันอาทิตย์ คนเหล่านี้เป็นผู้ก่อความยากลำบากให้แก่คนทั้งหลาย และขวางกั้นการที่จะได้รับความพอพระทัยจากพระเจ้ารวมทั้งความมั่งคั่งที่จะได้รับกลับคืนมา ด้วยประการฉะนี้ การกล่าวหาผู้รับใช้ของพระเจ้าที่เคยเกิดขึ้นในอดีตจะเกิดขึ้นอีกครั้งและเกิดขึ้นด้วยข้อกล่าวหาที่เหมือนกัน “และอยู่มาเมื่ออาหับทอดพระเนตรเห็นเอลียาห์ อาหับก็ตรัสกับท่านว่า ‘นี่ตัวเจ้าหรือ เจ้าผู้ทำความลำบากให้อิสราเอล’ และท่านจึงทูลว่า ‘ข้าพระบาทมิได้กระทำความลำบากแก่อิสราเอล แต่ฝ่าพระบาทได้กระทำ และราชวงศ์บิดาของฝ่าพระบาท เพราะว่าพวกฝ่าพระบาทได้ทอดทิ้งพระบัญญัติของพระเจ้า และติดตามบรรดาพระบาอัล ’” (1 พงษ์กษัตริย์ 18: 17,18) เมื่อคำกล่าวหาเท็จจะปลุกคนทั้งหลายให้โกรธ พวกเขาจะดำเนินการต่อผู้แทนของพระเจ้าด้วยวิธีการที่คล้ายคลึงกับที่ชาวอิสราเอลผู้ละทิ้งพระเจ้าเคยกระทำต่อเอลียาห์ {GC 590.1}

อำนาจการทำการอัศจรรย์ของลัทธิทรงเจ้าเข้าผีจะส่งอิทธิพลออกมาต่อต้านผู้ที่ปฏิบัติตามพระเจ้ามากกว่าทำตามมนุษย์ ผู้ที่ติดต่อกับวิญญาณจะประกาศว่าพระเจ้าทรงประทานการอัศจรรย์เหล่านี้เพื่อให้เขามั่นใจว่า ผู้ที่ปฏิเสธวันอาทิตย์ได้ทำความผิด และยังย้ำว่า ควรจะเชื่อฟังกฎหมายของบ้านเมืองให้เสมอเหมือนกฎบัญญัติของพระเจ้า ผู้คนจะเศร้าใจกับความชั่วยิ่งใหญ่ที่มีในโลกและเห็นพ้องกับคำพยานของครูสอนศาสนาว่า สภาพความเลวร้ายทางศีลธรรมมีสาเหตุมาจากการทำลายความศักดิ์สิทธิ์ของวันอาทิตย์ ทุกคนที่ปฏิเสธไม่ยอมรับคำพยานของพวกเขาจะ

เป็นที่ชิงชังของผู้คน {GC 590.2}

นโยบายในการต่อสู้ครั้งสุดท้ายของซาตานกับประชากรของพระเจ้า ก็ยังคงเหมือนเดิมกับนโยบายที่มันใช้เปิดฉากการต่อสู้ยิ่งใหญ่ในสวรรค์ มันอ้างว่าพยายามสนับสนุนการปกครองของพระเจ้าให้มั่นคง ในขณะที่มันกระทำการอย่างลับๆ พยายามหาโอกาสเพื่อที่จะคว่ำการปกครองและสิ่งที่มันทำด้วยความมุ่งมั่น มันกลับนำมาใส่ความกล่าวหาทูตสวรรค์ที่ซื่อสัตย์ นโยบายการหลอกลวงเดียวกันนี้ ถูกจารึกในประวัติศาสตร์ของคริสตจักรโรมัน คริสตจักรนี้แสดงตนว่าเป็นตัวแทนของสวรรค์ ในขณะที่พยายามยกตนเองขึ้นเหนือพระเจ้าและเปลี่ยนแปลงพระบัญญัติของพระองค์ภายใต้การปกครองของโรม ผู้ที่ต้องตายเพราะความจงรักภักดีต่อพระกิตติคุณถูกประณามว่าเป็นคนชั่ว พวกเขาถูกประกาศว่า เป็นพันธมิตรกับซาตานและถูกตำหนิในทุกวิถีทางเท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อให้พวกเขากลายเป็นอาชญากรที่เลวที่สุดในสายตาของประชาชน และแม้ในสายตาของพวกเขาเองด้วย ดังนั้น ครั้งนี้ก็จะเป็นเช่นนั้นด้วย ในขณะที่ซาตานคอยแสวงหาทางทำลายผู้ที่ถวายเกียรติพระบัญญัติของพระเจ้า มันจะทำให้พวกเขาถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้ทำผิดพระบัญญัติ เป็นคนที่หลู่เกียรติพระเจ้าและนำการพิพากษามายังโลก {GC 591.1}

พระเจ้าไม่เคยบังคับจิตใจหรือความสำนึก แต่ซาตานพยายามบังคับโดยใช้ความโหดเหี้ยม เพื่อควบคุมคนทั้งหลายที่มันไม่อาจล่อลวงให้ทำผิดด้วยวิธีการอื่น มันจะใช้ความกลัวหรือการบังคับ เพื่อควบคุมจิตใต้สำนึกและสร้างความจงรักภักดีให้กับตัวของมันเอง เพื่อกระทำการเรื่องนี้ให้สำเร็จ มันจึงทำการผ่านผู้มีอำนาจทั้งทางฝ่ายศาสนาและทางฝ่ายโลก เพื่อให้พวกเขานำกฎหมายของมนุษย์ออกมาบังคับเป็นการท้าทายพระบัญญัติของพระเจ้า {GC 591.2}

ผู้ที่ถวายเกียรติวันสะบาโตของพระคัมภีร์จะถูกปรักปรำว่าเป็นศัตรูของกฎระเบียบ เป็นผู้ทำลายกรอบศีลธรรมของสังคม ทำให้เกิดความวุ่นวายและความเสื่อม และนำการพิพากษาของพระเจ้าลงมาสู่โลกนี้ ความเคร่งครัดทางศาสนาของเขาจะถูกตราว่าดันทุรัง หัวดื้อรั้น และดูแคลนอำนาจการปกครอง พวกเขาจะถูกกล่าวหาว่าไม่ภักดีต่อรัฐบาล ศาสนาจารย์ที่ปฏิเสธข้อกำหนดในพระบัญญัติของพระเจ้าจะเทศนาจากธรรมาสน์ถึงหน้าที่ที่จะต้องเชื่อฟังอำนาจรัฐว่าเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงเจิมไว้ ในสภานิติบัญญัติและศาลยุติธรรม ผู้ที่ถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า

จะถูกกล่าวหาอย่างไม่เป็นธรรมและถูกลงโทษ คำพูดของพวกเขาจะถูกป้ายสีอย่างผิดๆ ความตั้งใจของพวกเขาจะถูกกล่าวหาอย่างเลวร้ายที่สุด {GC 592.1}

ในขณะที่คริสตจักรโปรเตสแตนท์ปฏิเสธคำอธิบายที่ชัดเจนในพระคัมภีร์ที่แก้ต่างพระบัญญัติของพระเจ้า พวกเขาอยากจะปิดปากของผู้ที่เขาไม่อาจเอาพระคัมภีร์ไปล้มล้างความเชื่อได้ ถึงแม้เขาจะปิดตาไม่ยอมดูข้อเท็จจริง แต่พวกเขาจะสร้างวิธีการที่นำไปสู่การกดขี่ข่มเหงผู้ที่ตั้งมั่นปฏิเสธไม่ยอมทำในสิ่งที่โลกคริสเตียนทำกัน และไม่ยอมรับคำกล่าวอ้างสิทธิของวันสะบาโตของเปปาซี {GC 592.2}

ผู้ที่มีตำแหน่งสูงในคริสตจักรและในรัฐบาลจะร่วมกันให้สินบน ชักชวนหรือบังคับคนทุกชนชั้นให้ถวายเกียรติแก่วันอาทิตย์ อำนาจของพระเจ้าที่ขาดหายไปจะถูกแต่งเติมด้วยการตรากฎหมายที่กดขี่ ความเลวร้ายทางการเมืองกำลังทำลายความรักการยุติธรรมและการเคารพความจริง และแม้ในประเทศสหรัฐอเมริกาที่เสรี พวกผู้มีอำนาจในการปกครองและสมาชิกสภานิติบัญญัติจะตรากฎหมายบังคับการถือรักษาวันอาทิตย์ตามที่ผู้คนเรียกร้อง เพื่อคงความนิยมจากประชาชน เสรีภาพทางความนึกคิดซึ่งได้มาด้วยการเสียงสละอันมีค่า จะไม่ได้รับการนับถืออีกต่อไป ในความขัดแย้งที่กำลังจะมาถึง เราจะเห็นสิ่งที่จะเกิดขึ้นตามที่ผู้เผยพระวจนะได้กล่าวไว้ว่า “พญานาคโกรธแค้นหญิงนั้น มันจึงออกไปทำสงครามกับพงศ์พันธุ์ของนางที่เหลืออยู่นั้น คือผู้ที่ประพฤติตามพระบัญญัติของพระเจ้าและยึดถือคำพยานของพระเยซู” (วิวรณ์ 12:17) {GC 592.3}

พระคัมภีร์ฉบับคิงเจมส์ KJV Bible 2006

พระคัมภีร์ฉบับภาษาอังกฤษ ควรใช้ฉบับ King James Version 1611 เพราะเป็นฉบับที่ดีที่สุดตรงที่สุดจากภาษาเดิม ส่วนภาษาไทยควรใช้ฉบับคิงเจมส์ KJV ค.ศ. 2006 หาซื้อได้จาก คริสตจักรแบ็บติ๊สกลุ่มอนุรักษ์นิยม (ไม่ใช่ฉบับ New King James NKJV)

YouTube: No NIV for me- Walter Veith; New World Order Bible Versions
ท่านสามารถอ่านพระคัมภีร์คิงเจมส์ KJV ออนไลน์ได้

“มีเพียงผู้ที่ทำนุบำรุงสมองของตนเอง
ด้วยความจริงในพระคัมภีร์เท่านั้นที่จะยืนหยัด
จนผ่านพ้น ความขัดแย้งสุดท้ายที่ยิ่งใหญ่ไปได้”

เอเลน จี ไวท์ GC 593.2

บทที่ 37

พระคัมภีร์ช่วยคุ้มครองให้ปลอดภัย

"ไปค้นพระโอวาทและถ้อยคำพยานดูเถิด แน่นอนทีเดียวคนที่ไม่พูดเช่นนี้ก็เป็นคนที่ไม่มีรุ่งอรุณเสียเลย" (อิสยาห์ 8: 20) ประชากรของพระเจ้าถูกสอนให้ใช้พระคัมภีร์เป็นเครื่องป้องกันตนเองจากอิทธิพลของครูสอนเทียมเท็จและอำนาจหลอกลวงของวิญญาณมืด ซาตานใช้เครื่องมือทุกรูปแบบเพื่อกีดกันมนุษย์ไม่ให้รับรู้เรื่องราวในพระคัมภีร์ เพราะเรื่องราวที่เรียบง่ายในพระคัมภีร์จะเปิดโปงการหลอกลวงของมันทุกครั้งที่มีงานฟื้นฟูของพระเจ้า จะกระตุ้นให้เจ้าชายแห่งความชั่วทำงานของมันอย่างหนักหน่วงยิ่งขึ้น บัดนี้ มันกำลังทำการอย่างเต็มที่เป็นครั้งสุดท้าย เพื่อดิ้นรนต่อสู้กับพระคริสต์และผู้ติดตามของพระองค์ การหลอกลวงยิ่งใหญ่ครั้งสุดท้ายกำลังจะเปิดฉากขึ้น เราจะเห็นพระคริสต์เทียมเท็จทำการอัศจรรย์ ของเทียมเท็จจะคล้ายคลึงกับของจริงจนแยกไม่ออก นอกจากจะใช้พระคัมภีร์เป็นเครื่องแยกแยะ เราจะต้องตรวจสอบคำพยานทุกคำและการอัศจรรย์ทุกอย่าง{GC 593.1}

ผู้ที่ตั้งใจปฏิบัติตามพระบัญญัติทุกๆข้อของพระเจ้าจะถูกต่อต้านและถูกเยาะเย้ย พวกเขาจะยืนหยัดอยู่ได้ด้วยพระเจ้าเท่านั้น เขาจะต้องเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้าที่ได้เปิดเผยไว้ในพระวจนะของพระองค์ เพื่อที่จะทนต่อการทดลองที่อยู่เบื้องหน้าเขาได้ เขาจะถวายเกียรติให้แก่พระองค์ได้ก็ต่อเมื่อเขาเข้าใจพระลักษณะการปกครองและพระประสงค์ของพระองค์อย่างถูกต้องและยอมปฏิบัติตาม มีเพียงผู้ที่ทำนุบำรุงสมองของตนเองด้วยความจริงในพระคัมภีร์ที่จะยืนหยัดจนผ่านพ้นความขัดแย้งสุดท้ายที่ยิ่งใหญ่ไปได้ จิตวิญญาณทุกดวงจะต้องผ่านการทดสอบว่า ข้าพเจ้าจะเชื่อฟังพระเจ้ามากกว่าเชื่อฟังมนุษย์หรือไม่ เวลาที่จะต้องตัดสินใจนั้นมาใกล้แล้ว เรายืนอยู่บนศิลาแห่งพระวจนะของพระเจ้าที่ไม่เปลี่ยนแปลงแล้วหรือยัง เราพร้อมที่จะยืนขึ้นเพื่อปกป้องพระบัญญัติของพระเจ้าและความเชื่อของพระเยซูหรือไม่ {GC 593.2}

ก่อนที่พระผู้ช่วยให้รอดจะถูกตรึงบนกางเขน พระองค์ทรงอธิบายให้สาวกทราบว่า พระองค์จะต้องตายและจะฟื้นขึ้นมาจากหลุมฝังศพ และทูตสวรรค์

ก็อยู่ที่นั่นเพื่อประทับพระดำรัสของพระองค์ลงไปในความทรงจำและจิตใจของเหล่าสาวก แต่สาวกทั้งหลายกำลังมองหาการช่วยกู้ฝ่ายเนื้อหนังจากแอกของโรมันและพวกเขาทนไม่ได้กับความคิดที่ว่า พระองค์ผู้ทรงเป็นความหวังของพวกเขาจะต้องทนกับความตายที่น่าอับอายเช่นนี้ พระดำรัสต่างๆที่พวกเขาต้องจดจำนั้นอันตรธานหายไปจากความคิด และเมื่อเวลาแห่งการทดลองมาถึง พวกเขาจึงไม่พร้อม ความตายของพระเยซูทำลายความหวังของเขาไปโดยสิ้นเชิง เสมือนหนึ่งว่าพระองค์ไม่ได้เตือนพวกเขาไว้ก่อน คำพยากรณ์เกี่ยวกับอนาคตที่ได้เปิดเผยให้พวกเราทราบนั้น ชัดเจนเช่นเดียวกับพระดำรัสของพระคริสต์ที่ได้เปิดเผยให้สาวกทราบ เหตุการณ์เกี่ยวกับเวลาแห่งพระกรุณาธิคุณสิ้นสุดลง และการเตรียมพร้อมสำหรับเวลาแห่งความทุกข์ยากได้เปิดเผยไว้อย่างชัดเจน แต่คนมากมายไม่เข้าใจความจริงสำคัญเหล่านี้ ราวกับว่ายังไม่เคยมีการเปิดเผยมาก่อน ซาตานเฝ้าคอยที่จะขจัดความนึกคิดทุกอย่างที่จะทำให้พวกเขาฉลาดจนถึงขั้นได้รับความรอด และเมื่อเวลาแห่งความทุกข์ยากมาถึง พวกเขาจะรู้ว่าตนเองไม่พร้อม {GC 594.1}

เมื่อพระเจ้าประทานคำเตือนที่สำคัญมากมาให้มนุษย์ โดยใช้ทูตสวรรค์ศักดิ์สิทธิ์ที่บินประกาศอยู่บนท้องฟ้าเป็นสัญลักษณ์ พระองค์ทรงบังคับให้ทุกคนที่มีความสามารถในการใช้เหตุผลให้รับฟังข่าวสารนี้ ข่าวการพิพากษาที่น่ากลัวซึ่งปรักปรำการกราบบูชาสัตว์ร้ายและรูปของมัน (วิวรณ์ 14: 9-11) น่าจะทำให้ทุกคนใส่ใจศึกษาคำพยากรณ์เพื่อเรียนรู้ว่า รูปของสัตว์ร้ายคืออะไร และเราจะหลีกหนีไม่รับรูปของมันได้อย่างไร แต่คนส่วนใหญ่ปิดหูไม่รับฟังความจริงและเปิดหูเข้าหาเรื่องที่ไม่เป็นความจริง เมื่ออัครทูตเปาโลมองไปยังยุคสุดท้าย ท่านได้ประกาศว่า “เพราะจะถึงเวลาที่คนจะทนต่อคำสอนที่มีหลักไม่ได้” (2 ทิโมธี 4: 3) เวลานี้มาถึงแล้ว ผู้คนไม่ต้องการความจริงในพระคัมภีร์ เพราะความจริงในพระคัมภีร์ขัดต่อความปรารถนาของหัวใจที่บาปหนาและฝักใฝ่ทางโลก และซาตานก็สนองตอบการหลอกลวงตามที่เขาชื่นชอบ {GC 594.2}

แต่พระเจ้าทรงมีประชากรของพระองค์ในโลกที่คอยค้ำจุนรักษาพระคัมภีร์ไว้และใช้แต่เพียงพระคัมภีร์เป็นมาตรฐานของหลักคำสอนทุกๆข้อ และเป็นพื้นฐานของการปฏิรูปทั้งปวง ความคิดเห็นของผู้คงแก่เรียน ข้อสรุปทางวิทยาศาสตร์ คำสอนทางศาสนาหรือคำตัดสินของสภาฝ่ายศาสนาที่มีมากและขัดแย้งกัน เท่าๆกับจำนวนคริสตจักรที่มีอยู่ในสภา เสียงข้างมากไม่อาจเป็นหลักฐานเพื่อสนับสนุนหรือ

คัดค้านจุดใดจุดหนึ่งในความเชื่อทางศาสนาได้ ก่อนที่จะยอมรับหลักคำสอนหรือความเห็นใดๆนั้น เราจะต้องได้รับการสนับสนุนด้วยคำพูดที่ว่า “พระเจ้าตรัสดังนี้” {GC 595.1}

ซาตานพยายามอย่างต่อเนื่องเพื่อดึงดูดความสนใจไปที่มนุษย์แทนที่จะไปที่พระเจ้า มันสอนให้คนไปหาคำแนะนำจากสังฆราช ศาสนาจารย์ ศาสตราจารย์ทางศาสนศาสตร์ แทนที่จะค้นหาพระคัมภีร์เพื่อเรียนรู้หน้าที่ที่ตนเองจะต้องทำ ด้วยการควบคุมสมองของผู้นำเหล่านี้ มันจะแผ่อิทธิพลของมันไปสู่ประชาชนได้ตามที่มันต้องการ {GC 595.2}

เมื่อพระคริสต์เสด็จเข้ามาตรัสพระธรรมแห่งชีวิต คนธรรมดาฟังพระองค์ด้วยความยินดีและมีคนมากมายแม้กระทั่งในหมู่ปุโรหิตและผู้ปกครองก็ยังเชื่อพระองค์ แต่หัวหน้าปุโรหิตและผู้นำประเทศตั้งใจโจมตีและไม่ยอมรับคำสอนของพระองค์ ถึงแม้พวกเขาจะพยายามอย่างเต็มที่ก็ยังหาทางกล่าวหาพระองค์ไม่ได้ ถึงแม้พวกเขาจะไม่ยอมรับคำสอนของพระองค์ แต่พวกเขาสามารถสัมผัสอิทธิพลอำนาจของพระเจ้าและพระปัญญาที่มากับพระดำรัสเหล่านั้น แต่ถึงกระนั้นพวกเขายังคงปิดล้อมตัวเองด้วยความอคติ พวกเขาปฏิเสธหลักฐานที่ชัดเจนที่สุดว่า พระองค์คือพระเมสสิยาห์ ด้วยความกลัวว่าจะถูกบังคับให้เข้าร่วมเป็นสาวกของพระองค์ ศัตรูเหล่านี้ของพระเยซูคือบุคคลที่ประชาชนถูกสอนตั้งแต่วัยเยาว์ให้เคารพยกย่อง และน้อมรับอำนาจของพวกเขาโดยไม่ต้องสงสัย เขาต่างถามกันว่า “เพราะว่าผู้ปกครองของเราและเหล่าธรรมาจารย์ที่รอบรู้ไม่เชื่อในพระเยซู ทำไมคนที่เคร่งในศาสนาเหล่านี้จึงไม่ยอมรับว่าพระองค์คือพระคริสต์” อิทธิพลของครูเหล่านี้นำประชาชาติยิวให้ปฏิเสธพระผู้ไถ่ของพวกเขา {GC 595.3}

วิญญาณที่อยู่เบื้องหลังปุโรหิตและผู้ปกครองเหล่านั้นยังคงมองเห็นได้ในผู้คนมากมายที่ดำรงตำแหน่งสูงในฝ่ายศาสนา พวกเขาปฏิเสธที่จะพิจารณาคำพยานของพระคัมภีร์ในเรื่องของความจริงพิเศษสำหรับยุคนี้ พวกเขาชี้ให้ดูจำนวนสมัครพรรคพวก ทรัพย์สมบัติและความโด่งดังของเขา และมองอย่างดูแคลนมายังผู้ที่ยกชูความจริงซึ่งมีอยู่เพียงไม่กี่คน ฐานะยากจนและไม่มีคนรู้จัก เป็นพวกที่มีความเชื่อซึ่งแยกตนเองออกไปจากโลก {GC 596.1}

พระคริสต์ทรงมองไปยังภายภาคหน้า พระองค์ทรงมองเห็นว่า อำนาจ

ที่เหล่าธรรมาจารย์และฟาริสีใช้นั้น ไม่ได้สิ้นสุดลงเมื่อชาติยิวแตก (หมายเหตุ: อธิบายให้เข้าใจได้ดีขึ้นได้ไหม)พระองค์ทรงมองเห็นภาพเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในภายภาคหน้าว่า จะมีการยกชูอำนาจของมนุษย์ขึ้นเพื่อควบคุมสามัญสำนึก ซึ่งจะเป็นคำสาปแช่งที่เลวร้ายของคริสตจักรตลอดทุกยุค และพระดำรัสอันน่ากลัวที่ตำหนิเหล่าธรรมาจารย์และฟาริสี และคำตักเตือนของพระองค์ที่ประทานให้แก่คนทั้งปวง เพื่อไม่ให้เขาติดตามผู้นำที่ตาบอดเหล่านี้ เรื่องราวเหล่านี้ถูกบันทึกไว้เพื่อตักเตือนคนในทุกยุคที่จะมาถึง {GC 596.2}

คริสตจักรโรมันสงวนสิทธิ์ให้นักบวชมีอำนาจแปลความหมายพระคัมภีร์โดยใช้หลักการว่า มีเพียงนักบวชเท่านั้นที่จะอธิบายพระวจนะของพระเจ้าได้ ประชาชนทั่วไปไม่มีสิทธิ์ทำเช่นนี้ ถึงแม้การปฏิรูปทางศาสนาได้นำพระคัมภีร์กลับคืนมาให้ประชาชนแล้ว แต่กระนั้น หลักการอันเดียวกันที่โรมรักษาไว้นั้นยังคงขัดขวางคนจำนวนมากในคริสตจักรโปรเตสแตนท์ไม่ให้ค้นหาพระคัมภีร์ด้วยตนเอง พวกเขาถูกสอนให้ยอมรับคำสอนตามที่คริสตจักรได้แปลความหมายไว้ และมีคนนับพันที่ไม่กล้ารับสิ่งใดที่ขัดแย้งกับความเชื่อหรือคำสอนที่คริสตจักรของเขาได้สอนไว้ ถึงแม้พระคัมภีร์จะเปิดเผยเรื่องดังกล่าวไว้อย่างชัดแจ้งเพียงไรก็ตาม{GC 596.3}

ถึงแม้ว่าพระคัมภีร์เต็มไปด้วยคำเตือนเรื่องครูสอนเทียมเท็จ ก็ยังมีคนอีกมากมายที่มอบจิตวิญญาณของเขาไว้กับนักบวช ในทุกวันนี้ มีศาสตราจารย์ด้านศาสนานับพันที่ไม่สามารถหาเหตุผลมารองรับความเชื่อที่เขายึดถือ นอกจากจะบอกได้เพียงว่าความเชื่อของเขาได้รับการสอนจากผู้นำศาสนา พวกเขามองข้ามคำสอนของพระผู้ช่วยให้รอดไปและวางใจในคำพูดของศาสนาจารย์ แต่ศาสนาจารย์จะไม่มีทางผิดพลาดเลยหรือ เราจะมอบจิตวิญญาณของเราให้พวกเขานำได้อย่างไร นอกเสียจากว่าเราจะเรียนรู้จากพระวจนะของพระเจ้าว่า พวกเขาเป็นผู้เชิดชูแสงสว่าง การขาดความกล้าหาญที่จะก้าวเท้าออกจากเส้นทางเดินของโลกที่เหยียบย่ำมาแล้วได้นำคนมากมายไปติดตามย่างเท้าของผู้ที่มีการศึกษาสูง และจากความลังเลใจ ที่จะทำการตรวจสอบด้วยพวกเขาเอง พวกเขาจึงถูกล่ามไว้ด้วยโซ่ตรวนของความผิดอย่างสิ้นหวัง พวกเขามองเห็นว่าพวกเขามองเห็นว่าความจริงสำหรับยุคนี้เปิดเผยไว้อย่างชัดเจนในพระคัมภีร์และสัมผัสได้ถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทรงร่วมสถิตอยู่กับการประกาศ แต่ถึงกระนั้น เขายังปล่อยให้การต่อต้านของนักบวชหันเหพวกเขาออกไปจากแสงสว่าง ถึงแม้

ความคิดอย่างมีเหตุมีผลและสามัญสำนึกจะคล้อยตามความเชื่อแล้วก็ตามที จิตวิญญาณที่หลงละเลยเหล่านี้ไม่กล้าแม้ที่จะคิดให้ต่างไปจากศาสนาจารย์และการตัดสินใจของแต่ละคน ผลประโยชน์ชั่วนิรันดร์นั้นเขาบูชาถวายไว้ให้กับความไม่เชื่อ ความหยิ่งและอคติของผู้อื่น {GC 596.4}

ซาตานทำงานของมันผ่านอิทธิพลมนุษย์ด้วยวิธีการมากมาย เพื่อดักจับเหยื่อของมัน มันผูกมัดฝูงชนไว้กับตัวมันเองด้วยการเชื่อมพวกเขาไว้กับสายสัมพันธ์แห่งความเห็นอกเห็นใจกับผู้ที่เป็นศัตรูของกางเขนพระคริสต์ ไม่ว่าสายสัมพันธ์นี้จะเป็นอะไรก็ตามที จะเป็นสายสัมพันธ์ของการเป็นพ่อแม่ ของลูก ของคู่สมรส หรือของสังคม ผลที่ได้รับจะเหมือนกัน ผู้ที่ต่อต้านความจริงจะใช้อำนาจของเขาเพื่อควบคุมสามัญสำนึก และจิตวิญญาณที่ตกอยู่ภายใต้การควบคุมของอำนาจนี้ จะไม่มีความกล้าหาญเพียงพอหรือมีอิสระที่จะเชื่อฟังความเชื่อมั่นในหน้าที่เขาต้องทำ {GC 597.1}

ความจริงและพระสิริของพระเจ้านั้นแยกออกจากกันไม่ได้ เป็นไปไม่ได้ที่จะให้เราถวายเกียรติพระเจ้าด้วยทัศนคติที่ผิดๆในเมื่อเรามีพระคัมภีร์อยู่ใกล้แค่เอื้อม คนมากมายอ้างว่าใครจะเชื่ออะไรนั้นไม่ใช่เรื่องสำคัญ หากชีวิตของเขาดำเนินไปอย่างดี แต่ชีวิตจะถูกหล่อหลอมด้วยความเชื่อ หากแสงสว่างและความจริงอยู่ใกล้แค่เอื้อมและเราละเลยโอกาสที่จะพัฒนาการฟังและการมองเห็น ก็เท่ากับเราปฏิเสธความจริงและแสงสว่างนั้นไป เรากำลังเลือกความมืดแทนที่จะเลือกความสว่าง {GC 597.2}

“มีทางหนึ่งซึ่งคนเราคิดว่าถูก แต่มันสิ้นสุดลงที่ทางของความมรณา” (สุภาษิต 16:25) การไม่รู้ไม่อาจจะใช้เป็นข้อแก้ตัวให้กับความผิดและความบาปได้ ในเมื่อเรามีโอกาสมากมายที่จะรู้จักน้ำพระทัยของพระเจ้า เมื่อชายคนหนึ่งเดินทางไปและมาถึงทางแยกที่มีถนนหลายสายและมีป้ายชี้ทางบอกว่า ทางแต่ละสายจะนำไปสู่สถานที่แห่งใด หากเขาไม่สนใจป้ายบอกทางและเดินไปตามทางที่เขาคิดว่าถูกต้อง เขาอาจเดินไปด้วยความตั้งใจจริง แต่มีความเป็นไปได้สูงที่เขาจะพบว่าตัวเองเดินอยู่บนทางที่ผิด {GC 597.3}

พระเจ้าทรงประทานพระวจนะของพระองค์เพื่อให้เราคุ้นเคยกับคำสอนของพระองค์และเรียนรู้ด้วยตัวเราเองว่าพระองค์ทรงคาดหวังสิ่งใดจากเรา เมื่อบาเรียนมาหาพระเยซูด้วยคำถามว่า “อาจารย์เจ้าข้า ข้าพเจ้าจะต้องทำอะไรเพื่อจะได้ชีวิตนิรันดร์” พระผู้ช่วยให้รอดทรงแนะให้เขามองไปยังพระคัมภีร์ พระองค์ทรง

ตรัสตอบว่า “ในธรรมบัญญัติมีคำเขียนว่าอย่างไร ท่านได้อ่านเข้าใจอย่างไร” การไม่รู้ไม่ใช่ข้อแก้ตัวของเด็กหรือผู้ใหญ่ หรือช่วยให้เขาหลุดพ้นจากโทษที่เกิดจากการล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้า เพราะในมือของเขามีพระบัญญัติของพระเจ้าและหลักการของบัญญัติและข้อกำหนดทั้งหลาย การมีความตั้งใจดีนั้นไม่เพียงพอ การทำตามคำพูดของมนุษย์ที่คิดว่าตนเองถูกต้องหรือที่ศาสนาจารย์บอกเขาว่าถูกนั้นก็ไม่เพียงพอ ความรอดของจิตวิญญาณของเขานั้นเป็นเดิมพันอยู่และเขาจะต้องตรวจสอบจากพระคัมภีร์ด้วยตัวของเขาเอง ไม่ว่าความตั้งใจของเขาจะหนักแน่นเพียงไร ไม่ว่าเขาจะมั่นใจเพียงไรว่าศาสนาจารย์ทราบดีว่าอะไรคือความจริง สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่รากฐานของเขา เขามีแผนที่แสดงถึงสัญลักษณ์บอกทางที่นำการเดินทางมุ่งหน้าไปสู่สวรรค์และเขาจะต้องไม่ใช้การคาดเดาใดๆทั้งสิ้น {GC 598.1}

หน้าที่อันดับแรกและเป็นหน้าที่สูงส่งที่สุดของมนุษย์ทุกคนที่มีความคิด เขาจะต้องเรียนรู้ว่า ความจริงในพระคัมภีร์นั่นคืออะไร จากนั้นจึงดำเนินไปในแสงสว่างและหนุนใจผู้อื่นให้ทำตามแบบอย่างของเขา ในแต่ละวัน เขาจะต้องศึกษาพระคัมภีร์อย่างขยันขันแข็ง ไตร่ตรองทุกความคิดและเปรียบเทียบข้อพระคัมภีร์ข้อหนึ่งกับข้อพระคัมภีร์ข้ออื่นๆ ด้วยการช่วยเหลือของพระเจ้า เราจะต้องสร้างแนวคิดของเราเอง เพราะเราจะต้องรับผิดชอบตัวเราเองต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า {GC 598.2}

เหล่าคนที่มีการศึกษาจะนำความจริงที่พระคัมภีร์เปิดเผยไว้อย่างชัดเจนที่สุดไปพัวพันกับความสงสัยและความมืด พวกเขาแสร้งทำตัวว่ามีปัญญายิ่งใหญ่และสอนว่า พระคัมภีร์มีความหมายที่ลึกลับซับซ้อน และเกี่ยวข้องกับศาสนาซึ่งเป็นภาษาที่เข้าใจไม่ได้ คนเหล่านี้เป็นครูเทียมเท็จ พระเยซูตรัสถึงคนกลุ่มนี้ว่า “ท่านทั้งหลายไม่รู้พระคัมภีร์หรือฤทธิ์เดชของพระเจ้า” (มาระโก 12: 24) จะต้องอธิบายภาษาของพระคัมภีร์ตามความหมายที่แท้จริง ยกเว้นว่าพระคัมภีร์จะใช้ภาษาสัญลักษณ์หรือเครื่องหมาย พระคริสต์ทรงประทานพระสัญญาไว้แล้ว “ผู้ใดตั้งใจประพฤติตามพระประสงค์ของพระองค์ ผู้นั้นก็จะรู้ว่าคำสอนนั้นมาจากพระเจ้า” (ยอห์น 7: 17) หากมนุษย์จะยอมรับพระคัมภีร์ตามตัวหนังสือที่อ่าน หากไม่มีครูเทียมเท็จที่จะนำพาเขาไปในทางที่ผิด และทำให้สมองของเขาสับสน มีภารกิจที่ควรจะทำได้สำเร็จลุล่วงไปแล้ว เป็นภารกิจซึ่งจะทำให้ทูตสวรรค์ชื่นชมยินดี และคงจะนำคนนับเป็นพันๆคน ซึ่งบัดนี้ยังคงดำเนินอยู่ในทางที่ผิดให้เข้ามาอยู่ร่วมกับพระคริสต์ได้ {GC 598.3}

เราจะต้องใช้พลังทางความคิดทั้งหมดเพื่อศึกษาพระคัมภีร์และจะต้องทำความเข้าใจเพื่อหยั่งรู้ถึงเรื่องที่ลึกซึ้งของพระเจ้าเท่าที่มนุษย์จะทำความเข้าใจได้ แต่ถึงกระนั้นเราจะต้องไม่ลืมว่า ผู้ที่ศึกษาพระคัมภีร์จะต้องมีวิญญาณที่แท้จริงของผู้ใฝ่เรียนที่มีลักษณะว่านอนสอนง่ายและมีการยอมรับอย่างเด็กอยู่ด้วย เรื่องที่เข้าใจได้ยากในพระคัมภีร์จะไม่สามารถศึกษาให้แตกฉานได้ด้วยวิธีเดียวกันกับที่ใช้เก็บเกี่ยวปัญหาทางด้านปรัชญา เราจะต้องไม่ศึกษาพระคัมภีร์ด้วยความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งเป็นวิธีที่คนมากมายใช้ในการศึกษาเรื่องราวทางวิทยาศาสตร์ แต่เราจะต้องหมั่นอธิษฐานพึ่งพิงในพระเจ้า และปรารถนาอย่างจริงใจเพื่อเรียนรู้น้ำพระทัยของพระองค์ เราจะต้องมาหาพระองค์ด้วยวิญญาณที่ถ่อม และยอมรับฟังคำสอนเพื่อจะได้รับความรู้จากพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ ไม่เช่นนั้น ทูตแห่งความชั่วจะทำให้ความคิดของเราบอดไปและทำให้หัวใจของเราแข็งกระด้างจนความจริงประทับลงไปในตัวของเราไม่ได้ {GC 599.1}

มีข้อความหลายตอนในพระคัมภีร์ที่ผู้คงแก่เรียนประกาศว่า เป็นเรื่องลึกลับหรือมองข้ามไปว่าเป็นเรื่องไม่สำคัญ แต่สำหรับผู้ที่ได้รับการสั่งสอนในโรงเรียนของพระคริสต์ ข้อความดังกล่าวจะเต็มไปด้วยถ้อยคำปลอบประโลมใจและคำชี้แนะ เหตุผลหนึ่งที่บอกว่าทำไมนักศาสนศาสตร์จำนวนมากมายจึงไม่เข้าใจพระคำของพระเจ้า นั่นก็เป็นเพราะพวกเขาปิดตาของเขาจากความจริงที่เขาไม่ต้องการปฏิบัติตาม การเข้าใจความจริงในพระคัมภีร์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับกำลังทางปัญญาที่ลงแรงค้นคว้า แต่ขึ้นอยู่กับเป้าหมายที่แน่วแน่อย่างเดียว นั่นคือความต้องการที่จะแสวงหาความชอบธรรมอย่างแท้จริง {GC 599.2}

ไม่ควรศึกษาพระคัมภีร์โดยปราศจากการอธิษฐาน มีเพียงพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้นที่จะทำให้เรารู้สึกถึงสิ่งสำคัญซึ่งสามารถเข้าใจได้ง่ายหรือจะทรงกีดกันเราออกไปจากการปล้ำสู้กับความจริงที่เข้าใจได้ยาก เป็นหน้าที่ของทูตสวรรค์ที่จะตระเตรียมจิตใจเพื่อให้เข้าใจพระวจนะของพระเจ้าที่จะทำให้เราหลงเสน่ห์ไปกับความงดงามของพระวจนะ ยอมรับคำเตือนชี้แนะ หรือสนุกสนานและได้รับพละกำลังจากพระสัญญา เราจะต้องให้คำทูลขอของผู้ประพันธ์สดุดีมาเป็นของเราว่า “ขอเบิกตาข้าพระองค์เพื่อข้าพระองค์จะเห็นสิ่งมหัศจรรย์จากพระธรรมของพระองค์” (สดุดี 119: 18) บ่อยครั้งที่ดูเสมือนหนึ่งว่า เราไม่อาจต้านทานการทดลองได้ นั่นเป็นเพราะเราได้ละเลยการอธิษฐานและการศึกษาพระคัมภีร์ ผู้ที่ถูกทดลองจึงไม่สามารถจดจำ

พระสัญญาของพระเจ้าและเข้าเผชิญหน้ากับซาตานโดยมีพระคัมภีร์เป็นอาวุธได้ แต่ทูตสวรรค์เฝ้าล้อมรอบผู้ที่ยอมรับฟังคำสอนของพระเจ้าและในเวลายิ่งใหญ่ที่พวกเขาไม่อาจจะหลีกเลี่ยงได้นั้น ทูตสวรรค์จะช่วยให้พวกเขาจดจำความจริงที่จำเป็นซึ่งพวกเขาต้องการมากในเวลานั้นขึ้นมาได้ ดังนั้น “เมื่อศัตรูจะเข้ามาดั่งน้ำท่วมเชี่ยว พระวิญญาณของพระเจ้าชูโล่ห์ขึ้นต้านเขา” (อิสยาห์ 59:19) {GC 599.3}

พระเยซูทรงสัญญากับเหล่าสาวกของพระองค์ว่า “องค์ผู้ช่วยคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งพระบิดาจะทรงใช้มาในนามของเรานั้น จะทรงสอนท่านทั้งหลายทุกสิ่ง และจะให้ท่านระลึกถึงทุกสิ่งที่เราได้กล่าวไว้แก่ท่านแล้ว” (ยอห์น 14: 26) แต่คำสั่งสอนของพระคริสต์จะต้องถูกเก็บเข้าไปไว้ในสมอง เพื่อพระวิญญาณของพระเจ้าจะได้เตือนความทรงจำในเวลาที่เราตกอยู่ในภัยอันตราย กษัตริย์ดาวิดตรัสว่า “ข้าพระองค์ได้สะสมพระดำรัสของพระองค์ไว้ในใจของข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะไม่ทำบาปต่อพระองค์” (สดุดี 119:11) {GC 600.1}

ทุกคนที่เห็นคุณค่าถึงความสำคัญในเรื่องนิรันดร์กาลของเขา เขาจะต้องระมัดระวังไม่ให้ความสงสัยเข้าแทรกแซงได้ เสาหลักของความจริงเองจะถูกโจมตี เป็นไปไม่ได้ที่เราจะนำตัวของเราให้ออกห่างไปจากคำสอนนอกศาสนายุคใหม่ที่ถากถางหรือหลอกลวง ที่บ่อนทำลายและร้ายกาจ ซาตานปรับการทดลองของมันให้เข้ากับคนทุกชนชั้น มันจูโจมคนอ่านหนังสือไม่ออกด้วยคำตลกคะนองและการเย้ยหยัน ในขณะที่มันเข้าหาคนที่มีการศึกษาด้วยหลักการทางวิทยาศาสตร์และเหตุผลทางปรัชญา ในทำนองเดียวกัน มันจะคำนวณเพื่อสร้างความไม่วางใจหรือดูแคลนพระคัมภีร์ แม้เยาวชนที่ไม่มีประสบการณ์ยังทึกทักที่จะสอดแทรกความสงสัยเรื่องหลักการพื้นฐานของคริสเตียน และเยาวชนที่ไม่ซื่อสัตย์ ผู้มีสติปัญญาตื้นเขินก็ยังแผ่อิทธิพลของเขาด้วย จึงมีคนมากมายที่ล้อเลียนความเชื่อของบรรพบุรุษและขัดขวางพระวิญญาณผู้ทรงพระคุณ (ฮีบรู 10: 29) ชีวิตมากมายที่สัญญาว่าจะถวายเกียรติพระเจ้าและเป็นพระพรแก่โลกนั้นถูกลมหายใจเน่าเปื่อยของความไม่ซื่อสัตย์ทำลายไป ทุกคนที่วางใจในการตัดสินใจด้วยเหตุผลโอ้อวดของมนุษย์ และจินตนาการว่า เขาสามารถอธิบายความลึกลับของพระเจ้าและมาถึงความจริงได้โดยไม่ต้องรับความช่วยเหลือจากพระปัญญาของพระเจ้านั้น พวกเขากำลังติดอยู่ในกับดักของซาตาน {GC 600.2}

 เรากำลังดำรงชีวิตอยู่ในช่วงเวลาที่สำคัญที่สุดของประวัติศาสตร์ของโลก

ชะตากรรมของฝูงชนที่มีอยู่มากมายในโลกกำลังจะถูกตัดสิน ความเป็นอยู่ในอนาคตของเราเองและความรอดของจิตวิญญาณอื่นๆขึ้นกับวิถีทางที่เรากำลังดำเนินอยู่ เราจะต้องให้พระวิญญาณแห่งความจริงนำทางเรา ผู้ติดตามของพระคริสต์ทุกคนจะต้องถามด้วยความจริงใจว่า “พระองค์เจ้าข้า พระองค์ประสงค์จะให้ข้าพระองค์ทำอะไร” (กิจการ 9: 6) เราจะต้องถ่อมตัวเราเองลงต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าด้วยการอดอาหารและอธิษฐานและใคร่ครวญถึงพระวจนะของพระองค์ให้มากโดยเฉพาะเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องการพิพากษา บัดนี้เราจะต้องแสวงหาประสบการณ์ที่ลึกซึ้งและมีชีวิตในเรื่องของพระเจ้า เราไม่มีเวลาที่จะให้สูญเสียได้อีกแล้ว เหตุการณ์สำคัญยิ่งกำลังเกิดขึ้นรอบๆตัวเรา เรากำลังอยู่ในพื้นที่แห่งความเย้ายวนของซาตาน คนเฝ้ายามของพระเจ้าจงอย่าหลับใหล ศัตรูกำลังย่องเข้ามาใกล้ จงเตรียมพร้อมทุกเวลา หากท่านจะผ่อนคลายสบายกายและง่วงเหงา มันจะกระโจนเข้าใส่ท่านและจับท่านเป็นเหยื่อ {GC 601.1}

คนมากมายถูกหลอกในเรื่องสถานะภาพที่แท้จริงของเขาต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า พวกเขายินดีกับตัวเองที่ไม่ได้ทำการผิด และลืมนับการทำดีและประเสริฐที่พระเจ้าทรงต้องการให้เขาทำแต่เขาไม่ได้ทำ การที่เขาจะเป็นต้นไม้อยู่ในสวนของพระเจ้านั้นไม่เพียงพอ พวกเขาจะต้องสนองตอบตามที่พระเจ้าได้ทรงคาดหวังไว้คือเขาจะต้องบังเกิดผล พระองค์ทรงถือว่าพวกเขาต้องรับผิดชอบกับการดีทั้งปวงที่เขาไม่ได้ทำ ซึ่งเป็นการดีที่พระคุณของพระองค์ได้ทรงประทานให้เพื่อเสริมกำลังเขา ในสมุดของสวรรค์ เขาถูกบันทึกให้เป็นผู้ที่ทำดินให้รกรุงรัง แต่ถึงกระนั้น กรณีของคนกลุ่มนี้ก็ยังไม่สิ้นหวังเลยเสียทีเดียว สำหรับผู้ที่ดูแคลนพระเมตตาคุณของพระเจ้าและใช้พระคุณของพระองค์ไปในทางที่ผิด พระทัยแห่งรักที่ทรงอดทนนานนั้นยังคงร้องเรียกต่อไปอีกว่า “เหตุฉะนั้นจึงมีคำกล่าวว่า นี่แน่ะคนที่หลับอยู่ จงตื่นขึ้น และจงฟื้นขึ้นมาจากความตาย และพระคริสต์จะทรงส่องสว่างแก่ท่าน เหตุฉะนั้นท่านจงระมัดระวังในการดำเนินชีวิตให้ดี.....จงฉวยโอกาส เพราะว่าทุกวันนี้เป็นกาลที่ชั่ว” (เอเฟซัส 5:14-16) {GC 601.2}

เมื่อเวลาแห่งการทดสอบมาถึง ผู้ที่ใช้พระคำของพระเจ้ามาเป็นกฎในการดำเนินชีวิตจะถูกเปิดเผยออกมาให้เห็น ในช่วงฤดูร้อน เราแทบจะมองไม่เห็นความแตกต่างระหว่างต้นสนและต้นไม้อื่นๆ แต่เมื่อฤดูหนาวกระหน่ำเข้ามา ต้นสน

จะยังคงมีสภาพเหมือนเดิมไม่เปลี่ยนแปลง ในขณะที่ต้นไม้อื่นๆจะร่วงโรยจนไม่มีใบหลงเหลือ ดังนั้น ในเวลานี้ เราไม่อาจแยกผู้เชื่อที่ไม่จริงใจออกจากคริสเตียนแท้จริงได้ แต่เวลาใกล้จะมาถึงแล้ว เมื่อความแตกต่างนี้จะปรากฏให้เห็นอย่างเด่นชัด จงให้การขัดแย้งเกิดขึ้น จงให้ความดันทุรังและความไม่ยอมผ่อนปรนเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง จงให้การกดขี่ข่มเหงจุดประกายขึ้นมา แล้วคนที่ไม่จริงใจและคนหน้าไหว้หลังหลอกจะหวั่นไหวและละทิ้งความเชื่อ แต่คริสเตียนที่แท้จริงจะยืนตั้งมั่นดั่งศิลา ความเชื่อของเขาจะแข็งแกร่ง ความหวังจะเจิดจ้ากว่าในวันที่อุดมสมบูรณ์ {GC 602.1}

ผู้ประพันธ์สดุดีตรัสว่า “บรรดาพระโอวาทของพระองค์เป็นคำภาวนาของข้าพระองค์” “ข้าพระองค์ได้ความเข้าใจโดยข้อบังคับของพระองค์ เพราะฉะนั้นข้าพระองค์เกลียดชังวิถีเท็จทุกอย่าง” (สดุดี 119:99, 104) {GC 602.2}

“มนุษย์ผู้ประสบปัญญา และผู้ได้ความเข้าใจ เป็นสุขจริงหนอ” “เขาเป็นเหมือนต้นไม้ที่ปลูกไว้ริมน้ำ ซึ่งหยั่งรากของมันออกไปข้างลำน้ำ เมื่อแดดส่องมาถึงก็ไม่กลัว เพราะใบของมันคงเขียวอยู่เสมอ และไม่กระวนกระวายในปีที่แห้งแล้ง เพราะมันไม่หยุดที่จะออกผล” (สุภาษิต 3:13; เยเรมีย์ 17:8) {GC 602.3}

“ เหตุการณ์เกี่ยวกับเวลาแห่งพระกรุณาธิคุณสิ้นสุดลง และการเตรียมพร้อมสำหรับเวลาแห่งความทุกข์ยากได้เปิดเผยไว้อย่างชัดเจน แต่คนมากมายไม่เข้าใจความจริงสำคัญเหล่านี้ ราวกับว่ายังไม่เคยมีการเปิดเผยมาก่อน ซาตานเฝ้าคอยที่จะขจัดความนึกคิดทุกอย่างที่จะทำให้พวกเขาฉลาดจนถึงขั้นได้รับความรอดและเมื่อเวลาแห่งความทุกข์ยากมาถึง พวกเขาจะรู้ว่าตนเองไม่พร้อม ” EGW {GC 594.1}

ความบาปของบาบิโลนจะถูกเปิดเผย (คำทำนายกำลังเป็นจริง)

"ผู้ที่มีความเชื่อและอธิฐานเสมอ จะผลักดันตนเองและร้อนรนที่จะไปประกาศพระวจนะที่พระเจ้าประทานให้

1. **ความบาปของบาบิโลนจะถูกเปิดเผย**
2. **จะเกิดผลเสียอย่างน่ากลัวหากรัฐบาลออกกฎหมายบังคับให้ปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของคริสตจักร**
3. **การจู่โจมของภูตผีปีศาจ ทรงเจ้าเข้าผี**
4. **อำนาจของระบอบสันตะปาปามาแบบลึกลับ แต่ก้าวล้ำเร็วมาก ทั้งหมดจะถูกถอดหน้ากากออก"**

เอเลน จี ไวท์ GC p.606 (เขียน ค.ศ. 1888 – 1911)

Sins of Babylon Exposed (fulfilling prophecies of EGW)

" Men of faith and prayer will be constrained to go forth with holy zeal, declaring the words which God gives them.

1. **The sins of Babylon will be laid open.**
2. **The fearful results of enforcing the observances of the church by civil authority,**
3. **the inroads of spiritualism,**
4. **the stealthy but rapid progress of the papal power-- all will be unmasked."**

EGW--GC p.606 (written-1888-1911)

บทที่ 38

คำเตือนสุดท้าย

"ต่อจากนี้ข้าพเจ้าก็ได้เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่ง ลงมาจากสวรรค์ท่านมีอำนาจใหญ่ยิ่ง และรัศมีของท่านได้ทำให้แผ่นดินโลกสว่าง ท่านได้ร้องประกาศด้วยเสียงกึกก้องว่า บาบิโลนมหานครล่มจมแล้ว ล่มจมแล้ว กลายเป็นที่อาศัยของผีปีศาจ เป็นที่สิงอยู่ของผีโสโครกทุกอย่าง และเป็นที่อาศัยของนกทุกอย่างที่ไม่สะอาดและน่าเกลียด" "และข้าพเจ้าได้ยินเสียงอีกเสียงหนึ่งประกาศมาจากสวรรค์ว่า ดูก่อนชนชาติของเรา จงออกมาจากนครนั้นเถิด เพื่อท่านทั้งหลายจะไม่มีส่วนในการบาปของนครนั้น และเพื่อท่านจะไม่ต้องรับภัยพิบัติที่จะเกิดแก่นครนั้น" (วิวรณ์ 18:1, 2, 4) {GC 603.1}

ข้อพระคัมภีร์นี้ชี้ไปยังภายภาคหน้า เมื่อข่าวการล่มสลายของนครบาบิโลนที่ทูตสวรรค์องค์ที่สองแห่งพระธรรมวิวรณ์บทที่ 14 (ข้อ 8) ได้ประกาศไว้ จะถูกนำขึ้นมาประกาศอีกครั้งหนึ่ง ข่าวนี้ถูกประกาศออกไปครั้งแรกในช่วงฤดูร้อนของปี ค.ศ. 1844 แต่การประกาศที่จะเกิดขึ้นในครั้งใหม่นี้ จะประกาศเพิ่มเติมถึงความเสื่อมโทรมที่เกิดขึ้นกับสถาบันต่างๆที่เป็นส่วนหนึ่งของบาบิโลนด้วย คำประกาศนี้ ได้บรรยายถึงสภาพที่เลวร้ายของโลกศาสนา ทุกครั้งที่มีการปฏิเสธความจริง ความมืดคิดของประชากรจะมืดมัวลง จิตใจของเขาจะดื้อดึงมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะฝังตัวลึกเข้าไปจนกลายเป็นจิตใจแข็งกระด้างไม่เลื่อมใสในศาสนา พวกเขาท้าทายคำเตือนที่พระเจ้าทรงประทานมาให้ด้วยการเหยียบย่ำคำสอนในพระบัญญัติสิบประการข้อใดข้อหนึ่งอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งนำพวกเขาไปสู่การกดขี่ข่มเหงผู้ที่ยึดถือพระบัญญัติให้บริสุทธิ์ พวกเขามองดูพระคริสต์อย่างไม่มีค่า พร้อมกับหมิ่นประมาทพระวจนะของพระองค์และประชากรของพระองค์ ในขณะที่คริสตจักรยอมรับคำสอนของลัทธิทรงเจ้าเข้าผี เครื่องหน่วงเหนี่ยวที่ควบคุมจิตใจฝ่ายเนื้อหนังจะถูกขจัดออกไป และการนับถือศาสนาจะกลายเป็นเปลือกนอกที่คอยปกปิดความชั่วที่ต่ำช้าที่สุด ความเชื่อเกี่ยวกับการสำแดงออกของลัทธิทรงเจ้าเข้าผี เปิดประตูให้กับวิญญาณแห่งการล่อลวง และหลักคำสอนของผีมาร และเมื่อ

เป็นเช่นนี้ อิทธิพลของทูตสวรรค์ชั่วจะสามารถสัมผัสได้ในคริสตจักร {GC 603.2}

ในช่วงเวลาที่คำพยากรณ์นี้ถูกประกาศออกมา ได้มีการกล่าวถึงนครบาบิโลนไว้ว่า “บาปของนครนั้นกองสูงขึ้นถึงสวรรค์แล้วและพระเจ้าได้ทรงจำการทุจริตแห่งนครนั้นได้” (วิวรณ์ 18: 5) บาบิโลนได้เติมความชั่วของตนจนเต็มล้น และความพินาศกำลังจะลงมา แต่พระเจ้ายังคงมีประชากรของพระองค์อยู่ในนครบาบิโลน และก่อนที่การพิพากษาจะตกลงมายังนครบาบิโลนนั้น ผู้ที่ซื่อสัตย์เหล่านี้จะถูกเรียกให้ออกไปจากเมืองนี้ เพื่อเขาจะไม่ต้องเข้าร่วมอยู่ในบาปของเธอและ “ไม่ต้องรับภัยพิบัติที่จะเกิดแก่นครนั้น” (4) ดังนั้น ขบวนการซึ่งใช้สัญลักษณ์เป็นทูตสวรรค์บินลงมาจากสวรรค์ ทำให้โลกสว่างไสวด้วยรัศมีภาพและร้องประกาศความบาปของนครบาบิโลน ด้วยเสียงอันดังและหนักแน่น ข่าวที่ทูตสวรรค์นี้ประกาศมาพร้อมกับคำเชิญชวนว่า “ชนชาติของเราจงออกมาจากนครนั้นเถิด” คำประกาศเหล่านี้เมื่อรวมเข้ากับข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สาม จึงกลายเป็นคำเตือนสุดท้ายที่พระเจ้าประทานให้กับผู้ที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินโลก . {GC 604.1}

ผลที่จะเกิดกับโลกนี้ช่างน่ากลัวเพียงไร เมื่ออำนาจต่างๆในโลกนี้จะรวมตัวกันเพื่อทำสงครามต่อต้านพระบัญญัติของพระเจ้า จะมีการตรากฎหมายให้ “คนทั้งปวงทั้งผู้ใหญ่ ผู้น้อย คนมั่งมีและคนจน ไทยและทาส” (วิวรณ์ 13: 16) ต้องปฏิบัติตามประเพณีของคริสตจักรด้วยการถือรักษาวันสะบาโตเทียมเท็จ ผู้ที่ไม่ยอมปฏิบัติตามจะถูกกฎหมายของบ้านเมืองลงโทษ และในที่สุด จะถูกประกาศว่า เป็นผู้ที่สมควรตาย ในอีกแง่มุมหนึ่งคือ พระบัญญัติของพระเจ้าที่ทรงบัญชาเกี่ยวกับวันพักผ่อนของพระผู้สร้าง เรียกร้องให้เราเชื่อฟัง และตักเตือนถึงพระพิโรธที่จะเกิดแก่ทุกคนที่ล่วงละเมิดพระบัญญัติ {GC 604.2}

ประเด็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ถูกเปิดเผยไว้อย่างชัดเจนให้ทุกคนได้รับรู้ ผู้ใดที่เหยียบย่ำพระบัญญัติของพระเจ้าเพื่อปฏิบัติตามกฎที่มนุษย์สร้างขึ้นมา จะได้รับตราของสัตว์ร้าย เขาได้รับเครื่องหมายที่แสดงให้เห็นถึงความภักดีต่ออำนาจที่เขาเลือกแทนที่จะเชื่อปฏิบัติตามอำนาจของพระเจ้า คำเตือนที่สวรรค์ส่งมาให้คือ “ถ้าผู้ใดบูชาสัตว์ร้ายและรูปของมัน และมีเครื่องหมายของมันไว้ที่หน้าผากหรือที่มือ ผู้นั้นจักต้องดื่มเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธของพระเจ้าซึ่งไม่ได้ระคนกับสิ่งใด ที่ได้เทลงในถ้วยพระพิโรธของพระองค์” (วิวรณ์ 14:9, 10). {GC 604.3}

แต่ไม่มีผู้ใดต้องทนทุกข์กับพระพิโรธของพระเจ้าจนกระทั่งความนึกคิดและสามัญสำนึกของเขาได้รับรู้ความจริง และเขาได้ปฏิเสธความจริงนั้น มีคนมากมายที่ไม่เคยรับฟังความจริงพิเศษสำหรับยุคนี้ พวกเขาไม่เคยรับรู้หน้าที่ที่เขามีต่อพระบัญญัติข้อสี่อย่างแท้จริง พระเจ้าผู้ทรงตรวจสอบจิตใจและทดสอบความตั้งใจทั้งหมด พระองค์จะไม่ปล่อยให้ผู้ที่ต้องการรับรู้ความจริงต้องถูกหลอกด้วยประเด็นความขัดแย้งนี้ พระองค์ไม่ได้ทรงออกคำสั่งลงมาและบังคับประชากรทั้งหลายอย่างไม่มีเหตุผล ทุกคนจะต้องได้รับแสงสว่างอย่างเพียงพอที่จะตัดสินใจได้อย่างชาญฉลาด {GC 605.1}

วันสะบาโตจะเป็นเครื่องทดสอบยิ่งใหญ่ของความจงรักภักดี เพราะวันสะบาโตชี้ไปยังความจริงที่อยู่ในประเด็นการโต้แย้ง เมื่อมนุษย์ผ่านการทดสอบครั้งสุดท้าย เมื่อนั้น การแบ่งแยกระหว่างผู้ที่รับใช้พระเจ้าและผู้ที่ไม่ยอมรับใช้พระองค์จะถูกขีดเส้นออกมาให้เห็นอย่างชัดเจน ในขณะที่การถือรักษาวันสะบาโตเทียมเท็จซึ่งขัดแย้งกับพระบัญญัติข้อที่สี่ แต่เป็นวันที่กฎหมายของประเทศบังคับ ก็จะเป็นการปฏิญาณแสดงความจงรักภักดีต่ออำนาจที่ต่อต้านพระเจ้า ส่วนการถือรักษาวันสะบาโตที่แท้จริงซึ่งเป็นการเชื่อฟังตามพระบัญญัติของพระเจ้านั้นก็จะเป็นหลักฐานที่แสดงถึงความภักดีที่มีต่อพระผู้สร้าง ในขณะที่คนกลุ่มหนึ่งจะรับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายด้วยการยอมรับสัญลักษณ์ของการยอมจำนนต่ออำนาจฝ่ายโลก คนอีกกลุ่มหนึ่งจะรับตราประทับของพระเจ้าซึ่งเป็นเครื่องหมายแสดงความภักดีต่ออำนาจของพระเจ้า {GC 605.2}

จนกระทั่งบัดนี้ ผู้ที่นำเสนอความจริงของข่าวทูตสวรรค์องค์ที่สามมักจะถูกตราว่าเป็นพวกตื่นตูม พวกเขาทำนายว่าการไม่ยอมผ่อนปรนทางศาสนาจะเกิดขึ้นในประเทศสหรัฐอเมริกา คริสตจักรและอำนาจรัฐจะร่วมมือกันเพื่อกดขี่ข่มเหงผู้ที่ถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า ซึ่งถูกตราว่าเป็นเรื่องไม่มีมูลและเหลวไหล มีการประกาศอย่างมั่นใจว่า ประเทศนี้จะยังคงเป็นอย่างที่เคยเป็นและจะไม่มีทางเปลี่ยนเป็นอย่างอื่นได้ ซึ่งเป็นการปกป้องเสรีภาพทางศาสนา แต่เมื่อปัญหาเกี่ยวกับการบังคับให้ถือรักษาวันอาทิตย์นั้นถูกปั่นป่วนขึ้นมาอย่างแพร่หลาย เหตุการณ์ที่มีผู้สงสัยและไม่เชื่อก็กำลังจะเกิดขึ้น และข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สามจะส่งผลให้เกิดสิ่งที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน {GC 605.3}

 ในทุกยุค พระเจ้าทรงบัญชาผู้รับใช้ของพระองค์ให้ตำหนิบาปทั้งในโลกและ

ในคริสตจักร แต่ประชากรทั้งหลายปรารถนาที่จะฟังคำพูดที่รื่นหูและไม่ยอมรับฟังความจริงที่บริสุทธิ์ซึ่งไม่ได้ขัดเกลา นักปฏิรูปหลายคนเมื่อก้าวเข้าไปสู่งานการรับใช้ของเขา เขาตั้งใจลงแรงด้วยความรอบคอบยิ่งเพื่อโจมตีความบาปที่มีอยู่ในคริสตจักรและมีอยู่ในประเทศชาติ พวกเขาหวังว่าแบบอย่างชีวิต

คริสเตียนที่บริสุทธิ์ของเขาจะนำประชากรให้กลับมาสู่หลักคำสอนของพระคัมภีร์ แต่พระวิญญาณของพระเจ้าเสด็จมายังเขาเหมือนเช่นที่เสด็จมายังเอลียาห์ เคลื่อนไหวในตัวของเขาให้เขาตำหนิบาปของพระราชาชั่วและประชาชนที่ละทิ้งพระเจ้า พวกเขาไม่อาจละเลยการเทศนาสิ่งที่พระคัมภีร์ได้เปิดเผยไว้อย่างชัดแจ้ง ซึ่งเป็นคำสอนที่พวกเขาไม่เต็มใจที่จะประกาศ พวกเขาถูกกระตุ้นให้ประกาศด้วยความกระตือรือร้น ถึงความจริงและภัยอันตรายที่คุกคามจิตวิญญาณ พวกเขาประกาศถ้อยคำที่พระเจ้าทรงประทานให้แก่เขาโดยปราศจากความกลัวถึงผลลัพธ์ที่ตามมา และประชาชนทั้งหลายถูกบังคับให้ฟังคำเตือน {GC 606.1}

นี่คือวิธีการที่ข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สามจะถูกประกาศออกไป เมื่อถึงเวลาที่ข่าวนี้จะถูกประกาศออกไปด้วยอำนาจยิ่งใหญ่ที่สุด พระเจ้าจะกระทำการยิ่งใหญ่นี้ผ่านบุคคลที่ถ่อมตน โดยจะทรงนำความนึกคิดของผู้ที่ถวายตัวเองให้กับการรับใช้พระองค์ คุณสมบัติของคนที่จะทำงานนี้ จะเป็นผู้ที่ได้รับการเจิมจากพระวิญญาณ มากกว่าเป็นผู้ที่ผ่านการฝึกฝนจากสถาบันการศึกษา ผู้ที่มีความเชื่อและอธิษฐานอยู่เสมอจะถูกผลักดันให้ก้าวออกไปด้วยความกระตือรือร้นที่บริสุทธิ์เพื่อประกาศพระวจนะที่พระเจ้าทรงประทานให้เขา ความบาปของนครบาบิโลนจะถูกเปิดเผยออกมา ผลอันน่ากลัวของอำนาจฝ่ายปกครองที่บังคับให้ปฏิบัติตามคริสตจักร การแทรกซึมของลัทธิทรงเจ้าเข้าผี การลักลอบเข้ามาและเติบโตอย่างรวดเร็วของอำนาจเปปาซี หน้ากากที่ปกปิดสิ่งทั้งหมดนี้จะถูกเปิดเผยออกมา คำเตือนที่ขึงขังเหล่านี้จะปลุกประชาชนให้ตื่นขึ้น คนนับพันๆที่ไม่เคยได้ยินเรื่องราวเช่นนี้มาก่อนจะรับฟัง พวกเขาจะประหลาดใจกับคำพยานว่า นครบาบิโลนนั้นคือคริสตจักร และที่ได้ล่มจมก็เนื่องจากความผิดและบาปของเขา เพราะว่าพวกเขาปฏิเสธไม่ยอมรับความจริงที่สวรรค์ส่งมาให้ เมื่อประชาชนทั้งหลายกลับไปหาครูที่เคยสอนเขาด้วยคำถามที่อยากรู้อยากเห็นว่า เรื่องเหล่านี้เป็นเช่นนั้นจริงหรือไม่ ศาสนาจารย์ก็จะเล่าเรื่อง พยากรณ์เรื่องที่น่าฟัง เพื่อปลอบความกลัวของเขา และทำให้สามัญสำนึกที่ตื่นตัวของพวกเขาสงบลง แต่มี

คนมากมายไม่พอใจกับอำนาจของมนุษย์และขอข้อความที่กล่าวว่า “พระเจ้าทรงตรัสว่า” ดั่งเช่นฟาริสีในสมัยก่อน ศาสนาจารย์จากคริสตจักรที่ได้รับความนิยมจะโกรธเพราะมีผู้ไม่เชื่อในอำนาจของพวกเขา และจะประณามว่าข่าวเหล่านั้นได้มาจากซาตานและปลุกปั่นฝูงชนที่รักบาปให้ต่อว่าและกดขี่ผู้ที่ประกาศข่าวนี้ {GC 606.2}

เมื่อความขัดแย้งแผ่กระจายเข้าไปสู่เรื่องใหม่ และความนึกคิดของประชาชนถูกนำให้หันไปสนใจกับพระบัญญัติของพระเจ้าที่ถูกเหยียบย่ำ ซาตานจะลุกขึ้น พลังอำนาจที่มาพร้อมกับข่าวสารมีเพียงแต่จะทำให้ผู้ที่ต่อต้านโกรธ เหล่านักบวชจะพยายามดับแสงสว่างด้วยความพยายามที่เกือบจะเหนือธรรมชาติของมนุษย์ เพื่อว่าแสงนี้จะไม่ได้ส่องลงไปยังฝูงแกะของเขา พวกเขาพยายามระงับการวิเคราะห์ปัญหาสำคัญเหล่านี้ด้วยทุกวิธีที่เขาจะทำได้ คริสตจักรจะขอกองกำลังที่เข้มแข็งของอำนาจฝ่ายการเมือง และในงานนี้ เหล่าผู้ที่สนับสนุนสันตะปาปาและชาวโปรเตสแตนท์จะรวมตัวกัน เมื่อขบวนการบังคับเกี่ยวกับเรื่องของวันอาทิตย์จะมีความชัดเจนและเด็ดขาดยิ่งขึ้น จะมีการนำกฎหมายมาใช้ต่อต้านผู้ที่ถือรักษาพระบัญญัติ พวกเขาจะถูกคุกคามด้วยโทษปรับและโทษการจองจำ และบางคนจะได้รับข้อเสนอด้วยตำแหน่งที่มีอิทธิพลและของรางวัลและผลประโยชน์อื่นๆ เพื่อเป็นเครื่องจูงใจให้ละทิ้งความเชื่อของเขา แต่พวกเขาจะตอบด้วยความแน่วแน่มั่นคงว่า “ให้ใช้พระวจนะของพระเจ้าบอกความผิดของเรา” ซึ่งเป็นข้อเรียกร้องเดียวกับที่ลูเธอร์ใช้เมื่อเขาต้องตกอยู่ภายใต้สถานการณ์เดียวกัน ผู้ที่ถูกกล่าวโทษต่อหน้าศาลได้ยืนขึ้นปกป้องความจริงอย่างเข้มแข็ง และบางคนที่ได้ยินสิ่งที่คนเหล่านี้พูดก็ได้ลุกขึ้นยืนเพื่อถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าด้วย ด้วยการทำเช่นนี้ แสงสว่างจึงถูกนำมายังคนนับเป็นพันๆคนที่ไม่มีทางได้รู้ถึงความจริงเหล่านี้ {GC 607.1}

การเชื่อฟังปฏิบัติตามพระวจนะของพระเจ้าอย่างถี่ถ้วนจะถูกถือว่าเป็นการกบฏ ซาตานจะปิดตาของพ่อแม่ให้ใช้ความเข้มงวดและความรุนแรงต่อลูกที่เชื่อ เจ้านายหรือนายหญิงจะกดขี่ผู้รับใช้ที่ถือรักษาพระบัญญัติ ความเห็นอกเห็นใจจะกลายเป็นของแปลก ลูกๆจะถูกตัดความสัมพันธ์และขับไล่ไปจากบ้าน สิ่งที่เปาโลได้พูดไว้ก็จะเกิดขึ้นจริง “แท้จริงบรรดาคนที่ปรารถนาจะดำเนินชีวิตตามทางของพระเจ้า ในพระเยซูคริสต์จะถูกกดขี่ข่มเหง” (2 ทิโมธี 3: 12) ในขณะที่ผู้ปกป้องความจริงปฏิเสธที่จะถวายเกียรติวันอาทิตย์ให้เป็นวันสะบาโตนั้น บางคนจะถูกผลักเข้าไปอยู่

ในเรือนจำ บางคนจะถูกเนรเทศ บางคนก็จะถูกปฏิบัติเยี่ยงทาส สำหรับปัญญาของมนุษย์แล้ว ในเวลานี้เรื่องทั้งหมดที่กล่าวถึงนี้ดูเหมือนว่า ไม่น่าจะเป็นไปได้ แต่เมื่ออำนาจแห่งการควบคุมของพระเจ้าจะถูกเพิกถอนออกไปจากมนุษย์และพวกเขาตกอยู่ภายใต้การควบคุมของซาตานผู้เกลียดชังบัญญัติของพระเจ้า เหตุการณ์ประหลาดเหล่านี้จะเกิดขึ้น จิตใจจะกลายเป็นโหดเหี้ยมมากเมื่อความยำเกรงและความรักของพระเจ้าถูกนำออกไป {GC 608.1}

ในขณะที่พายุกำลังเคลื่อนใกล้เข้ามา มีคนกลุ่มใหญ่ที่เชื่อในข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สาม แต่ยังไม่ได้ชำระตัวให้บริสุทธิ์โดยการเชื่อฟังความจริงนั้น คนเหล่านี้จะละทิ้งจุดยืนและเข้าร่วมมือกับฝ่ายที่ต่อต้าน ด้วยการเข้าร่วมกับโลกและได้รับวิญญาณของโลก พวกเขาจะมองดูเรื่องราวต่างๆด้วยแสงสว่างที่เกือบจะเหมือนกัน และเมื่อการทดสอบมาถึง พวกเขาเตรียมพร้อมที่จะเลือกทางง่ายและเป็นที่นิยมกัน คนที่มีความสามารถสูงและพูดจาได้ไพเราะ ซึ่งเคยชื่นชมกับความจริง พวกเขาจะใช้อำนาจของเขามาหลอกลวงและนำจิตวิญญาณให้หลงไปในทางที่ผิด พวกเขากลายเป็นศัตรูที่ขมขื่นที่สุดของพี่น้องในอดีต เมื่อผู้ที่ถือรักษาวันสะบาโตถูกนำเข้าสู่การพิพากษาเพื่อให้การเรื่องความเชื่อของเขา เหล่าคนที่ละทิ้งความเชื่อเหล่านี้จะเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพที่สุดของซาตานด้วยการเป็นพยานเท็จและกล่าวหาพวกเขา และด้วยรายงานเท็จและกระทบกระเทียบนี้เองจะกระตุ้นให้ผู้มีอำนาจต่อต้านพวกเขา {GC 608.2}

ในช่วงเวลาแห่งการกดขี่ข่มเหงนี้ ความเชื่อของเหล่าผู้รับใช้ของพระเจ้าจะถูกทดสอบ พวกเขาได้รับคำเตือนอย่างซื่อสัตย์ ให้มองไปยังพระเจ้าและยังพระวจนะของพระองค์เท่านั้น พระวิญญาณของพระเจ้าที่เคลื่อนไหวอยู่ในจิตใจของเขานั้นได้ควบคุมการพูดของเขา เขาได้รับการขับเคลื่อนด้วยแรงบันดาลใจที่บริสุทธิ์และด้วยแรงกระตุ้นจากพระเจ้าที่ลงมายังพวกเขา พวกเขาจึงก้าวเข้าไปทำงานในหน้าที่ของเขาโดยไม่สนใจคำนวณถึงผลที่เกิดขึ้นจากการพูดกับประชาชนเกี่ยวกับพระวจนะที่พระเจ้าทรงประทานให้เขา เขาไม่ได้ไตร่ตรองถึงผลประโยชน์ทางฝ่ายโลกของเขา หรือหาวิธีการที่จะรักษาชื่อเสียงหรือชีวิตของเขา แต่เมื่อพายุแห่งการต่อต้านและการตำหนิกระหน่ำลงมาใส่เขา คนที่ตกอยู่ในความกลัวอย่างรุนแรงนี้ก็พร้อมที่จะอุทานขึ้นว่า “หากเราสามารถมองเห็นล่วงหน้าถึงผลจากคำพูดของเรา เราก็คงจะปิดปากเงียบ”

พวกเขาถูกความทุกข์ยากล้อมเอาไว้ ซาตานโหมกระหน่ำการทดลองที่รุนแรงใส่พวกเขาเหล่านั้น หน้าที่ที่เขารับมานั้นดูประหนึ่งว่าจะเกินความสามารถของเขาที่จะทำให้สำเร็จได้ เขาถูกคุกคามด้วยการทำลาย ความกระตือรือร้นที่มีชีวิตชีวาได้สูญหายไปแล้ว แต่ถึงกระนั้นพวกเขาก็หันกลับไม่ได้ และแล้วเมื่อเขารู้สึกว่า พวกเขาช่วยตนเองไม่ได้อีกแล้ว พวกเขาจึงวิ่งเข้าไปหลบซ่อนเพื่อเสริมกำลังในพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ เขาจำได้ว่า คำพูดที่เขาพูดไปนั้น ไม่ใช่เป็นคำพูดของพวกเขาเอง แต่เป็นของพระเจ้าผู้ทรงบัญชาให้เขาไปประกาศคำเตือน พระเจ้าทรงนำความจริงมาใส่ในจิตใจของเขา และเขาไม่อาจเพิกเฉยที่จะไม่ออกไปประกาศความจริงนั้น {GC 608.3}

ประชากรของพระเจ้าในยุคต่างๆที่ผ่านมาต่างได้รับประสบการณ์การทดสอบเช่นเดียวกันนี้ ไวคลิฟ ฮัส ลูเธอร์ ทินเดล แบคเตอร์ เวสเล่ย์ พวกเขาทั้งหลายต่างสอนให้ทุกคนนำหลักคำสอนทั้งหมดมาตรวจสอบกับพระคัมภีร์ และประกาศว่า พวกเขาจะละทิ้งทุกเรื่องที่พระคัมภีร์ตำหนิ คนเหล่านี้ถูกกดขี่ข่มเหงด้วยความรุนแรงที่ไม่รู้จักจบสิ้น แต่ถึงกระนั้นพวกเขาก็ไม่ได้หยุดประกาศความจริง ประวัติศาสตร์ของคริสตจักรในยุคต่างๆมีความเด่นชัดด้วยการพัฒนาของความจริงพิเศษบางประการ เพื่อปรับให้เข้ากับความต้องการของประชาชนของพระเจ้าในยุคนั้นๆ ความจริงใหม่ทุกเรื่องเข้ามาท่ามกลางความเกลียดชังและการต่อต้าน ผู้ที่ได้รับพระพรจากแสงสว่างนั้นจะถูกทดลองและสอบสวน พระเจ้าทรงประทานความจริงพิเศษสำหรับประชาชนในช่วงเวลาวิกฤต มีผู้ใดกล้าปฏิเสธที่จะประกาศเรื่องเหล่านี้ได้ พระองค์ทรงบัญชาให้ผู้รับใช้ของพระองค์นำคำเชิญชวนแห่งพระเมตตาคุณไปให้แก่โลก พวกเขาจะอยู่นิ่งเฉยไม่ได้ยกเว้นจะยอมให้จิตวิญญาณของเขาต้องเสี่ยงต่อความพินาศ เหล่าทูตของพระคริสต์ไม่ต้องรับผิดชอบต่อผลที่ตามมา พวกเขาจะต้องทำหน้าที่ของเขาและปล่อยให้พระเจ้าจัดการกับผลลัพธ์เอง {GC 609.1

เมื่อการต่อต้านเพิ่มขึ้นจนถึงขั้นรุนแรงที่สุด ผู้รับใช้ของพระเจ้าก็จะเกิดความงุนงงขึ้นอีกครั้งหนึ่ง เพราะดูประหนึ่งว่าพวกเขาเป็นผู้นำวิกฤตเข้ามา แต่สามัญสำนึกและพระวจนะของพระเจ้าต่างให้ความมั่นใจแก่เขาว่า วิถีทางที่พวกเขากำลังดำเนินอยู่นั้น เป็นแนวทางที่ถูก และถึงแม้ว่าการทดลองยังคงดำเนินต่อไป พวกเขาได้รับกำลังที่จะทนอยู่ต่อไป การแข่งขันนั้นประชิดเข้ามาใกล้มากขึ้นและรุนแรงมากขึ้น แต่ความเชื่อและกำลังใจของพวกเขาก็เพิ่มสูงขึ้นพร้อมกับเหตุการณ์วิกฤตนั้น

คำพยานของเขาคือ “เราไม่กล้าที่จะเปลี่ยนแปลงพระวจนะของพระเจ้า แบ่งแยกพระบัญญัติศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ และเรียกส่วนหนึ่งว่าสำคัญ และอีกส่วนหนึ่งว่าไม่สำคัญ เพื่อจะได้รับความชื่นชอบของโลก พระเจ้าที่เรารับใช้นั้นจะช่วยกู้พวกเราได้ พระคริสต์ทรงมีชัยชนะเหนืออำนาจของโลกนี้แล้ว และทำไมเราจึงต้องกลัวโลกที่พระเจ้าได้รับชัยชนะแล้วเล่า” {GC 610.1}

การกดขี่ข่มเหงในรูปแบบต่างๆเป็นการพัฒนาหลักการที่มีอยู่นานเท่าๆกับที่ซาตานยังคงอยู่ และคริสตศาสนายังมีอำนาจสำคัญ ไม่มีมนุษย์คนใดจะรับใช้พระเจ้าได้โดยไม่ให้ตัวเองมีส่วนเข้าไปต่อต้านกองทัพแห่งความมืด ทูตสวรรค์ชั่วจะเข้าจู่โจมเขา มันกลัวว่าอิทธิพลของเขาจะนำเหยื่อออกไปจากมือของพวกมัน คนชั่วที่ถูกตำหนิด้วยการดำรงชีวิตของเขา จะเข้าร่วมมือกับทูตแห่งความชั่วเพื่อพยายามแยกตัวเองออกจากพระเจ้าโดยใช้การชักชวนให้ทำผิด เมื่อสิ่งเหล่านี้ไม่ประสบความสำเร็จ เขาจึงใช้อำนาจบังคับเพื่อควบคุมสามัญสำนึก {GC 610.2}

แต่ตราบเท่าที่พระเยซูยังทรงเป็นผู้ไกล่เกลี่ยของมนุษย์ในวิหารที่อยู่เบื้องบน ผู้มีอำนาจและประชาชนจะสามารถสัมผัสถึงอิทธิพลการควบคุมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ อิทธิพลนี้ยังควบคุมกฎหมายของแผ่นดินได้เป็นบางส่วน หากไม่ใช่เป็นเพราะกฎหมายเหล่านี้แล้ว สภาพของโลกคงจะเลวร้ายกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้ ในขณะที่ผู้มีอำนาจหลายคนของเราเป็นตัวแทนที่ขยันขันแข็งของซาตาน พระเจ้าก็ทรงมีตัวแทนของพระองค์อยู่ท่ามกลางผู้นำของประเทศด้วย ศัตรูผลักดันผู้รับใช้ของมันเพื่อเสนอวิธีการที่จะขัดขวางงานของพระเจ้าด้วยความรุนแรง แต่นักการปกครองที่ยำเกรงพระเจ้าได้รับอิทธิพลของทูตสวรรค์ศักดิ์สิทธิ์ จะคัดค้านข้อเสนอดังกล่าวด้วยข้อความที่ไม่มีใครสามารถโต้แย้งได้ ด้วยประการฉะนี้ จะมีคนจำนวนไม่มากที่เข้ามาขัดขวางคลื่นแห่งความชั่วที่รุนแรง การต่อต้านของศัตรูแห่งความจริงจะถูกควบคุมไว้เพื่อให้ข่าวทูตสวรรค์องค์ที่สามทำงานต่อไป เมื่อคำเตือนสุดท้ายจะประกาศออกไป ผู้นำที่พระเจ้าทรงทำงานอยู่ด้วยในเวลานี้จะเกิดความสนใจต่อข่าวนี้ และจะมีบางคนที่ยอมรับข่าวสาร และจะยืนขึ้นพร้อมกับประชากรของพระองค์ตลอดเวลาแห่งความทุกข์ยาก {GC 610.3}

ทูตสวรรค์ที่เข้าร่วมประกาศข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สามจะส่องสว่างทั่วทั้งโลกด้วยรัศมีของท่าน ในที่นี้ได้ทำนายถึงงานหนึ่งที่ครอบคลุมทั่วโลกและ

อำนาจที่ไม่เคยมีมาก่อน ขบวนการต้อนรับการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ในปี ค.ศ. 1840-1844 เป็นการเปิดเผยให้เห็นอำนาจที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ได้มีการนำข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งไปยังสำนักงานเผยแพร่ศาสนาทั่วทุกมุมโลก และในบางประเทศเกิดการตื่นตัวทางศาสนาครั้งยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่เคยมีประจักษ์พยานมาในแผ่นดินใดๆ นับตั้งแต่สมัยของการปฏิรูปทางศาสนาของศตวรรษที่สิบหก แต่ภายใต้คำเตือนสุดท้ายของทูตสวรรค์องค์ที่สามจะมีขบวนการที่ยิ่งใหญ่กว่านี้อีก {GC 611.1}

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจะมีลักษณะคล้ายคลึงกับสิ่งที่เกิดขึ้นในวันเพ็นเทคอสต์ เมื่อพระเจ้าทรงประทาน “ฝนต้นฤดู” ด้วยการหลั่งพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อเริ่มต้นการประกาศพระกิตติคุณซึ่งทำให้เมล็ดที่มีค่านั้นเจริญงอกขึ้นมาฉันใด ดังนั้น “ฝนปลายฤดู” จะทรงโปรดประทานให้ในช่วงท้ายเพื่อเก็บเกี่ยวผลที่กำลังสุกฉันนั้น “ให้เรารู้จัก ให้เราพยายามรู้จักพระเจ้า การที่พระองค์เสด็จออกก็แน่นอนเหมือนอรุณ พระองค์จะเสด็จมาหาเราอย่างห่าฝน ดังฝนชุกปลายฤดูที่รดพื้นแผ่นดิน” (โฮเชยา 6:3) “โอ บุตรทั้งหลายของศิโยนเอ๋ย จงยินดีเถิด จงเปรมปรีดิ์ในพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า เพราะว่าพระองค์ทรงช่วยกู้เจ้าด้วยฝนต้นฤดู พระองค์ทรงเทฝนลงมาให้เจ้า คือฝนต้นฤดูและฝนชุกปลายฤดูอย่างแต่ก่อน” (โยเอล 2: 23) “พระเจ้าตรัสว่าในวาระสุดท้าย เราจะเทฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณของเราโปรดประทานแก่มนุษย์ทั้งปวง” “และจะเป็นเช่นนี้คือ ทุกคนซึ่งได้ออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะรอด’” (กิจการของอัครทูต 2: 17,21) {GC 611.2}

พระราชกิจยิ่งใหญ่ของการประกาศพระกิตติคุณจะไม่ปิดฉากลงด้วยการสำแดงอำนาจของพระเจ้าที่น้อยไปกว่าในสมัยของการเริ่มต้นงานการประกาศ คำพยากรณ์เรื่องการหลั่งของฝนต้นฤดูได้สำเร็จลงในสมัยงานการประกาศได้เริ่มต้นขึ้นฉันใด ความสำเร็จนี้ก็จะเป็นจริงอีกครั้งเมื่อฝนปลายฤดูหลั่งลงมาในช่วงสุดท้ายของงานการประกาศฉันนั้น นี่จะเป็น “วาระพักผ่อนหย่อนใจ” ที่อัครทูตเปโตรหวังคอยไว้เมื่อท่านกล่าวว่า “เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงหันกลับและตั้งใจใหม่ เพื่อพระเจ้าจะทรงลบล้างความผิดบาปของท่านเสีย เพื่อวาระพักผ่อนหย่อนใจจะได้มาจากพระพักตร์พระเจ้า และเพื่อพระองค์จะได้ทรงใช้พระคริสต์ซึ่งกำหนดไว้แล้วนั้นมาเพื่อท่านทั้งหลาย คือพระเยซู” (กิจการของอัครทูต 3:19, 20) {GC 611.3}

 ผู้รับใช้ของพระเจ้าที่มีใบหน้าสดใสและเจิดจ้าด้วยการมอบถวายตัว

ที่ศักดิ์สิทธิ์จะเร่งรีบจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งเพื่อประกาศข่าวสารจากสวรรค์ ข่าวคำเตือนนี้จะถูกประกาศออกไปทั่วโลกด้วยเสียงของคนจำนวนพันๆคน จะมีการอัศจรรย์เกิดขึ้น ผู้ป่วยถูกรักษาให้หายโรค และหมายสำคัญและการอัศจรรย์จะติดตามผู้เชื่อ ซาตานจะกระทำหมายสำคัญที่หลอกลวงด้วย แม้กระทั่งทำให้ไฟตกลงมาจากฟ้า (วิวรณ์ 13: 13) ด้วยประการฉะนี้ ผู้ที่อาศัยอยู่ในโลกนี้จะต้องเลือกจุดยืนของเขาเอง {GC 612.1}

ข่าวสารที่ประกาศออกไปนี้จะไม่ถูกประกาศไปด้วยการโต้แย้ง แต่ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าผู้ทรงกระทำให้ความเชื่อ ข้อโต้แย้งที่ได้เสนอไปแล้วเมล็ดก็หว่านไปแล้วและบัดนี้จะงอกขึ้นและเกิดผล สื่อสิ่งพิมพ์ที่คนงานที่เป็นมิชชันนารีแจกไป ได้แผ่อิทธิพลออกมาให้เห็น แต่ถึงกระนั้น ความคิดของคนมากมายที่รู้สึกประทับใจในข่าวสาร กลับถูกขัดขวางไม่ให้เข้าใจถึงความจริงได้อย่างเต็มที่ หรือมอบถวายด้วยการเชื่อฟัง บัดนี้ลำแสงได้ส่องทะลุเข้าไปยังทุกที่ จึงมองเห็นความจริงได้อย่างชัดเจน และเหล่าบุตรของพระเจ้าที่จริงใจจะตัดสายรัดที่พันธนาการพวกเขาไว้ บัดนี้สายสัมพันธ์ของครอบครัวและความสัมพันธ์ในคริสตจักรไม่มีอำนาจที่จะยับยั้งพวกเขาไว้ได้ ความจริงเป็นสิ่งที่มีค่ามากยิ่งกว่าทุกสิ่งทุกอย่าง ถึงแม้จะมีสิ่งที่ทำการร่วมกันเพื่อต่อต้านความจริง จะมีคนกลุ่มใหญ่ยืนขึ้นมาอยู่ฝ่ายของพระเจ้า {GC 612.2}

<u>คริสตจักรโรมันคาทอลิค</u>
<u>เป็นคริสตจักรที่หลอกลวงไหม?</u>

<u>นาง เอเลน จี ไวท์ ตอบ</u> :

1.“พวกเขา(ชาวคาทอลิค)ได้รับการสอนใน**<u>ความเชื่อที่หลอกลวง”</u>** (GC 565.3) 607

2.“**<u>ต้องดูประวัติศาสตร์ของลัทธิโรมันด้วยระบบหลอกลวงที่มโหฬารนี้...</u>**” (GC 570.1} 612

3.“**<u>ลัทธิโรมันคาทอลิกจะตั้งอยู่บนการหลอกลวง</u>**”(GC 566.2) 608

<u>YouTube</u>: John Macarthur:Idolatry of Mary worship ,Heresy of the Roman Catholic Mass; Carm Video: Are Roman Catholics saved? Eric Jon Phelps –The Vatican Assassins ; The Real History of the Evil Roman Catholic Church; Roman Catholic Deception posted by Soul Refuge

บทที่ 39

ยุคแห่งความทุกข์ยากลำบาก

"ในครั้งนั้น มีคาเอล เจ้าผู้พิทักษ์ยิ่งใหญ่ ผู้คุ้มกันชนชาติของท่านจะลุกขึ้น และจะมีเวลายากลำบากอย่างไม่เคยมีมา ตั้งแต่ครั้งมีประชาชาติจนถึงสมัยนั้น แต่ในครั้งนั้นชนชาติของท่านจะรับการช่วยกู้ คือทุกคนที่มีชื่อบันทึกไว้ในหนังสือ" (ดาเนียล 12: 1) {GC 613.1}

เมื่อการประกาศข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สามสิ้นสุดลง ไม่มีพระเมตตาคุณให้คนทำผิดที่อยู่ในโลกนี้ได้อ้อนวอนอีกต่อไป ประชากรของพระเจ้าทำงานของเขาสำเร็จแล้ว พวกเขาได้รับ "ฝนปลายฤดู" ซึ่งเป็น "วาระพักผ่อนหย่อนใจจะได้มาจากพระพักตร์พระเจ้า" (กิจการของอัครทูต 3:19) และพวกเขาก็พร้อมสำหรับเวลาแห่งการทดสอบที่อยู่เบื้องหน้าเขา ทูตสวรรค์ในสวรรค์ไปมาอย่างเร่งรีบ มีทูตสวรรค์กลับมาจากโลกเพื่อประกาศว่าเขาได้ทำงานของเขาเสร็จแล้ว โลกได้รับการทดสอบครั้งสุดท้ายแล้ว และทุกคนที่พิสูจน์ว่าตนเองซื่อสัตย์ต่อข้อกำหนดของพระเจ้าจะได้รับ "ตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงชนม์อยู่" จากนั้นพระเยซูทรงยุติหน้าที่การเป็นผู้ไกล่เกลี่ยในพระวิหารเบื้องบน พระองค์ทรงชูพระหัตถ์ขึ้นและตรัสด้วยเสียงอันดังว่า "สำเร็จแล้ว" และทูตสวรรค์ทั้งหมดถอดมงกุฎของเขาลงขณะที่พระองค์ประกาศอย่างเคร่งขรึมว่า "ผู้ที่เป็นคนอธรรมก็ให้เขาประพฤติอธรรมต่อไป ผู้ที่เป็นคนลามกก็ให้เขาลามกต่อไป ผู้ที่เป็นคนชอบธรรมก็ให้เขาเป็นคนชอบธรรมต่อไปและผู้ที่เป็นคนบริสุทธิ์ก็ให้เขาเป็นคนบริสุทธิ์ต่อไป" (วิวรณ์ 22: 11) ทุกคดีผ่านการตัดสินแล้วว่าจะได้รับชีวิตหรือความตาย พระคริสต์ทรงทำพิธีลบมลทินบาปให้ประชากรของพระองค์และลบบาปของเขาออกไปแล้ว จำนวนประชากรของพระองค์นั้นกำหนดไว้แล้ว "แผ่นดินกับราชอาณาจักรและความยิ่งใหญ่แห่งบรรดาแผ่นดินภายใต้สวรรค์ทั้งสิ้น" (ดาเนียล 7: 27) กำลังจะมอบให้กับทายาทที่ได้รับความรอด และพระเยซูจะได้รับการสถาปนาขึ้นครอบครองเป็น "จอมกษัตริย์ และจอมเจ้านาย" (วิวรณ์ 19.16) {GC 613.2}

เมื่อพระองค์เสด็จออกจากพระวิหาร ความมืดก็ปกคลุมผู้คนที่อาศัย

อยู่บนแผ่นดินโลก ในช่วงเวลาที่น่ากลัวนั้น คนชอบธรรมจะต้องดำรงชีวิตในสายพระเนตรของพระเจ้าผู้บริสุทธิ์โดยไม่มีผู้ไกล่เกลี่ย อำนาจแห่งการยับยั้งที่เคยควบคุมความชั่วร้ายจะถูกยกเลิกไป และในที่สุด ซาตานจะควบคุมคนทั้งหมดที่ไม่ยอมเสียใจให้กับบาป ความอดพระทัยนานของพระเจ้าได้สิ้นสุดลง โลกนี้ได้ปฏิเสธพระเมตตาคุณของพระองค์ ดูแคลนความรักของพระองค์และเหยียบย่ำพระบัญญัติของพระองค์ คนชั่วได้เดินผ่านช่วงเวลาแห่งการทดสอบของเขา ในที่สุด พระวิญญาณของพระเจ้าที่พวกเขาต่อต้านอย่างดื้อด้านก็ไม่รบกวนเขาอีกต่อไป พวกเขาไม่มีพระคุณของพระเจ้าที่คอยคุ้มกัน พวกเขาไม่ได้รับการปกป้องจากเหล่าผู้ที่ชั่วร้าย หลังจากนั้น ซาตานจะผลักคนที่อาศัยอยู่ในโลกลงไปสู่ความทุกข์ยิ่งใหญ่ครั้งสุดท้าย เมื่อทูตสวรรค์ของพระเจ้าจะเลิกห้ามลมพายุร้ายแห่งตัณหาของมนุษย์ ธาตุแท้แห่งความขัดแย้งทั้งหลายจะถูกปลดปล่อยออกมา ทั่วทั้งโลกจะได้รับความพินาศที่สยดสยองยิ่งกว่าที่เกิดกับกรุงเยรูซาเล็มในอดีต {GC 614.1}

ทูตสวรรค์เพียงองค์เดียวสามารถทำลายบุตรหัวปีทุกคนของชาวอียิปต์ และทำให้แผ่นดินทั้งหมดตกอยู่ในความเศร้าโศก เมื่อกษัตริย์ดาวิดทำผิดต่อพระเจ้าด้วยการนับจำนวนประชากรของพระองค์ ทูตสวรรค์เพียงองค์เดียวได้นำการทำลายที่น่ากลัวเพื่อลงโทษความบาปของดาวิด อำนาจแห่งการทำลายที่ทูตสวรรค์บริสุทธิ์ลงมือทำการเมื่อพระเจ้าทรงบัญชา จะเป็นอำนาจเดียวกันกับที่ทูตชั่วนำไปใช้เมื่อพระองค์ทรงอนุญาต บัดนี้ กองกำลังก็เตรียมพร้อมที่จะกระจายความหายนะไปทุกแห่งหนแล้ว เหลือเพียงแต่รอให้พระเจ้าทรงอนุญาตเท่านั้น {GC 614.2}

ผู้ที่ถวายเกียรติให้กับพระบัญญัติของพระเจ้าจะถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้นำการพิพากษาของพระเจ้าลงมายังโลกและพวกเขาจะถูกตราว่าเป็นต้นเหตุของความปั่นป่วนน่ากลัวที่เกิดขึ้นในธรรมชาติ และการต่อสู้และการนองเลือดที่เกิดขึ้นในท่ามกลางมนุษย์ที่ทำให้โลกนี้เต็มล้นไปด้วยความทุกข์โศก อำนาจที่มากับคำเตือนสุดท้ายนี้ ทำให้คนชั่วโกรธ ความโกรธของพวกเขาจะระเบิดใส่ทุกคนที่ได้รับข่าวนี้ และซาตานจะกระตุ้นวิญญาณความโกรธและการกดขี่ให้รุนแรงยิ่งขึ้น {GC 614.3}

เมื่อพระเจ้าได้เพิกถอนการทรงสถิตด้วยของพระองค์ไปจากชนชาติยิว เหล่าปุโรหิตและประชาชนทั้งหลายไม่ได้รับรู้เลย ถึงแม้พวกเขาจะอยู่ภายใต้การควบคุมของซาตานและถูกตัณหาเลวทรามร้ายกาจชักเซไปมาก็ตาม แต่พวกเขาก็ยังคิดว่า

ตนเองยังเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรร พิธีการต่างๆในวิหารยังคงดำเนินต่อไป เครื่องบูชายังคงถูกถวายบนแท่นที่เปรอะเปื้อน และในแต่ละวัน คนที่ทำผิดต่อพระโลหิตของพระบุตรผู้ทรงเป็นที่รักยิ่งของพระเจ้า และยังหาทางฆ่าผู้รับใช้และอัครทูตของพระองค์ก็ยังเป็นผู้ทูลขอพระพรจากพระเจ้า เมื่อคำตัดสินที่ไม่เปลี่ยนแปลงถูกประกาศออกมาจากพระวิหาร และชะตากรรมของโลกถูกกำหนดไว้ตลอดนิรันดร ผู้ที่อาศัยอยู่ในโลกก็จะไม่รู้เช่นกัน ผู้คนที่ถูกพระเจ้าถอนพระวิญญาณของพระองค์คืนไป ก็ยังคงดำเนินพิธีกรรมทางศาสนาของเขาต่อไป เพื่อจะทำให้แผนการณ์ชั่วร้ายกาจของมันสำเร็จ เจ้าชายแห่งความชั่วจะดลใจผู้คนให้กระตือรือร้นตามวิธีการของมัน ซึ่งมีรูปแบบคล้ายคลึงกับความกระตือรือร้นที่มีในพระเจ้า {GC 615.1}

เมื่อวันสะบาโตกลายมาเป็นประเด็นสำคัญของความขัดแย้งทั่วโลกคริสเตียนและผู้มีอำนาจฝ่ายศาสนาและฝ่ายการเมืองจะร่วมมือกันบังคับให้ทุกคนถือรักษาวันอาทิตย์ จะมีชนกลุ่มน้อยที่ยืนกรานปฏิเสธไม่ยอมทำตามคำสั่งที่ผู้คนส่วนมากทำกัน พวกเขาจะกลายเป็นศูนย์รวมความเกลียดชังของผู้คนทั่วไป ซึ่งส่งผลให้มีการร้องเรียนว่า ไม่ควรปล่อยเหล่าคนจำนวนน้อยที่ยืนกรานต่อต้านข้อกำหนดของคริสตจักรและกฎหมายของรัฐ ให้พวกเขารับทุกข์ดีกว่าปล่อยให้ทั้งประเทศตกลงสู่ความสับสนและความไม่มีกฎระเบียบ เมื่อกว่า 1800 ปีที่ผ่านมา ข้อโต้แย้งเดียวกันนี้ก็ถูกเหล่า “ผู้ปกครองของประชาชน” ใช้ต่อต้านพระคริสต์ คายาฟาสที่เจ้าเล่ห์กล่าวว่า “จะเป็นประโยชน์แก่ท่านทั้งหลายถ้าจะให้คนตายเสียคนหนึ่งแทนที่จะให้คนทั้งชาติต้องพินาศ” (ยอห์น 11: 50) ดูเสมือนหนึ่งว่า คำโต้แย้งนี้เป็นข้อสรุปที่ดี ในที่สุด จะมีคำสั่งประกาศต่อต้านผู้ที่ถือรักษาวันสะบาโตของพระบัญญัติข้อที่สี่ให้บริสุทธิ์ พวกเขาจะถูกประณามว่าเป็นผู้ที่สมควรได้รับการลงโทษอย่างแสนสาหัส และเมื่อช่วงเวลาผ่านไประยะหนึ่ง ผู้คนจะได้รับสิทธิ์ให้กำจัดคนเหล่านี้ได้ ลัทธิโรมันจากโลกเก่าและโปรเตสแตนท์ที่ละทิ้งความเชื่อจากโลกใหม่จะจัดการกับผู้ที่ถวายเกียรติแก่บทบัญชาทั้งหมดของพระเจ้าในสภาพที่คล้ายคลึงกัน {GC 615.2}

ประชากรของพระเจ้าจะถูกผลักเข้าไปสู่เหตุการณ์แห่งความลำบากและความทุกข์ยากตามที่ผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าบรรยายว่า เป็นเวลาทุกข์ใจของยาโคบ “พระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เราได้ยินเสียงร้องเพราะความกลัวตัวสั่น ความสยดสยองและความไร้ศานติภาพ .....หน้าตาทุกคนจึงซีดไป อนิจจาเอ๋ย วันนั้นใหญ่โต

เหลือเกิน ไม่มีวันใดเหมือน เป็นเวลาทุกข์ใจของยาโคบ แต่เขาก็ยังจะรอดวันนั้นไปได้” (เยเรมีย์ 30:5-7) {GC 616.1}

เมื่อยาโคบปล้ำสู้อธิษฐานในยามค่ำคืนแห่งความทุกข์ยาก เพื่อขอความช่วยเหลือให้รอดพ้นจากเงื้อมมือของเอซาว (ปฐมกาล 32: 24-30) เป็นภาพที่แสดงให้เห็นถึงประสบการณ์ของประชากรของพระเจ้าในเวลาแห่งความทุกข์ยาก เป็นเพราะการหลอกลวงที่ยาโคบได้ทำลงไป โดยปลอมตัวเป็นเอซาวเข้าหาบิดาของเขา เพื่อรับพรที่ควรจะเป็นของพี่ชาย เมื่อพี่ชายของเขาขู่จะฆ่าเขา ยาโคบรู้สึกตื่นกลัว เขาต้องหนีเอาชีวิตรอด ภายหลังจากที่ถูกเนรเทศมาหลายปี เขาจึงออกเดินทางกลับบ้านเกิดตามพระบัญชาของพระเจ้า พร้อมกับภรรยาและลูกๆ และฝูงสัตว์เลี้ยงของเขา เมื่อเขามาถึงชายแดน เขาได้รับข่าวว่าเอซาวกำลังเดินทางมาหาเขาพร้อมด้วยหมู่นักรบจำนวนมาก ไม่ต้องสงสัยเลยว่า คงจะมาแก้แค้น เขาเกิดความกลัวขึ้นมา หมู่คณะที่เดินทางมากับยาโคบไม่มีอาวุธติดมือและป้องกันตัวเองไม่ได้ ดูประหนึ่งว่าคงจะต้องตกเป็นเหยื่อความรุนแรงและคงถูกฆ่าอย่างไม่อาจปกป้องตนเองได้ และนอกเหนือจากภาระของความกังวลและความกลัว เขายังถูกทับถมเพิ่มให้หนักขึ้นด้วยความทุกข์ของการตำหนิตัวเอง เป็นเพราะบาปของเขาเองที่นำอันตรายนี้มา ความหวังเดียวของเขาคือพระเมตตาคุณของพระเจ้า การอธิษฐานคือโล่ห์ป้องกันอันเดียวของเขา แต่ถึงกระนั้นเขาได้ทำทุกสิ่งที่ตัวเขาต้องทำเพื่อแก้ไขความผิดที่เขาได้ทำไว้กับพี่ชายและหลีกเลี่ยงภัยอันตรายที่คุกคามเข้ามา ผู้ติดตามของพระคริสต์จะต้องทำสิ่งที่คล้ายคลึงกันนี้ เมื่อเขาเข้ามาใกล้เวลาแห่งของความทุกข์ยาก ให้ทำทุกวิถีทางเพื่อจัดวางตัวเองให้อยู่ภายใต้แสงสว่างที่เหมาะสมต่อหน้าเหล่าคนทั้งหลาย เพื่อปลดเปลื้องอคติและหันเหภัยอันตรายที่คุกคามต่อเสรีภาพของสามัญสำนึก {GC 616.2}

ยาโคบส่งคนในครอบครัวให้ออกเดินทางไปล่วงหน้า เพื่อไม่ให้ใครได้เห็นความระทมทุกข์ของเขา หลังจากนั้นเขาอยู่อย่างโดดเดี่ยวเพื่อทูลขอต่อพระเจ้า เขาสารภาพบาปของเขาและยอมรับพระเมตตาคุณของพระเจ้าที่มีต่อเขาด้วยความขอบคุณ ด้วยความถ่อมตัวลงอย่างสุดซึ้ง เขาร้องทูลขอพันธสัญญาที่พระเจ้าได้ทำไว้กับบรรพบุรุษและพระสัญญาที่พระองค์ทรงประทานให้แก่เขาในนิมิตของยามค่ำคืนที่เบธเอล และในดินแดนที่เขาลี้ภัย วิกฤติในชีวิตของเขามาถึงแล้ว ทุกสิ่งตกอยู่ในอันตราย ในท่ามกลางความมืดมิดและความโดดเดี่ยว เขายังคงอธิษฐานและถ่อมตัวลงต่อเบื้อง

พระพักตร์พระเจ้า ในทันใดนั้น มีมือหนึ่งวางลงมาจับที่ไหล่ของเขา เขาคิดว่าคงเป็นศัตรูที่หมายเอาชีวิต และด้วยพลังแห่งความสิ้นหวังทั้งหมด เขาปล้ำสู้กับคู่ต่อสู้ของเขาเมื่อวันใหม่กำลังจะเริ่มต้นขึ้น ชายแปลกหน้าได้ใช้กำลังที่เหนือธรรมชาติมนุษย์ โดยยื่นมือออกไปแตะ ชายที่แข็งแรงก็กลับกลายมีสภาพเป็นอัมพาตไป เขาล้มลง ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ เขาซบหน้าลงที่บริเวณคอของคู่ต่อสู้ลึกลับ ร้องไห้อ้อนวอน บัดนี้ยาโคบทราบดีว่าบุคคลที่เขาต่อสู้อยู่นั้นเป็นทูตแห่งพันธสัญญา ถึงแม้ว่าเขาจะพิการและได้รับความเจ็บปวดที่แสนสาหัส เขาไม่ยอมปล่อยเป้าหมายของเขาไป เป็นเวลาเนิ่นนานแล้วที่เขาต้องทนอยู่กับความสงสัย ความเศร้าเสียใจและความกังวลใจต่อบาปของเขา บัดนี้เขาจะต้องได้ความมั่นใจว่าเขาได้รับการอภัยแล้ว ดูเหมือนว่า อาคันตุกะจากพระเจ้ากำลังจะจากไป แต่ยาโคบกอดยึดทูตนั้นไว้แน่น และทูลขอพระพร ทูตนั้นร้องขอว่า “ปล่อยให้เราไปเถอะ เพราะใกล้สว่างแล้ว” แต่ปิตุลาร้องอุทานขึ้นว่า “ข้าพเจ้าไม่ยอมให้ท่านไป นอกจากท่านจะอวยพรแก่ข้าพเจ้า” สิ่งที่แสดงออกมาให้เห็น เป็นความมั่นใจที่หนักแน่น และพากเพียรเพียงไร หากคำร้องทูลนี้เป็นคำพูดที่โอ้อวดและแอบอ้าง ยาโคบคงถูกทำลายไปในพริบตาเดียว แต่การทูลขอของเขานั้นเป็นความมั่นใจของคนที่สารภาพถึงความอ่อนแอและความไม่คู่ควรของเขา แต่ยังคงไว้วางใจในพระเมตตาของพระเจ้าผู้ทรงรักษาพันธสัญญา {GC 616.3}

“เขาสู้กับทูตสวรรค์และมีชัย” (โฮเชยา 12: 4) มนุษย์หลงผิดที่ต้องตายซึ่งเต็มไปด้วยความบาป จะได้รับชัยชนะเหนือพระผู้ยิ่งใหญ่แห่งสรวงสวรรค์ได้ด้วยการถ่อมตน การกลับใจและการมอบถวายตัวเอง ด้วยมือที่สั่นเทาเขายึดมั่นในพระสัญญาของพระเจ้าและพระทัยแห่งรักของพระองค์ไม่อาจหันหลังให้กับคำร้องทูลขอของคนบาป ชัยชนะของเขาเป็นหลักฐานและเป็นการหนุนใจให้ผู้อื่นทำตามแบบอย่างของเขา ชื่อของเขาที่คอยเตือนถึงความบาปของเขาได้เปลี่ยนเป็นชื่อที่เป็นอนุสรณ์ในชัยชนะของเขา โดยข้อเท็จจริงที่ว่ายาโคบมีชัยเหนือพระเจ้า ได้สร้างความมั่นใจว่าเขาจะมีชัยชนะเหนือคนทั้งหลายด้วย เขาจะไม่กลัวที่ต้องเผชิญหน้ากับความโกรธของพี่ชายอีกต่อไป เพราะพระเจ้าเป็นผู้ปกป้องเขา {GC 617.1}

ซาตานกล่าวหายาโคบต่อหน้าทูตสวรรค์ของพระเจ้าโดยอ้างสิทธิที่จะทำลายเขาเพราะบาปของเขา มันกระตุ้นให้เอซาวมุ่งหน้ามาต่อสู้เขา และในระหว่างที่บรรพชนกำลังปล้ำสู้อยู่ตลอดทั้งคืนนั้น ซาตานพยายามบังคับให้ยาโคบรู้สึกผิด

เพื่อให้เขาท้อใจและละทิ้งการพึ่งพิงในพระเจ้า ยาโคบถูกผลักดันจนเกือบสิ้นหวัง แต่เขาทราบดีว่าหากเขาไม่ได้การช่วยเหลือจากสวรรค์เขาจะต้องพินาศอย่างแน่นอน เขากลับใจจากบาปที่ยิ่งใหญ่อย่างจริงใจ และร้องทูลขอพระเมตตาคุณจากพระเจ้า เขาจะไม่ยอมหันไปจากความตั้งใจของเขา แต่ยึดทูตสวรรค์ไว้แน่นและร้องทูลขอด้วยความจริงใจ และด้วยความปวดร้าวจนกระทั่งได้ชัยชนะ {GC 618.1}

เช่นเดียวกับที่ซาตานชักจูงให้เอซาวเดินหน้าเข้าต่อสู้กับยาโคบฉันใด มันก็จะก่อกวนให้คนชั่วลุกขึ้นทำลายประชากรของพระเจ้าในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยากฉันนั้น และมันกล่าวหายาโคบฉันใด มันก็จะโหมข้อกล่าวหาใส่คนของพระเจ้าฉันนั้น มันถือว่าโลกอยู่ภายใต้อำนาจของมัน แต่คนกลุ่มเล็กๆที่ถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้ากำลังต่อต้านอำนาจของมันอยู่ หากมันสามารถกวาดล้างคนเหล่านี้ให้หมดไปจากโลกได้ มันก็ได้รับชัยชนะอย่างเต็มบริบูรณ์ มันมองเห็นทูตสวรรค์ศักดิ์สิทธิ์คอยปกป้องพวกเขาไว้ และมันรู้ดีว่าบาปของพวกเขาได้รับการอภัยแล้ว แต่มันไม่รู้ว่า พวกเขาได้รับการตัดสินในพระวิหารเบื้องบนแล้วหรือยัง มันรู้อย่างแม่นยำว่า มันได้ล่อลวงให้พวกเขาทำบาปอันไหน และมันได้นำความบาปเหล่านี้เสนอต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าด้วยแสงสว่างที่เกินความจริง เสนอให้เห็นว่าคนเหล่านี้ไม่สมควรได้รับความชอบพระทัยจากพระเจ้าเหมือนๆกับตัวมันเอง มันประกาศว่า ถ้าพระเจ้ายุติธรรมจริง และพระองค์ยังคงจะทำลายพวกมันและทูตของมัน พระองค์ก็ไม่อาจอภัยบาปของพวกเขาได้ มันอ้างว่าคนเหล่านี้เป็นเหยื่อของมันและเรียกร้องให้มอบพวกเขาเหล่านั้นมาไว้ในมือของมันเพื่อให้ทำลายทิ้ง {GC 618.2}

ในขณะที่ซาตานใช้ความบาปของประชากรของพระเจ้ากล่าวหาพวกเขา พระองค์ทรงอนุญาตให้มันล่อลวงพวกเขาจนถึงขีดสุด ความวางใจในพระเจ้า ความเชื่อในพระองค์และความหนักแน่นมั่นคงของพวกเขาจะถูกทดสอบอย่างรุนแรง เมื่อเขาต่างทบทวนอดีตของตนเอง ความหวังของเขาก็พังทลายลง เพราะเขามองเห็นการดีเพียงน้อยนิดในทั้งชีวิตของเขา พวกเขาตระหนักดีถึงความอ่อนแอและความไม่คู่ควร ซาตานพยายามทำให้พวกเขาผวากลัวกับความคิดว่า เขาอยู่ในกรณีที่สิ้นหวัง เพราะรอยเปื้อนมลทินของเขานั้นไม่มีทางที่จะลบล้างออกไปได้ มันหวังที่จะทำลายความเชื่อของเขาเพื่อให้เขายอมแพ้ต่อการทดลองและหันหลังออกไปจากความภักดีที่มีต่อพระเจ้า {GC 618.3}

แม้ประชากรของพระเจ้าจะถูกล้อมรอบด้วยศัตรูที่มุ่งหวังจะทำลายพวกเขา แต่กระนั้น ความทุกข์ระทมใจที่พวกเขาต้องทนอยู่นั้น ไม่ได้เกิดจากความกลัวการกดขี่ข่มเหงเพื่อเห็นแก่ความจริง พวกเขากลัวว่า เขายังไม่ได้สารภาพความบาปทุกอย่าง และกลัวว่า ความผิดบางประการที่ยังอยู่ในตัวเขาจะทำให้เขาไม่ได้รับพระสัญญาของพระเจ้าที่ว่า “เราจะป้องกันเจ้าให้พ้นจากการลองใจ ซึ่งจะมีทั่วทั้งโลก” (วิวรณ์ 3: 10) หากพวกเขาได้รับความมั่นใจว่าบาปของเขาได้รับการอภัยแล้ว พวกเขาก็จะไม่หวั่นเกรงการทรมานหรือความตาย แต่หากพิสูจน์แล้วว่าเขาไม่คู่ควรและสูญเสียชีวิตเนื่องจากความบกพร่องในอุปนิสัยของเขา เขาจะกลายเป็นผู้ที่ทำให้พระนามบริสุทธิ์ของพระเจ้าได้รับการตำหนิ {GC 619.1}

พวกเขาได้ยินเสียงการวางแผนการณ์ทรยศและมองเห็นการกบฏที่เกิดขึ้นทั่วทุกทิศ สิ่งเหล่านี้กระตุ้นภายในพวกเขาให้เกิดความปรารถนาอย่างแรงกล้า ซึ่งเป็นความใฝ่ฝันที่แท้จริงของจิตวิญญาณที่ต้องการให้การละทิ้งศาสนายิ่งใหญ่นี้และความชั่วร้ายของคนอธรรมสิ้นสุดลง แต่ในขณะที่เขาทูลวิงวอนขอพระเจ้าให้หยุดยั้งผลงานของการกบฏนี้ ความรู้สึกสำนึกที่เด่นชัดบอกเขาว่า เขาไม่มีอำนาจใดพอที่จะต้านและห้ามปรามคลื่นความชั่วที่ยิ่งใหญ่เหล่านี้ได้ พวกเขารู้สึกว่า หากเขาได้ใช้ความสามารถทั้งหมดของเขาในงานการรับใช้พระคริสต์อย่างสม่ำเสมอ มุ่งมั่นรับใช้ด้วยกำลังอย่างเต็มที่แล้ว กองกำลังของซาตานคงมีกำลังที่จะมีชัยเหนือพวกเขาได้น้อยลงกว่านี้ {GC 619.2}

พวกเขาถ่อมจิตวิญญาณของเขาลงต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า ชี้ให้พระองค์มองดูการกลับใจจากบาปมากมายในอดีตของเขา และร้องทูลขอพระสัญญาของพระเจ้า “ให้เขาเกาะอยู่กับกำลังของเราเพื่อให้เขาทำสันติภาพกับเรา แล้วเขาจะทำสันติภาพกับเรา” (อิสยาห์ 27: 5) ความเชื่อของพวกเขาไม่ได้สูญสลายไปเพราะคำอธิษฐานไม่ได้รับคำตอบในทันที ถึงแม้พวกเขาจะตกอยู่ในความกังวล ความหวาดกลัวและความระทมทุกข์ที่แสนสาหัส แต่พวกเขาก็ไม่ได้ระงับการร้องทูลขอ พวกเขายึดมั่นในพระกำลังของพระเจ้าเหมือนที่ยาโคบกอดทูตสวรรค์ไว้และจิตวิญญาณจะกล่าวว่า “ข้าพเจ้าไม่ยอมให้ท่านไป นอกจากท่านจะอวยพรแก่ข้าพเจ้า” {GC 619.3}

หากก่อนหน้านี้ ยาโคบไม่เคยกลับใจจากความบาปที่เขาได้แย่งสิทธิบุตรหัวปีด้วยการฉ้อฉลแล้ว พระเจ้าคงจะไม่สดับฟังคำอธิษฐานของเขาและรักษาชีวิต

ของเขาอย่างเมตตาปรานี ในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยากก็จะเป็นเช่นเดียวกัน หากประชากรของพระเจ้ายังมีบาปที่ไม่ได้สารภาพอยู่ต่อหน้าพวกเขาในขณะที่ต้องทรมานอยู่ด้วยความหวาดกลัวและความระทมทุกข์ พวกเขาคงจะท่วมท้นด้วยความรู้สึกเหล่านี้ ความท้อแท้ใจจะทำลายความเชื่อของเขาไปและเขาคงจะไม่มีความมั่นใจที่จะทูลขอพระเจ้าให้ทรงช่วยเขาให้หลุดพ้น แต่ในขณะที่พวกเขาสำนึกอย่างลึกซึ้งว่า เขาไม่คู่ควรนั้น พวกเขาก็ไม่มีความผิดใดที่เขาได้ปิดบังไว้ที่ต้องได้รับการเปิดเผยออก บาปของเขาได้ไปสู่การพิพากษาล่วงหน้าก่อนและถูกลบทิ้งไปหมดแล้ว และจะไม่ถูกนำกลับมาให้จดจำอีกต่อไป {GC 620.1}

ซาตานชักนำคนมากมายให้เชื่อว่าพระเจ้าจะทรงมองข้ามความไม่ซื่อสัตย์เล็กๆน้อยๆในชีวิต แต่วิธีการที่พระองค์ทรงจัดการกับยาโคบนั้นแสดงให้เห็นว่าพระองค์จะไม่ทรงอนุญาตหรือยอมทนต่อความชั่ว ทุกคนที่พยายามแก้ตัวหรือปกปิดความบาปของเขาและปล่อยให้ความบาปนั้นยังคงถูกบันทึกอยู่ในทะเบียนของสวรรค์โดยไม่ได้สารภาพหรือรับการอภัย เขาผู้นั้นจะพ่ายแพ้ต่อซาตาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับผู้ที่มีอาชีพการงานที่ยิ่งสูงและดำรงตำแหน่งที่ยิ่งมีเกียรติ วิถีทางของเขาจะยิ่งร้ายแรงในสายพระเนตรของพระเจ้า และศัตรูยิ่งใหญ่ของเขาจะได้รับชัยชนะอย่างแน่นอนยิ่งขึ้น ผู้ที่รีรอไม่ได้เตรียมตัวให้พร้อมสำหรับวันของพระเจ้า เขาจะไม่พร้อมเมื่อวันแห่งความทุกข์ยากมาถึงหรือในเวลาใดๆที่ติดตามมา สภาพของคนทั้งหมดนี้จะไม่มีความหวัง {GC 620.2}

ผู้ที่อ้างตนเป็นคริสเตียนที่ต้องเผชิญหน้ากับความขัดแย้งอันน่ากลัวโดยไม่ได้เตรียมตัวให้พร้อมที่จะสารภาพบาปของเขา ด้วยคำพูดเร่าร้อนปวดร้าวด้วยความสิ้นหวัง ในขณะที่คนชั่วจะยินดีปรีดาในความทุกข์ยากของเขา คำสารภาพบาปนี้มีลักษณะเช่นเดียวกับคำสารภาพของเอซาวหรือของยูดาส ผู้ที่กล่าวคำสารภาพนี้จะเสียใจต่อผลที่เกิดจากการล่วงละเมิด แต่เขาจะไม่ได้เสียใจในความผิด เขาไม่ได้สำนึกผิดอย่างแท้จริง ไม่ได้รังเกียจความชั่วร้าย เขายอมรับบาปเนื่องจากกลัวการลงโทษเหมือนเช่นฟาโรห์ในสมัยโบราณ เขาจะกลับไปท้าทายสรวงสวรรค์เมื่อการลงโทษสิ้นสุดลง {GC 620.3}

ประวัติของยาโคบยังให้ความมั่นใจกับเราอีกว่า พระเจ้าจะไม่ทอดทิ้งผู้ที่ทำบาปเนื่องจากถูกหลอก ถูกล่อลวงและทรยศ แต่เขาได้กลับมาหาพระองค์

ด้วยการกลับใจอย่างแท้จริง ในขณะที่ซาตานคอยหาทางที่จะทำลายคนกลุ่มนี้ พระเจ้าจะบัญชาให้ทูตสวรรค์ของพระองค์มาปลอบประโลมใจและปกป้องพวกเขาในเวลาที่อันตรายนี้ การจู่โจมของซาตานนั้นรุนแรงและแน่วแน่ การหลอกลวงของมันน่ากลัว แต่สายพระเนตรของพระเจ้านั้นอยู่เหนือประชากรของพระองค์และพระกรรณของพระองค์คอยสดับฟังเสียงร้องของพวกเขา ความทุกข์ระทมของพวกเขานั้นยิ่งใหญ่เปลวไฟของเตาเผานั้นดูประหนึ่งว่ากำลังจะเผาไหม้พวกเขาจนหมดสิ้น แต่พระผู้ทรงฤทธิ์จะนำเขาออกมาดั่งทองคำที่ผ่านการหลอมด้วยไฟ ความรักของพระเจ้าที่มีต่อเหล่าบุตรของพระองค์ในช่วงเวลาของการทดสอบที่รุนแรงที่สุดนั้นยังมั่นคง และอ่อนโยนเช่นเดียวกับในยามที่สมบูรณ์พูนสุขที่สุด จึงจำเป็นที่เราจะต้องวางพวกเขาไว้ในเตาไฟความฝักใฝ่ทางโลกจะต้องเผาทิ้งไปให้หมด เพื่อพระฉายาของพระคริสต์จะสะท้อนออกมาให้เห็นได้อย่างบริบูรณ์ {GC 621.1}

ในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยากและการทรมานที่กำลังจะเกิดขึ้น ความเชื่อเป็นสิ่งที่จำเป็นเพื่อที่จะทนกับความเหน็ดเหนื่อย การรอคอยและความหิวโหย เป็นความเชื่อที่จะไม่อ่อนล้า แม้จะถูกทดลองอย่างแสนสาหัส พระเจ้าได้ประทานเวลาแห่งการทดสอบให้กับทุกคน เพื่อให้เขาเตรียมพร้อมสำหรับช่วงเวลานั้น ยาโคบได้รับชัยชนะเพราะความพากเพียรและความมุ่งมั่นของเขา ชัยชนะของเขาเป็นหลักฐานแสดงให้เห็นอำนาจของการอธิษฐานอย่างไม่ลดละ ทุกคนที่จะยึดมั่นในพระสัญญาของพระเจ้าเหมือนกับที่ยาโคบได้ทำ และจริงใจและพากเพียรเหมือนเช่นที่ยาโคบได้ทำลงไปเขาจะได้ชัยชนะเหมือนเช่นที่ยาโคบได้รับชัยชนะมาแล้ว ผู้ที่ไม่ยอมละทิ้งตนเองเพื่อดิ้นรนปล้ำสู้ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า และอธิษฐานเป็นเวลานานๆด้วยความจริงใจเพื่อทูลขอพระพรจากพระองค์ เขาจะไม่ได้รับชัยชนะ มีน้อยคนเพียงไรที่ทราบว่าการปล้ำสู้กับพระเจ้านั้นคืออะไร มีน้อยคนนักที่เคยถอดใจแสวงหาพระเจ้าด้วยความปรารถนารุนแรงจนกระทั่งพลังของร่างกายถูกใช้ไปจนหมด เมื่อคลื่นแห่งความสิ้นหวังที่ไม่มีภาษาใดอาจบรรยายได้พัดผ่านมายังผู้ทูลขอ มีคน น้อยคนเพียงไรที่ยังคงยึดมั่นอยู่กับพระสัญญาของพระเจ้าด้วยความเชื่อที่ไม่แปรเปลี่ยน {GC 621.2}

ผู้ที่ไม่ค่อยมีความเชื่อในตอนนี้ จะมีความเสี่ยงมากต่อการตกไปอยู่ภายใต้อำนาจการหลอกลวงของซาตานและคำสั่งที่จะบังคับสามัญสำนึก และถึงแม้เขาจะทนต่อการทดสอบได้ แต่เมื่อเวลาแห่งความทุกข์ยากมาถึง เขาก็จะมีสภาพที่

โศกเศร้าและปวดร้าวมากยิ่งกว่า เพราะเขาไม่ได้สร้างนิสัยที่จะไว้วางใจในพระเจ้า บทเรียนแห่งความเชื่อที่เขาละเลยนั้น เขาจะถูกกดดันบังคับให้เรียนรู้ด้วยความผิดหวังที่แสนสาหัส {GC 622.1}

บัดนี้เราจะต้องทำความคุ้นเคยกับพระเจ้าด้วยการพิสูจน์พระสัญญาของพระองค์ ทูตสวรรค์บันทึกคำอธิษฐานทั้งหมดที่จริงจังและจริงใจ เราควรจะต้องยอมสละสิ่งที่ให้ความพึงพอใจด้วยความเห็นแก่ตัวของเรามากกว่าที่จะละเลยการสื่อสารกับพระเจ้า ความยากจนที่แสนลำเค็ญที่สุด การละทิ้งตนที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ที่พระเจ้าทรงยอมรับ จะดีกว่าทรัพย์สมบัติเกียรติยศ ความสุขสบายและมิตรภาพที่พระเจ้าไม่ทรงยอมรับ เราจะต้องใช้เวลาอธิษฐาน หากเราปล่อยความคิดของเราให้ไปซึมซับอยู่กับผลประโยชน์ของโลก พระเจ้าอาจจะทรงประทานเวลาให้เราโดยทรงนำรูปเคารพที่เป็นทองคำ บ้านและที่ดินอันอุดมสมบูรณ์ออกไปจากตัวเรา {GC 622.2}

คนหนุ่มสาวคงไม่ถูกล่อลวงให้ทำบาป ถ้าเขาจะปฏิเสธไม่ก้าวเดินไปในทิศทางใดนอกจากทางที่เขาจะทูลขอพระพรจากพระเจ้าได้ หากผู้สื่อข่าวที่นำคำเตือนสุดท้ายที่น่ากลัวมาให้แก่โลกจะอธิษฐานขอพระพรของพระเจ้า ไม่ใช่ด้วยท่าทีที่เยือกเย็นไร้ชีวิต และเกียจคร้าน แต่ด้วยท่าทีร้อนรนและด้วยความเชื่อ เหมือนดังที่ยาโคบทำ เขาจะได้พบสถานที่หลายแห่งที่เขาจะพูดว่า “ข้าพเจ้าได้เห็นพระพักตร์พระเจ้า แล้วยังมีชีวิตอยู่” (ปฐมกาล 32: 30) ในแผ่นดินสวรรค์ เขาจะเป็นเหมือนเจ้าชายที่มีพลังอำนาจผู้ได้รับชัยชนะร่วมกับพระเจ้าและกับมนุษย์ {GC 622.3}

“เวลายากลำบากอย่างไม่เคยมีมา” กำลังจะเริ่มต้นให้เราเห็นในไม่ช้า และเราต้องได้รับประสบการณ์ที่บัดนี้เรายังไม่มีและเป็นประสบการณ์ที่หลายๆคนคร้านเกินกว่าที่จะได้มา เรามักจะรู้สึกว่าความทุกข์ยากที่คาดคะเนไว้จะรุนแรงกว่าที่เป็นจริง แต่วิกฤตที่อยู่เบื้องหน้าของเราไม่ได้เป็นเช่นนั้น ภาพการบรรยายเหตุการณ์ที่ให้เห็นจริงที่สุดนั้น ยังไม่อาจจะเทียบกับความรุนแรงของความทุกข์ยากลำบากนั้นได้ ในเวลาของความทุกข์ยากนั้น จิตวิญญาณทุกดวงจะต้องยืนอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้าด้วยตัวเอง “ถึงแม้ว่า โนอาห์ ดาเนียลและโยบอยู่ในแผ่นดินนั้น พระเจ้าตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เขาทั้งหลายจะช่วยบุตรทั้งชายและหญิงให้รอดไม่ได้ เขาจะช่วยเฉพาะชีวิตของเขาไว้ได้ด้วยความชอบธรรมของเขา” (เอเสเคียล 14: 20) {GC 622.4}

 บัดนี้ ในขณะที่มหาปุโรหิตของเรากำลังทำการลบมลทินบาปให้เราอยู่นั้น เรา

จะต้องแสวงหาที่จะเป็นคนดีรอบคอบในพระคริสต์ แม้พระผู้ช่วยให้รอดของเราไม่เคยปล่อยให้ความนึกคิดของพระองค์ต้องพ่ายแพ้แก่อำนาจการทดลอง ซาตานคอยหาบางจุดในหัวใจของมนุษย์ที่มันจะเข้ายึดครองได้ ความปรารถนาแห่งบาปบางอย่างที่เราทะนุถนอม อาจจะเป็นจุดที่การทดลองของมันแสดงอำนาจออกมาให้เห็น แต่พระคริสต์ทรงประกาศถึงตัวพระองค์เองว่า “เจ้าโลกจะมา ผู้นั้นไม่มีสิทธิอำนาจอะไรเหนือเรา” (ยอห์น 14: 30) ซาตานไม่พบสิ่งใดในตัวพระบุตรของพระเจ้าที่มันจะมีชัยชนะได้ พระองค์ทรงถือรักษาพระบัญญัติของพระบิดา และไม่มีความบาปในพระองค์ที่ซาตานจะใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อมันได้ นี่คือสภาพของผู้ที่จะยืนหยัดอยู่ได้ในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยาก {GC 623.1}

ในช่วงชีวิตของเรานี้ เราจะต้องแยกบาปให้ออกไปจากตัวเรา โดยเชื่อในพระโลหิตของพระคริสต์ที่ได้ทรงไถ่บาปให้แก่เรา พระผู้ช่วยให้รอดผู้แสนประเสริฐของเราทรงเชื้อเชิญเราให้ติดสนิทกับพระองค์ เพื่อความอ่อนแอของเราจะประสานเข้ากับพระกำลังของพระองค์ เพื่อความโง่เขลาของเราจะประสานเข้ากับพระปัญญาของพระองค์ เพื่อความไม่คู่ควรของเราจะประสานเข้ากับคุณงามความดีของพระองค์ พระกรุณาธิคุณของพระเจ้าเป็นโรงเรียนที่เราจะต้องเรียนรู้ถึงความอ่อนสุภาพและความถ่อมตนของพระเยซู พระเจ้าทรงตั้งเป้าหมายที่แท้จริงของชีวิตไว้ตรงหน้าเรา ไม่ใช่เป็นทางที่เราเลือกซึ่งดูว่าง่ายและสุขสบายสำหรับเรา แต่เป็นเป้าหมายที่แท้จริงในชีวิต ทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับเราที่จะให้ความร่วมมือกับตัวแทนต่างๆที่พระเจ้าแห่งสรวงสวรรค์ทรงใช้ในพระราชกิจที่จะปรับปรุงบุคลิกของเราให้เป็นไปตามแบบอย่างของพระเจ้า ผู้ที่ละเลยหรือผัดผ่อนภาระนี้ จะต้องพบกับภัยอันตรายน่ากลัวที่จะเกิดกับจิตวิญญาณของเขา {GC 623.2}

ในนิมิตของอัครสาวกยอห์น ท่านได้ยินเสียงหนึ่งดังขึ้นในสวรรค์ร้องว่า “วิบัติจะมีแก่แผ่นดินโลกและทะเล เพราะว่ามารได้ลงมาหาเจ้าด้วยความโกรธยิ่งนัก เพราะว่ามันรู้ว่าเวลาของมันมีน้อย” (วิวรณ์ 12: 12) ภาพเหตุการณ์ที่ทำให้มีเสียงร้องดังมาจากสวรรค์นั้นช่างน่ากลัว ซาตานจะโกรธรุนแรงมากยิ่งขึ้น เมื่อมันมีเวลาน้อยลง และการหลอกลวงและการทำลายของมันจะมาถึงจุดสุดยอดเมื่อเวลาแห่งความทุกข์ยากมาถึง {GC 623.3}

เครื่องหมายน่ากลัวซึ่งเกิดจากอำนาจเหนือธรรมชาติจะปรากฏ

ให้เห็นบนท้องฟ้าในเร็ววันนี้ สิ่งเหล่านี้เป็นอำนาจการทำอัศจรรย์ของผีมาร วิญญาณของผีร้ายจะออกไปยังกษัตริย์ต่างๆของโลกนี้ และไปยังทั่วทั้งโลกเพื่อใช้การหลอกลวงผูกมัดพวกเขา และเร่งเร้าให้เข้าร่วมมือกับซาตานในการต่อสู้ครั้งสุดท้ายเพื่อต่อต้านรัฐบาลของสวรรค์ เหล่าผู้ปกครองและพลเมืองจะถูกตัวแทนเหล่านี้หลอก จะมีคนที่แสร้งทำตัวเป็นพระคริสต์ปรากฏขึ้น และอ้างชื่อและเรียกร้องให้ถวายการนมัสการซึ่งเป็นของพระผู้ช่วยให้รอดเท่านั้น พวกเขาจะกระทำการอัศจรรย์ด้วยการรักษาผู้ที่เจ็บป่วย และอ้างว่า มีเรื่องราวจากสวรรค์มาแจ้งให้ทราบ แต่เป็นเรื่องราวที่ขัดแย้งกับคำพยานในพระคัมภีร์ {GC 624.1}

ในฉากสุดท้ายของละครแห่งการหลอกลวงที่ยิ่งใหญ่นั้น ซาตานเองจะปลอมตัวเป็นพระคริสต์ คริสตจักรได้ยอมรับมานานแล้วว่า การรอคอยการเสด็จมาของพระผู้ช่วยให้รอดเป็นศูนย์รวมความหวังของพวกเขา บัดนี้จอมหลอกลวงยิ่งใหญ่จะทำตัวให้ดูประหนึ่งว่าพระคริสต์ได้เสด็จมาแล้ว ในที่ต่างๆบนโลกนี้ ซาตานจะปรากฏตัวท่ามกลางมนุษย์เป็นคนที่ยิ่งใหญ่ซึ่งเต็มไปด้วยแสงเจิดจ้าที่คล้ายคลึงกับคำบรรยายของพระบุตรของพระเจ้าที่ยอห์นเปิดเผยไว้ในพระธรรมวิวรณ์ (วิวรณ์ 1: 13-15) ไม่มีสิ่งใดที่ตาของมนุษย์ผู้ที่ต้องตายเคยเห็นจะนำมาเทียบได้กับรัศมีภาพที่ล้อมรอบตัวมันนั้น เสียงร้องแห่งความมีชัยดังก้องในอากาศ “พระคริสต์เสด็จมาแล้ว! พระคริสต์เสด็จมาแล้ว” ประชาชนต่างก้มกราบลงต่อหน้ามันด้วยความเคารพ ในขณะที่มันชูมือทั้งสองขึ้นและประกาศอวยพรพวกเขา เหมือนเช่นพระคริสต์เคยอวยพรเหล่าสาวกในขณะที่พระองค์ยังทรงดำเนินอยู่ในโลก เสียงของมันนั้นนุ่มนวลและน่าฟัง และเต็มไปด้วยความไพเราะ ด้วยน้ำเสียงที่อ่อนโยนและเมตตา มันได้ประกาศความจริงแห่งพระคุณของสวรรค์เช่นเดียวกับที่พระผู้ช่วยให้รอดเคยตรัสไว้แล้ว มันรักษาความเจ็บป่วยของประชาชน จากนั้น ในคราบของพระคริสต์ที่มันปลอมตัวเข้ามา มันจะประกาศว่าได้เปลี่ยนวันสะบาโตเป็นวันอาทิตย์แล้ว มันสั่งให้ทุกคนถือรักษาวันที่มันได้ทำให้ศักดิ์สิทธิ์แล้ว มันยังประกาศอีกว่า ผู้ที่ยังคงยืนกรานถือรักษาวันที่เจ็ดให้บริสุทธิ์กำลังลบหลู่มัน ด้วยการปฏิเสธไม่รับฟังแสงสว่างและความจริงที่ทูตของมันส่งมาให้ นี่เป็นการหลอกลวงที่รุนแรงที่มีอำนาจยิ่งใหญ่เหมือนเช่นชาวสะมาเรียที่ถูกซีโมนชาวมากัสหลอก ฝูงชนตั้งแต่คนเล็กน้อยที่สุดจนถึงผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดเชื่อฟังเวทมนตร์เหล่านี้ ต่างพูดกันว่า นี่ “เป็นอานุภาพของพระเจ้า ซึ่งเรียกว่ามหิทธิฤทธิ์”

(กิจการของอัครทูต 8:10) {GC 624.2}

แต่ประชากรของพระเจ้าจะไม่ถูกหลอก คำสอนของพระคริสต์เทียมเท็จไม่ได้เป็นไปตามคำสอนในพระคัมภีร์ คำอวยพรของมันประกาศให้กับผู้ที่บูชาสัตว์ร้ายและรูปของมัน เป็นคนกลุ่มเดียวกันที่พระคัมภีร์เปิดเผยว่าจะได้รับพระพิโรธของพระเจ้าที่จะเทออกมาโดยไม่ได้เจือปนกับสิ่งใด {GC 625.1}

และยิ่งกว่านี้ ซาตานไม่ได้รับอนุญาตให้ปลอมแปลงวิธีการเสด็จมาของพระคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดทรงเตือนประชากรของพระองค์เกี่ยวกับเรื่องนี้ และพระองค์ทรงตรัสถึงลักษณะของการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ไว้อย่างชัดเจน “ด้วยว่าจะมีพระคริสต์เทียมเท็จ และผู้ทำนายเทียมเท็จหลายคนเกิดขึ้น ทำหมายสำคัญอันใหญ่และการมหัศจรรย์ ล่อลวงแม้ผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรรให้หลง ถ้าเป็นได้ดูเถิด เราได้กล่าวเตือนท่านทั้งหลายไว้ก่อนแล้ว เหตุฉะนั้นถ้าใครจะบอกท่านทั้งหลายว่า ‘ท่านผู้นั้นอยู่ในถิ่นทุรกันดาร’ ก็จงอย่าออกไป หรือจะว่า ‘อยู่ที่ห้องใน’ ก็จงอย่าเชื่อ ด้วยว่าฟ้าแลบมาจากทิศตะวันออก ส่องไปจนถึงทิศตะวันตกฉันใด การเสด็จมาของบุตรมนุษย์ก็จะเป็นฉันนั้น” (มัทธิว 24:24-27, 31; 25:31; วิวรณ์ 1:7; 1 เธสะโลนิกา 4:16, 17) การเสด็จกลับมาของพระเยซูนั้น ไม่สามารถปลอมแปลงได้ ทุกคนจะมองเห็นการเสด็จมาของพระองค์ ทั่วทั้งโลกจะได้เป็นประจักษ์พยาน {GC 625.2}

มีเพียงผู้ที่หมั่นมานะศึกษาพระคัมภีร์ และผู้ที่ยอมรับความจริงด้วยความรักที่จะได้รับการปกป้องจากการหลอกลวงที่รุนแรง ซึ่งได้จับกุมโลกนี้ไว้เป็นเชลย มีเพียงคำพยานในพระคัมภีร์เท่านั้นที่จะจับการปลอมแปลงของผู้หลอกลวงได้ เวลาแห่งการทดสอบจะมาถึงทุกคน การทดลองจะเป็นตัวกลั่นกรองคริสเตียนที่แท้จริงออกมาให้เห็น ประชากรของพระเจ้าได้ตั้งมั่นในพระวจนะของพระองค์แล้วหรือยัง เพื่อเขาจะไม่ต้องยอมพ่ายแพ้ต่อหลักฐานที่เป็นความรู้สึก ในช่วงเวลาวิกฤตเช่นนี้ พวกเขาจะยึดมั่นในพระคัมภีร์ และพระคัมภีร์เท่านั้นหรือเปล่า หากเป็นไปได้ซาตานจะกันไม่ให้พวกเขาได้เตรียมตัวพร้อมที่จะลุกขึ้นยืนในวันนั้น มันจะจัดการกับกิจธุระต่างๆเพื่อขวางกั้นทางของเขาเหล่านั้น และให้พวกเขาพัวพันกับทรัพย์สินฝ่ายโลก ทำให้เขาต้องแบกภาระที่หนักและเหนื่อยล้า เพื่อจิตใจของเขาจะถูกทับถมด้วยเรื่องต่างๆในชีวิตและวันเวลาของการทดสอบจะมาถึงเหมือนดั่งขโมยย่องมา {GC 625.3}

เมื่อผู้นำทั้งหลายในโลกคริสเตียนได้ออกคำสั่งต่อต้านผู้ที่ถือรักษา

พระบัญญัติไม่ให้ได้รับการปกป้องของรัฐบาลและปล่อยให้ตกอยู่ในมือของผู้ที่ต้องการทำลายพวกเขานั้น ประชากรของพระเจ้าจะหลบหนีไปจากเมืองและหมู่บ้าน และรวมตัวกันเป็นกลุ่ม ไปอาศัยอยู่ในที่เปล่าเปลี่ยวและห่างไกลที่สุด มีคนมากมายได้พักพิงในภูเขาที่มั่นคง เช่นเดียวกับคริสเตียนที่อาศัยอยู่ในหุบเขาพิดมอนท์ พวกเขาจะใช้ที่สูงของโลกเป็นวิหารของเขาและจะขอบคุณพระเจ้าสำหรับ “ที่กำบัง....ที่เป็นป้อมหิน” (อิสยาห์ 33: 16) แต่คนมากมายจากทุกชาติและทุกชนชั้น ทั้งชั้นสูงและชั้นต่ำ ร่ำรวยและยากจน ผิวดำและผิวขาวจะถูกจับกุมด้วยความไม่ยุติธรรมและโหดเหี้ยมที่สุด ผู้ที่พระเจ้าทรงรักต้องใช้ชีวิตในช่วงวันเวลาแห่งความยากลำบากด้วยการถูกโซ่ล่ามไว้ ถูกกักขังอยู่ในเรือนจำ ถูกตัดสินประหารชีวิต บางคนถูกปล่อยทิ้งให้อดตายในห้องกักขังใต้ดินที่เหม็นและมืด ไม่มีหูของมนุษย์คนใดได้ยินเสียงร้องคว่ำครวญของเขา ไม่มีมือของมนุษย์คนใดที่จะยื่นเข้าไปช่วยเหลือ {GC 626.1}

พระเจ้าทรงลืมประชากรของพระองค์ในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยากแล้วหรือ เมื่อคนในยุคสมัยก่อนน้ำท่วมโลกถูกพิพากษา พระองค์ทรงลืมโนอาห์ผู้สัตย์ซื่อแล้วหรือ เมื่อไฟตกลงมาจากสวรรค์เพื่อเผาเมืองในที่ราบพระองค์ทรงลืมโลทแล้วหรือ พระองค์ทรงลืมโยเซฟที่แวดล้อมด้วยผู้กราบไหว้รูปเคารพในอียิปต์แล้วหรือ เมื่อพระนางเยเซเบลขู่ว่าจะฆ่าเอลียาห์ให้เหมือนกับที่เขาได้ทำกับผู้ทำนายของพระบาอัล พระองค์ทรงลืมเอลียาห์แล้วหรือ พระองค์ทรงลืมเยเรมีย์ที่ถูกคุมขังอยู่ในหลุมที่มืดและหดหู่แล้วหรือ พระองค์ทรงลืมผู้ผู้ที่น่ายกย่องสามคนในเตาไฟร้อนแรง หรือดาเนียลในถ้ำสิงห์แล้วหรือ {GC 626.2}

“แต่ศิโยนกล่าวว่า “พระเจ้าได้ทรงละทิ้งข้าพเจ้าแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าทรงลืมข้าพเจ้าเสียแล้ว” “ผู้หญิงจะลืมบุตรที่ยังกินนมของนาง และจะไม่เมตตาบุตรจากครรภ์ของนางได้หรือ” แม้ว่าคนเหล่านี้ยังลืมได้ กระนั้นเราก็จะไม่ลืมเจ้า ดูเถิด เราได้สลักเจ้าไว้บนฝ่ามือของเรา กำแพงเมืองของเจ้าอยู่ต่อหน้าเราเสมอ” (อิสยาห์ 49: 14-16) พระเจ้าจอมโยธาทรงตรัสไว้แล้วว่า “ผู้ใดได้แตะต้องเจ้า ก็ได้แตะต้องแก้วพระเนตรของพระองค์” (เศคาริยาห์ 2:8) {GC 626.3}

แม้ว่าศัตรูจะโยนพวกเขาเข้าไปไว้ในเรือนจำ แต่กระนั้นกำแพงคุกมืดไม่สามารถตัดพวกเขาออกจากการสื่อสารระหว่างจิตวิญญาณของเขากับพระคริสต์ได้ พระองค์ผู้ทรงมองเห็นความอ่อนแอทั้งหลายของเขา พระองค์ผู้ทรงคุ้นเคย

กับการทดลอง พระองค์ทรงอยู่เหนืออำนาจทั้งหมดของโลก และทูตสวรรค์จะลงมาหาเขาในห้องขังที่โดดเดี่ยว เพื่อนำแสงสว่างและสันติสุขของสวรรค์มาให้ เรือนจำจะเป็นดั่งพระราชวัง เพราะว่าผู้ที่ร่ำรวยในความเชื่ออาศัยอยู่ที่นั่น และกำแพงที่เศร้าหมองจะสว่างขึ้นด้วยแสงจากสวรรค์เหมือนเมื่อสมัยเปาโลและสิลาสอธิษฐานและร้องเพลงสรรเสริญกลางดึกในคุกมืดของเมืองฟิลิปปี {GC 627.1}

การพิพากษาของพระเจ้าจะลงมายังผู้ที่พยายามกดขี่และทำลายประชากรของพระองค์ ความอดทนนานของพระองค์ที่มีต่อคนชั่วทำให้พวกเขากล้าหาญมากยิ่งขึ้นที่จะล่วงละเมิด แต่การลงโทษของพวกเขานั้นจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนและน่ากลัว เพราะถูกหน่วงเหนี่ยวไว้เป็นเวลานานแล้ว “พระเจ้าจะทรงลุกขึ้นอย่างที่บนภูเขาเปริซิม พระองค์จะพิโรธอย่างที่ในหุบเขากิเบโอน เพื่อกระทำพระราชกิจของพระองค์ พระราชกิจของพระองค์นั้นประหลาดและเพื่อกระทำงานของพระองค์ งานของพระองค์ก็แปลก” (อิสยาห์ 28: 21) พระราชกิจการลงโทษของพระเจ้าผู้ทรงความเมตตานั้นเป็นพระราชกิจที่ประหลาด “เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เราไม่พอใจในความตายของคนอธรรม” (เอเสเคียล 33: 11) “พระเจ้าผู้ทรงพระกรุณา ทรงกอปรด้วยพระคุณ ทรงกริ้วช้าและบริบูรณ์ด้วยความรักมั่นคงและความสัตย์จริง...ผู้ทรงโปรดยกโทษการล่วงละเมิดการทรยศและบาปของเขาเสีย แต่กระนั้นก็ “ทรงถือว่าไม่มีโทษก็หามิได้” “พระเจ้าทรงกริ้วช้า ทรงฤทธานุภาพใหญ่ยิ่ง พระเจ้าจะไม่ทรงงดโทษเลย” (อพยพ 34: 6,7; นาฮูม 1: 3) ด้วยความน่ากลัวที่อยู่ในความชอบธรรม พระองค์จะทรงแก้ต่างให้กับอำนาจของพระบัญญัติของพระองค์ที่ถูกเหยียบย่ำ ความรุนแรงของการแก้แค้นที่กำลังรอคอยผู้ล่วงละเมิดอยู่นั้น พระเจ้าอาจจะทรงตัดสินแก้แค้นด้วยความไม่เต็มพระทัยที่จะทรงจัดการให้ยุติธรรม ประชาชาติที่พระองค์ทรงอดทนมาช้านาน และไม่ได้ทรงลงมือตีจนกระทั่งขนาดความชั่วของเขาในบัญชีของพระองค์มีอยู่จนเติมล้น และในที่สุด ประชาชาติเหล่านี้จะต้องดื่มจากจอกแห่งพระพิโรธที่ไม่ได้เจือปนกับพระเมตตา {GC 627.2}

เมื่อการเป็นผู้ไกล่เกลี่ยของพระคริสต์ในพระวิหารสิ้นสุดลง พระพิโรธที่ไม่ระคนกับสิ่งใดจะถูกเทลงมายังผู้ที่กราบไหว้สัตว์ร้ายและรูปของมันและรับตราของมัน (วิวรณ์ 14: 9,10) ภัยพิบัติที่เกิดกับชาวอียิปต์เมื่อพระเจ้ากำลังจะปลดปล่อยชนชาติอิสราเอลออกมานั้น มีลักษณะคล้ายคลึงกับการพิพากษาที่จะตกลง

สู่แผ่นดินโลก ก่อนที่พระเจ้าจะปลดปล่อยประชากรของพระองค์ แต่ภัยพิบัตินี้จะมีความน่ากลัวและรุนแรงกว่า ผู้เขียนวิวรณ์ได้บรรยายถึงภัยน่ากลัวว่า “คนทั้งหลายที่มีเครื่องหมายของสัตว์ร้ายและบูชารูปของมันก็เกิดเป็นแผลร้ายที่เป็นหนองทั่วตัว” “ทะเลก็กลายเป็นเลือดเหมือนเลือดของคนตาย และบรรดาสิ่งที่มีชีวิตอยู่ในทะเลนั้นก็ตายหมดสิ้น” และ “แม่น้ำและบ่อน้ำพุทั้งปวงและน้ำเหล่านั้นก็กลายเป็นเลือด” การลงโทษเหล่านี้ร้ายแรงน่ากลัวอย่างยิ่งแต่ก็พิสูจน์ให้เห็นความยุติธรรมของพระเจ้าได้อย่างไม่ผิดพลาด ทูตสวรรค์ของพระเจ้าประกาศว่า “พระองค์ทรงเป็นผู้ชอบธรรมในการทรงพิพากษาเหตุการณ์เหล่านั้น เพราะเขาทั้งหลายได้กระทำให้โลหิตของพวกธรรมิกชนและของผู้เผยพระวจนะไหลออกและพระองค์ได้ประทานโลหิตให้เขาดื่มสมควรแก่กรรมของเขาแล้ว” (วิวรณ์ 16: 2-6) ด้วยการตัดสินประหารคนของพระเจ้าให้ตาย พวกเขาได้ทำผิดให้เลือดตกลงมายังตัวเขา ราวกับว่า มือของเขาได้ทำให้โลหิตตกจริงๆ ในลักษณะเดียวกันกับที่พระคริสต์ทรงประกาศว่า ชาวยิวในสมัยของพระองค์ต้องรับผิดกับเลือดของคนบริสุทธิ์ที่ตกตั้งแต่สมัยของอาแบล เพราะคนเหล่านี้มีวิญญาณจิตเดียวกันและกำลังทำงานที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันกับพวกที่ได้ฆ่าผู้เผยพระวจนะทั้งหลาย {GC 627.3}

ในภัยพิบัติที่ตามมานั้น ดวงอาทิตย์มีอำนาจ “คลอกมนุษย์ด้วยไฟ ความร้อนแรงกล้าได้คลอกคนทั้งหลาย” (ข้อ 8,9) ผู้เผยพระวจนะได้บรรยายถึงสภาพของโลกในเวลาที่น่ากลัวเช่นนี้ไว้ว่า “พื้นดินก็เศร้าโศก....ผลของนาก็ถูกทำลายไปหมด.....ต้นไม้ในนาทั้งสิ้นก็เหี่ยวไป ความยินดีก็ประลาตไปจากบรรดาบุตรของมนุษย์” “เมล็ดพืชก็แห้งตายอยู่ในดิน ฉางก็ร้างเปล่า.....สัตว์เดียรฉานร้องครวญคราง ฝูงวัวก็สนเท่ห์ เพราะว่าไม่มีลานหญ้าให้มัน.....น้ำในห้วยแห้งไปและไฟก็เผาผลาญทุ่งหญ้าแห่งถิ่นทุรกันดาร” “พระเจ้าตรัสว่า ในวันนั้นเสียงเพลงในพระวิหารจะเป็นเสียงร่ำไห้ จะมีศพมากมายทุกแห่งทิ้งไว้เงียบๆ” (โยเอล 1:10-12, 17-20; อาโมส 8:3) {GC 628.1}

ภัยพิบัตินี้ไม่ได้เกิดขึ้นทั่วทั้งแผ่นดินโลก มิฉะนั้นผู้คนที่อาศัยในโลกจะถูกตัดขาดไปจนหมด แต่กระนั้นก็ยังเป็นการเฆี่ยนตีน่ากลัวที่สุดเท่าที่เคยเกิดกับมนุษย์ที่ต้องตาย การพิพากษาทั้งหมดที่เกิดขึ้นกับมนุษย์ก่อนประตูพระกรุณาธิคุณจะปิดลงนั้นระคนกับพระเมตตา พระโลหิตของพระคริสต์ที่อ้อนวอนนั้นได้ปกป้องคนบาปจากการต้องรับความผิดอย่างเต็มที่ แต่ในการพิพากษาสุดท้าย พระพิโรธจะ

ถูกเทลงมาโดยไม่มีความเมตตาเจือปนอยู่เลย {GC 628.2}

ในวันนั้นฝูงชนอยากจะหลบภัยอยู่ในพระเมตตาของพระเจ้าซึ่งพวกเขาเคยดูแคลนมานานแล้ว “พระเจ้าตรัสว่า ดูเถิด วันเวลาก็มาถึง เมื่อเราจะส่งทุพภิกขภัยมาที่แผ่นดิน ไม่ใช่การอดอาหาร หรือการกระหายน้ำ แต่จะอดฟังพระวจนะของพระเจ้า เขาทั้งหลายจะท่องเที่ยวจากทะเลนี้ไปทะเลโน้น และจากทิศเหนือไปทิศตะวันออก เขาทั้งหลายจะวิ่งไปวิ่งมา เพื่อแสวงหาพระวจนะของพระเจ้า แต่เขาจะหาไม่พบ” (อาโมส 8:11, 12) {GC 629.1}

ไม่ใช่ว่า ประชากรของพระเจ้าจะไม่ต้องทนต่อความทุกข์ทรมาน แต่ในขณะที่พวกเขาถูกกดขี่ข่มเหงและตกอยู่ในความทุกข์ยาก ในขณะที่ต้องทนกับความยากจนและทนกับการขาดแคลนอาหาร พวกเขาจะไม่ถูกปล่อยทิ้งไว้ให้พินาศ พระเจ้าองค์เดียวกับที่ดูแลเอลียาห์จะไม่ทอดทิ้งบุตรของพระองค์แม้จะเป็นสักคนเดียวก็ตามที่ยอมสละตน พระองค์ผู้ทรงนับเส้นผมบนศีรษะของเขา พระองค์จะทรงดูแลเขา และในเวลาที่เกิดการกันดารอาหาร พวกเขาจะได้รับการเลี้ยงดูจนอิ่ม ในขณะที่คนชั่วกำลังตายด้วยความหิวโหยและโรคระบาด ทูตสวรรค์จะปกป้องเหล่าคนชอบธรรมและเพิ่มเติมสิ่งที่เขาขัดสน พระเจ้าทรงประทานคำสัญญาให้กับ “ผู้ดำเนินอย่างชอบธรรม” ว่า “จะมีผู้ให้อาหารเขา น้ำของเขามีแน่” เมื่อ “คนจนและคนขัดสนแสวงน้ำและไม่มี และลิ้นของเขาก็แห้งผากเพราะความกระหาย เราคือพระเจ้า จะตอบเขาเอง เราพระเจ้าของอิสราเอลจะไม่ละทิ้งเขา” (อิสยาห์ 33:15, 16; 41:17) {GC 629.2}

“แม้ต้นมะเดื่อไม่มีดอกบาน หรือเถาองุ่นไม่มีผล ผลมะกอกเทศก็ขาดไป ทุ่งนามิได้เกิดอาหาร ฝูงสัตว์ขาดไปจากคอก และไม่มีฝูงวัวที่ในโรง” ถึงกระนั้นผู้ที่ยำเกรงพระเจ้า “จะร่าเริงในพระเจ้า” และมีความเปรมปรีดิ์ในพระเจ้าผู้ทรงช่วยเขาให้รอด (ฮาบากุก 3:17, 18) {GC 629.3}

“พระเจ้าทรงเป็นผู้อารักขาท่าน พระเจ้าทรงเป็นที่กำบังที่ข้างขวามือของท่าน ดวงอาทิตย์จะไม่โจมตีท่านในเวลากลางวัน หรือดวงจันทร์ในเวลากลางคืน พระเจ้าจะทรงอารักขาท่านให้พ้นภยันตรายทั้งสิ้น พระองค์จะทรงอารักขาชีวิตของท่าน”“เพราะพระองค์จะทรงช่วยกู้ตัวท่านจากกับของพรานนก และจากโรคภัยอย่างร้ายแรงนั้น พระองค์จะทรงปกท่านไว้ด้วยปีกของพระองค์ และท่านจะลี้ภัยอยู่ใต้ปีกของพระองค์ ความสัตย์สุจริตของพระองค์เป็นโล่และเป็นดั้ง ท่านจะไม่กลัวความ

สยดสยองในกลางคืน หรือกลัวลูกธนูที่ปลิวไปในกลางวัน หรือโรคภัยที่ไล่มาในความมืด หรือโรคซึ่งทำลายในเที่ยงวัน พันคนจะล้มอยู่ที่ข้างๆท่าน หมื่นคนที่มือขวาของท่าน แต่ภัยนั้นจะไม่มาใกล้ท่าน ท่านจะมองดูด้วยตาเท่านั้น และเห็นการตอบแทนแก่คนอธรรม เพราะท่านได้กระทำให้พระเจ้าผู้เป็นที่ลี้ภัยของข้าพเจ้า คือองค์ผู้สูงสุดเป็นที่อยู่ของท่าน ไม่มีการร้ายใดๆจะตกมาบนท่าน ไม่มีภัยมาใกล้เต็นท์ของท่าน” (สดุดี 121: 5-7; 91: 3-10) {GC 629.4}

แต่ถึงกระนั้น ในสายตาของมนุษย์แล้ว ประชากรของพระเจ้าจะต้องประทับคำพยานของเขาด้วยเลือดของเขาเอง เช่นเดียวกับผู้ที่ได้ยอมพลีชีพเพื่อความเชื่อในสมัยก่อน พวกเขาเองเริ่มกลัวว่า พระเจ้าทรงทอดทิ้งพวกเขาไปเสียแล้ว พระองค์ปล่อยให้พวกเขาล้มลงในมือของศัตรู เป็นช่วงเวลาแห่งความทุกข์ที่น่าสะพรึงกลัว พวกเขาร้องทูลขอพระเจ้าให้ช่วยกู้เขาทั้งกลางวันและกลางคืน คนชั่วปรีดา และมีเสียงร้องที่เยาะเย้ยดังขึ้นว่า “ความเชื่อของเจ้าหายไปไหน ถ้าหากท่านเป็นพลไพร่ของพระเจ้าแล้วทำไมพระองค์จึงไม่ช่วยให้ท่านหลุดพ้นจากมือของเรา” แต่เหล่าผู้ที่รอคอยจำได้ว่าในขณะที่พระเยซูกำลังสิ้นพระชนม์บนกางเขนคาล์วารีนั้น พวกมหาปุโรหิตและผู้ปกครองต่างตะโกนขึ้นอย่างเย้ยหยันว่า “เขาช่วยคนอื่นให้รอดได้ แต่ช่วยตัวเองไม่ได้ เขาเป็นกษัตริย์ของชาติอิสราเอล ให้เขาลงมาจากกางเขนเดี๋ยวนี้เถิด เราจะได้เชื่อถือบ้าง” (มัทธิว 27:42) พวกเขาปล้ำสู้กับพระเจ้าเช่นเดียวกับยาโคบ สีหน้าของพวกเขาบ่งบอกถึงการดิ้นรนที่มีอยู่ภายใน ใบหน้าของทุกคนมีแต่ความซีดเซียว แต่ถึงกระนั้นพวกเขาไม่ได้ยุติการทูลขออ้อนวอนอย่างจริงใจของเขา {GC 630.1}

หากมนุษย์จะมองด้วยสายตาของชาวสวรรค์แล้ว พวกเขาจะมองเห็นทูตสวรรค์ผู้เต็มไปด้วยพลังยิ่งใหญ่จำนวนมาก ยืนห้อมล้อมบรรดาผู้ถือรักษาพระวจนะของพระคริสต์ด้วยความอดทน ทูตสวรรค์เฝ้ามองดูพวกเขาทนทุกข์ลำเค็ญและได้ยินคำอธิษฐานของพวกเขาด้วยความอ่อนโยนเห็นใจ ทูตสวรรค์กำลังรอคอยคำบัญชาจากพระผู้ทรงเป็นนาย ที่จะทรงบัญชาให้ช่วยคนเหล่านี้ให้หลุดพ้นจากภัยอันตราย แต่เหล่าทูตสวรรค์จำเป็นที่จะต้องรอคอยไปอีกระยะเวลาหนึ่งก่อน ประชากรของพระเจ้าจะต้องดื่มจากจอกนั้นและเข้าร่วมในการบัพติศมา การรอคอยเช่นนี้เป็นคำตอบที่ดีที่สุดสำหรับคำทูลขอ แต่ช่างเป็นสิ่งที่เจ็บปวดเหลือเกินสำหรับเหล่าทูตสวรรค์ ในขณะที่ประชากรของพระเจ้าเพียรรอคอยให้พระเจ้าทรงกระทำการให้แก่พวกเขา

ด้วยความไว้วางใจนั้น พวกเขาก็จะได้ฝึกฝนความเชื่อ ความหวังใจและความอดทนนาน ซึ่งเขาไม่ค่อยได้ฝึกปฏิบัติในช่วงประสบการณ์ทางศาสนาที่ผ่านมาของเขา แต่เพื่อเห็นแก่ผู้ที่ทรงเลือกสรรไว้แล้วนั้น เวลาแห่งความทุกข์นี้จะสั้นลง “พระเจ้าจะไม่ทรงประทานความยุติธรรมแก่คนที่พระองค์ได้ทรงเลือกไว้ ผู้ร้องถึงพระองค์ทั้งกลางวันกลางคืนหรือ..... เราบอกท่านทั้งหลายว่า พระองค์จะทรงประทานความยุติธรรมให้เขาโดยเร็ว แต่เมื่อบุตรมนุษย์มา ท่านจะพบความเชื่อในแผ่นดินโลกหรือ” (ลูกา 18: 7, 8) เวลาสิ้นยุคจะมาถึงเร็วกว่าที่มนุษย์คาดหมายไว้ ต้นข้าวจะถูกรวบรวมและมัดไว้เป็นฟ่อนเก็บเข้ายุ้งฉางของพระเจ้า ส่วนต้นข้าวละมานจะถูกมัดรวมกันเพื่อเผาทำลายเสียในกองไฟ {GC 630.2}

ผู้เฝ้ายามชาวสวรรค์ผู้ทำหน้าที่ของเขาด้วยความซื่อสัตย์จะยังคงเฝ้าดูต่อไป ถึงแม้ว่าคำสั่งกำหนดวันประหารผู้ถือรักษาพระบัญญัติจะถูกประกาศออกไปทั่วแล้วก็ตาม ในบางกรณี ศัตรูบางคนจะทำการนี้ก่อนถึงวันกำหนดที่ประกาศไว้ ศัตรูเหล่านี้หมายที่จะเอาชีวิตของพวกเขา แต่ไม่มีผู้ใดจะฝ่าผู้พิทักษ์ยิ่งใหญ่ที่ล้อมรอบจิตวิญญาณที่ซื่อสัตย์เข้าไปได้ ศัตรูบางคนจู่โจมขณะที่คนเหล่านี้กำลังหนีออกจากเมืองและหมู่บ้าน แต่ดาบที่ชูขึ้นต่อสู้คนของพระเจ้านั้นจะหักและตกลงมาอย่างไม่มีอำนาจเหมือนดังเช่นฟางแห้ง ส่วนคนอื่นๆจะมีทูตสวรรค์ในสภาพนักรบมาปกป้องพวกเขา {GC 631.1}

ในทุกยุคสมัย พระเจ้าทรงให้การค้ำจุนและช่วยเหลือประชากรของพระองค์โดยทรงทำการผ่านทูตสวรรค์ศักดิ์สิทธิ์ ชาวสวรรค์มีส่วนร่วมอยู่ในกิจกรรมของมนุษย์ พวกเขาปรากฏให้เห็นในชุดที่สว่างเจิดจ้าดั่งสายฟ้าแลบ พวกเขามาปรากฏเป็นมนุษย์ในสภาพของผู้ร่วมเดินทาง ทูตสวรรค์มาปรากฏให้ประชากรของพระเจ้าเห็นในสภาพของมนุษย์ พวกเขาจะพักผ่อนอยู่ใต้ต้นโอ๊คในเวลาเที่ยงวัน ราวกับว่าเหนื่อยอ่อน พวกเขาเคยได้รับการต้อนรับอย่างเป็นมิตรในบ้านของมนุษย์ พวกเขาเคยทำหน้าที่เป็นผู้นำทางให้แก่คนเดินทางในยามค่ำมืดของเวลากลางคืน พวกเขาได้ใช้มือจุดไฟบนแท่นเผาบูชา พวกเขาได้เปิดประตูเรือนจำและปล่อยผู้รับใช้ของพระเจ้าให้เป็นอิสระ พวกเขามาในชุดของชาวสวรรค์เพื่อกลิ้งก้อนหินออกจากปากอุโมงค์ฝังศพของพระผู้ช่วยให้รอด {GC 631.2}

บ่อยครั้งที่เหล่าทูตสวรรค์จะปรากฏในสภาพมนุษย์ เพื่อเข้าร่วม

ประชุมกับเหล่าผู้ชอบธรรม และจะเข้าเยี่ยมการชุมนุมของเหล่าคนอธรรม เหมือนเช่นที่ไปยังเมืองโสโดม เพื่อจดบันทึกการกระทำชั่วของเขา เพื่อดูว่าคนเหล่านั้นได้ทำเกินกว่าขอบเขตความอดทนนานของพระเจ้าแล้วหรือยัง พระเจ้าทรงพอพระทัยความเมตตาและเพื่อเห็นแก่คนเพียงไม่กี่คนที่รับใช้พระองค์อย่างแท้จริง พระองค์ทรงห้ามความหายนะและยืดเวลาความสงบสุขให้แก่คนเป็นอันมาก คนบาปที่ต่อต้านพระเจ้าแทบจะไม่สำนึกเลยว่า ชีวิตของเขานั้นได้เป็นหนี้ต่อผู้ที่ซื่อสัตย์เพียงไม่กี่คนที่เขาชอบล้อเลียนและกดขี่ {GC 631.3}

แม้ผู้ปกครองของโลกนี้จะไม่ทราบ แต่มีอยู่บ่อยครั้งที่ทูตสวรรค์เป็นผู้พูดในที่ประชุมของเขา สายตาของมนุษย์เคยมองเห็นพวกเขา หูของมนุษย์เคยฟังคำอ้อนวอนของเขา ริมฝีปากของมนุษย์ได้พูดต่อต้านข้อเสนอแนะและเยาะเย้ยคำแนะนำของเขา มือของมนุษย์คอยกลั่นแกล้งและเอาเปรียบพวกเขา ในที่ประชุมสภาและศาลยุติธรรม ผู้สื่อข่าวชาวสวรรค์เหล่านี้ได้แสดงความคุ้นเคยส่วนตัวกับประวัติศาสตร์ของมวลมนุษย์ พวกเขาพิสูจน์แล้วว่า เขาสามารถแก้ต่างให้กับผู้ที่ถูกกดขี่ได้ดีกว่าทนายที่เก่งกาจและพูดจาได้คล่องที่สุด พวกเขาเคยเอาชนะความมุ่งมั่นและเคยหยุดยั้งความชั่วร้ายที่จะส่งผลรุนแรงให้งานของพระเจ้าต้องชะลอไป และมุ่งมั่นและเคยหยุดยั้งความชั่วร้ายที่จะนำความทุกข์ยากยิ่งใหญ่มาสู่ประชากรของพระองค์ ในเวลาที่อันตรายและทุกข์ยากเช่นนี้ “ทูตสวรรค์ของพระเจ้าได้ตั้งค่าย ล้อมบรรดาผู้ที่เกรงกลัวพระองค์ และช่วยเขาทั้งหลายให้รอด” (สดุดี 34: 7) {GC 632.1}

ประชากรของพระเจ้ารอคอยเครื่องหมายของการเสด็จมาของพระราชาของเขาด้วยความหวังที่จริงใจ ขณะที่คนเฝ้ายามถูกซักถามว่า “คนยามเอ๋ย ดึกเท่าไรแล้ว” คำตอบที่ได้มาอย่างไม่ลังเลคือ “เช้ามาถึง กลางคืนมาด้วย” (อิสยาห์ 21: 11,12) แสงสว่างส่องประกายแวบเดียวอยู่บนเมฆเหนือยอดภูเขา ในไม่ช้า เราจะได้เห็นพระสิริของพระเจ้า ดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรมกำลังจะส่องแสงออกมา เวลาเช้าและเวลากลางคืนกำลังอยู่เบื้องหน้าเรา นั่นคือ จุดเริ่มต้นของวันอันไม่สุดสิ้นของผู้ชอบธรรม และกลางคืนชั่วนิรันดร์ที่จะเกิดขึ้นสำหรับคนอธรรม {GC 632.2}

ในขณะผู้ที่ปล้ำสู้วิงวอนทูลขอต่อเบื้องพระเจ้านั้น ม่านที่ตาเปล่ามองไม่เห็นซึ่งกั้นระหว่างเขากับโลกดูเหมือนจะถูกเผยออกมา ท้องฟ้าส่องประกายขึ้นด้วยรุ่งอรุณของวันแห่งนิรันดร และคำพูดที่พวกเขาได้ยินนั้นเป็นดั่งเสียงดนตรีอันไพเราะ

ของเพลงแห่งทูตสวรรค์ว่า “จงยืนหยัดในความภักดี การช่วยเหลือกำลังจะมา” พระคริสต์ พระผู้ทรงมีชัยยิ่งใหญ่กำลังยื่นมงกุฎแห่งรัศมีอมตะเจิดจ้าให้กับเหล่าทหารผู้เมื่อยล้า และพระสุรเสียงของพระองค์ดังออกมาจากประตูที่เปิดกว้างว่า “ดูเถิด เราจะอยู่กับเจ้า อย่ากลัวเลย เราคุ้นเคยกับความเศร้าโศกทั้งหมดของเจ้า เราแบกความทุกข์ของเจ้าไว้แล้ว เจ้าไม่ได้ต่อสู้กับศัตรูที่ไม่เคยมีการทดสอบมาก่อน เราเคยต่อสู้ในสงครามเพื่อเจ้าแล้ว และในนามของเรา เจ้านั้นเป็นยิ่งกว่าผู้มีชัยชนะ” {GC 632.3}

พระผู้ช่วยให้รอดผู้ประเสริฐจะทรงประทานความช่วยเหลือในเวลาที่เราต้องการพอดี พระองค์ได้ทรงอุทิศหนทางที่นำไปสู่สวรรค์ด้วยรอยพระบาทของพระองค์ เสี้ยนหนามทุกอันที่ทำให้เท้าของเราเป็นบาดแผลนั้น ได้ทำให้พระองค์ทรงบาดเจ็บด้วย กางเขนทุกอันที่เราต้องรับแบกนั้น พระองค์ทรงเคยแบกมาแล้ว พระเจ้าทรงอนุญาตให้ความขัดแย้งเกิดขึ้น เพื่อตระเตรียมจิตวิญญาณให้มีสันติสุข เวลาแห่งความทุกข์ยากเป็นการทดสอบอันน่ากลัวสำหรับประชากรของพระเจ้า แต่เป็นเวลาที่ผู้เชื่อแท้จริงทุกคนเฝ้ารอคอย และเขาจะได้เห็นสายรุ้งแห่งพระสัญญาที่ล้อมอยู่รอบตัวเขาโดยความเชื่อ {GC 633.1}

“และผู้ที่ไถ่ไว้แล้วของพระเจ้าจะกลับ และร้องเพลงมาศิโยน ความชื่นบานเป็นนิตย์จะอยู่บนศีรษะของเขา เขาจะได้รับความชื่นบานและความยินดี ความโศกเศร้าและการถอนหายใจจะหนีไปเสีย เรา คือเราเองผู้เล้าโลมเจ้า เจ้าเป็นผู้ใดเล่าที่กลัวมนุษย์ผู้ซึ่งต้องตาย คือกลัวบุตรของมนุษย์ซึ่งถูกทำให้เหมือนหญ้า และที่ได้ลืมพระเจ้าผู้สร้างของตนเสีย ผู้ทรงขึงฟ้าสวรรค์ และวางรากฐานของแผ่นดินโลก และที่กลัวอยู่เรื่อยไปตลอดวัน เพราะความเกรี้ยวกราดของผู้บีบบังคับ เมื่อเขาตั้งตัวเขาที่จะทำลาย และความเกรี้ยวกราดของผู้บีบบังคับอยู่ที่ไหนเล่า ผู้ใดที่ค้อมลงจะได้รับการปลดปล่อยโดยเร็ว เขาจะไม่ตายและลงไปสู่ปากแดนมรณา ทั้งอาหารของเขาจะไม่ขาด เพราะเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ผู้กวนทะเลและคลื่นก็คะนอง พระนามของพระองค์คือพระเยโฮวาห์จอมโยธา และเราได้ใส่ถ้อยคำของเราในปากของเจ้า และซ่อนเจ้าไว้ในร่มมือของเรา ซึ่งขึงฟ้าสวรรค์ และวางรากฐานของแผ่นดินโลก และกล่าวแก่ศิโยนว่า ‘เจ้าเป็นชนชาติของเรา’” (อิสยาห์ 51:11-16){GC 633.2}

“ฉะนั้น เจ้าผู้ถูกข่มใจ ผู้ซึ่งมึนเมา แต่มิใช่ด้วยเหล้าองุ่น จงฟังข้อนี้เถิด องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเยโฮวาห์ พระเจ้าของเจ้า พระเจ้าของเจ้าผู้ทรงสู้คดีแห่ง

ชนชาติของพระองค์ พระเจ้าของเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราได้เอาจอกแห่งความโซเซมาจากมือของเจ้าแล้ว ขันแห่งความพิโรธของเรา เจ้าจะไม่ต้องดื่มอีก และเราจะใส่มันไว้ในมือของผู้ทรมานเจ้า ผู้ได้พูดกับเจ้าว่า 'ก้มลง เราจะได้ข้ามไป' และเจ้าได้กระทำให้หลังของเจ้าเหมือนพื้นดิน และเหมือนถนนเพื่อให้เขาข้ามไป" (ข้อ 21-23) {GC 633.3}

พระเนตรของพระเจ้าทรงมองผ่านยุคต่างๆ ไปจับอยู่กับวิกฤตที่ประชากรของพระองค์จะต้องเผชิญ เมื่ออำนาจฝ่ายโลกจะโหมกระหน่ำลงมายังคนเหล่านั้นดั่งเชลยที่ถูกเนรเทศ พวกเขาจะกลัวความตายที่เกิดจากการอดอยาก หรือความรุนแรง แต่พระเจ้า พระผู้ศักดิ์สิทธิ์ พระองค์ผู้ได้ทรงแยกทะเลแดงต่อหน้าชนชาติอิสราเอล จะสำแดงอำนาจยิ่งใหญ่ของพระองค์และปล่อยพวกเขาจากการจับกุม "พระเจ้าจอมโยธาตรัสว่า เขาทั้งหลายจะเป็นคนของเรา เป็นกรรมสิทธิ์พิเศษของเรา ในวันที่เราจะประกอบกิจ และเราจะไว้ชีวิตคนเหล่านี้ ดังชายที่ไว้ชีวิตบุตรของเขาผู้ปรนนิบัติเขา" (มาลาคี 3: 17) หากเลือดของพยานผู้สัตย์ซื่อของพระคริสต์จะต้องหลั่งในช่วงเวลานี้ การหลั่งเลือดนี้จะไม่เหมือนกับการหลั่งเลือดของผู้ยอมพลีชีพที่เป็นเหมือนเมล็ดที่หว่านออกไปเพื่อรอคอยวันแห่งการเก็บเกี่ยวของพระเจ้า ความซื่อสัตย์ของเขาจะไม่ได้เป็นพยานเพื่อโน้มน้าวคนอื่นถึงความจริง เพราะหัวใจแข็งกระด้างที่ถูกคลื่นแห่งความเมตตาชัดกลับไปจนไม่ได้หันกลับมาอีกแล้ว หากในเวลานี้จะปล่อยให้ผู้ชอบธรรมล้มลงไปเป็นเหยื่อของศัตรูแล้ว เจ้าชายแห่งความมืดก็จะได้รับชัยชนะ ผู้ประพันธ์สดุดีกล่าวไว้ว่า "เพราะพระองค์จะทรงซ่อนข้าพเจ้า ในที่กำบังของพระองค์ ในยามยากลำบาก พระองค์จะปิดข้าพเจ้าไว้ภายใต้ร่มพลับพลาของพระองค์ พระองค์จะทรงตั้งข้าพเจ้าไว้สูงบนศิลา" (สดุดี 27: 5) พระคริสต์ทรงตรัสไว้แล้วว่า "มาเถิด ชนชาติของข้าพเจ้าเอ๋ย จงเข้าในห้องของเจ้า และปิดประตูเสีย จงซ่อนตัวเจ้าอยู่สักพักหนึ่ง จนกว่าพระพิโรธจะผ่านไป เพราะ ดูเถิด พระเจ้ากำลังเสด็จออกมาจากสถานที่ของพระองค์เพื่อลงโทษชาวแผ่นดินโลก เพราะความบาปผิดของเขาทั้งหลาย และแผ่นดินโลกจะเปิดเผยโลหิต ซึ่งหลั่งอยู่บนมัน และจะไม่ปิดบังผู้ถูกฆ่าของมันไว้อีก" (อิสยาห์ 26: 20, 21) การช่วยกู้ให้รอดนั้นจะยิ่งใหญ่ประเสริฐสำหรับผู้ที่รอคอยการเสด็จมาของพระองค์ด้วยความอดทนนานและผู้ที่มีชื่อจดไว้ในสมุดทะเบียนประจำชีพ {GC 634.1}

<u>เปิดเผยความชั่วของ “คนแห่งการบาป”</u>

ในช่วงเวลาที่เรามีชีวิตอยู่นี้ พระเจ้าได้เรียกผู้ติดตามของพระองค์และให้พันธะกิจแก่เขาเหล่านั้นว่า**<u>ให้เปิดเผยความชั่วของ “คนแห่งการบาป”</u>** ...

เอเลน จี ไวท์ (2 เธสะโลนิกา 2:3 KJV)

Expose the Man of Sin

“In the very time in which we live the Lord has called His people and has given them a message to bear. He has called them to **<u>expose the wickedness of the man of sin”</u>** ...

Evangelism p.233—EGW (2 Thess 2:3 KJV)

บทที่ 40

ประชากรของพระเจ้าได้รับการช่วยให้รอด

เมื่อกฎหมายของมนุษย์ถูกเพิกถอนไม่ให้ความคุ้มครองแก่ผู้ที่ถวายเกียรติให้กับพระบัญญัติของพระเจ้า จะมีการเคลื่อนไหวเกิดขึ้นพร้อมๆกันในหลายๆประเทศเพื่อทำลายคนเหล่านี้ เมื่อเวลาที่กำหนดไว้ในคำสั่งใกล้เข้ามา ผู้คนจะวางแผนเพื่อถอนรากถอนโคนนิกายที่พวกเขาเกลียดชัง พวกเขาตั้งใจจะเข้าจู่โจมให้เสร็จสิ้นภายในค่ำคืนเดียว เพื่อกำจัดเสียงที่ขัดแย้งและตำหนิให้เงียบไปอย่างเด็ดขาด {GC 635.1}

ประชากรของพระเจ้าบางคนถูกกักขังอยู่ในเรือนจำ บางคนซ่อนตัวอยู่ในที่โดดเดี่ยวตามป่าและภูเขา พวกเขายังคงอ้อนวอนขอการคุ้มครองจากพระเจ้า ในขณะที่คนอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งมีอาวุธครบมือและได้รับการหนุนหลังจากทูตชั่ว พวกเขาเหล่านั้นกำลังเตรียมตัวเพื่อทำงานแห่งความตาย ในเวลานี้ เป็นชั่วโมงคับขันที่สุดที่พระเจ้าของอิสราเอลจะเข้ามาขัดขวางเพื่อช่วยกู้ผู้ที่พระองค์ทรงเลือกสรรไว้แล้ว พระเจ้าตรัสว่า “เจ้าจะมีบทเพลงอย่างคืนที่มีเทศกาลศักดิ์สิทธิ์ และมีใจยินดี อย่างคนที่ออกเดิน .....ไปยังภูเขาของพระเจ้า ถึงพระศิลาแห่งอิสราเอล และพระเจ้าจะทรงกระทำให้พระสุรเสียงกัมปนาทของพระองค์เป็นที่ได้ยิน และจะทรงให้เห็นพระกรฟาดลงของพระองค์ ด้วยความกริ้วอย่างเกรี้ยวกราด และเปลวแห่งเพลิงเผาผลาญ พร้อมกับฝนกระหน่ำ และพายุ และลูกเห็บ” (อิสยาห์ 30: 29, 30) {GC 635.2}

ในขณะที่กลุ่มคนชั่วจำนวนมาก พร้อมที่จะกระโจนเข้าหาเหยื่อของมันด้วยเสียงตะโกนโห่ร้องอย่างมีชัย ด้วยเสียงเย้ยหยันและแช่งด่า ทันใดนั้นเอง เกิดความมืดหนาทึบเข้ามาปกคลุมโลก เป็นความมืดที่มืดยิ่งกว่าความมืดของยามค่ำคืน แล้วมีรุ้งสว่างเจิดจ้าด้วยพระสิริจากบัลลังก์ของพระเจ้า ทอดข้ามท้องฟ้ามาแลดูประหนึ่งว่าจะล้อมรอบกลุ่มคนที่กำลังอธิษฐานอยู่ ฝูงชนทั้งหลายที่เกี้ยวกราดอยู่ต่างหยุดชะงักไปในทันที เสียงร้องเยาะเย้ยของเขาเงียบหายไป เป้าหมายแห่งความบ้าคลั่งร้ายแรงถูกลืมไปหมด พวกเขาจ้องมองไปยังสัญลักษณ์แห่งพระสัญญาของพระเจ้าด้วยความรู้สึกถึงลางสังหรณ์ที่น่ากลัว และอยากจะหนีไปให้พ้นจากความสว่างอัน

ทรงพลังที่สุดนั้น {GC 635.3}

ประชากรของพระเจ้าได้ยินเสียงหนึ่งที่สดใสชัดเจนและไพเราะดังมาว่า “จงมองขึ้นไป” พวกเขาได้ลืมตามองขึ้นไปยังสวรรค์ และมองเห็นรุ้งแห่งคำสัญญา เมฆดำจัดที่ปกคลุมอยู่ทั่วท้องฟ้าได้เคลื่อนตัวแยกออกจากกัน และเช่นเดียวกับสเทเฟน พวกเขาจ้องมองเข้าไปในท้องฟ้าและเห็นพระสิริของพระเจ้าและบุตรมนุษย์ประทับอยู่บนบัลลังก์ของพระองค์ พวกเขามองเห็นพระองค์อยู่ในสภาพของพระเจ้า และมองเห็นรอยแผลแห่งการถ่อมตนของพระองค์ และพวกเขาได้ยินคำทูลขอจากพระโอษฐ์ของพระองค์ที่เสนอต่อเบื้องพระพักตร์ของพระบิดาและเหล่าทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิ์ว่า “พระบิดาเจ้าข้า ข้าพระองค์ปรารถนาให้คนเหล่านั้น ที่พระองค์ได้ประทานให้แก่ข้าพระองค์อยู่กับข้าพระองค์ ในที่ซึ่งข้าพระองค์อยู่นั้น” (ยอห์น 17: 24) เสียงที่ไพเราะและมีชัยได้ดังขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งว่า “พวกเขามาแล้ว พวกเขามาแล้ว บริสุทธิ์ ไม่มีภัยและไม่มีมลทิน พวกเขาได้ถือรักษาถ้อยคำแห่งความอดทนนานของเราและเขาจะเดินอยู่ท่ามกลางเหล่าทูตสวรรค์” แล้วริมฝีปากที่ซีดและสั่นเทาของบรรดาผู้ที่ยึดมั่นในความเชื่อจะได้โห่ร้องด้วยความมีชัยอย่างแท้จริง {GC 636.1}

เวลาขณะที่พระเจ้าทรงสำแดงอำนาจของพระองค์เพื่อช่วยคนของพระองค์ให้หลุดพ้นนั้น เป็นเวลาเที่ยงคืน ดวงอาทิตย์ปรากฏออกมาส่องสว่างอย่างแรงกล้า หมายสำคัญและการอัศจรรย์ต่างๆเกิดขึ้นตามกันมาอย่างต่อเนื่อง เหล่าคนชั่วมองดูเหตุการณ์เหล่านี้ด้วยความหวาดกลัวและประหลาดใจ ในขณะที่คนชอบธรรมมองการปลดปล่อยนี้ด้วยความสุขอย่างเคร่งขรึม ดูประหนึ่งว่าทุกสิ่งในธรรมชาติจะหันออกไปจากวิถีของมัน ลำธารหยุดไหล เมฆดำหนาทึบได้ปรากฏขึ้นและต่างชนเข้าใส่กัน ในท่ามกลางท้องฟ้าที่กำลังปั่นป่วนนั้นมีช่องว่างหนึ่งซึ่งเจิดจ้าด้วยรัศมีภาพเกินกว่าที่จะบรรยายได้ พระสุรเสียงของพระเจ้าดังลอดผ่านช่องนั้นมา เป็นเสียงที่ดังเหมือนเสียงน้ำไหลหลายสายตรัสว่า “สำเร็จแล้ว” (วิวรณ์ 16: 17) {GC 636.2}

เสียงนั้นทำให้ท้องฟ้าและแผ่นดินโลกสั่นสะเทือน “เกิดแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ซึ่งตั้งแต่มีมนุษย์เกิดมาบนแผ่นดินโลก ไม่เคยมีแผ่นดินไหวร้ายแรงเช่นนี้เลย” (ข้อ 17, 18) ท้องฟ้าดูเสมือนว่าจะเปิดๆปิดๆ รัศมีภาพจากพระที่นั่งของพระเจ้าดูประหนึ่งว่าได้ส่องผ่านเมฆออกมา ภูเขาสั่นสะเทือนเหมือนต้นอ้อถูกลมพัดและเศษก้อนหินปลิวกระจัดกระจายไปทั่วทุกทิศ มีเสียงคำรามประหนึ่งเสียงพายุที่กำลังจะ

พัดเข้ามา ทะเลปั่นป่วนราวกับโกรธแค้น ทำให้เสียงกรีดร้องของพายุหมุนฟังดูประหนึ่งเป็นเสียงปีศาจที่ออกไปทำหน้าที่แห่งการทำลายล้าง โลกทั้งใบกระเพื่อมและพองขึ้นเหมือนคลื่นในทะเล พื้นผิวโลกกำลังปริออก ดูราวกับว่ารากฐานของโลกกำลังจะแตกสลายไป เทือกเขากำลังจมลง เกาะที่มีผู้คนอาศัยอยู่จมหายไป เมืองท่าที่เป็นเหมือนเมืองโสโดม เนื่องด้วยความชั่วนั้นกำลังถูกคลื่นร้ายกลืนลงไป มหานครบาบิโลนเข้ามาอยู่ในความทรงจำของพระเจ้า “เพื่อให้นครนั้นดื่มถ้วยแห่งพระพิโรธอันใหญ่หลวงของพระองค์” ลูกเห็บขนาดยักษ์ “หนักประมาณห้าสิบกิโลกรัม” ทำหน้าที่ในการทำลายล้าง (ข้อ 19, 21) เมืองต่างๆที่น่าภูมิใจที่สุดในโลกกำลังถูกทำลายจนราบเรียบ ปราสาทหรูของบุคคลยิ่งใหญ่ของโลกที่ได้ใช้ทรัพย์สมบัติอย่างฟุ่มเฟือยเพื่อทำให้ตนเองได้รับเกียรตินั้น พังพินาศไปต่อหน้าต่อตา กำแพงเรือนจำพังทลายแยกออกจากกัน และประชากรของพระเจ้าที่ถูกกักขังอยู่อันเนื่องมาจากความเชื่อได้ถูกปลดปล่อยออกมาสู่เสรีภาพ {GC 636.3}

หลุมฝังศพเปิดออกและ “คนเป็นอันมากในพวกที่หลับในผงคลีแห่งแผ่นดินโลกจะตื่นขึ้น บ้างเข้าสู่ชีวิตนิรันดร์ บ้างเข้าสู่ความอับอายและความขายหน้านิรันดร์” (ดาเนียล 12: 2) ทุกคนที่ตายไปพร้อมกับความเชื่อในข่าวทูตสวรรค์องค์ที่สาม จะฟื้นขึ้นมาจากหลุมศพด้วยรัศมีภาพ เพื่อฟังพระสัญญาแห่งสันติสุขของพระเจ้าพร้อมกับบรรดาผู้ถือรักษาพระบัญญัติของพระองค์ “คนเหล่านั้นที่ได้แทงพระองค์” (วิวรณ์ 1: 7) คนที่หัวเราะและเยาะเย้ยเมื่อพระองค์กำลังจะตายด้วยความทุกข์ทรมาน และคนที่ต่อต้านความจริงและต่อต้านประชากรของพระองค์อย่างรุนแรงที่สุด คนเหล่านี้จะฟื้นขึ้นมามองดูพระองค์ในพระสิริที่ยิ่งใหญ่และได้เห็นพระองค์ประทานเกียรติยศให้แก่ผู้ที่ซื่อสัตย์และเชื่อฟังพระองค์ {GC 637.1}

เมฆหนาทึบยังคงปกคลุมท้องฟ้า แต่ถึงกระนั้นแสงอาทิตย์จะส่องผ่านเมฆออกมาให้เห็นเป็นครั้งคราว มองดูคล้ายกับพระเนตรที่โกรธแค้นของพระเยโฮวาห์ แสงฟ้าแลบที่ร้ายแรงพุ่งออกมาจากท้องฟ้าล้อมโลกไว้ด้วยเปลวไฟที่ร้อนแรง และเหนือเสียงคำรามของฟ้าร้องที่น่ากลัวนั้น มีเสียงดังลึกลับและน่ากลัว ประกาศถึงชะตากรรมของคนอธรรมดังขึ้น ไม่ใช่ทุกคนที่ได้ยินเสียงนั้นจะเข้าใจ แต่ครูสอนเทียมเท็จจะเข้าใจเสียงนั้นได้อย่างชัดเจน ผู้ที่ก่อนหน้านี้เพียงเล็กน้อยเป็นคนไร้เหตุผล อวดตัวและดื้อดึง สนุกสนานกับความทารุณโหดเหี้ยมต่อประชากรของพระเจ้า

ที่ถือรักษาพระบัญญัติของพระองค์ บัดนี้กลับท่วมท้นด้วยความตะลึงและสั่นสะท้านด้วยความกลัว เสียงร้องโหยหวนของพวกเขาดังกว่าเสียงจากธรรมชาติ เหล่าผีร้ายต่างยอมรับว่าพระคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าและสั่นสะท้านต่อหน้าอำนาจของพระองค์ ส่วนมนุษย์กำลังทูลขอความเมตตาและกลิ้งไปมาด้วยความหวาดกลัวอย่างน่าเวทนา {GC 637.2}

ผู้เผยพระวจนะในอดีตกาลได้เห็นนิมิตอันศักดิ์สิทธิ์ของวันแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า ท่านได้กล่าวว่า “จงพิลาปร่ำไห้ซิ เพราะวันแห่งพระเจ้ามาใกล้แล้ว วันนั้นจะมาเป็นการทำลาย จากองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ” (อิสยาห์ 13: 6) “จงหลบเข้าไปในหิน และซ่อนอยู่ในผงคลี ให้พ้นจากความน่าเกรงขามของพระเจ้า และจากพระสิริแห่งความโอ่อ่าตระการของพระองค์ และท่าอันผยองของมนุษย์จะตกต่ำลง และความจองหองของคนจะถูกปราบลง พระเจ้าองค์เดียวจะเป็นผู้เทิดทูน ในวันนั้น เพราะว่าพระเจ้าจอมโยธาทรงมีวันหนึ่ง ที่สู้สารพัดที่เย่อหยิ่งและสูงส่ง ที่สู้สารพัดที่ถูกยกขึ้นและสูง“ “ในวันนั้นคนจะเหวี่ยงรูปเคารพของตนออกไปอันทำด้วยเงินและรูปเคารพของตนที่ทำด้วยทองคำ ซึ่งเขาทำไว้เพื่อตนเองจะนมัสการ ไปยังตัวตุ่นและตัวค้างคาว เพื่อเขาจะเข้าถ้ำหิน และเข้าซอกผา ให้พ้นจากความน่าเกรงขามของพระเจ้า และจากพระสิริแห่งความโอ่อ่าตระการของพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงลุกขึ้นกระทำให้โลกสั่นสะท้าน” (อิสยาห์ 2: 10-12, 20, 21) {GC 638.1}

มีดาวดวงหนึ่งส่องประกายผ่านช่องว่างระหว่างหมู่เมฆ ความสว่างเจิดจ้าของดาวดวงนี้เพิ่มขึ้นในความมืดถึงสี่เท่า ซึ่งเป็นสิ่งที่ให้ความหวังและความสุขใจแก่ผู้ที่ซื่อสัตย์ แต่เป็นการลงโทษและการแก้แค้นสำหรับผู้ที่ล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้า บัดนี้ ผู้ที่ได้สละทิ้งทุกสิ่งเพราะเห็นแก่พระคริสต์ จะปลอดภัย พวกเขาซ่อนตัวอยู่ในที่เร้นลับในที่พักพิงของพระเจ้า พวกเขาได้ถูกทดสอบต่อหน้าคนทั้งโลกและผู้ที่ดูแคลนความจริง พวกเขาแสดงให้เห็นประจักษ์แล้วว่าซื่อสัตย์ต่อพระองค์ผู้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเขา มีเหตุการณ์อัศจรรย์เกิดขึ้นกับผู้ที่ยึดมั่นในความซื่อตรงของเขาในขณะที่กำลังเผชิญหน้ากับความตาย พวกเขาได้รับการปลดปล่อยทันทีจากความมืดมนและความเหี้ยมโหดของมนุษย์ที่กลายเป็นปีศาจร้าย ก่อนหน้านี้ไม่นาน ใบหน้าของเขามีแต่ความซีดเซียว เป็นกังวล เศร้าหมอง บัดนี้ กลับเปล่งประกายด้วยความแปลกใจ ความเชื่อและความรัก เสียงของเขาดังขึ้นมาด้วยเสียงเพลงแห่งชัยชนะ

“พระเจ้าทรงเป็นที่ลี้ภัยและเป็นกำลังของข้าพระองค์ทั้งหลาย เป็นความช่วยเหลือที่พร้อมอยู่ในยามยากลำบาก ฉะนั้นเราจะไม่กลัว แม้ว่าแผ่นดินโลกจะเปลี่ยนแปลงไป แม้ว่าภูเขาทั้งหลายจะโคลงเคลงลงสู่สะดือทะเล แม้ว่าน้ำทะเลคึกคะนอง และฟองฟู แม้ว่าภูเขาสั่นสะเทือนเพราะทะเลอลวนนั้น” (สดุดี 46:1-3) {GC 638.2}

ในขณะที่คำพูดแห่งความวางใจอันศักดิ์สิทธิ์ลอยขึ้นไปยังพระเจ้า เมฆจะถูกกวาดออกไปและจะมองเห็นท้องฟ้าดารดาษด้วยดวงดาวเปล่งประกายด้วยรัศมีที่เจิดจ้าเหนือกว่าคำบรรยายใดๆ มองเห็นเด่นชัดแตกต่างออกมาจากท้องฟ้าที่มืดและปั่นป่วนอยู่ทั้งสองด้าน รัศมีของนครในท้องฟ้าเคลื่อนออกมาจากประตูที่เปิดอ้าอยู่ หลังจากนั้น ในท้องฟ้าจะมีมือถือศิลาสองแผ่นที่ประกบติดกันอยู่ปรากฏขึ้น ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า “ฟ้าสวรรค์ประกาศความชอบธรรมของพระองค์ เพราะพระเจ้านั่นแหละทรงเป็นผู้พิพากษา” (สดุดี 50: 6) พระบัญญัติศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นความชอบธรรมของพระเจ้าซึ่งประกาศ ณ ภูเขาซีนายท่ามกลางเสียงฟ้าร้องและเปลวเพลิง เพื่อให้เป็นแนวทางในการดำรงชีวิต บัดนี้ได้เปิดเผยให้แก่มนุษย์เพื่อใช้เป็นกฎของการพิพากษา พระหัตถ์นั้นได้กางแผ่นศิลาออกและทำให้มองเห็นคำสอนของพระบัญญัติสิบประการซึ่งบันทึกไว้ด้วยปากกาแห่งไฟ ข้อความเหล่านั้นชัดเจนจนทุกคนอ่านออก ความทรงจำหวนกลับมา ความมืดมนแห่งความงมงายและความเชื่อที่ผิดได้ผ่านเข้ามาในสมองของทุกคนและพระวจนะทั้งสิบประการของพระเจ้าที่กระชับ เข้าใจได้ง่ายและมีอำนาจถูกนำมาให้ทุกคนที่มีชีวิตอยู่ในโลกได้มองเห็น {GC 639.1}

ไม่มีผู้ใดสามารถบรรยายถึงความกลัวและความสิ้นหวังของผู้ที่เหยียบย่ำข้อกำหนดศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าได้ พระองค์ทรงประทานพระบัญญัติให้แก่พวกเขา เพื่อเขาจะได้ใช้เปรียบเทียบกับบุคลิกของเขา และเรียนรู้จักข้อบกพร่องในขณะที่ยังมีโอกาสกลับใจและปฏิรูปได้ แต่เพื่อที่จะได้รับความชื่นชอบจากโลก เขาเหล่านั้นได้ปัดกฎหมายของพระเจ้าออกไปและสอนผู้อื่นให้ล่วงละเมิดกฎหมายนั้น พวกเขาพยายามบังคับประชากรของพระองค์ให้ทำวันสะบาโตของพระองค์ให้เป็นมลทิน บัดนี้ พวกเขาถูกตัดสินด้วยพระบัญญัติที่เขาเคยดูแคลน พวกเขามองเห็นด้วยความชัดเจนอย่างน่ากลัวว่า พวกเขาไม่มีข้อแก้ตัว พวกเขาได้ตกลงใจเลือกผู้ที่เขาต้องการปรนนิบัติและนมัสการแล้ว “แล้วเจ้าจะสังเกตเห็นความแตกต่างระหว่าง คนชอบธรรมและคนอธรรม ระหว่างคนที่ปรนนิบัติพระเจ้ากับคนที่ไม่ปรนนิบัติพระองค์ได้

อีกครั้งหนึ่ง” (มาลาคี 3: 18) {GC 639.2}

ศัตรูของพระบัญญัติของพระเจ้า ตั้งแต่เหล่าศาสนาจารย์ลงไปจนถึงผู้ที่เล็กน้อยที่สุด ได้รับแนวคิดใหม่เกี่ยวกับความจริงและภาระของเขา แต่กว่าที่พวกเขาจะเข้าใจว่าวันสะบาโตของพระบัญญัติข้อที่สี่เป็นตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์นั้นก็เป็นเวลาที่สายเกินไปแล้ว กว่าที่เขาจะได้เห็นธาตุแท้ของวันสะบาโตเทียมเท็จของเขา และเห็นว่ารากฐานที่เขาใช้ก่อสร้างนั้นเป็นเพียงแค่ทรายก็เป็นเวลาที่สายเกินไป พวกเขารู้แล้วว่าเขาได้ต่อสู้กับพระเจ้า ครูสอนศาสนาได้นำจิตวิญญาณลงสู่ความพินาศในขณะที่เขาแสดงตนว่ากำลังนำจิตวิญญาณเหล่านั้นไปยังประตูสวรรค์ พวกเขาไม่มีทางรู้เลยจนกระทั่งถึงวันที่จะมีการคิดบัญชีครั้งสุดท้ายว่า ความรับผิดชอบของผู้ที่อยู่ในตำแหน่งศักดิ์สิทธิ์นั้นยิ่งใหญ่เพียงไรและผลน่ากลัวของความไม่สัตย์ซื่อของพวกเขาจะเป็นเช่นไร จนกว่าจะถึงเวลาของนิรันดร์กาลเท่านั้นที่ความสูญเสียจิตวิญญาณของคนแค่เพียงหนึ่งคนจะถูกประเมินได้อย่างถูกต้อง ชะตากรรมของผู้ที่พระเจ้าจะตรัสว่า “เจ้าผู้กระทำชั่ว จงออกไปเสีย” นั้น เป็นสิ่งที่น่ากลัวยิ่งนัก {GC 640.1}

พระสุรเสียงของพระเจ้าจะดังมาจากท้องฟ้า ประกาศวันและเวลาแห่งการเสด็จมาของพระเยซู และนำพันธสัญญาชั่วนิรันดร์มาให้แก่ประชากรของพระองค์ ดั่งเสียงที่ดังกระหึ่มของฟ้าร้องที่ดังที่สุด พระดำรัสของพระองค์จะกระจายออกตลอดทั่วทั้งโลก ชาวอิสราเอลของพระเจ้ายืนฟังด้วยดวงตาที่จ้องมองขึ้นไปเบื้องบน สีหน้าของพวกเขาเปล่งปลั่งขึ้นด้วยพระสิริของพระองค์ และส่องประกายออกมาเหมือนกับใบหน้าของโมเสสขณะที่ท่านเดินลงมาจากภูเขาซีนาย คนอธรรมไม่อาจมองดูพวกเขาได้ และเมื่อผู้ที่ถวายเกียรติพระเจ้าด้วยการถือรักษาวันสะบาโตให้บริสุทธิ์ได้รับการประกาศว่าเป็นพวกที่ได้รับพระพร จะมีเสียงโห่ร้องแห่งชัยชนะที่ยิ่งใหญ่ดังขึ้น {GC 640.2}

ต่อมาไม่นาน มีเมฆดำขนาดเล็กปรากฏอยู่ทางทิศตะวันออก เมฆนั้นมีขนาดเท่าครึ่งฝ่ามือมนุษย์ เป็นเมฆที่ล้อมรอบพระผู้ช่วยให้รอดและดูไกลๆราวกับว่าถูกหุ้มห่อด้วยความมืด ประชากรของพระเจ้าทราบดีว่านี่คือหมายสำคัญของพระบุตรของพระเจ้า พวกเขาจ้องมองขึ้นไปด้วยความเงียบขรึมในขณะที่เมฆนั้นเคลื่อนเข้ามาใกล้โลกมากขึ้นเรื่อยๆ แสงสว่างและรัศมีภาพก็มีมากขึ้นและมากขึ้นจนกระทั่ง

กลายเป็นเมฆสีขาวขนาดใหญ่ ฐานของเมฆนั้นมีรัศมีภาพเหมือนดังไฟที่เผาผลาญ และพระเยซูทรงประทับอยู่อย่างผู้มีชัยชนะที่ยิ่งใหญ่พระองค์ไม่ได้เป็น “บุรุษที่เต็มไปด้วยความโศกเศร้า” เพื่อดื่มจากจอกแห่งความขมขื่นด้วยความอับอายและความทุกข์ระทม พระองค์เสด็จมาเป็นผู้มีชัยในสวรรค์และแผ่นดินโลก เพื่อพิพากษาทั้งคนเป็นและคนตาย “สัตย์ซื่อและสัตย์จริง” “พระองค์พิพากษาและทรงกระทำสงครามด้วยความเป็นธรรม” และ”เหล่าพลโยธาในสวรรค์.....ตามเสด็จพระองค์ไป” (วิวรณ์ 19: 11, 14) หมู่ทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิ์จำนวนมากมายที่ไม่อาจนับจำนวนได้ ร้องเพลงสรรเสริญด้วยทำนองชาวสวรรค์ขณะ เดินทางมาพร้อมกับพระองค์ในการเสด็จมานี้ ดูประหนึ่งว่ามีทูตสวรรค์สว่างสดใสเต็มไปทั่วท้องฟ้า “เป็นโกฏิๆ และแสนๆ” ไม่มีปากกาของมนุษย์คนใดจะบรรยายเหตุการณ์นี้ได้ ไม่มีสมองของมนุษย์ที่ต้องตายสามารถเข้าใจถึงความยิ่งใหญ่นี้ได้ “สง่าราศีของพระองค์คลุมทั่วฟ้าสวรรค์ และโลกก็เต็มด้วยคำสรรเสริญพระองค์ ความผ่องใสของพระองค์ดังแสงสว่าง” (ฮาบากุก 3: 3, 4) เมื่อเมฆที่มีชีวิตนี้เคลื่อนที่เข้ามาใกล้ยิ่งขึ้น นัยน์ตาทุกดวงจะมองเห็นเจ้าชายแห่งชีวิต บัดนี้ ไม่มีมงกุฎหนามที่ทำให้พระเศียรศักดิ์สิทธิ์เปรอะเปื้อนอีกแล้ว แต่มีมงกุฎที่เต็มด้วยสง่าราศีวางอยู่บนหน้าผากบริสุทธิ์ของพระองค์ พระพักตร์ของพระองค์ส่องสว่างยิ่งกว่าความเจิดจ้าของดวงอาทิตย์เที่ยงวัน “พระองค์ทรงมีพระนามจารึกที่ฉลองพระองค์ และที่ต้นพระอูรุขวาพระองค์ว่า จอมกษัตริย์และจอมเจ้านาย” (วิวรณ์ 19: 16) {GC 640.3}

เมื่อผู้ที่ปฏิเสธพระเมตตาคุณของพระเจ้าอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์ของพระองค์ “หน้าตาทุกคนจึงซีดไป” พวกเขาเกิดความหวาดกลัวด้วยความสิ้นหวังชั่วนิรันดร์ “จิตใจก็ละลายไปและหัวเข่าก็สั่น.....ใบหน้าทุกคนซีดเซียว” (เยเรมีย์ 30: 6; นาฮูม 2: 10) คนชอบธรรมร้องด้วยตัวสั่นว่า “ผู้ใดเล่าจะยืนหยัดอยู่ได้” เสียงเพลงของทูตสวรรค์เงียบไป และความเงียบที่น่ากลัวก็เกิดขึ้นชั่วขณะหนึ่ง และแล้วพระสุรเสียงของพระเยซูได้ดังมาว่า “พระคุณของเรานั้นเพียงพอสำหรับท่าน” สีหน้าของผู้ชอบธรรมสดใสขึ้นมา และความสุขก็เต็มล้นในใจของเขาทุกคน และทูตสวรรค์จะเปล่งเสียงด้วยโน้ตที่มีเสียงสูงยิ่งขึ้น และเริ่มขับร้องเพลงอีกครั้งหนึ่งในขณะที่พวกเขาเคลื่อนเข้ามาใกล้โลกมากยิ่งขึ้น {GC 641.1}

จอมกษัตริย์เสด็จลงมาในหมู่เมฆ ที่ห้อมล้อมด้วยไฟที่ลุกไหม้อยู่ ท้องฟ้าก็ม้วนตัวออกไปราวกับม้วนหนังสือ โลกสั่นสะเทือนอยู่เบื้องพระพักตร์ของ

พระองค์และภูเขาทุกลูกและเกาะทุกเกาะเลื่อนออกไปจากที่ของมัน “พระเจ้าของเราเสด็จมา พระองค์มิได้ทรงเงียบอยู่ เพลิงเผาผลาญมาข้างหน้าพระองค์ รอบพระองค์คือวาตะอันทรงมหิทธิฤทธิ์ พระองค์ทรงเรียกถึงฟ้าสวรรค์เบื้องบนและถึงแผ่นดินโลกเพื่อพระองค์จะทรงพิพากษาประชากรของพระองค์” (สดุดี 50: 3, 4) {GC 641.2}

“แล้วกษัตริย์ทั้งหลายในโลก พวกคนใหญ่คนโต นายทหารใหญ่ เศรษฐี ผู้มีอำนาจ และทุกคนทั้งที่เป็นทาสและเป็นอิสระ ก็ซ่อนตัวอยู่ในถ้ำและโขดหินตามภูเขา พวกเขาร้องบอกกับภูเขาและโขดหินว่า จงล้มทับเราเถิด จงซ่อนเราไว้ ให้พ้นจากพระพักตร์ของพระองค์ผู้ประทับอยู่บนพระที่นั่ง และให้พ้นจากพระพิโรธของพระเมษโปดกนั้น เพราะว่าวันสำคัญแห่งพระพิโรธของพระองค์มาถึงแล้ว และผู้ใดจะทนอยู่ได้เล่า” (วิวรณ์ 6: 15-17) {GC 642.1}

คำพูดล้อเลียนเย้ยหยันได้ยุติลง ริมฝีปากที่พูดปดหยุดนิ่งเงียบไป เสียงดังของอาวุธ เสียงอึกทึกคึกโครมของสงคราม “กระทืบไป อย่างสั่นสะเทือน และเสื้อคลุมทุกตัวที่เกลือกอยู่ในโลหิต” (อิสยาห์ 9: 5) ก็หยุดนิ่งไป บัดนี้ ไม่มีเสียงอื่นใดให้ได้ยินนอกจากเสียงอธิษฐานและเสียงร่ำไห้และเสียงร้องไห้คร่ำครวญ เสียงร่ำไห้หลุดมาจากริมฝีปากของคนที่เยาะเย้ยเมื่อก่อนหน้านี้ว่า “เพราะว่าวันสำคัญแห่งพระพิโรธของพระองค์มาถึงแล้ว และผู้ใดจะทนอยู่ได้เล่า” เหล่าคนอธรรมวิงวอนอยากถูกฝังตัวอยู่ใต้ก้อนหินของภูเขามากกว่าที่จะต้องเผชิญหน้ากับพระองค์ที่พวกเขาได้ดูแคลนและปฏิเสธ {GC 642.2}

พวกเขาจำพระสุรเสียงที่แทงทะลุเข้าไปในหูของคนที่ตายนั้นได้ บ่อยครั้งเพียงไรที่น้ำเสียงโศกเศร้าและอ่อนโยนร้องเรียกพวกเขาให้กลับใจ บ่อยครั้งเพียงไรที่พวกเขาได้ยินคำร้องขอที่จับใจจากเพื่อน จากพี่ชายและจากพระผู้ช่วยให้รอด สำหรับผู้ที่ปฏิเสธพระคุณของพระองค์แล้ว ไม่มีเสียงอื่นใดจะเทียบได้กับพระสุรเสียง ซึ่งเต็มล้นด้วยคำตำหนิ ด้วยภาระหนักของการประณาม ในขณะที่ร้องอ้อนวอนมาเนิ่นนานว่า “จงหันกลับ จงหันกลับจากทางชั่วของเจ้า” (เอเสคียล 33: 11) โอ พวกเขาทำกับพระสุรเสียงราวกับเป็นเสียงของคนแปลกหน้า พระเยซูตรัสว่า “เราได้เรียกแล้วและเจ้าปฏิเสธ เรากวักมือและไม่มีใครสนใจ เจ้าได้รับรู้ในคำแนะนำของเราและไม่ยอมรับคำตักเตือนของเราเลย” (สุภาษิต 1: 24, 25) พระสุรเสียงนั้นได้ปลุกความทรงจำที่เขาใฝ่ฝันจะลบทิ้งไป ซึ่งเป็นคำเตือนที่เขาเกลียดชัง การเชื้อเชิญที่เขาปฏิเสธ

และสิทธิพิเศษที่เขาดูแคลน {GC 642.3}

ในกลุ่มคนนั้น มีบางคนได้เยาะเย้ยพระคริสต์ในขณะที่พระองค์ทรงถ่อมพระองค์ลงมา พระดำรัสของพระผู้ทรงทนทุกข์ที่เคยทรงตรัสขณะเมื่อมหาปุโรหิตสั่งพระองค์ ได้หวนกลับเข้ามาในความนึกคิดของพวกเขาด้วยอำนาจที่เร้าใจ ในเวลานั้นพระองค์ทรงประกาศอย่างเคร่งขรึมว่า “ในเวลาเบื้องหน้านั้น ท่านทั้งหลายจะได้เห็นบุตรมนุษย์นั่งข้างขวาของผู้ทรงฤทธานุภาพ และเสด็จมาบนเมฆแห่งฟ้าสวรรค์” (มัทธิว 26: 64) บัดนี้ พวกเขามองเห็นพระองค์เต็มด้วยพระสิริ และเขายังจะได้เห็นต่อไปว่าพระองค์เสด็จประทับนั่งอยู่ที่เบื้องขวาของผู้ทรงอำนาจ {GC 643.1}

ผู้ที่หัวเราะเยาะพระดำรัสของพระองค์ที่อ้างความเป็นพระบุตรของพระเจ้านั้น บัดนี้พวกเขาพูดอะไรไม่ออก ณ ที่นั่นมีกษัตริย์เฮโรด ผู้หยิ่งยโสที่หัวเราะเยาะพระราชตำแหน่งของพระองค์ และรับสั่งให้ทหารเยาะเย้ยพระองค์ด้วยการมอบตำแหน่งกษัตริย์ให้แก่พระองค์ ณ. ที่นั่น มีเหล่าคนที่ใช้มืออันไม่บังควรสวมเสื้อคลุมสีม่วงลงบนพระองค์ สวมมงกุฎหนามลงบนพระเศียรศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ และเอาคทาจำลองไปใส่ไว้ในพระหัตถ์ที่ไม่ขัดขืนของพระองค์ และก้มคำนับลงต่อเบื้องพระพักตร์ด้วยอาการล้อเล่นดูหมิ่น ชายทั้งหลายเหล่านั้นที่เคยตบตีและถ่มน้ำลายใส่พระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าชายแห่งชีวิตองค์นั้น บัดนี้ พวกเขาต้องหันหน้าหนีไปจากสายพระเนตรแห่งการตรวจสอบและหาทางที่จะหนีไปให้พ้นจากพระสิริอันทรงอำนาจยิ่งใหญ่ที่มีขึ้นจากการปรากฏอยู่ของพระองค์ เหล่าทหารที่ตอกตะปูลงบนพระหัตถ์และพระบาทของพระองค์ ทหารที่แทงสีข้างของพระองค์ ต่างมองดูรอยแผลเหล่านี้ด้วยความหวาดกลัวและสำนึกผิด {GC 643.2}

เหล่าปุโรหิตและผู้ปกครองต่างหวนคิดถึงภาพเหตุการณ์ของคาล์วารีด้วยความหวาดกลัวจนตัวสั่น พวกเขานึกถึงภาพเหตุการณ์เหล่านั้นได้อย่างชัดเจนยิ่ง พวกเขาจำได้ดีว่า เขาได้พยักหน้าแสดงความชื่นชมปรีดาในความชั่วร้ายอย่างไร เขาได้ร้องตะโกนว่า “เขาช่วยคนอื่นให้รอดได้แต่ช่วยตัวเองไม่ได้ เขาเป็นกษัตริย์ของชาติอิสราเอล ให้เขาลงมาจากกางเขนเดี๋ยวนี้เถิด เราจะได้เชื่อถือบ้าง เขาไว้ใจในพระเจ้า ถ้าพระองค์พอพระทัยในเขาก็ให้ทรงช่วยเขาเดี๋ยวนี้เถิด ด้วยเขาได้กล่าวว่าเขาเป็นพระบุตรของพระองค์” (มัทธิว 27: 42, 43) {GC 643.3}

 พวกเขาจดจำคำอุปมาของพระผู้ช่วยให้รอดได้อย่างชัดเจน เกี่ยวกับเรื่อง

คนทำสวนที่ไม่ยอมคืนผลจากสวนองุ่นให้แก่เจ้าของสวน คนที่ได้ทารุณต่อบ่าวและฆ่าลูกชายของเจ้าของสวน เขายังจดจำคำตัดสินที่พวกเขาประกาศไปว่า เจ้าของสวนจะ “ฆ่าคนร้ายเหล่านั้นให้ตาย” เหล่าปุโรหิตและผู้ปกครองมองเห็นวิถีของตัวเองและชะตากรรมที่ยุติธรรมของเขาเองในความบาปและการลงโทษชายที่ไม่ซื่อสัตย์เหล่านั้น และบัดนี้ มีเสียงร้องของร่างกายที่เจ็บปวดอย่างรุนแรง เป็นเสียงที่ดังยิ่งกว่าเสียงที่เคยตะโกนว่า “ให้ตรึงเสียที่กางเขนเถิด” ซึ่งเคยดังก้องทั่วท้องถนนของกรุงเยรูซาเล็ม เป็นเสียงร้องที่เต็มไปด้วยความผิดหวังอย่างน่ากลัวว่า “ท่านทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นพระเมสสิยาห์องค์แท้” พวกเขาหาทางที่จะหนีออกไปให้พ้นจากเบื้องพระพักตร์ของพระองค์ผู้ทรงเป็นจอมกษัตริย์ พวกเขาพยายามที่จะหลบซ่อนตัวลึกลงไปใต้ท้องโลกที่แยกตัวออกจากกันด้วยแรงกระแทกของสิ่งต่างๆทั้งหลายนั้น แต่ก็ไร้ผล{GC643.4}

ในชีวิตของทุกคนที่ปฏิเสธความจริงนั้น จะมีอยู่ช่วงเวลาหนึ่งที่สามัญสำนึกจะรู้สึกตัวขึ้นมา เมื่อความทรงจำจะรื้อฟื้นเรื่องทรมานจิตใจเก่าๆของชีวิตที่น่าไหว้หลังหลอก และจิตวิญญาณถูกคุกคามด้วยความเสียใจที่ไร้ผล แต่สิ่งเหล่านี้จะเทียบกับความเสียใจของวันนั้น “เมื่อความกลัวลานมากระทบเจ้าอย่างพายุและความหายนะของเจ้ามาถึงอย่างลมบ้าหมู” ได้อย่างไร (สุภาษิต 1: 27) บัดนี้ ผู้ที่ต้องการทำลายพระคริสต์และประชากรที่ซื่อสัตย์ของพระองค์จะได้เป็นพยานเห็นถึงรัศมีที่ลงมายังพวกเขา ในท่ามกลางความหวาดกลัว พวกเขาได้ยินเสียงของธรรมิกชนเปล่งเสียงด้วยความชื่นชมยินดีว่า “นี่แน่ะ นี่คือพระเจ้าของเราทั้งหลาย เราได้รอคอยพระองค์เพื่อว่าพระองค์จะทรงช่วยเราให้รอด” (อิสยาห์ 25: 9) {GC 644.1}

ท่ามกลางความปั่นป่วนของโลก แสงฟ้าแลบและเสียงฟ้าร้อง พระสุรเสียงของพระบุตรของพระเจ้าทรงเรียกธรรมิกชนที่นอนหลับอยู่ให้ตื่นขึ้น พระองค์ทรงทอดพระเนตรไปยังหลุมฝังศพของเหล่าผู้ชอบธรรม แล้วทรงชูพระหัตถ์ขึ้นไปยังสวรรค์เบื้องบน พระองค์ทรงตรัสสั่งขึ้นมาว่า “จงตื่นเถิด ตื่นเถิด ตื่นเถิด ท่านที่หลับอยู่ในผงคลีและจงลุกขึ้น” ตลอดทั่วทั้งความยาวและความกว้างของโลก คนตายจะได้ยินพระสุรเสียงนั้นและผู้ที่ได้ยินเสียงนั้นจะมีชีวิต และทั่วทั้งโลกจะดังก้องด้วยเสียงย่ำเท้าของกองทหารยิ่งใหญ่ของชนทุกชาติ ทุกเผ่าพันธุ์ ทุกภาษาและทุกคน พวกเขาก้าวออกมาจากห้องกักขังแห่งความตาย ตกแต่งกายด้วยรัศมีภาพของชีวิตอมตะ

พวกเขาร้องเสียงดังว่า “โอ มัจจุราชเอ๋ย เหล็กไนของเจ้าอยู่ที่ไหน โอ มัจจุราชเอ๋ย ชัยชนะของเจ้าอยู่ที่ไหน” (1 โครินธ์ 15: 55) และผู้ชอบธรรมที่มีชีวิตร่วมกับธรรมิกชนที่ฟื้นขึ้นจากความตายจะโห่ร้องอย่างมีชัยร่วมกันเป็นเวลายาวนานด้วยความชื่นชมยินดี {GC 644.2}

รูปร่างของทุกคนที่ออกมาจากหลุมฝังศพจะเหมือนกับเมื่อตอนที่เข้าไปในหลุมฝังศพ อาดัมซึ่งยืนอยู่ในท่ามกลางเหล่าคนที่ถูกปลุกให้ฟื้น เขามีรูปร่างสง่าสูงใหญ่และงดงาม เขามีรูปร่างเล็กกว่าพระบุตรพระเจ้าเพียงเล็กน้อย อาดัมจะมีลักษณะแตกต่างจากคนในยุคต่อๆมาอย่างเห็นได้ชัด ทำให้เรามองเห็นถึงการถดถอยยิ่งใหญ่ของเผ่าพันธุ์มนุษย์ แต่ทุกคนฟื้นขึ้นมาด้วยความสดชื่นและแข็งแรงของวัยหนุ่มสาวที่ยั่งยืนตลอดไป ในปฐมกาล พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้คล้ายคลึงกับพระองค์ไม่เพียงในด้านของอุปนิสัยเท่านั้น แต่ให้เหมือนกับพระองค์ในรูปร่างและหน้าตาด้วย ความบาปได้ทำให้เสียโฉม และเกือบจะลบล้างพระฉายาของพระเจ้าจนหมดสิ้น แต่พระคริสต์เสด็จมาเพื่อนำสิ่งที่สูญหายไปกลับคืนมา พระองค์จะทรงเปลี่ยนร่างกายที่เลวร้ายของเราและปั้นแต่งขึ้นมาใหม่ให้เป็นเหมือนพระวรกายที่สง่างามของพระองค์ รูปกายที่ต้องตายและเปื่อยเน่า ปราศจากความสวยงาม ที่ครั้งหนึ่งเคยปนเปื้อนด้วยความบาป จะถูกเปลี่ยนเป็นร่างกายที่สมบูรณ์แบบ สวยงามและมีชีวิตอมตะ ความบกพร่องและความอัปลักษณ์ทั้งหมดจะถูกทิ้งไว้ในหลุมฝังศพ พวกเขาจะกลับไปยังต้นไม้แห่งชีวิตในสวนเอเด็นที่จากกันไปนานแล้ว ผู้ที่ได้รับความรอดจะ “เติบใหญ่” ขึ้น (มาลาคี 4: 2) จนมีความสง่างามเท่ากับมนุษย์ในสมัยยุคแรกเริ่ม ร่องรอยสุดท้ายของการสาปแช่งของบาปจะถูกกำจัดออกไปจนหมดสิ้น และผู้ที่ซื่อสัตย์ของพระเจ้าจะปรากฏให้เห็นด้วย “ความงามของพระเยโฮวาห์พระเจ้า” (สดุดี 90: 17 TKJV) ทั้งในความคิดและจิตวิญญาณ และร่างกายสะท้อนพระฉายาที่บริบูรณ์ของพระเจ้าของเขา โอ ช่างเป็นการไถ่ที่ประเสริฐเสียนี่กระไร เป็นเรื่องที่ได้กล่าวขานมานานแล้ว และเป็นความหวังที่รอคอยมาเนิ่นนาน เป็นความมุ่งหวังที่ใคร่ครวญด้วยความร้อนรน แต่ยังไม่มีใครเคยเข้าใจได้อย่างเต็มที่ {GC 644.3}

คนชอบธรรมที่ยังมีชีวิตอยู่จะถูกเปลี่ยนแปลงไป “ในชั่วขณะเดียวในพริบตาเดียว” ด้วยพระสุรเสียงของพระเจ้า พวกเขาจะได้รับสง่าราศี บัดนี้ พวกเขาจะมีชีวิตอมตะ และจะถูกรับไปพบพระองค์ในฟ้าอากาศ พร้อมกับเหล่า

ธรรมิกชนที่ฟื้นขึ้นมานั้น ทูตสวรรค์จะ “รวบรวมคนทั้งปวงที่พระองค์ทรงเลือกสรรไว้แล้วทั้งสี่ทิศนั้นตั้งแต่ที่สุดฟ้าข้างนี้จนถึงที่สุดฟ้าข้างโน้น” (มัทธิว 24: 31) ทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิ์จะอุ้มเด็กเล็กๆไปยังอ้อมแขนของมารดา มิตรสหายที่ตายจากกันไปนานจะได้พบกันอีกครั้ง และจะไม่จากกันอีกแล้ว และด้วยเสียงเพลงแห่งความชื่นชมยินดี พวกเขาจะถูกรับขึ้นไปสู่เมืองของพระเจ้าพร้อมๆกัน {GC 645.1}

ด้านข้างแต่ละด้านของราชรถที่เป็นเมฆ จะมีปีก ใต้ราชรถนี้จะมีล้อที่มีชีวิต และขณะที่ราชรถแล่นขึ้นสู่เบื้องบน ล้อเหล่านั้นจะร้องว่า “บริสุทธิ์” และขณะที่ราชรถเคลื่อนที่ไปนั้น ปีกจะร้องว่า “บริสุทธิ์” และทูตสวรรค์ทั้งบริวารจะร้องว่า “บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด” และผู้ที่ได้รับการไถ่ไว้แล้วจะร้องว่า “อาเลลูยา” ในขณะที่ราชรถเลื่อนสูงขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็มใหม่ {GC 645.2}

ก่อนที่จะก้าวเข้าไปยังเมืองของพระเจ้านั้น พระผู้ช่วยให้รอดทรงมอบเครื่องหมายแห่งชัยชนะให้แก่ผู้ที่ติดตามพระองค์และสวมเครื่องหมายแสดงถึงฐานันดรศักดิ์ให้แก่พวกเขา เหล่าคนทั้งหลายที่ได้รับความสำเร็จต่างเข้ามายังจตุรัสที่กว้างใหญ่เพื่อล้อมรอบพระราชาของเขา พระองค์ทรงมีรูปร่างสูงสง่ากว่าธรรมิกชนและทูตสวรรค์ พระพักตร์ของพระองค์เปล่งยิ้มอย่างอ่อนโยนมายังพวกเขาด้วยความรักที่เต็มล้น สายตาของคนทั้งหมดที่ได้รับการไถ่ให้รอด ซึ่งมีจำนวนนับไม่ถ้วน จะเพ่งมองไปยังพระองค์ ดวงตาทุกดวงมองเห็นพระสิริของพระองค์ พระผู้ทรงมี “หน้าตา.....เสียโฉมมากเหลือที่จะเหมือนมนุษย์ และรูปร่าง.....ก็เสียโฉมเหลือที่จะเหมือนบุตรของมนุษย์” (อิสยาห์ 52: 14) พระหัตถ์ของพระองค์จะสวมมงกุฎแห่งสง่าราศีลงบนศีรษะของผู้ที่มีชัยชนะ ทุกคนจะได้รับมงกุฎ และที่มงกุฎจะถูกจารึกด้วย “ชื่อใหม่” (วิวรณ์ 2: 17) และมีข้อความ “ถวายความบริสุทธิ์แด่พระเจ้า” ในมือของทุกคนจะมีทางตาลแห่งความมีชัยและพิณอันเงางาม เมื่อทูตสวรรค์ที่บัญชาการเริ่มต้นบรรเลง ทุกคนจะดีดพิณด้วยความชำนาญ เสียงเพลงที่ไพเราะนุ่มนวลก็ดังออกมา ความปลาบปลื้มใจที่ไม่อาจบรรยายเป็นคำพูดได้จะเต็มล้นเข้าไปในจิตใจของทุกคน และทุกเสียงต่างร่วมกันสรรเสริญด้วยความสำนึกในพระคุณว่า จงถวาย ”แด่พระองค์ผู้ทรงรักเราทั้งหลายและได้ทรงปลดเปลื้องบาปของเราด้วยพระโลหิตของพระองค์และทรงตั้งเราไว้ให้เป็นอาณาจักรและเป็นปุโรหิตของพระเจ้าพระบิดาของพระองค์ พระเกียรติและไอศวรรย์จงมีแด่พระองค์สืบๆไปเป็นนิตย์” (วิวรณ์ 1: 5, 6) {GC 645.3}

สิ่งที่อยู่เบื้องหน้าของเหล่าผู้ที่ได้รับการไถ่ให้รอดนั้น คือเมืองบริสุทธิ์ พระเยซูทรงเปิดประตูมุกออกกว้างและประชาชาติเหล่านั้นที่ถือรักษาความจริงจะเดินเข้าไป พวกเขาได้มองเห็นสวรรค์ของพระเจ้า ซึ่งเป็นบ้านของอาดัมในสมัยที่เขายังเป็นคนบริสุทธิ์ และแล้วพระสุรเสียงที่ไพเราะยิ่งกว่าดนตรีใดๆที่หูของคนที่ต้องตายเคยได้ยิน นั้นดังมาว่า “การต่อสู้ของท่านทั้งหลายสิ้นสุดลงแล้ว” “ท่านทั้งหลายที่ได้รับพระพรจากพระบิดาของเราจงมารับเอาราชอาณาจักร ซึ่งได้เตรียมไว้สำหรับท่านทั้งหลายตั้งแต่แรกสร้างโลก” (มัทธิว 25: 34) {GC 646.1}

บัดนี้คำอธิษฐานของพระผู้ช่วยให้รอดที่ทรงอธิษฐานเผื่อสาวกของพระองค์ก็สำเร็จ “ข้าพระองค์ปรารถนาให้คนเหล่านั้น ที่พระองค์ได้ประทานให้แก่ข้าพระองค์อยู่กับข้าพระองค์” (ยอห์น 17: 24) “อยู่เฉพาะพระสิริของพระองค์ให้ปราศจากตำหนิและมีความร่าเริงยินดี” (ยูดา 24) พระคริสต์ทรงนำผู้ที่พระองค์ทรงไถ่ด้วยพระโลหิตของพระองค์เองมายังพระบิดาและทรงประกาศว่า “ข้าพระองค์อยู่ที่นี่ พร้อมกับเหล่าลูกๆที่พระองค์ได้ประทานให้แก่ข้าพระองค์” “ข้าพระองค์ก็ได้พิทักษ์รักษาพวกเขาผู้ซึ่งพระองค์ได้ประทานแก่ข้าพระองค์ไว้โดยพระนามของพระองค์” (ยอห์น 17: 12) โอ ความรักแห่งการไถ่ให้รอดนี้ช่างแสนประเสริฐเพียงไร เวลาแห่งความปรีดาจะเกิดขึ้นเมื่อพระเป็นเจ้าพระบิดาทรงทอดพระเนตรมายังเหล่าคนที่ถูกไถ่ให้รอด และทรงมองเห็นพระฉายาของพระองค์ สิ่งที่ขัดแย้งจากบาปถูกกำจัดจนหมดสิ้น สาเหตุของความบาปถูกขจัดออกไป และมนุษย์จะประสานเข้าเป็นหนึ่งร่วมกับพระเจ้าได้อีกครั้งหนึ่ง {GC 646.2}

ด้วยความรักสุดที่จะพรรณนาได้ พระเยซูทรงต้อนรับเหล่าผู้สัตย์ซื่อทั้งหลายของพระองค์เพื่อให้เข้าร่วมความสุขกับพระองค์ เป็นความชื่นชมยินดีของพระผู้ช่วยให้รอดที่ได้ทรงเห็นจิตวิญญาณซึ่งพระองค์ได้ทรงช่วยให้รอดด้วยความเจ็บปวดและความอัปยศของพระองค์ได้เข้ามายังราชอาณาจักรแห่งพระสิรินี้ และเหล่าผู้ที่รอดจะแบ่งรับความสุขของพระองค์ เมื่อพวกเขามองดูผู้ที่ได้รับพระพรเหล่านี้ เขาได้มองเห็นบรรดาผู้ที่เข้ามาถึงพระคริสต์อันเนื่องมาจากคำอธิษฐานของเขา การทำงานของเขาและความรักที่เสียสละของเขา อยู่ในท่ามกลางคนเหล่านี้ด้วย ในขณะที่พวกเขาชุมนุมกันรอบพระที่นั่งสีขาวที่ยิ่งใหญ่ ความชื่นชมยินดีที่ไม่อาจบรรยายด้วยคำพูดจะท่วมท้นอยู่ในใจของเขา เมื่อมองดูผู้ที่เขานำให้มาหาพระคริสต์ และเห็นว่าเขาชักนำ

อีกคนหนึ่ง และคนนั้นก็ชักนำคนอื่นต่อๆกันไป และคนทั้งหมดนี้ได้เข้ามายังที่พักพิงแห่งการพักผ่อน ณ ที่นั่น พวกเขาจะวางมงกุฎลงที่พระบาทของพระเยซูและถวายสรรเสริญพระองค์ตลอดชั่วนิรันดร์กาล {GC 647.1}

ในขณะที่กำลังต้อนรับผู้ที่ไถ่ให้รอดเข้าไปยังนครของพระเจ้าอยู่นั้น มีเสียงร้องถวายเกียรติชื่นชมปรีดาดังขึ้นในอากาศ อาดัมทั้งสองกำลังจะพบกัน พระบุตรของพระเจ้าทรงยืนกางแขนออกเพื่อต้อนรับบิดาของเผ่าพันธุ์มนุษยชาติของเรา ซึ่งเป็นมนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้างขึ้น ผู้ได้ทำบาปต่อพระผู้สร้างของเขา และเพื่อความบาปของเขาทำให้เกิดรอยแผลจากการตรึงกางเขนติดอยู่บนพระวรกายของพระผู้ช่วยให้รอด ขณะที่อาดัมมองดูรอยตะปูที่โหดเหี้ยม เขาไม่ได้ซบหน้าลงที่พระอุระของพระองค์ แต่เขาทรุดตัวลงแทบพระบาทของพระองค์ด้วยความถ่อมตนและร้องขึ้นว่า “พระเมษโปดกผู้ทรงถูกปลงพระชนม์แล้วนั้นเป็นผู้ที่สมควรได้รับฤทธิ์เดช” พระผู้ช่วยให้รอดทรงพยุงเขาให้ลุกขึ้นยืนด้วยความรักปรานี และชี้ให้เขามองไปยังสวนเอเดนซึ่งเป็นบ้านที่เขาถูกขับออกมานานแล้ว {GC 647.2}

หลังจากที่อาดัมถูกขับออกจากสวนเอเดน ชีวิตของเขาเต็มล้นไปด้วยความโศกเศร้า ใบไม้ทุกใบที่แห้งเฉาไป สัตว์ทุกตัวที่ถูกนำมาถวายเป็นเครื่องถวายบูชา ทุกสิ่งที่ทำลายธรรมชาติอันสวยงาม ทุกสิ่งที่สร้างรอยมลทินให้แก่ความบริสุทธิ์ของมนุษย์ สิ่งเหล่านี้คอยย้ำเตือนถึงความบาปของเขาอยู่เสมอ เขาต้องปวดร้าวด้วยความเสียใจอย่างสุดซึ้ง เมื่อมองเห็นความชั่วที่มีอยู่ทั่วทุกหนแห่ง และเมื่อเขาเตือน เขาก็จะได้คำตำหนิตอบโต้มาว่า เขาเป็นต้นเหตุที่ทำให้ความบาปเกิดขึ้น เขาต้องแบกรับการลงโทษของความผิดนี้ด้วยความนอบน้อมเป็นเวลาเกือบถึงหนึ่งพันปี เขาได้สารภาพความบาปของเขาด้วยความสัตย์ซื่อและวางใจในคุณความดีของพระผู้ช่วยให้รอดที่ได้ทรงสัญญาไว้ และเขาตายไปพร้อมกับความหวังที่จะได้ฟื้นขึ้นจากความตาย พระบุตรของพระเจ้าทรงช่วยมนุษย์จากความล้มเหลวและการล้มลง และบัดนี้ โดยพระราชกิจในการลบมลทินบาป อาดัมก็กลับมาครอบครองได้อีกครั้งหนึ่ง {GC 647.3}

อาดัมมีความสุขอย่างล้นเหลือเมื่อเขามองไปยังต้นไม้ที่เขาเคยชื่นชอบ ซึ่งเขาเคยเก็บผลจากต้นไม้ต้นนี้ในสมัยที่เขายังเป็นคนบริสุทธิ์และมีความสุข เขาเห็นเถาองุ่นที่มือของเขาเคยตกแต่ง ดอกไม้เหล่านั้น กับที่เขาชอบดูแล สมองของเขาจับภาพที่เป็นจริง เขาเข้าใจอย่างดีว่า แท้จริงแล้วนี่คือสวนเอเดนที่ถูกนำกลับคืน

มาใหม่ บัดนี้ สวยงามกว่าเมื่อก่อนที่เขาจะถูกขับออกไป พระผู้ช่วยให้รอดนำเขาไปยังต้นไม้แห่งชีวิตและทรงเด็ดผลไม้ที่สวยงามและยื่นให้เขารับประทาน เขามองไปรอบๆ และเห็นคนมากมายจากครอบครัวของเขาที่ได้รับการไถ่ให้รอดยืนอยู่ในแดนสวรรค์ของพระเจ้า แล้วเขาวางมงกุฎเปล่งประกายลงแทบพระบาทของพระเยซู และซบอยู่ที่พระอุระของพระองค์และกอดพระผู้ไถ่ไว้ เขาดีดพิณทองคำและเสียงเพลงแห่งชัยชนะก็ดังกังวานขึ้นไปทั่วท้องฟ้า “พระเมษโปดกผู้ทรงถูกปลงพระชนม์และทรงพระชนม์อีกแล้วนั้นเป็นผู้ที่สมควรได้รับฤทธิ์เดช” สมาชิกในครอบครัวของอาดัมร้องรับและถอดมงกุฎของพวกเขาออกมาวางแทบพระบาทของพระผู้ช่วยให้รอดในขณะที่ก้มกราบลงถวายบูชาต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ {GC 648.1}

มีทูตสวรรค์ที่ได้เป็นพยานในการได้พบกันใหม่ในครั้งนี้ ทูตสวรรค์เหล่านี้ได้ร่ำไห้เมื่ออาดัมล้มลงในความบาป และชื่นชมยินดีเมื่อพระเยซูทรงฟื้นคืนพระชนม์และเสด็จกลับสู่สวรรค์ และทูตสวรรค์เหล่านี้จะเป็นผู้ที่เปิดหลุมฝังศพของคนทั้งปวงที่เชื่อในพระนามของพระองค์ บัดนี้ ทูตเหล่านี้ได้เห็นพระราชกิจของการไถ่ให้รอดนั้นเสร็จสมบูรณ์แล้ว และพวกเขาต่างประสานเสียงร่วมกันร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า {GC 648.2}

ที่ทะเลใสเหมือนแก้วหน้าพระที่นั่ง ดูคล้ายกับทะเลแก้วปนไฟ ที่ยิ่งงามอร่ามเมื่อกระทบกับพระสิริของพระเจ้า มีกลุ่มชนหนึ่งที่มาชุมนุมกัน พวกเขา “มีชัยต่อสัตว์ร้าย และรูปของมัน และเครื่องหมายของมัน และเลขประจำชื่อของมัน” พวกเขายืนอยู่กับพระเมษโปดกที่บนภูเขาศิโยน “ถือพิณเขาคู่ของพระเจ้า” เป็นคนแสนสี่หมื่นสี่พันคนที่ได้ไถ่ออกมาจากท่ามกลางมนุษย์ และมีเสียงดุจเสียงน้ำมากหลายและดุจเสียงฟ้าร้องสนั่น “เสียงพวกดีดพิณกำลังเล่นพิณอยู่” และพวกเขา “ร้องเพลงบทใหม่หน้าพระที่นั่ง” ซึ่งเป็นบทเพลงที่ไม่มีใครสามารถร้องได้ ยกเว้นคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั้น เป็นบทเพลงของโมเสสและเพลงของพระเมษโปดก ซึ่งเป็นบทเพลงแห่งการทรงไถ่ให้รอด ไม่มีผู้ใดเลยนอกจากคนแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั้นที่เรียนรู้ที่จะร้องเพลงนั้นได้ เพราะเป็นบทเพลงแห่งประสบการณ์ของเขาซึ่งเป็นประสบการณ์ที่ไม่มีคนกลุ่มใดเคยมีมาก่อน “พระเมษโปดกเสด็จไปที่ใด คนเหล่านี้ก็ตามเสด็จไปด้วย” พวกเขาเป็นคนที่ถูกรับขึ้นมายังสวรรค์ในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ พวกเขาจึงถูกจัดว่าเป็น “ผลแรกถวายแด่พระเจ้าและแด่พระเมษโปดก” (วิวรณ์ 15: 2, 3 (TKJV); 14: 1-5)

“คนเหล่านี้คือคนที่มาจากความทุกข์เวทนาครั้งใหญ่” พวกเขาได้ผ่านช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยากลำบากอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อนนับตั้งแต่ครั้งมีประชาชาติมา พวกเขาได้ทนกับความทุกข์ลำเค็ญในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ของยาโคบ พวกเขายืนหยัดอยู่ได้โดยไม่มีผู้ไกล่เกลี่ยจนถึงช่วงเวลาสุดท้าย คือเมื่อพระเจ้าทรงเทคำพิพากษาลงมา แต่เขาทั้งหลายได้รับการช่วยปลดปล่อยออกมาเพราะ “พวกเขาได้ชำระล้างเสื้อผ้าของเขาในพระโลหิตของพระเมษโปดกจนเสื้อผ้านั้นขาวสะอาด” “ปากเขาไม่กล่าวคำมุสาเลยเพราะเขาไม่ด่างพร้อย” ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า “เพราะฉะนั้นเขาทั้งหลายจึงได้อยู่หน้าพระที่นั่งของพระเจ้าและปรนนิบัติพระองค์ในพระวิหารของพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืนและพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งจะทรงสถิตด้วย” พวกเขาเห็นการกันดารอาหารและโรคระบาดซึ่งได้ทำลายแผ่นดินโลก ดวงอาทิตย์มีพลังความร้อนอย่างแรงเพื่อเผาผลาญมนุษย์ และพวกเขาเองก็ได้ทนความลำบาก ความหิวโหย และความกระหาย แต่ “พวกเขาจะไม่หิวกระหายอีกเลย แล้วแดดและความร้อนจะไม่ส่องต้องเขาอีกต่อไป เพราะว่าพระเมษโปดกผู้ทรงอยู่กลางพระที่นั่งจะคุ้มครองดูแลเขาและจะทรงนำเขาไปให้ถึงน้ำพุแห่งชีวิตและพระเจ้าจะทรงเช็ดน้ำตาทุกหยดจากตาของเขาเหล่านั้น” (วิวรณ์ 7: 14-17) {GC 648.3}

ในทุกยุคทุกสมัย ผู้ที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงเลือกสรรไว้แล้วจะต้องผ่านการเรียนรู้และฝึกฝนในโรงเรียนของการทดลอง ทางเดินของพวกเขาในโลกนี้คับแคบ พวกเขาจะต้องถูกชำระให้บริสุทธิ์ในเตาเผาแห่งความยากลำบาก พวกเขาต้องอดทนต่อการต่อต้าน ความเกลียดชัง และการกล่าวร้ายเพื่อเห็นแก่องค์พระเยซูคริสต์ พวกเขาติดตามพระองค์ในการต่อสู้ที่ร้ายกาจ เขาทนกับการเสียสละ และต้องพบกับความผิดหวังที่ขมขื่น ด้วยประสบการณ์ที่เจ็บปวดของเขาเอง พวกเขาเรียนรู้ถึงความชั่วร้ายของบาป อำนาจของมัน ความผิดของมัน ความทุกข์ยากของมัน และพวกเขามองดูความบาปด้วยความรังเกียจ ความสำนึกต่อการเสียสละที่ยิ่งใหญ่เพื่อที่จะรักษาความบาปให้หาย ทำให้เขาถ่อมตนลงในสิ่งที่เขาได้เห็นเองและทำให้หัวใจของเขาท่วมท้นด้วยการขอบพระคุณและการสรรเสริญ ซึ่งผู้ที่ไม่เคยล้มในบาปจะไม่มีทางเข้าใจได้ พวกเขารักมากเพราะได้รับการอภัยมาก พวกเขาได้เข้าร่วมทนทุกข์ของพระคริสต์ พวกเขาจึงสมควรได้รับสง่าราศีร่วมกับพระองค์ {GC 649.1}

บรรดาผู้ที่ได้รับมรดกของพระเจ้าออกมาจากห้องใต้หลังคา

จากกระท่อมปรักหักพัง จากคุกมืดใต้ดิน จากตะแลงแกง จากภูเขา จากทะเลทราย จากถ้ำใต้พื้นโลกจากซอกหินใต้ทะเลลึก ขณะที่เขามีชีวิตอยู่ในโลก พวกเขาเป็นคน “แร้นแค้น ตกอยู่ในความทุกข์และถูกทรมาน” คนเป็นล้านๆลงไปในหลุมฝังศพด้วยความอับอาย เพราะว่าเขายืนหยัดปฏิเสธไม่ยอมต่อการเรียกร้องสิทธิที่หลอกลวงของซาตาน ด้วยการพิพากษาของมนุษย์ พวกเขาถูกตัดสินว่าเป็นอาชญากรที่เลวร้ายที่สุด แต่บัดนี้ “พระเจ้าทรงเป็นผู้พิพากษา” (สดุดี 50: 6) การพิจารณาคำตัดสินของโลกจะถูกพลิกกลับ “พระองค์จะทรงเอาการลบหลู่ชนชาติของพระองค์ไปเสียจากทั่วแผ่นดินโลก” (อิสยาห์ 25: 8) “คนจะเรียกเขาทั้งหลายว่าประชาชนบริสุทธิ์ ผู้รับไถ่ไว้แล้วของพระเจ้า” พระองค์ทรงกำหนดที่จะ “ประทานมาลัยแทนขี้เถ้าให้เขา น้ำมันแห่งความยินดีแทนการไว้ทุกข์ ผ้าห่มแห่งการสรรเสริญแทนจิตใจที่ท้อถอย” (อิสยาห์ 62: 12; 61: 3) พวกเขาจะไม่อ่อนล้า ไม่ทุกข์ทรมาน ไม่ต้องกระจัดกระจาย และไม่ถูกกดขี่ข่มเหงอีกต่อไปแล้ว ต่อแต่นี้ไป พวกเขาจะอยู่ร่วมกับพระเจ้าตลอดกาล พวกเขายืนอยู่เบื้องพระที่นั่งของพระเจ้า สวมใส่เครื่องนุ่งห่มที่มีความงามมากยิ่งกว่าของบรรดาผู้สูงศักดิ์ของโลกที่เคยสวมใส่กัน เขาสวมมงกุฎที่งามสง่ากว่ามงกุฎใดๆที่มหากษัตริย์พระองค์ใดในแผ่นดินโลกได้ทรงเคยสวมใส่กัน วันเวลาแห่งความเจ็บปวดและการร่ำไห้สิ้นสุดไปแล้วตลอดกาล กษัตริย์ผู้ทรงพระสิริทรงเช็ดน้ำตาจากใบหน้าของทุกคน ต้นเหตุของความโศกเศร้าทั้งหมดถูกกำจัดออกไป ท่ามกลางกิ่งตาลที่โบกสะบัดไปมานั้น พวกเขาเปล่งเสียงร้องสรรเสริญ ชัดเจน หวานชื่น และกลมกลืนกัน ทุกเสียงร้องรับกันจนกระทั่งเพลงสรรเสริญดังกังวานไปทั่วทั้งสวรรค์ “ความรอดขึ้นอยู่กับพระเจ้าของเราผู้ประทับบนพระที่นั่งและขึ้นอยู่กับพระเมษโปดก” และทุกคนที่อยู่ในแผ่นดินสวรรค์ได้พากันร้องตอบว่า “อาเมน ความสรรเสริญ พระสิริ ปัญญา คำโมทนา พระเกียรติ อำนาจและฤทธิ์เดช จงมีแด่พระเจ้าของเราตลอดไปเป็นนิตย์” (วิวรณ์ 7:10, 12) {GC 650.1}

ในช่วงชีวิตของเราในโลกนี้ เราเพียงแค่เริ่มที่จะเข้าใจถึงความมหัศจรรย์ของเรื่องราวแห่งการไถ่บาป ด้วยการเข้าใจอันจำกัดของเรานั้น เราอาจพิจารณาด้วยความจริงใจถึงความอัปยศและสง่าราศี ชีวิตและความตาย ความยุติธรรมและพระเมตตาคุณซึ่งได้ประสานเข้ารวมกันที่บนกางเขนนั้น แต่กระนั้น ถึงแม้เราจะใช้อำนาจสมองของเราทั้งหมดเท่าที่เราจะคิดได้ เราก็ยังไม่สามารถเข้าใจถึงความสำคัญ

ทั้งหมดได้ เราหยั่งความกว้างและความยาว ความสูงและความลึกของความรักที่ไถ่บาปของมนุษย์ได้เพียงแค่เลือนราง ไม่มีผู้ใดสามารถเข้าใจแผนการแห่งความรอดได้อย่างบริบูรณ์ แม้กระทั่งกับคนที่ได้รับความรอดแล้วและได้เห็นสิ่งที่เห็นและรู้สิ่งที่เปิดเผยให้รู้ แต่ตลอดชั่วนิรันดร์กาล ความจริงใหม่ๆจะถูกเปิดเผยอยู่ตลอดเวลาให้แก่สมองที่มีความนึกคิดและชื่นชมยินดี แม้ว่าความโศกเศร้า ความเจ็บปวดและการทดลองในแผ่นดินโลกจะสิ้นสุดไปและสาเหตุที่ทำให้เกิดสิ่งเหล่านี้ถูกกำจัดไปแล้วก็ตามที ประชากรของพระเจ้าจะได้รู้อย่างชัดเจนและรู้ว่า ราคาที่ต้องจ่ายไปเพื่อความรอดของเขานั้นเป็นเช่นไร {GC 651.1}

กางเขนของพระคริสต์จะเป็นศาสตร์และบทเพลงของผู้ที่ได้รับการไถ่ไปตลอดชั่วนิรันดร์ เมื่อพวกเขามองดูพระคริสต์ขณะทรงรับเกียรติยศ พวกเขาก็จะแลเห็นพระคริสต์ขณะที่ทรงถูกตรึงบนกางเขน พวกเขาจะไม่มีวันลืมเลยว่าพระองค์ผู้ทรงมีอำนาจในการทรงสร้างและค้ำจุนโลกจำนวนนับไม่ถ้วนที่อยู่ในห้วงอวกาศกว้างใหญ่ พระองค์ผู้ทรงเป็นที่รักยิ่งของพระเจ้า พระองค์ผู้ทรงฤทธานุภาพยิ่งใหญ่ในสวรรค์ พระองค์ที่เหล่าเครูปและทูตสวรรค์ที่สุกใสกราบบูชาด้วยความชื่นชม พระองค์นั้นได้ทรงถ่อมพระองค์ลงมาเพื่อยกระดับมนุษย์ที่ล้มลงในบาปให้สูงขึ้น โดยพระองค์ได้ทรงแบกความผิดและความอับอายของความบาป และการที่พระบิดาต้องซ่อนพระพักตร์ไปจนกระทั่งความทุกข์โศกเศร้าของโลกที่สูญหายได้ทำให้พระทัยของพระองค์แตกสลายและทำลายชีวิตของพระองค์ให้แตกสลายไปบนกางเขนแห่งคาล์วารี เรื่องราวของพระเจ้าพระผู้สร้างโลก พระเจ้าผู้ทรงตัดสินชะตากรรมทั้งปวง พระผู้ทรงรักมนุษย์ในโลกนี้มาก จนได้ละสง่าราศีของพระองค์ และถ่อมพระองค์ลงมา เรื่องราวเหล่านี้จะทำให้ทั่วทั้งจักรวาลอัศจรรย์ใจและเคารพบูชา ขณะที่เหล่าชนชาติทั้งปวงที่ได้รับความรอดจะมองไปยังพระผู้ไถ่ และมองเห็นพระสิริอันไม่รู้จบสิ้นของพระบิดาที่ส่องอยู่บนพระพักตร์ของพระองค์นั้น ขณะที่พวกเขามองดูพระที่นั่งของพระองค์ที่มีอยู่ตลอดทุกยุคทุกสมัยนั้น และทราบดีว่าอาณาจักรของพระองค์จะไม่มีวันสิ้นสุด พวกเขาจะร้องเพลงขึ้นมาด้วยความปิติยินดีว่า “พระเมษโปดกผู้ทรงถูกปลงพระชนม์แล้วนั้นเป็นผู้ที่สมควรได้รับฤทธิ์เดช และด้วยพระโลหิตของพระองค์นั้นได้ทรงไถ่เราแล้ว” {GC 651.2}

ความลึกลับของกางเขนได้อธิบายความลึกลับอื่นๆทั้งปวง แสงสว่าง

ที่ส่องมาจากกางเขนคาล์วารี พระลักษณะของพระเจ้าที่ได้ทำให้เรากลัวและตะลึงพรึงเพริดนั้นจะปรากฏออกมาอย่างงดงามและน่าสนใจ ความเมตตากรุณา ความอ่อนโยนและความรักของบิดามารดา ประสานอย่างกลมเกลียวกันเข้ากับความบริสุทธิ์ ความยุติธรรมและอำนาจ ในขณะที่เรามองดูความยิ่งใหญ่ของพระที่นั่งของพระองค์ที่สูงตระหง่านและเป็นที่เทิดทูนนั้น เราจะมองเห็นพระลักษณ์ของพระองค์ที่เปิดเผยด้วยความเมตตากรุณาและเราจะเข้าใจอย่างที่ไม่เคยเข้าใจมาก่อนถึงความสำคัญของพระนามที่ดำรงอยู่ตลอดกาลว่า “พระบิดาของเรา” {GC 652.1}

เราจะได้มองเห็นว่าพระเจ้าผู้ทรงกอรปด้วยพระปัญญาอันไม่มีขอบเขตจำกัดจะไม่ทรงวางแผนการแห่งการไถ่ให้รอดด้วยวิธีอื่นใดนอกจากการเสียสละของพระบุตรของพระองค์ ผลตอบแทนของการเสียสละนี้ คือความสุขของคนในโลกนี้ซึ่งเป็นคนที่ได้รับการไถ่ให้บริสุทธิ์ ชื่นชมยินดี และจะไม่ตายอีกต่อไป ผลของความขัดแย้งระหว่างพระผู้ช่วยให้รอดกับอำนาจมืด คือความสุขของผู้ที่ได้รับความรอด ซึ่งจะส่งผลกลับเพื่อถวายรัศมีแด่พระเจ้าตลอดชั่วนิรันดร และนี่คือคุณค่าของจิตวิญญาณที่พระบิดาทรงพอพระทัยกับราคาที่จ่ายไปในการไถ่ และพระคริสต์เองทรงมองดูผลของการเสียสละที่ยิ่งใหญ่ และพระองค์ทรงพอพระทัยยิ่งนัก {GC 652.2}

ในสมัย ยุคมืด Dark Ages (485 - 1517) และต่อมาเป็นสมัยปฏิรูปศาสนา
Protestant Reformation
เริ่มต้นโดย มาร์ติน ลูเธอร์ ตอกตะปูปิดประกาศ **ญัตติ 95 ข้อ**
ที่ประตูโบสถ์ Wittenberg ปี 1517
คริสตจักรโรมกล่าวหาคริสเตียนที่สัตย์ซื่อต่อพระเจ้าว่าเป็นคนนอกรีต
และจับพวกเขามัดไว้กับเสาแล้วเผาทั้งเป็นนับหมื่นคน

บทที่ 41

โลกที่อ้างว้างเพราะภัยพินาศ

"เพราะว่าบาปของนครนั้นกองสูงขึ้นถึงสวรรค์แล้ว และพระเจ้าได้ทรงจำการทุจริตแห่งนครนั้นไดในถ้วยที่นครนั้นได้ผสมไว้ ก็จงผสมลงในถ้วยนั้นเป็นสองเท่าให้นครนั้น นครบาบิโลนได้เย่อหยิ่งจองหองและเสเพลมากเท่าใด ก็จงให้นครนั้นได้รับการทรมาน และความระทมทุกข์มากเท่านั้น เพราะว่านครนั้นทะนงใจว่า 'เราดำรงอยู่ในตำแหน่งราชินี ไม่ใช่หญิงม่าย เราจะไม่ประสบความระทมทุกข์เลย' เหตุฉะนั้นภัยพิบัติต่างๆของนครนั้นจะเกิดขึ้นในวันเดียว คือโรคระบาด ความระทมทุกข์ การกันดารอาหาร และไฟจะเผานครนั้นให้พินาศหมดสิ้น เพราะว่าพระเจ้าผู้ทรงพิพากษานครนั้นทรงอานุภาพยิ่งใหญ่ บรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก ที่ได้ล่วงประเวณีกับนครนั้นและได้เสเพลร่วมกันนั้น เมื่อได้เห็นควันไฟที่ไหม้นครนั้นก็จะพิลาปร่ำไห้ครำครวญ.....และจะกล่าวว่า วิบัติแล้ว วิบัติแล้วบาบิโลนมหานครที่ยิ่งใหญ่ เจ้าได้รับการพิพากษาโทษให้พินาศไปภายในชั่วโมงเดียวเท่านั้น" (วิวรณ์ 18:5-10) {GC 653.1}

"บรรดาพ่อค้าในแผ่นดินโลก" ที่ "มั่งมีขึ้นด้วยทรัพย์ฟุ่มเฟือยของนครนั้น" "จะยืนอยู่แต่ไกล เพราะกลัวภัยจากการทรมานของนครนั้นที่ได้นุ่งห่มผ้าป่านเนื้อละเอียด ผ้าสีม่วงและผ้าสีแดงเข้มที่ได้ประดับด้วยทองคำ เพชรพลอยต่างๆและไข่มุกนั้น เพียงในชั่วโมงเดียวทรัพย์สมบัติเหล่านั้นก็พินาศสูญไปสิ้น" (วิวรณ์ 18:11, 3, 15-17) {GC 653.2}

นครบาบิโลนจะถูกพิพากษาเช่นนี้ในวันแห่งพระพิโรธของพระเจ้า บาบิโลนได้เติมความไร้ศีลธรรมของเธอจนเต็มล้น เวลาแห่งการพิพากษาของเธอมาถึงแล้ว ได้เวลาที่นครนี้จะถูกทำลาย {GC 653.3}

เมื่อพระสุรเสียงของพระเจ้าปลดปล่อยประชากรของพระองค์ เหล่าผู้ที่พ่ายแพ้ทั้งหมดในการต่อสู้ยิ่งใหญ่ของชีวิตจะตื่นตัวขึ้นมาด้วยความเกรงกลัว ในขณะที่เวลาแห่งพระกรุณาคุณยังคงดำเนินต่อไป คนเหล่านี้จะถูกซาตานมอมเมาด้วยการล่อลวงของมัน และพวกเขาจะแก้ตัวให้กับวิถีแห่งความบาปของตน คนร่ำรวย

ภูมิใจว่าตนเองเหนือกว่าผู้ที่ด้อยกว่า แต่ความร่ำรวยของพวกเขาก็ได้มาด้วยการล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้า พวกเขาได้ละเลยการเลี้ยงดูผู้หิวโหย ละเลยการให้เสื้อผ้ากับผู้ที่เปลือยเปล่า ละเลยการทำการด้วยความยุติธรรม และละเลยการให้ความรัก ความเมตตา พวกเขาต้องการยกชูตนเองขึ้นและให้เพื่อนมนุษย์ที่พระเจ้าสร้างขึ้นมายกย่องเขา บัดนี้ ทุกสิ่งที่ทำให้เขายิ่งใหญ่ถูกกระชากทิ้งไปจนหมดสิ้น และเขาถูกปล่อยทิ้งไว้อย่างสิ้นเนื้อประดาตัวและไม่มีที่พึ่งพิง พวกเขาหวาดกลัวเมื่อต้องมองดูวัตถุบูชาของเขาถูกทำลายทิ้งต่อเบื้องพระพักตร์พระผู้สร้างของเขา พวกเขาได้ขายตัวเองให้กับทรัพย์สมบัติและความสนุกสนานทางฝ่ายโลก และไม่ได้แสวงหาความมั่งมีจำเพาะพระเจ้า ผลที่ได้มาคือ ชีวิตของเขาล้มเหลว บัดนี้ความสำราญของเขาได้เปลี่ยนไปเป็นความขมขื่น ทรัพย์สมบัติของเขาเปื่อยเน่าไปความมั่งคั่งที่เขาหามาตลอดชีวิตถูกกวาดไปหมดในชั่วพริบตาเดียว คนร่ำรวยร่ำไห้เป็นทุกข์ถึงคฤหาสน์ของเขาที่ถูกทำลายไป ทองคำและเงินของเขาก็กระจัดกระจายไป แต่ความโศกเศร้าของพวกเขากลับเงียบไปด้วยความกลัวว่า ตัวเขาเองจะต้องพินาศไปพร้อมกับวัตถุบูชาของพวกเขานั้น {GC 654.1}

เหล่าคนชั่วเต็มไปด้วยความเสียใจไม่ใช่เพราะความบาปของพวกเขาที่ได้ละเลยพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ แต่เป็นเพราะพระเจ้าทรงได้รับชัยชนะ พวกเขาร่ำไห้กับผลที่เกิดขึ้น แต่พวกเขาไม่ได้กลับใจจากความชั่วของเขา ถ้าหากเขาทำได้ พวกเขาจะพยายามนำชัยชนะกลับคืนมา {GC 654.2}

โลกได้มองเห็นกลุ่มคนที่พวกเขาเยาะเย้ยและเหยียดหยามและอยากจะทำลายทิ้งเสียให้หมดสิ้น ได้ก้าวผ่านโรคระบาด พายุ และแผ่นดินไหวโดยไม่ได้รับบาดเจ็บ พระองค์ทรงเป็นดั่งไฟที่เผาผลาญสำหรับผู้ที่ล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้า แต่พระองค์ทรงเป็นป้อมปราการที่ปลอดภัยสำหรับประชากรของพระองค์แล้ว {GC 654.3}

ศาสนาจารย์ที่ได้ละทิ้งความจริงเพื่อที่จะได้รับความนิยมจากมนุษย์ บัดนี้ได้เห็นสภาพและอิทธิพลของคำสอนของเขา เป็นที่ประจักษ์แล้วว่า พระเนตรขององค์สัพพัญญูได้ติดตามเขา ในขณะที่ยืนอยู่ที่โต๊ะ ขณะที่เดินอยู่ตามถนน ขณะที่เขาปะปนอยู่กับมนุษย์ในเหตุการณ์ต่างๆของชีวิต ในทุกอารมณ์ของจิตใจ ในข้อเขียนทุกประโยค ในทุกคำพูด ในการกระทำทุกอย่างที่นำมนุษย์ให้เข้าพักพิงในที่ลี้ภัยแห่ง

ความเท็จ การกระทำเหล่านี้ได้หว่านเมล็ดออกไป และบัดนี้ เขาได้มองดูจิตวิญญาณหลงหายที่อยู่รอบตัวเขา ซึ่งต้องเก็บเกี่ยวผลที่น่าเศร้าใจ {GC 654.4}

พระเจ้าตรัสว่า “เขาได้รักษาแผลแห่งประชากรของเราแต่เล็กน้อย กล่าวว่า ‘สวัสดิภาพ สวัสดิภาพ’ เมื่อไม่มีสวัสดิภาพเสียเลย” “เพราะเจ้าได้กระทำให้คนชอบธรรมท้อใจด้วยการมุสา ทั้งที่เราไม่ได้กระทำให้เขาเศร้าใจเลย และเจ้าได้หนุนใจคนอธรรม เพื่อมิให้เขาหันกลับจากทางอธรรมของเขา จะได้รักษาชีวิตของเขาไว้ (เยเรมีย์ 8:11; เอเสเคียล 13:22) {GC 655.1}

“วิบัติจงมีแก่ผู้เลี้ยงแกะ ผู้ทำลายและกระจายแกะของลานหญ้าของเรา..... ดูเถิด เราจะเอาใจใส่เจ้า เพราะการกระทำที่ชั่วของเจ้า” “ท่านผู้เลี้ยงแกะทั้งหลายเอ๋ย จงคร่ำครวญและร้องเถิด ท่านเจ้าของฝูงแกะ จงกลิ้งเกลือกในขี้เถ้า เพราะวันเวลาของการสังหารเจ้าและที่เจ้าต้องกระจัดกระจาย มาถึงแล้ว ..... ผู้เลี้ยงแกะจะไม่มีทางหนี หรือเจ้าของฝูงแกะไม่มีทางรอด” (เยเรมีย์ 23:1, 2; 25:34, 35). {GC 655.2}

ศาสนาจารย์และประชาชนมองเห็นว่า พวกเขาไม่ได้รักษาความสัมพันธภาพที่ถูกต้องกับพระเจ้า พวกเขามองเห็นว่า เขาได้กบฏต่อพระเจ้าผู้ทรงเขียนพระบัญญัติที่ยุติธรรมและชอบธรรม การเพิกเฉยต่อพระบัญญัติของพระเจ้าได้นำมาซึ่งความชั่ว ความไม่ปรองดองกัน ความเกลียดชัง ความอธรรมจำนวนนับเป็นพันๆที่ทะลักออกมาจนทั่วทั้งโลกนี้กลายเป็นสนามกว้างใหญ่ของการแก่งแย่งชิงดีกัน เป็นแหล่งรวมของความชั่วร้าย สิ่งเหล่านี้คือความคิดเห็นของคนที่ปฏิเสธความจริงและเลือกที่จะถนอมความผิดไว้ ไม่มีภาษาใดจะใช้บรรยายถึงความรู้สึกของผู้ที่ไม่เชื่อฟังและไม่จงรักภักดี ที่ต้องสูญเสียชีวิตนิรันดร์ไปตลอดกาลได้ บุคคล ผู้มีความสามารถและมีวาจาคล่องแคล่ว ซึ่งโลกบูชาบัดนี้จะมองสิ่งเหล่านี้ด้วยแสงสว่างที่แท้จริง พวกเขาตระหนักแล้วว่า การล่วงละเมิดของเขาทำให้เขาสูญเสียสิ่งใดไป และพวกเขาจะหมอบลงแทบเท้าของผู้สัตย์ซื่อที่เขาเคยดูแคลนและเย้ยหยัน และสารภาพว่า พระเจ้าทรงรักผู้สัตย์ซื่อเหล่านั้นเสมอมา {GC 655.3}

ประชาชนมองเห็นว่าพวกเขาถูกหลอก พวกเขาต่างโทษซึ่งกันและกันว่าเป็นผู้ที่นำความหายนะมาให้ แต่ทุกคนรวมตัวกันต่อว่าศาสนาจารย์ด้วยคำตำหนิที่ขมขื่นที่สุด เหล่าศาสนาจารย์ที่ไม่ซื่อสัตย์ซึ่งทำนายแต่เรื่องราวที่น่ารื่นหู พวกเขาได้นำผู้ฟังของเขาไม่ให้ใส่ใจกับธรรมบัญญัติของพระเจ้า และกดขี่ผู้ที่ถือรักษาธรรม

บัญญัติให้บริสุทธิ์ บัดนี้ ผู้สอนเหล่านี้ได้สารภาพด้วยความสิ้นหวังต่อหน้าโลกถึงผลงานหลอกลวงของเขา ฝูงชนซึ่งโกรธแค้นยิ่งนัก ต่างร้องขึ้นว่า “เราพินาศแล้ว และท่านเป็นต้นเหตุความหายนะของเรา” แล้วฝูงชนจะหันเข้าใส่ผู้เลี้ยงเทียมเท็จ ฝูงชนที่ครั้งหนึ่งเคยชื่นชมพวกเขาที่สุด จะกลับกลายเป็นผู้ที่แช่งสาปพวกเขาด้วยคำพูดที่น่ากลัวที่สุด มือที่ครั้งหนึ่งเคยมอบรางวัลเกียรติยศให้แก่เขา จะชูขึ้นมาเพื่อทำลายพวกเขา ดาบที่เคยใช้สังหารประชากรของพระเจ้า บัดนี้ถูกใช้เพื่อทำลายศัตรูของประชากรของพระองค์ ทั่วทุกหนทุกแห่งจะมีแต่การต่อสู้และการนองเลือด {GC 655.4}

“เสียงกัมปนาทจะก้องไปทั่วปลายพิภพ เพราะพระเจ้าทรงมีคดีกับบรรดาประชาชาติ พระองค์ทรงเข้าพิพากษาเนื้อหนังทั้งสิ้น ส่วนคนอธรรมนั้น พระองค์จะทรงฟันเสียด้วยดาบ พระเจ้าตรัสดังนี้แหละ” (เยเรมีย์ 25: 31) การขัดแย้งที่ยิ่งใหญ่ได้ดำเนินมาเป็นเวลาหกพันปี พระบุตรของพระเจ้าและผู้สื่อข่าวชาวสวรรค์ได้ต่อสู้กับอำนาจชั่ว เพื่อเตือน เพื่อให้ความกระจ่าง และเพื่อช่วยมนุษย์ทั้งหลายให้รอด บัดนี้ทุกคนได้ตัดสินใจแล้ว คนชั่วได้เข้าร่วมกับซาตานอย่างเต็มที่เพื่อทำสงครามต่อสู้พระเจ้า ถึงเวลาแล้วที่พระเจ้าจะทรงยืนยันอำนาจของพระบัญญัติของพระองค์ที่ถูกเหยียบย่ำไป บัดนี้การต่อสู้ไม่ได้อยู่ที่ซาตานเท่านั้น แต่มาอยู่ที่มนุษย์ด้วย “พระเจ้าทรงมีคดีกับบรรดาประชาชาติ” “คนอธรรมนั้น พระองค์จะทรงฟันเสียด้วยดาบ” {GC 656.1}

ผู้ที่ “ถอนหายใจและคร่ำครวญเพราะความลามกทั้งสิ้นที่กระทำกัน” จะได้รับเครื่องหมายของการปลดปล่อย บัดนี้ทูตมรณะได้เดินทางออกมาแล้ว เป็นทูตมรณะที่อยู่ในนิมิตของเอเสเคียล ซึ่งมีสัญลักษณ์เป็นคนที่มีอาวุธสังหาร พวกเขาได้รับคำสั่งว่า “จงฆ่าให้ตายทั้งคนแก่ คนหนุ่มๆ สาวๆ ทั้งเด็กๆและผู้หญิง แต่อย่าแตะต้องผู้ที่มีเครื่องหมายและจงเริ่มต้นที่สถานนมัสการของเรา” ผู้เผยพระวจนะกล่าวต่อไปว่า “เขาจึงตั้งต้นกับพวกคนแก่ผู้ซึ่งอยู่หน้าพระนิเวศนั้น” (เอเสเคียล 9: 1-6) การทำลายล้างจะเริ่มต้นขึ้นกับผู้ที่อ้างตนเป็นผู้นำทางด้านจิตวิญญาณของประชาชน ผู้เฝ้ายามเทียมเท็จจะเป็นคนกลุ่มแรกที่จะต้องล้มลง จะไม่มีผู้ใดสงสารเขาหรือได้รับการยกเว้น ทั้งคนหนุ่ม คนสาว ผู้หญิงและเด็กเล็กต่างต้องพินาศไปพร้อมๆกัน {GC 656.2}

“เพราะ ดูเถิด พระเจ้ากำลังเสด็จออกมาจากสถานที่ของพระองค์ เพื่อลงโทษชาวแผ่นดินโลก เพราะความบาปผิดของเขาทั้งหลาย และแผ่นดินโลกจะ

เปิดเผยโลหิต ซึ่งหลั่งอยู่บนมัน และจะไม่ปิดบังผู้ถูกฆ่าของมันไว้อีก” (อิสยาห์ 26: 21) “ต่อไปนี้เป็นภัยพิบัติซึ่งพระเจ้าจะทรงใช้โจมตีบรรดาชนชาติทั้งหลายที่ทำสงครามกับเยรูซาเล็ม คือ เนื้อของเขาจะเน่าไปเมื่อเขายังยืนอยู่ได้ ตาของเขาจะเน่าคาเบ้าตา และลิ้นของเขาจะเน่าคาปาก ในวันนั้น การสับสนอลหม่านอย่างใหญ่โตจากพระเจ้าจะตกลงเหนือเขาทั้งหลาย เพราะฉะนั้นคนหนึ่งจะจับกุมเพื่อนของตน และเขาจะยกมือขึ้นต่อสู้กันและกัน” (เศคาริยาห์ 14: 12, 13) ความขัดแย้งอย่างรุนแรงบ้าคลั่งด้วยตัณหารุนแรงที่สุดของพวกเขาเองและพระพิโรธของพระเจ้าที่เทลงมาอย่างน่ากลัวซึ่งไม่ได้เจือปนด้วยสิ่งใด จะตกลงมาใส่คนชั่วที่อาศัยอยู่ในโลก เหล่านักบวช ผู้มีอำนาจและประชาชน คนร่ำรวยและคนยากจน คนชั้นสูงและคนชั้นต่ำ “และบรรดาผู้ที่พระเจ้าทรงประหารในวันนั้น จะมีจากปลายโลกข้างนี้ถึงปลายโลกข้างนั้น เขาเหล่านั้นจะไม่มีใครโอดครวญให้ หรือรวบรวมหรือฝังไว้ แต่จะเป็นเหมือนมูลสัตว์อยู่บนพื้นดิน” (เยเรมีย์ 25: 33) {GC 656.3}

เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา คนชั่วจะถูกกวาดทิ้งไปจากทั่วทั้งโลก ถูกวิญญาณจากพระโอษฐ์ของพระองค์เผาผลาญไป และพระสิริที่เจิดจ้าของพระองค์จะทำลายพวกเขา พระคริสต์จะทรงนำประชากรของพระองค์ไปยังเมืองของพระเจ้า และโลกก็จะว่างเปล่าไม่มีผู้คนอาศัยอยู่ “ดูเถิด พระเจ้าจะทรงทิ้งโลกให้ร้าง และทรงกระทำให้ร้างเปล่า และพระองค์จะทรงบิดพื้นโลกและกระจายผู้อาศัยของมัน” “โลกจะถูกทิ้งร้างอย่างสิ้นเชิง และถูกปล้นหมดสิ้น เพราะพระเจ้าได้ตรัสพระวจนะนี้แล้ว” “โลกนี้มีราคี เพราะผู้อาศัยในนั้น เพราะเขาทั้งหลายละเมิดต่อบทบัญญัติ ได้ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ ได้หักพันธสัญญานิรันดร์นั้น เพราะฉะนั้น คำสาปก็กลืนโลก และผู้ที่อาศัยในนั้นก็มีกรรมชั่ว เพราะฉะนั้น ผู้อาศัยของโลกจึงถูกเผาผลาญ มีคนเหลือน้อย” (อิสยาห์ 24:1, 3, 5, 6) {GC 657.1}

โลกนี้จะกลายเป็นป่ากันดารที่อ้างว้างเปล่าเปลี่ยว ซากปรักหักพังของเมืองและหมู่บ้านที่เป็นผลจากแผ่นดินไหว ต้นไม้ที่ถูกถอนขึ้นมาทั้งราก ก้อนหินขรุขระที่ถูกซัดขึ้นมาจากมหาสมุทรหรือเกิดขึ้นจากการแยกตัวของพื้นผิวโลก จะกระจายอยู่ทั่วพื้นโลก ในขณะที่ตำแหน่งซึ่งเคยเป็นที่ตั้งของภูเขา จะมีรอยฉีกขาดไปจนถึงรากฐานของมัน เหลือให้เห็นเป็นรอยแยกขนาดมหึมา {GC 657.2}

 ถึงตอนนี้ จะเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งเคยถูกจำลองแบบในพิธีกรรมสุดท้าย

ที่น่าเกรงขามของวันลบมลทินบาป เมื่อพิธีในอภิสุทธิสถานเสร็จสิ้นลง และบาปของอิสราเอลถูกนำออกไปจากพระวิหารโดยอาศัยอำนาจของเลือดที่ได้มาจากเครื่องถวายบูชาไถ่บาป จากนั้น จะมีการนำแพะรับบาปที่ยังมีชีวิตอยู่เข้ามาจำเพาะพระพักตร์พระเจ้าและต่อหน้าชุมนุมชน ปุโรหิตจะสารภาพ “บรรดาบาปของคนอิสราเอล และการทรยศทั้งหมด และบาปทั้งสิ้นให้ตกลงบนหัวแพะนั้น” (เลวีนิติ 16: 21) ในทำนองเดียวกัน เมื่อพระราชกิจของการลบมลทินบาปในพระวิหารบนสวรรค์เสร็จสิ้นลงแล้ว ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าและต่อหน้าทูตสวรรค์ทั้งปวงและบรรดาคนทั้งหลายที่ถูกไถ่ให้รอด จะมีการนำบาปทั้งหมดของประชากรของพระเจ้าวางลงบนซาตาน และจะประกาศว่า มันต้องรับผิดกับความชั่วที่มันเป็นผู้บงการ และเช่นเดียวกันกับแพะรับบาปที่ถูกส่งออกไปยังป่ากันดารที่ไม่มีผู้คนอยู่อาศัย ซาตานจะถูกขับออกไปอยู่ในโลกที่อ้างว้างเปล่าเปลี่ยว เป็นป่ากันดารแห้งแล้งที่ไม่มีผู้คนอาศัยอยู่เช่นกัน {GC 658.1}

ผู้เขียนพระธรรมวิวรณ์ได้เปิดเผยถึงการขับไล่ซาตานให้ออกไปยังที่เปล่าเปลี่ยวและโลกที่มีสภาพยุ่งเหยิงและอ้างว้าง และยังเปิดเผยว่า โลกจะมีสถาพเช่นนี้เป็นเวลาหนึ่งพันปี ภายหลังจากที่ยอห์นเสนอภาพเหตุการณ์ของการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเจ้าและการทำลายคนชั่วไปแล้วนั้น ท่านยังได้พยากรณ์ต่อไปอีกว่า “แล้วข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ ท่านถือลูกกุญแจของบาดาลนั้น และถือโซ่ใหญ่ และท่านได้จับพญานาคซึ่งเป็นงูดึกดำบรรพ์ ผู้ซึ่งเป็นพญามารและซาตาน และมัดมันไว้พันปี แล้วทิ้งมันลงไปในบาดาลนั้น แล้วได้ลั่นกุญแจประทับตรา เพื่อไม่ให้มันล่อลวงบรรดาประชาชนได้อีกต่อไป จนครบกำหนดพันปีแล้วจึงจะต้องปล่อยมันออกไปชั่วขณะหนึ่ง” (วิวรณ์ 20:1-3) {GC 658.2}

“บาดาล” ในที่นี้หมายถึงโลกที่มีสภาพสับสนอลหม่านและมืดมิด ในหลักฐานจากข้อพระคัมภีร์อื่นๆที่เกี่ยวข้องกับสภาพของโลก พระคัมภีร์บันทึกไว้ว่า “ในปฐมกาล” โลกนั้นก็ “ว่างเปล่า ความมืดอยู่เหนือน้ำ” คำว่า “ว่างเปล่า” ในที่นี้มาจากคำภาษาฮีบรูที่มาจากการแปลเซพทัวจีน” (คัมภีร์ห้าเล่ม-ในภาษากรีก) ของชาวฮีบรูในสมัยพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมที่หมายถึง “บาดาล” ของวิวรณ์ 20: 1-3) (ปฐมกาล 1: 2) คำพยากรณ์นี้ชี้ให้เห็นว่า สภาพบางส่วนเช่นนี้จะเกิดขึ้นมาอีกครั้ง เมื่อผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์มองไปยังภายภาคหน้าถึงวันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ท่านได้ประกาศว่า “ข้าพเจ้ามองดูพื้นที่โลก และนี่แน่ะเป็นที่ร้างและว่างเปล่า

และมองดูฟ้าสวรรค์ ในนั้นก็ไม่มีความสว่าง ข้าพเจ้ามองดูภูเขา นี่แน่ะ มันกำลังสั่นอยู่ เนินเขาก็แกว่งไปแกว่งมา ข้าพเจ้ามองดู และนี่แน่ะ ไม่มีมนุษย์เลย นกทั้งปวงแห่งท้องอากาศได้หนีไปแล้ว ข้าพเจ้ามองดู และนี่แน่ะ เรือกสวนไร่นาก็เป็นถิ่นทุรกันดาร และหัวเมืองทั้งสิ้นก็ปรักหักพังไป ต่อพระพักตร์พระเจ้า ต่อพระพิโรธอันร้อนแรงของพระองค์” (เยเรมีย์ 4:23-26) {GC 658.3}

นี่จะเป็นบ้านของซาตานและทูตชั่วของมันนานหนึ่งพันปี มันจะถูกจำกัดให้อยู่แต่ในโลก มันจะไม่มีทางเข้าไปในโลกอื่นเพื่อล่อลวงและรบกวนผู้ที่ไม่เคยล้มลงในบาป ซาตานถูกผูกมัดด้วยความหมายในแง่นี้ ไม่มีผู้ใดหลงเหลืออยู่ในโลกให้มันใช้อำนาจของมันได้อีกต่อไป มันถูกตัดขาดจากงานการล่อลวงและงานการทำลายที่มันทำด้วยความชื่นชอบมาเป็นเวลาหลายศตวรรษ {GC 659.1}

ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์มองไปยังเบื้องหน้าเมื่อซาตานจะถูกทำลาย ท่านอุทานขึ้นมาว่า “โอ ดาวประจำกลางวันเอ๋ย พ่อโอรสแห่งพระอรุณ เจ้าร่วงลงมาจากฟ้าสวรรค์แล้วซิ เจ้าถูกตัดลงมายังพื้นดินอย่างไรหนอ เจ้าผู้กระทำให้บรรดาประชาชาติตกต่ำน่ะ เจ้ารำพึงในใจของเจ้าว่า ‘ข้าจะขึ้นไปยังฟ้าสวรรค์ เหนือดวงดาวทั้งหลายของพระเจ้า ข้าจะตั้งพระที่นั่งของข้าณที่สูงนั้น ข้าจะนั่งบนขุนเขาชุมนุมสถาน ณ ที่อุดรไกล ข้าจะขึ้นไปเหนือความสูงของเมฆ ข้าจะกระทำตัวของข้าเหมือนองค์ผู้สูงสุด’ แต่เจ้าถูกนำลงมาสู่แดนคนตาย ยังที่ลึกของปากแดน บรรดาผู้ที่เห็นเจ้าจะเพ่งดูเจ้า และจะพิจารณาเจ้าว่า ‘ชายคนนี้หรือที่ทำให้โลกสั่นสะเทือน ผู้เขย่าราชอาณาจักรทั้งหลาย ผู้ที่ได้กระทำให้โลกเป็นเหมือนถิ่นทุรกันดาร และคว่ำหัวเมืองของโลกเสีย ผู้ไม่ยอมให้เชลยกลับไปบ้านของเขา’” (อิสยาห์ 14:12-17) {GC 659.2}

เป็นเวลานานถึงหกพันปี ที่ผลงานการกบฏของซาตานได้ “ทำให้โลกสั่นสะเทือน” มัน “ทำให้โลกเป็นเหมือนถิ่นทุรกันดารและคว่ำหัวเมืองของโลกเสีย” และมัน “ไม่ยอมให้เชลยกลับไปบ้านของเขา” เป็นเวลาหกพันปีที่เรือนจำของมันกักขังประชากรของพระเจ้าไว้ และมันต้องการกักเก็บคนเหล่านี้ไว้ตลอดกาล แต่พระคริสต์ทรงหักโซ่ตรวนของมัน และปลดปล่อยนักโทษเหล่านี้ให้เป็นอิสระ {GC 659.3}

ในช่วงเวลาหนึ่งพันปีนี้ แม้แต่คนชั่วก็ยังไม่ได้รับผลจากอำนาจของซาตาน และมันจะอยู่อย่างโดดเดี่ยวพร้อมกับทูตชั่วของมันเพื่อจะให้สำนึกถึงความหายนะที่เป็นผลลัพธ์จากความบาป “พระราชาทั้งสิ้นของบรรดาประชาชาตินอนอยู่

อย่างมีเกียรติ ต่างก็อยู่ในอุโมงค์ของตน แต่เจ้าถูกเหวี่ยงออกไป ห่างจากหลุมศพของเจ้า เป็นศพที่น่าเกลียด สวมเสื้อของผู้ที่ถูกฆ่า คือที่ถูกแทงด้วยดาบ ซึ่งลงไปยังศิลาของหลุมศพ เป็นศพที่ถูกเหยียบย่ำ เจ้าจะไม่ได้รับการฝังศพร่วมกับเขา เพราะเจ้าได้ทำลายแผ่นดินของเจ้า เจ้าได้สังหารประชาชนของเจ้า ขออย่าให้ใครเอ่ยถึงชื่อของเชื้อวงศ์ แห่งผู้กระทำความชั่วอีกเลย” (อิสยาห์ 14:18-20) {GC 660.1}

ซาตานจะเที่ยวไปมาในโลกที่อ้างว้างเปล่าเปลี่ยวเป็นเวลาหนึ่งพันปี เพื่อให้มันเห็นผลที่เกิดจากการกบฏของมันในการต่อต้านพระบัญญัติของพระเจ้า ในช่วงเวลานี้ความทุกข์ทรมานของมันนั้นแสนสาหัส ตั้งแต่ที่มันล้มลงในบาป ชีวิตที่มันทำงานกันอย่างไม่มีวันหยุดได้ทำให้มันไม่เคยได้หยุดคิด แต่บัดนี้มันไม่มีอำนาจ และถูกทอดทิ้งให้ครุ่นคิดถึงบทบาทที่มันมีส่วนร่วมตั้งแต่มันเริ่มกบฏต่อต้านการปกครองของสวรรค์ และมองไปยังภายภาคหน้าด้วยอาการสั่นเทาและหวาดผวาต่ออนาคตที่น่ากลัว เมื่อมันจะต้องได้รับความทุกข์ทรมานสำหรับความชั่วทั้งหมดที่มันได้ทำลงไป และต้องรับโทษต่อความบาปที่มันเป็นต้นเหตุให้เกิดขึ้น {GC 660.2}

การที่ซาตานถูกจำจองไว้นั้น เป็นสิ่งที่น่าชื่นชมและยินดีสำหรับประชากรของพระเจ้า ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า “เมื่อพระเจ้าประทานให้เจ้าได้หยุดพักจาก ความเจ็บปวดของเจ้า และจากความวุ่นวายและจากงานหนักซึ่งเจ้าถูกบังคับให้กระทำ เจ้าจะยกคำเย้ยหยันนี้กล่าวต่อพระราชาแห่งบาบิโลนว่า เออ ผู้บีบบังคับก็สงบไปแล้วหนอ ความทะลึ่งเกรี้ยวกราดของเขาก็สงบไปด้วยซิ พระเจ้าทรงหักไม้พลองของคนอธรรม คทาของผู้ครอบครอง ซึ่งตีชนชาติทั้งหลายด้วยความพิโรธ ด้วยการตีอย่างไม่หยุดยั้ง ซึ่งได้ครอบครองประชาชาติด้วยความโกรธ ด้วยการข่มเหงอย่างที่ไม่อ่อนข้อ” (อิสยาห์ 14: 3-6) {GC 660.3}

ในช่วงเวลาหนึ่งพันปี ระหว่างการฟื้นคืนชีพครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สองนั้น จะมีการพิพากษาคนอธรรม อัครทูตเปาโลเน้นให้เห็นว่า การพิพากษานี้เป็นเหตุการณ์ที่เกิดตามมาภายหลังจากพระเยซูเสด็จมาครั้งที่สอง “อย่าตัดสินสิ่งใดก่อนที่จะถึงเวลา จงคอยจนกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา พระองค์จะทรงเปิดเผยความลับที่ซ่อนอยู่ในความมืดให้แจ่มกระจ่าง และจะทรงเผยความในใจของคนทั้งปวงด้วย เมื่อนั้นทุกคนจะได้รับคำชมเชยจากพระเจ้าตามสมควร” (1 โครินธ์ 4: 5) ดาเนียลเปิดเผยว่า เมื่อผู้เจริญด้วยวัยวุฒิเสด็จมาถึงแล้วจะ “ทรงให้มีการพิพากษาให้แก่วิสุทธิชน

ขององค์ผู้สูงสุดนั้น” (ดาเนียล 7: 22) ในช่วงเวลานี้ ผู้ชอบธรรมจะขึ้นครอบครองเป็นกษัตริย์และปุโรหิตของพระเจ้า ยอห์นได้กล่าวไว้ในพระธรรมวิวรณ์ว่า “ข้าพเจ้าได้เห็นบัลลังก์หลายบัลลังก์ และผู้ที่นั่งบนบัลลังก์นั้น เป็นผู้ที่จะพิพากษา” “แต่เขาจะเป็นปุโรหิตของพระเจ้าและของพระคริสต์ และจะครอบครองร่วมกับพระองค์ตลอดเวลาพันปี” (วิวรณ์ 20: 4-6) เปาโลกล่าวถึงเวลานี้ไว้ล่วงหน้าว่า “ธรรมิกชนจะพิพากษาโลก” (1 โครินธ์ 6: 2) พวกเขาจะร่วมกับพระคริสต์ในการพิพากษาคนอธรรม โดยนำการกระทำของคนอธรรมมาเปรียบเทียบกับบทบัญญัติ และพระคัมภีร์ และตัดสินแต่ละรายตามที่เขาได้กระทำลงไป หลังจากนั้น สัดส่วนที่คนชั่วจะต้องรับโทษจะถูกพิจารณาออกมาตามการกระทำของเขา และชื่อของเขาจะถูกบันทึก ปรักปรำชื่อของพวกเขาไว้ในหนังสือแห่งความตาย {GC 660.4}

พระคริสต์และประชากรของพระองค์จะพิพากษาซาตานและทูตชั่วของมัน เปาโลกล่าวว่า “ท่านไม่รู้หรือว่าเราจะพิพากษาพวกทูตสวรรค์ ถ้าเช่นนั้นจะยิ่งเป็นการสมควรสักเท่าใด ที่เราจะพิพากษาตัดสินความเรื่องของชีวิตนี้” (1 โครินธ์ 6: 3) และยูดายังประกาศไว้ว่า “เหล่าทูตสวรรค์ที่ไม่พอใจอธิปไตยที่ทรงประทานให้ แต่ได้ละทิ้งถิ่นฐานอันเหมาะสมของตนนั้น พระองค์ก็ได้ทรงจองจำไว้ด้วยเครื่องพันธนาการอันไม่รู้จักสลาย ขังไว้ในที่มืด จนกว่าจะถึงเวลาพิพากษาในวันสำคัญยิ่งนั้น” (ยูดา 6) {GC 661.1}

เมื่อเวลาหนึ่งพันปีสิ้นสุดลง การฟื้นคืนชีพครั้งที่สองจะเกิดขึ้น คนชั่วจะฟื้นขึ้นจากความตายและปรากฏตัวอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้าเพื่อดำเนินการตาม “คำพิพากษาที่บันทึกไว้” (สดุดี 149: 9) ด้วยเหตุนี้ ผู้เขียนพระธรรมวิวรณ์ได้บรรยายเหตุการณ์ภายหลังจากที่ผู้ชอบธรรมได้ฟื้นคืนชีพไว้ และกล่าวว่า “คนอื่นๆ ที่ตายแล้วไม่ได้กลับมีชีวิตอีกจนกว่าจะครบกำหนดพันปี” (วิวรณ์ 20: 5) และอิสยาห์กล่าวถึงคนอธรรมไว้ว่า “เขาทั้งหลายจะถูกรวบรวมไว้ด้วยกัน ดั่งนักโทษในคุกมืด เขาทั้งหลายจะถูกกักขังไว้ในคุก และต่อมาหลายวันเขาจึงจะถูกลงโทษ” (อิสยาห์ 24:22) {GC 661.2}

PRAYER OF A TRUE, EARNEST, SINCERE SEEKER OF TRUTH
(as for Hidden Treasure)

"Oh God

1. Give me the wisdom to know what is truth and what is error.
2. Give me the strength to reject error and to accept the truth.
3. Give me the resolve to turn away from that which is wrong and do that which is right .
4. Give me the power to resist evil unceasingly and to embrace whatever is good cheerfully .
5. Give me the courage to attack error or evil and fearlessly defend or bravely preach the truth.
6. Help me to never compromise with evil but to forever love the truth.
7. And finally, may I stand for the right even though the heavens fall.

Amen."

Dr Chokchuang Chutinaton M.D.
Watchmen Warriors Ministry

(ฉบับภาษาไทย ดูหลังปก)

บทที่ 42

สงครามระหว่างความดีกับความชั่วสิ้นสุดแล้ว

เมื่อเวลาหนึ่งพันปีสิ้นสุดแล้ว พระคริสต์จะเสด็จกลับมายังโลกอีกครั้งหนึ่ง พระองค์เสด็จมาพร้อมบรรดาผู้ที่ได้รับความรอดและเหล่าบริพารทูตสวรรค์ ในขณะที่พระองค์เสด็จลงมาด้วยความยิ่งใหญ่ที่น่าสะพรึงกลัว พระองค์ทรงตรัสสั่งคนชั่วที่ตายอยู่ให้ฟื้นขึ้นมาเพื่อรับผลกรรมของเขา พวกที่ฟื้นขึ้นมามีจำนวนยิ่งใหญ่มหาศาล ดั่งเม็ดทรายในทะเลที่นับไม่ถ้วน ผู้ที่ฟื้นคืนชีพในครั้งนี้ช่างแตกต่างไปจากผู้ที่ฟื้นคืนชีพในครั้งแรก คนชอบธรรมฟื้นขึ้นมาพร้อมกับความเยาว์วัยและความงามของชีวิตอมตะ ส่วนคนชั่วฟื้นขึ้นมาพร้อมกับร่องรอยของความเจ็บป่วยและความตาย {GC 662.1}

นัยน์ตาทุกดวงในฝูงชนขนาดมหึมานั้นหันไปมองพระสิริอันเจิดจ้าของพระบุตรของพระเจ้า คนชั่วทั้งหลายต่างอุทานขึ้นเป็นเสียงเดียวกันว่า “ขอให้ท่านผู้ที่เสด็จมาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพระเจริญ” พวกเขาไม่ได้พูดเช่นนี้ด้วยความรักที่มีต่อองค์พระเยซู แต่พลังแห่งความจริงผลักดันคำพูดเหล่านี้ออกมาจากปากที่ไม่เต็มใจจะพูด เหล่าคนชั่วตายไปพร้อมกับความรู้สึกที่เป็นศัตรูต่อพระคริสต์และด้วยวิญญาณของการกบฏ พวกเขาก็จะฟื้นขึ้นมาด้วยรู้สึกเดียวกัน พวกเขาจะไม่มีโอกาสแก้ไขจุดบกพร่องของชีวิตที่ผ่านมาในอดีต เพราะถึงแม้ว่าจะเปิดโอกาสให้อีกครั้งหนึ่ง ก็จะไม่ก่อประโยชน์ใดๆ การล่วงละเมิดที่เขาทำไปตลอดชั่วชีวิตไม่ได้ทำให้จิตใจของเขาเหล่านั้นอ่อนลง หากเปิดโอกาสให้แก่พวกเขาเป็นครั้งที่สอง พวกเขาก็จะใช้เวลาเหล่านั้นเพื่อหลีกเลี่ยงข้อกำหนดของพระเจ้าและยุยงให้ขัดขืนต่อต้านพระองค์เหมือนเช่นที่พวกเขาได้ทำมาในครั้งแรก {GC 662.2}

พระคริสต์เสด็จลงมายังภูเขามะกอกเทศ ณ สถานที่ที่พระองค์เสด็จกลับสวรรค์ภายหลังจากพระองค์ทรงฟื้นคืนพระชนม์ และเป็นที่ๆทูตสวรรค์ได้กล่าวถึงคำสัญญาของการเสด็จกลับมาของพระองค์ ผู้เผยพระวจนะกล่าวไว้ว่า “พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราจะเสด็จมา และเทพเจ้าทั้งสิ้นจะมากับพระองค์” “พระบาทของพระองค์จะยืนอยู่ที่ภูเขามะกอกเทศ ซึ่งอยู่หน้าเมืองเยรูซาเล็มด้านตะวันออก

และภูเขามะกอกเทศนั้นจะแยกออกเป็นสองส่วน จากทิศตะวันออกไปทิศตะวันตก โดยมีหุบเขากว้างมากคั่นอยู่" "และพระเจ้าจะทรงเป็นกษัตริย์เหนือพิภพทั้งสิ้น ในวันนั้นพระเจ้าจะทรงเป็นเอก และพระนามของพระองค์ก็เป็นเอก" (เศคาริยาห์ 14: 5,4,9) เมื่อกรุงเยรูซาเล็มใหม่ที่เจิดจ้ายิ่งใหญ่ลอยลงมาจากสวรรค์ เมืองนี้จะลอยลงมาตั้งบนสถานที่ที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้ว และเตรียมไว้สำหรับรองรับเมืองนั้น และพระคริสต์พร้อมด้วยประชากรของพระองค์และเหล่าทูตสวรรค์จะเข้าไปยังเมืองบริสุทธิ์แห่งนั้น {GC 662.3}

บัดนี้ ซาตานเตรียมพร้อมที่จะต่อสู้ครั้งสุดท้ายที่ยิ่งใหญ่เพื่อแย่งชิงความเป็นใหญ่ ในขณะที่เจ้าชายแห่งความชั่วไม่สามารถใช้อำนาจแห่งการหลอกลวงของมันและไม่อาจทำงานของมันได้ มันก็ไม่มีความสุขและหดหู่ใจ แต่เมื่อคนชั่วที่ตายฟื้นขึ้นมา และมันมองเห็นฝูงคนจำนวนมากที่อยู่เคียงข้างมัน ความหวังของมันฟื้นกลับมาอีกครั้งหนึ่ง มันมุ่งมั่นไม่ยอมพ่ายแพ้ต่อการต่อสู้ยิ่งใหญ่นี้ มันจะรวมพลกองทัพทั้งหมดของผู้ที่พินาศให้มาอยู่ใต้การบัญชาของมันและใช้คนเหล่านี้เพื่อทำตามแผนการของมัน เหล่าคนชั่วต่างตกเป็นเชลยของซาตานด้วยการปฏิเสธพระคริสต์ พวกเขายอมรับการปกครองของผู้นำกบฏนี้ พวกเขาพร้อมที่จะทำตามข้อเสนอและปฏิบัติตามคำสั่งของมัน แต่ถึงกระนั้น มันยังคงความเจ้าเล่ห์ที่มันมีมา โดยไม่ยอมรับว่าตนเป็นซาตาน มันอ้างตนเป็นเจ้าชาย เป็นเจ้าของโลกตัวจริง และสมบัติของมันถูกฉกชิงไปอย่างไม่ชอบธรรม มันแสดงตนต่อผู้ที่มันหลอกลวงว่ามันคือพระผู้ช่วย และพยายามทำให้พวกเขาเชื่อว่า เป็นเพราะอำนาจของมันที่ปลุกพวกเขาให้ฟื้นขึ้นจากหลุมศพและมันกำลังจะช่วยพวกเขาให้หลุดพ้นจากอำนาจกดขี่ที่โหดเหี้ยมที่สุด เมื่อพระคริสต์ไม่ทรงอยู่ร่วมกับพวกเขา ซาตานก็จะทำการอัศจรรย์เพื่อสนับสนุนสิ่งที่มันอวดอ้าง มันทำให้คนอ่อนแอมีกำลังขึ้นและดลบันดาลใจทุกคนด้วยวิญญาณและอำนาจของมันเอง มันเสนอที่จะนำพวกเขาเข้าต่อสู้กับเหล่าธรรมิกชนและเข้ายึดครองเมืองของพระเจ้าด้วยความโหดเหี้ยมที่แฝงอยู่ภายใต้สีหน้าที่รื่นรมย์ มันชี้ให้ดูคนที่ฟื้นขึ้นมาจากความตายจำนวนล้านๆคนจนนับไม่ถ้วน และประกาศว่าในฐานะที่มันเป็นผู้นำของพวกเขา มันจะบุกไปยึดครองเมืองนั้นและนำบัลลังก์และอาณาจักรของมันกลับคืนมาให้ได้ {GC 663.1}

ในกลุ่มคนจำนวนมหาศาลนั้นมีฝูงชนที่เป็นเผ่าพันธุ์มนุษย์ที่มีชีวิต

ยืนยาวในสมัยก่อนน้ำท่วมโลก เป็นมนุษย์ที่มีรูปร่างสูงใหญ่และมีสติปัญญายิ่งใหญ่ คนเหล่านี้ตกอยู่ภายใต้การควบคุมของทูตที่ล้มลงในบาป พวกเขาอุทิศความสามารถและความรู้ทั้งหมดของเขาเพื่อยกชูตนเองให้สูง พวกเขาได้ใช้ความสามารถทางศิลปะที่ล้ำเลิศของเขา นำคนในโลกให้บูชาความสามารถของตน แต่ความโหดเหี้ยมและการทำความชั่วของเขาได้ทำให้โลกเป็นมลทินไป และลบพระฉายาของพระเจ้าออกไปจากโลก จนทำให้พระเจ้าต้องกำจัดพวกเขาออกไปจากโลกที่พระองค์ทรงสร้างนั้น ยังมีพระราชาและนายพลที่เคยยึดครองประชาชาติ ยังมีชายกล้าหาญที่ไม่เคยพ่ายแพ้ในการสงคราม ยังมีนักรบที่หยิ่งและทะเยอทะยาน ที่ได้ทำให้อาณาจักรสั่นคลอน ความตายไม่ได้เปลี่ยนแปลงประสบการณ์พวกเขาเลย เมื่อพวกเขาลุกขึ้นจากหลุมฝังศพ พวกเขาก็สานต่อแนวคิดจากจุดที่ได้ยุติลง พวกเขาต้องการทำตามความปรารถนาอันเดียวกันที่อยากได้ชัยชนะ ซึ่งอยู่ในความนึกคิดของเขาเมื่อเขาตายไป {GC 664.1}

ซาตานปรึกษากับทูตของมัน แล้วปรึกษากับเหล่ากษัตริย์และผู้พิชิตและผู้ยิ่งใหญ่ พวกเขามองดูกองกำลังและจำนวนผู้คนที่อยู่ฝ่ายมัน และประกาศว่ากองกำลังที่อยู่ภายในเมืองนั้นมีจำนวนน้อยกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับคนของพวกเขาและพวกเขาสามารถเอาชนะได้ พวกเขาวางแผนที่จะยึดครองทรัพย์สมบัติและสง่าราศีของกรุงเยรูซาเล็มใหม่ ทุกคนลงมือเตรียมตัวทำสงครามทันที ช่างฝีมือที่ชำนาญลงมือสร้างอาวุธสงคราม ผู้นำทหารที่มีชื่อเสียงในการต่อสู้ จัดการเตรียมทัพ แบ่งเหล่านักรบทั้งหลายให้เป็นกองร้อยและกองพัน {GC 664.2}

ในที่สุดคำสั่งบุกได้ประกาศออกไป และกองกำลังที่นับไม่ถ้วนก็เคลื่อนกำลังออกไป ตั้งแต่มีสงครามเกิดขึ้นในโลก ยังไม่เคยมีผู้นำใดในโลกสามารถรวมพลังกองทัพได้เช่นนี้ เป็นกองทัพที่รวมพลังจากทุกยุคที่ไม่มีใครเปรียบได้ ซาตานเป็นนักรบที่ยิ่งใหญ่ที่สุด มันนำไปข้างหน้าและทูตของมันรวมกำลังทั้งหมดเข้าด้วยกันเพื่อการต่อสู้สุดท้ายครั้งนี้ กษัตริย์และนักสู้ทั้งหลายอยู่ในขบวนของมันและฝูงชนมากมายติดตามเป็นกองกำลังขนาดใหญ่ แต่ละคนเดินตามผู้นำที่ได้รับการแต่งตั้งอย่างมีระเบียบของกองทัพ ทหารเรียงแถวติดกัน เดินไปตามพื้นผิวโลกที่แตกร้าวและไม่เรียบ มุ่งหน้าไปยังเมืองของพระเจ้า เมื่อพระคริสต์ทรงบัญชา ประตูของกรุงเยรูซาเล็มใหม่ก็ปิดลงและกองกำลังของซาตานล้อมเมืองไว้และพร้อมที่จะเข้ายึดครอง {GC 664.3}

 บัดนี้พระคริสต์ทรงปรากฏให้ศัตรูของพระองค์เห็นอีกครั้งหนึ่ง อยู่ไกลขึ้นไป

เหนือเมืองนั้นมีบัลลังก์เทิดไว้สูงบนฐานทองคำเงาระยิบตั้งอยู่ พระบุตรของพระเจ้าประทับอยู่บนบัลลังก์นี้ และประชากรในอาณาจักรของพระองค์ก็อยู่ล้อม (อยู่-เลื่อนไปอยู่ก่อนจุดนี้)รอบพระองค์ อำนาจและความงามสง่าของพระคริสต์นั้น ไม่มีภาษาใดจะพรรณนาและไม่มีปากกาใดจะเขียนบรรยายได้ พระสิริของพระบิดาผู้ทรงชนม์อยู่เป็นนิตย์ล้อมอยู่รอบพระบุตร แสงเจิดจ้าจากการสถิตอยู่ของพระองค์ส่องสว่างเต็มเมืองของพระเจ้าและส่องออกไปนอกประตูเมือง ความสว่างนั้นส่องกระจายออกไปทั่วทั้งโลก {GC 665.1}

คนที่อยู่ใกล้พระที่นั่งมากที่สุดคือ ผู้ที่ครั้งหนึ่งเคยร้อนรนในอุดมการณ์ของซาตาน แต่พวกเขาเป็นเหมือนท่อนฟืนที่ถูกดึงออกมาจากกองไฟ พวกเขาได้ติดตามพระผู้ช่วยให้รอดของเขาด้วยความภักดีที่แรงกล้า ถัดมาจะเป็นกลุ่มคนที่อุปนิสัยชีวิตคริสเตียนของเขาสมบูรณ์แบบขณะที่เขาต้องมีชีวิตอยู่ท่ามกลางความไม่ถูกต้องและความไม่ซื่อสัตย์ ผู้ที่ถวายเกียรติพระบัญญัติของพระเจ้าในขณะที่โลกคริสเตียนประกาศว่าโมฆะ และคนนับล้านจากทุกยุคที่พลีชีพเพื่อความเชื่อ และไกลออกไปเป็น “คนมากมายเหลือคณนามาจากทุกเผ่าพันธุ์ ทุกชาติทุกภาษา คนเหล่านั้นสวมเสื้อสีขาว ถือใบตานยืนอยู่หน้าพระที่นั่ง และต่อพระพักตร์พระเมษโปดก” (วิวรณ์ 7: 9) การต่อสู้ของพวกเขาได้สิ้นสุดลงแล้วเขาได้ชัยชนะแล้วเขาวิ่งและไปถึงหลักชัยแล้ว ทางอินผลัมที่อยู่ในมือเป็นสัญลักษณ์ของชัยชนะ เสื้อสีขาวเป็นเครื่องหมายความชอบธรรมที่ปราศจากด่างพล่อยของพระคริสต์ ที่บัดนี้เป็นของพวกเขา {GC 665.2}

ผู้ที่ได้รับความรอดร้องเพลงสรรเสริญที่มีเสียงดังก้องสะท้อนไปมาจรดสุดขอบฟ้า “ความรอดขึ้นอยู่กับพระเจ้าของเราผู้ประทับบนพระที่นั่ง และขึ้นอยู่กับพระเมษโปดก” (วิวรณ์ 7:10) และทูตสวรรค์และเสราฟิมต่างร่วมประสานเสียงของเขาถวายสรรเสริญ ในขณะที่ผู้ที่ได้รับการไถ่แล้วมองเห็นอำนาจและความชั่วร้ายของซาตาน พวกเขามองเห็นอย่างที่ไม่เคยเห็นมาก่อนว่า ไม่มีกำลังอำนาจใดนอกจากอำนาจของพระคริสต์ที่ทรงกระทำให้เขาเป็นผู้ที่มีชัยชนะได้ ในบรรดาฝูงชนทั้งหมดที่ชื่นชมยินดีนั้น ไม่มีสักคนเดียวที่จะอ้างว่า เขาได้รับความรอดด้วยตนเอง หรือทำราวกับว่าพวกเขามีชัยชนะด้วยกำลังและความดีของตัวเอง ไม่มีการพูดถึงสิ่งที่พวกเขาได้ทำหรือความทุกข์ยากที่ต้องทน แต่เนื้อร้องจากทุกบทเพลง เสียงร้องจากเพลงสรรเสริญทุกเพลงคือ ความรอดขึ้นอยู่กับพระเจ้าและขึ้นอยู่กับพระเมษโปดก {GC 665.3}

พระราชพิธีบรมราชาภิเษกพระบุตรของพระเจ้าก็มีขึ้นต่อหน้าบรรดาผู้อาศัยอยู่ในโลก และในสวรรค์ และบัดนี้ จอมกษัตริย์ผู้ทรงกอรปด้วยอำนาจและความยิ่งใหญ่สูงสุดจะประกาศคำตัดสินแก่บรรดาผู้ที่กบฏต่อการปกครองของพระองค์ และทรงตัดสินผู้ที่ล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระองค์ และกดขี่ประชากรของพระองค์ด้วยความยุติธรรม ผู้เผยพระวจนะของพระเจ้ากล่าวว่า “ข้าพเจ้าได้เห็นพระที่นั่งใหญ่สีขาว และเห็นท่านผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น เมื่อพระองค์ทรงปรากฏแผ่นดินโลกและท้องฟ้าก็หายไป และไม่มีที่อยู่สำหรับแผ่นดินโลกและท้องฟ้าเลย ข้าพเจ้าได้เห็นบรรดาผู้ที่ตายแล้ว ทั้งผู้ใหญ่และผู้น้อยยืนอยู่หน้าพระที่นั่งนั้น และหนังสือต่างๆก็เปิดออก หนังสืออีกเล่มหนึ่งก็เปิดออกด้วย คือหนังสือชีวิต และผู้ที่ตายไปแล้วทั้งหมด ก็ถูกพิพากษาตามข้อความที่จารึกไว้ในหนังสือเหล่านั้น และตามที่เขาได้กระทำ” (วิวรณ์ 20: 11,12) {GC 666.1}

เมื่อสมุดบันทึกถูกเปิดออก และสายพระเนตรของพระเยซูมองไปยังคนชั่ว พวกเขาต่างรู้สึกสำนึกถึงบาปทั้งหมดที่ได้ทำไป เขามองเห็นแล้วว่า เท้าของเขาได้ก้าวออกไปจากทางบริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ที่จุดใด ความเย่อหยิ่งและการกบฏของเขาได้นำพาพวกเขาให้ล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้ามากเพียงไร พวกเขาสนับสนุนการยั่วยุของการทดลองด้วยการปล่อยตัวให้กับบาป ใช้พระพรไปในทางที่ผิด ดูหมิ่นเหยียดหยามผู้สื่อข่าวของพระเจ้า ปฏิเสธคำเตือน และดื้อเพ่งผลักดันคลื่นแห่งความปราณีให้กลับออกไปด้วยจิตใจที่ไม่สำนึกผิด สิ่งทั้งหมดนี้ปรากฏให้เห็นประหนึ่งเป็นตัวหนังสือที่เขียนด้วยไฟ . {GC 666.2}

มีกางเขนปรากฏให้เห็นอยู่เหนือพระที่นั่ง และมีภาพขนาดใหญ่ปรากฏขึ้นเป็นภาพเหตุการณ์การทดลองของอาดัมและการพ่ายแพ้ต่อบาป และขั้นตอนต่อๆมาในแผนการยิ่งใหญ่ของการไถ่ให้รอด การเสด็จมาบังเกิดในสภาพที่ต่ำต้อยของพระผู้ช่วยให้รอด ชีวิตช่วงต้นที่เรียบง่ายและเชื่อฟัง การรับบัพติศมาของพระองค์ที่แม่น้ำจอร์แดน การอดพระกระยาหารและการทดลองในถิ่นทุรกันดาร พระราชกิจการรับใช้ประชาชน การเปิดเผยให้มนุษย์ทราบถึงพระพรอันประเสริฐที่สวรรค์ประทานมาให้ วันเวลาที่เต็มล้นด้วยงานแห่งความรักและความเมตตา ค่ำคืนแห่งการอธิษฐานและการเฝ้าเดี่ยวท่ามกลางความเงียบสงบบนภูเขา การวางแผนปองร้ายจากความอิจฉาเกลียดชังและผูกพยาบาทเพื่อตอบแทนคุณประโยชน์ของพระองค์

ความปวดร้าวที่ลึกลับและน่ากลัวในสวนเกทเสมณีที่พระองค์ต้องแบกรับภาระบาปที่หนักหน่วงของทั้งโลก พระองค์ถูกทรยศให้ตกไปอยู่ในเงื้อมือของฝูงชนที่เป็นฆาตกร เหตุการณ์น่ากลัวของยามค่ำคืนแห่งความสยองขวัญ นักโทษที่ไม่ขัดขืน ถูกสาวกที่พระองค์รักมากที่สุดทอดทิ้ง ถูกกระชากไปตามถนนต่างๆในกรุงเยรูซาเล็มอย่างหยาบคาย พระบุตรของพระเจ้าถูกนำมาประจานอย่างสนุกสนานต่อหน้าอันนาส การกล่าวโทษที่วังของมหาปุโรหิต ในห้องพิพากษาของปีลาต ต่อหน้าเฮโรดที่ขลาดและเหี้ยมโหด ถูกเยาะเย้ย หมิ่นประมาท ทรมานและถูกกล่าวโทษจนให้ถึงแก่ความตาย ภาพทั้งหมดนี้ถูกแสดงให้เห็นอย่างมีชีวิตชีวา {GC 666.3}

และบัดนี้ ภาพฉากสุดท้ายเปิดเผยขึ้นมาให้เห็นต่อหน้าฝูงชนที่โอนเอนไปมา เป็นภาพที่พระผู้ทรงทนทุกข์กำลังเดินมุ่งหน้าไปยังคาล์วารีด้วยความอดทน เจ้าชายแห่งสรวงสวรรค์ถูกตรึงอยู่บนกางเขน ปุโรหิตที่หยิ่งยโสและฝูงชนที่เย้ยหยันต่างหัวเราะเยาะความทรมารที่กำลังจะคร่าชีวิตของพระองค์ ความมืดที่เหนือธรรมชาติแผ่นดินไหวอย่างรุนแรง ก้อนหินที่แตกออก หลุมศพที่เปิดออก ซึ่งบอกถึงช่วงเวลาที่พระผู้ไถ่ของโลกได้มอบถวายชีวิตของพระองค์เอง{GC667.1}

ภาพเหตุการณ์ที่น่ากลัวปรากฏให้เห็นตามที่ได้เกิดขึ้น ซาตาน ทูตของมันและสมุนของมันไม่มีอำนาจที่จะไม่ดูภาพที่เป็นผลงานของมัน แต่ละคนจะหวนคิดถึงบทบาทที่ได้ทำไป เฮโรดฆ่าเด็กไร้เดียงสาในหมู่บ้านเบธเลเฮม เพื่อหวังฆ่ากษัตริย์ของชนชาติอิสราเอล จิตวิญญาณของนางเฮโรเดียสที่ชั่วร้ายจะต้องรับผิดต่อโลหิตของยอห์นบัพติศมา ปีลาตที่อ่อนแอและยอมทำทุกสิ่งเพื่อผลประโยชน์ของตนเอง ทหารที่เยาะเย้ย เหล่าปุโรหิตและผู้ปกครองและฝูงชนบ้าคลั่งที่ร้องว่า “ให้ความผิดด้วยเรื่องความตายของเขาตกอยู่แก่เราทั้งบุตรของเราด้วย” คนทั้งหมดนี้จะมองดูความผิดยิ่งใหญ่ของเขาเอง พวกเขาไม่มีทางที่จะหลบไปจากพระพักตร์ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า พระองค์ผู้ทรงมีพระพักตร์ที่สว่างเจิดจ้ากว่าความสว่างของดวงอาทิตย์ ในขณะที่ผู้ที่ถูกไถ่ให้รอดจะนำมงกุฎมาวางแทบพระบาทของพระผู้ช่วยให้รอดและร้องว่า“พระองค์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อข้าพเจ้า” {GC 667.2}

ในท่ามกลางผู้ที่ถูกไถ่ให้รอด มีเหล่าอัครทูตของพระคริสต์ร่วมอยู่ด้วย เปาโล ผู้กล้าหาญ เปโตรคนเจ้าอารมณ์ ยอห์นที่เป็นสาวกที่พระองค์รักและเป็นคนที่เต็มไปด้วยความรัก และพี่น้องจริงใจทั้งหลายของพวกเขา และผู้ที่ยอมพลีชีพ

เพราะความเชื่อจำนวนมากก็อยู่ที่นั่นด้วย ในขณะที่นอกกำแพงที่มีแต่สิ่งที่เลวทรามและน่าเกลียดน่าชัง จะมีพวกที่ทำการกดขี่ พวกที่จับผู้คนเข้าคุมขังและสังหารให้ตาย เนโรก็อยู่ที่นั่นด้วย เขาเป็นคนที่โหดเหี้ยมและชั่วช้าผิดมนุษย์ เขากำลังมองเห็นความสุขและความชื่นชมของผู้ที่ครั้งหนึ่งเคยถูกเขาจับมาทรมานและต้องทนทุกข์ระทมอย่างแสนสาหัสที่สุด ซึ่งทำให้เขามีความสุขเยี่ยงมารร้าย มารดาของเขาก็อยู่ที่นั่นเพื่อดูผลงานของเธอเอง ดูแบบอย่างชั่วที่เธอส่งต่อมาให้ลูกชายของเธอ อิทธิพลและแบบอย่างของเธอที่สนับสนุนและพัฒนาให้เกิดกิเลสตัณหาได้บังเกิดผลเป็นอาชญากรรมที่ทำให้โลกต้องสยองขวัญ {GC 667.3}

ยังมีนักบวชและพระราชาคณะของผู้ติดตามสันตะปาปา ที่อ้างตนว่าเป็นทูตของพระคริสต์ แต่กระนั้นยังใช้เครื่องทรมาน คุกมืด ตะแลงแกง เพื่อควบคุมจิตใต้สำนึกของประชากรของพระองค์ เหล่าสันตะปาปาผู้เย่อหยิ่งที่ยกตนขึ้นเหนือพระเจ้าและอวดอ้างว่าเป็นผู้เปลี่ยนพระบัญญัติของพระผู้สูงสุด พวกผู้นำในคริสตจักรที่ทำตัวเสแสร้งจะมีเรื่องราวที่ต้องรายงาน พวกเขาอยากจะแก้ตัว แต่สายไปเสียแล้ว พวกเขาเห็นแล้วว่า พระเจ้าผู้ทรงสัพพัญญูทรงหวงแหนพระบัญญัติของพระองค์ และจะไม่ถือโทษก็หามิได้ บัดนี้พวกเขาเรียนรู้แล้วว่าพระคริสต์ทรงเปิดเผยให้เห็นว่า พระองค์ทรงสนพระทัยในประชากรของพระองค์ที่ต้องทนทุกข์ และพวกเขาสัมผัสได้ถึงน้ำหนักในพระดำรัสของพระองค์เองที่ว่า “ซึ่งท่านได้กระทำแก่คนใดคนหนึ่งในพวกพี่น้องของเรานี้ถึงแม้จะต่ำต้อยเพียงไร ก็เหมือนได้กระทำแก่เราด้วย” (มัทธิว 25: 40) {GC 668.1}

คนชั่วทั้งโลกยืนอยู่ต่อหน้าบัลลังก์พิพากษาของพระเจ้าด้วยข้อหาการกบฏยิ่งใหญ่ที่ต่อต้านการปกครองของพระเจ้า ไม่มีผู้ใดที่จะแก้คดีแทนเขาได้ พวกเขาไม่มีข้อแก้ตัว และถูกตัดสินให้ตายตลอดชั่วนิรันดร์ {GC 668.2}

บัดนี้เป็นที่ประจักษ์แล้วแก่ทุกคนว่า ค่าจ้างของบาปไม่ใช่เสรีภาพที่ประเสริฐและชีวิตนิรันดร์ แต่เป็นทาส หายนะและความตาย คนชั่วมองเห็นว่า การมีชีวิตที่เป็นกบฏทำให้เขาได้สูญเสียอะไรไปบ้าง ยิ่งพวกเขาเคยดูแคลน ความสำคัญของสิ่งที่รุ่งเรืองเป็นนิจและยิ่งพวกเขาได้รับมากเพียงไร บัดนี้ สิ่งเหล่านั้นกลายเป็นสิ่งที่เขาปรารถนามากขึ้นเพียงนั้น จิตวิญญาณที่พินาศร้องว่า “ทั้งหมดนี้เป็นของที่ข้าพเจ้าควรได้รับ แต่ข้าพเจ้าเลือกที่ปัดทิ้งไปให้ไกลจากข้าพเจ้า โอ ช่างเป็นความหลงไหลที่ประหลาด ข้าพเจ้าได้เอาสันติสุข ความสุข และเกียรติยศไปแลกกับความหายนะ

ความอับอายและความสิ้นหวัง” ทุกคนมองเห็นแล้วว่าการที่เขาไม่ได้เข้าไปในสวรรค์นั้นเป็นเรื่องยุติธรรม พวกเขาได้ประกาศด้วยชีวิตของเขาว่า “เราจะไม่ต้องการให้ชายคนนี้ (พระเยซู) ปกครองเรา” {GC 668.3}

ดูราวกับว่า เหล่าคนอธรรมเฝ้ามองพิธีราชาภิเษกพระบุตรพระเจ้าด้วยความเคลิบเคลิ้ม พวกเขาเห็นแผ่นศิลาที่บันทึกพระบัญญัติในพระหัตถ์ของพระองค์ เป็นข้อกำหนดที่พวกเขาเหยียดหยามและล่วงละเมิด พวกเขามองเห็นผู้ที่ได้รับความรอดเต็มล้นด้วยความอัศจรรย์ใจ มีความสุขยิ่งใหญ่และถวายสรรเสริญ และในขณะที่คลื่นเสียงดนตรีดังออกไปถึงฝูงชนที่อยู่นอกนครนั้น ทุกคนร้องด้วยเสียงเดียวกันว่า “ข้าแต่พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด พระราชกิจของพระองค์ใหญ่ยิ่งและมหัศจรรย์นัก ข้าแต่องค์พระมหากษัตริย์แห่งประชาชาติทั้งปวง วิธีการทั้งหลายของพระองค์ยุติธรรมและเที่ยงตรง” (วิวรณ์ 15: 3) และเขาทั้งหลายก้มลงกราบนมัสการเจ้าชายแห่งชีวิต {GC 668.4}

เมื่อซาตานมองดูพระสิริและความยิ่งใหญ่ของพระคริสต์ มันดูราวกับว่าจะเป็นอัมพาตไป ครั้งหนึ่งมันเคยเป็นเครูปผู้พิทักษ์ มันจดจำได้ดีว่ามันล้มไปได้อย่างไร มันเป็นเศราฟิมที่เปล่งประกาย เป็น “บุตรแห่งรุ่งอรุน” มันเปลี่ยนแปลงไปมากเพียงไร ตกต่ำไปอย่างมากเพียงไร มันถูกขับออกไปตลอดกาล บัดนี้มันมองเห็นทูตสวรรค์อีกท่านหนึ่งประทับอยู่ใกล้พระบิดา ปกปิดพระสิริของพระองค์ไว้ มันเห็นทูตสวรรค์รูปร่างสูงใหญ่และมีกริยาท่าทางสง่างามวางมงกุฎบนพระเศียรของพระคริสต์ และมันรู้ดีแก่ใจว่าตำแหน่งสูงส่งของทูตสวรรค์องค์นั้นควรเป็นของมัน {GC 669.1}

ความทรงจำนำให้มันคิดไปถึงบ้านในสมัยที่มันยังปราศจากบาปและบริสุทธิ์ มันเคยมีสันติสุขและความพึงพอใจ จนกระทั่งมันหมกมุ่นอยู่กับการบ่นติเตียนพระเจ้าและอิจฉาพระคริสต์ เพื่อขอความเห็นใจและการสนับสนุนจากทูตสวรรค์ มันจึงกล่าวร้าย กบฏและหลอกลวง เมื่อพระเจ้าทรงประทานการอภัยให้มัน มันกลับยืนกรานดื้อแพ่งไม่ยอมเปลี่ยนใจ ภาพทั้งหมดนี้ผ่านเข้ามาให้มันเห็นอย่างชัดเจน มันทบทวนสิ่งที่มันทำไว้ในท่ามกลางมนุษย์และผลลัพธ์ที่ได้ ความเป็นศัตรูของมนุษย์ที่มีต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน การทำลายชีวิตอย่างน่ากลัว การเรืองอำนาจและการล่มสลายของอาณาจักรต่างๆ การแย่งชิงราชบัลลังก์ ความโกลาหล ความขัดแย้ง และการจลาจลที่มีมาอย่างต่อเนื่อง มันหวนคิดถึงความพยายามอย่างไม่ลดละเพื่อต่อต้าน

พระราชกิจของพระคริสต์และกดมนุษย์ให้ยิ่งตกต่ำลงไป มันมองเห็นว่า แผนการณ์นรกของมันนั้นไม่มีอำนาจที่จะทำลายผู้ที่ได้วางใจในพระเยซู ในขณะที่ซาตานมองดูอาณาจักรของมันเอง ผลงานที่มันได้ทำไว้ มันมองเห็นแต่ความล้มเหลวและความหายนะ มันนำฝูงชนให้เชื่อว่านครของพระเจ้าเป็นเป้าหมายที่เอาชนะได้อย่างง่ายดาย แต่มันรู้ดีแก่ใจว่า นั่นไม่ใช่ความจริง ครั้งแล้วครั้งเล่า ในขณะที่ความขัดแย้งกำลังดำเนินอยู่ มันต้องพบกับความพ่ายแพ้ แล้วถูกบังคับให้ยอมแพ้ อำนาจและความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าแห่งนิรันดร์กาลนั้น เป็นสิ่งที่มันยิ่งกว่ารู้ดีแก่ใจ {GC 669.2}

เป้าหมายของกบฏผู้ยิ่งใหญ่คือ ความพยายามอย่างไม่ลดละเพื่อแก้ตัวให้กับสิ่งที่มันทำ และพิสูจน์ว่าการปกครองของพระเจ้าทำให้เกิดการกบฏขึ้น มันทุ่มเทพลังอำนาจในสติปัญญายิ่งใหญ่ทั้งหมดเพื่อเป้าหมายนี้ มันทำงานอย่างตั้งใจและอย่างมีระบบและได้รับความสำเร็จอย่างเหลือเชื่อ มันนำพาให้คนกลุ่มใหญ่ยอมรับการต่อสู้ยิ่งใหญ่ตามแบบฉบับของมันที่ดำเนินมาเนิ่นนานแล้ว เป็นเวลาหลายพันปีที่จอมบงการนี้ได้เอาความเท็จที่จอมปลอมมาตบตาแทนความจริง แต่บัดนี้ เวลามาถึงแล้ว เมื่อการกบฏต้องได้รับความปราชัยอย่างถาวร และความเป็นมาและบุคลิกภาพของซาตานต้องถูกเปิดเผยออกมา ในความพยายามสุดท้ายของมันที่จะแย่งชิงบังลังก์จากพระคริสต์ทำลายประชากรของพระองค์และยึดเมืองของพระเจ้านั้น จอมหลอกลวงจะถูกเปิดโปงออกมาให้เห็นจนหมดสิ้น ผู้ที่ทำงานร่วมกับมันจะมองเห็นความล้มเหลวในงานทั้งหมดที่มันทำ ผู้ติดตามของพระคริสต์และทูตสวรรค์ที่ภักดีจะมองเห็นแผนการณ์ร้ายทั้งหมดของมันที่มันใช้ในการต่อต้านการปกครองของพระเจ้า มันเป็นเป้าหมายที่น่ารังเกียจของทั่วทั้งจักรวาล {GC 670.1}

ซาตานมองเห็นแล้วว่าการกบฏที่มันเลือกเองนั้นทำให้มันไม่คู่ควรกับสวรรค์ มันได้ฝึกฝนอำนาจของมันไว้เพื่อต่อสู้กับพระเจ้า ความบริสุทธิ์ สันติสุข และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในสวรรค์จะเป็นสิ่งทรมานมันอย่างยิ่ง บัดนี้ การกล่าวร้ายของมันต่อพระเมตตาคุณและความยุติธรรมของพระเจ้าได้ยุติลงแล้ว คำตำหนิที่มันพยายามซัดทอดใส่พระเยโฮวาห์ตกลงใส่มันทั้งหมด และบัดนี้ซาตานกราบลงและสารภาพว่าการตัดสินที่มันได้รับนั้นยุติธรรมดีแล้ว {GC 670.2}

“มีผู้ใดบ้างที่จะไม่ยำเกรงพระองค์ และไม่ถวายพระเกียรติแด่พระนามของพระองค์ เพราะว่าพระองค์ผู้เดียวทรงเป็นผู้บริสุทธิ์ ประชาชาติทั้งปวง

จะมานมัสการพระองค์ เพราะว่าการพิพากษาของพระองค์เริ่มขึ้นแล้ว” (วิวรณ์ 15:4) ข้อสงสัยทุกข้อที่เกี่ยวข้องกับความจริงและความไม่ถูกต้องในการต่อสู้ที่ยาวนานนั้น บัดนี้ก็กระจ่างแจ้งแล้ว สิ่งมีชีวิตที่มีสติปัญญาทั้งหมดที่พระเจ้าทรงสร้างได้เห็นผลของการกบฏและผลของการเพิกเฉยต่อพระบัญญัติของพระเจ้า ทั่วทั้งจักรวาลได้รับรู้ผลของการปกครองของซาตาน โดยได้เปรียบเทียบกับการปกครองของพระเจ้า ผลงานของซาตานได้ปรับโทษตัวมันเอง พระปัญญาของพระเจ้า ความยุติธรรมของพระองค์และคุณความดีของพระองค์ได้รับการยืนยันว่าถูกต้องอย่างไม่ต้องสงสัยอีกต่อไปแล้ว จึงมองเห็นได้ว่า สิ่งต่างๆที่พระองค์จัดการในระหว่างที่มีการต่อสู้ยิ่งใหญ่นั้น พระองค์ทรงจัดการไปด้วยเป้าหมายที่เป็นผลประโยชน์อันนิรันดร์ของประชากรของพระองค์และเป็นประโยชน์ต่อโลกทั้งหมดที่พระองค์ทรงสร้างมา “ข้าแต่พระเจ้า พระราชกิจทั้งสิ้นของพระองค์จะถวายโมทนาขอบพระคุณพระองค์ และธรรมิกชนทั้งสิ้นของพระองค์จะถวาย สาธุการแด่พระองค์” (สดุดี 145:10) ประวัติศาสตร์ของความบาปจะยืนหยัดตลอดทุกยุคชั่วนิรันดร์เพื่อเป็นพยานว่าพระบัญญัติของพระเจ้าที่ดำรงอยู่นั้นมีไว้เพื่อความผาสุกของสิ่งมีชีวิตที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้นมา เมื่อทั่วทั้งจักรวาลที่มีทั้งผู้ที่ภักดีและผู้ที่กบฏ ได้มองเห็นข้อเท็จจริงทั้งหมดของการต่อสู้ยิ่งใหญ่ พวกเขาจะประกาศเป็นเสียงเดียวกันว่า “วิธีการทั้งหลายของพระองค์ยุติธรรมและเที่ยงตรง” (วิวรณ์ 15: 3) {GC 670.3}

ทั่วทั้งจักรวาลได้มองเห็นอย่างชัดเจนถึงการเสียสละยิ่งใหญ่ที่พระบิดาและพระบุตรกระทำเพื่อมนุษย์ ถึงเวลากำหนดแล้วที่พระคริสต์จะทรงเข้าครอบครองตำแหน่งอันชอบธรรมของพระองค์ และได้รับเกียรติเหนือเทพผู้ครองทั้งหลายและอำนาจและนามทุกนามที่ได้อ้างขึ้นมา เป็นเพราะความความปิติยินดีที่พระองค์จะนำบุตรมากมายเข้ามายังพระสิริที่ซึ่งอยู่เบื้องหน้าพระองค์จึงทำให้พระองค์ทรงทนต่อกางเขนและดูหมิ่นความอับอาย และความโศกเศร้าและความอับอายที่ยิ่งใหญ่ที่ไม่มีผู้ใดคิดได้ แต่ถึงกระนั้นก็เป็นความความปลาบปลื้มและเกียรติศักดิ์ศรีที่ยิ่งใหญ่กว่าพระองค์ทรงทอดพระเนตรไปยังผู้ที่ทรงไถ่มาให้รอดแล้ว พวกเขาได้เปลี่ยนแปลงใหม่ตามแบบพระฉายาของพระองค์แล้ว จิตใจทุกดวงมีรอยประทับที่สมบูรณ์ของพระเจ้า ใบหน้าทุกหน้าสะท้อนพระลักษณะของพระเจ้าผู้ทรงเป็นพระราชาของเขา พระองค์ทรงเห็นผลของความปวดร้าวในจิตวิญญาณของพระองค์ที่อยู่ในพวกเขา

และทรงพอพระทัย แล้วพระสุรเสียงที่ดังไปถึงฝูงชนที่รวมตัวกันอยู่ซึ่งประกอบด้วยผู้ชอบธรรมและคนอธรรมอยู่นั้น พระองค์ทรงประกาศว่า “ดูเถิด ผู้ที่เราได้ไถ่มาด้วยพระโลหิตของเรา เพื่อเขาเหล่านั้นเราได้ผ่านความทุกข์ยากลำบาก เพื่อเขาเหล่านั้นเราได้สิ้นพระชนม์ เพื่อเขาจะได้มาอาศัยอยู่ต่อหน้าเราตลอดชั่วนิรันดร์กาล” และบทเพลงแห่งการสรรเสริญจะดังมาจากเหล่าคนที่สวมเสื้อคลุมสีขาว ดังขึ้นไปถึงรอบพระบัลลังก์ “พระเมษโปดกผู้ทรงถูกปลงพระชนม์แล้วนั้น เป็นผู้ที่สมควรได้รับฤทธิ์เดชทรัพย์สมบัติ ปัญญา อานุภาพ เกียรติ พระสิริ และคำสดุดี” (วิวรณ์ 5:12) {GC 671.1}

ถึงแม้ซาตานจะฝืนใจยอมรับความยุติธรรมของพระเจ้าและก้มลงต่อความยิ่งใหญ่ของพระคริสต์ แต่อุปนิสัยของมันยังคงไม่เปลี่ยนแปลง วิญญาณของการกบฏที่เหมือนกับคลื่นที่เชี่ยวกรากระเบิดขึ้นมาอีก มันเต็มไปด้วยความบ้าคลั่ง มันมุ่งมั่นไม่ยอมแพ้ต่อการต่อสู้ที่ยิ่งใหญ่นี้ ถึงเวลาแล้วที่มันต้องดิ้นอย่างสิ้นหวังเป็นครั้งสุดท้ายเพื่อต่อต้านพระราชาแห่งสวรรค์ มันวิ่งกรูเข้าไปในท่ามกลางสมุนของมันและพยายามดลใจพวกเขาด้วยความเกรี้ยวกราดของมันเองและมันปลุกระดมพวกเขาให้ทำสงครามในทันที แต่ในบรรดาคนเป็นล้านๆนับไม่ถ้วนที่มันเคยล่อลวงให้กบฏ บัดนี้ไม่มีผู้ใดยอมรับความยิ่งใหญ่ของมัน อำนาจของมันมาถึงจุดสิ้นสุดแล้ว จิตใจของคนชั่วนั้นเต็มไปด้วยความเกลียดชังพระเจ้าเหมือนกับที่ซาตานเกลียดชัง แต่พวกเขามองเห็นแล้วว่าพวกเขาอยู่ในสภาพที่สิ้นหวัง พวกเขาไม่อาจเอาชนะพระเยโฮวาห์ได้ ความโกรธของพวกเขาพุ่งเข้าใส่ซาตาน และผู้ที่เคยเป็นตัวแทนของมัน และด้วยความโกรธเยี่ยงผีร้ายพวกเขาหันไปต่อสู้กับตัวแทนเหล่านั้น {GC 671.2}

พระเจ้าตรัสว่า “เพราะเจ้าถือตัวเจ้า ว่าฉลาดอย่างพระเจ้า เพราะฉะนั้นดูเถิด เราจะนำคนต่างด้าวมาสู้เจ้า เป็นชนชาติที่ทารุณที่สุดในบรรดาประชาชาติ เขาทั้งหลายจะชักดาบออกต่อสู้กับความ งามแห่งสติปัญญาของเจ้า กระทำให้ความสง่างามของเจ้าสาธารณ์ เขาทั้งหลายจะดันเจ้าลงไปที่ในปากแดนคนตาย“ “เราจะกำจัดเจ้าเสียจากภูเขาแห่งพระเจ้า และเครูบผู้พิทักษ์นั้นก็ขับเจ้าออกไป จากท่ามกลางศิลาเพลิง.....เราเหวี่ยงเจ้าลงที่ดินแล้ว เราตีแผ่เจ้าต่อหน้ากษัตริย์ทั้งหลาย เพื่อตาของท่านทั้งหลายเหล่านั้นจะเพลินอยู่ที่เจ้า.....เรากระทำให้เจ้ากลับเป็นเถ้าไปบนพื้นโลก ในสายตาของคนทั้งปวงที่เห็นเจ้า.....เจ้าสิ้นสูญลงอย่างน่าครั่นคร้าม และจะไม่ดำรงอยู่อีกต่อไปเป็นนิตย์” (เอเสเคียล 28:6-8, 16-19) {GC 672.1}

“รองเท้าทุกคู่ที่กระทืบไป อย่างสั่นสะเทือน และเสื้อคลุมทุกตัวที่เกลือกอยู่ในโลหิต จะถูกเผาเป็นเชื้อเพลิงใส่ไฟ” “พระเจ้าทรงเกรี้ยวกราดต่อประชาชาติทั้งสิ้น และดุเดือดต่อพลโยธาทั้งสิ้นของเขา พระองค์ทรงคาดโทษเขา และมอบเขาไว้แก่การฆ่า” “พระองค์ทรงเทถ่านเพลิงและไฟกำมะถันใส่คนอธรรม ลมที่แผดเผาจะเป็นส่วนของเขาเหล่านั้น” (อิสยาห์ 9:5; 34:2; สดุดี 11:6) ไฟของพระเจ้าตกลงมาจากสวรรค์ โลกแตกสลายไป อาวุธที่ซ่อนในส่วนลึกจะถูกนำขึ้นมา เปลวไฟเผาผลาญระเบิดออกมาจากเหวลึกที่เปิดกว้าง ก้อนหินลุกเป็นไฟ วันนั้นมาถึงแล้วเมื่อโลกจะถูกเผาดั่งเตาอบ ธาตุต่างๆหลอมในไฟที่เผาอย่างรุนแรง โลกทั้งใบและผลงานทั้งหลายที่อยู่ในนั้นถูกเผาหมดสิ้น มาลาคี 4:1; 2 เปโตร 3:10 ดูประหนึ่งว่าพื้นผิวโลกหลอมละลายเป็นก้อน เป็นทะเลเพลิงกว้างใหญ่ที่เดือดพล่าน เป็นเวลาแห่งการพิพากษาและความหายนะของคนอธรรม “พระเจ้าทรงมีวันเพื่อการแก้แค้น มีปีแห่งการตอบแทนเพื่อเหตุของศิโยน” (อิสยาห์ 34:8) {GC 672.2}

คนชั่วได้รับผลการตอบแทนของเขาในแผ่นดินโลก สุภาษิต 11:31 “พระเจ้าจอมโยธาตรัสว่า (พวกเขา) จะเป็นเหมือนตอข้าว วันที่จะมานั้นจะไหม้เขาหมด จนไม่มีรากหรือกิ่งเหลืออยู่เลย” (มาลาคี 4:1) บางคนถูกทำลายไปไปชั่วพริบตา ในขณะที่หลายคนต้องทนทุกข์หลายวัน ทุกคนได้รับโทษ “ตามการกระทำของเขา” ความบาปของคนชอบธรรมถูกนำไปไว้ที่ซาตาน มันไม่เพียงแต่ต้องทนทุกข์สำหรับการกบฏของมันเองเท่านั้น แต่ต้องรับโทษทั้งหมดที่มันทำให้ประชากรของพระเจ้าทำ โทษที่มันรับจะรุนแรงกว่าของผู้ที่ถูกมันล่อลวง หลังจากที่คนทั้งหมดที่ตกเป็นเหยื่อของการหลอกลวงของมันพินาศไปแล้ว มันยังอยู่และรับความทรมานต่อไปอีก ในที่สุด เปลวไฟแห่งการชำระจะทำลายคนชั่วไปจนหมด ทั้งรากและทั้งกิ่ง โดยซาตานเป็นราก และผู้ติดตามของมันเป็นกิ่ง การลงโทษเต็มขนาดของพระบัญญัตินั้นมาถึงแล้ว คำเรียกร้องขอความยุติธรรมก็ได้รับการตอบสนองแล้ว ทั้งสวรรค์และแผ่นดินโลกต่างมองดูและประกาศถึงความชอบธรรมของพระเยโฮวาห์ {GC 673.1}

ผลงานแห่งการทำลายของซาตานได้สิ้นสุดลงไปตลอดกาล เป็นเวลาหกพันปีที่มันกระทำการตามความมุ่งหมายของมัน ทำให้โลกเต็มไปด้วยความทุกข์และเป็นเหตุให้ทั่วทั้งจักรวาลได้รับความโศกเศร้า ทุกๆสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงสร้างขึ้นมาต่างร้องครำ่ครวญและทุกข์ระทมร่วมกันด้วยความเจ็บปวด บัดนี้ สิ่งมีชีวิตที่พระเจ้า

สร้างมานั้นได้รับการปลดปล่อยไม่ต้องเผชิญหน้ามันและการทดลองของมัน “โลกทั้งสิ้นก็พักและสงบอยู่ เขาทั้งหลายร้องเพลงโพล่งออกมา” (อิสยาห์ 14: 7) และเสียงโห่ร้องแห่งการสรรเสริญและชัยชนะลอยขึ้นจากจักรวาลทั้งปวงที่ภักดีต่อพระองค์ “เสียงดุจเสียงฝูงชนเป็นอันมาก ดุจเสียงน้ำมากหลายและดุจเสียงฟ้าร้องสนั่นว่า อาเลลูยา เพราะว่าพระเจ้าของเราผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุดทรงครอบครองอยู่” (วิวรณ์ 19:6) {GC 673.2}

ในขณะที่โลกถูกห่อหุ้มด้วยไฟแห่งการทำลาย คนชอบธรรมอยู่อย่างปลอดภัยในนครศักดิ์สิทธิ์ ผู้ที่มีส่วนในการฟื้นคืนชีพครั้งแรก ความตายครั้งที่สองไม่มีอำนาจเหนือพวกเขา ในขณะที่พระเจ้าทรงเป็นไฟเผาผลาญสำหรับคนชั่ว แต่สำหรับประชากรของพระองค์ พระองค์ทรงเป็นทั้งดวงอาทิตย์และโล่ป้องกัน (วิวรณ์ 20:6; สดุดี 84:11) {GC 673.3}

“ข้าพเจ้าได้เห็นท้องฟ้าใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ เพราะท้องฟ้าเดิมและแผ่นดินโลกเดิมนั้นหายไปหมดสิ้นแล้ว” (วิวรณ์ 21: 1) ไฟที่เผาผลาญคนชั่วนั้นได้ชำระโลกให้สะอาด ร่องรอยแห่งคำสาปแช่งทั้งหมดถูกกวาดทิ้งไป ไม่มีนรกที่มีไฟไหม้ตลอดกาลเหลือไว้ให้คนที่ได้รับความรอดได้มองเห็นผลอันน่ากลัวของบาปอีกต่อไป {GC 674.1}

มีสิ่งหนึ่งที่จะยังคงเหลือไว้เตือนความทรงจำของเรา นั่นคือ พระผู้ไถ่ของเราจะทรงคงมีเครื่องหมายของการตรึงกางเขนติดตัวอยู่ตลอดไป บาดแผลบนพระเศียรของพระองค์ ที่สีข้างของพระองค์ ที่พระหัตถ์และพระบาทของพระองค์ เหล่านี้คือร่องรอยอันเดียวของความโหดเหี้ยมของความบาปที่ยังคงเหลืออยู่ ผู้เผยพระวจนะกล่าวในขณะที่เฝ้ามองเห็นพระคริสต์ในพระสิริของพระองค์ว่า “ความผ่องใสของพระองค์ดังแสงสว่าง มีลำแสงแวบมาจากพระหัตถ์ของพระองค์ พระองค์ทรงกำบังฤทธานุภาพของพระองค์เสียที่นั่น” (ฮาบากุก 3: 4) สีข้างที่ถูกแทงที่มีเลือดแดงเข้มไหลเป็นทางได้นำมนุษย์กลับมาคืนดีกับพระเจ้า นั่นคือพระสิริของพระผู้ช่วยให้รอดที่มี “กำลังฤทธานุภาพของพระองค์” “มีอานุภาพที่จะช่วยให้รอด” (อิสยาห์ 63:1) โดยการสละพระองค์เองเพื่อไถ่ให้รอด ด้วยเหตุนี้ พระองค์ทรงมีกำลังเข้มแข็งที่จะกระทำการยุติธรรมแก่ผู้ที่ดูแคลนพระเมตตาของพระเจ้า และเครื่องหมายของการถ่อมตนของพระองค์เป็นเกียรติยศสูงสุดของพระองค์ ตลอดทุกยุคชั่วนิรันดร บาดแผล

แห่งคาล์วารีจะแสดงออกถึงการสรรเสริญและประกาศอำนาจของพระองค์ {GC 674.2}

“โอ หอคอยที่เฝ้าฝูงสัตว์เอ๋ย เจ้าผู้เป็นเนินเขาบุตรีศิโยน ราชอำนาจจะมาสู่เจ้า อาณาจักรดั้งเดิมจะกลับมา” (มีคาห์ 4: 8) เวลานั้นมาถึงแล้ว เป็นเวลาที่มนุษย์ที่บริสุทธิ์มองไปข้างหน้าด้วยการเฝ้าคอย ตั้งแต่กระบี่เพลิงขวางกั้นมนุษย์คู่แรกจากสวนเอเดน ถึงเวลา “รับมรดกของเรา จนกว่าเราจะได้รับเป็นกรรมสิทธิ์” (เอเฟซัส 1:14) โลกที่แต่เดิมได้ทรงโปรดมอบให้มนุษย์เพื่อเป็นแผ่นดินของเขานั้น ถูกทรยศให้ไปอยู่ในมือของซาตานและถูกศัตรูยึดครองมาเนิ่นนาน ได้ถูกนำกลับมาโดยแผนการยิ่งใหญ่แห่งการไถ่ให้รอด ทุกสิ่งที่สูญหายไปเพราะบาปก็ถูกนำกลับคืนมาแล้ว “เพราะพระเยโฮวาห์ ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ พระเจ้าเองทรงปั้นแผ่นดินโลก และทำมันไว้ พระองค์ทรงสถาปนามันไว้ พระองค์มิได้ทรงสร้างมันไว้ให้ยุ่งเหยิง พระองค์ทรงปั้นมันไว้ให้มีคนอาศัย” (อิสยาห์ 45: 18 TKJV) แผนการดั้งเดิมของพระเจ้าในการสร้างโลกได้สำเร็จแล้ว เพราะได้เป็นที่พักอาศัยของผู้ที่ไถ่ให้รอดแล้ว “คนชอบธรรมจะได้แผ่นดินตกไปเป็นมรดก และอาศัยอยู่บนนั้นเป็นนิตย์” (สดุดี 37:29) . {GC 674.3}

ความกังวลที่ต้องรับมรดกในอนาคตอาจดูเป็นรูปธรรมเกินไป ซึ่งนำชีวิตฝ่ายวิญญาณของหลายคนออกไปจากความจริงจนนำให้เรามองดูว่าสวรรค์เป็นบ้านของเรา พระคริสต์ทรงประทานความมั่นใจให้แก่สาวกของพระองค์ว่า พระองค์เสด็จไปเพื่อจัดเตรียมคฤหาสน์ให้แก่เขาทั้งหลายในบ้านของพระบิดา ผู้ที่รับคำสอนในพระวจนะของพระเจ้าจะไม่โง่เขลาเกี่ยวกับสวรรค์เบื้องบน และถึงกระนั้น “สิ่งที่ตาไม่เห็นหูไม่ได้ยิน และสิ่งที่มนุษย์คิดไม่ถึง คือสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับคนที่รักพระองค์” (1 โครินธ์ 2:9) ภาษามนุษย์นั้นไม่เพียงพอที่จะบรรยายถึงบำเหน็จของผู้ชอบธรรม มีเพียงผู้ที่ได้เห็นเท่านั้นที่จะเข้าใจได้ ไม่มีสมองของมนุษย์จะหยั่งรู้รัศมีภาพของสวรรค์ของพระเจ้าได้ {GC 674.4}

พระคัมภีร์เรียกมรดกของผู้ที่ได้รับความรอดว่าเป็น “เมือง” “เมืองที่ประเสริฐกว่านั้น” (อ่าน ฮีบรู 11: 14-16) ที่นั่น พระผู้เลี้ยงแห่งสวรรค์ทรงนำฝูงแกะของพระองค์ไปยังน้ำแห่งชีวิต ต้นไม้แห่งชีวิตออกผลทุกเดือนและใบของต้นนั้นจะรับใช้ประชาชาติ ลำธารจะไหลอยู่ชั่วนิรันดร์ ใสดั่งแก้วและข้างลำธารจะมีต้นไม้ที่โบกกิ่งไสวไปมา ทอดร่มเงาบนทางเดินที่เตรียมไว้สำหรับผู้ที่พระเจ้าทรงไถ่

ให้รอดแล้ว ที่นั่น มีพื้นราบยิ่งใหญ่ที่โค้งขึ้นเป็นเนินเขางดงามและภูเขาของพระเจ้ายืนตระหง่านอยู่ด้านหลัง บนพื้นราบที่สงบข้างธารน้ำแห่งชีวิตนั้น ประชากรของพระเจ้าที่เป็นผู้แสวงหาและผู้เดินทางมาเนิ่นนานจะได้พักอาศัยที่นั่น {GC 675.1}

"ชนชาติของเราจะอาศัยอยู่ในที่อยู่อย่างศานติ ในที่อาศัยอันปลอดภัย ในที่พักอันสงบ" "ในแผ่นดินของเจ้าเขาจะไม่ได้ยินถึงความทารุณอีก ในเขตแดนของเจ้าถึงการล้างผลาญหรือการทำลาย เจ้าจะเรียกกำแพงของเจ้าว่าความรอด และประตูเมืองของเจ้าว่าความสรรเสริญ" "จะสร้างบ้านและเข้าอาศัยอยู่ในนั้น เขาจะปลูกสวนองุ่นและกินผลของมัน เขาจะไม่สร้างและคนอื่นเข้าอาศัยอยู่ เขาจะไม่ปลูกและคนอื่นกิน .... ผู้เลือกสรรของเราจะใช้ผลงานน้ำมือของเขานาน" (อิสยาห์ 32:18; 60:18; 65:21, 22) {GC 675.2}

ณ ที่นั่น "ถิ่นทุรกันดารและที่แห้งแล้งจะยินดี ทะเลทรายจะเปรมปรีดิ์และผลิดอก อย่างต้นดอกฝรั่น" "แทนต้นหนามขึ้แรด ต้นสนสามใบจะงอกขึ้น แทนต้นไมยราบ ต้นน้ำมันเขียวจะงอกขึ้น และแด่พระเจ้า มันจะเป็นอนุสรณ์ เพื่อเป็นหมายสำคัญนิรันดร์ซึ่งจะไม่ตัดออกเลย" "สุนัขป่าจะอยู่กับลูกแกะ และเสือดาวจะนอนอยู่กับลูกแพะ ลูกโคกับสิงห์หนุ่มจะหากินอยู่ด้วยกัน และเด็กเล็กๆจะนำมันไป" "สัตว์เหล่านั้นไม่ทำให้เจ็บหรือจะทำลายทั่วภูเขาศักดิ์สิทธิ์ของเรา"(อิสยาห์ 35:1; 55:13; 11:6, 9) {GC 675.3}

ความเจ็บปวดจะไม่มีเหลืออยู่ในบรรยากาศของสวรรค์ จะไม่มีน้ำตาอีกต่อไป ไม่มีขบวนแห่ศพ ไม่มีเครื่องหมายแสดงการไว้ทุกข์ "ความตายจะไม่มีอีกต่อไป การครำ่ครวญ การร้องไห้ และการเจ็บปวดจะไม่มีอีกต่อไป เพราะยุคเดิมนั้นได้ผ่านพ้นไปแล้ว" "ไม่มีชาวเมืองคนใดจะกล่าวว่า "ข้าป่วยอยู่" ประชาชนผู้อาศัยอยู่ที่นั่นจะได้รับอภัยความบาปผิดของเขา" (วิวรณ์ 21:4; อิสยาห์ 33:24) {GC 676.1}

กรุงเยรูซาเล็มใหม่จะอยู่ที่นั่น เป็นเมืองหลวงของโลกใหม่ที่ได้รับเกียรติ "เจ้าจะเป็นมงกุฎงามในพระหัตถ์ของพระเจ้า และเป็นราชมงกุฎในพระหัตถ์แห่งพระเจ้าของเจ้า" "ใสสว่างดุจแก้วมณีอันหาค่ามิได้ เช่นเดียวกับแก้วมณีโชติอันสุกใสและเป็นผลึก" "บรรดาประชาชาติจะเดินไปในท่ามกลางแสงสว่างของนครนั้นและบรรดากษัตริย์ในแผ่นดินโลกจะนำศักดิ์ศรีของตนเข้ามาในนครนั้น" พระเจ้าตรัสว่า "เราจะเปรมปรีดิ์ด้วยเยรูซาเล็ม และชื่นบานด้วยชนชาติของเรา" "พลับพลาของ

พระเจ้าอยู่กับมนุษย์แล้ว พระองค์จะทรงสถิตกับเขา เขาจะเป็นชนชาติของพระองค์ และพระเจ้าเองจะประทับอยู่กับเขา และจะทรงเป็นพระเจ้าของเขา” (อิสยาห์ 62:3; วิวรณ์ 21:11, 24; อิสยาห์ 65:19; วิวรณ์ 21:3 TKJV) {GC 676.2}

ในนครของพระเจ้า “จะไม่มีเวลากลางคืน” ไม่มีผู้ใดต้องการหรืออยากพักผ่อน การทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าหรือการถวายสรรเสริญพระนามของพระองค์ไม่ได้สร้างให้เกิดความเหน็ดเหนื่อย เราจะรู้สึกถึงความสดชื่นของยามเช้าและจะอยู่ไกลจากช่วงเวลาท้ายวัน “เขาไม่ต้องการแสงตะเกียงหรือแสงอาทิตย์ เพราะว่าพระเจ้าจะทรงเป็นแสงสว่างของเขา” (วิวรณ์ 22:5) รัศมีเจิดจ้าที่ไม่ทำให้แสบตาจะเข้ามาแทนที่แสงของดวงอาทิตย์ แต่กระนั้น แสงนั้นจะสว่างกว่าแสงในยามเที่ยงวันของเรา พระสิริของพระเจ้าและของพระเมษโปดกจะสว่างไสวปกคลุมเมืองบริสุทธิ์เป็นแสงที่ไม่เลือนหายไป ผู้ที่ได้รอดจะเดินในรัศมีของวันที่ไม่มีดวงอาทิตย์ตลอดกาล {GC 676.3}

“ข้าพเจ้าไม่เห็นมีพระวิหารในนครนั้นเลย เพราะพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุดและพระเมษโปดกทรงเป็นพระวิหารในนครนั้น” (วิวรณ์ 21:22) ประชากรของพระเจ้าได้รับสิทธิพิเศษที่จะสนทนาอย่างเปิดเผยกับพระบิดาและพระบุตร “บัดนี้เราเห็นสลัวๆเหมือนดูในกระจก” (1 โครินทธ์ 13:12) เรามองเห็นพระฉายาของพระเจ้าสะท้อนออกมาดั่งกระจกเงาในธรรมชาติที่พระเจ้าทรงสร้างและในการจัดการของพระองค์ที่มีต่อมนุษย์ แต่แล้วเราจะเห็นพระองค์ซึ่งซึ่งหน้าโดยไม่มีม่านที่จะขวางกั้นเลย เราจะยืนขึ้นอยู่เบื้องพระพักตร์ของพระองค์และได้เห็นพระสิริบนพระพักตร์ของพระองค์ {GC 676.4}

ที่นั่น ผู้ที่ได้รับการไถ่ให้รอดจะได้รู้จักพระองค์ เหมือนเช่นที่พระองค์ทรงรู้จักเขา เราจะได้เห็นการกระทำอย่างสดชื่นใจที่สุด ความรักและความเห็นใจที่พระเจ้าเองทรงปลูกฝังลงในจิตวิญญาณจะได้พบกับการฝึกฝนอย่างแท้จริงและหวานชื่นที่สุด การสื่อสัมพันธ์ที่บริสุทธิ์กับสิ่งมีชีวิตที่ศักดิ์สิทธิ์ ชีวิตสังคมที่ปองดองกันกับทูตสวรรค์ที่ประเสริฐ และกับเหล่าผู้ซื่อสัตย์ตลอดทุกยุคที่ได้ชำระเสื้อของเขาและทำให้ขาวในพระโลหิตของพระเมษโปดก ความสัมพันธ์ศักดิ์สิทธิ์ที่สาน “ทุกตระกูล ทุกชาติ ในสวรรค์ (และ) ที่แผ่นดินโลก” (เอเฟซัส 3: 15) สิ่งเหล่านี้มีส่วนทำให้คนที่ได้ไถ่ให้รอดแล้วมีความสุข {GC 677.1}

ที่นั่น สมองของคนที่ไม่ต้องตายจะเพ่งพินิจดูด้วยความสุขสำราญที่จะไม่มีวันเสื่อมสลายไป แปลกใจกับอำนาจแห่งการทรงสร้างของพระองค์ ความล้ำลึกของรักที่ไถ่ให้รอด จะไม่มีศัตรูโหดเหี้ยมและการหลอกลวงเพื่อให้ลืมพระเจ้า อวัยวะทุกส่วนของร่างกายจะพัฒนาขึ้นมา ความสามารถเพิ่มขึ้น การแสวงหาความรู้จะไม่ทำให้สมองอ่อนเปลี้ยไปหรือใช้พลังงานจนหมดสิ้น ที่นั่น การทำงานด้วยกันในงานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดจะดำเนินต่อไป ความปรารถนาอันสูงส่งที่สุดจะก้าวไปถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ ความมุ่งหวังที่สูงที่สุดจะสำเร็จ และก็ยังมีความสูงส่งใหม่ๆที่จะให้พิชิต มีความมหัศจรรย์ใหม่ๆที่จะชื่นชม มีความจริงใหม่ๆที่จะให้ทำความเข้าใจ มีสิ่งใหม่ๆที่จะให้ใช้อำนาจสมองและจิตใจและร่างกาย {GC 677.2}

ขุมสมบัติทั้งหมดของจักรวาลจะเปิดออกให้ผู้ที่ไถ่ให้รอดแล้วศึกษา พวกเขาจะไม่ถูกความตายผูกมัดไว้ เขาจะบินด้วยปีกที่ไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยไปยังโลกที่ไกลออกไป โลกที่หวั่นไหวด้วยความโศกเศร้าเมื่อมองดูความทุกข์โศกเศร้าของมนุษย์ และร้องเพลงชื่นชมทราบข่าวถึงจิตวิญญาณที่ถูกไถ่ให้รอด ด้วยความยินดีที่ไม่อาจเปล่งออกมาเป็นคำพูด เหล่าบุตรทั้งหลายของโลกจะเข้าไปสู่ความชื่นชมยินดีในปัญญาของผู้ที่ไม่เคยล้มลงในบาป พวกเขาจะแบ่งปันขุมทรัพย์แห่งปัญญาและความเข้าใจที่ได้มาตลอดทุกยุคจากการไตร่ตรองถึงพระหัตถกิจของพระเจ้า ด้วยสายตาที่ไม่พร่ามัว พวกเขาจะมองเห็นรัศมีภาพของสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมา ดวงอาทิตย์และดวงดาวและระบบทั้งปวงทุกอย่างอยู่ในวงโคจรที่กำหนด วนรอบพระที่นั่งของพระเจ้า พระนามของพระเจ้าถูกจารึกอยู่ในทุกสิ่ง ตั้งแต่สิ่งที่เล็กที่สุดจนถึงสิ่งยิ่งใหญ่ที่สุด และในที่สุด อำนาจของพระองค์จะปรากฏให้เห็นได้อย่างบริบูรณ์ {GC 677.3}

และเวลาของนิรันดร์กาลที่เคลื่อนผ่านไปจะเปิดเผยให้เห็นพระสิริของพระเจ้าและของพระคริสต์ที่อุดมขึ้นและยิ่งใหญ่ขึ้น ในขณะที่ความรู้เพิ่มมากขึ้น ความรัก ความเคารพบูชาและความสุขก็จะเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน เมื่อมนุษย์เรียนรู้จักพระเจ้ามากยิ่งขึ้น เขาจะชื่นชมในพระลักษณะของพระองค์มากยิ่งขึ้น เมื่อพระเยซูทรงเปิดเผยให้พวกเขาได้เห็นความไพบูลย์ของการไถ่ให้รอดและความสำเร็จอันอัศจรรย์ใจในการต่อสู้ยิ่งใหญ่กับซาตาน จิตใจของผู้ถูกไถ่ให้รอดจะตื้นตันใจด้วยความภักดีที่มีมากยิ่งขึ้นและด้วยความสุขที่ล้นเหลือ พวกเขาจะดีดพิณทองคำและเสียงของคนเป็นโกฏ ๆจะประสานกันดังสนั่นขึ้นเป็นบทเพลงแห่งการสรรเสริญ {GC 678.1}

“และข้าพเจ้าได้ยินเสียงแผ่นดินโลก ใต้แผ่นดิน ในมหาสมุทร บรรดาที่อยู่ในที่เหล่านั้น ร้องว่า ขอให้คำสดุดีและเกียรติและพระสิริและฤทธิ์เดช จงมีแด่พระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งและแด่พระเมษโปดกตลอดไปเป็นนิตย์” (วิวรณ์ 5:13) {GC 678.2}

การต่อสู้ยิ่งใหญ่สิ้นสุดลงแล้ว บาปและคนบาปจะไม่มีอีก ทั่วทั้งจักรวาลจะถูกชำระให้บริสุทธิ์ สรรพสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างจะมีแต่ความปรองดองและความชื่นชมยินดีที่เต้นเป็นจังหวะเดียวกัน ชีวิตและความสว่างและความชื่นบานที่ไหลมาจากพระองค์ผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั่วทั้งห้วงอวกาศที่ไร้ขอบเขตจำกัด จากอะตอมเล็กที่สุดจนถึงโลกใหญ่ที่สุด ทุกสิ่ง ทั้งที่เคลื่อนไหวได้และเคลื่อนไหวไม่ได้ ในความงดงามอย่างไม่มีที่ติของสิ่งเหล่านั้น และความสุขที่สมบูรณ์ จะร่วมกันประกาศว่าพระเจ้าทรงเป็นความรัก {GC 678.3}

APPENDIX (ภาคผนวก)

APPENDIX 1	ชีวิตที่โดดเดี่ยว One Solitary Life
APPENDIX 2	แผ่นป้ายเตือนสติ ค่ายนรก Auschwitz
APPENDIX 3	เหตุการณ์ที่สาวกใจโหดขอให้พระเยซูฆ่าทั้งหมู่บ้าน
APPENDIX 4	ใครสังหาร อับราฮัม ลินคอล์น
APPENDIX 5	โศกนาฏกรรมเรือไททานิก TITANIC ใครอยู่เบื้องหลัง?
APPENDIX 5A	อันตรายที่ไม่ค่อยมีใครรู้ของคริสตจักรโรม
APPENDIX 6	Antichrist ผู้ต่อต้านพระเยซูคริสต์คือใคร?
APPENDIX 7	โรมสังหารผู้บริสุทธิ์มากกว่าองค์กรใดๆ
APPENDIX 8	ใครอยู่เบื้องหลังเครื่องบินชน ตึกเวิลด์เทรด 11 กันยา?
	ใครอยู่เบื้องหลังการลอบสังหารประธานาธิบดีเคนเนดี้?
	ใครอยู่เบื้องหลังสงครามเวียดนาม ?
APPENDIX 9	อย่าให้ถูกหลอก
APPENDIX 10	ใครอยู่เบื้องหลัง โศกนาฏกรรมใหญ่ๆ?
APPENDIX 11	ในเรื่องสำคัญๆคนส่วนใหญ่มักจะผิด
APPENDIX 12	จะไปสวรรค์ (มีชีวิตนิรันดร์) ได้อย่างไร?

ชีวิตที่โดดเดี่ยว
One Solitary Life

ท่านเกิดในหมู่บ้านที่ไม่มีชื่อเสียง
ท่านทำงานร้านช่างไม้จนอายุได้ 30 ปี
ท่านกลายเป็น นักเทศน์ที่เดินทางธุดงค์
ท่านไม่เคยมีสำนักงาน
ท่านไม่เคยมีครอบครัวหรือมีบ้านของตนเอง
ท่านไม่เคยเข้าเรียนมหาวิทยาลัย
ท่านไม่มีผู้ใดให้การรับรองนอกจากตัวท่านเอง
ท่านมีอายุเพียง 33 ปี เมื่อผู้คนทั่วไปต่อต้านท่าน
ท่านมีแต่เพื่อนที่วิ่งหนีออกห่าง
ท่านถูกศัตรูสอบสวนเยาะเย้ยและทำร้าย
ท่านถูกตอกตะปูตรึงบนไม้กางเขนท่ามกลางโจรขนาบ 2 คนเมื่อ
ท่านกำลังจะสิ้นชีวิต เพชรฆาตรเอาเสื้อซึ่งเป็นสมบัติชิ้นเดียวที่ท่านมีในโลกนี้ไป
ท่านถูกวางในหีบศพที่หยิบยืมมา

สิบเก้าศตวรรษผ่านมาและผ่านไปและวันนี้ท่านเป็นศูนย์รวมของมนุษยชาติ
กองทัพบกที่เคยสวนสนาม กองทัพราชนาวีที่แล่นในทะเล การประชุมรัฐสภา
ทั้งหลายที่มีอยู่ กษัตริย์ที่ครองบัลลังค์ทั้งหลายไม่เคยกระทบชีวิตของมนุษย์
บนโลกนี้มากเท่าท่านผู้มีชีวิตที่โดดเดี่ยวนี้

ไม่ปรากฏชื่อผู้ประพันธ์ (แปล โดย น.พ.โชติช่วง ชุตินธร)

<u>ใครคือผู้ที่มีชีวิตโดดเดี่ยว?</u> หาคำตอบได้ที่หน้าสุดท้ายท่อนล่าง

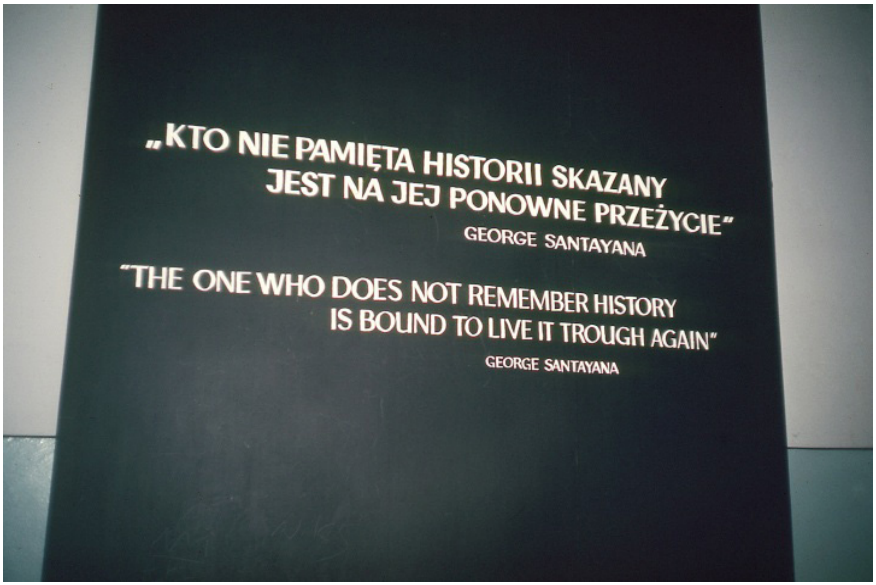

ภาพ - WWM

"ผู้ที่ไม่จดจำประวัติศาสตร์ ก็จะต้องประสบกับเหตุการณ์นั้นด้วยตนเองอีก"

George Santayana

แผ่นป้ายเตือนสติ ติดไว้ที่กำแพง ที่ค่ายนรก Concentration Camp ของ ฮิตเลอร์ ที่เมือง Auschwitz ประเทศ โปแลนด์ มี 1 ล้าน คน ส่วนใหญ่เป็นชาวยิว ถูกพวกนาซี ฆ่าตายในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2

ประตูทางเข้า ค่ายนรก Auschwitz ประเทศโปแลนด์ -ภาพ WWM

พิพิธพันธ์นี้เป็นหลักฐานที่ชัดเจนว่า แม้ในสมัยใหม่นี้ (ศตวรรษ ที่ 20) มนุษย์ก็ยังโหดเหี้ยมต่อมนุษย์ด้วยกัน

"สิ่งเดียวเท่านั้นที่เราเรียนรู้จากประวัติศาสตร์ คือ เราไม่ได้เรียนรู้อะไรเลย" WWM

นิตยสาร Newsweek (16 Jan,1995)
ฉบับรำลึก50 ปี ถึง ความโหดเหี้ยม
ที่ค่ายนรก Auschwitz
สมัยสงครามโลกครั้งที่ 2

มีคนตายมากกว่า 1ล้านคน
ส่วนใหญ่เป็นชาวยิว

ด้วยฝีมือของ ฮิตเลอร์
แต่ใครอยู่เบื้องหลัง ? ใครสนับสนุน
และใคร “สร้าง” ฮิตเลอร์ ?

หนังสือเล่มนี้เป็นของ
Auschwitz State Museum
(Poland) วางขายที่พิพิธพันธ์

ในหนังสือเล่มนี้และในค่ายนรกนี้
มีภาพจำนวนมาก คนที่ใจไม่เข้มแข็ง
จะไม่กล้าดู นับเป็นสุสานฝังศพ
ที่ใหญ่ที่สุดในโลก

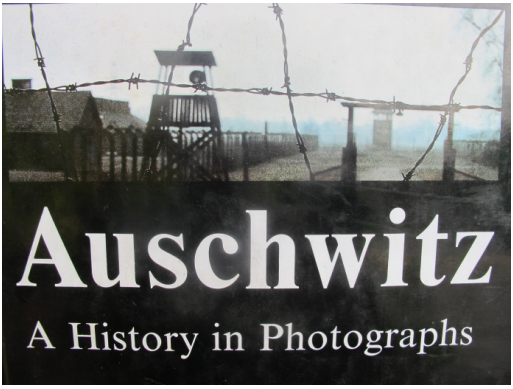

ใครเป็นต้นตอที่ก่อสงครามโลกครั้งที่ 2 และใครอยู่เบื้องหลังการเข่นฆ่าชาวยิว 6 ล้านคน (Holocaust) ? Books: “The Secret Terrorists“ and “The Enemy Unmasked” by Bill Hughes; “The Vatican against Europe” by Edmund Paris; The Secret History of the Jesuits; “Unholy Trinity-the Vatican, the Nazis and Swiss Banks by Mark Aarons; “Unholy Trinity-the Vatican, the Nazis and Soviet Intelligence” by John Loftus; The Vatican Holocaust by Avro Mahattan. **YouTube:** World War and the Catholic Church by Dr Allan Clifford; 20th Century Atrocities of the Roman Catholic Church; The Real History of the Evil Roman Catholic Church; Nazi War Criminals Escape Route provided by the Vatican—the Rat Lines by Bob Tretz ; Did the Vatican and Swiss Banks help Germany during WW 2 ? –John Loftus; Hitler’s Pope Pius 12th John Cornway **Must-read book: “**Convert or Die” by Edmund Paris (Catholic priests tortured and murdered 700,000 non-Catholic Serbs during WW2 in Yugoslavia); **จากหนังสือที่ควรอ่านอย่างมาก ชื่อ “เปลี่ยน (เป็นคาทอลิค)....หรือ ตาย”!** (Edmond Paris) ในสงครามโลกครั้งที่ 2 ชาว เซิบ Serb ที่ไม่ใช่ คาทอลิค ถูกบาทหลวงของคาทอลิคทรมาณและฆ่าตาย 700,000 คน ในประเทศยูโกสลาเวีย เพราะไม่ยอมเปลี่ยนศาสนาเป็นคาทอลิค

<u>คำเตือนจาก นักประวัติศาสตร์ชื่อดังชาวฝรั่งเศส</u>

"โลกต้องไม่ลืมว่า ถ้า เราให้ระบบคาทอลิคมีอำนาจควบคุมเต็มที่อีก ประชาชนในประเทศอื่นๆอาจจะต้องเผชิญกับทางเลือกอันน่าสะพรึงกลัวที่เหมือนกัน....เปลี่ยนเป็นคาทอลิค...หรือ ตาย ! Convert... or Die" เอ็ดมันด์ แพรีส Edmond Paris **(also read—"The Vatican Holocaust" by Avro Manhattan")**

<u>คำเตือนจาก Jack T. Chick คริสเตียนอาวุโสที่มีชื่อเสียงระดับโลก: อย่าลืมประวัติศาสตร์ ซึ่ง ยืนยันว่า " โรมไม่เคยเปลี่ยน"</u>

"หลายคนคิดว่าคริสตจักรโรมกลับใจแล้วไม่ได้โหดเหี้ยมเหมือนสมัยของยุคมืด (ทรมานและฆ่า คริสเตียนที่แท้จริงมากหลายสิบล้านคน ค.ศ.500-1500) มันเป็นเรื่องของความป่าเถื่อนของสมัยยุคมืด "คริสตจักรโรมเปลี่ยนแล้ว" แต่การเข่นฆ่าชาวยูโกสลาเวีย, โดยการสนับสนุนของพระนักบวชชาวคาทอลิค เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 20 โรมยุคใหม่พอใจที่จะเข่นฆ่ามากเท่าๆกับโรมในอดีต เพียงแต่ยุคนี้มีอาวุธที่ดีกว่าและมี การประชาสัมพันธ์ที่ดีกว่าโรมเมื่อเป็นส่วนน้อยก็มีนิสัยสุภาพนุ่มนวลเหมือนลูกแกะและเมื่อมีอำนาจหรืออิธิพลเท่าๆกับคนอื่นก็มีความฉลาดเท่าๆกับสุนัขจิ้งจอกเมื่อเป็นคนส่วนมากก็จะดุร้ายเหมือนเสือ พร้อมที่จะฆ่าเหยื่อที่ตะครุบได้ **<u>ชาวคริสเตียน ต้องไม่ลืมว่า คริสตจักรโรมันคาทอลิคไม่เคยเปลี่ยน"</u>**

โดย Jack T. Chick -- ในคำนำหนังสือ Convert or Die by Edmond Paris - 1990 (อ่าน GC 571.1, GC 563 - 5 หลักฐานว่านาง เอเลน จี ไวท์ทำนายไว้ได้ถูกต้อง 100 ปีก่อน)

WWM

APPENDIX 3

เหตุการณ์ที่สาวกใจโหดขอให้พระเยซูฆ่าทั้งหมู่บ้าน

“ชาวบ้าน **(สะมาเรีย)** นั้นไม่รับรอง(ต้อนรับ) เพราะดูเหมือนว่าพระองค์กำลังทรงมุ่งพระพักตร์ไปยังกรุงเยรูซาเล็ม และเมื่อสาวกของพระองค์ คือ**ยากอบ**และ**ยอห์น**ได้เห็นดังนั้น เขาทูลว่า “พระองค์เจ้าข้า พระองค์พอพระทัยจะให้ข้าพระองค์ขอไฟลงมาจากสวรรค์ เผาผลาญเขาเสีย อย่างเอลียาห์ได้กระทำนั้นหรือ แต่พระองค์ทรงเหลียวมาห้ามปรามเขา และตรัสว่า “ท่านไม่รู้ว่าท่านมีจิตใจทำนองใด **เพราะว่าบุตรมนุษย์มิได้มาเพื่อทำลายชีวิตมนุษย์ แต่มาเพื่อช่วยเขาทั้งหลายให้รอด**” ลูกา 9:53-56 KJV

หมายเหตุ – พระคัมภีร์บางฉบับที่ไม่ใช่ **คิงเจมส์** KJV ตัดบางส่วนของข้อพระคัมภีร์นี้-ลูกา 9:56 ทิ้งไป “เพราะว่าบุตรมนุษย์มิได้มาเพื่อทำลายชีวิตมนุษย์” หรือบางฉบับก็ตัดไปแอบไว้ที่ส่วนหมายเหตุใต้หน้าหนังสือ footnote อาจจะเป็นเพราะ คริสตจักรเทียมเท็จ ไม่ยอมรับว่าพระเจ้ารักมนุษย์ทุกคน ไม่ฆ่าคนไม่บังคับคนเหมือนบางคนที่อ้างตนเป็นตัวแทนของพระเจ้าในโลกนี้ แต่มีการฆ่าคนบริสุทธิ์ที่เป็นคริสเตียนที่แท้จริงนับล้านๆคน เพียงเพราะเขาเหล่านั้นไม่เชื่อเหมือนตน **จึงตัดข้อพระคัมภีร์นี้ทิ้งไป** อาจจะเป็นเพราะความกระดากอายต้องการปกปิด ความบาป ความชั่วร้ายทารุณในอดีตที่ทรมานและฆ่านับล้านๆคน และ ที่เขาไม่ทำเหมือนพระเยซูคริสต์ ที่ทรงเปี่ยมด้วยความรัก ความเมตตาและการให้อภัย ดังนั้นเวลาจะศึกษาพระคำภีร์ จึงควรใช้ฉบับคิงเจมส์ KJV (ดูเพิ่มเติมที่ **คำนำ** ของหนังสือเล่มนี้พูดถึง เรื่อง ความสำคัญของพระคัมภีร์ฉบับ คิงเจมส์) (พระคัมภีร์ฉบับคิงเจมส์ KJV ขอได้ที่คริสตจักรแบ๊บติ๊สกลุ่มที่ชอบอนุรักษ์นิยม)

WWM

“พระคริสต์ไม่ทรงบังคับให้ใครรับพระองค์ การบังคับเป็นวิธีการของซาตานและของมนุษย์ที่ซาตานยุยง

ให้ค้นหาวิธีบังคับจิตใต้สำนึกรู้ถูกรู้ผิด (to compel conscience) ของคน หลายคนได้แสดงตัวว่าเคร่งครัดในศาสนา แต่ร่วมมือกับบริวารชั่วร้ายของมารทำการทรมานเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน เพื่อให้คนทั้งหลายยึดถือความเชื่อของพวกเขา แต่ พระคริสต์ทรงสำแดงพระเมตตา ทรงเอาชนะจิตวิญญาณด้วย **ความรัก** พระองค์ไม่ทรงเปิดรับให้มีการช่วงชิงจิตวิญญาณ และไม่ทรงยอมรับผู้ที่ไม่ถวายใจแก่พระองค์ด้วย**ความเต็มใจ** มารับใช้ พระองค์ทรงปรารถนาแต่ผู้ที่สมัครใจมารับใช้และยินดีมอบชีวิตและจำนนอยู่ใต้ความรักของพระองค์ ไม่มีหลักฐานอื่นใดที่พิสูจน์ได้ชัดเจนมากไปกว่าการได้รับวิญญาณของมารซาตานทำให้ทรมานและฆ่าและ**ทำลายผู้ที่ไม่เห็นดีด้วยกับงานของเราหรือคนที่ทำไม่เหมือนกับความคิดของเรา เราก็จะมีวิญญาณของซาตานอยู่ในใจ** ร่างกาย จิตใจ และวิญญาณของมนุษย์ทุกคนเป็นสมบัติของพระเจ้า

พระคริสต์ทรงตายเพื่อไถ่ทุกคน ไม่มีสิ่งใดน่ารังเกียจต่อพระเจ้าได้มากเท่ากับความ มีทิฐิ ดื้อรั้น ใจแคบทางศาสนา ทีนำการทนทุกข์ทรมาน ทำร้ายจิตวิญญาณที่ได้ถูกไถ่แล้วด้วยโลหิตของพระผู้ช่วยให้รอด

ผู้พึงปรารถนาแห่งปวงชนหน้า 414 Desire of Ages- pg. 473 EGW

อับราฮัม ลินคอน ประธานาธิบดี ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของอเมริกา ถูกลอบสังหาร ใครอยู่เบื้องหลัง ?

ท่านเป็นคนเลิกทาสและยืนยันว่า“รัฐบาลประชาธิปไตยต้องปกครองโดยประชาชน เป็นของประชาชน เพื่อประชาชน ”

Who is behind the assassination of Abraham Lincoln - the greatest and most loved President of America ? **Book:** 50 Years in the “Church” of Rome By Charles Chiniquy (an ex Catholic Priest);The Suppressed Truth About the Assassination of Abraham Lincoln – by Burke McCarty; The Secret Terrorist by Bill Hughes;**YouTube:**Behind the Door- part 5 by Bill Hughes;Assassination of Abraham Lincoln by the Jesuits of Rome by David Mould

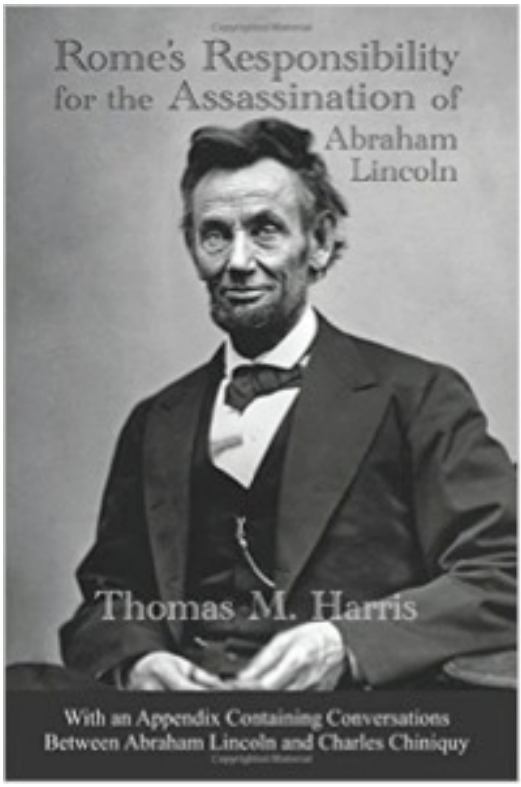

การลอบสังหาร
อับราฮัม ลินคอล์น
ที่โรมต้องรับผิดชอบ

หนังสือเล่มนี้เขียนโดย Thomas M. Harris Rome's Responsibility for the Assassination of Abraham Lincoln
Book by Thomas M. Harris

This book summarizes the salient evidence brought out during the military trial and adds information from other sources to present before the public the ineluctable conclusion that the assassination of Abraham Lincoln was the work of the Roman Catholic Church.

The Roman Catholic Church has been largely successful in suppressing the circulation of this book. This book has never been given a place on bookstore shelves, as it exposed too much for the Roman Catholic hierarchy to tolerate. Any display of this book would bring an instant boycott of the bookstore. It is only now, in the age of the internet, where the marketplace of ideas has been opened wide, that this book can be found by those searching for the truth of who was behind the assassination of Abraham Lincoln

T I T A N I C เรือไททานิก

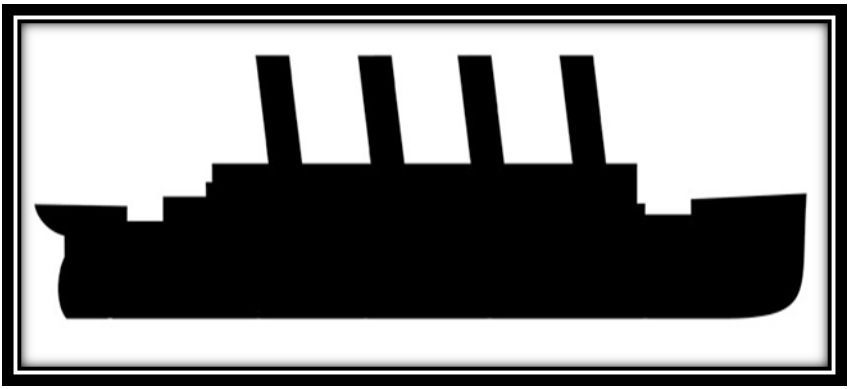

ใครอยู่เบื้องหลัง โศกนาฏกรรม? ทำให้เรือสำราญไททานิก
เรือลำที่ใหญ่ที่สุดในโลกในสมัยนั้นจมอับปาง
เรือที่เคยโฆษณาว่า
เป็นเรือที่ไม่มีวันจม (14-4-1912 พ.ศ. 2455)

See YouTube - Behind the Door – part 1 – Bill Hughes;

Read book – “ The Secret Terrorists ” by Bill Hughes

อันตรายที่ไม่ค่อยมีใครรู้ของคริสตจักรโรม WWM

Hidden Dangers of Rome

1) **โป๊ป ฟรานซิส เป็นโป๊ปองค์แรกในประวัติศาสตร์ที่เป็น เยซูอิต บูชาลูซิเฟอร์ หรือ ซาตาน Pope Francis is the first Jesuit pope in history and he worships Lucifer or Satan. SeeYouTube :** Pope openly worships LUCIFER in the VATICAN; Pope Francis Declares Lucifer as God; Pope Francis Shows His True Colors –Richard Bennett.

2) โป๊ป ฟรานซิส กล่าวว่า การตายบน ไม้กางเขนถือเป็นความ "ล้มเหลว"ของพระเยซู อ้างอิง: Google(ภาษาไทย) "สะเทือนวงการ"โป๊ปฟรานซิส บอก"พระเจ้าไม่ใช่ผู้มีอิทธิฤทธิ์ยอมรับ"จักรวาลมี.. (หนังสือพิมพ์ มติชน www.matichon.co.th/news_detail.php?newsid=1414567439) **Pope Francis said that the death of Jesus on the cross is a "failure".** YouTube: Jesuit Pope Francis says Jesus Failed At The Cross ! - "BLASPHEMY; AGAIN !!

3) **โป๊ปบอกว่าพระเยซูและพระคัมภีร์ โกหก Pope calls Jesus and the Bible a Lie ;** ชาวโรมันคาทอลิกร้องเพลงสรรเสริญลูซิเฟอร์(ซาตาน) Catholics sang songs to worship Lucifer. See YouTube: The Roman Catholic Church Secretly Worships Lucifer ; POPE FRANCIS CALLS JESUS A SINNER !!! (Bible Flock Box); Pope Francis Calls BIBLE a DANGEROUS BOOK | Catholic Church Burned Bibles; POPE FRANCIS Says QUR'AN (Koran) and BIBLE TEACH THE SAME THING !! ; POPE says Personal Relationship with Jesus is VERY DANGEROUS & HARMFUL;

4) **โป๊ปฟรานซิส มีกล้องส่องทางไกล ชื่อ ลูซิเฟอร์ Lucifer** (ลูซิเฟอร์ เป็นชื่อของ พญามาร ซาตาน พระคัมภีร์ไบเบิล **อิสยาห์** 14:12) **Vatican has a telescope called Lucifer!!!** Isaiah 14:12 (Lucifer is Satan); YouTube or Google: University of Arizona, Vatican and Jesuits Name New Telescope Lucifer - (www.arcticbeacon.com) Greg Szymanski , The New Jesuit Pope Prepares to Welcome Lucifer As Christ!! Bob Trefz -- Pope Francis Prepares to Welcome Satan(Lucifer) in the Flesh 2016;

5) โป๊ป Francis สนับสนุน "โลกจัดระเบียบใหม่" New World Order ต้องการครอบครองโลกและเป็นหัวหน้า เหมือนสมัยยุคมืด อันตรายมาก !!! (538 AD.--1798). Pope Francis promotes the **New World Order** so she can rule the world like in the Dark Ages. Read Global Warming is a Hoax(read article to see carbon tax as hidden agenda of New World Order—www.doctorfreedom.com; Search Google: COMPLETE BASIC NEW WORLD ORDER GUIDE FOR THE NEW PEOPLE WAKING UP; Search **YouTube and Google !!!**

6) โป๊ปฟรานซิสสนับสนุนและต้องการให้โลกรวมศาสนาเป็นหนึ่งเดียว และมีโป๊ปเป็นหัวหน้า-อันตรายมาก !!! Rome promotes **One World Religion** so she can lead it. Search YouTube, Google

7) **ไม่มีความรอดถ้าไม่อยู่ในคริสตจักรโรมันคาทอลิค** Only the Roman Catholic 'church' or the Pope can give salvation. **Search Google or YouTube:** Pope Francis decrees

Salvation only come from Roman Catholic Church ; Pope Francis-- Shut the F**k Up (Pope compares Jesus sending out disciples to ISIS.)

8) **<u>พระเยซู บอกว่า “อาณาจักรของเรามิได้เป็นของโลกนี้”</u>** ยอห์น 18:36 โรมประกาศว่า **<u>“อาณาจักรของเราคือ วาติกัน ข้าพเจ้าจะครองโลก”</u>** พระเยซูไม่เคยยุ่งเกี่ยวเรื่องการเมืองหรือขอให้ภาครัฐช่วยเหลือ เช่น จัดการทรมานหรือประหารชีวิตคริสเตียนที่แท้จริงหลายล้านคน พระเยซูและสาวกหรือคริสเตียนในสมัยเริ่มแรกไม่เคยกดขี่ข่มเหงผู้ใดแต่เป็นผู้ถูกกดขี่ข่มเหงเสียเอง

Jesus said, “My kingdom is not of this world”. (Jesus never meddled in politics or asked for help from the State to torture and execute millions of Bible believing Christians. Jesus and early disciples or Christians never persecuted anyone or asked the state to help to persecute but they were themselves persecuted. John 18:36 The Pope said, “My kingdom is of this world; it is called the Vatican and I want to rule the world”. Today, the Vatican has diplomatic relations(missions) with 116 countries around the world and has 84 embassies in the Vatican in Rome.

9) **<u>พระเยซูบอกว่า อย่าให้ใครเรียกท่านว่า “รับบี” (พระอาจารย์)...อย่าเรียกใครว่า “ บิดา” ... อย่าให้ผู้ใดเรียกท่านว่า “นาย” แต่โป๊ปให้ผู้คนเรียกท่านว่า “Holy Father” “พระบิดา” และ “Vicar of Christ” (ตัวแทนของพระเยซูคริสต์) และ“Infallible” (โป๊ปผิดไม่ได้และจะไม่มีวันผิด)และ Pope โป๊ป</u>** ความหมายว่ายกย่องให้ เป็นประมุขของคริสตจักร ซึ่งเป็นสิ่งที่ผิดเพราะประมุขของคริสตจักรคือพระเยซูคริสต์เท่านั้นและทุกคนเป็นพี่น้องกัน มีสิทธิเท่าเทียมกันไม่มีใครเหนือกว่ากัน พระคัมภีร์ สดุดี บอกว่า111:9 “พระนามของพระพระองค์นั้นศักดิ์สิทธิ์ “ – พระเจ้าและพระนามของพระองค์เท่านั้นที่ศักดิ์สิทธิ์ ไม่สมควรเรียกตนเองหรือผู้ใดหรือให้ผู้ใดเรียกตนว่าศักดิ์สิทธิ์ มนุษย์ทุกคนรวมพระสันตะปาปาล้วนเป็นคนบาป ไม่มีใครศักดิ์สิทธิ์

“ท่านทั้งหลายอย่าให้ใครเรียกท่านว่า ‘รับบี’ ด้วยท่านมีพระอาจารย์แต่ผู้เดียวคือพระคริสต์ และท่านทั้งหลาย<u>เป็นพี่น้องกันทั้งหมด</u>และอย่าเรียกผู้ใดในโลกว่าเป็นบิดา เพราะท่านมีพระบิดาแต่ผู้เดียว. ..อย่าให้ผู้ใดเรียกท่านว่า ‘นาย’ ด้วยว่านายของท่านมีแต่ผู้เดียวคือพระคริสต์”มัทธิว 23:8 – 10

“พระเยซูตรัสสอนฝูงชนว่า เขาต้องไม่เรียกผู้หนึ่งผู้ใดซึ่งเป็นชื่อที่มีเกียติยศ และแสดงให้เห็นว่าผู้นั้นมีอำนาจที่จะบังคับให้เขาทำอะไรๆได้ตามที่ผู้นั้นพอใจ หรือบังคับให้เขาเชื่อในสิ่งที่ผู้นั้นเชื่อ ” EGW เอเลน จี ไวท์ –“ ผู้พึงปราถนาแห่งปวงชน” หน้า 533

ส่วนเรื่องของครอบครัวเราสามารถเรียกผู้ให้กำเนิดว่าพ่อ ตามพระบัญญัติสิบประการข้อที่ 5– ให้เคารพบิดามารดาของตน ส่วนด้านครูผู้ให้การศึกษา เราเรียกครูหรืออาจารย์ได้เพราะเป็นตำแหน่งทางการศึกษาเรื่องของการศึกษาทั่วๆไปไม่เป็นผู้นำด้านจิตวิญญาณ พระเยซูไม่ได้ห้ามเรียก พ่อ แม่ หมอ ครู อาจารย์เพราะเป็นตำแหน่งในทางโลก พระองค์ทรงห้ามเรียกผู้ใด (ทางจิตวิญญาณ) ว่าพระบิดา หรือ พระอาจารย์ เพราะ เรามีพ่อหรือพระอาจารย์ องค์เดียวคือพระเจ้า

Jesus said,“Call no men Rabbi” or “Master” or “Father” for “all ye are brethren” but popes are called “Pope” or “Holy Father”or the “Vicar of Christ” or “Infallible”. Matt :23:8-10. Only God’s name is “holy and reverend”.”(Psalms 111:9). Only God or God’s name is holy and “infallible”; no man is holy or infallible. All men including the popes are

sinners. To call the Pope “Holy Father” or “Infallible” is blasphemy !!! See—Desire of Ages by EGW chapter 67 pg 597-8 (613-614)

10) **คริสตจักรโรมมีสิทธ์ฆ่าผู้ที่เป็นคน “นอกรีต” ไม่ผิด ไม่บาป** ตามกฎหมาย Canon law สันตะปาปา มีสิทธิตัดสินหรือพิพากษาผู้นำสูงสุดของทุกประเทศทั่วโลก (กฎหมายของโรม Canon law 1405 ยังไม่มีการ เปลี่ยนแปลงแก่ ไข) **Papal Rome has the right to kill all heretics.** (Today--still no change of this Code of Canon law.)

Canon law 1405: The Pope has the right to judge the highest civic leaders of all nations .) YouTube : Richard Bennett – Pope Francis shows his true colors- (Minute 16). **คริสตจักรโรมมีสิทธิ์ยึดทรัพย์สมบัติ บ้านและที่ดินของคน “นอกรีต”** (กฎหมายการปกครองของโรม Canon law ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลง หรือ แก่ ไข) **Papal Rome has the right to confiscate property and assets of “heretics”.** (Today, still no change of this Canon law !!!) **YouTube** or Google: Bereanbeacon.org : Catholic Political Coercion Through Civil Law

11) **พระเจ้า พระคัมภีร์ไบเบิล ประนามเรื่องการรักเพศเดียวกัน ,แต่นักบวชคาทอลิกหลายคนเป็นพวกรักร่วมเพศ และ โป๊ป ฟรานซิส** ซึ่งอ้างว่าเป็นตัวแทนของพระคริสต์ในโลกนี้ ตอบ: - “ข้าพเจ้าไม่สามารถพิพากษาชี้ว่าผู้ใดถูกหรือผิด” - เมื่อผู้สื่อข่าวถามว่าจะแก้ปัญหานี้ได้อย่างไร ? **God and the Bible condemns homosexuality but many Catholic priests are gay and Pope Francis** who claims to the “Vicar of Christ” avoids to address the issue by saying , ”Who am I to judge”? **YouTube:** Pope Francis on Gay Catholics: **“ Who am I to Judge?”**

12) **โป๊ปฟรานซิส นิยม เศรษฐกิจ แบบ เอียงซ้าย สังคมนิยม หรือ คอมมิวนิสต์ Marxist** (สวรรค์ของคอมมิวนิสต์คือ Utopia ดินแดนแห่งความสุขและเท่าเทียมกัน คาร์ลมากซ์ เจ้าของทฤษฎีเสียชีวิต 100 กว่าปีแล้วก็ยังล้มเหลวไปไม่ถึง ยูโธเปีย) โป๊ปฟรานซิสต่อต้านเศรษฐกิจแบบตลาดเสรี **Free market economy** และ ต่อต้านระบบทุนนิยม ถ้าระบบ **คอมมิวนิสต์ (สังคมนิยม)** ดีจริงทำไมที่ผ่านมามีแต่คนอยากหนีออกจาก**ประเทศคอมมิวนิสต์** ? **Pope Francis is anti-free market and anti-capitalism and favors Communism or Marxism. YouTube:** Pope Francis calls for Worldwide Communist Government. Richard Bennett - Worse than Marx , The Pope Francis’ Dogma on Economics; !!!; **See Proof of failure of Marxist economy - YouTube**: “The Fall of Venezuela. Prepare Yourself Accordingly”

13) Who started the Communist movement? ใครอยู่เบื้องหลังการก่อตั้งลัทธิคอมมิวนิสต์ ใครช่วยเหลือ หรือ อยู่เบื้องหลัง Lenin เลนิน และ เมาเซตุง **Please do research from the unbiased reliable source!!!** South America **Paraguay-Communist reduction**. (ask Eric Jon Phelps of “Vatican Assassins”p300-305 and Bob Trefz of Cherith Chronicle**) ; *The roots of communism: the socialist-communist reductions in Paraguay.***

14) คณะเยซูอิต อยู่เบื้องหลังการปฏิวัติฝรั่งเศส ? Who led the Jacobins? Freemasonry? Who controls the Freemasonry or Masonic? Did Jesuits helped to start the communistic French Revolution? : **See prediction of EGW written 100 years ago about our present day —a world turning or going into anarchy** like the terrible days of the Jesuit-inspired

French Revolution with its “Reign of Terror” for blindly following the diabolical teachings of socialism or atheistic communism. **Book:** Education by EGW (written more than 100 years ago) pg 228. Read GC chapter 15--French Revolution. Please do research !!! **Google:** Jesuits Behind Politics byAmazing Discoveries

15). **องค์กรใดลอบสังหารบุคคลสำคัญของโลกมากที่สุดในประวัติศาสตร์?** ใคร**ลอบสังหาร** ประธานาธิบดีอับราฮัม ลินคอน และประธานาธิบดีคนอื่นๆของสหรัฐอเมริกา ? **ใคร**อยู่เบื้องหลังเหตุการณ์แผนร้ายดินปืน วันที่ 5 -11-1605 เยซูอิต และ คาทอลิคกลุ่มหนึ่งวางแผนระเบิดรัฐสภาโปรเตสแตนท์พร้อมกับกษัตริย์ **King James I** ของประเทศอังกฤษ แต่ไม่สำเร็จ ถูกจับและประหารชีวิต **Guy Fawkes** ถูกจับเป็นคนแรก **What wicked organization carried out the most assassinations in the history of the world? Gunpowder Plot** (also called **Jesuit Treason**) is perhaps biggest assassination attempt in the history of the world !!! See **YouTube or books** : ”The Secret Terrorists” **(Free online book)** and “The Enemy Unmasked” by Bill Hughes;

16) **Migrant Invasion:** โป๊ปฟรานซิสสนับสนุนให้เปิดรับผู้อพยพย้ายถิ่นในยุโรป ทำให้สังคมวุ่นวายยุ่งเหยิง ส่วนที่สหรัฐอเมริกามีชาวคาทอลิกโยกย้ายถิ่นฐาน จากเม็กซิโกและลาตินอเมริกันไปสหรัฐอเมริกาเพื่อผลในการโหวตให้คาทอลิคมีคะแนนเสียงมากว่าชาวโปรเตสแตนท์และคาทอลิกจะได้อำนาจสูงที่สุดในโลก Pope Francis promotes indiscriminate acceptance of migrants in Europe which will cause social disorder and chaos and promotes Catholic migrants from Mexico and Latin America to enter America (USA) to tilt the vote in Protestant America so Rome can have supremacy over Protestant America and then the world. See **must-read book** by famous telegraph Morse Code inventor called **Samuel Morse** warning America since 1835– “Foreign Conspiracies Against the Liberties of the United States.”

17) **Pearl Harbor เพิลร์ ฮาเบอร์**: ท่านทราบไหมว่า ประธานาธิบดี ของสหรัฐอเมริกา (FDR) เป็น**ฆาตรฆ่าหมู่** เพราะรัฐบาลสหรัฐอเมริกา**รู้ล่วงหน้า**ว่า ญี่ปุ่นจะโจมตี เพิล ฮาเบอร์ แต่ท่าน**ไม่**ได้เตือนฐานทัพเรือที่ฮาวาย จึงทำให้เสียหายมากมายและมีคนตายถึง 2,400 คน – มีหลักฐานที่ได้ถูกเปิดเผยชัดเจนแล้ว **US President (FDR) and Washington knew beforehand** the Japanese attack on Pearl Harbor but ignored it and **did not warn Pearl Harbor !** Jap attack killed 2400 persons and caused much damage of planes and warships ? New evidences released from archives (**Fifty years Secrecy** is up) proved that this prior knowledge was true !!**Google:** Pearl Harbor memo shows US warned of Japanese attack; The Pearl Harbor Deception by Robert B. Stinnett; **YouTube** :Walter Veith-- Lucifer Worshipers Exposed!!! Plotting SOON World takeover!!! Illuminati ~ Jesuits ~ Freemasonry--(check at 42 minutes to 45 minutes), Walter Veith stated that Freemasonry is under the Jesuits (See minute 5) and US President Franklin D Roosevelt (**mass murderer** of Pearl Harbor !!)was a Freemason-see Minute 34; **Book:**The Dayof Deceit by Robert B. Stinnett

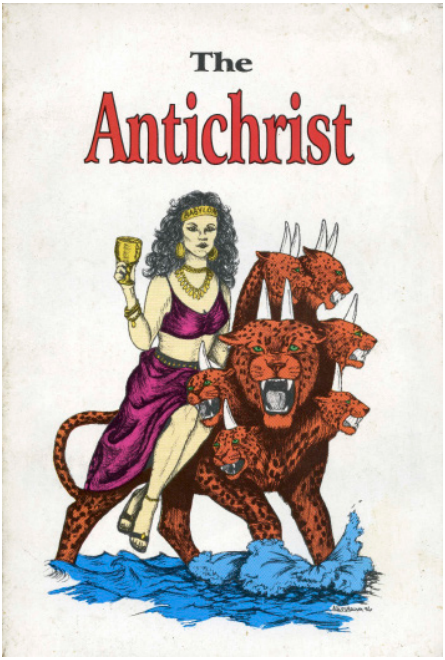

Antichrist

ผู้ต่อต้านพระเยซูคริสต์คือใคร? GC บทที่ 7

คำพยากรณ์เกี่ยวกับโรมเมื่อ 2000-2500 ปี ก่อนทำนายว่าจะมีการกดขี่ข่มเหงคริสเตียนที่แท้จริง 1260 ปี

หญิงนั้นนุ่งห่มด้วยผ้าสีม่วงและสีแดงเข้ม และประดับด้วยเครื่องทองคำเพชรพลอยต่างๆและไข่มุกหญิงนั้นถือถ้วยทองคำที่เต็มด้วยสิ่งน่าสะอิดสะเอียนและของโสโครกแห่งการล่วงประเวณีของตน วิวรณ์ 17 : 4KJV

อย่าให้ผู้หนึ่งผู้ใดล่อลวงท่านโดยทางหนึ่งทางใดเลยเพราะว่าวันนั้นจะไม่มาถึง เว้นแต่จะมีการล้มลงเสียก่อนและคนแห่งการบาปนั้นจะประจักษ์แจ้งคือลูกแห่งความพินาศ “**คนแห่งการบาป**”“man of sin” (คือAntichrist ผู้ต่อต้านพระเยซูคริสต์?) จะคงอยู่ต่อไปจนถึงพระคริสต์เสด็จกลับมาครั้งที่สองผู้กีดกั้นขัดขวางและยกตัวขึ้นต่อสู้อะไรๆ ที่ได้ชื่อว่าเป็นพระเจ้าหรืออะไรๆ ที่เขาไหว้นมัสการนั้นแล้วมันก็นั่งในพระวิหารของพระเจ้าเหมือนอย่างพระเจ้าประกาศตัวว่าเป็นพระเจ้า2เธสะโลนิกา 2:3-8 KJV

และดูเพิ่มเติมที่ (ดาเนียล 7: 25;1 ยอห์น 2:18,22; 4:3; 2 ยอห์น 7; วิวรณ์ 12:6,14; วิวรณ์ 17-18;KJV)

Antichrist ผู้ต่อต้านพระเยซูคริสต์คือใคร?**หาคำตอบเพิ่มเติม**ได้ในหนังสือเล่มนี้ บทที่ 7--GC 139, GC 142, GC 143 ที่มีคำยืนยันของ มาร์ติน ลูเธอร์; และบทที่ 5 หน้า GC 86.3 และข้อเขียนของ จอห์น ไวคริฟฟ์ และบทอื่นๆ-เช่น บทที่ 25 และ คำพยากรณ์ 1260 ปี--GC 54,GC266, และ GC439 WWM

โรมสังหารผู้บริสุทธิ์มากกว่าองค์กรใดๆ

หนังสือประวัติศาสตร์ทั่วไปที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องศาสนา (secular history book) เล่มหนึ่งเขียน โดยผู้เชี่ยวชาญด้านประวัติศาสตร์ที่มีชื่อเสียงบันทึกว่า **“คริสตจักรโรมได้สังหารชีวิตเลือดเนื้อของผู้บริสุทธิ์มากกว่าองค์กรใดๆที่เคยก่อตั้งขึ้นในมวลหมู่มนุษย์**และไม่มีชาวโปเตสแตนท์ที่มีความรอบรู้เรื่องประวัติศาสตร์คนไหนจะไม่เห็นด้วย” W. E. H. Lecky - page 40 *History of the Rise and Influence of the Spirit of Rationalism in Europe*, (reprint: New York: Braziller,1955),Vol. 2, pp. 40: www.positiveatheism.org/hist/lecky04b.htm

A secular history book declares: “That **the Church of Rome has shed more innocent blood than any other** institution that has ever existed among mankind, will be questioned by no Protestant who has a competent knowledge of history.” อ้างอิง: W. E. H. Lecky,pg 40, *History of the Rise and Influence of the Spirit of Rationalism in Europe*, (reprint: New York: Braziller,1955), Vol. 2, pp. 40

Other famous, reliable and reputable historians and classics: “The History of Protestantism” by Rev. J.A. Wylie; “History of the Reformation of the Sixteenth Century” by J. H. Merle D’ Aubigne

“The Secret Terrorists” byBill Hughes: See Youtube and Google—free online book Pdf(www.pacinst.com/terrorists/preamble.html)

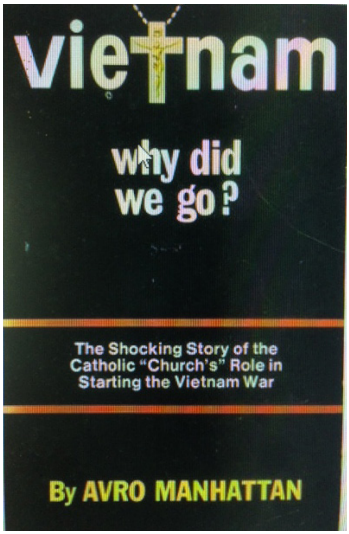

ใครอยู่เบื้องหลังสงครามเวียดนาม

(คำตอบดูที่หนังสือนี้ และ Appendix 10)
http://www.reformation.org/vietnam.html

ระเบิดตึก Oklahoma

สังหารหมู่ Waco

อ้างอิง: The Enemy Unmasked and The Secret Terrorists by Bill Hughes You tube: The Truth About Waco by Bob Trefz; A Noble Lie: Oklahoma City Bombing 1995
Behind the door - part 4 - Bill Hughes

ใครอยู่เบื้องหลัง - การลอบสังหารประธานาธิบดี เคเนดี้

(คำตอบอยู่ที่อ้างอิง และหน้า Appendix 10)

อ้างอิง : The Secret Terrorists by Bill Hughes
You tube: Search Joggler66 first, then search for--Behind the door -part 2- Bill Hughes

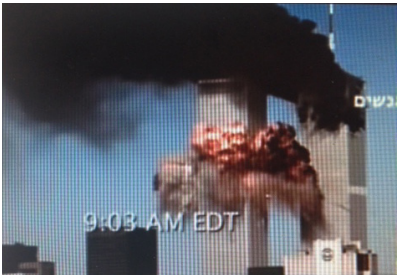

เครื่องบินชนตึก เวิร์ลเทรดเซนเตอร์ ใครอยู่เบื้องหลัง โศกนาฏกรรม 11 กันยา

(คำตอบอยู่ที่อ้างอิง และหน้า Appendix 10)

อ้างอิง : “The Secret Terrorists” by Bill Hughes : Google-free online book Pdf; YouTube-Behind the door-part 7-Bill Hughes

“อย่าให้ผู้ใดล่อลวงท่านให้หลง”

(พระคริสต์)

พระคัมภีร์เตือนเราว่าในยุคสุดท้ายนี้จะมีการหลอกลวงอย่างมาก !!!

“Be not deceive”!

A.) พระเยซูคริสต์ทรงเตือนหลายครั้งและใน มัทธิว 24 KJV เพียงบทเดียวก็เตือน 4 ครั้งให้คริสเตียนที่อยู่ในยุคสุดท้ายก่อนสิ้นโลก ว่าระวังจะมีการหลอกลวงหรือถูกหลอกให้หลง -ตัวอย่าง เช่น “ระวังให้ดีอย่าให้ผู้ใดล่อลวงท่านให้หลง ด้วยว่าจะมีหลายคนมา ต่างอ้างนามของเรา กล่าวว่า เราเป็นพระคริสต์ เขาจะล่อลวงคน**เป็นอันมาก**ให้หลงไป” **มัทธิว** 24: 4 – 5 **,**11 KJV *และ*“จะมีพระคริสต์เทียมเท็จและผู้พยากรณ์เทียมเท็จเกิดขึ้นหลายคน..... ถ้าแป็นไปได้จะล่อลวงแม้ผู้ที่ทรงเลือกสรรให้หลง “ **มัทธิว 24:24 KJV** “ จงระวังผู้พยากรณ์เท็จที่มาหาท่านนุ่งห่มดุจแกะ แต่ภายในเขาร้ายกาจดุจสุนัขป่า ” มัทธิว 7: 15 KJV

พระเยซู เตือนหลายครั้งว่า “อย่าให้ผู้ใดล่อลวงท่านให้หลง”

B.) อัครสาวกเปาโล ก็เตือนว่า “อย่าให้ผู้หนึ่งผู้ใดล่อลวงท่านโดยทางหนึ่งทางใดเลย .....” ผู้ต่อต้านพระเยซูคริสต์ หรือ Antichrist จะหลอกลวงจนถึงเวลาสุดท้ายของโลก 2 เธซะโลนิเก 2: 3-8 และท่านอัครสาวกเปาโลเตือนอีกว่า “ข้าพเจ้าทราบอยู่ว่าเมื่อข้าพเจ้าไปแล้วจะมีสุนัขป่าอันร้ายเข้ามาในหมู่พวกท่าน และจะไม่ละเว้นฝูงแกะไว้เลย” กิจการ 92:02 KJV

และอัครสาวกเปาโล ก็เตือน คริสตจักรโครินธ์ อีกว่า - “เพราะคนอย่างนั้นเป็นอัครสาวกเทียม เป็นคนงานที่หลอกลวง ปลอมตัวเป็นอัครสาวกของพระคริสต์ , การกระทำเช่นนั้นไม่แปลกประหลาดเลย ถึงซาตานเองก็ยังปลอมตัวเป็นทูตสวรรค์แห่งความสว่างได้, เหตุฉะนั้นจึงไม่เป็นการแปลกอะไรที่ผู้รับใช้ของซาตานจะปลอมตัวเป็นผู้รับใช้ของความชอบธรรม ท้ายที่สุดของเขาจะเป็นไปตามการกระทำของเขา “2 **โครินธ์ 11:13 – 15**

C.) ยูดาส Jude ก็เตือนว่า “เพราะว่ามีบางคนได้เล็ดลอดเข้ามาอย่างไม่รู้ตัว ซึ่งเป็นผู้ที่ถูกเล็งไว้ล่วงหน้ามานานแล้วว่าจะได้รับการพิพากษาลงโทษ “ **ยูดาส 4** KJV

D.) อัครสาวกโยฮัน ในพระคัมภีร์ (วิวรณ์) หนังสือเล่มสุดท้ายของพระคัมภีร์เตือนว่าในยุคสุดท้าย ทั้งโลกจะถูกหลอกลวง !!!

1. “มัน ล่อลวงคนทั้งหลายที่อยู่ในโลก ด้วยการอัศจรรย์นั้น ซึ่งมันมีอำนาจกระทำท่ามกลางสายตาของสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้น และมันสั่งให้**คนทั้งหลายที่อยู่ในโลก**สร้างรูปจำลองให้แก่สัตว์ร้าย ที่ถูกฟันด้วยดาบแต่ยังมีชีวิตอยู่นั้น” วิวรณ์ 13 :14 KJV

2.ทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งตามไปประกาศว่า “บาบิโลนมหานครนั้นล่มจมแล้ว ล่มจมแล้ว เพราะว่านครนั้นทำให้**ประชาชาติทั้งปวง**ดื่มเหล้าองุ่นแห่งความ*เดือดดาลของเธอ ในการล่วงประเวณี” วิวรณ์ 14 :8* KJV *(บาบิโลน หมายถึง* ระบอบสันตะปาปา)

หมายเหตุ : บาบิโลนมีหลายความหมาย แล้วแต่เหตุการณ์

A. เมืองหรือประเทศ บาบิโลนเป็นเมืองโบราณในประเทศอิรัค

B. 1) คริสตจักรโรม

2) คริสตจักรโรม และโปรเตสแตนท์ที่ละทิ้งหลักการ

3) ชาวโลกทั่วๆไป ที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้า หรือที่หลงทางอยู่

WWM

พระเยซูเตือนเราว่า ระวัง อย่าให้ถูกหลอก **“จงระวังผู้พยากรณ์เท็จที่มาหาท่านนุ่งห่มดุจแกะ แต่ภายในเขาร้ายกาจดุจสุนัขป่า”** มัทธิว 7:15 KJV

ใครอยู่เบื้องหลัง? (หาคำตอบได้จากที่นี่)

1) “ไม่มีเหตุการณ์และสภาวะทางการเมืองใดๆที่เกิดขึ้นในโลกจะวิเคราะห์ได้ถ้าไม่รู้ว่ากรุงวาติกันมีส่วนเกี่ยวข้อง และไม่มีเหตุการณ์ใหญ่ๆทางการเมืองของโลกซึ่งเกิดขึ้นโดยที่กรุงวาติกันไม่ได้เกี่ยวข้องอย่างชัดแจ้งหรือมีนัย” Guy Emery Shipler, You Tube: Bill Hughes Behind the Door (part 1), (See quote above comment section)

2) “มีหลักฐานที่บอกชัดเจนว่าเหตุการณ์ใหญ่ๆและโศกนาฏกรรมใหญ่ๆหรือการกระทำที่โหดเหี้ยมและชั่วร้ายของโลกที่เกิดขึ้นกว่า 200 ปีที่ผ่านมานั้น สามารถสืบกลับไปได้ว่ามีต้นตอมาจากโรมันคาทอลิคจากการกระทำโดยเฉพาะกลุ่มของคณะเยซูอิต คณะนี้ก่อตั้งปี ค.ศ. 1540 (ซึ่งอยู่ภายใต้การปกครองของ Pope โป๊ป)” Bill Hughes See You Tube: Pastor Bill Hughes--Behind the Door (part 1) (Check minute 14:40)

3) “เป็นเรื่องน่าเศร้าที่ชาวอเมริกันส่วนใหญ่รู้เรื่องคณะเยซูอิตน้อยและรู้น้อยมากยิ่งกว่าว่าคณะเยซูอิตและ วาติกันกุมชะตากรรมของอเมริกาตั้งแต่แรกก่อตั้งประเทศแล้ว ” Greg Szymanski –Arctic Beacon

Also see Google or YouTube or book: “The Secret Terrorists” by Bill Hughes and “The Enemy Unmasked” by Bill Hughes; Greg Szymanski – Arctic Beacon; Vatican Assassins by Eric Phelps; Inquisition--Richard Bennett

ใครอยู่เบื้องหลังการฆ่าผู้คนเหล่านี้ (หาคำตอบได้จากที่นี่)

1) “และข้าพเจ้าเห็นหญิงนั้นเมามายด้วยโลหิตของพวกวิสุทธิชน และโลหิตของคนทั้งหลายที่พลีชีพเพื่อเป็นพยานของพระเยซู เมื่อข้าพเจ้าเห็นหญิงนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็อัศจรรย์ใจยิ่งนัก” พระคัมภีร์ไบเบิล วิวรณ์ 17:6 KJV

2) “และในนครนั้นเขาได้พบโลหิตของพวกผู้พยากรณ์และพวกวิสุท ชน และบรรดาคนที่ถูกฆ่าบนแผ่นดินโลก” วิวรณ์ 18:24 KJV

3)“ข้าพเจ้ายังได้เห็นดวงวิญญาณของคนทั้งปวงที่ถูกตัดศีรษะ เพราะ...เป็นผู้ที่ไม่ได้บูชา**สัตว์ร้าย**นั้นหรือ รูปของมัน และไม่ได้รับ**เครื่องหมายของมัน (เครื่องหมายของสัตว์ร้าย)**” วิวรณ์ 20:4 KJV พระคัมภีร์ทำนายว่าในยุคสุดท้ายจะมีการกดขี่ข่มเหงถึงขั้นตัดศรีษะ สัตว์ร้าย “the beast” คือ คริสตจักรโรม รูปของสัตว์ร้าย “image of the beast” คือ โปรเตสแตนท์ที่ละทิ้งหลักการ และ เครื่องหมายของสัตว์ร้าย “Mark of the Beast” **คือ การถือรักษาวันอาทิตย์- (มีอธิบายใน GC บทที่ 25) คริสเตียนที่ถือรักษาวันเสาร์ ซึ่งเป็นวันที่ 7 ตามพระคัมภีร์ไม่ยอมนับถือวันอาทิตย์อาจจะถูกฆ่าบางคนจะ ถูก ตัดหัว**
“คนที่ไม่ยอมบูชารูปสัตว์ร้าย นั้นถึงแก่ความตายได้” (วิวรณ์ 13 :15 KJV)

4) “บาบิโลนทำให้คนอิสราเอลที่ถูกฆ่าล้มลงฉันใด คนที่ถูกฆ่าแห่งแผ่นดินโลกทั้งมวลจะต้องล้มลงที่บาบิโลนฉันนั้น” เยเรมีย์ 51:49 KJV

5) **“สมัยยุคมืด คริสตจักรโรมันคาทอลิก ฆ่าโหด คริสเตียนกว่า 150 ล้านคนและในปัจจุบันการกระทำที่ชั่วร้ายนี้ไม่เคยมีการกล่าวถึงอีก โลกเกือบจะลืมผู้คนหลาย ล้านคนที่ถูกมัดกับเสาแล้วเผา โดยระบบสันตะปาปา เพียงเพราะเขาเหล่านั้นต้องการนมัสการพระเจ้าตามที่พระคัมภีร์บอก”**

อ้างอิง: www.pacinst.com/antichri.htm **YouTube:** 80 Popes Tortured and Killed 50 Millions (ดู Youtube Pope 80 องค์ ทรมานและฆ่า 50 ล้านคน)

Two well-known, good source books on Babylon:

1.The Two Babylons by Alexander Hislop

2. Babylon Mystery Religion by Ralph Edward Woodrow

แท่นตัดคอนักโทษ เครื่องกิโลติน Guillotine

คำทำนายจากพระคัมภีร์ไบเบิล : ในยุคสุดท้าย คริสเตียนที่ไม่รับ “เครื่องหมายของ สัตว์ร้าย Mark of the Beast” จะถูก “ตัดคอ” วิวรณ์ 20: 4; วิวรณ์13 : 15 (มีข่าวว่าสหรัฐอเมริกา กำลังตุนเครื่องตัดคอแบบกิโลตินไว้ใช้ ข่าวนี้จริงเท็จอย่างไรขอให้ศึกษาเพิ่มเติมได้ที่ Google หรือ YouTube (พระคัมภีร์ทำนายไว้ไม่เคยผิด)

Bible Prophecy: Guillotine will make a comeback for true Christians at end-time. Rev. 20:4, Rev 13:15

<u>ในเรื่องสำคัญๆคนส่วนใหญ่มักจะผิด</u>

Majority is always wrong?

1. **<u>มีกี่คนรอด</u>**เมื่อน้ำท่วมโลกกี่คนเข้าเรือโนอาห์?

2. **<u>มีกี่คนรอด</u>**เมื่อพระเจ้าเผาเมือง โสดมและโกโมราห์?

3. **<u>มีกี่คนรอด</u>**เมื่อกรุงเยรูซาเร็มถูกเผาโดยทหารโรมันเมื่อปี ค.ศ. 70

4. **<u>มีกี่คน</u>**ในสมัยกลาง(ยุคมืด)เชื่ออย่างผิดๆว่าโลกแบน? มีกี่คนเชื่ออย่างผิดๆตามคริสตจักรโรมว่าดวงอาทิตย์ หมุนรอบ โลก และ มีกี่คนเชื่ออย่างผิดๆตามคริสตจักรโรมว่าโลกเป็นจุดศูนย์กลางของจักรวาล

5. **<u>คนส่วนใหญ่หรือคนส่วนน้อยเลือกฮิตเลอร์</u>**ให้เป็นผู้นำในประเทศ เยอรมัน และ ออสเตรีย?

6. **<u>มีกี่คน</u>**ที่เป็นชาวอิสราเอล(ชาวยิว)มาต้อนรับเมื่อพระเยซู(ชาวยิว) เสด็จมาครั้งที่หนึ่ง? (วันคริสมาสคือวันเกิดของพระเยซูคริสต์นับเป็นการเสด็จมาครั้งที่หนึ่ง)

7. **<u>มีกี่คนจะพร้อมต้อนรับ ? เมื่อ พระเยซูเสด็จกลับมาครั้งที่สองซึ่งจะเป็นเหตุการณ์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในอนาคตและยิ่งใหญ่ที่สุดของมนุษย์</u>**

KJV = King James Version, (พระคัมภีร์ฉบับ คิงเจมส์)
GC = The Great Controversy, (หนังสือเล่มนี้ แปลเป็นไทย)
EGW = Ellen G. White, (นาง เอเลน จี ไวท์)
WWM = Watchmen Warriors Ministry = กลุ่มยามนักรบ

คำตอบ

1. 8 คน (นอกนั้นตายหมด)– ปฐมกาล บทที่ 7 - 6

2. 3 คน (นอกนั้นตายหมด) – ปฐมกาล 19

3. พระเยซูทำนายไว้ว่า ให้หนีโดยเร็วถ้าเห็นทหารล้อมกรุงเยรูซาเร็ม **มีคริสเตียนซึ่งเป็นคนกลุ่มน้อยเท่านั้นที่รอด**เพราะเขาเชื่อฟังคำแนะนำของพระเยซูคริสต์ แต่คนส่วนใหญ่ถูกฆ่าหรือถูกขายเป็นทาส มัทธิว 24:1-3, มัทธิว 24:15-20, GCบทที่ 1หน้า 35 = GC 35 See Josephus on history of the Jews

4. ในสมัยกลาง (ยุคมืด) มีคนส่วนน้อยที่ถูกเช่น โคลัมบัส Columbus ผู้คนพบอเมริกา เชื่อว่าโลกกลมและ กาลิเลโอGalileo**เชื่อว่าโลกหมุนรอบดวงอาทิตย์** และ โคเพนนิคัส Copernicusเชื่อว่าดวงอาทิตย์เป็น**จุดศูนย์กลางของจักรวาล (สมัยนี้เรียกว่าระบบสุริยะจักรวาล)**โลกไม่ใช่จุดศูนยกลาง นักวิทยาศาสตร์ กาลิเลโอ และ โคเปนนิคัส ถูก สันตะปาปาตัดสินว่าเป็นคนนอกรีตถูก สั่งจำคุกหรือถูกจับกักบริเวณเพราะ**พูดความจริงที่ขัดกับความเชื่อของโรม** ส่วนกาลิเลโอถูกบังคับให้ถอนคำพูดที่เคยพูดไว้และถูกกักบริเวณจนกระทั้งเสียชีวิตไม่ได้ออกจากที่กักขังเลย

5. ชาวเยอรมันและชาวออสเตรีย**ส่วนใหญ่**ลงคะแนนเสียงเลือก ฮิตเลอร์ ผู้ก่อสงครามโลกครั้งที่ 2มีคนตาย กว่า 70 ล้านคนโดยมีชาวเยอรมันรวมอยู่ด้วย กว่า 8 ล้านคนรวมทั้งมีชาวยิวที่ถูกฆ่า 6 ล้านคนรวมอยู่ด้วย (Holocaust)

6. เหตุการณ์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดหลังจากพระเจ้าสร้างโลก คือ วันที่**พระเยซูคริสต์เสด็จครั้งที่ หนึ่ง** (พระเยซูเป็นบุตรของพระเจ้า) มีเพียงชาวอิสราเอลที่เป็นคนเลี้ยงแกะ(ผู้มีอาชีพต่ำต้อยยากจน) **เพียงไม่กี่คน**มาหาทั้งๆที่ในพระคัมภีร์มีการทำนายล่วงหน้าประมาณ300กว่าครั้ง โดยระบุเมืองและเวลาด้วย ว่า พระผู้ช่วยให้รอด Messiah จะมาบังเกิดที่เมืองเบธเลเฮม แต่ไม่มีผู้มีชื่อเสียงหรือผู้นำทางศาสนา หรือผู้มีการศึกษาสูงๆหรือผู้มีอำนาจมาต้อนรับกษัตริย์ผู้ครองจักรวาลและโลกเลยแต่มีเพียงนักปราชญ์(ที่ไม่ใช่ชาวอิสราเอล) จากแดนไกล **3 ท่าน**มาต้อนรับและกราบนมัสการกุมารเยซูและถวายเครื่องบรรณาการในวันคริสมาส – มัทธิว 1-2

7. หนังสือวิวรณ์(เล่มสุดท้ายของพระคัมภีร์) ทำนายถึงยุคสุดท้ายมากที่สุด ใน วิวรณ์17: 12 กล่าวถึง กลุ่มหรือโบสถ์ " ที่เหลืออยู่ remnant " หรือกลุ่มหรือโบสถ์ สุดท้ายที่ได้รับความรอดในโลกนี้ ซึ่งจะเป็น**<u>กลุ่มน้อย</u>** พระเยซูทรงถามถึงการ**<u>เสด็จกลับมาครั้งที่ 2</u>**ของพระองค์ว่า: "...เมื่อบุตรมนุษย์มา ท่านจะพบความเชื่อในแผ่นดินโลกหรือ ?" ลูกา 18:8,

พระเยซูตรัสว่า " จงเข้าไปทางประตูแคบ เพราะว่าประตูใหญ่และทางกว้างนั้นนำไปถึงความพินาศ และคนที่เข้าไปทางนั้นมีมาก เพราะว่าประตูซึ่งนำไปถึงชีวิตนั้นก็คับและทางก็แคบ ผู้ที่หาพบก็มีน้อย"มัทธิว 7:13-14,

พระเยซูตรัสว่า " ด้วยสมัยของโนอาห์เป็นอย่างไร เมื่อบุตรมนุษย์เสด็จมาก็จะเป็นอย่างนั้นด้วย " มัทธิว 24:37 ในสมัยโนอาห์น้ำท่วมโลก มีคนรอดแค่ 8 คนเท่านั้น เพราะคนส่วนใหญ่ไม่เชื่อและไม่เข้าเรือโนอาห์

พระเยซูก็เตือนด้วยว่า"ถ้าเป็นไปได้จะล่อลวงแม้ผู้ที่ทรงเลือกสรรให้หลง มัทธิว 24 :24

<u>สรุปแล้ว</u>ท่านฉลาดกว่าหรือเก่งกว่าหรือดีกว่าพวกเขาหรือ? ดังนั้นท่านต้องศึกษาให้ดี**<u>อย่าให้ถูกหลอก</u>** ท่านต้องตั้งใจและศึกษาหาความจริงด้วยใจสัตย์ซื่อเหมือนชาวเบโรอา Bereanในพระคัมภีร์ ท่านจะอยู่ในกลุ่มที่รอด (คนส่วนน้อย) หรือจะเลือกอยู่กับกลุ่มที่ไม่รอด (คนส่วนใหญ่) ท่านจะต้องเสียใจถ้าท่านได้ยินพระเยซูตรัสประโยคต่อไปนี้ในวันที่**<u>พระองค์เสด็จกลับมาครั้งที่สอง</u>** (ท่านจะอยู่ข้างขวาหรือข้างซ้ายของพระเยซู)

"พระองค์จะตรัสกับบรรดาผู้ที่อยู่เบื้องซ้ายพระหัตถ์ด้วยว่า 'ท่านทั้งหลายผู้ต้องสาปแช่ง จงถอยไปจากเราเข้าไปอยู่ในไฟซึ่งไหม้อยู่เป็นนิตย์ซึ่งเตรียมไว้สำหรับพญามารและสมุนของมันนั้น" มัทธิว 25 :41 KJV

จะไปสวรรค์ (มีชีวิตนิรันดร์) ได้อย่างไร?

ทางไปสวรรค์มีแค่ทางเดียว พระเยซูตรัสกับเขาว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้นอกจากมาทางเรา ” ยอห์น 14:6KJV ไม่มีผู้อื่นช่วยท่านได้ “ด้วยเหตุว่า มีพระเจ้าองค์เดียวและมี**คนกลาง**แต่ผู้เดียวระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงสภาพเป็นมนุษย์ ”1 ทิโมธี 2: 5 KJV ด้วยว่าซึ่งท่านทั้งหลายรอดนั้นก็**รอดโดยพระคุณเพราะความ**เชื่อ และมิใช่โดยตัวท่าน**ทั้งหลายเอง แต่พระเจ้าทรงประทานให้ความรอดนั้นจะเนื่องด้วยการกระทำก็หามิได้** เพื่อมิให้คนหนึ่งคนใดจะอวดได้”
เอเฟซัส 2:8-9 KJV

ท่านต้องทำอย่างไร? อธิษฐานต่อพระเจ้า

1. ยอมรับ ว่าท่านเป็นคนบาป และพระเยซูคริสต์เท่านั้นที่จะช่วยให้ท่านรอด โรม 3:23

2. กลับใจ พึงพอใจที่จะละทิ้งความบาปและยอมมอบตนให้พระเจ้า และ**สารภาพความผิด**ต่อพระเจ้า และ ชดเชยความผิดเท่าที่ทำได้ -- ลูกา 13:5

หมายเหตุ แนะนำให้อ่าน - บันไดสู่พระเยซูคริสต์ (เคล็ดลับแห่งความสุข) โดย นาง เอเลน จี ไวท์ –Steps to Christ by EGW (หนังสือเล่มนี้ขอฟรีได้)

3. เชื่อ องค์พระเยซูคริสต์สิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนและหลั่งพระโลหิตเพื่อชำระราคาของความบาปของท่านและพระองค์ทรงฟื้นขึ้นมาอีก โรม 10:9

4. ตัดสินใจว่าจะเชื่อฟังและปฏิบัติตามพระเจ้าและปฏิรูปตนเองโดยอำนาจของพระเยซูเพื่อชีวิตใหม่

ถ้าท่านให้พระคริสต์ทรงเป็นพระเจ้า (พระผู้ช่วยให้รอด) ของท่านจริงๆแล้ว ก็จงดำเนินชีวิตอย่างนั้น

1. อ่านพระคัมภีร์ไบเบิลทุกวันเพื่อจะได้รู้จักพระเยซูซึ่งเป็นทางไปสวรรค์ พระคัมภีร์เป็นคำสอนของพระเจ้าและเป็นอาวุธที่ดีที่สุดที่จะต่อสู้กับมารซาตาน

2. สนทนากับพระเจ้าด้วยการอธิฐานทุกวัน

3. หาโบสถ์ที่สอนว่าพระคัมภีร์เป็นพระวจนะที่สมบูรณ์ของพระเจ้าและเป็นคำสั่งสูงสุด

4.หาโบสถ์ที่รักษาพระบัญญัติทั้งหมดของพระเจ้า และยึดถือคำพยานของพระเยซูคริสต์ วิวรณ์ 12: 17,วิวรณ์19:10

5. เชื่อฟังคำสั่งของ พระเยซูคริสต์ - จงรับบัพติสมา ดู มัทธิว 28 : 19

Is the Pope humble, kind and a man of peace?
โป๊ป นอบน้อม เมตตา และ เป็นบุคคลแห่งสันติไหม ?

อ้างอิง: (continued from page 379 and 399) ต่อจากหน้า 366, 379 และ 399

1.Google: สื่อมวลชนเขียนชื่นชม Pope Francis ดูเพิ่มเติม: โป๊ปเยือนทำเนียบขาว ตรัสเรียกร้องสู้ โลกร้อน - Nation TV ; **You Tube**: Pope Francis Shows His True Colors by Richard Bennett; Pope Francis: Man of Peace? by Richard Bennett; Pope Francis: Man of Peace? Satan & Antichrist Disguise Themselves As Angels Of Peace; The Biblical Uncovering of the Pope and the Papacy (Papacy is the Antichrist) by Richard Bennett; Exposing Pope Francis and the Roman Church by Richard Bennett;

2. Book: The Flight Confessions of an Argentine Dirty Warrior by Horacio Verbitsky (Afterword By Juan Mendez, General Counsel, Human Rights Watch); **You Tube:** Was Pope Francis "Silent" during Argentina Dirty War? ;Pope Francis – Dirty War Criminal – Bill Hughes; Pope Francis and Argentina's Dirty War; Was Pope Francis "Silent" during Argentina Dirty War?

3. Pope Pius 12th --See Appendix 2; Hitler's Pope by John Cornway-

4. Pope's visit will produce largest security operation in U.S. history – Washington Post-Google

5. US Constitution: First Amendment: "Congress shall make no law respecting an establishment of religion, or prohibiting the free exercise thereof YouTube: Congress,the Pope,...and the Great Controversy" **David Mould; When Church and State Shall Unite - by Bill Hughes**

6. The secret costs of papal visits (1990-2013)-- Google

7. Pope Francis named by eyewitness as child trafficker; YouTube or Google

8. Vicar of Christ: GC 570

9. Rich Crown and Vatican treasures. YouTube: I**s Roman Catholicism a false gospel?** Jon Macarthur- See min. 40-41

10. **Inquisition**-Richard Bennett; Do your own research. YouTube: See Appendix 2--- Who is behind all the major wars and conflicts?

WWM

คริสตจักรไม่ได้สร้างบนอัครสาวกเปรโต (ปีเตอร์)

อัครสาวกเปรโต (ปีเตอร์) ไม่ได้เป็นสันตะปาปาองค์แรก ช่วงแรกของคริสต์จักรไม่มีสันตปาปาและอีกหลายช่วงมีการว่างเว้นไม่มีสันตะปาปาต่อเนื่อง คริสตจักรในสมัยเปรโตไม่เคยแต่งตั้งเปรโตเป็นหัวหน้าคริสตจักร แต่มี อัครสาวกเจมส์เป็นหัวหน้าคริสตจักรกรุงเยรูซาเล็ม พระเยซูไม่เคยแต่งตั้งเปรโตเป็นหัวหน้าอัครสาวกและ ไม่เคยแต่งตั้งตำแหน่ง สันตะปาปา หรือ คาดินัล หรือ อาชบิชอพ หรือ บิชอพและบาทหลวงคาทอลิก ไม่มีหลักฐานบันทึกว่าเปรโตเคยเป็นผู้นำคริสเตียน (บิชอพ) ในกรุงโรม เพราะจดหมายที่ท่านเปาโลเขียนจากเมืองอื่นๆส่งถึงสมาชิกในกรุงโรม ท่านไม่เคยเอ่ยถึงเปรโตเลย และ เปาโลอยู่กรุงโรมเป็นปีๆ ท่านเปาโลเขียนจดหมายจากกรุงโรมส่งถึงสมาชิกในเมืองอื่นๆท่านก็ไม่เคยเอ่ยถึงเปรโตเลย คริสตจักรโรมอ้างว่าเปรโตเป็นบิชอพแห่งโรมเป็นคนแรก (สันตะปาปาองค์แรก) (Bishop of Rome) และ คริสตจักรโรมอ้างว่า มีสันตะปาปาองค์ต่อๆมาสืบทอดตำแหน่งนี้ เป็นการขัดแย้งกับพระคัมภีร์ เป็นการกล่าวเท็จหรือหลอกลวงผู้อื่น การแต่งตั้งตัวแทนรับสืบทอดอำนาจ (successor) แทนพระคริสต์ไม่มีในพระคัมภีร์ การแต่งตั้งสันตะปาปาซึ่งเป็นเพียงมนุษย์ที่ตกอยู่ในความบาปได้เป็นตัวแทนของพระเยซูคริสต์เป็นการหมิ่นประมาทพระเจ้า

พระเยซูคริสต์ คือ “Petra” มีความหมายว่า ศิลา ส่วนชื่อปีเตอร์ (เปรโต Peter คือ “Petros” มีความหมายว่าก้อนหินที่เคลื่อนได้หรือกลิ้งได้หรือคนที่อยู่ไม่เป็นที่ loose stone or rolling stone พระเยซูมิได้สร้างโบสถ์บนเปรโต (ปีเตอร์ Peter) แต่สร้างบนพระองค์เองเพราะพระเยซูเป็นศิลาที่เป็นฐานของคริสตจักร ศิลาที่พระเยซูพูดถึงนั้นหมายถึงตัวพระองค์เองซึ่งเป็นผู้มีชัยชนะเหนือความตาย

“เราบอกท่านด้วยว่า ท่านคือเปรโต และ บนศิลานี้เราจะสร้างคริสตจักรของเราไว้...” มัทธิว 16:18 KJV พระเยซูหมายถึงตัวพระองค์เองเป็นศิลา ไม่ได้หมายถึงปีเตอร์ – การตีความหมายว่าสาวกปีเตอร์เป็นศิลาเป็นการตีความหมายผิด เป็นการตีความแบบผิวเผิน ถ้าตีความแบบผิวเผินก็อาจจะตีความว่า เปรโตเป็นซาตานก็ได้ – เพราะในอีกไม่กี่ข้อถัดมาของบทเดียวกัน มัทธิว 16:23 พระเยซูต่อว่าสาวกเปรโตเป็นซาตาน!!! “พระองค์จึงหันพระพักตร์ตรัสกับเปโตรว่า “อ้ายซาตาน จงถอยไปข้างหลังเรา เจ้าเป็นเครื่องกีดขวางเรา เพราะเจ้ามิได้คิดตามพระดำริของพระเจ้าแต่ตามความคิดของมนุษย์”

คริสตจักรสร้างบนพระเยซูคริสต์ – อัครสาวกเปรโตกล่าวว่า พระเยซูคริสต์เป็นศิลามุมเอกที่ถูกปฏิเสธ(1 เปรโต 2:4-8) – อัครสาวกเปาโลก็ยืนยันชัดเจนว่า ศิลาคือ พระเยซูคริสต์ เปาโลก็กล่าวว่า “ศิลาคือพระเยซูคริสต์” (1 โครินทร์ 10:4) “ไม่มีรากฐานอื่นใดนอกจากพระเยซู (1 โครินทร์ 3:11) “ว่าผู้ใดจะวางรากฐานอื่นอีกไม่ได้แล้ว นอกจากที่วางไว้แล้วคือพระเยซูคริสต์” 1โครินทร์ 3:11

กษัตริย์ดาวิด ประกาศว่า พระเยซูคริสต์เท่านั้นทรงเป็นศิลาและเป็นความรอดของพระองค์ (เพลงสรรเสริญ 62:1-2)

“ถ้าพระเยซูทรงมอบหมายหน้าที่พิเศษแก่สาวกคนใดคนหนึ่งให้อยู่เหนือคนอื่นๆ เราก็คงจะไม่ได้พบว่าพวกเขาจะต้องมาคอยถกเถียงกันว่าใครจะเป็นใหญ่กว่าใคร พวกเขาคงได้ปฏิบัติไปตามพระบัญชาและเคารพผู้ที่พระองค์ทรงยกย่อง” (ผู้พึงปราถนาแห่งปวงชน – บทที่45 หน้า 348-351 เอเลนจีไวท์ EGW) The Desire of Ages chap.45 p.397-399 (412-414) by Ellen G. White WWM

<u>The Church is not built on “Saint” Peter</u>
<u>Apostolic succession is unbiblical</u> WWM

The Church is built on Jesus, the real foundation or the Rock. Peter is just a weak, frail, fallible human being or sinner who denied His Lord 3 times! The church is built upon Jesus Christ. Peter himself said that Jesus is the rejected “cornerstone” (1 Peter 2:4-8). Thus Peter clearly points out that the rock is Jesus. Paul also stated in 1 Cor.10:4 “that rock was Christ.” There is no other foundation except Jesus (1 Cor.3:11). David declares, “He only is my rock and salvation (Ps.62:1-2). The Desire of Ages chap.45 p.397-399 (412-414) EGW

The Best Bibliography on the Dangers of Rome (see Appendix 5A)

"My people are destroyed for lack of **knowledge**" Hosea 4:6 KJV

This Bibliography is full of enlightening, "**knowledge**".Hurry! Time is short ! Study and learn it now and then share the"**knowledge**" before it is too late (banned) for we are being "destroyed for lack of **knowledge**"! (Translate GC-Thai p 23)

1. Chiniquy, Charles, "**50 Years in the "Church" of Rome**", Chick Publications, Chino, CA., USA, 1985, abridged from 1886 edition (first edition -1885); Free Pdf available; **Abraham Lincoln** stated that Rome was to be blamed for causing the Civil War. pg 296, chap 55 Chick edition (See Appendix 4); Exposing the **sinister plan** of the Jesuits to take over America p. 281-2 chap 54 (older edition-59) ,Chick edition; **Napoleon** on the dangerous Jesuits—"The Jesuits are a military organization, not a religious order. ...the aim of this organization is POWER ...to control the world. Jesuitism is the most absolute of despotism; and at the same time the greatest and the most enormous of abuses. Chick ed.-chap54, p.289; **Lafayette** (a general under George Washington) quote: "If the liberties of the American people are ever destroyed, they will fall by the hands of the Catholic clergy." Chick ed. P288, Chap54, Older editions-ch59; **Lafayette** also foretold that "Rome is a viper, sooner or later that viper will bite and kill the republic (USA)."p284 ; **Chiniquy** wrote--"my Church (Rome) was the most implacable enemy of this republic (America)". Pg.283, chap 54 Chick Edition (chap 59- other editions)
2. Wylie, J.A. "The History of Protestantism", First edition 1878, reprinted 1985—a classic; "History of The Waldenses"- must read book!! - the best book on the Waldensians (1-2 millions martyrs killed by Rome); YouTube: Defending God's Prophet. Part 1 minute 6-8 David Mould:
3. D' Aubigne , J.H. Merle, History of the Reformation of the Sixteenth Century, 1846, reprinted 1992--a classic
4. Phelps, Eric Jon, The Vatican Assassins, Also see You Tube or Google: "Interview - Greg Szymanski & Eric Jon Phelps "and " How .. Jesuits are in control of the world systems." See Appendix 10
5. Szymanski, Greg, (Arctic Beacon); YouTube and Google—Search Jesuits, Vatican, Catholics,
6. MacArthur, John: See YouTube: Are Catholics saved ? Is Roman Catholicism a False Gospel?

7A. Hughes, Bill, Books: “The Secret Terrorists” and “ The Enemy Unmasked”; YouTube Jesuits,Vatican, and Catholics;

7B. Bob Tretz—many tapes on Jesuits, Catholics, New World Order;

8A. David Mould—The Jesuit Order was banned on July 21, 1773 by Pope Clement 14th and the ban was rescinded on July 31,1814. Concerned about this restoration, **John Adams** (2nd US President) wrote to Thomas Jefferson (3rd US President), “ If ever any congregation of men could merit eternal perdition on earth and in hell, according to these historians...It is this company of Loyala (Jesuits).” ; **Reply** from **Thomas Jefferson** “I dislike, with you, their restoration, because it marks a retrograde step from light towards darkness.” YouTube: Congress, The Pope, & The (New, Illustrated) Great Controversy (Minute 35); Defending God’s Prophet. Part 1- 2“ ;

8B. The Woman Rides the Beast” by Dave Hunt; Roman Catholicism is not Christianity, no matter how old.

9. Standish, Colin D. Russell R. ,The Antichrist is Here, The Rapture and The Antichrist ; 10. Nelson, Lawrence “The Antichrist”.

11. Gray, Janet Glenn, The French Huguenots - Anatomy of Courage,

12. Manhattan, Avro : The Vatican Billions, Religious terror in Ireland, Vietnam Why Did We Go? The shocking Story of the Catholic Church’s Role in Starting the Vietnam War, Terror in Ireland, The Vatican’s Holocaust, Murder in the Vatican,

13. Book: Convert or Die by Edmond Paris, 700,000 Serbs in Yugoslavia murdered by Catholic priests during WW2.

14. Lea, Henry Charles: all classics—“A History of the Inquisition of the Middle Ages” (Volume 1-3), Religious History of Spain. YouTube: Spanish Inquisition Documentary; Facts about the Roman Catholic Inquisitions--Reformed Apologetics Ministries; Torture Machines of the Roman Catholic Inquisition

15.**“Vicar of Christ - the Dark Side of the Papacy”** by Peter-de-Rosa written by a former Catholic Dean of Theology of Corpus Christi College at Cambridge,UK. “Of eighty popes in a line from the thirteenth century on, not one of them disapproved of the theology and apparatus of Inquisition . On the contrary, one after another added his own cruel touches to the workings of this deadly machine.” P.244; Lord Acton (also a Catholic) must have the Catholic Church firmly in mind when he stated these immortal words, “All power tends to corrupt; absolute power corrupts absolutely.”(Page 11)

16. **Richard Bennett - former Catholic priest of 22 years, (BereanBeacon.org);** YouTube: Catholic Inquisition and The Torture Tools ;The Key to Pope Francis’s Identity; Pope Francis shows his true colors; Why Did 50 Priests Leave the Roman Catholic Chuch?

17. Veith, Walter: YouTubes: “The Theology of the Antichrist-Whole Truth”, many tapes on Jesuits, Reformation, Counter Reformation, Catholics, Vatican, New World Order-#23

18. Ranke, Leopold von, History of The Popes, Their church and State, and Especially of Their Conflicts With Protestantism in the Sixteenth & Seventeenth Centuries. (Three Volumes)
19. Shocking Confession of Sister Charlotte, former Roman Catholic Nun- See YouTube, (Also see GC (Thai edition) สงครามระหว่าง ความดี กับ ความชั่ว) p.121
20. Terrible Pedophelia crimes committed by Catholic priests - check YouTube & Google (also check-- many Catholic priests are gay), (Also see GC -Thai edition which is bilingual (5% English) สงครามระหว่าง ความดี กับ ความชั่ว) p.121,
21. Romanism And The Reformation- by Henry Grattan Guinness (must-read book)-
22. Only God knows exactly **how many millions were murdered or killed or burned at the stake or tortured to death by the Papacy ??** over a period of 1260 years but there is enough evidence or "proofs" to show that it is between **50 to 100 millions** or more: See Appendix 7 **Google**: A secular history book declares: "That the Church of Rome has shed more innocent blood than any other institution that has ever existed among mankind, will be questioned by no Protestant who has a competent knowledge of history." W.E.H. Lecky, History of the Rise and influence of the Spirit of Rationalism in Europe-- pg.40 of vol. 1 or 2. http://oll.libertyfund.org/titles/lecky-history-of-the-rise-and-influence-of-the-spirit-of-rationalism-in-europe-vol-1

    Google: See Estimates of the number killed by the Papacy in the Middle Ages by David Plaisted; Pacific Institute: See subtitle >> *CONCLUSIVE PROOF FROM THE BIBLE THAT THE POPE IS THE ANTICHRIST*>>> www.pacinst.com **"150 millions" killed** by Rome; Vicars of Christ by Peter de Rosa ; Halley's Bible Handbook (old editions better—**"50 millions" killed**—) by Henry H. Halley; Foxe Book of Martyrs; The Great Controvery by EGW -**"millions of martyrs"** killed by Rome pg 59; See YouTube : Bob Tretz-Catholization of America – check minute 22 "100 millions" killed) ; Facts about Roman Catholic inquisition; The Real History of the Evil Roman Catholic Church; **"80 Popes Tortured and Killed 50 millions"; Richard Bennett** (Catholic priest for 22 yrs) **"50-100 millions"**–Inquisition and Torture Tools ; Bill Hughes-more than "**100 millions**", The Vatican's Role In The New World Order! ; **David Mould--"100 millions" killed; Walter Veith—"millions" killed; Vatican Assassins by Eric Phelps -millions;** ; 10 Facts about The Antichrist See minute 17-19 **-- Rome killed "countless numbers";**
23. The Suppressed Truth About The Assassination of Abraham Lincoln –By Burke McCarty; Rome's Responsibility for the Assassination of Abraham Lincoln by General Thomas Harris—rare book suppressed by Rome since1897; See Appendix 4 YouTube:The Lincoln Assassination by David Mould; The Assassination of Abraham Lincoln By The Jesuits Of Rome
24. Unholy Trinity : The Vatican, the Nazis, and Soviet Intelligence – by Mark Aarons & John Loftus

25. Dramatic Prophecies of Ellen White – by Herbert Edgar Douglass
26. The Secret History of the Jesuits by Edmond Paris.
27. Massacre of St. Bartholomew – by Henry White (must-read book -- can buy from www.amazon.com)
28. National Sunday Law – by A. Jan Marcussen-
29. a) The New World Religion – by Gary H. Kah (a reliable expert on the New World Order) **29b)** YouTube: The Real History of the Evil Roman Catholic Church
30. Chick Publications, Tracts and Comics and books on Catholicism—Alberto Rivera-an ex-Catholic priest and champion for God exposing the Papacy. See comic books called Alberto, Jesuits, Godfathers, See book- 'Is Alberto for Real'? by Sydney Hunter You Tube: "Alberto Rivera (Ex Jesuit Priest) Part 1"; "The Vatican's Role In The New World Order" by Bill Hughes.
31. Is it not true that all Jesuits of the Catholic Church take the **Jesuit Oath**? (The Jesuit Extreme oath of Induction) which is **the most diabolical, cruelest oath (in the history of mankind)** invented by the alleged followers of Jesus from the "Society of Jesus" !! The Jesuits (Pope Francis is the first Jesuit pope) swear to kill all Protestants, heretics and all enemies in the cruelest and most horrible way. But Jesus said," Love your enemies." And Jesus also said, " For the Son of man (Jesus) is not come to destroy men's lives, but to save them." Luke 9:56 KJV See Appendix 3 in Thai but can translate. (GC-Thai edition สงคราม ระหว่าง ความดี กับ ความชั่ว p.250) http://www.fossilizedcustoms.com/jesuitoath.htm
32. James Arabito: Must-see YouTube: Jesuits behind the door; The Secrets of the Jesuits: and many other must-see tapes.
33. Annett, Kevin YouTube: The Vatican, Pedophilia & The Royals on Shattering The Matrix- Kevin Annett; Antichrist, Child Trafficking & Pope Francis; Antichrist, Child Trafficking & Pope Francis; Eric Jon Phelps, Kevin Annett & Mel Ve talk about Vatican Assassins & Colonial Genocide

34A. The Two Babylons by Alexander Hislop; Babylon Mystery Religion by Ralph Woodrow; 34B) John Dowling –The History of Romanism—a classic quoted by EGW many times. GC 580; 34C) History of the Inquisition by Llorente (a Catholic Inquisitor).

35. **Must-see rare movies**: YouTube: 1) Flame in the Wind produced by 'Unusual Film'about the Inquisition; 2) Martin Luther—a classic--1953 movie, also under another name "I will not recant". See GC-Thai 147) The Courageous Penn-True Story. **Must-read books:** 1) Pilgrims' Progress by John Bunyan—forgotten classic about a Pilgrim's journey in search of heaven--once known to be the most popular religious book after the Bible. 2) The Great Controversy by Ellen G White is perhaps taking over Pilgrim's Progress in popularity. 3) You Tube: The Great Controversy in Thai (has 5% rare, hidden,suppressed, priceless "precious gems" in English);

36. **The AntiChrist** Is the Papacy. See Appendix 6, Man of Sin--2 Thess 2:3 ; **666?** See p.461; **Mark of the Beast** is Sunday observance. Revelation 13 (CHAP 25) GC 604,GC605, GC445-450,GC579, GC627; The **Image of the Beast** is apostate Protestantism. (Rev.13) GC438,GC442-445,GC449, p. 626 (CHAP 25): Who Is **the Whore of Revelation 17** ? **First Beast of Rev.13** is the Papacy. p.481; **Second Beast of Rev. 13** is USA. p.591, GC439-442,GC579,CHAP 25 &35 ; **Aims of the Papacy**—Chap35, GC 606-7; **Are Catholics Christian? p.630,606** (Richard Bennett-You Tube); **Three Angels Messages**—God's last and most fearful message to us -Rev14:6-12— p.436,chapter 21, 22,25 ,38; YouTube: The Antichrist--Gone! Adventist Crime Scenes. Part 3: (Proof that Martin Luther called the pope, AntiChrist, three times in The Great Controversy) Please search **recommended** books–Bible (KJV), GC-EGW-also see Appendix of 1911 edition), GC (Thai version) and **YouTube**:"The Great Controversy in Thai": www.doctorfreedom.com ; Bill Hughes, Walter Veith, David Mould, BobTretz, James Arabito, Msladygracia, whiteestate.org ; or Bible Flock Box.

Disclaimer: This is not anti-Catholic bashing or anti-Protestant bashing or hate speech ; it is just trying to tell you the truth with love. Jesus reproved the apostate Jewish Church and her hypocritical church leaders. Was it done with intense hatred (anti-Jewish bashing) or with love and tears in his eyes ? (Luke 19:41-44, GC-English pg.18.1 or GC-Thai pg.xxvi, pg 2-3) Yet the Jews branded Jesus as a "heretic" and hanged the innocent Messiah on the cross like the Papacy burned countless numbers of Bible-believing, innocent, true Christians at the stake by condemning them as "heretics". Similarly, followers of Jesus today are to be watchmen for God--to blow the trumpet and warn others of approaching danger and to "reprove" evil. (Ezekial 3:17-21; Eze 33 Ephesian 5: 11 KJV) WWM does not necessarily agree with everything from the sources mentioned and cannot be held responsible for the accuracy of all facts, but we try our very best to give you the best and the most reliable and unbiased, neutral sources. But WWM does guarantee the accuracy of the Bible (KJV) and EGW. Please read Introduction คำนำ page X11 of this book (GC-Thai) . If you can't read Thai, use Google Translate).

" Men are closing their eyes to the real character of Romanism and the dangers to be apprehended from her supremacy. The people need to be aroused to resist the advances of this **most dangerous foe** to civil and religious liberty." p.570-Thai GC (GC566.1) 607-608 EGW WWM

ถ้าท่านต้องการศึกษาพระคัมภีร์เพิ่มเติม หรือสั่งซื้อหนังสือเล่มนี้
หรือ ต้องการสนับสนุนให้มีการพิมพ์หนังสือเล่มนี้เพิ่มเพื่อจะได้เผยแพร่
ได้มากยิ่งขึ้น

ติดต่อ **กลุ่มยามนักรบ WWM**

ตู้นปณ.553 พระโขนง กทม 10110

Contact : watchmenwarriors@hotmail.com

Website : www.doctorfreedom.com

- KJV = King James Version, (**พระคัมภีร์ฉบับ คิงเจมส์**)
- GC = The Great Controversy, (**หนังสือเล่มนี้แปลเป็นไทย**)
- EGW = Ellen G. White, (**นาง เอเลน จี ไวท์**)
- WWM = Watchmen Warriors Ministry = **กลุ่มยามนักรบ**

- KJV = King James Version, (**พระคัมภีร์ฉบับ คิงเจมส์**)
- GC = The Great Controversy, (**หนังสือเล่มนี้แปลเป็นไทย**)
- EGW = Ellen G. White, (**นาง เอเลน จี ไวท์**)
- WWM = Watchmen Warriors Ministry = **กลุ่มยามนักรบ**

“เพราะว่าพระเจ้า
ทรงรักโลกจนได้
ทรงประทานพระบุตร
องค์เดียวของพระองค์
ที่บังเกิดมา
เพื่อผู้ใดที่เชื่อในพระบุตรนั้น
จะไม่พินาศ
แต่มีชีวิตนิรันดร์”

พระคัมภีร์ไบเบิล ยอห์น 3 :16 KJV

คำตอบ: ชีวิตที่โดดเดี่ยวคือ พระเยซูคริสต์

<u>คำอธิฐานของผู้มุ่งมั่นจริงใจใฝ่หาสัจธรรม</u>
<u>(ดุจการค้นหาขุมทรัพย์)</u>

“ข้าแต่พระบิดาเจ้าผู้ทรงสถิตในสวรรค์

โปรดประทานสติปัญญาให้ข้าฯสามารถรู้ว่าอะไรคือความจริงและอะไร คือความเท็จ

โปรดประทานความเข้มแข็งให้ข้าฯ ปฏิเสธสิ่งที่เป็นความเท็จและยอมรับความจริง

โปรดช่วยให้ข้าฯละทิ้งสิ่งที่ผิดและทำในสิ่งที่ถูกต้อง

โปรดประทานพลังให้ข้าฯต่อต้านความชั่วอย่างต่อเนื่องตลอดไปและยึดมั่นในการกระทำความดีด้วยความยินดี

โปรดประทานความกล้าหาญให้ข้าฯกล้าประนามความผิดหรือความชั่วและกล้าพูดความจริง

โปรดช่วยให้ข้าฯอย่าได้ประณีประนอมกับความชั่วแม้เพียงเล็กน้อยแต่รักมั่นคงในสัจธรรม และท้ายที่สุด

โปรดช่วยให้ข้าฯยืนหยัดเพื่อความถูกต้องแม้ฟ้าจะถล่มดินจะทะลาย

อาเมน”

น.พ. โชติช่วง ชุตินธร

Watchmen Warriors Ministry (WWM)

** ยอห์น 14:6; กิจการ 4:12; 1 ทิโมธี 2:5; มัทธิว 4 :17; เอเสเคียล18:31,32; มัทธิว 6:33

ยุคสุดท้ายนี้หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือที่สำคัญที่สุด ทุกคนควรอ่าน!

(นอกจากพระคัมภีร์ไบเบิล)

โลกยุคสุดท้ายนี้ สังคมมีปัญหายุ่งยากลำบากน่ากลัวมากอย่างที่ **ไม่เคยเห็นมาก่อน ไม่เคยมากเท่านี้ ไม่เคยบ่อยเท่านี้ ไม่เคยรุนแรงเท่านี้ และไม่เคยเกิดขึ้นพร้อมๆกันอย่างต่อเนื่องไม่หยุด!! สรุปแล้วเป็นวิกฤตการณ์ที่น่ากลัวทุกด้าน** เช่น เศรษฐกิจกำลังล่มสลายทั่วโลก (ธุรกิจ ธนาคาร ล้มละลาย คนตกงาน) การเมืองยุ่งเหยิง (จราจล เผาบ้านเผาเมือง **สงครามโลกครั้งที่ 3 เกิดได้ทุกเวลา** เขมรฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ 3 ล้านคนเพราะเอียงซ้าย) คุณธรรมเสื่อม (มนุษย์ทำบาปมากขึ้น ปฏิเสธว่ามีพระเจ้าพระผู้สร้างโลก และพระผู้ช่วยให้รอด และศีลธรรมเสื่อม มีความสับสนทางเพศ(ทำลายประเพณีที่ดีงามของครอบครัว และความศักดิ์สิทธิ์ของการสมรส) ภัยจากผู้ก่อการร้าย ภัยพิบัติ (แผ่นดินไหว บ่อยขึ้นและรุนแรงขึ้น พายุ น้ำท่วม สึนามิ) และเชื้อโรคติดต่ออย่างน่ากลัว โรคมะเร็ง และอุบัติเหตุ คร่าชีวิตมนุษย์ตายทุกวัน และมีระเบิดนิวเคลียร์จำนวนมากที่สามารถฆ่าคนทั้งโลกให้ตายหมดได้หลายรอบ **สิ่งเหล่านี้เป็น ปัญหาที่มนุษย์แก้ไม่ได้ นางเอเลน จี ไวท์ ชี้ให้เห็นว่า พระเจ้า (พระเยซูคริสต์) บอกว่าพระองค์เป็นทางออกและเป็นทางเดียวเท่านั้น สิ่งเหล่านี้เป็นการเตือนจากพระเจ้าเป็นครั้งสุดท้าย เพื่อให้เรากลับใจหันกลับมาหาพระเจ้า** และค้นหาความจริงเพื่อจะมีความสุขที่แท้จริงมีความรอด สวรรค์ ชีวิตนิรันดร์ ซึ่งเราน่าจะให้ความสำคัญมากที่สุด**

WWM

พระเยซูตรัสว่า *"เพราะถ้าผู้ใดจะได้สิ่งของสิ้นทั้งโลก แต่ต้องสูญเสียจิตวิญญาณ(ชีวิต)ของตน ผู้นั้นจะได้ประโยชน์อะไร"* มาระโก 8 : 36